

John Adams Library.

IN THE CUSTODY OF THE
BOSTON PUBLIC LIBRARY.

SHELF NO

*ADAMS

152.2

v.1

DICTIONNAIRE PORTATIF, FRANÇOIS ET HOLLANDOIS,

D E

MR. PIERRE MARIN.

HUITIEME ÉDITION,

Corrigée de ses fautes, & augmentée de plus de la moitié

P A R

J E A N H O L T R O P,

Qui a eu soin d'y insérer, non seulement un grand Nombre de
Mots & de Phrases, tant propres, que figurées, proverbiales,
burlesques &c. mais aussi la plupart des Termes d'Arts
& de Sciences, comme

D'Architecture.	Grammaire.	Musique.
Agriculture.	Guerre.	Mythologie.
Anatomie.	Histoire.	Navigation.
Arithmétique.	Horlogerie.	Négoce.
Astronomie.	Hydraulique.	Pêche.
Blason.	Jardinage.	Peinture.
Botanique.	Imprimerie.	Pharmacie.
Chirurgie.	Jurisprudence.	Philosophie.
Chymie.	Logique.	Physique.
Danse.	Manège.	Poésie.
Escrime.	Manufacture.	Pratique.
Fauconnerie.	Mathématique.	Rhétorique.
Fortification.	Mécanique.	Sculpture.
Géographie.	Médecine.	Théologie.
Géométrie.	Métaphysique.	Vénérerie &c.

expliqués selon le besoin.

PRÉCÉDÉS

Par deux Listes alphabétiques : l'une des Noms de Baptême, &
l'autre de ceux des Païs, Villes, Fleuves, Rivières, Monta-
gnes &c. qui diffèrent le plus dans les deux Langues.

Le tout sur l'Orthographe de l'Académie & de Mr. Restaut, la plus
suivie & autorisée.

à D O R T,

CHEZ ABRAHAM BLUSSÉ ET FILS 1773.

Avec Privilège.

[Vol. 1]

P R I V I L E G I E.

DE STAATEN VAN HOLLAND EN WESTVRIESLAND
 Doen te weten: Atzoo ons te kennen is gegeven by ABRAHAM
 BLUSSE' en ZOON, Burgers en Boekverkoopers binnen de Stad Dord-
 recht, dat zy Supplicanten op den 5 April 1768 van Wylen JAN VAN
 EYL, in leven inede Burger en Boekverkoper binnen de Stad Amster-
 dam, in Publique Verkoopning hadden gekogt alle de Exempllaaren
 benevens de Cope van Privilegie van PIETER MARYNS *Dictionnaire*
Portatif 2 deelen in Octavo, op welk werk door ons den 21 Juny des
 Jaars 1743 en wederom den 13 Juny des Jaars 1758 gunstig was ver-
 leend Prolongatie van Octroy, voor den tyd van vyftien volgende
 Jaaren, om zulks alleen en met uitsluiting van alle anderen te mo-
 gen drukken, doen drukken, uitgeven, verhandelen en verkoopen;
 en dewyl de Prolongatie van het by ons gunstig verleende laatste
 Octroy met den 13 Juny aanstaande stond te Expireeren, en de Sup-
 plianten, welke thans bezig waaren met groote moeite, en zwaare
 kosten, het zelve Werk te herdrukken, beducht zynde, dat somtyds
 door haatzuchtige menschen dit Werk mogt nagedrukt, in deeze Pro-
 vintie ingebracht, en verkogt worden tot groote præjudice van de Sup-
 plianten, zoo wendeden zy Supplianten zich eerbiedig tot Ons, reve-
 rentelyk verzoekende Prolongatie van het voorn. Octroy voor den tyd
 van nog vyftien volgende jaaren, om met seclusie van alle anderen
 het gem. Werk te mogen drukken, doen drukken, uitgeven, ver-
 handelen, en verkoopen, op zodanige verbeurte en boete tegens de
 Contraventeurs, als wy by voorige prolongatie hadden gelieven te
 stellen, verzoekende de Supplianten hier van gunstig te mogen ver-
 krygen Octroy in Forma.

ZOO IS 'T; Dat wy de zaake en het voorschreve verzoek overge-
 merkt hebbende, ende genegen wezende ter bede van de Supplianten,
 uit onze regte wetenschap, Souveraine magt, ende Authoriteit, de-
 zelve Supplianten geconsenteerd, geaccordeerd, en geoctroyeerd heb-
 ben, consenteeeren, accordeeren, en Octroyeëren hen by deezen, dat
 zy geduurende den tyd van nog vyftien eerst agter een volgende Jaa-
 ren, het voors. Boek genaamt PIETER MARYNS *Dictionnaire Portatif*
 2 deelen in Octavo, in diervoegen als zulks by den Supplianten is
 verzogt, en hier voren uitgedrukt staat, binnen den voors. onzen
 Lande alleen zullen mogen drukken, doen drukken, uitgeven ende
 verkoopen, verbiedende daarom allen en een iegelyken het zelve
 Boek in 't geheel ofte ten deelen te drukken, naar te drukken, te
 doen naardrukken, te verhandelen, ofte verkoopen, ofte elders naar-
 gedrukt binnen denzelven onzen Lande te brengen, uittegeven ofte
 te verhandelen, en verkoopen, op verbeurte van alle de Naargedruk-
 te, ingebragte, verhandelde of verkogte Exemplaren, ende een boete
 van Drie Duizend Guldens daar en boven te verbeuren, te appliceren
 een derde part voor den Officier die de Calange doen zal, een derde
 part voor den Armen ter plaatse daar het Casus voorvallen zal, en
 het resterende derde part voor de Supplianten, en dit telkens, zoo
 ménigmaal als dezelven zullen werden agterhaald, alles in dien ver-
 stonde, dat wy de Supplianten, met dezen onzen Octroy alleen wil-
 lende gratificeeren tot verhoeding van hunne schaade door het na-
 drukken van het voors. Boek, daar door in geenigen deele verstaan den
 innehoude van dien te Authcrifeeren, ofte te Advoueerén, ende veel
 min

min het zelve onder onze prote&ie en bescherming eenig meerder
 Credit, aanzien ofte reputatie te geven, nemaar de Supplianten,
 in Cas daar inne iets onbehoorlyks zoude influeeren, alle het zelve
 tot hunnen laste zullen gehouden weezen te verantwoorden, tot dien
 eynde wel expreffelyk begeerende dat by aldien zy deezen onzen
 O&roye voor het zelve Boek zullen willen stellen, daar van geene
 geabbrevieerde ofte gecontraheerde mentie zullen mogen maken, ne-
 maar gehouden wezen, het zelve O&roy in 't geheel en zonder eeni-
 ge Omiffie daar voor te drukken, ofte doen drukken, ende dat zy
 gehouden zullen zyn een Exemplaar van het voorschr. Boek op groot
 papier gebonden en wel geconditioneert te brengen in de Bibliotheek
 van onze Universiteit te Leyden, binnen den tyd van zes weeken na
 dat zy Supplianten het zelve Boek zullen hebben begonnen uit te ge-
 ven, op een boete van zes hondert Guldens, na Expiratie der voorschr.
 zes weeken, by de Supplianten te verbeuren ten behoeve van de
 Nederduitsche Armen van de plaats alwaar de Supplianten woonen,
 en voorts op poene van met 'er daad verfteeken te zyn van het effect
 van deezen O&roye, dat ook de Supplianten, schoon by het ingaan
 van dit O&roy een Exemplaar geleverd hebbende, aan de Voorschr.
 onze Bibliotheek, by zoo verre zy gedurende den tyd van dit O&roy
 het zelve Boek zouden willen herdrukken, met eenige observatiën,
 Noten, Vermeerderingen, Veranderingen, Correctiën of anders hoe
 genaamt, of ook in een ander formaat, gehouden zullen zyn wederom
 een ander Exemplaar van het zelve Boek, geconditioneert als voren,
 te brengen in de Voorschr. Bibliotheek binnen den zelven tyd, en
 op de boeten en poenaliteit als Voorschr. en ten einde de supplan-
 ten dezen onzen Confente ende O&roye mogen genieten als naar
 behooren, laften Wy allen ende eenen iegelyken dien het aangaan
 mag, dat zy de Supplianten van den inhoud van deezen, doen
 laaten, ende gedooogen, rustelyk, vredelyk ende volkomentlyk genie-
 ten ende gebruiken, Cesseerende alle belet ter Contrarie, gegeven in
 den Haage, onder onzen Grooten Zegele hier aan doen hangen, op
 den zesden Maart, in 't Jaar onzes Heeren en Zaligmakers duizend
 zeven hondert drie en seventig.

(Was getekent)

W. BENTINCK VT.

(en Laager ffont)

Ter Ordonnantie van de Staaten

G. CLOTTERBOOKE.

Aan de Supplianten zyn, bene-
 vens dit O&roy ter handen ge-
 steld by Extract Authenticq, haar
 Ed. GR. MOG. Resolutien van den
 28 Juny 1715 en 30 April 1728.
 ten einde om zig daar na te re-
 guleeren

AVERTISSEMENT.

L'utilité, que le Public retire des bons Dictionnaires & particulièrement de ceux de la Langue Françoisse, est si évidente & si universellement reconnue, qu'on n'a plus besoin de les envoyer au Monde avec une Lettre de recommandation. Et de fait :

Qui ne fait pas, que la Langue françoise, à cause de son Élégance, de sa Douceur & Délicatesse &c. est parlée dans toutes les cours de l'Europe, ou, qui plus est, cultivée chez toutes les Nations du Monde, tant soit peu Civilisées; que plusieurs même. La préfèrent à leur Langue maternelle, & que par Elle seule on peut se communiquer, soit de Bouche, ou par Ecrit, avec les Peuples les plus éloignés? Chose si bien connue du Ministre d'Etat, de l'Homme de cour, du Négociant, du voyageur &c. qu'Elle est devenue, à juste titre, la Langue régnante & du Beau Monde &c. & qu'ainsi il n'y a rien de plus juste, de plus nécessaire que de la cultiver & d'en faciliter l'acquisition par les moyens les plus propres.

Pour y contribuer, nous avons le plaisir d'offrir au Public la Huitieme Edition d'un Dictionnaire Portatif, en 2 Volumes, *in* 8vo, François & Hollandois, & Hollandois & François; or

Comme il s'étoit glissé, dans les Editions précédentes, nombre de fautes : que bien des Mots y sont, ou mal orthographiés, ou insuffisamment expliqués, & une infinité d'autres entierement omis, nous avons tâché, malgré les grands fraix, d'y remédier en cette Edition, & de la produire en meilleure forme, en ayant confié pour cet effet la correction, augmentation &c. (& pour en accélérer l'impression,) à deux Personnes, au fait de ce pénible ouvrage; l'une s'étant chargée de la Premiere, & l'autre de la Seconde Partie.

Nous croyons (en tant qu'un ouvrage de cette Nature & la Grandeur du volume l'a voulu permettre) y avoir parfaitement bien réussi.

Le Lecteur impartial en jugera lui même, à l'égard de la Premiere Partie, (nous indiquerons dans une autre Préface la Réforme faite dans la seconde) par le Détail suivant.

1°. On y a inséré une infinité de Mots, tant des Arts & des Sciences, que d'autres; ainsi qu'une quantité de Phrases & d'Expressions, tant propres, que figurées, proverbiales, Satyriques, comi-

VOORBERICHT.

De algemeene Nuttigheid der goede Woorden-boeken, en in 't byzonder die der Fransche Taal, is zóó ópenbaar en alómme erkend, dat men dezelve thans niet meer met eenen Brief van aanbeveeling behoeft in de waereld te zenden. En in der daad:

Wien toch is niet bewust, dat de Fransche Taal, uit hoofde van derzelve cierlykheid, zoet-vloeyendheid, kieschheid, en wat des meer zy, gesproken word aan alle de Hóven van Europa, of, dat nog meer is, beoeffend word by alle eenigzints beschaafde volkeren der waereld: dat zelfs veele van dien dezelve aan hunne Moeder spraak den vóór-rang geeven, en dat men dus door Haar alleen in staat is, om zyne gedagten, 't zy door de mond of penne aan de afgelegenste volkeren te kennen te geeven? Eene zaak, by den Staats-man, den Hóveling, den Koopman, den Reiziger enz. zóó wel bekend, dat Dezelve thans, te recht, mag aangemerkt worden als de heerschende Taal, en die der Edelsten des Volks; allerbillykst en allernoodigst is het derhalve dat ze beoeffend, en derzelve verkryging, door bekwaame middelen gemakkelyk gemaakt worde.

Om hier in méde te werken, hebben wy thans het genoegen, aan het Gemeen aan te bieden, de agtste uitgaave van eenen Dictionnaire portatif, in 2 deelen, in 8vo, als: Fransch en Néderduitsch, en Néderduitsch en Fransch. Dan,

Dewyl in de voorige uitgaaven een aantal van mislággen ingesloopen, veele woorden'er, of kwalyk in gespeld, of niet vóllédig genoeg uitgelegd, en eene ménigte andere gantschelyk achtergebleeven waaren, zoo hebben wy getragt, onāangezien de zwaare kosten, by déze uitgaave daar-inne te voorzien, en dezelve in eene bétère gedaante te voorschyn te brengen; hebbende ten dien einde de verbétering, vermeerdering enz. van dit moeyelyk werk, (en om dat het des te spoediger zoude voort-gaan,) aantsvee Persoonen, des verstaande, toevertrouwd; de ééne het Eerste, en de andere het Tweede Deel daar van op zich neemende.

Wy gelooven (voor zoo verre een werk van deezen aart en het besték zulks heeft willen gedoogen) hierinne volkómen geslaagd te hebben.

De onzydige Leezer zal nópens dit 1ste Deel (terwyl wy ons de aanwyzing der verbétering van 't 2de Deel in een'daar by gaande Bericht voorbehouden) door het návolgende daar zelfs van kunnen oordeelen.

1°. Heeft men hier in gelaicht, een aantal woorden, zoo van Kunsten en Wectenschappen, als andere; als méde eene ménigte van spreekwyzen, zoo wel eigenāartige, als verbloemde, beschimpende, geestige,

comiques, burlesques &c. Bref, il y a à présent dans ces ouvrages plus de Mots primitifs de tous Genres, avec leurs différentes significations, qu'il ne s'en trouve en bien d'autres Dictionnaires (le Grand Dictionnaire de P. MARIN excepté; parce que, pour des raisons, on ne l'a pas du tout consulté dans cette correction, & que, par conséquent, on ignore son véritable contenu); Mots &c. que pour la plupart on a empruntés des Auteurs étrangers. Par laquelle Addition, ce volume s'est grossi de plus de la moitié; Témoins; le double Nombre des Pages, la Petitesse du caractère &c.

2°. L'Orthographe des E'ditions précédentes étant, comme nous venons de dire, fort vicieuse, on a été obligé de la corriger en plusieurs endroits, & l'on a suivi dans cette E'dition celle de l'illustre Académie de Paris & de M. Restaut, Avocat au Parlement &c., comme étant la plus autorisée.

3°. On a observé dans cet ouvrage, à l'égard des Mots vieilliss, obscurs, équivoques, familiers, vulgaires &c. d'en donner toute la définition possible, soit par des Phrases ou autrement. Article, à la vérité, peu ou point observé dans les E'ditions précédentes, & qui par cela même sont aussi très défectueuses. Notez cependant sur ce chapitre.

4°. Que, pour ne pas passer les bornes d'un Abrégé ou Dictionnaire Portatif, on a été souvent obligé, de ne donner ces Définitions, ces Phrases, qu'en François; mais qui néanmoins sont ménagées de façon, que tout homme, tant soit peu intelligent, peut, & par elles, & par ce qui immédiatement précède, s'en former une parfaite idée, & rendre ces phrases &c. au juste en Hollandois.

5°. On a eu soin de mettre aussi, dans ce Traité françois & hollandois, derrière les Mots substantifs hollandois, la Lettre qui en désigne le Genre; c'est à dire: lorsque les Genres diffèrent dans les deux Langues, ou lorsque les significations n'en sont pas trop nombreuses. Chose qui, quelque utile qu'elle soit, pour ceux qui n'entendent que peu ou point le Hollandois, n'a point été observée par aucun des compilateurs de Dictionnaires, excepté d'un seul; mais qui est fort sujet à caution.

6°. On a ajouté aux verbes irréguliers, défectifs ou impersonnels tout ce qui est nécessaire pour leur éclaircissement. Article, que, malgré son utilité, on n'a rencontré, que dans les Dictionnaires étrangers.

7°. On a tâché d'accentuer par-tout le Hollandois, aussi bien que le François, pour en faciliter la Prononciation. Les autres Dic-
tion-

toertige enz. 'om kort te gaan, 'er zyn in dit *Werk* meer *Grond* woorden, van allerlei slag, névens derzelver beduidenis, dan 'er in veele andere *Woorden-boeken* te vinden zyn (het groote *Woorden-boek* van P. MARIN uitgezonderd; wyl men zulks, om redenen, in déze verbetering niet te raade getrokken heeft, en dus van deszelfs wézentlyken inhoud niets met zekerheid weet); woorden enz. welke men, voor 't grootste gedeelte, van uitheemsche *Schryveren* ontleend heeft. Door welke *Byvoeging* dit *Boek-deel* meer als de helft vergroot is, gelyk by 't getal, de verbreeding en verlenging der bladzyden, en de kleinere *Druk-letter* ligt kan afgemeeten worden.

2°. De *spelling* der voorige uitgaaven, zoo als wy reeds gezegd hebben, zeer slegt zynde, is men genoodzaakt geweest dezelve op verscheide plaatsen te veranderen, en men heeft in déze uitgaave gevolgd die van de *Fransche Académie*, en den *Heer Restaut*, *Advocaat* enz., als de meest *Gezag-voerende*.

3°. Heeft men in dit *Werk*, ten opzichte der veröuderde, duistere, dubbelzinnige, gemeene of straat-taalige woorden enz. in acht genomen, om 'er alle mögelyke beschryving van te geeven, 't zy door spreekwyzen als anderzins; iets, dat waarlyk, in de voorige uitgaaven weinig of niet betragt is, en éven dáárom ook zeer gebrekkig zyn; onder tusschen moeten wy den *Leezer* op dit stuk erinneren, Dat

4°. Om de *Paalen* van een' *Dictionnaire Portatif* niet te overschryden, men dikwerf genoodzaakt is geweest deeze *Beschryvingen*, of spreekwyzen alleen in 't *Fransch* te geeven, zóó nochtans ingericht, dat iemand, die maar eenige kundigheid bezit, in staat is, om, en door dezelyen, en door 't geene onmiddelyk vooräfgaat, een volkómen denkbeeld daar van te vormen, en deeze spreekwyzen enz. in zyn' volle kracht in 't *Néderduitsch* över te brengen.

5°. Heeft men ook zorg gedraagen, om in dit *Fransche* en *Néderduitsche Deel*, achter de *Hollandsche zelfstandige Naam-woorden*, de *Geslacht-Letter* te voegen, te weeten: wanneer de *Geslachten* der beide *Taalen* verschillen, of wanneer de betékenissen daar van niet te ménigvuldig zyn. Eene zaak, hoe nuttig ook, voor die geene die het *Hollandsch* in 't geheel niet, of niet genoegzaam verstaan, door niemand der *Woorden-boek-opstellers* in acht genomen is; uitgezonderd éenen éenigen; doch waar-öp niet zeer te vertrouwen is.

6°. Heeft men by de onrégelmaatige, gebrekkige of onpersoonlyke werk-woorden gevoegd, al 't geene ter hunner opheldering noodig is; iets, dat men, ondanks zyne *Nuttigheid*, alleenlyk in uitheemsche *Woorden-boeken* ontmoet heeft.

7°. Heeft men gepoogt, om overäl böven het *Hollandsch*, éven zoo wel als böven het *Fransch*, de klanktékenen te stellen, om derzelver uit-

tionnaires François & Hollandois n'en ont rien ; mais on en ignore la raison.

8°. On a jugé plus propre, de dresser à part & de placer au devant, que d'insérer dans le corps de cet ouvrage, deux Listes alphabétiques, savoir :

L'Une des Noms de Baptême, des Hommes & des Femmes, &

L'Autre de ceux des Païs, Villes, Peuples, Montagnes, Promontoires, Mers, Fleuves, Rivières &c.

Nous nous flattons ainsi, que cet ouvrage est, comme nous l'annonçons, rendu beaucoup meilleur, & que nous aurons contribué par-là au Bien public. Qu'on ne s'imagine pourtant pas, que nous soyons assez vains & présomptueux, de vouloir débiter un ouvrage de cette Nature pour complet ; Non ! au contraire, on ne doute nullement, que par-ci, par-là, sur les vestiges d'autrui, on ne puisse s'être égaré, & que, malgré l'attention la plus scrupuleuse, on n'y rencontre des fautes d'impression, des virgules mal-placées &c. ; Bévues, que nous prions le Lecteur indulgent, de vouloir pardonner, en considérant, que, s'il est vrai, à l'égard de toutes Productions humaines, il ne l'est pas moins en celle-ci : Que l'imparfait ne peut produire rien de parfait ; comme dans le cours de cette correction on n'a que trop souvent expérimenté. Pour n'en citer qu'un Exemple, on n'a qu'à considérer, que dans un des principaux Dictionnaires, on ne trouve pas les Mots *Voie* (*weg, wyze, middel enz.*), *Voyage* & ce qui en dérive, ni avec *i*, ni avec *y* ; omissions grossières, il faut l'avouer ; mais le moyen de les prévenir dans un ouvrage, où Argus même, avec tous ses yeux, ne suffiroit pas ?

Que le Public en puisse profiter, c'est notre souhait & le but que nous nous y sommes proposé. adieu !

spraak gemak by te zetten. De andere Fransche en Nederduitse Woorden-boeken hebben 'er niets van; maar men weet niet waarom.

8°. Heeft men gevoeglyker geoordeeld, afzonderlyk op te stellen, en liever voorāan in dit werk, dan in den Text, te plaatsē, twee alphabetische Lysten, als:

Eene van de Doop-naamen der Mannen en Vrouwen, en

D'andere van de Benaamingen der Landschappen, Steden, Volkeren, Bergen, Kaapen, Zeeën, Stroomen, Rivieren, enz.

Wij vleien ons dus, dat dit Werk, zoo als wy 't aankondigen, veel verbeterd is, en wy daar door aan 't Gemeen nut zullen toegebracht hebben. Verbeeld u echter niet, waarde Leezer! dat wy verwaand en vermétel genoeg zyn, om een Werk, van dézen aart, voor volledig te willen uitventen; Neen! in 't tégendeel, twyffeld men geenzins of men kan hier of daar, op het voetspoor van anderen, gedwaald hebben, en dat men 'er, in weérwil der grootste oplettendheid, Drukfeilen, of kwalijk gestelde comma's enz. in ontmoeten zal; Misslagen, welke wy den gunstigen Leezer verzoeken ten besten te duiden, in overweeging neemende, dat, indien het waaragtig is, ten opzigte van alle Menschelyke voortbrengselen, het niet minder zóó gelégen is in dit, naamentlyk: Dat het onvolmaakte niets volmaakts kan voortbrengen; gelyk men in den Loop dézer verbetering maar alte dikwerf ondervonden heeft. Om hier maar één voorbeeld van aan te haalen, zoo gelieve men alleenlyk aan te merken, dat men in een der voornaamste Woorden-boeken niet vind de woorden voie (weg, wyze, middel enz.), voyage en 't geen daar van afstamt, noch met i, noch met y; waarlyk gróve misslagen, men kan het niet ontkennen; maar hoe is 't mogelijk die te verhoeden, in een werk, waar-in Argus zelfs, met alle zyne oogen, te kort schieten zoude?

Dat het Gemeen 'er nut van móge trekken, is onze wensch, en het oogwit dat wy 'er in bedoeld hebben. Vaart wel!

EXPLICATION

Des *Abbreviations*, qui se trouvent dans cet ouvrage, & de leur *Signification*.

UITLEGGING

Der Verkortingen, die in dit Werk voorkómen, en wat ze beduiden.

(m) Substantif masculin.	Mannelyk zelfftandig Naam-woord.
(f) Substantif féminin.	Vrouwelyk zelfftandig Naam-woord.
(n) Substantif neutre.	Onzydig zelfftandig Naam-woord.
(adj.) Adjectif, foit Nom ou Participe.	Byvoegelyk Naam- of Deel-woord.
(Pron.) Pronom.	Voornaam.
(v. a.) Verbe aétif.	Daadelyk of werkend werk-woord,
(v. n.) Verbe neutre.	Onzydig werk-woord.
(v. r.) Verbe réciproque ou réfléchi.	Wederhoortig werk-woord.
(v. irrég.) Verbe irrégulier.	Onrégelmaatig werk-woord.
(v. imperf.) Verbe impersonnel.	Onperfoonlyk werk-woord.
(v. défaut.) Verbe défectif.	Gebrekkig werk-woord.
(part.) Participe.	Deel-woord.
(adv.) Adverbe.	Bywoord.
(conj.) Conjonction, ou conjonctif.	Koppel-woord, of byvoegende wyze.
(prép.) Préposition.	Voorzetfel.
(interj.) Interjection.	Tuffchen-werpfel.
(Prov.) Proverbe.	(spr. w.) Spreek-woord.
(vulg.) Expression vulgaire, familière, populaire, ou basse.	(gem. w.) Gemeen, laag of ftraat-taalig woord.
item, ou; (point & virgule) dénote qu'il fuit une autre fignification.	item, of; (fig en comma) geeft te kennen dat 'er eene andere betekenis volgt.
? Point interrogatif.	? Vraag-téken.
! Point admiratif, ou Exclamation.	! Verwonderings-téken of uitroeping.

LISTE ALPHABÉTIQUE

Des Noms de Baptême en François & Hollandois.

ALPHABETISCHE LYST

Der Doop-naamen in 't Fransch en Duitsch.

NOMS D'HOMMES, NAAMEN DER MANNEN.

Aaron. <i>Aaron.</i>	Elisée. <i>Elizéus.</i>
Abel. <i>Abel.</i>	Etienne. <i>Stéphanus, Stéphen.</i>
Abraham. <i>Abraham.</i>	Eliace. <i>Eliatus.</i>
Adam. <i>Adam.</i>	Ezechias. <i>Hézekiab.</i>
Adolphe. <i>Adolphus, Adolf.</i>	Ezéchiél. <i>Ezéchiél.</i>
Adrien. <i>Adrianus, Adriano.</i>	Ferdinand. <i>Ferdinandus, Ferdinand.</i>
Albert. <i>Alberius, Albert.</i>	François. <i>(les François) Franciscus, Franz.</i>
Alphonse. <i>Alphonsus.</i>	Frédéric. <i>Frédéricus, Fréderik.</i>
Ambroise. <i>Ambrosius.</i>	Gabriel. <i>Gabriël.</i>
André. <i>Andreas.</i>	Gautier. <i>Walterus, walter, wouter.</i>
Anselme. <i>Anselmus.</i>	George. <i>Georg, Foris.</i>
Antoine. <i>Anthony.</i>	Gervaise. <i>Gervais, Servaas.</i>
Arnand. <i>Arnoldus, Arnold.</i>	Giles. <i>Gillis.</i>
Augustin. <i>Augustinus.</i>	Gaillaume. <i>Wilhelmus, wilhelm, Willem.</i>
Auguste. <i>Augustus.</i>	Gaillot. <i>Willemsje, wim.</i>
Auèle. <i>Aurelius.</i>	Henri. <i>Hendrikus, Hendrik.</i>
Balthazar. <i>Balthazar.</i>	Hercule. <i>Hercules.</i>
Baptiste, ou Bâtiste. <i>Batist.</i>	Hierome. <i>Hieronymus.</i>
Barnabé. <i>Barnabas.</i>	Horace. <i>Horatius.</i>
Barthélemi. <i>Bartholoméus.</i>	Hugues. <i>Hugo.</i>
Baudouin. <i>Boudewyn.</i>	Jacob. <i>Jacobus, Jacob.</i>
Benjamin. <i>Benjamin.</i>	Jaques. <i>Jacques, Jan.</i>
Benoît. <i>Benedictus.</i>	Jean. <i>Johannes, Jan.</i>
Bernard. <i>Bernardus.</i>	Jeannot. <i>Janje, bamsje.</i>
Bertrand. <i>Bertram.</i>	Jérémie. <i>Jeremias.</i>
Blaise. <i>Blasius.</i>	Jerome. <i>Hieronymus.</i>
Boniface. <i>Bonifacius.</i>	Ignace. <i>Ignatius.</i>
César. <i>Cesar.</i>	Job. <i>Job.</i>
Charles. <i>Carolus, Carol.</i>	Jonas. <i>Jonas.</i>
Christophe. <i>Christopher of Christoffel.</i>	Joseph. <i>Josephus, Jozeph.</i>
Chrysostome. <i>Chrysostomus.</i>	Josse. <i>Josst.</i>
Claude. <i>Claudius.</i>	Josué. <i>Josua.</i>
Clément. <i>Clément.</i>	Isaac. <i>Isaac.</i>
Constantin. <i>Constantinus.</i>	Jule. <i>Julius.</i>
Conrade. <i>Conraad.</i>	Julien. <i>Julianus.</i>
Corneille. <i>Cornelius, Coraells.</i>	Juste. <i>Justus.</i>
Cyrille. <i>Cyrillus.</i>	Lambert. <i>Lambertus.</i>
Daniel. <i>Daniel.</i>	Laurent. <i>Laurentius, Laurents.</i>
David. <i>David.</i>	Léonard. <i>Leonardus, Leenders.</i>
Denis. <i>Dionisius, Densy.</i>	Léopold. <i>Leopoldus, Léopold.</i>
Didier. <i>Desiderius.</i>	Louis. <i>Lodewyk.</i>
Dominique. <i>Dominicus.</i>	
Edouard. <i>Edward.</i>	
Elie. <i>Elias.</i>	

Luc. *Lukas*.
 Malachie. *Malactius*.
 Marc. *Markus*.
 Martin. *Martinus, Martyn*.
 Matthieu. *Matthéas, Mattheys*.
 Maurice. *Mauritius, Maurisz*.
 Maximilien. *Maximiliaan*.
 Michel. *Micbiel*.
 Moïse. *Mozes*.
 Néhémie. *Nehemias*.
 Nicolas.] *Nicolaas, Claas*.
 Nicole.]
 Noë. *Noach*.
 Olivier. *Olivier*.
 Othon. *Otto*.
 Patrice. *Patricius*.
 Paul. *Paulus, Paal*.
 Philippe. *Philippus, Philip*.
 Philipot. *Flipse*.
 Pierre. *Pétrus, Pletor*.
 Pierrot. *Pietje*.
 Rémi. *Remigius*.
 Rénard. *Reinhard*.
 Rénaud. *Reinold, Relnaud*.
 Richard. *Rykert*.
 Robert. *Robertus*.
 Robichon. *Robbertje*.
 Rodolphe. *Rodolpheus*.
 Roger. *Ruiger*.
 Salomon. *Salomon*.
 Samuel. *Samuel*.
 Samson. *Samson*.
 Sébastien. *Sebastiaan, Bastiaan*.
 Silvain. *Silvanus*.
 Silvestre. *Silvester*.
 Siméon. *Simeon*.
 Simon. *Simon, Symen*.
 Théodore. *Theodorus, Diederik*.
     Dirk.
 Thierry. *Dirk*.
 Thomas. *Thomas*.
 Timothée. *Timotheüs*.
 Tobie. *Tobias*.
 Urbain. *Urbanus*.
 Valentin. *Valentyn*.
 Vincent. *Vincentius*.
 Zacharie. *Zacharias*.

Noms de Femmes, *Naamen der Vrouwen*.

Abigaël. *Abigaël*.
 Agathe. *Agatha, Aagt*.
 Anès. *Agathia, Agnies*.
 Alix. *Els*.
 Alison. *Elise*.
 Althée. *Alibéa*.

Anne. *Anna*.
 Antoinette. *Antonina*.
 Arabelle. *Arabella*.
 Barbara. *Barbara, Berber*.
 Béatrix. *Béatrix*.
 Benoîte. *Benedicta*.
 Berthe. *Bertha*.
 Brigié. *Brigitta*.
 Cathérine. *Catharina, Kattryn*.
 Catin. *Kaatje, Keetje, keeja*.
 Cécile. *Cicilia*.
 Charlotte. *Charlotta*.
 Christine. *Christina*.
 Claire. *Clara, Kloortje*.
 Constance. *Constantia*.
 Déboia. *Debora*.
 Diane. *Diana*.
 Dorothée. *Dorothea, Doortje*.
 Elisabeth. *Elizabeth, Lysbet, Lysje*.
 Emme. *Emmeje*.
 Esther. *Hester*.
 Fanchon. *Francynsje, Fransje*.
 Flore. *Flora*.
 Françoise. (*les françoise*) *Francyn*.
 Gertrude. *Gertruda, Gertrui, Truitje*.
 Guillemette. *Willemynsje*.
 Hélène. *Hélène, Léna*.
 Jaqueline. *Jakelyn, Jakomya*.
 Jaquette. *Jacoba*.
 Jeanne. *Johanna, Jannetje*.
 Jeanneton. *Jannetje*.
 Isabelle. *Isabel*.
 Judith. *Judith, Jullik*.
 Julienne. *Juliana*.
 Lucie. *Lucia*.
 Lucrèce. *Lucretia*.
 Madelaine. *Magdalena, Magdaleen*.
     Magtel.
 Manon. *Mietje, Marigie*.
 Margot. *Margrietje*.
 Marguerite. *Margerita, Margriet*.
 Martha. *Martha*.
 Marie. *Maria, Mary, Marysje*.
 Matilde. *Matilda*.
 Nanette. *Nanon, Nancis, Annaasje*.
 Rachel. *Rachel*.
 Rebecca. *Rebecca*.
 Rose. *Rooisje*.
 Sara. *Sara*.
 Sibille. *Sibilla, Sibil*.
 Sophie. *Sophia, Sefy*.
 Susanne. *Suzanna*.
 Saxon. *Saxameisje, Soesje*.
 Théodore. *Theodora*.
 Ursule. *Ursula, Ursel*.

LISTE ALPHABÉTIQUE,

EN FRANÇOIS ET HOLLANDOIS,

Des Noms des Païs, Villes, Peuples, Mers, Fleuves, Rivières, Détroits, îles, Montagnes, Promontoires, Vulcains &c. les plus remarquables & qui diffèrent le plus dans les deux Langues.

ALPHABÉTISCHE LYST,

IN 'T FRANSCH EN NÉDERDUITSCH,

Van de Naamen der Landen, Stéden, Volkeren, Stroomen, Rivieren, Zee- en Land-engten, Eilanden, Bergen, Kaapen, vuur-bergen enz. die 't alleraanmerkelykst zyn, en in de twee Taalen 't meest van elkander verschillen.

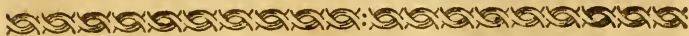

De Verkortingen die in déze Lyst voorkómen betékenen, als volgt.

Afr. *Afrika.*
Amer. *Amérika.*
Az. *Azia, of Azië.*
B. *Berg.*
E. of Eil. *Eiland.*
Eur. *Europa.*
Gr. *Groot.*
K. of Koningr. *Koningryk.*

L. *Land, Landschap.*
Middel. Z. *Middellandsche Zee.*
N. *Noord.*
R. of Riv. *Rivier.*
St. *Stad.*
H. st. of Hoofdst. *Hoofdstad.*
Zee-h. *Zee-háven.*
Zee-st. *Zee-stadt.*

De Leezer gelieve ook indagtig te zyn, dat, om déze Lyst met geene onnoodige woorden te bezwaaren, wy veele Naamen die in 't Fransch en 't Duitisch het zelve zyn, of die in het Fransch met bourg of e eindigen, en in het Duitisch in burg of en veränderen, achtergelaaten hebben.

Aa, (f) Aa (*Naam van verscheidene Riviertjes in Vriesland, Overysst, Munsterl. Zwitsersl. Pikardië enz. stroomende.*)

Aar, (f) Aar (*R. by Keulen, en in 't Kanton Bern.*)

Aberden, (m) *Aberdeen* (n. st. en Zee b. in Schotl.).

Abo, (m) Abo (n. H. st. en Zee-b. van Finland).

Abyla, (f) *Atyla* (*Berg in Afrika.*)

Aby-

XIV AB. AC. AE. &c.

Abyſſinie, (f) *Abiſſiniën* (n. L. in *Afr.*).
 Abyſſiniën, ne (m. & f.) *Abiſſiniër*;
Abiſſiniſche vrouw.
 Acadie, (f) *Acadiën* (n. L. in *N. Amer.*).
 Acadien, ne (m. & f.) *Acadler*;
Acadiſche vrouw.
 Achaïe, (f) *Achayen* (n. L. in *Griekenl.*).
 Achaiën, ne (m. & f.) *Achayer*;
Achayiſche Vrouw.
 Açores, (f. pl.) *De Açores* (Eil. in *Amer.*).
 Egée, (f. Zie *Archipel*).
 Etna, *Etna* (brandende B. in *Sicil.*).
 Afrique, (f) *Afrika* (n. één der 4 *Waereld-deelen*).
 Africain, ne (m. & f.) *Afrikaan*;
Afrikaanſche vrouw.
 Agra, (m) *Agra* (n. H. ſt. van *Indoſtan*).
 Aix, (m) *Aix* (n. H. ſt. in *Provençe*).
 Aix la-chapelle, (m) *Aken* (n. vrye *Ryk-ſt.* in *Duiſchl.* beroemd door *baare Bâden*).
 Albanie, (f) *Albaniën* (n. L. in *Turk.*).
 Albanien, ne (m. &c.) *Albanier* enz.
 Albe royale, (f) *Stoel-weiſſenburg* (n. ſt. in *Hongar.*).
 Alcar, (m) *Alkmaar* (zeer fraaye ſt. in *N. Holl.*).
 Alexandrie, (f) *Alexandria* (ſt. in *Egypt.*).
 Alger, (m) *Algiers* (n. ſt. en *Konigr.* in *Afr.*).
 Algérien, ne (m. & f.) *Algeryn*.
 Allemagne, (f) *Duiſchland* (n).
 Allemand, de (m. & f.) *Duiſcher*;
Duiſche vrouw.
 Alost, (m) *Stad* en *Graaffchap* *Aloſt*.
 Alpes, (f. pl.) *De Alpen* of *Alpiſche* *Gebergten*.
 Alſace, (f) *Elzas* (m. L. in *Duiſchl.*).
 Amérique, (f) *Amérika* (n. één der 4 *waereld-deelen*).
 Américain, ne (m. & f.) *Amérikaan* enz.
 Amſterdam, (m) *Amſterdam* of *Am-*

AN. AP. AR. &c.

ſterdam (n. *Stad* in *Holland*, aan de *Zuider-zee*, aaneemend groot, volk-ryk en pragtig, bandel dryvende, zoo te water, als te Land, op alle geweeſen der *waereld*, en wier *Rykdom* en *inkomſten* menig *Koningryk* overtreffen).
 Ancoue, (f) *Ancona ſt.* in *Ital.*.
 Andalouſie, (f) *Andaluziën* (n. L. in *Spanien*).
 Angers, (m) *Angiers* (n. in *Anjou*).
 Angleterre, (f) *Engeland* (n. K. en één der grootſte Eil. in de *waereld*).
 Anglois, ſe (m. & f.) *Engelſchman*, *Engelander*; *Engelſche* vrouw.
 Angola, (f) *Angola* (*Rivier* in *Afr.*).
 Antioche, (f) *Antiochiën* (n. ſt. in *Syrien*).
 Anvers, (m) *Antwerpen* (Gr. ſt. in *Brabant* aan de ſchelde).
 Appennin, (m) 's *Appennynſche* *Gebergte* (n. in *Ital.*).
 Arabie, (f) *Arabiën* (n. Gr. L. in *Aziën*).
 Arabe, (m. & f.) *Arabier*.
 Aranjuez, (m) *Luſt-plaats* des *Könings* van *Spaniën*.
 Archangel, (m) *Archangel* (n. ſt. en *Zee-h.* in 's *Noorden* van *Ruſland*).
 Archipel, (m) *Archipel* (m. da: *gedeelte* der *Middelariſche* en andere *Zeeën* door *veele* *Eilandjes* by *mal-kander* leggen).
 Arménie, (f) *Arméniën* (n. L. in *Aziën*).
 Arménien, ne (m. & f.) *Arménier* enz.
 Arnhem, (m) *Arnhem* (*Hof* en *Hoofdſt.* van *Gelderland*).
 Arras, (m) *Atrecht* of *Arras* (n. ſt. in de *Nederl.*).
 Aſie, (f) *Aſia* of *Aziën* (n. een der 4 *waereld-deelen*).
 Aſiatique, (m. & f.) *Inwoonder* van *Aziën*.
 Aſturie, (f) *Aſturiën* (n. L. in *Span.*).
 Athènes, (m) *Atheenen* (n. ſt. in *Griekenland*).
 Atlas, (m) *Atlas* (*Berg* in *Afr.*).
 Au-

AU. BE.

Autriche, (f) *Oostenryk* (n).
 Autric ien, ne (m. & f.) *Oostenryker*.
 Babel Mandel, (m) *De Zee-engte tusschen de roode Zee en den Océaan*.
 Baltique, ou la Mer baltique, (f) *De Oost zee*.
 Barbarie, (f) *Barbaryen* (n. L. in *Afr.*).
 Barbare, More (m) *Barbaar, Moor*.
 Barcelone, (m) *Barceloniën* (n. Gr. *β. in Span.*).
 Bâle, (f) *Bâzel* (n. *β. in Zwits.*).
 Batavie, (f) (n. Gr. *Stad en vesting der Hollanders op 't Eil. Java*).
 Baviere, (f) *Beijeren* (n. *Keurvorstend. in Duitschl.*).
 Bavaois, se (m. & f.) *Beyer* enz.
 Baye, (f) *Baai, inham*.
 Bélem, (m) *Vlek en Lustplaats des Kónings van Portugal*.
 Belgrade, (m) *Belgrade* (n. *Turksche vesting in Europa*).
 Bengale, (f) *Bengálen* (K. in *Aziën*).
 Berbice, (f) *De Berbiche* (R. in *Amer.*).
 Bergen on Bergue, (m) *Bergen* (n. Gr. *Koopβ. in Norw.*).
 Berg-op-Zoom, (m) *Bergen-op-Zoom* (n. *Stad en vesting in de Néderl.*).
 Berg saint-vinox, (m) *Winoxbergen* (*β. by Deinkerken*).
 Berlin, (m) *Berlin* (n. *Groote en fraaye Résidence-stad des Kónings van Pruissen*).
 Berne, (m) *Bern* (n. *β. en Kanton van dien naam in Zwitsersl.*).
 Biscaye, (f) *Biskaayen* (n. L. in *Span.*).
 Bohème, (f) *Boheemen* (n. K. in *Europa*).
 Bohémien, ne (m. & f.) *'Boheemer* enz.
 Bois le duc, ou Bolduc, (m) *'s Hertogenbosch* (n. *β. en vesting in de Néderl.*).
 Bologne, (m) *Bolónien* (n. Gr. *β. in Ital.*).
 Le Bolonez, (m) *'t Boloneesche*.
 Bosnie, (f) *Bosniën* (n. in *Turk.*).
 Bosphore (m) *De Bosphorus* (m. *Zee-engte by Konstantinópel*).

BO. BR. BU. CA. xv

Boulogne, (f) *Boulónje* (Gr. *β. in Pikardiën*).
 Le Boulonnois, (m) *'t Boulonnesche* (n).
 Bourdeaux, (m) *Bordeaux* of *Bordeuws* (Gr. *Koopβ. in Frankr.*).
 Bourdellois, (m) *Gen van Bourdeaux*.
 Bourgogne, (f) *Bourgónien*. L. in *Frankryk*.
 Bourguignon, ne (m. & f.) *Bourgóniër* enz.
 Brabant, (m) *Brabans* (n).
 Brabançon, ne (m. & f.) *Brabander* enz.
 Brandebourg, (m) *Brandenburg* (n. *Keurvorstend.*).
 Brandebourgeois, se (m. & f.) *Brandenburger*.
 Breda, (m) *Breda* (n. Gr. *en fraaye Stad en sterke vesting in de Néderl.*).
 Brésil ou Brézil, (m) *Braziliën* (n. Gr. L. in *Amérika*).
 Brétagne, (f) *Britanniën* (n. L. in *Frankr.*).
 Bréton, ne (m. & f.) *Britanniër* enz.
 Brétagne (La grande) *Groot-Britanniën* of *Engeland en Schotland*.
 Bréton, ne (m. & f.) *Brit.* enz.
 Brille (La) *Briel* (m. *Zee-β. in Holl.*).
 Bruges, *Bruggen* (n. *β. in Vlaand.*).
 Bruxelles, *Brussel* (*Hoofd-β. van Brab.*).
 Bade, (m) *Bada* of *Offen* (n. *β. in Hongar.*).
 Bulgarie (La grande) (n. *Bulgáriën* in *Tartariën*).
 Bulgarie (La petite) (n. *Bulgárien* in *Turkyen*).
 Caire, ou le grand caire, (m) *Caïro* (*Hoofd-β. van Egypte, uitermaaten groot*).
 Calabre, (f) *Calabriën* (n. L. in *Ital.*).
 Calais, (m) *Calis* of *Calais* (n. *Zee-β. in 't Kanaal*).
 Califorme, (f) *Cálistorien* (n. L. in *N. Amer.*).
 Cambrai, (m) *Kámerik* (n. *β. in Vlaand.*).
 Cambrésis, (m) *'t Land van Kámerik*.
 Candie, (f) *Candia* (*Eil. en β. in de Middell. Zee*).

Can-

CA. CE. CH. &c.

Candiot, te (m. & f.) Cándiër enz.
 Candy, Candia (stad en Koningr. op 't Eil. Ceil.n).
 Canelle (Le País de la) 't Ka-
 neel-land (op 't Eil. Ceilon).
 Cantorbery, (m) Kantselberg (n. st. in Engeland).
 Cap, ou Promontoire, (m) Kaap, voor-gebergte of Land-punt, in zee.
 Cap de bonne Espérance, (m) Kaap de goede Hoop (de zuidelyke Land-punt van Africa, met eene fraaye Stadt, Kasteel en wijn, de Hol-land'sche Oost-Indische Maatschappij geboorende, voorzien, en alwaar de Oost-Indische Schepen om verver-
 sching ten anker komen).
 Carthagène, (m) Cartagena (n. St. in Span. en Amer.).
 Caspienne (La Mer) De Caspische Zee.
 Cassable, (f) Cassabiën (L. in Pom-
 meren).
 Catalogne, (f. Cataloniën (L. in Spaniën).
 Catalan, ne (m. & f.) Catalóniër enz.
 Caudebec, (m) Stadt in Norman-
 diën, vermaard wegens Hoeden.
 Ceilan, (m) Ceilon (n. Gr. Eil. in Indiën).
 Chine, (f) China (Gr. Koningr. in Aziën).
 Chinois, se (m. & f.) Chinees enz.
 Chrétienté, (f) 't Kristenryk (n).
 Christophe (St.) Sinte Christoffel (Eil. in Amer.).
 Cleves, Kleef (fraaye st. en Hertog-
 dom).
 Cols, (m. pl.) Land engten, door-
 togten (met betrekking tot de Alpi-
 sche Gebergten).
 Cologne, (f) Keulen (n. gr. Koop-
 stadt aan den Rhyu).
 Cologne (L'Electorat de) 't Keur-
 vorstendom Keulen.
 Constance, (f) Costniz (st. in Duitshl.).
 Constantinople, (f) Constantínopel
 (zeer groote en kryke Stadt, en zé-
 tel des Sultans in Europeisch Tur-
 kyen).
 Copenhague, (m) Koptenbágen
 (vloofft. en zítel des Koningen van

CO CR. CY. DA.

Dénemarken, een zeer fraaye Zee-
 en Handel-plaats).
 Cornouaille, (f) Kornewal (n. L. in Engeland).
 Corse, (f) Corsica (Eil. in de Mid-
 dell Zee).
 Corse, (m. & f.) Corsicaan.
 Courtrai, (m) Kortryk (n. st. in Vlaand.).
 Cracovie, (f) Krakau (Gr. St. in Pool.).
 Croatie, (f) Croatiën (n. L. in Hongar.).
 Croate, m. & f.) Croaat enz.
 Cypre, (f) Cypriën (n. Eil. in de Middell. Zee).
 Cypriot, te (m. & f.) Cypriaan.
 Damas, (m) Damascus (n).
 Danemarc, (m) Dénemarken (n).
 Danois, se (m. & f.) Deen enz.
 Danube, (m) De Donau (Gr. Riv.).
 Delft, (m) Delft (sámelyke groote, fraaye en zinnelyke Stadt in Hol-
 land, beroemd wegens baare Por-
 celain fabrieken).
 Davis (Déetroit de) De stroat Da-
 vids (in Groenland).
 Déetroit, (m) Zee-engte, straat, 't
 naauw (als: te Gibraltar).
 Dixmude, (m) Dixmuiden (n. St. in Vlaand.).
 Domingue (St.) St. Domingo Stadt
 en Eil. in Amer.).
 Dordrecht ou Dort, (m) Dord-
 recht of Dordt (d'oudste en eerste sm-
 hebbende Stadt van Holland, gele-
 gen op een Eilandje aan de Maas,
 hier de Merwéde genaamd, sáme-
 lyk groot fraai en handeldryvend,
 zeer bekwaam voor de Scheepvaart,
 begunstigd met het slápelrecht en
 munt, en beroemd wegens het Syno-
 dus nationalis aldaar gehouden A°. 1618 & 1619.)
 Douvres, (m) Doever (n. St. en Zee b. in Eng. in 't kanaal).
 Dresde, (m) Dresden (n. Gr. St. in Sax.).
 Dronthem, (m) Dronsbem (n. Gr. St. in Norw.).
 Dublin, (m) Dub'in (Hoofdst. en Zee b. van Ierland).
 Dunkerque, (m) Duinkerke (n. Gr. Zee en handel-plaats in Fr. Vlaand.). Ecu-

ECL. EDI. EGL. &c.

Ecluse, (f) *Sluis* (f. in *Holl. Vlaand.*).
 Ecoffe, (f) *Schorland* (n).
 Ecoffois, se (m. & f.) *Schorlander*, *schot*.
 Edimbourg, (m) *Edinburg* (n. *H. f.* in *Schorl.*).
 Eglise, (L'Etat de l') *De Kerkelyke Staat* (die de *Paus* bezit).
 Egypte, (f) *Egypten* (n).
 Egyptien, ne (m. & f.) *Egyptenaar*.
 Elbe, (m) *De Elbe* (R. in *Duitschl.*).
 Ems, (m) *De Ems* (f. R. in *Duitschl.*).
 Enckhuse, (f) *Enkhuizen* (fraaye f. in *N. Holl.*).
 Escaut, (m) *De Schelde* (R. in *Brab.*).
 Esclavonie, (f) *Slavoniën* (n. by *Hong.*).
 Espagne, (f) *Spaniën* (n).
 Espagnol, le (m. & f.) *Spaniard*.
 Ethiopie, (f) *Mooren-land*.
 Ethiopien, ne (m. & f.) *Ethiopier*, *Moor*.
 Euphrate, (f) *Euphrates* (R. in *Aziën*).
 Europe, (f) *Europa* (f. een der 4 *waereld-deelen*).
 Européen, ne (m. & f.) *Európeaan*, *Europeër*, *Europees*.
 Fauquemont, (m) *Valkenburg* (n. kl. f. in de *Nederl.*).
 Fez, (m) *Fez* (f. en *Koningkr.* in *Afr.*).
 Finlande, (f) *Finland* (n).
 Finlandois, se (m. & f.) *Finlander* of *Fin*.
 Flandre; (f) *Vlaanderen* (n. L. in de *Nederl.*).
 Flamaand, de (m. & f.) *Vlaaming*, *vlaam*.
 Flessingue, (f) *Vlissingen* (eene *fraaye Stadt* in *Zeeland* met veel *scheeppaart*).
 Florence, (f) *Florentien* (n. Gr. f. in *Ital.*).
 Forastieres (Villes) *De wald steden*.
 Forêt noire (f) 's *zwarte wald* (in *zwaaben*).

FRA. FRI. GAL. &c. xvii

France, (f) *Vrankryk* (n. Gr. *Konigr.*).
 François, se (m. & f.) *Franckman* enz.
 Francfort sur le Mein, *Francfort aan de Mein* (eene *grootte Koopst.* beroemd wegens *baare Miffen*).
 Francfort sur l'oder, *Francfort aan de oder*, (met een' *H. school.*).
 François, (Les îles de St.) *De Eilanden van St. Franciscus* (in *Amer.*).
 Franconie, (f) *Frankenland* (in *Duitschl.*).
 Frise, (f) *Vriesland* (n. eene der 7 *Prov.*).
 Frison, ne (m. & f.) *Vriesch*; *vriesin*.
 Fune, ou Fionie, (f) *Funen* (n. L. in *Denem.*).
 Farnes, (m) *Varnen* (n. *Vesting* in *Vlaand.*).
 Galice, (f) *Gallciën* (L. in *Span.*).
 Galles (Principauté de) 's *Prinsdom Wallis* (in *Eng.*).
 Gallois, se (m. & f.) *Walschman* enz.
 Gand, (m) *Ghend* (n. f. in *Vlaand.*).
 Gascogne, (f) *Gascónien* (L. in *Vrankr.*).
 Gascon, ne (m. & f.) *Gasconjer* enz.
 Gènes, (m) *Génua* (n. *grootte, prangige en ryke Koopstadt*; item *Republiek* in *Italiën*).
 Génnois, se (m. & f.) *Génuees* enz.
 Genève, (f) *Stads en Republiek in Savoyen* aan 's *Genéver* meer; de *stads* is *groot*, wel *gebouwd* en *handeldryvende* in *allerlei manesfabuuren*.
 Génnois, (m) 's *Gebied van Genève*.
 Génnois, se (m. & f.) *Gentver* enz.
 Glaciale (La mer) *De Eis-zee*.
 Gorkum, (m) *Gorkom* of *Gornichem* (eene *fraaye Stadt* en *vesting* in *Holland*).
 Gouda, ou Tergow, (m) *Gouda* (*Fraai-bebouwde Stadt* in *Holland* en beroemd wegens *baare Pypfabrieken* enz.)

* *

Gothic

XVIJ GOT. GRE. &c.

Gothi, (f) *Gothland*.
 Gøths, (m. pl.) *d'Oude Goten*.
 Gæce, (f) *Griekenland* (n).
 Grec. Græcque, (m. & f.) *Griek; Grieksche Vrouw*.
 Grisons (Les), *De Graauwbunders*.
 Grisons (Le Païs des) *'s Graauwbunderland (Republiek by en in verbond met Zwitserland)*.
 Groenland, (m) *Groenland* (n).
 Groningue, (f) *Gröningen (grootse Stadt en eene der 7 verëenigde Provinciën)*.
 Gueldre, (f) *Geiderland* (n. een groot Hertogdom, en eene der 7 Prov. van Hill.)
 Gaeldrois, se (m. & f.) *Geldersche man*.
 Gueldres, (f) *Gelderen (sterke vesting)*.
 Hainant, (m) *Hénegouwen* (L. in de Néterl.).
 Hambourg, (m) *Hamburg* (n. Gr. Zee- en Handelpl. in Néd. Saxon).
 Hanovre, (f) *Hanóver* (n. Keurvorstendom in Duitschl.).
 Hanovrien, ne m. & f.) *Hano-vrien*.
 Harlem, (m) *Har'lem* (Gr. fraaye en ryke Stadt in Holland, vol Ebeiten).
 Haye (La), *De Haag of 's Grávenhage* (een groot open vlek of Stadt in Holland, eene kleine myl van de N-zee, vol schoone Gebouwen en Paleizen, de zetel der Heeren Staaten Generaal enz. waarom het, met rechts, genoemd word, het fraaiste en pragtigste vlek van de wereld).
 Hécla, (m) *Hecla* (brandende Berg in Eisiand).
 Hesse, (f) *Hessen of Hessenland* (n).
 Hassen, ne (m. & f.) *Hes; H'sin*.
 Hollande, (f) *Holland* (n. eene Graaffchap in de Néderlanden de grootste en fraaiste der 7 Verëenigde Provinciën, doorsneden met verscheide vaarbare Rivieren en Kanalen, op welkers zoomen zich vele pragtige Steden en Lusthuizen als in een Groep vertoogen, NB. door

HOL. HON. HOR. &c.

See'n Naam Holland verstaat men ook veeltyds het gantsche Gemeenbest of de 7 verëenigde Landschap-pen, of in andere woorden de ge-beele Republiek, of 7 gëuieerde Provinciën.
 Hollande (Nord-) ou West-frise (f), *Noord Holland of West-vries-land* (L. aan de zuider zee waarin verscheide fraaye Steden en vette weiden).
 Hollandois, se (m. & f.) *Hollander; Hollandsche vrouw*.
 Holface, (f) *Holstein* (n).
 Hongrie, (f) *Hungaryen* (n).
 Hongrois, se (m. & f.) *Hongaar enz*.
 Horn, (m) *Hoorn* (Gr. fraaye st. in N. Hill).
 Indes (Les), *De Indiën*.
 Indostan, (m) *Indostan* (n. Gr. Land in Oost indiën).
 Ingrie, (f) *Ingermerland* (n. L. in Rusland).
 Irlande, (f) *Ierland* (n. een Eil.).
 Irlandois, se (m. & f.) *Ierlander enz*.
 Ilande, (f) *Tsland* (n. Eil. in de N-zee).
 Ilandois, se (m. & f.) *Tslander enz*.
 Isle ou Ile, (f) *Een Eiland* (n).
 Ipahan, (m) *Ipoban* (n. Hoofdst. van Perziën).
 Ithme, (m) *Een Land-punt* (f).
 Itæie, (f) *Italiën*.
 Italien, ne (m. & f.) *Itaalkaner; Italiaan*.
 Ivica, (f) *Ivica* (Stadt en Eiland in de Middell zee).
 Jamaïque, (f) *Jamáica* (Gr. Eiland in Amerika).
 Japon, (m) *Japon* (n. Gr. Keizer-ryk in Aziën).
 Japonnois, se (m. & f.) *Japonnees enz*.
 Jerusalem, (m) *Jérusalem* (n. Hoofdst. van 's Heilige Land).
 Jourdain, (m) *Jordaan* (m. Riv. in Aziën).
 Judée, (f) *Judéa of 's Joodsche Land in Aziën*.
 Ja iers, (m) *Gulich* (n. een Stadt) item 's Gulicherland.
 Jura, (m) *Jura* (B. in Zwits.).

KON. LAC. LAG.

Koningslag, (m) Koningsbergen (n. Gr. Zee- en Handelstads in Pruissen).

Lac, (m) Een Meer (n). als: le lac d'Harlem, 's Haarlemmer Meer enz.

Laganes, (f. pl.) Naam die men geeft aan de Groeten of Poelen tusschen welke Venétiën is leggende.

Leiden, (n. de grootste Stadt in Holland naast Amsterdam; doorvaden met fraaye Grachten en Straaten, vol fraaye Gebouwen en Fabrieken, en zeer beroemd wegens haare Hooge-School.)

Leipzic, (m) Leipzig (n. Gr. St. in Saksen, beroemd wegens haare Hooge School, en jaarijksche Ms of Kermis).

Leeuwarden, (Gr. en fraaye Hoofd St. van Friesland).

Levant, (m) De Levant (f.).

Levantiin, (ine (m. & f.) Bewoonder der Levant.

Liban, (m) Liban (m. B. in Aziën).

Liège, (m) Luik (zeer groote Koopstads en Bisschops zetel).

Liege, (m) Luik (zeer groote Koopstads en Bisschops zetel).

Lille, (f) Ryssel (n. Gr. koop- en Hoofd-St. van Fr. Vlaand.).

Lisbonne, (f) Lissabon (n. zeer groote en ryke Zee- en Handelstads in Portugal, de Zetel des Konings).

Lithuanie, (f) Litthouwen (n).

Lithanien, (ne (m. & f.) Litthouwer.

Livonie, (f) Lysland (n).

Livonien, (ne (m. & f.) Lyslander.

Livourne, (f) Livorno (n. Gr. Zee en Handelplaats in Italiën).

Lombardie, (f) Lombardien (n. L. in Italiën).

Lombard, (de (m. & f.) Lombardier.

Londres, (m) Londen of London (n. Hoofdstad van Engeland, aan de R. de Teems, eene der grootste en Volkrjkste handel plaatsen in Europa).

Lorraine, (f) Lotharingen (n).

LOR. LOU. &c. XIX

Lorrain, (ne (m. & f.) Lotharinger.

Louvain, (m) Leuven (Gr. Stadt met een Hoge School in Brabant).

Madrid, (m) Madrid (n. Hoofd St. in Spanen).

Majorque, (f) Majorca (Eil. en Stadt in de Middell. Zee).

Malabar, (m) Malabariën (n. L. in Az.).

Malacca, (f) Malacca (L. in Az.).

Malais (Les), De Maleysers (volk in Az.).

Malines, (m) Mechelen, (St. in Brab.).

Malte, (f) Malta (Eil. in de Middell. Zee, roebeboorende aan de Ridders van Sint Jan).

Mantou, (f) Mantua (n. Gr. St. in Italiën).

Manche, (f) 's Kanaal (n. tusschen Frankr. en Engl.).

Marseille, (f) Mafjidën (n. Gr. Koop- en Zee-St. in de Middell. Zee).

Maricillois, (f) Een Maricillo.

Mastricht, (m) Maasricht (n. sterke vesting in de Nederl.).

Meyence (L'Electorat de) 's Keurvorstendoms Mentz.

Mayence, (f) Mentz (de Hoofdst. en Zetel des Keur. aan den Rbyn).

Méaco, (m) Méaco (n. Gr. St. in Japan).

Mecque, (f) Mecca (Gr. st. in Arab.).

Méditerranée, (f) De Middellandse Zee of Braar.

Ménin, (m) Meenen (n. St. in Vlaand.).

Meuse, (f) De Maas (Riv.).

Mexique, (f) Mexico (n. Gr. L. in Amer.).

Middelbourg, (m) Middelburg (n. Hoofd St. van Zeeland in 't Eil. Walcheren, is groot wel bebouwd en zeer handel-dryvend).

Milan, (m) Milan (St. in L. in Ital.).

Milanois, (f) M'neezer.

Milanez (Le) 's M'neesch.

Minorque, (f) Minorca (Eil. in de Middell. Zee).

Miquelets, (Les) Naam die men geeft

XXII SUR. SYR. TAM. &c.

Suriame, (f) *Sarinaam* (e. u. volk-planting in *Amer*).

Syrie, (f) *Syriën* (n. L. in *Turk.*).

Tamife, (f) *De Theems* (R. in *Engl.*).

Tanger, (m) *Tangier* (n. st. in *Barbaryën*).

Tartarie, (f) *Tariaryën* (n.).

Taurus, (m) *Taurus* (Gebergte in *As.*).

Tervère, (f) *Tervœr* (St. in *Zee-l.*).

Thuringue, (f) *Tburingen* (L. in *D.*).

Tibre (Le) *De Tyber* (Gr. R. in *Ital.*).

Tilbourg, (m) *Tilburg* (G. en fraai vlek, in *hollandsch Brab.*).

Totol ou Tobolsca, *Tobolsko* (n. Hoofdst. van *Sibériën* daar de *russische Ballingen* naar toe gezonden werden).

Toscane, (f) *Toskaanen* (L. in *Ital.*).

Toscan, (m. & f.) *Een Toskaan.*

Tournay, (m) *Doornik* (n. in *Vlaand.*).

Transilvanie, (f) *Zévenbergen.*

Transilvain, ne (m. & f.) *Zévenberger.*

Trèves, *Trier* (Gr. st. en *Keurv. r.* stendom).

Trieste, (f) *Triefst* (n. st. ex zee b. in *Ital.*).

Tripoli, (m) *Trtpoli* (Gr. st. en klein *Koningr.* in *Afrika*, een *Roofnest*).

Tripolitain, ne (m. & f.) *Tripolisaan.*

Tanis, (m) *Tunis* (Gr. *Stad* en klein *Koningr.* in *Afr.* een *Roofnest*).

Tanicien, ne (m. & f.) *Tunistaan.*

Turquie, (f) *Turkyën.*

Tarc, *turque* (m. & f.) *Turk enz.*

Utrecht, (m) *Utrechts* (Hoofdst. en één der 7 *Holl. Prov.* de *Stad* is groot en aanzienlyk, en heeft eene *vermaarde H. School.*).

VAN. VAR. VAU. &c.

Valachie, (f) *Walach iën* (n.).

Valaque, (m. & f.) *Walak*

Vandales, (Les) *De wenden* (zeker oud *Volk*).

Varsovie, (f) *Warschau* (Gr. *Stad* in *Poolen*).

Vandois, (Les) *De Waldenzen.*

Vaere. (Zie *Tervère*).

Venise, (f) *Vesénien* (eene *Stad*, *Hertogdom* en *Republiek* in *Italiën*, de *Stad* is gebouwd op meer dan 70 *Bilandjes*, zeer groot, *pragtig* en *ryk*).

Venetien, ne (m. & f.) *Venétiaan.*

Versailles, *Versaljes* (*pragtige Lust* plaats des *Konings* van *Vrankryk*).

Vibourg, (m) *Wyburg* (st. in *Fusland*).

Vienne, (f) *Vienne* (st. in *Vrankr.*).

Vienne, (f) *Weenen* (Hoofdst. in *Oostenryk* de zéel des *R. Keizers*, is zeer groot en *sterk*).

Virginie, (f) *Virginiën* (L. in *Amer.*).

Vistule, (f) *De Weixel* (R. in *Poolen*).

Wesel, (m) *Wézel* (st. aan den *Neder-Rbyn*).

Westhalie, (f) *Westphaalen* (L. in *Duitschl.*).

Westphalien, ne (m) *Westphaaler.*

Weteravie, (f) *De Wennerau* (L. in *D.*).

Wolga, (Le) *De wolga* (f. Gr. Riv. in *Rusland*).

Ypres, (m) *Iperen* (n. Gr. st. in *Fl.*).

Yssel, (m) *Iffel* (Riv. in *Holl.*).

Zélande, (f) *Zeeland* (n. eene der 7 *Verèenigde Provinciën*, gelégen aan de *N. Zee*, beroemd wegens baare *Meekrappen*).

Zélandois, se (m. & f.) *Ben Zee-lander* of *Zeeuw.*

Zuiderzee, *Een Zee-boezem* van de *N. Zee*, by *Amsterdam*.

N O U V E A U

DICTIONNAIRE

FRANÇOIS ET HOLLANDOIS.

A.

A.

A. (m) A. (f) *De eerste Letter van het A.B.C. un bon A, eene goede A; il ne fait ni A, ni B, hy kent geen A voor een B, hy is een weetniet; il n'en à pas fait une panse d'A, hy heeft 'er niets aangedaan. (Spr. w.)*

A. getekent met een (Accent grave) zwaar klankteken, is een Artikel den Dativus aanduidende, als: à moi, aan myn; à la Femme, aan de Vrouw; à eux, aan hun; à qui est cette maison? wiens huis is dit? à Monsieur A, van den Heer A; à qui appartient ce livre? wien hoort dit boek toe? à moi, aan my.

A. is een Voorzettel (Preposition) als: aller à Paris, naar Parys gaan; demeurer à la Campagne, op het Land woonen; il est à l'Eglise, hy is in de Kerk; à midi, te middag; à minuit, te middernacht; à demain, tegens morgen; à l'enseigne du lion rouge, in 't wapen van de roode leeuw; à trois heures, ten drie uren; à trois jours de là, drie dagen daar na; à vingt lieues d'ici, twintig mylen van hier; à deux doigts de la terre, twee vinger breed van den grond; à la faveur de la nuit, onder begunstiging der nacht; à ce prix là, tot die prys; à raison de six pour cent, tegens zes ten honderd.

Het woord-leeftje (Particule) A,

A.

word ook gebruikt in plaats van het Voorzettel avec, pour; als mede om aan te wyzen waar toe iets gebruikt word; ook bywoordelyk (Adverbialement) om de manier en boedanigheid van iets aan te duiden; als: bâtir à Chaux & à Sable, met Kalk en Zand bouwen; travailler à l'aiguille, met de naald werken; un pôt à l'eau, een water-pot; un moulin à vent, een wind-molen; une chaise à bras, een armstoel; une boîte à fusil, een tietseldoos; un tonneau à vin, een Wyn-vat; du bois à brûler, brandhout; du drap à fond d'or, laken met een gouden grond; un carosse à six chevaux, een koets met zes paerden; c'est un homme à carosse, het is een man die een koets houd; travailler à la chandelle, by de kaars werken; peindre à l'huile ou à huile, met oly-verf schilderen; on le fit déchirer à des lions, men deed hem door leeuwen verscheuren; avoir un ducat à trois, een ducaat met zig driën hebben; deux à deux, twee aan twee; apprendre une chose à fond, iets in de grond leren; apprendre à lire, leeren leezen; c'est à vous à jouer, het is uw beurt om te speelen; à bon marché, goed koop; à genoux, knielende; vêtu à la mode françoise, gekleed na de fransche mode; à l'épreuve du mousquet,

A

A

quet, bestand voor een snaphaanschoot; un maître à danser, een dans-meester; un homme à tout faire, een man tot alles bekwaam; neuf à dix mille, omtrent negen of tien duizend; à tort, ten onrechte; à rebours, verkeerd; à la hâte, metter haast, in der yl; à l'étourdie, onbezonnen; à mesure que, na maaten dat; à grand' peine, met groote moeite; pied à pied, voet voor voet; à merveille, wonderlyk wel; à cela près, op dat na; à dire le vrai, om de waarheid te zeggen.

A. zonder toonteeken is de derde persoon, des tegenwoordigen tyds, van de aantoonende wyze des behulpzaamen werkwoords, avoir, hebben; als: il a, by heeft.

Hier toe behoort het onpersoonlyk werkwoord, il y a, daar is, daar zyn; il y avoit, il y eut, daar was, daar waren, enz. Combien y a-t-il, hoe lang is het geleden; il y a dix ans, tien jaaren; combien de lieux y a-t-il d'ici à Paris? hoe ver is Parys van hier? il y a près de cent lieux, byna honderd mylen.

Abaisse, (f) De ondersse korst van een pastei, oftaart.

Abaisé, ée (adj.) Neêrgelaaten, veroetmoedigd, vernederd.

Abaissement, (m) Vernedering, veroetmoediging, (f) abaissement de courage, moedeloosheid.

Abaisser, (v.a.) Neêrilaaten, laager maaken, veroetmoedigen; abaisser un pont levis, eene brug neêrilaaten; abaisser une muraille de deux piéz, een muur twee voet laager maaken; Dieu abaisse les orgueilleux, God vernederd de Hoogmoedigen; s'abaisser, (v. r.) Zig vernederen, laager worden; l'eau s'abaisse, het water valt; le vent s'abaisse, de wind bedaard, gaat leggen.

Abaisseur, (m) Spier daar het oog mede gesloten word.

Abalourdir, (zie Abasourdir).

Abandon, (m) Verlaating; (f) l'abandon des biens du monde, de verlaating der waereldsche goederen; à l'abandon, in 't wild, teu

prooi; laisser ses enfans à l'abandon, zyne kinderen in 't wild laten loopen.

Abandonné, ée (adj.) Verlaaten; abandonné des medecins, van de geneesbeeren opgegeven.

Abandonné, (m) Een ongebonden, overgegeven, ondeugend mensch.

Abandonnée, (f) Straat-boer, Allemans-boer.

Abandonnement, (m) Verlaating; ongebondenheid (f).

Abandonner, (v. a.) Verlaaten, opgeeven, overlaaten; n'abandonnez pas les étriers, (Spr. w.) laat u belang niet vaaren; s'abandonner, (v. r.) à ses passions, zyne driften, hart's-ochten opvolgen; s'abandonner au desespoir, zig aan de wanhoop overgeven.

Abaque, (m) Het dekstuk van het kapiteel eener zuil; reekensafeltje der Ouden (n).

Abasourdir, (v. a.) Baloorig maaken (beter Etourdir).

Abâtardir, (v. a.) Doen ontacarden, bederven; s'abâtardir, (v. r.) ontacarden, bederven.

Abâtardissement, (m) Verderving; abâtardissement des mœurs, verbaftering der zeeden (deze 3 woorden verouderen).

Abat-faim, (m) Een groot stuk Vleesch (n).

Abat-jour, (m) Val-licht, kookosk, Kelder-vengster (n).

Abattage, (m) Hakloon; het neêrvellen van Boomen (n).

Abattant, (m) Een blind, Isik, neêrslaand Vengster (n).

Abattée, (f) De windvatting van een Schip.

Abattement, (m) Verslaagenheid, moedeloosheid, matheid; neêrwerping (f) cette nouvelle le mit dans l'abattement, die tyding sloeg hem gantsch ter neêr.

Abatteur, (m) Iemand die neêrwerpt, ter neêr maakt, omverbakt; grand abatteur de bois, groote kegel werper; zwetzer, opfnyder.

Abattis, (m) Een hoop neêrgewelde dingen, puin hoop; afval van geslachte beesten.

Abattre,

ABA. ABB. ABC.

Abattre, (v. a. & n.) *Neêrwerpen, neêrvellen, omverhakken, af slaan, verzwakken; la pluie abat le vent, de regen doet de wind leggen; abattre de la vraie route, de rechte streck niet houden; le vaisseau abat, het schip dryft af; abattre un vaisseau, een Schip doen bel len, om te kielhaalen; petite pluie abat grand vent, een kleine regen stilt een groote wind, of een goed woord wind een goede plaats; (Spr. w.) abattre le cuir d'un Bœuf, een Os de buid afhaalen; abattre le caquet, de mond snoeren; abattre les rideaux, de Gordynen laten vallen; abattre bien du bois, veel zaaken afsdoen, veel Kegels werpen, (Spr. w.) s'abattre, (v. r.) Neêrvallen, bezwyken; la chaleur s'abat, de hitte verminderd; son cheval s'est abattu sous lui, zyn paerd is onder hem ter neêrgeflort; l'oiseau s'abat, de vogel slykt; il ne s'abat point dans le malheur, hy laat in rampspoed den moed niet zinken; le navire s'abat, het schip word ankerloos, valt af.*

Abattu, ue (adj.) *Omgehouden, neêrgeworpen, geslecht; verootmoedigt, neêrslachtig.*

Abattures, (f. pl.) *Struiken die het Hert ter neêr treed.*

Abat-vent, (m) *Wind-scherm* (n) *mat om de gewassen voor scherpe winden te dekken; (f) afdak in de galme gaaten van een klokken-tooren.*

Abbatial, ale (adj.) *Het geen tot den Abt of den Abdye behoort (Lees Abbacial).*

Abbaye, (m) *Een Abdye.*

Abbé, (m) *Een Abt; le moine repond comme l'abbé chante, gelijk de ouden zingen zoo piepen de jongen; (Spr. w.) on vous attendra comme les moines l'abbé, men zal al eetende naar u wagten.*

Abbesse, (f) *Een Abdisse.*

ABC, (m) *Een ABC. of Alphabet, een ABC. boek; (n) renvoyer quelcun à l'a, b, c, iemand voor een weetniet houden.*

Abcès, (m) *Een Zweer* (f) *Eisgezwell* (n),

ABD. ABE. ABH. ABI. 3

Abdication, f. *Afstand* (m) *neêrlegging, verlaating.*

Abiqué, ée (adj.) *Neêrgelegd, afgeslaan.*

Abdiquer, (v. a.) *Neêrleggen, zig ontslaan; ce Prince fut contraint d'abdiquer le Royaume, die Vorst wierd genoodzaakt het Ryk af te leggen.*

Abdomen, (m) (Lat. w.) *Den onderbuik.*

Abducteur, (m) *Spier daar een lid mede gedraaid word.*

Abécédaire, (m) *Een A. B. C. Schoolier.*

Abécher ou **Abequer**, (v. a.) *Aazen.*

Abée, (f) *Schut waar door het water op het molen rad loopt* (n).

Abeille, (f) *Honingbye.*

Abequer, (v. a.) *Een Vogel aazen, voordien.*

Aberration, (f) *Afwyking* (in Sterrenk.).

Abêti, ie (adj.) *Dom gemaakt.*

Abêtir, (v. a.) *Beestachtig, dom maaken; s'abêtir, (v. r.) Beestachtig dom worden.*

Ab hoc & ab hac, (Lat. w.) *Zonder onderscheid.*

Abhorré, ée (adj.) *Verafschuwwd.*

Abhorrer, (v. a.) *Afschuw hebben; abhorrer le vice, van ondeugd een afkeer hebben; s'abhorrer soi même, zig zelfs verfoejen.*

Abigeat, (m) *Vee-dievery*, (f) (in rechten).

Abjeçt, te, (adj.) *Gering, verachtelyk; metier abjeçt, verachtelyk ambacht; être d'une naissance basse & abjeçte, van geringe geboorte zyn; sentimens bas & abjeçts, laage gevoelens. (Lees abjèt)*

Abjection, (f) *Vernedering, verachtelyke staat; vivre dans la dernière abjection, in de grootste verachting leeven.*

Abime, (n) *zie Abyme.*

Ab-intestat, **Heritier ab-intestat**, *natuurlyke erfgenaam.*

Abjuration, (f) *Afzweering, verzaaking.*

Abjuré, ée (adj.) *Verzaakt, afgezworen,*

ABI. ABL. ABN. ABO.

Abjurer, (v. a.) *Afzweeren, verloochenen, verzaaken*; elle a abjuré tout sentiment de pudeur & vertu, zy heeft alle gevoel van schaamte en deugd verzaakt.

Ablatif, (m) *De Wegneemer*, of zesde naamval der declinatie, of buiging.

Able ou Ablette, (m) *Witvisch, Blei*.

Ableret, (m) *Kruisnet* (n) om kleine *Visch* te vangen.

Abloc, (m) *Grondsteen*, voet onder een *Gebouw*.

Abluer, (v. a.) *Laver une ancienne écriture, pour la faire revivre*, een *geschrift wasschen*.

Ablution, (f) *Wassching, reiniging*, (in de *R. Kerk* gebruikt).

Abnegation, (f) *Verloochening, verzaaking*; abnegation de soi même, zelfs *verloochening van zyne lusten*.

Aboi, (m) *Gebas, gebas van een hond*.

Aboiement, (m) *Blaffing*.

Aboier, (v. a.) *Zie Aboyer*.

Abois, (m. pl.) *Zieltooging, laatste ademtocht*; (f) être aux abois, *zieltoogen, in doods benaauwdheid zyn*; mettre ses ennemis aux abois, *zyne vyanden in de uiterste verlegenheid brengen*.

Aboli, ie (adj.) *Vernietigd, afgeschaf*.

Abolir, (v. a.) *Vernietigen, vergeeven*; le tems a aboli plusieurs ouvrages des anciens, *de tyd heeft veel werken der ouden doen verloren gaan*; abolir une loi, une coutume, *eene wet, eene gewoonte afschaffen*.

Abolissement, (m) *Affschaffing, vernietiging*, (f)

Abolition, (f) *Vernietiging, vergriffenis, kwytschelding*; demander l'abolition d'un impôt, *de affschaffing van eene belasting eiffchen*; il a eu l'abolition de son crime, *zyn misdadaad is hem vergeven*.

Abominable, (adj.) *Gruwelyk*.

Abominablement, (adj.) *Op eene gruwelyke wyze*.

Abomination, (f) *Gruwel, afschuwelykheid*.

ABO.

Abominer, (v. a.) *Verfoejen*; (oud. w)

Abondamment, (adj.) *Overvloediglyk*.

Abondance, (f) *Overvloed*, (m)

Abondant, ante, (adj.) *Overvloedig*; d'abondant, (adv.) *Daar en boven (in rechten)*.

Abonder, (v. n.) *In overvloed zyn*; abonder en son sens, *waanwys, eigenwys zyn*.

Abonné, ée (adj.) *Verdraagen, in verdrag getreden*.

Abonnement, (m) *Verdrag, accord*, (n).

Abonner, (v. n.) *Verpachten, een verdrag aangaan*; s'abonner, (v. r.) s'abonner avec un Chapelier, Cordonnier, &c. *met een Hoedenmaker, Schoenmaker enz. een verdrag aangaan, hoe veel Hoeden, Schoenen binden zekeren tyd te leveren*.

Abonni, ie (adj.) *Verbeterd, beter geworden*.

Abonnir, (v. a.) *Verbeteren*; ten halven laten droogen (by *Postbakkers*); s'abonnir, (v. r.) *beter, deugdzaamer worden*; le vin s'abonnir par le temps, *de wyn word metter tyd beter*.

Abord, (m) *Aankomst, toegang*, (f) *voorkomen*; à notre abord nous fûmes attaqués, *by onze aankomst wierden wy aangevallen*; avoir l'abord galant, *eene vriendelyk voorkomen hebben*; il a l'abord difficile, *by is niet gemakkelyk te spreken*.

d'Abord, (adv.) *Terstond, in den eersten aanvang*; d'abord que, *zo ras als*; tout d'abord, *terstond*.

Abordable, (adj.) *Toegankelyk, genaaikbaar*.

Abordage, (m) *Aanklamping, entering, overzeiling*, (f)

Abordé, ée (adj.) *Aangeland*.

Aborder, (v. a.) *Aanlanden, aankoomen*; tot iemand naderen; aborder un Vaisseau, *eene Schip aanklampen*; overzeilen.

Abornement, (m) *Grens-bepaling* (f).

Aborner, (v. a.) *Bepaalen, grenspaalen zetten*.

Abortif, ive (adj.) *Onrydig, fruit abor-*

ABO. ABR.

abortif, onvolwassen vrucht; enfant abortif, kind dat voor de tyd gebooren word.

Abouchement, (m) Mondeling gesprek, vereeniging, t'zaamenkomen, (f).

Aboucher, (v. a.) Iemand met een ander in gesprek doen koomen; s'aboucher, met iemand mondgesprek houden.

Abouquement, (m) Byvoeging van nieuw op oud zout (f).

Abouquer, (v. a.) Nieuw zout op het oude leggen.

About, (m) Stopstuk aan 't einde van een boei-plank of huid van een Schip.

Abouté, (adj.) Word gezegd in Wapenk. van vier Hermelyn vellen, die kruiswyze op elkanderen leggen.

Aboutir, (v. a.) Aanpaalen, met een kant of spits ergens aanraaken, aangrenzen, uitloopen; tout cela n'a boutit qu'à me faire du mal, dit strekt nergens toe dan om my kwaad te doen; aboutir en pointe, spits toelopen; je ne sai ou aboutira tout ceci, ik weet niet waar dit alles op uitkoomen zal.

Aboutissant, ante (adj.) Aangrenzende.

Aboutissant, (m) Grenspaal; savoir les tenants & les aboutissants d'une affaire, alles wat aan een zaak vast is weten.

Aboutissement, (m) Aangezet stuk, of lap; rypwording van een zweer.

Aboyant, ante (adj.) Blaffende.

Aboyer, (v. n.) Blaffen, baffen, keffen, lasteren, schelden; aboyer après quelque chose, ergens vieriglyk naar verlangen; aboyer à la lune, tegens de maan blaffen (Spr. w.) van iemand spreken die men niet schaden kan, te vergeefs iets besiaan.

Aboyeur, (m) Blaffer.

Abrégé, ée (adj.) Verkort.

Abrégé, (m) Kort begrip, uitsreksel, (n) en abrégé, (adv.) in 't kort.

Abrégement, (m) Verkorting, (f)

Abréger, (v. a.) Verkorten, inkrimpen; cette traverse abrégé le chemin, die dwarsweg snyd af; la débâche abrégé les jours, de overdaad verkort het leven.

ABR. ABS.

Abréviateur, (m) Verkorter van een Boek.

Abréviation, (f) Letter-mislating, verkorting; écrire par abréviation, met verkorting schryven.

Abréviature, (f) Verkorting.

Abreuvé, ée (adj.) Gedrenkt, bevoogt; tout le monde en est abreuvé, een yder is 'er van onderricht.

Abreuver, (v. a.) naar de drinkplaats leiden, wateren; bevochtigen; doortrekken; bekend maaken, verwtigen; grond verwen; abreuver la terre, de aards bevochtigen; il en abrevera tout le monde, hy zal het door de gantsche waereld rugtbaar maaken; abreuver son esprit des sciences, zyn geest met wetenschappen vervullen.

Abreuvoir, (m) Drinkplaats voor Beesten.

Abri, (m) Schuilplaats, (f) zonnescherm, (n) opperwal, veilige ree, (f) être à l'abri, onder busdak zyn; à l'abri des insultes, bedekt voor aanval, overlast; un homme sans abri, c'est un oiseau sans nid, een mensch zonder schuilplaats, is een vogel zonder nest, (Spr. w.)

Abricot, (m) Abricoos, (f).

Abricotier, (m) Abricoos-boom.

Abrier, (v. a.) Voor regen of wind bedekken, (by tuinl.)

Abrité, ée (adj.) Bedekt, (van vruchten gezegt).

Abrivent, (m) Windscherm, (n).

Abrogation, (f) Affschaffing van een wet of gewoonte.

Abrogé, ée (adj.) Afgeschaft, vernietigd.

Abroger, (v. a.) Affschaffen, vernietigen; abroger un édit, een gebod affschaffen.

Abrotone, (f) Averowe, (zeker kruid).

Abruti, ie (adj.) Beestachtig gemaakt.

Abrutir, (v. a.) iemand beestachtig maaken; le vin l'a abruti, de wyn heeft hem van zyn verstand beroofd; s'abrutir, (v. r.) onvernunftig worden.

Abrutissement, (m) Grootte demheid, beestagtigheid.

Absence, (f) Afwezigheid, verwildering, verstrooiing der zinnen, of gedachten.

Absent, ente (adj.) Afwezig; les absent font toujours tort, de afwezige krygen altoos de schuld, (Spr. w.) s'Absentier, (v. r.) Achterblyven, ergens van daan blyven; il fut obligé de s'absenter de la ville, hy wierd genoodzaakt de stad te ruimen.

Abûnthe, (f) Alzem-kruid; (n) vin d'abûnthe, alzem wyn; il adoucit toutes nos absinthés, hy verzacht, als onze droefheid, verdriet, ongenoegen.

Absolu, uë (adj.) Onafhangelijk; commander d'un ton absolu, met macht gebieden; un Roi absolu, een onafhangelijk Koning.

Absolument, (adv.) Onafhangelijk, volstrektelyk; cela est absolument nécessaire, dat is ten eenemaal noodsaakelyk.

Absolution, (f) Vryspraak, vergiffenis van Zonden (in de R. Kerk gebr.)

Absolutoire, (adj.) Sentence absolutoire, vryspreekend vonnis.

Absorbé, ée (adj.) Opgeflokt, verslonden.

Absorber, (v. a.) Opslokken, opslurpen; ses debauches absorbent tout son bien, zyne brasseryen verslinden al zyn goed; la mer absorbe les rivières, de zee slurpt de rivieren in.

Absoudre, (v. a.) Vryspreeken; ontslaan.

Absous, Absoute, (adj.) Vrygesprooken, onschuldig - vry - verklaard.

Absoute, (f) Vry-verklaaring van Zonden.

Abstème, (m) Een die geen wyn drinkt.

S'Abstenir, (v. r.) Zig speenen, onthouden, van eeten en drinken wachten; zig hoeden; s'abstenir de juger, zyn oordeel opsthorren.

Abstergent, ente (adj.) Zuiverend, reinigend.

Abstergent, (m) Zuiverend middel.

(n) Abstergent, (v. a.) Zuiveren, reinigen. (in Heel-k.)

Absterif, ive (adj.) Afveegend.

Absterfion, (f) Zuivering.

Abstinence, (f) Onthouding, maatigheid in eeten of drinken.

Abstinent, ente (adj.) Maatig in spys en drank.

Abstraction, (f) Afrekking, afzondering van de gedachten.

Abstraire, (v. a.) Afrekken, afzonderen.

Abstrait, aite (adj.) Afgetrokken, afgezonderd, overnatuurkundig; pensées abstraites, diepzinnige gedachten.

Abstrus, use (adj.) Verborgten, duister, diepzinnig.

Absurde, (adj.) Ongerymd, belachelijk.

Aburdement, (adv.) Ongerymdlyk.

Absurdité, (f) Ongerymdheid.

Absynthe, (f) Zie Abûnthe.

Abus, (m) Misbruik, (n) mislag (f) misverstand; bedrog; (n) c'est un abus de labourer une terre sèche, het is vruchteloos een dorre grond te bebouwen.

Abusé, ée (adj.) Misbruikt; bedroogen.

Abuser, (v. a.) Verleiden, bedriegen; Abuser, en user mal, (v. n.) Mistruiken, misduiden; abuser de son pouvoir, zyn magt misbruiken; s'abuser, (v. r.) zig vergiffen, misrekenen; si je ne m'abuse, indien ik my niet en bedriege.

Abuseur, (m) Verleider, bedrieger.

Abusif, ive (adj.) Oneigenlyk, valsch; terme abusif, verkeerde uitdrukking.

Abusivement, (adv.) Misleidend, valschelyk.

Abuter, (v. n.) Werpen, slaan, wie het eerste spelen zal.

Abyme, (m) Afgrond, Helle; (f) 't midden van een schild (in wapen-k.); (n) être précipité du faite de la gloire dans l'abyme du néant, van een verheven staat plotzeling neêgestooten worden; être abimé de dettes, tot de ooren toe in schulden zitten.

Abymé, ée (adj.) Vergaan, verdigd.

Aby-

ABY. ACA. ACC.

Abymer, (v. a. & n.) In 's ver-
derf flooten; verdelen; s'abymer,
(v. r.) vergaan, zig ergens diep in be-
geven.

Acabit, (m) Goede of kwaade ei-
genschap ener vrucht, (f).

Académicien, (m) Lid van de
Academie.

Académie, (f) Hooge school, ry-
school; scherm-school; plaats alwaar
gemeenelyk gespeeld word; genood-
schap der geleerden.

Académique, (adj.) Academisch.

Académiquement, (adv.) Acade-
misch.

Académiste, (m) Een die op de
ry-school gaat.

Acanthe, (f) Beerenklaauw, (ze-
ker kruid.)

Acariâtre, (adj.) Styfkoppig,
boosdig.

Acause, (prep.) Ter oorzaake; à
cause que, om dat.

Accablant, ante (adj.) Droevig;
moeielyk.

Accablé, ée (adj.) Overladen, over-
stelp; accablé de tristesse, van
droefheid overladen.

Accablement, (m) Verdriet; hant-
zeer; (n) verdrukking, overlaading, (f).

Accabler, (v. a.) Overlaaden,
overstelpen, verdrukken, bedruven;
être accablé de tristesse, van droef-
heid overstelp; être accablé de
faveurs, met gunsten overlaaden zyn;
s'accabler d'affaires, zig met zaa-
ken overlaaden.

S'Accagnarder, (v. n.) Een vad-
zig, ondeugend leven leiden, stempem-
pen (gem. w.).

Accaparement, (m) Het opkopen
en brengen van waaren van de eene
markt naar de andere, om ze met
meer voordeel aldaar te verkoopen.

Accaparer, (v. a.) Waaren van
de eene markt naar de andere bren-
gen, door wille winzucht.

Accarement, (m) Het hooren van
getuigen tegen eenen beschuldigten,
(inrechten) (n).

Accarer, (v. a.) Getuigen tegen
eenen beschuldigten hooren, (inrechten).

Accastillé, (m) Bak en schans
van een schip.

ACC.

7

Accastillé, ée (adj.) Vaisseau ac-
castillé, Schip dat met schans en bak
is voorzien.

Acceder, (v. n.) Tot eene verbin-
tenis toetreeden, daar in deel neemen.

Accélératif, ive (adj.) Verhaaf-
tend.

Accélération, (f) Verhaastig.

Accélérer, (v. a.) Eene zaak
voortdrijven, voortzetten, verhaasten.

Accent, (m) Toon-teken, Geluid-
teeken, (n) accent aigu, grave,
circonflexe, een scherp, zwaar,
omgehoog geluid-teken, avoir bon
ou mauvais accent, goede of kwaade
uitspraak hebben; pouffer de fu-
nébres accens, rouw-geluid aan-
heffen.

Accentuer, (v. a.) Het toon-te-
ken stellen.

Acceptable, (adj.) Aanneemelyk.

Acceptant, ante (m & f) Aan-
neemer, aanneemster.

Acceptation, (f) Aanneeming.

Accepté, ée (adj.) Aangenomen.

Accepter, (v. a.) Aanneemen, ont-
fangen; j'accepte les conditions
que vous me proposez, ik neem die
voorwaarden, die gy my voorsteld,
aan.

Accepteur, (m) Aanneemer; il
aime mieux être l'accepteur que
le donneur, hy is liever de aannee-
mer als geever.

Acceptation, (f) Kwytſchelding,
(in rechten).

Acception, (f) Aanneeming; aan-
zien; sans acception de Personnes,
zonder aanzien van Persoonen, ce
mot a plusieurs acceptions, dit
woord heeft verscheide beteekenissen.

Accès, (m) Toegang, aanval, aan-
komst; (f) chateau de difficile ac-
cès, plaats van een moeilijke toe-
gang; accès de fièvre, aanval van
koorts; accès de folie, gekke bui.

Accessible, (adj.) Genaakbaar,
toegangelyk; cette place n'est pas
accessible, die plaats is niet te ge-
naaken; homme qui est accessible,
een man die vriendelyk is.

Accession, (f) Accession au trô-
ne, komst tot den throon.

Accessoire, (m & adj.) Aan-
hang-

*hangfel, toegift, gevolg, (n) aan-
digheid, (f) ce n'en est qu'un ac-
cessoire, dit is 'er maar een aan-
hangfel van; la chose n'est qu'ac-
cessoire, de zaak is maar byvoeglyk.*

*Accident, (m) Toeval, ongeluk,
(n) ramp; (f) par accident, by
geval.*

Accidentel, elle (adj.) Toevallig.

*Accidentellement, (adv.) Toe-
valliglyk, by geval.*

*Accise, (f) Belasting op de Wyn,
Bier, enz. frauder l'accise, smok-
kelen.*

Acclamation, (f) Toejuiching.

*Acclamer, (v. a.) Acclamer
un mât, een mast met wangen vast
maaken.*

*Accointance, (f) Omgang, ver-
kiezing, (oud w.).*

*s'Accointer, (v. r.) Met iemand
vriendschap maaken, (oud w.).*

*Accoifement, (m) Stilling,
(oud w.).*

*Accoiser, (v. a.) Stillen, ver-
zachten, (oud w.).*

*Accollade, (f) Ombelzen; don-
ner l'accollade, Ridder slaan; ac-
collade, twee Konynen aan 't spit
gebonden.*

*Accollé, ée (adj.) Met een hals-
band voorzien, (in Wapen k.).*

*Accoller, (v. a.) Ombelzen, om-
armen; twee Konynen aan 't spit bin-
den, om te braaden; accoller la
botte à quelcun, iemand zeer onder-
danig groeten, (Spr. w.).*

*Accollure, (f) Een Stroo-band,
(m.).*

*Accommodable, (adj.) Inschikke-
lyk, dat by te leggen is; cette affai-
re est accommodable, die zaak is
te vereffenen.*

*Accommodage, (m) Het gereed
maaken van spys; het opmaaken van
een Parusk, (n.).*

*Accommodant, ante (adj.) Ge-
rieflyk, toegeevend; c'est un esprit
accommodant, het is een inschikke-
lyk mensch.*

*Accommodation, (f) Verdrag,
vergelyk, (n.).*

*Accommodé, ée (adj.) Opgetooid,
vertooid.*

*Accommodement, (m) Gemak,
gerief, (n) verbetering, bevreeding,
(f) verdrag, (n) il est homme
d'accommodement, hy is een man
die ligt te verzoenen is; trouver un
accommodement, een middel tot
verdrag vinden; le meilleur procès
ne vaut pas le plus mauvais ac-
commodement, een maager verdrag
is beeter als een vet proces, (Spr. w.).*

*Accommoder, (v. a.) Opcierien;
dienstig zyn; behaagen; overeen bren-
gen, schikken bevreeden; mishande-
len, aflossen; accommoder un mai-
son, een huis opcierien; cet herita-
ge m'accommode fort, die erffenis
komt my heel wel; accommoder un
different, een geschil by leggen; il
ne l'a pas mal accommodé, hy heeft
hem wakker afgeroost; pouvez vous
m'accommoder de cela, kond gy
my daar mede gerieven; s'accom-
moder, (v. r.) zig opschikken; zyn
gemak neemen; zig bevreeden; s'ac-
commoder au tems, zig naar de
tyd schikken; je ne m'accommode
point de cette maniere de vivre,
die levens-wys staat my niet aan.*

*Accompagnateur, (m) Een die
de generale bas speeld, (in musicq.).*

Accompagné, ée (adj.) Vergezeld.

*Accompagnement, (m) Verzel-
ling, Stoet, (f) alle de pronkslukken
aan een Wapen-schild.*

*Accompagner, (v. a.) Verzellen;
de algemeene Bas speelen; (in musicq.)
la vieilllesse est sccompagnée de
beaucoup d'infirmités, de ouderdom
is veelen zwakheden onderworpen.*

*Accompli, ie (adj.) Volmaakt,
volcindigd, voltrokken, vervuld; Prin-
ce accompli, volmaakt Vorst.*

*Accomplir, (v. a.) Volbrengen,
volvoeren, voltrekken; accomplir ses
promesses, zyne beloften naarkomen.*

*Accomplissement, (m) Voltooi-
jing, voltrekking, vervulling, (f).*

*Accon, (m) Zeker schuit met een
platte bodem, (f).*

*Accoquinant, ante (adj.) Vie ac-
coquante, vadfige levens-wyze.*

*Accoquiner, (v. a.) Iemand er-
gens aan gewinnen, vadfig en ondeu-
gend maaken; s'accoquiner, (v. r.)
s'ac-*

ACC.

s'accoquiner au jeu, *beet op het speelen worden.*

Accord, (m) *Overeenstemming; toestemming, bewilliging*, (f) *verdrag*, (n) *j'en suis d'accord avec lui, ik ben het met hem eens; mettre d'accord, te vrede stellen; je suis de tous bons accords, ik ben gereed te doen al wat de andere willen; accord de voix, d'instrumens, wel-luidendheid in de stem of speeltuigen; tout d'un accord, eenpaariglyk; d'accord, ik heb 'er niets tegen.*

Accordable, (adj.) *Dat ergens aan past; vergunbaar, toestaanbaar.*

Accordailles, (f. pl.) *Huwelyksche Voorwaarden, (beter Fiançailles)*

Accordant, ante (adj.) *Inwilligend; overeenstemmend.*

Accorde, Bevel 't geen men aan de roeijers geeft om gelyk aan teroeijen.

Accordé, ée (adj.) *Toegestaan; verloofd; bevredigd.*

Accordé, ée (m & f) *Verloofde bruidegom, bruid.*

Accorder, (v. a.) *Verleenen, toestemmen; bevredigen; vereenigen; accorder une fille en mariage à quelcun, een dochter aan iemand ten huwelyk geeven; accorder un instrument, een speeltuig stellen; accorder, gelyk aanroeijen; (zee-w.) s'accorder, (v. r.) malkanderen versluan; ils accordent comme chiens & chats, zy leeven als katten en honden; kunnen malkanderen niet verstaan, (spr. w.)*

Accordoir, (m) *Stelhamertje, voor een orgel of clavecimbel.*

Accords, (f. pl.) *Schooren, sluiten, (zee-w.)*

Accorer, (v. a.) *Onderstutten, schooren, (zee-w.)*

Accorné, ée (adj.) *Gehoord, (in Wapen-k.)*

Accort, te (adj.) *Vriendelyk, heusch, beleefd; behendig, (oud w.)*

Accortement, (adv.) *Beleefdelyk, (oud w.)*

Accortise, (f) *Heuschheid, beleefdheid, (oud w.)*

Accortible, (adj.) *Vriendelyk, spraakzaam.*

Accosté, ée (adj.) *genaderd.*

ACC.

Accoster, (v. a.) *Tot iemand naderen om hem te spreken; aanlanden, (gem. w.) s'acoster, (v. r.) s'acoster de quelcun, zig by iemand vervoegeu, met iemand gemeenschap maaken.*

Accotar, (m) *Schan-dek, pot-dek, (zee w.)*

Accote-pot, (m) *Een pot-dekzel.*

Accotter, (v. a.) *ou s'accotter, (v. r.) Steunen, leunen, sluiten.*

Accottoir, (m) *Steun, sluit, schoor.*

Accouchée, (f) *Kraam-vrouw.*

Accouehement, (m) *Kraam-bevaling, (f)*

Accoucher, (v. n. & a.) *In de kraam koomen; een vrouw in het kinderbaaren helpen.*

Accoucheur, (m) *Vroedmeester.*

Accoucheuse, (f) *Vroedvrouw.*

Accouder, (v. n.) *Met de elleboog ondersteunen; s'accouder, (v. r.) op de ellebogen leunen.*

Accoudoir, (m) *Steunzel, (n) leun; schoorbalk, (in Bouw-k.), (m)*

Accouple, (f) *Koppel-band der jacht-honden, (m)*

Accouplement, (m) *Koppeling, paaring, (f)*

Accoupler, (v. a.) *t' Zamenbinden, koppelen, paaren; ces personnes sont mal accouplées, die lieden zyn kwalik gepaard; s'accoupler, (v. r.) zig zamenvoegen, zig paaren; les animaux ne s'accouplent qu'en de certaines saisons, de dieren paaren alleen op zekere tyden.*

Accourci, ie (adj.) *Gekort, verkort.*

Accourcir, (v. a.) *Korten, korter maaken; s'accourcir, (v. n.) Korter worden; les jours s'accourcissent, de dagen korten.*

Accourcissement, (m) *Verkorting.*

Accourir, (v. n.) *Toelooopen, toeschieten.*

Accourrie, (f) *Gang langs de kiel, van de voor- naar de achtersteeven. (zee w.)*

Accouru, ue (adj.) *Toegelooopen.*

Accoufiner, (v. a.) *Neef noemen, (gem. w.)*

Accoutrement, (m) *Tooiel, (n) opschik, (boert. w.)*

Accouter, (v. a.) *Toestellen, op-*

toojen, kleden, roetaakelen; teijstren, mishandelen; havenen, (boert. en gem. w.)

Accountumance, (f) Aanwendzel, (n) gewoonte (f) (oud w.)

Accountumé. ée (adj.) Gewend, gewoon.

à l'Accountumée, (adj.) Naar gewoonte.

Accountumer, (v. a.) Gewennen, aanwennen.

s'Accountumer, (v. r.) Zig gewennen.

Accouvé, ée (adj.) Die in het boekje van den haart ledig zit, lui.

Accravanter. (v. a.) Verpletteren, (oud w.)

Accrediter, (v. a.) In aanzien brengen, roem doen verwerven.

s'Accrediter, (v. r.) Zig gezien en geacht maaken.

Accretion, (f) Aangroeiing (in geneesk.).

Accroc, (m) Scheur in een klee; hinderpaal.

Accroche, (f) Beletzel, (n) hindernis, (f).

Accrochement, (m) Aanhaaking, entering, (f).

Accrocher, (v. a.) Aanhaaken, scheuren; verbinden; aanklampen; enteren; belle filie & méchante robe trouve toujours qui l'accroche, Mooije meisjes en gescheurde kleederen lyden veel aanstoot, (spr. w.).

Accroire, faire accroire, (v. n.) Wys maaken, iets doen gelooven; s'en faire accroire, Waanwys, laatlunkend zyn.

Accroissement, (m) Aangroeiing (f) vermeerdering.

Accroitre, (v. a.) Vermeerderen, toeneemen.

s'Accroitre, (v. r.) Aanwassen, zig uitbreiden; s'accroitre en honneur & en richesses, in eer en rykdommen toeneemen.

Accroupi, ie (adj.) il porte d'azur au Lion accroupi d'or, Hy voert een leggende goude Leeuw op een blaauw veld, (in wapenk.).

s'Accroupir, (v. r.) Neêrhuiken.

Accroupissement, (m) Neêrhuiking, (f).

Accru, uë (adj.) Vermeerderd, toegenomen.

Accruë, (f) Vermeerdering, aanwas van Land.

Accueil, (m) Onthaal (n) bejegening (f).

Accuelli, ie (adj.) Onthaald.

Accueillir, (v. a.) Onthaalen, ontfangen, bejegenen.

Accul, (m) Naauwe plaats daar men niet uit kan komen, (f) item het binnenste van eene baai.

Acculé, ée (adj.) In een hoek gesnuwd, gedreven; cheval acculé, steigierend Paerd, (in wapenk.).

Acculer, (v. a.) Voortstuwen, in een hoek dryven; acculer l'ennemi, de vyand bezetten; s'acculer, (v. r.) zig met den rug ergens tegen aanzetten.

Acculs, (m. pl.) Vos-das-hoelen.

Accumulation, (f) Cp hooping, opstapeling.

Accumuler, (v. a.) Vergaderen, ophoopen.

Accusable, (adj.) Dat te beschuldigen is.

Accusateur, (m) Aanklaager, beschuldiger, aanbrenger.

Accusatif, (m) De beschuldiger of Accusativus, 4de naamval der buiging, (in spraak k.).

Accusation, (f) Beschuldiging, betichting.

Accusatoire, (adj.) Iets dat beschuldigd.

Accusatrice, (f) Beschuldigster, aanbrengher.

Accusé, ée (adj.) Beschuldigd, aangeklaagd, beticht.

Accusé, ée (m & f) Beschuldigde, aangeklaagde.

Accuser, (v. a.) Beschuldigen, aanklaagen, betichten; accuser la reception d'une lettre de change, den ontfang van een wisselbrief berichten; accuser son jeu, zyn spel ontdekken; s'accuser soi-même, zig zelven beschuldigen.

Acensé, ée (adj.) In pacht genomen; verhuurd; gehuurd.

Acensement, (m) Verpachting, (f).

Acenser, (v. a.) In pacht geeven, verhuuren.

Acenses, (f. pl.) Pacht-goederen.

ACE. ACH.

Acerbe, (a. j.) *Wreed, wrang.*
 Acéré, ée (adj.) *Verjaald; cou-
 teau bien acéré, mes dat welsnyd.*
 Acérer, (v. a.) *Tzer verstaalen.*
 Acertainer, (v. a.) *Verzekeren,*
overtuigen.

Ac-tum, (m) *Azyn, (Lat. w.*
in chym.).

Achaisonner, (v. a.) *Kwellen,*
(oud w.)

Achalandé, ée (adj.) *Wel beklant.*

Achalandier, (v. a.) *Kalanten,*
neering aanbrengen; s'achalandier,
(v. r.) kalanten beginnen te krygen;
cette fille est fort achalandée, die
juffer lyd veel aanstoot.

Acharné, ée (adj.) *Verwoed, bloed-*
gierig.

Acharnement, (m) *Greetige aan-*
val op eenig aas, verwoedheid.

Acharner, (v. a.) *Roofvogels tot*
wleesch eeten gewennen; aanbitzen,
tergen; s'acharner, (v. r.) greetig-
lyk op eenig aas of iets anders vallen;
zig tegen malkanderen verbitteren;
op iemand verwoed worden.

Achat, (m) *Koop, iets dat ge-*
kogt is.

Ache, (f) *Eppe, (zeker kruid).*

Achées, (m) *Wormen tot aas voor*
Visch.

Achement, (m) *Helm-dek, (in*
Wapen-k.)

Acheminé, ée (adj.) *Begonnen,*
aan de gang; cette affaire est bien
acheminée, de zaak is wel aange-
legd; un cheval acheminé, een
paerd dat half bereden is.

Acheminement, (m) *Aanleiding,*
(f) middel om ergens toe te gera-
ken (n)

Acheminer, (v. a.) *Aan de gang*
helpen; s'acheminer, (v. r.) de reis
aanmeemen, zig haasten; il s'ache-
mine vers la chute, hy naderd tot
zyn ondergang

Acheté, ée (adj.) *Gekogt.*

Acheter, (v. a.) *Koopen; ache-*
ter chèrement un petit plaisir, een
klein vermaak zeer duur betalen.

Acheteur, (m) *Kooper.*

Achevé, ée (adj.) *Volleindigd, vol-*
maakt, volvoerd; c'est un homme
achevé, het is een volmaakt mensch;

ACH. ACI. ACO. ACQ. II

c'est un fou achevé, het is een vol-
lage gek.

Achevement, (m) *Voleindiging,*
voltooiing, (f)

Achever, (v. a.) *Voleinden, vol-*
trekken, voltooijen, volmaaken; ache-
ver de boire cela, drinkt dat uit;
achevez de faire quelque chose,
iets afdoen; s'achever, (v. r.) ten
einde loopen; zig van kant helpen;
zig vol drinken.

Achoppement, (m) *Ergernis, (f)*
binderspaal, struikelblok; (m) pierre
d'achoppement, steen des aanstoots.

Acide, (adj.) *Zuur, scherp; aci-*
de, (m) zuurigheid, wrangheid.

Acidité, (f) *Zuurigheid.*

Aciduler, (v. a.) *Drank met zuu-*
re vochten vermengen, (m genees-k.)

Acier, (m) *Staal, (n)*

Acoint, inte (adj.) *Gemeenzaam,*
(oud w.)

Acolyte, (m) *Geestelyke oppasser,*
kaarsen aansteeker by het altaar.

Aconce, (m) *Een jongeling van*
buitengewoone schoonheid.

Aconit, (m) *Wolfswortel, aconyt,*
(zeker vergiftig kr.)

Acoustique, (adj.) *Nerf acousti-*
que, zenuw van het oor; remèdes
acoustiques, gehoormiddelen.

Acquéreur, (m) *eure, euse, (f)*
Verkryger, verwerwer; verkrygerin.

Acquérir, (v. a.) *Verkrygen, be-*
koomen, erlangen, aanwinnen; s'ac-
quérir, (v. r.) voor zig zelven ver-
krygen; s'acquérir des amis, zig
vrienden maaken.

Acquet, (m) *Verkregen goed, (n)*
winst, (f) il n'est si bel acquet que
don, gegeven goed is best.

Acquêter, (v. a.) *Verwerven, aan*
zig brengen.

Acquiescement, (m) *Toestemming,*
bewilliging, berusting.

Acquiescer, (v. n.) *Toestaan,*
inwilligen, goedkeuren; acquiescer à
la sentence, in het vomis berusten.

Acquis, (m) *Verkregen kennis, we-*
tenschap, goederen.

Acquis, se (adj.) *Verkregen.*

Acquisition, (f) *Verkryging, ver-*
werving.

Acquit, (m) *Kwyt-schelding, (f)*
ac.

12 ACQ. ACR. ACT.

acquit de douane, *tolcedul*; acquit à caution, *quitanctie onder borgtocht*; par manière d'acquit, *ter loops, welstaanshalven*.

Acquitté, *ée* (adj.) *Betaald, voldaan, gekweeten*.

Acquitter, (v. a.) *Betaalen, voldoen*; s'acquitter, (v. r.) *s'acquitter de sa promesse; de son devoir, zyn beloften houden; zig van zyn pligt kwytten*.

Acre, (adj.) *Scherp, bytend*.

Acre, (m) *Akker; een morgen land*.

Acreté, (f) *Scherpheid*.

Acrimonie, (f) *Scherpheid*.

Acrocome, (m) *Een die lange hairen heeft*.

Acrostiche, (m) *Naamdicht, (n)*

Acroteres, (m. pl.) *Piedestal met figuren op de gevel, vorsten op een dak; voorgebergte*.

Acte, (m) *Daad, (f) werk, bedryf, (n) handeling, (f) schrift dat voor een beambtschryver is gemaakt, (n)*

Acteur, (m) *Toneel-schouwburgspeeler; uitvoerder, bestierder van eenige zaak*.

Actif, ive (adj.) *Werkzaam, snel, voortvarend, vlytig; verbe actif, bedryvend werkwoord, (in spraak-k.)*

Action, (f) *Beweeing, drift, daad, handeling, zaak, aanspraak; l'action qui a mis fin à la campagne à été des plus vigoureuses, het treffen waar mede de veldtocht een einde genomen heeft is van de hevigste geweest; actions d'un orateur, gebaardens van een redenaar; intention action contre quelcun, iemand gerechtelyk aanklaagen*.

Actionnaire, (m) *Een die aandeel heeft in een maatschappy van koophandel*.

Actionné, *ée* (adj.) *In rechten betrokken*.

Actionner, (v. a.) *In rechten betrekken*.

Actionniste, (m) *Bezitter van eenige actie*.

Activement, (adv.) *Daadelyk, werkelyk, bedryvelyk*.

Activité, (f) *Werkzaamheid, vlytigheid, vlugheid*.

ACT. ADA. ADE. ADH. &c.

A&rice, (f) *Toneel-schouwburgspeelster*.

Actuel, elle (adj.) *Daadelyk*.

Actuellement, (adv.) *Inderdaad, waarlyk; thans, nu ter tyd*.

Acutangle, (m) *Scherpe, hoek, (in Landm. k.)*

Adage, (m) *Spreekwoord, (n) zin-spreuk*.

Adaptation, (f) *Toepassing*.

Adapté, *ée* (adj.) *Toegepast*.

Adapter, (v. a.) *Toepassen*.

Addition, (f) *Optelling, vermeerdering, (f) byvoegzel, aanhangzel, (n)*

Additionné, *ée* (adj.) *Opgeteld*.

Additionner, (v. a.) *Optellen, opcyfferen, tot een brengen*.

Adducteur, (adj.) *Spier om een lid mede te beweegen*.

Adduction, (f) *Beweeing, aanvoering*.

Ademption, (f) *Herroeping; ademption d'un legs, intrekking van een legaat*.

Adent, (m) *Burghaak, (by timmerl.)*

Adepte, (m) *Goudmaker, die de steen der wyzen meend gevonden te hebben*.

Adextré, *ée* (adj.) *Aan de rechter zyde van het schild staande*.

Adhérence, (f) *Aanhanging, aankleeving*.

Adhérent, ente (adj.) *Aanhangende, aankleevende*.

Adhérent, (m) *Aanhanger*.

Adhérer, (v. a.) *Aankleeven, toestaan, bewilligen*.

Adhésion, (f) *Aanbechting, aankleeving*.

Adjacent, ente (adj.) *Aangrenzende*.

Adjectif, (adj.) *Nom adjectif, byvoeglyk naamwoord, (in spraak-k.)*

Adjection, (f) *Byvoeging*.

Adjectivement, (adv.) *Byvoeglyk*.

Adieu, (adv.) *Vaarwel, God beware u; dire adieu au monde, der wereld vaarwel zeggen; si vous fréquentez trop vos amis, adieu l'étude, indien gy uwe vrienden te veel bezoekt, is het met de oefening gedaan; sans adieu, tot weerziens; adieu*

ADI. ADM.

adieu paniers vendanges sont faites, mostaard na de maaltijd, (spr. w.) adieu va! overstaag, in Gods naam! (zee w.)

Adjoindre, (v. a.) Byvoegen.

Adjoint, (m) Metgezels, adjunct, byzitter.

Adjoints, (m. pl.) Omstandigheden, byvoegsels; les adjoints ou circonstances d'une affaire, alles wat aan een zaak vast is.

Adjonction, (f) Byvoeging.

Adipeux, euse (adj.) Vet, (in heel-k.)

Adirer, (v. a.) Verliezen, verleggen; des papiers adirez, verlegen papieren.

Addition, (f) Aanvaarding van een erffenis, (in rechten)

Adjudicataire, (m) Iemand die iets van den Rechter toegewezen is.

Adjudicatif, ive (adj.) Toewyzend.

Adjudication, (f) Toewyzing in het recht.

Adjugé, ée (adj.) Toegewezen.

Adjuger, (v. a.) Toewyzen.

Adjuration, (f) Bezweering.

Adjurer, (v. a.) In Gods naam bezweeren.

Admettre, (v. a.) Ontfangen, toelaten, toegang geeven.

Adminicule, (m) Hulpmiddel om iets te bewyzen, (in rechten) (n)

Administrateur, (m) Bedienaar, opzichter, Bewindhebber.

Administration, (f) Bediening.

Administratrice, (f) Bestierster.

Administrer, (v. a.) Bedienen, bestieren, het bewind hebben.

Admirable, (adj.) Wonderlyk, verwonderend; il fait un tems admirable, het is schoon weer.

Admirablement, (adv.) Wonderbaarlyk; il joue admirablement, hy speelt heel wel.

Admirateur, (m) Verwonderaar, pryzcr.

Admiratif, ive (adj.) Verwonderend; point admiratif, verwonderings-teeken, (in spraak-k.)

Admiration, (f) Verwondering, ofgeroogenheid; ravir tout le monde en admiration, de geheele wereld in verwondering brengen.

ADM. ADO.

13

Admirer, (v. a.) Ergens verbaasd, verwonderd over zyn; s'admirer soi-même, veel met zig zelven op hebben.

Admis, ise (adj.) Toegelaten.

Admissible, (adj.) Aanneemelyk; dat door den beugel kan.

Admission, (f) Toelaating.

Admittation, (m) Toelaater.

Admodiateur, (m) Een Pachtcr.

Admodiation, (f) Verpachting.

Admodier, (v. a.) Verpachten.

Admonéter, (v. a.) Vermaanen; aanmaanen, bestraffen.

Admoniteur, (m) Vermaaner.

Admonition, (f) Waarschuwing, bestraffing.

Admonitrice, (f) Bestraffcr.

Adolescence, (f) Jongelingschap; dès l'adolescence, van der jeugd af aan.

Adolescent, ente (m & f) Jongeling; jonge dochter.

Adonique, (adj.) Adonisch, (by Latynsche Dicht. gebezigd)

Adonis, (m) Een zeer schoone Jongeling.

Adonisé, ée (adj.) Opgeciend.

Adoniser, (v. a.) Oppronken, opciëren; s'adoniser, (v. r.) zig opschikken.

Adonné, ée (adj.) Genegen; adonné au vin, genegen tot wyn.

s'Adonner, (v. r.) Zig aan iets overgeven; le vent s'adonne, de wind ruimd, (zee w.)

Adopté, ée (adj.) Aangenoomen.

Adopter, (v. a.) Voor zyn zoon of dochter aanneemen; adopter les oeuvres d'autrui, zig een anders werk toeëigenen.

Adoptif, ive (adj.) fils adoptif, fille adoptive, Aangenoomen zoon of dochter.

Adoption, (f) Verzoening, aanneeming tot kinderen.

Adorable, (adj.) Aanbiddelyk, aanbiddenswaardig.

Adorateur, (m) Aanbidder, minnaar, een die iemand liefde toedraagt.

Adoration, (f) Aanbidding, verbewyzing.

Adoré, ée (adj.) Aangebeeden.

Adorer, (v. a.) Aanbidden, eerbewyzen, liefhebben; cette mère adore

adore les enfans, die moeder is mal met haar kinderen; il adore jusques aux défauts de ses amis, hy verheft zelfs de gebreken zyner vrienden; adorer le veau d'or, eenen onwaardigen eerbiedigen, (spr. w.)

Ados, (m) Schuins opgehoopte aarde tegen een muur, (in Land-b.)

Adossé, ée (adj.) Met den rug tegen malkanderen staande of leggende, (in Wapen-k.)

Adosser, (v. a.) Het eene tegen het andere aan zetten; s'adosser, (v. r.) zig met den rug ergens tegen aan zetten.

Adouber, (v. a.) Herstellen; stoppen; als: riioelen, enz.

Adouci, ie (adj.) Verzacht.

Adoucir, (v. a.) Verzachten, verzoeten, stillen, bezweden, maatigen; la fièvre est adoucie, de koorts is verminderd; adoucir le son d'une trompette, de klank van een trompet breeken; s'adoucir, (v. r.) zoeter worden, verzachten.

Adoucissant, ante (adj.) Verzachtend.

Adoucissement, (m) Verzachting, verzoeting, (f)

Adoucisseur, (m) Glas-slyper.

Adoué, (adj.) Gepaard, gekoppeld, (van Patryzen gezegd)

Adpatres, il est allé ad patres, hy is naar de oudvaders gegaan; gestorven, (Lat. w.)

Adressant, (adj.) Dat te bestellen is.

Adresse, (f) Opschrift op een brief of pak; bestelplaats; bericht om iemand te vinden (n); handigheid, behendigheid, vernuft, schranderheid, voorzichtigheid; tour d'adresse, kunstgreep, gaauwigheid met de handen.

Adressé, ée (adj.) Besteld, bezorgd.

Adresser, (v. a.) Bestellen; adresser un livre à quelcun, een boek aan iemand opdragen; adresser ses prières à Dieu, zyn gebed tot God rig en; adresse r, (v. n.) mikken, aanleggen; s'adresser, (v. r.) s'adresser à quelcun, zig by iemand vervoege; iemand aanranden, aanstasten.

Adrogation, (f) Soort van aanneeming tot kind, (in rechten)

Adroit, te (adj. & subst.) Behendig, gaaw, schrander, listig, afge-regt; een loos man.

Adroitement, (adv.) Behendiglyk.

Adventif, ive (adj.) Toevallig; biens avertifs, goederen daar men by toeval het bezit van krygt.

Adverbe, (m) Bywoord, (n)

Adverbial, ale (adj.) Bywoorde-lyk, (in spraak-k.)

Adverbialement, (adv.) Bywoorde-lyk.

Adverbialité, (f) Bywoordelykheid.

Adversaire, (m) Tegenparty, wederstreever, vyand; une adversaire, een tegendingster, vyandinne.

Adversatif, ive (adj.) Conjunction adversative, tegenstellig voegwoord, (in spraak-k.)

Adverse, (adj.) Tegengestelde, tegenstrydige; partie adverse, tegen-dinger.

Adversité, (f) Onheil, (n) ramp, tegenspoed, (m) on s'abat aisément dans l'adversité, in tegenspoed verliest men ligt den moed.

Adulateur, (m) Pluimstryker, vlyer.

Adulation, (f) Pluimstrykery.

Adulte, (subst. & adj.) Een volwassene; huwbaar.

Adultère, (subst. & adj.) Echtbreuk, overspel; overspeeler, echtschender; overspeelser; overspeelig.

Adultérer, (v. n.) Overspel bedryven, (in rechten)

Adultérin, ine (adj.) Dat in overspel geteeld is.

Aduste, (adj.) Sang aduste, verbrand bloed, (in Heel-k.)

Adustion, (f) Verbrandheid, (in Heel-k.)

Æole, (m) Æool, de God der winden.

Aéré, ée (adj.) Luchtig.

Aérer, (v. a.) Lucht geven.

Aérien, enne (a j.) Luchtig, 't geen uit lucht bestaat.

Aérier, (v. a.) Luchten, verluchten, kwaade lucht uit een huis dryven.

Aerographie, (f) Lucht-beschryving.

Aéromancie, (f) Waarzegging uit de lucht.

AER. AFF.

Aérometrie, (f) *Konst om de lucht te meten.*

Affabilité, (f) *Gespraakzaamheid, beleeftheid.*

Affable, (adj.) *Beleefd, vriendelyk, spraakzaam.*

Affablement, (adv.) *Beleefdelyk.*

Affadi, ie (adj.) *Laf, smaakeloos gemaakt.*

Affair, (v. a.) *Walgelyk, slaauw maaken.*

Affaire, (f) *Bezigheid, zaak, handel; geschil; gebrek, (n) je viens d'apprendre de belles affaires, ik heb daar fraaie stukken gehoord; affaire amoureuse, liefde-werk; je suis sans affaires, ik ben zonder werk; gens d'affaires, hoofd-pachters; s'attirer un méchante affaire, zig een kwaade zaak op den hals haalen; ne vous faites point d'affaire avec cet homme là. legd met die man niet aan; avoir affaire, noodig hebben; avoir affaire à quelqu'un, met iemand iets te doen, geschil hebben; faire ses affaires, zyn gevoeg doen; faire bien ses affaires, zyn zaaken wel gade wel gade slaan; se tirer d'affaires, zig uit eene moeilykheid redden.*

Affairé, ée (adj.) *It est toujours affairé, hy heeft het altoos volhandig; by is vol schulden, (spr. w.)*

Affaïsse, ée, (adj.) *Neêrgedrukt, neêrgezakt.*

Affaïssment, (m) *Neêrzinking, neêrzakking, (f)*

Affaïsser, (v. a.) *Stuuwen, slouwen, pakken; s'affaïsser, (v. r.) Neêrzakken, zakken, in een pakken.*

Affaïtage, (m) *Konst om een Roofvogel ter jacht af te rigten, (f)*

Affaïté, ée (adj.) *Afgerigt, (f)*

Affaïtement, (m) *Afgrigting, (f)*

Affaïter, (v. a.) *Een Roofvogel ter jacht afgrigten; vorsten op een dak leggen.*

Affaïteur, (m) *Een die een vogel afgrigt.*

Affalé, (adj.) *Aan laager wal vervallen, (zee w.)*

Affale! *haal af, laat vallen! (zeew.)*

Affaler, (v. a.) *Aflaten, nérlaten; affaler une poulie, een katrol afschaaken, (zee w.)*

AFF.

15

Affamé, ée, (adj.) *Uitgehongerd, hong. rig, greegig; ventre affamé, n'a point d'oreilles, in hongersnood luisterd men naar geen reden, (spr. w.) habit affamé, kleed dat te naauw is; pou affamé, magere luis, word gezegd van een arm kaerel die een smeerig baantje gekreegen heeft.*

Affamer, (v. a.) *Uithongeren.*

Affanures, (f. pl.) *Koorn dat den dorschers of maaijers in plaats van geld gegeven word.*

Afféager, (v. a.) *Riddermatig goed verpachten.*

Affectation, (f) *Gemaaktheid; nabootzing, na-äping; gemoeds-aandoening; verpanding.*

Affecté, ée (adj.) *Gemaakt, gedwongen; gehecht, verknogt, geschikt; cette somme est affectée à l'entretien des temples, deze somma gelds is tot onderhoud der Kerken geschikt.*

Affecter, (v. a.) *Zig beuyltigen, na iets sreeven; verpanden; il affecte un air grave, by neemt een staatige houding aan; affecter ses biens, zyn goederen verpanden; affecter une charge, naar een ampt verlangen, slaan; cela m'affecte fort, dat gaat my zeer ter harte.*

Affectif, ive (adj.) *Zielwoerend, beweeglyk.*

Affection, (f) *Vriendschap, liefde, toegenegeheid, behartiging; geïeldheid.*

Affectionné, ée (adj.) *Toegenege, wel gezind.*

Affectionnement, (adv.) *Toegenegenlyk.*

Affectionner, (v. a.) *Genegen zyn, beminnen, veel werk van iets maaken; s'affectionner, (v. r.) s'affectionner à l'étude, de letteroefening ter harte neemen.*

Affectueusement, (adv.) *Toegenegegenlyk.*

Afféneux, euse (adj.) *Hartelyk.*

Afférente, (adj.) *Part afferente, toevallend gedeelte van een erffenis.*

Affermé, ée (adj.) *Verpacht, gepacht.*

Affermer, (v. a.) *Verpachten.*

Affermi, ie (adj.) *Verfkerkt, vaster gemaakt.*

Afer-

Affermir, (v. a.) *Versterken, slaaven*; affermir son pié, zyn voet vast stellen; s'affermir, (v. r.) zig bevestigen.

Affermissement, (m) *Versterking, bevestiging, slaaving*, (f)

Affeté, ée (adj.) *Gemaakt.*

Afferrie, (f) *Gemaaktheid in manieren.*

Affeurage, (m) *Prys-stelling op waaren*, (f)

Affeur, (v. a.) *Prys of waarde bepaalen.*

Affiche, (f) *Plak-schrift, Placaat*, (n)

Affiché, ée (adj.) *Aangeplakt.*

Afficher, (v. a.) *Aanplakken, aanstaan.*

Afficheur, (m) *Aanplakker.*

Affidé, ée (adj.) *Vertrouwd, getrouw.*

Affilé, ée (adj.) *Aangezet.*

Affiler, (v. a.) *Slypen, draadtrekken, wetten, aanzetten*; avoir la langue bien affilée, eene fyn geslepe tong hebben.

Affiliation, (f) *Aanneeming tot Zoon.*

Affilié, ée (adj.) *Tot zoon aangenomen.*

Affilier, (v. a.) *Tot kind aanneemen.*

Affinage, (m) *Zuivering, loutering.*

Affiné, ée (adj.) *Gezuiverd.*

Affinement, (m) *Zoutering*, (f)

Affiner, (v. a.) *Zuiveren, louteren; bedriegen; verschalken; affiner*, (v. n.) *le tems affine*, het weer klaart op.

Affinerie, (f) *Draad-trekkery.*

Affineur, (m) *Tzerdraad-trekker; Louterer.*

Affinité, (f) *Zwagerschap, verwantschap; affinité de mots*, gemeenschap, overeenkomst van woorden.

Affinoir, (m) *Hennip-beekel.*

Affiquets, (m. pl.) *Hoofdciersels, dooïfels, hulsels der Fuffers.*

Affirmatif, ive (adj.) *Bevestigend, slaavend.*

Affirmation, (f) *Verzekering, verklaring, eed, bezweering.*

Affirmative, (f) *Bevestigende meezing.*

Affirmativement, (adv.) *Met verzekering, bekrachtigend.*

Affirmé, ée (adj.) *Verzekerd, bevestigd.*

Affirmer, (v. a.) *Verzekeren, verklaren, beëdigen.*

Affleur, (v. a.) *Waterpas-maaken.*

Afflictif, ive (adj.) *Peine afflictieve, Lyfsstraf.*

Affliction, (f) *Droefheid, kommer*, (f) *hartzeeer, verdriet*, (n)

Affligé, ée (adj.) *Bedrukt, droevig, neêrslagtig, treurig.*

Affligeant, ante (adj.) *Verdrietig, droevig, kwellende.*

Affliger, (v. a.) *Kwallen, bedroeven, verdriet aandoen*; la guerre afflige l'état, de kryg verontrust den Staat; affliger son corps, zyn lichaam afsmatten; s'affliger, (v. r.) *zig bedroeven.*

Affluence, (f) *Overvloed, toevloed; toeloop van menschen.*

Affluent, ente (adj.) *Inloopende, invloeiende.*

Affluer, (v. n.) *Toelooopen, te samen loopen*, (weinig gebr.)

Affoibli, ie (adj.) *Verzwakt.*

Affoiblir, (v. a.) *Verzwakken, krenken; ontzenuwen; s'affoiblir*, (v. r.) *verzwakken, kragteloos worden.*

Affoiblissant, ante (adj.) *Verzwakkende.*

Affoiblissement, (m) *Verzwakking, vermindering*; (f) *affoiblissement de monnaie*, *verslegting van geld.*

Affolé, ée (adj.) *Verflingerd, verzet; une boussole affolée*, een miswyzend compas.

Affoler, (v. a.) *De hersens krenken, zot, gek maaken.*

Affolir, (v. n.) *Gek worden*, (gem. w.)

Afforage, (m) *Recht, 't welk men betaald om wyn in 't klein te verkoopen*, (n)

Affouage, (m) *Recht om hout te hakken in een bosch*, (n)

Affouguer, (v. a.) *Vuurig, driftig maaken.*

Affourche, (m) *Ancre d'affourche*, *Vertu-anker* (n).

AFF.

Affourcher, (v. a.) *Veruijen*, voor en achter een Anker uitwerpen, (zee w.)

Affouragement, (m) *Het voeder* geeven aan de beesten, (n)

Affourager, (v. a.) *de Beesten* voederen.

Affranchi, ie (adj. & subst.) *Bevryd*, vrygemaakt, verlost; vrygemaakte slaaf, slaavin.

Affranchir, (v. a.) *Bevryden*, verlossen, slaaken; affranchir la pompe, *de pomp vry houden* (zee w.); affranchir une lettre, *een brief* franchieren.

s'Affranchir, (v. r.) *Zig vry* maaken, ontslaan.

Affranchissement, (m) *Verlossing*, slaaking, vrymaaking, (f)

Affres, (f. pl.) *Groote vreeze*.

Affrété, ée (adj.) *Bevracht*; ge-
buurd.

Affrètement, (m) *Bevrachting*, verhuuring, (f)

Affréter, (v. a.) *Een Schip* huuren, bevrachten.

Affréteur, (m) *Bevrachter*, huurder van een schip.

Affreusement, (adv.) *Schrikkelijk*, yffelyk.

Affreux, euse (adj.) *Vervaarlyk*, afschuwelyk, vreesfelyk.

Affriandé, ée (adj.) *Verlekkerd*.

Affriander, (v. a.) *Verlekkeren*.

s'Affriander, (v. r.) *Zig aan* lekkernyen gewennen.

Affriolé, ée (adj.) *Verlekkerd*, (gem. w.)

Affrioler, (v. a.) *Aanlokken*, verlekkeren, (gem. w.)

Affront, (m) *Hoon*, schimp, smaad; verachting, belediging, (f)

Affrontailles, (f. pl.) *Grenspaalen*, in Landeryen.

Affronté, ée (adj.) *Onteed*; met het aangezicht tegens malkanderen staande, (in wapenk.)

Affronter, (v. a.) *Hoonen*; aangrypen, aantasten; bedriegen; affron-
ter la mort & le danger, *nog dood* nog gevaar ontzien.

Affronteur, (m) *Bedrieger*.

Affronteuse, (f) *Bedriegster*.

Affrublement, (m) *Dek-kleed* (n).

AFF. AFI. AGA. AGE. 17

Affubler, (v. a.) *Het hoofd* of aangezicht dekken.

Affût, (m) *Raâpaard*, affuit van het geschut, (n) *schuilplaats* van een Jager; (f) être à l'affût, *op den oppas* staan, loeren.

Affutage, (m) 't *Stellen* van 't geschut op de Raâpaarden; al het Schrynwerkers of Draaijers gereedschap, (n)

Affûté, ée (adj.) *Op het Raâpaerd* gesteld; van gereedschap voorzien; gesleepen, aangezet.

Affûter, (v. a.) *Het geschut* op het Raâpaard stellen; slypen, aanzetten.

Afin, (adv.) *Op dat*, ten einde; afin de faire, *ten einde om te doen*; afin que j'aïlle, *op dat ik ga*.

Agacé, ée (adj.) *Verbitterd*, aangehitsd, getergd; stomp gemaakt.

Agace, (f) *Een soort* van zwarte Exter.

Agacement, (m) *Stompheid* der tanden, (f)

Agacer, (v. a.) *De tanden* stomp maaken; tergen, vergrammen, verbitteren.

Agacerie, (f) *Terging*, aanlokking.

Agacin, (m) *Exter-oog*, Lik-doorn.

Agapes, (f. pl.) *Liefde-maaltyden* by de eerste Christenen.

Agate, (f) *Agaat*, (Edel gesteente).

Age, (m) *Ouderdom* (m) *levenswyze*, eenwe; (f) age d'or, d'argent, d'airain, *de fer*, goude, zilvere, kopere, yzere eenwe, age de puberté, *jaaren van* huwbaarheid; age viril, *mannelyke jaaren*; age de raison, *jaaren van* onderscheid; il mourut à la fleur de son age, *hy stierf in 't bloeijen* zyner jaaren; les gens d'age, *de oude lieden*; être sur l'age, *bejaard zyn*; être en age, *mondig zyn*; en cet age brutal, *in* deeze booze eenwe; quel age avez vous? *hoe oud zyt gy?* bas age, *kind-*sche jaaren; s'il vit il aura de l'age, *hy zal metter tyd wel beteren*; s'il vit age d'homme, *indien hy tot* rype jaaren komt; l'age! n'est fait que pour les chevaux, *iemand's* schoonheden moet men boven zyn jaaren in 't oog houden, (spr. w.)

Agé, ée (adj.) *Bejaard*, oud; il est mort agé, *hy is oud gestorven*.

B

Agen-

18 AGE. AGG. AGI. AGN.

Agence, (f) *Zaak-voederschap, bdzorging.*

Agencement, (m) *Schikking, (f)*

Agencer, (v. a.) *Schikken, in orde stellen.*

Agenda, (m) (Lat. w.) *Aanteekening-
memorie-boekje (n).*

Agenuillé, ée (adj.) *Geknield.*

s'Agenuiller, (v. r.) *Knielen.*

Agenuilloir, (m) *Bank om op te knielen.*

Agent, (m) *Uitvoerder; afgezondene; zaak-verzorger; agent de change, Makelaar in wissels.*

Aggravant, ante (adj.) *Verzwaarend.*

Aggrave, (m) ou Aggravation, (f) *Waarschuwing gaande voor den Kerker-ban, (f)*

Aggravé, ée (adj.) *Verzwaard.*

Aggraver, (v. a.) *Verzwaaren.*

s'Aggraver, (v. r.) *Zwaarderd worden.*

Agile, (adj.) *Licht, vlug, wakker, vaerdig.*

Agilement, (adv.) *Ras, gezwind.*

Agilité, (f) *Snelheid, vlugheid.*

Agio, (m) *Agio de banque, het opgeld van de bank.*

Agiotage, (m) *Woeker, (f)*

Agioter, (v. a.) *Woekeren, schacheren.*

Agioteur, (m) *Woekeraar.*

Agir, (v. n.) *Handelen, doen, bedryven; la grace agit en nous, de genade werkt in ons; maniere d'agir, wyze van doen; il s'agit de cela, hier van word gehandeld; il s'agit de ma vie, myn leeven hangt 'er aan.*

Agissant, ante (adj.) *Doende, bedryvende; homme agissant, een wakker, vlytig, arbeidsaam man.*

Agitation, (f) *Beweeging, ontsteltenis; (f) geschok (n).*

Agité, ée (adj.) *Bewoogen, beroerd.*

Agiter, (v. a.) *Beweegen, schudden, schokken; ontrusten; zintwiften.*

s'Agiter, (v. r.) *Zig ontrusten, woelen.*

Agnation, (f) *Maagschap tuschen de mannelyke nakomelingen van eenen Vader.*

AGN. AGO AGR.

Agneau, (m) *Lam, (n)*

Agneler, (v. a.) *Lammeren werpen.*

Agnelet, (m) *Lammeije, (n)*

Agnus-castus, (m) *Kuscb-boom, (heesler-geras).*

Agonie, (f) *Zieltooging, doods-benaauwdheid, (f) uiterste; (n) ére à l'agonie, met de dood worstelen; la vie des pauvres esclaves est une longue mort, ou une agonie continue, het leeven der arme slaaven is eene langzaame dood, of een geduurige zieltooging.*

Agonissant, ante (adj.) *Stervende, zieltoogende.*

Agoniser, (v. a.) *Zieltoogen, in doods benaauwdheid zyn.*

Agraffe, (f) *Haak, kram, (m)*

Agraffer, (v. a.) *Vast haaken; iets aangrypen.*

Agraire, (adj.) *Loi agraire, acker-wet, (by de Romeinen)*

Agrandi, ie (adj.) *Vergroot.*

Agrandir, (v. a.) *Vergrooten, uitbreiden.*

s'Agrandir, (v. r.) *Tot grooter staat opklommen.*

Agrandissement, (m) *Vergrooting, aanwas, opklimming, uitbreiding, (f)*

Agréable, (adj.) *Aangenaam, behaaglyk, gevallen.*

Agréable, (m) *Joindre l'agréable à l'utile, het aangenaame met het nuttige paaren, (n)*

Agréablement, (adv.) *Vermaakelyk, genoeglyk, behaaglyk.*

Agréé, éée (adj.) *Voorzien, behaagd.*

Agréer, (v. n. & a.) *Behaagen, welgevallen; agréer un mariage, een huwelyk goed keuren; agréer un vaisseau, een schip met zyn wand voorzien.*

Agréur, (m) *Takelmeester.*

Agrégation, (f) *Aanneeming, ontfanging.*

Agrégé, ée (adj.) *Aangenoomen.*

Agréger, (v. a.) *Aanneemen, ontfangen, (in een genootschap).*

Agrément, (m) *Liefstalligheid, behaaglykheid; goedkeuring; (f) oplegzel op Borduur-werk, (n)*

Agreser, (v. a.) *Aanranden, bespringen.*

Agres-

AGR. AGU. AH. AHA. &c.

AID. AIE. AIG. 19

Agresseur, (m) Aanrander, bespringer.

Agression, (f) Aanwanding, aanval.

Agreste, (adj.) Onbeschaafd, woest, plomp.

Agrets, (m. pl.) Scheeps wand, of touwen, (n)

Agriculture, (f) Land-acker-bouw, (m)

Agripper, (v. a.) Met klauwen vast maaken.

s'Agripper, (v. r.) Zyne klauwen ergens inslaan.

Agriotte, (f) Een soort van zuurere kers, Morelle.

Agripper, (v. a.) Aangrypen, nemen.

Agrippeur, (m) Aangryper.

Agrouper, ou grouper, (v. a.) Veele beelden by elkaar schilderen, of bouwen.

Aguerri, ie (adj.) In den kryg ge-oefend.

Aguerrire, (v. a.) Tot den oorlog africhten.

s'Aguerrire, (v. r.) Zig in de krygskunde oeffenen.

Aguets, (m. pl.) Etre aux aguets, op den oppas staan, loeren.

Ah! (interj.) Ach, och!

Ahan, (m) Zucht; zwaare arbeid.

Ahaner, (v. n.) Hygen, met groote moeite arbeiden, zwoegen.

Aheurement, (m) Halstarrigheid, eigenzinnigheid, (f)

s'Aheurement, (v. r.) Zyn eigen zin en wil volgen.

Ahi! (interj.) Ach, och!

Aide, (f) Hulp, bystand, onderstand.

Aide, (m) Aide-major, Regiments Adjudant; aide de ceremonies, onder-ceremonie-meester; aide de camp, Generaal Adjudant; aide de cuisine, koks-maat, onder-kok; aide à maçon, opperman.

A l'aide! (adv.) Ter hulp, ter bystand!

Aidé, ée (adj.) Geholpen.

Aider, (v. a.) Helpen, bystaan, de hand bieden; dienen, dienst doen; aider à la lettre, in het leezen iets toegeeven; il s'aide de la main gauche, hy gebruikt zyne linkerhand.

Aides, (f. pl.) Schattingen, ac-cynsen; il va à la cour des aides, hy borgd, haald op credit.

Aïeul, (m) Grootvader; nos aïeux, onze voor-ouders.

Aïeule, (f) Grootmoeder.

Aiglantier, (m) Roozelaar, Roozen-boom.

Aigle, (m) Arend; mensch van een door-dringend verstand; ils donnèrent de la terreur à l'aigle romaine; zy brachten de schrik in het roomsche heir.

Aigle, (f) De Roomsche Adelaar.

Aiglette, (f) Kleine Arend, in een wapen.

Aiglon, (m) Jonge Arend.

Aiglure, (f) Roode vlak op de rug van een Valk.

Aigre, (adj.) Zuur; wrang, scherp; bits, spytig.

Aigre de cedre, (m) Limonade.

Aigre-doux, (adj.) Zuur en zoet.

Aigre fin, (m) Zekere groote Wyting; item looze schalk.

Aigret, ette (adj.) Zuurachtig.

Aigrement, (adv.) Vinniglyk, bes-tiglyk.

Aigret; ette (adj.) Zuurachtig.

Aigrette, (f) Kleine witte Rei-ger (m); vederbosch, kuif van een Koetspaard; (f) cieraad met edele ge-steentens voor de Vrouwen, (n)

Aigreur, (f) Zuurheid, wrangheid; haat; afkeer, droefheid, (f) ver-jriet (n).

Aigri; ie (adj.) Verzuurd.

Aigrir, (v. a.) Zuur maaken, ver-zuuren; vertoornen.

s'Aigrir, (v. r.) Zuur worden; ver-grammen.

Aigu, uë (adj.) Scherp, snydend, bits; vernuftig; accent. aigu, een scherp toon-teeken, (in spr. k.)

Aiguade, (f) Voorraad van zoet water; plaats daar men het haald; faire aiguade, zoet water aan boord haalen, (zee w.)

Aiguail, (m) Morgen-daauw, (f)

Aiguayer, (v. a.) Linnen wasschen.

Aigue-marine, (f) Soort van zee-groene Agaast-steen.

Aiguiere, (f) Een lampet-kan.

Aiguiérée, (f) Een volle lampet-kan.

Aiguillade, (f) *Zweep, peitsch.*

Aiguille, (f) *Naald; spits; hoogspitste tooren; aiguille de tête, de bouffole, hair-compas-naald; aiguille de montre, de cadran, wyzer van een uurwerk, zonnewyzer; aiguille de fléau, evenaar van een balans; aiguille, maststenge, uitlegger, (zee w.) de fil en aiguille, van het begin tot het einde, (spr. w.)*

Aiguillée, (f) *Naald met een draad.*

Aiguilletier, (m) *Nesteling-maaker.*

Aiguillette, (f) *Nesteling, ryg-snoer; courir l'aiguillette, voor hoer speelen; lacher l'aiguillette, zyn buik loozen.*

Aiguilletter, (v. a.) *Nestelen, waf rygen.*

Aiguillier, (m) *Naaldemaaker; naaldekokker.*

Aiguillon, (m) *Prikkel, angel; cela sert d'aiguillon à la vertu, dat diend tot aanspooring der deugd.*

Aiguillonné, ée (adj.) *Aangespoord.*

Aiguillonner, (v. a.) *Aanprikken, aanspooren, ophitzen.*

Aiguisé, ée (adj.) *Geslepen.*

Aiguisement, (m) *Slyping, (f)*

Aguiser, (v. a.) *Wetten, slypen, aanpunten, scherpen; aguiser les dents, zig tot een wakkere maaltijd bereiden.*

Ail, (m) (Aulx au pl.) *Knoflook.*

Aile, (f) *Vlerk, wiek; snelheid, gezwindheid; bescherming; veeren van een lardeer-priem(f); buitenste lood aan de glazen; (n) sur les ailes du vent, op de vleugelen des winds; rongner les ailes, kortwieken; il en tirera pié ou aile, hy zal 'er haring of kuit van hebben; il en a dans l'aile, hy is in zyn wiek geschooten; il ne bat plus que d'une aile, hy is uit de mat geslaagen; (spr.w.) aile gauche, de linker vleugel; des bouts d'ailes, penmen; schachten.*

Ailé, ée (adj.) *Gevleugeld; cheval ailé, gevleugeld paerd, Pegasus. (by Dichters)*

Aileron, (m) *Kleine vleugel; viswim; dwarsplank in een water-rad;*

kleine kraakbeenen aan de neus, (f) oor-lapje, (n)

Aillette, (f) *Binnenste rand van een schoen.*

Aillade, (f) *Spys met knoflook toe bereid.*

Ailleurs, (adv.) *Elders, in een ander plaats; d'ailleurs, daarenboven; van elders; par ailleurs, door een ander plaats.*

Aimable, (adj.) *Beminnelyk, bebaaglyk.*

Aimant, (m) *Zyl-magneet-steen.*

Aimanté, ée (adj.) *Met een zylsteen, bestreken.*

Aimanter, (v. a.) *Met een zylsteen bestryken.*

Aimantin, ine (adj.) *'t Geen de kracht van een zylsteen heeft.*

Aimé, ée (adj.) *Bemind, geliefd.*

Aimer, (v. a.) *Beminnen, liefhebben; aimer mieux, liever willen; s'entr'aimer, malkanderen beminnen.*

Aine, (f) *De liefsch.*

Ainé, ée (m. & f.) *Oudste Zoon, of Dochter.*

Aineffe, (f) *Droit d'ainesse, eerstgeboorte recht.*

Ainsi, (adv.) *Zoo, dus, daarom, dienvolgens; il est ainsi fait, dit is zyn naturel; on est ainsi fait, zoo is de eeuw; ainsi n'avienne, God verhoede het (oud w.); ainsi soit-il, het zy zoo, amen, ainsi il conclut, derhalven besloot hy.*

Ajourné, ée (adj.) *Gedaagd.*

Ajourner, (m) *Een Gedaagde.*

Ajournement, (m) *Dagvaarding.*

Ajourner, (v. a.) *Dagvaarden, voor 't recht roepen.*

Ajouté, ée (adj.) *Bygevoegd, toegevoegd.*

Ajouter, (v. a.) *Byvoegen, toedoen; ajouter foi, geloof geeven.*

Air, (m) *De lucht; zwier, manier; bevalligheid (in Schild. k.); sprong, steigering van een paerd (in de Ry-sch.); streek van de wind (f); liedje, gezang (n); cela à un air de maître, dat heeft een meesterlyke zwier; discourir en l'air, zoo wat heen praaten; prendre de grands airs, zig grootfch aanstellen; des contes en l'air, beuzelachtige vertellingen; pren-*

ARA. AIR. AIS. AIT. AJU.

prendre l'air, *lucht scheppen*; avoir l'air grand, *een deftig gelaat hebben*.

Arain, (m) *Koper* (n); les injures s'écrivent sur l'airain & les bienfaits sur le sable, *beledigingen worden nooit, maar weldaden ras vergeten*; avoir un front d'airain, *onbefchaamd zyn*; le ciel est d'airain, *de hemel is ongunftig*.

Aire, (f) *Dorſchvloer*; vlatte van een vertrek; neſt van een roofvogel; grootte van een wiſkonſtige figuur.

Airée, (f) *Dorſchvloer met koorn*.

Airer, (v. n.) *Nefſtelen*.

Airier, (v. a.) *De kwaade lucht uit een huis dryven, bewierooken*.

Ais, (m) *Berd, plank*; ais de carton, *blad bordpapier*.

Aiſade ou Aiſſade, (f) *Het in-komen van den ſpiegel, (zee w.)*

Aiſance, (f) *Gemak, (n) bekwaamheid*.

Aiſances, (f. pl.) *Secreet, beime-lyk gemak, (n)*.

Aiſceau, (m) *Kuipers-diſſel*.

Aiſe. (m. & f.) *Ruſt, blydſchap, (f) genoegen* (n); la guerre trouble l'aiſe de nos jours, *de oorlog ſtoort de welluſt onzer dagen*; vivre à ſon aiſe, *op zyn gemak leven*.

Aiſe, (adj.) *Verblyd, vrolyk, luſtig*.

Aiſé, (adj.) *Ligt, gemakkelyk; wel-gegoed; handelbaar; les aiſez, de gegoede lieden*.

à l'Aiſe, (adv.) *Zonder moeite; ſix hommes de front y paſſent à l'aiſe, ſes man op een ry gaan 'er gemakkelyk door*.

Aiſément, (m) *Secreet, huisje, (n)*

Aiſément, (adv.) *Gemakkelyk, lig-telyk*.

Aiſſelle, (f) *Oxel onder de armen*.

Aiſſette, (f) *Kleine diſſel*.

Aiſſieu, (m) *As van een wagen*.

Aitiologie, (f) *Ziektens-oorzaak-kunde*.

Ajudant, (m) *Adjudant in een leger*.

Ajuſtages, (f. pl.) *De toefſtel-ling van waterpypen, trompen, enz.*

Ajuſte, (f) *Aanſplitzing van touwen, (zee w.)*

AJU. ALA. ALB. ALC. 21

Ajuſté, ée (adj.) *Opgeſchikt, ver-effend*.

Ajuſtement, (m) *Kleeding, vereſ-fening, (f)*

Ajuſter, (v. a.) *Opſchikken, optooi-jen, vereffenen; ajuſter des balan-ces, ſchaalen gelyk maaken; ajuſter bien les coups, de ſhooten wel aan-brengen, (in de ſcherm-ſch.) ajuſter quelcun, iemand afroffen*.

s'Ajuſter, (v. r.) *Zig opſchikken, zig voegen; overeenkomen*.

Ajuſtoir, (m) *Kleine ſchaal, (in de munt gebezigd) (f)*

Ajutage. (*Zie Ajuſtages*.)

A la fin, (adv.) *Eindelyk, ten laaſten*.

Alaiſe, (f) *Sluit-ſtuk, (by ſchryn-werk.)*

Alambic, (m) *Diſtilleer-ketel; l'af-faire a paſſé par l'alambic, de zaak is naauw onderzocht*.

Alambiquer, (v. a.) *s'Alambiquer l'eſprit, ou la cervelle, zyn geeſt of berſſens ergens over kwellen*.

Alan, (m) *Groote bulhond*.

Alaque, (f) *Plint, vierkant ſtuk waar op een zuil ruſt, (n)*

Alarguer, (v. n.) *Zig in de rui-me zee begeeven*.

Alarme, (f) *Wapen-kreet, alar-me, vreeze, ontruſting, onſteltenis*.

Alarmé, ée (adj.) *Verſchrikt, ont-field*.

Alarmer, (v. a.) *Verſchrikken, ont-fielden*.

s'Alarmer, (v. r.) *C'eſt bien là de quoi tant s'alarmer; moet men zig daar over zoo onſtellen?*

Albâtre, (m) *Albaſter; (n) wit-beid, (f)*

Albergier, (f) *Vroege perzik*.

Albergier, (m) *Vroege perzik-boom*.

Albique, (f) *Zeker wit of vet kryt*.

Albornos, (m) *Mantel met een kap, (by de Mooren)*

Albran, (m) *Fonge wilde Eend*.

Alchymie, (f) *Smelt-konſt in me-taalen. (lees Alkymie)*

Alchymique, (adj.) *Dat daar toe behoord*.

Alchymifte, (m) *Metaal-smelter, Goud-zoeker*.

22 ALC, ALE. ALF. ALG.

Alcolifer, (v. a.) *Fynder, zuiverder maaken, (in Chym.)*

Alcoran, (m) *Het Turksch Wetboek, (n) alcoran, (m)*

Alcove, (m. mais le plus Souv. f.) *Alkove, (m).*

Alcyon, (m) *Tswogel.*

Alderman, (m) *Scheepen, Raadsheer in Engeland.*

Alectorienne, (f) *Steen die in de maag der Haanen gevonden word.*

Alestoromancie, (f) *Waarzegging door middel van een Haan.*

Alestrion, (m) *Jonge Soldaat, gunsteling van Mars.*

Alégre, (adj.) *Vrolyk, blygeestig.*

Alégrements (adv.) *Lustiglyk.*

Alégresfe, (f) *Blydschap, lust.*

Alène, (f) *Schoenmakers-els.*

Alénier. (m) *Elzen-maaker.*

Alentir, (v. a.) *Vertraagen; verzachten, (beter ralentir)*

Alentour, (adv.) *Rondom, omleggende; d'alentour, rondsomme; lieux d'alentour, omleggende plaatsen.*

Alerion, (m) *Kleine Arend zonder bek of klauwen, (in Wapen-k.)*

Alerte, (adj.) *Wakker, vlug.*

Alerte, (adv.) *Sa, wakker! past op!*

Alethe, (m) *Indische Vogel bekwam ter Parrys jacht.*

Alette, (m) *Kleine vleugel, (in Bouw-k.)*

Aleu, (m) *Terre de franc aleu, vry erf-leen, (n)*

Alevin, (m) *Kleine Visch; groei.*

Alevinage, (m) *Uitschot van Visch.*

Aleviner, (v. a.) *Een vyver met Visch voorzien.*

Alexipharmaque ou Alexitere, (adj. & subst. m.) *Tegenvergift, (n)*

Alezan, (m) *Een ros Paerd, Vos.*

Alezan, ne (adj.) *Ros-achtig (van Paerden gezegd)*

Aleze ou Alaïse, (f) *Laaken om een zieken in te koesteren; 't smalste plankje van een paneel, (n)*

Alezé, ée, (adj.) *Chevron alezé, afgestompte sparre, (in Wapen-k.)*

Alfange, (f) *Soort van Lattouw.*

Alfier, (m) *Spaansche Vaandrig, (spot-w.)*

Algalie, (f) *Holle pyp om de waterloozing te bevorderen, (in Heel-k.)*

ALG. ALH. ALI.

Alganon, (m) *Ketting die de galei Slaaven draagen om ze te onderkennen, (f)*

Algarade, (f) *Schimp, smaad; vyandelyke inval.*

Algarot, (m) *Braak-purgeer-poe-der, (n)*

Algébrique, (adj.) *Dat tot den siel-regel behoord.*

Algèbre, (f) *Stel-regel, Algebra; c'est de l'algèbre pour lui, hy verstaat 'er niets van, (spr. w.)*

Algébriste, (m) *Die de Algebra verstaat.*

Algue ou gouëmon, (f) *Zeegras, wier, (n)*

Alhandal, (m) *Koloquint-koekje, (by Apoth.)*

Alhedade ou Alidade, (f) *Zekere liniaal in Wiskunde gebezigd.*

Alibi, (m) *Uitslucht, (f) elders (Lat. w. in Recht.) prouver la fausseté de l'accusation, par un alibi, de ongegrondheid der beschuldiging, met op een ander plaats geweest te hebben, bewyzen.*

Alibi-forain, (m) *Iedele uitslucht, voorwending, (f)*

Aliborum, ou maître aliborum (m), *een doorslepen quant, looze vos, die voor geen een gat te vangen is.*

Alichon, (m) *Plank van een water-rad, waar op het water valt.*

Aliénable, (adj.) *Vervreemdbaar.*

Aliénation, (f) *Vervreemding, overdragt van goederen; afskeer; aliénation d'esprit, verwerring van zinnen.*

Aliéner, (v. a.) *Vervreemden; aliéner des biens, goederen verkoopen, vervreemden; aliéner ses affections, zyne liefste afrekken; s'aliéner, (v.r.) zig afzonderen.*

Alignement, (m) *Afmeeting.*

Aligner, (v. a.) *Met een snoer afmeten; item bespringen, dekken, (betrekkelyk tot Wolven).*

Aliment, (m) *Voedzel, (n) spyze, (f) onderhoud, (n) les sciences sont les alimens de l'esprit, de wetenschappen zyn voedzel voor het verstand.*

Alimentaire, (adj.) *Tot het onderhoud behorende; pension alimentaire, kostgeld.*

Alimen-

Alim. *hier*, (v. a.) *voeden, spyzen, onderhouden, (meest in Rechten).*
Alimenteux, euse (adj.) *Suc alimenteux, voedend sap.*

Aliméa, (m) *Begin van een nieuwe Linie, (u)*

Alinger, (v. a.) *Met Linnen voorzien.*

Aliquante, (adj.) *Partie aliquante, een getal dat van de deelinge overig is, als, 4 in 14 blyft 2.*

Aliquote, (adj.) *Partie aliquote, getal dat in een grooter uit opgaat.*

Alie. (Zie Aliz-).

Alisé, ée. (Zie Alizé).

Alison, (f) *Madame alison, is zoo veel als domme, achtellooze Els, (Vrouwen naam)*

Alité, ée (adj.) *Bedlegerig.*

Aliter, (v. a.) *Het bed doen houden; s'aliter, zig te bedde leggen, uit ho fde van ziekte.*

Alize, (f) *De vrugt van een Lotus-boom.*

Alizé, ée (adj.) *Vents alizez, vaste-passaat-winden, (zee w.)*

Alizier, (m) *Een Lotus-boom.*

Alkali, (m) (arab. w.) *Zout dat uit de bergstoffen kruiden getrokken word.*

Alkaliser, (v. a.) *Zout uit de mineraalen en planten trekken.*

Alkalisation, (f) *Het uittrekken daar van.*

Alkekengi, (m) *Fooden kars, kreek over zee.*

Alkermes, (m) *Alkermes, hart versterkend middel, (in Geneesk.)*

Alkool, (m) (arab. w.) *Een alderfynste poeder, (in Chym.)*

Alkooliser, (v. a.) *Tot een alderfynste poeder sto ten.*

Allaiter, (v. a.) *Zoogen, met melk voeden; allaiter un enfant, een kind de borst geven.*

Allant, te (adj.) *gaande; les alians & les venans, de gaande en komende man; un allant, een die altyd herom loopt en niets verzuimt.*

Alléchement, (m) *Aanlokking, (boert. w.) (f)*

Allécher, (v. a.) *Aanlokken, (boert. w.)*

Allée, (f) *Laan, dreef, gang, (f)*

pad; (n) *après plusieurs allées & venues, na veel heen en weer loopen; je lui ai donné l'allée & le venir, ik heb hem muilpeeren links en rechts gegeven, (jpr. w.)*

Allégation, (f) *Aanhaaling van eenig bewys-stuk of schryver.*

Allége, (f) *Een Ligter, (zeker Vaartuig) (m)*

Allégeance, (f) *Verligting, (Poët. w.)*

Allégement, (m) *De ligting van een Schip, (f)*

Allégement, (m) *Verligting, (f) (Soulagement is beter)*

Alléger, (v. a.) *Verligten; ligten; cela allégera (beter soulagera) le mal, dat zal het quaad verligten; alléger un Vaisseau, een Schip ligten.*

Allégerir, (v. a.) *Verligten, ligter maaken, (in de Ryschool)*

Allégorie, (f) *Verbloemde spreekwyze, leenspreuk.*

Allégorique, (adj.) *Verbloemd, byspreukig.*

Allégoriquement, (adv.) *Verbloemdelyk.*

Allégoriser, (v. a.) *Iets uitleggen, met gelykenissen, redeneeren.*

Allégoriseur, (m) *Verbloemde reenaar, (boert. w.)*

Allégoriste, (m) *Uitlegger van de Schrift door gelykenissen.*

Allégre. (Zie Alégre).

Alléguer, (v. a.) *Bybrengen, aanhaalen; alléguer un passage de l'Ecriture, een Schriftuur-plaats aanhaalen; alléguer pour raison, voor reden voorwenden.*

Alleluya, (m) *Een Lofzang; loofd den Heere, (hebreewsch w.) item zuure klaver, (een kruid)*

Aller, (v. n.) *Gaan, enz. je vais, tu vas, il va, nous allons, vous allez, ils vont; (reg.) j'allois, j'allois, je suis, j'étois, je fus allé; (irreg.) j'irai, tu iras, il ira, nous irons, vous irez, ils iront; va, qu'il aille, allons, allez, qu'ils aillent; que j'aille, &c. j'irois, tu irois, il iroit, &c. que j'allasse; allant, allé; allez en paix, gaat in vrede; ne faire qu'aller & venir, altyd in beweging zyn; je ne*

ferai qu'aller & venir, ik zal niet blyven, maar terflood weërom zyn; aller au devant de, te gemoet gaan, voorkomen; aller à l'excès, buitenspoorig te werk gaan; je n'ai rien dit qui aille à vous, ik heb niets gezegt dat u raakt; comment vont vos affaires? hoe gaan u zaaken? un rasoir qui va bien, een scheermes dat wel snyd; les extravagans ne vont gueres loin fans ennuyer, die te veel praats hebben verveelen ras; j'irai jusqu'à cent francs, ik zal 'er honderd guldens aan waagen; il y va de votre honneur, uwe eer hangd 'er aan; est ce ainsi que vous y allez? is dat u manier? il va sortir, hy is gereed om uit te gaan; il va être le plus infortuné des hommes, hy staat op het punt om een allerongelukkigst man te worden; allez, vous n'etes qu'un apprentif en cela, loop, gy zyt 'er nog maar een Leerling in; aller par haut & par bas, zig onder en boven ontlasten; cela s'en va sans dire, dat spreekt van zelfs; au pis aller, op zyn quaadste genomen; aller en bateau, vaaren; aller à cheval, en chariot, te paerd, in een wagen ryden; aller de pair avec quelcun, met iemand gelyk zyn; aller en course, ter kaap vaaren; aller au plus près du vent, scherp by de wind houden, loeven; aller de bout au vent, in de wind zeilen; aller vent large, ruimschoots zeilen; (zee-woord) toutes les eaux des rivières vont à la mer, al het water der rivieren loopt na zee; rien ne va plus vite que le temps, niets loopt rasser als de tyd; ce calcul va à tant, deeze reekening belooft zoo veel; cette piece de terre va en pointe, dit stuk eindigt met een punt; ces ouvriers vont lentement, die werklieden zyn langzaam in hun doen; le commerce ne va plus, de koophandel gaat niet; comment va votre santé? hoe is 't met uw gezondheid? aller cu le Roi va à pied, op het huisje gaan; Allons! (interj.) kom aan! kom! allons! allong nous en, 't za wakker! laat

ons heen gaan; allons! finissons, kom! laat ons 'er een einde van maken.

Aller, (m) Il a eu l'aller & le venir, (spr. w.) hy heeft op beide de ooren gehad.

S'en Aller, (v. r.) Heenen gaan; faire en aller, weg jaagen; il s'en va pleuvoir, het gaat regenen; s'en aller par terre, vallen

Alleure. (Zie Allure).

Allézer, (v. a.) 't Geschut reinigen.

Allézeur, (m) Instrument daar toe

Alliage, (m) Menging der metaalen en andere dingen.

Alliaire, (f) Wilde knoflook.

Alliance, (f) Verbond; (n) vermaagschapping; vermenging; (f)

Allié, ée (adj.) Verbonden; vermaagschapt, vermengd.

Allié, ée (m. & f.) Een Bondgenoot; verwant.

Allier, (v. a.) Metaalen of iets anders mengen; verbinden; s'allier, (v. r.) zig verbinden, zig vermaagschappen.

Allier, (m) Patrys-net, (n)

Allobroge, (m) Een Savoyaard, een Dommerik, Lompert.

Allocation, (f) Goedkeuring, aanneeming eener rekening.

Allocution, (f) Opentlyke aanspraak van een Keizer of Legerhoofd tot zyn volk, in oude gedenkstukken vertoond.

Allodial, ale (adj.) Erfelyk; des biens allodiaux, onleenroerige Goederen.

Alloi. (Zie Aloï).

Allonge. (Zie Alonge).

Allouable, (adj.) Dat men in eene rekening toelaaten kan.

Alloué, (m) Eenen in de plaats van eenen anderen aangestelde in eenige zaak; item een uitgeleerde Leerjongen die voor knecht by zynen Meester blyft.

Allouer, (v. a.) Een post in eene rekening gelden laten, goedkeuren.

Allouvi, ie (adj.) Hongerig, vragtig als een Wolf.

Alluchen, (m) Tand die in het kam rad van een Molen var.

Allu-

ALL. ALM. ALO. ALP.

Allumelle, (f) *Lemmer van een mes* (n); *een Priesters rok zonder mouwen*.

Allumer, (v. a.) *Aansteecken*; allumer de la discorde, *tweedragt stigten*, *verwekken*.

Allumette, (f) *Zwavelstok*, (m) *iets daar men mee aansteekt*.

Allure, (f) *Gang*, *tred*; (m) *je connois ses allures*, *ik ken zyn manieren*.

Allusion, (f) *Zinspeeling*.

Alluvion, (f) *Aanspooring*, *aanwas van land*.

Almodie, (f) *Schuitje der Wilden*, (n)

Almanach ou Calendrier, (m) *Almanak*, *Maanduyzer*.

Alocation. (Zie Allocation).

Aloë, ou Alois, (m) *Aloë*, (*Artzeny*).

Aloi, (m) *Muntstof*; alloy; *item waarde daar van*; *ses connoissances font de bon aloi*, *zyne kundigheden zyn egt*.

Aloiau. (Zie Aloyau).

Alonge, (f) *Iets dat aangehecht word om te verenigen*; *hair-lok*; *item* (in *Scheepsb.*) *een oplang*, *steeker*; *item Kromhouten*.

Alongement, (m) *Verlenging*; *uitstrekking*.

Alonger, (v. a.) *Verlengen*, *langer maaken*; *alonger le bras*, *den arm uitsleeken*; *alonger la courroie*, (*spr. w.*) *ongeoorloofde winst neemen*.

Alopécie, (f) *Uitvalling van 't hair*.

Alors, (adv.) *Als dan*, *toen*, *toenmaals*, *op die tyd*.

Alose, (f) *Een Elst*, (*visch*)

Alouchi, (m) *Gom van de Kaneelboom*.

Alouer. (Zie Allouer).

Alouette, (f) *Een Leeuwerik*.

Alourdir, (v. a.) *Dom maaken*, *verdooven*, (*gem. w.*)

Alouvi. (Zie Allouvi).

Aloyage. (Zie Alliage).

Aloyau, (m) *Een Harst*, *dy-stuk*.

Aloyer, (v. a.) *Metaalen mengen*.

Alpen ou Alpage, (m) *Onbeploegd land*, (n)

Alphabet, (m) *Het A, B, C.* (n)

ALP. ALT. ALU. 25

Alphabétique, (adj.) *Alphabetisch*, *volgens het A, B, C.*

Alte. (Zie Halte).

Altérable, (adj.) *Veranderbaar*, *veranderlyk*.

Altérant, ante (adj.) *Dorst verwekkend*, (*in Geneesk.*)

Altératif, ive (adj.) *Dat iets veranderen*, *omkeeren kan*.

Altération, (f) *Verandering*; *ontsteltens*; *dorst*.

Altéras, (oud w.) *Twist*.

Altercation, (f) *Twist*, (f) *barrewarren*, (n)

Altérer, (v. a.) *Veranderen*, *vervalschen*; *dorst verwekken*; *la debauché altère la santé*, *de overdaad bederft de gezondheid*; *s'altérer*, (v. r.) *dorstig worden*; *erger worden*.

Alternatif, ive (adj.) *Beurtelings*.

Alternative, (f) *Avoir l'alternative*, *de keuze van twee zaaken hebben*.

Alternativement, (adv.) *By beurten*, *by verwisseling*.

Alterne, (adj.) *Beurtelings geplaatst of staande*.

Alterné, ée (adj.) (*in Wapenk.*) *Kruiswyze geplaatst*.

Alterner, (v. a.) *By verwisseling af en aanstellen*.

Alteffe, (f) *Son Alteffe Sérénissime*, *Zyne*, *Haare Doorlugtige Hoogheid*.

Altier, ere (adj.) *altierement*, (adv.) *Trots*, *fier*, (*wenig geb.*)

Altimetrie, (f) *Hoogte meeting*.

Alude, (f) *Gekleurd Schaapenleër*, (n)

Aludel, (m) *Sublimeer pot*, (*by Smelters*)

Alvéole, (m) *Sand-hol*, *celletje van een Bye-korf*; *het binnenste van het oor*; *holigheid daar een bloem in legt op de plant*.

Alvin (Zie Alevin).

Alumelle. (Zie Allumelle).

Alumiere, (f) *Aluin-maakery*.

Alumineux, euse (adj.) *Aluinig*.

Alun, (m) *Aluin*.

Aluner, (v. a.) *Aluinen*, *in aluin-water doopen*.

Alure. (Zie Allure).

Amabilité, (f) *Beminnens waardigheid.*

Amadis, (m) *Ou bouts de manche, mouwtjes van binnen aan de mouw gebegt.*

Amadote, (f) *Amadoten peer.*

Amadou, (m) *Tuntel, zwam.*

Amadouër, (v. a.) *Vleien, slijken, sloijen, streelen.*

Amaigrir, (v. a.) *Mager maaken; slegten, dunner maaken, (by Timmerl.) amaigrir un champ, eenen akker uitputten.*

Amaigrir, (v. n.) s'amaigrir, (v. r.) *Vermageren, uitteeren.*

Amaigrissement, (m) *Vermagering, (f)*

Almagamation, (f) *Verkalking, Calcineering van Metaal.*

Amalgamer, (v. a.) *Metaal met Kwikzilver mengen, oplossen.*

s'Amalgamer, (v. r.) *Zig Calcineeren.*

Amande. (Zie Amende).

Amande, (f) *Amandel; item pit, kern van een vrugt.*

Amandé, (m) *Amandel-melk, (f)*

Amandier, (m) *Amandel-boom.*

Amant, ante (m. & f.) *Minnaar; Minnaares.*

Amarante ou Amaranthe, (f) *Amarant, duizend-schoon, fluweelbloem.*

Amaranthine, (f) *Een soort van Anemonie.*

Amarque, (f) *Haven-tonne, Baak, zee w.)*

Amarrage, (m) *Het ankeren, meeren van een Schip; item het Anker-touwerk; (n) zeizing van twee touwen aan malkanderen.*

Amarrer, (f) *Meer-touw, Kabel-touw, (n)*

Amarrer, (v. a.) *Een Schip meeren, vast maaken; item het wand vast maaken, beleggen, sorren, (Scheeps w.)*

Amas, (m) *Vergaaring, meenigte, (f) hoop.*

Amasser, (v. a.) *Verzamelen, by een schraapen, opraapen; s'amasser, (v. r.) by een komen.*

Amassette, (f) *Schilders opraapmes of spaantje, (n)*

Amateloter, (v. a.) *Twee en twee Matroozen by een zetten om te werken.*

Amateur, (m) *Beminnaar, Liefhebber.*

Amatir, (v. a.) *Goud of zilver doof maaken, wit koken.*

Amaturose, (f) *Star op 't oog.*

Amazone, (f) *Heldin, Amazoon.*

Ambast, (m) *Ambacht, (distrikt in Vlaanderen).*

Ambages, (f. pl.) *Groote omwegen in de reden.*

Ambarvalles, (m. pl.) *Feeft ter eere van Ceres by de oude Romeinen om een overvloedige oogst.*

Ambassade, (f) *Gezantschap, (n)*

Ambassadeur, (m) *Gezant, Afgezant; aankondiger.*

Ambassadrice, (f) *Gezantsvrouw; boodschapsler.*

Ambelas, (m) *2 eenen in dobbel-spel.*

Ambidextre, (adj.) *Slinks en regts zyn, beide handen even goed gebruiken.*

Ambigu, (m) *Maaltyd daar de gerechten en vrugten tussens opgedragen worden; c'est un ambigu on ne fait ce qu'il est, het is een mengelmoes men weet niet wat hy is.*

Ambigu, ne (adj.) *Dubbelzinnig.*

Ambiguité, (f) *Twyffelagtigheid.*

Ambigument, (adv.) *Dubbelzinniglyk.*

Ambitieuxment, (adv.) *Staatzugtiglyk.*

Ambitieux, euse (adj. & subst.) *Staatzugtig, eergierig, een staatzugtige.*

Ambition, (f) *Sterk verlangen naar iets, staatzucht.*

Ambitionner, (v. a.) *Zeer na iets begeeren, slaan.*

Amble, (m) *Cheval qui va l'amble, Paerd dat den tel gaat.*

Ambler, (v. n.) *(beter) aller l'amble, den tel gaan.*

Ambleur, (m) *Een onderberyder in een Konings stal.*

Amblygone, (m) ou Angle obtus, *stompen-boek, (in Landm.)*

Amblyopie, (f) *Verduistering der oogen.*

Ambon, (m) *Verheven plaats in een Kerk voor de Zangers,*

Ambo-

AMB. AME.

Ambonoclaste, (m) *Haater van Kerk muziek.*
Amboutir ou **Emboutir**, (v. a.) *Gedreven werk maaken.*
Amboutissoir, (m) *Werktuig daar toe.*
Ambre, (m) *Amber, Barnsteen; ambregris, amber grys, zekere gomme*
Ambrer, (v. a.) *Amberen, met amber bereiden.*
Ambrette, (f) *Amber bloem.*
Ambroisie, (f) *Goden-spys, (by de Digtaren)*
Ambulant, ante (adj.) *Omwandelend, omreizend.*
Ambulant, (m) *Een die op 't Land herom ryd om op de Collecteurs agt te geven; item een Reiziger, Zwerwer, als Toneelspeelders, enz.*
Ambulatoire, (adj.) *Plaats verwisselend; onbestendig.*
Ame, (f) *Ziel, geest, moed; ame mercenaire, een baatzuchtige ziel; rendre l'ame, de geest geven; fur mon ame, op myn gewissen; une ame vivante, eene levendige ziel; ma chère ame, myn waarde ziel; l'ame d'un canon, de loop van een geschut; l'ame d'une dévise, de woorden van een zinspreuk; l'ame du violon, de harspel van een viool; l'amé de fagot, 't binnenste van een takkebos; ame de vin, aam wyn.*
Amé, ée (adj.) *(in de Koninglyke brieven gebruikelijk) à nos amés & féaux, aan onze lieve en getrouwe.*
Ameister, (m) *Burgermeester in Straasborg.*
Amélette. (Zie Omelette).
Amélioration, (f) *Verbetering, (in Rechten)*
Améliorer, (v. a.) *Huis of Erf verbeteren.*
Améliorissement, (m) *Verbetering, (f)*
A même, (adv.) *Vouz êtes à même, faites ce qu'il vous plaira, gy zyt u eigen meester, doet wat u beliest, (weinig gebruikt)*
Amen, (m) *Het zy zoo, Amen.*
Amenage, (m) *Het aanvoeren, voerloon, (n)*
Amenagement, (m) *Het toevoe- ren, (n)*
Amenager, (v. a.) *Hout aanvoeren.*

AME.

27

Amendable, (adj.) *Dat verbeterd worden kan; item strafbaar wegens geldboete.*
Amende, (f) *Geldboete; mettre à l'amende, in boete beslaan; bekeuren; amende honorable, opentlyke Kerkboete.*
Amendé, ée (adj.) *Verbeterd; be- mist; bekeurd.*
Amendement, (m) *Verbetering; misting van Land; boete oplegging; betering van eenen zieken; amende- ment de vie, betering des levens.*
Amender, (v. a. & n.) *Beteren van ziekte; werk of Land verbeteren; boete opleggen; s'amender, (v. r.) beter worden in gezondheid of zeden.*
Amener, (v. a.) *Aanvoeren; a- mener des marchandises, goederen aanbrengen; amenez le avec vous, brengt hem met u; amener à la rai- son, tot reden brengen; amener les voiles, de zeilen strijken; amener le pavillon, de vlag strijken, zig overgeven; amener un vaisseau een Schip by haalen, naderen, in winnen; (zee w.) un malheur amene son frere, 't eene ongeluk komt by 't anderen, (spr. w.)*
Aménité, (f) *Aménité d'un lieu, d'aangenaamheid van een plaats.*
Aménuïser, (v. a.) *Verdunnen, dun schaaven.*
Amer, ere (adj.) *Bitter; smerte- lyk; l'onde amere, de zoute zee.*
Amer, (m) *Gal van Visch, enz. (f)*
Amérement, (adv.) *Bitterlyk.*
Amertume, (f) *Bitterheid; smer- te, (f) ongenoegen (n); adoucir les a- mertumes, de smerten verzagten.*
Amesurement, (m) *Afmeting, (f)*
Amesurer, (v. a.) *Afspassen.*
Améthyste, (f) *Amethyst, (edel gesteente)*
Ameublement, (m) *Stoffeering; (f) avoir un fort joli ameuble- ment, een fraaye huisraad hebben.*
Ameubler ou **Emmeubler**, (v. a.) *Stoffeeren met huisraad. (Zie Meu- bler).*
Ameublir, (v. a.) *(in Regten) Vaste goederen onder de losse rekenen; item aarde omspitten.*
Ameublissement, (m) *Het maa- ken*

ken van vaste goederen tot losse; (n) omfplitting; (f)

Ameutement, (m) 't Zamenkoppelen van Jagthonden.

Ameuter, (v. a.) Jagthonden koppelen; item bonden of menschen opbitzen; s'ameuter, (v. r.) 't zamen rotten.

Ami, ie (subst. & m. f. adj.) Vriend, vriendin; vriendelyk; agir en ami, als een vriend handelen; m'amie, myn lieffte; les bons comptes font les bons amis, effen reekening maakt goede vriendschap, ami lecteur! bescheiden lezer!

A-mi, (adv.) A-mi chemin, half weg.

Amiable, (adj.) Vriendelyk.

à l'Amiable, (adv.) Terminer un différent à l'amiable, een geschil in der minne effenen.

Amialement, (adv.) Vriendelyk.

Amiante, (m) Steen vlas, gemaakt van een steen aldus geraamd.

Amical, (adj.) Lettre amicale, vrienden brief.

Amicalement, (adv.) Vriendswyze.

Amict, (m) Priesterlyk hoofd- en schouder kleet, (n)

Amidon, (m) Styfzel, (f)

Amidonnier, (m) Styfzel-maaker-verkooper.

Amignarder, (v. a.) (beter Mignarder) Streelen, liefkoozen.

Amignoter, (v. a.) Bederven met liefkoozen, gelyk de minnen de kinderen doen.

Amincer, (v. a.) Dun maaken, verdunnen.

Amineur, (m) Een Zout-meeter.

Amiral, (m) Zee-voogd, Admiraal; Admiraals-schip.

Amiral, le (adj.) Admiraalsch.

Amirale, (f) Admiraals Vrouw; Admiraal-galei.

Amirauté, (f) Admiraalschap, (n) Admiraliteit.

Amissibilité, (f) Hoedanigheid van het geen verlooren kan worden, (in de Godgeleerdheid)

Amissible, (adj.) Verliesbaar.

Amit. (Zie Amict).

Amitié, (f) Vriendschap, beleefdheid; amitié des couleurs, overeenkomst der verwen; (in Schilderk.) faitez moi cette amitié, doet my die gunst.

Ammites, (f) Zand-sleen.

Ammoniac ou Armoniac, (m) Saliniac, (eene gomme)

Amnios, (f) Tweede dunne huid die eene ongeboorene vrugt omvat.

Amnistie, (f) Vergiffenis van alle verongelykingen.

Amodiateur, (m) Pagter, verpachter, (zie ook Fermier)

Amodiation, (f) Verpachting.

Amodier, (v. a.) Pagten; verpagten, in huur nemen of geven.

Amoindrir, (v. a.) Verminderen.

Amoindrir, (v. n.) s'amoindrir, (v. r.) Minder, slegter worden.

Amoindrissment, (m) Vermindering, (f)

Amoins de, (conj.) à moins de vingt pistoles vous ne l'aurez pas, minder als 20 pistoolen zult gy 't niet hebben; à moins que j'aye, ten zy dat ik hebbe; à moins que d'avoir étudié, ten zy dat men gestudeerd hebbe.

Amoisse, (f) Eene dwars sparre.

Amolettes, (f. pl.) Spil-braadspitaaten, (Scheeps.w.)

Amollir, (v. a.) Verzagten, week maaken; las- verwyfd- maaken; s'amollir, (v. r.) gedwee worden; verwyfd worden.

Amollissement, (m) Verzagting, (f)

Amomie, (m) Jamaica peper.

Amonceler, (v. a.) Ophoopen.

Amonéter, (v. a.) Vermaanen. (Zie Admonéter).

Amonition, (f) Pain d'amonition, Commis-brood.

Amont, (adv.) Tegen stroom, opwaards; le vent d'amon, d'oosten wind.

Amorce, (f) Aas, lok-aas; (n) aanlokking; (f) het kruid op de pan van een vuur-roer; (n)

Amorcer, (v. a.) Aas aan een hengel doen; iemand aanlokken, aamoedigen; kruid op de pan van een vuur-roer doen.

AMO. AMP.

Aamorcoir, (m) *Steek-boor der wa-
gen of rademakers*, (n)

Amortir, (v. a.) *Aflossen; verster-
ven; uitblusschen; amortir une ba-
le, een kogel dempen; amortir les
passions, de hartstochten verkoelen;
amortir les rentes, renten aflossen.*

Amortissable, (adj.) *Dat afgeloft
kan worden.*

Amortissement, (m) *Aflossing;
versterving; demping; (f)*

Amovibilité, (f) *Herroepelykheid,
dat afgezet kan worden.*

Amovable, (adj.) *Herroepelyk.*

Amour, (m) *De God der liefde,
Cupido; de liefde, de min; pour l'a-
mour de moi, om mynent wil; mon
amour, m'amour, myn schat, myn
hart; (in 't meervoud is dit woord
feminin) als 't liefde betekend.*

Amouraché, ée (adj.) *Verliefd.*

s'Amouracher, (v. r.) *Verliefd
worden, (gem. w.)*

Amourette, (f) *Heimelyke min-
handel; item kalverliefde.*

Amoureuxment, (adv.) *Minnelyk.*

Amoureux, euse (adj.) *Verliefd.*

Ampateler, (v. a.) *Wol blaauw
verwen.*

Ampelite, (f) *Aarde die zig in
olie ontbind en dan diend om 't hair
zwart te maaken.*

Amphibie, (m. & adj.) *Dat te
water en te land leeft; als een Otter, enz.*

Amphibologie, (f) *Dubbelzinnig-
heid.*

Amphibologique, (adj.) *Dubbel-
zinnig.*

Amphibologiquement, (adv.) *Dubbelzinniglyk.*

Amphiptere, (m) *Slang met twee
vleugelen, (f)*

Amphisbene, (m) *Slang met twee
hoofden, (f)*

Amphisciens, (m) *Inwoonders van
de verzengde Lucht sreek.*

Amphithéâtre, (m) *Een ronde
Schouwburg, (f)*

Amphitrite, (f) *Godinne der zee.*

Ample, (adj.) *Raim, breed, wyd,
uitgebreid; robe ample, wyde rok;
ample matiere, wyd lustige stoffe;
ample pouvoir, uitgestrekte magt.*

Amplement, (adv.) *Breed.*

AMP. AMO.

23

Ampleur, (f) *Ruimte, van kle-
deren gezegd)*

Ampliateur, (m) *Uitbreider, ver-
grooter.*

Ampliatif, ive (adj.) *Dat uitstrekt,
vermeerderd.*

Ampliation, (f) *Uitbreiding; ver-
lenging.*

Amplier, (v. a.) *Amplier le ter-
me d'un paiement, de tyd van be-
taaling verlengen; amplier un cri-
minel, eenen misdadiger zyn vonnis
opschorten; amplier un prisonnier,
eenen gevangenen meer ruimte geven,
(in regten).*

Amplificateur, (m) *Uitbreider;
vergrooter; (in redenk.) amplificateur
des impôts, een die meer schattingen
vraagd als hem toekomen.*

Amplification, (f) *Vergrooting,
cierlyke uitbreiding.*

Amplifier, (v. a.) *Uitbreiden,
vergrooten, door omstandigheden.*

Amplissime, (adj.) *Zeer voortref-
felyk, (eerytel op de hooge Schoolen
gebruikelijk; als: Recteur amplis-
sime).*

Amplitude, (f) *Wyde der Ster-
ren op- en onder-gang, van de mid-
del-lyn.*

Ampoule, (f) *Een blaâr, (f)
water-blaasje; glaze flesje; (n) la
sainte ampoule, oliefles ter zalvin-
ge der Koningen van Frankryk.*

Ampoulé, ée (adj.) *Opgeblazen;
un style ampoulé, een hoogdravende
styl.*

Ampoulette, (m. plur.) *Zand-
loopers, op een Schip.*

Amputation, (f) *Lid-afzetting.*

Amputer, (v. a.) *Een lid afzet-
ten, (in Heelk.)*

Amuler, (Zie Amurer).

Amulette, (m) *Een aan den hals
hangend geneesmiddel tegen toverrye.*

Amurca, (f) *Olyf-olie droes, die-
nende tot geneesmiddel.*

Amurer, (v. a.) *Amurer la gran-
de voile, het schoover zeil toezet-
ten, (zee w.)*

Amures, (f. pl.) *Hals-gaaten op
een Schip.*

Amusant, ante (adj.) *Aangenaam,
tydverdryvend.*

Amu-

Amusement, (m) Tydkwifling; tyd-korting, (f) tydverdryf, (n)

Amuser, (v. a.) Ophouden; by de neus leiden; s'amuser à raisonner d'une chose avec quelcun, iemand over eene zaak met redenkaveling bezig houden; il s'amuse à des sottises, hy houd zig met zotternyen op; s'amuser aux accessoires & negliger le principal, de toevallige zaken gade slaan, en de hoofdzak verzuimen.

Amufette, (f) Klein vermaak, (n) Speelpop, (f)

Amuseur, (m) Tyd-verdriever; bedrieger; misleider; amuseur de filles, een meisjes bedrieger.

Amusoir, (m) Amusoir de petits enfans, kinderachtig tyd verdryf.

Amydon. (Zie Amidon).

Amygdales, (f. pl.) Amandelen in de keel, (in Ontleedk.)

An, (m) Jaar (n); l'an solaire. het zonnen-jaar; l'an de grace, het jaar na Christi geboorte; j'ai trente ans passé, ik ben boven de dertig jaaren oud; bon an, mal an, ce prérapporte tant, het eene jaar door het andere, brengt deze weide zoo veel op.

Anabaptisme, (m) Wederdoo-ping, (f)

Anabaptiste, (m) Een doopgezinde, wederdoper.

Anachorete, (m) Soort van Kluisenaar, Heremyt.

Anachronisme, (m) Misflag in de tydrekening.

Anagogie, (f) De geestelyke be-
duidenis der Schrift.

Anagogique, (adj.) Vol geheim, diepzinnig.

Anagrammatiste, (m) Letter-keerder.

Anagramme, (f) Naam-letter-keer.

Anagyris, (f) Boon-boom, (m) (stinkend gewas)

Analeptique, (adj.) Versterkend, (in Geneesk.)

Analogie, (f) Overeenstemming, gelykheid in de woorden, afleiding.

Analogique, (adj.) Overkomstig.

Analogiquement, (adv.) Overeenkomstiglyk.

Analogue, (adj. & subst. m.) Overeenkomende; overeenkomstig, (f) Analyse, (f) Oplossing van eene zaak of reden.

Analyser, (v. a.) Een zaak ontbinden, ontleden.

Analyste, (m) Een daar in ervaren.

Analytique, (adj.) Oplossend.

Ananas, (m) Ananas, (zekere Indiaansche vrucht van een goede smaak)

Anapeste, (m) Voet van 2 korte en 1 lange syllabe, (in Poëzy)

Anapestique, (adj. m.) Dat van dien aard is.

Anaplérétique, (adj. & subst.) Vleesch maakend middel.

Anarchie, (f) Heerschbloosheid, staat van een land, 't welk zonder opperhoofd, overheid is.

Anarchique, (adj.) Gescheurd, verward, zonder opperhoofd.

Anastomose, (f) Vereeniging van de uiteinde der aderen, (in Ontleedk.) opening, (in Heelk.)

Anastomotique, (m) Middelen om de aderingingen te bevorderen, (n) (in Geneesk.)

Anathématiser, (v. a.) Vervloeken, in den ban doen.

Anathème, (m) Vervloeking, (f) Kerken-ban, (m)

Anatolisme, (m) Woeker-contratt; (n)

Anatomie, (f) Ontleedkunde (f); naauw onderzoek, (n.)

Anatomique, (f) Ontleedkundig.

Anatomiquement, (adv.) Ontleedkundiglyk.

Anatomisé, ée (adj.) Ontleed; naauw onderzocht.

Anatomiser, (v. a.) Een Lichaam ontleeden; eene zaak naauw onderzoeken.

Anatomiste, (m) Ontleeder, ontleedkundige.

Anatron, (m) Vlug zout en schuimzel van glas, getrokken uit de smeltkroes; item zilver dat zig aan on-
deraardfche verwulfsels wind, (n)

Ance, (f) Zee boezem, kom, golf of baay van weinig diepte.

Ancêtres, (m. pl.) Voor-ouders.

Ancette, (f) Kleine Zee boezem.

Ancettes, ou Cobes de boulines, Leen-

ANC. AND.

Leeuwens oogen in het lyk om touwen door te steeken, (Scheeps w.)

Anche, (f) Houte gout waar door het muel in den tremel of kist van de moolen valt; tongerje van een Schalmey. (n)

An. bois, (m) Ansjovis.

Anchole, (f) Akelei bloem.

Anchue, (f) Insag, (by Weewers).

Ancien, ne (adj.) Oud; savoir l'histoire ancienne & moderne, de oude en hedendaagsche historie weeten.

Anciens, (m. pl.) Anciens de l'Eglise, ouderlingen der Kerk; les anciens Pères, de Oudvaders; les anciens du peuples, de voorstanders des volks.

Anciennement, (adv.) Van ouds, eertyds.

Anciennes, (f) Oude Bagynen.

Ancienneté. (f) Ancienneté des maisons, de ouzheid der geslachten; l'ancienneté regle le rang, d'ouderdom bepaald aen rang.

Ancrage, (m) Anker-grond, (f) het werpen van 't Anker; droit d'ancrage, Haven-geld.

Ancre, (f) Scheep-anker; Anker in een muur (n); toewlucht; Anker, (ode meel van een Oxboof)

Ancré, ée (adj.) Geankerd; (in Wapenk.) crois ancrée, kruis met een anker.

Ancrer, (v. n.) Ankeren, vast zitten; s'ancrer, (v. r.) zig ergens heerzetten.

Ancrure, (f) Vouw in Laken, (by droogscheeters)

Andabate, (m) Geblinde schermer, (by d'ouden)

Andaillots, (m. pl.) Leeuwertjes, groote slag-ringen, (Scheeps w.)

Andain, (m) Gras dat de Maaijer in eenen slag afmaait

Andouille, (f) Beuling, worst.

Andouillé, ée (adj.) Tot worst gemaakt.

Andouillers, (m. pl.) Kleine takken der barts boornen.

Andouillette, (f) Gebakt Kalfs- vleesch, frikkedel.

Androgyne, (m) Twee-slachtig-mensch, (n)

AND. ANE. ANF. ANG. 31

Androïde, (m) Menschelyke figuur die door kunst spreekt of gaat.

Ane, (m) Een Ezet; botmuil; bok, schraag, (voor Timmerl.) à laver la tete d'un âne, on y perd la lessive, het is de Meriaan geschuwd, vergeeffschen arbeid; fait en dos d'âne, met een scherpen rug; monter sur l'âne, bankeroet speelen; sauter du coq à l'âne, van den os op den ezet, van den bak op den tak springen; (spr. w.) contes de peaux d'ânes, oude wyfs vertellingen; (spr. w.)

Anéantir, (v. a.) Vernietigen; s'anéantir devant Dieu, zig voor God verootmoedigen; tout s'anéantit à la fin, alles vergaat eindelyk.

Anéantissement, (m) Vernietiging, (f)

Anecdote, (f) Gedenkschrift, (n)

Anée, (f) Een Ezels-vragt.

Anemone, (f) Klap-roos.

Anemoscope, (m) Wind en weer-wyzer.

Anerie, (f) Plompheid; onwetenheid.

Anefle, (f) Eene Ezelinne.

Anet, ou Aneth, (m) Dille, (ze-ker kruid)

Aneurisme, (m) Gezwel door kwetzingen tener slag-ader veroorzaakt.

Anfractueux, euse (adj.) Bogtig, krom, slangs-gewys, kronkelend.

Anfractuosité, (f) Bogtigheid, kromte.

Angar, (m) Wagen schuur, (f)

Ange, (m) Een Ketting-kogel, item zeker Visch gelyk aan een Roch.

Ange, (m) Een Engel; ange gardien ou tutelaire, bescherm-engel; mon bel ange! myn lief engeltje.

Angéiographie, (f) Beschryving der maat, gewigt en vaaten.

Angéiologie, (f) Beschryving der inwendige deelen des lichaams.

Angelique, (f) Engelagtig, wit-steekend.

Angeliquement, (adv.) Engelagtiglyk.

Angelot, (m) Kleine kaas; item zekere oude munt.

Angle, (m) Hoek; angle droit, aigu, obtus, rectiligne, mixti ligne, spherique, curviligne, een rech-

rechte, scherpe, stompe, lynrechte, ongelyke, kogel-ronde, kromme hoek, (in Landm. k.)

Anglet, (m) Ruimte tusschen verband steenen, (in Bouwk.)

Angleux, euse (adj.) Hoekig; une noix angleuse, een steen-noot.

Anglican, ane (adj.) l'Eglise anglicane, de Kerk van Engeland.

Anglicisme, (m) Engelsche spreekwyze, (f)

Angoisse, (f) Angst; poire d'angoisse, een kroppende peer; bal die de Struikroovers de menschen in de mond steeken, om niet te kunnen schreeuwen; angoisse de la mort, doodts-angst.

Anguichure, (f) Jaagers schouder-riem, (m)

Anguillade, (f) Zweep van aalsvel; slag daar mede.

Anguille, (f) Aal; (m) en present trop l'anguille on la perd, haastige spoed, zelden goed; il y a anguille sous roche, daar is iets heimelyks op til.

Anguillers ou Anguillées, (f. pl.) Lokgaaten op een Schip, waar door het water naar de pomp loopt.

Angulaire, adj.) Pierre angulaire, Hoek-steen.

Anicrooche, (f) Uitvlucht, hindernis, zwaarigheid.

Anier, iere (m. & f.) Ezel-dryver, dryfster.

Anil, (m) Plant waar van de indigo bereid word.

Animadversion, (f) Aanmerking, berisping.

Animal, (m) Een dier, verstandeloos mensch.

Animal, ale (adj.) Esprit animal, dierlyke geest; vie animale, dierlyk leeven.

Animation; (f) Bezieling.

Animer, (v. a.) Bezielen; aanmoedigen; gevoelig maaken; s'animer, (v. r.) aangemoedigt, vergramt worden; een nieuwe glans verkrygen.

Animosité, (f) Vyandschap, haat, verbittering.

Anis, (m) Anys, (plant en zaad)

Annal, ale (adj.) Dat een jaar

duurd; commission annale, bediening voor een jaar.

Annales, (f. plur.) De Jaarboeken.

Annaliste, (m) De Schryver daar van.

Annate, (f) Jaarlyksche inkomst voor den Paus van een openstaand Kerkelyk ampt.

Anneau, (m) Een ring; anneau de cléf, sleutel-ring.

Année; (f) Een jaar, (n) jaars tyd; (f) l'année courante, het loopende jaar.

Anneler, (v. a.) (beter boucler les cheveux) het haat in lokken krullen.

Annelet, (f) Klein ringetje, (n)

Annelets, (m. pl.) Lofwerk, (in Bouwk.) (n)

Annelure, (f) Krulling van het haat in lokken.

Annexe, (f) Byvoegzel, aanhangzel, (n)

Annexé, ée (adj.) Bygewoegd.

Annexer, (v. a.) Byvoegen, aanhangen.

Annexion, (f) Toevoeging.

Annihilation, (f) Vernietiging

Annihiler, (v. a.) Vernietigen.

Annion, (f) Uitsiel voor een jaar door den Kancelier aan een schuldenaar toegestaan.

Anniversaire, (adj. & subst. m.) Jaarlyks; (n) verjaardag; messe anniversaire, jaarlyksche misse.

Annonce, (f) Afkondiging, bekendmaking, Kerkgebod.

Annoncer, (v. a.) Afkondigen, bekendmaaken, boodschappen.

Annonceur, (m) Aankondiger.

Annonciade, (f) Geestelyke Ridder orden in Savoyen dus genaamd.

Annonciateur, (m) Een Deurwagter.

Annonciation, (f) Maria-boodschep, (een feest)

Annone, (f) Voorraad voor een jaar.

Annotateur, (m) Een die aanmerkingen op eenig geschrift maakt.

Annotation, (f) Aanteekening; aanmerking; opschryving.

Annoter, (v. a.) Aanteekenen, aanmerken; item iemands goederen opschryven.

ANN. ANO. ANS. ANT.

opſchryven, inventariſeeren, (in Rechten)

Annuel; elle (adj. & ſubſt.) Jaarlyks; payer l'annuel, jaarlykſche geregtigheid betaalen.

Annuellement; (adv.) Jaarlyks, alle jaaren.

Annuité; (f) Annuïteiten.

Annulaire, (adj.) Doigt annulaire, ring vinger.

Annulation, (f) Vernietiging.

Annuler, (v. a.) Vernietigen.

Anoblir, (v. a.) Edel maaken; anoblir ſon ſtyle, zynen ſchryfftyl verbeteren.

Anobliſſement, (m) Veradeling, (f)

Anodin, ine (adj.) Remede anodin, Verzachend middel, (in Geneesk.)

Anomal, ale (adj.) Verbe anomal, onregelmaatig werkwoord, (in ſpr. k.)

Anomalie, (f) Onregelmatigheid.

Anon, (m) Ezel- Veulen, (n)

Anonver, (v. r.) Ezels werpen; ſlamerende leezen of ſpreken.

Anonyme, (adj.) Un auteur anonyme, een naamloos ſchryver.

Anordie, (f) Noorder ſtorm op de kusten van Mexico.

Anſe, (f) Oor, band-vat, hengel van een pot, manden, klok enz. faire le pot à deux anſes, zyne handen in de zyden zetten.

Anſématique, (adj.) Les villes anſématiques, de hanze ſteden.

Anſette, (m) Oortje, bandvatje (n).

Anſpeſt, (m) Hand-ſpeek, (zie Levier)

Anſpeſſade, (m) Een Lanſpaſſaat, onder Korporaal.

Antagoniſte, (m) Tegenſtreever, vyand.

Antan, (m) (gem. w.) Des neiges d'antan, ſneeuw van 't vorige jaar.

Antanaclaſe, (f) (in Redenk.) Herhaling van een woord in verſcheiden zinnen genomen.

Antanaire, (adj.) Faucon antanaire, Valk die zyn veeren van 't vorige jaar nog beeft.

Antarctique, (adj.) Pole antarctique & arctique, de zuider en noorder Pool.

ANT.

33

Ante, (f) Las aan een Moolen roe. Antécédemment, (adv.) Voorgaandelyk.

Antécédent, ente (ſubſt. m. & adj.) De vorige ſtelling; (f) voorgaande.

Antécèſſeur, (m) Leeraar, Prafeſſor in de Rechten.

Antechriſt, (m) De Anti-chriſt.

Antenne, (f) De Reſ van een Schip, (zie ook Vergue)

Antépénultième, (adj. & ſubſt.) De op twee na laaſte Syllabe van een woord.

Antérieur; eure (adj.) Temps antérieur, voorgaande tyd.

Antérieurement; (adv.) Vroeger, voorgaandelyk.

Anteriorité, (f) Anteriorité d'hypoteque, een vroegere verpanding.

Ante, (m. pl.) Hoek pylaaren aan de Heidenſche Tempels.

Anteſciens, (m. pl.) Tegenvoetters, die op gelyken aſtand van de middel-lyn woonen.

Anteſtature, (f) Borſtweering in der yl opgeworpen.

Anthiope, (f) Koningin der Amazoonen.

Anthologie, (f) Verzameling van Griekſche punt-digten.

Anthrax, (m) Karbunkel, peſtbui, (f)

Anthropologie, (f) Figuuryke beſchryving in de Schrift.

Anthropomancie, (f) Waarzegery uit d'ingewanden van een dootſch menſch.

Anthropomorphite, (m. & f.) Die aan God eene menſchelyke gedaante toeſchryft.

Anthropopathie, (f) Rodenvoering door welke men iets aan God toe-eigend, 't geen den den menſchen alleen paſt.

Anthropophage, (m. & f.) Menſchen-eeter.

Anthropophagie, (f) Menſchen-eeting.

Anti, Zeker voorzettel ſtaande voor verſcheide woorden.

Antiapoplectique, (adj.) Remede antioplectique, middel tegen de geraaktheid, beroerte.

Antibacchique, (m) Middel om de dronkenschap te verdryven.

Anticabinet, (m) Vertrek tusschen de zaal en binnen kamertje (n).

Antichambre, (f) Zy-kamer, voor-kamer.

Antichretien, enne (m. & f.) Tegen-christen.

Antichristianisme, (m) Het Antichristendom, (n)

Anticipation, (f) Voor-inneeming; payer par anticipation, voor uit betaalen.

Anticiper, (v. a.) Voor-inneemen, voorkomen; il a anticipé ses gages, hy heeft zyne bezoldingen voor uit opgenomen.

Anticœur, (m) Gezwel aan de borst der paerden, (n)

Anticour, (f) Voorhof, (n) (Avant-cour is beter).

Antidate, (f) Een ouder datum of dag, als men schryft, (m)

Antidaté, ée (adj.) Te vroeg getekend.

Antidater, (v. a.) Datum op een brief een dag te vroeg teekenen.

Antidotaire, (m) Verzameling van middelen tegen vergift.

Antidote, (m) Tegen-vergift, (n)

Antienne, (f) Kerk-gezang, by afwisseling der stemmen.

Antilles, (f) Een sluit-boom voor een deur, (m)

Antilogie, (f) Strydigheid der aanhaalingen van eenig Schryver.

Antimelancolique, (adj. & subst.) Droefgeestig; middel tegen de droefgeestigheid, (n)

Antimoine, (f) Spieglas.

Antipape, (m) Tegen-paus, onwetige Paus.

Antiparalytique, (adj. & subst.) Middel tegen de lamheid.

Antipathie, (f) Afkeer, haat, tegenzin.

Antipathique, (adj.) Tegenstrydig.

Antiperistase, (f) Strydige hoedanigheid als, koude en hitte.

Antipestilentiel, elle (adj.) Dat de pest geneest.

Antiphonaire, (m) Een Boek met Koorzangen, (n)

Antiphone, (f) (Zie Antienne.)

ANT. ANU. ANX. AOU.

Antiphrase, (f) Strydige spreekwyze.

Antipodes, (m. pl.) De tegenvoeters; c'est l'antipode de la raison, dat sryd tegen 't gezond verstand.

Antiptose, (f) Verkeerde zetting van een naamval, casus (in spraakk.)

Antiquailles, (f) Oudheeden, ouderwetse meubilen of schilderyen.

Antiquaire, (m) Een die in oudheden ervaren is; oudheids-kenner.

Antiquariat, (m) Kennis der oudheden, (f)

Antique, (subst. & adj.) Oud; belles antiquités, fraaye ouderwetse schilderyen, beelden, enz.

à l'Antique, (adv.) Op de oude wyze.

Antiquer, (v. a.) De snee van een boek met verscheide figuren beschilderen.

Antiquité, (f) De oudheid, vorige eeuwen.

Antisalle, (f) Een voorzaal.

Antistrophe, (f) (in spraakk.) Omkeering eener spreekwyze.

Antithese, (f) Tegenstelling, (in redenk.)

Antitype, (m) Tegenbeeld, (n)

Antivenerien, (subst. m. & adj.) Geneesmiddel voor de Venus quaal.

Antoiser, (v. a.) Mist mengen en op hoopen leggen, (in Landb.)

Antoit, (m) Een schot-bout om iets aan malkander te houden, (in scheepsb.)

Antre, (m) Hol; (n) spelonk; (f) un antre affreux, naar, akelig hol.

Antropophage, (m. & f.) Menschen-eeter.

Anuiter, s'anuiter, (v. r.) Door de nagt overvallen worden; (men zegt beter être surpris de la nuit).

Anus, (m) Het uiterste van het fundament, (n) (Lat. w.)

Anxiété, (f) Benaauwdheid, angst.

About, (m) Augustus, oogstmaand; oogst die gedurende die maand geschied; il arriva la mi-aout, hy kwam half Augusti aan.

Aouter, (v. a.) Rypen, ryp maaken.

Aouteron, (mm) Een Maayer.

Apa-

Apanage, (m) Land of geld 't welk de Vorsten hunnen laajt-geboorenen Kinderen in bezit gezen; les infirmitez sont les apanages de la veillesse, de zwakheden zyn met den ouderdom vergezeld, of het gevolg daar van.

Apanager, (v. a.) In bezit geern.

Apanager, (m) Een met zodanigen bezit.

Aparté, (m) Alléenspraak der Tooneelspeelders.

Apathie, (f) Ongevoeligheid, gerustheid des gemoeds, (in Wysg.)

Apathique, (adj.) Ongevoelig.

Apédeute, (m) Een onweetende.

Apédeutisme, (m) Onweetenheid, in de fraaye letteren; (ignorance is gebruikelijker).

Apercher, (v. a.) Opspeuren; apercher un oiseau, een vogel met het gezicht volgen om te zien waar hy zig nederlegt.

Aperitif, ive (adj.) Openende, (in Geneesk.

Apertement ou Manifestement, (adv.) Openlyk.

A peu près, (adv.) Ten naasten by.

Aporisme, (m) Kortbondige spreuk, stelregel.

Aphoristique, (adj.) Zinspreukig.

Aphronitre, (m) Natuurlyke Salpeter; item schuim daar van.

Apiquer, (v. n.) Apiquer la vergue, de ree op toppen; le cable apique, de kabel hangt loodregt, (zee w.)

Apis, (m) Eene Egyptische Godheid.

Aplaner. (Zie Applaner).

Aplester, (v. a.) De zeilen los maaken, ter wind-vang stellen, (Scheeps w.)

Apliquer. (Zie Appliquer).

A plomb, (adv.) Dat waterpas is; sous l'équateur le soleil donne à plomb, onder de middel-lyn schynd de zon regtstandig neer.

Apocalypse, (f) De Openbaaring.

Apocalyptique, (adj.) Dat openbaaring behelsd.

Apocope, (f) Uitlaating van een letter op het einde van een woord.

Apocryphe, (adj.) Geheim, onbekend.

Apodictique, (m) Bewyzend en overtuigend argument, (n)

Apogée, (m) Top-punt der zonne, daar ze het verste van de aarde is; sa gloire est dans son apogée, zyn roem is op het hoogste gekomen.

Apographe, (m) Copie van eenig boek of geschrift.

Apoint, (m) Het slot eener reekening.

Apologétique, (adj.) Iets dat verdedigd.

Apologie, (f) Verdediging, (f) verweer-schrift van iemand, (n)

Apologique, (adj.) Verdedigend.

Apologiste, (m) Verdediger, verantwoorder.

Apologue, (m) Verdictzel, (n)

Apoltronnir, (v. a.) Een Valk de nagels affnyden.

Apomécometrie, (f) De meetting van voorwerpen buiten het bereik.

Aponeurose, (f) Het einde der spier-aderen.

Apophlegmatismes, (m. pl.) Kaauw middelen om de vogten uit het hoofd te trekken.

Apophthegme, (m) Een kortbondige spreuk.

Apophyge, (f) Plaats daar de pylaar uit zyn Basis komt.

Apophyse, (f) Uitsteeking of aangroeiing van eenig been.

Apoplectique, (adj. & subst.) Besroerd.

Apoplexie, (f) Geraaktheid.

Apore, (m) Een moeielyk voorstel, (in Wisk.) (n)

Apoptose, (f) Afbreking, te rug houding van een gedeelte eener reeden.

Apostasie, (f) Afval van eene Religie of Orden.

Apostasier, (v. n.) Van het geloof vervallen.

Apostat, te (m. & f.) Een afvallige.

Aposté, ée (adj.) Omgekozt.

Aposter, (v. a.) Omkoozen; aposter de faux temoins, valsche getuigen aanstellen.

Apostille, (f) Kant-teekening.

Apostiller, (v. a.) Rand of kant-teekeningen maaken.

Apostis, (f) Riembalk op een galei, (m)

Apostolat, (m) *Het Apostelschap*,
Apostel-amp, (n)

Apostolique, (adj.) *Apostolisch*.

Apostoliquement, (adj.) *Apostolischlyk*.

Apostolorum, (m) *Zekere zelf uit 12 ingredienten bestaande*.

Apostrophe, (f) *Teeken van een letter-wislaating, spraakwending tot iemand, (in de Welsprekendh.)*

Apostropher, (v. a.) *Tot iemand zyne reden wenden, rigten*.

Apostume, (f) *Een Ettergezwel*,
(n)

Apostumer, (v. n.) *Verzweeren*,
(beter suppurer)

Apothéose, (f) *Vergooding*.

Apothéosé, ée (adj.) *Vergood*.

Apothicaire, (m) *Eene Apotheker*.

Apothicaierie, (f) *Een Apothek*,
Artzeny-winkel.

Apothicaieresse, (f) *Apotheekersvrouw*.

Apôtre, (m) *Een Apostel; un bon Apôtre, een looze, vrolyke kwant*.

Apotropéen, enne (m. & f) *Grieks w.) een die iets, quaads afwend, afkeerd*.

Apozeme, (m) *Zachte gekookte geneesdrank*.

Appaîsé, ée (adj.) *Bevredigd, gesild*.

Appaîser, (v. a.) *Stillen, bevredigen; appaîser le soif, une séditïon, den dorst, een oproer stillen*.

Apparat, (m) *Toefiel*, (m) *pragt*,
(f)

Apparaux, (m. pl.) *Scheepsgeveedschap en toebehooren*, (n)

Appareil, (m) *Toefiel; appareil de guerre, krygs-toerusting; mettre, lever l'appareil, de zwachtel enz. op een wonde leggen, afneemen*.

Appareillé, ée (adj.) *Toegerust, waardig gemaakt*.

Appareiller, (v. a.) *Iets paaren; vaerdig maaken; het zeil vaerdig maaken; voilà un bon cheval je cherche l'appareiller, dat is een schoon paerd, ik zoek naar de weêrgade daar van*.

s'Appareiller, (v. r.) *Zig gereed maaken*.

Apparemmment, (adv.) *Waarschy-*

nelyk; apparemmment se fera t-il, het zal misschien gebeuren.

Apparence, (f) *Aanzien, blyk, waarschynellykheid; toutes les apparences sont contre lui, alle waarschynellykbeden zyn tegens hem; hors d'apparence, buiten waarschynellykheid*.

Apparent, ente (adj.) *Waarschynellyk; aanzienelyk; les plus apparens de la Ville, de aanzienelykste der Stad*.

Apparenté, ée (adj.) *Bevriendt, vermaagschapt*.

s'Apparenter, (v. r.) *Zig vrienden, maagschap verwerven*.

Appareîsser, (v. a.) *Lui maaken, verdooven*.

Appariement, (m) *Paaring*, (f)

Apparier, (v. a.) *Paaren*.

Appariteur, (m) *Pedél, bedél, Dearwaarder van een hooge School of Kerk*.

Apparition, (f) *Verschynezl, (n) verschyning*.

Apparoir, (v. n.) *Verschynen, (in Rechten)*

Apparoître, (v. n.) *Verschynen; il apparût un fantôme, daar verscheen een spook*.

Appartement, (m) *Vertrek (n); être logé au premier appartement, op de eerste kamer woonen; appartement de plein pié, een kamer gelyks vloers*.

Appartenance, (f) *Toebehooren; un maison & ses appartenances, een huis met deszelfs toebehooren*.

Appartenant, ante (adj.) *Toebehoorend*.

Appartenir, (v. n.) *Toebehooren; il appartient, het behoord, het betaamd*.

Apparu, ue (adj.) *Verscheenen*.

Appas, (m) *Aanlokking, bekoorlykheid*, (f)

Appât, (m) *Lokaas*, (n)

Appâteler, ou Appâter, (v. n.) *appâteler de la volaille, gevogelte met deeg misen*.

Appaumé, ée (adj.) *Met een vlakke band, (in Wapenk.)*

Appauvri, ie (adj.) *Verarmd*.

Appauvrir, (v. a.) *Verarmen, arm maaken*.

Appau-

Appauvrissement, (m) *Verarming*, (f).

Appeau, (m) *Een Lok-pyp, Kwakkel-fluit.*

Appel, (m) *Afleezing der naamen in monsterring; uitdaaging; beroep op hooger Gerichts-hof.*

Appellant, (m. & f.) l'Appellant & l'intimé, *de eiffcher en gedaagde in cas van appel.*

Appellant, (m) *Een Lok-vogel.*

Appellatif, ive (adj.) *Nom appellatif, gemeene naam van een zaak.*

Appellation, (f) *Beroep op hooger recht (n).*

Appeller, (v. a.) *Roepen, noemen; uitdaagen; appelleeren; appeller quelcun en jugement, iemand voor het gerecht roepen; envoier appeller quelcun, iemand laten roepen; cela s'appelle ainsi, dit word aldus genoemd; je m'appelle, ik hiet; appeller d'une sentence à, wegens een vonnis beroepen tot.*

Appendice, (f) *Aanhang (m), byvoegzel (n).*

Apprendre, (v. a.) *Ophangen, (als Wapenen &c in een Kerk).*

Appentis, (m) *Afdak (n), schuur (f).*

Appercevable, (adj.) *Bespeurlyk, zichtbaar.*

Appercevoir, (v. a.) *Bespeuren, verneemen; s'appercevoir, (v. r.) bespeuren, gewaar worden.*

Appercu, uë (adj.) *Bespeurd.*

Appert, il appert, *het blykt, (in Rechten).*

Appesantir, (v. a.) *Verzwaaren, zwaarder maaken; les nécesitez apesantissent l'esprit, de behoefteheid bezwaard het gemoed.*

s'Appesantir, (v. r.) *Zwaarder; waakrig worden.*

Appétence, (f) *Groote begeerlykheid, lust (f), verlangen (n).*

Appéter, (v. a.) *Begeeren, verlangen, naar iets heigen; l'instinct des Animaux fait qu'ils n'appétent que ce qui leur est propre, de ingeschapene drift der Dieren maakt dat ze niets begeeren dan het geene goed voor hun is.*

Appétibilité, (f) *Lust, neiging, (in Wysg.)*

Appétissant, ante (adj.) *Smaakelyk, dat eetlust verwekt.*

Appétissement, (m) *Verkleining.*

Appétisser, (v. a. & n.) *Tot eetlust verwekken; kleindermaaken, worden; s'appétisser, (v. r.) kleinder worden.*

Appétit, (m) *Trek, lust, eetlust; il n'est sauce que d'appétit, honger is de beste saus.*

Appétitif, ive (adj.) *Begeerend, lustend.*

Appétition, (f) *Verlangen (n), lust (f).*

Appiétrir, (v. n.) *In waardy verergeren, (by Koopl.)*

Applaner, (v. a.) *De wol van een deeken ophaalen, rouwen.*

Applaneur, (m) *Een die zulks doet.*

Applanir, (v. a.) *Vereffenen, slegten; beslissen; applanir un chemin, eenen weg baanen; applanir de difficulté, zwarigheden uit den weg ruimen, vereffenen.*

Applanissement, (m) *Vereffening, beslissing (f).*

Applanisseur, (m) *Laaken persser.*

Applatir, (v. a.) *Plat maaken, uitklopping.*

Applatissement, (m) *Plat maaking, plat klopping.*

Applaudir, (v. n.) *Toejuichen, in de banden kloppen; applaudir à quelque chose, iets pryzen; s'applaudir, (v. r.) zig zelfs pryzen.*

Applaudissement, (m) *Toejuiching (f).*

Applaudisseur, (m) *Toejuicher.*

Applicable, (adj.) *Toepasselyk.*

Application, (f) *Toepassing; application d'esprit, toelagging van 't verstand, Studie.*

Applique, (f) *Iets dat men ergens op legt.*

Appliquer, (v. a.) *Toepassen; opleggen; aanhechten; aanwenden; appliquer, (donner) un soufflet à quelcun, iemand een klap, ooruyg geeven; appliquer la sonde à une playe, het tent-zyser in een wond gebruiken; s'appliquer (v. r.) une chose,*

zig iets aanmatigen; s'appliquer à quelque chose, zig ergens op toelleggen.

Appoint, (m) *Kleine munt, die in de betaaling van eene somme bygevoegd word, payement (by Koopt.)*

Appointé, ée (adj.) *Aangesteld, beslooten (n); un appointé, Soldaat die hooger betaaling trekt als andere.*

Appointement, (m) *Jaarlyksche wedde (f), tractement (n), eene schikkinge (f), besluit (n), vaststelling in Rechts-gedingen (f).*

Appointer, (v. a.) *Aanstellen; vaststellen; jaarwedde toelleggen; appointer une cause, eene zaak uitsstellen tot een ander termyn, (in Rechten).*

Appointisser, (v. a.) *Spits maaken, (gem. w.)*

Apport, (m) *Plaats daar men waaren te zamen brengt om te verkoopen.*

Apportage, (m) *Aanbrenging; loon daar van.*

Apporter, (v. a.) *Aanbrengen, aandraagen; apporter de bonnes raisons, goede redenen geven; ditez les choses sans y apporter tant de façons, spreekt zonder zoo veele omstandigheden te maaken.*

Apposer, (v. a.) *Apposer le sceau, het zegel ergens op zetten.*

Apposition, (f) *Opzetting van dien.*

Appréciateur, (m) *Waardeerder.*

Appréciation, (f) *Waardeering.*

Apprécier, (v. a.) *Waardeeren, op prys stellen.*

Appréhender, (v. a.) *Dugten, vreezen; in hegtenis neemen.*

Appréhensif, ive (adj.) *Dugtend, beschroomd.*

Appréhension, (f) *Vreeze; hegtenis.*

Apprendre, (v. a.) *Leeren; onderwijzen; verneemen; hooren; apprendre quelque chose de, ou à quelqu'un, iets van, of aan iemand leeren; apprendre une nouvelle, eene tyding hooren.*

Apprentie, (f) *Leermeisje (n).*

Apprentif ou Apprenti, (m)

Leerling, Leerjonge; n'être qu'un apprenti à quelque chose, nog maar een leerling, nieuwelings, in iets zyn.

Apprentissage, (m) *Leertyd, leerjaaren; être en apprentissage, in de leer zyn; brevet d'apprentissage, leer-brief.*

Apprentisse. (Zie Apprentie).

Apprêt, (m) *Bereiding, toebereiding der spyze; toefsel; gom-water om iets te glanzen; de verf op glas.*

Apprêtes ou Mouilletes, (f. pl.) *Dunne suetjes brood om in eieren te doopen.*

Apprêter, (v. a.) *Bereiden, gereed maaken; Laaken, Hoeden enz. glanzen; glas schilderen; apprêter des viandes, s'yzzen toebereiden; s'apprêter, (v. r.) zig gereed maaken.*

Apprêteur, (m) *Glas-schilder.*

Appris, ise (adj.) *Geleerd; onderwezen; vernoomen; bon ou mal appris, goed of quaad opgevoed.*

Apprivoiser, (v. a.) *Tam maaken, temmen; la perfidie s'apprivoise par les bienfaits, trouwloosheid word door weldaden overwonnen; s'apprivoiser, (v. r.) tam worden, eenen zagteren aart bekomen.*

Approbateur, (m) *Goedkeurder.*

Approbatif, ive (adj.) *Goedkeurend.*

Approbation, (f) *Goedkeuring.*

Approbatrice, (f) *Goedkeurster.*

Approchant, ante (adj.) *Naby komende; ce sont deux couleurs fort approchantes l'une de l'autre, dat zyn twee couleuren die weinig verschillen; approchant, (prep.) ten naasten by.*

Approche, (f) *Aannadering; lunettes d'approche, een verrekyker.*

Approcher, (v. n. & a.) *Naderen; nader bybrengen; s'approcher, (v. r.) zig naderen.*

Approches, (f. pl.) *Loopgraven; toegangen.*

Approfondir, (v. a.) *Diepen, diep maaken; grondig onderzoeken.*

Approfondissement, (m) *Doorgrooving (f)*

Appropriance, (f) *In bezitneming.*

Appro-

APP. APR. APT. APU. &c.

Approprié, ée (adj.) Toegepast, toegëeigend.

Approprier, (v. a.) Toepassen, toeëigenen; s'approprier, (v. r.) zig aanmaatigen, toeëigenen.

Approvisionnement, (m) Verzorging (f)

Approvisionner, (v. a.) Voorraad bezorgen, voorzien.

Approuver, (v. a.) Goedkeuren.

Appui, (m) Een leun, steun, ondersteuning, Schoor (f); je l'ai pris à l'appui de la boule, ik greep hem juist net van pas (spr. w.); cheval de bon appui, een paerd dat zacht op de hand is; à hauteur d'appui, op de hoogte van de borst.

Appui-maln, (m) Leunstok voor Schilders.

Appuyer, (v. a.) Leunen; ondersteunen; s'appuyer contre quelque chose, ergens tegen leunen.

Apre, (adj.) Scherp, bits, zuur.

Aprément, (adv.) Scherpelyk.

Après, (prep.) Na, naar; après moi, na my; après quoi, waar na; si je me mets après vous, als ik u aan 't lyf kome; après tout, eindelijk, alles overwogen zynde; le jour d'après, de volgende dag; travailler d'après nature, na 't leven werken, iets maaken; après Dieu, nous devons la vie à nos Parents, naast God zyn wy het leven aan onze Ouderen verschuldigt; être après quelque chose, ergens aan zyn om te maaken.

Après, (adv.) Ci-après, hier na; par après, naderhand, après demain, overmorgen.

Après-dinée, (m) Après-dinée, (f), après-midi (m), de namiddag, (m).

Après-soupé, ée (m. & f.) De tyd na het avondmaal.

Apreté, (f) Scherpheid, ruwheid.

Apte, (adj.) (oud w.) Geschiedt.

Aptitude, (f) Bekwaamheid.

Apurement, (m) (in Rechten) Het doen eener nette rekening.

Apurer, (v. a.) Eene rekening duidelyk maaken.

Aquarius, (m) De Water-man, (een der 12 Hemel-teeke.)

AQU. ARA. ARB. 39

Aquatile, (adj.) Iets dat in het water goteeld wordt, leefd.

Aquatique, (adj.) Oiseau aquatique, water-vogel.

Aqueduc, (m) Waterleiding (f).

Aqueux, euse; (adj.) Waterachtig.

Aquilin, ine (adj.) Nez aquilin, kromme of haviks neus.

Aquilon, (m) Noorde of koude wind.

Arabe, (m. & f.) Arabier, een onbeschofte gierigaard.

Arabesque ou Arabique, (adj.) Arabisch.

Arac, (m) Zeekere O. Ind. sterke drank.

Arachnoide, (f) Vlies dat het cristallijne vogt in 't oog bevat.

Aralgnée, (f) Spinnepok; spinneweb; doodshoofd blokken, (Scheeps w.)

Araignés, (f. pl.) Tzere tralien voor een vengster.

Araires, (m-pl.) Gereedschap voor den Landbouw.

Aramber, (v. a.) Aramber un Vaisseau, een Schip aanklappen, (zee w.)

Arame, (m) Paleis der Koningen van Persien (n).

Aranteles, (m. pl.) Zekere witte fazelen die des zomers zomtyds in de lucht zweven.

Arbalete, (f) Een voet- of hand-boog; item graadboog (m)

Arbalétrier, (m) Boog-schutter; boog-maaker.

Arbalétriers, (m. pl.) Daksparren.

Arbalétrille ou Arbulete, (f) Graad-boog (m)

Arbitrage, (m) Beslissing, uitspraak (f); mettre un chose en arbitrage, eene zaak aan de beslissing van goémannen verblyven.

Arbitraire, (adj.) Pouvoir arbitraire, willekeurige magt.

Arbitrairement, (adv.) Willekeuriglyk.

Arbitral, ale (adj.) Jugement arbitral, uitspraak van goede mannen.

Arbitralement, (adv.) Op de wyze van goémannen.

Arbitration, (f) Waardeering, (in Rechten)

Arbitre, (m) *Scheids-man; Wil; Opperheer; le franc arbitre, de vrye wil; être l'arbitre de la vie & de la mort, Opperheer van leven en dood zyn.*

Arbitrer, (v. a.) *Uitspreken; beflchten.*

Arborer, (v. a.) *Arborer l'éten-dart, de standaard oprechten; arborer le pavillon, de vlag opheffen.*

Arbouse, (f) *Een Haag-appel.*

Arbousier, ((m) *Een Haag-appel-boom.*

Arbre, (m) *Een boom; arbre de haute futaye, een hoog opgaande boom; arbre fruitier, vruchtdraagende boom; arbre nain, dwerg boompje; arbre de grue, kraan-balk; arbre de meule, moolen-spil; arbre de pressoir, pers-spil; arbre de généalogie, geslachts-boom.*

Ambrisseau, (m) *Boompje (n), Heester (f).*

Arbrot, (m) *Lym-slang (by Voge-lars).*

Arbuste, (m) *Struik (f), boompje (n) dat gelyk een Rozemaryn wast.*

Arc, (m) *Een boog (schietgew.); boog van een brug of vengster; avoir plusieurs cordes à son arc, verscheide middelen om zig te redden, weeten; arc triomphal, eerboog, erepoort; arc boutant, muur, pylaar of iess dat onderschraagd; item Hoofdman, zuil, daar een zaak op rust of sleund; arc-en-ciel, regen-boog; arc de carosse, koetsboog.*

Arcade, (f) *Boogsgewyze opening, als van een brug, bril, enz.*

Arcanson, (m) *Een soort van harst.*

Arcaffe, (f) *Spiegel van een Schip; blok zonder schyf, (scheeps w.)*

Arcaune, (f) *Soort van roep kryt (n).*

Arceau, (m) *Boogje (n), boven een deur of vengster.*

Arcenal ou **Arsenal**, (m) *Tuighuis, Wapenhuis (n).*

Arch ou **Archi**, (Grieksch en Lat. w.) *word voor verscheidene woorden gevoegd en beduidt iets overtreffelyks.*

Archal, (m) *Du fil d'archal, yzer-kooper-draad (n).*

Archange, (lees Arkange) (m) *Aarts-engel.*

Arche, ((f) *De ark; boog onder een brug (m).*

Archée, (f) *Lewensgeest of kragt waar door alles onderhouden word, (in Chym.)*

Archelet, (m) *Boogje (n).*

Archer, (m) *Een Boog-schutter; Dienaar van 't Gerecht.*

Archerot, (m) *(oud w.) Boog-schutterije (n).*

Archet, (m) *Strykstoek van een Viol; drillboog van een Sloopmaaker; hoofd van een wieg.*

Archetype, (lees Arketipe) (m) *Een oorspronkelyk schrift, model.*

Archevêché, (m) *Aarts-bisdom, Aartsbisschops-hof (n).*

Archevêque, (m) *Aarts-bisschop.*

Archiacolyte, (m) *Aarts-dienaar eenes Priesters.*

Archicamerier, (m) *Aartskame-raar van den Paus.*

Archichambellan, (m) *Aartskam-eraar van den Pau.*

Archichancelier, (m) *Opperkan-zelier.*

Alchiconfraternité, (f) *Aarts-broederschap.*

Archicoquin, (m) *Een Aarts-schelm.*

Archidiaconat, (m) *Aarts-dia-kenschap (n).*

Archidiaconé, (m) *Geestelyk rechts-gebied of waardigheid van een Aarts-diaken (n).*

Archidiacre, (m) *Aarts-diaken.*

Archiduc, (m) *Aarts-berzog.*

Archiduché, (m) *Aarts-berzogdom (n).*

Archiduchesse, (f) *Aarts-berzoginne.*

Archiépiscopal, ale (adj.) *Aarts-bisschoplyk.*

Archifou, (m) *Aarts-gek.*

Archimage, (m) *Hoofd des Persi-schen Godsdienst.*

Archimandrite, (m) *Abt der Griekse Kerk.*

Archipompe, (f) *Hoofd pomp op een Schip.*

Archiprêtre, (m) *Aarts-priester.*

Archiprêtre, (m) *Aarts-priester-schap (n).*

Architecte, (m) *Bouw-meester.*

Archi-

ARC. ARD. ARE.

Architectonographie, (m) Beschryver van gebouwen.
 Architectonographie, (f) Beschryving van gebouwen.
 Architecture, (f) Bouw-kunde; il y a cinq ordres d'architecture; le toscan, le dorique, le corinthien & le composite; daar zyn vyf Bouw-ordens; de toskanische, de dorische, de jonische, de corintische en de zamengevoegde.
 Architrave, (f) Hoofd-balk (m).
 Archives, (f. pl.) Hand-vesten; plaats daar men dezelve bewaard.
 Archiviste, (m) Een die dezelve bewaard.
 Archivolt, (m) Een gedraaide boog of halve cirkel (in Bouwk.).
 Archure, (f) Kap die om de Moolensteen is (m).
 Arçon, (m) Zadel-boog; Hoedemaakers wol-boog.
 Arçonner, (v. a.) Met den boog de wol bewerken (by Hoedemaakers).
 Arçonneur, (m) De werker daar van.
 Arcot, (m) Slak, schuim van Metaal (n).
 Arctique, (adj.) Pole arctique, de noorder pool.
 Arcture, (f) De wagen (m), (zeker gesternte).
 Ardement, (adv.) Vieriglyk.
 Ardent, ente (adj.) Vierig, driftig; miroir ardent; een brand-spiegel; buisson ardent, brandende bosch; ardent desir, vierige begeerte.
 Ardeur, (f) Hite, drift, iever; ardeur du soleil, hite der zonne; avec ardeur, met iever.
 Ardillon, (m) Tongetje van een gesp (m).
 Ardoise, (f) Eene Lei, Schalie.
 Ardoisiere, (f) Lei-groeve, Schalie-berg.
 Ardre, (v. a.) Branden (oud w.), en word alleen gebruikt dus, le feu St. Antoine les arde.
 Ardu, ue (adj.) Question ardue, moeilijke vraag.
 Area, (f) Ziekte die het Hair doet uitvallen.
 Arene, (f) Zand (n), srydperk der ouden.

ARE. ARG. 41

Aréner, (v. a.) Instorten, inzaken (in Bouwk.).
 Aréneux, euse (adj.) Zandachtig.
 Aréole, (f) Rooze cirkel rondom de borst-sepels.
 Aréometre, (m) Glas om vochten mede te weegen (n), (in Wisk.).
 Aréopage, (m) Gerichtsplaats der Atheners (f).
 Aréopagite, (m) Richter daar van.
 Aréotestonique, (m) Krygskunde, betreklyk tot het aanvallen, aangrypen.
 Aréotique, (m) Zweet-middel (n).
 Arer, (v. a.) Arer ou chasser sur les ancrs, driftig zyn, doorgaan, spelen, (zeew.).
 Arête, (f) De poisson, graas van de visch; rand van een schotel, (zie Arrête).
 Arêtes, (f. pl.) Zenuw-gezwel-len aan de beenen der Paerden.
 Arétier, (m) Hoek-sparre, Dak-sparre.
 Aretieres, (f. pl.) Aangestroken zyde-hoeken van 't dak.
 Arganeau, (m) Anker-ring, groote yzere ring.
 Argent, (m) Zilver; geld; zil-vergeld (n); rykdom; zilverond (in Wapenk.); argent fin, bas, trait, vif, fyn- slecht- getrokken- kwik-zilver; argent comptant, gereed geld; argent courant, gangbaar geld; point d'argent, point de Suisse, geen geld, geen Zwitser; être court d'argent, niet by de gelden zyn; argent bas, geld by de visch, dat is, by de koop.
 Argenter, (v. a.) Verzilveren.
 Argenterie, (f) Zilver-werk.
 Argenteux, euse (adj.) (gem. w.) Geldig, die geld heeft.
 Argentier, (m) Zilver-smit; zil-verbewaarder van eenig Hof.
 Argentifique, (adj.) Dat zilver maakt.
 Argentin, ine (adj.) Zilver-ver-wig, helder blinkend.
 Argentine, (f) Zilver-bruid (n).
 Argille, (f) Klei, potaard.
 Argilleux, euse (adj.) Kleiagtig.
 Argot, (m) Het uiterste einde van een verstorven tak; onbekende taal

van beedelaars of dieven, kraamer Latyn.

Argoter, (v. a.) Het dorre hout van een tak afnyden.

Argoulet, (m) Een slecht mensch (n).

Argoulin, (m) Galei-wachter, opziender der Slaven.

Argue, (m) Goud of zilver draadtrekkery (f); item het eerste werktuig waar door 't getrokken word.

Arguer, (v. a.) Arguer une chose à faux, eene zaak voor valsch beschuldigen, (in Rechten).

Argument, (m) Bewysstuk (n), inhoud van een reden (f).

Argumentant, (m) Twist-redeenaar.

Argumentateur, (m) Een die gaerne disputeerd.

Argumentation, (f) Twist-redeeneering.

Argumenter, (v. a.) Bewys by brengen.

Argus, (m) Argus, men zegt dat hy 100 oogen gehad heeft; item een scherpszijnde mensch.

Argutier, (f) Spitsvinnigheid, snedigheid.

Argyrogonie, (f) De Philosophische Steen.

Argyropée, (f) Konst om zilver te maaken.

Arianisme, (f) d'Ariaansche kettery (m).

Aride, (adj.) Dor, droog, bar; terre aride, dorre aarde; un esprit aride, een gering verstand.

Aridité, (f) Dorheid; onvruchbaarheid des verstands.

Arien, (m. & f.) Een Ariaansche Ketter of Ketterin.

Ariette, (f) Airije om te zingen of te speelen (n).

Arigot, (m) Zeker dwars-fluitje.

Ariser, (v. a.) De raden neêrlaten, (scheeps w.)

Aristarque, (f) Een strenge criticus van geschriften.

Aristocratie, (f) Adel regeering.

Aristocratique, (adj.) Un état aristocratique, een Staat daar de Regeering in de voornaamsten des lands beruht.

Aristocratiquement, (adv.) Aristocratisch.

Aristodemocratie, (f) Eene Regeering uit den Adel en het Volk staande.

Arithmancie, (f, Konst om door getallen te raaden.

Arithméticiens, enne (m. & f.) Rekenmeester.

Arithmétique, (f. f. & adj.) Rekenkonst; dat daar toe behoord.

Arithmétiquement, (adv.) Rekenkundiglyk.

Arlequin, (m) Hofnar.

Arlequinade, (f) Gekkerny.

Armadille, (f) Soort van ligte Frégat.

Armateur, (m) Een Kaaper; item een Reeder van Scheepen.

Armature, (f) Izer-band-werk, (in Bouwk.)

Arme, (f) Wapen, geweer (n); faire des armes, schermen; être sous les armes, in het geweer staan; passer un Soldat par les armes, een Soldaat harquebuseeren; armes à feu, schietgeweer; les armes d'une famille, de wapenen van een geslacht.

Armée, (f) Leeger (n); armée navale, oorlogs-vloot.

Armeline, (f) Hermelynen-vel, (n).

Armement, (m) Krygs-toerusting (f).

Armer, (v. a.) Wapenen; armer une poutre de bandes de fer, eenen balk met yzeren banden beslaan; s'armer, (v. r.) zig wapenen.

Armet, (m) Een storm-hoed; helm; (figuurl.) het hoofd; verstand.

Armiliaire, (adj.) Sphère armiliaire, cirkel-globe.

Armistice, (m) Stilstand van Wapenen.

Armogan, (m) On a laissé passer l'armogan, men heeft de goede wind verlegen, (zee w.)

Armoire, (f) Een kast; kleér-kas.

Armoiries, (f) Geslacht-wapenen.

Armoisin, (m) Armosyn, soort van zyde stoffe.

Armoniac, (adj.) Sel Armoniac, Armoniak zout.

Armoredste ou Armorigste, (m) Een

Een die over de Wapen-schuld-kunde geschreeven heeft, of die verstaat.

Armorial, (adj. & subst. m.) Verzameling van verscheide geslacht-wapenen, en dat daar toe hoord.

Armurier, (v. a.) Wapens-schilderen.

Armure, (f) Wapentuig (n); la patience est une armure impénétrable, lydzzaamheid overwind alles.

Armurier, (m) Wapen-smid.

Aromates, (m. pl.) Welriekende dingen.

Aromatique, (adj.) Welriekend.

Aromatiser, (v. a.) Welriekende kruiden onder iets mengen, welriekend maaken.

Aronde, (f) Zwaluwe-sjaart, (in Bouwk.)

Arondelat, (m) Jonge Zwaluw.

Arondelles, (f. pl.) Kleine-lichte Scheepjes; de lunzen van een wiel.

Arpailleur, (m) Goudzoeker in de rivieren; opzoeker der mynen.

Arpent, (m) Arpent de terre, een morgen, mergen lands.

Arpentage, (m) Het Landmeetten (n).

Arpenter, (v. a.) Land-meeten; met groote schreden gaan.

Arpenteur, (m) Landmeeter.

Arqué, ée (adj.) Geboogen, gekromd.

Arquebusade, (f) ou coup d'arquebusade, Schoot met een Bus of Vuur-roer.

Arquebuse, (f) Vuur-roer (n), Bus (f).

Arquebuser, (v. a.) Neêr schieten.

Arquebuserie, (f) Bus of Roermakery.

Arquebusier, (m) Roer-maaker, Bus-schieter.

Arquer, (v. n.) Krommen, krommaaken.

Arrachement, (m) Uitrustinge (f). d'Arrache pied, (adv.) (sans cesse) Zonder ophouden.

Arracher, (v. a.) Uitrusten, uittrekken.

Arracheur, (m) Arracheur de dents, een tandtrekker.

Arrachis, (m) Het uitrusten van jonge boomen.

Arramber. (Zie Aramber).

Arramer, (v. a.) Laaken raamen, uittrekken.

Arrang, (m) Een luye Boekbinders knecht, (boert. w.)

Arrangement, (m) Schikkinge (f).

Arranger, (v. a.) Schikken, in orde stellen; s'arranger chez soi, t'bus alles in orden schikken.

Arraper, (v. a.) Na zig kaapen, haalen, (weinig gebr.)

Arrasement, (m) Laatste laag steenen van een muur.

Arraser, (v. a.) Steenen of iets anders waterpas leggen.

Arrentement, (m) Op rente geëving (f).

Arrenter, (v. a.) Op renten geëven of neemen.

Arrérages, (m. pl.) Agterstallige renten, schulden (f).

Arrérager, (v. n.) Renten op laten loopen.

Arrêt, (m) Iets dat op, of tegen houd; besluit, vaststelling, enz. trouver l'arrêt d'une horologe, het gebrek, waar door een uurwerk stil jaat, vinden; arrêt de Parlement, besluit van 't Parlement; mettre en arrêt, in gyzeling (arrest) zetten; faire un arrêt (laisie) sur les biens, een beslag op de goederen doen; arrêt de surseance, uitsel-brief; arrêt, veer van een roer, klok enz. être sans arrêt, zonder bestendigheid zyn.

Arrête, (f) Visch graat; binnensie rand van een schotel of bord enz.

Arrête-boeuf ou arrête charrue, (m) Prang-wortel (f), die veel vezels heeft en de ploeg hinderd.

Arrêté, (m) Besluit (n), vaststelling (f); arrêté d'un compte, sluiting eener rekening.

Arrêté ée (adj.) Opgehouden enz.

Arrêter, (v. a.) Aan- tegen- vast- op- houden; vaststellen, bepaalen, in begtenis (arrest) neemen; arrêter le sang, het bloed stelpen; arrêter une heure, een uur vaststellen; arrêter une personne, iemand in begtenis neemen, arresteeren; arrêter les eaux, de wateren stremmen, stutten; arrêter avec des cloux, met spykers vast maaken; arrêter un compte, un marché, eene rekening, een koop sluiten; arrêter un maison, un la- quais,

quais, een huis, een knegt huuren; s'arrêter, (v. r.) staan blyven, zig ophouden; s'arrêter à des bagatelles, zig met beuzelingen ophouden.

Arrêtiste ou Arrêtographe, (m) Verzamelaar van vonnissen.

Arrhement, (m) 't Koopen van Koorn terwyl op 't veld staat.

Arrher, (v. a.) Een Godspenning, geld op de hand geeven.

Arrhes, (f. pl.) Godspenning (m).

Arrière, (f) Het achterste gedeelte van een Schip (n).

Arrière, (adv.) Achter; en arrière, te rug, achter uit; arrière de moi Satan! gaat achter my Satan! aller en arrière, achter uit gaan; être en arrière, ten achteren zyn; demeur en arrière, schuldig blyven, achter blyven; venir vent arrière, voor de wind zeilen.

Arrière-ban, (m) Op-ontbieding des adels, tot den Oorlog.

Arrière-boutique, (f) Achter winkel, winkel kamer.

Arrière-change, (m) Intrest van Intrest.

Arrière-corps, (m) Hoofst-muur, waar op het beeldwerk is (f).

Arrière-cour, (f) Achterplaats, of Hof.

Arrière-faix, (m) De nageboorte (f).

Arrière-fermier, (m) Onder-pachter.

Arrière-fief, (m) Achter-leen (n).

Arrière-fils ou fille, (m. & f.) Klein zoon, of dochter.

Arrière-garde, (f) Achterhoede van een Leger.

Arrière-main, (f) 't Averechtsfe van de hand.

Arrière-neveu, (m) Een achterneef, na-neef.

Arrière-nièce, (f) Achter-nigt.

Arrière-panage, (m) Drift van Vee in 't bosch na den gewoonlyken tyd, nadrift.

Arrière-petite-fille, (f) Dochter van een kinds kind.

Arrière-petit-fils, (m) Kinds-kinds-zoon.

Arrière-point, (m) De achtersteek, (by Naaisters).

Arrière-pointe, (f) Naaiester
d'ar van.

Arrière-saison, (f) Het na-jaar (n); être sur l'arrière saison, in zyn afnemende jaaren komen.

Arrière-vassal, (m) Achter Leenman.

Arriérer, (v. a.) Arriérer un payement, eene betaaling achteruit zetten.

Arrière-vousure, (f) Boog-ronding achter een deur of vengster.

Arrimage ou Arrumage, (m) Stouwing der waaren in een Schip (f).

Arrimer, (v. a.) De laading stuuwen, stouwen.

Arrimeurs, (m. pl.) Schip-stouwers.

Arriser, (v. a.) Zeil of vlag stryken, neêrstryken, (zee w.)

Arrivage, (m) Het inkomen, aandanden van veele goederen in een Haven (n).

Arrive, (f) De zyde van 't Schip die naar 't land gekeerd is.

Arrive! Hou af! arrive sous le vent! hou aan ly! n'arrive pas! zeild niet laager! arrive tout! laat voor de wind vallen! (zee w.)

Arrivé, ée (adj.) Aangekomen; gebeurd; quand est ce que cela est arrivé? wanneer is dat gebeurd?

Arrivée, (f) Aankomst; item tyd daar van; d'arrivée, (adv.) van den aanvang.

Arriver, (v. a. & n.) Aankomen; gebeuren; voor de wind afhouden; (zee w.) il lui arriva un malheur, daar beviel hem een ongeluk; un malheur n'arrive guère seul, een ongeluk komt zelden alleen; s'il vous arrive de faire jamais cela, zoo gy dat ooit weder doet; arriver à son but, tot zyn oogwit geraken.

Arrogamment, (adv.) Verwaandelyk, trotsfelyk.

Arrogance, (f) Verwaandheid, trotsheid.

Arrogant, ante (adj. & subst.) Trots, een hoogmoedige.

Arroger, (v. a.) Taeëigenen; s'arroger des horreurs, zig eere aanmaatigen.

Arroi, (m) (oud w.) Gevolg van dienaren, wagens en paerden (n); gereedschap van een Valkenier (n).

Arrondi, ie (adj.) Afgerond, be-schaafst;

ARR. ARS. ART.

schaaft; un discours bien arrondi, *eene welgeschikte redenvoering.*

Arrondir, (v. a.) Rond maaken; *eene reden in goede orden schikken.*

Arrondissement, (m) *Afronding; verdeeling* (f).

Arrondisseur, (m) *Een die rond maakt; (boertw.) een die al te keurig iets verdeeld, schikt.*

Arrosage, (m) *Besproeiing* (f).

Arrosement, (m) *Begieting* (f).

Arroser, (v. a.) *Begieten, besprengen; cette rivière arrose les murs de, die rivier bespoeld de muuren van,*

Arrosoir, (m) *Een Gieter.*

Arrumage, arrumer. (*Zie arri-mage*).

Ars ou Arts, (m. pl.) *Aderen waar op de Paerden gelaten worden.*

Arsenal, (m) *Wapen-buis* (n).

Arsenic, (m) *Rottekruid, Arsenicum.*

Arsenical, ale (adj.) *Vergiftig, als Rottekruid.*

Arsi, ie (adj.) *Gebrand, (oud w.)*

Arsin, (m) *(oud w.) Moord-brander.*

Art, (m) *Konst, schranderheid; art mécanique, handwerks konst; art hermetique, smeltkonst; arts liberaux, vrye konsten.*

Arteil, (m) *Toon of teen van de voet. (Zie Orteil).*

Artémon, (m) *Onderste katrol van een takel* (f).

Artère, (f) *De slagader.*

Artériel, elle (adj.) *Tot de Slagader behoorende.*

Arterieux, euse (adj.) *Pols-aderig.*

Arteriotomie, (f) *Opening der slagader.*

Artichaud, (m) *Eene Artischok* (f).

Article, (m) *Een lid* (n); *article de foi, geloofs artikel; article de la mort, doods-straf; article d'un compte, post eener rekening.*

Articulaire, (adj.) *Maladie articulaire, leeden-pyn, jigt.*

Articulation, (f) *Duidelyke uitspraak; zamenvoeging van twee ge-beentens; verdeeling.*

Articuler, (v. a.) *Duidelyk uitspreken; zyn eisch door lid-verdeelin-voorstellen.*

ARS. ART. ARU. &c. 45

Artifice, (m) *List, konst, schran-derheid; feu d'artifice, konst-vuur-werk.*

Artificiel, elle (adj.) *Kunstig, dan door kunst gemaakt en niet natuurlijk is.*

Artificiellement, (adv.) *Kunstig-lyk.*

Artificier, (m) *Konst-vuur-werk-maaker.*

Artificieuxment, (adv.) *Listig-lyk, behendiglyk.*

Artificieux, euse (adj.) *Kunstig-lyk, listiglyk.*

Artiller, (m) *Een die aan 's Ge-schut werkt.*

Artillerie, (f) *'s Geschut* (n).

Artimon, (m) *Mât d'artimon, be-zaam of achter mast; voile d'arti-mon, bezaan zeil.*

Artisan, (m) *Ambachtsman, band-werksman, konstenaar; uitvinder, stigter; oorzaak van iets.*

Artisanne, (f) *Ambachts-vrouw.*

Artisé, ée (adj.) *Konstiglyk ge-maakt.*

Artison, (m) *Houtworm.*

Artiste, (adj. & m.) *Konstig, konste-naar; main artiste, konstige hand.*

Artistement, (adv.) *Konstiglyk.*

Aruspice, (m) *Waarzegger uit de ingewanden der Offerdieren, (by de oude Rom.)*

Aruspicine, (f) *Waarzeggery daar van.*

Arzel, (adj.) *Cheval arzel, Paerd het geen van achteren aan de regter voet een witte vlak heeft.*

As. (m) *Kaarten-aas* (n); *as de-cœur, de pique, de carreau, de trefle, harten- ruiten- schoppen- kla-veren-aas.*

A savoir, (adj.) *Te weten; na-mentlyk; (savoir is beter).*

Asbeste, (m) *Onbrandbaar glas van zekere steen gemaakt.*

Ascarides, (m. pl.) *Wormpjes die zig aan het fondement zetten.*

Ascendant, ante (adj.) *Opgaande, opklimmende; ligne ascendant, op-gaande linie.*

Ascendant, (m) *Opgang eener ster-re* (f); *gezag* (n); *heerschappy* (f); *teeken 't welk op de kim verschynd, zoo dra iemand gehoorren word; pren-*

dre

46 ASC. ASM. ASP. &c.

are l'ascendant far quelcun, den baas over iemand speelen.

Ascension, (f) Opklimming; Hemelvaart; Hemelvaartsdag.

Ascétère, (m) Klooster (n).

Ascétique, (adj.) Godvruchtig; vie ascétique, klooster-leven.

Asciens, (m. pl.) Volk dat onder de linie woond.

Ascolies, (f. pl.) Feesten ter eere van Bacchus.

Asine, (adj.) Bête asine, (in Rechten) Ezel.

Asmodée, (m) Vorst der duisternis.

Aspect, (m) Gezicht (n), beschouwing (f); un aspect terrible, een grimmig gelaat; maison d'un aspect agréable, een huis dat wel vertoond.

Asperge, (f) Aspergie, (zekere plant).

Asperger, (v. a.) Besprengen, besproeien.

Asperges. (Zie Asperfoir).

Aspérité, (f) Scherpheid, strengheid.

Asperfer, (v. a.) Besprengen.

Asperfon, (f) Besprenging, weijing.

Asperfoir, (m) Een Wy-kwaft, kwispel.

Asphalte, (m) Fooden-lym.

Aspic, (m) Adder, (zeker vergiftige Slang); nardus (een kruid); langue d'aspic, kwaadsprekende tong; huile d'aspic, spyk-olie.

Aspirant, te (adj.) Aanademend; uitsprekende; pompe aspirante, een trek-pomp.

Aspirant, (m) Iemand die naar eenige plaats of waardigheid dingt; item eene letter die uitgesproken word.

Aspiration, (f) Aanblazing; uitgalming (f); vierige zugt tot God (m); verlangen naar iets (n).

Aspirer, (v. a. & n.) Aanademen; verlangen; aspirer à quelque chose, naar iets trachten; aspirer une lettre, eene letter uitspreken.

Aspre, (m) Een asper, (stuk Turks geld).

Assablement, (m) Hoop zand.

Assabler, (v. a.) Met zand vul-ten; assabler un Vaisseau, een Schip op een zand-bank voeren.

ASS.

s'Assabler, (v. r.) Met het Schip op een zand bank blyven zitten.

Assafoetida, (f) Duivels-drek, (zekere gomme).

Assaillant, te (adj.) Aangevallen, besprongen.

Assaillir, (v. a.) Bespringen, aantasten.

Assaisonné, ée (adj.) Toebereid.

Assaisonnement, (m) Toeberleiding (f).

Assaisonner, (v. a.) Gereed maaken, klaar maaken; assaisonner les viandes, de spyzen toemaaken; assaisonner l'agréable avec l'utile, het nuttige met het aangenaame paaren.

Assaisonneur, (m) Bereider, gereedmaaker.

Assassin, ine (m. & f.) Verraderlyke Moordenaar, Moordenaarster.

Assassinant, ante (adj.) Verdrietig; des compliments assassinants, verveelende complimenten.

Assassinat, (m) Moord (f).

Assassiné, ée (adj.) Vermoord, omgebracht.

Assassinateur, (m) Moordenaar, ombrenger.

Assassiner, (v. a.) Heimelyk vermoorden, van kant helpen; schelden; eerrooven; assassiner de coups, wakker aflossen.

Assation, (f) Braading, kooking van iets in zyn eigen sap, als koffy enz.

Assaut, (m) Aanval; bespringing; storm; prendre une Ville d'assaut, een Stad stormenderhand inneemen; monter à l'assaut, storm loopen; faire assaut d'esprit, zyn verstand ten toon stellen.

Assécution, (f) Verkryging van een Geestelyk ampt.

Asséur ou Assesseur, (m) Schat-ter, taxeerder van den impost, hoofdgeld.

Assemblage, (m) Verzameling, vergadering, byeen voeging van verscheide dingen (f).

Assemblée, ée (adj.) Vergaderd.

Assemblée, (f) Vergadering, r'za-menkomst; bal.

Assembler, (v. a.) Verzamelen, vergaderen, byeen voegen; s'assembler, (v. r.) zig verzamelen.

Assen.

Assembleur, (m) Een vergaarder der bladen, (by Boekb.).

Assener, (v. a.) Assener bien son coup, zyn schoot, sloot aanbrengen.

Asséoir, (v. a.) Zetten, neêrzetten; asséoir un enfant, een kind neêrzetten; asséoir le camp, het leger neêrslaan; asséoir sa vue sur quelque chose, zyne oogen op iets vestigen.

s'Asséoir, (v. r.) Zig nederzetten, zitten.

Assermenter, (v. a.) Met eede sterken, (oud w. in Recht.)

Asserteur, (m) Voorstander der waarheid.

Assertion, (f) Stelling die men voor waarachtig staande houdt.

Assertivement, (adv.) Bekrachtigender wyze.

Asservir, (v. a.) Te onderbrengen, dienstbaar maaken.

Asservissement, (m) Dienstbaarheid, Slavernye (f).

Assesseur, (m) Byzitter, (in Rechten).

Assessorial, ale (adj.) Dat daar toe behoord.

Assette, achette ou aissette, (f) Leidekkers hamer (m).

Assez, (adv.) Genoeg; assez bien, wel genoeg; je me porte assez bien, ik vaar redelyk wel.

Assidu, ue (adj.) Gestadig, vlytig; assidu en travail, naerstig aan 't werk.

Assiduité, (f) Vlytigheid, yver; avoir de l'assiduité à l'étude, de studie vlytig betragten.

Assidument, (adv.) Ievrig, naarstiglyk.

Assiégé, ée (adj.) Belegerd; les assiégés, de belegerde.

Assiégeant, ante (adj.) Belegerende; les assiégeants, (m. pl.) de belegeraars.

Assiègement, (m) Belegering.

Assiéger, (v. a.) Belegeren; iemand ergens om aan zyn.

Assieme. Zekere sponsachtige steen. Assiente ou Assiento. Maatschappij van Kooplieden in America.

Assiette, (f) Tafel-bord; legging; l'assiette de l'ame, de ziels toestand;

l'assiette du camp, de leger-plaats; l'assiette d'une place, de legging van een plaats; assiette à mouchettes, een snuiter bakje; son assiette à diné pour lui, schoon hy niet meê gegeten heeft moet hy echter betaalen, (spr. w.)

Assiettée, (f) Een bord vol.

Assignat, (m) Aanwyzing wegens betaling op goederen die 'er voor verpand staan, (in Rechten).

Assignation, (f) Dagvaarding voor 't Gericht; aanwyzing; donner assignation, tyd bestellen; payer une assignation, eene assignatie voldoen.

Assigner, (v. a.) Aanwyzen; tyd en plaats bestellen; dagvaarden voor 't Gerecht; assigner un lieu pour habiter, een plaats om te bewoonen, aanwyzen.

Assimilation, (f) Gelykmaaking van iets; overeenkomst.

Assimilé, ée (adj.) Gelyk gemaakt.

Assimiler, (v. a.) Gelyk maaken.

Assis, ise, (adj.) Gereesen.

Assise, (f) Een ry steenen in een muur (m).

Assises, (f. pl.) Zit-dag (m), Gerichts-dagen.

Assistance, (f) Hulp, bystand, onderstand; tegenwoordigheid.

Assistant, ante (m. & f.) Raadsman, bystander in nood; meede-helper; een die tegenwoordig is.

Assisté, ée (adj.) Bygestaan, geholpen.

Assister, (v. a. & n.) Bystaan, helpen; tegenwoordig zyn; assister ses amis de ses conseils, zyn vrienden met zyn raad bystaan; assister au service divin, de Godsdienst bywoonen.

Association, (f) Maatschappij (f), Gezelschap (n).

Associé, (f. & adj.) Medehandelaar; medehandellende.

Associer, (v. a.) Iemand aanneemen tot maatschappij.

s'Associer, (v. r.) Zig met iemand verbinden, in maatschappij treden.

Assommer, (v. a.) Dood slaan, ter neer slaan; assommer de coups, geweldig slaan; assommer par des impor-

portunitez, iemand doodelyk verveelen.

Affommoir, (m) Rotten - val, sprenge.

Affomption, (f) Maria Hemelvaart; nasselling eener sluitreden.

Affonnance, (f) Gelykluidendheid der rym woorden.

Affortl, ie (adj.) t' Zamen-gesbikt, gesorteerd; mariage mal assorti, qualyk geschikt huwelyk.

Affortiment, (m) t'Zamen-sbiking, le verd & le bleu est un vilain assortiment, groen en blaauw komt slegt by een; acheter un assortiment de marchandises, eene sorteering van waaren koopen.

Affortir, (v. a. & n.) t' Zamen-schikken, t'zamen-voegen, paaren; assortir ce drap de quelque doubleure, de voeringen overeenkomstig het laaken zoeken.

Affortissant, ante (adj.) t'zamen-voegend, passend.

Affoter, (v. a.) (gem. w.) Zot maaken.

Affoupi, ie (adj.) Gestu, gestild.

Affoupir, (v. a.) In slaap doen vallen; verzachten; stillen; byleggen; ce remède à affoupi la douleur, dit hulpmiddel heeft my verzacht; affoupir une querelle, een twist, oproer stillen.

Affoupissant, te (adj.) Stillend, verzagend; le pavot est affoupissant, Heulzaad is slaap verwekkend.

Affoupissement, (m) Slaaperigheid, ongewoeligheid (f).

Affouplir, (v. a.) Verzachten, buigzaam maaken.

Affourdir, (v. a.) Doof maaken, voldoen; s'affourdir, (v. r.) doof worden.

Affouvir, (v. a.) Verzadigen, voldoen; affouvir sa rage, zyne woede voldoen.

Affouvissement, (m) l'Affouvissement de ses passions, de verzadiging zynen driften.

Affujetti, ie (adj.) Onderworpen.

Affujettir, (v. a.) Onderworpen, onderdaanig maaken; s'affujettir, (v. r.) zig onderwerpen.

Affujettissant, ante (adj.) Onderwerpend.

Affujettissement, (m) Onderdaanigheid, onderwerping (f).

Affurance, (f) Verzekering; kloekmoedigheid, stoutheid; pand-stelling; lieu d'affurance, bewaarplaats, gevangenis; avoir assurance d'une chose, zekerheid van iets hebben; mettre son assurance en Dieu, zyn vertrouwen op God stellen; assurance de nier quelque chose, stoutheid om iets te ontkennen; police d'affurance, verzekerings contract of police van assurantien op goederen.

Affuré, ée (adj.) Verzekerd, l'assuré paye à son Assureur tant pour cent, de verzeikerder (verassureerder) betaald aan den verzekeraar (assureur) zoo veel ten 100.

Affurément, (adv.) Zekerlyk, ontwyffelbaar.

Assurer, (v. a.) Verzekeren; assurer une dette, voor een schuld, pand zetten; assurer un Vaisseau, een Schip ter assurantie-kamer verzekeren; s'assurer en quelcun, op iemand betrouwen; s'assurer de la bonté de quelcun, zig van iemands goedheid verzekerd houden; s'assurer de quelcun, iemand in begenis neemen.

Assureur, (m) Verzekeraar (Assurateur) van Scheepen, enz.

Astérisme, (m) Gesternte (n), verzameling van Sterren (f).

Astérique, (m) Sterre (*) die in de Boeken tot een teeken word gesteld.

Asthmatique, (adj.) Kort-ademig.

Asthme, (m) Eng-borstigheid, kort-ademigheid (f).

Astic, (m) Een bol heen (voor het vet der Schoenm.).

Astragale, (m) Zekere ring of band waar mede de Pylaaren onder en boven gecierd worden; ring voor aan een Gesbut.

Astral, ale (adj.) Het geen tot de Sterren behoord.

Astre, (n) Eene Sterre; observer les astres, de Sterren waarneemen.

Astreindre, (v. a.) Dwingen, verplichten; verstoppen (in Geneesk.); s'astreindre aux coutumes, zig aan de gewoontens binden.

Astreint, (adj.) Gedwongen, gebonden; verstoppt.

AST. ASY. ATA. ATH. &c.

Astriction, (f) *Dwang; verstop-ping.*

Astringent, te (adj.) *t'Zamentrek-kende; remede astringent, stoppend geneesmiddel.*

Astroc, (m) *Strop van een touw; item groot touw, (zee w.)*

Astrolabe, (m) *Sterren-hoogte-mee-ter, Astrolabium.*

Astrologie, (f) *Sterren-beduid-kunde.*

Astrologique, (adj.) *Astrologisch.*
Astrologue, (m) *Een Sterren-aan-duider.*

Astronome, (m) *Een Sterren-kyker.*

Astronomie, (f) *Sterren-loop-kunde.*

Astronomique, (adj.) *Sterren-kun-dig.*

Astronomiquement, (adv.) *Ster-ren-kundiglyk.*

Astuce, (f) *Loosheid; arglistig-heid, (oud w.)*

Asyle, (m) *Toevlugt, vryplaats (f).*

Asymetrie, (f) *Ongelyke maat, (in Rekenk.)*

Asymptote, (adj.) *Word gezegd van 2 Linien die malkanderen altyd naderen, en nooit, hoe lung ook getrok-ken, doorsnyden.*

Atabale, (m) *Soort van trom by de Moeren.*

Atermoiement. (Zie Attermoye-ment).

Athanor, (m) (in Smeltk.) *Een groote Oven.*

Athée, (m) *Godverzaaker.*

Athée, (adj.) *Godloochenend.*

Athéisme, (m) *Godverzaaking*
Athéïstery (f).

Athéiste, (m) *Godverzaaker, (be-ter Athée).*

Athlete, (m) *Een Kampvechter; (figuurl.) groote Voorstander van iets.*

Athlétique, (adj.) *Worstelend.*

Athmosphere, (f) *Damp-kring, gedeelte der lugt, t welk het naaste by de aarde komt.*

Atinter, (v. a.) *Onmaatig optie-ren; (oud w.)*

Atlante, (m) *Een lastdraagende fi-guur, (in Grieksche bouwk.).*

Atlas, (m) *Kaartboek van de gant-sche Waereld; eerste werzelbeen van den hals (u).*

ATH. ATO. ATU. &c. 49

Atmosphere, (m) (Zie Achmo-sphere).

Atome, (m) *Veezelij, stoffe, on-deelbaar lighaam (n).*

A tort & à travers, (adv.) *Para-ler à tort & à travers, in 't bon-derd, zoo wat heen praaten.*

Atour, (m) *Vrouwen cierraad, op-cieringe (f); Dame d'atour, Staats-dame, Kamenier.*

Atournareffe, (f) *Vercierster eener Bruid, (oud w.)*

Atourner, (v. a.) *Optieren, op-tooien.*

Atout, (m) *Troefblad (n); (in het Kaartspel).*

Atrabilaire, (adj.) *Gal-achtig, droefgeestig.*

Atrabile, (f) *Zwarte gal.*

Atrastyles, (m) *Kardo benedictus, (kruid).*

Atre, (m) *Haard, Haardsteede, Haardstef.*

Atroce, (adj.) *Tffelyk, schrikkelyk; une crime atroce, eene gruwelyk-misdaad.*

Atrocité, (f) *Atrocité d'un cri-me, zwaarheid; afgrysselykheid een-er misdaad.*

Atronchement, (m) *Regt van een Heer op zommige plaatzen.*

Atrophie, (f) *Uitteering.*

Atrophie, ée (adj.) *Membre at-trophie, lid dat geen voedsel heeft.*

Attabler, s'attabler, (v. r.) *Aan tafel gaan zitten, (gem. w.)*

Attache, (f) *Kram; bouwast; snoer, riem; vlyt, yver; ver-plichting; stander in een wind-moolen; étudier avec attache, neerslig stu-deeren; vivre sans attache, onbe-dwongen leeven; bas d'attache, ry-kouffen; chien d'attache, een band bond.*

Attaché, ée (adj.) *Vastgemaakt.*

Attachement, (m) *Verbintenis; drift, zucht, geneegenheid; il a un grand attachement pour sa maitresse, hy heeft groote liefde voor zyn vryster.*

Attacher, (v. a.) *Binden, vast-maaken, bechten; verbinden, verplich-ten; attacher les yeux sur quelque chose, de oogen ergens op slaan; mon devoir m'attache auprès de lui;*

my n plicht worderd by hem te blyven.

s'Attacher, (v. r.) *Zig ergens aanhechten; iets aangrypen; kleeven; s'attacher à l'étude, zig aan de oeffening overgeeven; s'attacher auprès d'un grand Seigneur, zig by een groot Heer verbinden; s'attacher à une opinion, by een gevoelen blyven.*

Attaches, (f. pl.) *Looce ringetjes aan de vengfeler-roeden.*

Attaquable, (adj.) *Dat aan te vallen is, aangrypelyk.*

Attaquant, (m) *Aanvaller, aangryper.*

Attaque, (f) *Aanval; attaque d'une place, aantastfing eener plaats; attaque de maladie, overval van ziekte; donner une attaque à quelcun, iemand bits bejegenen.*

Attaqué, ée (adj.) *Aangetast, enz.*

Attaquer, (v. a.) *Aanvallen, aanranden; s'attaquer (v. r.) à quelcun, met iemand ruzie zoeken.*

Attédier, (v. a.) *Verdrieten, verdrietig vallen, (oud w.).*

Atteindre, (v. n. & a.) *Bereiken, achterhaalen; atteindre son but, zyn oogmerk bereiken; je ne saurois l'atteindre, ik kan hem niet achterhaalen, byhaalen; je ne puis pas atteindre jusques là, ik kan zoo ver niet reiken.*

Atteint, te (adj.) *Achterhaald; atteint d'un coup de fleche, met eene pyl getroffen; atteint d'amour, door liefde getroffen.*

Atteinte, (f) *Aanval; une rude atteinte, een harde slag; donner atteinte à l'honneur de quelcun, iemands eer kwetzen, benadeelen; atteinte aux loix, kwetzing der wetten; être hors d'atteinte, buiten vreeze, buiten bereik van iets zyn.*

Attelage, (m) *Een span trekdieren; voorspanning; wagentuig.*

Attele, (f) *Haam, (zeker Paerden tuig); spalk voor gebroken leden.*

Atteler, (v. a.) *Aanspannen; (mettre les chevaux au carrosse, is beter).*

Attelier, (m) *Werkhuis (n), loors; spinplaats voor zywormen (f).*

Attendant, te (adj.) *Naastgelegen; vigne attenante à la mienne, wyngaard grenzende aan de myne.*

Attendant, (adv. & prep.) *Attendant l'un de l'autre, naast malkanderen.*

Attendant, te (adj.) *Wagtende, verwagtende; prenez cela, en attendant mieux, neemdt dit op hoop van beter.*

En attendant, (adv.) *Middelertwyl, ondertusschen; je vais devant en attendant qu'il vienne, ik ga voor uit ondertusschen tot dat hy komt.*

Attendre, (v. a.) *Wagten, verwagten; je l'attends, ik wagt hem, haar; attendre le boiteux, (spr. w.) nader bericht inwagten; s'attendre, (v. r.) verwagten; je ne m'attendois pas à cela, ik had dat niet verwagt, te gemoet gezien.*

Attendrir, (v. a.) *Vermurwen, verzagten; tot medelyden brengen; s'attendrir, (v. r.) zagt, murw, mals worden.*

Attendrissément, (m) *Vermurwing (f), medelyden (n).*

Attendu, ue (adj.) *Gewagt, verwagt.*

Attendu, (conj.) *Aangezien; il fût exempté du service, attendu son âge, by wierd van den dienst vrygekeend, uit hoofde van zyne jaaren.*

Attentat, (m) *Aanslag (m); misdaad (f); horrible attentat, gruwzaam beftaan, toedeg.*

Attentatoire, (adj.) *(in Rechten) Dat met de wetten ftrydig is.*

Attente, (f) *Verwachting; contre mon attente, tegens myne verwachting; pierre d'attente, kant of bind steen in eene muur; table d'attente, ledige steen boven een deur, voor opschriften.*

Attenter, (v. n. & a.) *Op kwaad toelleggen; attenter sur la vie &c. de, op het leven enz. toelleggen van.*

Attentif, ive (adj.) *Oplettend, opmerkzaam.*

Attention, (f) *Oplettendheid, aandagt.*

Attentivement, (adv.) *Oplettende, aandachtiglyk.*

Atténuant, (adj.) *Bloed verdunnend, (in Geneesk.)*

Atténuatif, ive (adj.) *(Zie Atténuant).*

Atté-

ATT.

Atténuation, (f) *Verzwakking*, *verval van krachten*; *verduining*.

Atténuer, (v. a.) *Verzwakken*; *verdunnen*; *les jeunes & les veilles atténuent le corps, vasten en waaken verzwakt het ligbaan*.

Attermoyement, (m) *Uitsfel van betaaling*.

Attermoyer, (v. a.) *De tyd van betaaling verlenen*.

Attelage, (m) *Landkenning*, (zee w.)

Atterrer, (v. a.) *Ter aarde werpen*, *neêrsmjten*.

Atterrir, (v. n.) *Aan land komen*, *aanlanden*, (zee w.)

Atterrissement, (m) *Aanslikking*, *aanwas van land*, *door de vloed veroorzaakt*.

Attestation, (f) *Getuigenis*, *getuigenschrift* (n), *attestatie* (f).

Atteste, ée (adj.) *Getuigd*, *enz.*

Attester, (v. a.) *Getuigenis geven*, *getuigen*; *betuigen*, *verklaaren*; *j'en atteste toute la Ville, ik roep de gantsche Stadt 'er over tot getuigen*.

Atticisme, (m) *Korte en zinryke spreektrant* (f).

Atticures, (f. pl.) *Vierkante pylaaren*; (in Bouwk.)

Attiédir, (v. a.) *Verkoelen*, *laauw maaken*; *attiédir l'auditeur, den toehoorder verslaauwen*; *s'attiédir, (v. r.) verslaauwen, onlustig worden*.

Attiédissement, (m) *Verkoeling* (f).

Attifer, (v. a.) *Opschikken*, (oud w.)

Attifet, (m) *Vrouwen hoofdciersel* (n); (oud w.)

Attirail, (m) *Toerusting* (f); *reistuig* (n); *bagage* (f); *l'attirail d'un Vaisseau, Scheeps-toebehooren*.

Attirant, ante (adj.) *Aantrekkend*.

Attirante, (f) *Een sleep lint*, (eertyds gedragen).

Attirer, (v. a.) *Aantrekken*, *tot zig trekken*; *sa politesse lui attire tous les cœurs, zyne beleefdheid trekt alle harten tot hem*; *l'aimant attire le fer, de zeil-steen trekt het yzerna zig*, *s'attirer des ennemis, zig vyanden op den hals haalen*.

Attise-querelle, (m) *Twistmaaker*, *stoekebrand*, *aanbitter*.

ATT.

51

Attiser, (v. a.) *Attiser le feu, het vuur aanstookten*; (figuurl.) *olie in het vuur werpen*, *aanbitzen*.

Attiseur, (m) *Attiseuse, (f) Aanstooker*, *aanbitter*; *aanstookster*.

Attissonnoire, (m) *Vuur-haak*, *roer-zyser*.

Attitrer, (v. a.) *Attitrer quelqu'un, iemand last, commissie geven*.

Attitude, (f) *Houding*, *gestalte* (Dansm. Beeldh. en Schild. w.)

Attollon, (m) *Een hoop kleine Eilandjes*.

Attouchement, (m) *Aanraaking*, *voeling* (f).

Attoucher, (v. a.) *Aanraaken*, (oud w.)

Attractif, ive (adj.) *Vertu attractive, aantrekkende kragt*.

Attraction, (f) *Aantrekking*.

Attractive, (adj. f.) *Het geen de kracht heeft van aan te trekken*.

Attirer, (v. a.) *Aantrekken*, *aanlokken*.

Attrait, (m) *Aanlokzel*; *lok-aas* (n), *aantrekking* (f).

Attrape, (f) *Val*, *strik om iets mede te vangen* (m); *takel waar by een Schip in't kielhaalen of als't van 't spapel loopt, gehouden word*.

Attrapemignon, (m) *Een schynheilige*.

Attraper, (v. a.) *Vangen*, *krygen*; *betrappen*; *attraper un brochet dans un piège, een snoek met een strik vangen*, *strikken*; *attraper sur le fait, op de daad betrappen*; *je ne puis pas l'attraper, ik kan hem niet agterhaalen*; *il m'a bien attrapé, hy heeft my schoon by de neus gehad*, *bedrogen*; *attraper le sens d'une chose, de zin van een zaak begrypen*, *vatten*; *les chevaux courent les benefices & les ânes les attrapent, (spr. w.) verstandige staan naar ampten en de gekken krygen ze*.

Attrapoire, (f) *Een strik*; *slimme trek* (m).

Attrayant, te (adj.) *Aanlokkende*, *bekoorende*.

Attremper. (Zie Tremper).

Attribuer, (v. a.) *Toewijzen*, *toefchryven*;

52 ATT. AU. AVA.

fehryven; s'attribuer, (v. r.) *zig aanmaatigen*.

Attribut, (m) *Eigenschap*, *hoedanigheid*; iets dat tot eenig ampt behoort (f); la *miséricorde* est un attribut de Dieu aussi bien que la Justice, de *barmhertigheid* is zoo wel een eigenschap Gods als de *Gerechtigheid*.

Attributif, ive (adj.) *Toeëigenend*.

Attribution, (f) *Verleening* v an eenig voorregt; *toelegging*, eene bezol- ding.

Attributs, (m. plur.) *Zinnebeelden*, (in een Schildery).

Attristant, te (adj.) *Bedroevend*.

Attristé, ée (adj.) *Bedroefd*.

Attrister, (v. a.) *Bedroef*, *be- kommerd* maaken; s'attrister, (v. r.) *zig bedroeven*.

Attrition, (f) *Berouw* uit vree- ze der straf (n); het wryven van twee Ligchaamen tegen elkander, (in Na- tuurk.)

Atroupement, (m) *Vergaadering*, *schaare*, *meenigte* (f).

Attrouper, (v. a.) *Vergaaderen*, *by malkanderen* doen komen; s'attrou- per, (v. r.) *by malkanderen* loopen.

Au, (art. du datif m. in 't meerv. aux); *aan de*, *aan het*; als: au Pe- re, *aan de Vader*; aux Enfans, *aan de Kinderen*; au Vaisseau, *aan het Schip*; aux Vaisseaux, *aan de Schee- pen*.

Au, (prep.) *in*, *met*, *tot*, *nu*; durci au feu, *in 't vuur* gehard, tou- cher au doigt, *met den vinger* aan- raaken; pot au lait, *een pot tot melk*, *melk-pot*; au jugement de tous, *na 't voordeel van allen*; être au lit, *in 't bedde* zyn; au pis al- ler, (adv.) *ten ergsten* genomen, *als niets deugen wil*; au reste, (adv.) *voor 't overige*.

Avachir, s'avachir, (gem. vv.) *Lag*, *lui en ondeugend* worden; *ver- slenzen*, *verslappen*, (van ieder gez.) *neêrhangen* (van takken gez.).

Avage, (m) *Zeker Beuls markt- recht te Parys*.

Aval, (m. Koopm. w.) *Borgtocht*, *verzekering wegens eene Wisselb. om als de betrokkene niet betaald*, *de ge- ver of endossant daar van de waarde gort doen zal*.

AVA.

Aval, (adv.) *Neêrwaards*, *met den stroom*; vent d'aval, *zuid westen wind*.

Avalage, (m) *Neêrvaart met den stroom*; 't neêrlaaten, neêrstryken van iets met een takel of winde; item loov daar van.

Avalaïson, (f) *Geweldige afloop*, *water val*; *wegspoeling van Huizen*, enz.

Avalanges ou Avalanches, (f. pl.) *Sneeuw val*; *grootte klompen sneeuw*, *die van 't gebergte vallen en zomtyds heele gebuigten overdekken*.

Avalant, te (adj.) *Bateau avalant*, *een met de stroom afvaarende schuit*; le montant doit céder à l'avalant, *het opvaarende moet het afvaarende schip wyken*.

Avalé, ée (adj.) *Neêrgelaaten*; *met de stroom neêrgekomen*; *ingeslokt*, enz.

Avalée, (f) *Zoo veel een Weever afkan werken* *bvorens hy zyne boo- men af en oprold*.

Avaler, (v. a.) *Inslokken*, *neêr- zwelgen*; *neêrvaaren*; *voor de be- taaling eenes Wisselbriefs inslaan*; avaler un affront, *eene belediging opkroppen*; avaler du vin dans une cave, *wyn in een kelder neêrlaaten*; ava- ler une branche, *eenen tak afhouwen*.

Avaleur, (m) *Zwelger*, *vraat*, *galzigaard*; *avaleur de charettes ferrées*, *een snoeshaan*.

Avalies, (f. pl.) *Wol van wellen der geslagte Schaapen*.

Avaloire, (f) *Een wyd keelgat* (n); *item staart-riem (van een Paerden-tuig)*; *staniper* (by Hoedem.) (m).

Avalure, (f) *Nieuwe zwamagtige Paarde-boef*.

Avance, (f) *Vooruit betaaling* (f); *voordeel*; *uitslek aan een gebouw*; *ver- schot* (n); donner dix pas d'avance à quelcun, *iemand tien schreeden voor uit geeven*; faire des avances pour la reconciliation, *beginzelen tot eene bevrediging maaken*; faire une avance de mille francs, *een verschot van 1000 guldens doen*; par avance, d'avance, (adv.) *van te vooren*, *vooraf*.

Avancé, ée (adj.) *Gevorderd*; *garde avancée*, *uitgezette wagt*.

Avah

AVA.

Avancement, (m) *Vordering*, voortgang, opkomst (f).

Avancer, (v. n. & a.) *Vorderen*, voorschuiwen, enz. avancer quelque chose, iets opperen, op de baan brengen; avancer de l'argent, geld verschietsen; l'horloge avance, het uurwerk loopt te ras; avancer l'horloge, het uurwerk vooruit zetten; avancer un pas, eene schrede voortgaan; avancer son départ, zyn vertrek verhaasten; avancer ses affaires, zyne zaaken voortzitten; je n'avance guere, ik vordere weinig; avancez un peu cette table, schuif die tafel een weinigje voor uit; cette pierre avance trop, die steen schiet te veel voor uit; avancer la main, de hand uitsleeken; s'avancer, (v. r.) voortrukken; le blé s'avance fort, het korn groeid wakker.

Avanie, (f) *Afknevelary*, geweldendary der Turken; beschimping.

Avant, (prep.) *Voor*; avant le temps, voor den tyd; avant toutes choses, voor alle dingen.

Avant, (adv.) *Verre*, diep in; bien avant dans la nuit, zeer diep in den nacht; en avant, voor uit; pousser en avant, voor uit stooten; mettre en avant, voordraagen, voorstellen; avant que, (koppel-w.) voor dat.

Avant, (m) *Het voorschip* (n), voorsteeven, de boeg; être de l'avant, vooruit loopen; le vent se rangea de l'avant, de wind liep tegen; mettre de l'avant, voorby zeilen; Vaisseau trop sur l'avant, een voor-lastig Schip, (Scheeps w.)

Avantage, (m) *Voordeel* (n), winst (f); het galien van een Schip (n), parler à l'avantage de quelqu'un, met roem van iemand spreken; cela tourne à son avantage, dat gedyd tot zyn voordeel; il eut l'avantage sur lui, hy had de overhand.

d'avantage. (Zie Davantage).

Avantager, (v. a.) *Bevoordeelen*.

Avantageusement, (adv.) *Voordeeliglyk*.

Avantageux, euse (adj.) *Voordeelig*.

Avant-bec, (m) *Uitstek* (n) onder en steene brug daer de boog op rust.

AVA.

53

Avant-bras, (m) *'t Gedeelte van den arm, van den elleboog tot het gewricht van de hand*, (n).

Avant-corps, (m) *'t Voorgebouw* (n).

Avant-cour, (m) *Voorhof* (n).

Avant-coureur, (m) *Voorlooper*.

Avant-couriere, (f) *Voorloopster*.

Avant-dernier, iere (adj.) *Wat voor den laatste gaat*.

Avant-fossé, (m) *De buitenste gragt eener vesting* (f).

Avant-garde, (f) *De voorhoede*; l'avant & l'arriere garde, de voor- en agterhoede.

Avant-gout, (m) *Voormaak*.

Avant-hier, (adv.) *Voor- of eergisteren*.

Avantin, (m) *Takje om te enten of te pooten*.

Avant-jour, (adv.) *Voor 't opkomen van den dag*.

Avant-logis, (m) *Voorhuis* (n), voorwooning (f).

Avant-main, (f) *Het binnenste van de hand* (n).

Avant-midi, (m. & adv.) *De tyd voor den middag*; voor den middag.

Avant-mur, (m) *Voor-muur* (f).

Avant-part, (f) *Het gedeelte voor uit* (n).

Avant-pêche, (f) *Vroege Perzik*.

Avant-pié, (m) *Voorste gedeelte van de voet*.

Avant-poignet. (Zie Avant-main).

Avant-portail, (m) *Voorhof* (n).

Avant-propos, (m) *Voorreden*, vooraffpraak (f).

Avant-quart, (m) *Voorslag van 't quartier uurs* (n).

Avant-toit, (m) *Voordak, afdak* (n).

Avant-train, (m) *Voorgestel van een affuit* (n).

Avant-veille, (f) *De avond voor eenen heiligen avond*.

Aventure. (Zie Aventure).

Avare, (subst. & adj.) *Gierigaard*, schrok, vrek; gierig, vrekking, schraapagtig.

Avarement, (adv.) *Gieriglyk*.

Avarice, (f) *Gierigheid*.

Avarecieux, euse. (Zie Avare).

54 AVA. AUB. AUC.

Avarie, (f) *Havengeld*, anker-geld; item *zee-schaden*, *havery*; *avarice* *grosse*, *havery* *gros*; (*Schade die men door 't overboord werpen of door de Zee-rovers aan de goederen lyd*): *avarie ordinaire*, *kleine haveny*, (*gewoone onkosten van 't Schip*).

Avaste, (adj.) *Hou op*, (*Scheeps w.*)

A vau-l'eau, (adv.) *Aller à vau-l'eau*, *met den stroom neêrwaards gaan*.

Aubade, (f) *Morgen-musiq* *dat een minnaar aan zyn minnares 's morgens vroeg speeld*; item *geraas*, *geschreeuw* (n).

Aubain, (m) *Vreemdeling*, *uitheemse inwoonder*.

Aubaine, (f) *Recht des Konings op de erffenis van eenen Vreemdeling in zyn land gestorven* (n).

Auban, (m) *Recht het welk men den Heer of zyne Gerechtsdienaaren betaald, om vryheid te hebben van zyn winkel of kraam te openen* (n).

Aube, (f) *De dageraad*; *Priesterlyke misgewaad*; *plank van een moolen-rad, waar op het water valt*; *terste nacht wacht*, (*plat voet genaamd*) (*Scheeps w.*)

Aube-épine, (f) *Witte Haag-doorn* (m).

Auberger, (f) *Een Herberg*.

Aubergiste, (m. & f.) *Herbergier*, *Waard*, *Hofpes*; *Herbergierster*, *Hospita*, *Waardin*.

Auberon, (m) *Kram daar de tong van een slot in schiet*.

Auberonnière, (m) *Plaatje daar de kram aan vast is*.

Aubier ou Aubour, (m) *Spint in 't hout* (n).

Aubifoin, (m) *Blaauwe koorntloem* (f).

Aubin, (m) *Gebroken gang van een Paerd*. (*Zie ook blanc d'œuf*).

Aubinet, (m) *Het voor-vinken-net* (n), (*Scheeps w.*)

Aubour. (*Zie Aubier*).

Aubrier, (m) *Een Havik met een witte staart*.

Audion, (f) *Openbaare verkoo-ping van boeken*.

Auduaire, (m) *Byvoegzel* (n).

Aucun, *une* (adj.) *Sans aucune*

AUC. AUD. AVE.

difficulté, zonder eenige zwarigheid, en aucune manière, in geenerlei wyze.

Aucunement, (adv.) *Eenigzints; geenzins*.

Audace, (f) *Stoutheid, vermetelheid*.

Audacieusement, (adv.) *Stoutelyk*.

Audacieux, euse (adj.) *Stout, vermetel*.

Au deça, (prep.) *Au deça de la rivière, aan deze zyde der riviere*.

Au de là, (prep.) *Aan geene zyde*.

Au devant, (adv.) *Aller au devant de quelcun, iemand te gemoete gaan*.

Audience, (f) *Geheer* (n); *Audientie-zaal* (f); *donner audience, geheer verleen*.

Audiencier, (m) *Deurwaarder van het laagere gerecht*.

Auditeur, (m) *Toeboorder*; *Auditeur des comptes, een Amptenaar die de Rekeningen opneemd, naziet*.

Auditif, ive (adj.) *'t Geen het gehoor betreft*.

Audition, (f) *Audition des témoins, verhooring der getuigen; audition des comptes, het nazien der rekening*.

Audkoire, (m) *Geheerplaats; de Vergadering* (f).

Avé, (m) *Groetenis van den Engel aan Maria* (f).

Avec, (prep.) *Met, mede; avec moi, met my*.

Aveindre, (v. a.) *Uit een kast haalen, aanreiken, (weinig geb.)*

Aveine ou Avoine, (f) *Haver* (m).

Aveline, (f) *Hazelnoot*.

Avelinier, (m) *Hazelaar, (beter Coudrier)*.

Avenage, (m) *Haver-tiende, die men aan den Grondheer verschuldigt is*.

Avenant, *te* (part.) *Le cas avenant, het geval gebeurende*.

Avenant, *te* (adj.) *Chose avenante, een behoorlyke zaak; à l'avenant, (adv.) naar maate, naar advenant, (à proportion)*.

Avenement, (m) *Avenement au trône, konst tot den troon*.

Avenir, (v. u.) *Gebeuren, (word alleen*

AVE.

alleen imperfoneelyk geb.) *il avint*, *het gebeurde*.

Avenir, (m) *De toekomstige tyd*; *à l'avenir*, *in 't toekomstige*.

Avent, (m) *Advent*, *tyd voor Christijns geboorte*, (in de R. Kerk).

Aventure, (f) *Waaging* (f); *voorval*, *lotgeval* (n); *geschiedenis* (f); *avantages galantes*, *minnen-gevallen*; *difeur de bonne aventure*, *goeder geluk zeggen*; *mal d'aventure*, *de fyt aan de vingers*; *la grosse aventure*, *bodemry*, (Koopm. w.)

à l'Aventure, (adv.) *Onbezonnen*; *fi d'aventure*, *zoo by geval*.

Aventurer, (v. a.) *Waagen*.

Aventureux, *euse* (adj.) *Waagagtig*, (oud w.)

Aventurier, *iere* (m. & f.) *Waaghals*; *zwerwer*, *gelukzoeker*; *landlooper*.

Avenu, *ue* (adj.) *Gebeurd*, *voorgevallen*.

Avenue, (f) *Toegang tot iets*; *laan*, *wandeldreef met boomen geplant* (m).

Avérer, (v. a.) *Bewyzen*, *waarmaaken*.

Averne, (m) *De Helle*, (woord by *Dicht*. gebeez.)

Aversaire. (Zie *Adversaire*).

Averse, (adv.) *il pleut à verse*, *het regend dat het giet*, *het slagregend*.

Averse. (Zie *Adverse*).

Aversion, (f) *Tegenzin* (f), *haat afkeer* (m).

Aversité. (Zie *Adversité*).

Avertin, (m) *Ziekte des gemoeds* *waar door iemand woedend word* (f).

Avertir, (v. a.) *Waarschuwwen*, *berichten*.

Avertissement, (m) *Bericht* (n), *waarschuwing* (f).

Avertisseur, (m) *Waarschuwer* *van 't Hof*.

Avette, (f) *Een Bietje*, (by *Dichters*).

Aveu, (m) *Bekentenis*; *toestemming*, *bewilliging*; *un homme sans aveu*, *een Landlooper*, *onbekend mensch*.

Aveugle, (subst. & adj.) *Een blinde*; *aveugle né*, *een blind geborene*; *au pais des aveugles les*

AVE. AUG. AVI. 55

borgnes sont Rois, *in 't land der blinden is een-oog Koning* (spr. w.) *passion aveugle*, *blinde liefde*.

à l'Aveugle, (adv.) *In den blinde*.

Aveuglement, (adv.) *Blindelyk*.

Aveuglement, (m) *Blindheid* (f); *onverstand* (n).

Aveugler, (v. a.) *Blinden*, *verblinden*.

Aveuglettes ou à tâtons, (adv.) *Blindelings*, *by den tast*.

Auge, (f) *Trog*, *bak* (m).

Augée, (f) *Een bak vol*.

Auger, (m) *Eetens-bakje voor een Voogel-kooy* (n).

Augment, (m) *Augment de dot*, *vermeerdering van Bruidschat*, (in *Rechten* (f)).

Augmentateur, *trice*, (m. & f.) *Vermeerderaar*, *vermeerderaarster*.

Augmentatif, *ive* (adj.) *Vermeerderend*.

Augmentation, (f) *Vermeerdering*.

Augmenter, (v. a.) *Vermeerderen*; *s'augmenter*, (v. r.) *toenemen*, *aangroeijen*.

Augural, *ale* (adj.) *Dat de Waarzeggerij aangaat*.

Augure, (m) *Een waarzegger*, *wiggelaar* (m); *voorteeken* (n), *voorspelling*, *wiggelaary uit de vlugt der vogelen* (f).

Augurer, (v. a.) *Iets voorbeduiden*, *voorspellen*; *j'en augure quelque chose de bon*, *ik voorspel daar iets goeds uit*.

Auguste, (adj.) *Heerlyk*, *voortreffelyk*, *uitmuntend*.

Augustement, (adv.) *Overheerlyk*.

Avituaillement, (m) *Bezorging van levensmiddelen* (f).

Avituailler, (m) *Een die een Schip met levensmiddelen (vituaille) voorziet*.

Avide, (adj.) *Greetig*, *beggerig*, *hongerig*; *avide de gloire*, *eerzugtig*.

Avidement, (adv.) *Gretiglyk*, *zieziglyk*.

Avidité, (f) *Gretigheid*, *begeerte*.

Avilir, (v. a. & n.) *Verfiegten*, *gering*, *verachtelyk maaken*, *of worden*, *in prys afflaan*.

56 AVI. AUL. AUM.

Avilissement, (m) *Verslegting, verachting* (f).

Avillons, (m) *De achter-klaauwen van een Roofvogel* (by *Valke-niers*).

Aviner, (v. a.) *Met wyn doortrekken laten*.

Aujourd'hui, (adv.) *Huiden, he-den, van daag*.

Aviron, (m) *Een Roei-riem*.

Avironner, (v. a.) *Roeijen*.

Avis, (m) *Berigt; gevoelen* (n); *raad* (m); *donner des avis, raad geeven; donner avis, berigt geeven; à mon avis, na myn gedagten; let-tre d'avis, advys-brief; il m'est a-vis, my dunkt*.

Avisé, ée (adj.) *Bedagt, voor-zichtig; bien, mal avisé, wel, kwa-lyk bedagt*.

Avissement, (m) *Gedagten* (f), *denkbeeld* (n), (oud w.)

Aviser, s'aviser, (v. n. & a.) *er-gens op bedagt zyn; on y aviserà; men zal 'er om denken, avisez vous y, bedenkt 'er U op; il s'avisa de le faire, hy vond goed het te doen*.

Avitaillement, (m) *Bezorging van levensmiddelen*.

Avitailler, (v. a.) *Van leeftogt voorzien; proviandeeren*.

Aviver, (v. a.) *Luchtig schoon-maaken; polysten; aviver une pier-re &c. een steen zuiver vierkant maa-ken; aviver le feu, het vuur helder doen branden*.

Avives, (f. pl.) *Klieren aan de zorgel van een Paerd*.

Aulique, (adj.) *Conseil aulique, Keizerlyke Ryks-hofraad; chambre aulique, Opperryks-kamer*.

Aumailles, (f. pl.) *Allerhande Hoorn-vee* (n).

Aumône, (f) *Aalmoes* (n); *faire l'aumône, aalmoessen geven; deman-der l'aumône, beedelen*.

Aumonée, (f) *Brood 't welk men na een begraafenis den armen geeft* (n).

Aumôner, (v. a.) *Begiftigen, iets als een aalmoes geven*.

Aumônerie, (f) *Aalmoessenier-sch. p* (n).

Aumônier, (m) *Aalmoesnier, Ka-pellaan op een Schip*.

AUM. AUN. AVO.

Aumônier, re (m. & f.) *Een die milddadig is aan den armen*.

Aumôniere, (f) *Kerk-buidel* (m).

Aumuce, (f) *Armelyn bont, het welk de Kanunnikken op den arm dra-gen als zy den dienst doen* (n).

Aunage, (m) *Ellen-maat* (f).

Aunaie, (f) *Elzen-bosch* (n).

Aune, (m) *Elzen-boom*.

Aune, (f) *Eene elle; il mesure tout le monde à son aune, hy oor-deeld een ieder naar zig zelven; je sais ce qu'en vaut l'aune, ik weet wat 'er op loopt; babiller tout du long de l'aune, in de lengte heen praat; au bout de l'aune faut le drap, by slot van rekening zal men dit wel vinden, (f. w.)*

Auner, (v. a.) *Met de Elle meeten*.

Auneur, (m) *Amptenaar, die aan-gesteld is om de Ellen te yken en te bezien*.

Avocasser, (v. n.) *Het ampt van Advocaat waarneemen, (gem. w.)*

Avocasserie, (f) *Het ampt van een Advocaat* (n), (gem. en oud w.)

Avocat, (m) *Voor spraak, Advocaat*.

Avocate, (f) *Voorstandster, be-schermer*.

Avocatoire, (adj. & subst.) *Dat tot de voor spraak of deszelfs ampt behoort; item Keizerlyk bevelschrift*.

Avoine, (f) *Haver. (Zie Aveine)*.

Avoinerie, (f) *Plaats die met haver bezaait is, haverland*.

Avoir, (v. a.) *Hebben, bezitten, genieten; avoir du bien, ryk zyn; avoir chaud, froid, warm, koud zyn; avoir soin, zorg draagen; (NB. in 't Boekhouden zegt men doit avoir in plaats van credit); y avoir, zyn, wee-zen; il ya, daar is, daar zyn; il ya huit jours, het is acht daagen geleden, (Zie verder de uitlegging van d'A.)*

Avoir, (m) *Goea, vermogen, be-zit* (n); *c'est tout mon avoir, dat is alles het geen ik bezit*.

Avoisinement, (m) *Bykoming, nadering* (f).

Avoisiner, (v. a.) *Naderen, ge-naaken, nabuurig zyn*.

Avorté, ée (adj.) *Miskraamd, misbaard; mislukt*.

AVOË

AVO. AUP. AUR. AUS.

Avortement, (m) Misdragt, miswerping der dieren (f).

Avorter, (v. n.) Miskraamen, misdraagen; voor den tyd werpen; avorter en quelque entreprise, in eenige onderneeming mislukken.

Avorton, (m) Misdragt, misgeboorte, ontydige vrugt (f); quel petit avorton est cela? wat voor een onderblyfzel is dat? avorton de l'esprit, schrift of werk dat niet wel uitgevoerd is.

Avoué, (m) Schutz-heer, voorstander eener Kerk of Klooster.

Avouer, (v. a.) Erkennen, beken-
nen, toeflemmen, goedkeuren.

Avouërie, (f) Patroonschap van een Kerk (n).

Avoyé, (m) Amptman in sommige Zwitsersehe Steden.

Avoyer, (v. n.) Beginnen te waai-
jen, (zee w.)

Auparavant, (adv.) Vante vooren, alvorens.

Au-pis-aller, (adv.) Op zyn kwaad-
ssen genomen.

Auprès, (adv.) By, digte by; ci
auprès, hier by.

Auprès, (prep.) Auprès du feu,
by het vuur; auprès de lui, by hem;
être auprès d'un grand Seigneur,
by een groot Heer wonen, zyn; vo-
tre mal n'est qu'une bagatelle au-
près du mien, uwe kwaal is maar
eene beuzeling by de myne.

Auréole, (m) Straalkraps, om het
hoofd der heiligen.

Auriculaire, (adj.) Confession
auriculaire, oorbiegt; témoin au-
riculaire, oorgetuigen; doigt auri-
culaire, de pink of kleinste vinger.

Avril, (m) April, grasmaand;
l'avril des jours, de lente der dagen
(by Poëten).

Aurillas, (m) Paerd met lange
ooren.

Auronne, (f) Averoen, (een kruid).

Aurore, (f) De dageraat (m);
't morgen rood (n); eene frissche
schoonheid (f); geele vergulde ko-
leur (f); de l'aurore au couchant,
van het oosten tot het westen.

Auspice, (m) Voorzegger by de
Heidenen die uit de vlugt, gezang enz.

AUS. AUT. 57

der vogelen iets wijst te voorspellen;
item 't voorteken zelfs (n).

Auspices, (m. pl.) Né sous d'heu-
reux auspices, onder gelukkige
voortekens of in eene gelukkige tyd ge-
booren; c'est sous vos auspices que
je, het is onder uwe beschuttinge
dat ik enz.

Auspicine, (f) Konst om door de
vlugt, het gezang of eeten der voge-
len, iets te voorspellen.

Aussi, (conj.) Zoo, ook; aussi
grand que vous, zoo groot als gy;
aussi beau que sage, zoo schoon als
verstandig; vous y avez été & moi
aussi, gy hebt 'er geweest en ik ook;
ayez soin de vos affaires; aussi ai
je, let op u zaaken; zoo doe ik ook;
il est plus sage, aussi est il plus âgé,
hy is wyzer, maar hy is ook ouder;
il est aussi sage, que vaillant, hy is
zoo voorzigtig, als dapper.

Aussi-bien que, (conj.) Zoo
wel als.

Aussi-peu que, (conj.) Zoo wei-
nig als.

Aussi-tôt que, (conj.) Zoo ras
als; aussi-tôt dit, aussi-tôt fait, zoo
gezegd, zoo gedaan.

Auster, (m) Een zeer warme wind;
zuiden wind.

Austère, (adj.) Mener une vie
austère, een streng leven leiden.

Austérement, (adv.) Strengelyk.

Austérité, (f) Strengheid.

Austral, ale (adj.) Zuiderlyk; po-
le austral, zuider aspunt; la mer
australe, de zuider-zee; terres au-
strales, de zuid-landen.

Autan, (m) De zuid-ooste-wind.

Autant, (adv.) Zoo veel, even
zoo veel; j'ai autant que vous, ik
heb zoo veel als gy; dix fois autant,
tienmaal zoo veel; autant de têtes,
autant d'avis, zoo veel hoofden, zoo
veel zinnen; je l'aime autant que
vous, ik bemin hem zoo zeer als gy,
of als U; je l'ai vendu tout autant,
ik heb het juist voor zoo veel ver-
kocht.

d'Autant plus, (adv.) Zoo veel te
meer; d'autant moins, des te min-
der; d'autant que, dewyl, vermits.

Autel, (m) Altaar, Quisaar (n);
D 5 mai-

maitre ou grand Autel, *het* hooge *Autaar*.

Auteur, Autrice, (m. & f.) *Schryver, uitvinder, oorzaak, aanwanger, rigter; schryffter, uitvindster (van een boek of kunst).*

Authenticité, (f) *Wettigheid, geloofwaardigheid.*

Authentique, (adj.) *Wettig, geloofwaardig.*

Authentiquée, (f) *Vrouw die van overspel overtuigd word.*

Authentiquement, (adv.) *Geloofwaardiglyk.*

Authentiquer, (v. a.) *Een schrift ondertekenen.*

Autocéphale, (m) *(Grieksch w.) Een opperste aanvoerder.*

Autocrateur, trice (m. & f.) *Zelfs behouder; behoudereffe, (tytel in Rusland).*

Auto-da-fé, (m) *(Portug. w.) Vonnis der Inquisitie.*

Autographe, (m) *Iemand's eigen handschrift (n).*

Automate, (m) *Kunst-werktuig dat door zig zelfs beweegt (n); item een die zonder onderwys leerd.*

Automnal, ale (adj.) *Herfstachtig; fleur automnale, herfst-bloem.*

Automne, (f) *Herfst; (figuurl.) aannaderende ouderdom (m).*

Autorisation, (f) *Macht-gezaggeving.*

Autoriser, (v. a.) *Gezag geven; être autorisé de quelcun, van iemand gevolmachtigd zyn.*

Autorité, (f) *Gezag, aanzien, vermogen (n); user de son autorité, zyn gezag gebruiken; autorité de quelque Auteur considérable, een aangebaalde plaats van eenig vermaard Schryver; autorité absolue, onbepaalde magt.*

Autour, (prep.) *Omtrent, rondom; cet habit me coute autour de cent écus, dit kleet kost my omtrent 100 kroonen; autour de l'Eglise, rondom de Kerk; tourner autour du pot, om het kantie praatzen, (spr. w.)*

Autour, (adv.) *Tourner tout autour, in 't rond draaien, rondom her gaan.*

Autour, (m) *Een Havik.*

AUT.AUV. AUX. AXE.&c.

Autourferie, (f) *Konst om de Havikken ter jacht af te rechten.*

Autourfier, (m) *Een die dezelve daar toe afrecht.*

Au-travers ou A-travers, (prep.) *(het eerste regeerd de gen. en het 2de de accus.) Dwars over, of door, au-travers du corps, dwars door 't lyf; à-travers la Ville, dwars door de Stadt.*

Autre, (m. & f.) *Een ander, eene andere; l'un ou l'autre, een van beide; ni l'un, ni l'autre, geen van beide; une autrefois, op een andermaal; l'autre jour, onlangs; l'un vaut l'autre, de eene is de andere waard; de part & d'autre, van weerszyden, overal; c'est bien un autre homme, dat is een gantsch ander man; c'est une autre paire de manches, dat is een andere zaak; à d'autres, maakt dat de kinderen wys; c'est un autre Alexandre, het is een tweede Alexander.*

Autrefois, (adv.) *Eertyds, voormaals, weleer.*

Autrement, (adv.) *Anders, anderzints; on parle tout autrement de cela, men spreekt daar heel anders van.*

Autrepart, (adv.) *Elders, op een ander plaats.*

Autruche, (f) *Struis-vogel (m).*

Autrui, (m) *Iemand anders; le bien d'autrui, een andermans goed; il ne faut faire à autrui, que ce que nous voudrions que nous fût fait, men moet aan een ander niet doen, 't geen wy niet willen dat ons geschiede.*

Auvent, (m) *Luifel voor een winkel of huis (n).*

Auvernas ou Auvernat, (m) *Zwaare Orleanfche wyn.*

Auvesque, (m) *Zekere aangename appel-drank (m).*

Auxiliaire, (adj.) *'t Geen hulp geeft; des troupes auxiliaires, hulp-benden; des verbes auxiliaires, behulpzaame werkwoorden.*

Axe, (m) *Spil, as van een bol; l'axe du monde, de as van de waereld.*

Axi, *Soort van péper.*

Axiome, (m) *Aangenomen grondstelsel-regel.*

Axon-

AXI. AXO. AYA. AYE. &c.

Axonge ou Axunge, (f) Reuzel; menschen-vet tot een geneesmiddel bereid.

Ayant, (part.) Hebbende.

Aye, (interj.) Ach! och!

Ayeul. (Zie Aieul).

Azerole, (m) Wilde mispel.

Azerolier, (m) Wilde mispel-boom.

Azimut, (m) Top kring, top-boog.

Azimutal, ale (adj.) Top-kring-achtig.

Azot, (m) Eerste stoffe der metaalen, (in Smeltk.)

Azur, (m) Blaauw, hemels-blaauw, azuur (n).

Azuré, ée (adj.) Dat hemels-blaauw geveest is; les voutes azurées, de azuur-gewelven, de bemel; les plaines azurées, de azuure velden, de zee.

Azurer, (v. a.) Hemels-blaauw schilderen.

Azye. (Zie Asyle).

Azyme, (m. & adj.) Pain azyme, ongezuurd brood; la fête des azymes, het feest der ongehevelde brooden.

Azymite, (m. & f.) Een die ongezuurd brood eet.

*****

B.

B. (m) B. (f) 2de Letter van het A, B, C.; il est marqué au B, (dat is) boiteux, borgne, bosfu, hy is van onzen Lieven Heer geteekend, als: kreupel, eenoogig, gebuld, B quarre, & B mol, B duur en B mol, (in Musicq).

Babeurre, (m) Karnemelk (f).

Babiche, (f) Schoot-bontje (n).

Babil, (m) Gebabbel, geklap, gesnap (n).

Babillard, de (adj.) Klapachtig.

Babillard, de (m & f.) Klapper; snapsier, klappye.

Babiller, (v. n.) Babbelen, klappen.

Babilloire, (f) Ploegbankje; klapbankje (n).

Babine, (f) De muil van een Aap, Koe enz. (m) de groffes babines, groote lippen; groote smool.

BAB. BAC.

59

Babioles, (f. pl.) Kinder speeltuig, poppen goed (n); beuzelingen.

Babord ou Basbord, (m) Bakboord, de linkere zyde van een Schip.

Babouche, (f) Een Turksche schoen (m).

Babouin, (m) Een Baviaan; baifer le babouin, zig voor iemand veroetmoedigen; in de bus blaazen, (spr. w.)

Babouin, ine (m. & f.) Nár, aapengezigt; zottinnus, maloot.

Babouiner, (v. n.) Poetzen maaken.

Bac, (m) Praam, platte schuit, pont; water-trog; fontein-kast (f).

Bacalas, (m) Kajuit-lyst van een Schip (f).

Bacaliau, (m) Kabeljau, Bakkeljau.

Baccalauréat, (m) Eer-trap van een Candidaat na zyn examen.

Bacchanales, (f. pl.) Bacchus feesten.

Bacchanalifer, (v. n.) Lustig eeten en drinken.

Bacchantes, (f. pl.) Bacchus Priesterinnen.

Bacchus, (m) Wyn-god, (by Poëten); item wyn.

Bache, (m) Wagen-zeil, dekzel (n).

Bachelier, (m) Meester in de Godgeleerdheid, Wysbegeerte enz.

Bachique, (adj.) Air bachique, drink-lied.

Bachot, (m) Veer-schuitje (n).

Bachotage, (n) Het overzetten, overvaaren (n).

Bachoteur, (m) Veerman.

Bacille, (m) Zee-senkel, (een kruid).

Baclage, (m) Haven-geld; het reguleeren der Schepen in een haven, (n).

Bacler, (v. a.) Deur, vengster of haven met een boom sluiten; orde stellen op het in- en uitvaaren van Schepen in een haven; une affaire baclée, eene afgedaane zaak.

Bacquet. (Zie Baquet).

Badréoles, (f. pl.) Snippers van bladgoud.

Bacul, (m) Een staart-riem.

Baculer, (v. a.) Met een knuppel slaan.

Baculométrie. (f) Kunst om met een stok hoogtens, enz. te metten.

Ba-

60 BAD. BAF. BAG.

Badaud, aude, (m. & f.) Een botterik, dommerik, gaapstok; les badauds de Paris, de Parysche gaapers.

Badaudage, (m) Het rondom gaapen (n).

Badauder, (v. n.) Heen en weer gaapen, staan kyken als een gek.

Badauderie, (f) Zotterny.

Badaudisme, (m) Onnozelheid, gekheid (f).

Badelaire, (f) Zabel, (in Wapenk.)

Badigeon, (m) Mortel van steengruis, (Metzelw.)

Badigeonner, (v. a.) Met zoodanig bestryken.

Badin, ne (adj.) Boertig, kortswylig.

Badin, ne (m. & f.) Boorter, kortswylige.

Badinage, (m) Klugt, spotterny, kortswyl (f).

Badine, (f) Vuurtangetje (n).

Badinement, (adv.) Op eene kortswylige wyze.

Badiner, (v. n. & a.) Boerten, gekschieren; zig kinderachtig aanstellen; slingen, wippen, (van iets dat hangt).

Badinerie, (f) Gekkery, boertery; kinderachtigheid.

Bafouer, (v. a.) Iemand uitmaaken, bespotten, (gem. w.)

Bafre, (f) (gem. w.) Gulzigheid. (Zie Gourmandise).

Bafrer, (v. a.) (gem. w.) Gulzig eeten.

Bafreur, (m) (Zie Gourmand).

Bagage, (m) Reis-tuig (n); plier, trouffer bagage, inpakken, weg gaan, het haazenpad kiezen.

Bagarre, (m) Oploop (m), geraas van volk (n), (gem. w.)

Bagasse, (f) Hoer, smots, (gem. w.)

Bagatelle, (f) Kleinigheid.

Bagatelles! (interj.) Is 't anders niet! weg! weg!

Bagaude, (m) Landlooper, (oud w.)

Bagne, (m) Plaats daar men de Slaaven opsluit (f).

Bagnolette, (f) Een kuif, muts der vrouwen die 't halve aangezigt bedekt.

Bague, (f) Ring; Steek-ring (m);

BAG. BAH. BAI.

courir la bague, naar de ringsteek n; il s'en est tiré bagues sauvées, (spr. w.) hy is 'er heels huids, zonder schade afgekomen.

Baguenaude, (f) Zeker oud rym (n).

Baguenauder, (v. n.) Kinder streeken begaan, (gem. w.)

Baguenaudier, (m) Een Lanterfant; Linzen-boom.

Baguer, (v. a.) De plooijen aan een kleed begten.

Baguette, (f) Roedje, stokje (n); spits-roede (f); vuur-pyl-stok, laadstok, stamper; Deurwaarders staf; Trommel-stok (m); passer par les baguettes, door de spits-roén loopen; commander à baguette, met mage beveelen; baguette divinatoire, wischel-roé.

Baguier, (m) Ringkastje (n).

Bahut, (m) Reis-koffer (n), kist (f).

Bahut er, (m) Koffer-maaker.

Bai, baie, (adj.) Cheval bai, een karstanje bruin Paerd; bai clair, licht bruin.

Baie, (f) Bézie, besse; baie de laurier, laurier bézie; baie, een baay, bogt (f); een open vak in een muur voor een deur of vengster (n); baie, b.driegery, (dit laatste een gem. w.)

Baier. (Zie Bayer).

Baigner, (v. n. & a.) Baaden; bespoelen; cette rivière baigne les murs, die rivier bespoeld, loopt langs de muuren; se baigner, (v. r.) zig baaden.

Baigneur, euse (m. & f.) Baader, baadster; bad-meester.

Baignoir, (m) Bad-stoof (f); Baadplaats.

Baignoire, (f) Bad-kuip (f), wasch-vat (n).

Baign. (Zie Bégu) (m).

Bail, (m) Baux, (plur.) Gift, gaa-ve; huur-cedel, ceel; pacht-brief; bail d'amour, Huwelyks contract (n).

Baile, (m) De naam van den Venetiaanschen Gezant te Constantino-polen.

Baille, (f) Balie, tobbe, (Scheepsw.)

Bâillement, (m) geeuwing (f).

Bail.

BAI.

Bailler, (v. n.) *Geenwen*; bâiller après quelque chose, *ergens na buaken*.

Bâiller, (v. a.) *Langen*, *aanreiken*; bâiller à ferme, *verpagten*; il me l'a baillé belle, (spr. w.) *by heeft my lelyk opgezet, wat fraays op, de mouw gespeld*.

Bailleresse, (f) *Verpachster*.

Baillet, (adj.) Un Cheval baillet, *een vaal Paerd*.

Bailleul, Bailleur, (m) *Een berfelder van verrekte leden*.

Bâilleur, euse (m. & f.) *Gaapet, gaapstok; gaapster*.

Bailleur, (m) *Verpachter*; bailleur de cassade, de bourdes, *een bedrager, die iemand wat wys maakt*.

Bailli, (m) *Baljuw, Schout, Amptman, Drossaard*.

Bailliage, (m) *Baljuwschap, Schouts-ampt* (n).

Baillive, (f) *Schoutinne*, (beter femme de Bailli).

Bâillon, (m) *Bal, prop die de Gaauwdieven iemand in mond stoppen om niet te schreeuwen*.

Bâillonner, (v. a.) *Den mond stoppen*.

Bain, (m) *Bad* (n), *bad-plaats, bad-stoof* (f); prendre les bains, *de baden gebruiken*.

Baïonnette, (f) *Spits en tweesnijdend mes* (n); bajonnet die men op een snaphaau zet.

Bajou, (m) *De bovenste plank van 't roer van een schuit*.

Bajoue, (f) *Kinnebaks hammetje* (n).

Bajoues, (f. pl.) *Zy-stukken van een glazenmakers loodtrekker*.

Bairam, (m) *Een feest by de Turken* (n).

Baïsemain, (m) *Een eerbiedige handkus van een Vassal aan zynen Leenbeer* (f).

Baïsemains, (f. pl.) *Groetenis, getiedenis* (f).

Baïsement, (m) *Kussing, voet-kus van den Paus* (f).

Baiser, (v. a.) *Zoenen, kussen*; je vous baise les mains, *ik ben u diegnaar*; baiser le verrou, *de deurgrendel kussen*; bedroefd heen gaan,

BAI. BAL.

61

(spr. w.); les ais se baissent, *de planken sluiten dicht aan malkander*.

Baiser, (m) *Een kus, zoen*.

Baïseur, euse (m. & f.) *Kusser, die gaerne kust*.

Baïssotter, (v. a.) (gem. w.) *Dikwils kussen*.

Baïssé, ée (adj.) *Neêrgebogen, gebukt*.

Baïssement, (m) *Bukking* (f).

Baïsser, (v. a.) *Neêrbukken, buigen*; baïsser les yeux, *d'oogen neêrslaan*; baïsser le pavillon, *de vlagstryken*; donner tête baïssée dans un combat, *stoutmoedig, onverzaagt h't gevegt gaan*.

Baïsser, (v. n.) *La rivière baïsse, de rivier valt, ebt; le jour baïsse, de dag daald; son esprit baïsse, zyn verstand verzwakt*.

Se Baïsser, (v. r.) *Zig bukken*.

Baïssière, (f) *Zinksel, grondzop* (n).

Baïsure, (f) *De weekke zyde van een brood*.

Bal, (m) *Het bal, dans-gezelschap* (n).

Balade; &c. (Zie Ballade).

Balafre, (f) *Sneê, schram in 't aangezicht*.

Balafre, (v. a.) *Een sneede in 't aangezicht geven*.

Balai, (m) *Een bezem*; c'est un balai neuf, *nieuwe bezems vegen schoon*, (spr. w.) *balai du ciel, (spr. w. by Zee-l.) de noord-westewind*.

Balaier. (Zie Balayer).

Balais, (adj.) *Rubis balais, een bleek robyn*.

Balance, (f) *Weegschaal, schaal; waag; evenaar*; être en balance, *in twyffelagtigheid zyn*.

Balancement, (m) *Slingering, onrust, beweging*.

Balancer, (v. a.) *Slingeren, schongelen, bewegen, in evenwigt houden; overwegen, wikkén; le gain balance la perte, de winst weegt de schade op; balancer une affaire, eene zaak overwegen*.

Balancer, (v. n.) *Wankelen, onzeker yn*.

Balancier, (m) *Balansmaaker, slinger van een uurwerk; onrust van een braadspis*.

Balançines ou Valencines, (f. pl.)
Toppénants brassen, zeker touwerk
aan de maststengen, raás van een Schip.

Balançoire ou Brandilloire, (f)
Schongel, schopstoel.

Balandran, (m) Reis-regen-mantel;
duisternis, (by Poëten) (f).

Balane, (m) De flappe bogt van
een touw (f).

Ballast ou lest, (m) Ballast van
van een Schip (f).

Balauste, (m) Wilde granaat-bloes-
sem.

Balauftier, (m) Wilde granaat-
boom.

Balayer, (v. a.) Veegen met een
bezem.

Balayer. (m) Veeger; bezem-
maaker.

Balayeuse, (f) Veegster.

Balayures, (f. pl.) Uitvaagsel (n).

Balbutiement, (m) Stamering (f).

Balbutier, (v. n.) Stameren, be-
zwaard spreken.

Balcon, (m) Uitslek, balkon (n).

Baldachin ou Baldaquin, (m)
Hemel over het Sacrament of hoofd
van den Paus.

Baleine, (f) Een Walvisch (m);
Walvisch been, balein (n).

Baleineau, (m) Jonge Walvisch.

Baler. (Zie Baller).

Balestrille, (f) Een graadstok
(m), (by Zeelieden).

Balevre, (f) De onder lip; item
(in Bouwk.) een uitstekende steen die ge-
lyk gemaakt moet worden.

Balier. (Zie Balayer).

Baline, (f) Grof pak-linnen (n).

Balife, (f) Een baaken, 't zy ton of
diergelyk.

Balifer, (v. a.) Een baaken zetten.

Balifeur, (m) Baakenmeester.

Balifier, (m) Zekere plant met
breede bladeren, waar mede de Wit-
den de hutten bedekken.

Baliste, (f) Een machine by de
ouden om steenen mede te werpen.

Balivage, (m) Aftekening der boo-
men in een bosch tot afschappen (f).

Baliveau, (m) Jonge boom die
men overlaat.

Baliverner, (v. n.) Zotternyen
vertellen.

Balivernes, (f. pl.) Onnut geklap
(n), klugtjes (f. pl.).

Ballade, (f) Zekere rym van drie
vaerzen die op dezelfde wyze eindigen.

Balladin, ine (m. & f.) Toneel-
danser, poetzenmaaker; danster.

Balladoire, (f) Boeren-dans.

Bale, (f) Bal; kaatsbal; kogel;
kramers mars (m); een baal goed (f);
kaf van koorn (n); ballen by Druk-
kers (f); balle ramée, bout-ketting-
kogel; marchandise de balle, sleg-
te waar; à vous la balle, (/pr. w.)

dat komt u toe; 't is u beurt; pren-
dre la balle au bond, den bal in 't
opstuiten te rug slaan; pouffer bien
une balle, een bal wel slaan, kaatzen.

Baller, (v. n.) Danzen, (oud w.)

Ballet, (m) Dans van vermoede
perzoonen.

Balloire, (f) (in Scheepsb.) Scherr-
gang, zetgang; lange houten om een
schip na te bouwen.

Ballon, (m) Wind-bal, klood, bol.

Ballonnier, (m) Bollen-maaker.

Ballot, (m) Een baal (f).

Ballotade, (f) Zekere sprong van
een Paerd tusschen twee stylen.

Ballotte, (f) Keur-balletje, lot-
balletje (n).

Ballotter, (v. a.) Met ballen spee-
len, heen en weer butzelen; met balletjes
zyne siem in eene verkiezinge geven;

ballotter une affaire, eene zaak be-
raadslagen; ballotter quelcun, ie-
mand herom slingeren; voor de gek
houden.

Ballotin, (m) Een jonge die te Ve-
netien de keurkogeltjes trekt.

Balon. (Zie Ballon).

Balourd, ourde (m. & f.) Een
dom mensch, dommerik.

Balsamine, (f) Balsamine, (een
plant).

Balsamique, (adj.) Balsmagtig.

Balsamum, (m) Balsam-boom.

Balsan. (Zie Balzan).

Balustrade, (f) Hek; balie voor
een huis.

Balustre, (m) Schei-stok of pylaar
van een hek, stot-plaat; arm van
Kerk-kroon.

Balustrer, (v. n.) Met een hek om-
sluiten.

BAL. BAM. BAN.

Balzan, (a.tj.) Cheval balzan, Paerd mst witte voeten.

Balzane, (f) Witte spat aan 't been van een Paerl.

Bambin, (m) Kind dat nog de borst zuigt (n).

Bambochade, (f) Landgezicht, (in Schilderk.) (n).

Bamboches, (f. pl.) Levensgrootte speelpoppen; Bamboes-riet.

Bambou, (m) Bamboes, zeker dik en hoog riet dat in de Indien wast.

Ban, (m) Ban; Landvoogd in Hongaryen; Rechts-gebied; Gebod; Huwelyks-voorstellingen (annonces); balingschap; ban & arriere ban, opbod van edele en onedele, die een Leen bezitten; ban de moulin, moolendwang-recht.

Banancier, (m) Bananen-boom.

Banc, (m) Bank, zitbank; zandbank, zandplaat (f).

Bancelle, (f) Zitbankje (n).

Banche, (f) Gladde en zachte sleengrond, (zee w.)

Bancloche, (f) Allarm-klok; item 't geraas daar mee.

Bandage, (m) Zwachtel, omwindzel; yzer beslag om raderen enz. breukband.

Bandagiste, (m) Breukbandmaaker.

Bande, (f) Zwachtel om te bewinden; yzere band; iet, smal gezaagd hout; bande du Nord, du Sud, Noorder, Zuider streek; mettre un Vaisseau à la bande, een Schip aan de eene zyde overhaalen, krenge; bande, gezelschap, meenigte; faire bande apart, zig van menschen afzonderen.

Bandes, (f. pl.) Benden, oorlogsleger- beir- krygs-benden.

Bandé, ée (adj.) Gespannen; item met streepen; (in Wapenk.)

Bandeau, (m) Band voor d'oogen of hoofd; item (in Bouwk.) lyfswerk boven een deur.

Bandelette, (f) Bandje, lyfje (n).

Bander, (v. a.) Binden, spannen; opbitzen; bander une playe, een wond verbinden; bander les yeux, de oogen verblinden; bander un arc, een boog spannen; bander un ressort, een veer spannen; bander son esprit,

BAN.

67

zyne gedachten inspannen; bander une balle, een bal met de raket vangen en in 't net werpen; se bander, (v. r.) te zamen rotten.

Bandereau, (m) Een Trompet-line (n).

Banderole, (f) Scheeps-wimpel (m); kwastje aan een trompet (n).

Bandière, (f) Scheeps-vlag; (Pavillon is beter).

Bandins, (m. pl.) Tralie-werk achter aan een Schip (n).

Bandit, (m) Struik-roover.

Bandoir, (m) Span-rad van een weefgetouw (n).

Bandoulier, (m) Land-looper, Struik-roover, Vry-buiter.

Bandouliere, (f) Schouder-riem (m).

Banlieue, (f) Omtrek (n), district (n) van eenig plaats of gericht.

Bannal, ale (adj.) Dat tot de Rechts-ban behoort; moulin bannal, dwang-moolen.

Bannalité, (f) Rechts-gebied (n).

Banne, (f) Groote mande; zeil over een wagen, vaartuig of kraam; tegen regen of zon.

Banneau, (m) Plat vaatwerk, om door Last-dieren gedragen te worden (n).

Bannée, (f) Recht van een Heer om zyne onderzaten te dwingen op zyn moolen te laten maalen.

Banner, (v. a.) Met een zeil bedekken.

Banneret, (m) Baander-Heer.

Bannette, (f) Een korf gebruike voor Last-dieren.

Banneton, (m) Een Visch-kaar.

Banni, ie (adj. & subst.) Gebannen; een gebannene, verjaagde, verwezene.

Bannier, (m) Een opentlyke uitroeper.

Banniere, (f) Een Vaan, banner, Scheepsvlag; banniere de conseil, witte vlag op een Admiraals schip; bannieres, lappen die de Snyder te rug houd.

Bannir, (v. a.) Bannen, verbanen, veruizen; se bannir de tous les plaisirs, zig van alle vermaak ontdoen.

Ban-

64 BAN.BAP. BAQ. BAR.

Bannissable, (adj.) *Die te verwyzen is.*

Bannissement, (m) *Verdryving, banning (f).*

Banque, (f) *Bank, Wissel-bank, Geld-bank.*

Banqué, (adj.) *Vaiffeau banqué, een Schip uitgerijst voor de Kabeljaaw vangst.*

Banqueroute, (f) *Faire banqueroute, banqueroot spelen; faire banqueroute à l'honneur, de eer vaarwel zeggen.*

Banqueroutier, iere, (m. & f.) *Banqueroot-speelder-speelsjer.*

Banquet, (m) *Gastmaal (n); (word alleen van geestelyke dingen gezegt); item een gat in't mondsjuk van een Paerden-gebit.*

Banqueter, (v. n.) *Gastfreeren, (beter se regaler).*

Banquette, (f) *Opgeworpen voetpad (n); optred aan eene borstweering (in Vestingb.); zitting zonder leun.*

Banquier, (m) *Een Wisselaar; Hoofdspeelder.*

Bans, (m. pl.) *Afskondiging; geboeden van verloofde perzoonen.*

Banvin, (m) *'t Recht van een Heer om zyn wyn alleen te verkoopen.*

Baptême, (m) *De Doop, (in dit, en 6 volgende woorden word de p niet uitgesproken).*

Baptisé, ée (adj.) *Gedoopt.*

Baptiser, (v. a.) *Doopen; item een klok onder de R. gezinden nruyen; als meede een Matroos, die voor d'eerste maal op zee komt, dompelen.*

Baptismal, ale (adj.) *Dat tot den Doop behoord.*

Baptiste, (m) *Een Dooper.*

Baptistère, (m) *Doop-plaats; Doopceel (f).*

Baptistère, (adj.) *Extrait baptistère, Doop-boek (n), Doop-ceel (f).*

Baquet, (m) *Een tobbe, kalkbak (m), vlootje (n).*

Baqueter, (v. a.) *Met een vlootje uithoizen.*

Baquetures, (f. pl.) *Lek-wyn.*

Bar, (m) *Groote burrie, draagbaar; item een barbeel, (in Wapenk.)*

Baragouin, (m) *Wantaal, onverstaanbaare taal, ook de spreker daar van.*

BAR.

Baragouinage, (m) *Onverstaanbaare wyze van spreken.*

Baragouiner, (v. n.) *Tatewaalen, koeter waalen.*

Baragouineux, euse (adj. & subst.) *Onverstaanbaar; Tatewaaler.*

Baraque, (m) *Soldaten-hut, barak.*

Baraquer, (v. a.) *se baraquer (v. r.) Zig buiten, tenten bouwen.*

Barat, (m) *Verbodene handel; vervalsching, maskeering der waaren, ondergestookten waar, (in de Zeeh.)*

Baratas, (m) *Een soort van Rotten.*

Baratte, (f) *Boter-karn.*

Baratter, (v. a.) *Waaren vervalschen, veranderen, bedriegen, vrybuiten.*

Baratterie, (f) *Bedriegery, vervalsching der waaren.*

Baratteur, (m) *Een bedrieger.*

Barbacane, (( ) *Schiet-togt-water-gat in een muur (n).*

Barbare, (adj.) *Onbeschaafd, wreeds; onmenschelyk; grof; un peuple barbare, een wild, woest volk; un langage barbare, een grove of vreemde spraak.*

Barbare, (m) *Een wreedaard.*

Barbarement, (adj.) *Wreedelyk, woestelyk.*

Barbarie, (f) *Onmenschelykheid; onbeschaaftheid.*

Barbariser, (v. a.) *Tegens de regels der spraak-kunde zondigen.*

Barbarisme, (m) *Brakbeltaal (f).*

Barbe, (m) *Paerduut Barbaryen (n).*

Barbe, (f) *Baard; angels van koorrenaairen; vafelen, uitraafzel; schimmel, uitslag; à la barbe de quelcun, in iemands aangezicht; rire dans la barbe, (spr. w.) in zyn vuist lachen; faire la barbe, scheeren; la sainte barbe, de Konstapels-kamer op een Oorlogschip; barbe de renard, gomme tragant; barbe de bouc, geitenbaard, (zekere plant).*

Barbé, ée (adj.) *Gebaard, (in Wapenk.)*

Barbeau, (m) *Barbeel (visch); blaauwe koorndbloem.*

Barbelé, ée (adj.) *Dat weérhaaken heeft; fêche barbelée, een pyl met weérhaaken.*

Barberie, (f) *Het barbieren; (nieuw w.)*

BAR.

Barberot, (m) *Slegte Barbier*, (spot w.)

Barbes, (f. pl.) *Puisten onder de tong der Paerden.*

Barbet, (m) *Gekrulde water-hond.*

Barbette, (f.) *Een Nonnen halsdoek; teef van een water-hond*

Barbeyer, (v. n.) *Les voiles barbeyent, de zeilen wapperen, slingereren.*

Barbier, (m) *Barbier, baardscheerder.*

Barbieton, (m) *Fonge water-hond.*

Barbillon, (m) *Kleine Barbeel; knévels aan de mond der Visschen.*

Barbon, (m) *Een oude Gryzaard.*

Barbonnage, (m) *Het baard-werk (n).*

Barbote, (f) *Puit-aal (m).*

Barboter, (v. n. & a.) *Slobberen gelyk de Eenden doen; mompelen, brommen, binnens monds spreken, preutelen; item als barbeyer.*

Barboteur, (m) *Een tamme Eendvogel.*

Barbotine, (f) *Wormkruid (n).*

Barbouillage, (m) *Slegte schildery, kladdery, morsfery (f).*

Barbouillé, ée (adj.) *Geklad, bemorssd.*

Barbouiller, (v. a.) *Bemorssen, kladschilderen; barbouiller le papier, het papier bemorssen; se barbouiller, zyn goede naam verkleinen; se barbouiller l'esprit de quelque chose, zyngeeft met iets onnuttigs bezwaaren.*

Barbouilleur, (m) *Bemorsser, kladder; kladschilder.*

Barbu, ue (adj.) *Gebaard.*

Barbuë, (f) *Heyl-bot (een visch); item een plant of zetling met zyn wortel.*

Barbuquet, (m) *Een blaasje of puistje aan 't uiterste der lippen (n).*

Bard, (m) *(Zie Bar).*

Bardache, (m) *Een schandjonge.*

Bardane, (f) *Kliffe, (een onkruid).*

Barde, (f) *Borst barnas van een Paerd (n); sneede, of reep spek (f).*

Bardé, ée (adj.) *Bespek; uitgeruist.*

Bardeau, (m) *Een Dekspaan.*

Bardele, (f) *Een Boeren zadet (n).*

Barder, (v. a.) *Een Paerd barnassen; iets bespekken.*

BAR.

65

Bardeur, (m) *Burrie-drager, handlanger.*

Bardis, (m) *Zetgang van planken op een Schip, dat 'er het water niet inloopt.*

Bardot, (m) *Kleine muil-ezel.*

Barer, (v. n.) *Van 't spoor raaken. (Jagers-w.)*

Baret, (m) *Het geschreeuw van een Olifant (n).*

Barguinage, (m) *Getalm (n).*

Barguigner, (v. a.) *Talmen, dingen, tandtrekken, m 't koopen of doen van iets.*

Barguigneur, euse (m. & f.) *Talmer, dinger, knibbelaar; talmster, dingster, knibbelaarsier.*

Baril, (m) *Vaatje, tonnetje (n).*

Barillage, (f) *Klein Vaatwerk (n).*

Barillar, (m) *Scheeps-bottelier.*

Barillet, (m) *Klein vaatje (n); trommel in een zak-uur-werk (m); pomp-buis (f).*

Bariolage, (m) *Schildering met verscheide kouleuren (f).*

Bariolé, ée (adj.) *Bont geschilderd.*

Barioler, (v. a.) *Schilderen met verscheide kouleuren.*

Barique, (f) *Oxboofd (n), (zie Barrique).*

Bariquet, (m) *Klein tonnetje, kinnetje (n).*

Barlong, gue (adj.) *Lang-vierkant, ongelyk lang.*

Barnabites, (m. pl.) *Bernabiter Monniken.*

Barometre, (m) *Weérglas om de zwaarte der lucht te ontdekken (n).*

Earon, (m) *Vrybeer.*

Baronne, (f) *Vryvrouw.*

Baronnet, (m) *Kleine Vryheer.*

Baronnie, (f) *Vrye-heerlykheid.*

Baroque, (adj.) *Scheef; wonderlyk, mislyk; des perles baroques, scheeve paerden.*

Baroscope, (m) *Weérglas (n), (zie Barometre).*

Barot, (m) *Balk onder het Scheepsdek.*

Baroté, ée (adj.) *Volgesluuwd tot het dek.*

Barotier, (m) *Balk-legger.*

Barotin, (m) *Kleine dwars-balk.*

Barque, (f) *Scheepje, Schuitje (n).*

Barquerole, (f) *Schuit zonder mast (f) Ligter (m).*

Barquette, (f) Soort van gebak (n).

Barrage, (m) Straat- brug- bek- ken-geld (n).

Barrager, (m) Tollenaar.

Barras, (f) Pyn-boomen-harst (m).

Barre, (f) Staaf; stang; sluit- boom; roer-stok; zand-bank; streep, schrap, onder of door een geschrift; barre d'arcasse, bek-balk (m) Scheepsb.) armes de la barre, wilde Zwyns- slagranden.

Barré, ée (adj.) Ingeslooten, met een boom geslooten.

Barreau, (m) Tzere-boom-spyl, pers- spil; vierschaar, gericht-balie (f); terme de barreau, stadhuis woord.

Barrer, (v. a.) Sluiten, grende- len, betraliën; eene rekening door- sryken; vaatwerk met dwarsduigen voorzien.

Barres, (f. pl.) Jouër aux bar- res, diefje speelen, (kinderspel).

Barretonne, (f) Muts van den Grootmeester van Malta.

Barrete, (f) Cardinaals hoed (m); item een muts, calot (f).

Barreur, (m) Een die op den op- pas is, om het wild op de jagt te skuiten.

Barricade, (f) Een slagboom, schut- boom (m).

Barricader, (v. a.) Met een boom sluiten; se barricader dans une mai- son, zig in een huis toe rammeyen.

Barrier, (m) Pers-knecht.

Barriere, (f) Slagboom; grens- paal; binderpaal (n).

Barril. (Zie Baril).

Barrique, (f) Een Oxhoofd (n). (Zie Barique).

Barrure, (f) Dwarsspaanen aan eene Luit.

Barroir, (m) Een zwijkboor (n).

Barres, (f. pl.) Chineesche thee- doozen.

Bartaville, (f) Een soort van vooede Veldboen.

Bas, basse, (adj.) Laag, nedrig, zwak; le bas bout d'une table, het laage einde van eene tafel; bas fond, ondiepte, droogte, branding; la riviere est basse, de rivier is laag; ondiep; mot bas, gemeen

woord, straat-taal; ame basse, laage geest; bas or, argent, slegt goud, zilver; voix basse, zagte stem; mes- se basse, stille mis; naissance bas- se, geringe afkomst; les bas officiers, de onder officieren, avoir la vue bas- se, byziende zyn; acheter à bas prix, goed koop koopen; les eaux sont basses chez lui, daar is by hem niet veel ten besten (spr. w.); faire main basse, den vyand neër- zabelen.

Bas, (m) Het onderste (n); au bas de la lettre, aan de voet van den brief; le haut & le bas, het onder- ste en het bovenste; het hooge en het laa- ge; devoiement par haut & par bas, ontlasting van boven en van onderen.

Bas, (adv.) Beneden, onder; il a quatre chambres par en bas, hy heeft vier kamers beneden; mettre bas les armes, de wapenen neërleggen; mettre bas, jongen werpen (van die- ren gez.); parler bas, zagties spreken; sa maladie l'a mis bien bas, zyne ziekte heeft hem zeer uit- geput, verzwakt; jouer argent bas, om gereed geld speelen; il est bien bas, het is slegt met hem gesteld; le vin est bas, au bas, de wyn is op den bodem; jeter à bas, op de grond werpen; il est à bas, hy is 'er onder, in een slegte stand; en bas, beneden, na beneden; ici bas, hier beneden, op deeze waereld; par en bas, van on- deren, beneden heen; d'en bas, van beneden; là bas, daar onder, daar beneden.

Bas, (m) Kous; des bas, kousfen; bas au metier, geweven kousfen, bas à étrier, slijk of slopkousfen; bas d'es- timate, sayette kousfen; bas au tri- cot, ou bas brochés, gebreide kous- fen.

Basane, (f) Bezaan-leer (n).

Basané, ée (adj.) Van de zon ver- brand; les troupes basanées, de spaansche benden.

Bas-bord. (m) Scheeps-bak-boord; een vlak Schip; les bas-bords, de bak-boords gasten; basbord, bevel woord om het roer na bak-boord te wenden, (n).

Bascule, (f) Een wip, zwenkel, boom

BAS.

boom van een brug of put; vang van een moolen; schongel, hoesplank.

Bas-dessus, (m) Tweede discant, (in Musicq).

Base, (f) Grondslag, voet; grondregel (m).

Bas-fond, (m) Ondiepte, branding (f).

Bas-fort, (m) Onderste bolwerk (n).

Basiglousse, (m) Spier die de tong neêrtrekt (f).

Basilic, (m) Basilicum (een kruid) (n); Basiliscus (een Slange); item zeker 160 ponder geschut.

Basilicon, (m) Basilicum, (trek-zalf (f)).

Basilique, (f) Een groot gebouw (n) of Kerk (f).

Basilique, (adj.) Veine basilique, Hoofst. of lever-ader.

Basin, (m) Bombazyn (een stof).

Basque, (m) Schoot van een wambes; courir comme un basque, snel, als een biskayer loopen.

Bas-relief, (m) Half verheven beeld-werk, bas-relief (n).

Basse, (f) Grond-stem, bas; basist; item eene droogte in zee.

Basse-continue, (f) De generaale bas.

Basse-contre, (f) Tegen grond-stem.

Basse-cour, (f) Voorplaats (f), voorplein, voorhof (n).

Basse-eau, (f) Ebbe (f), laag water (n).

Basse lice, (f) Tapyt van wolle en zyde (n).

Basse licier, (m) Een wever daarvan.

Baslement, (adj.) Agir baslement, laag te werk gaan.

Basses, (f. pl.) Hooge steenachtige gronden, (zee w.)

Basseffe, (f) Laagheid, nedrigheid; geringe toestand.

Basset, (m) Een Das-bondje.

Basse taille, (f) Tenor-stem, (in Musicq).

Basse taille, (f) (in Beeldhouwk.) Half verheven werk.

Bassette, (f) Bassiet, beest, (zeker Kaartspel).

Bassiere. (Zie Baissiere).

Bassin, (m) Een bekken (n); schaal, kom (m); bad-kuip (f); onderjleek-

BAS. BAT. 67

bekken (n); Haven-kom (m); on l'a fait cracher dans le bassin, men heeft hem doen bloeden (spr. w.) vendre au bassin, in het bekken verkoopen.

Bassine, (f) Grootte kopere pan.

Bassiné, ée (adj.) Besprengd.

Bassiner, (v. n.) Met een bedpan warmen; eene wonde zuiveren, besprengen.

Bassinet, (m) Pan van een snaphaan (f); stormhoed; Haanen-voet, (een kruid).

Bassinoire, (f) Bedpan.

Basson, (m) Basson, (speeltuig).

Bastant, ante (part. & adj.) Toerikend, genoegzaam, (gem. w.).

Baste, (m) Klaveren aas (in 't omberspel).

Baste, (f) Stof, van bast van boommen gemaakt.

Baste! (interj.) (gem. w.) Genoeg hier van!

Baster, (v. n.) Wel gegoed zyn; ses affaires bastent mal, zyne zaken slaagen niet, (oud w.)

Basterne, (f) Een reis-draagstoel (m).

Bastide, (f) Lusthuis op 't Land in Provence (n).

Bastille, (f) Ouwervets Slot met toorenen; een Stads gevangenhuis in Parys aldus genaamt.

Bastillé, ée (adj.) Met toorenen voorzien, (in Wapenk.)

Bastingue, (f) Zeil-schans (f), Schans-kleed (n), op een Krygsschip.

Bastion, (m) Bolwerk (in Vestingb.) (n); miner un bastion, een bolwerk ondergraven.

Bastir, (v. a.) Een hoed met bever hair overtrekken.

Bastonsable, (adj.) Die, of dat slaag verdiend.

Bastonnade, (f) Stokslagen.

Bastonner, (v. a.) Met stokken slaan, aflossen.

Bas-ventre, (m) Onderlyf (n).

Bât, (m) Een pak-zadel (n); vous ne savez point ou le bât me blesse, gy weet niet waar my de schoen wringt, (spr. w.)

Bâtage, (m) Tol op Last-dieren.

Bataille, (f) Velddslag, (n)

livrer bataille, *Slag leveren*; champ de bataille, *Slagveld*.

Batailler, (v. n.) *Reden-twisten*, (*fig.*)

Bataillon, (m) *Een bataljon, kleine bende voetvolk*.

Batard, arde (adj.) *Een bastaard, onecht kind*.

Batarde, (f) *Zeker groot geschut, item galey zeil* (n).

Batardeau, (m) *Een dam of steene beer in 't water*.

Batardiëre, (f) *Een boomqueeckery*.

Batardise, (f) *Onegtheid*.

Baté, ée (adj.) *Un ane bâte, een gezadeldé, lastdragende Ezel*.

Bateau, (m) *Bateau marchand, de pêcheur, à eau, à rames, een markt-wisschers-water- of roei-schuit*, (f).

Batelage, (m) *Schuite-vragt- of huur; poetzemaakery* (f).

Batélée, (f) *Een Schuits-last*.

Bateler, (v. a.) *Van een groot in een klein Vaartuig laden*.

Batelet, (m) *Schuitje* (n).

Bateleur, euse (m. & f.) *Klugt-speelder, hans-worst, poetzen-maaker; klugt-speeldster*.

Batelier, (m) *Schipper, Schuite-voerder*.

Batême. &c. (*Zie Baptême, enz.*)

Bâter, (v. a.) *Zadelen, (van Last-beesten gezegd)*.

Bâti, ie (adj.) *Gebouwd*.

Bâtier, (m) *Draag-zadelmaaker*.

Batifoler, (v. n.) *Stoeijen, mallen*, (*gem. w.*)

Bâtiment, (m) *Een Schip; een Gebouw* (n).

Bâtir, (v. a.) *Bouwen; bâtir à chaux & à ciment, met kalk en tras-louwen; bâtir en l'air, bâtir des châteaux en Espagne, kasteelen in de lucht bouwen (spr. w.) un homme bien ou mal bâti, een wel of kwalijk gemaakt man; nous sommes ainsi bâtis, wy zyn niet anders*.

Batisse, (f) *De bouwving* (f), *het bouwen* (n).

Batisseur, (m) *Bouwer, liefhebber van bouwen*.

Batiste, (f) *Kamerdoek* (n).

Batiture d'airain, (f) *Splinters van koper*.

Bâton, (m) *Stok, staf; bâton de jauge, peil- of roeistok; bâton de Jacob, ou rayon astronomique, graad-boog; bâton de cire d'Espagne, een stokje, een pyp lak; bâton de chaise, sport van een stoel; bâton de vieilllesse, staf des ouderdoms; le bâton haut ou le bâton à la main, met magt, nadruk; je suis assuré de mon bâton, ik heb myne zaak vast (spr. w.) dormir à bâtons rompus, ongerust slaapen; le tour de bâton, byvalletje, buitenkansje*.

Batonné, ée (adj.) *Geslaagen*.

Batonnée d'eau, (f) *Een water-slag met de pomp*.

Bâtonner, (v. a.) *Bâtonner un article, de pen door een artikel haalen*.

Batonnet, (m) *Klein stokje om mede te spelen* (n).

Batonnier, (m) *Stafdraager, aanvoerder*.

Batrachite, (f) *Steen die in het ligchaam der Kikvorschen gevonden word* (m).

Batrachomyomachie, (f) *Stryd tusschen de Kikvorschen en de Rotten* (m).

Battage, (m) *Het breeken der kluitzen in een akker* (n).

Battant, ante (adj.) *Kloppende; fortir tambour battant, met slaande trom uittrekken*.

Battant, (m) *Klepel van een klok; helpt van een vouw-deur of vengster; klopper van een deur*.

Battant l'œil, (m) *Zeker kapsel der Juffers* (f).

Batte, (f) *Straatmaakers stamper* (m).

Batte à beurre, (f) *Karne-stok* (m).

Battée, (f) *Een laag papier, zoo veel als een Boekbinder op eene reis klopt*.

Battement, (m) *de cœur, hart-klopping*.

Batterie, (f) *Vechtery; geschutwal, (battery); batterie de cuisine, keuken-gereedschap*.

Batteur, (m) *Een die Staat, Slaager; batteur de pavé, de chemin, Ledig-ganger, Straat-slyper; batteurs en grange, Oerschers; batteurs*

BAT. BAV.

teurs d'estrade, *Stroopers*, *Vry-buiters*.

Battoir, (m) *Beuker*, *beukhamer*, *klopper*; *boute Slegge*; *Bal-pallet of raket*.

Battologie, (f) *Overtollige, onnoodige herhaaling van woorden*, (in *Spraak*.)

Battre, (v. a. & n.) *Slaan, kloppen; dorsche*; *battre quelcun dos & ventre, iemand ter deegen afrossen*; *battre le beurre, booter karnen*; *battre une Ville, eene Stad beschieten*; *battre la campagne, battre bien du païs, heromzwerven, item van zyn oogwit afgaan*, (spr. w.) *battre le pavé, straatslypen*; *battre le tambour, la caisse, de trommel roeren*; *battre l'estrade, ou la campagne, op kondschap uitgaan*; *battre la diane, de reveille slaan*; *battre l'eau, hooi dorsche, vergeeffchen arbeid doen*; *le cœur me bat, het hart klopt my*; *Cheval qui bat à la main, Paerd dat met de kop rukt*, *battre des mains, met de handen klappen*; *il ne bat plus que d'une aile, het wil met hem niet meer lukken*; *se battre, s'entre battre; malkanderen slaan, vegen*.

Battu, ue (adj.) *Geslaagen*; *battu du vent, door den wind geteisterd, avoir les oreilles battues de quelque chose, iets zonder ophouden hooren*; *autant vaut bien battu, que mal battu, een klap min of meer komt 'er niet op aan*; *chemin battu, gebaende of betreden weg*; *du battu ou de l'or, de l'argent battu, blad-goud, blad-zilver*; *le battu paye l'amende, d'onnozele moeten het gelag betaalen*.

Battuë, (f) *Het kloppen der bosschen (Fagers w.)*; *visch-leeger*; *stuk afgescheurd goud* (n).

Battures, (f. pl.) *Het dorsche, dorschloon* (n); *brandingen in zee*.

Bau, baux, (m) *Verdek-balk in een Schip*; *bau de lof, voorste balk*, *bau de dalle, hek- of agterste-balk*; *faux baux, last-balken (zee-w.)*.

Bavard, arde (adj. & subst.) *Snappende; snapper; snapfler*.

Bavarder, (v. n.) *Klappen, snappen*.

BAU.BAY.BAZ.BE.BEA 69

Bavarderie, (f) *Iedel gesnap, geklap* (n).

Bavardin, ine (m. & f.) *Een die veel snaps heeft*.

Baubt, (m) *Engelsche Wind-hond, die op het spoor gejadig blaft*.

Baud, (m) *Wind-hond van Barbarien*.

Baudes, (f. pl.) *Zinksteen voor netten*.

Baudet, (m) *Ezel; plompert, botmuil*; *schraag om op te zaagen; hangkooi op een Schip*.

Baudouinage, (m) *Bespringing der Ezels* (f).

Baudrier, (m) *Leedere riem waarin den deegen hangt*.

Baudruche, (f) *Bereide Offendarm voor Goudslagers* (m).

Bauduse, (f) *Draai-tol* (m).

Bave, (f) *Kwyl, zever* (n).

Baver, (v. n.) *Kwylen, zeveren*.

Bavette, (f) *Kwyl-doek, slabbe* (m).

Baveur, euse (m. & f.) *Kwylster; kwylster*.

Baveuse, (f) *Kwab, (zekere Visch)*.

Baveux, euse (adj.) *Kwyl-achtig, zeverend*.

Bauge, (f) *Rustplaats voor een wild Zwyn* (f); *gebakt stroo en leem onder een gemengd, om meê te pleisteren* (n).

à Bauge, (adv.) *Avoir tout à bauge, alles in overvloed hebben*.

Baume, (m) *Balzem; balzem-boom*.

Baumier, (m) *Balzem-boom*.

Bavoche, (f) *Slegte afteekening*.

Bavoché, (adj.) *Slegt afgeteekend*.

Bavoche, (v. a.) *Slegt drukken, slegt afteekenen*.

Bavochure, (f) *Slegte afschetzing*.

Bavolet, (m) *Hulzel der jonge boerinnen omtrent Parys* (n).

Baux, (m. pl.) *(Zie Bail)*.

Baux, (m. pl.) *Verdek-balken, knieflukken in Scheepen*.

Baye, (f) *(Zie Baie)*.

Bayer, (v. n.) *Gaapen; bayer aux corneilles, staan gaapen*, (spr. w.)

Bayeur, euse (m. & f.) *Gaaper; gaapfler*.

Bayonnette, (f) *(Baïonnette is beter) Bajonnet, die men op een snapbaan zet*.

Bazoehe ou Basoehe, (f) *Onder Gerechts-hof in Parys* (n); een *kwinkslag*, *streek* (m).

Bé, (m) *Het blaeten der Schaapen* (n)
Béant, ante (adj.) *Gaapende*; *bouche béante*, met *openen monde*.

Béat, ate (m. & f.) *Een gewaande gelukzalige*.

Béatification, (f) *Inwyng onder het getal der heiligen*.

Béatifié, ée (adj.) *Heilig of gelukzalig verklaard*.

Beatifier, (v. a.) *Gelukzalig verklaaren*.

Béatifique, (adj.) *Vision béatifique*, het *gelukzalig aanschouwen*.

Béatilles, (f. pl.) *Allerhande lekkernyen die men in pasteyen doet*.

Béatitude, (f) *Gelukzaligheid*.

Beau, bel, belle, (adj.) *Schoon, fraai, mooi, aartig*; *beau temps*, *mooi weer*; *le beau monde*, *le grand monde*, de *grooten*; *un bel homme*, *une belle femme*, *een schoon man*, *eene schoone vrouw*; *le beau sexe*, de *vrouwelyke kunne*; *ce n'est pas du beau style*, dat is *niet fraay* (elegant); *trahir sous un beau semblant d'amitié*, *onder den schyn van vriendschap verraa-den*; *beau jeu*, *beau retour*, *daar men meê uitmeet*, *word men meê ingemeeten* (spr. w.); *beau debat*, *een mooi begin*; *cheval qui porte en beau lieu*, *een paerd dat zyn hoofd wel houdt*; *faire beau*, *ou faire beau temps*, *mooi weer zyn*; *avoir beau faire*, *te vergeeffsch arbeiden*, *doen*; *vous avez beau dire*, *il n'en fera rien*, *al zegd gy nog zoo veel*, *hy zal het niet doen*; *manquer, échaper belle*, *gelukkig een gewaar ontsnappen*; *une belle*, *een schoon vrouws-perzoon*; *tout beau*, *tout beau*, (adv.) *zachtzins*; *voilà qui est beau*, *dat is fraai*; *il fait beau se promener*, *het is mooi om te wandelen*.

Beau, (m) *Het schoone, het mooye, het fraaye* (n).

Beaucoup, (adv.) *Veel*; *zeer*; *de beaucoup*, *veel meer*; *il s'en faut beaucoup*, *het scheeld veel*; *il est plus savant de beaucoup*, *hy is veel geleerder*; *il n'est pas à beaucoup près si beau que . . .* *hy is in verre na zoo fraai niet als . . .*

BEA. BEC. BED. BEE. &c.

Beau-fils, (m) *Schoon-zoon*.

Beau-frere, (m) *Schoon-broeder, Zwaager*.

Beauge, (f) (Zie Bauge).

Beau-pere, (m) *Schoon-vader, Stiefvader*.

Beau-pré, (m) *Boegspriet*; *voile de beau-pré*, *spriet-zeil*.

Beau-revoir, (m) *Het hygen van een Windhond op het spoor* (n).

Beauté, (f) *Schoonheid, fraaiheid*.

Bec, (m) *Bek, snavel*; *snuit* (m); *tuitje van een lamp* (n); *mauvais bec*, *kwaade bek*; *mon pauvre petit bec*, *myn lief bekje*; *bec de corbin*, *trekker of nyper* (in heek.); *naad-haakje* (in Scheepsb.); *bec d'ane*, *kromme schiet-beitel*; *sny-bank*; *bec de canne*, *kan beitel*; *tangetje om kogels uit wonden te trekken*; *tenir le bec en l'eau à quelcun*, *iemand met iedele hoop ophouden*; *bec attilé*, *gladde bek*; *bec de lièvre*, *baazen-mond*; *coup de bec*, *een snauw*, *steek*; *bec de plume*, *pen-nen snavel*; *bec cornu*, *een dwaas*; *bec jaune*, *geele snavel*; *jong onervaaren leerling*; *passer à quelcun la plume par le bec*, *iemand voor het lasje houden*, *wat om den mond smeer-en*; *il a bec & ongle*, *hy heeft hair op zyn tanden*. (spr. w.)

Becassine, (m) *Een Vyg-eeter, groenije* (zeker Voogel).

Becasse, (f) *Snippe* (m).

Becasseau, (m) *Jonge Snip*.

Becassine, (f) *Kleine Snip* (m).

Beccard, (f) *Het wyfje van een Zalm* (n).

Bêche, (f) *Spade, schop* (m).

Béchée, (f) *Een schop vol*.

Bécher, (v. a.) *Spaayen, spitten*.

Béchu ou becca, (adj.) *Gebekt, gesnaaveld*.

Becune, (f) *Soort van Zwaardvis*.

Bedaine, (f) *Dikke pens, hang-buik*; *een koogel* (m).

Bedeau, (m) *Pedél, Staf-draager op hooge Schoolen, Kerk-dienaar*.

Badelin, (m) *Boom-wolfe*.

Badon, (m) *Kleine trom*, *by een fluitje gebruikt*; *dikpens*.

Bée, (adj.) *Porte ouverte à gueule bée*, *deur die wagen wyd open staat*.

Béer. (Zie Bayer).

Bef-

BEG. BEI. BEL.

Beffroi, (m) *Klok-huis* (n); *Wacht- of klokken-tooren*; *alarm-klok*.
 Bégaïement, (m) *Stameling* (f).
 Bégayeur, (v. a.) *Stameren*, *stamelen*.
 Bégué, uë (adj.) *Cheval bégu*, *Paerd dat van het 5de jaar af teekend*.
 Bégué, (adj. & subst.) *Stamelen*; *stamelaar*.
 Béguëule, (f) *Zottinne*, *gaapstok*.
 Béguin, (m) *Kinder-muts* (f).
 Béguine, (f) *Nonne*; *schynheilige*.
 Béjaune, (m) *Jonge Valk*; *plompheid*, *bottigheid* (f).
 Beignet, (m) *Pannekoek*, *zuster* (m), (zeker gebak). (*Zie Bignet*).
 Belamie, (f) *Mönnikken-rok* (m).
 Bélandre, (m) *Vaarttuig* (n) aldus genaamd.
 Bèlant, ante (adj.) *Blaetende*.
 Belchite, (adj.) *Laine belchite*, *wol van Schaapen*, door een spaansche ram geseeld.
 Beledin, (m) *Gesponnene boom-wol* (f).
 Bèlement, (m) *Blaeting* (f).
 Bèler, (v. n.) *Blaeten*.
 Bellette, (f) *Een Wezeltje* (n).
 Belgicisme, (m) *Nederlandsche spreekwyze* (f).
 Belgique, (adj.) *Language belge-que*, *nederduitsche spraak*.
 Belier, (m) *Een Ram* (m); *het Hems-teken Aries* (n).
 Beliere, (f) *Klepel-ring*; *Kerk-kroon-ring*.
 Belitre, (m) *Guit*, *fielt*.
 Bellâtre, (adj.) *Schoonachtig*.
 Belle-fille, (f) *Schoondochter*.
 Bellement, (adv.) *Langzaam* (gem. w.) *marcher tont bellement*, *beel zachtjes gaan*.
 Belle-mère, (f) *Schoon-moeder*.
 Belle-sœur, (f) *Halve zus*; *broeders-vrouw*.
 Belligerant, ante (adj.) *Les parties belligerantes*, *de oorlog voerende partyen*.
 Belliqueux, euse (adj.) *Strydbaar*, *dapper*.
 Bellissime, (adj.) *Allerschoonst* (gem. w.)
 Bellone, (f) *Krygsgodinne*.
 Bellot, otte (adj.) *Enigzints schoon*.

BEL. BEN. BEQ. 71

Bélomancie, (f) *Waarzegging door pylen*.
 Beloufe, (f) *Balzakje aan een truktasfel* (n).
 Beloufer, (v. a.) *In den balzak slooten*.
 Se Beloufer, (v. r.) *Zig bedriegen*.
 Belveder ou belvédère, (m) *Lust-plaats met een jchoon gezicht* (f).
 Bénédicité, (m) *Gebed voor den eeten* (n).
 Bénédicte, (m) *Zachte purgatie* (f).
 Bénédicain, ine (m. & f.) *Benediciner Monnik*; *Nonne*.
 Bénédiction, (f) *Zegening*; *donner la bénédiction à quelcun*, *iemand den zegen geeven*.
 Bénédictionnaire, (f) *Een boek met lofzangen*.
 Bénéficé, (f) *Nut*, *voordeel*; *Kerkelyk ampt* (n); *bénéfice d'inventaire*, *beneficie van inventaris*, (zeker voorregt om een bordel te mogen aanvaarden, zonder in de schulden daar van gehouden te zyn).
 Bénéficiaire, (adj.) *Erfgenaam onder beneficie van inventaris*.
 Bénéficial, ale (adj.) *Dat tot een geestelyk ampt behoort*.
 Bénéficier, (m) *Geestelyk Amptenaar*.
 Bénêt, (m. & adj.) *Een Slegt-hoofd*, *Jan Sul*.
 Bénévole, (adj.) *Genegen*, *gunstig*.
 Bénignement, (adv.) *Gunstglyk*.
 Bénignité, (f) *Toegenegenheid*.
 Bénin, bénigne, (adj.) *Gunstig*, *toegenegen*.
 Bêni, ie (adj.) *Gezegend*.
 Bénir, (v. a.) *Zegenen*; *bénir une Eglise*, *eene Kerk inwyden*.
 Bénit, ite (adj.) *Gezegend*, *gewyd*; *eau bénite*, *wy-water*.
 Bénitier, (m) *Wy-water-vat*.
 Béquée, (f) *Een bek vol*; *donner la béquée à un oiseau*, *een vogel aazen*.
 Béqué, ée (adj.) *Met een snavel*, (in *Wapenk.*)
 Béqueter, (v. a.) *Pikken*.
 Béquillard, (m) *Een die met een kruik gaat*.
 Béquille, (f) *Kruk* (m), *bouten-been* (n).

Béquiller, (v. n.) *Met krukken gaan (schimpw).*

Béquiller, (v. a.) *Een tuin-bed ligt omspitten.*

Béquillon, (m) *Kleine spitze aan bloem-bladeren; jonge Valken snavel.*

Bercail, (m) *Schaaps-kooi; item kerk-gemeente (f).*

Berce, (f) *Beerenklauw, (zeker kruid).*

Berce, (m) *Roodborstje, (zeker vogeltje (n)).*

Berceau, (m) *Wieg (f); gallery, wandel-laan in een tuin; dès le berceau, van kindsheid af; étouffer dans le berceau, in de wieg smoorren; en berceau, boogs-wyze.*

Bercelles, (f. pl.) *Emaljeer tangetje, (by Goudsm.)*

Bercer, (v. a.) *Wiegen; iemand ophouden; se bercer de chimères, zig met herfenschimmen ophouden.*

Berche, (f) *Een Draai-bas, (zeker Gescht).*

Bergame, (f) *Bergaamsch Tapyt.*

Bergamotte, (f) *Bergamot (een Peer); bergamot-olie (m).*

Berge, (f) *Steile waterkant; bersje (vaartuig).*

Berger, ere (m. & f.) *Herder, herderin; minnaar; minnaares.*

Bergerette, (f) *Een soort van dunne wyn.*

Bergerie, (f) *Schaaps-kooi (f); fermer le loup dans la bergerie, de wolf by de schaapen vertrouwen; (dat is), een wond heelen eer ze gezuiverd is; bergerie, gemeente, kudde.*

Bergeries, (f. pl.) *Herders-dichten.*

Bergeronnette, (f) *Een Kwikstaert, (zeker vogeltje).*

Bergerot, otte (m. & f.) *Herdertje, berderinnetje (n).*

Berline, (f) *Zeker rytuig van Berlyn gekoomen, aldus genaamd (n).*

Berlingot, (m) *Soort van berlyn.*

Berlue, (f) *Oogenfchemering; avoir la berlue, far-blind zyn; onagtzaam zyn.*

Berme, (f) *Een berm, voet van de wal.*

Bernable, (adj.) *Die verdiend bespot te worden.*

Bernardin, ine (m. & f.) *Bernardiner Monnik; Nonne.*

Berne, (f) *Opwipping in een deken; mettre le pavillon en berne, de vlag in een tjsjouw opsteeken.*

Bernement, (m) *Opwerping; sop-ping, boon.*

Berner, (v. a.) *In eene deken opgooijen; bespotten.*

Bernicle, (gem. w. beteekenende rien), *niets.*

Berniquet, (m) *Envoyer quelcun au berniquet, iemand te gronde doen gaan, (gem. w.)*

Beryl, (m) *Beril steen.*

Beface, (f) *Knap-zak, bedel-zak; être réduit à la besace, tot den bedel zak, tot armoede gebragt zyn.*

Befacier, (m) *Bedelaar, (sporw.)*

Besaigné ou besigué, (f) *Streekbyl; glaazenmaakers hamer (m).*

Besicles, (f. pl.) *Een bril; mettez vos besicles, doet uwe oogen klaar open.*

Besnarde, (f) *Slot dat van buiten en binnen open en toe gedaan word (n).*

Besoché, (f) *Eene spaade.*

Besogne, (f) *Werk (n), bezigheid (f); achéver sa besogne, zyn werk afdoen; beaucoup de bruit & peu de besogne, veel geschreeuw en weinig wol, veel praat en weinig werk, tailler de la besogne à quelcun, iemand moeite verschaffen; aimer fort la besogne faite, veel van gedaan werk houden; avoir de la besogne, werk hebben; besogne em-brassante, moeilijk werk.*

Besoin, (m) *Nooddrift, noodwendigheid; avoir besoin d'argent, geld noodig hebben; il est besoin, het is noodig; connoître ses amis au besoin, zyne vrienden in den nood kennen.*

Besson, onne (adj. & subst.) *Tweeling, (oud w.)*

Bestial, ale (adj.) *Beestelyk, beest-agtig.*

Bestialement, (adv.) *Beestagtiglyk.*

Bestialité, (f) *Beestagtigheid, onnatuurlykheid.*

Bestiaux, (m. pl.) *Hoorn-vee (n), Runderen.*

Bestiole, (f) *Diertje, beestje (n).*

Bestion, (m) *Leeuw, snavel aan 't galjoen van een Schip.*

BET. BEU. BEV. BEY. &c.

Bétail, (m) *Het Vee* (n).

Bête, (f) *Een beest*; bête à cornes, *hoorn-beest*; bête de somme, *last-dier*; bête sauvage, *wild dier*; remonter sur sa bête, *zyn schade weer inhalen*; bête, *een beest*, gek; zottin; faire la bête, *den beest prelen*; bête épaulée, *een ongetrouwd bezwangerd meisje*; c'est une bonne bête, *dat is een doortrapte knaap*.

Bétel, (m) *Zekere plant die d'Indianen geduurig kauwen*.

Bêtise, (m) *Plompheid, domheid*.

Betoine, (f) *Betonie*, (zeker kruid).

Bette, (f) *Beet (een kruid)*.

Betterave, (f) *Beet-wortel, kroot*; nez de betterave, *kroot-neus*.

Beuglement, (m) *Loeiing* (f), *gebulk* (n), *van Rundvee*.

Beugler, (v. n.) *Loeijen, bulken*.

Beurre, (m) *Boter* (f) *du beurre frais*, *de mai, fort, fondu, versche, gras, sterke, gesmolten boter*.

Beurré, (m) *Zekere fransche peer van een aangename smaak*.

Beurré, ée (adj.) *Geboterd*.

Beurrée, (f) *Een boter-ham*.

Beurrer, (v. a.) *Boteren, slooven, smeeran met boter*.

Beurrer, iere (m. & f.) *Boter-verkooper; verkoopster*.

Beurriere, (m) *Boter-pot* (m).

Bévue, (f) *Mislag, feil* (m).

Bey, (m) *Turksch woord, beteekende Heer, Stad- of Landvoogd*.

Bezan, (m) *Goude of zilvere penning in een Wapenschild*.

Bezoart, (m) *Bezoar-sleen, groeiende in de maag van zekere dieren*.

Bia, (m) *Schelp, voor geld dienende in Indiën*.

Biais, (m) *Schuine, dwarsheid* (f); je m'y prendrai d'un autre biais, *ik zal het anders aangrypen*; mettre une chose de biais, *iets schuins aanleggen*; je ne vois qu'un biais pou, y réussir, *ik zie maar een middel om 'er in te slaagen*; vous avez pris le bon biais, *gy hebt het rechte middel aangevat*.

De biais, (adv.) *Schuins, dwars*.

Biaisement, (m) *Wyffeling, draaiing; helling van een Schip* (f),

BIA. BIB. BIC. BID BIE. 73

Biaiser, (v. n. & a.) *Schuins gaan; wyffelen, niet vast in zyne schoenen staan*.

Biaris, (m) *Walvisch met tanden*.

Biberon, onne (m. & f.) *Dronkaard; zuipster*.

Bible, (f) *Bybel* (m, *het oude en nieuwe Verbond, of Testament* (n).

Bibliographe, (m) *Kenner der oude schriften*.

Bibliographie, (f) *Kennis van oude Schriften; konst om naamlysten van boekeryen op te stellen*.

Bibliographique, (adj.) *Schriftkundig*.

Bibliomane, (m) *Een groote liefhebber van boeken*.

Bibliomanie, (f) *Zucht, lust tot boeken*.

Bibliophile, (m) *Boek-beminnaar*.

Bibliothécaire, (m) *Boek bewaarder*.

Bibliothèque, (f) *Boekerye, zaal die vol boeken is*.

Bibus, un Poëte de bibus, *een kreupele, armhartige Poët, (ironie)*.

Biceps, (f) *Elleboog spieren, (in Ontleedk)*.

Biche, (f) *Hinde, 't wyfje van een Herr*.

Bichenage ou bichetage, (m) *Markt-geld van koor*.

Bichet, (m) *Liën schepel in Bourgoniën, (zekere koor-maat)*.

Bichon, onne (m. & f.) *Schootbondje, spaans-bondje* (n).

Bicoq, (m) *De 3de voet onder een Timmermans bok, waar mede zwaare lasten opgetild worden*.

Bicoque, (f) *Klein steedje* (n), *of woning* (f).

Bicqueter, (v. n.) *Jonge werpen, (van Geiten gezegd)*.

Bicornis, (m) *Spier in de hand*.

Bidet, (m) *Klepper* (m) - *Tslandsch Paerdje* (n).

Bidon, (m) *Houte bier-bus of flap voor een bak, (scheepsw.)*

Bien, (m) *Goed, erfgoed* (n); le souverain bien, *het opperste goed*; biens meubles & immeubles, *roerende en onroerende goederen*; le bien public, *het gemeene best*; faire du bien, *goed doen*; ne parler de per-

bonne ni en bien, ni en mal, noch goed noch quaad van iemand spreken; gens de bien, vroomen lieden; nul bien sans peine, geen roos zonder doornen; les biens de la terre, het veldgewas; biens d'Eglise, geestelyke goederen; bien vous fasse, wel moet het u bekoemen.

Bien, (adv.) Wel, goed; zeer; bien autrement, gantsch anders; eh bien! wel aan! fort bien, zeer wel; aussi bien que vous, zoo wel als gy; aussi grand que lui, zoo groot als hy; eh bien que cela soit, wel laat dat zyn; quand on est bien on s'y doit tenir, daar men wel is moet men blyven.

Bien aimé, ée (adj.) Welbemind.

Bien-dire, (m) Welbespraaktheid, welsprekendheid (f).

Bien-être, (m) Welstand.

Bienfacteur, bienfaitrice, (m. & f.) Weldoender; weldoenster.

Bienfaisance, (f) Weldoening.

Bienfaisant, ante (adj.) Wel-doende.

Bienfait, te (adj.) Welgemaakt.

Bienfait, (m) Weldaad.

Bienfaiteur. (Zie Bientacteur).

Bienheureux, euse (adj.) Welgelukzalig.

Bienheureux, (m) Een gelukzalige.

Bien-loin, (conj.) bien-loin de le croire, wel verre van het te gelooven.

Bien que, (conj.) bien que l'on me dise, schoon men my zegge.

Bien-séamment, (adv.) Welstaandelyk.

Bien-séance, (f) Gevoeglykheid; la bien-séance demande cela, de betaamelykheid vordert zulks.

Bien-séant, ante (adj.) Welstaande.

Bien-tenant, ante (m. & f.) Een die een anders goed bezit.

Bientôt, (adv.) Haast. ras.

Bienveillance, (f) Genegenheid, gunst.

Bienveillant, ante (adj.) Genegen.

Bienvenue, (f) Welkomst.

Bienvenu, ue (adj.) Soyez le bienvenu, zyt wellekoom.

Bierre, (f) Bier (n); dood-baar; dood-kist.

Bievre, (m) Een bever, castoor.

Biez, (m) Water-leiding na een moolen.

Biffé, ée (adj.) Doorschraapt.

Biffer, (v. a.) Doorschrappen.

Biffuration, (f) Plaais daar een tak zig in tweën verspreid.

Bigame, (m) Een die twee vrouwen te gelyk heeft, of voor de tweede maal trouwd.

Bigamie, (f) Huwelyk met twee vrouwen te gelyk (n).

Bigarade, (f) Grootte citroen (m).

Bigarré, ée (adj.) Bont, gespikkeld; compagnie bigarrée, gezelschap van allerlei onvoeglyke menschen.

Bigarreau, (m) Spaansche Kers.

Bigarrer, (v. a.) Bespikkelen, bont maaken.

Bigarrure, (f) Bont-werk, bont-schilder-werk (n); la bigarrure de ce chapitre vous plaira, de verandering in dit hoofdstuk te vinden zal u bebaagen.

Bigle, (adj. & subst.) Scheel; een scheele; een Engelsche Jagt-hond om Haazen en Konynen te vangen.

Bigler, (v. n.) Scheel zien.

Bigne, (f) Buil (m), bultje (n).

Bignet, (m) Pannekoek.

Bigorne, (f) Een Smids speerhaak (m); aambeeld met twee armen (n).

Bigorneau, (m) Kleine speerhaak.

Bigorner, (v. a.) Lets op een speerhaak rond, omkloppen.

Bigot, te (adj. & subst.) Schynheilich, bygelovig; een schynheilich; een kweezel.

Bigot, (m) Een Slee, (zeker hout met gaten om touwen door te steeken, dienende tot het rak op een Schip).

Bigotelle ou bigotere, (f) Knevel-band, knevel-borstel (m).

Bigoter, (v. a.) Den buichelaar speelen, (gem. w.)

Bigoterie, (f) Huichelarye.

Bigotisme, (m) Bygeloof (n).

Bigue, (f) Geinbalk om een Schip te kielen (m).

Biguer, (v. a.) Tuischen, verruilen.

Bignes, (f. pl.) Stutten, gebruikt in 't kiel-n.

Bijon, (m) Zekere soort van Terpentyn.

Bijou,

BIJ. BIL.

Bijou, (m) Juweel (in klein, die, fraaiheid (f).

Bijoutier, (m) Juwelier, Koopman in Juweelen; verzaamelaar van fraaiheden.

Bil, (m) Bil, Ake in Engeland.

Bilan, (m) Staat eens Koopmans van ontfang en uitgaaf, balance.

Bilboquet, (m) Vangertje (n) (kinder speeltuig); een verguld quaft.

Bile, (f) De gal; gramschap; moderer la bile, de gal matigen; bile noire, zwarte gal.

Biliaire, (adj.) Vaisseaux biliaires, gal vaatjes (in Ontleed-k.)

Bilieux, euse (adj.) Galagtig; un bilieux, een oplopend mensch.

Billard, (m) Truktafel (f); trukspel (n); trukstok (m).

Billarder, (v. n.) Zyn trukbal twee maal aanslooten.

Bille, (f) Trukbal; pakstok; bind knuppel voor Voerlieden (m); beloufer une bille, een bal in de zak speelen; doubler la bille, de bal vol aanslooten; faire sauter la bille, de bal uitslooten.

Billebarrer, (v. a.) Een kleed kakebont maaken, (gem. w.)

Billebaude, (f) Wan-orden; à la billebaude, in ververring, (gem. w.)

Biller, (v. a.) Met een stok pakken; trek-paerden de lyn aanslaan.

Billet, (m) Ceeltje, briefje, handschrift; Soldaaten quartierbiljet (n); Blaccaat (f); billet de santé, gezondheids pas; billet doux, minnebrief; je lui ai prêté cinq cent francs, dont il m'a fait son billet, ik heb hem vyf honderd guldens geleend, waar van hy my een briefje onder de hand gegeeuen heeft; billet de Loterie, de change, een Lotery-een wissel-briefje; billet blanc, een niet; tirer au billet, looten; billet pour entrer dans la Comédie, lootje om in de Schouwburg te gaan.

Billeté, tée (adj.) Gemerkt, genommerd; met blokjes bezaaid, (in Wapenk.)

Billeter, (m) Merker der waaren.

Billette, (f) Teeken aan een Tolhuis tot waarfchouwing dat men daar

BIL. BIM. BIN. BIO. &c. 75.

vertollen moet; zilver vierkant blokje, (m Wapenk.) (n).

Billevesée, (f) Zotte inbeelding, invul, iedele waan.

Billon, (m) Vervalscht, quaad, of afgezet geld (n).

Billonnage, (m) Kwaad, bedreeven met het opwisselen van ongangbaar geld (n).

Billonner, (v. a.) Ongangbaar geld opwisselen en uitgeeuen; slegte munt slaan.

Billonneur, (m) Uitgeeuer van slegte munt (f).

Billot, (m) Een blok; blok val; sluit-flukje (in Scheeps-b.) ; billot de metal, metaale klomp.

Bimauve, (f) Soort van zigtmaarkruid (in Kruidk.).

Bimbelot, (m) Kinder speelgoed (n).

Bimbelotier, (m) Poppegoed-maaker.

Binaire, (adj.) Tweevoudig; nombre binaire, tweeledig getal; mesure binaire, zang-maat die in twee tyden geslaagen word.

Binard, (m) Een wagen met vier wielen, dienende tot het vervoeren van zwaare lasten.

Biné, ée (adj.) Voor de tweede maal omgespit.

Binément, (m) Tweede omspitting (f).

Biner, (v. a.) Een Akker voor de tweede maal omspitten; twee missen op een dag doen.

Binet, (m) Een profyterte, om endjes kaars op te zetten; een endje kaars (n).

Bini, (m) Monnik die eenen meedebroeder moet verzellen.

Binocle, (m) Verrekijker voor beide de oogen.

Binoculaire, (adj.) Astroscope binoculaire, dubbelde Verrekijker voor de 2 terrekijkers.

Biographe, (m) Levens-beschryver, (zelden gebruikt)

Bipédal, ale (adj.) Dat twee voets lang is.

Bipede, (adj.) Twee-voetig.

Bipenne, (f) Amazoonsche srydbyl (m).

Bique, (f) Een Geit (beter Chevre).

Bi-

76 BIQ. BIR. BIS.

- Biquet, (m) Een goud-schaaltje (n).
 Biqueter, (v. a.) Daar-meede weegen.
 Birambrout, (m) (hollandsch w.) Bier en brood (n).
 Bire, (f) Soort van Visch-fuik.
 Birette, (f) Muts die de jonge Jesuiten draagen.
 Birloir, (m) Iets dat het dekzel van een kist, open zynde, ophoud.
 Bis, ile (adj.) Bruin, zwart; pain bis, zwart, of roggen-brood.
 Bis, (m) Repeteer-teeken, (in Muziek).
 Bisage, (m) Ververwing (f).
 Bifaieul, (m) Over-groot-vader.
 Bifaieule, (f) Over-groot-moeder.
 Bisbille, (f) Twist, kyffagie, (gem. w.).
 Bis-blanc, (adj.) Du pain bis-blanc, brood van fyn en grof meel.
 Biscapit, (m) (in Rentek.) Een zaak 2 maal in rekening gebragt..
 Biscornu, ue (adj.) Batiment biscornu, mismaakt gebouw; du pain biscornu, scheef gebakken brood.
 Biscotin, (m) Zuiker-knekkje.
 Biscuit, (m) Tweebak, beschuit; valsche vers; s'embarquer sans biscuit, zonder noodige middelen iets onderneemen.
 Bise, (f) Noorde wind (m); stukje brood dat men de Schoolkinderen mee geeft (n).
 Biseau, (m) Schuin geslepen rand van een spiegel; rug van een mes; rand van een ring-kas; Zetters spaan (m); schaa-f-yzer; orgel-pyp-dekzel (n); zyde van het brood alwaar geen korst is.
 Biseigle, (f) Schoenmaakers likhout.
 Biser, (v. a.) Bruin worden, (van hoorn gezegd).
 Biset, (m) Hout-duif, wilde duif; bruin brood (n).
 Bisette, (f) Geringe kant, boere kant.
 Biseur, (m) Zwart-verwer.
 Bismut, (m) Wismuth (mineraal).
 Bison, (m) Wilde Os; buffel (in Wapenk.).
 Bisquains, (m) Bereidde Schaaps-wollen met de wol 'er op.

BIS, BIT. BIV. BIZ.

- Bisque, (f) Kragtige soppe; 15 voor uit in 't bal spel.
 Bissac, (m) Knap-zak, bedel-zak; reduire au bissac, tot den bedel-zak brengen.
 Bisse, (f) Slange (in Wapenk.).
 Bissetre, (m) Ongeluk (n), (gem. w.).
 Bissexte, (m) Schrikkel-dag.
 Bissextil, ile (adj.) Année bissextile, schrikkel-jaar.
 Bistoquet, (m) Kleine billard-stok.
 Bistorte, (f) Adder-tong, (een kruid).
 Bistortier, (m) Houte vyzel-flamper.
 Bistouri, (m) Incise-mes, (by Wondh.).
 Bistourner, (v. a.) Een Paerd ruinen, met de ballen te verdraaijen.
 Bistre, (m) Roet-zwart, (verfstof).
 Bisulque, (adj.) Gespleeten, (by Natuurk.).
 Bitord, (m) Schiemans gaaren van 2 draad, voor de wevelingen van een Schip (n).
 Bitte, bittes, (f) Beeting, waar aan de kabel vast gemaakt wórd.
 Bitter, (v. a.) Bitter un cable, een kabel aan de beeting vast maaken.
 Bitton, (m) Beeting (f), kruishout op een galey (n).
 Bittonnieres ou Anguilleres, (f. pl.) Lokgaten op een Schip, waar door het water naar de pomp geleid wórd.
 Bitume, (m) Jooden-lym (f).
 Bitumineux, euse (adj.) Lym-agtig.
 Bivalve, (adj.) Dat met twee klapdeuren; of een dubbelde schille is.
 Biventer, (m) Spier der onderste kinnebak (f).
 Biviaire, (adj.) Place biviaire, plaats daar twee wegen t'zamen komen.
 Bivoie, (f) Weg die zig in tweeën verspreid.
 Bivouac. (Zie Bihouac).
 Bizard, (m) Bonte vers der tulpen.
 Bizarre, (adj.) Wonderlyk, mislyk, eigenzinnig, koppig.
 Bizarre, (m) Eigenzinnig mensch.
 Bizarrement, (adv.) Wonderlyk, gekkelyk.
 Bizarrerie, (f) Mislykheid, eigenzinnig-

BIZ. BLA.

zinnigheid; deze historie ne plait que par sa bizarrerie, die geschiedenis behaagd alleen door deszelfs verscheidenheid.

Bize (Zie Bise).

Blafard, arde (adj.) (oud en gem. w.) Bleek, flets, verschooten.

Blaireau. (Zie Bièreau).

Blairie, (f) Drift-geld, om op een weide te laten graazen.

Blâmable, (adj.) Strafbaar, berispelyk, wraakbaar.

Blâme, (m) Lasten, schande, schuld (f); encourir le blâme, schande behaalen; en porter le blâme, de schuld 'er van draagen.

Blâmer, (v. a.) Lasteren, verwijten; blâmer un compte, (in Rechten) eene rekening wraaken, tegen spreken.

Blanc, blanche, (a. i.) Wit, grys, zuiver, du fer blanc, blik; du pain blanc, wit brood; biere blanche, wit bier; cheveux blancs, grys haar; billet blanc, een ledig briefje, een niet; argent blanc, zilver geld.

Blanc, (m) Het witte (n); aller du blanc au noir, van den bak op den tak springen (spr. w); tirer au blanc, na het wit schieten; blanc d'œuf, het wit van een ei; livre en blanc, ongebonden boek; en blanc, onbeschreeven; dire une chose de blanc en blanc, iets onbezonnen zeggen.

Blanche. (Zie Blanc).

Blanc-bec, (m) Onervaren Jongeling.

Blanchaille, (f) Uitschot van visch, klein grut (n).

Blanchâtre, (adj.) Witagtig.

Blanche, (f) Halve Muziek-noot.

Blanchement, (adv.) Reinlyk, zinnelyk in Linnengoed.

Blancherie, (f) Linnen of wasch-bleekery; vertin of blik-butte.

Blanchet, (m) Witte doorzyg-doeck; Pers-doeck (in de Drukkery) (m), wit kamizool (n).

Blancheur, (f) Witheit.

Blanchiment, (m) Het bleeken; vertinnen enz. (n).

Blanchir, (v. a.) Witten, wit maaken; blanchir de l'argent, zil-

BLA. BLE.

77

ver wit kookken; blanchir, (v. n.) grys worden; la mer blanchir (moutonne), de zee schuimt wit; toutes mes peines ne font que blanchir, alle myne moeite is vrugteloos.

Blanchissage, (m) Bleekinge (f), waschloon (n).

Blanchisserie, (f) Bleekery; wasch-huis.

Blanchisseur, euse (m. & f.) Bleeker; bleekster.

Blanc-manger, (m) Eene met zuiker en amandelen enz. toe bereide spyze, spaansche pap (f).

Blanc-rassé, (m) Pompadour-zalf (f).

Blanc-scellé, (m) Een gezegeld papier in blanco (n).

Blanc-signé, (m) Een getekend papier in blanco (n).

Blandices, (f. pl.) Vlyery, (oud w.)

Blanque, (f) Een Lotery-boekje met zwarte en witte bladeren; hazard à la blanche, onbezonne onderneeming.

Blanquette, (f) Witte wyn van Languedok; dun wit bier (m).

Blason, (m) Wapenschild-kunde; lofstuiting (f).

Blasonner, (v. a.) De Wapens uitleggen; item die behoortlyk schilderen; iemand roemen of lasteren.

Blasonneur, (m) (weinig geb.) Beschryver der Wapens.

Blasphémateur, (m) Gods lasteraar.

Blasphématoire, (adj.) Godslasterlyk.

Blasphême, (m) Godslastering (f).

Blasphémer, (v. a. & n.) God lasteren; Godslastering uitbraaken.

Blatier, (m) Kooren-kooper op 't Land.

Blaude, (f) Een boeren kiel, linnen-rok (m).

Blaveole, (f) Blaauwe kooren-bloem.

Blé. (Zie Bled).

Blèche, (adj. & subst.) Trouwloos, valsch (scheldw.)

Bled, (m) Kooren, graan (n); bled en herbe, onryp kooren; bled sarazin, boekweit; bled de Turquie ou maïs, Turksche terwe; bled meteil, meng-kooren; manger son bled en her-

78 BLE. BLI. BLO.

herbe, zyne inkomsten, voor ze ontfangen zyn, verieeren, (spr. w.)

Bleime, (f) Inflammatie onder aan de voet van een Paerd.

Blême, (adj.) Bleek, doodsch.

Blemir, (v. n.) Bleek worden, befterven.

Blémissement, (m) Besterwing (f).

Bléreau, (m) Een Das (n), (zeker dier).

Blessé, ée (adj.) Gekwetst; blessé à mort, ter dood toe gewond.

Blesser, (v. a.) Kwetszen, wonden, beschadigen.

Blessure, (f) Kwetzuur, wonde.

Blette, (f) Meêster (een kruid).

Bleu, bleue, (adj. & subst.) Blauw; blauwe verf; bleu mourant, licht blauw; bleu turquin, donker blauw.

Bléâtre, (adj.) Blauwagtig.

Bleuir, (v. a. & n.) Blauw maaken, blauwen; blauw worden; faire bleuir le fer, het yzer blauw aan doen loopen.

Blin, (m) Een ramblok, (in Scheepsb.)

Blinde, blindes, (f) Blinden, tot dekking, (in Vestingb.)

Blinder, (v. a.) Met blinden bedekken.

Bloc, (m) Een blok; Ezels-hoofd (in Scheepsb.); bloc de marbre, marmere blok, vendre en bloc & en tas, by den hoop verkoopen.

Blocage ou blocaille, (f) Gruis (n), puinhoop (m).

Blochet, (m) Een dwars sparre (f).

Blocus, (m) Beschansing, blokeering, insluiting (f); (Vesting w.)

Blond, onde (adj. & subst.) Blond-hairig, blond; een blond mensch.

Blonde, (f) Zyde kant.

Blondin, ine (m. & f.) Een die blond hair heeft.

Blondir, (m) Blond hair bekoomen.

Bloquer, (v. a.) Insluiten, verschanffen; bloquer une ville, un port, y mettre le blocus, een stad, een haven insluiten; bloquer, de reeten van een schip met werk dicht maaken; druk-letters verkeerd zetten; metzelen zonder pas-tood.

Blot, Bloc ou Chouquet (m), Ezels-hoofd; Scheeps-blok; werktuig

BLO. BLU. BOA. BOB. &c.

om de vaart die een Schip maakt mede te meeten, (Scheeps w.)

Blottir, (v. a.) In een duiken, verschuilen; les perdrix se blottissent, de veldhoenderen kruipen in een, verschuilen zig.

Bluet, (m) Blauwe koren-bloem (f).

Bluette, (f) Sprankje, vonkje van vuur of gloeiend yzer (n).

Bluteau, (m) Meel-buit.

Bluter, (v. a.) Buielen.

Bluterie, (f) Meel-buillery,

Blutoir. (Zie Bluteau).

Boage, (m) Dienst van een Vassal aan zynen Heer met twee Offsen voor hem te ryden.

Bobèche, (f) Pyp van een kandelaaër.

Bobine, (f) Een bobyn, klos, om gaaren op te doen.

Bobiner, (v. a.) Gaaren op een bobyn winden, spoelen.

Bobineuse, (f) Gaaren spoelster.

Bobo, (m) Ligte kneuzinge (f), stootje (n).

Bocage, (m) Boschje, boschagie (n).

Bocager, ere (adj.) Nymphe; bocager, bosch-nimph.

Bocal, (m) Beker, bocaal.

Bodinaire, (f) Bewoeling van den anker-ring.

Bodruche, (f) Fyn perkament van Offendarmen bereid (n).

Boëffe, ou gratte boëffe, (f) Kratz-borstel in de munt.

Boëffer, (v. a.) Kratzen.

Boëte. (Zie Boîte)

Bœuf, (m) Een Os (m), Offen-vleesch (n); dommen os, vleezel.

Bogue, (f) Kastanje bolster; Hou-ting (een visch).

Bohémien, ienne, ou bohème, (m. & f.) Heizen, Land looper, goeder-geluk zegger; Land-loopster.

Boïard, (m) Hand-burrie (f).

Boie, (f) Voer-baai.

Boire, (v. a.) Drinken; boire à la ronde, in't ronde drinken; boire des rafades, de rouges bords, boorden vol drinken; il boit, by is tot den drank vervallen; boire la raillerie, de beschimping verdraagen; la terre boit la pluye, de aarde trekt de regen na zig; ce papier boit, dat papier zuigt;

BOI.

zuigt; boire comme un trou, à ti-
relarigot, lustig zuipen; qui fait la
folie la boit, (spr. w.) zoo als men
zyn bed maakt zoo legt men; donner
pour boire, een drink-penning gee-
ven; voilà pour boire, daar is een
drink-penning; ce fossé boit en ri-
vière, die sloot krygt zyn water uit
de rivier.

Boire, (m) Het drinken (n).

Boirin, (m) Anker-boei.

Bois, (m) Een bosch; hout (n);
bois épais, dik bosch; bois de char-
pente, timmer-hout; bois mort,
dood, verdord hout; bois en étant,
hout dat nog op de stam is; bois de
haute futaye, een hoog bosch; bois
vif, gezond, groen hout; mort bois
ou d'entrée, half vergaan hout;
bois de teinture, verf-hout, bois
blanc, week, zagt hout; bois
de cerf, het gewigt of de hoorn-
nen van een hert, enz. bois à brû-
ler, brand hout; bois canards, ge-
zonken hout; bois flotté, vlot-hout;
bois échappés, dryf-hout; bois
merrein, vat-hout, pyp-hout; bois
de charronnage, wagenmaakers-
hout, wagen-schot; bois de compte,
tel-hout; bois de refend, hout dat
ligt kloofd; bois en grume, neêrge-
veld, gehakt hout; bois chablis, door
den wind neêrgeveld hout; bois lavé,
na de lyn gehakt hout; bois bombé,
krom gewassen hout; bois gelif, hout
dat vol spleeten is; bois carié, ver-
moult, verwormd, vermoltend hout;
bois rabougris, kwastig hout, uit-
schot; bois taillis, hak-hout, een
hak-bosch; faire du bois, een Schip
met brand-hout voorzien; abattre du
bois, hout afbakken, neêrvellen; veel
kégels werpen; ne savoir de quel
bois faire flèche, niet weten waar
men zig keeren of worden, wat men
aanvangen zal; trouver vilage de
bois, niemand t'bus vinden; bois de
lit, bedstee; bois qui se tourmen-
te, hout dat werkt, nog niet uitge-
loogd is; je sai de quel bois il se
chauffe, ik ken zyn manier, bestaan;
haut le bois, het geweer om hoog
(by Krygsl.)

Boisage, (m) Beschutting (f); pa-
neel-werk (n).

BOI. BOL. BOM. 79

Boiser, (v. a.) Met hout beschie-
ten, lambriseeren.

Boiserie, (f) Houte beschoot (n);
lambrizeering (f).

Boisieux, euse (adj.) Houtig.

Boisseau, (m) Een schépel.

Boisselée, (f) Een schépel-vol, item
een schépel zaai-land.

Boisselier, (m) Een maaten-doo-
zen-maaker.

Boisson, (f) Drank (m).

Boite, (f) Regte tyd wanneer de
wijn kan gedronken worden.

Boite, (f) Een doos, kas; munt-
blok; gewrigt daar een been in draaid;
boite à poudre, à poivre, de mon-
tre, een poeder-, peper-dooz, kas van
een zak-horologie; boite de roue, het
ave-gat van een wiel; on y est comme
dans une boite, men zit 'er warm
in.

Boitement, (m) Hinking (f).

Boiter, (v. n.) Hinken, kreupel;
mank gaan.

Boiteux, euse (adj. & subst.) Kreu-
pel, mank; een kreupel; il faut at-
tendre le boiteux, (spr. w.) men
moet d'eerste tyding niet gelooven.

Boitier, (m) Doozen-maaker; zalf-
bus (by Heelm.).

Bois-tout, (m) (gem. w.) Glas zon-
der voet.

Boiture, (f) (gem. w.) Zwelgery,
zuipery.

Bol ou bolus, (m) Eene mond-vol
medicynen.

Bombance, (f) Goede cier, stem-
pery, (gem. w.)

Bombarde, (f) Kort geschut, hau-
bitz.

Bombardement, (m) Bombardee-
ring (f).

Bombarder, (v. a.) Met vuur-ko-
gels, met bomben beschieten.

Bombardier, (m) Bomben-werper,
Bombardier.

Bombasin, (m) Bommezyn.

Bombe, (f) Bonnie, vuur-kogel.

Bomber, (v. a.) Krom maaken;
uithollen.

B-merie, (f) Bodemerye, (in Zee-
handel).

Bon, ne (adj.) Goed; mild; deugd-
zaam; dapper; sterk; eaz. un bon

Cavalier, een goede Ruiter; un bon Medecin, een goed Geneesheer; bon mot, kwinkslag, klugtige uitdrukking, inval; n'être bon a rien, nergens toe dienstig zyn; à quoi bon cela? waar toe diend dat? trouver bon, goed vinden; allez ou bon vous semble, gaat daar het u goed dunkt; un bon homme, een goed, deugdzaam man, een onnozel man, een goed bloed; les bons ou les gens de bien, de vroomen lieden; il n'est bon ni à rotir, ni à bouillir, by deugd nergens toe; un bon coquin; een aartschelm; ô! la bonne raison, ei! dat 's een schoon bewys; de bon cœur, van gantscher herten; les bons comptes font les bons amis, effen rekening maakt de beste vrienden; vraiment je vous trouve bonne! waarlyk ik vinde u fraai! je vous la garde bonne, ik zal 't u wel betaald zetten; faire bon pour quelcun, voor iemand in slaan, borg blyven; tout cela est bon, mais . . , dat is altegaar mooi en goed, maar . . ; c'est un bon Apôtre, het is een ruigen Apostel (boerr. w.); un bon pénétré, een olyke sielt; souhaiter, donner le bon jour, goeden morgen, goeden dag wenschen; les bons maîtres font les bons valets, goede meesters maaken gede diensthoden.

Bon, (m) Het goede, het beste (n); connoître le bon & le beau d'une affaire, het goede en het fraaye van een zaak kennen; le bon del'affaire est . . , het beste van de zaak is . . ; il y a cent écus de bon, daar zyn honderd kroonen te goeds.

Bon, (adv.) Goed, wel; sentir bon, wel ruiken; tenir bon, stand houden; cela me coute bon, dat kost my goed wat; bon! voilà qui va bien, goed! dat gaat wel.

Bonace, (f) Windstilte, kalmte op zee; gerustheid, vrede.

Bonasse, (adj.) Al te goed, te eenvoudig.

Bonbons, (m. pl.) Lekkernyen, snoeperyen voor kinderen.

Bonchretien, (m) Zekere lekkere fransche peer.

Bond, (m) Weer-sprong (n), opstui-

ting (f); prendre la balle au bond, den bal in 't opstuiten vangen; de regte tyd van iets waarneemen (spr. w.) autant de bond, que de volée, (spr. w.) op beiderly wyze.

Bonde, (f) Sponde, of tap van een wyver; stuisje; schotdeurtje (n).

Bondir, (v. n) Opspringen, huppelen; opwellen; les agneaux bondissent, de lammeren springen; cela me fait bondir le cœur, dat doet my het hart walgen, opkomen.

Bondissement, (m) Opwelling, opstuiting der maag (f).

Bondon, (m) Sponde, spoudgat (n).

Bondonner, (v. a.) Toesponden, toestoppen.

Bondonnier, (m) Spond-boor (n).

Bonheur, (m) Geluk (n), welvaart (f); par bonheur, by geluk.

Bonhomme, (f) Goedaardigheid.

Bonifier, (v. a.) Verbeteren, vergoeden; bonifier un champ, een akker verbeteren.

Bonjour, (m) Donner, souhaïter le bonjour, goeden dag wenschen.

Bonite, (m) Spring visch.

Bonnaire. (Zie Debonnaire).

Bonne. (Zie Bon).

Bonneau, (m) Anker-teken (n), boei (f).

Bonne-aventure, (f) Goedergeluk (van Waarzeggers).

Bonne-fois, une bonne fois, eens voor al.

Bonnement, (adj.) Opregtelyk, il y va tout bonnement, hy gaat opregtelyk te werk; je ne sai bonnement que dire, ik weet waarlyk niet wat te zeggen; avouer bonnement une chose, een zaak rondborstlig bekennen.

Bonnet, (m) Muts; kuif; donner le bonnet à quelcun, iemand promoveeren, de Doctorale Muts geven; opiner du bonnet, een ja braor zyn; triste comme un bonnet de nuit sans coiffe, (spr. w.) zeer droevig zyn; il a la tête près du bonnet, (gem. spr. w.) hy is kort van stof, zeer oplopend; porter le bonnet verd, banquerout zyn; j'y mettrai mon bonnet, ik verwed 'er myn muts onder.

BON. BOQ. BOR.

Bonnetade, (f) *Diepe eerbied* (m).
 Bonnetter, (v. a.) *Iemand eerbiedig grooten*, (gem. w.)
 Bonnetterie, (f) *Mutzen-makery*; gild daar van (n).
 Bonnetteur, (m) *Bedrieger*, (gem. w.)

Bonnetier, iere (m. & f.) *Mutzen-maker, maakster, of verkooper, verkoopster.*

Bonnet-quarré, (m) *Priesters muts* (f).

Bonnette, (f) *Kleine Ravelyn, halve maan, buiten-werk* (in *Vesting-bouwkunde*).

Bonnettes, (f. pl.) *Bonnetten, zeilen die by stil weer aan de groote zeilen gehegt worden; bonnette lardée, een bonnet-zeil met spek bestooken om een lekkagie mee te stoppen.*

Bonté, (f) *Goedheid; deugdzaamheid; gunst; il doit sa vie à la bonté de son cheval, by is zyn leeven aande sterkte van zyn paard verschuldigt; ayez la bonté de me venir voir, weest zoo goed en komt my bezoeken; cet homme est la bonté même, die man is de goedheid zelfs; je vous suis obligé de toutes vos bontés, ik ben u voor alle uwe goedheden ten hoogsten verplicht.*

Bonze, (m. & f.) *Priesters en Nonnen in China.*

Boqueteau, (m) *Wild Geite-bokje* (n).

Boquillon, (m) *Een Hout-hakker, (beter Bucheron).*

Borax, (m) *Borax, gebruikt tot 't foudereen van goud.*

Bord, (m) *Boord, rand, kant* (m); *scheeps-boord* (n); *bas-bord, bak-boord; stribord, stuur-boord; venir à bord, aan boord komen; mettre à l'autre bord, het schip wenden; rendre le bord, inloopen, een haven aandoen; vaisseau de haut, de bas-bord, een groot, een klein schip; faire un bon bord, een goede boegslag doen, wel gevorderd zyn; un rouge bord, een volle romer wyn; j'ai son nom sur le bord des lèvres, zyn naam legd my op de tong; être sur le bord de la fosse, op den rand des grafs staan, heel oud zyn; cou-*

BOR.

81

rir le bon bord, zee-roovery oefenen; aller à bord, aan boord gaan.

Bordage, (m) *Boey-planken, buiten huid van een schip; geringe dienst die een boer aan zynen Heer verschuldigd is.*

Bordayer, (v. n.) *Laveeren; een laag schieten.*

Bordé, ée (adj.) *Bezoomd, belegd, geboord; chapeau bordé, een omgeboorde hoed; canal bordé d'arbres, gragt met boomen beplant.*

Bordé, (m) *Goude, zilvere, zyde galon* (n).

Bordée, (f) *Loop, gang van een schip eer het wend; een laag van het geschut; donner la bordée à un vaisseau, een schip de laag geeven.*

Bordel, (m) *Een Hoer-huis, Hoeren-kot* (n), *Kit* (f); *courir le bordel, Hoeren-jaagen.*

Bordelage, (m) *De inkomsten van een boeren-hoef; 't hoeren leven.*

Bordelier, (m) *Hoeren jaager, (oud w.)*

Bordement, (m) *Omboording, met een andere verf (by Schilders).*

Border, (v. a.) *Bezoomen, beleggen, boorden; l'Armée bordoit la rivière, het Leger bezette den oever; border un vaisseau, een schip bekleden; border les voiles, de zeilen aanhaalen; border une allée, een wandel-pad op de zyde met boomen bezetten; border un chapeau, een hoed omboorden; border un vaisseau, een schip op zy zeilen, of aanklampen.*

Bordereau, (m) *Lyst, notitie van geld-specie, gewigt of maat* (f); *looptje van ontfang en uitgaaf* (n).

Bordier, iere (m. & f.) *Bezitter van een gering Hoesje.*

Bordier, (adj. & subst.) *Vaisseau bordier, boordig schip, dat aan de eene zyde sterker is, als aan de andere* (n). (men zegt ook Bordier).

Bordigue, (f) *Een Visch-wang.*

Bordure, (f) *Boordzel* (n), *rand; raam* (m); *lyst van een spiegel, enz. bordure de chapeau, kreet om een hoed van goud, zilver enz.*

Boréal, ale (adj.) *Noordelyk.*

Borée, (f) *Noorde-wind* (by *Dicht.*).

Borgne, (adj. & f. m.) *Een-oogig;*
 F een

een een-oogige; cabaret borgne, *slegt kroegje*; conte borgne, *oude wyfs vertelling*, causer comme une pie borgne, (*spr. w.*) *de mond laaten gaan als een Lazarus klap*; au royaume des borgnes les aveugles sont Rois, *in 't land der blinden is één-oog Koning*.

Borgne, (m) *Visch-fuik* (f).

Borgnesse, (f) *Eene één-oogige*.

Bornage, (m.) *De grens-bepaaling* (f).

Bornager, (v. n.) *Van den eenen oever na den anderen vaaren*, gelyk een *Veerman*.

Bornal, (m) *Celletje in een by-korf* (n).

Borne, (f) *Grens-paal-of teken*; mettre des bornes à ses desirs, *zyne begeertens paalen stellen*.

Borné, ée (adj. & part.) *Bepaald*; un esprit fort borné, *een zeer klein verstand*.

Borner, (v. a.) *Paalen, bepaalen*; grens-paalen zetten; se borner, (v. r.) *zig inbinden, maat houden*.

Bornoyer, (v. a.) *Met een oog toe mikken*, (*by bouwlieden*).

Bournoyeur, (m) *Een goede kyker, mikker*.

Boslan, (m) *Zekere Turksche drank*.

Bosfel, (m) *Ring om de voet van een pylaar*.

Bosquet, (m) *Lust boschje, starreboschje* (n).

Bossage, (m) *Uitgebouwde steen in een muur, waar in een cieraad zal gebouwen worden*.

Bosse, (f) *Een bult, bochgel*; ouvrage relevé en bosse, *gedreven werk*.

Bosselage, (m) *Gedreven werk* (n).

Bosseler, (v. a.) *Bulten; gedreven werk maaken*.

Bosselure, (f) *De natuurlyke bolheid aan bloemen*.

Bosselman, (m) *Bootsman*.

Bosser, (v. a.) *Bosser l'ancre, het anker opzetten*.

Bossetier, (m) *Een rood gieter, koper gieter*.

Bossette, (f) *Knopje op een boek of paerde-tuig*.

Bosseurs ou bossoirs, (m) *Kraanbalken waar op het anker rust*.

Bossu, ue (a ij. & subst.) *Gebocheld, gebult*; cimetiere bossu, *een vet Kerkhof*.

Bossuer, (v. a.) *Iets bulten*.

Bostangi, (m) *Tuinman van den grooten Heer*.

Bostangibachi, (m) *Opziender der Tuinlieden*.

Bosuel, (m) *Geele kroon, reuk-tulp* (f).

Bot, (adj. m.) *Pied bot, een horkvoet*.

Botal, (adj. m.) *Trou botal, opening waar door het bloed van ongeboorenene kinderen loopt*.

Botanique, (f) *Kruid-kunde*.

Botanique, (adj.) *Kruid-kundig*.

Botaniste, (m) *Een Kruid-kundige*.

Botte, (f) *Een Laers; bundel, bosje*; botte de plumes, *een bosje pennen*; botte, *stoot, steek* (*in scherm-school*); botte, *optred van een koets*; graisser ses bottes, *zig tot eene lange reize; tot de dood gereed maaken*.

Botté, ée (adj.) *Gelaarst*.

Bottelage, (m) *Buffel binding* (f).

Botteler, (v. a.) *In buffelen, bos-*

sen binden.

Botteleur, (m) *Buffel-binder*.

Botter, (v. a.) *Laarsen aandoen, maaken*; se botter, (v. r.) *zyn laarsen aantrekken*.

Bottine, (f) *Halve laars*.

Bouard, (m) *Schroot-hamer*.

Bouc, (m) *Een bok*; bouc émissaire, *bok der verzoeninge door de Israëlitin in de woestijne gelaaten*.

Boucage, (m) *Wilde pimperl, (een kruid)*.

Boucan, (m) *Rooster waar op de Americanen het vleesch droogen; item een Hoer-huis*.

Boucaner, (v. a.) *Vleesch droogen; na buffels jaagen op de wyze der wilden; item in Mor-huizen loopen*.

Boucanier, (m) *Boukanier, Roover, Jaager in America*.

Boucaut, (m) *Een vat* (n), *tonne* (f).

Bouche, (f) *Koninglyke spys-kamer*.

Bouche, (f) *De mond, opening* (f); *ingang* (m); *bouche bien ferrée*, *due*,

due, wel besneden mond; cheval qui à la bouche délicate, een paerd dat zagt in den bek is; bouche de riviere, mond van de rivier; (zie embouchure) avoir bouche à cour, de vrye kost hebben; elle n'en fait point la petite bouche, zy wind 'er geen doekjes om; garder pour la bonne bouche, voor 't laatste van de maaltijd bewaaren; avoir bouche cousue, geen praat hebben; n'avoir ni bouche ni éperon, geen hart hebben, om iemand te antwoorden; dire de bouche, mondeling zeggen.

Bouchée, (f) Eene mond vol.

Boucher, (v. a.) Toestoppen, stoppen.

Boucher, re (m. & f.) Vleeschhouwer, slagter; vleeschhouwster.

Boucherie, (f) Vleesch-bal (f); bloed-bad (n); slagbank, slagting (f).

Bouchet, (m) Zuiker en kaneelwater voor de zieken (n).

Boucheture, (f) Toestopping (f); bek (n).

Bouchin, (m) Breette, buik van een schip.

Bouchoir, (m) Oven deur.

Bouchon, (m) Een stopzel (n), kurk (m); mon petit bouchon, myn klein bartje; bouchon de paille, stroo-wisch; à bon vin il ne faut point de bouchon, goede wyn heeft geen krans nodig, (spr. w.)

Bouchonner, (v. a.) Met een stroo-wisch wryven; iets in een frommelen.

Bouchot, (m) Visch-vang van teene horden.

Boucle, (f) Eene gesp; bair krul, boekel; boucles d'oreille, oor-ringen; tenir sous boucle, in hegtenis houden.

Boucllement, (m) Toegesping; toegesping (f).

Boucler, (v. a.) Toegespen; het bair in boekels leggen; boucler un port, een haven sluiten; boucler une cavalle, eene merrie ringen.

Bouclier, (m) Een schild, borst-wapen; faire bouclier de quelque chose, zig ergens mee beschutten; faire levée de boucliers, veel toetel maaken daar niets van word.

Boucon, (m) (gem. w.) Een best, mond vol vergift.

Boucin, (m) Wilde Steenbok.

Boudelle, (f) Een penneboutje (n), slagpen (f).

Bouder, (v. n.) Pruisen, morren, zuurmuilen, preutelen.

Bouderie, (f) Pruilng.

Boudeur, euse (m. & f.) Pruilr, grimmer; pruilster.

Boudin, (m) Een beuling, worst; item het knopje, beduin in de midden van een glas-schijf; ook de rand daar van.

Boudine, (f) Ronde glas-schijf.

Boudinier, (m) Worst verkooper.

Boudiniere, (f) Worst-boornje (n).

Boudinure, (f) Woeling om den anker-ring; anker-roering.

Boudoir, (m) Klein eenzaam vertrekje (n).

Boue, (f) Slyk, drek; ester; une ame de boue, eene laage ziel; tirer quelcun de la boue, iemand uis den drek, uit d'armoede helpen.

Bouée, (f) Baaken; item anker-boei.

Bouëment, (m) t'Zamen voeging, lyming, (by Schrynw.)

Bouer, (v. a.) Muntplaatsten, schroot plat slaan.

Boueur, (m) Slik-werker, vuilnis opveeger.

Boureux, euse (adj.) Slikkerig, modderig, vuil.

Bouffant, ante (adj.) Opblaazende, opzwellende.

Bouffe, (f) Bakhuis, smoel, (gem. w.)

Bouffée, (f) Rukwind, windbui; riekende damp; il n'étudie que par bouffée, hy studeerd alleen by vlaagen.

Bouffer, (v. n. & a.) Opzwellen; oplopend worden; vleesch opblaazen.

Bouffette, (f) Linten quast, strikje.

Bouffi, ie (adj.) Opgeblaazen; (s-guurl.) hoogmoedig; les yeux bouffis, d'ooogen gezwollen; style bouffi, opgeblaazen styl.

Bouffir, (v. n. & a.) Opblaazen, opzwellen; hoogmoedig worden.

Bouffissure, (f) Opzwellling, opge-zwellenheid.

Bouffoir, (m) *Pyffe om een Lam op te blaazen.*

Bouffon, onne (m. f. & adj.) *Poetzen - klugten - maaker, nar; narin; kortsmylig, aardig.*

Bouffonner, (v. n.) *Poetzen-grillen - klugten-maaken.*

Bouffonnerie, (f) *Poetzen-maakery.*

Bouge, (m) *Schoenlappers-pothuis; klein kamertje (n); randzel, reis-zak; buik van een tonne; rand van een tafel-bord (m); kromte van een stuk hout (f).*

Bougeoir, (m) *Dieve lantaarentje; blaaker.*

Bouger, (v. n.) *Zig houden waar men is, (word gebruikt met een' negatiefus) ne bougez pas Monsieur, zit stil, doet geene moeite Mynheer; il ne bouge pas de la maison, hy komt uit zyn huis niet.*

Bougette, (f) *Reis-zakje, knapzakje (n), buidel (m).*

Bougie, (f) *Wafch-kaars, wafchlicht.*

Bougier, (v. a.) *Bewafschlichten.*

Bougran; (m) *Styf-linnen (n).*

Bougre, Bougreffe, (m. & f.) *(een leelyk woord) Een Sodomiet; item een vuile Schurk, Schoelje; Teef.*

Bouillant, ante (adj.) *Ziedend, kookend; oplopend, haastig; vlug van geest.*

Bouillar, (m) *Regen-wolk (f), (zee w.)*

Bouille, (f) *Visscher's plons-stok (m), pols (f).*

Bouiller, (v. a.) *In't water plonzen.*

Bouilli, (m) *Gekookt- of gezoden-vleesch (n).*

Bouilli, is (adj.) *Gezoden, gekookt.*

Bouillie, (f) *Pap, bry.*

Bouillir, (v. n.) *Zieden, kooken; le vin bout, de wyn werkt; cela ne fait pas bouillir la marmite, (spr. w.) daar kan de schoorsteen niet van rooken; Bouillir à gros bouillons, hard of sterk kooken; faire bouillir de l'eau, water kooken.*

Bouillitoire, (m) *Het wit kookender muntstukken.*

Bouilloir, (m) *Kopere pan daar toe.*

Bouilloire, (f) *Water-ketel.*

Bouillon, (m) *Bobbel (m), opwelling, ruisching, opbobbeling (f); vleesch-nat (n); soppe (f); item drift, onstuimigheid (f).*

Bouillon blanc, (m) *Wit wolkrauid (n).*

Bouillonnement, (m) *Zieding, opborreling; gisting (f).*

Bouillonner, (v. a. & n.) *Opborrelen, opwellen, hard kooken.*

Bouis, (m) *Schoennaakers Likhout (n).*

Bouis. (Zie Buis).

Boulanger, ere (m. & f.) *Bakker; bakkerinne.*

Boulanger, (v. n. & a.) *Het bakkers-handwerk oeffenen.*

Boulangerie, (f) *Bakkerie.*

Bouldure, (f) *Plaats of gragt onder een moolen-rad.*

Boule, (f) *Bol, klood, ronds knop (m); tenir pied à boule, (spr. w.) op zyn zaaken acht geeven; jouer à la boule, met de klood speelen, à boule vuë, onbedagtzaam.*

Bouleau, (m) *Berkenboom.*

Bouler, (v. n.) *De krop opblaazen gelyk de Kropduiven.*

Boulet, (m) *Geschut-kogel (f); boulet à chaîne, ketting-kogel (f); boulet rouge, gloeiende kogel.*

Bouleté, (adj.) *Cheval bouleté, Paard dat zyn been verstuikt heeft.*

Boulette, (f) *Kleine kogel (f), bolletje, kloodje (n).*

Boulevard ou boulevard, (m) *Bolwerk, schans, voormuur (n); item bescherming (f).*

Bouleversement, (m) *Omkeering, verworping (f).*

Bouleverser, (v. a.) *Omwerpen, omstooten, 't onderste boven keeren.*

Boulimie, (f) *Een eet-koorts.*

Boulin, (m) *Duiven-nest; balk- of steiger-gat in een muur (n).*

Bouline, (f) *Scheeps boelyn, waar mee het zeil na de wind gehouden word; aller à la bouline, by de wind zeilen; haler sur les boulines, de boelynen aanhaalen.*

Bouliner, (v. n.) *By de wind zeilen; niet opregt handelen, steelen, (in een Léger).*

BOU.

Boulineur, (m) Soldaat die in zyn eigen *Léger* vrybuit.

Boulingrin, (m) Een gras-stuk in een tuin; groene klooibaan.

Boulingue, (f) Bram-zeil, bovenste zeil aan de groote mast (n).

Boulinier, (m) Schip dat by de wind zeihl (n).

Boulon, (m) Tzere bout met een knop; een rond yzer waar over loode buizen gegooren worden.

Boulonner, (v. a.) Met een bout vast maaken.

Bouquer, (v. n.) Gedwongen iets doen moeten, 'er aan gelooven moeten.

Bouquet, (m) Een bosk linten; een ruiker; stroowisch op iets dat te koop is; bouquet de plumes, veder-bosch; bouquet, cieraad op den rug van een boek, stempel; item verzameling van zinryke spruiken; faire ou canettiller un bouquet, een ruiker maaken.

Bouquet, (m) Bokje; haazen-rammelaar.

Bouquetier, (m) Bloem-pot.

Bouquetier, iere (m. & f.) Kransmaaker; bloemen-vercierster.

Bouquetin, (m) Steen-bok.

Bouquin, (m) Een ouden bok; een fater; een geile gryzaard; sentir le bouquin, stinken als een bok; bouquin, een oud versleten boek.

Bouquiner, (v. n.) Bespringen; rammelen; oude onnutte boeken koopen of leezen.

Bouquinerie, (f) Plaats daar oude boeken verkogt worden.

Bouquineur, (m) Een handelaar in oude boeken.

Bouquiniste, (m) Liefhebber van zodanige boeken.

Bouracan, (m) Barkan, (zekere stoffe).

Bourasque. (Zie Bourrasque).

Bourbe, (f) Slik, modder.

Bourbelier, (f) Wilde Zwynsbors (f).

Bourbeux, euse (adj.) Modderig.

Bourbier, (m) Modder-poel; laisser quelcun dans le bourbier, iemand in de pékel, in de nood laten.

Bourbillon, (m) Etter-gezwel-propje (n).

BOU.

85

Bourcer, ou carguer (v. n.) les voiles, De zeilen inbinden, reeven.

Bourcet ou misène, (f) Fokkemast (m); fokke-zeil (n).

Bourdaloue ou bourdalou, (m) Hoet-band; item zedige stoffe.

Bourde, (f) Een leugen. knapuit; item ly-zeil by stil weér gebruikt; un docteur de bourdes, een leugen verteller.

Bourdelage, (m) (Zie Bordelage).

Bourdelaïs, (m) Zekere groote druif.

Bourdelier, (m) Grond-beer, Cynsbeer.

Bourder, (v. n.) Liegen, (gem. w.)

Bourdeur, euse (m. & f.) Leugenaar; Leugenaarster.

Bourdillon, (m) Eiken hout tot duizen gemaakt.

Bourdon, (m) Hommel, hommelbye; brom-pyp van een orgel of doedelzak (f); Pelgrims-staf (m); uitlating van eenige woorden (by Letter-zetters).

Bourdonnement, (m) Gehommel (n), ruisching (f).

Bourdonner, (v. n.) Hommelen, ruischen, stommelen (van volk); brommen, preutelen.

Bourg, (m) Een vlek, dorp (n).

Bourgade, (f) Een groot vlek (n).

Bourgeois, oise (adj. & f.) Burgerlyk; burger; burgeresse; schipseigenaar; werk-baas; cela est du dernier bourgeois, dat is zeer gemeen.

Bourgeoisement, (adv.) Op zyn burgersch; eenvoudig.

Bourgeoisie, (f) Burgerschap, Burgery (f), burger-recht (n).

Bourgeon, (m) Puist; knop (m), knopje (n).

Bourgeonné, ée (adj.) Gepuist; geknopt.

Bourgeonner, (v. a.) Knoppen, uitbotten; met puisten uitstaaen.

Bourguemaitre ou Bourg-mestre, (m) Een Burgermeester.

Bourguignote, (f) Storm-boed, helm (m).

Bourique. (Zie Bourrique).

Bourlet, (m) Valsche vrouw in Laken (f).

Bourrache, (f) Boraasje (een kruid).

Bourrade, (f) Een *stoot*, *slag* (m); *grof en bits antwoord in een disputa-tie* (n).

Bourrasque, (f) Een *bui* (f), *storm-wind*; *schielyke oproer van volk* (m); *quaade bui van iemand* (f).

Bourre, (f) *Scheer hair* (n); *vlok-ken* (f); *koei-hair* (n); *prop die men op een snaphaandoed* (f); *item prul*.

Bourreau, (m) Een *Beul*, *Scherp-rechter*; *Pyniger*; *Wreedaard*.

Bourrée, (f) Een *takkebojje* (n).

Bourreler, (v. a.) *Pynigen*, *mar-selen*, *kwellen*; *conscience bourre-lée*, *uroegend gewissen*.

Bourrelet, ou *bourlet*, (m) *Kin-der valhoed*; *draag-krans*; *wrong*; *kussentje in een kak-stoel*; *tromp van een geschut*; *wrong aan een mast*; *ga-reel van een trek-paerd*.

Bourrelier, (m) Een *Gareel-maa-ker*.

Bourrelle, (f) *Beuls-vrouw*.

Bourrer, (v. a.) *Met scheer-hair vullen*; *de prop op 't geweer doen*; *stooten*; *iemand overschreeuwen*; *uit-maaken*; *afkloppen*.

Bourriers, (m. pl.) *Kaf van koorn* (n).

Bourrique, (f) *Ezelinne* (f); *in 't gemeen een Ezel* (m); *slegt paerd* (n), *knol* (f); *bak om materialen in op te byssen*; *bak der Leidekkers*.

Bourriquet, (m) *Jonge Ezel*.

Bourrir, (v. n.) *Geraas maaken*, (*word van Veld-boenderen gezegd als zy opuliegen*).

Bourru, ue (adj.) *Eigenzinnig*, *koppig*, *korzelig*; *vin bourru*, *wyn die nog onklaar is*; *moine bourru*, *bultebak*, (*denkbeeldig spook om kinderen vervaard te maaken*).

Bourse, (f) *Beurs*, *tas*; *koopmans beurs*; *schil of bast der vrugten*; *hair-zak*; *au plus larron la bourse*, *den grootste dief zyn beurs vertrouwen*, (*de Wolf tot een' Schaap-berder maaken*; (*spr. w.*) *aller à la bourse*, *ter beur-se gaan*.

Bourseau, (m) *Loodgieters klopper*.

Bourslette, (f) *Beursje* (n).

Boursier, iere (m. & f.) *Beursen-maaker*; *maakster*; *Student die op een beurs studeerd*.

Bourfiller, (v. n.) *Geld te zamen uitleggen om te versteeren*.

Bourfon, (m) *Klein beursje in de broek-band* (n).

Boursouffler, (v. n.) *Opblaazen*; *avoir le visage boursoufflé*, *het aangezicht opgeblaazen hebben*.

Bouse, (f) *Koe-drek*.

Bouffilage, (m) *Leem-metzeling* (f).

Bouffiller, (v. a. & n.) *Knoeien*, *brodden*; *met leem*, *slyk*, *of koe-drek metzelen*.

Bouffilleur, (m) *Brodder*; *leem-metzelaar*.

Boufin, (m) *Klomp aarde die aan hard-steen vast is*.

Bouffole, (f) *Zee-kompas* (n), *streek-wyzer* (m).

Bout, (m) *End*, *einde*, *tipje* (n); *tépel* (m); *bout de chandelle*, *een endje kaers*; *un petit bout d'homme*, *een klein menschje*; *en venir à bout*, *ten einde brengen*, *uitvoeren*; *ma patience est à bout*, *myn geduld is ten einde*; *à tout bout de champ*, *alle oogenblikken*; *au bout de l'année*, *ten einde des jaars*; *bout du nez*, *tip van de neus*; *savoir quelque chose au bout du doigt*, *iets op zyn duimtje hebben*; *bout de vergue*, *nok van de reë*; *bout de lof*; *loefhouwer*; *bout dehors*, *een uit-steeker*, *oplang*; (*scheeps w.*) *être au bout de son latin*, *niet meer weeten wat men aanvangen zal*; *un bout de corde*, *een endje touw*; *le haut bout*, *het hooger end*, *de hooger band*; *tirer quelqu'un à bout portant*, *iemand met de tromp op de borst neër schieten*; *au bout du compte*, *by slot van reekening*; *se mettre sur le bon bout*, *zig wakker opschikken*; *bout à bout*, *punt tegen punt*.

Boutade, (f) *Il lui prend sou-vent des boutades*, *hy krygt somtyds nukken*, *kuuren invallen*.

Boutant, (adj.) (*Zie Arc-boutant*).

Boutargue, (f) *Soort van kaviard*.

Boute, (f) *Water- of scheeps-balie*.

Bouté, ée (adj.) *Cheval bouté*, *Paerd dat regte schenkels heeft*.

Boutée, (f) *Een schoor*, *stus*.

Boute-entrain, (m) *Zekere groe-ne Spegt met een zwart plekje op het hoofd*.

BOU.

hoofd, die andere opwakkerd; (figuurl.) een vrolyken baas.

Boute-feu, (m) Een brandstichter; (fig.) een Stookebrand, roervink, twist-maaker; een bus-schietster; een lont-stek.

Boute-hors, (m) Goede uitspraak, (oud w.)

Boute-hors, (m) Gyk, spier, spaak, (zee w.)

Bouteille, (f) Een flesch, of fles; blaas op het water; aimer la bouteille, veel van de flesch houden.

Bouteillier, (m) Schenker des Konings, Keldermeester, Bottelier op een schip.

Bouter, se bouter, (v. r.) Zig neêrzetten (oud w.); Bouter (v. a.) un cuir, 't vleesch van de huid affschaaven.

Bouterolle, (f) Beslag onder aan een scheede (n).

Boutes, (f) Baliën, tobben, (scheeps w.)

Boute selle, (m) Het geblaas te paerd (n); sonner le boutte selle, te paerd blaazen om op te zitten.

Boute-tout-cuire, (m) Doorbren-ger, verkwister, (gem. w.)

Bouteux, (m) Net om garnaalen te vangen (n).

Boutique, (f) Een winkel; lever boutique, een winkel opzetten; garçon, fille de boutique, winkel-knecht of dogter; faire de son corps une boutique d'apothicaire, van zyn lichaam een' apotheek maaken; faire de sa tête une boutique de grec & de latin, niets dan grieksch en latyn leeren; boutique à poisson, visch-kaar.

Boutiquier, (m) Een winkelier.

Boutis, (m) Plaats daar het zwarte wild wroet.

Boutoir, (m) Mes om de hoeven der paerden af te steeken (n); boutoir d'un sanglier, de snuit van een wild zwyn.

Bouton, (m) Een knoop; boom- of plant-knop; puist die in het aange-zigt komt; bouton de mire, een mik-knop.

Boutonner, (v. a. & n.) Toeknoopen; knoppen schieten; met puisten uitslaan.

Boutonnerie, (f) Knoopmaakery.

Boutonnier, (m) Een Knoopmaaker.

Boutonniere, (f) Knoopgat (n).

BOU. BOY. BOZ. BRA. 37

Bouture, (f) Uitspruitzel, spruit van een boom; wynsleen-water, door de Zilver-smits gebezigd om het zil-ver wit te kooken (n).

Bouvard, (m) Jonge Stier.

Bouverie, (f) Ofsen-stal.

Bouvet, (m) Een ploeg-schaaf (f), (by Timmerl.)

Bouvier, (m) Ofsendryver, Ofsen-boeder; een der Hemels-tekenen; quel bouvier est cela? wat plomperst is dat?

Bouvillon, (m) Jonge Os.

Boyar, (m) Boyar (eertytel den grooten aan 't Moscovisch Hof gegeven).

Boyau, (m) Een darm; speel-snaar; affnydingen, loop-graaven slangs-wy-ze gemaakt (in krygsk.).

Boyaitier, (m) Een Snaar-maa-ker.

Boye, (f) Een boey, ton of an-der teeken in zee, (scheeps w.)

Boyer, (m) Boeijer (zeker Vaar-tuig).

Bozel, (m) Ring om de voet van een Pylaar.

Bracelet, (m) Arm-band, arm-cieraad.

Bracher, (v. n.) Uit al zyn magt schreeuwen.

Brachet, (m) Een brak, (zekere Jasht-bond).

Brachial, (adj.) Muscle brachial, arm-spier (in Ontleedk.).

Brackio, (m) Jong van een Beer, (n).

Brachmanes, (m. pl.) Indische Wysgeeren.

Braconner, (v. n.) Op verbodene velden jaagen.

Braconnier, (m) Jaager daar van.

Brague, (f) Broeking, vastforring van een scheeps affuit.

Braie, (f) Scheeps preesfenning (van betoerd zeildoek, enz.)

Braier. (Zie Brayer).

Braillard, arde (adj.) Schreeuwer; Schreeuwster, (gem. w.)

Brailler, (v. n.) Schreeuwen, bul-ken.

Brailleur, euse (adj.) Schreeuwer; Schreeuwster.

Braire, (v. n.) Balken, schreeu-ven (ward van Ezels gezegd, als zy

hun natuurlyk geluid voortbrengen).
 Braise, (f) Gloeiende kool (m).
 Bramer, (v. n.) Schreeuwen als een bert (zie Réer).
 Bramin, (m) Een Indische Priester.
 Bran ou bren, (m) Drek (m); uitwerpsel van een mensch (n); groo-
 ve zemel; bran de vous, ik heb den
 brui van U.
 Brancard, (m) Een ros-baar, draag-
 stoel, draag-bed.
 Brancardier, (m) Een die dezelve
 draagt.
 Branchage, (m) Tak-werk, rys-
 werk (n), telgen, kleine takjes.
 Branche, (f) Tak (m); iets dat
 ergens uit voortkomt; branche de
 veine, tak van een ader; branche
 de généalogie, geslacht-linie; bran-
 che de ciseau, blad van een schaar;
 branche urfine, ou acanthe, bee-
 ren-klaauw.
 Brancher, (v. a. & n.) Aan een boom
 ophangen; zig op een tak zetten.
 Branchier, (m) Jonge Roofvogel.
 Branchies, (f. pl.) Viscb-kieuwen
 (in Geneesk.).
 Branchu, ue (adj.) Getakt; un
 arbre fort branchu, een digt getak-
 te boom.
 Brand, (m) Een slag-zwaerd (n).
 Brandes, (f. pl.) Dorre, afgevalle-
 ne takken of boomen; een kreupel bosch.
 Brandebourg, (m) Regen-rok, reis-
 rok.
 Branderie, (f) Plaats alwaar
 sterke dranken gestookt worden, Bran-
 dery.
 Brandevin, (m) Brandewyn, (be-
 ter Eau-de-vie).
 Brandillement, (m) Slingering (f).
 Brandiller, (v. a.) Slingeren,
 schongelen.
 Brandilloire, (f) Schongel, wip
 (m).
 Brandir, (v. a.) Een geweer zwaai-
 jen.
 Brandon, (m) Een stroo-fakkél;
 stroo-wisch; gloeiende houten die in
 een brand opvliegen.
 Brandonner, (v. a.) Iets met arrest
 beleggen; te koop stellen.
 Brantant, ante (adj.) Schuddende.
 Branle, (m) Mettre en branle,
 in beweeging, aan de gang helpen;

donner le branle à une affaire, eene
 zaak aandryven, voortzetten; bran-
 le, een bang-mat voor 't Scheeps-volk.
 Branle, (m) Een ronde dans.
 Branlé, ée (adj.) Geschud.
 Branlement, (m) Schudding, wag-
 geling (f).
 Branler, (v. a. & n.) Schudden, sin-
 geren, wapperen; branler la machoi-
 re, met de kaaken-beenen scherpen;
 dent qui branle, tand die los staat;
 les ennemis commencent à bran-
 ler, de vyanden beginnen te wyken;
 branler au manche, wankelen. (spr.)
 Branloire, (f) Klein keetenje
 waar mede men den blaasbalk van een
 Smids trekt (n).
 Braque, (m) Een brak (zekere Jagt-
 bond).
 Braquemart, (m) Een kort en breed
 zwaard, nu niet meer gebruikt (n).
 Braquement, (m) Geschut stelling;
 wending van een wagen (f).
 Braquer, (v. a.) 't Geschut stel-
 len; een wagen wenden.
 Bras, (m) Een arm; à tour de
 bras, uit al zyn macht; il n'a pour
 vivre que ses bras, hy bestaat alleen
 van zyn handwerk; à plein bras,
 by de vadem; se jeter entre les
 bras de quelcun, zig in iemands ar-
 men werpen; c'est son bras droit,
 dat is zyn steunzel; prêter son bras
 à quelcun, iemand de hand leenen;
 demeurer les bras croisez, met de
 handen over malkanderen blyven zit-
 ten; livrer quelcun au bras sécu-
 lier, iemand aan den waereldlyken
 Rechter overgeven; bras de fauteuil,
 leuning van een arm-stoel.
 Braiser, (v. a.) Tzer aan malkan-
 der zweeten, smeeden.
 Brasier, (m) Gloed; gloeiende kool,
 vuur-pot (m), konstaart (n); item
 eene liefde-vlam.
 Brâillier, (v. a. & n.) Over de
 koolen braaden, rooſten.
 Brassage, (m) Munt-geld, munt-
 loon van het munten van geld (n).
 Brassard, (m) Arm-wapen (n),
 arm-plaat (f) van een oorlogs-held.
 Brafse, (f) Vadem, vadem.
 Brafée, (f) Een arm vol, zoo veel
 men met ſien arm omvatten kan.
 Bras-

BRA. BRE.

Brasselet. (Zie Bracelet).

Brasser, (v. a.) Brouwen, onder een mengen; quaad stijgen; ce coquin a brassé cela contre lui, die guit heeft dat tegen hem gebrouwd; brasser les vergues, de reën langs scheep brassen, (zee w.)

Basserie, (f.) Brouwerij.

Brasseur, euse (m. & f.) Brouwer, Brouwster.

Brassieres, (f. pl.) Vrouwen- of kinder-borstrok (m).

Braslin, (m) Brouw-kuip, (f) brouw-ketel (m); brouwsel (n).

Brassoir, (m) Roer-flok in de munt.

Bravache, (m) Snorker, snoeuer, opsnyder, zwetzer.

Bravade, (f) Trotsheid, gezwets, opgeblaazenheid.

Brave, (adj.) Deugdzaam; dapper, manhaftig, ontvertzaagd; c'est un brave, dat is een onverschrokken man; les braves cherchent à acquérir la gloire, de dapperen zoeken roem te behaalen; il fait le brave, hy snyd wakker op; c'est un brave homme, dat is een eerlyk man.

Bravé, ée (adj.) Getrotzeerd.

Bravement, (adv.) Kloekmoediglyk, deftiglyk.

Braver, (v. a.) Trotzeeren, pogchen, opsnijden; braver les dangers, de gevaaren trotzeeren.

Braverie, (f) Pracht, staatzie.

Bravoure, (f) Dapperheid, manhaftigheid, onvertzaagdheid, iedele roem, vermetelheid.

Bray ou bré, (m) Teer, harpuis.

Brayer, (v. a.) Een schip met harpuis of teer bejmeeren.

Brayer, (m) Breuk-band.

Brayette, (f) Klep (f), gulpje (n) van eene broek; voorbroek.

Brayon, (m) Wryf-steen; slamber.

Bréant, (m) Een groene vlas-vink.

Brebiage, (m) Schatting die men op de Schaapen legd (f).

Brebis, (f) Een Schaap (n); la brebis bèle, het Schaap blaet; un troupeau de brebis, een kudde Schaapen; qui se fait brebis le loup le mange, al te goed is zyn buurmans gek; faire un repas de brebis, een muizen maaltyd doen, eeten zonder

BRE.

89

drinken; une brebis galeuse gâté tout le troupeau, een schurft Schaap bederft 'er veele, (dat is) kwaad gezelschap moet men altoos myden.

Breche, (f) Een bres, opening, breuk in een muur, of wal, schaarde in een mes (f); nadeel (n); il a fait une grande breche à sa réputation; hy heeft zyn eer en aanzien zeer verkleind; faire grande breche aux provisions, den voorraad merkelyk verminderen.

Breche-dent, (m) Iemand die een of meer der voorste tanden quyt is.

Brechet, (m) Een Schaapen borst-fuk; borst-been (in Ontleedk.).

Breçins ou crocs de palan, (m. pl.) Talie haaken, (scheeps w.)

Bredendin, (m) Stag-garnaat, (zee w.)

Bredouille, (f) Gagner la bredouille, dubbeld winnen; être en bredouille, verbysterd, bedwelmd zyn.

Bredouillement, (m) Hakkeling, flamerij (f).

Bredouiller, (v. n.) Hakkelen, flameren.

Bredouilleur, euse (m. & f.) Hakkelaar, Hakkelaarster.

Bref, breve, (adj.) Kort, beknopt.

Bref, (adv.) Kort om; en bref, in korten, wel haast.

Bref, (m) Pauzelyk brevet, of brief (m); kort begrip van den roomschen Godsdienst (n).

Brehaigne, (adj.) Biche brehaigne, onvruchtbaare Hinde.

Brelan, (m) Een Kaart-spel met drie kaarten.

Brelander, (v. n.) In dobbel- of speel-scholen gestadig verkeerren.

Brelancier, (m) Een tuijscher, dobbelaar, speelder.

Brelandier, iere (m. & f.) Koopen Ambachts-man die geen winkel heeft; marsdraager.

Brelieque - breloque, (adv.) Onagtzaam, niet heel naauw ziende.

Breloque, (f) Prul, vodde.

Breme, (f) Braaßsem, (visch).

Bren. (Zie Bran).

Breñeux, euse (adj.) Bedreks, bevuild.

Brequin, (m) Een boor, (Zie Vilebrequin).

Bresil, (m) Bois de bresil, *brazilië- of rooi-hout* (n).

Bresiller, (v. a.) *Met brazilië-hout verwen.*

Bresillet, (m) Soort van *brazilië-hout* (f).

Breslin, (m) Palan, ou Guinderesse, *taalie, takel-gyn, om scheep iers meê op te hyffen.*

Bretailier, (v. n.) Om een *haver kaf van leêr, den dêgen trekken.*

Bretailleux, (m) Een *Snoever, Windmaaker, Voorvegter.*

Bretauder, (v. a.) Een *Paerd kort ooren.*

Bretelles, (f. pl.) *Ledere band, draagzeel; band om de broek op te houden, (een galg genaamd).*

Brette, (f) Een *lange dêgen* (m).

Bretteler ou brettier, (v. a.) Een *muur afbikken, gelyk maaken.*

Bretteur, (m) Een *Voorvegter, een die een lange dêgen draagd.*

Brevet, (m) *Gunst-brief des Konings, Schrift; Akte van aanstelling; leer-brief.*

Brévetaire, (m) Een door een *Brevet aangestelde, of benoemde.*

Bréviaire, (m) Een *Roomsch Kerk- of Gety-baek* (n); *dire son bréviaire, zyne getyden, dagelyksche gebeden leezen.*

Bréviateur, (m) *Pausselyke bullenschryver.*

Breuil, (m) Een *omheind bosch, diergaarden.*

Breuiller, ou brouiller (v. a.) *les voiles, de zeilen reeven, opbinden.*

Breuilles, (f. pl.) Het *ingewand van een Haring.*

Breuils, (m. pl.) *Reef-banden, (Scheeps w.)*

Breuvage, (m) *Drank.*

Bribe, (f) Een *stuk brood* (n), *overgeschooten brok* (m).

Bricole, (f) *Ledere draag-band* (m), *Agst-net* (n); *draai, bogt van een bal* (m); *Paerden-tuig* (n); *c'est une bricole, dat is eene beuzelagtige verschooning.*

Bricoler, (v. n.) *Weêrom sluiten, te rug springen; uitvlugten maaken.*

Bricoteau, (m) *Tree van een weefgetouw.*

Bride, (f) Een *toom* (m); *lâ-*

cher la bride à un Cheval, een Paerd den toom vieren; retenir la bride à un Cheval, een Paerd kort aan den toom houden; lâcher la bride à quelcun, iemand den vryen teugel vieren; lâcher la bride à ses passions, zig door zyne harts-tochten laten vervoeren; aller bride en main dans une affaire, heel omzigtig in eene zaak te werk gaan; bride de beguin, een keele-band; brides à veau, spreukjes voor eenvoudigen.

Bridé, ée (adj.) *Getoomd, gebreidd; la becasse est bridée, de vogel is in de knip, (spr. w.)*

Bridier, (v. a.) *Toomen; betoomen, breidelen; brider l'ancre, het anker bekleeden om niet te diep te zakken.*

Bridoir, (m) *Kin-doeck, kin-band.*

Bridon, (m) *Lichte toom.*

Brief, brieve, (adj.) *Kort, (zie Bref).*

Brèvement, (adv.) *Kortelyk, met weinig woorden.*

Bréveté, (f) *Korthed.*

Brifer, (v. a.) (gem. w.) *Vreeten, gulzig eeten.*

Brifeur, euse (m. & f.) *Vraat, gulzigaard.*

Brigade, (f) Een *hoop Ruitery; of Voet-volk* (m); *schaare, meenigte* (f); *gezelschap* (n).

Brigadier, (m) *Bevel-hebber; Brigadier.*

Brigand, (m) *Struik-roover.*

Brigandage, (m) *Rooverye, dieverye* (f).

Brigander, (v. n.) *Struik-rooven, plunderen.*

Brigantin, (m) Een *berkentyn-schip* (n).

Brignole, (f) *Zekere pruim komende van Brignolen.*

Brigue, (f) *Kuipery, na-jaaging* (f); *la brigue étoit forte, de kuipery was sterk.*

Briguer, (v. a.) *Kuipen; briguer une charge, een ampt bekuipen.*

Brigueur, (m) *Kuiper, ampt-kuiper.*

Brillant, ante (adj.) *Glinsterend, fonkerend, vlug, levendig; vrolyk, lustig.*

Brillant, (m) *Luisfer, glans; le-vedigheid, vluheid* (f).

Bril-

BRI.

Brillanter, (v. a.) *Blinkend, glinsterend maaken.*

Briller, (v. n.) *Blinken, glinsteren; levendig van aard zyn; c'est un esprit qui brille, dat is een vlugge geest.*

Brimbale, (f) *Gek-stok van de pomp (m).*

Brimbaler, (v. a.) *De klokken luiden, alarm maaken.*

Brimborion, (m) *Vodderye, beuzeling (f).*

Brin, (m) *Een grasje, ziertje, spiertje (n); brin à brin, van stukje tot beetje.*

Brinde, (f) *Kleine Merrie.*

Brind'estoc, (m) *Pols, spring-stok om over de slooten te springen.*

Brindes, (f. pl.) *Faire des brindes, malkanderen toe drinken. (oud w.)*

Brioche, (f) *Zeker gebak van Parys (n).*

Brioine, (f) *Een soort van wilde wyngaard (m).*

Brion, (m) *Het bovenste stuk van een Schips voorsteven (n).*

Brique, (f) *Gebakken-steen, klincker, mop-steen, tichel-steen (m).*

Briquet, (m) *Tzer beslag, als aan tafels enz. (n).*

Briquetage, (m) *Nagemaakt tegelwerk (n).*

Briqueter, (v. n.) *Met tichel-steen beleggen; iets tichel-wyze maaken, nabootzen.*

Briquerie, (f) *Steen-bakkerye (f), Steen-oven (m).*

Briquetier, (m) *Steen-bakker.*

Bris, (m) *Breuk (m); slooting, bryzeling van een Schip, verbreeking van iets, als van een zegel, gewangenhuis, enz. (f).*

Brisans, (f. pl.) *Blinde klippen; brandingen der zee.*

Brise, (f) *Avond wind; passaat wind; schutbord aan een sluis (m).*

Brisé, ée (adj.) *Verbryzeld; gewooven; porte brisée, een vouwdeur; un cœur brisé, een verslaagen hart.*

Brise-cou, (m) *Een slegte tree op een trap (m), ongemakkelyk trapje (n), (gem. w.)*

Brisées, (f. pl.) *Met takken be-*

BRI. BRO.

91

strooide wegen; aller sur les brisées de quelcun, het voet-spoor van iemand volgen, hem ondermyen.

Brisement, (m) *Verbryzeling (f).*

Briser, (v. a. & n.) *Verbryzelen, breeken; ils ont brisé ensemble, zy zyn onvrienden geworden; brisons là-dessus, laat ons niet meer daar van spreken; tant va la cruche à l'eau qu'à la fin elle se brise, de kruik gaat zoo lang te water tot dat zy berst.*

Brise-vent, (m) *Wind-scherf van riet in tuinen (n).*

Briseur, (m) *Verbryzelaar; briseur d'images, beeld-former.*

Brisis, (m) *Een platte gebroken gèvel.*

Brisoir, (m) *Een braak voor vlas of hennip.*

Brisure, (f) *Balk of keep in een wapen, (in Wapenk.)*

Broc, (m) *Een but, groote wykan, flap; manger quelque chose de broc en bouche, iets van het spit in den mond steeken, eeten zoo ras het gaar is.*

Brocanter, (v. n.) *In rariteiten handelen, ruilebuiten.*

Brocanteur, (m) *Rariteit-kraamer, verruilder.*

Brocard, (m) *Een spot-offschimpreden, een steek (n).*

Brocarder, (v. a.) *Beschimpen, met woorden steeken.*

Brocarder, euse (m. & f.) *Beschimper; beschimpster.*

Brocart, (m) *Goude of zilvere geweeven stoffe (f).*

Brocatelle, (f) *Stoffe waar van behangzels maakt.*

Broccoli, (m) *Spruiten van oude koolstroken.*

Broche, (f) *Een braad-spit; spyltje, stokje om kaarssen, haaringen enz. aan te hangen; tapje, zwijkje in een wyn-vat (n); spit van een spinnewiel; schoenmaakers bro; rons aan een druk-pers; brey-naald (m); mettre à la broche, aan het spit steeken; tourner la broche, het spit draaijen; mettre une futaille en broche, een vat ontfleeken.*

Broché, ée (adj.) *Gebreid, enz.*

Bro.

Brochée, (f) Een spit vol gebräad; een spyl vol kaarssen.

Brocher, (v. a.) Breijsen; een nagel in de hoef van een Paerd slaan; de polleveijen der schoenen vast pinnen; verheeven werk op een stoffe maaken; in der haast iets afroffelen; brocher un livre, een boek innaaien.

Brochés, (f. pl.) De slag-tanden van een wild Zwijn; de hoornen van een Rhee-bok.

Brochet, (m) Een Snoek (visch).

Brocheton, (m) Een kleine Snoek.

Brochette, (f) Een houte spectje (n).

Brocheur, euse (m. & f.) Breijer, breijster.

Brochoir, (m) Hoef-smits klinkbamer.

Brochure, (f) Ingenaaid boek, klein boekje (n).

Brode, (adj.) Bruin, zwartagtig van vel.

Brodé, ée (adj.) Geborduurd, gestikt.

Brodequin, (m) Een broosje, half laarsje, oud schoeizel der toneelspeeleren (n); item been-zyer ter pyniging.

Broder, (v. a.) Borduuren, stikken; broder un chapeau, een hoed omboorden; broder du point, kant met opleg-werk versieren; broder ou embellir un recit, een verhaal met veel omstandigheden versieren.

Broderie, (f) Borduur-werk; bloemperk (n); opschikking eener reden.

Brodeur, euse (m. & f.) Borduurder; borduurster; autant pour le brodeur, het verhaal is wakker opgeleerd.

Brodoir, (m) Hoedemaakers zydeklos.

Broie, (f) Een hennip-braak.

Broiement, (m) Wryving der vellen, enz.

Bronchade, (f) Mistred, valsche flap (m).

Bronchement, (m) Sruikeling (f).

Broncher, (v. n.) Struikelen; il n'est si bon cheval qui ne bronche, het beste paerd struikeld wel eens, (spr. w.)

Bronze, (m) Metaal; zeker koper met andere berg-stoffen vermengd (n);

cœur de bronze, steene hart; jetter une statue en bronze, een metaale beeld gieten.

Bronzé, ée (adj.) Verkoperd; cuir bronzé, kamoos-leer.

Bronzer, (v. n.) Met mezaal-versef overstryken.

Broquart, (m) Een jong Hert.

Broque, (f) Spruit van oude koolstronken.

Broquettes, (f. pl.) Kleine nageltjes met ronde koppen.

Broussailles ou broussailles, (f. pl.) Doornen, struiken, haagen.

Brosse, (f) Een borstel, kleef-borstel, kwast (m).

Broffer, (v. a.) Afborstelen; door heggen en struiken loopen; broffer les lettres, de vormen afwasschen (by Drukkers).

Broffier, (m) Borstel-maaker.

Brou, (m) Spruitje, loetje, dat in 't voorjaar uit de boomen komt (n); schil van groene noten, bolster.

Brouailles, (f. pl.) Ingewand van visch, enz. (n).

Brouée, (f) Mist, nevel, stofregen (m).

Brouet, (m) Soppe, die men gewoon was aan de bruid te geven; ce fut un maigre brouet, dat was eene magere soppe.

Brouette, (f) Krui-waagen; mener la brouette, met de krui-waagen ryden, loopen.

Brouetter, (v. a.) Kruijen.

Brouetteur ou brouettier, (m) Een Kruijer.

Brouhaha, (m) Geschreeuw; handgeklap in een bly-spel (n) (gem. w.)

Broui, (m) Blaaspyp van een emailleerder (f).

Broui ie (adj.) Verzengd.

Brouillamini, (m) Mengelmoes (n); verward reden.

Brouillard, (m) Mist, nevel; Koopmans klad-bloek; papier brouillard, klad- of zuig-papier.

Brouille, (f) (Zie Brouillerie).

Brouillé, ée (adj.) Onder een gemengd.

Brouillement, (m) Brouillement des couleurs, mengeling der kleuren.

Brouil-

BRO. BRU.

Brouiller, (v. a.) *Ver mengen, verwarren; tweedragt verwekken; ils sont brouillez, zy zyn oneenig geworden; brouille: la cervelle, de hersenen verwarren; brouiller du papier, papier bekladden; se brouiller, (v. r.) met iemand vriendschap breken.*

Brouillerie, (f) *Verwarring; tweedragt, onlust, onrust (f).*

Brouillon, (m) *Klad-papier daar men iets ter loops op schryft; Koopmans klad-boek (n).*

Brouillon, onne (m. & f.) *Twist-stooker, stooke brand, wargeest; twist-stookster.*

Brouir, (v. a.) *Verbranden, verzengen, (van kooren gezegd).*

Brouissure, (f) *Verbranding van de bloessem en bladeren der boomen.*

Broussin, (m) *Zwam van een mast-boom (f).*

Broutant, ante (adj.) *Bêtes broutantes, loof-eetende dieren.*

Brouter, (v. a.) *De toppen van 't gras, de kleine takjes af-eeten, afknabbelen, (gelyk de Geiten) de takken korten (by Hoven.).*

Brouilles, (f. pl.) *Dunne takken, daar men takke-bossen van maakt.*

Brouts, (m. pl.) *Spruitjes der boomen die de dieren afknabbelen.*

Broyé, ée (adj.) *Gemaalén, gestampd.*

Brayement, (beter Broiement) (m), *Het maalen of wryven van verwen of kleuren (n).*

Broyer, (v. a.) *Maalen, wryven, stampen.*

Broyeur, (m) *Een wryver.*

Broyon, (m) *Een wryf-steen, (by Schild.).*

Bru, (f) *Schoon-dogter, (zoons vrouw).*

Bruant, (m) *Een groene Vlas-vink.*

Brugnon, (m) *Zekere rood-verwinge persik (f).*

Bruine, (f) *Mot-regen, stof-regen (m).*

Bruiner, (v. imperf.) *Mot-regenen, motten.*

Bruire, (v. n.) *Tieren, raazen, bruijschen.*

Bruissement, (m) *Raazing, bruisching, (f).*

BRU.

93

Bruit, (m) *Geraas, geruisch, getier (n); plus de bruit que de besogne, veel geruchts en weinig wol; son nom fait grand bruit dans le monde, zyn naam maakt een groot gerucht in de wereld; ses exploits auront un bruit toujours durable, zyne daaden zullen eeuwiglyk vermaard zyn; faire courir un bruit, een gerucht uitsirooijen; avoir du bruit avec quelcun, met iemand twist hebben; à petit bruit, zachtjes, stilletjes.*

Brulant, ante (adj.) *Brandende, heet; brulant de zèle, van yver blaakende.*

Brûlé, ée (adj.) *Verbrand, gebrand.*

Brûlé, (m) *Aangebrand, gesmeuld; omelette qui sent le brûlé, struif die aangebrand is, of als zoodanig riekt.*

Brûlement, (m) *Brand-slichting, branding.*

Brûler, (v. a.) *Branden, verbranden.*

Brûler, (v. n.) *Verbranden, door vuur verteerd worden; brûler de quelque passion, van eenige drift blaaken; il brûle d'envie de se venger, hy brand van verlangen om zig te wreken; je brûle d'amour pour elle, ik blaak van liefde tot haar; sa chandelle brûle par les deux bouts, zyn kaars brand aan twee kanten, (dat is) de man verteerd zyn geld buitens, en de vrouw binnens huis.*

Brûleur, (m) *Brand-slichter.*

Brûlot, (m) *Een brander, (schip waar mede andere in brand gestookt worden), werp-toorts; j'ai avalé un brûlot & j'en ai la gorge toute en feu, ik heb een brand-brok (iets dat te sterk gezouten en gepeperd is) ingeslokt, en heb 'er de gloed nog van in de keel.*

Brûlure, (f) *Brand, gebrandheid.*

Brumal, ale (adj.) *Dat 's winters, of in den winter komt.*

Brume, (f) *Een zwaare mist of nevel (m), een' dik betrokke lucht (f); dans la brume tout le monde est pilote, in tyd van nood is boy meester.*

Brû-

54 BRU. BU. BUA.

Brun, (m) *Bruine kleur, een bruin-hairige; bai-brun, kastanje bruin.*

Brun, une (adj.) *Bruin; couleur brune, eene bruine kleur; humeur brune, een zwaarmoedige inborst.*

Brune, (f) *Een bruinet, vrouw-mensch dat bruin hair heeft; sur la brune, in de schemering.*

Brunelle, (f) *Beeren-oor, (zeker wonde-kruid).*

Brunet, ette (adj.) *Bruinachtig.*

Brunette, (f) *Bruinetje, bruin-meisje (n).*

Bruni, ie (adj.) *Gebruineerd.*

Brunir, (v. a.) *Bruineeren, glad-maaken.*

Brunissage, (m) *Bruineer-werk (n).*

Brunisseur, euse (adj.) *Bruineerder, bruineerster.*

Brunissoir, (m) *Een bruineer-steen of staal.*

Brunissure, (f) *Het bruineeren.*

Brusque, (adj.) *Haastig, oplopend, stuurs, bars, wuft, wild.*

Brusquembille, (m) *Zeker Kaartspel.*

Brusquement, (adv.) *Barffelyk, haastiglyk, opstuiwend.*

Brusquer, (v. a.) *Bars bejegenen.*

Brusquerie, (f) *Barsheid, stuursheid.*

Brut, ute (adj.) *Onvernustig, ruuw; bete brute, onvernustig dier; sucre brut, ruwe zuiker; diamant brut, ongeslepen diamant.*

Brutal, ale (adj. & f.) *Beestagtig; onbeschoft; een onbeschoft kaerel of vrouw-mensch.*

Brutalement, (adv.) *Onbeschoftelyk.*

Brutaliser, (v. a. & n.) *Onbeschoft bejegenen, beestagtig leven.*

Brutalité, (f) *Onbeschoftheid.*

Brute, (f) *Een onvernustig dier; les brutes, het redenlooze vee (n).*

Brutier, (m) *Een Havik, (zekere Roofvogel).*

Bruyant, ante (adj.) *Geraas makend, tierend; voix, mer bruyante, harde stem; bruisfende zee.*

Bruyere, (f) *Eene Hei, Heide.*

Bu, bue (adj.) *Gedronken; bezoopen.*

Buanderie, (f) *Een wasch-huis (n).*

Buandier, iere (m. & f.) *Wasscher, waschster. (beter Blanchisseur, euse).*

BUB. BUC. BUE. BUF. &c.

Bube, (f) *Klein gezwel, puistje op het vel (n).*

Buberon, (m) *Kinder-tuit; tuit; tuit-kan (f).*

Bubon, (m) *Gezwel aan de Liesch (n), pest-buil (f).*

Bubonocèle, (m) *Een soort van breuk aan de schaamdeelen.*

Buccinateur, (m) *Een die de trompet, bazuin blaast. (oud w.)*

Buccine, (f) *Een Bazuin (oud w.)*

Bucentaure, (m) *Zeker Venetiaansch groot galjoen schip (n).*

Bûche, (f) *Een groote dikke blok brandhout (m); kers-blok; een dom onverstandig mensch (n); een Haringbuis (f).*

Bûcher, (m) *Hout-zolder; een hoop hout; hout-stapel- of myt.*

Bûcher, (v. a.) *Hout hakken tot brand-hout.*

Bûcheron, (m) *Hout-kapper-hakker; opstapelaar daar van.*

Bûchette, (f) *Een klein droog houtje (n), afval.*

Buée, (f) *De loog-wasch (m), (oud w.)*

Buffet, (m) *Een aanrecht-tafel, tafel waar op men glazen, vaaten, enz. zet (f); al het zilver-werk dat op de tafel diend; kas waar in de orgel-pypen staan, Buffet, (n).*

Buffeter, (v. n.) *Een wyn-vat onderweeg open booren om daar uit te kunnen drinken.*

Buffeteur, (m) *Een die de vaaten weet op te steeken om 'er uit te drinken.*

Buffle, (m) *Buffel, wilde os; leere kol-der (m); een onverstandig mensch (n); cacher un buffle sous son pourpoint, een-zot zyn.*

Bugle, (f) *Beeren-oor, (zeker wonde-kruid).*

Buglose, (f) *Offe-tong, (zeker kruid).*

Bugrane ou bougrane, (f) *Prang-wortel (m), stal-kruid (n).*

Buhots, (m. pl.) *Geversde ganzenveeren die de pluim-maakers op hun vengster zetten.*

Buire ou buie (f) *Een groote zilver- of porcelyne pot of kruik (m).*

Buis, (m) *Palm; palm-boom (m); een palm-boomen likhout der Schoen-maa-*

BUI. BUL. BUP. BUR.

maakers (n); **peigne de buis**, een palm-boute kam (f).

Buiffon, (m) *Doorn-bosch* (n); *doornbaage* (f); **buiffon ardent**, brandende braam-bosch; **planter des arbres en buiffon**, dwerg-boomen planten.

Buiffonnet, (m) *Klein boschje* (n).

Buiffonnier, iere (adj.) *Faire l'école buiffonniere*, speelen in plaats van school gaan; een krampje loopen.

Bulbe, (f) *Bloem-bol* (m).

Bulbeux, euse (adj.) *Bolachtig*, dat met een bol was.

Bullaire, (m) *Verzameling van Bullen*, of pausselyke brieven (f).

Bulle, (f) *Eene Bulle*, *Pausselyke brief* (m); *fulminer une bulle*, een Kerkelyke Wet uitblikzemen; *bulle (in de Natuurk.)* *Lucht-bolletje in heet water*.

Bullé, ée (adj.) *Met de noodige zeggels voorzien*.

Bulletin, (m) *Ordre der Overigheid tot het huisvesten der Krygslieden*; *keur-cedel*, waar by men zyn stem geeft; item *gezondheids-pas*.

Buraliste, (m) *Commis*, schryver op een 's Lands-comptoir.

Burat, (m) *Grof- of py-laken* (n).

Bure, (f) *Py*, (groeve stoffe)

Bureau, (m) *Schryf-tafel* (f); *Comptoir* (n); *bureau des postes*, *post-comptoir*, *post-buis*; *bureau d'adresse*, iemand die alle nieuws weet; *prendre l'air du bureau*, navorschen wat gevoelens de Rechters over eene zaak hebben; *le bureau n'est point pour lui*, de Rechters zyn niet voor hem; *bureau des impôts*, *het impost-comptoir*; *Paris est le grand bureau des merveilles*, *Parys is het groot comptoir der wonderheeden*.

Burelé, ée (adj.) *Met smalle dwarsse streepen bezet (in Wapenk.)*.

Buret, (m) *Een purper visch*, daar de ouden purpere verwe van bereidden.

Burette, (f) *Wyn-kan voor 's Altaar* (m); *olie-flesje* (n).

Burettier, (m) *Mis-dienaar*.

Burgau, (m) *Meer-slak* (f).

Burgrave, (m) *Burg-graaf*.

Barin, (m) *Graveer-yzer* (n).

BUR. BUS. BUT. 95

Buriner, (v. a.) *Graveeren*, snyden, uitsieken.

Burlesque, (adj. & f.) *Boertig*; *spotachtig*; *klugtige schryf-styl*.

Burlesquement, (adv.) *Boertiglyk*, *snaakeriglyk*.

Bursai, ale (adj.) *Edit bursai*, *geld-placcaat*.

Busc, (m) *Plansjet in een ryg-lyf* (n).

Buse, (m) *Een Havik*, (zekere Roofvogel); een gek, *botmuil*, *steiloer*.

Busquer, (v. a.) *Busquer fortune*, zyn geluk zoeken.

Busquiere, (f) *Schuif*; item *borst*, aan een ryg-lyf.

Buste, (m) *Borst-beeld* (n).

Bustuaire, (m) *Kampvechter by de Romeinen*.

But, (m) *Oogmerk*, *oogwit*, *doelwit* (n); *arriver à son but*, zyn oogmerk bereiken; *frapper le but*, het doel treffen; *de but en blanc*, *losselyk*, *onbedagtelyk*, *zonder overleg*; *jouer but à but*, *kamp op speelen*.

Butage, (m) *Dienst die eenen Boer zynen Heer verschuldigd is*.

Bute, (f) *Tzer om een Paerdehoef mede uit te steeken* (n).

Buté, ée (adj.) *Voorgenoomen*, gemikt, gedoeld.

Buteau, (m) *Een onbeleefd mensch*.

Buter, (v. n.) *Mikken*, *doelen*, *ergens op oogen*.

Butiere ou **buttiere**, (adj.) *Zeker roer om meê naar de Vogel te schieten* (n).

Butin, (m) *Buit*, *roof die men op den vyand haald*.

Butiner, (v. a.) *Buit maaken*, *rooven*, *plunderen*.

Butor, (m) *Roerdomp*, *putoor*, (zekere vogel).

Butor, orde (m. & f.) *Een dom*, *onbeschoft mensch* (n).

Butte, (f) *Een opgeworpen heuveltje daar de schutters staan*; *het doel der schutters* (n); *être en butte à l'envie*, *de nyd ten doel zyn*.

Butter, (v. a.) *Mikken op een doel*; (figuurl.) *na iets streeven*; *se butter*, (v. r.) *zig bepaalen*.

Butyreux, euse (adj.) *Zaanig*, *roomig*.

Buvable, (adj.) Drinkbaar.

Buvande, (f) Zap dat men uit den droefftem der druiven haald (n).

Buveau, (m) Winkel-haak, (in Bouwk.)

Buvetier, (m) Waard van de drink-plaats der Raadsheeren van 't Parlement.

Buvette, (f) Drink- of verversch-plaats voor de Raadsheeren van 't Hof.

Buveur, (m) Drinker; zuiper, zwelger, likkebroër, nat-bals.

Buvotter, (v. n.) Met kleine teugjes drinken.

Buze, (f) Pyp van een blaas-balk.

*****

C.

C. (m) C. (f) 3de Letter van 't A, B, C, wordende voor a, o, en u (in de fransche taal) uitgesproken, als k (by voorb.) cabaret, colonne, cuve; maar voor e en i heeft zy de klank van s, (by voorb.) ciment, céder; insgelyks ook voor a, o, en u, wanneer 'er een teekentje, (cedille) ondergesteld word, (by voorb.) Ça, Façon, Leçon, François, enz.

Ça, (adv.) Hier, herwaards; courir ça & là, gins en herwaards loopen; qui ça, qui là, de eene hier, de andere daar.

Ça, (interj.) Lustig, wakker; ça qu'on mette la main à l'œuvre, t'sa da' men de hand aan 't werk slā.

Cabale, (f) Verborgen uitlegging der H. Schrift, zamen-rotting van sommigen die malkanderen heimelyk verstaan, kabaal.

Cabaler, (v. a.) t'Zamen spannen; t'zamen rotten; iets kwaads heimelyk ontwerpen.

Cabaleur, (m) t'Zamen-rotter, een die met anderen t'zamen spand om een heimelyke aanslag uit te voeren.

Cabaliste, (m) Food die in de verborgen uitlegging der H. Schrift erva-ven is.

Cabalistique, (adj.) Geheim-kun-

CAB.

dig; verborgen; reverie cabalistique; Joodsche mymering.

Cabare, (f) Een klein huisje, hutje, stulpje (n); Zeemans kooi (f); item een bedekte platte of tent-schuit.

Cabaner, (v. n.) Huiten opstaan.

Cabanon, (m) Klein huisje.

Cabaret, (m) Herberg (f), Wyn-huis, Kroegje (n); cabaret borgne, slegt kroegje of daar weinig neering is.

Cabaretier, iere (m. & f.) Waard, Waardin en er herberg.

Cabaretique, (adj.) Kroegagtig, Waards-huisagtig.

Cabas, (m) Een vygen-korf.

Cabasse, (f) Dronke todde, hoeren-waardin.

Cabasser, (oud en gem. w.) Geld te zamen schraapen; met bedrog zwanger gaan; iets heimelyk wegkaapen, steelen.

Cabasset, (m) Een helm, stormhoed voor deezen.

Cabéliau, (m) Kabeljau.

Cabéstan, (m) Spil om 't anker mee op te winden; cabestan volant, losse spil, hand spil; envoyé au cabestan, voor de spil straffen.

Cabille, (f) Hoop volks, als: een horde Arabieren, enz.

Cabillots, (m. pl.) Juffers, rōndhouten met 3 gaten aan het wand van een Schip.

Cabinet, (m) Kast, kabinet; geheim-studeer-schryf-pronk-konst-rariteit-kamer; lust-huis, tuin-huisje, priegel; orgel-kast, hand-orgel; item geheime Staats-raad.

Cable, (m) Kabel, anker-touw; cable d'affourche, (grelin) lui-touw; bitter le cable, het kabel om de beeting vast maaken; filer le cable, borvieren.

Cableau, (m) Kleine kabel, bootstouw, tros.

Cabler, (v. a.) Touw slaan, van veele touwen een maaken.

Cablot, (m) Klein touwtje of reep.

Cabochard, de (adj.) Gront-koppig.

Caboche, (f) Een taats of schoenspyker; (figuurl.) hoofd, kop.

Cabochon, (subst. & adj.) Schoenspyker; rubis cabochon, ongeslepen robyn.

Cabo-

CAB. CAC.

Cabotage, (m) Zeiling langs de Kusten.

Caboter, (v. a.) Langs de Kusten vaaren, afen aan zeilen.

Cabottier, (m) Vaartuig daar toe.

Cabre, (f) Een Krikkemik (werktuig om Scheep iets mede op te hysfen).

Cabré, (adj. m.) Cheval cabré, overeind staand Paerd, (in Wapenk.)

Cabrer, (v. n.) se cabrer, (v. r.) Steigeren; opstuiwen; ce cheval se cabre, dat paerd steigerd; un homme sage ne se cabre pas, een verstandig man word niet toornig.

Cabri, (m) Jonge Geiten-bok.

Cabriole ou capriole, (f) Lugte sprong, krul sprong; kabriool.

Cabrioler ou caprioler, (v. n.) Springen.

Cabriolet, (m) Rytuig (dus genaamd).

Cabrioleur ou caprioleur, (m) Kabriool maker.

Cabrions, (m. pl.) Blokken, klampen onder affuit-wielen om ze tegen te houden.

Cabrit. (Zie Cabri).

Cabron, (m) Jong Geiten leër.

Cabus, (adj.) Choux cabus ou pommé, Buis-kool.

Caca, (m) Drek, kak, (kinder woord).

Cacaber, (v. n.) Schreeuwen als een Veldhoen.

Cacade, (f) Afgang, stoelgang; slechte uitval eener zaak.

Cacao, (m) Kakau.

Cacaoyer ou cacaotier, (m) Kakau-boom.

Cachalot, (m) Kaasjelot, een der grootste soort van Walvischen.

Cache, (f) Schuil-plaats, schuilhoek; sluip-winkel.

Cachement, (m) Verberging (f).

Cache-platine, (f) Looze plaat over het londgat van een geschut of steutelgat.

Cacher, (v. a.) Verbergen, ver-
steeken, geheim houden; se cacher, (v. r.) zig verbergen, verschuilen.

Cachet, (m) Zegel, signet, let-
tre de cachet, Koninkl. bevel brief.

Cacheté, (e) (adj.) Verzegeld.

CAC. CAD.

97

Cacheter, (v. a.) Toezégelen, ver-
zégelen.

Cachette, (v. a.) Schuil-boekje;
en cachette, in 't verborgen, ter
smuiks.

Cachexie, (f) Verdorvene ligbaams
gesteldheid.

Cachot, (m) Donker bol in een ge-
vangenbuis.

Cachou, (m) Zeker Indiaansch boom-
sap lieflyk in de mond.

Cachrys, (m) Rozemaryn.

Cacique, (m) Bevelhebber der zwer-
vende Arabieren.

Cacochyme, (adj.) Ongezond, vol
met quaaide vogten, (in Geneesk.)

Cacochymie, (f) Quaaide gesteld-
heid des bloeds.

Cacoethe, (adj.) Ulcere cacoe-
the, vergiftige zweer, (in heek.)

Cacophonie, (f) Onaangenaam
geluid van t'zamenstootende woorden.

Cacozèle, (m) Ontydige jever.

Cacumine, (f) Gevel; spitsse.

Cadastré, (m) Schat of hoofd re-
gister.

Cadavereux, euse (adj.) Dood ver-
wig.

Cadavre, (m) Dood lichaam, lyk (n).

Cadeau, (m) Cierlyke trek met de
pen; cierlyke doch onnutte arbeid; gast-
maal; onnuttige kosten.

Cadedis, (interj.) Slapprement,
(gasconier vloek).

Cadenas, (m) Hangslot.

Cadenasser, (v. a.) Met een hang-
slot sluiten, (weinig gebr.)

Cadence, (f) Geregelde, gepaste
maathouding in de zang-rym-ry-
konst of in een redenvoering, enz.

Cadencer, (v. a.) Cadencer les
périodes; de volzinnen (periodes)
wel afpassen, aangenaam voor 't ge-
hoor maaken.

Cadene, (f) Slaven-ketting; put-
ting aan de hoofd-touwen, (zee w.)

Cadenette, (f) Middelfte lok van
een knoop-paruik; hair-vlegt.

Cadet, (ette (m. & f.) Jongste of
jonger broeder-zuster; cadet aux gar-
des, cadet, adelborst onder de gardes;
il est mon cadet, hy is jonger inde
bedieninge als ik; cadet de haut ap-
petit, een smagtzter, smulbroër; ca-
dets

98 CAD. CÆ. CAF. CAG.

dets, (pl.) jonge heeren dien de Koning de wis- teeken- bouw-kunde enz. laat leeren.

Cadette, (f) Vierkante vloersteen.

Cadette, (v. a.) Met zulke steenen beleggen.

Cadi, (m) Turfche Richter.

Cadilesquer, (m) Opperrechter in Turkyen.

Cadis, (m) Een soort van sergie.

Cadifé, (m) Soort van droget.

Cadmie. (Zie Calamie).

Cadmus, (m) Halve god by de Grieken.

Cadole, (m) Klink van een deur (f).

Cadran, (m) Uur-wyzer, uur-plaat.

Cadration, (f) 't Vierendeel van een wyzer-plaat.

Cadre, &c. (Zie Quadre).

Caduc, uque (adj.) Oud, zwak, bouwvallig, vergankelyk; le mal-caduc, de vallende ziekte.

Caducée, (m) Staf van Mercurius.

Caducité, (f) Bouwvalligheid, verzwakking.

Caducue. (Zie Caduc).

Et Caetera, (Latyns w.) in't Fransch seld men &c. enz. of, en zoo voort.

Cafard, arde (adj. & subst.) Schynheilig.

Cafarderie, (f) Gemeinstheid, huichelary.

Café, (m) Koffy, Koffy-boon (f); Koffy huis (n).

Cafetan ou Cafftan, (m) Rok die de Turkfche Keizer als een eer-teken geeft.

Cafetier, (m) Koffy-handelaar-schenker.

Cafetiere, (f) Koffy-kan-ketel-pot.

Caffila, (f) Bende, hoop reizigers in Indiën.

Cage, (f) Vogel-kooi, kénie; klein beknopt huisje of kamertje; het geraamte van eenig gebouw; mars van fchip; kaas-vorm; tralie op een Zilverfmid's, of voor eenig ander vengfter; de ruimte voor een trap of klok; mettre en cage, in de kooi zetten; item in een gevangenhuif zetten.

Cagée, (f) Een kooi vol.

Cagerotte, (f) Kaas-vorm. (Zie Cage).

Cagier, (m) Vogel-kraamer.

Cagnard, arde (adj. & f.) Lui; Luiaard, (gem. w.)

CAG. CAH. CAI.

Cagnarder, (v. n.) Vazig leeven

Cagnarderie, (f) Vadzigheid.

Cagnardife, (f) Luiheid.

Cagneux, eufe (adj.) Krom van beenen.

Cagot, otte (adj. & f.) Schynheilig; huichelaar.

Cagotterie, (f) Schynheiligheid.

Cagotisme, (m) Huichelary, schynheiligheid (f).

Cagou, (m) Een aartsgierigaard, vrek. (gem. w.)

Cagouille, (f) Cieraad aan't galjoen van een fchip.

Cague, (f) Een Kaag, (vaartuig in holland).

Cahier, (m) Ingenaadid fchryfboek; item een boek daar de befluiten van een Collegie in gefchreeven worden.

Cahieu. (Zie Caïeu).

Cahin - caha, (adv.) Faire une chose cahin - caha, iets gedwongen, met moeite doen.

Cahot, (m) Stoot, fchok, hofsebotzing van een wagen.

Cahorage, (m) Hofsebotzing.

Cahoter, (v. a.) Schudden, ftaoten, hofseboffen.

Cahute, (m) Eene hut.

Caïc, (m) Galei-floep.

Caier. (Zie Cahier).

Caïeu, Kleine bol, klaauwtje van knofook, enz.

Caïlle, (f) Een kwartel of wagtél.

Caillé, ée (adj.) Gefremd; du lait caillé, fremzel, geronnene melk, du fang caillé, geronnen bloed.

Caïllebotte, (f) Stuk geronnene melk, klonter, klomp (m).

Caïllebottis, (m) Tralie werk (n), roofer (m) op 't dek van een fchip.

Caïllement, (m) Klontering der melk in de borften.

Cailler, (v. a. & n.) Laaten fremmen; klonteren, dik worden; fe cailler, (v. r.) fremmen, enz.

Caïlleteau, (m) Jonge wagtél (f).

Caïlletot, (m) Soort van kleine Tarbot.

Caïllette, (f) Het zakje of maag van een Schaap waar in het lub gemaakt word.

Caïllot, (m) Stuk geronnen bloed of melk (n).

Cail-

CAI. CAL.

Caillot-rofat, (m) Rooze peer (f) (zekere zoete peer).

Caillou, (m) Een kei-steen, kei, vuursteen.

Cailloutage, (m) Een hoop kei-steenen.

Caimacam, (m) Kaimakam, grootte Staats-bediende in Turkyen.

Caimand, ande (m. & f.) Land-looper, schooier; schooister.

Caimander, (v. n.) Bédelen.

Cajoler, (v. a.) Liefkoozen, slijkstooijen, vleijen; cajoler un vaisseau, met een schip door hulp van de stroom tegen de wind vaaren, opdryven.

Cajolerie, (f) Vleijery, liefkoozery.

Cajoleur, euse (m. & f.) Pluimstryker; vleister.

Caïque. (Zie Caic).

Caïsse, (f) Geld-kist, cassa (by Boekh.) kist, koffer; oranien-kast; trom; battre la caisse, de trommel roeren; caisse de poulie, blok daar de katrol-schey in is.

Caïsetins, (m. pl.) Rozyn-kistjes.

Caïffette, (f) Kistje (n).

Caïssier, (m) Caïssier, iemand die de kas houdt.

Caïsson, (m) Kistje; brood-proviand-wagen in een Leger; bom-kast, vuur-kist.

Cajute, (f) Slaap-kooi (in de Scheepen).

Cal, (m) Eelt, hardigheid aan handen of voeten (f). (durillon)

Calade, (f) Schuins beuvelkje in de Ry-school om een Paerd daar af te laten gallopeeren.

Calamandre ou calamande, (f) Kalemink-(stofte).

Calamédon, (f) Een-breuk (f), (in Heelk.).

Calament, (m) Kalamint, wilde polei; katte-kruid, (plant goed voor de jige).

Calaminaire, (adj.) Kalmynig.

Calanine, (f) Kobolt; kalamyn-steen, waar mede het koper geel gemaakt word.

Calamistrer, (v. a.) Krullen, nopen.

Calamite, (f) Een van de 8 en beste

CAL.

99

soort kalmey; eertyds ook zeil-steen, kompas; item loof-kikvors.

Calamité, (f) Elendigheid, jammerlyke toestand.

Calamiteux, euse (adj.) Elendig, rampzalig.

Calamus aromaticus, (m) Welriekende kalmus. (Lat. w.)

Calandre, (f) Soort van groote Lyster; kalandier, koren-worm; kalandier-moelen, mangel.

Calandrer, (v. a.) Kalandieren, glad, glanzig maaken, mangelen.

Calandreur, (m) Kalandierer, glanzzer.

Calangue, (f) Kreek, baai, bogt, kleine wyk voor Vaartuigen.

Calastique, (adj.) Remede calastique, verzagende artzeny.

Calbas. (Zie Calebas).

Calcaneum, (m) Het hiel- of veerzen-been (n). (Lat. w.)

Calcanthum, (m) Rood gemaakte vitriool. (Lat. w.)

Calcedoine, (f) Kalcédonie-steen (m).

Calcet, (m) Ezels-hoofd op een galei mast (n).

Calcination, (f) Verkalking der metaalen.

Calciner, (v. a.) Verkalken, tot kalk branden.

Calcis, (m) Soort van een nagtvalk.

Calcul, (m) Optelling, oprekening, overrekening (f); item de steen (m), 't graveel (n).

Calculable, (adj.) Dat opgerekend kan worden.

Calculateur, trice (m. & f.) Oprekenaar; optelster.

Calculer, (v. a.) Rekenen, uitrekenen, oprekenen.

Calculeux, euse (adj.) Steenagtig, gruisagtig.

Cale, (f) Het ruim in een schip (fond de cale); het kielbaalen; vischlood aan de lynen; een baai of wyk voor sibeepen in quaad weér; een schuinze wal of oord; yzer om gaten nieé te maaken, (by Smits); spaan die men onder een tafel of kast zet om niet te wagchelen; zekere boeren muts, ook zekere muts voormaals door Lakeien

gedraagen; donner la cale à quelcun, iemand kielhaalen; donner la cale à un vaisseau, een schip kielhaalen; il a porté la cale, hy is een Lakei geweest.

Calebas ou calbas, (m) Raake taalje, (Scheeps w.).

Calebasse, (f) Een Kalebas.

Calebro in, (m) Schoenmaakers boed of korfsje voor hun spinaal, elst, enz.

Caleche, (f) Kalés (zeker open Rytuig).

Caléçon, (m) Onderbroek (f.).

Caléfaction, (f) Verwarming.

Calemar, (m) Pemmekoker.

Calendes, (f. pl.) D'eerste dag le-
der maand; verzameling der dorp-
Priesters.

Calendrier, (m) Almanak, Ka-
lender, maand- dag-wyzer.

Calenge, (f) (Rechts w.) Aanklagt.

Calenger, (v. a.) Pynlyk aanklaa-
gen; in hegtenis neemen.

Caler, (v. a.) Caler ou amener
les voiles, de zeilen stryken, neér-
laan; (figuurl.) zig na den tyd schicken.

Caleville. (Zie Calleville).

Calfat ou calfateur, (m) Kalf-
aterer.

Calfat, (m) Het kalfateren van een
een schip (n).

Calfatage. (Zie Calfeutrage).

Calfater, (v. a.) Kalfateren.

Calfateur. (Zie Calfat).

Calfatin, (m) Kalfaat jongen.

Calfeutrage, (m) Kalfatering.

Calfeutrér, (v. a.) Kalfateren,
digt maaken, stoppen.

Caliore, (m) Grootheid, wydte van
eenig ding.

Calibrer, (v. a.) Van behoorlyke
grootte maaken.

Calice, (m) Kelk, drink-beker;
knop of kelk van een bloem.

Calife, (m) Opper-Priester by de
Sarazynen.

Califourchon, à Califourchon,
(adv.) met de beenen schrygelings, zoo
als men te Paerd ryd.

Calin, ine (m. & f.) (gem. w.)
Leég-ganger, Spitsboef; item een soort
van met tin en lood gemengd metaal.

Caliner, se caliner, (v. r.) Zyn
gemak neemen, zorgeloos leven.

Calioque. (Zie Carlingue).

Caliorne, (f) Gyn-touw, taakel
op een schip.

Caliste, (f) Naam die de Poëten
aan hunne Minnaressen geven.

Calleville, (f) Rooie guldeling,
(een appel) (m).

Calleux, euse (adj.) Vereelt, hard.

Calligraphe, (m) Een Copist.

Callosité, (f) Vereeltheid, hardig-
heid der huid.

Callots, (f. pl.) Ruuwe schalie of
leysteenen (m. pl.).

Calme, (f. m. & adj.) Stilte;
kalmte, rust (f); stil.

Calmé, ée (adj.) Gestild; bevre-
digd.

Calmer, (v. a.) Stillen, bedaaren.

Calobre, (m) Een kiel, overtrek.

Caloïer, (m) Grieksche Monnik.

Calomniateur, trice (m. & f.)
Lasteraar, achterklapper; schendster.

Calomnie, (f) Achterklap, laster-
taal.

Calomnier, (v. a.) Lasteren,
schenden, eerrooven.

Calomnieusement, (adv.) Achter-
klappend, valschelyk.

Calomnieux, euse (adj.) Schen-
dend, eerroovend.

Caloniere. (f) Een klap-bus, (kin-
der-speelt.)

Calotte, (f) Platte muts, kalot.

Calquer, (v. a.) Afteekenen, afschet-
zen na iets.

Calvinisme, (m) Het Calvinisten-
dom.

Calviniste, (m) Een Calvinist.

Calvitie, (f) Kaalheid des hoofds,
(weinig gebr.)

Calumet, (m) Groote tabaks-pyp,
(by de Indiaanen).

Calus, (m) Eelt, vereeltheid, har-
digheid aan banden en voeten; been-
agtige stoffe (substantie) die de gebro-
kene beenen vereenigd; (figuurl.) ver-
stoktheid, verharding, ongevoelig-
heid.

Calybite. (m. & f.) Een hutten be-
wooner.

Calyphe. (Zie Calife).

Camagnes, Vaste kooiën in een
schip.

Camaïeu, (m) Naam van zekere
steens

CAM.

leen daar de natuur allerhande figuren, beeld- en schilderwerk in gevormd heeft; itcm schilderwerk van een kleur, als: blaauw op blaauw.

Camail, (m) Koor-kap; helm-dek.

Camarade, (m) Metgezel, makker.

Camard, arde (m. f. & adj.) Plat-neus; platneusig.

Cambage, (m) Bier-accyns.

Cambayes. Bengaalsche Kattoenen.

Cambiste, (m) Wisselaar.

Cambouis, (m) Het smeer of vet dat van een wiel of pers afschruift.

Cambrasines, (f. pl.) Fyne Egyptische Lynwaaten.

Cambré, ée (adj.) Gekromd.

Cambrer, (v. a.) Krommen, krommaaken, buigen als de doozen maakers en schoenmaakers doen.

Cambrure, (f) Kromming, uitholling, welving.

Caméléon, (m) Kameleon (een dier dat men voorgeeft van de lucht te leven endikwils van kleur te veranderen).

Caméléopard, (m) Dier van hals als een Kameel en van huid als een Luipaerd.

Cameline, (f) Een gryne rok.

Camelot, (m) Kamelot, gryn (n), (stofte) il ressemble au camelot il a pris son pli, (spr. w.) hy blyft zoo als hy is.

Cameloter, (v. a.) Als kamelot maaken.

Camelotine, (f) Stofte gewaterd als kamelot.

Camerier, (m) Kameraar (Pausselyke bediende).

Cameriste, (m) Onder Kameraar.

Camerlingat, (m) Pausselyk Schatmeesters-ampt (n).

Camerlingue, (m) Pausselyke Schatmeester.

Camion, (m) Kleine dunne spelde (f); kleine wagen (m) of kar (f).

Camisade, (f) Donner la camisade à l'ennemi, den vyand in den nacht overvallen.

Camisard, arde (m. & f.) Zeker Geesdryver in de Cevennes in Frankryk.

Camisole, (f) Hemdrok, borstrok (m).

Camomille, (f) Kamille (plant).

CAM.

101

Camouflet, (m) Rookend papier; donner un camouflet à quelqu'un, iemand rook in de neus blaazen.

Camp, (m) Een Léger (n), Légerplaats (f); camp volant, vliegend Léger; asséoir le camp, het Léger neêrslaan.

Campagnard, arde (f. & adj.) Lanaman, Boer; Boerin; boersch; c'est un franc campagnard, hy is een regten boer.

Campagne, (f) Veld, Land (n); veldtocht (f); rase campagne, vlakke veld; battre la campagne, het wild opjaagen; op kondschap uitgaan (in den kryg); veel Schryvers aanhaalen die niets beduiden (in Redeneerk.); maison de campagne, een lusthuis, buitenplaats; pièce de campagne, veldstuk.

Campanaire, (m) Een Klokkengieter.

Campane, (f) Kampaan, franje met kwasten aan een ledikant, snijwerk, enz.

Campanelle, (f) Klok-bloem.

Campanile, (m) Klokken-toren. (Zie Clocher).

Campé, ée (adj.) Gelégerd.

Campêche, (f) Kampêschen-hout (n).

Campement, (m) Légering, kampeering (f).

Camper, (v. a. & n.) Légeren; het Léger neêrslaan; se camper, (v. r.) zig légeren; zig in postuur stellen; (in de schermfch.).

Camperche, (f) Boom in een tapyt getouw (m).

Camphre, (m) Kamfer.

Camphré, ée (adj.) Met Kamfer toe bereid.

Campine, (f) Een zeer fyn hoentje.

Campos, (m) Avoir campos, verlof hebben (school w.).

Camus, use (adj. & f.) Stomp-plat-neuzig; een plat-neus; on l'a rendu camus, hy heeft een neus gehaald, hy is in zyn oogmerk mislukt.

Camufette, (f) Klein stomp-neuzig meisje (n).

Canade, (f) Scheeps-portie wyn of water by de Portugiezen.

Canaille, (f) Gespuis, gepeupel, f. 3
t. grauww.

's graauw, jan hagel, slegt schuim van volk, jan rap en zyn maat, geboefte (n).

Canal, (m) Canaux, (pl.) Een gragt, haven, vaart; buis, pyp (in Ontleed- en Bouwk.) groef voor een laad-stok; il y a en Chine un canal, qui a plus de 245 lieues & 72 écluses, in China is een vaart, die meer als 245 mylen lang is en 72 sluizen heeft; (figuurl.) il est entré par le bon canal, hy is door het regte middel bevorderd.

Canamelle, (f) Zuiker-riet (n).

Canapé, (m) Rust-stoel voor 2 of meer personen.

Canapla, (m) (gem. w.) Knapzak.

Canard, (m) Waard, 't mannetje van een Eend, Eendvogel; item water-hond; bois canard, gezonken hout; donner des canards à quelqu'un, iemand voor de gek houden.

Canarder, (v. a.) Iemand heimelyk ter neêr schieten.

Canardiëre, (f) Eende kooi (f); item heimelyk schietgat (n).

Canarie, (f) Zekere gezwinde dans.

Canarie, (m) Ou serin de canarie, Kanary-vogel.

Canastre, (m) Ledere kist (f), korf van riet (m); thee-kist.

Cancan, (m) (gem. w.) Geraas.

Cancelle, (m) Kleine zee-krabbe.

Cancellor, (v. a.) (in Rechten) Uitschrappen, doorhaalen.

Cancer, (m) Kanker; Kreeft (een der 12 hemels-tekenen).

Cancre, (m) Krab, zee-krab; zinnebeeld der voorzigtigheid; item een bondsvoet, schobbejak.

Candelabre, (m) Groote kroon-kandelelaar.

Candulette, (f) Boeg-touw, paruur-lyn, (scheeps w.).

Candeur, (f) Oprechtheid; agir avec candeur, ongeveinst handelen.

Candi, ie (adj.) Sucre candi, kandyy-zuiker.

Candidat, (m) Iemand die naar een ampt of waardigheid staat.

Candide, (adj.) Oprecht, openhartig.

Candidement, (adv.) Ongeveinsdelyk.

Candir, (v. n.) Wit of hard worden, kandelizeeren.

Candou, (m) Boom, waar van 2 boutjes genomen en tegens malkander gewreven zynde, vuur geven.

Cane, (f) 't Wyfje van een Eend; kaan (vaartuig).

Canepin, (m) Zeem, dun Schaa-pen leer tot handschoenen; binnenste bast van Linden-boomen.

Caneton, (m) Jong Eend, Waard.

Canette, (f) Jong Eend (n).

Canetter, (v. n.) Waggelen als Eenden.

Canevas, (m) Kanefas, zeildoek; grof en yl linnen; item opstél, rauwe schets van eenig geschrift.

Cangé, (m) Ryst-water (n).

Cangette, (f) Soort van dunne sergie.

Caniche, (f) Teef van een schoot-hondje.

Caniculaire, (adj.) Jours caniculaires, honds-dagen.

Canicule, (f) Hond-ster.

Canif, (m) (lees Ganif) Pennemesje (n).

Canificier ou cassier. Kassien-boom.

Canin, ine (adj.) Faim canine, honds-honger.

Caniveaux, (m. pl.) Groote straat-sleenen.

Canivet, (m) Klein pennemesje (n).

Cannage, (m) Meeting met eene canne of stok (f).

Cannaie, (f) Riet-plaats, riet-hil.

Canne, (f) Riet, riestlok, rotting; meetslok.

Cannelade, (m) Valken-spys van kaneel, enz.

Cannelas, (m) Gezuikerde kaneel.

Canneler, (v. a.) Uitgroeven, uithollen.

Cannelle, (f) Kaneel, (tweede schors van een boom op 't eiland Ceylon); item de kleine uitholling aan een naalden oog.

Cannellier, (m) Kaneel-boom.

Cannelure, (f) Groeving, uitholling.

Canner, (v. a.) Meeten met een stok, of canne.

Cannetille, (f) Gedraaid zilverdraad.

Canetiller, (v. a.) Met gedraaid zilver-draad bewinden.

Can-

CAN.

Cannette, (f) *Wever spoeltje, rietje voor den inslag.*

Cannule. (Zie Canule).

Canon, (m) *Geschut, kanon; loep van een snaphaan, pistool, enz. slotpyp; pyp van een gietcr; lange wévers spoel; schagt van een pen; pointer le canon, het geschut stellen.*

Canon, (m) *Kerken-orden; kanon letter (by Boekdr.); droit canon, kerkelyk recht.*

Canonial, ale (adj.) *Dat tot de Kerken orden behoord.*

Canonicat, (m) *Dombeeren ampt (n).*

Canonicité, (f) *Geloofs regelmaatigheid.*

Canonique, (adj.) *Regelmatig, wettig.*

Canoniquement, (adv.) *Regelmatiglyk.*

Canonisation, (f) *Heilig verklaring.*

Canoniser, (v. a.) *Onder 't getal der heiligen stellen.*

Canonille, (m) *Een Kerken Rechtsgeleerde.*

Canonnade, (f) *Kanon-schoot, beschieting.*

Canonnage, (m) *Kennis des Kerken rechts.*

Canonner, (v. a.) *Met kanon schieten, beschieten.*

Canonnier, (m) *Konstapel.*

Canonniere, (f) *Een Schietgar; Konstapels tent; kinder klap-bus.*

Canope, (m) *Naam van zekere heldere groote ster in het roer des Schips, (een gesternte).*

Canot, (m) *Indiaansch schuitje uit een uitgeholde boom.*

Canqueter, (v. n.) *Kwaaken als een Eend.*

Cantal, (m) *Zekere groote kaas in Vrankryk.*

Cantanettes, (f. pl.) *Roergaten van een Schip.*

Cantar, (m) *Zekere olie-maat in Portugal.*

Cantate, (f) *Zekere stem-muziek.*

Cantharide, (f) *Spaansche vlieg.*

Canthus, (m) *De oog-boek, (in Onleedk.).*

Cantibay, (m) *Een gespleeten stuk hout dat nergens toe dienstig is, (by Schynw.).*

CAN. CAP. 103

Cantine, (f) *Vles-kelder, reiskelder.*

Cantinier, (m) *Maaker daar van.*

Cantique, (m) *Lofzang; le cantique des cantiques, het hooge lied.*

Canton, (m) *Gedeelte van een land, quartier, streek, hoek; cantons Suisses, Zwitsersehe kantons, (provincien).*

Cantonnade, (f) *Hoek in een Schouwplaats.*

Cantonnié, ée (adj.) *Gehoekt, (in Wapensch. k.)*

Cantonner, (v. n.) *Faire cantonner les troupes, troepen hier en daar, in dorpen in quartier leggen.*

Se Cantonner, (v. r.) *Zig ergens neêrzetten; item zig verschanffen.*

Cantonniere, (f) *Behangsel aan de voet van een Leditant (n).*

Canule, (f) *Een buisje, spuitje (n), (in heek.).*

Cap, (m) *Hoofd (in deezen zin) armé de pied en cap, van 't hoofd tot de voeten gewapend; parler cap à cap, mondeling met iemand spreken; cette pièce a cap & queue, dat stuk is nog in zyn geheel.*

Cap, (m) *Voorberge, kaap, land, dat met een punt in zee steekt; doubler le cap, een hoek te boven, voorby zeilen; cap ou prouë, boeg, sterven van een Schip; porter, mettre le cap au vent, tegen de wind houden, stévenen; où as tu le cap? waar hebt gy de stéven? caps de mouton, Juffers; cap de more ou chouquet, ezels-hoofd, (zee w.).*

Capable, (adj.) *Bequaam; vatbaar, geleerd; un port capable de contenir &c. een haven vatbaar voor enz.*

Capablement, (adv.) *Bequaamlyk.*

Capacité, (f) *Bequaamheid; grootte; la capacité d'un lieu, de uitgestrektheid van eene plaats.*

Capage. (Zie Capitation).

Caparaçon, (m) *Paerden dek-kleed op stal; item schabrak.*

Caparaçonner, (v. a.) *Een Paerd daar meê bedekken.*

Capax, (Lat. w.) (Zie Capable).

Capdeuil, (m) *Adelyk Stambuls (n).*

Cape, (f) *Een kap, kaper, sluijer; cape on grand pacifi, het schoover-*

zeil, groote zeil van een Schip; n'avoir que l'épée & la cape, (spr.w.) weinig of niets hebben; rire sous cape, in zyn vuist lagchen (spr. w.); être à la cape, met het groote zeil byleggen.

Capéer. (Zie Capayer).

Capelan, (m) Een arme Paap.

Capeler, (v. a.) Het want om de mast aanleggen, den mast bekleeden.

Capeler, (m) Gezwel aan de haazen van een Paerd.

Capeline, (f) Een strooien hoed; vrouwen hoed met veeren.

Capelier. (Zie Capayer).

Capendu, (m) Zeker appel met een korte steel.

Capayer, (v. n.) Met een zeil byleggen.

Caphar, (m) Tol, die de Christenen die van Aleppo naar Jerusalem vaaren, den Turken betaalen.

Capi-aga, (m) Gouverneur in 't Vrouwen-hof van den grooten Heer.

Capier. (Zie Caprier).

Capillaire, (m) Vrouwen hair (n), (een kruid).

Capillaire, (adj.) Veines capillaires, de dunste aderen.

Capillature, (f) ou Capillement, (m) Vezelagtigheid der wortelen of bladeren.

Capillotade, (f) Opgestoofd vleesch (ragout); mettre quelcun en capillotade, iemand door den beekel haalen, doorstryken, voor den gek houden.

Capioglan, (m) Oppasser in 't Se-rail.

Capion, (m) Steven van een schip by de kiel.

Capitaine, (m) Hoofdman, Hopman, Kapitein; Schipper.

Capitainerie, (f) Hopmanschap; Slot-voogdyschap (n).

Capitaineffe, (f) (Zie Capitaine).

Capital, ale (adj.) Hoofd, voornaamste; ennemi, crime capital, hoofd vyand, hoofd-misdaad; peine capitale, lyfstraffe; point capital, hoofd-zaak.

Capital, (m) Hoofdsom (f), kapitaal (n), hoofdzaak (f).

Capitale, (f) Hoofdstad.

Capitalement, (adv.) Voornamentlyk, hoofdzakelyk.

Capitan, (m) Blaaskaak, snorker, zweizer, snoeshaan.

Capitan-bacha, (m) Turksche Bacha ter zee.

Capitane, (f) Hoofd-galei.

Capitation, (f) Hoofd-geld (n).

Capitel, (m) De allerklaarste loog (f). Loogwater (n).

Capiteux, euse (adj.) Vin capiteux, hoofdige wyn.

Capitole, (m) Het kapitolium te Rome (n).

Capiton, (m) Vlok-zyde (f).

Capitoul, (m) Raadsheer te Toulouse.

Capitulaire, (adj.) Dat van 't kapittel is.

Capitulaire, (m) Kapittel verordening (f).

Capitulairement, (adv.) Op de wyze van 't kapittel.

Capitulant, (m) Een die stem in 't kapittel heeft.

Capitulation, (f) Verdrag (n), capitulatie (f).

Capituler, (v. n.) Verdrag maaken, capituleeren wegens overgave.

Capitzi kiheia, (m) Opperkamer Heer in Turkyen.

Caplan, (m) Kaplaan (zeker visch).

Capnomancie, (f) Waarzeggerij uit rook.

Capon, (m) Korte boom-wolfe (f).

Caporal, (m) Ondeugende Scholier die niets leerd en zyn makkers in 't speelen maar bedriegd; penter om 't anker op te zetten als 't opgehaald word.

Caponner, (v. a.) Bedrieglyk speelen; het anker aan de penter vast haaken.

Caponniere, (f) Bedekte gang in een gragt.

Capoquier, (m) Watten-boom.

Caporal, (m) Een Corporaal, Rotmeester.

Caposer, (v. a.) Het roer vast maaken en zig aan de wind overgeeven.

Capot, (m) Rok met een kap; kapot (in 't piquet spel); faire capot, alles winnen; il demeure capot, by verliest alles.

CAP. CAQ.

- Capre, (f) Een kapper, (vrugt).
 Capre, (m) Kaaper, Zee-roover.
 Caprice, (m) Eigenzinnigheid, slyf-koppigheid; poëtische inval (f).
 Capricieusement, (adv.) Koppiglyk.
 Capricieux, euse (adj.) Eigenzinnig.
 Capricorne, (m) Steenbok, item een der 12 Hemels-teknen.
 Caprier, (m) Kapper-boom.
 Capriole. (Zie Cabriole).
 Capron, (m) Engelsche aardbezie.
 Capsule, (f) Zekere aarde pot tot de scheikunde (m); klok-huis der vruchten.
 Captateur, (m) Een die in eene erfenis weet in te sluipen.
 Capter, (v. a.) (oud w.) capter ou concilier la bienveillance, de genegenheid inwinnen.
 Captieusement, (adv.) Listiglyk.
 Captieux, euse (adj.) Bedrieglyk, listig.
 Captif, ive (adj. & subst.) Gevangen; een slaaf; racheter les captifs, de Slaaven vry koopen.
 Captiver, (v. a.) Bedwingen, onderwerpen; captiver l'esprit, het verstand gevangen neemen; captiver quelcun, iemand verliefd maaken.
 Captiverie, (f) Slaaven-handel (m).
 Captivité, (f) Gewankelykheid, slaavernye, dwang.
 Capture, (f) Roof, buit; gevangen-neeming (in Recht).
 Capuce, (f) Franciscaner-kap.
 Capuchon, (m) Monniks-kap, reismuts, karpets-muts (f).
 Capuchonné, (adj.) Zoodanig gemutst.
 Capucin, ine (m. & f.) Kapucynier-Monnik-Nonne.
 Capucinade, (f) Slegt aan mal-kander hangende redenvoering.
 Caquage, (m) Haring-kaaking (f).
 Caque, (f) Een tonnetje, Haring tonnetje (n).
 Caquer, (v. a.) Den Haring in tonnen doen, kaaken.
 Caquerolle, (f) Kopere visch-pot.
 Caquesangue, (f) (boert. w.) Bloedloos.
 Caquet, (m) Gesnap, geklap, ge-

CAQ. CAR. 105

- kakel!; avoir le caquet bien attilé, een gladde bek hebben; rabattre le caquet de quelcun, iemand den mond snoeren.
 Caqueter, (v. n.) Klappen, snappen; kakelen als de Exters.
 Caqueterie, (f) Klappery, snappery.
 Caqueteur, euse (m. & f.) Snapper, snapsier.
 Caquetoire, (f) Armsloel, ruststoel (m); klap bankje, ploeg-bankje (n).
 Caquette, (f) Visch-vaasje (n).
 Caqueur, (m) Haring kaaker.
 Car, (koppel-w.) Want.
 Carabin, (m) Karabinier.
 Carabinadé, (f) Karabiniers zwenk met het paerd.
 Carabine, (f) Karabyn.
 Carabiner, (v. n.) Met karabynen schieten.
 Carabinier. (Zie Carabin).
 Carache, (m) Tol, die de Christenen den Sultan betaalen moeten.
 Caracol (m) ou caracole, (f) Zwenking, omrenning, omwending van een paerd (f).
 Caracoler, (v. n.) Omrennen met een paerd.
 Caracouler, (v. n.) Korren als de Duiven.
 Caractère, (m) Boekstaaf, Letter (f); merktéken (n); karakter-letter; boedanigheid van iemand; iemands schrift; le plus beau caractère de la vertu c'est l'humilité, het beste kentéken der deugd is de nedrigheid.
 Caractériser, (v. a.) Den aart of boedanigheid van iemand beschryven.
 Caractéristique, (adj.) Dat de eigenschap van iets aanduid.
 Carafe, (f) Zekere vles met een langen hals.
 Carafon, (m) Koel-vat (n).
 Caramelle, (m) Bruin gezodens zuiker.
 Caranguer, (v. n.) Arbeiden (Matroozen w.)
 Carapace, (f) Buitenste schaal eener Schildpad.
 Caraque, (f) Een kraak (vaartuig).
 Carat, (m) Karaat (zeker goud gewigt van 24 in een mark).
 Cara-

Caravane, (f) Reis gezelschap (n),
Karavaan (n).

Caravanfara, (m) Herberg voor de-
zelve.

Caravelle, (f) Karveel (fchip).

Carbatine, (f) Een vers afgevil-
de huid.

Carbet, (m) Groote hut der Wil-
den (f).

Carbonnade, (f) Gerooft vleesch
(n).

Carbonnelle, (f) Karbonkel, pest-
buil.

Carbouillon, (m) Tol van 't zout
in Normandien.

Carcailler, (v. n.) Schreeuwen als
een Quartel.

Carcaïse, (f) Glas-oven (m)

Carcan, (m) Een bals-band, bals-
keten.

Carcafse, (f) Groote vuurkogel;
romp, rif, geraamte van een dier;
een mager mensch; geraamte, lyk,
romp van een fchip; (ook rouché ou
ruche genaamd).

Cardamine, (f) Water-kers.

Cardasse, (f) Groote kaarde.

Carde, (f) Wol kaarde.

Cardée, (f) Een kaardsel (n).

Carder, (v. a.) Wol of zyde kaar-
den.

Cardeur, eufe (m & f.) Kaarder,
Kaardsier.

Cardialgie, (f) Hartklopping, be-
naauwdheid (in Geneesk.)

Cardiaque, (adj.) Hartsterkend.

Cardier, (m) Kaarden-maaker.

Cardinal, (m) Een Kardinaal; ze-
kere kaarde om de vleug op laken te
geven.

Cardinal, ale (adj.) Les vents
cardinaux, de hoofd-winden; vertus
cardinales, hoofd-deugden.

Cardinalat, (m) Kardinaalschap (e).

Cardinalisme, (m) Kardinaals
ftand.

Carême, (m) De vaften, vafstentyd.

Carême-prenant, (m) Vaften-
avond; vaften-avond gek.

Carenage, (m) Plaats om te kiel-
haalen.

Carène, (f) De kiel, bodem van
een fchip; donner la carène à un
vaiffeau ou mettre un vaiffeau en

carène, een fchip kiel haalen, om te
kalfatren, fchoon te maaken.

Carêner, (v. a.) Een fchip kiel-
haalen, kalfateren.

Careffant, ante (adj.) Liefkoozend,
ftreelend.

Careffe, (f) Liefkoozing, ftreeling.

Careffer, (v. a.) Liefkoozen, ftreelen.

Caret. (Zie Carret).

Cargaifon, (f) De laading van een
fchip.

Cargue, (f) Gy-touw, gording,
(fcheeps w.) cargues points, raaban-
den of gorden.

Carguer, (v. a.) Opgyen, zeil min-
deren, opwinden; item op zy zeilen,
bellen, kringen.

Carguebas. (Zie Calebas.

Cargueur, (m) Bramzeils-valblok.

Carie, (f) Verrotting, ineeting
der beenderen.

Carié, ée (adj.) Du bois carié,
verwormd hout.

Carier, fe carier, (v. r.) Rotten,
in-eeten; ce bois fe carie, dat hout
word wormfteekig.

Carillon, (f) Wagentje met twee
wielen, koetsje (n).

Carlingue, (f) Kolfem, zaadhout,
tegen kiel van een fchip.

Carmelites, (f) Carmeliter Nonnen.

Carmes, (m) Worp van twee vie-
ren in tik-tak (n).

Carmes, (m) Carmeliter Monnikken.

Carmin, (m) Fyne roode verf (f).

Carminatif, ive (adj.) Wind-ver-
dryvend (in Geneesk.)

Carnage, (m) Slagting, neérlaag
(f), bloedbad (n).

Carnaffier, iere (adj.) Bloedgie-
rig, vleefch-eetend; le loup eft fort
carnaffier, de Wolf is een verftindend
dier.

Carnation, (f) Vleefch-verwe.

Carnaval, (m) De vleefch- of ftemp-
tyd (f), vaften-avonds vermakelykheid.

Carne, (f) Scherpe kant of boek
van een tafel, fteen, enz.

Carné, ée (adj.) Vleefch-verwig.

Carnele, (f) Rand om munt-ftuk-
ken (n).

Carneler, (v. a.) Munt-randen.

Carnet, (m) Koopmans hand- of
fchuld-boek.

CAR.

Carnification, (f) *Vleesch-wording der beenderen.*

Se carnifier, (v. r.) *Tot vleesch worden.*

Carnosité, (f) *Wild vleesch dat in wonden is* (n).

Carogne, (f) *Allemans-boer, looze jeeks.*

Caron, (m) *Zy-spek* (n); *de Veerman van het ryk der dooden* (by Poëten).

Caroncule, *Klierachtig vleesch* (n).

Carotide, (f) *Hals- of potsader.*

Carotte, (f) *Geele peen; Tabaks-carotte.*

Carotter, (v. n.) *Bang in het speelen zyn.*

Carottier, iere (m. & f.) *Een die niet waagen wil.*

Carpe, (f) *Een karper, (zekere visch) de voorhand* (in beek.).

Carpeau, (m) *Een jonge karper.*

Carpette, (f) *Pak-linnen* (n).

Carpillon, (m) *Een kleine karper.*

Carquese, (m) *Een calcineer-oven.*

Carquois, (m) *Pyl-koker; Scheepsmars.*

Carre, (f) *Het bovenste van den bol van een hoed* (n); *de neus van een schoen of leeft* (m).

Carré, ée (adj.) *(Zie Quarré).*

Carreau, (m) *Een vierkant* (n); *een glaaze ruit* (f); *ruit* (in stoffen); *ruiten* (in het kaart-spel); *rasp-vyl* (f) (by Smits); *vierkante vloer-steen, mop; tegel; vierkante oven* (m) (by Potteb.); *pers-zyer* (by Snyders); *tuin-bed; zit- of naai-kussen* (n); *donder steen* (m); *berghout* (n) (in scheepsb.); *vloer, straat* (f); *jetter sur le carreau, op den grond werpen; coucher sur le carreau, op de straat slaapen.*

Carrefour, (m) *Kruis-weg.*

Carréger, (v. n.) *Laveeren, kruisen* (in de middel. zee).

Carrelage, (m) *Plaveisel* (n).

Carrelé, ée (adj.) *Geplaveid.*

Carreler, (v. a.) *Vloeren plaveien.*

Carrelet, (m) *Een schol (zeker visch); een schoen-maakers naald.*

Carrelette, (f) *Een glad-vyl, zoet-vyl* (by sloot-maakers).

Carreleur, (m) *Een vloer legger; schoenlapper.*

Carrelure, (f) *Het vloeren; het*

CAR.

107

lappen van schuenen (n); *une bonne carrelure de ventre, eene goede maultyd; een goeie maag vol.*

Carret, (m) *Seizing, draad uit oud touw-werk; schildpad.*

Carrier, (m) *Steen-breeker in een groef; handelaar in steen.*

Carriere, (f) *Loopbaan; steen-groeve* (f); *steen-gruis in een baas; se donner carriere, zich goede daagen geeven; achever, fournir la carriere, zyn levensloop eindigen; ouvrir une belle carriere, eene fraaye stoffe voordraagen.*

Carrillon, (m) *Klokken-spel; het beyeren der klokken; het klinken der glaazen; geraas* (n).

Carillonnement, (m) *Het speelen der klokken* (n).

Carrillonner, (v. a.) *Met de klokken speelen.*

Carrosse, (m) *Eene koets, karos; carrosse coupé, eene halve koets met eene zitting; cheval de carrosse, een koers-paerd; een grof onverstandig mensch.*

Carrossier, (m) *Een koetsen-maaker.*

Carroufel, (m) *Zeker ry- of ridders-spel* (n).

Carrouffe, (f) *Faire carrouffe, braaf drinken.*

Carfaye, (f) *Karsaay (zekere stoffe).*

Cartahu, (m) *Een scheeps-karnaas touw* (n).

Carte, (f) *Speel-kaart; carte géographique, land-kaart; carte marine, pas-zee-kaart, mêler, couper, donner les cartes, de kaarten verschietsen, afneemen, geeven; être le premier en carte, het eerste om te speelen zyn; donner la carte blanche à quelcun, iemand volle vryheid, magt geeven; les cartes sont brouillées, de zaaken zien 'er verward uit.*

Carteaux, (m. pl.) *Boek met zee-kaarten.*

Cartel, (m) *Een uitdaagings-brief; cartel ter uitwisseling der krygs-gewangen.*

Cartelette, (f) *Dunne schaliessteen.*

Cartelle, (f) *Dikke plank daar de molensteen op rusten; een zwalp.*

Car-

Cartier, (m) Kaarten-maaker-
of verkooper.

Cartilage, (m) Het kraak-been (in
Ontleek.) (n).

Cartilagineux, euse (adj.) Kraak-
beenig.

Cartisane, (f) Zyde-goud- of
zilver-draad tot borduur werk (m).

Carton, (m) Bord-kaart- kardoos-
papier (n).

Cartonnier, (m) Kardoos-bord-pa-
pier- maaker- verkooper.

Cartouche, (m) Kardoos; schroot-
bus (m); patroon op een roer; loof-
werk om een wapen (n).

Cartulaire, (m) Verzameling van
brieven en oorkonden eenes kloosters of
kerk.

Caryatides, (f. pl.) Vrouwen beel-
den met lange kleederen (in Bouwk.)

Cas, (m) Zaak, handel, daad (f),
geval (n); cas criminel, strafbaare
zaak; cas de conscience, gewetens-
geval; vilain-cas, schandelyke daad;
triste cas, droevig geval; faire cas
d'une personne, werk van iemand
maaken; cas, naamval, casus; (in
spr. k.); en tout cas, in alle geval;
en cas, in geval; posé le cas, que ...
gesteld, genoomen, dat ...

Casanier, iere (adj. & subst.) Een
asschen-vryster, kluisenaar; vie casa-
niere, een r' huis beminrend leven.

Casaque, (f) Een Reis-ofregren-rok
(m); tourner casaque, zyn rokje om-
keeren, van Godsdienst veranderen.

Casaquin, (m) Een eng rokje, jak-
je (n).

Cascade, (f) Waterval; onbezon-
nenheid, overhaasting.

Cascanes, (f. pl.) Gragten om de
wyandelyke mynen te ontdekken.

Casé, (f) Hut; ruit van een dam-
bord.

Casemate, (f) Moord-kelder, ver-
wulf onder de wal, kazemat (in Ves-
tingb.)

Casematté, (adj.) Gekazemat.

Caser, (v. n.) Dammen, (in tik
sak).

Caserette, (f) Een kaas-vorm.

Caserne, (f) Soldaaten hut by de
wal.

Caserner, (v. a. & n.) Zulke hut-
ten maaken of daar in wonen.

Casilleux, euse (adj.) Broos, sprok,
(by Glazem.)

Casque, (m) Helm, stormhoed; il
en a dans le casque, hy is beschoonken;
daar is een schroef by hem los, (spr. w.)

Cassade, (f) Donneur de cassades,
bedrieger, die iemand iets op de mouw
speld.

Cassaille, (f) De eerste ploeging
van nieuw land, opscheuring.

Cassant, ante (adj.) Bros, broos, dat
ligt breekt.

Cassation, (f) Affschaffing, afe
van vernietiging (in Rechten).

Casse, (f) Pennebakje; Zetters Let-
ter-kas; Goudsmids smeltkroes; kasse
(een Geneesmiddel); voix casse &
debile, een' zachte, zwakke stem.

Cassé, ée (adj.) Gebrooken; zwak;
un homme cassé, een afgeleefd man;
ton cassé, zwakke stem; privilège
cassé, vernietigt voorregt.

Casse-cou, (m) Een gevaarlyke
plaats.

Casse-cul, (m) Een zwaare val op
den aars.

Casse-museau, (m) Een zwaare slag
op den mond.

Casse-noisette, (m) Een Nooten-
kraaker.

Cassenolle, (f) Gal-appel, tot
verwen.

Casser, (v. a.) Breeken; casser une
sentence, een vonnis vernietigen; cas-
ser un valet, een' knecht afdanken;
se casser, (v. r.) gebrooken worden;
zwak worden.

Casserole, (f) Een kopere pan,
kasserol.

Casseron, (m) Vliegende Visch.

Cassetée, (f) Een kas vol.

Casse-tête, (m) Iets dat den kop
breekt; wyn die hoofdig is.

Cassetin, (m) Vakje der Letter-kas (n).

Cassette, (f) Klein kasje (n).

Casseur, (m) de raquettes, een
pocher, snoever.

Cassidoine, (f) Kalcedonie-steen.

Cassie, (f) ou cassier, (m) Kassien-
boom' (m).

Cassine, (f) Eenzaam Land-huis
(n), hut (f).

Cassiolette, (f) Metaale reuk- of wief-
rook-vat; Balzem- of reuk-doozje (n);
aangenaame, lieffelyke reuk (m).

Cas-

Castonade , (m) Meel zuiker ,
Melis.

Cassure , (f) Breeking , breuk in
kling of mes.

Castaignette , (f. pl.) Klaphoutjes ,
die de Mooren in 't dansen gebruiken.

Castagneux , (m) Een Duiker .
(Zie Plongeon).

Castel , (m) Een klein kasteel (n).

Castelogne , (f) Eene zeer fyne
wolle deeken.

Castille , (f) Twist onder huis-ge-
nooten.

Castine , (f) Steen-aarde om yzer
te doen smelten.

Castor , (m) Een Bêver , fyne boed.

Castor & pollux , (m) Tweeling in
den dierenriem (in Sterrenk.).

Castorée , (f) Bêver-geil.

Castramétation , (f) Konst om een
Léger wel te plaatzen (by de Romei-
nen).

Casualité , (f) Toevalligheid.

Casuel , elle (adj.) Gevallig ; le
casuel , het toevallige ; casuel , kasua-
ris (Ind. Vogel).

Casuellement , (adv.) Gevalliglyk ,
toevalliger wyze.

Casuiſte , (m) Een geweetens uit-
legger.

Catachrese , (f) Misbruiking van
een woord (in spraakk.).

Catacombes , (f. pl.) Onderaard-
sche begraaf-plaatzen.

Catadoupe , (f) Waterval (m).
(Zie Cataracte).

Catafalque , (m) Pragtige tombe
op de Lykslaatsie van een Vorst.

Catagmatiques , (m. pl.) Arzeny
om beenen te heelen.

Catalectes , (m) Een onvolkomen
werk der ouden (n).

Catalepsie , (f) Beroerte in het
hoofd.

Cataleptique , (m. & f.) Een ge-
raakte op die wyze.

Catalogue , (m) Naamlyst (f) , Ca-
talogus (n).

Catapelte , (f) Zekere straf aan
Misdadigers voor deezen , met dezelve
tusschen twee planken te klemmen ,
daar na aan de voeten op te hangen
en vervolgens te verbranden.

Cataplasme , (m) (lees Cataplâme)

Pap van kruiden om op een gezwel te
leggen.

Catapulte , (f) Een soort van
krygstuig der ouden om zwaare pylen ,
schigten meê te schieten.

Cataracte , (f) Waterval (f) ; vlies
op de oogen (n).

Catarre ou catterre , (m) Een
zinking (f).

Catarreux , euse (adj.) Met zin-
kingen onderworpen.

Catastrophe , (f) Droeveige uit-
komst , einde , onverwagt geval.

Catéchiser , (v. a.) In 't geloof on-
derwyzen , Katechizeeren.

Catéchisme , (m) Geloofs onderwys
(n) , Katechismus (m).

Catéchiste , (m) Geloofs onderwy-
zer.

Catéchistique , (adj.) Geloofs on-
derriggend.

Catéchumene , (m. & f.) (lees Ka-
tekumene) Geloofs-leerling , Kate-
chisant , Katechisante.

Catégorie , (f) Orderschikking
der dingen ; être de même catégo-
rie , van het zelfde soort zyn (m Lo-
gica).

Catégorique , (adj.) Reponse ca-
tégorique , gepast antwoord.

Catégoriquement , (adv.) Behoor-
lyk , geast.

Cathédrale , (adj.) Eglise Cathé-
drale , hoofdkerk.

Cathédrant , (m) Præses by een
oratie.

Cathédrique , (adj.) Dat tot de
hoofdkerk behoort.

Cathédrer , (v. n.) Voorzitten ,
Præses zyn.

Cathéter , (m) Een kromme buis ,
om de waterloozing te bevorderen , ka-
theter.

Cathétérisme , (m) Operatië daar
meede (t).

Catholicisme , (m) De algemeene
Christelyke leer.

Catholicité , (f) Het waare geloof
(n).

Catholicon , (m) Een algemeen
afdryvend middel voor quade rogten.

Catholique , (adj. & subst.) Alge-
meen , regtgelovig ; un catholique à
gros grains , een groot yveraar.

110 CAT. CAV.

Catholiquement, (adv.) *Regtge-
loovig, opregtelyk.*

Cati, (m) *Glans geëving aan stof-
fen.*

Catiche, (f) *Otter-hol (n).*

Catimini, (adv.) (gem. w.) *Hei-
melyk, onvermoedelyk.*

Catir, (v. a.) *Persfen.*

Catisseur, (m) *Een Persfer.*

Catoptrique, (f) *Spiegel-kuude.*

Catoptromancie, (f) *Waarzegge-
ry door een spiegel.*

Catteroles, (f. pl.) *Konyn-holen.*

Cavalcade, (f) *Ryding, prachtige
optocht te paerd.*

Cavalcateur, (m) *Beryder, Pikeur.*

Cavalerie, (f) *Ruitery.*

Cavalet, (m) *Het dekzel van een
smelt-oven.*

Cavalier, (m) *Een Ruiters; Rid-
der; Kat (in Vestingb.); il est bon
cavalier, hy zit wel te paerd.*

Cavalier, iere (adj.) *Ridderlyk,
ridderlyk; stoutelyk; mine cavaliere,
vrypostig gelaat; à la cavaliere, (adv.)
Vry, onbedwongen.*

Cavalièrement, (adv.) *Vrypostig-
lyk, vry, zonder omwegen.*

Cavalle, (f) *Eene Merrie.*

Cavalquet, (m) *Trompetters
marsch.*

Cauchemar, (m) *Nagt-merrie (f).*

Caudataire, (m) *Sleepdrager.*

Caudé, ée (adj.) *Dat een staart
heeft (in Wapensch. k.).*

Cave, (adj.) *La veine cave, de
holle lever ader.*

Cave, (f) *Een kelder (m); fles kel-
dertje (n); cave à vin, wyn-kelder.*

Caveau, (m) *Keldertje (n); Graf-
kelder (m).*

Caveçon. (Zie Caveffon).

Cavée, (f) *Een holle weg (m).*

Cavehanne, (f) *Turkisch koffy-
huis (n).*

Cavelin, (m) *Eene kaveling van
waren (f).*

Caver, (v. a.) *Uithollen; het lig-
chaam buigen (in sehermsch.); de bank
houden in 't speelen.*

Caverne, (f) *Een spelonk (f), hol (n).*

Caverneux, euse (adj.) *Veine ca-
verneuse, holle ader.*

Cavernosité. (f) *Holligheid.*

CAV. CAU.

Caveffon, (m) *Neus-band, neus-
pranger, kaperjon voor paerden.*

Cavet, (m) *Hol snywerk op py-
laaren.*

Caviar, (m) *Kaviar (gemaakt van
kust van Steur).*

Cavillation, (f) *Valsch bewys-stuk,
(argument) (n), drogreden (f).*

Cavin, (m) *Holle of bedekte weg
(in Krygsk.).*

Cavité, (f) *Holligheid.*

Causal, ale (adj.) *Veroorzaakend
(in Spraakk.).*

Causalité, (f) *Oorspronk (m).*

Causatif, ive (adj.) *Dat oorzaak
aanduid (in spr. k.) als: car, want enz.*

Cause, (f) *Oorzaak, grond, schuld;
reden; regts-zaak-geding, cause phy-
sique, morale, natuurlyke, zedelyke
oorzaak; être pour la bonne cause,
zig by 't geene recht is houden, voor
de goede zaak zyn; cause premiere,
seconde, efficiente, materielle, fi-
nale, eerste, tweede, werkende,
stoffelyke, eindelyke oorzaak; à ces
causes nous &c. (Rechtsw.) zoo is 't
dat wy enz. plaider une cause, eene
zaak bepleiten; donner gain de cau-
se, een zaak gewonnen geeven; per-
dre sa cause, zyne zaak verliezen; à
cause, (voorz.) ter oorzaak; à cause
que, (koppelw.) om dat, à cause de
moi, om mynent willen.*

Causar, (v. a.) *Veroorzaaken.*

Causar, (v. n.) *Praaten, kouten.*

Causerie, (f) *Gekout, gepraat (n).*

Causeur, euse (f. & adj.) *Praater,
praatvaar; praatser, praatmoer, l'a-
mour est causeur, de liefde is praat-
agtig.*

Causticité, (f) *Brandende kracht.*

Caustique, (adj.) *Ineetend, bran-
dig; ligne caustique, brandpunt in
een brandglas; caustique, bits, schen-
dend, eerrovend.*

Cautéle, (f) *(oud w.) Loosheid.*

Canteleusement, (adv.) *Lijstiglyk.*

Cauteleux, euse (adj.) *Lijstig, door-
trapt, snedig.*

Cautére, (m) *Een fistel (f), ook
het yzer daar ze mee gemaakt word
(n).*

Cautérisation, (f) *Het zetten van
een fistel.*

Cau-

CAU. CE. CEA. CEC. CED.

Cautérisé, ée (adj.) Conscience cautérisée, toegeschroefd gewissen.

Cautériser, (v. a.) Branden, schroeien; een fistel zetten.

Caution, (f) Borgtogt; caution solidaire, borg voor het geheel (in solidum); être caution, borg zyn; élargir sous caution, onder borgtogt ontslaan; être sujet à caution, niet zeer te vertrouwen zyn.

Cautionnage, (m) Borgtogt geving (f).

Cautionnement, (m) Borgtogt (f), verzekerings-brief (m).

Cautionner, (v. a.) Borg blyven, voor iemand inslaan.

Ce, cet, cette, (pron.) Deeze, die, dat, het; ce garçon ci, deeze, die jongen; cet homme là, deeze, die man; cette femme, deeze, die vrouw; ce qu'il vous plaira, het geen u believen zal; ce que je n'y vai pas, c'est que je &c. de reden waarom ik 'er niet ga, is dat ik enz. à ce que je vois, na dat ik zie; à ce que j'apprend, achtervolgens, of volgens het geene ik verneem; ce me semble, my dunkt; ce fort d'étranges gens, het zyn wonderlyke lieden; ce n'est pas que je ne puisse, het is niet dat ik niet kan; c'est moi, ik ben het; c'a été vous, gy zyt het geweest.

Céans, (adv.) Hier binnen; le maître est il céans? is de meester t' huis?

Ceci, (pron.) Dit, deeze zaak, dit ding.

Cécité. (Zie Aveuglement).

Cedant, ante (adj.) Die iets afstaat.

Ceder, (v. a.) Wyken, afstaan; ceder son droit, zyn regt afstaan, overgeeven; ceder à la force, voor 't geweld wyken; il lui cede en érudition, hy is zoo geleerd niet als hy.

Cedille, (f) Tekentje dat men in de franfche taal onder een c zet; by voorb.) re çû; bekomende dan de uitspraak van een f.

Cedrat, (m) Zeker welriekende Citroen-boom.

Cedre, (m) Ceder-boom.

Cedrie, (f) Ceder-harst.

Cedule, (f) Een ceel, cedulle (f), briefje; handschrift (n).

CEI. CEL.

III

Ceignant, ante (adj.) Omgorden- de, omvattende.

Ceindre, (v. a.) Gorden, omgorden, aangorden.

Ceint, te (adj.) Aangegordt.

Ceintes, (f. pl.) Berghouten van een fchip.

Ceintrage ou cintrage, (m) Scheepstouw- werk, om te gorden, vast te forren.

Ceintre. (Zie Cintre).

Ceinture, (f) Gordel-riem, gordel; broek-band (m); het middel-lyf (n); band of lyf (in Bouwk.); bonne renommée vaut mieux que ceinture dorée, een goede naam is beter als olie (fpr. w.).

Ceinturette, (f) Een Jagers hoorn-riem (m).

Ceinturier, (m) Gordelmaaker.

Ceinturon, (m) Gordel, draag- band, degenriem.

Cela, (pron.) Dat; ceci & cela, dit en dat.

Céladon, (m) Zee-groen (verf).

Celé, ée (adj.) Verborgen.

Célébrant, (m) Prieftcr die den dienst doet.

Célébration, (f) Viering.

Célébre, (adj.) Beroemd, ver- maard; vierlyk, plegtig.

Célébrer, (v. a.) Roemen, pryzen, verkondigen; célébrer les louanges du Seigneur, des Heeren lof vermelden; célébrer la messe, de misvieren.

Célébrité, (f) Beroemlykheid, ver- maardheid; plegtigheid.

Celer, (v. a.) Verbergen, verheelen, geheim houden.

Céléri, (m) Sellery (f) (plant).

Célérité, (f) Gezwindheid, fpoed; cette affaire demande célérité, die zaak vereifcht fpoed.

Céleste, (adj.) Hemelfch; globe céleste, hemel-kloot.

Célestin, (m) Celestiner Monnik.

Céliaque, (f) Zekere loop, waar door de fpy's half verteerd, ontaft.

Célibat, (m) Ongehuwde ftaat.

Célibataire, (m) Een ongehuwd perfoon.

Celle. (Zie Celui).

Cellerage, (m) Impoft op kelder wyn.

Cellérierie, (f) Keldermeesterschap. Cel-

112 CEL. CEM. CEN.

Cellérier, iere (f) *Kelder-meester-Meesteresse.*

Cellier, (m) *Spys-kelder.*

Cellule, (m) *Eene celle (f), klein kamertje; vakje; laadje in een kist of kast; byën celletje (n).*

Celui, (m) *celle (f), ceux, celles (pl.) (pron.) Deeze, die, dat; celui qui, celle qui, de geene die, celui ci, celle ci, deeze, of deeze hier; ceux là, celles là, die, of die daar.*

Cement, &c. (Zie Ciment, enz.)

Cenacle, (m) *Avondmaal-kamer onzes Zaligmaakers.*

Cendre, (f) *Afch; le jour des cendres, afchdag; cendre gravelée, potafch; cendre de plomb, schietbagel.*

Cendré, ée (adj.) *Afch-verwig.*

Cendrée, (f) *Loodfchuim; schietbagel.*

Cendreux, euse (adj.) *Beafcht.*

Cendrier, (m) *Afch-vat, afch-ton, afch-gat; afchen-vyfter; cendriere, (f) afchen-vyftersche.*

Cène, (f) *La sainte cène, het heilige Avondmaal, Nagemaal.*

Cénelle, (f) *Hulft-bèzie.*

Cengle, &c. (Zie Sangle).

Cénotaphé, (m) *Ledig praalgraf (n).*

Cens, (m) *Leenrente, grondpajt, grondfchatting, cyns (f).*

Cenfable, (adj.) *Cynsbaar.*

Cenfal, (adj.) *Makelaar in de Levant.*

Cense, (f) *Pachthoeve, pachtgoed.*

Censé, ée (adj.) *Cela est censé légitime, dat word voor wettig geagt, gehouden.*

Cenferie, (f) *Makelaardy.*

Censeur, (m) *Berisper, bestraffer, opziender; censeur des livres, beoordeeler, Vifitator der boeken.*

Cenfier, (m. f. & adj.) *Grond-beer, Land-verpachter; Land-verpachfter; stem Pachter, Pachtfter daar van.*

Cenfitaire, (m) *Een-Cyns-man.*

Cenfite, (adj.) *Daar Cyns, pacht van betaald moet worden.*

Cenfive, (f) *Cynsbaarheid.*

Cenfivement, (adv.) *Cynsbaarlyk.*

Cenfurable, (adj.) *Bestrafbaar.*

Cenfure, (f) *Bestraffing.*

CEN. CEP.

Cenfurer, (v. a.) *Bestrafpen; beoordeelen.*

Cent, (adj. & subst.) *Honderd; cent fois, honderd maal; il y en eut cent de tués, daar wierden 'er honderd van gedood; cela se vend au cent, dat word by 't honderd verkogt; cinq pour cent, vyf ten honderd.*

Centaine, (f) *Honderd stuks.*

Centaure, (m) *Een Paerd-mensch, centaurus (by de Dichters).*

Centaurée, (f) *Santorie (Geneeskruid).*

Centenaire, (adj.) *Honderd jaarig.*

Centenier, (m) *Hoofdman over honderd.*

Centième, (adj. & subst.) *Honderste.*

Centon, (m) *Soort van Poëzy uit verscheide Schryvers getrokken.*

Cent-pieds, (m) *Een Slang (honderd voet genaamd).*

Central, ale (adj.) *Le feu central, het vuur in het middelpunt der aarde.*

Centre, (m) *Het middelpunt; centre de gravité, het middelpunt der zwaarte; être dans son centre, iets daar men zyn behaagen in fchept.*

Centrifuge, (adj.) *Dat zig van 't middelpunt verwyderd.*

Centripete, (adj.) *Dat na 't middelpunt neigt.*

Cent-fuiffe, (m) *Een van de Zwitfersche Lyfwagt.*

Centumvir, (m) *Een van de honderd mannen eertyds in Rome.*

Centumviral, ale (adj.) *Dat daar aan behoorde.*

Centuple, (m) *Honderd voud (n).*

Centuriateur, (m) *Schryver der Kerk-gefchiedeniffen.*

Centurie, (f) *Bende van honderd man (by de Romeinen).*

Centurion. (Zie Centenier).

Cep, (m) *Een wynftok.*

Cepées, (f. pl.) *Scheutelingen van een afgehouwen boom.*

Cependant, (adv. & conj.) *(lees Spandang) Middelerwyl, ondertuffchen; nogtans, echter, evenwel; attendez un peu, j'écrirai cependant, wagt een weinig, ik zal onder-tuffchen*

CEP. CER.

tusschen schryven; cela est vrai & cependant vous ne voulez pas le croire, dat is waar, en evenwel wilt gy het niet gelooven.

Céphalalgie, (f) Kleine Hoofdpijn.

Céphalique, (adj.) Veine, pou-dre céphalique, hoofd-ader-, poejer.

Ceppeau, (m) Munt-blok.

Ceps, (m) Boejen; blok, waar mee of waar aan de gevangenen gekluisterd worden.

Cerat, (m) Wasch-zalve (f).

Ceration, (f) Toebereiding der stoffen tot smelting.

Ceratoglossie, (m) Vleesch-spier tot beweging der tong (in Ontleedk.).

Cerbère, (m) De bel-bond Cerberus met 3 hoofden (by Heidensche Dig-ters).

Cerce. (Zie Cerche).

Cerceau, (m) Een hoep, hoepel; fuik (vogel net); chasser un cerceau, een' hoep aandryven.

Cercelle, (f) Een Taaling.

Cerche, (f) Boog-hoepel (m) waar op een verwulf gemaakt word.

Cercle, (m) Kring, ring, cirkel, kreit z; hoepel; chercher la quadrature du cercle, iets zoeken dat men niet vinden kan; cercle de la Reine, de opwagtinge der Koninginne.

Cercler, (v. a.) Met hoepen beleg-gen.

Cerclier, (m) Een hoepmaaker.

Cercueil, (m) Dood-kist, Eyk-kist (f); graf (n).

Cérémonial, (m) Ceremonie-boek der Kerke (n).

Cérémonie, (f) Dienstpleging; plegtigheid; kerk-gewoonte; sans cé-rémonie, zonder pligtplegingen, zonder omstandigheden.

Cérémoniel, elle (adj.) Dienst-pligtig, kerk-gewoontig; la loi cé-rémonielle, de ceremonieele, schadu-wagtige wet.

Cérémonieux, se (adj.) Een die al te veel omstandigheden maakt.

Céres, (f) Vrucht-godinne (by de Heidenen).

Cerf, (m) Een hert (n); courre le cerf, een hert jaagen.

Cerfeuil, (m) Kervel (een kruid) (f).

CER.

113

Cerf-volant, (m) Een kéver, schal-lebyter; een vlieger (kinder speeltuig).

Cerisière, (f) Een kerffen-bogaard (m).

Cerrise, (f) Een kers, kriek.

Cerisier, (m) Een kerffen-boom.

Cerne, (m) Een ring onder 't oog; omtrek, cirkel; tover-cirkel.

Cerné, ée (adj.) Des yeux cer-nés, blont en blaauwe oogen, (zie verder Cerner).

Cerneau, (m) De pit, kern (f) van een noot; kerffen-steen (n).

Cerner, (v. a.) Ergens een ring omtrekken; de pit, kern uit een noot haalen; de bast, schors van een boom schillen.

Cerquemanieur, (m) Gezworene Landmeester in Picardien.

Certain, aine (adj.) Zeker, ge-wis; une nouvelle certaine, eene zekere of vaste tyding; une certaine nouvelle, eene zekere (eene lopende) tyding; un certain, een zeker ie-mand.

Certainement, (adv.) Zekerlyk, voorwaar.

Certes, (adv.) Zekerlyk, gewis-selyk.

Certificat, (m) Een' verklaring (f) verzekerings-brief (m).

Certificateur, (m) Verzekeraar; inslaander van eene borgtocht.

Certification, (f) Schriftelyke verzekering.

Certifier, (v. a.) Bekragtigen, ver-zekeren, betuigen.

Certir. (Zie Sertir).

Certitude, (f) Zekerheid, gewisheid.

Cervaison, (f) De tyd wanneer de

Herten vet zyn.

Cerveau, (m) Hersen, brein, het bovenste eener klok; avoir le cer-veau perclus, creux, mal tin bré ou démonté, gering verstand heb-ben, gek zyn.

Cervelas, (m) Een soort van sterk gekruide worst.

Cervelet, (m) Het achterbrein, (in Ontleedk.).

Cervelle, (f) Het brein, de hers-senen; une bonne cervelle, een goeden kop, goed verstand; c'est une pauvre cervelle, 't is eenen

114 CER. CES. CET. CHA.

stegen bloed; être en cervelle, in bekommering zyn.

Cervier, ou Loup cervier. (Zie Linx).

Cervoise, (f) Bier (oud w.).

Ceruse, (f) Lood-wit; (figuurl.) walsche schyn.

César, (m) Keizer; rendez à César, ce qui est à César, geeft den keizer, wat des keizers is.

Césarienne, (adj.) Faire l'opération césarienne, de keizers snee doen (in vroedkunde).

Cessant, ante (adj.) Toute affaire cessante, alle werk ophoudende.

Cessation, (f) Ophouding, stilstand.

Cesse, (f) Sans cesse, zonder ophouden.

Cesser, (v. n.) Ophouden, uitscheiden.

Cessible, (adj.) Ophoudelyk.

Cession, (f) Afstand, overgaaf; faire cession de son bien, afstand van zyn goed doen.

Cessionnaire, (adj.) Een die iets afflaat.

Ceste, (m) Gordel van Venus (m); kolf, zweep, handschoen met lood beslaagen der oude kampvegters (f).

Cesure, (f) Ophouding in een vers of rym.

Cet. (Zie Ce).

Cetacée, (adj.) Poissons cetacées, groote vischen.

Ceterach, (m) Mild-kruid (n).

Cette. (Zie Ce).

Cetui-ci, cetui-là. (Zie Celui-ci).

Chablage, (m) Het aanslaan van de lyn aan een Trek-schuit of wantouw om iets op te hysen.

Chableau, (m) Reep of lyn van een Trek-schuit; item bys-touw, karnaaltouw (scheeps w.).

Chabler, (v. a.) Zoodanig touw aanslaan, vast haaken; chabler les noix, de nooten affaan.

Chableur, (m) Brug-ophaalder; een die op de rivieren de vaartuigen voorthelpt; Haven-meester te Parys.

Chablis, (m) Door den wind neêrgevelde hout.

Chablots, (m) Touw om stellagien mee vast te binden.

CHA.

Chabot, (m) Post (zekere visch).

Chacal, (m) Fakhals, (zeker dier als een Vos dat de dooden opgraafd).

Chacelas, (m) Zekere witte druif (f).

Chacun, une (pron.) Een iegelyk, ieder, elk; iedere, elke, ieder ding.

Chaffeur, (v. a.) (oud w.) Bezoezelen, bekladden.

Chafouin, ine (m. & f.) (scheld w.) Apen gezigt; iemand die mager en schraal is.

Chagrin, (m) Verdriet (n), ergernis (f); segryn leër (n).

Chagrin, ine (adj.) Verdrietig, moeilyk.

Chagrinant, ante (adj.) Lastig, ergerend.

Chagrinement, (adv.) Verdrietiglyk.

Chagriner, (v. a.) Kwellen, verdriet aandoen; se chagriner, (v. r.) zig kwellen; un esprit bourru, se chagrine de tout, & chagrine les autres, een wonderlyk humeur, kweld zig over alles, en kweld andere mede.

Chaine, (f) Ketting, keten; ketting van een weefgetouw; chaine de montagnes, eene reeks bergen aan malkander; briser les chaines, zyne liefde banden breeken.

Chaineau, (m) Een loode buis.

Chainetier, (m) Een haaken en oogen maker.

Chainette, (f) Horlogie-kettingje (n), kleine ketting (f).

Chainon, (m) Schalm, schaakel van een keten.

Chair, (f) Vleesch (n); chair de mouton, schaapen vleesch; chair de poisson, de fruit, 't vleeschig gedeelte van visch, fruit; il n'est ni chair, ni poisson, hy heeft geen Godsdienst, hy is niet met al.

Chaire, (f) Preek-stoel; catheder.

Chaise, (f) Een stoel (m); schai-ze (f) (rytuig); chaise à dos, à bras, leun-arm-stoel; chaise percée, kakstoel; chaise de moulin, molenstander; chaise à porteurs, draag-stoel (m).

Chaland, de (m. & f.) Kalant.

Chalandise, (f) Kalandise, neering.

Chal-

Chalcedoine, (f) *Kalcedonie-steen* (m).

Chaleur, (f) *Hitte, warmte; ritzigheid.*

Chaleureux, euse (adj.) *Hitzig van natuur* (oud w.).

Chalit, (m) *Een bedsteê* (f); (*beter bois du lis*).

Chaloir, (v. n.) *Zig over iets bekonmeren* (gem. w. en word alleen dus gebr.) *il ne m'en chaut, het scheeld my niet.*

Chalon, (m) *Zeker groot net* (n).

Chaloupe, (f) *Sloep, boot.*

Chalumeau, (m) *Een halm van siroo* (m); *rietje; riet fluitje; rietje van een doedelzak enz. fondeer-pypje* (n).

Chalumet, (m) *Rietje, mond-stuk op een tabaks-pyp* (n).

Cham, (spr. Kam) (m) *Cham of oppervorst der Tartaaren.*

Chamade, (f) *Battre la chamade, de chamade slaan, (word door de belegerden gedaan als zy tot verdrag en overgaaf komen willen).*

Chamailler, (v. n.) *se chamailler, (v. r.) In 't honderd, links en regts slaan, vegten, schermutzelen; item in woorden, pennens-fryd geraaken.*

Chamaillis, (m) *Gevegt in 't honderd, geschermtuzel* (n), *twist* (f).

Chamarrer, (v. a.) *Met goude en zilvere passmenten boorden, beleggen.*

Chamarrure, (f) *Belegging daar meede.*

Chambellage, (m) *Zekere afgift die de onderzaat by veranderingen zynen Leenheer geven moet.*

Chambellan, (m) *Kamer-heer.*

Chambranle, (m) *Lyft-sny-werk aan deuren, vengsters enz.* (n).

Chambre, (f) *Kamer, vertrek* (n); *kamer in een gesbut; groef in glas-lood; kajuit; de ruimte tusschen twee sluis-deuren; chambre garnie, gestofteerde kamer; chambre de justice, des comptes, des assurances, noire, regt-reken-assurantie-penitentie-bid-kamer; cet homme a des chambres à louer, (spr. w.) die man is gek.*

Chambré, ée (adj.) *Ce canon est chambré, dit stuk is kwalijk gegooten.*

Chambrée, (f) *Kamer-gezelschap* (n); *een kamer vol.*

Chambrelan, (m) *Een beunhaas, smoorder (werk-gast die zyn proef niet gedaan heeft); een t'huis legger, slaaper.*

Chambrier, (v. n. & a.) *Onder eene tence logeeren; een kamer of holte in een zadel maaken.*

Chambrière, (f) *Kamer of ampt van een klooster-verzorger.*

Chambrette, (f) *Kamertje* (n).

Chambrier, (m) *Kamer-heer; inmaander der inkomsten eener abdye.*

Chambrière, (f) *Kamerier, kamer-maagd; de zweep in de ry-school; spinrokken-band.*

Chambrillon, (f) *Een sloofje, geringe dienstmeid, een poezegroei.*

Chameau, (m) *Een kameel of kēmel; item zeker vaartuig, ligter genaamd; poil de chameau, kemels-hair.*

Chamelier, (m) *Kēmel-boederdryver.*

Chames, (m. pl.) *Strand-mosselen.*

Chamois, (m) *Een wilde geit* (m); *bereid leër daar van* (n).

Chamoiseur, (m) *Een leër bereider.*

Champ, (m) *Een veld* (n), *akker* (m); *middelsluk van een kam* (n); *champ de bataille, slag-veld; champ de mars, oorlog (by Dicht.); roue de champ, kroon-rad (by Horlogiem.); avoir un beau champ, pour étaler sa valeur, ses talens, een schoon veld of gelegenheid hebben om zyn dapperheid, bekwaamheden te toonen; champ de tapisserie, de grond van een tapyt; à tout bout de champ, alle oogenblik; sur le champ, op staande voet; donner la clef des champs, op vrye voeten stellen; se mettre au champ, boos worden; à travers champs, dwars door het veld, in 't wild; gagner le champ, weg loopen.*

Champart, (m) *Koorn-tiende.*

Champa.ter, (v. a.) *Koorn-tiende neemen.*

Champarteresse, (subst. & adj.) *Een tiend-schuur* (f).

Champarteur, (m) *Een tiend-man.*

Champêtre, (adj.) *Boersch; tot het land*

land behoorende; la vie champêtre, het land-leeven; maison champêtre, een land-huis.

Champignon, (m) Paddenstoel, dwi-wels-brood; het zwarte puntje aan een brandende kaers.

Championnière, (f) Plaats daar paddenstoelen groeijen.

Champion, (m) Een kamp-vechter; (figuurl.) voorstander, held.

Chance, (f) Kans (f), geluk (n).

Chancel, (m) Getraliede plaats in een choor.

Chancelant, ante (adj.) Wagge-lend, wankelend.

Chancellement, (m) Waggeling; wankeling (f).

Chanceler, (v. n.) Waggelen, wankelen, weiffelen; la fortune chan-celée, zyn geluk staat op zwakke voeten.

Chancelier, iere (m. & f.) Kan-celier; kancelliers vrouw.

Chancellerie, (f) Kancelery, kan-cely.

Chanceux, euse (adj.) Gelukkig, voorspoedig; me voilà bien chan-ceux, het geluk diend my.

Chancir, (v. n.) se chancir, (v. r.) Verschimmelen.

Chancifure, (f) Beschimmeling, schimmel.

Chancre, (m) Kanker (f), (in-eetend gezwel).

Chancreux, euse (adj.) Kanker-agtig.

Chandeleur, (f) Vrouwendag, Maria Lichtmis.

Chandelier, (m) Kaarffen-maaker-verkoopster.

Chandelier, (m) Kandelaar; blind (in Vestingb.); slut (Scheeps w.)

Chandelle, (f) Een kaers; chandelle de veille, de glaze, nagt-kaers; ys-kegel; le jeu ne vaut pas la chandelle, het zop is de kool niet waard, of het is de kosten niet waard.

Chanfrein, (m) Een stukje zwart stof dat men op 't voorhoofd der rouw-paerden zet; kol of bles voor de kop; veder-bosch, kuif van een paerd; af-ronding (m Bouwk.).

Chanfreiner, (v. a.) Afronden, de scherpe hoeken afneemen (by Timm.).

Change, (m) De wissel; verandering, verruiling; lettre de change, wisselbrief; prendre le change, zig bedriegen, dwaalen.

Changeant, te (adj.) Veranderlyk, onbestendig, wuft.

Changement, (m) Verandering, verwisseling (f).

Changeotter, (v. a.) Dikwils veranderen, tuischen (gem. w.).

Changer, (v. a. & n.) Veranderen, verwisselen, tuischen; changer de note, van gedagten veranderen.

Changeur, (m) Wisselaar.

Chanoine, (m) Kanonnik, Dom-beer.

Chanoinesse, (f) Stift of geestelyke Dame.

Chanoinie, (f) Kanonnikschap.

Chanson, (f) Een lied, gezang, deuntje (n); chanter toujours la même chanson, altyd van een en dezelfde zaak spreken; chansons que tout cela, tout ce que vous me dites sont des chansons, dat zyn altemaal vertellingtjes.

Chansonner, (v. a.) Liedjes maaken.

Chansonnier, iere (m. & f.) Liedjes-digter; digtster (gem. w.).

Chant, (m) Gezang (n), wyze (f); haanengekraai (n).

Chanteau, (m) Een homp (m), stuk brood (n); las aan een kleed (f); 't maanstuk aan een vat-bodem (n).

Chantepleure, (f) Een gieter (in een tuin); wyn tregter; houten kraan (m); riool (n) of waterloop (m).

Chanter, (v. a.) Zingen; kraaijen; chanter la palinodie, de snot psalm zingen, op zyn mond kloppen, dat is, zyne woorden in den nek baalen, her-roepen; lorsqu'une fois on est marié il faut chanter, (spr. w.) als men eens getrouwd is moet men van toon veranderen, een ander leeven leiden; chanter injures, pouilles ou goguettes à quelcun, iemand wakker uirmaaken, de huid vol schelden; je lui ai bien chanté sa garnme, ik heb hem schoon zyn les gegeven (lpr. w.); faire chanter quelcun, iemand tot redden brengen; faire chanter un criminel, een' misdadiger doen klappen; c'est

CHA.

c'est bien chanté, *het is fraai gezegt*, (boert. w.)

Chanterelle, (f) *Een lok-vogel* (m); *quint*, *synste snaar van een speeltuig* (f).

Chanteur, euse (m. & f.) *Zinger, zanger; zangster, zangeresse*.

Chantier, (m) *Houtuin* (m); *timmerwerf* (f); *stapel* (n); *bier-stelling*; *grootte wagen-schuur*; *mettre un vaisseau sur le chantier, een schip op stapel zetten*.

Chantignole, (f) *Klamp waar op de dwars-balken rusten; zeker gebakken steen*.

Chantourné, (m) *Tapyt-sieraad aan 't hoofd van een ledikant* (n).

Chantourner, (v. a.) *Een stuk hout of lood uitsnyden*.

Chantre, (m. & f.) *Voorzanger; voorzangster in een klooster; les chantes des bois, nagtegelen* (f).

Chantrerie, (f) *Voorzangerschap* (n).

Chanvre, (m) *Hennip, kennip* (f); *chanvre mâle, zadeling, zaaling*; *chanvre femelle, belling*; *cuillir, rouir, briser le chanvre, den hennip plukken, rooten, braaken*.

Chanvrier, (m) *Hennip-békelaar of verkooper*.

Chaos, (m) (*lees Caos*) *Mengelklomp* (m); *ververring* (f); *mengelmoes* (n); *debrouiller le chaos, verwerrede dingen in orden brengen, ontwarren*.

Chape, (f) *Koor-kleed of hembd* (n); *tabbaard, rok der Geestelyken; beugel van een gesp* (m); *stulp van een distilleer-kétel* (f) of *shotel*; *disputer la chape de l'évêque, (spr. w.) om 's keizers baard, of over iets, dat ons niet aangaat, zintwisten*; *chercher chape chûte, (spr. w.) zig door zyn gedrag in ongelegenheid brengen*.

Chapeau, (m) *Een hoed; 't kap-laken* (n) (*voordeel behakven de vragt van een Schipper*); *parler chapeau bas, bloots hoofds spreken*.

Chapelain, (m) *Een kapellaan*.

Chapeler, (v. a.) *Chapeler du pain, brood raspen, ontkorsten*.

Chapelet, (m) *Roozekrans; Pater-*

CHA.

117

noster; styg-beugel (m); *koraalen-snoer* (f); *koraalen boven op brandewyn*; *le chapelet se defile, (spr. w.) het geslacht verminderd of de vriendschap breekt*.

Chapelier, iere (m. & f.) *Hoedemaaker; Hoedemaakster*.

Chapelle, (f) *Kapelle* (f); *ovenverwulfsel* (n).

Chapellerie, (f) *Kapellaanschap*.

Chapelure, (f) *Afchrapzel van brood* (n).

Chaperon, (m) *Een kap* (f); *kapzel* (m); *kaproen* (f); (*eertyds gedraagen*); *monniks-kap* (f); *kuif van een vogel* (f); *kap van een muur* (f); *gepromoveerde Doctors hoed* (m); *Pistool-hofter-kap* (f); *'t dwarshout van een kruk* (n).

Chaperonné, ée (adj.) *Gekapt, (in Wapenk)*

Chaperonner, (v. a.) *Kappen*.

Chaperonnier, (m) *Een Valk die aan de kap gewend is*.

Chapier, (m) *Priester in een misgewaad*.

Chapin, (m) *Spaansche kousen en schoenen*.

Chapiteau, (m) *Het kapiteel eener zuil; dekstuk, kap eener muur*.

Chapitre, (m) *Kapittel* (f); *afdeeling* (f); *hoofdstuk* (n); *tenir chapitre, kapittel, verzameling houden*; *la conversation tomba sur le chapitre d'un tel, het gesprek viel over zulk een; passions sur ce chapitre, laat ons die zaak voorby gaan*.

Chapitrer, (v. a.) *Bestrafen, doorhaalen, iemand de biegt leezen, kapittelen*.

Chapon, (m) *Kapoen, kapuin; zekere maat land om een adelyk landhuis; een groot stuk brood dat men in de kétel kookt*.

Chaponneau, (m) *Jonge kapuin*.

Chaponner, (v. a.) *Chaponner un coq, een' haankapuin*.

Chaponniere, (f) *Kapuinshotel*.

Chaque, (pron.) *Ieder, yder; chaque jour, ieder dag; chaque heure, ieder uur*.

Char, (m) *Triumf-wagen der oudeden*.

Charag, (m) *Zekere cyns die de*

Joden en Christenen aan den grooten Turk betaalen moeten.

Charanson, (m) Koren-worm.

Charbon, (m) Een kool; pest-buil (f); caput mortuum, of het laatste overschot van gestookte dingen.

Charbonnée, (f) Geroosterd vleesch, karbonnade.

Charbonner, (v. a.) Met een kool afsteken; iemand zwart maaken, zyn goede naam bezwalken.

Charbonnier, iere (m. & f.) Koolman, kool-verkooper, kool-brander; kool-brandster.

Charbonniere, (f) Kool-brandery; kool-plaats.

Charbouiller, (v. a.) Verbranden, bederven, (word van koren gezegd).

Charcuter, (v. a.) Spek klein snyden om te kookken.

Charcutier, ere (m. & f.) Spik-verkooper; spek-slaager; spek-slaagster.

Chardon, (m) Een distel, steekel; distel-kaart (by Droogscheerders); pin-nen op een hek, heining; chardon benit, gezegende distel, kardebenedict (kruid).

Chardonner ou laner, (v. a.) De wol ophaalen, rouwen.

Chardonneret, (m) Distel-wink, putter.

Chardonnet, (m) Kleine distel.

Chardonniere, (f) Een plaats vol distels.

Charge, (f) Een last, lading, vragt (f); opzigt; gevegt (n); bediening (f); charge d'un mulet, last van een muil-ezel; charge d'un vaisseau, lading van een schip; avoir charge, last, bevel hebben; avoir une grande famille à sa charge, een groot huisgezin op zynen hals hebben; il n'est point en ma charge, hy is niet onder myn opzigt, bewaaring; entrer en charge, in bediening treden; charge, laading van een schietgeweer; commencer la charge, het gevegt beginnen; revenir à la charge, nog eenmaal op den vyand los gaan; item zyn aanzoek vernieuwen; sonner, battre la charge, tot 's gevegt of aanval blaazen, trommen; cela m'est à charge, dat is my

tot een last, dat verveeld my; à la charge de, onder beding, mits dat; femme de charge, huishoudster.

Chargé, ée (adj.) (Zie Charger).

Chargement, (m) Eene lading waaren (f).

Chargeoir, (m) Een laad-lèpel.

Charger, (v. a.) Laaden, belaa-den, belasten; charger un navire, een schip belaa-den; charger d'une commission, met eene verrigting belasten; charger une fusil, een snaphaan laaden; charger l'ennemi, den vyand aangrypen; charger d'un crime, met eene misdaad belasten; cet arbre a bien chargé, die boom heeft wel gedraagen; charger un compte, een rekening belasten; être chargé de dettes, met schulden overladen zyn; charger une couleur, te dik, te donker verwen; charger la marchandise de douane, de koopmanschap met tol bezwaaren; charger la quenouille, den spinrokken aanleggen, klaar maaken; chargé de lies, met droeffsem bezet; charger le balancier, den onrust eener klok verzuuaren; charger toutes les voiles, alle zeilen aanstaen.

Chargeur, (m) Laader, bevrachter.

Chargeure, (f) Dwarsstuk in een wapen.

Chariage, (m) Het ryden; voeren; voerloon (n); vragt (f).

Chariër, (v. a.) Met een wagen of kar voeren, ryden; la rivière charie, de rivier is aan 't kruijen, aan 't gaan; il faut charier droit, men moet regt handelen.

Chariot, (m) Een wagen (m); sleede (by Lyndraaijers) (f).

Charitable, (adj.) Liefdadig, mild, goed arms, meêgaande, verdraagzaam.

Charitablement, (adv.) Liefderyk.

Charitatif, (m) Liefdegaaf, die een Bischof by nood eens heffen kan (f).

Charité, (f) Weldadigheid, liefde jegens den noodlydenden; aalmoes; charité bien ordonnée commence par soi même, de liefde begint eerst van zig zelfs (spr. w.).

La Charité, (f) Aalmoesfeniers-huis (n).

CHA.

Charivari, (m) *Gerammel van potten en pannen; geraas, getier* (n), *oploop van volk* (m).

Charlatan, ane (m. & f.) *Kwakzalver, kwakzalfler; bedrieger, bedriegfler.*

Charlataner, (v. a.) *Kwakzalven, zwetzen, bedriegen.*

Charlatanerie, (f) *Kwakzalvery, bedriegery.*

Charlatanesque, (adj.) *Kwakzalveragtig.*

Charmant, ante (adj.) *Betoverend; bekoorlyk, vermaakelyk.*

Charme, (m) *Jokboom* (m); *betovering; bekoorlykheid, bevalligheid* (f).

Charmer, (v. a.) *Betoveren; bekooren, aantlokken, inneemen; charmer les douleurs, pyn stillen; le vin charme les chagrins, de wyn verdryft het hartzeer; charmer la bale, de kogel bezweeren.*

Charmeur, (m) *Bekoorder, Hexenmeester.*

Charmeuse, (f) *Een hoeragtig vrouwmensch.*

Charmille, (f) *Jonge jokboom om heggen en laanen mee te maaken.*

Charmoye, (f) *Jokboomen hegge.*

Charnage, (m) *Vleesch tyd* (f).

Charnaigre, (m) *Zeker Jagthond die de konynen op dryft.*

Charnel, elle (adj.) *Vleeschelyk.*

Charnellement, (adv.) *Vleeschelyk.*

Charneux, euse (adj.) *Vleeschig.*

Charnier, (m) *Vleesch-kamer* (f); *kneekel huis, been-huis; item plaats daar het Avondmaal uitgedeeld word in de R. Kerk.*

Charniere, (f) *Scharnier van een doos enz.* (n) *aasplaats* (by Valken.) (f).

Charnu, ue (adj.) *Vleeschig; sappig.*

Charnure, (f) *Vleeschigheid* (f) *het vleesch* (n).

Charogne, (f) *Een kreng* (f), *sinkend aas* (n).

Charpente, (f) *Timmer-werk; bois de charpente, timmerhout* (n).

Charpenter, (v. a.) *Timmeren, timmer-werk maaken; iets onbeheendig snyden, hakken.*

Charpenterie, (f) *Hout-werk van een huis; het timmeren* (n).

CHA.

119

Charpentier, (m) *Een Timmerman.*

Charpie, (f) *Plukzel, wick* (voor wonden); *viande en charpie, vleesch in vezelen gekookt.*

Charrée, (f) *Loog-asch.*

Charretée, (f) *Eene kar vol, karren vragt.*

Charretier, (m) *Karreman; il jure comme un charretier, by vloekt als een krygsheld; il n'est si bon charretier qui ne verse, daar is geen paerd of het struikeld wel eens, (sfr. w.)*

Charrette, (f) *Eene karre, kar.*

Charriage. (Zie Chariage).

Charrier, (m) *Een loogdoek, die men over 't linnen spreid en waar op men de asch legt.*

Charroi, (m) *Wagen vragt* (f), *of loon* (n).

Charron, onne (m. & f.) *Wagenmaaker; maakfler.*

Charronnage, (m) *Wagen-maakers-werk* (n).

Charruage, (m) *Opzigt over de gemeene wegen en uitgave deswegen.*

Charruë, (f) *Een ploeg; mettre la charruë devant les bœufs, het paerd achter de wagen spannen, dat is, eene zaak verkeerd doen.*

Charte partie, (f) *Contract van bevraging, vragt-brief, certe partit.*

Chartier. (Zie Charretier).

Chartil, (m) *Een wagen om koren mee in te ryden.*

Chartre, (f) *Teering, quynende ziekte; tomber en chartre, de teering bekomen.*

Chartre, (f) *Oirkonde, bewys van eenig voorrecht* (n).

Chartreuse, (f) *Een karthuiser klooster.*

Chartreux, euse (m. & f.) *Karthuiser Monnik-, Nonne.*

Chartrier, (m) *Plaats daar d'oirkonden eener abdye bewaard worden; item bewaarder daar van.*

Chartulaire, (m) *(lees Kartulair) Een verzameling van oirkonden en bescheiden eener kerk, klooster, enz.*

Chas, (m) *Oog van een naald* (n); *Ayfel in de kuip; pap gebruikt door*

de Weevers (f); vak tusschen twee bal-
ken (n); stierigheid eener koe (f).

Chaseret, (m) Een kaas-vorm (f).

Chasnatarbassi, (m) Opperschat-
meester in 't Serail.

Chassaky, (m. & f.) Een van den
grooten Heer zeer bemind Staatsdie-
naar, of Dame.

Chasse, (f) De jagt (f), jagt-
gezelschap (n); aller à la chasse, op
de jagt gaan; donner la chasse à
quelcun, iemand op de vlugt dryven;
à un vaisseau, jagt maaken op een
schip; prendre chasse, vlugten, weg-
loopen, afsleizen; chasse, kaats (in
't kaats-spel); deurslag yzer (n); 't
houtwerk aan een zaag; raam of lyst
van een spiegel enz; reliquienkas; aan-
slag kam (m) van een wersgetouw;
heft van een scheermes (n).

Chasse bossé, (f) Welgbree (een
kruid).

Chasse-coquin, (m) Dienaar die
de schavuiten weg jaagd.

Chasse-cousin, (m) Styve scherm-
degen; verdorvene wyn voor onaange-
name gasten.

Chasse-ennui, (m) Iets dat het
verdriet verdryft.

Chaffelas, (m) Pietercelie wyn.

Chasse-marée, (m) Visch-koper te
Parys; zee-visch-korf.

Chasse-mulet, (m) Ezel-dryver by
een moolen.

Chasse-poignée, (m) Een dryf-hout
om het geveest van een dégen vast te
maaken (n).

Chasser, (v. a.) Jaagen, weg jaa-
gen, verjaagen, verdryven; chasser
un clou, een spyker indryven, chas-
ser sur l'ancre, op het anker dry-
ven; un bon chien chasse de race,
de boom valt niet ver van de stam;
't is een aartje na zyn vaartje (spr.
w.); la faim chasse le loup du bois,
honger is een scherp zwaard (spr. w.);
un clou chasse l'autre, de zwakke
moet den sterken wyken; chasser sur
un vaisseau, op een schip jagt maa-
ken.

* Chasseur, euse (m. & f.) Jaager,
Jaag-ers-vrouw.

Chassie, (f) Dragt der oogen,

Chassieux, euse (adj.) Leepoogig.

Chassis, (m) Een raam, lyst waar
mee men iets omvat of insluit, veng-
ster-raam of salinet; borduur-, druk-
kers-, schildery-raam; voet van een
tafel; fenêtre à chassis, een schuif-
raam.

Chastoir, (m) Kuipers dryf-hout.

Chaste, (adj.) Kuifsch, eerbaar.

Chastement, (adv.) Kuifschelyk.

Chasteté, (f) Kuifschheid.

Chastuble, (f) Kazuiffel (zeker
misgewaad of rok zonder mouwen).

Chastublier, (m) Maaker daar van.

Chat, Chatte, (m. & f.) Een ka-
ter; kat; jeter le chat aux jambes à
quelcun, (spr.) iemand de schuld geeven;
à bon chat bon rat, (spr. w.) zy
zyn goed by een; acheter, vendre
le chat en poche, een kat in de zak
koopen, verkopen (dat is zonder het
te zien); éveiller le chat qui dort,
ou reveiller une querelle assoupie,
een oude wond openen, of oude koeijen
uit de sloot baalen (spr. w.); appeller
un chat, un chat & rolet un fripon,
een ding by zyn, rechten naam, noemen;
chat échaudé craint l'eau froide,
een gebrande kat vreesst het koude wa-
ter, of daar een ezel zich eens aan sloot
wagt hy zig voor de tweede reis.

Châtaigne, (f) Kastanje.

Châtaigné, ée (adj.) Kastanje kleur.

Châtaigneraie, (f) Kastanien-
bosch.

Châtaignier, (m) Kastanien-boom.

Châtain, (adj.) Kastanien bruin.

Château, (m) Een kasteel, slot (n);
kampanje, schans, plegt van een schip
(f); bâtir des châteaux en espa-
gne, kasteelen in de lucht bouwen. (spr.)

Châtelain, (m) Ambagts-heer,
borgt-voogd, kastelein.

Châtelet, (m) Een slotje; gevan-
genhuis te Parys (n).

Chatellenie, (f) Kasteleny.

Chatepeleuse, (f) Kalander, ko-
ren-worm.

Châter, (Zie Chatter).

Chat-huant, (m) Nagt-uil.

Châtiable, (adj.) Strafwaardig.

Châtier, (v. a.) Kastyden, tugi-
gen, straffen; châtier un enfant,

CHA.

een kind straffen; châtier un ouvrage; een werk beschaaven.

Châtiment, (m) Kastyding, tugt (f).

Chaton, (m) Kas van een ring daar de steen in staat; groene schil van een hazel-noot (f).

Chatouillement, (m) Kitteling (f).

Chatouiller, (v. a.) Kittelen, kietelen; chatouiller l'oreille, het oor streelen.

Chatouilleux, euse (adj.) Kittelagtig; ligt gestoord, korsellig.

Châtré, ée (adj.) Grlubd; un châtré, een gelubde.

Châtrer, (v. a.) Lubben, snyden; châtrer les ruches, honing uit een bye-korf neemen; châtrer un livre, een fagot, uit een boek, van een takkebos iets neemen.

Chatreur, (m) Een lubber, snyder.

Chatte. (Zie Chat).

Chatte, (f) Een kat (zeker schip met 2 masten).

Chattée, (f) Een worp jonge katten (n).

Châtemite, (f) Eenefchynheilige, huichelaarster.

Chatter, (v. n.) Jonge katten werpen.

Chattiere, (f) Een katte gat, hol (n).

Chatton, (m) Jong katje (n).

Chaud, aude (adj. & f.) Heet, warm; bitzig; ritzig, loopfch; haastig; jeverig; il fait chaud, 't is warm weêr; eau chaude, warm, heet water; fièvre chaude, heete koorts; pleurer à chaudes larmes, bittere traanen fchreijen; avoir les pieds chauds, 'er warmtjes inzitten, het wel hebben; avoir la tête chaude, zeer oplopend zyn, heet gebakerd; il faut battre le fer tandis qu'il est chaud, men moet het yzer fmeeden terwyl het heet is, dat is, de tyd waarneemen; souffler le froid & le chaud, in de eene hand water en in de andere hand vuur draagen; uit twee monden fpreken (spr. w.); tomber de fièvre en chaud mal, van erger tot erger komen; une chienne chaude, een' ritzige, loopfche teef; il y faisoit fort chaud, het ging 'er

CHA.

121

heet toe; à la chaude, (adv.) in der yl; avoir chaud, warm zyn; être chaud, geil zyn; il vous la donne toute chaude, hy fpekt u de leugen heet en warm op de mouw, (spr. w.)

Chaude, (f) Donner la chaude à la besogne, het werk gloeiend maken, gloeijen; chaude suante, vloeibaare gloeiing.

Chaudéau, (m) Kandeel (m), wyn fopfe (f).

Chaude-chasse, (f) Vervolging van een gevangenen.

Chaudement, (adv.) Warmtjes; bitzig; haastig; onbezonnen.

Chaude-pisse, (f) De koude pis (f); een druiperd (m).

Chauderet, (m) Werktuig waarin het metaal dun geslaagen word.

Chauderon, (m) Kêtel; pomp-kap.

Chauderonnée, (f) Een kêtel vol.

Chauderonnerie, (f) Koper-werk (n); koper-handel (m).

Chauderonnier, (m) Koperfager.

Chaudier, (v. n.) Loopfch gyn.

Chaudière, (f) Groote kopere kêtel, brouw-kêtel (m).

Chaudron. (Zie Chauderon).

Chauffage, (m) Brand, brand-hout enz. ailes waar by men zig warmd.

Chauffe, (f) Kool-pan of fchoorsteen in een smelt-oven.

Chauffe-chemise, (m) Een vuur-korf.

Chauffe-cire, (m) Bediende eener kanzelary die de brieven verzéld.

Chauffe-lit, (m) Bed-pan (f). (Zie Moine ou Bassinoire).

Chauffe-pied, (m) Een' ftoof (f).

Chauffer, (v. a. & n.) Warmen; se chauffer, zich warmen; je fai de quel bois il se chauffe, ik weet zyn beftaan, ik ken hem.

Chaufferette, (f) Stooffe, vuurpannetje (n).

Chaufeur, (m) Blaasbalg-trekker, blaazer.

Chauffoir, (m) Plaats daar men zich warmd; warme doek.

Chauffure, (f) Hamerflag, afval van yzer enz. (n).

Chaufour, (m) Kalk-oven.

Chaufourner, (v. n.) Kalk branden.

Chaufournier, (m) *Kalkbrander.*

Chaume, (m) *Koorn-stoppel (f); dek-stroo (n).*

Chaumer, (v. a.) *De stoppels uitrusten.*

Chaumiere, (f) *Een strooye hut, borren stulp.*

Chaumine, (f) *Klein butje (n).*

Chaussage, (m) *Schoenen en kousfen.*

Chaussant, ante (adj.) *Baschaussants, kousfen die ligt aan te trekken zyn; humeur chaussante, een schikelyk gemoed, humeur.*

Chausse, (f) *Kous; chausses, (pl.) ou haut de chausses, culotte, een broek; chausse d'hipocras, een zygdook; quitter les chausses, (spr. w.) mondig worden, de kinder schoenen uittrekken; tirer ses chausses, het hazen-pad kiezen, (spr. w.)*

Chaussée, (f) *Dyk, dam (m), kaai (f); à rez de chaussée, gelyk met de grond.*

Chausse-pied, (m) *Een aantrekker; une charge est un chausse-pied de mariage, (spr. w.) een ampt is een middel om te kunnen trouwen.*

Chausses, (v. a.) *Schoeien, schoenen of kousfen aantrekken; ce cordonnier chausse bien, die schoenmaaker maakt goede schoenen; chauffer un arbre, de voet van een boom dekken; chauffez vos lunettes, zet uw bril op; ce foulier chausse bien, die schoen past wel; il chausse à tant de points, zyne schoenen zyn van zoo veel steek; ils se chauffent au même point, (spr. w.) zy zyn van eenenly aart; se chauffer une opinion dans la tête, eene meening eiegenzinnig vast houden.*

Chaussetier, (m) *Kousfen-maaker-weever.*

Chausse-trape, (f) *Voet-angel.*

Chaussette, (f) *Onder-kous.*

Chausson, (m) *Een zok; dans-schoen.*

Chaussure, (f) *Schoeing (f), schoefel (n), al wat men aan de voeten trekt; trouver chaussure à son pied, zyn regte man of maat vinden, (spe. w.)*

Chauve, (adj.) *Kaal.*

Chauve-souris, (f) *Vleddermuis, uleermuis.*

Chauveté, (f) *Kaalheid.*

Chauvir, (v. a.) *Chauvir les oreilles, de ooren opsteeken.*

Chaux, (f) *Kalk; de la chaux vive, éteinte ou fûlée, ongeleschte, geleschte kalk; de la chaux d'étain, tin-asch; bâtir à chaux & à ciment, met kalk en tras bouwen; tenir à chaux & à ciment, wel vast kleeven, of, een zaak die bondig aangelegt is.*

Chasnadar-Bafchi, (m) *Opperschatmeester in 't Serail.*

Cheaus, (m) *Jonge Wolf, Vos enz. (Jagers w.)*

Chécagne, (m) *Onderschatmeester in 't Serail.*

Chécaya, (m) *Officier der Janitzaaren naast den Oversten.*

Chef, (m) *Hoofd; Léger-hoofd; de voornaamste van iets; chef d'escadre, schout by nagt; chef de file, vleugel-mau (by Sold.); chef de famille, huis-vader; les chefs d'un plaidoyer, de hoofdstukken van een pleidooi; agir de son chef, van zig zelfs, na zyn eigen zin iets doen; chef, 't voorste end of staal-stuk van stoffen.*

Chef-d'œuvre, (m) *Meesster-stuk, proef-stuk, konstig werk.*

Chef-lieu, (m) *Hoofd-plaats.*

Chégros, (m) *Pekdraad.*

Chelezzî, (m) *Oppershuishouder des Sultans.*

Chelidoine, (f) *Stinkende gouwe, schel-wortel (geneeskruid).*

Chelonité, (f) *Zwaluwen-steen (m).*

Chemage, (m) *Weg-geld (n).*

Chêmer, (v. n.) (gem. w.) *Gestaa-dig schreenwen, huilen als kinderen.*

Chemin, (m) *Een weg; chemin battu, frayé, gebaande, betreedene weg; grand chemin, de land-sstraat; rebrousser chemin, te rug keeren; chemin détourné, een afweg; chemin de traverse, dwarsweg; chemin fourchu, kruisweg; chemin de velours, zagte, gelyke weg; une heure de chemin, een uur gaans; une journée de chemin, een dag reizens; chemin, kelder-leer; aller son grand chemin, opregt, voor de*

CHE.

de *vuist* handelen; chemin *faisant*, en chemin *faisant*, in 't voorby gaan; chemin *couvert*, een bedekte weg (in *Vestingb.*); chemin de l'école, een lange, langzaame weg.

Cheminée, (f) Schoorsteen, schouw.

Cheminer, (v. a.) Wandelen, gaan; cheminer *droit*, opregtelyk handelen.

Chemise, (f) Een hembd (n).

Chemisette, (f) Een hembd-rok (m).

Chenaie, (f) Een eiken-bosch (n).

Chenal, (m) Het bed, guil van eenig vaar-water.

Chenaler, (v. n.) Door een guil vaaren.

Chêne, (m) Een eiken-boom, een eik.

Chêneau, (m) Jonge eiken-boom; hang goot.

Chenet, (m) Brand-zyser (n).

Chêne-verd, (m) Steen-eik.

Cheneviere, (f) Kennip-akker (m).

Chenevis, (m) Kennip-zaad (n).

Chenevotte, (f) Kennip stok, scheeve (m).

Chenil, (m) Een bonde-kor (n).

Chenille, (f) Een rups; item een soort van passement.

Chenu, *ue* (adj.) (oud w.) Gryd van onderdonr; les cimes *chenues* des montagnes, de met sneeuw bedekte kruinen der bergen.

Choir. (Zie Choir).

Chepteil, (m) Vee-pagt om de helft der baat.

Chepu, (m) Stelling om hout op te stapelen.

Cher, *ere* (adj.) Duur, kostbaar; dierbaar, waard, lief; mon cher, ma chere; myn lieffte; cher, (adv.) cela est cher, dat is duur.

Cherche ou cerce, (f) Een bogen, (in Bouwk.)

Chercher, (v. a.) Zoeken, trachten, opzoeken; aller chercher, gaan haalen; chercher *midi à quatorze heures*, (spr. w.) zwarigheid maaken daar geene is.

Chercheur, *euse* (m. & f.) Zoeker, zoekster; chercheur *de franche lipées*, een schuimlooper.

Chère, (f) Gastery, goede cier;

CHE.

123

faire *bonne* ou *mauvaise chère*, eene goede of eene slechte maaltijd doen, wel of slecht onthaalen.

Chèrement, (adv.) Duur; lief, tederlyk, bartelyk.

Chérir, (v. a.) Liefhebben, beminnen.

Charlesquier, (m) Turksch Generaal-Lieutenant.

Cherté, (f) Duurte, schaarsheid, gebrek.

Chérubin, (m) Cherubin (zeker engel).

Chervi, (m) Zuiker-wortel (f).

Chesneghir-Ba'chi, (m) Des Sultans Opper-voorsnyder.

Chétif, *ive* (adj.) Elendig, gering, veragt.

Chétivement, (adv.) Armhartiglyk.

Chétron, (m) Laadje in een kist (n).

Cheval, (m) Een paerd (n); chevaux, paerden; ruitery (f); cheval *fier*, *ardent*, *plein de feu*, *souple*, *leger à la main*, *obéissant*, *fidèle*, *een*, *moedig*, *bitzig*, *vuurig*, *gedwee*, *ligt op de hand*, *gehoorzaam*, *getrouw* paerd; cheval *vicieux*, *ombrageux*, *fort en bouche*, *pesant à la main*, *pouffif*, *een paerd dat quaad*, *schigtig*, *hard in den bek*, *zwaar op de hand*, *dampig is*; cheval *de carosse*, *de main*, *de bât*, *de louage*, *een koets*, *hand*, *last*, *huur-paerd*; cheval *de pas*, *een pus-ganger*, *cheval hongre*, *een ruin*; cheval *entier*, *een hengst*; *monter à cheval*, *te paerd stygen*, *ryden*; *être bien à cheval*, *wel te paerd zitten*; *aller à cheval*, *te paerd reizen*, *commencer*, *travailler*, *achever un cheval*, *beginnen een paerd te beryden*, *te temmen*, *af te rigten*; cheval *marin*, *een zee-paerd*; *tirer à quatre chevaux*, *met vier paerden van een trekken*, *vierendeelen*; c'est un cheval, *gros*, *cheval*, *cheval de carosse*, *by is een grove vlegel*; *monter sur les grands chevaux*, *toornig worden*, *opvliegen*, *op zyn paerdje zyn* (spr. w.); *il est mal à cheval*, *het is slecht met hem gesteld*; *à cheval donné on ne regarde point la bouche*, *een gegeven paerd kykt men*

men niet in de mond; changer son cheval borgne contre une aveugle, *eene slechte ruiting doen*; l'œil du maître engraisse le cheval, *het oog vanden meester maakt de paerden vet of, wat men zelfst kan doen gaat best*; il fait bon tenir son cheval par la bride, *men moet zig niet nitkleeden voor men na bed gaat, dat is, van zyn goed niet scheiden voor men dood is*; on lui fera voir que son cheval n'est qu'une bête, *(spr. w.) men zal hem doen zien dat hy niet wel handelt*; brider son cheval par la queue, *(spr. w.) een ding verkeerd beginnen*; les chevaux courent les bénéfices & les ânes les attrapent, *de wyze zoeken de ampten en de zotten krygen ze*; il est bon cheval de trompette, *hy laat zig niet ligt schrikken*; parler à cheval, *trotzelyk spreken*; cheval ailé, *een gevleugeld paerd (by Poëten)*; cheval de bois, *houten paerd*; Soldaaten ezels; cheval de frize, *vriesche ruiter (in Vestingb.)*; cheval fondu, *bok staar vast (kinder-spel)*; cheval gai, effraîé ou cabré, animé, armé, bardé, caparassonné, houché, *een paerd dat zonder bit is, op zyn agterste pooten staat, het eene oog van een andere kleur heeft, de voet van een andere kleur heeft, gebarnast, gedekt, met een schabrak voorzien is; (in Wapenk.) fer à cheval, een hoefzyer*; un petit cheval échapé, *un petit libertin, een wild knaapje*; il fait de cette chose toujours son cheval de bataille, *hy maakt van die zaak altoos zyn sterkste bewys*.

Chevalement, (m) Een sluit om iets op te leggen (in Bouwk.).

Chevalier, (v. a.) Onderschraagen (in Bouwk.); heen en weer jagen; iemand geen rust laten om iets te bekomen; hout op een zaag-blok leggen.

Chevalerie, (f) Ridder-orden.

Chevalet, (m) Een Schilders ézel (m); een schraag, een sluit (n); kam van een speeltuig met snaaren (f); galg van een druk-pers; raam daar de misdadigers op gerekt worden (f).

Chevalier, (m) Een Ridder; paerd

(in 't Schaak-sp.); chevalier de la coupe, *liefshebber van de flesch*; chevalier de l'industrie, *een spits-boef*.

Chevaliere, (f) Ridders-vrouw; ook eene die de Ridder-orden heeft.

Chevalin, (ine (adj.) Bête chevaline, *een merrie paerd*.

Chevalis, (m) Het diepst van een rivier dat men by laag water in agt moet neemen.

Chevalance, (f) (oud w.) Goed, goederen of bezit van iemand.

Chevauchable, (adj.) Chemin, cheval chevauchable, *een rybaare weg-paerd*.

Chevauchée, (f) 't Schouwen van wegen.

Chevaucher, (v. a.) Ryden (oud w. in deezen zin); het eene stuk over het andere leggen, als planken, leijen enz.

à Chevauchons, (adv.) Schreijslings.

Chevaux legers, (m. pl.) Ligte Ruiters.

Chevêche, (f) Een nagt-raven.

Chevecier, (m) Een Sacristy-dienaar.

Chevelu, (ue (adj.) Langhairig, een die lang hair heeft.

Chevelure, (f) Het hair des hoofds (n); chevelure de comète, *de staart van een komeet*; chevelure de racines, *uitschietzels, vezelen van wortelen*; chevelure, (by Dichters) het loof, alle de bladen van een boom.

Chever, (v. a.) Een edele steen van onder uithollin, (Juweliers w.)

Chevet, (m) 't Hoofden-end van 't bed; hoofd-kussen (n); hoofd-peultuwe (traversin), al het geene waar op het hoofd rust; groote blok die onder 't geschuut gelegd word om het wel te stellen; voering om de beetingen van een schip; droit de chevet, *eeren-maal van een nieuwgetrouwde Amptenaar aan zyn confraters*; épée de chevet, *iets dat men altoos by zig heeft*.

Cheveteau, (m) Kam-rad eener moolen (n).

Chevêtre, (m) Een halster (licou).

Cheveu, (m) Een hair; cheveux, *hoofd-hair (n)*; cheveux blancs, *grys hair*; se prendre aux cheveux, *mal-kandig*.

CHE.

kander by 't hair vatten; prendre l'occasion aux cheveux, de gele-
gentheid waarneemen; tirer par les
cheveux, met het hair 'er by sleepen
(spr. w.); il ne tint qu'à un che-
veu, het scheeld maar een hair's
breedte; cheveux des plantes, ve-
zelen der planten; couper un che-
veu en quatre, (spr. w.) hair kloo-
ven, muggeziften.

Cheville, (f) Tzere of boutte pin,
yzere bout, spil, schoen-pin (m); au-
tant de trous que de chevilles, zoo
veel spykers, zoo veel gaaten (spr. w.);
cheville du pied, enklaauw.

Cheviller, (v. a.) Vast pinnen.

Chevillette, (f) Een pinnetje (n).

Chevillots, (m. pl.) Karveel-na-
gels, waar aan het scheeps-wand vast
gemaakt word.

Chevillure, (f) Takken van een
berts-boorn. (Zie Andouillers).

Chevir, (v. n.) (oud w.) On ne
peut pas chevir de lui, men
kan met hem niet te regt komen.

Chevissement, (m) (oud w.) Ver-
gelyk, verdrag (n).

Chevre, (f) Een Geit; bok om
iets mee op te winden; prendre la
chevre, opvliegen als een boschje met
vlooijen, quaad worden; sauver la
chevre & le choux, twee ongelukken
teffens afkeeren, (spr. w.)

Chevreaux, (m) Jonge Geitje (n).

Chevre-feuille, (m) Kamper-foe-
lie (f), Geiten-blad (n).

Chevre-pied, (m) Een boks-voe-
tige, een krom been.

Chevreter, (v. n.) Jonge Geitjes
werpen.

Chevrette, (f) Eene Ree; garnaat,
garnaal; Apothekers stroop-pot met
een tuit; brand-zyser.

Chevreur, (m) Een Ree-bok.

Chevrier, (m) Een Geite-boeder.

Chevrillard, (m) Kleine Ree-bok.

Chevron, (m) Een star, rib, ké-
per in een wapen (f).

Chevroter, (v. a.) Jonge Geitjes
werpen; beeven in 't zingen.

Chevrotin, (m) Bereid Geiten- of
Bokken-leër (n).

Chevrotine, (f) Hagel om Ree-
bokken mee te schieten.

CHE. CHI.

125

Chez, (conj.) By, tot, chez
moi, by my, so mynent, chez nous,
by ons, tot onzent, in onzen huize,
in onzen lande; avoir un chez soi,
een' eigene wooning hebben; je viens
de chez moi, ik kom van myn huis; un
homme de chez vous, een man van
uw plaats, of volgens styl der koopl. van
costi, (Ital. w.)

Cheze, (f) Twee dag ploegens land
om een slot, den oudsten zoon toebe-
hoorende.

Chiaoux, (m) Turksche Deurwaar-
der, Hofjonker.

Chialfe, (f) Metaal-schuim (n);
Vliegen-drek (f).

Chicambaut, (m) Bot-loef diend
aan kleine vaartuigen, als (Eperon),
't galjoen aan groote snbeepen.

Chicane, (f) Woorden-stryd, hair-
klovery; item spitsvinnigheid, looze
kunstjes; entendre bien la chicane
dans les procès, 't muggeziften, kunst-
jes in rechtsgedingen wel verstaan;
gens de chicane, pleitbezorgers,
(Procureurs); ufer de la chicane,
uitvlugten maaken.

Chicaner, (v. a.) Hairkloven, mug-
genziften; uitvlugten maaken; kibbe-
len, 't regt verkeeren, iemand onmoo-
dige moeilykheid aandoen, vexeeeren;
chicaner le vent, tegen den wind
worstelen (zeem. w.) chicaner le ter-
rain, zyn plaats dapper verdedigen;
chicaner sa vie, zig wel weeren.

Chicanerie. (Zie Chicane).

Chicaneur, euse (m. & f.) Hair-
klover; muggezifter. Zie verder 't werk-
woord.

Chicanier, iere (adj.) Twistzoe-
kend enz. (gem. w.)

Chiche, (adj.) Karig, naauw, dean,
gierig; humeur chiche, karig ge-
moed; chiche en paroles, spaar-
zaam in woorden; des pois chiches,
cissers, cisser-erten, erweten.

Chiche - face, (m) Een knyzer,
griens; gierigaard.

Chichement, (adv.) Kariglyk.

Chicheté, (f) Karigheid.

Chicorée, (f) Endivie.

Chicot, (m) Overgebleven stuk of
stomp van een afgebroken tand, wortel
tel of boom; scheutling van een tak.

Chi-

Chicoter, (v. n.) *Om een beuze-ling kyven, hair-reepen.*

Chicotin, (m) *Koloquint; item zekker bitter ingredient dat aan de tépels gesmeerd word om de kinderen te speenen.*

Chien, ienne (m. & f.) *Hond, reu; teef; chien, baan van een snaphaan; kaipers hoeptang; chien chercheur, speur-hond, chien courant, een brak; chien couchant, patrys-hond; chien de garde, een wagt-hond; meute de chiens, een hoop jagt-honden; chien de mer ou chien marin, zee-hond, rob, baai; nos chiens ne chassent pas bien ensemble, (spr. w.) wy verstaan malkamper niet; faire le chien couchant, (spr. w.) nedrig zyn, vleijen; les bons chiens chassent de race, (spr. w.) de kinderen aarden na hunne ouders, of de boom valt niet ver van de flam; battre le chien devant le lion, eenen minderen in 't byzyn van eenen meerderen, gelyk schuldig, straffen; chien qui aboye ne mord point, blaffende bonden byten niet (spr. w.); pendant que le chien pisse le loup s'en va, terwyl het schaapje blaet verliest het een hapje, dat is, uitsfel baard nadeel; qui veut noyer son chien, dit qu'il a la rage, die een hond slaan wil, vind ras een knuppel, stok (spr. w.); c'est le chien de grand collier, by voerd het hoogste woord (spr. w.); qui aime bertrand, aime son chien, die iemand bemind, bemind ook wat hem aangaat (spr. w.); un chien regarde bien un Evêque, een kat kykt wel een Keyzer aan (spr. w.); il est fou comme un jeune chien, dat is een malkus, malle gek van een jongen; mener une vie de chien, een beestagtig leeven-leiden; un chien de coquin, een honds-vot, lompe vent; chien dent, honds-tand (een kruid); chien, de hond (een gesternte); chienne chaude, ritzige, loopfche teef; chienne chaude, ou une charogne, chienne de voirie, een vuile smoot, teef, ondeugende feeks; chienne de friponne, looze bedriegfster, feeks.*

Chiennner, (v. n.) *Jonge bonden werpen.*

Chier, (v. n.) (onhoflyk w.) *Schyten, (beter aller aux lieux) op het huisje gaan; chier de peur, van vrees in zyn broek kakken; chier sur quelcun, in iemand schyten; chier sur la besogne, arbeid bedervven.*

Chieur, euse (m. & f.) *Schyter, schyfter.*

Chiffe, (f) *Ce n'est que de la chiffe, het zyn maar vodden, het deugd niet (van laaken of stoffen gezegd).*

Chiffon, (m) *Vodde, lap, oude lomp.*

Chiffon, onne (adj.) *Branches chiffonnes, wilde takken.*

Chiffonné, ée (adj.) *Gekreukd, gefrommeld.*

Chiffonner, (v. a.) *Kreuken, frommelen; chiffonner quelcun d'une maniere brusque & étourdie, iemand op eene onbeschofte wyze aantasten, verhavenen.*

Chiffonnier, iere (m. & f.) *Vodden-kraamer- raaper- raapster.*

Chiffre, (m) *Het cyffer, cyffergetal, verborgen schrift (n); apprendre le chiffre, de cyffer-konst leeren; écrire des lettres en chiffre, brieven in cyffer schryven; chiffre, naamtrek; un zéro en chiffre, een nul in cyffer, een mensch die noch goed noch quaad doen kan.*

Chiffre, (v. a.) *Cyfferen.*

Chiffreur, (m) *Reken-meester, cyfferaar, een die in de cyffer-konst ervaren is.*

Chignon, (m) *De nek; donner un coup de bâton sur le chignon du cou, een stokslag in de nek geven.*

Chimagrée, (f) *Een zuur, morrig gezigt (n).*

Chimere, (f) *Herffer-schim, iedele inbeelding; vercierd gedrogt, (by Dichters).*

Chimérique, (adj.) *Vercierd, verlicht, iedel.*

Chimériquement, (adv.) *Ingebeelder wyze.*

Chimériser, (v. n.) *Zig met herffen-schimmen ophouden; (beter se repaire de chimeres).*

CHI. CHL. CHO.

CHO.

127

China-china, (f) Kina-kina, (ze-
kere bast tegen de koorts).

Chinfreneau, (m) Harde slag of stoot
in't aangezicht of op het hoofd.

Chinquer, (v. n.) Zuipen, zwel-
gen (gem. w.).

Chourme, (f) Galei geboefte (n);
roei-banken van een galei.

Chipoter, (v. a.) (gem. w.) Peu-
zelen, knabbelen; zeer naauw dingen;
salmen; haarklooven.

Chipotier, (m) Peuzelaar, knib-
belaar; kraktelier.

Chippage, (m) Bereiding van klei-
ne vellen (f).

Chipper, (v. a.) Chipper les
peaux, kleine vellen bereiden.

Chique, (f) Knikker (m) daar de
kinderen mede speelen; klein koffy bak-
je, schoteltje.

Chiquenaude, (f) Een knip met
de vinger (m).

Chiquet, (m) Klein gedeelte van
het geheel (n); il m'a payé chiquet
à chiquet, by heeft my van beetje
tot beetje betaald.

Chiragre, (m) Een jigtige aan han-
den en voeten; de jigt zelfs.

Chirographaire, (m) Crediteur
die slegts een bloot handschrift heeft,
(lees Kirographaire).

Chiromancie, (f) Handwaarzeg-
gery, (lees Ki).

Chiromancien, ienne (m. & f.)
Een hand-kyker, kykster, (lees Ki).

Chiron, (m) De Schutter, (een der
12 Hemels-tek.).

Chirurgical, ale (adj.) Operations
chirurgicales, wondbeelers werkin-
gen.

Chirurgie, (f) De Heel-konst.

Chirurgien, (m) Een Wond-beeler,
heel-meester.

Chirurgique, (adj.) Het geen de
Heel-kunde aangaat.

Chiure, (f) Vliegen-drek; vlooi-
scheet (m).

Chloris, (f) Bloem-godinne.

Choc, (m) Stoot, bort; il le ren-
versa d'un choc, by wierp hem met ee-
nen stoot onder de voet; soutenir le pre-
mier choc, de eerste aanval weer-
staan.

Chocailon, (f) Eene dronke todde.

Chocolat, (m) Chocolaat (f).

Chocolatier, (m) Een Chocolaat-
maaker, verkooper, schenker.

Chocolatiere, (f) Een Chocolaat-
kan; chocolaat-verkoopster.

Chœur, (m) Het choor, koor (n),
plaats daar de zangers in de R. kerk
zitten (f), (lees cœur).

Choir, (v. n.) Vallen, neêrstor-
ten.

Choisir, (v. a.) Kiezen, verkiezen,
uitkiezen, uitleezen.

Choix, (m) Keuze, keur, verkie-
zing (f).

Chomtable, (adj.) Jours chom-
mables, vier-dagen, feest-dagen.

Chommage, (m) Viering (f), hei-
ligen - dag, maandag (by werkclie-
den).

Chommer, (v. a.) Een feest-dag
vieren; ledig zitten; maandag houden
(by ambachts-l.).

Chopine, (f) Een mutsje, half
pintje (n); boire chopine, braaf
drinken.

Chopiner, (v. n.) Lustig zuipen.

Chopinette, (f) Drink-schaal (f);
Pomp-emmertje (n).

Choppement, (m) Aanstootinge (f)
(zelden gebr.).

Chopper, (v. n.) Ergens tegen stoo-
ten, (zelden gebr.).

Choquant, ante (adj.) Aanstootelyk,
beledigend, bitzig.

Choqué, ée (adj.) Gestooten, enz.

Choquer, (v. a.) Stooten, beledi-
gen, ergeren, aangrypen; choquer
les verres, met de glvazen klinken;
sans choquer quelcun, zonder iemand
te beledigen; cela choque la bien-
séance, dat sryd tegen de betamelyk-
heid; cela choque la vue & l'oreil-
le, dat quetst het oeg en het oor.

Chor anx, (m. pl.) Choor- of koor-kin-
deren, (de 1ste syllabe word ko uitge-
sproken).

Chorégraphie, (f) Konst om den
dans af te meeten.

Chorévêque, (m) Een Vicarius;
Opper-veld-Priester, (lees Ko).

Choriste, (m) Koor-zanger, (lees
Ko).

Chorographie, (f) Land-beschry-
ving, (lees Ko).

Cho-

Chorographique, (adj.) *Dat de Land-beschryving aangaat, (lees Ko).*

Chorus, (m) Faire chorns, *choor of koor houden, belder zingen, (lees Ko).*

Chose, (f) Een zaak, daad (f), ding (n); quelque chose, iets; quelqne chose de beau, iets moois; men zegt ook chose (ding), wanneer men zig de naam van iets niet kan te binnen brengen; j'ai parlé à chose, ik heb dings gesproken.

Chou, (m) Kool (f); jeune chou, jonge kool, spruiten; choux blancs, frisez, cabus rouges, de favoie, fleurs, verts, salés, witte, krul, sluit, roode, savoy, bloem, boere-kool zuurkool; chou pour chou, lood om oud-zyzer; je n'en donnerai pas un tronc de chou, ik zou 'er geen pyp tabak voor geeven; il en fera ses choux gras, hy zal 'er vet van soppen, zyn fortuin by maaken; pour revenir à nos choux, om weder tot onze zaak te komen (spr. w.).

Choucas, (m) Tamme kraai.

Chouette, (f) Steen-uil, kerk-uil (m).

Chou-fleur, (m) Bloem-kool, (zie chou).

Chouquet, (m) Ezels-hoofd (n), scheeps-blok (zee w.).

Chouffet, (m) Zekere drank die de Turken maaken.

Choyer, (v. a.) Iemand zeer ontzien, myden, of groot ontzag voor iemand hebben; ie choyer, zig wachten, hoeden, in acht neemen.

NB. Van de woorden die met Chr. beginnen word de letter h niet uitgesproken.

Chrême, (m) Heilige olie (m); het vormzel (u) in de R. kerk gebr.).

Chrêmeau, (m) Mutsje dat men de kinderen, na dat zy het vormzel ontfangen hebben, opzet (n).

Chrétien, ne (m. & f.) Een Christen, Christime.

Chrétien, ne (adj.) Christelyk, Christelyke; parler chrétien, (dat is parler françois) fransch spreken.

Chrétiennement, (adv.) Christelyk.

Chrétienté, (f) Christenheid (f), Christendom (n).

Chrismation, (f) Toediening van 't vormzel (in de R. kerk).

CHRIST, (m) CHRISTUS; als 'er JESUS bystaat leest men Kri, en niet Christ.

Christianiser, (v. a.) Tot een christen maaken.

Christianisme, (m) Het Christendom (n). Christen Godtsdienst.

Chromatique, (adj.) Chant chromatique, zang die uit veele halve noten bestaat.

Chronique, (f) Tyds-beschryving, kronyk (f); naspreek, uitstrooifel; chronique scandaleuse, quaad gerucht; les livres des chroniques, de boeken der chronyken.

Chronique, (adj.) Maladie chronique, longduurige ziekte.

Chroniqueur, (m) Jaar-boekschryver.

Chronographe, (m) Tyd-rekenaar.

Chronographie, (f) Tyd-rekening.

Chronologie, (f) Tyd-rekening. Chronologique, (adj.) Het geen de tyd-rekening aangaat; tables chronologiques, tyd-rekenkundige tafelen.

Chronologiste, (m) Tyd-rekenkundige.

Chronologue, (m) Tyd-beschryver, (oud w.)

Chronomètre, (m) Wiskunstig werktuig om de tyd te metten (n).

Chrysocolle, (f) Zeker edel gesteente (n).

Chrysolite, (m) Zekere goud-glansige Jaspis-steen.

Chrysopée, (f) Konst om goud te te maaken.

Chu, ue (adj.) Gevallen.

Chuchoter, (v. n.) In 't oor luis-teren, feeziken.

Chuchoterie, (f) Heimelyk gesprek (n).

Chuchoteur, euse (m. & f.) Feeziker, heimelyke praater-, praatser.

Chut! (interj.) Sus, stil, wees stil!

Chûte (f) Een val (m); chûte d'Adam, de val van Adam; la chûte de l'Empire Romaine, de ondergang des Roomschen Ryks; chûted'une periode, 't einde eener rede.

Chy.

CHY. CI. CIB. CIC. &c.

Chyle. (m) Gyl (f), *maag-zap (n)*, dat het bloed veroorzaakt.

Chylification, (f) Gyl-verwerking.

Chymie, (f) De flook-kunde, stof-schei-kunde, schei-konst.

Chymique, (adj.) 't Geen daar toe behoort.

Chymiste, (m) Een stof-schei-kundige.

Ci, (adv.) Hier; cet homme ci, *deze man*; celui ci, ceux ci, celle ci, celles ci, *deze*; ci-après, *hier na*; ci-contre, *hier tegen over*; ci-dessus, *hier boven*; ci-dessous, *hier onder*; ci-devant, *voor dezen*; voormals.

Ciboire, (m) Ouwel - hofie of ciborie kasje (n)

Ciboule, (f) Bieslook.

Ciboulette, (f) Jonge bieslook.

Cicatrice, (f) Een lid-teken (n).

Cicatricule, (f) Lid-teekentje (n).

Cicatrisant, (adj.) Met een lid-teeken heelende.

Cicatrisatif, ive (adj.) Dat met een lid-teeken beeld.

Cicatrifer, (v. a.) Eene wonde met een lid-teeken heelen; se cicatrifer, (v. r.) zyne kleëren scheuren (figuurl.).

Cicero, (m) Soort van Druk-letter tusschen klein Romein en Augustyn (f).

Cicerole, (f) Kleine erweet, sisser.

Cicognat, (m) Jong van een Oje-vaar (n), (Cicogneau is meer in gebruik).

Cicogne, (f) Ojevaar (m); contes de la cicogne, *oude wyfs vertellingen*.

Cidre, (m) Appel-drank, cider.

Ciel, (m) Hemel, luchstreek; le ciel est beau, *serein*, de lucht is klaar, *helder*; le ciel se hausse, *de lucht klaart op* (zee w.); ciel, *het bovenste van een schildery* (by Schild.); ciel de lit, *gehemelte eener bed steele*; (van deeze 2 woorden is het plur. ciels en niet cieux); remuer ciel & terre contre quelcun, *alle krachten tegens iemand inspannen*.

Cierge, (m) Een was-kaers (f).

Cierger, (m) Was-licht-maaker of verkooper.

CIG. CIL. CIM. CIN. 129

Cigale, (f) Een sprinkhaan; flap-pel; een post (zeker rivier-visch) (m).

Cigne, (m) (Zie Cygne).

Cigogne, (f) Een Ojevaar (m), (beter Cicogne).

Cigue, (f) Dolle kervel, scheerling (zeker vergiftige plant die Socrates gebruike toen hy sterven moest).

Cil, (m) Hair der oogleden.

Ciliaire, (adj.) Ligament ciliaire, de band der oogen die het kristal-lyne vogt bevat.

Cilice, (m) Een hairen-kleed (n).

Cilindre, (m) (Zie Cyindre).

Cillement, (m) Blikking der oogen (f).

Ciller, (v. a. & n.) Blikken met de oogen; graauwe oog-traauwen beko-men (van Paerden gezegd).

Cimagrées ou Simagrées, (f. pl.) Grillen, fraszen, mislyke gebaar-den.

Cimaïse (f) (Zie Cymaïse).

Cimarre, (f) Een Samaar.

Cimbale, (f) (Zie Cymbale).

Cime, (f) De top, kruin (m), het toppunt (n) van een gebouw, berg enz.

Ciment, (m) Tarras, tras (m); ciment, cement van rood gebakke steen (by Goud smits gebr.); la vertu est le vrai ciment de l'amitié, *de deugd is de waare band der vriend-schap*; une affaire faite à chaux & à ciment, *een zaak die bondig en vast is*.

Cimenter, (v. a.) Met tarras beleggen, metzelen; cimenter l'amitié, *de vriendschap bondig, sterk maaken*.

Cimentier, (m) Tarras-verkooper.

Cimeterre, (m) Een slag-zwaard (n), Turksche zabel (m).

Cimetiere, (m) Kerkhof (n); plaats daar veel-volk sneuvelde (f).

Cimier, (m) Bilstuk van een Os, Hert, enz. helmstuk boven aan een wapen (n).

Cinabre, (m) Vermillioen (verf).

Cincenelle, (f) Paardelyn voor schuiten.

Cinesfaction ou cinération, (f) Tot aschmaaking (in Chym.).

Cinglage, (m) Loop van een Schip in een etmaal of 24 uren.

Cingleau, (m) *Schiet-loot* (n), (in *Bouwk.*)

Cingler, (v. n.) *Zeilen*; met volle zeilen vaaren; wakker opwaaien; met een zweep of teen peitschen slaan.

Cinnamome, (m) *Kaneel-boom*.

Cinq, (adj.) *Vyf*; cinq fois, vyf maal; Louis cinq, *Lodewyk de vyfde*; un cinq en chiffre, een vyf in 't cyffer-getal.

Cinquantaine, (f) *Een vyftig-tal* (n).

Cinquante, (adj.) *Vyftig*.

Cinquantenier, (m) *Bevelhebber over vyftig*.

Cinquantieme, (adj. & subst.) *De vyftigste*; 't vyftigste deel.

Cinquenelle, (f) *Touw dat by het gefchut gebruikt word*.

Cinquieme, (adj. & subst.) *De vyfde*; 't vyfde deel; en cinquieme lieu, ten vyfden.

Cinquiemement, (adv.) *Ten vyfden*.

Cintrage, (m) *Touw om te binden, of te gorden* (n) (zee w.).

Cintre, (m) *Een boog* (m), gewelf, houtwerk waar over een gewelf gemaakt word (n).

Cintré, ée (adj.) *Met een gewelf gemaakt*.

Cintrer, (v. a.) *Overwelven, boogswyze maaken*.

Cion. (Zie Scion).

Cippe, (m) *Gedenk-zuil*, (f).

Cirage, (m) *Laarzen- of fchoensmeer* (n).

Circoncire, (v. a.) *Befnyden*.

Circoncis, (adj.) *Befneeden*; les circoncis, *de befneedene*, (Food. of Mahom.).

Circonciseur, (m) *Befnyder*.

Circoncifion, (f) *Befnydenis, befnyding*.

Circonference, (f) *Omtrek, ronde omloop* (m).

Circonflexe, (adj.) *Accent circonflexe* (^), *omgeboogen geluidteeken*.

Circonlocution, (f) *Omspraak, wydfuftigheid*.

Circonscription, (f) *Omschryving; bepaaling*.

Circonfcrire, (v. a.) *Omschryven, omtrekken binnen zyne grenzen*.

Circonfcrit, ite, (adj.) *Bepaald, in eene kring beftooten*.

Circonfpect, este (adj.) *Omzigtig, wys*.

Circonfpection, (f) *Voorzigtigheid; agir avec circonfpection, met omzigtigheid te werk gaan*.

Circonstance, (f) *Omftandigheid* (f); 't aankleeven (n) eener zaak.

Circonftancier, (v. a.) *De omftandigheden van eene zaak verhaalen*.

Circonvallation, (f) *Omfchansfing*.

Circonvenir, (v. a.) *Bedriegen, misleiden, betrekken, (in Rechten)*.

Circonvention, (f) *Bedrog* (n), *betrekking* (f).

Circonvoisin, ine (adj.) *Nabuurig, omleggend*.

Circonvolution, (f) *Omloop, omwenteling der Planeeten*.

Circuit, (f) *Omtrek; circuit de paroles, omweg van woorden*.

Circulaire, (adj.) *Lettres circulaires, rondlopende brieven*.

Circulairement, (adv.) *In 't ronde, rondlopend*.

Circulateur, (m) *Omzwerver, landloper*.

Circulation, (f) *Omloop; rouleering* (f).

Circulatoire, (adj.) *Vaifseau circulatoire, een vat dienende tot het dikwils overhaalen van eenig vogt, (in Chym.)*.

Circuler, (v. n.) *Omloopen; rouleeren*.

Cire, (f) *Wafch of was; lak* (n).

Ciré, ée (adj.) *De la toile cirée, gewafcht linnen*.

Cirer, (v. a.) *Met wafch beftryken*.

Cirier, (m) *Een wafch- of wafchlicht maaker of verkooper*.

Ciroëne, (m) *Een pleifter die men op eene kneuzing legt*.

Ciron, (m) *Een ziertje, een klein wormtje tuffchen vel en vleefch komende* (n).

Cirque, (m) *Renperk der oude Romeinen* (n).

Cirure, (f) *Wafch-smeerfel* (n).

Cisaillage, (m) *Het fnyden, gra-veeren* (n).

Cisaill-

CIS. CIT. CIV.

Cisailler, (v. a.) Met een groote schaar snyden, doorknippen.

Cisaillies, (f. pl.) Groote schaar om blik enz. mee te snyden; item afval, afnydzet.

Ciseau, (m) Een beitel (m), graveer-zyer (n).

Ciseaux, (m. pl.) Een schaar (f).

Ciseler, (v. a.) Uitsleeken met een beitel, graveeren.

Ciselet, (m) Beitteltje (n).

Ciseleur, (m) Graveerder, uitsnyder.

Cisefure, (f) Snywerk (n), graveering (f).

Cisoir, (m) Goudsmits schaar (f).

Cissoïde, (f) Kromme linie, (in Meetk.)

Citadelle, (f) Kasteel (n), Vesting (f).

Citadin, ine (m. & f.) Burger, burgeresse, voornamentlyk in Ital. steden.

Citation, (f) Dagvaarding; aanbaaling van eenig text enz.

Cité, (f) La sainte cité, de heilige stad.

Citer, (v. a.) Dagvaarden voor 't gericht (assigner); eenig schryver aanbaalen (alléguer).

Citérieur, eure (adj.) Aan deeze zyde leggende.

Citerne, (f) Een regen-bak, regenput (m).

Citerneau, (m) Kleine water-bak.

Citoyen, enne (m. & f.) Steding, Burger; Burgeresse.

Citrin, ine (adj.) Citroen-kleurig.

Citron, (m) Een citroen (f).

Citronnat, (m) Citroen snippers.

Citronné, ée (adj.) Met citroenen toegemaakt.

Citronnelle, (f) Citroen-liqueur.

Citronnier, (m) Citroen-boom.

Citrouille, (f) Een pompoen.

Civadiere, (f) De blinde, zeil van de boegspriet.

Cive, (f) Bies-look.

Civé, (m) Een Hazen Ragout.

Civette, (f) Civet-kat; muskus; bies-look tot salaad.

Civiere, (f) Burrie, draagbaar.

Civil, ile (adj.) Burgerlyk; beleeft; droit civil, burger-recht.

CIV. CLA. 131

Civilement, (adv.) Burgerlyk; beleefdelyk.

Civilisé, ée (adj.) Beschaafd, bescheiden.

Civiliser, (v. a.) Beleeft maaken, beschaaven; eene strafwaardige zaak in eene burgerlyke veranderen, (in Rechten).

Civilité, (f) Beleeftheid, welgemanierdheid; civilitez, (f. pl.) pligtplegingen; faites lui mes civilitez, doet hem myne gebieden; recevoir quelcun avec beaucoup de civilité, iemand zeer minzaam ontfangen.

Civique, (adj.) Couronne civique, krans van eike loof, (eertyds door de Romeinen geschonken aan een burger die een medeburger zyn leeven gered had).

Clabaud, (m) Brak met lange hangende ooren, of Jagt-bond, die gestadig en te vergeeffch op het spoor jouwd of bast; item een lob-oor, lompe vleegel; votre chapeau fait le clabaud, uw hoed hangt met den rand neêr.

Clabaudage, (m) Geschreeuw, gejuw van veele bonden (n).

Clabauder, (v. n.) Blaffen, janken; item tieren, schreeuwen, geraas maaken; iemands eere verkleinen.

Clabauderie, (f) Geschreeuw, gejuw, getier, geblas (n).

Clabauder, euse (m. & f.) Lastige schreeuwer, schreeuwster.

Claië, (f) Eene teene borde om vruchten op te droogen; trainer sur la claië, op de borde slepen; claiës, (pl.) borden tot een schaaps-kooi in 't veld.

Clair, aire (adj.) Klaar, helder; duidelyk; une chambre claire, een verlichte kamer; vuë claire, een klaar gezigt; ce bouillon est trop clair, dat nat is te dun; deniers clairs, gereede penningen; étoffe claire, dunne, yle stoffe; cheveux clairs, dun haar; cela est clair, dat is middag-klaar; il est clair que &c. het blykt dat enz.

Clair, (m) Schyn (f), licht (n); clair de lune, de maane-schyn; il fait déjà clair, het is al dag; clair obscur, het dagen en schaduwen eener schildery.

Clair, (adv.) *Klaarlyk; duidelyk; chanter clair, helder zingen; voir clair, ſcherp zien; een ſcherp verſtand hebben; tirer à clair, overtappen, klaaren.*

Clairement, (adv.) *Klaarlyk, duidelyk.*

Claire-foudre, (f) *Soldeer-tin* (n).

Clairesette, (adj.) *Ligt- of bleekrood; vin clairesette, blecke roode wyn.*

Clairette, (f) *Kerſſen-brantewyn* (m).

Clairettes, (f. pl.) *Nonnen dus genaamd.*

Claire-voie, (f) *Al te groote ruimte tuffchen balken, boomen of tuinbedden; porte à claire voie, tralie deur.*

Clairière, (f) *Onbeplante of dunne plaats in een bosch.*

Clairon, (m) *Klaroen (ſpeel-tuig); Kornet-regiſter op een orgel* (n).

Clair-semé, ée (adj.) *Dun gezaaid; (fig.) zeldzaam, raar; l'argent est clair-semé, het geld is raar.*

Clair-voyance, (f) *Doordringendheid, ſcherpzinnigheid.*

Clair-voyant. ante (adj.) *Scherpzinnende; esprit clair-voyant, een doordringend verſtand.*

Clameur, (m) *Geroep, geſchreeuw, geklag* (m).

Clamp ou clan, (m) *Een houte klamp, bolſter, of klos (in ſcheepsb.).*

Clamponnier, (m) *Een paerd met dunne en lange ſchenkels* (n).

Clan, (m) *Een houte kegge* (f).

Clandestine, (ine) (adj.) *Heimelyk verborgen; mariage clandestine, huwelyk dat onder den duim geſchied.*

Clandestinement, (adv.) *Op eene heimelyke wyze, in 't geniep, ter ſnuik of ſnuig.*

Clandestinité, (f) *Geheimheid, verbodenheid.*

Clapet, (m) *Klepje van een pomp* (n).

Clapier, (m) *Een tam konyn; konynen bok of hol* (n).

Clapir, (v. n.) *Le lapin clapir, het konyn piept.*

Claponnier. (Zie Clamponnier).

Claque (f) *ſur les feſtes, een ſlag, klap* (m) *op de billen.*

Claquedent, (m) *Bédelaar, ſchocjer*, (gem. w.)

Claquement, (m) *Geklap* (n); *claquement des dents, klopper-tanding* (f).

Claquemurer, (v. a.) *Opſluiten; ſe claquemurer, (v. r.) zig opſluiten, (hoert. w.)*

Claque-oreille, (m) *Neérhangende boed*, (gem. w.)

Claquet, (v. n.) *Klappen, geklap maaken; faire bien claquet son fouet, (ſpr. w.) een groot gerucht in de waereld maaken; claquet des mains, des dents, in de handen kloppen, klapper-tanden; claquet les feſtes, kloppen op de billen geeven.*

Claquet. (Zie Cliquet).

Claqueter, (v. n.) *Schreeuwen als een ſprinkbaan.*

Clarification, (f) *Klaarmaking.*

Clarifier, (v. a.) *Klaarmaken, klaaren; ſe clarifier, (v. r.) klaar worden, (van vogten geze d.)*

Clarine, (f) *Klein belletje aan den hals der koeijen in een bosch* (n).

Clariné, (adj.) *Word van dieren gezegd, die een klokje of ſchelletje draagen, (in Wapenk.)*

Clarisse, (f) *Zekere Nonne dus genaamd.*

Clarissime, (ſubſt. & adj.) *Eer-tytel voor een zeer beroemd of geleerd man.*

Clarté, (f) *Klaarheid, helderheid* (f); *licht, ſchynzel* (n); *lire à la clarté de la lune, in den maaneſchyn leezen; faire apporter de la clarté, licht doen brengen; clarté de ſtyle, zuiverheid van ſtyl; clarté de teint, helderheid van kleur.*

Clas, (m) *(lees clà) Het luiden der klokken, wanneer iemand geſtorven is* (n).

Classe, (f) *Orde* (f), *aanzien* (n), *Klas; les basses, les hautes classes, de laage, de hooge ſchool-n; c'est un auteur de la première classe, het is een der beſte ſchryvers; diviser en six classes, in zes deelen verdeelen; durant mes classes, gedurende myn ſchool-tyd.*

Classique, (adj.) *Auteurs classiques, ſchryvers die in de lar. ſchool vertaald worden, zyn dus genaamd.*

Clas.

Clatir. (Zie Glatir).

Clavaire, (m) Bewaarder der Documenten (in Rent-k.).

Claveau, (m) Knobbel (m), schurft (n), (zekere ziekte der Schaapen).

Claveaux, (m. pl.) Bind-steenen, bind-stukken, (in Bouwk.).

Clavelée, ée (adj.) Geknobbeld, schurftig; kettersch.

Clavelée, (f) Schurft der Schaa-pen. (Zie Claveau).

Claveffin, (m) Klavecimbel, klavier (f),

Clavette, (f) Eene spie.

Clavicule, (f) Het sleutel- of borst-been (in Ontleedk.) (n).

Clavier, (m) Sleutel-ring; sleutel-draager; klavier van een orgel enz.

Claufe, (f) Beding, voorwaarde, bepaaling, clausule in een contract, testament enz.

Clausoir, (m) Stuit-steen eener muur.

Claustral, ale (adj.) Kloosterlyk.

Claye. (Zie Claie).

Clayon, (m) Een kaas-korf.

Clayonnage, (m) Gerlogten rys-werk, teen-werk, borden-werk (n).

Cléché, ée (adj.) Sleutel-rings wy-ze (in Wapenk.).

Clef, (les clé) (f) Sleutel; sleutel van een land; sluit steen van een verwulf; muziek sleutel (m); stem-ha-mertje (n); sleutel van een geschrift; de trekker (m), veer (f) van een snaphaan; slot-yzer (n) of bout onder aan een mast (m); fausse clef, nage-maakte sleutel, een looper; clef for-cée ou faussée, verdraaide sleutel; jeter la clef sur la fosse, den sleu-tel op het graf leggen, eene nalaten-schap vaaren laten; puissance des clefs, de magt der sleutels (in de kerk); clef à vis, schroef-yzer; clef de violon, viool pinnetje; avoir la clef des champs, volle vryheid ge-nieten.

Clemence, (f) Goedheid, genade, goedertierendheid.

Clement, ente (adj.) Goedertie-rend, zagmoedig.

Clenche, (f) Klink van een deur.

Clepsydre, (f) Water-uur-glas, (n).

Clérage, (f) Ziekte in de wicken der Roofvogels.

Clerc, (m) (les cler) Een geestelyk persoon; een schryver, klerk by een Notaris; pas de clerc, een misflag.

Clergé, (m) De geestelykheid (f).

Clérical, ale (adj.) Geestelyk, pries-terlyk.

Cléricalement, (ady.) Op de wyze van geestelyke.

Cléricature, (f) Geestelyke stand.

Client, ente (m. & f.) Ou par-tie, eene die zyne zaak (pleidooi) aan een Advocaat toevertrouwd, een client, party.

Clientelle, (f) Beschutting, be-scherming.

Clif-ire, (f) Een spuit van vlie-ren hout.

Clinement, (m) Blikking der oogen (f).

Cligné-muffette ou climuffette, (f) Schuilewinkje (zeker kinderspel).

Cligner, (v. a.) Blikken, knip-oogen.

Clignotement, (m) Geduurige blik-king der oogen (f).

Clignoter, (v. n) Gestadig blik-ken met de oogen.

Climactérique, (adj.) Année cli-mactérique, geraarlyk jaar, (hier door verstaat men ieder 7de jaar na iemands geboorte).

Climat, (m) Lucht-streek (f); gewest (n).

Clin, (m) En un clin d'œil, in een oogenblik.

Clincaille, (f) Kraamery, snuit-zery van koper, yzer, enz.; kopera munt.

Clincailler ou quincailer, (m) Yzer-kooper, of snuitzery-verkooper.

Clincaillerie, (f) Koopmanschap in yzer-werk. (Zie Clincaille).

Clinche, (f) Het stukje yzer waan mee men de klink eener deur opligt.

Clinquaille. (Zie Clincaille).

Clinquant, (m) Klater-goud- of zil-ver (n); allerhande klinkende waar; valsche schyn, woorden-klank (f).

Clique, (f) Bende (f), rot (n); ils sont de la même clique, zy zyn van eenerley aart, van dezelve bende.

Cliquet ou claquet, (m) Klepper, onrust in een moolen; de langue va

comme un cliquet de moulin, *haartong gaat als een Lazarus klep*, (spr. w.)

Cliqueter, (v. n.) *Klappen, Metteren.*

Cliquetis, (m) *Geraas (n), klettering (f) der wapenen.*

Cliquette, (f) *Jouer des cliquettes, op de klap-beentjes spelen; cliquettes de ladre, lazarus klep.*

Cliqueur, (m) *Een voorvegter; gait, plug.*

Cliffe, (f) *Eene horde van teen gemaakt; scheen of spalk (by Wondh.)*

Cliffer, (v. a.) *Met horden voorzien; spalken.*

Cliver, (v. a.) *Cliver un diamant, een diamant klooven.*

Cloaque, (f) *Een riool (n), water-loop (m); een vuil stinkend mensch (n).*

Cloche, (f) *Een klok; stoof-pan; glaaze tuin-klok; sonner les cloches, de klokken luiden; baptiser une cloche, eene klok inwyden; fondeur de cloches, een klok-gieter; cloche sur la premiere peau, blaasje op de boven huid; il est temps de fonder la cloche, het word tyd om van deze zaak een einde te maaken (spr. w.); être étonné comme un fondeur de cloche, staan of men betooverd was; faire sonner la grosse cloche, aan de groote klok trekken, den meester doen spreken; cloche de hyacinthe, kelk van een hiacynth-bloem.*

Cloché, ée (adj.) *Melon cloché, meloen die onder een klok ryp geworden is.*

Clocheman, (m) *Klok-luider; bel-kamel; schaaap dat de bel draagt.*

Clochement, (m) *Hinking (f).*

A Clochepied, (adv.) *Aller à clochepied, op één been hinken.*

Clocher, (m) *Klokken-toren (m); item kerspel (n).*

Clocher, (v. n.) *Hinken; mank gaan; ces vers clochent, dat zyn kreupelen verzen; il ne faut pas clocher devant les boiteux, voor de geleerden is quaad te preeken.*

Clocheton, (m) *Klein torentje (n).*

Clochette, (f) *Belletje, klokje (n); klok-bloem (f).*

Cloison, (f) *Schutzel (n), heining; slot-plaat (f).*

Cloissonnage, (m) *Schot-werk (n).*

Cloissonné, ée (adj.) *Afgeschooten, afgebeind met planken of staketzels.*

Cloître, (m) *Een klooster (n).*

Cloître, (v. a.) *Kloosteren, in een klooster zetten.*

Cloîtrier, (m) *Klooster-portier.*

Clopin, clopant, (gem. w.) *Il vient clopin, clopant, by komt al hinkende pink.*

Clopinier, (v. n.) *Hinke-pinken, als een jichtige.*

Cloporte, (m) *Pissebed (zeker insect).*

Clorre, (v. a.) *Sluiten; toemaaken; bemuuren; clorre un compte, een rekening sluiten.*

Clos, (m) *Omheinde plaats (m) of land (n); ring-muur; hegge (f).*

Clos, ose (adj.) *Toegesloten; besloten; omheind; si tôt qu'il eut les yeux clos, zoo dra zyn oogen geloo-ken waren; ce sont lettres closes, dat is een geheime zaak; à yeux clos, met gesloten oogen; se tenir clos & couvert, zig gesloten houden; combattre en champs clos, in een besloten veld vegen; ville close, eene bemuurde stad; du drap clos & convert, digt en gedekt laken; pâques closes, de eerste zondag na paaschen.*

Cloiseau, (m) *Een boeren moestuintje (n).*

Closerie, (f) *Een kleine boerenhof.*

Clossement, (m) *Het klokken van eene ben (n).*

Closter ou Glouffer, (v. n.) *Klokken, kakelen als eene ben.*

Clotoir, (m) *Steeker, steek-priem (m), (Mandemaakers-werkt.)*

Cloture, (f) *Heining, ring-muur; sluiting eener rekening.*

Cloturier, (m) *Mandemaaker in grof werk.*

Clou, (m) *Spyker, nagel; bloed-wijn; un clou chassé l'autre, (spr. w.) het eene doet het andere wyken; river le clou à quelcun, (spr. w.) iemand net van pas de mond snoeren.*

Clou de girofle, (m) *Kruidnagel.*

Clou.

CLO. CLY. COA. &c.

Cloucourde, (f) *Zekere bleeke roode koren-bloem.*

Cloué, ée (adj.) *Gefpykerd; être cloué, pal zitten, van zyn plaats niet komen.*

Clouer, (v. a.) *Vast spykeren.*

Clouere, (f) *Spyker aanbeeld (n).*

Clouter, (v. a.) *Met kopnageltjes bezetten.*

Clouterie, (f) *Spyker-maakery of bandel.*

Cloutier, (m) *Spyker-maaker of verkooper.*

Cloutiere, (f) *Zeker stuk yzer met gaaten by de spyker-smids.*

Clystere, (m) *Spuut-artzeny (f), een lavement (n).*

Co-accusé, (m) *Mede beschuldigde.*

Coactif, ive (adj.) *Pouvoir coactif, dwingende magt.*

Coadjuteur, trice, (m. & f.) *Mede-hulp, mede-helper; mede-helpster.*

Coadjutorerie, (f) *Ampt daar van (n).*

Coagis, (m) *Een Commissionair, dus genaamd in de Levant.*

Coagulation, (f) *Stolling, stremming.*

Coaguler, (v. a.) *Stollen, dik worden, klonteren.*

Coaille, (f) *De groffte wol van een Schaap.*

Coailler, (v. n.) *Met den slaart quispelen, (Fagers w.)*

Coassement, (m) *Gequaak der kikvorschen.*

Coasser, (v. n.) *Quaaken.*

Cobes, (f. pl.) *Leeuwers oogen in 't lyk (touwtjes aan de zeilen daar men andere doorhaald (scheeps w.)*

Co-bourgeois, (m) *Schips-medereeder, Participant.*

Coc. (Zie Coq).

Cocagne, (f) *(wordt alleen dus geb.) Pais de cocagne, luilekker land.*

Coarde, (f) *Een veder-bosch (m); srikje (n).*

Cocasse, (adj.) *(gem. w.) Eigenzinnig.*

Cocatrix, (m) *Een soort van basiliskus.*

Coccigruës, (r. pl.) *Conter des coccigruës, beuzelingen vertellen.*

Coccus, (m) *Scharlaken-boom.*

COC. COD. COE. 135

Coche, (m) *Reis-koets (f), tent-schuit (m).*

Coche, (f) *Een' zeuge, zog, (truie) une vilaine coche, eene vuile zog, dik vet vrouwenmensch.*

Coche, (f) *Kcep, kerf in hout enz.*

Cochemar. (Zie Cauchemar).

Cochenille, (f) *Konsenilje, (zeker wormje tot scharlaken rood gebezigd).*

Cocheniller, (v. a.) *Met konsenilje verwen.*

Cocher, (m) *Een koetzier.*

Côcher, (v. a.) *Le coq cêche la poule, de baan treed de hen.*

Cochet, (m) *Jong baantje (n).*

Cochevis, (m) *Een kuif-leeuwerik.*

Cochléaria, ou herbeau cueillæ, (m) *Lepelblad (n).*

Cochon, (m) *Een Verken; cochon de lait, een speenverken.*

Cochonnée, (f) *Een wrp jonge verken, biggens.*

Cochonner, (v. n.) *Verken's verpen, biggen.*

Cochonnerie, (f) *Vuiligheid, morsfery.*

Cochonnet, (m) *Klein verkentje; een tolletje met 12 zyden; item het merk of doel waar na men met de kloot werpt.*

Coco, (m) *Kokos-noot (f).*

Cocon ou coucon, (m) *Tonnetje van een zy-worm (n).*

Cocotier, (m) *Kokos-boom.*

Coction, (f) *Kooking, verdouwing in de maag.*

Cocu, (m) *Een hoorn-draager.*

Cocvage, (m) *Het hoorn-draagerschap (n).*

Cocufier, (v. a.) *Tot eenen hoorn-draager maaken.*

Code, (m) *Een Wet-boek (n).*

Codicillaire, (adj.) *Dat tot een codicil behoord.*

Codicille, (m) *Codicil, aanhangzel van een testament (n).*

Codille, (m) *De zet die iemand, die de hoofdspeeler niet is, wint, (in 't omber spel).*

Co-donataire, (m. & f.) *Een dien iets nevens eenen anderen geschonken word.*

Coëffe, (f) *Vrouwen-muts; kap van een hoed; het darm-vlies (in*

Ontleedk.); een helm daar zommige kinderen mee geboren worden.

Coëffé, ée (adj.) Gekapt, gemust; il est né coëffé, hy is met een helm geboren; il est coëffé de cette fille, hy is op dat meisje verliefd.

Coëffer, (v. a.) Het hair opzetten, coëffeeren; cette peruke, ce chapeau vous coëffe bien, die paruk, die hoed staat u wel; coëffer une bouteille, een fles wel toefloppen; coëffer, dronken maaken; se coëffer, (v. r.) zig kappen, hullen; eenen roes drinken; se coëffer de quelque chose, ergens mee ingenomen zyn.

Coëffeur, euse (m. & f.) Hair-opzetter; kapster.

Coëffure, (f) Hutzet, kapzet (n).

Coëgal, ale (adj.) Gelykwaardig, volkomen gelyk.

Coërcitif, ive (adj.) Puissance coërcitive, dwingende magt.

Coërcition, (f) Overheids dwang.

Coëternel, elle (adj.) Gelyk eeuwig.

Co-évêque, (m) Mede-bisschop.

Cœur, (m) Het hart (m), maag (f); (figuurl.) 't midden (n); moed, klaekmoedigheid (f); verstand, gemoed (n), neiging (f), wil (m), genegenheid, liefde (f); le cœur bat, palpite, het hart klopt; cela me fait soulever le cœur, dat doet my de maag opstygen, dat maakt my kwaadlyk; manquer de cœur, moed ontbreken; prendre cœur, moed grijpen; donner du cœur, moed geven; defaillance de cœur, bezwyking; de bon cœur, van goeder barten; apprendre par cœur, van buiten leeren; prendre une chose à cœur, een zaak ter barten neemen; à cœur ouvert, openhartig; mon cœur, myn hartje; diner par cœur, te laat of na de maaltijd komen; être à cœur jeune (jûn), nugteren zyn; de l'abondance du cœur la bouche parle, daar het hart vol van is, daar spreekt de mond van (spr. w.); l'as de cœur, harten-aas (in kaart-spel); au cœur de l'hiver, in 't hartje van de winter.

Coffin, (m) Een hand-korf met een dekzel.

Coffiner, (v. a.) Omkrullen, buigen (by Schrynw.); se coffiner, (v. r.) omkrullen, als bloemen.

Coffre, (m) Eene kist (f), koffer (n); de romp van een hert daar 't ingewand uit is (m); de kar van een druk-pers (f), het buitensje van een klavecimbel.

Coffré, ée (adj.) Opgeflooten.

Coffrer, (v. a.) Vast of gevangen zetten, (gem. w.)

Coffret, (m) Een koffertje (n).

Coffreier, (m) Koffer-kisten-maaker.

Cognasse, (f) Een wilde quee-peer.

Cognassier, (m) Een quee-boom.

Cognition, (f) Verwandschap (n) (in Rechten).

Cognée, (f) Een byl, axe; aller au bois sans cognée, (spr. w.) zonder de nodige middelen iets onderneemen.

Cogne-fetu, (m) Hooi-dorscher (dat is) een die vergeeffche moeite doet, (gem. w.).

Cogner, (v. a.) Kloppen; inslaan, indryven; flooten; cogner un clou, een spyker indryven; cogner à la porte, aan de deur kloppen; je me suis cogné la tête, ik heb myn hoofd gestooten.

Cognoir, (m) Klopper; dryf-hamer (by Drukkers).

Cohabitation, (f) Onwettige by-slaapng.

Cohabiter, (v. n.) Bessaapen.

Cohérence, (f) 't Zaamverbinding van twee lighaamen, 't samenhang eener rede (m), (liaison).

Cohéritier, iere (m. & f.) Medeerfgenaam.

Cohésion, (f) 't Samenvoeging van twee dingen (in Natuurk.).

Cohobation, (f) Weder-overhaaling (in Chymie).

Cohober, (v. a.) Weder-overhaalen, opgieten en afrekken.

Cohorte, (f) Een bende van 500 man onder de oude Romeinen; item een hoop volk, (boert. w.)

Cohue, (f) Gewoel van veele menschen (n).

Coï, coïe, (adj.) Stil; se tenir coï, zig stil houden.

Coïf.

Coiffe. (Zie Coëffe).
 Coignasse. (Zie Cognasse).
 Coignée. (Zie Cognée).
 Coignier, (m) Quee-boom.
 Coiment, (adv.) Stilletjes (gem.w.).
 Coin, (m) Een boek; eene wigge, kegge, om te klooven; bysel; munt-, boekbinders-stempel; klink van een kous; être marqué au bon coin, (spr. w.) van 't egte bed, van de beste slag zyn, coin de rue, een boek van een straat; par tous les coins du monde, in alle hoeken van de waereld; porter des coins, hair-krullen-of scheelen draagen.
 Coincidence, (f) Valling op het zelfde punt, (in Meetk.).
 Coincider, (v. a.) Op het zelve punt vallen, (in Meetk.).
 Coine. (Zie Couenne).
 Coing ou coin, (m) Een quee-appel.
 Coïon, (m) Een bloodaart, lasthartig mensch (gem. w.) (beter lache).
 Coïonner (v. a.) quelcun, iemand sippen.
 Coïonnerie, (f) Blooheid, lasthartigheid; zotterny.
 Coït, (m) Byslaaping, paaring (f).
 Coïte, (f) Een véder-bed (n) (beter lit de plumes).
 Coïtes, (f. pl.) Bedding onder een schip als 't van 't stapel loopt.
 Col, (m) Ou passage étroit, défilé, naauwe doortogt.
 Col, (m) Hals. (Zie Cou).
 Colas, (m) Tamme huis-raven.
 Colature, (f) Doorzygzet, (in kruidmengk.).
 Collégataire, (m) Een mede gelegateerde.
 Colére, (f) Gramschap, woede (f), toorn (m); l'amour est sans raison & la colére sans conseil, de liefde is zonder reeden, en de toorn zonder raad; se mettre en colére, toornig worden; la mer est en colére, de zee is onstuimig.
 Colére, (adj.) Esprit colére, haestig, gramstoorig gemoed.
 Colérique, (adj.) Toornig, oploopen.
 Colifichet, (m) Een keuzeling, prul (f), papiere snyzeltje (n),

Colimaçon, (m) Een broddelaar, (gem. w.).
 Colin-maillard, (m) Blinde-mannetje (n), (zeker kinder-sp.).
 Colintampon, (m) De zwitserse ma sch (f).
 Colique, (f) Het buik-wee, kolyk (n).
 Collabescence, (f) Neêrzakking van iets door zyn eigen zwaarte.
 Collatéral, ale (adj.) Ligne, succession collatérale, zydeling sche linie, erffenisse; les collatéraux, de zydeling sche erfgenaamen.
 Collateur, (m) Een die een geestelyk ampt vergeeven kan, die het (jus vocandi) recht om te beroepen heeft.
 Collatif, ive (adj.) Vergeeflyk, dat vergeeven kan worden.
 Collation, (f) Na-middags-ontbyt (n); koude maaltyd; vergeeving van een geestelyk ampt (f); item het regt daar van (n); overziening van schriftten.
 Collationner, (v. a.) Het avond-ontbyt, een koude-maaltyd doen; afschriften tegens het origineele overzien, collationneeren.
 Colle, (f) Lym; plak-styfel-pap.
 Collectaire, (m) Kerk-collectenboek (n).
 Collecte, (f) Algemeen kerk-gebed; mis-gebed (n); heffing, ingaaring der lasten, imposten; inzameling der aalmoezen (f).
 Collecteur, (m) Ingaarder der imposten, lotery enz.
 Collectif, ive (adj.) Verzaamende; mot collectif, een enkel woord dat een meenigte in zig bevat of door verstaan word (in spraakk.), als: peuple, volk.
 Collection, (f) Verzaameling, by een gaaring.
 Collectivement, (adv.) Gezamentlyk. (Zie Collectif).
 Collégataire, (m. & f.) Een medegelegateerde, legataris.
 Collège, (m) School daar de jeugd de gronden eener wetenschap geleerd worden; genootschap (n), vergadering, byeenkomst (f).
 Collégial, ale (adj.) Eglise collégiale, Stigt- of stift-kerk, dom-kerk;
 I 5 des

des manières collégiales, school manieren, pedanterie.

Collégien, (m) Schoolier eener hooge-schoole.

Colléque, (m) Mede-amptgenoot.

Coller, (v. a.) Lymen, plakken; se coller, (v. r.) aan malkaár kleeven, bakken; se coller contre un mur, zich pal tegens een muur zetten; être collé sur les livres, sterk studeeren.

Collérage, (m) Impost op de wyn.

Collerette, (m) Een boerinnenhalsdoek (in Picardiën en Normandiën).

Collet, (m) Een bes, kraag; un petit collet, een abt; prendre quelcun au collet, iemand by den hals grijpen; collet de manteau, kraag van een mantel; collet d'arbre, het onderste van den stam eenes booms; collet de mouton, balsek van een schaap; prendre quelcun au collet, iemand by de kop vatten, arresteeren.

Colleter, (v. a.) By den hals grijpen, worstelen; strikken zetten.

Colletin, (m) Kolder (m), Léderne wambais zonder mouwen (n).

Collier, (m) Een hals-band (m), hals-cieraad (n); collier de perles, een parel-snoer; collier de more, tafel-ring; chien au grand collier, de voornaamste uit de wyk.

Colliger, (v. a. & n.) Verzaamen, opzaamen uit boeken (recueillir); de là nous pouvons colliger, daar kunnen wy uit afmeetten, opmaaken.

Colline, (f) Een beuzel (m); gagner la colline, (spr. w.) zig weg pakken.

Colligation, (f) Smelting, (in Chym. en Gencesk.).

Collision, (f) Stooting, botsing van twee lichamen tegen elkander.

Collocation, (f) Orden-rangschikking.

Colloque, (m) t' Zamenpraak, byeenkomst over zaaken van Godsdienst (f).

Colloquer (v. a.) les créanciers selon leur hypothèque, de schuldeischers volgens hun onderpand schikken, verdeelen; le Pape le colloqua entre les saints, de Paus plaatste hem onder 't getal der heiligen.

Colluder, (v. n.) Met iemand hei-

melyke onder handeling hebben, onder eene deeken met hem leggen (in Rechten).

Collusion, (f) Heimelyke verstandhouding tusschen twee personen, ten nadeele van eenen derden (in Rechten).

Collusoire, (adj.) Bedrieglyk.

Collusoirement, (adv.) Op eene bedriegelyke wyze.

Collyre, (m) Oogen-zalf (f), oogwater (n).

Colombage, (m) Eene rei paalwerk (in Bouwk.).

Colombe, (f) Eene duif; kuipers schaaf-bank.

Colombeau, (m) jonge duif (f).

Colombier, (m) Een duiven-kot (n), duiven-slag; item eene al te groote spatie tusschen de woorden, (by Drukkers).

Colombin, ine (adj.) Fleur colombine, een lood-verwige bloem.

Colombine, (f) Duiven-mist.

Colon, (m) Hoef-pachter.

Colon, (m) Kronkel- of aars-darm (in Ontleedk.).

Colonel, (m) Overste, bevelhebber van een troep voet-volk, Kornel.

Colonelle, (f) Compagnie Colonelle, Lyf-compagnie van den Overste.

Colonie, (f) Volk-planting.

Colonnade, (f) Rond gebouw op zuilen rustende (n).

Colonne, (f) Pylaar, zuil, kolom; dresser une colonne, eene zuil oprigten; colonne de table, de lit, voet van een tafel, styl van een ledikant; c'est une des colonnes de l'église, het is eene der kerk-bescherms; marcher en deux colonnes, in 2 ryën gaan.

Colophane, (f) Gezuiverde harst (m).

Coloquinte, (f) Koloquint of bittere appel,

Colorer, (v. a.) Kleuren, verwen; colorer un mensonge, een leugen bewimpelen; colorer le crime de quelcun, de misdaad van iemand verschoonen.

Colorier, (v. a.) Eene schildery zyne behoorlyke kleur geeven.

Coloris, (m) Het geen den voorwerpen de vereischte kleur geeft; het koloryt.

Colorifation, (f) *Verf- of kleur- verandering.*

Coloriste, (m) *Schilder die het ko- loryt wel verstaat.*

Colossal, ale (adj.) *Van eene on- maatsige grootte.*

Colosse, (m) *Een uittermachten groot beeld, reusen-beeld (n).*

Colostre, (m) *Bieft, eerste melk; geronnen melk in de borsten (f).*

Colporter, (v. a.) *Om den hals of op den rug draagen, met een mars- je omgaan.*

Colporteur, euse (m. & f.) *Mars- draager; marsdraagster, die met hun waar gaan venten; item een nieuws- verkooper.*

Coltie, (f) *Voorplegtje op zekere schepen (n).*

Colures, (f) *Kruis-kringen, (in Sterrek.).*

Combat, (m) *Stryd (m), gevegt (n); tegenspoed, ruyt; combat sanglant, een bloedig gevegt; combat naval, een zee-slag; donner, livrer combat à l'ennemi, de vyand slag leveren.*

Combattant, (m) *Krygsman, sryd- baar man, vegter.*

Combattre, (v. a.) *Vegten, sry- den, bestryden; combattre de pied ferme, sryden, zonder een voet breed te wyken; combattre ses passions, zyne hartstogten tegen gaan.*

Combattu, ue (adj.) *Gestreden, bestreden, enz.*

Combien, (adv.) *Hoe veel; hoe zeer; combien vous faut il? hoe veel moet gy hebben? combien sont ils? hoe veel, hoe sterk zyn ze? combien y a-t-il? hoe lange is het ge- leeden? combien de fois? hoe dik- wils? combien de temps? hoe lange? vous voyez combien je vous aime, gy ziet hoe zeer ik u bemin; com- bien que, hoewel dat.*

Combinaison, (f) *t' Zamenvoe- ging, combinatie.*

Combiner, (v. a.) *Bye-nvoegen; nombre combiné, vereenigd getal; les flottes combinées, de vereenigde vlooten.*

Comble, (m) *Het dakwerk (n), top van een gebouw; vorst van een dak;*

comble plat, brisé, plat *gebrooken dak; il est arrivé au comble des honneurs, hy is tot den hoogsten eertrap verheeven; pour comble de malheur, tot een overmaat van on- gelukken; comble de foin, een hoop hooi; de fond en comble, (adv.) gantsch en gaâr, tot den grond toe.*

Comble, (adj.) *Mesure comble, volle maat.*

Combleau, (m) *Zwaar touw om het geschut mee voort te trekken (n); kanon-reep (f).*

Combler, (v. a.) *Vullen, vervul- len, overladen; combler un fossé, eene gracht dempen; combler la me- sure, de maat vol meeten; etre com- blé de plaisirs, in wellusten zwemmen.*

Comblotte, (f) *Kloof in de voet van een hert (Jagers w.).*

Comboursgeois, (m) *Mede-reeder, mede-ëigenaar van een schip.*

Comboursgeois, (m) *Mede-burger, (oud w.)*

Combunger, (v. a.) *(Scheeps w.) Het vaat-werk met water vullen, om ze dicht te maaken, of te houden.*

Combustible, (adj.) *Dat ligt vuur vat; matieres combustibles, brand- baare stoffen.*

Combustion, (f) *Verbranding; op- roer, maistry; mettre tout en com- bustion, alles in vuur en vlam zet- ten.*

Comédie, (f) *Een blyspel (n); al- ler à la comédie, naar de schouw- burg, de comédie gaan.*

Comédiens, ienne (m. & f.) *To- neel-speeler, comédiant; Toneel- speelfter; veinzer, loos mensch.*

Comète, (f) *Staart-sterre, co- meet.*

Comique, (m. & adj.) *Geestig, boertig, snaaks; poëte comique, een dichter van bly-speelen, aventure comique, klugtig voorval.*

Comiquement, (adv.) *Aardiglyk, koddiglyk.*

Comite, (m) *Bevelhebber der ga- lei-slaaven.*

Comité, (m) *Vergadering van Com- missarissen in Engeland (f).*

Comma, (m) *Comma. (Zie Vir- gule).*

Commandant, (ante (adj.) Gebiedende; un commandant, een levél-hebber.

Commande, (f) C'est de la besogne de commande, het is aandersteels werk.

Commandé, ée (adj.) Bevolen.

Commandement, (m) Last (f), bevel, gebod (n), wet (f).

Commander, (v. a.) Beveelen, gebieien.

Commanderie, (f) Een Maltheesche Ridder-goed (n).

Commandes, (f. pl.) Seizing, kabeelgaaren dat de Scheeps-jongens aan hun gordel hebben.

Commandeur, (m) Bevel-hebber, gebiedcr, Kommandeur.

Commandite. (Zie Commendite).

Comme, (adv.) Gelyk, als; toen; alzo; leger comme un françois, ligtzinnig als een franschman, il arriva comme nous parlions de, hy kwam aan toen wy spraken van; dite une chose comme elle est, eene zaak zeggen gelyk of zoo als ze is; comme si, als of; comme nous sommes amis, alzo, dewyl wy vrienden zyn; comme quoi, (oud w.) hoe.

Commemoration ou commémoration, (f) Gedenking, herinnering, melding.

Commencant, (m) Een beginner, leering.

Commencement, (m) Begin (n), aanvang (m).

Commencer, (v. a.) Beginnen, aantangen; commencer un enfant, un cheval, een kind, een paerd de eerste lessen geeven.

Commendaire, (f. & adj.) Bezitter van eenig geestelyk goed of dat er toe hoort, dog niet volgens d'orden.

Commende, (f) Mettre une Abbaye en commende, een' Abdy in warrelatylke hand overgeeven.

Commenditaire, (m) Mede lid eener Societeit kooplieden, die het geld verstrekt.

Commendite, (f) Société en commandite, eene Societeit kooplieden, waar van de eene de penningen verschaft en de andere de moete betaalt.

Commensal, (m) Tafel gezelt; com-

mensaux, Koningsryke bediendens die de vrye kost hebben.

Commensurabilité, (f) (in Meetek.) Meetbaarheid met iets anders.

Commensurable, (adj.) Dat gemeeten kan worden door of met een ander, (in Meetek.)

Comment, (adv.) Hoe? op wat wyze? comment faire? hoe of wat zal zal men doen? comment! est il mort? hoe! is hy dood?

Commentaire, (m) Verklaring; uitbreiding over eenig boek (f).

Commentateur, (m) Uitlegger van eenig schryver.

Commenter (v. a.) un livre, verklaringen, uitbreidingen, aantekeningen op een boek maaken.

Commenter (v. n.) sur quelque chose, iets bedillen, ten ergsten uitleggen.

Commer, (v. n.) (boert. en gem. w.) Gelykenissen maaken.

Commerçable, (adj.) Dienstig tot koophandel.

Commerçant, (adj. & f) Handel-dryvend; handelaar, koopman.

Commerce, (m) Handel, koophandel; omgang; commerce de lettres, brief-wisseling; avoir commerce avec quelqu'un, omgang met iemand hebben; commerce en gros, en detail, handel in 't groot of gros, in 't klein.

Commercer, (v. n.) Handel dryven.

Commere, (f) Doophefster, peet; tout se fait par compères & par commeres, alles moet door hulp van goede vrienden verkeeren worden.

Committant, ante (adj.) Toevertrouwende; begaande, enz.

Committant, (m) Een die iets aan een anders zorg aanvertrouwd; iets in commissie zend of geeft.

Commètre, (v. a.) Begaan, bedryven; aanstellen; aan een ander iets overgeeven; commettre une faute, un péché par ignorance, een misflag, eene zonde door onwetendheid begaan; commettre des Juges, Rechtsaanslieden; je commets cela à vos soins, ik geef dat aan uwe zorgen over; commettre deux personnes l'une avec l'autre, twee personen

COM.

aan malkander bitzen; se commet-
tre, (v. r.) zig ergens aan overgee-
ren, inlaaten, of aan bloot stellen.

Comminatoire, (adj.) Peine com-
minatoire, dreigende straf.

Commimer, (v. a.) Met straf be-
dreigen.

Commis, (m) Een gelaftigde, een
factoor; item amptenaar, kommies,
kantoor-bediende.

Commis, (ise (adj.) Begaan, (zie
het werkw. Commettre).

Commise, (f) Kerbuurt valling
van een Leen.

Commiseration, (f) Medelyden,
deernis, ontferming.

Commissaire, (m) Een gesielde
Rechter, Commissaris om iets te on-
derzoeken; bewindhebber, bezorger
over iets.

Commissariat, (m) Ampt daar van.

Commission, (f) Gelafting, last;
volmagt; bediening; item provisie,
(koopm. w.) péché de commission &
d'omission, zonde begaan, door het
quaade te doen en het goede na te
laten.

Commissionnaire, (m) Een die ge-
lastigd is, een Commissionaris of Fac-
toor der Kooplieden.

Commiffure, (f) Voeg daar de
steen te zamen gevoegd zyn.

Committimus, (m) (Lat. w.) Let-
tres de committimus, bevel-schrift,
waer door een' zaak van eene laagere
rechtbank gevorderd, en na eene hooge-
re getrokken word.

Committitur, (m) (Lat. w.) Ver-
zoek-schrift om een overziener van eenig
geding, procès, te hebben.

Commodat, (m) (Rechts w.) Ge-
leend goed (n).

Commodataire, (m. & f.) (Rechts
w.) Een die zulks ter leen ontvangen
beeft.

Commode, (m) Zeker vrouwen hul-
zel, (eertyds gedragen).

Commode, (adj.) Gemakkelyk; rek-
kelyk, inschikkend.

Commodement, (adv.) Gemakke-
lyk.

Commodité, (f) Gemak (n), ge-
legenheid (f); les commoditez d'u-
ne maison, de gemakken van een

COM.

141

huis; je n'ai pas maintenant la com-
modité de vous payer, ik heb thans
de gelegenheid niet om u te betaalen;
rendre ses commoditez, zyn gemak
neemen; faites cela à votre com-
modité, doet dat op uw gemak; com-
moditez, het secreteet.

Commotion, (f) Beweeging, ont-
roering des ligbaams.

Commuer, (v. a.) la peine, de
straffe voor eene andere verwisselen,
(in Rechten).

Commun, une (adj.) Gemeen, ge-
meenzaam; la mort est commune à
tous les hommes, de dood is allen
menschen gemeen; ils font bourse
commune, zy teeren uit eene beurs;
le sens commun, het gezond ver-
stand; opinion commune, gemeene
gevoelen; les gens du commun ou le
commun, de gemeene man; vivre
en commun, in gemeenschap leeven;
esprit commun, gering verstand,
vivre sur le commun, van aalmoes-
sen leeven.

Communauté, (f) Gemeente (f),
gild (n); communauté de biens, ge-
meenschap van goederen.

Communaux, (m. pl.) Gemeen-brui-
kende wei-landen, enz.

Commune, (f) Gemeente (f), het
gemeen (n); des communes, gemeene
goederen; chambre des communes,
het lagerhuis in Engeland.

Communément, (adv.) Cela se
dit communément, dat word ge-
meenlyk gezegd.

Communiant, ante (adj. & subst.)
Uitdeeltende; lede lid-maat; avond-
maal-ganger, ook die het uitdeeld.

Communicabilité, (f) Mededeel-
baarheid; gemakkelykheid om met ie-
mand in gesprek of bekend te geraken.

Communicable, (adj.) Mededeel-
baar; c'est une maladie communi-
cable, het is eene overervende ziekte;
homme communicable, iemand die
ligt te spreken is.

Communicatif, ive (adj.) Mede-
deelzaam, gemeenzaam; un mal com-
municatif, een overervend, aanzettend
quaad; un homme communicatif,
een openhartig mensch.

Communication, (f) Gemeen-
maa-

making, kennis-geewig; avoir une étroite communication avec quelcun, eene naauwe gemeenschap met iemand hebben; lignes de communication, loop-graaven (in Krygsk.).

Commancier, (v. n.) Ten Avondmaal gaan; het zelve uitdeelen.

Communio, (f) Gemeenschap, vereeniging; het Avondmaal.

Communiquer, (v. a.) Mededeelen, bekend maaken, kond doen; il m'a communiqué son mal, hy heeft my zyn kwaal aangezet; se communiquer (v. r.) à quelcun, zig in vertrouwen by iemand uitlaaten.

Commutatif, ive (adj.) Justice commutative, verwisselende gerechtigheid.

Commutation, (f) Commutation de peine, verwisseling, verandering van straffe.

Compacte, (adj.) r' Zamengedrongen, vast op malkander.

Compagne, (f) Gezellinne.

Compagnie, (f) Gezelschap, genootschap (n); maatschappij; voir compagnie, in gezelschappen verkeeren; être de bonne compagnie, vermakelyk in gezelschap zyn.

Compagnon, (m) Medgezel, deelgenoot; compagnon de voyage, reisgezel; c'est un bon compagnon, dat is een vrolyke kuant; petit compagnon, een man van geringe afkomst; traiter de pair à compagnon, met zyn meerder gemeenzaam omgaan; qui a un compagnon à maître, die een medgezel heeft is zyn eigen meester niet; faire le compagnon, zig meesterlyk aanstellen; compagnon de métier, ambagts-gezel.

Comparable, (adj.) Vergelykelyk.

Comparaison, (m) Vergelyking, gelykens; faire comparaison d'une chose avec une autre, eene zaak mit eene andere vergelyken; il n'y a point de comparaison, daar is geen gelykheid; en comparaison de... in vergelyking van . . .

Comparant, ante (adj. & subst.) Verschynende; verschyner, comparant; verschynster, comparante, (in Rechten); on donne défaut aux comparants contre les noncomparants,

de agterblyvende worden wegens verzuim ten voordeele der comparanten gevonnisd.

Comparatif, ive (adj.) De vergelykende trap (in spraak k.).

Comparativement, (adv.) Op een vergelykende wyze.

Comparer, (v. a.) Vergelyken; se comparer à quelcun, zig met iemand gelyk stellen.

Comparition. (f) (Zie Comparution).

Comparoir, (v. n.) Etre assigné à comparoir, gedagvaard zyn om te verschynen (in Rechten).

Comparoître, (v. n.) Verschynen voor een Rechter, enz.

Compartageant, (adj.) Mededeelende (men zegt beter copartageant).

Compartiment, (m) Cierlyk ingelegd kabinet-werk; bloem-werk op glaazen, in een tuin-perk, of tapyten (n); verdeling van iets (f).

Compartir. (v. a.) Verdeelen (beter faire des compartiments).

Compartiteur, (m) Regter die in eene zaak van een ander gevoelen is als de berigter, en daar door de stemmen gelyk maakt.

Comparu, ue (adj.) Verscheenen, gecompareerd (in rechten).

Comparution, (f) Verschyning voor het recht.

Compas, (m) Een passer; Zee-compass; Schoenmaakers Maat-stok; diamant Slypers-compass; compas de variation, peil-compass; faire tout par mesure & par compas, alles met grootte omzigtigheid doen; Marcher par compas, op de maat gaan; mesurer ses discours au compas, zyne redenen met de passer meten.

Compasement, (m) Afpassing (f).

Compasser, (v. a.) Afpassen, afmeten; iets wel inrichten; compasser son tems, zyn tyd afmeten; des manieres compassées, gedwongene manieren, houdingen.

Compassion, (f) Medelyden, deernis, mededogen (n).

Compatibilité, (f) Overeenkomst, gelykvoormigheid.

Compatible, (adj.) Overeenkomstig; des Humeurs compatibles,

humeuren die wel over een komen; offices compatibles, ampten die te gelyk door iemand bekleed kunnen worden.

Compatir, (v. n.) *Medelyden hebben; overeenkomen; compatir à la douleur de quelcun, met iemands smarte medelyden hebben; les fous ne peuvent compatir ensemble, gekken kunnen malkaár niet verdraagen, lyden.*

Compatissant, ante (part.) *Medelydend.*

Compatriote, (m. & f.) *Een landsman, landgenoot; landsvrouw.*

Compensation, (f) *Vereffening, gelykstelling; compensation de dépens, betaaling der proces-kosten van beide partyën; il faut faire compensation des défauts de nos amis avec leurs bonnes qualitez, men moet de gebreken van goede vrienden, tegen hunne goede hoedanigheden overstellen.*

Compenser, (v. a.) *Vereffenen, tegens malkander gelyk stellen; le profit compense la perte, de winst vergoed het verlies; cela ne peut compenser la perte, dat kan de schade niet opweegen.*

Comperage, (m) *Gevaderschap (n).*

Compere, (m) *Gevader; lustige quant; tout va par compere & commere, alles gaat na gunst en vriendschap.*

Compétement (adv.) *Regtmatig, behoorlyk, toereikend, (suffisamment).*

Compétence, (f) *compétence, d'un juge, wettigheid van een Rechter; entrer en compétence avec quelcun pour une charge, met iemand naar een ampt dingen, slaan; cela n'est pas de ma compétence, dat is boven myn bereik, bevattig, (of ook) dat is van myn Jurisdicte, of onderhoorigheid niet.*

Compétent, te (adj.) *juge compétent, Wettig Rechter, ook een geschikt, suffisant oordeelder van iets; portion compétente, toebehoorende, roekomende deel; âge compétent, vereischte ouderdom.*

Compéter (v. n.) *recevoir ce qui*

nous compéte (appartient) ontfangen het geen ons toekomt.

Compétiteur, trice (m) *Mededinger; mededingster naar iets; (Zie concurrent, ente).*

Compilateur, (m) *Verzamelaar, een die uit andere boeken iets vergaard en opsteld.*

Compilation, (f) *Verzameling, opstel uit verscheide Schryvers.*

Compiler, (v. a.) *Uit verscheide Schryvers by een vergaaren en opstellen.*

Compisser, (v. a.) *Bepissen.*

Complaignant, ante (adj.) *Klaagende; aanklaager, aanklaagster (in rechten).*

Complaindre, se *Complaindre*, (oud w.) *(Zie se plaindre).*

Complainte, (f) *Aanklagt (f) beklag (n) (in rechten).*

Complaire, (v. n.) *Behaagen. behieven, gedienslig zyn; zich naar iemands zinnelykheid schikken; se complaire en quelque chose, ergens behaagen in scheppen.*

Complaisance, (f) *Gedienstigheid, vriendelykheid.*

Complaisant, ante (adj.) *Gedienstig, beleefd, gerieflyk.*

Complant, (m) *Akker met jonge boomen of wynstokken beplant, eene pootery.*

Complanter, (v. a.) *Eenen akker beplanten.*

Complément, (m) *Opvulling van een boek of boog (in Meetk.).*

Complet, ete ou ette (adj.) *Volledig, volkomen.*

Complètement, (adv.) *Volkomentlyk.*

Completer, (v. a.) *Voltallig, volkomen maaken.*

Complexe, (adj.) *(in Redenk.) Termes complexes, t'zamen gevoegde woorden die een denkbeeld van iets opleveren; als: homme prudent, een voorzigtig man.*

Complexion, (f) *Aart (m), gesteldheid des lichaams.*

Complexionné, ée (adj.) *Mal complexionné, qualityk gesteld.*

Complication (f) *de maux, de malheurs, eene op een hooping, vergaaring van kwaalen of ongelukken.*

Com.

Complice, (f) *Mede-pligtig; mede schuldige aan eene misdaad.*

Complicité, (f) *Medepligtigheid.*

Complices, (f. pl.) *Lozangen die in de R. Kerk na het avond-gebed gezongen worden.*

Compliment, (m) *Pligt-pleeging* ((f), compliment (n); *faites lui mes compliments, groet hem van my; trêve de compliments, alle complimenten aan een zyde; compliment de condoléance, rouwbeklag.*

Complimentaire, (m) *Een op wiens naam de handel eener Societeit gevoerd word.*

Complimenter, (v. a.) *Begroeten, zyne eerbied of pligt aan iemand betoonen.*

Complimenteur, euse (m. & f.) *Een die veel complimenten maakt.*

Complicqué, ée (adj.) *Maladie compliquée, ziekte die uit verscheiden gevallen veroorzaakt is; affaire compliquée, zaak die met eene andere vermengd, verward is.*

Complot, (m) *Heimelyke t' zamensrotting, t' zamenspanning* (f), *booze aanslag* (m).

Comploter, (v. a.) *Eenen boozen aanslag maaken; berdadslaagen, ils ont comploté ma ruine, zy hebben myn ondergang gezworen.*

Componcion, (f) *Berouw* (n), *dreefheid over zyne zonden.*

Comportement, (m) *Gedrag* (n), (*oud w. zie Conduite*).

Comporter, (v. a.) *Lyden, verdraagen, dulden; si le temps le comporte, indien de tyd het toelaat, vereischt; ce sont des plaisirs que comporte la jeunesse, dat zyn vermakelykheden die de jeugd mede brengt; se comporter (v. r.) bien, zig wel gedraagen.*

Composé, ée (adj.) *t' Zamengesteld, bestaande; staatig, deftig ingebaarden.* (*Zie verder bet verw.*).

Composé, (m) *Een t' zamensfelzel* (n).

Composer, (v. a. & n.) *t' Zamenstellen; opstellen; Letter-zetten; composer une médecine, een geneesdrank bereiden; composer des vers,*

versen maaken; composer un thème, eene thema maaken; c'est une histoire qu'il a composée, dat is een' geschiedenis die hy zelfs t'zamen geslanst, verzonnen heeft; composer, Aria's componeeren (in Muziek); composer un différend, een geschil byleggen; composer sa mine, ses gestes, zyn gelaat, gebeerden in de plooi schikken; composer avec l'ennemi, avec ses créanciers, met zyne vyanden, crediteuren, een verdrag, vergelyk maaken; se composer, (v. r.) zig zekere gebeerden geeven; zig stil gelaaten.

Compositeur, (m) *Een slegt Auteur of Schryver.*

Composite, (adj.) *Ordre composite, de t' zamengestelde of romeinsche bouw-orden.*

Compositeur, (m) *Een Letter-zetter; muziek componist; vrede-maaker, enz.*

Composition, (f) *Opstel, t' zamenroeging, vergelyk, verdrag; Letterzetting.*

Composoir, (m) *Letter-gieters-zetplank* (f).

Composteur, (m) *Letter-zetters-zetbaak.*

Compotateur, (m) *Een Likkebroer, Nathals.*

Comotation, (f) *Drink-gelag* (n); *teering.*

Compote, (f) *Gestofde appelen of peeren; une compote de pigeonneaux, gestofde duiven; mettre les yeux, la tête à la compote à quelcun, iemand een paar blaauwe oogen geeven, het hoosil murw slaan.*

Compréhensible, (adj.) *Begrypelyk.*

Compréhension, (f) *Bewatting, begrip.*

Comprendre, (v. a.) *Begrypen, bewatten; je le comprends bien, ik begryp het wel; ce país là comprend tant de villes, dat landschap bevat in zig zoo veel steeden; non compris, uitgenomen.*

Compresse, (f) *Een gevouwen doekje, comprès, dat men op een wond legt* (n).

Compressibilité, (m) *Hoedanigheid*

van iets dat te zamen gedrukt kan worden (in Natuurk.).

Compressible, (adj.) t' Zamendrakelyk (in Natuurk.).

Compression, (f) t' Zamendrukking (der lucht).

Comprimer, (v. a.) t' Zamendrukken (in Natuurk.).

Compris, ise (adj.) Begrepen, bevat; vous me devez tant, y compris les . . . , non compris les . . . , gy zyt my zoo veel schuldig de . . . 'er onder begrepen, 'er niet onder begrepen.

Compromettre, (v. n. & a.) Ter beslissing, uitspraak van goémannen (Arbiters) iets stellen; compromettre quelcun, iemand in ongelegentheid brengen; se compromettre, (v. r.) zig in eenigen twiſt, daar men geen eere van heeft, inlaaten; zyne eere te pand zetten; il ne faut pas se compromettre avec les domestiques, men moet zig met zyn bedienden niet inlaaten.

Compromis, ise (adj.) (Zie Compromettre).

Compromis, (m) Bewilliging tot eene uitspraak van goede mannen, on ne doit pas mettre son honneur en compromis, men moet zyne eere niet in gevaar stellen; mettre une chose en compromis, een' zaak in compromis, ter uitspraak van scheidslieden (Arbiters) stellen.

Compromissaire, (m) Een scheidsman, scheids-richter.

Comprovincial, (adj.) Wat van eene provincie is.

Comptable, (adj. & subst.) Verantwoordelyk, een die rekening moet doen, of iets dat in rekening kan gebracht worden.

Comptant, (adj. & subst.) Vendre comptant, voor gereed geld verkopen; cent mille écus comptant, honderd duizend kroonen baar geld; il m'a dit des sottises, mais je l'ai paie tout comptant, hy heeft my wat zotternyen gezegt, maar ik heb hem wel betaald.

Compte, (m) Rekening, telling (f), getal (n); rendre compte, rekening doen; verslag doen, rekenschap gee-

ven; clore un compte, een' rekening sluiten; mettre en ligne de compte, in rekening brengen; je n'y trouve pas mon compte, ik vinde 'er geene rekening, geen voordeel by; recevoir à compte ou à bon compte, op rekening, in mindering ontfangen; au bout du compte, ten laaſten, alles overwoogen zynde; compte rond, effen rekening; à votre compte, na uw' meening; faire ou tenir compte de quelque chose, iets hoog agten; de compte fait, als alles afgedaan is; à ce compte, op die wyze; Maître des comptes, Rentmeester; manger à bon compte, (spr. w.) 'er maar op aan eeten, zonder zig ergens aan te kreunen; compte ou cahier de recette ou de mise, rekening of boek van ontfangſt of uitgaaf; acheter à bon compte, goed koop koopen; il en a pour son compte, hy is mooi bedot, bedroogen; un livre de compte, een' schuldboek; ſouder un compte, een' rekening sluiten; ouvrir un compte, een' rekening openen, voor de eerste maal in 't groot boek ſtellen; paſſer en, ou porter, mettre, coucher ſur un compte, op een' rekening ſchryven, ſtellen, noteeren; bordereau ou extrait de compte, uittreksel, extract eener rekening, rekening-courant; la ſolde du compte, het ſlot (ſaldo) der rekening; affirmer un compte, eene rekening met eede bekrachtigen; apoſtiller un compte, aantekeningen op eene rekening maaken, wat recht of niet recht is; les bons comptes font les bons amis, effen rekening maake de beſte vrienden, (spr. w.) faire bon compte, goed koop, civiel verkopen; en fin de compte, op 't eind, op 't laaſt.

Compte-pas ou Pedometre, (m) Een weg-meeter, (werkt. in de Wiſkunde om de ſchreeden die men gaat te weeten).

Compté, ée (adj.) Gerekend enz.; tout compté, tout rabattu, vous me devez tant, wanneer alles gerekend en afgetrokken is, zyt gy my zoo veel ſchuldig.

Computer, (v. a.) Rekenen; tellen; afre-

afrekenen; *eene rekening sluiten*; be-
taalen; *compter avec quelcun*, met
iemand rekenen; *compter une som-
me*, eene somme tellen, opstellen;
compter sur quelcun, op iemand
staat maaken; *je compte que*, ik
maak staat dat.

Compteur, (m) Een Rekenmeester;
teller.

Comptoir, (m) Reken-tafel; toon-
bank; schryf-kamer (f), kantoor (n).

Comptoir (v. a.) un contract,
&c. eenen Notaris tot het vertoonen
van een contract enz. dwingen.

Compulsif, (m) Dwinger daar
van.

Compulsif, (m) Dwang-schrijf
daar toe van den Rechter (n).

Comput, (m) Kunst om ebbe en
vloed uit te rekenen (f), (by Zeel.).

Computiste, (m) Tyd-rekenaar, Al-
manak maaker.

Comtal, ale (adj.) Graaffelyk.

Comte, (m) Een Graaf; Comte
palatin, Palts-graaf.

Comté, (m) Een Graaffchap (n).

Comtesse, (f) Eene Gravin.

Concapitaine, (m) Een mede Hop-
man.

Concasser, (v. a.) Kneuzen, bree-
ken, stampen; concasser des aman-
des, amandelen kraaken.

Concaténation, (f) Aaneenschake-
ling (in Wysgeerte).

Concave, (adj.) Uitgehold, hol;
miroir concave, een holle spiegel.

Concavité, (f) Holligheid; con-
cavité de la lune, het binnenste der
maan.

Concéder, (v. a.) Inschikken, toe-
geeven, toestaan; *je vous concède
la majeure de cet argument*, de
hoofdstelling van dit bewys geef ik
u toe.

Concentration, (f) De bereiding
der quintessens uit eene stofte.

Concentrer, (v. a.) Naar het mid-
del-punt dryven, le froid concentre
la chaleur, de koude dryft de hitte
te amen; *se concentrer*, (v. r.) zig
zamen trekken.

Con entrique, (adj.) Cercle con-
centrique, cirkel die nevens eenen
anderen uit het middel-punt getrokken is.

Concept, (m) Denkbeeld, begrip
van iets (in Natuurk.); item voor-
slag, ontwerp, voorneemen (in Kooph.).

Conception, (f) Ontfangenis, be-
vrugting; *'t feest der ontfangenis van
Maria*; *ela n'est pas de facile con-
ception*, dat is niet ligt te begrypen;
belles conceptions, mooie inval-
len.

Concernant, (participe) Noopen-
de, aangaande.

Concerner, (v. a.) Raaken, be-
treffen; *la liberté publique concer-
ne chacun*, de openbaare vryheid
gaat ieder een aan; *cela ne me con-
cerne pas*, dat raakt my niet.

Concert, (m) Gelykluiding van
stemmen of speeltuigen (f); concert
(n), kamer daar gespeeld word (f);
il faut agir de concert, men moet
eenstemmig te werk gaan.

Concertant, ante (adj.) Mede
speelende.

Concerté, ée (adj.) Voorbedagt;
choses bien concertées, wel over-
legde zaaken of dingen.

Conceter, (v. a.) Stemmen of
speeltuigen gelykluidend maaken; con-
cert houden; iets overweegen, over-
leggen.

Concession, (f) (van Concéder)
Toegeewing, inwilliging, vergunning
(f).

Concessionnaire, (m) Een die iets
toegeeft in een reden-twist.

Concevable, (adj.) Bevatbaar; *la
chose n'est pas conceivable*, de zaak
is niet te begrypen.

Concevoir, (v. a.) Ontfangen,
zwanger worden; begrypen, beseffen;
een ontwerp ergens van maaken; con-
cevoir de l'horreur, met schrik be-
vangen worden.

Conche, (f) (boert. w.) Etre en
bonne ou mauvaise conche, wel of
slegt toegetaakeld, gekleed zyn.

Conchyle, (m) Purper plak, mos-
fel.

Conchyliologie, (f) Schulp-kunde.

Concierge, (m. & f.) Kastelein;
deurwagter eener comédie; Cipier
van een gevangenis.

Conciergerie, (f) Ampt eenes Kas-
teleins, Cipiers (n); item gevangenis (f).

Con-

CON.

Concile, (m) *Groote Kerkelyke vergadering*, *byeenkomst* (f), concilie (n) *vergaderplaats* (m); *actes, décrets, décisions du concile, handelingen, besluiten, vonnissen van het concilie.*

Conciliabule, (m) *Ketterfche byeenkomst* (f).

Conciliateur, trice (m. & f.) *Vereeniger, bevrediger, een die twijfel by legt; item een die ftrijdige dingen over een brengt.*

Conciliation, (f) *Vereeniging; overeenbrenging.*

Concilier, (v. a.) *Les passages d'un livre, de plaatzen van een boek overeenbrengen, gelykluidend maaken; se concilier, (v. r.) la bienveillance des juges, zig de toegenegenheid der Rechters weeten te verkrygen.*

Concis, se (adj.) *Kort, beknopt; un style net & concis, een nette beknopte styl.*

Concision, (f) *Beknoptheid, kortheid.*

Concitoyen, enne (adj. & subst.) *Mede-burgerlyk; mede-burger-, burgeresse.*

Conclave, (m) *Verkiefs-plaats der Pausen.*

Conclaviste, (m) *Bediende van een Kardinaal die mée in het conclave gaat.*

Concluant, ante (adj.) *Argument concluant, ontégenzeggelyk of bondig bewys-stuk.*

Conclure, (v. a. & n.) *Besluiten; je conclus de tout cela, ik besluit uit allen deezen; conclure un mariage, een huwelyk sluiten.*

Conclusion, (f) *Besluit, slot* (n).

Concoction, (f) *Verduuwing (men zegt gemeenlyk coction).*

Concombre, (m) *Komkommer.*

Concomitance, (f) *Vergelfchap-ping (in Theol.).*

Concomitant, ante (adj.) *Verzeland; la grace concomitante, de medewerkende genade.*

Concordance, (f) *des Evangelistes, overeenstemming der Evangelisten; concordances de la Bible, Bybels woordenboek.*

Concordant, ante (adj.) *Overeenstemmend.*

CON.

147

Concordat, (m) *Verdrag, vergeelyk, traftaat* (n), (in geestel. of religie zaaken).

Concorde, (f) *Eendragt, eenigheid, vrede.*

Concourir, (v. a.) *t' Zamenloopen; behulpzaam zyn, medewerken; tout concourt à sa fortune, alles vloeit tot zyn geluk te zamen; concourir pour le prix, om den prys dingen.*

Concours, (m) *t' Zamenloop, toeloop van menfchen; medewerking, hulp.*

Concret, (adj.) (in redenk.) *Zamengefcheld; als: Blancheur, witheid, (terme concret) geeft beide het onderwerp en de hoedanigheid te kennen.*

Concretement, (adv.) *Considerer les choses concretement & abstraitement; de dingen geheellyk of t' zamengefcheld en afzonderlyk of afgetrokken beschouwen.*

Concretion, (f) *t' Zamenftelling van verfcheide dingen; item hard of dikwordinge van iets dat zagt en dun is (in Natuurk.).*

Conçu, ue (adj.) (van coucevoir) *Ontfangen, zwanger geworden; begrepen; il avoit conçu le dessein de, hy had het voorneemen gevat, om.*

Concubinage, (m) *Byzitschap* (n), *onwettige byftaaping, boeleering* (f).

Concubinaire, (m) *Een die een byzit heeft, een boel.*

Concubine, (f) *Bywyf* (n), *byzit* (f).

Concupiscence, (f) *Begeerlykheid, quaaide neiging of lust.*

Concupiscible, (adj.) *Appétit concupiscible, begeerlyke lust, wil.*

Concurremment, (adv.) *Gezaamentlyk, om ftryd; agissez concurremment avec cet homme là, spand te gelyk met dien man aan.*

Concurrence, (f) *Mededinging, medestreeving na iets; byeenkomst van fchuldeifchers die gelyk recht hebben.*

Concurrent, ente (adj. & subst.) *Mededingend, kuipend; mededinger, een die met eenen anderen ergens naar staat.*

Concussion, (f) *Knévelary; faire des concussions, het volk veel geld afperffen, uitzuigen.*

Concussionnaire, (m) Een bloedzuiger, strooper van 't gemeen.

Condamnable, (adj.) Strafwaardig; berispelyk, wraakbaar; son procédé est condamnable, zyn handel is te laaken.

Condamnation, (f) Verwyzing, veroordeeling; passer condamnation, schuld, ongelyk bekenen; subir condamnation, zig een vonnis onderwerpen.

Condamner, (v. a.) Veroordeelen, verwyzen; laaken; condamner à la mort, ter dood verwyzen; condamner la conduite de quelcun, iemands gedrag laaken; condamner une porte, een deur toefpykeren; se condamner (v. r.) soi même, zig zelfs veroordeelen.

Condensation, (f) Verdikking; condensation de l'air, verdikking der lucht.

Condenser, (v. a.) Verdikken, (in Natuurk.).

Condeputé, (m) Mede-afgeveerdigde.

Condescendance, (f) Toegeevendheid, inschikkendheid aan die geenen die beneden ons zyn.

Condescendant, ante (adj.) Toegeevend; il a l'humeur condescendante, hy is meêgaande van aart.

Condescendre, (v. n.) Zig naar iemands wil fchikken; onzen minderen wat toegeeven; condescendre aux foibles des de quelcun, aan iemands zwakheden wat toegeeven.

Condescence, (f) Neêrlegging der voogdyschap.

Condition, (f) Terug vordering der verloorene of afgenomene dingen (volgens 't Roomsche recht).

Condisciple, (m) Mede-leerling, school-makker.

Condition, (f) Natuur, hoedanigheid; voorwaarde; staat, beroeping; waardigheid, aanzien; à condition que, onder voorwaarde dat; j'accepte cette condition, ik neeme die aanbiedinge aan; chercher condition, een huur zoeken; un homme de condition, een man van aanzien.

Conditionné, ée (adj.) Bedongen;

gesteld; livre bien ou mal conditionné, boek dat wel of kwalijk uitziet of geconditionneerd is.

Conditionnel, elle (adj.) Voorwaardelyk, met beding.

Conditionnellement, (adv.) Voorwaardelyk, onder beding.

Conditionner, (v. a.) Bedingen, voorwaarde maaken; iets in een zekeren staat brengen, bereiden, maaken.

Condolérance, (f) Rouw-klagt (f), rouw-beklag (n).

Conducteur, trice (m. & f.) Leidman, bestierder, voorganger; bestierder, leidster.

Conduire, (v. a.) Leiden, geleiden; aanvoeren; bestieren, onderwyzen; conduire un aveugle, eenen blinden leiden; conduire un cheval, een paerd menen; conduire l'artillerie, het geschut aanvoeren; conduire une armée, een léger geleiden; conduire un état, een staat bestieren; ce chemin conduit à la ville, die weg leidt naar de stad; la vertu conduit au véritable bonheur, de deugd is de weg naar het waaragtige geluk; conduire bien sa barque, zyne zaaken wel bestieren; conduire un enfant dans sa jeunesse, een kind in zyn jeugd onderwyzen, onder opzigt hebben; se conduire, (v. r.) alleen gaan; zig gedraagen; un aveugle se conduit bien avec son bâton, een blinden gaat zeer wel alleen met zyn stok, se conduire sagement, zig wyffelyk gedraagen.

Conduit, te (adj.) Geleid enz.

Conduit, (m) Een waterbuis (f), riool (n), pyp (f); conduits d'urine, water-peesen.

Conduite, (f) Gedrag (n), levenswyze (f); opzigt, bewind (n); enz. une bonne conduite, een goed gedrag, avoir la conduite d'un enfant, d'une armée, de bestiering over een kind, het geleide over een heir of léger hebben; une conduite d'eau, eene water leiding.

Condyle, (m) Vinger-lid, knokkel (in Onleedk.).

Cône, (m) (in Meek.) Kegel (m), ronds spits als een zuiker-brood.

Con-

Confabulateur, (m) Een Praater, (boert. w.).

Confabulation, (f) t' Zamenkouting, vriendelyk gesprek, (boert. w.).

Confabuler, (v. n.) t' Zamenpraaten, kouten, (boert. w.).

Confection, (f) Toebereidinge van geneesmiddelen, zuiker-werk enz. confection du chyle, gyl-maaking (in Geneesk.); confection d'un inventaire, het maaken van een inventaris.

Confédération, (f) Bondgenootschap.

Confédéré, ée (adj. & subst.) Verbonden; Bondgenoot, Bondgenootte.

Confédérer, se Confédérer, (v. r.) Zich verbinden, een verbond aangaan.

Conférence, (f) Gesprek (n), onderhandeling; byeenkomst; vergelyking (f).

Conférencier, (m) Een die geschriften tegens malkander overziet.

Conférer, (v. a.) Conférer la version avec l'original, de overzetting tegens het oorspronkelyke houden, overzien; le Roi lui a conféré une charge, de Koning heeft hem eene bediening opgedraagen; conférer les ordres, de orden aan eenig geestelyke toedienen; conférer avec quelcun, met iemand gesprek houden.

Confesse, (f) Aller à confesse, ter biegt gaan.

Confesser, (v. a.) Bekennen, belyden, biegten; se confesser, (v. r.) ter biegt gaan; se confesser au renard, by den duivel te biegtte gaan; faute confessée est à demi pardonnée, belêden misdaad is half vergeeven.

Confesseur, (m) Biegtvader; belyder.

Confession, (f) Belydenis, bekentenis, biegt.

Confessionnal, (m) Biegtstoel.

Confiance, (f) Vertrouwen (n), hoop, roeverlaat; item stoutheid (f); en confiance, in vertrouwen; parler à quelcun avec confiance, vrymoedig tot iemand spreken.

Confiant, ante (adj.) Vertrouwend; stoutmoedig.

Confidement, (adv.) In vertrouwen; vrypostiglyk, stoutelyk.

Confidence, (f) Vertrouwen, vertrouwendheid die men in iemand stelt; vrypostigheid; faire confidence d'une chose à quelcun, iets in vertrouwen aan iemand openbaaren.

Confident, (m. & f.) Vertrouweling, boezem-vriend- of vriendin.

Confidentiaire, (m) Een die een geestelyk ampt voor eenen anderen waarneemd.

Confier, (v. a.) Vertrouwen, aanbetrooven; se confier, (v. r.) zich vertrouwen, zyn hoop stellen.

Configuration, (f) De uiterlyke gedaante; als mede de t' zamenstelling van eenig ding; t' aspect der planeeten.

Confiner, (v. a.) Aanpaalen, aangrenzen; bannen; opsluiten; la Hollande confine à l'Allemagne, Holland grenst aan Duitschland; il est confiné dans sa maison, hem is aangezegd niet uit zyn huis te komen; se confiner, (v. r.) zig opsluiten, verborgen, op eene plaats houden.

Confins, (m. pl.) De Grenzen, Landpaalen.

Confire, (v. a.) Inmaaken, inzulten, konfyten.

Confirmatif, ive (adj.) Bevestigend. Confirmation, (f) Bevestiging; het vormzel (in de R. Kerk).

Confirmer, (v. a.) Bevestigen, bekrachtigen; vormen (in de R. Kerk); se confirmer, (v. r.) bevestigd worden.

Confiscable, (adj.) Verbeurdelyk.

Confiscation, (f) Verbeurt-verklaaring, verbeurtmaaking.

Confiseur, (m) Banket- of zuikerbakker.

Confisquer, (v. a.) Verbeurt verklaren; ses biens sont confisqués, zyne goederen zyn verbeurt; c'est un homme confisqué, een man daar wegens zyn gestel geen geneezen aanis.

Confit, ite (adj.) Ingemaakt; confit en devotion, en malice, vol aandacht, boosheid.

Confiture, (f) Ingemaakte vrugt (f); zuikergebak (n).

Confiturier, iere (m. & f.) Zuikerbakker, konfiturier; banket-bakker.

Conflit, (m) Stryd (f), gevegt (n), twist (f).

Confluent, (m) t'Zamenvloed (f); cette ville est bâtie au confluent des deux rivières, die stad is op de zamenvloeiing der twee stroomen gebouwd.

Confondre, (v. a.) Verwerpen, onder een mengen; het eene voor het andere neemen of aanzien; beschaamd of verlegen maaken, doen verslomm. n; confondre les choses, derzaaken onder een mengen; cela le confondit, dat hielp hem in de war, van zyn stuk, maakte hem beschaamd; confondre son adversaire, zyne tegenparty verlegen, beschaamd maaken; vous me confondez de toutes vos civilités, gy maakt my met alle uwe beleefsbeden verlegen.

Confondu, ue. (adj.) Verward; beschaamd.

Conformation, (f) Conformation des parties du corps, natuurlyke gedaante der lichaams-deelen.

Conforme, (adj.) Gelykstaartig, gelykvormig, overeenkomstig.

Conformément, (adv.) Overeenkomstiglyk; agir conformément aux ordres de quelcun, na iemands bevelen te werk gaan.

Conformer, (v. a.) Schikken, richten; se conformer à quelque chose, zich na iets schikken.

Conformité, (f) Gelykvormigheid, overeenkomst; la conformité d'humeurs entretient la paix dans le ménage, gelykheid van zinnen onderhoud de vrede in een huisgezin.

Confort, (m) Versterking; troost, hulp (f), (oud w.)

Confortatif, ive (adj. & subst.) Versterkend, verkwikkend; versterkend geneesmiddel.

Confortation, (f) cela est bon pour la confortation des nerfs, dat is goed tot versterking der zenuwen.

Conforter, (v. a.) Versterken, kragt geven; le vin vieux conforte l'estomac, de oude wyn versterkt de maag.

Confrairie, (f) Broederschap, gildebroerschap, gilde (n); être de la grande confrairie, van 't groote

gilde, onder het getal der Hoorndragers zyn.

Confraternité, (f) Broederschap, Monnikbroerschap (n).

Confrere, (m) Medebroeder, gildebroeder, makker, metgezel.

Confrerie. (Zie Confrairie).

Confrontation, (f) Vergelyking; verhooring; Confrontation des écritures, vergelyking der schriften tegens malkander; confrontation des temoins, verhooring der getuigen, in tegenwoordigheid van den beschuldigten of vergelyking der getuigen met elkander.

Confronté, ée (adj.) Vergeleken, verhoord.

Confronter, (v. a.) Tegen of over malkander stellen, vergelyken; confronter des passages d'écriture, Schrijver plaatsen met malkander overzien; confronter des temoins, getuigen tegen malkander hooren; confronter les temoins au criminel, getuigen in byzyn des misdadigers verhooren.

Confus, use (adj.) Beschaamd, verlegen; verward; cri confus, een verward geschreeuw; bruit confus, onzekere gerucht; discours confus, verwarde reden; je suis confus de toutes vos civilités, ik ben beschaamd over alle uwe beleefsbeden.

Confusément, (adj.) Verwardelyk, duisterlyk.

Confusion, (f) Verwarring, oproer; schaamte; se battre en confusion, in 't honderd vechten; confusion des langues, verwarring der spraaken; couvrir quelcun de confusion, iemand beschaamd maaken; avoir de la confusion, beschaamd zyn; confusion de rubans, een bos linten; en confusion, (adv.) verwardelyk.

Confutation, (f) Wederlegging van een bewysstuk.

Confuter, (v. a.) Iets wederleggen, beantwoorden, omverstootten (Zie refuter).

Congé, (m) Afscheid; verlof (n), opzegging van geleende penningen; seheeps-pas; los-deel op koop-waaren, don-

CON.

donner le congé à un domestique ,
à un Soldat, een dienst-bode laten
gaan, een Soldaat afsdanken; obtenir
congé, afscheid erlangen; prendre
congé de ses amis, van zyne vrienden
afscheid neemen; jour de congé,
speel-dag.

Congédie, ée (adj.) Afsgedankt,
(Zie congédier).

Congédier, (v. a.) Verlof of af-
scheid geeven; afsdanken, paspoort
geeven; ontslaan, gaan laten.

Congélation, (f) Het t'samen
loopen van vloeibaare dingen, stolling,
stremming; congélation des grais-
ses, stolling van het vet.

Congéler, (v. a.) Doen stremmen,
stollen, bevroezen; se congéler (v. r.)
bevroezen, dik worden.

Congénères, (adj.) muscles con-
génères, Spieren van gelyke soort of
beweeging.

Congestion, (f) Gezwel (in beelk.)

Conglobation, (f) t'erzameling
van bewys-gronden (in redenk.)

Conglomeré, ée (adj.) Des glan-
des conglomerées, o. eenen hoop
leggende klieren (in ontl. k.)

Conglutination, (f) t'Zamen-
kleeving, lyming.

Conglutiner, (v. a.) t'Zamen-
binden, lymen; se congutiner, t'za-
menkleeven.

Congratulation, (f) Gelukwen-
sching; mede verheuging met een ander.

Congratuler, (v. a.) Geluk wen-
schen, begroeten, zich met een ander
verblyden; féliciter, is beter).

Congre, (m) Zee-aal.

Congrégation, (f) Geestelyke broe-
derschap, vergadering, by een komst.

Congrès, (m) Bywooning van man
en vrouw; byeenkomst; congrès, tot
het sluiten van vrede.

Congru, ue (adj.) portion con-
grue, een behoorlyk deel; congru,
regelmatig (in spraak).

Congruent, ente (adj.) Overeen-
koomende, richtig (in spraak).

Congruisme, (m) Overeenstem-
ming, overeenkomst; (f) (Theol. w.)

Congrument ou correctement,
(adv.) parler congrument, na den
regel spreken (in spraak.)

CON.

151

Conjectural, aie (adj.) Dat by de
gis is, onzeker, los.

Conjecturalement, (adv.) By gis-
sing, vermoedelyk.

Conjecture, (f) Gissing, vermoe-
ding.

Conjecturer, (v. a.) Gissen, raa-
men, vermoeden.

Conjoinre, (v. a.) t'Zamenvoe-
gen (b.ter joindre ensemble).

Conjoint, te (adj.) t'Zamen ge-
voega; les conjoints, de getrouwde
(in rechten).

Conjointement, (adv.) Gezament-
lyk, te zamen.

Conjonctif, ive (adj.) t'Zamen-
voegend.

Conjonction, (f) t'Zamenvoe-
ging; (f) koppel woord (m) (in spraak.);
mars & venus étoient en conjon-
ction, mars en venus ontmoetten mal-
kanderen (in sterrek.)

Conjunctive, (f) Het wit der
oogen (in Ontleedk.); koppel woord (in
spraak.)

Conjoncture, (f) Tydgewrigt (n)
staat, toestand; (f) conjoncture fa-
vorable, gunstige tyds-omstandigheid.

Conjourir, (v. n.) s'aller conjourir
avec quelcun, zig met iemand gaan
verheugen (oud-w.)

Conjouissance, (f) Letere de
conjouissance. brief van gelukwen-
sching.

Conique, (adj.) Kegel-vormig;
section conique, de kegel-sneede,
(in meetk.)

Conjugaison, (f) Tyd-voeging,
conjugatie, (in spraak.); t'zamen-
voeging der zenuwen (in Ontleedk.)

Conjugal, aie (adj.) lien conju-
gal, huwelyks band.

Conjugalement, (adv.) Op de wy-
ze van egte lieden.

Conjurer, (v. a.) t'zamenkoppe-
len, by een voegen; conjuguer un
verbe, een werk woord verzoegen,
conjugeren.

Conjurateur, . (m) Bezweerder,
du velbanner.

Conjurateur, (Zie conjuré).

Conjuration, (f) Bezweering,
t'zamen zweering, t'zamen/panning
(f), eed-ge-span (n).

Conjuré, ée (adj.) *Zamengezwooren*; un conjuré, een t' zamenzweerder, vloekgenoot.

Conjurer, (v. a.) t' zamen spannen; een aanslag maaken, bezweeren; smeeken, verzoeken; vous avez conjuré ma perte, gy hebt myn verderf gesmeed; je vous conjure de faire cela, ik bid U dat te doen; conjurer le diable, den duivel bezweeren.

Connétable, (m) *Konstapel*, kamponnier; ook eertyds *Opperveld-overste*.

Connexe, (adj.) *Aan een verknogt of gehegt*.

Connexion, (f) t' zamenhang (m), overeenkomst (f), verband (n).

Connexité, (f) u' *Zamenhangelykheid*.

Connil, (m) *Konyn* (oud-w).

Conniller, (v. n.) *Uitvlugten zoeken* (gem. en. oud w.)

Connilliere, (f) *Uitvlugt, voorwending*.

Connivence, (f) *Oogluiking, toelaating*.

Conniver, (v. n.) *Oogluiken, door de vingers zien, iets ongemerkt door laten gaan*.

Connoissable, (adj.) *Kenbaar, kennelyk*.

Connoissance, (f) *Kennis, kundigheid* (f); faire connoissance avec quelcun, met iemand kennis maaken; prendre connoissance d'une affaire, een' zaak onderzoeken.

Connoissement, (m) *Vragt-brief, cognossement*.

Connoisseur, euse (m. & f.) *Kenner, kunstler van iets*.

Connoître, (v. a.) *Kennen; verstaan; faire connoître, doen blyken, te kennen geven; connoître d'une affaire, kennis van eene zaak neemen of daar over vonnissen (in Rechten); il a des subtilités où l'on ne connoit rien, hy heeft spitsvinnigheden die onnagaanbaar zyn; connoître la guerre, het oorlog verstaan; je ne m'y connois pas, ik versta 'er niets van; se connoître en quelque chose, in iets ervaren zyn*.

Connu, ue (adj.) *Gekend; bekend, beroemd*.

Conque, (f) *Groote Zee-schulp; Zee-hoorn der tritonen*.

Conquérant, (m) *Overwinnaar, zegenpraaler*.

Conquérante, (f) *Overwinnaarster, eene die veele minnaars maakt*.

Conquérir, (v. a.) *Overwinnen, veroveren, inneemen*.

Conquet, (m) *Angewonnen goed staande een huwelyk* (n).

Conquête, (f) *Overwinning, verovering*.

Conquêter, (v. a.) *Veroveren* (oud w.) *Zie conquerir*.

Conquis, quise (adj.) *Overwonnen, vermeesterd*.

Consacrant, (m) *Inwyer, een die inzégent*.

Consacré, ée (adj.) *Toegewyd, toegeheiligt*.

Consacrer, (v. a.) *Toewyen, toeheiligen, opofferen; consacrer un évêque, eenen Bisshop inwyden; consacrer son nom à la posterité, zyn naam by den na-neef verëeuwigen; consacrer un mot, een woord door 't gebruik wettigen*.

Consanguin, guine (subst. & adj.) *Een bloed-verwant; frères consanguins, broeders van 's vaders zyde alleen*.

Consanguinité, (f) *Bloedverwantschap; degré de consanguinité, trap van bloedverwantschap*.

Conscience, (f) *Geweeten, gewissen, gemoed* (n); Conscientie (f); agir contre sa conscience, tegen zyn geweeten handelen; remords de conscience, knaaging van 't geweeten; avoir la conscience large, een ruim gemoed hebben; en conscience, in waarheid.

Consciencieusement, (adv.) *Gevoedelyk*.

Conscientieux, euse (adj.) *Vroom, opregt; un homme conscientieux, een man van een naauw geweten*.

Conscript, (m) *Raadsheer by de Romeinen*.

Consécrateur, (m) *Inwyer*.

Consécration, (f) *Inwyng, inzégening*.

Consécutif, ive (adj.) *trois jours consécutifs, drie achter een volgende dagen*.

Con-

Consécutivement, (adv.) *Vervolgens, onmiddelyk achter een.*

Conseil, (m) Raad (m); raads-
ging (f) raads-man; raads-verga-
ding; raads-vergaderplaats; conseil
d'état, Raad van Staaten; conseil
privé, geheime Raad; conseil de
guerre, Krygs-raad, conseil de
Dieu, Gods-raadbesluit; conseil au-
lique, Hof-raad.

Conseille, ée (adj.) *Geraaden.*

Conseiller, (v. a.) *Readen, raad-
geven, aanraaden; se conseiller à
quelcun, by iemand om raad gaan.*

Conseiller, ere (m. & f.) *Raads-
beër, raadsman; raadsheers-vrouw;
conseiller d'état, lai, clerc, staats,
waereldlyk, geestelyk raadsbeër.*

Consentant, ante (adj.) *Toestaan-
de, inwilligende.*

Consentement, (m) *Toestemming,
bewilliging; d'un commun consen-
tement, eenstemmiglyk.*

Consentir, (v. n.) *Toestemmen, be-
willigen, toestaan; qui se tait, con-
sent, die zwygde die consenteerd.*

Conséquemment, (adv.) *Gevolglyk.*

Conséquence, (f) *Gevolg (n); aan-
gelegenheid (f); tirer une conséquen-
ce, een gevolg trekken; affaire d'une
mauvaise conséquence, zaak van
een kwaad gevolg; chose de consé-
quence, zaak van gewigt of aangele-
genheid; gens de conséquence, Lie-
den van aanzien.*

Conséquent, (m) *Gevolg eener be-
wysreden (f).*

Conséquent, ente (adj.) *Daar uit
volgende; par conséquent, byge-
volg, daarom.*

Conservateur, trice (m. & f.)
*Bewaarder, beschermmer, voorstander;
behoudster.*

Conservation, (f) *Bewaaring,
bescherming, handhaaving.*

Conservatoire, (adj.) *cour con-
servatoire, een Gerechts-hof in Frank-
ryk dat de privilegiën voorstaat.*

Conserve, (f) *Een water-bak;
ingemaakte of ingezulte dingen; Con-
serve de citron, confers van ci-
troen; aller de conserve, in gezels-
chap vaaren (zee w.)*

Conserver, (v. a.) *Bewaaren, be-*

*schermen, handbaaven, in goeden stand-
houder; se conserver, bewaard wor-
den, duuren.*

Conserres, (f. pl.) *Brillen, die-
nende alleen tot bewaaring van het
gezicht.*

Confidence, (f) *Zetting, zinking
van grond - sop (in Natuurk.).*

Considérable, (adj.) *Aanmerklyk,
van aanbelang, groot; avoir pour
chalars les personnes les plus con-
siderables de la Ville, de aanzien-
lykste uit de Stad tot kalanten beb-
ben.*

Considérablement, (adv.) *Aan-
merklyk; grootelyk.*

Considérant, ante (adj.) *Voorzigt-
tig (gem. w.)*

Considération, (f) *Overweging,
overdenking (f); inzicht; ontzag (n);
considération de la mort, bespiege-
ling over den dood; avoir considéra-
tion pour les gens de qualité, eer-
bied voor lieden van aanzien hebben;
à votre considération, om uwent
wil.*

Considéré, ée (adj.) *Overwogen;
aanzienelyk.*

Considérément, (adv.) *Voorzigt-
tiglyk, bedagtzaamlyk.*

Considerer, (v. a.) *Aanmerken,
overwegen; beschouwen; hoog-achten.*

Consignataire, (m) *Een aan wien
eenig geld of goed, waar over getuifst
wordt, in bewaaring word gegeven,
tot uit einde der zaake, een seques-
rer.*

Consignation, (f) *De overgaaf
of in bewaarstelling van dien; item
de zending van Koopmanschappen, aan
een ander om die in commissie te ver-
koopen.*

Consigner, (v. a.) *Betrouwen, in
handen stellen; consigner de l'ar-
gent au greffe, geld in de griffie on-
der recht leggen; je vous consigne
ce prisonnier, ik geef U dien ge-
vangenen over; consigner des mar-
chandises, goederen in commissie
zerden.*

Consistance, (f) *Toestand eener
zaake; bestendigheid; vastigheid; tel-
le étoit la consistance de la Monar-
chie, zodanig was de toestand van 's*

ryk, être dans l'âge de consistance, in de kragt der jaaren zyn; l'affaire a pris la consistance, de zaak heeft zyn bondigheid, zyn beslag bekomen; mauvaise consistance, slechte gesteldheid; cette étoffe, ce sucre n'a point de consistance, die stoffe, die zuiker heeft geen dikte, gebondenheid.

Consister, (v. n.) *Bestaan; voilà en quoi consiste la difficulté, zie daar waar de zwaarigheid in bestaat, gelegen is.*

Consistoire, (m) *Kerkenraad.*

Consistorial, ale (adj.) *Dat tot den Kerkenraad behoord.*

Consistorialement, (adv.) *Na de wyze des Kerkenraads.*

Consolable, (adj.) *Vertrouwslyk, vertroostbaar.*

Consolant, ante (adj.) *Vertrouwend.*

Consolateur, trice (m. & f.) *Vertrouster, trooster; consolateur, de trooster, de H. Geest; consolateur des malades, Ziekentrouster.*

Consolation, (f) *Vertrouwing, troost; recevoir de la consolation, vertroost worden; mon unique consolation, myn eenige troost.*

Consolatoire, (adj) *epître consolatoire, troost-brief.*

Console, (f) *Deur-sijl, steun-paal pinant (in bouwkw.)*

Consoler, (v. a.) *Vertrouwen, troosten; se consoler, (v. r.) zig te vreden stellen.*

Consolidant, (m) *Heel pleister.*

Consolidation, (f) *Vereniging des vrugt-gebruiks met den eigendom van eenig goed (in rechten); Consolidation d'une playe, sluiting, toeheeling eener wonde; consolidation d'amitié, versterking der vriendschap.*

Consolider, (v. a.) *une playe, eene wonde doen sluiten, toeheelen; consolider un traité, een verdrag slaaven, bondig maaken; consolider l'usufruit à la propriété, het vrugt-gebruik met den eigendom verenigen.*

Consummateur, (f) *Voleindiger, volvoerder; consommateur de la foi, volsinder des geloofs.*

Consummation, (f) *Voltrekking, volbrenging; verzeering, consumptie; consummation du mariage, des siècles, voltrekking des huwelyks; einde der wereld; consummation des dévotions, des marchandises, verzeering der levensmiddelen; vertier, slyting der waaren.*

Consummé, (m) *Krachtig vleeschnat (n) soppe (f.).*

Consummé, ée (adj.) *Voleindigt enz.*

Consummer, (v. a.) *Voleinden voltrekken; consumer la viande, het vleesch sterk uitkooken; un mariage, een huwelyk voltrekken; des marchandises, waaren verslyten, verzeeren.*

Consumptif, ive (adj.) *Teeringagtig.*

Consumption, (f) *De teering, uitteering, item verzeering, consumptie der Levensmiddelen.*

Consonance, (f) *Gelykluidenheid; 't zamenstemming.*

Consonant, te (adj.) *Gelykluidend; overeenstemmend; meedestemmend.*

Consonne, (adj. & f.) *consonne ou lettre consonne, een meedeklinker.*

Consort, (m) *Metgezél, compagnon, participant.*

Consoûde, (f) *Waal-wortel, smeer-wortel (Geneesk.)*

Conspirateur, trice (m. & f.) *t'Zamenzweerder, vloekverwant; t'zamenzweester.*

Conspiration, (f) *t'Zamenspanning, t'zamenzweering, aanslag.*

Conspirer, (v. n. & a.) *t'Zamenzweeren, t'zamenrotten; conspirer la mort de quelcun, eenen toeleg maaken om iemand het Leven te beneemen; tout conspire à votre perte, alles werkt mee tot uwen ondergang.*

Constamment, (adv.) *Standvastiglyk, bestendiglyk, gestadiglyk; zekerlyk, gewisselyk.*

Constance, (f) *Standvastigheid; volharding.*

Constant, ante (adj.) *Standvastig; zeker; amant constant, een standvastig minnaar; il n'y a rien de plus*

plus constant, daar is niets zekerder.

Constater, (v. a.) Eene zaak grondelyk bewyzen (in Rechten).

Constellation, (f) Gesternte; être né sous une heureuse constellation, onder een gelukkig teken geboren zyn.

Contier, (v. n.) il conste, que... het is bekend, vast, dat... (in Rechten).

Consteration, (f) Ontstellenis, ontroering, neerslagtigheid.

Consterner, (v. a.) Ontstellen, verschrikken.

Constitution, (f) Versopping, hardlyvigheid.

Constiper, (v. a.) Versoppen, binden, hardlyvig maaken.

Constituant, ente (adj.) Magtgéver, aansteller, constituent.

Constitué, ée (adj.) Aangesteld; un homme bien constitué, een wel gesteld mensch; rente constituée, opgeregte rent.

Constituer, (v. a.) Aanstellen, enz. magt geven; renten oprigten; le mélange des éléments constitue les corps, uit de vermenging der hoofdstoffen (elementen) bestaan de Ligchaamen; se constituer juge d'une affaire, zig tot Rechter eener zaak opwerpen; se constituer pleige, zig borg stellen.

Constitut deprécaire, Wegschenking van goederen, waar van men het vrugt-gebruik aan zig behoud.

Constitution, (f) Ligchaamsgesteldheid; oprichting; aansjelling, magt geving.

Constitutionnaire, (m. & f.) Aansteller; oprichter.

Construteur, (m) Spier die iets toetrekt.

Constriction, (f) Zamentrekking, toetrekking.

Constringent, ente (adj.) Zamentrekkend.

Construccion, (f) Bouwing, sichten; woord-schikking, (constructie) (in spraak.)

Construire, (v. a.) Stichten, bouwen; woorden zamentrekkend.

Construit, ité (adj.) Gebouwd; geschild.

Consubstantialité, (f) Medewezendlykheid, medezelfstandigheid; (in Theol.)

Consubstantiel, elle (adj.) Medewezig.

Constitutionnellement, (adj.) Medezelfstandiglyk.

Consul, (m) Romeinsch-burgermeester eertyds, nu consul of scheidsman der Kooplieden.

Consulaire, (adj.) dignité consulaire, Burgermeesterlyke waardigheid.

Consulairement, (adv.) Burgermeesterlyk; dog nu op de wyze van een Consul.

Consulat, (m) Burgermeesterschap; Consuls ampt (n).

Consultant, (m) Een raad-vragende; Avocat consultant, Advocaat die men consulteerd.

Consultation, (f) Raadpleging; raadgeving.

Consultative, (adj.) avoir voix consultative, eene raadgevende stem hebben.

Consulter, (v. a.) Raad-plegen; raadvraagen; beraadslaagen; consulter ses forces, zyne magt overwegen, nagaan; consulter les livres, de boeken nazien; consulter le chevet, (spr. w.) iets rypelyk overwegen, 'er eerst opslaapen.

Consulteur, (m) Raad-geever, (in geestl. zaken of ordens).

Consumer, (v. a.) Vertieren verkwisten, doorbrengen; consumer ses forces, zyne krachten krenken, verspillen; consumer d'ennui, van zorg, kommer of verdriet verteerd worden.

Contact, (m) Aanraaking van twee ligchaamen, (in Natuurk.)

Contadin, (m) Inwoonder van het Land.

Contagieux, euse (adj.) Besmettelijk, aansteekend.

Contagion, (f) Besmetting, Pest; zede-bederving.

Contailles, (f. pl.) De slegtste zyde van den zy-worm.

Contamination, (f) Bezoedeling, (oud. w.)

Contaminer, (v. a.) Bevleken, bezog-

bezoedelen (oud. w.) (Zie Souiller).

Conte, (m) Reekening (Zie compte).

Conte, (m) *Verdigtzel*, sprookje, praatje (n) *versiering*, vertelling, klugt (f); conte agréable, vermakelyke, aardige vertelling; conte pour rire, lach-praatje; conte gras, ongezouten of vuil praatje; contes à dormir debout, praatjes voor de wask; conte de vieille, de peau d'ane, de la cigogne, de ma mère Poie, borgne, jaune, bleu, en l'air, oud wyfs vertelling, spin-roks-praatje, knapuil; quels contes! watter praatjes! contes étranges, wonderbaare of vreemde vertellingen; ce sont des contes que tout cela, dat zyn al te maal vertellingen.

Contemplateur, trice (m. & f.) *Beschouwer*, overdenker; beschouwster.

Contemplatif, ive (adj.) *Bespiegeland*, opgetrokken in gedachten; Théologie contemplative, *beschouwende Godgeleerdheid*.

Contemplation, (f) *Beschouwing*, bespiegeling.

Contempler, (v. a.) *Beschouwen*, bespiegelen, overdenken; contempler les Cieux, *den Hemel beschouwen*.

Contemporain, aine (adj. & f.) *Auteurs contemporains*, gelyktydige Schryvers; c'est mon contemporain, *hy is myn tydgenoot*.

Contempieur, (m) *Veragter*, verfoeder.

Contemptible, (adj.) *Veragtelyk*, verfmadelyk.

Contenance, (f) *Inhoud* (m) (van een vat, enz.) *houding*, *gestalte*, *zwier* (f); *gelaat*, *postuur* (n); cette femme ne sait quelle contenance tenir, *dje vrouw weet niet welke houding zy aanneemen zal*, *porter quelque chose par contenance*, *iets uit verdraagen dragen*; perdre contenance, *verlegen worden*; épier la contenance des ennemis, *des vyands houding*, oogmerk bespieden.

Contenant, (m) Le contenant est toujours plus grand que le contenu, *de omtrek, omvang van iets, is eltyd groter als den inhoud*.

Contendant, ante (adj.) *Princes*

contendants, parties contendantes, *strydende Vorsten*, *strydende partyën*.

Contenir, (v. a.) *Inhouden*, *bewatten*, *behelzen*; *beteugelen*, *inbinden* enz.; livre qui contient l'histoire de . . ., *boek dat de geschiedenis, historie behelst van . . .*; la chambre ne peut pas les contenir tous, *de kamer kan ze niet alle bergen*; contenir le peuple dans son devoir, *het volk in hunnen plicht houden*.

Se Contenir, (v. r.) *Zig inbinden*; se contenir dans les bornes de la raison, *binnen de paalen van redelykheid blijven*.

Content, ente, (adj.) *Vergenoegt*, *te vreedden*, *voldaan*.

Contentement, (m) *Genoegen* (n); *voldoening*; *betaaling* (f); contentement passe richesse, *vergenoeging gaat boven rykdom*; le contentement est plus dans le cœur & la satisfaction est plus dans les passions, *hier uit blykt het verschil tusschen deze twee synonyma (gelykluidende woorden)*.

Contenter, (v. a.) *Vergenoegen*, *te vreedden stellen*, *voldoen*; contenter ses passions, *zyne lusten boeten*; se contenter, (v. r.) *zig vergenoegen*.

Contentieusement, (adv.) *Twistgieriglyk*.

Contentieux, euse (m. & f.) *Twistgierig*, *kyfagtig*.

Contention, (f) *Twist* (f), *krakkeel* (n); contention d'esprit, *inspanning van geest*.

Contenu, (m) Le contenu d'une lettre, *den inhoud van een brief*.

Contenu, ue (adj.) *Begreepen*, *vervat*.

Conter, (v. a.) *Vertellen*, *verhaalen*, *conter* une aventure, *een geval-vertellen*; conter des fornettes, *des fagots*, ou, en conter des belles, *klugtjes vertellen*; il nous en a bien conté, *hy heeft ons zoo wat wys gemaakt*; en conter à une femme, lui conter fleurettes, *een vrouwsperfoon zoo wat voor praten*, *op de mouw spelden*; elle s'en fait conter, *zy laat zig wat wys maaken*.

Conter, (v. a.) *Tellen*, *rekenen*. (Zie Compter).

Con-

CON.

Contestable, (adj.) *Betwistbaar*, dat *betwist*, tegengesproken kan worden.

Contestant, ante (adj. & subst.) *Twisfende*; les *contestants*, de *twisfende*, *krakkelende partyën*.

Contestation, (f) *Betwisting*, *stryd* (f), *krakkeel*, *geding* (n).

Contester, (v. a.) *Twisten*, *sryden*, *krakkeelen*; iemand iets *betwisten*.

Conteur, euse (m. & f.) *Verteller*; *zweetzer*; *vertelfter*; *conteur* de *sornettes*, een *beuzelavr*, *klugtverteller*.

Contexture, (f) *t' Zamenbinding* (f), *t' zamenweeffel* (n); (als van *sieren*, *vézels* enz.).

Contigu, ue (adj.) *Aanpaalende*; *maison contigue*, *naast gelegen huis*.

Contiguïté, (f) *Aanraaking*, *aanpaaling*, *aanslooting*.

Continence, (f) *Ingetogenheid*, *maatigheid*, *onthouding*.

Continent, ente (adj.) *Ingetogen*, *matig*, *kuisch*.

Continent, (m) *Het vaste Land*, (in *Landbeschr.*).

Contingence, (f) *Gebeurtelykheid*; *selon la contingence des affaires*, des *cas*, na dat de *zaaken* *uitvallen*.

Contingent, ente ou *casuel*, elle (adj.), *Gebeurlyk*, *onzeker*, dat *gebeuren* kan of niet.

Contingent, (m) *Aandeel*, *contingent* (n).

Continu, ue (adj.) *Geduurig*, *gestadig*; *fièvre continue*, een *aanhoudende koorts*; *quantité continue*, eene *aan een hangende* of *onafgebrokene hoeveelheid* (*quantiteit*); *basse continue*, *generaale bas* (in *Musiq.*).

Continuateur, (m) *Vervolger*, *voortzetter* van *eenig werk* of *schrift*.

Continuation, (f) *Volherding* (f), *vervolg* (n).

Continue, (f) *La continue l'emporte*, *deni aanhouder wint*; *à la continue*, *by vervolg* van *tyd*, *by aanhouding*.

Continuel, elle (adj.) *Geduurig*, *gestadig*, *onophoudelyk*.

Continuellement, (adv.) *Geduuriglyk*, *zonder ophouden*.

CON.

157

Continuement, (adv.) (*lees* *continûment*) *Geduurig*, *onophoudelyk*.

Continuer, (v. a.) *Volherden*, *aanhouden*, *vervolgen*; *continuer une muraille*, eene *muur langer* of *verder voortbouwen*; *continuer quelqu'un dans son emploi*, iemand in *zyne bediening* *laten blyven* of *langer houden*.

Continuité, (f) *Vervolg* (n), *onafgebrokenheid*, *aanhouding*, *voortwaaring* van iets.

Contondant, ante (adj.) *Plesterend*, dat *quetst* of *kneust*, en niet *snyd*, als: een *knuppel*, enz. (in *Heelk.*).

Contorsion (f) des *membres*, *wringing*, *draaijing*, *bogmaaking* der *ledemaaten*.

Contour, (m) *Omtrek*, *omkreits* van iets; *le vaste contour*, het *wareldron*d (by *Dicht.*).

Contourner, (v. a.) *Den omtrek ergens* *aan maaken*, als *aan Schilderjen* enz.

Contract. (*Zie* *Contrat*).

Contractant, (adj. & subst.) *Een verdrag*, *verding*, *verbintenis aangaande*; item *t' zamentrekkend*, *inkrimpend* (in *Ontleedk.*); item *een die eene verbintenis aangaat*, een *contractant*, eene *contractante*.

Contracte, (m) *Een verkort woord* (in *Spraak.*).

Contracter, (v. n.) *Een verdrag*, eene *verbintenis aangaan*, *maaken*; un *mineur* ne peut valablement *contracter*, een *minderjarige* kan geen *contract* van *eenige waarde* *maaken* of *aangaan*. **Contracter**, (v. a.) *Bekomen*, *verkrygen*; *contracter ou gagner une maladie*, eene *ziekte krygen*; *contracter une habitude*, eene *gewoonte aanneemen*, *zich iets aanwennen*; *contracter des dettes*, *schulden maaken*; *contracter amitié*, *vriendschap maaken*; se *contracter*, (v. r.) *t' Zamentrekken*, *krimpen* (van *zenuwen*); *verkort worden* (in *Spraak.*).

Contraction, (f) *Krimping*, *t' zamentrekking* der *zenuwen*; in een *smelting* van *twee letteren* (in *Spraak.*).

Contractuel, elle (adj.) *t' Geen*

tot een verdrag behoord, contract-
matig.

Contracture, (f) *Verdunning der
zuilen.*

Contradictieur, (m) *Tegensprekker,
tegenparty (in Rechten).*

Contradiction, (f) *Tegenspraak
(f), cela implique contradiction,
dat behelst tegensrydigheid.*

Contradictoire, (adj.) *Tegenspre-
kelyk, tegensrydig; arrêt contradic-
toire, vonnis door den Rechter in 't
byzyn van twee partyën uitgesproken.*

Contradictoirement, (adj.) *Tegen-
srydiglyk.*

Contraignable, (adj.) *Die te dwin-
gen, te noodzaaken is.*

Contraindre, (v. a.) *Dwingen,
noodzaaken, dringen, nypen, klem-
men, benaauwen, enz., contraindre
quelcun, iemand noodzaaken; cet ha-
bit me contraint, dat kleed klemt
my; l'étude le contraint, de letter-
oeffening (studie) valt hem zwaar; se
contraindre, (v. r.) zich bedwingen,
maatigen.*

Contraint, ainte (adj.) *Gedwon-
gen, genoodzaakt; il est fort con-
traint avec les personnes de qua-
lité, hy staat by lieden van aanzien
zeer verlegen; ityle contraint, ge-
dwongen styl; contraint dans son
habit, in zyn kleed geprangd.*

Contrainte, (f) *Dwang (m), ge-
weld (n); sans contrainte, onbedwon-
gen; contrainte de corps, lyfswang,
arrest; la contrainte est grande
dans cette maison, men le fd zeer
gedwongen, gegeneerd in dat huis.*

Contraire, (adj. & subst.) *Strydig,
tegensrydig, niet overeenkomende; a-
voir le vent contraire, den wind
tegen hebben, tegen den wind vaaren;
la fortune lui fût contraire, het
geluk diende hem niet; contraire à la
santé, srydig met de gezondheid; le
froid & le chaud sont deux con-
traires, de koude en hitte zyn twee
srydige dingen; au contraire (adv.)
in 't tegendeel.*

Contrariant, ante (adj.) *Tegen-
strevend; humeur contrariante, te-
gen strevige inborst.*

Contrarier, (v. a.) *Wederstreeven,*

*wederstreeken, dwarsboomen; vous
ne faites que contrarier, gy doet
niet dan tegensstreeven, tegenkanten.*

Contrariété, (f) *Tegensrydigheid
(f), verschil (n).*

Contraste, (m) *Woordenstryd, re-
dentwist (oud w.).*

Contraste, (m) *Verscheidendheid
(f), verschil in de voorwerpen (n) (in
Schild. en Bouwk.).*

Contraster, (v. a. & n.) *De ge-
steltentissen der voorwerpen verscheiden-
lyk vertoonen, zulks dat het eene ge-
boogen en het andere staande is enz.*

Contrat, (m) *Verdrag, overeen-
komst, voorwaarde (f); contrat de
mariage, huwelijksche voorwaarde;
faire, passer, dresser un contrat,
een contract maaken.*

Contravention (f) *aux loix, over-
treeding, verbreekinge der wetten.*

Contre, (prep.) *Tegen, tegens; te-
gens over; nevens; agir contre les
loix, tegens de wetten handelen; aller
contre vent & marée, tegen wind
en stroom vaaren; il étoit assis con-
tre moi, hy zat neffens my, il est
logé contre l'Eglise, hy woond digt
by de Kerk; mettez ice pot contre
le feu, zet die pot digt by het vuur;
je n'ai rien à dire contre, ik heb
er niets tegen te zeggen; dire le
pour & le contre, het voor en te-
gen, het pro en contra zeggen; ci
contre, hier tegens over; tout con-
tre, digt by, nevens aan.*

Contre-Amiral, (m) *Schout by
nacht, (zee w.)*

Contre-balancer, (v. a.) *Cette
perte ne peut contre-balancer le
profit qu'il a fait auparavant, dat
verlies kan de winst, die hy te vooren
gedaan heeft, niet opweegen of daar
by vergeleeken worden.*

Contrebande, (f) *Marchandises
de contrebande, verbodene waaren.*

Contrebandier, (m) *Een die ver-
bodene waaren inbrengt, een sluikhan-
delaar.*

Contrebarre, (f) *Streep ter lin-
kerhand (in Wapenk.).*

Contre-bas, (adv.) *Nederwaards.*

Contre-basse, (f) *Tegen bas (in
Muziek).*

Contre-batterie, (f) *Tegen-schiet-schans; (figuurl.) aankanting tegens vyandelyke aanflagen.*

Contre-billet, (m) *Handfchrift dat het voorrige vernietigd, een revers.*

Contre-bittes, (f. pl.) *Beeting-knies of stuinders (in Scherpsb.)*

Contre-bondir, (v. n.) *Terug springen (als een bal)*

Contre-carène, (f) *Tegenkiel, kolssem eener galci.*

Contre-carrer, (v. a.) *Tegenstreeven, zig tegen iemand aankanten, iemand den voet dwars zetten, hinderen.*

Contréchange, (m) *Verwisseling, ruiling (f).*

Contre-charme, (m) *Middel tegen de tooverrye (n).*

Contre-chassis, (m) *Raam of borde die tegens eene andere aangezet word (f).*

Contre-cœur, (m) *Tegenzin; slaande plaat in een Schoorsteen, faire une chose à contre cœur, iets met tegenzin doen.*

Contre coup, (m) *Weêrsluit, weerflag; blessé par le contre-coup, van den weêrsluit gekwetst; j'ai eu le contre-coup de votre malheur, ik heb de weêrsluit, het gevoelen van uw ongeluk gehad.*

Contre-danse, (f) *Een conterdans.*

Contredire, (v. a.) *Tegenspreken; ces choses se contredisent, die dingen spreken zich zelven tegen. NB. dit werkw. word geconjugeerd als dire, uitgenomen dat men zegt vous contredisez en niet contreditez.*

Contredisant, ante (adj. & subst.) *Tegensprekende, twisfgierig; een tegenspreker.*

Contredit, (m) *Tegenspraak; wederlegging (f); sans contredit, zonder tegenspraak.*

Contredit, ite (adj.) *Zie contredire.*

Contrée, (f) *Een Landschap, gewest (n) Landsreek (f).*

Contre-enquête, (f) *Contra-onderzoek (in Rechten) (n).*

Contre-espallier, (m) *tegenlatwerk in een tuin om boomen tegen op te leiden (n).*

Contre-étambot, (m) *Slemphout (n) aan den achterstevan van een Schip.*

Contre-étrave, (m) *Slemphout (n) aan de voorstevan.*

Contrefaçon, (f) *Nadruk van een boek; namaakzel van iets (n).*

Contrefaction, (f) *Nadruk van eenig boek.*

Contrefaire, (v. a.) *Namaaken, nabootzen een boek nadrukken; contre-faire l'écriture de quelqu'un, iemands hand natschryven; contre-faire le dévot, de schynbeilige speelen;*

Contrefaiseur, (m) *Nabootzer, natiaper; nadrukker.*

Contrefait, aite (adj.) *Nagebootst, nagevolgd; mismaakt, lelyk; on a confisqué tous les exemplaires contrefaits, men heeft alle de nagedrukte exemplaren, verbeurd verklaard.*

Contrefanons, (m. pl.) *Nok gordingen (zee w.)*

Contreface, (f) *tegen-band, lyst (in Wapenk.)*

Contre-fenêtre, (f) *Een dubbeld vengster, (n).*

Contre-fiches, (f. pl.) *Kruisbanden, (in Bouwk.)*

Contre-finesse, (f) *Tegenlist (m).*

Contre-forts, (m. pl.) *Tegenpielaaren, muur die eene andere onderschoort (f).*

Contrefugue, (f) *Weêrgalm in 't zingen.*

Contregage, (m) *Tegenpand (n).*

Contregager, (v. a.) *Een tegenpand neemen.*

Contre-garde, (f) *Drieboekige borstweering, tot dekking van een bolwerk (in vestingb.).*

Contre-hacher, (v. a.) *De schaduw op een plaat door kruis streken verdonkeren (by Graveerders).*

Contre-hachures, (f. pl.) *Kruisstreken op een kopere plaat.*

Contre-hâtier, (m) *Staande spitzyer met verscheide haaken.*

Contre-haut, (adv.) *Na boven, opwaards (in bouwk.)*

Contre-hermine, (f) *Een zwart veld met zilver gespikkeld (in Wapenk.)*

Contre-jauger, (v. a.) *De balken tegens*

tegens malkander afpassen (in Bouwk.)
 Contre-jour, (m) *Valsch-licht* (n).
 Contre-jumelles, (f. pl.) *Steene wangen in een riool*.
 Contre-latte, (f) *Spar of rib van een dak, waar op de latten gespykerd worden*.
 Contre-latter, (v. a.) *Dak-sparren leggen*.
 Contre-lattoir, (m) *Lat-hamer*.
 Contre-lettre, (f) (*Zie contre-promesse*).
 Contre-maitre, (m) *Bootsman of onderstuurman op een Schip*.
 Contremandement, (m) *Tegenbevel* (n); *herroeping* (f).
 Contremander, (v. a.) *Zyn bevel herroepen, een tegen bevel geeven*.
 Contre-marche, (f) *Terug-togt, contra-marsch*.
 Contre-marée, (f) *De tegenvloed*.
 Contre-marque, (f) *Tegen-merk; item een valsch, nagemaakt merk*.
 Contre-marquer, (v. a.) *Tekenen met een contra-merk; item een merk nabootzen; ook een paarden tand merken*.
 Contre-mine, (f) *Tegen-myn; list tegen list*.
 Contre-miner, (v. a.) *quelcun, l'ennemi, tegen iemand, den vyand inwerken, contramineeren*.
 Contre-mont, (adv.) *aller contre-mont ou à contre-mont, tegen stroom vaaren; tomber à la renverse les pieds contre-mont, achter over met de voeten om hoog vallen*.
 Contremur, (m) *Tegen-muur* (f).
 Contremurer, (v. a.) *Een' tegen muur metzelen; contremurer un fossé, een' gragt met muuren bekleeden*.
 Contreongle, (m) *Verkeerd spoor* (n) (*Jagt w.*)
 Contre-ordre, (m) *Een tegenbevel* (n).
 Contrepalé, ée (adj.) *Tegen malkander gepaald* (in Wapenk.)
 Contre-partie, (f) *discant, tegenzang* (m) (in Muziek) *item contra-boek*.
 Contrepassant, (adj.) *Tegen malkander schrydend* (in Wapenk.)
 Contrepeser, (v. a.) *Tegen opweegen*.

Contre-pied, (m) *Het tegendeel* (n); *il faut prendre le contre-pied de ce qu'il dit, men moet het geene hy zegt net anders om, averegts verstaan*.

Contrepoids, (m) *Tegenwigt; lood van 't braad spit* (n); *Koorde dansers stok* (m).

Contrepoil, (m) *à contre poil, tegen't hair in, tegen de vleug; prendre une chose à contre poil, eene zaak verkeerdelyk opvatten, verstaan*.

Contrepointer, (v. a.) *Bestikken, als dekens, behangzels enz; eene battery tegen eene andere opwerpen, item tegenspreken, wederstreeven*.

Contrepointier, ou contrepointeur, *Tapyt-maaker, stikker*.

Contre-poison, (m) *Tegen gift* (n).
 Contreporte, (f) *Tweede deur, voordeur*.

Contreporteur, (m) *Een die met zyn waar omloopt*.

Contreporter, (v. a.) *Met Koopmanschappen omloopen*.

Contreposer, (v. a.) *Een post verkeerd overdragen* (By Boekhoud).

Contreposition, (f) *Verkeerde overdraging*.

Contre-potencé, ée (adj.) *Met krukken kruiswyze gesteld* (in Wapenk.).

Contrépreuve, (m) *Overdruk eener plaat*.

Contrépreuver, (v. a.) *Overdrukken, dat is, wanneer de Plaatdrukkers een vel schoon papier leggen op een nog nat zynde gedrukte plaat, waar door de figuur verkeerd op het eerste komt te staan*.

Contre-promesse, (f) *Een tegen-schrift, revers* (n), *waar door een vorig geschrift vernietigt wórd of zyn recht verliest; men zegt ook contre-Lettre*.

Contre-quille, (m) ou *carlingue, de kolsen van een Schip*.

Contre-rampant, ante (adj.) *Kruipende tegen malkander* (in Wapenk.)

Contre-ronde, (f) *Tegen-ronde* (in Krygsk.)

Contre-ruse, (f) *Tegen-list*.

Contre-salut, (m) *Tegen-groet met het geschut*.

Contre-sanglon, (m) *Zadel-riem, die*

die aan den buikriem vast gemaakt word.

Contre-scarpe, (f) De buiten kant der gragt, eener vesting.

Contre-scél, (m) Tegenzegel, op de linker hand (n).

Contre-sceller; (v. a.) Tegen zegenen.

Contre-seing, (m) Neven of mede ondertekening (f).

Contre-sens, (m) Verkeerden, tegengesteld zin; prendre le contre sens d'une chose, iets in eenen averegtsen zin opvatten; agir à contre sens, verkeerdelijk te werk gaan.

Contre-signer, (v. a.) Neven of mede onderschryven, laager ondertekenen.

Contretemps, (m) Onverwagt toeval (n), binderpaal (m); facheux contretemps, verdrietige tusschenkomst; faire un contretemps, eene ontydige daad begaan; contre temps, tred buiten de maat; à contre temps, ontydig, ten onpasse.

Contre-tirer, (v. a.) Eene Schildery enz. nateekenen, natrekken, nabootzen.

Contrevallation, (f) Tegenborstweering.

Contrevenant, ante (adj. & f.) Overtreedende; overtreeder eenes gebods, vergelyks, enz.

Contrevenir (v. n.) aux ordres du Roi, des Konings bevelen overtreeden.

Contrevent, (m) Een houten vengster, een blind voor de glazen (n).

Contrevérité, (f) Valsche loftruiting, spitschrift.

Contre-visite, (f) Een tweede visitatie der Tollenaaren.

Contribuable, (adj.) Schatting schuldig.

Contribuer, (v. a.) Schatting betaalen; toebrengen; contribuer à la fortune de quelqu'un, tot iemands geluk het zyne toedoen, hem helpen.

Contribution, (f) payer de grosses contributions, groote brandschattingen betaalen, contribution au fol la livre, ou, au marc la livre (in rechten) inboeting, verlies eenes Creditteurs in een' gefailleerden boedel.

Contrister, (v. a.) Bedroeven.

Contrit, ite (adj.) Bedroefd wegens zyne zonden.

Contrition, (f) Droefheid (f), berouw (n).

Contrôle; (m) Een contra-bok item een controleurs ampt (n).

Contrôler, (v. a.) 't contra-boek houden; van anderen qualyk spreken of op dezelve vitten.

Contrôleur, (m) Een contra-boekbouder; een knibelaar, vitter.

Controverse, (f) Religie-rwist.

Controversé, ée (adj.) lieu de L'écriture controversé, Een Schriftpuurplaats daar over gerwist word.

Controversiste, (m) Een die slydige geloofslukken verdédigt of daar over schryft.

Controuvaille, (f) Een verdigtzel (n), fabel (f).

Controuver (v. a.) des mensonges, leugens verzinnen, verdieren.

Contumace, (f) Ongehoorzaamheid, koppigheid van eenen gedaagden, dog niet voor 't gerecht verschynden persoon; juger, condamner par contumace, by verstek of wegens achterblyven (Default in rechten) vonnissen.

Contumacer, (v. a.) Wegens achterblyven (default of non-comparitie) vonnissen.

Contumax, (adj. & f.) Ongehoorzaam; een die uit koppigheid niet voor 't gerecht verschynd, compareerd (Rechts w.)

Contus, use (adj.) Gequetst, gekneust (Heelm. w.)

Contusion; (f) Kneuzing (by Heelm.)

Convaincant, te (adj.) Overtuigend.

Convaincre, (v. a.) Overtuigen.

Convalescence, (f) Geneezing, wederverkryging der gezondheid.

Convalescent, te (adj. & f.) Herstellend; een die aan 't beteren is.

Convenable, (adj.) Behoorlyk, bequaam; cela est convenable au bien de l'état, dat is dienstig voor 't gemeene best; temps convenable à l'ouvrage, de nodige of behoorlyke tyd tot het werk.

Convenablement, (adv.) Behoorlyker wyze.

Convenance, (f) Overeenkomst; ces choses n'ont point de convenance,

nance, *de dingen hebben geene gelykheid met malkander.*

Convenant, ante (adj.) (*oud w.*) *Welwoegend.*

Convenir, (v. n.) *Betaamen, behooren, overeenkomen, passen; cela me convient pas, dat betaamt niet; convenir de quelque chose, over iets eenig worden, accordeeren.*

Conventicule, (m) *Geheime byeenkomst, sluip vergadering (f).*

Convention, (f) *Overeenkomst (f), verdrag, accoord (n).*

Conventionnel, elle (adj.) *Dat in een vergelyk begreepen is.*

Conventionnellement, (adv.) *Met verdrag.*

Conventualité, (f) *Klooster-broederschap.*

Conventuel, elle (adj.) *Kloosterlyk.*

Conventuellement, (adv.) *Kloosterlyk.*

Convers, se (adj.) *Frere convers; socur converse, leek-broër; leekzuster in een klooster.*

Conversable, (adj.) *Vriendelyk; il n'est pas conversable, daar is met hem niet om te gaan.*

Conversation, (f) *Omgang, verkeer; t'zamenpraak; lier conversation avec quelcun, zich met iemand in een gesprek inlaten.*

Converser, (v. n.) *Verkeeren, omgang hebben; gesprek houden.*

Conversion, (f) *Bekeering der zondzaaren; verwisseling, verandering der metaalen; het wenden, omdraaijen der Soldaaten.*

Converso, (m) *'s Dek tusschen de groote en fokke mast (Portug. w.)*

Converti, ie (adj. & subst.) *Bekeerd, veranderd; les nouveaux convertis, de nieuw bekeerde.*

Convertible, (adj.) *Dat veranderd kan worden.*

Convertir, (v. a.) *Bekeeren; omwenden, veranderen; convertir l'eau en vin, het water in wyn veranderen; convertir le mal en bien, het kwaad in goed veranderen; se convertir, (v. r.) zich bekeeren, veranderd worden.*

Convertissement, (m) *Omsmelting, verandering der metaalen, enz. (f).*

Convertisseur, (m) *Bekeerder.*

Convexe, (adj.) *Bol-rond, kogelrond; miroir convexe, bol-spiegel.*

Convexité, (f) *Bol-rondigheid, rondte.*

Conviction, (f) *Overtuiging.*

Convie, ée (adj. & subst.) *Genodigt; een genodigde, een gast.*

Convier, (v. a.) *Nodigen, te gast verzoeken; la pauvreté le convia à &c. de armoede dwong hem te enz.*

Convive, (m) *Mede-gast.*

Convocation, (f) *t' Zamen roeping, beschrijving.*

Convoi, (m) *Geleide; scheepsgeleide, konvoy (n); toevoer van een Léger (f); convoi funèbre, lykstaafte.*

Convoitable, (adj.) *Begeerlyk, begeerbaar, (oud w.).*

Convoiter, (v. a.) *Zeer begeeren, (oud w.).*

Convoiteux, euse (adj.) *Begeerlyk, (oud w.).*

Convoitise, (f) *Groote begeerlykheid, lust (f), verlangen (n).*

Convoler (v. n.) en secondes nocces, *voor de 2de maal trouwen, (Rechts w.).*

Convoyer (v. a.) *les Etats, de Staaten t'zamen roepen.*

Convoyer, (v. a.) *Geleiden, konvoyeeren tegens vyandelyke aanval.*

Convulsif, ive (adj.) *Stuiptrekkend.*

Convulsion, (f) *Stuip, stuiptrekking, kramptrekking; (figuurl.) gedwongene, onnatuurlyke gebaerden; item schudding, beroering in een Staat; of ook van eene aardbeving.*

Convulsionnaire, (m) *Een die stuiptrekkingen heeft, waar door men ook eenige nieuwe Geestdryvers verstaat.*

Coobligé, ée (adj. & subst.) *Mede verplicht; een mede-verbondene voor eene schuld.*

Coopérateur, (m) *Mede-werker, mede-arbeider.*

Coopération, (f) *Mede-werking.*

Coopératrice, (f) *Mede-werkster.*

Coopérer, (v. n.) *Mede-werken.*

Cooptation, (f) *Verkiezing, aanneeming (in hoogegeb. gebr.)*

Coopter, (v. a.) Eenpariglyk verkiezen, aanneemen (op hoogescb.).

Copartageant, ante (adj. & subst.) Mede-deelagtig; mede-deelgenoot.

Copeau, (m) Een spaan (van hout).

Copec. (Zie Copique).

Copermutant, (m) Een die een leen of geestelyk ampt met eenen anderen ruild.

Copie, (f) Affchrift (n); copy; nabootzing, namaaking (f); opstel (n); Boekdruckers copy (f); copie collationnée à l'original, affchrift dat tegen het oorsprongkelyke overgelezen is; ce tableau n'est qu'une copie, die schildery is maar een namaakzel.

Copier, (v. a.) Affbryven, copieeren, namaaken.

Copieusement, (adv.) Saigner, boire copieusement, overvloediglyk, ruim aderlaaten; wakker drinken.

Copieux, euse (adj.) Une langue copieuse, eene taal die ryk van woorden is.

Copique, (m) Een copek, (Russische munt, 100 in een roebel, omtrent een halve stuiv. holl. waard).

Copiste, (m) Naschryver, Copist.

Copropriétaire, (m. & f.) Mede-eigenaar; mede-bezitter.

Copter, (v. a.) Kleppen, de klok kleppen.

Copulatif, ive (ad..) Koppelend, samenvoegend (in spraakk.).

Copulation, (f) Paaring, samenvoeging, koppeling.

Copule, (f) 't Samenpaaring.

Coq, (m) Een haan; coq de bruïere, kor-baan; chant du coq, baanen gekraai; coq d'inde, een kalkoen, kalkoensche baan; coq de clocher, weér-baan van een tooren; c'est le coq du village, hy is de voornaamste van het dorp, het baantje van de baan; il est là comme un coq en pâte, hy heeft daar goede dagen (spr. w.); coq à l'âne, ongerymde, ongezoute redenvoering, van den os op den ezel; ce que vous dites là est un franc coq à l'âne, het geen gy daar zegt, hangt aan malkanderen als droog zand (spr. w.).

Coque, (f) Eyer-schaal, dop; noot-

schaal, schel van vrugten, tonnetje van een zy-worm; kink, draai in een touw; manger un œuf à la coque, een ei uit den dop eeten.

Coquelicot, (f) Klapper-roos (f); het baanen-gekraai (n).

Coqueline, (v. n.) Kraaien als een baan.

Coquelourde, (f) Anemoon (zeke-re bloem).

Coqueluche, (f) Kinkhoest (m); monniks-kap (f); il est la coqueluche de la cour, hy is aan het hof byzonder wel gezien.

Coqueluchon, (m) Een Monniks-kap (f).

Coquemard, (m) Een kètel, moor om water in te beeten.

Coquerico, (m) 't Haanen-gekraai (n).

Coqueron, (m) 't Voor-onder (n), kombuis op kleine vaartuigen (f).

Coquesigruet, (f) (Zie Coccigruet).

Coquet, ette (adj. & subst.) Etre coquet, losachtig zyn; gaerne van den minnehandel praaten; zich gemaakt opschikken; een pronker; pronkster, los Vrouws-persoon.

Coqueter, (v. n.) Van den minnehandel spreken; gemaakt, zwierig zyn, zich opkwikken; met eenen riem in een sloep van achteren wrikken.

Coquetier, (m) Een eyer-verkoop- per (m); schaalte, om een'ey in den dop op te zetten.

Coquetterie, (f) Lofse minnehandel; gemaakte opschik (m).

Coquillage, (m) Schulp-werk (n); verzameling daar van (f).

Coquille, (f) Schelp; eyer, of noot-schaal, dop; allerhande snuitzerij waar (f); slakken-huis (n); rentrer dans sa coquille, in zyn schulp kruipen; zich bergen, ergens van afzien; qui a de l'argent a des coquilles, voor geld is alles te bekomen; à qui vendez vous vos coquilles? wie denkt gy dat gy voor hebt? il vend bien ses coquilles, hy laat zich wel betalen.

Coquillier, (m) Verzameling (f), kabinet van schulpen (n).

Coquillon, (m) Roerbaak (in de munt gebr.).

Coquin, ine (adj. & subst.) Guitachtig, ondeugend; een guit, schobbejak, sielt, schelm; eene ondeugende feeks.

Coquinaille, (f) Een hoopgeboefte, schelmen- of bedel-pak (n).

Coquiner, (v. n.) Met boevenstukken, guitery omgaan; rinkelrooyen.

Coquinerie, (f) Schelmstuk (n), schelmery, ondeugendheid (f).

Coquiole, (f) Dravig (soort van onkruid onder 't koorn).

Cor, (m) Een hoorn, jacht- of posthoorn; tak van een hertshoorn; sonner du cor, op den hoorn blaazen; crier à cor & à cri, uit al zyn magt schreeuwen; cor, een likdoorn, extercog.

Corail, (m) Koraal (n); koraalboom (zee-gewas).

Corailleur, (m) Koraal-visscher.

Corallin, ine (adj.) Koraal-verwig.

Coralline, (f) Koraal-boom (m), (zekere plant).

Coralloïdes, (f. pl.) Wit koraalzaad (n).

Corbeau, (m) Een Rave (zekere roofvogel); neut (modillon) onder een balk; enterdreg (zee w.); doodgraver (by pest-ziekte).

Corbeille, (f) Korf (m).

Corbeillée, (f) Een korf vol.

Corbillard, (m) Zekere postwagen.

Corbillat, (m) Jonge Raven.

Corbillon, (m) Draag-korf; item zeker kinder-spel, aldus; je vous vends le corbillon, men vraagd, qu'y met on? moetende dan het antwoord uitkomen op on, of anders pand geeven.

Corbin, (m) Bec de corbin, trek-tangetje (by Wondb.) (n); naad-baak (in Scheepsb.) (m).

Cordage, (m) Touwerk (n).

Cordager ou faire du cordage, lyndraaijen, touwslaan.

Cor-te, (f) Touw, koord (n), reep, lyn, snoer; snaar (m); ne toucher pas cette corde là, trekt aan dat touwtje niet, roer die zaak niet aan; avoir plusieurs cordes à son arc, meer als eener raad weten; se mettre la corde au cou, zich in eene moeielyke zaak steeken; gens de sac

& de corde, galgen-aas, segt volk-je; friser la corde, den bal snyen (in de Kaatsb.); filer la corde, een strop voor zyn eigen hals maaken; corde de bois, een hout-myt, stapel.

Cordé, ée (adj.) Ballots cordés, gepakte baalen; bois cordé, gestapeld hout; rave cordée, stokkige radys.

Cordeau, (m) Lyn, meetsnoer.

Cordeler, (v. a.) Breiën, vlechten.

Cordelette, (f) Snoertje, touwtje (n).

Cordelier, iere (m. & f.) Franciscaner Monnik; Nonne; parler latin devant les cordeliers, voor den geleerden is quaad preeken, avoir la conscience large comme la manche d'un cordelier, een ruim gemoed hebben; aller sur la haquenée des cordeliers, op zyn moeders veulen ryden (spr. w.)

Cordelle, (f) Gezelschap, ahang, snoer.

Corder, (v. a.) Lyndraagen, touw slaan; corder des ballots, du bois, baalen pakken; hout stapelen, vaamen.

Corderie, (f) Een lyn-baan, touwslagery.

Cordial, ale (adj.) Hartelyk, oprecht; ami cordial, affection cordiale, hartelyke vriend, genegtheid; un cordial, eene hartsterking of hartsterkend geneesmiddel.

Cordialement, (adv.) Hartelyk, opregtelyk.

Cordialité, (f) Hartelykheid, opregte vriendschap, genegtheid.

Cordier, (m) Lyndraayer, Touwslager.

Cordon, (m) Draad, streng daar het touw van gemaakt word; rand op een muur; rand op gemunt geld; Ridder band; cordon de chapeau, boedband; cordon de foulier, schoenriem; cordon à lacer, een ryg snoer; cordon à la ratiere, geweven band.

Cordonner, (v. a.) Een snoer breiën, vlechten; munt randen.

Cordonnerie, (f) Een Schoenmaakers winkel (n); Schoenmarkt.

Cordonnet, (m) Ryg snoer.

Cordonnier, (m) Een Schoenmaaker.

Cordouan, (m) Spaansch-leër; kordouaan-leër.

Coriace, (adj.) *Taaï*; viande coriace, *taai vleesch*; homme coriace, *een vrek*.

Coriandre, (f) *Korianderzaad* (n).

Corlieu ou Courlis, (m) *Een wulp* (zeker watervogel).

Corme, (f) *Vrugt van een Sorben-boom*.

Cormier, (m) *Sorben-boom*.

Cormoran, (m) *Een waterrave*.

Cornage, (m) *Hoorn geld*, impost op 't hoorn vee.

Cornailler, (v. n.) *Scheef ingaan* (als spykers enz.)

Cornaline, (f) *Kornalyn* (n) (zeker edel gesteente).

Cornard, (m) *Een Hoorn draager*, *Hoornbeest* (gem. en smadelyk w.)

Cornardise, (f) *Hoorn dragery*.

Corne, (f) *Een hoorn*, *paarde hoef* (m); bêtes à cornes, *hoorn-vee*; corne de cerf, *hertshoorn*; elle fait porter des cornes à son mari, *zy maakt haar man tot een hoorn drager*; il fut aussi étonné que si les cornes lui venoient à la tête, *dat kwam hem zoo vreemd voor als of hy te keulen had hooren donderen* (spr. w.); corne d'abondance, *hoorn des overvloeds*.

Cornée, (f) 't *Hoornvlies van 't oog* (n).

Corneille; (f) *Kraai* (m); corneille emmantelée, *een bonte-kraai*.

Cornement, (m) *Tuiging* (f), *ge-ruis in de ooren* (n).

Cornemuse, (f) *Een zakpyp*, *doedelzak* (m).

Corner, (v. n.) *Op den hoorn blaazen*; *tuiten*; *stinken*; les oreilles me cornent, *d'ooren tuiten my*; viande qui corne, *vleesch dat een snufje, reukje weg heeft*.

Corner, (v. a.) *Iets uitbazuinen*, *ruchtbaar maaken*.

Cornet, (m) *Een blaas-hoorn*; *cornet*, (op een orgel); *cornet de po-ffillon*, *een post-hoorn*; *cornet de papier*, *een péperhuis*; *cornet*, *spreek-hoorn voor eenen dooven*; *kruid-hoorn*; *maff-koker op een klein vaartuig*; *inkt-hoorn*; *cornet d'épiffe ou Epiffioir splits-hoorn*.

Cornetier, (m) *Een hoorn-berei-der*.

Cornette, (m) *Standaard-draager*, *cornet*.

Cornette, (f) *Korhet muts* (zeker vrouwen-dracht); *Standaard der ruitery*; *cornets plaats*.

Corneur, (m) *Hoorn blaazer*.

Corniche, (f) *Lyst*, *lystwerk* (n) (in Bouw-k.); *dryf-tol* (m).

Cornichon, (m) *Hoorntje* (n).

Cornichons, (m. pl.) *Kleine kon-kommertjes*, *agurrikjes*.

Cornier, (m) *Hoekstyl* (in Bouw-k.).

Corniere, (f) *Looze dak-goot*; *cornieres*, *Hek-slutten*, *veeringen*, *ter zyden de Spiegel van een Schip*.

Cornillas, (m) *Het jong van een kraai* (n).

Cornouille, (f) *Kornoelje*.

Cornouiller, (m) *Kornoelje-boom*.

Cornu, ue (adj.) *Geboornd*, *dat hoornen heeft*; *iets dat met hoeken en winkels of uitstekende kanten is*; un compliment cornu, *een mal compliment*.

Cornue, (f) *Distilleer-fles met een' kromme hals*, *retort* (in Chym.)

Corolitique, (adj.) *Dat met loof-werk omwonden is* (in Bouwk.)

Corollaire, (m) *Toegift* (f), *aanhangzel*, *gevolg* (n) *eener voorstelling* (in redenk.)

Coronal, le (adj.) *Dat tot de hersen-pan behoord*.

Corporal, (m) *Gewyde altaardoek*.

Corporéité, (f) *Ligchaamlykheid*.

Corporel, elle (adj.) *Ligchaame-lyk*; *puniton corporelle*, *lyfstraf*.

Corporellement, (adv.) *Ligchaame-lyk*.

Corporifier, (v. a.) *Beligchaamen*, *wederom een ligchaam doen aanneemen* (in Chym.).

Corps, (m) *Ligchaam*; *compagnie*, *bende* (n); *corps sans ame*, *ligchaam zonder ziel*, *een die geest noch leven heeft*; *drôle de corps*, *aardige snaak*; *malin corps*, *doortrapte knaap*; *corps mort*, *dood ligchaam*; *cet homme n'est pas de notre corps*, *die man behoord niet tot ons gezelschap*; *corps de metier*, *een gilde*; *corps de droit*, *een wetboek*; *corps d'armée*, *krygs-beir*, *bende*; *corps de garde*, *wacht-huis*; *garde*

du corps, *lyfwagt*; corps de jupe, *ryg-keurs-lyf*; vin qui a du corps, *krachtige wyn*; à son corps defendant, *verweerder wyze*; se battre corps à corps, *tien tegen één vechten*; se jeter à corps perdu sur l'ennemi, *dol, onveritzaagd op den vyand aanvallen*; prise de corps, *persoonelyk arrest*.

Corpulence, (f) *grosse ou petite corpulence, vetheid of sengerheid des ligchaams*.

Corpuscule, (m) *Ligchaamtje (n), stofje (m natuwrk.)*

Corradoux ou Couradoux, (m) *Tusschen-wyde, tusschen twee deken (f).*

Correct, este (adj.) *Goed, zonder gebrek, volkomen*; style correct, *beschaafde styl*; ce dessin est correct, *die schets is naar de kunst*.

Correctement, (adv.) *Zuiverlyk; écrire, parler correctement, zeer net schryven, spreken*.

Correcteur, (m) *Verbeteraar; proof-leezer, corrector op eene Drukery*.

Correctif, ive (adj.) *Verbeterend; verzagend*.

Correctif, (m) *Verzagend middel (in Geneesk. en redenwoering).*

Correction, (f) *Verbetering, berisping; vermaaning; correction des mœurs, verbetering der zeeden; maison de correction, Béter-huis, Tugt-huis; correction des épreuves, proof-naziening, correctie; sauf correction, onder verbetering*.

Correctrice, (f) *Verbeteraarster*.

Corrégidor, (m) *Onder-rechter in Spanen*.

Corrélatif, eve (adj.) *Betrekkelijk; père & fils sont des termes corrélatifs, Vader en Zoon zyn betrekkelijke woorden*.

Corrélation, (f) *Betrekking die twee dingen op elkaar hebben*.

Correspondance, (f) *Onderhandeling; correspondance de sentimens, overeenkomst van gevoelens*.

Correspondant, ante (adj. & subst.) *Medehandelend, overeenkomstig; medehandelaar, handelaarster*.

Correspondre, (v. n.) *Onderhan-*

delen, correspondeeren; correspondre à l'amitié de quelcun, iemands vriendschap erkennen; se correspondre avec quelque chose, ergens mede gemeenschap hebben.

Corridor, (m) *Een galderye die ronsom een huis loopt (f).*

Corriger, (v. a.) *Verbeteren; bestraffen, berispen; corriger un ouvrage, een werk beschaaven; corriger une épreuve, een proof nazien; corrigeeren; se corriger, zig beteren*.

Corrigible, (adj.) *cet homme n'est pas corrigible, die man is niet te verbeteren*.

Corroboratif, ive (adj.) *Potion corroborative, versterkende drank*.

Corroborer, (v. a.) *Versterken, kräft geven*.

Corroder, (v. a.) *Doorknaagen, doorvreten (als sterk water)*.

Corroi, (m) *Leër-bereiding, Leër-touwing (f).*

Corrompre, (v. a.) *Verderven, bederven; verändern; verleiden; les mauvaises compagnies corrompent les bonnes mœurs, quade r' zamen-sprekingen bederven goede zeeden; corrompre des temoins, getuigen omkooopen; corrompre une passage de l'écriture, een schrifstuurplaats vervalschen; corrompre, den erf op leër maaken (by Leërtouwers); se corrompre, (v. r.) bederven, verrotten*.

Corrompu, ue (adj.) *Bedorven, ondeugend*.

Corrosif, ive (adj.) *Ineetend, bytend; corrosif (m), scherp geneesmiddel (n).*

Corrosion, (f) *Ineeting*.

Corroyer, (v. a.) *Leër bereiden; yzer aan malkaâr lassen; kalk bouwen; hout in den haak schaaven*.

Corroyeur, (m) *Een Leërtouwer*.

Corrupteur, trice (m. & f.) *Bederver, verleider; bedersster*.

Corruptibilité, (f) *Verderslyk ding*.

Corruptible, (adj.) *Vergankelyk; chose corruptible, verderfslyk ding; Juge corruptible, Rechter die om te kooplen is*.

Corruption, (f) *Verderwing; vervalsching; omkooping; corruption des hu-*

humeurs, des mœurs, verandering der vogten, der zeden.

Cors, (m) Cerf de dix cors, een Hert met 10 takken.

Corfage, (m) De ligchaams gestalte van de schouderen tot de heupen (f).

Corfaire, (m) Een zee-roover, kaa-per.

Corselet, (m) Een borst-barnas (n).

Corset, (m) Een boerinnen rokstlyf, korset (n).

Cortège, (m) Een stoet (f), gevolg (n).

Cortical, ale (adj.) Bastig, schors-sig (van cortex, bast, Lat. w.).

Corvéable, (adj.) Die Leen-heeren dienst onderworpen is.

Corvée, (f) De dienst die een Leen-man zynen Leen-heer schuldig is, leendienst; item verdrietigen arbeid.

Corvette, (f) Soort van een dubbelde sloep (f), vaarende met zeilen en riemen, gemeenlyk by een vloot, om op kondschap uit te gaan en tyding te brengen; een advys jagt (n).

Corus, (m) (Lat. w.) West-noordweste wind.

Coryphée, (m) 't Hoofd, de voor-naamste eene secte of bende.

Co-seigneur, (m) Mede-heer.

Cosmétique, (adj. & subst.) Blauket-zalf.

Cosmographie, (m) Waereld-beschryver.

Cosmographie, (f) Waereld-beschryving.

Cosmographique, (adj.) Dat daar toe behoord.

Cosmolabe, (m) Werktuig om hemel en aarde te meten.

Cosmopolitain, aine (m. & f.) Een burger, inwoonder der waereld, een die geen t'huis heeft.

Cosse, (f) De schil, peul van erweeten of boonen; kous, yzere ring in een zouw, om het doorsnyden voor te komen.

Cosser, (v. n.) se cosser, (v. r.) Met de koppen slooten als de rammen.

Cosson, (m) Een koorn-hout-of vrugt-wormtje.

Cossu, ue (adj.) Dik van schil, dikbastig.

Costal, ale (adj.) Dat tot de ribben behoord.

Côte, (f) Een rib; zee-kust, strand; rib (f), inhoud (n) van een schip; rib aan bladeren (f); geslagt (n), afkomst (f); côte en écorre, een' steile kust; côte morte, een Momiks nagelatene inboel; côte à côte, naast malkander; raser ou ranger la côte, langs de kust vaaren.

Cote. (Zie Quote).

Côté, (m) De zyde, de kant (f); à côté (prep.) de la porte, ter zyden de deur; de côté (adv.) regarder de côté, van ter zyden, dwers zien.

Côteau, (m) Een heuveltje (n).

Côtelette, (f) Een ribbetje; des côtelettes, een verken's harstje.

Coter, (v. a.) Iets aanhaalen, bybrengen (citer); op den rug van een geschrift tekenen wat het behelst; coter le prix, den prys melden, noteeren.

Coterie, (f) Een vrolyk gezelschap, (gem. w.).

Cote-rouge, (f) Kaas met roode korsten.

Cothurne, (m) Broosje, laarsje der oude Toneelspeelders (n).

Côtier, (adj.) Pilote cotier, een Stuurman die een goede Land-kenner is.

Côtiere, (f) Landstrekking, lange kust (f); een muur-bed in een turn (n).

Cotignac, (m) Quee-vleesch (n).

Cotillon, (m) Een vrouwen onderrok.

Cotir, (v. a.) Kneuzen, kwetzen, (gem. w. van vrugten gezegd).

Cotisation, (f) Schatting, belasting.

Cotiser, (v. a.) Schatten, belasten.

Cotiffure, (f) Kneuzing van vrugten.

Cotité. (Zie Quotité).

Coton, (m) Katoen (n), boom-wol (f); noppen, wolligheid op laaken; vlasbaard (m).

Cotonner, (v. a.) Met katoen vullen; se cotonner, (v. r.) met noppen, vlokken opwerpen; voos worden.

Cotonneux, euse (adj.) Wollig, week, voos, (van vrugten gezegd).

Cotonnier, (m) Katoen-boom.

Cotonnine, (f) Graf katoen tot zeilen (n).

Cotoyer, (v. a.) *Langs de kust vaaren; ergens langs gaan.*

Cotret, (m) *Takkebos* (m), *knuppel-hout* (n); *huile de cotret, ribben-smeer, slaag.*

Cotte, (f) *Geringe Vrouwen-rok* (m); *cotte de maille, malien-kolder; cotte d'armes, wapen-rok.*

Cotteron, (m) *Kort vrouwen onderrokje.*

Co-tuteur, (m) *Mede-voogd.*

Cou, (in Prosa zegd en schryft men cou, en in Poëzy col) *m de hals; sauter au cou de quelcun, iemand om den hals vliegen; mettre la bride sur le cou, den toom vieren; mettre quelcun la corde au cou, iemand den srop om den hals doen; rompre le cou, den hals breeken; rompre le cou à une affaire, een zaak verbruiën; cou de pied, het bovenste gedeelte van de voet, de vreek.*

Couard, arde (m. & f.) *Bloodaard, lasfhariige, (een weinig oud). (Zie lache, poltron).*

Couardise, (f) *Lasfhartigheid, vertzaagtheid.*

Couchant, (adj.) *Word alleen gezegd van chien couchant, leggende hond; j'arrivai à soleil couchant, ik kwam by zonnen ondergang, couchant du soleil, zonnen ondergang, het westen.*

Couche, (f) *Bedsteel, krib; kinderluur* (f); *tuin-bed* (n); *grond, grondverf* (by Schilders); *pleistering, laag kalk* (by Metzel.); *laag, rei van kaas, steenen, enz. kolf van een vuuroor; grondlegging* (in Bouwk.); *inzet* (in 't speelen) (f); *couche nuptiale, huwelyks bed; fouiller la couche, het bed bevleeken; couches, (plur.) het kraambed; être en couches, in de kraam leggen; relever, sortir de couches, uit het kraambed komen; fausse couche, een miskraam; une couche de pain & une couche de fromage, een' snee brood met een' snee kaas daar op.*

Couchée, (f) *Nagt-leger, nagtverblyf* (n); *item kosten daar van.*

Coucher, (v. a.) *Neêrleggen; coucher un malade, eenen zieken te bed leggen; coucher sur l'Etat, in*

rekeuing invoeren; coucher par écrit, in geschrift stellen; coucher au jeu, in 't spel zetten; coucher la vigne, de wynranken in d'aarde leggen, om nieuwe stammen te maaken; coucher par terre, ter aarde, op de grond leggen; coucher un fusil en joue, een snaphaan aanleggen; coucher quelque chose en joue, op iets mikken, het oog hebben; coucher l'or, het goud opdragen (by Verguld.); coucher, (v. n.) leggen, slaapen; coucher dehors, buiten 's huis slaapen; coucher sur la dure, op de grond slaapen; se coucher, (v. r.) na bed gaan, zich leggen; comme on fait son lit on se couche, van te vooren bedongen maakt daar na geen krakkeel (spr. w.); allez vous coucher, gaat na bed; il n'est pas encore temps de s'aller coucher, het is nog geen tyd om na bed te gaan; se coucher par terre, zich op de grond leggen; le soleil se couche, de zon gaat onder.

Coucher, (m) *Prier Dieu à son coucher, God bidden als men na bed gaat; je ne le voi qu'à son lever & coucher, ik zie hem niet dan wanneer by opstaat of na bed gaat; le coucher du soleil, zonnen ondergang.*

Couchette, (f) *Rust-bank, slaap-bank.*

Coucheur, euse (m. & f.) *Byslaap, byslaaper; byslaapster; slaap-gezel.*

Couchoir, (m) *Vergulders palmhoutje.*

Couci-couci. (Zie Couffi-couffi).

Coucon. (Zie Cocon).

Coucou, (m) *Koekoek.*

Coude, (m) *De elleboog* (m); *kromte, bogt* (f); *hauffer le coude, braaf zwelgen, zuipen* (spr. w.).

Coudée, (f) *Elleboogs-lengte; avoir les coudées franches, de handen ruim hebben.*

Couder, (v. a.) *Den elleboog van een mouw maaken* (by Kleerm.).

Coudoyer, (v. a.) *Met de ellebogen stooten.*

Coudraie, (f) *Bosch met hazelaars beplant* (n).

Coudran, ou godron, goudron, (f) *Har*

Harpuis daar de *Schippers* hun *touw-werk* mede *smeeren* (n).

Coudranner, (v. a.) *Touw teeren*.

Coudranneur, (m) *Een touw-teerder*.

Coudre, (v. a.) *Naaijen*; *byvoegen*, *aanbegten*; *coudre la peau du renard à celle du lion*, *het vos-sen-vel aan de leeuwen-huid begten*, (*dat is*) *list*, *beleid by magt voegen*.

Coudre ou coudrier, (m) *Haze-laar*, *hazel-nooten-boom*.

Coudrer, (v. a.) *Het leder runnen*, *looijen*.

Coudrette, (f) (*oud w.*) (*Zie Cou-draie*).

Coudroir, (m) *Looi-kuip*.

Covendeur ou co-vendeur, (m) *Een mede-verkooper*.

Coëgne, (f) *Zwaard of zwoerd van spek*.

Coëgneux, (adj.) *Sang coëgneux*, *stymig*, *kleeverig bloed*.

Coverfè, (adj.) *Tegengekeerd (in meek.)*

Couets, (m. pl.) *Halzen*, *smyten*, (*zekere groote zeil-touwen*).

Couette. *Zie coite*.

Couillons, (m. pl.) *De ballen*.

Coulage, (m) *Lekkasje*, *uitloopping* (f).

Coulamment, (adv.) *Parler écri-re coulamment*, *vlug spreken*, *schryven*.

Coulant, ante (adj.) *Ruisseau coulant*, *vlietende beek*; *style cou-lant*, *vloeiende schryfstyl*; *noend cou-lant*, *een strik knoop*.

Coulant, (m) *Een coulant*, (*zeker hals juweel der Juffrouwen*).

Coule, (f) *Een Monniks koor-kleed met wyde mouwen* (n).

Coulé, (m) *Het overspringen of even aanroeren eener noot in Mu-ziek* (n).

Coulée, (f) *Scherpheid of rondheid van een Schip*.

Coulement, (m) *Vloeiing*, *vlie-zing* (f).

Couler, (v. n. & a.) *Vloeijen*, *vlie-ten*, *loopen*; *les larmes lui coulent des yeux*, *de traanen biggelen hem of haar uit d'oogen*; *chandelle qui coule*, *een kaars die afloopt*; *le temps coule insensiblement*, *de tyd gaat*

ongevoelig voor by; *l'échelle a cou-lé & il s'est tué*, *de ladder is uitge-glipt en hy is dood gevallen*; *couler de l'argent en la main du juge*, *den Regter geld in de hand steeken*; *faire couler une clause dans un testament*, *eene clausule in een testa-ment meê invloeijen laaten*; *couler du lait*, *melk door een' teems gieten*; *couler derriere une haye*, *achter eene hegge heen sluipen*; *couler à fond*, *in de grond zinken*, *item een Schip in de grond schieten*, *booren*; *la vigne*, *les fruits ont coulé*, *de druiven*, *de vrugten zyn afgeval-len*; *il faut couler sur cette note*, *die noot moet men sleepende aanroe-ren*; *vers qui coulent doucement*, *zoet-vloeiende versen*; *couler par dessus un endroit*, *in een geschrift iets even aanroeren*; *la danse consis-te à savoir bien couler*, *couper*, *pirouetter*, *de dans bestaat*; *in luttjes te keeren en rond te draayen*; *se cou-ler en quelque endroit*, *ergens in-sluipen*.

Couleur, (f) *Verf*, *koleur*; *schyn* (f), *voorwendzel* (n).

Coulevrée ou Couleuvrée, (f) *Wilde wyngaard* (m).

Coulevrine, (f) *Een slang (zeker lang veldstuk, geschat)*.

Couleuvre, (f) *Een slang*; *il a bien avalé des couleuvres*, (*spr.*) *hy heeft veel verdriet uitgeslaan*.

Coulis, (m) *Doorgezegen zap van vleesch enz.* (n) *item dunne gyps of pleister* (f).

Coulis, (adj.) *Vent coulis*, *togt wind*, *die door spleeten of scheuren doordringt*.

Coulisse, (f) *Een sponde*, *een hou-te groef*, *waar in een raam op en neér-gaat* (f), *item een scherm op een To-neel* (n).

Couloir, (m) *Een teems* (f), *door-slag*, *zyg-doek* (m), *drup-vat* (n), *item een doorgang in een Schip* (m).

Couloire, (f) *Zyg-korf by de Wynpers* (m); *vlootje met gaaten* (by *Wynkopers* (n)).

Coulpe, (f) *Schuld*, *zonden-schuld*.

Cou lure, (f) *Het loopen*, *vloeijen*, *vlieten*.

Coup, (m) Een slag; *stoot*; bouw wond; greep; aanval; poets, *streek*; teug (in 't drinken) (f); coup de poing, een vuist-slag; coup d'épée, *stoot*, *steek* met een degen; coup mortel, coup de jarnac, *dodelijke slag*, bouw, *steek*, of wond; porter, parer un coup, een *stoot* toe brengen, afkeeren (pareeren); porter coup, *raak* zyn; à coups de main, met *bloote handen*, of met het *zwaard* in de *vuist*; tirer un coup, een *schoot* doen; coup de partance, *afscheid*s schoot; coup de canon, de tonnerre, de vent, *Kanon-schoot*, *donder slag*, *rukwind*; coup d'état, *staatskundige streek*, *overleg*; coup fourré, *heimelijke stoot*; achterklap; coup de langue, een *steek*, een *grauw*, *snacuw*; donner un coup de pied, een *schop* geven; un coup de vin, een *teug* wyn; coup d'essai, een *proefstuk*; coup de Maître, een *Meesterstuk*; coup de filet, een *trek* met het *net*; coup de dez, een *Teerling* worp; coup de malheur, *ongelukkige slag*, *toeval*; coup de Ciel, *gunst des Hemels*, coup de fortune, *dehazard*, een *geval* van 't *fortuin*, 't *geluk*; coup de desespoir, *wanhopige aanslag*; coup de grace, *de hart stoot* aan een *misdadiger*; prendre une Ville sans coup férir, *eene Stad*, zonder *slag* of *stoot* inneemen; coup sur coup, *slag op slag*; zonder *tusschenpooring*; un coup, eens, eenmaal; pour le coup, *pour ce coup* ci, *voor dit maal*; tout à coup, *gezwind*; tout d'un coup, *plotzeling*, *eensklaps*; après coup, *te laat*; à coup sur, *gewis*, *zekerlyk*; avoir un coup de hache, een *slag* van de *molen* weg hebben (spr. w.); faire un mauvais coup, een *slegte streek* begaan; le coup vaut la balle, (spr.) 't is de *moeite* waard; ce mur prend coup, *die muur* krygt een *bogt*; donner des coups fourrés, *schooten onder water*, *heimelijke steeken* geeven (spr.); les plus grands coups sont rués, *hy heeft zyn beste dagen gehad*, *hy is zyn meeste* kragt al *quyt* (spr.); sur de son coup, *zyner zaake* *gewis*; la moindre fau-

te porte coup; de *geringste mislag* is *nadeelig*; faire un grand coup, een *grootte daad* doen; deviner la chose du premier coup, *de zaak* in den *eersten raaden*; buvons un coup, *laat ons eens*, of een *teug* drinken; faire entrer à coups de marteau, met den *hamer* indryven; se fourrer aux coups, *zig onder 't vegen* *begeven*; aller aux coups tête baissée, *onverschrokken* aan de *slag* gaan; d'un coup d'œil, met een *opslag* van 't oog, *terstond*; faire d'une pierre deux coups, *twee vliegen* met *eene klap slaan* (spr.); tirer à coups perdus, in 't *wild schieten*; il y aura bien des coups donnés, *daar zal* *wakker* *gevochten* worden.

Coupable, (adj. & f.) Schuldig; de *schuldige*.

Coupe, (f) Drinkbeker, *béker*, *kelk* (m) *schaal* (f).

Coupe, (f) 't *Hakken*, *afhakken* (n) van *hout*; de *snee* van iets (f), 't *afneemen* der *kaarten*; il a la coupe bonne, *hy hakt*, *snyd* goed, (by *Steenh.* en *Snyders*).

Coupé, (m) Een *zekere snee*, *draai* in den *dans* (m).

Coupeau, (m) De *top* (m), *kruin* (f) van een *berg*; *houten spaan* (m).

Coupe-bourgeon, (m) *Zeker* *insect* dat de *toppen* van de *wyngaard* eet.

Coupe-cu, (m) Een, *die*, als *hy* *gewonnen* heeft, *opboud* met *speelen*; jouer à coupe-cu, zonder *revengie* *speelen*, in *eens* af.

Coupe-gorge, (m) *Moordkuil* (f) *winkel* daar *men* *bedrogen* word; onder-knie *schegge* aan de *voorsteven* van een *Schip* (m).

Coupe-jarret, (m) *Moordenaar*, *Struikrover*.

Coupelle, (f) *Smelkroes*; *kruidlépel* (m); affiner à la coupelle, in de *smelkroes* *louteren*; mettre, passer à la coupelle, *iemand* op de *proef* *zetten*.

Coupeller, (v. a.) In de *smelkroes* *doen*, *louteren*.

Coupe-pâte, (m) Een *deeg-mes* (by *Bakkers*) (n).

Couper, (v. a.) *Snyden*, *doorsnyden*,

COU.

den , affnyden ; hakken , afhakken
kappen afkappen ; houwen afhouwen ;
une chaine de montagnes coupe
toute cette province , een' reeks van
bergen fcheid dat ganfche Land af ;
couper les bleds , het koren afmaai-
jen ; couper du bois , hout hakken ,
kappen , couper les mats , de masten
kappen (Zee w.) ; couper la bourse ,
de beurs fnyden ; couper la gorge ,
vermoorden , item te veel doen befaa-
len ; couper l'herbe fous les pieds
à quelcun , iemand het gras onder
de voeten weg maaijen (fpr.) couper
la parole à quelcun , iemand in de
rédiën vallen ; couper les cartes ,
de kaarten afneemen ; couper la me-
fure , de maat afftryken ; couper
court , eene rede afbreeken ; pour
couper court , om kort te zyn ; cou-
per l'ennemi , den vyand affnyden ;
couper les vivres , de leefiogt , het
proviant affnyden , couper chemin à
quelque chofe , den voortgang van
iets beletten , fe couper , zig fnyden ;
zig zelfs tegenspreken ; de beenen in
't gaan tegen malkander ftaan ; ce
cheval fe coupe , dat paard ftaat
aan ; coupé de canaux , met grag-
ten , vtaarten , kanaalen doorfneeden ;
style coupé , gebroken , korte fchryf-
ftyl ; coupé , (in Wapenk.) verdeeld ;
il s'eft coupé le doigt , hy heeft
zig de vinger afgefneeden , afgehakt .

Couperet , (m) Een hakmes (n).

Couperofe , (f) Koperrood (n).

Couperofe , ée (adj.) Vifage cou-
perofe , puiflig aangezigt .

Coupe-tête , (m) Bok ftaa vaf ,
(zéker Kinder fpél).

Coupeur , eufe (m. & f.) Een die
iets fnyd of hakt , fnyder , hakker ; een
druiven-leezer ; coupeur de bourse ,
beursen-fnyder , gauwdief ; coupeur
de bois , hout-hakker .

Couple , (masc. als het , de man
en vrouw betekend) ; un heureux
couple d'amants , een gelukkig paar
menfchen .

Couple , (fem. als men fpreekt
van andere dingen) une couple
d'œufs , de pigeonneaux , een paar
eieren , duiven .

Coupler , (v. a.) Koppelen , paa-
ren , t'zamenbinden .

COU.

171

Couplet de Chanson , (m) Een
vers van een Lied ; bongzel van een
deur .

Coupleter , (v. a.) Iemand met ver-
fen wakker doorbaalen .

Coupoir , (m) Groota knie-fchaar
in de Munt (f) .

Coupole , (f) Een rond dak (n) ,
koepel (m) .

Coupon , (m) Een lap ftof , over-
fhot ; item eene zekere boeveelheid
brandhout , waambout .

Coupure , (f) Eene snee , sneede ;
coupures , (f. pl.) affnydingen , ver-
fchanszingen (in veftingb.)

Cour , (f) Het Hof ; voor of ach-
ter plaats aan een huis (f) ; Hof-
raad (m) ; gens de cour , hovelin-
gen ; cet homme là entend bien fa
cour , die man verftaat het hof leeven
wel ; eau benite de cour , iedele
vleieryen der hovelingen ; faire la
cour à quelcun , zyn hof by iemand
maken , hem opwagten .

Couradoux , (m) Tuffchen-wyde
tuffchen twee dekken (f) (Zee-w.)

Courage , (m) Moed (m) , dapper-
heid (f) ; prendre courage , moed
grypen ; fi j'en croyois mon coura-
ge , indien ik na myn hart te werk
ging ; courage , bou moed , t'za lufst !

Courageusement , (adv.) Kloekmoe-
diglyk .

Courageux , eufe (adj.) Kloekmoe-
dig , stout , dapper .

Couramment , (adv.) Gezwind ,
ter loops ; faire quelque chofe cou-
ramment , iets voor de vuift doen .

Courant , (m) De froom ; vloed van
't water (n) ; loop (m) , gewoonte (f)
van iets ; le courant , de loopende maand .

Courant , ante (adj.) Loopend ,
froomend , wlietend ; année couran-
te , het loopende jaar ; monnoye cou-
rante , gangbaar geld ; prix courant ,
vafte prys , prys courant ; chien
courant , een brak (zeker Jagtbond) .

Tout Courant , (adv.) Vaerdig ,
gezwind , zonder moeite .

Courante , (f) Courant , (zekere
dans) .

Courantin , (m) Zekere vuur-pyl ,
die , in 't branden , over een touw
loopt .

Cour i

Courbaton, (m) *Knie, gaffel* (f), *kromhout* (n), (in *scheepsb.*).

Courbatu, ue (adj.) *Afgereeden, afgewerkt.*

Courbature, (f) *Styfheid, afge- matheid eenes paerds.*

Courbe, (adj.) *Krom, gebogen; li- gne courbe, een kromme lyn.*

Courbe, (f) *Kromhout, schips- knie; gezwel in de haazen der Paer- den* (n).

Courbé, ée (adj.) *Gekromd, ge- bogen.*

Courbement, (adv. & subst. m.) *Krommelyk; buiging, kromming.*

Courber, (v. a.) *Krommen; se courber, (v. r.) zich krommen, bui- gen.*

Courbette, (f) *Sprong van een Paerd* (m).

Courbetter, (v. n.) *Korte laage sprongen maaken (in de Ry-school).*

Courbure, (f) *Kromte, bogt* (m).

Courcailler (v. n.) *Slaan als een Kwakkel.*

Courcaillet, (m) *Geluid van een Kwakkel; Kwakkel-fluitje of beentje* (n).

Courcelle, (f) *Klein hofje* (n).

Courcite ou Courcives, (f. pl.) *Scheeps waaringen, gangboorden.*

Courçon, (m) *Een korte staf yzer.*

Courée ou Couret, (f) *Harpuis* (n) *voor den bodem van een schip, te- gens de wormen.*

Coureur, (m) *Looper, hard-looper; najaager van iets; landlooper, zwer- ver; ondeugende jongen* (m); *hard- draavend Paerd* (n).

Coureuse, (f) *Een straatlooper, loop- ster, klapeise.*

Courge, (f) *Kauwoerde (zeker ge- was).*

Courier, (m) *Post-bode, staaten- bode, courier.*

Couriere, (f) *De dageraad; de maan* (word by de *Dicht.* aldus gen.).

Courir ou Courre, (v. n. & a.) *Loopen, rennen; kruissen; ziwervan; courir à bride abattue, met lossen toom ryden; courir à une chose, ergens na staan; courir à sa ruine, in zyn eigen verderf loopen; courir après quelcun, iemand naloopen; le tems court, de tyd loopt voort; le*

bruit court qu'il est mort, het ge- rucht loopt dat hy dood is; il courût une certaine nouvelle, daar liep eene zekere tyding; nous courûmes plusieurs bordées, wy hebben dikwils gewend (zee w.); courir les ruës, langs de straat loopen, rinkelrooijen; il a couru le monde, hy heeft de waereld doogereijst; courir risque, gevaar loopen; courir les bals, van het eene gezelschap naar het andere loopen; courir la pretantaine, her- om loopen; courir les tables, op schuim loopen; courre ou courir sus, aanvallen, 'er op inloopen; courir un bénéfice, naar een ampt staan; courir la poste, te post ryden; cou- rir le plat país, het land afloopen, stroopen, plunderen; courir les mers, in zee kruissen, dezelve onveilig ma- ken; courir sur le marché de quel- cun, in iemands koop, beding vallen; courir sur les brisées de quelcun, iemand ondersteek doen, de loef affny- den; l'eau court, het water loopt; courir nord, noordwaards loopen, zeilen; où court il? waar stévend hy na toe, over wat boeg-wend hy? ce tonneau court, dat vat lekt; cou- rir les ruelles, le guilledou, les bordels, in mothuizen, by de hoeren loopen; la mode qui cou- t, de alge- meene mode; faire courir les san- tés, de gezondheden rond drinken; ê- tre fou à courir les ruës, geheel zinneloos zyn; courir la bague, na den ring sleecken; courir aux armes, de wapenen opvatten, courir en lice ou dans la carriere, in de loop- baan, in het srydperk loopen.

Courlis ou Courlieu, (m) *Een wulp (zeker water-vogel).*

Couronne, (f) *Kroon; kruin, krans* (f); *couronne impériale, kei- zerlyke kroon; on lui offrit la cou- ronne, men bood hem de kroon, het ryk aan; couronne de fleurs, een bloem-krans; triple couronne, eene drie dubbelte kroon.*

Couronné, ée (adj.) *Les têtes couronnées, de gekroonde hoofden.*

Couronnement. (m) *Krooning* (f); *kap of spits, cierraad van een gebouw* (m); *voleinding, voltooijing* (f).

Couronner, (v. a.) Kroonen; vol-einden, voltooijen; la fin couronne l'œuvre, het einde kroond het werk; couronner la valeur, de dapperheid beloonen.

Couronnure, (f) De kroon van de herts-boornen.

Courre, (v. n.) Courre le cerf, een hert jaagen. (Zie verder Courir).

Courroie, (f) Ledere riem, band (m); faire du cuir d'autrui large courroie, uit een ander mans leer breede riemen snyden, (spr. w.)

Courroucer, (v. a.) Vergrammen; se courroucer, (v. r.) gramfloopig worden; bruiffchen, onftuimig worden.

Courroux, (m) Gramfchap, woede; onftuimigheid (f).

Courroyer. (Zie Corroyer).

Cours, (m) Loop (m), koers, freek; gangbaarheid enz.; cours d'une rivière, loop eener rivier; prendre son cours vers la France, zyn koers naar Frankryk ftellen; voyage de long cours, een lange reis, cours des astres, fterren-loop; ce livre n'a plus de cours, dat boek is niet meer gezogt; monnoie qui a cours, gangbaar geld; cours du change, wiffel-cours; cours de ventre, de buik-loop; faire son cours de philosophie, in de wysgeerte ftudeeren; cours de la vie, de levens-loop.

Courfe, (f) Loop (m), kruiffing (f); achever la courfe, zynen loop voleindigen; aller en courfe, op buft uitgaan, ftroopen, kruiffen, ter kaap vaaren; faire des courfes dans le païs ennemi, in 's vyands land ftroopen.

Courfier, (m) Stryd-paerd, veld-paerd; grof gefchut op een galei (n); middel-gang op een galei.

Courfiere, (f) Koebrug, bedekte gang op een fchip.

Courfon, (m) Een loot, fcheutling van een jonge boom.

Court, te (adj.) Kort, klein; van korten duur; prendre le plus court, de kortfte weg inflaan; avoir la vue courte, byziende zyn, geen vooruit-zigt hebben; tenir la bride courte à quelcun, iemand in den teugel houden; être court d'argent, geld

noodig hebben; court d'haleine, kort ademing.

Court, (adv.) Kort; s'arrêter tout court, fchielyk fteeken blyven; demeurant court, niets meer te zeggen weten, fteeken blyven; tenir de court, kort houden.

Courtage, (m) Makelaardye (f).

Courtaud, aude (m. & f.) Een kort en wel gezet man of vrouw, een knol; item een paerd of hond, wiens flaart en ooren afgefneeden zyn; korte baffen (speelruig); courtaud de boutique, een winkel knecht (spot w.).

Courtauder, (v. a.) De flaert af-fnyden, kortooren.

Court-baton. (Zie Cour-baton).

Court-bouillon, (m) Een fop van wyn, laurierblaaden, rozemaryn, zout, péper en oranje appelen, waar in men vifch ftooft (f).

Court-bouton, (m) Een houte pin.

Courte botte, (m) Een klein mensch, een propje (n), (boert. w.).

Courte boule, (f) Kegel fpiel (n), daar de fpeelers dicht by ftaan.

Courte-haleine, (f) Kortademigheid.

Courtement, (adv.) Kortelyk, in weinig woorden.

Courte-paille, (f) Tirer à la courte-paille, om het langfte frootje trekken (zeker fpiel).

Courte-paume, (f) Een korte kaatsbaan.

Courte-pointe, (f) Gefikte dé-ken, pronk-déken, fprei.

Courtier, (m) Een makelaar, courtier de chevaux, een roskammer; courtier de mariage, een koppelaar.

Courtil, (m) Plaatsje, klein boeren hofje (n).

Courtilliere, (f) Zeker wormtje dat de meloenen, latouw enz. bederft.

Courtine, (f) Een muur (m) tusfchen twee bolwerken, een gordyn genaamd; voorhangzel van een outaar (n); bed-gordyn, (dog hier voor zegt men beter rideau) (f).

Court-jointé, (m) Een paerd met korte kniebuigingen.

Courtifan, (m) Een hoveling, hofbediende; pluimftryker; liefhebber van de fexe.

Courtisane, (f) Een' openbaare hoer.

Courtiser, (v. a.) Zyn hof by iemand maaken, pluimstryken om gunst te erlangen.

Courtois, se (adj.) (verouderend w.) Heusch, vriendelyk, beleefd.

Courtoisement, (adv.) Beleefdelyk.

Courtoisie, (f) Heuschheid.

Courton, (m) Korte bennip.

Courtpendu, (m) Zekere appel met een korte steel.

Cousin, ine (m. & f.) Neef, neev; nigt (kinderen van twee broeders, twee zusters of broeder en zusster); cousin germain, volle neef; cousine germaine, volle nigt; cousin, een verdere aanverwant (neef); byzondere goede vriend; cousin, tytel die de Koningen aan vreemde Vorsten, Kardinaalen enz. geeven.

Cousin, (m) Een' mugge (f), (fig.) smaretzer, smul-broër; item zekere lekkere koek te Farys, waar in boter, eijeren en kaas.

Cousinage, (m) Neeffchap (n); vriendschap (f).

Cousiner, (v. a.) se Cousiner, (v. r.) Zich neef noemen, (gem. w.).

Cousoir, (m) Een Boekbinders naai-bank (f).

Coussi-coussi, (gem. w.) Il s'est acquitté de cette commission coussi-coussi, hy heeft die last zoos wat, zoos wat uitgewoerd.

Coussin, (m) Een kussen, hoofdkussen, zadel-kussen (n), enz. blok onder 't achter end van een scheeps geskut.

Coussinet, (m) Kussentje; verguld kussentje (n), enz.

Coussu, ne (adj.) Genaaid.

Cout, (m) De kosten, prys van iets dat men koopt of laat maaken.

Coutant, (adj.) (alleen dus) Achter ter une chose au prix coutant, iets tot den gewoonlyken prys koopen.

Couteau, (m) Een mes (n); klein pronk-dégentje; couteau pliant, een knip-mesje; couteau de chasse, een hert-vanger; couteau à scie, een steen-zaag; jouer des couteaux, van leër trekken, met de kling speelen (spr. w.); ils sont à couteaux ti-

rés, zy leeven in groota outerigheid.

Coutelas, (m) Een zabel; item lyzeil (n) (bonnette à étui) aan uitstiekers, oplangen (boute hors) vastgemaakt (Scheeps w.).

Coutellerie, (f) Een Messen-maakery.

Coutelier, (m) Een Messen-maaker.

Couteliere, (f) Een Messe-kookerije.

Couter, (v. n.) Kosten, gelden; couter de la peine, du soin, moeite, zorg kosten; quoiqu'il en coute, wat het ook koste; il vous en coute, je le vois bien, gy doet het niet gaerne, ik zie het wel.

Couteux, euse (adj.) Kostbaar, geldig, (gem. w.)

Coutier, (m) Tyk-weever.

Coutieres, (f. pl.) Want, touwerk aan een galei-mast.

Coutil, (m) Tyk, bedde-tyk (f).

Coutillade, (f) Een snee, wond, jaap met een mes.

Contre, (m) Een ploeg-yzer (n).

Coutume, (f) Gewoonte (f), gebruik; tol-recht (n); avoir coutume, ou, de coutume, gewoon zyn.

Coutumier, re (adj.) Droit coutumier, een gewoonlyk recht.

Coutumier, (m) Een wet- of costuin-boek (n).

Coutumierement, (adv.) Gewoonlyk.

Couture, (f) De naad (f); het naaijen (n); naad tusschen twee planken (f); battre une armée à platte couture, een Léger totaliter verslaan.

Couturerie, (f) Een' naai-kamer.

Couturier, iere (m. & f.) Een boeren-snyder; een' naaister; couturiere en linge, en drap, een limen, wollen naaister.

Couvée, (f) Een gebroed, broedzel jongen (n); couvée, het geslacht; toute cette couvée ne vaut rien, dat gantsche geslacht, gebroed deugd nist.

Couvent, (m) Een Klooster.

Couver, (v. a. & n.) Uitbroeden, broeden, broeijen; over een vuurpan of stoof zitten, broeijen; le feu couve sous

Buis les cendres, het voor smeeld onder de asche; couvrir un dessein, een aanslag smeeden; couvrir les cendres, asche-uyften, altyd achter de kagchel zitten.

Couvercle, (m) Een dekzel (n), oven-deur (f); il n'est si décrépite, qui ne trouve à la fin couvercle à la marmite, daar is geen pot zoo scheef of men wind 'er nog wel een dekzel toe, (spr. w.)

Couverseau, (m) Bekleedzel van stoelen (n).

Couvert, (m) Tafel goed (n), al wat tot een tafel behoort; huisvesting (f), logies, dak (n); dekking (f) van iets; omslag (m), couvert (n) van een brief; mettre le couvert, de tafel dikken; une table à 12 couverts, een' tafel voor 12 personen; donner le couvert à un voyageur, eenen reiziger huisvesting geeven; je vous écris sous le couvert de, ik schryf u onder 't couvert van; à couvert, ou, à l'abri, (adv.) veilig, beschut; se mettre à couvert de, zich bedekken of schuilen voor; à couvert des insultes, bedekt voor aanval.

Couvert, erte (adj.) Gedekt, gekleed; geveinst, loos; overschaduwde; table couverte, een gedekte tafel; il étoit fort bien couvert, hy was wel uitgedost; c'est un homme bien couvert, het is 'een zwijger; allée couverte, bedekte laan; temps couvert, duistere lucht; couvert de honte, met schaamte bedekt; un drap trop couvert, een al te wollig laken; chemin couvert, bedekte weg eener vesting; païs couvert, gedekt land; servir quelcun à plats couverts, iemand iners bedekte schotels onthaalen, dat is, niet voor de vuist, opregt met hem handelen of ook heimelyk binnadeelen.

Couvertement, (adv.) Bedekt, heimelyk, geveinsdelyk.

Couverture, (f.) Déken; dekzel (n); dekmantel, schyn (m), voorwendzel (n); couverture de maison, dak van een huis; couverture d'un livre, band van een boek; sous couverture d'amitié, onder den dekmantel van vriendschap.

Couverturier, (m) Een dekenmaker; verkooper.

Couvet, (m) Een vuur-pot, lolliepot.

Couveuse, (f) Broei, of leg-hen. Couvi, (adj.) Un œuf couvi, een vuil Ei.

Couvre-Chef, (m) Boerinnen salie, regen-kleed.

Couvre-feu, (m) Een vuur-scherma (n).

Couvre-pied, (m) Een voet-zak.

Couvreur, (m) Een Lei-dekker.

Couvreuse, (f) Leidekkers-vrouw; Stoelen-meester.

Couvrir, (v. a.) Dekken, bedekken, bewimpelen; beschermen, beveiligen (in Krygsk.); bespringen (van Paerden, Stieren, en Honden gezegd); Couvrir la table, de tafel dekken; Couvrir le feu, het vuur inrekenen; couvrir de honte, beschaamd, maaken; couvrir la terre de soldats & la mer de vaisseaux, het Veld met Krygs-benden en de Zee met Schepen bedekken; couvrir son jeu, zyn spel of oogmerk bedekt houden; couvrir la joue, een oorvyg geeven (spr. w.) se couvrir du voile de devotion, den dekmantel van Godvrugt omhangen.

Se Couvrir, (v. r.) Zyn hoed opzetten; le temps se couvre, de lucht betreft; se couvrir d'un bois, zig achter een bosch verschanssen; se couvrir d'un sac mouillé, laffe, heuzelachtige verschooning inbrengen (spr. w.)

Crac, (m) Krak (m) gekraak, geluid van iets dat breekt (n).

Crachat, (m) Speekzel (n) spuig (f).

Crachement, (m) Spuwing, roghchelen (f).

Cracher, (v. a.) Spuwen spuigen roghchelen; cracher au nez de quelcun, iemand in het aangezicht spuwen; (figuurl.) hem boonen; cracher au bassin, in de bos blaazen, boete geeven; il cracha du grec & du latin, hy sprak ten onpas grieksch en latyn; c'est son père tout craché, (spr. w.) hy gelykt volmaakt; zynen Vader; cracher blanc, dorst hebben (spr. w.)

Cracheur, euse (m. & f.) Een spuw-
wer, roghelaar; roghelaarster.

Crachoir, (m) Spuww-potje (n) quisp-
pedoor (m).

Crachotement, (m) Geduurige spuu-
wing (f).

Crachoter, (v. n.) Ne faire que
crachoter, op den duur spuuwen, rog-
ehelen.

Craie, (f) Krypt (n); craie rou-
ge, rood-krypt.

Craignant, (adj.) Une personne
craignant Dieu, een Godvreezend
Mensch.

Craindre, (v. a.) Vreezen; eeren,
ontzag toedraagen;

Craint, ainte (adj.) Gevreesd; ont-
zien.

Crainte, (f) Vreeze; crainte fer-
vile, filiale, slaaffche, kinderlyke
vreeze; de crainte de, de crainte
que, op dat niet, uit vreeze dat.

Craintif, ive (adj.) Vreesagtig,
bloo, beschromd.

Craintivement, (adj.) Bevreesd,
schroomagtiglyk.

Cramoisi, (m) Karmozyn-kleur-ver-
we-rood.

Cramoisi, ie (adj.) Soie cramo-
sie, karmozyn zyde; fou en cramo-
si, een volslagen gek.

Crampe, (subst. & adj.) De kramp
(f);

Crampon, (m) Kram, bouwast.

Cramponner, (v. a.) Vast kram-
men.

Cran, (m) ou coche, entaillu-
re, kerv, keep. snee (f).

Crâne, (f) Het bekkeneel (n), de
bersfenpan.

Crapaud, (m) Een Padde (f);
être chargé d'argent comme un
crapaud de plumes, met geld be-
zwaard zyn, als een pad met veeren.

Crapaudaille, (f) Soort van krip
(zekere stoffe).

Crapaudiere, (f) Plaats daareen
meenigte Padden zyn.

Crapaudine, (f) Padde-steen (ze-
ker edel gesteente) (m); plaat daare
spil van een deur in draait (f); dui-
zenblad (zekere bloem); pigeons à la
craupaudine, Duiven die men op den
rooster braad.

Crapule, (f) Dronkenschap.

Crapuler, (v. n.) Zich vol drinken.

Crapuleux, euse (adj.) Dronken,
vol; bezoopen.

Craquelin, (m) Krakeling (gebak).

Craquement, (m) Knarsling (f),
gekraak (n).

Craquer, (v. n.) Kraaken, knars-
sen.

Craqueter, (v. n.) Kraaken, ge-
knars maaken; klateren.

Craqueur, euse (m. & f.) Pog-
cher, windmaaker; zwetster.

Crasse, (subst. f. & adj.) Vuilig-
heid, smeetigheid; grof; dom; igno-
rance crasse, onbeschofte domheid;
humeurs crasses, flymerige vochten.

Crasseux, euse (adj.) Vuil, be-
smeerd, bemorft.

Cravans, (m) Zeker leelyk schulp-
werk, dat onder aan de Schepen gaat
zitten, wanneer zy lang op zee zyn (n).

Cravate, (f) Een hals-doeck, das
(m).

Crayon, (m) Teeken-krypt; pot-lood
(n) losse schets, afbeelding van eenig
Persoon (f).

Crayonné, ée (adj.) Geteekend.

Crayonner, (v. a.) Teekenen, schet-
sen.

Crayonneur, (m) Teekenaar.

Crayonneux, euse (adj.) Kryptagtig.

Créance, (f) Geloof; betrouwen
(n); meening; ajouter créance à
quelque chose, ergens geloof aan
staan; avoir de la créance, aan-
zien, credit hebben; être de légè-
re créance, ligtgeloovig zyn; la
créance est bonne, zyne schuld is
goed.

Créancier, iere (m. & f.) Schuld-
eisscher, crediteur; schuld-eischerse.

Créat, (m) Een onder-salmeeftier,
pikleur.

Créateur, (m) Schepper.

Création, (f) Schepping.

Créature, (f) Schepzel; geschaap-
pen weezen (n); une jolie créature,
een schoon Vrouw-mensch.

Crécelle ou crécerelle, (f) Een
ratel (m).

Crêche, (f) Een kribbe (f), eetbak
voor dieren (m).

Crédence, (f) Klein kasje by den
Altaar

Altar (in de R. Kerk); *aanrecht tafeltje* (n).

Crédibilité, (f) *Motifs de crédibilité*, *beweegredenen om te gelooven*.

Crédit, (m) *Geloof*, *credit* (n), *gezag*; *aanzien* (n), *conserver son crédit*, *zyn geloof of credit bewaaren*; *faire crédit*, *iemand borgen*; *perdre son crédit*, *zyn gezag, aanzien verliezen*; *vous parlez à crédit*, *gy spreekt zonder bewys*.

Créditer (v. a.) *un article*, *een post in crédit brengen*.

Crédule, (adj.) *Ligtgeloovig*.

Crédulité, (f) *Ligtgeloovigheid*.

Crée, *ée* (adj.) *Gefchapen*.

Créer, (v. a.) *Scheppen*; *verkiezen*, *aanstellen*; *créer des magistrats*, *Overheden verkiezen*; *créer une dette*, *een schuld maaken*; *créer une rente*, *eene jaarlyksche rente oprigten*.

Crémaillere, (f) *Een heugel* (m).

Crémaillon, ou *Crémillon*, (m) *Klein heugeltje* (n).

Crème, (f) *Room* (m); *het beste*, *de kern van iets*; *crème fouettée*, *doorgeklustte room*; (figuurl.), *een reden daar wel pronkwoorden doch geen zaaken in zyn*; *crème de tartre*, *gezuiverde wynsteen tot poeder bereid*.

Crémier, (v. n.) *Tot room worden* (van melk gezegd).

Crémiere, (f) *Een room-verkoopster*.

Creneau, (m) *Kanteel*; *schietgat in een Stads wal* (n).

Creneler, (v. a.) *Torrens*, *wallen met schiet-en kyk-gaten voorzien*; *tanden in raderen maaken*, *met kerwen snyden*.

Crenelure, (f) *Tanding*, *kerwing*; *randing der muntstukken*.

Crêpe, (m) *Lanser* (m) *floers* (n).

Crêper, (v. a.) *Digt in malkander krullen*, *friseeren*.

Crépi, *ie* (adj.) *Bepfleisterd*; *cuir crépi*, *geërfd-leër*.

Crépi, (m) *Pleisterkalk* (f).

Crépin, (m) *Perdre son saint crépin*, *zyn gantsch boelsje verliezen*.

Crépine, (f) *Lange franje*, *die*

men aan de behangzels der Ledikanten zet.

Crépir (v. a.) *un mur*, *du cuir*, *eene muur bepleisteren*; *leër erven*.

Crépissure, (f) *Pleistering*, *bestryking*.

Crépodaille. (Zie *crapaudaille*).

Crépon, (m) *Krip* (n) (*zekere stofse*).

Crépu, *ue* (adj.) *Gekronkeld*; *cheveux crépus*, *gekruld hair*.

Crépuscule, (m) *Schemering* (f), *het morgen-of avond-rood* (n).

Créquier, (m) *Soort van wilde pruim-boom*.

Creseau, (m) (Zie *carisfel*).

Cresean, (m) *Kers of kors* (*zeker kruid*).

Creffonniere, (f) *Plaats daar het zelve wast*.

Crête, (f) *Crête de coq*, *een haanen-kam*, *kuif*, *lever*, *baiffer la crête*, *de kam opsteeken*, *hoogmoedig zyn*; *laaten hangen*, *de moed verliezen*; *crête de bled*, *spitse kooren schelf*.

Crété, *ée* (adj.) *Gekuifd*, *gekamd*.

Crételer, (v. n.) *Kakelen als de Hennen*.

Crevaille, (f) *Slempery* (gem. w.)

Crevasse, (f) *Spleet*, *scheur*, *berst*.

Crevasser, (v. a.) *Klooven maaken*; *se crevasser*, (v. r.) *openbersten*, *scheuren*.

Creve-cœur, (m) *Hartzeer*, *verdriet* (n).

Crévé, *ée* (adj.) *Gebersten*, *enz.* (Zie *crever*).

Crever, (v. n. & a.) *Bersten*; *je creve de chaud*, *ik versmagt van hitte*; *crever de rire*, *lagchen dat men zyn busk vast houd*; *crever un paté*, *een pastei opsnijden*; *crever les yeux*, *de oogen uitsieken*; *crever un cheval*, *een paerd den bek afryden*; *il s'est crevé à force de travailler*, *hy is onder 't werken bezweeken*.

Creusement, (m) *Uitbolling*, *uitgraaving* (f).

Creuser, (v. a.) *Uitgraaven*, *uitschalen*; *creuser bien avant dans une science*, *eene wetenschap diep uitvorschen*.

Creuset, (m) *Eene smelt-kroes* (f).

Creux, *euse* (adj.) *Hol*, *diep*, *ledig*;

dig; *fosse fort creux*, eene zeer diepe gragt; *ventre creux*, een ledige buik; *un songe creux*, een ydele droom; *un discours creux*, een lasse redenvoering; *des yeux creux*, holle oogen.

Creux, (m) *Holte*, diepte (f); *le creux de la main*, d'un voile, *de holte der hand*, *buik in een zeil*.

Cri, (m) *Geschreeuw*, geroep, geklag (n); *pousser des cris*, roepen, *schreeuwen*; *chercher quelcun à cor & cri*, met alle magt na iemand zoeken.

Criailler, (v. n.) *Roepen*, *schreeuwen*, *raazen*, *tieren*, *schenden*.

Criaillerie, (f) *Geschreeuw*, *ge- zier* (n).

Criailleur, euse (m. & f.) *Schreeuwer*; *schreeuwster*.

Criant, ante (adj.) *Roepende*, *schreeuwende*; *wraakroepend*.

Criard, arde (subst. & adj.) *Een schreeuwer*; *schreeuwster*; *dettes criardes*, kleine schulden die men vlytig inmaand; *oiseau criard*, een vogel die altyd schreeuwd.

Crible, (m) *Een zeef* (f).

Cribler, (v. a.) *Ziften*; (figuurl.) *iets naauw onderzoeken*, *vaisseau criblé*, een door de worm gegeten schip.

Cribleur, (m) *Een zifter*.

Cribleux, euse (adj.) *Met gaten als een zeef*.

Criblures, (f. pl.) *Uitziftzel* (n).

Cribration, (f) *Doorzifting*.

Cric, (m) *Een dommekragt*, *winde*; item een werktuig by Koetziers om rytuigen te ligten.

Cric-crac, (m) *Het slooten van glaazen tegens malkander*; *masse*, *tope*, *cric & crac* (ou *croc*), *uitdrukking der drinkebroers*, als zy de gezondheid van iemand drinken en met de glaazen klinken.

Criée, (f) *Opentlyke uitroep* (m) *wegens verkoop van goederen*.

Crier, (v. n.) *Roepen*, *schreeuwen*, *uitroepen*; *crier du fruit*, met vruchten langs de straat roepen; *crier vengeance*, *wraak schreeuwen*; *crier contre quelcun*, met iemand t'onvreden zyn; *on a tant crié Noël* qu'il est venu, men heeft zoo lang

paaschen geroepen tot dat hy gekomen is, (spr. w.)

Crierie, (f) *Geschreeuw*, geroep.

Crieur, euse (m. & f.) *Uitroeper*; *vrouw die langs de straaten alle oude dingen opkoopt en verkoopt*.

Crime, (m) *Misdaad* (f), *verbreeking* (n); *crime capital*, *hoofd-misdaad*, die de dood verdiend; *crime de léze majesté*, *misdaad van gequetsde majesteit*.

Criminaliser, (v. a.) *Iets tot eene misdaad rekenen*, *crimineel maaken*.

Criminel, elle (adj. & subst.) *Misdadig*, *strafwaardig*; *een misdadiger*.

Criminellement, (adv.) *Misdadiglyk*; *poursuivre une personne criminellement*, iemand pynlyk vervolgen.

Crin, (m) 't *Lange hair van een paerd*, *paerds-hair* (n).

Crinier, (m) *Een hair bereider*.

Criniere, (f) *Maanen van een paerd*; item een kleed over deszelfs bals en kop, een kap.

Crinon, (m) *Soort van douwworm der kinderen*.

Crique, (f) *Een' kreek* (f), *klein havenje* (n), voor schepen.

Criquer, (v. n.) *Les herbes sèches criquent*, de dorre kruiden ruischen, kraaken.

Criquet, (m) *Een klein gering paerd*, *jakhals*, *schanslooper*.

Crise, (f) *Het toppunt*, 't uiterste eener ziekte (n), die het lotgeval der zieken ten goeden of ten quaaden beëijst; ook dus, *l'affaire est dans la crise*, de zaak zal ras ten einde loopen, zyn uitslag hebben.

Cristal, &c. (Zie *Crystal*, enz.)

Crit, (m) *Een soort van een pock*, een kris.

Crithophage, (m. & f.) *Een liefhebber van gerst*.

Critiquable, (adj.) *Berispelyk*, *berispenswaardig*.

Critique, (adj.) *Berispend*, *oordeelkundig*; *bagchelyk*; *humeur*, *esprit critique*, *bedilziek gemoed*, *humeur*; *un ouvrage critique*, een *oordeelkundig*, *beoordeelend werk*; *un temps, une conjoncture critique*, een *bagchelyk*, *wisselvallig tydsgewrigt*, *af- faire*.

faire critique, eene wetelinge zaak;
jour critique, dag die den loop der
ziekte aanduidt.

Critique, (m) Een beoordeelder,
een criticus van een ander zyne schrif-
ten; item een berispen, bediltter.

Critique, (f) Oordeelkunde, om
eenig werk te beoordeelen; item be-
rissing, bestraffing.

Critiquer, (v. a.) Berispen, bedil-
tillen, beoordeelen.

Critiqueur, (m) (Zie un Criti-
que).

Croacement ou Croassement, (m)
Gekras, geschreeuw der Raven (n).

Croacer ou Croasser, (v. n.) Kras-
sen, schreeuwen als een Raven.

Croc, (m) Een baak, vuurbaak,
bootbaak (m); item de kraaking (f)
van iets dat breekt; *mettre le croc*
en jambe à quelcun, (spr. w.) ie-
mand een beenje zetten dat hy valt,
of iemand dwarsboomen, den voet
dwars zetten; *ce procès est pendu*
en croc, dat geding, procès, is aan
de spyker gebangen.

Croche, (f) Een stuart-noot (in
Muziek).

Crochet, (m) Een baak om iets
aan te hangen; een baak om een slot
mee open te steeken; *être sur les*
crochets de quelcun, op iemands
kosten teeren; *crochets de portefaix*,
een dragers riem, zeel, in Frankryk;
crochets. baakjes van een paren-
thesis.

Crochetage, (m) Het draagen;
draagloon.

Crocheter, (v. a.) Crocheter une
porte, een deur op- of open-steeken.

Crocheteur, euse (m. & f.) Een
kruisjer, draager; pakkedraagster.

Crochetons, (m. pl.) Spylen van
een pakdraagers draag-tuig.

Crochu, ue (adj.) Gekromd, om-
geboogen; *avoir les mains crochues*,
diesagtig zyn.

Crocodile, (m) Krokodil, larmes
de crocodile, geveinsde rraanen.

Croiler, (v. n.) (Valken. w.) Flee-
zen, schyten.

Croire, (v. a.) Gelooven, aannee-
men; iemands raad volgen; *on le*
croit riche, men geloof dat hy ryk is.

Croisade, (f) Kruisvaart (f); *bes*
zuider-kruis (n), (zee w.)

Croisé, ée (adj.) Kruisselings ge-
maakt, gekeperd; *se tenir les bras*
croisés, leëg zittien.

Croisée, (f) Inslag van een webbe;
kruis-raam (in Bouwk.).

Croissement, (m) Kruifing der slo-
retten (in de schermfch.).

Croiser, (v. a.) Kruis-wyze leggen,
den inslag doorschieten (by Weervers);
een mande vlegten; kruiffen (zee w.);
een schrift de pen doorhaalen; een kruis
maaken; hinderpaalen zetten; *se croi-*
ser, (v. r.) zich kruisselings leggen
zetten.

Croisette, (f) Een kruisje (n);
kruis-wortel (f) (zeker kruid).

Croiseur, (m) Een kruisser ter zee.

Croisiere, (f) Plaats, water daan
de Scheepen kruiffen (n).

Croisillon, (m) Dwarshout van
een kruis (n); kruis van een raam.

Croisaire, (f) Een houte of yzer
werktuig om Scheeps beschuit te ma-
ken (n).

Croissance, (f) Wasdom (m);
croissances (pl.) zee-gras.

Croissant, (m) Halve of wassende
maan (f); het turksch wapen (n); bo-
veniers rond snoeimes (n).

Croisure, (f) Inslag, keper van
de sergie, (van laken is het silure).

Croit, (m) Aanwas, aansakking;
(van dieren gezegd).

Croître, (v. n. & a.) Wassen, toe-
neemen, grooter worden; *les jours*
croissent, de dagen lengen; *il croit*
ici de bon blé, 'er groeid hier goed
koren; *mauvaise herbe croit tou-*
jours, onkruid vergaat niet; *la pluie*
a crû la riviere, de regen heeft de
rivier doen zwellen.

Croix, (f) Kruis; Lyden (n), droef-
heid, elende (f); *planter la croix*
de J. C., het Evangelium prediken;
attacher en croix, aan 't kruis
begten; *n'avoir ni croix ni pile*,
noch kruis noch munt hebben; *jouer à*
croix & à pile, kruis of munt spelen.

Croix de par Dieu, een A, B, C
boekje.

Cromorne, (m) Kromhoorn (orgel
registler).

Crone, (m) Kraan op de wyze van een windmolen. (Zie ook Grue).

Croquant, ante (adj. & subst.) Knarssende; een bedelaar, een plug.

Croquante, (f) Knapkoek.

Croque, (f) Manger du pain à la croque au sel, zout en brood eten.

Croquelardon, (m) (boert. w.) Een schuimlooper, panlikker.

Croquer (v. n.) entre les dents, tusschen de tanden kraaken, knappen, knarssen.

Croquer, (v. a.) Eeten, opknappen, schransen; behendig weg steelen, kaapen; eenig werk schielyk voor zyn gat lappen, knoeijen; le chat croque les souris, de kat knapt de muizen op; le renard croque les poules, de vos steeld de hoenders; croquer le marmot, (spr.) lang voor de deur staan wagten; croquer, aanhaaken (zee w.).

Croqueur, (m) Een looze scbalk, bedrieger, kaaper.

Croquignole, (f) Knok-slag, knip Crosse, (m) Bisschops-staf; kolf om meê te speelen; kolf van een vuur-roer.

Croffé, ée (adj.) Gekolft; abbé croffé, gestaaftde abt.

Crosser, (v. n.) Kolven.

Crossettes, (f. pl.) Afgesneden wynranken van een jaar oud, cieraad boven aan een deur of vengster kozyn; kalk rondsom een dak-vengster.

Crosseur, (m) Een Kolver.

Crotte, (f) Slyk, modder; Schaa-pen kentels, Muizen stont enz.

Crotter, (v. a.) Beslykt of vuilmaken, beklotteren, poete crotté slegte digter.

Crotton, (m) (bêter cachot) onder-aardsch gevangents.

Croulant, ante (adj.) Schuddend, édifice croulant, Bouwvallig gebouw.

Croulement, (m) Schudding, (f).

Crouler, (v. n.) Schudden, waggelen, dreunen, dreigen om in te storten.

Croulier, iere (m. & f.) Losleggend zand (n), losse aarde (f).

Croupade, (f) Hooge sprong van een Paard (in de Ry-school.)

Croupe, (f) Het agterste of het kruis van een Paard (n) spits, kruin

van een berg (m); mettre en croupe, achter zich op het paerd zetten; venir en croupe, achter aan komen.

Croupé, ée (adj.) Cheval bien croupé, een Paard dat mooi gebild is.

à Croupetons, (adv.) Op zyn gat zittende.

Croupiader, (v. n.) Een Schip van achteren vertuyen, vast maaken.

Croupier, (m) Een die achter op 't paard zit; een die voor een ander, die niet speelen kan, speeld, of voor de helft speeld; een Helper.

Croupiere, (f) Staert-riem van een paerd (m); elle hausse la croupiere, zyn heeft minnaers met wien zy mooi weêr speeld; tailler des croupieres à quelcun, iemand moeilykheden veroorzaaken; mouiller en croupiere, het anker van achteren uitwerpen.

Croupion, (m) Het sluit-been (n) de sluit (m).

Croupir, (v. n.) Stilstaan; lui, ledig zitten; croupir dans le péché, in de zonden volherden.

Croupissant, ante (adj.) De l'eau croupissante, stilstaande, sinkend water.

Croustille, (f) Korstie brood (n).

Croustiller, (v. a.) Een kortstijf of mondvul brood eeten (gem. w.)

Croustilleux, euse (adj.) Kortswy-lig, klugtig, (gem. w.)

Croûte, (f) Korst, van brood, pastei, wond, aarde enz.

Croûtelette, (f) Een korstje (n).

CROUTIER, (m) Opkooper van oude beelden, schilderyen.

Crouton, (m) Een korst brood.

Croyable, (adj.) Geloofwaardig, gelooflyk.

Croyance, (f) Geloof, vertrouwen, meening.

Croyant, (adj. & f.) Gelovende; een geloovige.

Crû, (m) Gewas (n); vin de mon crû, wyn van myn eigen gewas; cela n'est pas de son crû, dat komt uit zyn kooker niet.

Crû, ûe (adj.) Gewassen, gegroeid, toegenomen; geloofd, gemeend.

Cruauté, (f) Wreedheid, strengheid.

Cru-

CRU. CRY. CU.

Cruche, (f) Een kruik; tant va la cruche à l'eau qu'enfin elle se casse, ou se brise, (spr. w.) de kruik gaat zoo lang te water tot dat zy berst; vous le feriez devenir cruche, gy zult hem gek, dol maaken (spr. w.).

Cruchée, (f) Een kruik vol.

Crucherie, (f) Botheid, domheid.

Cruchon, (m) Kruikje (n).

Crucial, ale. (adj.) Incision cruciale, kruis snee (in Heelk.)

Crucifere, (adj.) Colonne crucifere, Pilaar met een crucifix.

Crucifement, (m) Kruiffiging.

Crucifié, ée (adj.) Gekruist, gekruiffgd.

Crucifier, (v. a.) Kruiffigen.

Crucifix, (m) Een kruisbeeld (n); mangeur de crucifix, een huicbeelaar.

Crucifixion (m) Kruiffiging (f).

Crud, ue (adj.) Rauw, ongekookt; onbewerkt, ruuw; onbelee, d, onbeschaafd; chair crue, ruuw vleesch; humeurs crues, rauwe vogten; des manieres crues, grove manieren.

à Crud, (adv.) Blootsbeens; ongezaaid.

Crudité, (f) Rawwigheid, rawtheid.

Crue, (f) Aanwas van water, vermeetdering der tollén enz.

Cruel, elle (adj.) Wreed, streng; un cruel, een wreedaard.

Cruellement, (adv.) Wreedelyk.

Cruement, (adv.) Rauw; boerscb, onbeschoftelyk.

Crural, le (adj.) Veine crurale, schenkel-ader (in Ontl. k.)

Crypte, (f) Onderaardsch verzwulf, hol (n).

Crypto-portique, (m) Verborgén gang, zoo wel onder als boven de aarde.

Crystal, (m) Kristal (zéker doorluchtig gesteente); het kristallyne eener bron (n).

CrySTALLIN, ine (adj.) Kristallyn, klaar; le cristallin, de kristallyne vogt der oogen.

CrySTALLISATION, (f) Verandering in kristal (in Chym.)

CrySTALLISER, (v. a.) Kristallynen, klaar, doorschynend maaken.

Cu. (Zie Cul).

Cube, (m) Een vierhoekig vierkant als een teerling (in Land-meetk.)

CUB. CUC. CUE. CUI. 181

Cubique, (adj.) Nombre cubique ou cube, cubik getal.

Cubital, ale (adj.) Muscle cubital, elleboog spier (in Ontleekd.)

Cuculle, (f) Eene monniks Kap, kovel.

Cucurbite, (f) Distilleer Kolf (n) (in Chym.)

Cueille, (f) Breedte des zeildoeks.

Cueillette, (f) Inzameling van vrugten, penningen enz. charger à cueillette, goederen van verscheiden perzoonen laaden.

Cueilleur, euse (m. & f.) Plukker; plukster.

Cueillir, (v. a.) Plukken, inzamelen.

Cueilloir, (m) Fruit mande.

Cuiller, (f) Een Lèpel (m); Pompoor (f); Lepelaar (zeker Vogel);

cueillir à pot, een pol-lepel, schep-lepel.

Caillérée, (f) Een Lèpel-vol (m).

Cuilleron, (m) De holte, het blad van een lèpel.

Cuir, (m) Leér; vel (n) huid (f); cuir verd, crud, onbereid leér; faire boire le cuir, het leér in de week leggen; vilage de cuir bouilli, een zeer lelyk aangezigt.

Cuirasse, (f) Harnas (n).

Cuirasser, (v. a.) Met een harnas wapenen.

Cuirassier, (m) Een die met een harnas gewapend is, een kurassier.

Cuire, (v. a. & n.) Kookén, bakken, braaden; enz. cuire le pot, de pot kookén; cuire du pain, brood bakken; il vous en cuira, het zal U rouwen; se cuire, (v. r.) gaar worden; ma blessure me cuit, myne wond steekt my.

Cuisant, ante (adj.) Smertelyk; gevoelig; regret cuisant; douleur cuisante.

Cuisine, (f) De keuken; faire la cuisine, kookén, voor kok spelen.

Cuisinerie, (f) Keuken-werk (n).

Cuisinier, iere (m. & f.) Een Kok; kook-boek; Keuken-meid.

Cuisse, (f) De dye; une cuisse de volaille, een boutje van een vogel.

Cuiffon, (f) Het kookén, bakken, braaden; avoir soin de la cuiffon, op het bakken enz. agt geven; pain de cuiffon, huisbakken brood; cuis-

fon, smerte; sentir une grande cuisson dans l'oeil, dans les reins, groote pijn in het oog, in de lendenen gevoelen; cuiffon de vigne, brand, hitte in de wyngaard;

Coiffot, (m) Een Rec-bout.

Cuistre, (m) Oppasser in een' school; een School-wos.

Cuit, te (adj.) Gekookt, gezooden, gebakken, gaar; cela est trop cuit, ou n'est pas assez cuit, dat is te gaar of niet gaar genoeg, (Zie verder cuire).

Cuite, (f) Het hooiken, bakken; een oven vol, een bakzel; la cuite de la chaux, des briques, het kalk branden, het steen bakken.

Cuivre, (m) Koper (n).

Cuivrette, (f) Koper mondfluk aan een Hobooi enz.

Cul, (lees cu) (m) Het gat, den aars, het achterlyf, item de voet van verscheide dingen daar men het op zet, als van een glas, pot enz.; cul d'un vaisseau, het gat van een Schip; cul de sac, straat of weg die geen uitgang heeft; cul de chapeau, de bol van een hoed; cul d'une aiguille, het oog eener naald; cul d'un muid, de kop van een vat; cul de lampe, de voet van een lamp, item een finaal strikje, vignette onder een capittel of op 't einde van een boek; als meede zeker ciervaad van een verwulf enz. (in Bouwk.); cul de plomb, een man die altyd zit, of zonder ophouden, pal aan zyn werk is; cul de jatte, een man zonder beenen, in een houten bak; cul blanc, een witstaert (zeker vogel); cul de basse fosse, een diep donker bol, gevangen is, cabot; cul de port, saw - knoop, water - knoop (scheeps w.); mettre cul en vent, lenzen, voor de wind laten dryven (scheeps w.); mettre un tonneau sur cul, een vat op zyn end zetten; cul de charette, het agter end van een wagen; cul écorché, blik-aars; cul de bateau, de bodem van een schuit; cul d'artichaut, de stiel van een artichok; faire le cul de poule, een spitze mond, eenen tuit zetten; il en a dans le cul, (spr. w.) hy heeft wakker ten leering gewaaren,

schade geleden; arrêter quelqu'un sur cul, iemand hinderen van zyn plaats te gaan; on le tient au cul, men heeft hem by de lurven, in goede bewaaring; être à cul, niet weten waar heen, 'er onder zyn; donner du pied au cul à un valet, eenen knecht weg jaagen; y aller de cul & de tête, met alle magt ergens aan gaan; montrer le cul, weg loopen, van een' zaak afgaan of die laten steeken; tirer le cul en arriere, zyn gat te rug trekken, zyn woord niet bouden; à écorche cul, tegen dank, met onwil; cul par dessus tête, het onderste boven, over kop en staert; vouloir petter plus haut que le cul, hooger vliegen willen als men vlerken heeft (spr. w.); se gratter le cul au soleil, (spr. w.) luijeren, lui zyn.

Culasse, (f) De agterste schroef aan een vuur-roer; broek, kamer van een gescht; cette femme est renforcée sur la culasse, dat vrouwmensch is wakker gebild.

Culbute, (f) Tuimeling, buiteling; faire une culbute; tuimelen.

Culbuter, (v. n. & a.) Tuimelen, bals over kop vallen; omsmyten.

Cule! Haal agter uit! (scheeps w.).

Calée, (f) Stamp, stoot van een schip tegen de grond (zee w.); boekmuur waar op de boog van een brug rust (in Bouwk.).

Culer, (v. n.) Achter uit, over stuur dryven (zee w.).

Culeron, (m) Beuling of lis van de slaert-riem, enes paerds (n).

Culier, (adj.) Boyau culier, den aars-darm (in Ontleedk.).

Culiere, (f) Een druifsteen onder een goot.

Culot, (m) Bodem van een Kerk-lamp, enz. een die het laatste in 't gezelschap aangenomen is; klomp die over blyft (in Scheikunde).

Culotte, (f) Een broek.

Culotter, (v. a.) Een kind in de broek steeken.

Culottin, (m) Een naauwe broek; kind dat eerst in de broek gestoken is.

Culte, (m) Godsdienst, eerbewy-zing (f).

CUL. CUM. CUN. CUP. &c.

Cultivateur, (m) Een bebouwer, aankweeker, (zelden gebr.).

Cultiver, (v. a.) Bebouwen, aankweeken; cultiver les belles lettres, de fraaye kunsten beoeffenen; cultiver le commerce, den handel voortzetten; cultiver l'amitié, vriendschap onderhouden, aankweeken.

Culture, (f) De landbouw; beoefening der wetenschappen.

Cumin, (m) Komyn (n).

Cumulatif, ive (adj.) Ophoopend, vol.

Cumulativement, (adv.) Gezamenlyk; (en corps) (in Rechten).

Cumuler, (v. a.) Bewyzen op een stapelen (in Rechten).

Cunette ou Cavette, (f) Middeel-sloot in een drooge buiten gragt uitgegraven (in Vestingb.).

Cupidité, (f) Begeerlykheid.

Cupidon, ou l'Amour, (m) De Minne-god, Kupido.

Curable, (adj.) Geneesbaar, geneeslyk.

Curage, (m) Water-péper.

Curatelle, (f) Voogdyschap, mombaarschap (n).

Curateur, (m) Een voogd; bezorger van 's Lands hooge scholen, Curator.

Curatif, ive (adj.) Geneezend.

Curation, (f) Geneezing.

Curatrice, (f) Eene voogdesse.

Carcuma, (m) Kurkuma (geele verfstof en nuttig tegen de waterzugt?)

Cure, (f) Geneezing, wondheeling; kerspel, gemeente; Pastory (f); Pastoorschap (n), zielbezorging (f).

Curé, (m) Priesterfchap, Pastoor, Zielverzorger.

Care-dent, (m) Een tandeslooker.

Curée, (f) Het geene men den Jagt-honden geeft van 't wild dat ze gevangen hebben.

Cure-oreille, (m) Een oor-lepeltje (n).

Cure-pied, (m) Tzer, om het binnenste der paerden-boeven schoon te maaken (n) (by Hoef-smits).

Curer, (v. a.) Schoon maaken, reinigen; curer une bergerie, un privé, une charrue, een stal, gragt, secrete; ploeg reinigen of ruimen, schoon

CUR. CUS. 183

maaken; se curer les dents &c. zyn tanden enz. schoon maaken; curer les chardons, de wol uit de kaarden steeken.

Curette, (f) Priem waar mede men de wol uit de kaarden steekt (m); sieen-tang (by Wondh.).

Cureur, (m) Cureur de lieux, de puits, secrete-ruimer, put-reiniger.

Curial, ale (adj.) Het geen tot een Pastory behoord.

Curie, (f) Zekere rot-verdeeling der oude Romeinen van 1000 man.

Curieusement, (adv.) Weetgieriglyk.

Curieux, euse (adj. & subst.) Weetgierig, nieuwsgierig; zindelyk, net; zonderling; aardig; il est curieux dans ses habits, hy is zindelyk op zyn kleëren; nouvelle curieuse, zeldzame tyding; livre curieux, een fraai boek; vous êtes bien curieux, gy zyt zeer nieuwsgierig; un curieux, een nieuwsgierige.

Curion, (m) Romeinsch Rotmeester.

Curiosité, (f) Nieuwsgierigheid; kasje met speel-popjes voor kinderen; des curiosités, liefhebberyen, rareiteiten.

Curoir, (m) Een stok waar mede de Landbouwers de ploeg schoon maaken.

Curseur, (m) Het kruis van een graadhoog (n) (zee w.).

Curviligne, (adj.) Angle, figure curviligne, een kromme hoek of figuur (in Landmeetk.).

Curvité, (f) Kromheid der lynen (in Landmeetk.).

Curule, (adj.) Chaise curule, ivore zit-stoel (by de Romeinsche Overheid gebr.).

Curures, (f. pl.) Slyk, modder, die men uit een opgedroogde vyver haald.

Custode, (f) Kap van pistool bosters; matras in een koets, kas waar in de Hostie in de R. Kerk bewaard word; sous la custode, in 't heimelyk.

Custode, (m) Opperste van enige geestelyke ordens.

Custodie, (f) Prioorfchap (n).

Custodinos, (m) Een die een geestelyk ampt voor een ander waarneemt.

184 CUT. CUV. CY. &c.

Cuticule, (f) *De opperbuid (in Ontleedk.).*

Cuvage, (m) *Plaats daar men kuipen zet (f).*

Cuve, (f) *Eene kuip; pers-kuip; enz. déjeuner à fond de cuve, een goed onibyt doen.*

Cuvé, ée (adj.) *(Zie Cuver).*

Cuveau, (m) *Een kuipje (n).*

Cuvée, (f) *Eene kuip vol; du vin de la première cuvée, wyn van de eerste perffing.*

Cuver, (v. a.) *De uitgeperste druiven-trossen eenige tyd in de kuip laten trekken; cuver son vin, zynen roes uitslaapen.*

Cuvette, (f) *Een klein kuipje; wasch-vat (n) (in eerzaalen).*

Cuvier, (m) *Een wasch-tobbe (m); visch-vloortje (n).*

Cy, (adv.) *Hier. (Zie Ci).*

Cycle, (m) *Cycle solaire, lunaire, zonne-kring van 18, maane-kring van 19 jaaren.*

Cygne, (m) *Een Zwaan; een voor-naam Dichter.*

Cylindre, (m) *Een langwerpig rond ligchaam als een zuil (n); rol om de aarde gelyk te maaken (m).*

Cylindrique, (adj.) *Langwerpig rond.*

Cymaise, (f) *Kroonlyst aan een gebouw.*

Cymbale, (f) *Een' Cymbaal (zeker speeltuig).*

Cyme, (f) *Steel van planten of kruiden (m). (Zie verder Cime).*

Cynique, (adj. & subst.) *Un cynique, ou Philosophe cynique, een Cynische Wysgeer, als Diogenes, die alle grootheid verachtte, en, volgens ingeeving der natuur, onbeschaamd leefde.*

Cypres, (m) *Een Cypressen-boom.*

Czar, Czarine, (m. & f.) *Keizer, Keizerin van Rusland.*

*****

D.

D. (m) *D, (f) 4de Letter van 't A, B, C; de letter D komende op het einde van een woord en het*

D. DA. DAA. DAC. &c.

volgende met een vokaal beginnende, word zomtyds als een t uitgesproken, (by voorb.) Grand affronteur, (lees Grant affronteur) enz.

Da, (interj.) *Oui-da, ja tog, ja zeker; nenni-da, neen tog niet, (gem. w.).*

Daalder, (m) *Een daalder (zeker Hollandsche munt, waardig 30 st.).*

D'abord, (adv.) *Terstond, aanstonds, straks, op staande voet. (Zie Abord).*

Dace, (f) *Belasting, tol, (impôt, Douane).*

Dacroïde, (adj) *(in Heelk.) playe dacroïde, druipende, loopende wond.*

Daçtyle, (m) *Een voet van één lange en twee korte lettergreepen (in Dichtk.).*

Daçtylomancie, (f) *Soort van waarzeggerij door middel van ringen.*

Daçtylie, (adj.) *Daçtylisch.*

Daçtynomie, (f) *Telkonst op de vingeren.*

Dada, (m) *Hui! hui! huipaardje (n) (kinder w.).*

Dadais, (m) *Een Jan sul, een onnozelen bloed.*

Dagon, (m) *Afgod der Philistynen.*

Dagorne, (f) *Een' Koe met een gebroken hoorn; (figuurl.) een leelyk oud besje.*

Dague, (f) *Een pook, dolk; korte breede dégen; dagues, (plur.) eerste boornen van een hert; il est fin comme une dague de plomb, hy is geslepen als een loode pook.*

Daguer, (v. a.) *(oud w.) Doorstee-ken, doorpriemen.*

Daguet, (m) *Een jong hert.*

Daigner, (v. n.) *Verwaerdigen; il n'a pas daigné me parler, by heeft my niet verwaerdigt met my te spreken, of het heeft hem niet eens geheft met my te spreken.*

Daillots, (m. pl.) *Ringen, leeuwertjes aan 't slagzeil.*

Dain, Daine, (m. & f.) *Een Das (zeker dier).*

Daintier, (m) *Herten kal.*

Dais, (m) *(Verhemelte (n) boven den troon der Koningin, of over het Sacrament in Processie.*

Dalle, (f) *Een' meot, snee (f); dalle*

DAL. DAM.

dalle de Saumon, een' moot Zalm;
dalle, een gootsteen in een' keuken;
een slypsteen der maaijers; daal of
waterloop van een schips pomp; tégel-
steen (m).

Dalot, (m) Spie-gat op een schip
(n).

Dam, (m) (oudw.) Schade; à mon
dam, ter myner schade; straffe der
verdoemden (in Godgeleerdh.).

Damas, (m) Damast (n) (stoffs).

Damasquiner, (v. a.) Iets als da-
mast werken; yzer of staal met ander
metaal inleggen.

Damasquimeur, (m) Damast-wee-
ver; inlegger.

Damasquinure, (f) Ingelegd werk
(n).

Damasser, (v. a.) Bloemwerk op
lyrwaad maaken.

Damassin, (m) Damast met goude
of zilvere bloemen.

Damassure, (f) Servet goed met
bloemen (n).

Dame, (f) Een Mevrouw, voor-
naame Juffrouw; dam in 't schaak-
spel; Dame du logis, de Vrouw van
't huis; Dame d'atour, Juweel-be-
waarster der Koninginne; Dame
d'honneur. Staat-dame.

Dame, (interj.) (gem. w.) Dame!
je n'en sai rien, waarlyk ik weet
'er niets van.

Dame damée, (f) Een Vrouw van
rang.

Dame-jeanne, (f) Een vulgelt,
(zeker drinkfles der Matroozen).

Damelopre, (m) Damlooper, (ze-
ker vaarttuig in holland).

Damer, (v. a.) Eet dam opzetten,
dammen (in schaaksp.); item iemand
Mevrouw noemen; damer le pion à
quelcun, iemand ondersteek doen,
(spr. w.)

Dameret, (m) Salet-jonker, Salet-
pop; Juffer dienaar.

Damier, (m) Een schaak-bord,
dam-bord.

Damnabile, (adj.) Verdoemelyk,
(zegt Dannable).

Damnablement, (adv.) Verdoeme-
lyk.

Damnation, (f) Verdoeming, ver-
doemenis.

DAM. DAN. DAR. 185

Damné, ée (adj. & subst.) Ver-
doemd; les damnez, de verdoemde.

Damner, (v. a.) Verdoemen.

Damoiseau ou Damoïsef, (m) Een
pronker, verwyfde en ingebeelde Sa-
let pop.

Damoïsefelle, (f) Juffrouw, (in
rechten anders Demoïsefelle).

Danché, ée (adj.) Getand als een
zaag (in Wapenk.).

Dandin, ine (m. & f.) Een zul,
een onnozele gek; zottin.

Dandiner, (v. n.) Gekke gebaerden
maaken; se dandiner, zig op een
stoel als een gek zitten te wijgen.

Danger, (m) Gevaar (n); dangers
naturels, blinde klippen (Zee w.)

Dangereusement, (adv.) Gevaar-
lyk.

Dangereux, euse (adj.) Gevaarlyk.

Danois, oïse (adj.) Parler danois,
deensch spreken.

Dans, (prep.) In, binnen; dans la
chambre, in de kamer; dans deux
jours, binnen, of, over twee dagen;
dans peu, binnen korten.

Danse, (f) Een dans (m); après
la panse, vient la danse, na 't ee-
ten, ten dans (spr.), entrer en dan-
se, aan den dans gaan; item in een'
zaak ingewikkeld worden.

Danser, (v. n.) Dansen, il ne
sait sur quel pied danser, hy weet
niet op wat been hy staan zal,
wat aan te vangen hy is ten einde
raad; je le ferai bien danser, ik
zal hem wel drillen, krygen.

Danseur, euse (m. & f.) Een dan-
ser; danster; danseur de corde,
koorden-danser.

Dard, (m) Een werpspies, schigt,
band-pyl; lancer un dard, een pyl
werpen.

Dardanaire, (m) Een koren schag-
cherer, die zulks opkoopt, en ter slyge-
ring terug houd.

Darder, (v. a.) Een pyl werpen;
darder un couteau, een mes wer-
pen; le soleil darde ses rayons, de
zon schiet haare stralen uit.

Dardeur, (m) Een pylwerper.

Dardille, (f) De slang, spyl van
een Angelier enz.

Dardiller, (v. n.) Zyn' slang schieten.
M 5 D'a-

186 DAR. DAT. DAU. DE.

Darins, (m) *Hernip Linnen* (n).

Dariole, (f) *Een boter koek* (m), *struif* (f).

Dariolette, (f) *Roodſchapſter in minne handel* (gem. w.)

Darne, (f) *Een moot van viſch*, (*beeter dulle*).

Darſe ou darſine, (f) *Baſſin* (m) *kom, dok van een haven die met eene ketting of boom geſloten kan worden.*

Dartre, (f) *Douwworm, uitſlag* (m) *vuurigheid* (f).

Dartreux, euſe (adj.) *Met vuurigheid bezet.*

Dataire, (m) *Pauſſelyke Kantzelier, die de documenten der Beneficien op Kerkl. ampten tēkend.*

Date, (f) *Dagteekening* (f), *datum* (m).

Dater, (v. a.) *Dagteekenen*, *datereen*.

Daterie, (f) *Plaats te Rome daar de documenten gedagtēkend worden.*

Datif, (m) *De geveer, 3de naamrol der buiging* (in ſpraak).

Dative, (adj.) *Tutelle dative, voogdyſchap door d'overigheid aangeſteld.*

Datte, (f) *Een dadel.*

Dattier, (m) *Dadelboom.*

D'avantage, (adv.) *Meer, daarenboven.*

Daube, (f) *Zekere ſaus om te ſtooven.*

Dauber, (v. a.) *Zulke ſaus maaiken; item voor de gek houden; beſchimpen; aſtroffen, knuffelen.*

Daubeur, (m) *Een ſpotter*, (*Zie railleur.*)

Dagebrot, (m) *Een dogger* (*zeker vaartuijg tot de Kabeljau-wangſt*).

Davier, (m) *Kuipers-hoeptang* (f); *Pelikaan* (m), *om tanden mee uit te trekken.*

Dauphin, (m) *Een Dolphyn* (*zeker viſch*), *item de Kroonprins van Frankryk.*

Dauphine, (f) *Gemaalinne van den Kroonprins van Frankryk.*

D'autant. (*Zie Autant*).

De, du, de la, des (*Artikels*, *die zomtyds in't duiſch niet uitgedrukt worden*) *van, vande enz.*; *de l'eau, water; van het water; de la toile, lynwaad; van het lynwaad; du vin, wyn; van den wyn, of des, wyns; de braves Sol-*

DE. DEB.

dats, wakkere Soldaaten; van wakkere Soldaaten; des hommes, Menſchen; van de Menſchen; la loi de Dieu, de wet Gods; un habit de drap, een lakens kleed; un carosse de louage, een huur-koets; un homme de bien, een vroom man.

De (*voorzetzel*) *van; te, om te; être obligé de faire, genoodzaakt zyn te doen; de tout mon cœur, met al myn hart; de nuit, de jour, by der nacht, by den dag; de grand matin, heel vroeg; de grace, ik bid 'er a om; se moquer de quelcun, met iemand de gek ſcheeren; de quoi vous mettez vous en peine? waar over bekommerd gy u? assez d'argent, gelds genoeg; beaucoup d'honneur, veel eer; c'est de la dernière folie, het is de grootſte dwaasheid; ce ſot d'Officier, die dwazen Officier; mon coquin de valet, myn ſchelm van een knecht; il ne reviendra de dix ans, hy zal in geen tien jaaren weêrkomen; je viens de lui parler, ik heb hem zoo aanſonds geſproken; de bien en mieux, hoe langer hoe beter; de mal en pis, hoe langer hoe erger; de deux jours l'un, om den anderen dag; dans un an d'ici, over een Jaar; de par le Roi, door de Koning; de ce que, dat; de la sorte, op die wyze; de plus, daarenboven, nog; en moins de rien, in een oogenblik; il n'a pas mangé de tout le jour; hy heeft den gantschen dag niet gegeten; repousser de la main, met de hand terug ſtooten; jouer de la flute, op de fluit ſpeelen; je viens d'après du feu, ik kom van 't vuur af; se separer d'avec quelcun, van iemand ſcheiden; je viens de chez vous; ik kom van uwent; il est parti d'entre nous, hy heeft ons gezelfchap verlaaten.*

Dé, (m) *Een vingerhoed; dobbelſteen, teerling; le dé en est jetté, (ſpr. w.) de zaak is beſlooten; ſans flatter le dé, (ſpr. w.) zonder omwe- gen, verſchooning; à vous le dé, het is uw beurt.*

Débauchage, (m) *Het losgaan van 't ys, dryf-ys* (n).

Dé-

Débacle, (f) *Opruiming der Schepen in een Haven voor andere, item ysgang; la débacle a emporté des ponts & des moulins, de ysgang heeft bruggen en molens mee gevoerd.*
 Débaquement. (Zie débacle.)

Débacler, (v. a. & n.) *De havens opruimen; een deur of uengster open breken; la glace débacle, het ys breekt los, is aan 't gaan; la foire est finie, les marchands débacle, de Kermis is gedaan, de kraamlieden breken op.*

Débacleur, (m) *Een Havenmeester, een die order op het terug vaaren of schaveelen der leege Schepen stelt.*

Débagouler, (v. a.) *Onbedagtelyk spreek, 'er iets uitslappen.*

Déballage, (m) *Ontpakking der waaren (f).*

Déballer, (v. a.) *Ontpakken.*

Débandade, (f) *à la débandade, in 't wild, woestelyk.*

Débandement, (m) *'t Los spannen van een boog, 't wegloopen der Soldaaten (n).*

Débander, (v. a.) *Débander un arc, un fusil, een boog, een snaphaan ontspannen; un bras, een' arm ontsnagelen; un criminel, een misdadiger ontblinden; l'esprit, de herssens rust geven; se débander, (v. r.) wegloopen, afdrassen (als soldaaten), les cordes se débendent, de touwen geeven mee; le temps se débände, het weêr ontaart.*

Débanquer, (v. a.) *De bank winnen (in 't basset spel).*

Débaptiser, (v. a.) *Omdoopten, eenen anderen naam geeven.*

Débarasser, (Zie Débarrasser).

Débarbouiller, (v. a.) *Reinigen, afwischen.*

Débarcadour, (m) *Een los-plaat; voor schepen (f).*

Débardage, (m) *Loffing der scheepen; ontlasting (f).*

Débarder, (v. a.) *Van zyn' rug ontlasten; lossen, (word meest van brandhout of ander hout verstaan).*

Débardeur, (m) *Een hout-loffer der scheepen.*

Débarquador. (Zie Débarcadour.)

Débarquement, (m) *Ontscheeping, landing (f).*

Débarquer, (v. n.) *Ontscheepen, aan land gaan, lossen.*

Débarrasser, (v. a.) *Ontwerren, ontwikkelen; bevryden; se débarrasser (v. r.), zig ontwarren, ontdoen, los maaken (van iets).*

Débarrer, (v. a.) *Ontsluiten; débarrer une porte, den boom van een' deur doen.*

Débat, (m) *Gesbil (n), twist (f); après plusieurs débats, na veel twisten.*

Débâter, (v. a.) *Ontzadelen, het pak-zadel afneemen; un âne débaté, een Hoerenjager.*

Débattre, (v. a.) *Twisten; afdoen voor 't recht; débattre un compte, eene rekening betwisten, bepleiten; se débattre, (v. r.) zich plaagen, quellen, moeite geeven; met de wiken klappen als een vogel.*

Débattu, ue (adj.) *Onderzocht; un point débattu, een' afgedaane zaak; on a longtems débattu cette affaire, men heeft die zaak lang onderzocht, betwist.*

Débauche, (f) *Gastery, slempempery; overdaad; item ongebondenheid wellust, omzwiering; honnête débauche, wrolyke teering, lustigheid; plongé dans la débauche, in de wellust verzoopen.*

Débauché, ée (adj.) *Ongebonden; verleid; un débauché, een zwierbol, ligtmis; een smarotzer, slempemper; débauchée (f), een onsgtig Vrouwensch.*

Débaucher, (v. a.) *Verleiden, ver voeren, van zyn pligsbrengen; déboucher un jeune homme, une fille, een Jongman, eene jonge Dogter verleiden, déboucher un valet, een' knecht van iemand afstroonen; se déboucher, zich aan ongebondenheid overgeven.*

Débaucheur, euse (m. & f.) *Verleider; verleidster, koppelaarster.*

Débentur, (m) (Lat. w.) *Quitantie van een Hofbediende aan den Koning (f).*

Débet, (m) (Lat. w.) *Schuld (f); Débet (n).*

Débiffer, (v. a.) *être tout débiffé, gantsch verdorven (van maag) zyn.*

Débile, (adj.) *Zwak, magteloos, kragteloos.*

Debi-

Débilement, (adv.) *Zwakkelijk.*
 Débilité des nerfs, (f) *Verzwakking der zenuwen.*

Débité, (f) *Zwakheid.*

Débilité, (v. a.) *Verzwakken.*

Débillarder, (v. a.) *Een stuk hout bekken, beslegten, verdunnen.*

Débiller (v. a.) les chevaux, *de paarden van een' trekschuit los maaken.*

Débit, (m) *Verkoop, afstrek, vertier; vlugheid in het spreken, il a un beau débit, hy heeft mooi wat te doen; (figuurl.) hy kan zyn woord wel doen, hy is vlug ter spraak.*

Débitant, (m) *Een die in het klein verkoopt.*

Débiter, (v. a.) *Waaren verkopen, vertieren, afzetten, aan den man brengen; een' rekening belasten, debiteeren; hout, steen tot planken, platten zaagen; een goede uitspraak hebben; il debite bien, hy is mooi ter taal; on débite, men verhaald, men zegt; débiter un cable, een' kabel van de beeting doen, bot geven (zee w.); débiter le bois, het hout afmeetten, om op zyn lengte en dikte te maaken (in Bouwk.); scie à debiter, span-zaag.*

Debiteur, trice (m. & f.) *Schuldenaar; schuldenaarster.*

Debiteur de nouvelles, *Eennieuws verkondiger; debiteuse, een Praatmoer, klappeie.*

Debitis, (m) *Volmagt wegens eener schuldvoordering (f).*

Deblai, (m) (gew. w.) *Ontlasting, bevryding (f).*

Déblayer, (v. a.) *Ontlasten van bezwaarnis, (gem. w.).*

Déboire, (m) *Kwaade nasmaak, wansmaak (m).*

Déboîtement, (m) *Verstuiking.*

Déboîter, (v. a.) *Déboîter un os, een been verstuiken, verwrikken.*

Débonder, (v. a. & n.) *Een' vyer aftappen, de sluis openen; met geweld uitbruisschen, uitbersten.*

Débondonner, (v. a.) *De bom, stop uit een vat trekken.*

Débonnaire, (adj.) *Prince débbonnaire, zagtmoedig Vorst.*

Débonnairement, (adv.) *Zagtmoediglyk.*

Débonnaireté, (f) *Zagtmoedigheid, goedaardigheid.*

Débord. (Zie Debordement).

Débordé, ée (adj.) *Overstroomd; mener une vie débordée, een rukkeloos leeven leiden.*

Débordement, (m) *Overstroming; ongebondenheid.*

Déborder, (v. n.) *Overstromen, overloopen (van rivieren); de kanten, boorden van een rok neemen; voor uitsteeken (van balken); se déborder, zich van een ander schip los maaken (zee w.); se déborder en vices, een schandelyk leeven leiden.*

Débordoir, (m) *Snymes (by Kuipers en Loodg.).*

Déboffer, (v. a.) *Déboffer le cable, de stopper los maaken, (zee w.).*

Débotté, (v. a.) *Ontlaarzen; se débotté, (v. r.) zyn laarzen uittrekken.*

Débouché, (m) *Trouver un débouché pour une marchandise, eene gelegenheid, uitweg, ter afzetting eener waare vinden.*

Débouchement, (m) *Ontstopping, opening (f); uitweg, middel.*

Déboucher, (v. a.) *Openen, ontstoppen.*

Déboucler, (v. a.) *Eene Merrie ontwerpen; déboucler une perruque, eene pruik uitkammen.*

Débouillir, (v. a.) *Staatjes, lapjes afkookken, om te zien of de kleur vast is (by Verwers).*

Débouquement, (m) *Uitlooping, (zee w.).*

Débouquer, (v. n.) *Een engte den zee uitloopen, (zee w.).*

Débourber, (v. a.) *Uitbaggeren; uit de modder trekken; speenen (van Viscb gezegd).*

Débourgeoiser, (v. a.) *Van der burgerstand veradelen.*

Débourrer, (v. a.) *De scheerwol uittrekken; iemand beschaaven; met de waereld leeren omgaan; se débourrer, (v. r.) beschaafd worden.*

Déboursé, (m) *Verschot (n).*

Déboursement, (m) *Verschot (n), uitgaaf (f).*

Déboursé, (v. a.) *Geld uitgeeven, verschieten.*

Débout, (m) *Staande*; se tenir debout, *over eind staan*; être debout, *op de been zyn*; debout! *reis op, sta op!* debout au vent, *vlak in de wind*; avoir vent debout, *tegen de wind opzeilen*; passer debout, *vry passeeren (van waaren)*.

Déboutement, (m) *Ontzegging (f) (in rechten)*.

Débouter, (v. a.) *Ontzeggen, afstaan*; on l'a débouté de sa demande, *men heeft hem met zynen eisch afgewezen*.

Déboutonner (v. a.) *un habit, een kleed ontknoopen, los maaken*.

Débrailler, (v. a.) *se débrailler, (v. r.) Zyne kleederen van vooren wyd open zetten, de borst ontblooten*.

Débredouiller, (v. a.) *Het dubbelde spel in tiktak, door een gewin sperren, de ry breeken*.

Débridée, (f) *Pleister of voér-geld van een paerd (n)*.

Débridement, (m) *Ontrooming (f)*.

Débrider, (v. a.) *Ontroomen, den toom afdoen; sans débrider, zonder tuschenpoozingen*.

Débris, (m) *Wrak van een schip, overblyfzel; puinhoop (n); débris d'une armée, overschot eenes heirs*.

Débrouillement, (m) *Ontwerring (f); débrouillement du chaos, de in orden schikking van den chaos, mengel of klomp*.

Débrouiller, (v. a.) *Ontwerpen, in ordre brengen; débrouiller une intrigue, achter een heimelyke onderhandeling komen*.

Débrutaliser, (v. a.) *Temmen, beschaaven, geschikt maaken*.

Débrutir, (v. a.) *Glad maaken, polysten (van spiegels)*.

Débuchement, (m) *Het ryzen uit zyn léger of schuilplaats*.

Débucher, (v. n. & a.) *Uit zyn hol voor den dag komen; opjaagen, (Jagers w.)*.

Débusquer (v. a.) *l'ennemi, den vyand 'er uit jaagen, verdryven; débusquer son rival, zynen mededinger, medevryer 'er uitbozen'*.

Début, (m) *Begin (n), aanvang, aanval, eerste zet; eerste slag of worp in 't kègel spel enz. (m); voilà un*

beau début, *dat is een mooi begin; début d'un discours, begin eener reden*.

Débuter, (v. a.) *De eersten slag in 't kègel-spel enz. doen (tirer une boule); débiter avec esprit, iets wel beginnen; c'est bien débuté, dat 's wel aangelegd, of (spottende) dat is een heerlyk begin waarlyk!*

Déça, (prep. & adv.) *Courir de-ça & delà, herwaards en derwaards, heen en weer loopen; toutes les nouvelles de deça, alle de tydingen van deeze kant; au deça, en deça, par deça, aan deeze zyde*.

Décacheter, (v. a.) *Ontzégelen, het zègel optbreken, afdoen*.

Décade, (f) *Een tien-tal (n) (van boekdeelen)*.

Décadence, (f) *Ondergang (m); aller, tomber en décadence, in 't verval koomen*.

Décagone, (adj. & f. m.) *Tien-hoe-kig; een tien-boek (in Meetk.)*.

Décaiffer, (v. a.) *Uit de kasten of bakken doen (Tuinm. w.)*

Décalogue, (m) *De tien gebooden (n. pl.), de wet (f)*.

Décalquer, (v. a.) *Een kopere plaas afdrukken, een afdruk maaken*.

Décameron, (m) *Verhaal (n) van eene tiendaagsche geschiedenis*.

Décampement, (m) *Opbrekking van een léger (f)*.

Décamper, (v. n.) *Het léger opbreken; de vlugt neemen, opkraamen, zyne biezen pakken*.

Décanat, (m) *Het Dékendom (n), (Kerkel. waardigh.)*.

Décantation, (f) *Afsgieting, (in Chym.)*.

Décanter, (v. a.) *Iets zagties afgieten*.

Décapiter, (v. a.) *Onthoofden*.

Décarréler, (v. a.) *Ontvloeren*.

Décastyle, (m) *Gebouw met 10 pylaaren op een ry (n)*.

Décéder, (v. n.) *Overlyden, sterven*.

Déceindre, (v. a.) *Ontgorden*.

Déceint, einte (adj.) *Ontgord*.

Décelelement, (m) *Ontdekking, openbaaring (f)*.

Déceler, (v. a.) *Iets dat geheim is voor den dag brengen*.

Décembre, (m) *Winter-maand* December.

Décemment, (adv.) *Beoorlyk, gevoeglyk.*

Décemvir, (m) *Een der 10 regeerende Raadsheeren eeryds te Rome.*

Décemvirat, (m) *Ampt daar van.*

Décence, (f) *Betaamlykheid, gevoeglykheid.*

Décennaire, (adj.) *Tien jaar oud.*

Décennal, ale (adj.) *Tienjaarig.*

Décent, ente (adj.) *Betaamlyk; habit décent, welstaand, staarig kleet.*

Déception, (f) *Bedrog (n), valsheid, misleiding (f).*

Décerner, (v. a.) *Toe-erkennen, besluiten; belasten, beveelen; la triomphe fut décerné à &c. de triomf werd toe gekend aan enz. la cour a décerné, het hof heeft verordend, décerner un decret de prise de corps, een persoonlyk arrest verleenen.*

Décès, (m) *Overlyden (n), dood.*

Décevable, (adj.) *Ligt te bedriegen.*

Décevant, ante (adj.) *Bedrieglyk.*

Décevoir, (v. a.) *Misleiden, bedriegen. (Zie Tromper).*

Déchagriner, (v. a.) *In een goede luim brengen.*

Déchainement, (m) *Schelding, uitwaaring.*

Déchainer, (v. a.) *Ontketenen; aanbitzen, opstoken; se déchainer contre quelcun, tegen iemand uitwaaren, de huid vol schenden.*

Déchalander ou défachalander, (v. a.) *Onttrekken, onderkruipen.*

Déchanter, (v. n.) *Il y a bien à déchanter, 't gaat 'er zoo niet als men wel dagt, 't scheeld veel.*

Déchaperonner, (v. a.) *De kuif of kap afrekken.*

Décharge, (f) *Ontlaading, lossing (van koopmansch.); gemeene misloop; ontlasting (in Geneesk.); drop van een dak; verschooning; décharge de conscience, verligting des gemoeds; donner une décharge à quelcun, iemand een kwytings-brief mede geeven; faire une décharge, een meenigte roers gelyk afschieten.*

Décharger, (v. a.) *Afsaaden, ont-*

lasten; ledigen; verligten; uitstorten; geeven; verschoonen, ontschuldigen; vry maaken, ontheffen; quytien; décharger, un chariot, een wagen ontslaaden; décharger son ventre, zyn buik loozen; décharger le canon, het geskut lossen; il lui déchargea un coup de poing, hy gaf hem een lap om de ooren; etre déchargé des temoins, van de getuigen veronschuldigt zyn; décharger le peuple des subsides, het volk der schattingen ontheffen; décharger sa conscience, zyn gemoed bevryden; décharger son cœur, zyn hart openen, uitstorten; décharger un contra, een verdrag vernietigen; décharger, uitdoen, door doen (by Koopl.); décharger les voiles, de zeilen afbrassen (zee-w.).

Se. Décharger, (v. r.) *Zig onlasten; zyn gevoeg doen, zig ontschuldigen; se décharger sur quelcun, zig op iemand verlaaten; couleur qui se décharge, kleur die verschiet; le tems s'est déchargé, het weer is opgehelder.*

Déchargeur, (m) *Een lossen der scheepen.*

Décharné, ée (adj.) *Schraal, uitgeteerd; style décharné, slegte styl.*

Décharner, (v. a.) *Het vleesch van het gebeente doen; vermageren, uitteeren van eene ziekte.*

Décharpir, (v. a.) *Twee wegtende luiden scheiden (gem. w.).*

Déchasser, (v. a.) *une cheville, een hout uitdryven.*

Déchaumer, (v. a.) *Een Akker opscheuren, ploegen.*

Déchaussement, (m) *Ontschoeijing; losmaak der aarde om een boom.*

Déchausser, (v. a.) *Iemand ontschoeijen; déchausser une dent, het tandvleesch losmaken; déchausser un arbre, een boom lugt geeven; déchausser la volaille, de pooten van 't gevogelte afschroeyen (by Koks).*

Déchéance, (f) *à Peine de déchéance de son droit, op verbeurte om van zyn regt vervallen of verstekken te zyn.*

Déchét, (m) *Verlies (n); vermindering (f) in prys of waarde; porter le déchet, de schade draagen;*

gen; déchet, 't *afdryven van een Schip.*

Déchevelé, ée (adj.) *Met hangend hair.*

Décheveler, (v. a.) *Een Wyf de kap afstrekken; het hair los scheuren.*

Déchiffrable, (adj.) *Dat uitgecyf-ferd; uitgelegd kan worden.*

Déchiffrement, (m) *Ontcyffering, ontwarring, ontknooping.*

Déchiffrer, (v. a.) *Ontcyfferen; ont-knoopen, ontwarren, ontdekken; dé-chiffrer une chose difficile, een moeilyke zaak verstaan; déchiffrer une intrigue, eene onderbandeling ontdekken; déchiffrer quelqu'un, ie-mand affchilderen, open leggen.*

Déchiffreur, (m) *Een die cyfferge-tallen, of moeilyk schrift uitlegt, en ver-klard.*

Déchiqúeter, (v. a.) *Versnyden, versnipperen, door kerwen; déchiqú-ter des étoffes, stoffen met bloemen naaken.*

Déchiqúature, (f) *Snipper (m) affnydzet van iets (n).*

Déchirage, (m) *Bois de déchira-ge, brandhoud van oude Schepen.*

Déchirement, (m) *Verscheuring.*

Déchirer, (v. a.) *Verscheuren, ry-zen; vernielen; schenden, lasteren; la populace le vouloit déchirer, het gemeene volk wilde hem verscheuren; déchirer quelqu'un, iemand schenden; il ne s'est pas fait déchirer le man-teau, hy liet zig niet sterk bidden (spr. w.)*

Déchirure, (f) *Scheur, (in kleede-ren).*

Déchoir, ou déchoir, (v. n.) *Al-lengskens verminderen, in verval koomen; verzwakken; déchoir de son espérance, van zyn hoop verflé-ken worden; déchoir, afdryven (zee woord).*

Dechouer, (v. a.) *Een Vaartuig dat vast is weder doen vloten.*

Déchu, ue (adj.) *Vervallen, afge-vallen.*

Décidé, ée (adj.) *Beslist.*

Décider, (v. a.) *Beslechten, beslis-sen, vouniffen; décider une difficul-té, eene zwaarigheid besliffen; c'est à vous à décider de ma fortune, het*

staat aan u om my gelukkig te maaken.

Déciller les yeux, (v. a.) *De oo-gen openen.*

Décimable, (adj.) *Dat tiend on-derworpen is.*

Décimal, ale (adj.) *Dat de tiend aangaat.*

Décimateur, (m) *Een tiend beffer.*

Décimation, (f) *Vertiending; looting om den tienden man.*

Décime, oudine (f) *De tiend van koren enz.*

Décimer, (v. a.) *Om den tienden man dobbelen, (in Krygsk.)*

Décintrer, (v. a.) *De houte boog onder een verwulf wegneemen.*

Décintroi, (m) *Een straat-hamer.*

Décisif, ive (adj.) *Besliffend, uit-wyzend.*

Décision, (f) *Beslegting, besliffing, uitspraak.*

Décisionnaire, (m) *Besliffser.*

Décisivement, (adv.) *Besliffender wyze.*

Décisoire, (adj.) *Serment déci-soire, besliffende eed (in rechten).*

Déclamateur, (m) *Een publiek redenaar; beftige fchryver; gebaar-maaker, fchreuwter, zwezter.*

Déclamation, (f) *School-gefprek (n); uitvaaring in woorden, doorbaa-ling; hoogdravendheid; item gebaerden van een redenaar.*

Déclamatoire, (adj.) *Style de-clamatoire, school-trant.*

Déclamer, (v. a.) *Een openbaare reden doen (op school); tegen iets uit-vaaren, fchreeuwen, tieren.*

Déclaratif, ive (adj.) *Verklaarend.*

Déclaration, (f) *Verklaaring, be-tuiging; déclaration de guerre, oorlogs-verklaaring; déclaration des marchandises à la douane, aan-geeving der waaren op den tol, 't konvoy; donner une déclaration de son bien, eene opgave doen, eene lyst van zyne goederen geeven.*

Déclaratoire, (adj.) *Aktes décla-ratoires, verklaar - fchriften, (in Rechten).*

Déclaré, ée (adj.) *Verklaard enz.; ennemi déclaré, openbaaren of ge-zwooren vyand.*

Déclarer, (v. a.) *Verklaaren, be-kenen*

kend maaken, aangeeven; déclarer la guerre, den oorlog aankondigen; se déclarer pour quelcun, zich voor iemand verklaaren.

Déclencher une porte, (v. a.) Een' deur by de klik openen.

Déclicq, (m) Een hei, hei-blok.

Déclin, (m) Afgang; tomber dans le déclin, in 't verval raaken; déclin du jour, de l'âge, 't afneemen van den dag, der jaaren.

Déclinable, (adj.) Dat geboogen gedeclineerd kan worden, (in spraakk.).

Déclinaison, (f) Buiging, (in spraakk.); déclinaison du soleil; de la boussole, afwyking der zonne van 't compas.

Déclinant, (adj.) Cadran déclinant, afwykende zonne-wyzer.

Déclinatoire, (adj.) Exception déclinatoire, ou déclinatoire (f.m.), Uitsluiting tot wraaking, onttrekking van den Rechter waar voor men gedaagd is.

Déclinatoire, (m) Werktuig om de afwyking eener muur, waar tegen men een zonne-wyzer plaatzen wil, te vinden (n).

Décliner, (v. a.) Afneemen, daalen; verzwakken; afwyken (in sterrek.); le jour decline, de dag daald; il commence à décliner, hy begint te verzwakken.

Décliner, (v. a.) Buigen, declineeren (in spraakk.); décliner la juridiction, den Rechter of het rechtsgebied wraaken.

Déclorre, (v. a.) Een heining afbreken; openen.

Déclouer, (v. a.) De spykers los maaken, uitslaan.

Décochement, (m) Affchieting (f).

Décocher, (v. a.) Affchieten, werpen (als pylen, enz.)

Décoction, (f) Afziedzel van kruiden een, decoctum (n).

Décoëffer, (v. a.) Ontkappen; décoëffer une bouteille, een flesch openen.

Décognoir, (m) Een sluit-hout (by Boekdruk.)

Décollement, (m) Losmaaking van het gelymde (f).

Décoller, (v. a.) Het gelymde los maaken; ontboofden, ontbalzen.

Décollorer, (v. a.) De kleur doet verliezen, verscbieten.

Décombrer, (v. a.) De puin, het gruis opruimen.

Décombres, (m. pl.) Puin, gruis.

Décomposer, (v. a.) Ontbinden (in Chym.) iemand ontfstellen, van zyn stuk helpen.

Décomposition, (f) Ontbinding, scheiding (in Chym.)

Décompte, (m) Korting (f), aftrek.

Décompter, (v. a.) Afrekken, aftrekken, (rabattre).

Déconcerté, ée (adj.) Onsfeld, verlegen, van zyn stuk.

Déconcerter, (v. a.) Ontstellen; il aime à déconcerter les gens, hy houdt veel van de lieden verlegen te maaken; déconcerter les desseins de ses ennemis, de aanslagen zyner vyanden veriedelen; déconcerter, wanluidenheid veroorzaaken (in musicq.)

Se Déconcerter, (v. r.) Buiten postuur raaken.

Déconfire (v. n.) les ennemis, den Vyand totaliter verslaan.

Déconfiture, (f) Nederlaag.

Déconfort, (m) Neerfagtigheid (f). (Zie défolation).

Déconforter, (v. n.) Neerfagtig maaken; (défoler is beter).

Déconfessiler, (v. a.) Afraaden.

Décontenancer, (v. a.) Ontstellen, verlegen maaken.

Se Décontenancer, (v. r.) Schaamrood worden.

Déconvenue, (f) Ongeluk (n), (oud. w.)

Décorateur, (m) Een opschikker.

Décoration, (f) Verciering.

Décorder, (v. a.) Een touw los draaien.

Décorer, (v. a.) Vercieren.

Décorum, (m) (Lat. w.) Garder le décorum, de welstaanklykheid in agt n-eemen; (sauver le dehors).

Découcher, (v. n. & a.) Buiten 's huis slaapen; een ander zyn bed doen ruimen.

Découdre, (v. a.) Los tornen; los maaken (zee. w.); il en faut découdre, men moet daar over hand gemeen worden (spr. w.); affaire déconfusé, zaak

zaak die kwalijk gesteld is; style decoufu, een segre styl.

Déculant, ante (adj.) Vloeiende.

Découlement, (m) Afstrooming, afvloeijing (f).

Découler, (v. n.) Afstroomen, afleken, afstaalen; la sueur lui découle de toutes parts, het zweet loopt hem van alle kanten af.

Découpé, (m) Een bloemstuk in een tuin.

Découper, (v. a.) Aan stukken snyden; met figuren uitsnyden.

Découpeur, euse (m. & f.) Een die stoffen of lakens pikeerd.

Découplement, (m) Ontkoppeling, losmaak (f) (van bonden, ossen, enz.)

Découpler, (v. a.) Ontkoppelen.

Découpure, (f) Uitsnyding, uithakking.

Découragé, ée (adj.) Moedeloos.

Découragement, (m) Moedeloosheid, neêrslagtigheid (f).

Décourager, (v. a.) Den moed beneemen, neêrslagtig maaken, afschrikken; se décourager, (v. r.) den moed laten zakken, zinken.

Décours, (m) Het afneemen der maat (n).

Découfu, ue (adj.) Ontord; les affaires sont fort découfues, zyne zaaken staan heel seet.

Découfure, (f) Opentorning, scheur.

Découvert, erte (adj.) Ontbloot; ontdekt.

à Découvert, (adv.) Openlyk, in de opene lucht; bloot, voor alle man.

Découverte, (f) Ontdekking, vindend van iets; envoyer à la découverte, op kondschap uitzenden, reconnoſceeren laaten.

Découvrir, (v. a.) Ontdekken; découvrir un pot, het dekzel van een pot afneemen; découvrir un secret, een geheim ontdekken, daar achter koomen, ook, zulks openbaaren; se découvrir, zich ontblooten, ontdekken, item zich bekend maaken; zich voor iemand open leggen; le temps se découvre, het weer klaart op.

Décrasser, (v. a.) Van vuiligheid reinigen; (figuurl.) beschaaven; se décrasser, gemaniërd worden.

Décréditement, (m) Verlies van credit, geloof, gunst enz. (n).

Décréditer, (v. a.) Iemand zyn credit, geloof of aanzien beneemen.

Décrépité, ite (adj.) Stokoud, uitgeleefd; age décrépité, vieille décrépité.

Décrépitation, (f) Drooging, uitbranding van gemeen zout (in Chym.)

Décrépiter, (v. a.) Gemeen zout uitdroogen, uitbranden (in Chym.)

Décrépitude, (f) Een zeer hooge ouderdom (m).

Décret, (m) Besluit, vonnis (n); gebod, instelling (f); een geestelyk wetboek (n); décrets de Dieu, de Goddelyke raadsbesluiten.

Décrétale, (f) Pausselyke brief by wyze van een gebod; les décrétales, het pausselyk wetboek.

Décréter, (v. a.) Uit last des gerechts gevangen neemen; goederen, ten overstaan van 't gerecht, voor de schulden verkoopen; iets gerechtelyk beveelen.

Décreuser, (v. a.) De zyde met witte zeep opkooiken, om de verf te doen vatten (by verw.)

Décri, (m) Afzetting (van munt) (f); être dans un décri public, in eene algemeene veragting, eer en agting kwyt zyn.

Décrier (v. a.) la monnoie, geld afzetten; décrier quelqu'un, iemands eer en aanzien krenken, hem gebaat maaken.

Décrire, (v. a.) Beschryven; décrire une ligne, eene lyn trekken, haalen; décrire une chose, eene zaak beschryven.

Décrocher, (v. a.) Los haaken, ont-haaken.

Décroire, (v. a.) (Alleenlyk dus) je ne le croi, ni ne le décroi, ik geloove noch ja, noch neen (gem. w.)

Décroissement, (m) Afgang (m), vermindering (f).

Décroître, (v. n.) Afneemen, afloopen, verminderen; le Nil croit quarante jours & en décroît autant, de Nyl waft 40. dagen, en loopt ook zoo veel dagen af.

Décrotter, (v. a.) Afveegen, schoonmaaken, borstelen; elle merite bien d'être décrottée, zyn is wel waard eens geliefkoost te worden (hoert w.)

Décrotteur, (m) Een schoon-poetser.

Décrottoire, (f) Een schoen-bor-
stel (m).

Décrouter, (v. a.) Ce Cerf va
décrouter sa tête, dat hert gaat zyn
hoofd ergens tegen aan schuuren; dé-
crouter un pâté, eene pastei de korst
afstigten.

Décrû, ûe (adj.) Afgenomen, ver-
minderd.

Décruier, (v. a.) Ruw gaaren, of
zyde, eer het geverfd word, loogen,
(by Verw.).

Déçu, ue (adj.) Bedroogen, misleid.

Décuire, (v. a.) Dun maaken; se
décuire, (v. r.) dun of week worden
(van siroop en suiker gezegd).

Décuple, (f. m. & adj.) Tien-voud;
tienvoudig.

Décurie, (f) Rot van tien Soldaa-
ten by de oude Romeinen (n).

Décurion, (m) Een Romeester daar
van.

Dédaigner, (v. a.) Versmaaden,
veragten.

Dédaigneusement, (adv.) Versma-
delyk, met veragting.

Dédaigneux, eule (adj.) Versma-
dende, veragtede.

Dédain, (m) Versmading, verag-
ting, afkeer (f).

Dédale, (m) Doolhof; groote ver-
werring (figuurl.).

Dedans, (adv.) Binnen; entrer
dedans, binnen gaan; mettre les voi-
les dedans, de zeilen inneemen (zee
w.); par dedans la ville, door de
stad; par dedans, au dedans, van
binnen.

Dedans, (m) Le dedans d'une
maison, het binnenste, het inwendige
van een huis (n).

Dédicace, (f) Inwyding eener Ker-
ke; opdragt van een boek.

Dédicateur, (m) Opdraager van
eenig boek.

Dédicatoire, (f) Epître dedica-
toire, opdragt-brief.

Dédier, (v. a.) Toeschenken, toewy-
den; dédier un livre à quelqu'un, ie-
mand een boek opdraagen; se dédier aux
études, zich aan de studie overgeeven.

Dédire, (v. a.) Ontkennen, zich
niet houden aan 't woord of doen van
een ander; un honnête homme ne
se dédit jamais, een eerlyk man houd

altoos zyn woord; se dédire de ses
anciennes maximes, van zyne oude
grondregelen afwyken.

Dédit, (m) Herroeping van 't gee-
ne men gezegd heeft; le dédit est de
20 écus, de rouw-koop is 20 kroonen;
avoir son dit & dédit, bevoegd zyn,
zyn woord te houden, of niet te houden.

Dédommagement, (m) Vergoeding
van schade (f).

Dédommager, (v. a.) Schadeloos
houden of stellen.

Dédorer, (v. a.) Dédorer un
Carosse, het verguldsel van een Koets
afdoen.

Dédormir, (v. n.) Lauw worden
(van water gezegd).

Dédoubler, (v. a.) De voering
uitdoen.

Déduction, (f) Afrekking, afkor-
ting (f); verhaal (n); il m'a païé
cent florins en déduction, hy heeft
my honderd guldens in mindering be-
staald; déduction longue, een lang,
breedvoerig verhaal, berigt.

Déduire, (v. a.) Afrekken, af-
korten; iets omstandig verhaalen (in
Rechten); iets van eene andere zaak
afleiden.

Déduit, ite (adj.) Afgeleid enz.

Déduit, (m) Vermaak (n), uit-
spanning, tyd-korting (f).

Déesse, (f) Godinne; (fig.) schoonheid.

Défâcher, se défâcher, (v. a. & r.)
S'il est fâché, qu'il se défâche, in-
dien hy boos word, dat hy weêr goed
worde (spr. w.).

Défaillance, (f) Flauwte; achter-
blyving, non-comparitie (in Rechten);
afdruipling (in Chym.); tomber en dé-
faillance, bezwymen.

Défaillant, ante (m. & f.) Een
die nakiatig is voor den Rechter te ver-
schynen, Non-comparant.

Défaillir, (v. n. & def.) Ontbreken;
les forces me défaillent, de krachten
begeeven my; rien me défaut, niets
ontbreekt my.

Défaire, (v. a.) Ontdoen, los maa-
ken, uit den knoop doen; défaire une
montre, een horologie uit malkander
doen; défaire un nœud, een' knoop los
maaken; défaire un mariage, een hu-
welyk breeken, je vous prie de me
défaire de cela, ik bidde u my daar
van

van te ontlasten; défaire son enfant, zyn kind verdoen, ombrengen; défaire une armée, een léger verslaan; se défaire, (v. r.) zich ontdoen, los maaken; zich zelven verdoen, het leeven benemen, of ook, zich ruineeren; sans se défaire, il répondit, zonder zich te ontsellen, antwoordde hy; se défaire d'une charge, d'un valet, een ampt neêrleggen, zich van een knegt ontdoen.

Défait, te (adj.) Verslaagen; mager, ongedaan; elle est truite & défaite, zy ziet 'er droevig en ongedaan uit. (Zie verder défaire).

Défaite, (f) Nederlaag eenes heirs; afrek, afzetting van waaren; ce drap est d'une belle défaite, dat laken is van goede afrek, is wel te verkopen; trouver des défaites, ontschuldigingen vinden, zich redden; voilà une plaisante défaite! dat is eene aardige verschooning!

Défalquement, (m) Korting. (Zie Rabais).

Défalquer, (v. a.) Afkorten, af trekken. (Zie rabattre, soustraire, déduire).

Défaveur, (f) Ongunst (oud w.), (beter disgrace).

Défavorable, (adj.) Ongunstig.

Défaut, (m) Gebrek, feil; il n'y a personne sans défaut, daar is niemand zonder gebrek; le défaut des côtes, de plaats onder de ribben; les chiens sont en défaut, de honden zyn van 't scoor; mettre quelcun en défaut, iemand in de war helpen; faire défaut, niet op de daging verschynen; encourir défaut, als een ongehoorzaame beschuldigd worden, of in straf vervallen (in Rechten); au défaut de, by gebrek, onstentenis of manquement van; à son défaut, by niet daar zynde.

Défectif, (adj. m.) Verbe defec-tif, Werkwoord dat alle tyden niet heeft.

Défection, (f) Afvallig, verlaating (eener party); verduistering der zonne.

Défectueuxement, (adv.) Gebrek-kelyk.

Défectueux, euse (adj.) Gebrekkig;

livre défectueux, boek daar iets aan ontbreekt, of defekt boek.

Défectuosité, (f) Gebrek (n), onvolkomenheid (f).

Défendant, (adj.) Verbiedend; verdédigend, beschermend; à son corps défendant, verweerder wyze.

Défendeur, Défenderesse, (m. & f) Verweerder, verantwoorder; gedaagde (in Rechten); verdédigster enz.

Défendre, (v. a.) Verbieden, verweeren, verdédigen, beschermen; défendre l'entrée du port aux ennemis, den vyand het inkomen van de haven beletten; défendre une cause, eene rechts-zaak verdédigen; défendre quelque chose, iets verbieden; défendre sa maison à quelcun, iemand zyn huis ontzeggen; se défendre, (v. r.) zich verweeren; verdédigen; se défendre du prix, over den prys dingen; je ne saurois me défendre de l'aimer, ik kan my niet beletten, niet nalaten haar te beminnen; se défendre du soleil, zich voor de zon dekken; il est rare de se défendre de la bonne fortune, 't is wat zeldzaams door den voorspoed niet vervoerd te worden.

Défendu, ue (adj.) Verboden enz. (Zie défendre).

Défens, (m) Bois, eau en défens, bosch, water, daar niet gehakt, we in gedreeven, water daar niet in gevischt, mag worden.

Défensable, (adj.) Verdédigbaar (n).

Défense, (f) Verdédiging, bescherming; verbod; verantwoording (in Rechten); schans (f), bolwerk (n) (in Vestingb.); iets dat uitsleekt tot waar-schouwing wegens gevaar.

Défenses, (f. pl.) De grootste of slagtanen van wilde Zwynen enz.; item wryshouten, oplangen, (zee w.).

Défenseur, (m) Beschermmer, voorstander, verdédiger.

Défensif, ive (adj.) Armes défensives, verdédigende wapenen.

Défensive, (f) Etre sur la défensive, op zyn hoede zyn.

Désérant, ante (adj.) Toegeevend; eerbiedig.

Désérence, (f) Ontzag (n), eerbied, gedraaging, woëging (f); avoir de la

déférence pour quelcun, agting, schikkelykheid voor iemand hebben.

Déférer (v. n.) aux avis de quelcun, iemands raad achtervolgen, zich door ontzag of eerbied daar aan gedraagen.

Déférer, (v. a.) Aanklaagen; geeven, opdraagen; on lui défera ce titre, men gaf hem dien titel; on l'a déferé, men heeft hem aangeklaagd, aangegeeven.

Déferler, (v. a.) Déferler les voiles, de zeilen, los maaken, slaaken, (zee w.)

Défermer, (v. a.) Ontsluiten, los laten.

Déferrer, (v. a.) De hoef-yzers, hengzels enz. afdoen; déferrer quelcun, iemand verlegen maaken, van zyn stuk afhelpen.

Défet, (m) Livre qui a un défet, boek dat niet compleet, dat defect is.

Défeuillé, ée (adj.) Ontbladerd.

Défi, (m) Uiteitsching, uitdaaging (f).

Défiance, (f) Mistroutwen, wantroutwen (n); la défiance est la mère de la sureté, het mistroutwen is de moeder van de zekerheid.

Défiant, ante (adj.) Mistroutwendenz.

Déficit, (Lat. w.) Het ontbreekt, (in Rechten).

Défier, (v. a.) Uitdagen, uiteitschen, trosfeeren item mistroutwen; je vous en défie, ik wed van neen; se défier (v. r.) zich zelven mistroutwen.

Défigurer, (v. a.) Mismaaken, scherden.

Défilé, (m) Een enge of naauwe weg, engte.

Défiler, (v. a.) Achter malkander een enge weg doorgaan; ontfuoren, ontrýgen; de kaerssen van de spylen af-trekken; défiler une aiguille, den draad uit eene naald trekken; se défiler, (v. r.) los gaan, breeken; le chapelet s'est défilé, de vriendschap is gescheiden, (spr. w.)

Définir, (v. a.) Beschryven, uitbeelden, bepaalen; définir la substance de l'ame, de zelfstandigheid der ziele beschryven.

Défini, ie (adj.) Beschreven, uitgelogd; article défini, bepaald woordlectie (in spraakk.).

Définiteur, (m) Raadgever van

den Generaal of Provinciaal der Geestelyken.

Définitif, ive (adj.) Sentence définitive, vonnis ten einde van zaaken (n).

Définition, (f) Beschryving, schetzing eener zaak.

En Définitive, (adv.) Tot eind van zaaken (in Rechten).

Définitivement, (adv.) Juger définitivement, het eindvonnis uitspreken.

Définitoire, (m) Raad-kamer by geestelyken.

Déflourir, (v. n.) Zyn bloessem verliezen of ophouden te bloeijen.

Défloration, (f) Schoffeering, ontmaagding eener jonge dochter (in Rechten.)

Déflorer, (v. a.) Schoffeeren, scherden (in Rechten).

Défoncement, (m) Instooting van den bodem.

Défoncer, (v. a.) Den bodem inslaan; se défoncer, (v. r.) uitspringen; tonneau qui se défonce, vat daar den bodem uitspringt; lit qui se défonce, bed waar van de onderlagen invallen.

Déformer, (v. a.) Iets mismaaken, bederven, uit-zyn vorm helpen.

Défouetter, (v. a.) Het touw waar mede een boek gecordeerd is, losmaaken (Boekb. w.)

Défourner, (v. a.) Zig herstellen (in Billard sp.)

Défrayer, (v. a.) Kost-vry houden, voor iemand betaalen; défrayer une compagnie de bons mots, een gezelschap met fraaye klugtjes vermaken.

Défrichement, (m) Opfcheuring opploeging; opbeldering eener zaa.

Défricher, (v. a.) Défricher une terre, eenen akker opfcheuren, opploegen, van onkruid zuiveren; défricher une affaire, eene zaak ontvouwen, opbelderen.

Défricheur, (m) Een die zulks doet.

Défriser, (v. a.) Ontkrullen.

Défroncer, (v. a.) Ontplooyen.

Défroque, (f) Het goed (n), nalatenfchap van een Monnik (beter depouille).

Défroquer, (v. a.) Een Monnik uit de kap praaten, maaken dat hy die verlaat, op den tuin hangt, of hem dezelfde ontnemen; iemand oplichten, een ge-

DEF. DEG.

gedeelte van zyn goud ontzetten; se défiouer, de kap verlaten.

Défuner, (v. a.) Ontakelen (van Schrepen gez.).

Défunt, unte (adj.) Overleden, gestorven; le Roi défunt, de Koning zaliger; la défunte reine, wylen de Koninginne (Zie feu).

Dégagé, ée (adj.) Fry, los; onbedwongen; gelost; un air dégagé, een losse zwier; onbedwongen gelaat.

Dégagement, (m) Klein geheim vertrek, afcheiding; losmaking, ontslaaging.

Dégager, (v. a.) Laffen dat verpand is; bevryen, uitwikkelen; dégager son cœur de l'intérêt du monde, zyn hart van 't waereldsch belang afrekken; dégager la parole de quelcun, iemand van zyn woord ontslaan; se dégager, zich losmaaken, uitwikkelen, bevryden.

Dégaine, (f) D'une belle dégainé, op eene klugtige wyze, (boert w.)

Dégainer, (v. a.) Uit de scheede doen; van leer, den degen trekken.

Dégaineur, (m) Zwetzer, voorveger.

Déjanter, (v. a.) Se déjanter, de bandschoenen uittrekken.

Dégarnir, (v. a.) Van ueraad, meubilen enz. ontblooten; dégarnir un vaisseau, une place; een Schip ontakelen, eene vesting ontblooten.

Dégasconner, (v. a.) Iemand de spreekwyze, snorkery der gasconjers afleeren.

Dégât, (m) Verwoesting, plondering, schade (f).

Dégâter, (f) Beter faire un dégât.

Dégauchir, (v. a.) Dégauchir une pierre, un bois; een'sleen, een hout de behoortlyke vorm geven.

Dégeler, (m) Ontdooijing (f), dooi (m).

Dégeler, (v. a. & n.) Ontdooijen, dooijen; se dégeler (v. r.); doorjen, smelten.

Dégénération, (f) Ontaarding, verbaftering.

Dégénérer, (v. n.) Ontaarden, verbafteren; veranderen.

Dégingandé, ée (adj.) Haveloos, ongehaveend in kleederen.

Dégluer, (v. a.) Losmaaken dat gelymd is; degluer les paupieres, de vogleden los maaken.

Déglutition, (f) Neerslokking (in Gheesk.)

DEG.

197

Dégobiller, (v. a.) Braaken, spuwwen, kotzen (gem. w.)

Dégobillis, (m) Braakzel (n), (gem. w.)

Dégoïser, (v. a.) Zingen, kweelen; snappen.

Dégorgement, (m) Reiniging, doorsteeking, uitbrekking van iets dat verstoppt is; dégorgement de bile, overlooping van gal.

Dégorgeoir, (m) Laad-priem (by Kanonnières).

Dégorger, (v. a.) Een goot doorsteeken; rivier-visch verwateren; bet laad-ga zuiveren; se dégorger, zig ontslaan (van rivieren gez.)

Dégourdir, (v. a.) De verdooving, verslyving, verklumbeid van een lid verdryven; dégourdir de l'eau, de koude van het water wat afneemen.

Se Dégourdir, (v. r.) Weer gevoel krygen; (figuurl.) vlugger, snediger van geest worden.

Dégourdissément, (m) Verdrijving der doovigheid of verslyving uit eenig lid (f) enz.

Dégout, (m) Drop (m), leeking, leking, afdruipling (f).

Dégout, (m) Onsmakelykheid, walging; afkeer (f); le dégoût de cette vie, het verdriet, de ongeneugte deezes levens; j'en ai un dégoût; cela me donne du dégoût.

Dégoutant, ante (adj.) Walgelyk; onaangenaam; afdruppelend.

Dégouté, ée (adj.) Die een walg heeft; faire le dégoûté, zig vies, kiesch aanstellen; un bon dégoûté, een looze snaak die zig vies houd wegens iets dat by geerne bad is; een vrolyke Quant.

Dégouter, (v. a.) Walgen; onaangenaam, afkeerig maaken.

Dégoutter, (v. n.) Afdruppen, lekken.

Dégradation, (f) Ontédeling, be-rooving van iemands eer; dégradation, verslimmering, bederving van Landen-rijen enz.; dégradation, verzagting van het licht in een schildery.

Dégradé, ée (adj.) Afgezet, vaisseau dégradé, een fleet, wrak (zee. w.) (Zie het werk w.)

Dégrader, (v. a.) Afzetten, onté-delen; schenden, onteeren, en cent lieux il m'a dégradé, hy seld my

over al ten toon; dégrader des bâtimens, des bois, des terres, gebouwen, bosschen, landeryen afbreeken, omhaalen, verwoesten, vernielen; dégrader un vaisseau, een Schip afkeuren; dégrader la lumière d'un tableau, het licht in eene schildery verzagten.

Dégraffer, (v. a.) Onthaaken, losbaaken.

Dégraisser, (v. a.) Het vet afschep-
pen; smeer-vlakken uit doen; (figuurl.) iemand een gedeelte van zyn goed afknippen, hem vermageren.

Dégraisseur, (m) Een die smeervlakken uit doet.

Dégrapiner, (v. a.) De enter-baaken los maaken (Zee w.)

Dégras, (m) Visch-traan.

Dégravoyer, (v. a.) Los spoelen (van paalen gezegd).

Dégré, (m) Een stap, trede, trap; graad, het 36ste gedeelte van een cirkel (in Landmeetk.); monter les degrés, de trappen opklimmen; degré de gloire, trap van eer; degré de parentage, lid, trap in maagschap; il a passé par tous les degrés de la faculté, hy heeft alle de graden der wetenschap doorgelopen; degré métaphysique, overnatuurkundige volmaaktheid, prendre ses degrés, promoveeren. Dégringoler (v. a.) les montées, schielijk de trappen afstapen.

Dégrossage, (m) Het goud-draad-trekken (n).

Dégrosser, (v. a.) Goud- of zilverdraad-trekken, dunner maaken.

Dégrossir, (v. a.) Verdunnen, een houte blok in 't ruuw uithouwen (by Beeldb.)

Déguerpir, (v. a.) Eene erffenis, een huis enz. laten vaaren, afstaan (in Rechten).

Déguerpissement, (m) Verlaating, afstand van vaste goederen aan een ander.

Dégueuler, (v. n.) Braaken, spuwen (gem. w.)

Déguisé, ée (adj.) Vermomd, verkleed, enz.

Déguisement, (m) Bewimpeling, vermomming (f), dekmantel (m), buidelary (f).

Déguiser, (v. a.) Veranderen, ver- vogelte den roefst verlaat,

mommen; verbloemen, bewimpelen, bedekken; déguiser son nom, zyn naam veranderen, eenen valschen aanneemen; se déguiser, zig onkenbaar maaken, verkleeden; se déguiser en ami, zig als een vriend voorstellen.

Déhaler, (v. a.) De, door de zonne verbrande huid, wit maaken.

Déhanché, ée (adj.) Ontbeugt.

Déharnachement, (m) Afsuiging (f).

Déharnacher (v. a.) un cheval, een paerd ontsuigen.

Déhérence, ou déshérence, (f) Recht volgens 't welke de Koning of Landheer van die geene, die zonder testament of wettige erfgenamen komen te sterven, erfde (n).

Dehors, (adv.) Buiten; par dehors, van buiten; au dehors, uiterlyk; mettre quelcun dehors; iemand buiten de deur zetten.

Dehors, (m) Het uitwendige (n), de uiterlyke schyn (m); buiten-werken (in vestingb.); saüver le dehors, het uiterlyke in agt neemen.

Déjà, (adv.) Alreede, reeds, bereids.

Déicide, (m) Gods-moord.

Déjection, (f) Stoelgang (m) uitwerping (f) (in Geneesk.)

Déjecter, se déjecter (v. n. & r.) Opkrimpen, krom worden (van hout gez.).

Déjeuner, (v. n.) Ontbyten.

Déjeuner ou déjeuner, (m) Het ontbyt (n); il n'en a pas pour un déjeuner, daar is niets ten besten (sfr. w.)

Déification, (f) Vergoeding.

Déifier, (v. a.) Vergoeden, onder 't getal der goeden stellen; (figuurl.) iemand zeer hoog pryzen.

Déjoindre, (v. a.) Scheiden, ontbinden, los maaken.

Déjouer, (v. n.) Wapperen, flodderen, na de wind draaijen (als vlaggen wimpels, weêrhaanen enz.) faire déjouer quelcun, iemand in zyn zaaken over hoop werpen.

Déisme, (m) Godijstendom, het gevoelen van hun die slegts gelooven 'er een God ten is (n).

Déiste, (m. & f.) Godijst, vrygeest.

Déité, (f) Godheid.

Déjuc, (m) Tyd wanneer het ge-

Déjucher, (v. a.) *Van den roest of stot jaagen.*

Deiviril, ile (adj.) *Goddelyk en Menschelyk.*

Delà, (adv.) *Van daar, daar van daan; de là vient, daar uit spruit.*

Delà, (prep.) *Aan de andere zyde; de delà, van de andere zyde; au delà, aan de overzyde; par delà, aan de andere zyde; faire ce qu'on peut & par delà, doen dat men kan en nog meer; promettre par delà de son pouvoir, meer belooven als men volbrengen kan.*

Délabré, ée (adj.) *Gescheurd, geplukt; slegt, verward; vaisseau délabré, een ontramponeerd Schip; reputation délabrée, geschonde eer; vos affaires étoient fort délabrées, uwe zaaken waaren zeer verward.*

Délabrement, (m) *Slegte toestand.*

Délabrer, (v. a.) *Aanslukken scheuren; in wanorden brengen, bederven, krenken; cette perte m'a délabré, dit verlies heeft my veel terug gezet.*

Délacé, ée (adj.) *Ontrégen.*

Délacer, (v. a.) *Ontrygen.*

Délai, (m) *Uitstel (n), vertoeving, opschorting eener zaak (f); sans délai, zonder uitstel, terstond.*

Délaiser. (Zie Délayer).

Délaissement, (m) *Verlaating, overgeeving van iets (f).*

Délaisser, (v. a.) *Verlaaten; de banden van iets afbreken; délaisser un heritage, eene erffenis laten waaren.*

Délardement, (m) *Afronding, (in Bouwk.)*

Délarder, (v. a.) *Affschaaven, afronden, (in Bouwk.)*

Délassement, (m) *Vermaak, tydverdrijf (n), verkwikking, rust (f).*

Délasser, (v. a.) *Verkwikken; uitspanning geeven; délasser son esprit des occupations sérieuses, zynen geest van ernstige bezigheden afbreken; se délasser de ses fatigues, van zyne vermoeidheid uitrusten.*

Délateur, (m) *Aanbrenger, verklikker.*

Délation, (f) *Aanbrenging, verklikking.*

Délatter, (v. a.) *De lasten van een dák afneemen.*

Délaver, (v. a.) *Bleek maaken, (alleenlyk dus) cette couleur est trop délavée, die kleur is te bleek (by Verw.)*

Délayer, (v. a.) *Weeken, mengen, breslaan, roeren, als pap, eyeren, enz.,*

Délectable, (adj.) *Vermakelyk; l'utile & le délectable, het nuttige en het vermakelyke.*

Délectation, (f) *Vermaak, geneugte (n),*

Délecter, (v. a.) *Vermaaken.*

Délégation, (f) *Bevel (n), last (m) aan eenen Rechter gegeeven.*

Délegué, ée (adj. & subst.) *Afgezonden, aangesteld; een afgezondene.*

Déléguer, (v. a.) *Afzenden, deputeeren; aanstellen.*

Délestage, (m) *Uitschieting van den ballast (f) (zee w.).*

Délester, (v. a.) *Den ballast uitwerpen (zee w.).*

Délesseur, (m) *Uitschieter van den ballast.*

Déliaïson, (f) *Ontbinding, van malakaar valling van kalk of steen.*

Délibation, (f) *Verkleining van naam of eer (in Rechten).*

Délibératif, ive (adj.) *Overweegende; voix délibérative, stem in de Raadsvergadering.*

Délibération, (f) *Overweeging, be-*

Délibéré, (m) *Een besluit, (in Rechten) raadslaging.*

Délibérer, ée (adj.) *Beslooten; onbeschroomd; de propos délibéré, met voordagt; d'un pas délibéré, met stoute schreeden.*

Délibérement, (adv.) *Stoutelyk, onverschrokken.*

Délibérer, (v. n.) *Overweegen, be-raadslaagen; je délibère de faire cela, ik overleg om dat te doen; on a délibéré d'attaquer l'ennemi, men heeft beslooten om den vyand aan te klampen.*

Délicat, ate (adj.) *Lekker; kiesch; net; scherpzinnig; haastig; nêtelig; tenger, teer, zwak; des mets délicats, lekkere spyzen, avoir la peau délicate, een zagt vel hebben; esprit délicate, een sneedige geest; il est délicate là dessus, hy is daar onvergenoegd over; affaire délicate, nêtelige of teere zaak, complexion délicate, zwakke lichaams gesteldheid;*

le verre & la porcelaine sont des matières délicates, glas en porcelyn zyn teere waaren; vôë délicate, een zwak gezigt; oreille délicate, een fyngehoor; conduite délicate, eerlyk, onbeprooken getrag; style délicate, zuiver styl; peinture délicate, konstige schild-ry; être tout à fait délicate, zeer gemakkelyk zyn; avoir la main délicate, een' konstige hand hebben.

Délicatement, (adv.) Lekkerlyk; tederlyk; konstiglyk, cierlyk enz.

Délicater, (v. a.) Koesteren, gemakkelyk opbrengen, opvoeden (van Kinderen gez.); se délicater, (v. r.) zich goed doen, zich zelve koesteren.

Délicateffe, (f) Lekkerlyk; tederheid; nêteligheid; scherpzinnigheid; avoir de la délicateffe pour ses ajustemens, zindelyk, puntig op zyne kleedren zyn; vivre avec délicateffe, d'ersel, wellustig leven; savoir toutes les délicateffes d'une langue, alle bet fraaye, bet cierlyke eener taal kennen, weeten; délicateffe de conscience; tederheid van gemoed; avoir une grande délicateffe d'esprit, vlog van geest zyn.

Délices, (f. pl.) Vermaakelykheden, geneugten; gouter les délices d'un pais, de aanminnigheden eenes lands smaaken; les livres sont toutes mes délices, de boeken zyn myn grootste vermaak; se plonger dans les délices, zich in de wellusten baaden. (NB. in sing. is dit woord mase. maar zelden gebr.).

Délicieusement, (adv.) Manger, vivre délicieusement, lekker eeten, wellustig leven.

Délicieux, euse (adj.) Lekker, wellustig; pais délicieux, aangenaam landsdouw; vin délicieux, lekkere wyn.

Délicoler, (v. a.) Onthalferen, ce cheval se délicole, dat paerd onthalfsteld zich zelsf.

Délié, ée (adj.) Ontbonden; dun, fyn; fil délié, een dunne draad; trait délié de la plume, fyne trek met de pen; esprit délié, snedige geest.

Déliement, (m) Ontbinding (f).

Déliér, (v. v.) Ontbinden, losmaaken.

Délinéation, (f) Schets, teekening.

Délinquant, ante (m. & f.) Een

schuldige, een misdadige, (in Rechten). Délinquer, (v. n.) Overtreeden, misdoen, (in Rechten).

Délire, (m) Raaskalling (f); être en délire, buiten kennis zyn.

Délit, (m) Misdad (m), overtreding (f); être trouvé en flagrant délit, op heeter daad betrapt worden.

Déliter, (v. a.) Il ne faut pas délitter les pierres, men moet de steenen niet anders, dan zy in de steengroeve gelegeen hebben, leggen, (Metzel. w.).

Délivrance, (f) Verlossing; livraison (Livraison).

Délivre, (m) De nageboorte van Knejen enz.

Délivrer, (v. a.) Verlossen, redden; overleeveren; délivrer un captif, een gevangene verlossen; délivrer une femme, een vrouw in 't kinderbaaren bystaan; délivrer des marchandises, Koopmanschappen leeveren; se délivrer (v. r.) d'un enfant, in de kraam komen, verlossen.

Délogement, (m) Verhuizing, vertrekking (f).

Déloger, (v. a. & n.) Verhuizen, opbreken; déloger sans trompette, ou à la fourdine, met een stille trom vertrekken, met de noorder zon verhuizen, banqueroet spelen; déloger les ennemis, de vyanden verdryven.

Délot, (m) Tzere kous die men voor het stylen in een touw doet.

Déloyal, ale (adj.) Trouwloos, ontrouw.

Déloyalement, (adj.) Trouwlooslyk.

Déloyauté, (f) Trouwloosheid.

Déluge, (m) De zondvloed; déluge de peuple, de maux, de larmes, een meenigte volks, ongelukken, traanen-vloed.

Déluter, (v. a.) Den leem van een distilleer-ketel afdoen, (in Chym.).

Démaigrir, (v. a.) Hout of steen scherper, dunner maaken, (in Bouwk.).

Démaigrissement, (m) Dunner, spitzer maaking.

Démaillotter, (v. a.) Ontzwagten (een Kind).

Démain, (adv.) Morgen; après demain, overmorgen.

Démancer, (v. a.) Het begt of de steel afdoen, uittrekken; se démancher,

cher, (v. r.) *cette affaire se démanche, die zaak staat slegt.*

Demande, (f) *Vraag (f), verzoek (n), eisch (m), (in Rechten).*

Demander, (v. a.) *Vraagen, verzoeken, eischen; demander pardon, om vergiffenis bidden; demander l'aumône, bedelen; demander une fille en mariage, een meisje ten huwelyk verzoeken; cela demande trop d'attention, dat vorderd te veel oplettenheid; on vous a demandé trois fois, men heeft driemaal na u gevraagd; les bleds demandent de la pluie, de graaven verlangen na regen.*

Demandeur, euse (m. & f.) *Verzoeker; verzoekster; bedelaar, bedelaarster.*

Demandeur, demanderesse, (m. & f.) *Man of Vrouw die iemand voor het recht roept; eischer; eischster; aanklaager; aanklaagster.*

Démangeaison, (f) *Jeuking; avoir une furieuse démangeaison à parler, een onverzaadelyke lust tot spreken hebben.*

Démanger, (v. n.) *Jeuken; sterke begeerte naar iets hebben; les mains lui d mangent, hy was geerne aan den dans, (spr. w.)*

Démantelement, (m) *Slooping (f).*

Démanteler, (v. a.) *De wallen of sterkten eener stad sloopen.*

Démantibuler (v. a.) *la machoire, het kaakebeen breeken; (fig.) démantibuler, uit zyn schik, in wan-orden brengen.*

Démarage, (m) *Los of driftig raa-king of ontmeering van een schip (f).*

Démarche, (f) *Gang, tred (m), gedrag (n); avoir la démarche grave, een destige gang hebben; observer toutes les démarches d'une personne, op iemands gedrag, bandel en wandel agt geeven.*

Démarer, (v. n.) *Het anker ligten, ontmeeren, los maaken, (zee w.).*

Démarier, (v. a.) *Echt scheiden.*

Démarquer, (v. a.) *Een merk uitschetsen; cheval qui démarque, paerd dat niet meer tekend.*

Démasquer, (v. a.) *Ontmaskeren; bekend maaken.*

Démâter, (v. a.) *Démâter un vaisseau, een schip ontmasten.*

Démêlé, (m) *Krakkeel, geschil (n); avoir un fâcheux démêle avec quel-*

cun; een verdriesig geschil met iemand hebben.

Démêler, (v. a.) *Ontwarren; onderscheiden; beslegten; je n'ai rien à démêler avec vous, ik heb niets met u te schaffen; démêler un différent, éengeschil beslegten; démêler une personne des autres, iemand onder veele andere onderkennen; se démêler, (v. r.) zich los maaken, redden.*

Démembrement, (m) *Verscheuring van lid tot lid; démembrement de l'Empire, scheuring, verdeeling des Ryks.*

Démembrer, (v. a.) *Ontleeden, verdeelen, scheuren; démembrer un chapon, un Royaume.*

Déménagement, (m) *Verhuizing (f); le déménagement coute, reizen kost geld, verhuizen kost bed-stroo (spr. w.)*

Déménager, (v. a.) *Verhuizen; on l'a obligé de déménager fort vite, men heeft hem schielijk zyn bizen doen pakken.*

Démence, (f) *Dolligheid, razerny; il est tombé en démence, hy is krankzinnig geworden.*

Se Démener, (v. r.) *Zig bewegen; il s'est bien démené pour faire réussir votre affaire, om uwe zaak uit te voeren, heeft hy zig wakker gewaerd.*

Démenti, (m) *Donner un démenti à quelcun, iemand tot een leugenaar maaken; il en aura le démenti, hy zal zyn oogmerk niet bereiken.*

Démentir, (v. a.) *Iemand beeten liegen; niet over een komen; ses actions démentent ses paroles, zyn daadenstryden met zyne woorden; démentir son caractère, zyne waardigheid benadeelen; un homme qui ne se dément point, een man die altoos dezelfde is.*

Démérite, (m) *Slegt gedrag (n).*

Démériter, (v. n.) *Zondigen, iets strafwaardigs doen.*

Démésuré, ée (adj.) *Onmatig; gros-seur démesurée, buitengewoone dikte.*

Démésurement, (adv.) *Onmaatig-lyk, uittermaaten.*

Démettre, (v. a.) *Afzetten, van eenig ampt; démettre un bras, eenen arm verschuiken; se démettre (v. r.), zyn ampt neerleggen; démettre le pied, zynen voet uit de lid gaan, verschuiken.*

Démeublement, (m) Ontblooting van huisraad (f).

Démeubler, (v. a.) Den huisraad wegneemen.

Demeurant, te (adj.) Wonende blyvende; un demeurant, een overschot, restant; au demeurant, (adv.) voor 't overige (oud w.)

Demeure, (f) Woonsteede (f), verblyf (n); voilà le lieu de ma demeure, daar is myn woonplaats; être en demeure, ten achteren zyn, achter blyven met de betaaling, of verschyning voor 't gerecht.

Demeurer, (v. n.) Wonen; vertoeven, blyven; stilstaan; blyven staan; te kort schieten (in 't Bal spel); demeurer au troisième étage, op de derde verdieping wonen; demeurez avec nous, blyft, vertoeft by ons; demeure, ou je te tuë, sta stil, of ik treek u den hals; demeurez ici jusqu'à ce que je revienne, blyf hier, tot dat ik weder kome; demeurer dans le silence, zwijgen; il demeure bien long temps, by blyft lang uit; la victoire nous est demeurée, de overwinning is aan ons gebleven; il n'en demeurera pas là, by zal het daar niet by laaten; demeurer court dans un discours, in eene reden blyven steeken; demeurer immobile, onbeweeglyk blyven; demeurer sur le champ de bataille, op het slagveld dood blyven; demeurer d'accord, bekennen, toestaan.

Demi, (adj.) half (voor een subst. is dit woord indeclin., maar na een subst. is het femin. demie;) by voorb. demi-arpent (m), een halve morgen lands; demi-aune (f), een halve elle; demi-heure (f), een half uur, enz.; un jour & demi, anderhalven dag; une heure & demie, anderhalf uur; midi & demi, half-één, enz.

à Demi, (adv.) Ten halven, à demi ivre, half dronken.

Demie, (f) La demie est sonnée, het half uur is geslaagen.

Démis, ise (adj.) Afgezet, van een ampt; avoir la jambe démise, 't been verstuikt hebben.

Démision, (f) Nederlegging van een ampt; demander sa démission, zyn ontslag, demissie verzoeken.

Démocratie, (f) Volks-regeering.

Démocratique, (adj.) Gouvernement démocratique, volks-regeering.

Demoiselle, (f) Juffrouw, kame-nier (f); straat-stampen; tinne water flesch, om 't bed te warmen; schoen-lapper, (zekere vlinder) (m).

Démolir, (v. a.) Afbreeken, slechten, sloopen.

Démolition, (f) Afbreeking, slechting, slooping.

Démon, (m) Duivel, booze geest; (m) woede, razerny (f); son démon commencé à l'agiter, zyn geest begint hem te kwellen; c'est un petit démon, 't is een boos duiveltje, een klein deugemetje.

Démoniaque, (adj. & subst.) Duivelsch, raazend; een bezeten mensch.

Démonographe, (m) Een die over de duivelen geschreeven heeft.

Démonomanie, (f) Duiveldkunde.

Démonstrable, (adj.) Betoogbaar, bewyslyk.

Démonstrateur, (m) Betooger, bewyzer.

Démonstratif, ive (adj.) Betoo-gend, bewyzend; argument démonstratif, bondig gesluit-reden; pronom démonstratif, aanwyzend, aantoonend voornaam-woord, (in spraakk.) preuve démonstrative, een wiskundig bewys.

Démonstration; (f) Betoging (f) bewys (n); démonstration d'amitié, vriendschaps blyk; grande démonstration de joie, groot vreugd-betuiging.

Démonstrativement, (adv.) prou-ver démonstrativement, bondiglyk, klaarlyk bewyzen.

Démonter, (v. a.) Uit het zadel ligten; cavalier démonté, Ruiter die zyn paard quyt is; démonter un canon, een geschut van 't affuit doen, démonter une armoire, een kast uit malkander doen; il a la cervelle démontée, het horologie is by hem ontsfeld, hy is niet wel by zyn zinnen; on l'a démonté, men heeft hem zyn paard ontnomen, of men heeft hem van zyn stel geholpen, ontsfeld; se démonter, (v. r.) uit zyn stel raaken, veranderen.

Démontrer, (v. a.) Betoogen bewyzen, aantoonen.

Démordre, (v. n.) *Loslaaten, vaoren laaten; il ne démord pas, by laat niet los.*

Démouvoir, (v. a.) *Iemand be- weegen van ietwes af te zien; se dé- mouvoir, (v. r.) won iets afstaan; (in rechten).*

Dému,ue(adj.) *Afgeftaan (in recht.).*

Demanir, (v. a.) *Afbreeken, floo- pen; van fterfte, van wapenen berooven.*

Démurer, (v. n.) *Ontmuuren, een' muur afbreeken, wegneemen.*

Dénatter, (v. a.) *Dénatter une chaise, een stoel ontmaten.*

Dénaturaliser, (v. a.) *Iemand zyn burger-recht ontnemen.*

Dénaturé, ée (adj.) *Omatuurlyk; wreed, onmenschelyk.*

Dénaturer, (v. a.) *Iets van natuur veranderen; dénaturer son bien, zyn goed verkoopen.*

Denché, ou endenché, (adj.) *Getand (in Wapenk.)*

Dendrite, (m) *Zekere witte steen, waar op indrukzelen van boomen of planten staan.*

Dénégation, (f) *Loochening, ont- kenning (in rechten).*

Déneral, (m) *Monster van munt- Specie.*

Déni, (m) *Weigering, onkenning; déni d'une dette, loochening eener schuld, (in rechten).*

Déniaîsé, ée (adj.) *Loos, listig, behendig; c'est un déniaîsé, dat is een doortrapte knaap.*

Déniaîsément, (m) *Betrekking, poets aan eenen eenvoudigen.*

Déniaîser, (v. a.) *Opligten, be- trekken; looslyk bedriegen; loos, door- stépen maaken, se déniaîser, door- stépen worden.*

Dénicher, (v. a. & n.) *Uit de nest ligten, verjaagen, verdryven; verneftelen; uit het nest vliegen; il est déniché ce matin, by is deze mor- gen voortgegaan.*

Dénicheur, (m) *Een die jonge vo- gels uit de nest haald; dénicheur de fauvettes; een doorsteeper quant, die door liefde tot de kunne zyn fortuin maakt.*

Dénier, (v. a.) *Weigeren; looch- nen, dénier une faveur, eene gunst weigeren; dénier un crime, eene misdad ontkennen.*

Denier, (m) *Een Penning (gedeel- te van een stuiv.); alle groote en kle- ne mant; voet op welke men een' ban- del dryft, ce marchand a six deniers dans cet armement, die Koopman, heeft een zesde gedeelte in dit Schip; deniers oîfifs, geld dat ledig legd, deniers clairs & liquides, gereed geld; faire des deniers bons, voor een somme gelds borge blyven; denier à Dieu, een Goodspenning; Huur-pen- ning; denier de boîte, stuk geld, dat van ieder slag gehouden word (by munt.); deniers, (m. pl.) faire une levée de deniers, geld ligten.*

Dénigrement, (m) *Kwaadspree- king, schelding (f).*

Dénigrer, (v. a.) *Zwart maaken, schenden, lasteren, eerrooven.*

Dénombrement, (m) *Optelling; opgave (f).*

Dénominateur, (m) *Noemer (in Cyfferkousf).*

Dénommatif, ive (adj.) *'t Geen de regte naam van iets uitdrukt.*

Dénomination, (f) *Benoeming.*

Dénommé, ée (adj.) *Genoemd.*

Dénommer, (v. a.) *Benoemen, noe- men (in rechten).*

Dénoncer, (v. a.) *Aankondigen; aanklaagen; dénoncer la guerre, den oorlog aanzeggen; dénoncer ses complices, zyne medemakkers beklap- pen.*

Dénonciateur, (m) *Aankondiger; aanklaager, verklikker.*

Dénonciation, (f) *Aanklaaging; afkondiging des Kerken-bans; dénon- ciation de la guerre, aankondiging van den oorlog.*

Dénotation, (f) *Aanwyzing (f), kenmerk (n).*

Dénoter, (v. a.) *Beteekenen, aan- duiden, te kennen geven.*

Dénouement, (m) *Ontknooping, verklaring, oplossing (f).*

Dénouer, (v. a.) *Ontknoopen, iets uit de knoop doen; ontvouwen, eene zwaarigheid oplossen.*

Dentée, (f) *Eetbaare waar; Koop- manschap.*

Dense, (adj.) *Dik, in een gedron- gen, (in natuurk.)*

Densité, (f) *Dikte, gedrongenheid.*

Dent,

Dent, (f) *Een tand; tand van een zaag, vyl, ryf, kam, molenrad, egge of sleutel; fchaarde in een mes, enz. déchirer à belles dents, verscheuren; donner un coup de dent, een beet, houw, grauw geeven; parler des grosses dents, iemand trots bejegenen, avoir un dent de lait contre quelcun, een wrok op iemand hebben; mettre un cheval sur les dents, een paerd den bek afryden; elle a mis son galand sur les dents, zy heeft haaren minnaar uitgeput; dent de lait, œillere, melk, ofoog tand, dents canines, machelieres, ou grosses dents, bonds-tanden, kiczen; il n'en tâtera que d'une dent, hy zal 'er niet een beet van hebben; vouloir prendre la lune avec les dents, onmogelyke zaaken onderwinden, of, ter uitvoer willen brengen; il est savant jusqu'aux dents, zyn verstand zit hem wat laag; montrer les dents, zyn tanden laten zien; avoir les dents longues, hongerig zyn; rire du bout des dents, gemaakt, gedwongen lagchen; malgré ses dents, in spyt van hem; donner un coup de dent à quelcun, iemand een steek geeven; parler entre les dents, mompelen.*

Dentale, (adj.) *Het geen met behulp der tanden uitgesproken word.*

Denté, ée (adj.) *Getand; une roue dentée, een getand rad.*

Dentée, (f) *Kwetzing, houw met de tanden.*

Dentelé, ée (adj.) *Getand.*

Denteler, (v. a.) *Denteler une scie, een zaag tanden.*

Dentelle, (f) *Kant, spelde werk.*

Dentelure, (f) *Getand werk (n).*

Denticule, (f) *Sny-werk met tanden, (in Bouwk.).*

Dentier, (m) *Eene rei tanden (m), het gebit (n).*

Dentifrice, (m) *Tand-poeyer (f).*

Dentiste, (m) *Een Tand-meester.*

Denture, (f) *Tanding.*

Dénueement, (m) *Ontblooting (f), (zelden gebr.).*

Dénuer, (v. a.) *Ontblooten, be-rooven.*

Dépasser. (Zie Depayser)

Dépaqueter, (v. a.) *Ontpakken.*

De par (prep.) *le Roi, van wegens den Koning.*

Dépareiller (v. a.) *des gants &c. handschoenen enz. ontpaaren.*

Déparer (v. a.) *un autel, een altaar ontcieren.*

Déparier, (v. a.) *Ontpaaren, (word van dieren gezegd).*

Déparler, (v. n.) *Ophouden van spreken; il ne parla point, zyn mond blindde niet.*

Départ, (m) *Vertrek (n), reize (f); être sur son départ, op zyn vertrek zyn; eau de départ, lepel-water, tot oplossing van goud of zilver.*

Départager, (v. a.) *De gelykheid der siemmen verdeelen.*

Département, (m) *Toogschikt gedeelte of quartier ter bestiering of administratie, item verdeling van een huis; belasting enz.*

Départie, (f) *Afreize, (oud w.)*

Départir, (v. a.) *Uitdeelen, verdeelen; het goud van het zilver scheiden; départir des graces, gunst bewyzen; se départir, (v. r.) de son droit, de son devoir, van zyn rechts afstaan, van zyn pligt afwyken.*

Dépasse, (v. a.) *Weder uithaalen, intrekken; dépassez ce ruban, haal dat lint weder uit; dépasse un vaisseau, een schip voorby zeilen, (zee w.).*

Dépaver, (v. a.) *Een straat of vloer opbreken.*

Dépayser, (v. a.) *Iemand verplaatsen, uislandig maaken; doorsleepen maaken; bedriegen; c'est à la cour qu'on se depaysé, aan het hof leerd men modens.*

Dépéçement, (m) *Aan stukken hakking (f).*

Dépécer, (v. a.) *In stukken houw, slaan, snyden; dépécer un vieux bâtiment, een oud schip sloopen.*

Dépêche, (f) *Staats-brief (m).*

Dépêcher, (v. a.) *Afvaardigen, iets schielijk doen; om bals brengen, van kant helpen; se dépêcher, (v. r.) zich haasten, spoeden.*

Dépeindre, (v. a.) *Affschilderen, asmaalen, beschryven.*

Dépeint, einte (adj.) *Afgeschilderd enz.*

Dépéndamment, (adv.) *Afhangelijker wyze.*

De

Dépendance, (f) *Afhangelykheid*; *aanhang*, *aankleeven*; être dans la dépendance, *van iemand afhangen*; chose avec toutes ses dépendances, *eene zaak met al haar aankleeven*.

Dépendant, ante (adj.) *Afhangen-*
de, *afhangelyk*; aller en dépendant, *op de lywaarfte man paffen*; venir en dépendant, *naar de lywaarfte man zakken* (zee w.); fief dépendant, *leen-goed dat verhefd word*.

Dépendre, (v. a.) *Afneemen*, *afhangen*, *dat opgehangen geweest is*.

Dépendre, (v. n.) *Afhangelyk zyn*, *afhangen*; la fortune des gens dépend souvent de leur mérite, *het geluk der menfchen hangt dikwerf van hunne verdienften af*.

Dépens, (m. pl.) *Onkosten*, *kosten*, *fhade* (f), *nadeel* (n); vivre aux dépens d'autrui, *op een anders beurs teeren*; être condamné aux dépens, *in de kosten verwezen zyn* (in Rechten).

Dépense, (f) *Uitgaaf*, *onkosten*; spin, *eetens-kas in een huis*; faire une grosse dépense, *grootte onkosten doen*; dépenses sourdes, *heimelyke uitgaven*.

Dépenser, (v. a.) *Uitgeeven*; *verteeren*; *verkwiften*.

Dépensier, iere (adj. & fubft.) *Verkwiftend*; *verkwifter*, *doorbrenger*; *fhys-meefter*.

Déperdition, (f) *Ondergang* (m), *het vergaan* (n).

Dépérir, (v. n.) *Verminderen*; *vergaan*; l'armée déperit, *het léger verfmelt*.

Dépériffement, (m) *Ondergang* (m), *verval* (n).

Dépêtrer, (v. a.) *Ontwikkelen*; dépêtrer un cheval, *een paerd uit het ftyk trekken*; fe dépêtrer (v. r.) *de quelcun*, *zich van iemand los maaken*.

Dépeuplé, ée (adj.) *Volkeloos*.

Dépeuplement, (m) *Ontvolking* (f).

Dépeupler, (v. a.) *Ontvolken*, *van volk ontblooten*; dépeupler un étang, *une forêt*, *een vyver van vifch*, *een bfhch van boomen of wildbraad ontblooten*.

Dépilation, (f) *Uitvalling van het hair*.

Dépilatoire, (m) *Zalve om het hair uit te doen vallen* (f).

Dépiler, (v. a.) *Het hair uittrekken of doen uitvallen*.

Dépiquer, (v. a.) *Verzetten*, *verzagten*, *vertrouten*; cela me dépique de toutes mes pertes, *dat verzoet al myn fhade*, (zelden gebr.).

Dépister, (v. a.) *Van 't fpoor brengen*, (Jagers w.).

Dépit, (m) *Sfys*, *kwelling* (f), *verdriet* (n); en dépit, *in weerwil*.

Se Dépiter, (v. r.) *Zich kwellen*, *vergrammen*, *toornig maaken*, *fe dépiter contre fon ventre*, *eene voordeelige zaak laaten vaaren*, (fpr. w.).

Dépiteux, eufe (adj.) *Toornig*, *moeijelyk*, *gémelyk* (van kinderen gez.)

Déplacement, (m) *Verplaatzing* (f).

Déplacer, (v. a.) *Verplaatzen*; *fe déplacer*, *van zyn plaats afgaan*.

Déplaîre, (v. n.) *Misbaagen*; ne vous en déplaîse, *met uw verlof*; fe déplaîre, (v. r.) *een misbaagen krygen*; *moeijelyk worden*.

Déplaîfant, ante (adj.) *Misbaaglyk*, *onaangenaam*; *verdrietig*.

Déplaîfir, (m) *Ongenoegen*, *ongeneugte*, *misnoegen* (n).

Déplanter, (v. a.) *Een plant verzetten*.

Déplantoir, (m) *Tuinmans boor*, *voor planten* (f).

Dépplier, (v. a.) *Ontvrouwen*, *open doen*, *open leggen*.

Dép liffer, (v. a.) *dép liffer une jupe*, *een' vrouwen rok ontplooijen*.

Déplorable, (adj.) *Beklaaglyk*, *jammerlyk*.

Déplorablement, (adv.) *Beklaaglyk*.

Déplore, (v. a.) *Beklaagen*, *be-fchreyen*, *beweenen*.

Dépoyer, (v. a.) *Ontvrouwen*; *vertoon*; *dépoyer fa puiffance en quelque chofe*, *zyn magt ergens in doen blyken*; *dépoyer les voiles*, *de zeilen los maaken* (zee w.); *rire à gorge déployée*, *luidkeels laghen*.

Dép lumer, (v. a.) *De veeren uittrekken*. (Zie Plumer).

De plus, (adv.) *Daarenboven*.

De-

Dépolir (v. a.) de l'acier, *de glans van het staal afdoen*.

Déponent, (adj.) Verbe déponent, een verbum deponens, (in Lat. spraakk.).

Déport, (m) payable sans déport, *betaalbaar zonder uitsstel (in Rechten)*.

Déportements, (m.) Gedrag (n), levenswyze (f).

Se Déporter (v. r.) d'une affaire, *zich eener zaak onttrekken*.

Déposant, ante (adj. & subst.) Getuigende; afzettende; een getuigen, eene getuige; déposant, déposante, (in Rechten).

Déposer, (v. a.) Getuigen; van zyn ampt afzetten; déposer de l'argent au gréffe, *geld in de griffie leggen*; il a déposé contre elle, *hy heeft tegen haar getuigd*.

Dépositaire, (m) Een in wiens handen iets, om te bewaaren, gesteld is, een bewaarder.

Dépositeur, (m) De geever daar van.

Déposition, (f) Afzetting van een ampt (f); getuigenis (n); on a jugé suivant la déposition des témoins, *men heeft volgens het getuigenis der getuigen geoordeeld*.

Déposséder, (v. a.) Iemand uit zyn bezit slooten.

Dépossession, (f) Ontzetting, slooting uit het bezit.

Dépoter (v. a.) l'ennemi, *den vyand uit zyn post dryven*.

Dépôt, (m) Vertrouwd goed, pand (n); verzameling van kwaade vogten in het ligchaam (f); grond-sop, zetsel in een pis-glas (n).

Dépoter, (v. a.) Eene plant uit een pot neemen.

Dépouille, (f) 't Vel eener slang; afgelegde kleêren; inzameling van den oogst; tuit, roof die men op den vyand baald.

Dépouillé, ée (adj.) Roi dépouillé, *een ontstroonde Koning*; jouer au Roi dépouillé (zeker spel); (figuurl.) 't zamenspanning van veelen om iemand ten gronde te doen gaan.

Dépouillement, (m) Berooving, ontdoening (f).

Dépouiller, (v. a.) Uitschudken, ontkleeden, afstroopen, ontblooten, be-

rooven; dépouiller une terre, *de vrugten van eenen akker inoogsten*; on l'a dépouillé de tous ses biens, *men heeft hem van al zyn goederen beroofd*; dépouiller son humeur farouche, *zyn' stuurschen inborst afleggen*; dépouiller le vieil homme, *den ouden mensch afleggen*; se dépouiller, (v. r.) zich ontkleeden, zich uitschudken; il ne faut pas se dépouiller avant que de se coucher, *men moet zich niet ontblooten voor dat men te bedde gaat*, (spr. w.).

Dépouvoir, (v. a.) Berooven van 't geene noodig is.

Dépourvu, ue (adj.) Beroofd, ontbloot; dépourvu de sens, *zineloos*.

Au dépourvû, (adv.) Onvoorziens, onverhoeds.

Dépravation, (f) Verdoordheid, ondeugd, ongeregeldeheid; dépravation d'appetit, *vreemde eet-lust*.

Déprave, ée (adj.) Bedorven; ongeregeld, boos; goût déprave, *een verkeerde smaak*; mœurs dépravées, *bedorven zeden*.

Dépraver, (v. a.) Bedorven, ondeugend maaken (van smaak en zeden gezegd).

Déprécation, (f) Afbedding, afsmeking.

Déprédation, (f) Verwoefling, plundering; besteeeling, onwending van iets dat eenen anderen toebehoort.

Dépréder, (v. a.) Marchandises déprédées, *geroofde goederen*, (word verstaan van iets dat gestrand is).

Déprendre, (v. a.) Ontbinden, los maaken; déprendre deux chiens qui se battent, *twee vechtende honden scheiden*, déprendre (v. n.) los gaan; se déprendre, (v. r.) zig ergens van ontdoen.

Dépréoccupé, ée (adj.) Onbevooroordeeld, vry.

De près, (adv.) Voir une chose de près, *eene zaak van naby beschouwen*.

Dépresser, (v. a.) Dépresser ces livres là, *baald die boeken uit de pers*.

Dépression, (f) Vernedering; neêrdrukking van een ligchaam door een ander

ander dat zwaarder is (in Natuurk.); geringe staat.

Dépri, (m) *Het aangeeven der uitgaande waaren; het aangeeven eener erffenis aan een' Leenheer.*

Déprier, (v. a.) *Opzeggen; après m'avoir prier à dîner, il m'a envoyé déprier, na dat by my ten middag-maal genoodigd bad, heeft by my weder opgezegd.*

Déprier, (v. a.) *Waaren ter uitvoer aangeeven; den Leenheer het eerste goed aangeeven, om 'er het leen van te voldoen.*

Déprimer, (v. a.) *Onderdrukken, verootmoedigen (beter rabaisser).*

Dépriser, (v. a.) *Veragten, laaken. Se Dépromettre (v. r.) d'une affaire, aan een' zaak wanhoopen.*

Dépuceler, (v. a.) *Den maagdom beneemen.*

Dépuccellement, (m) *Ontmaagding (f.).*

Depuis, (adv. & prep.) *Van, zedert; depuis peu, onlangs; depuis quand, zedert wanneer; cela s'est passé depuis, dat is zedert, daarna omgegaan; depuis-que, zedert dat.*

Dépuration, (m) *Reiniging (in Chym.).*

Dépuratoire, (adj.) *Reinigend (in Chym.).*

Dépurer, (v. a.) *Reinigen (in Chym.).*

Députation, (f) *Afzending, bezending.*

Député, (m) *Gezondene, afgezant.*

Députer, (v. a.) *Afzenden, afvaardigen.*

Dequoi, (pron.) *Waar van; de-quoi parlez vous? waar van spreekt gy? dequoi s'agit il? wat is 'er te doen, wat is het onderwerp? n'avoir pas dequoi payer, niets hebben om te betaalen; vous n'avez pas dequoi douter, gy hebt geen reden om te twyffelen; avoir dequoi, ryk zyn; il n'y a pas dequoi, het is geen dankens waard; voilà bien dequoi vous mettre en peine, dat is waarlyk de moeite waard om u te ontrusten.*

Déracinement, (m) *Uitroeijing (f.).*

Déraciner, (v. a.) *Ontwortelen; uitroeijen.*

Dérader, (v. n.) *Uit de reê dryven (Zee w.)*

Dérailson, (f) *Onbillykheid, (weinig geb.)*

Dérailsonnable, (adj.) *Onbetaame-lyk, onredelyk.*

Dérailsonnablement, (adv.) *Onbillyk.*

Dérailsonnement, (m) *Malle rede-neering.*

Dérailsonnement, (adv.) *Gekkeleyk.*

Dérailsonner, (v. n.) *Nal redeneeren.*

Dérangement, (m) *Wanfschikking, wanorde (f.).*

Déranger, (v. a.) *In wanorde brengen, verplaatsen; van 't stuk afbrengen, verwarren; son premier argument déranga tout à fait son adversaire, zyn eerste bewysreden, bragt zynen tegendinger geheel en al van zyn stuk.*

Déraper, (v. n.) *Uit de grond springen, los raaken (Zee w.)*

Dératé, ée (adj.) *Loos, listig; un dératé, een slimme vos.*

Dérater, (v. a.) *De milt uitsnyden.*

Dérature, (f) *De laatste voore die men maakt als men 't land ploegd.*

Déréchef, (adv.) *Wederom, nogmaals, op nieuw (oud w.)*

Déréglé, ée (adj.) *Ongeregeld, ongeschikt; ambition déréglée, onmaatige staats-zugt; vie déréglée, een ongebonden leven.*

Déréglement, (m) *Ongeregeldheid, ongeschiktheid, ongebondenheid (f.); déréglement de mœurs, bederfing der zeden.*

Déréglément, (adv.) *Ongeregeld, ongebonden.*

Déréglér, (v. a.) *In wanorde brengen.*

Se Déréglér, (v. r.) *Uitspatten, verwilderen.*

Dérider, (v. a.) *Ontrimpelen, glad- maaken; (fig.) se dérider (v. r.) verwolyken.*

Dérision, (f) *Bespotting, schimp, uitlagching.*

Dérivatif, ive (adj.) *Afkomende, oorsprongelyk (in spraakk.)*

Dérivation, (f) *Afkomst, oorsprong (m) (in spraakk.); afdryving, (zee w.)*

Dérive, (f) *Aller à la dérive, vervallen, wegdryven (zee w.)*

Déri-

Dérivé, ée (adj.) Afgekomen, afgeftamd; afgedreeven, vervallen.

Dériver, (v. n. & a.) Afkoomen; van zyn koers afdryven; môit qui dérive du grec, woord van 't grieksch afkomstig; dériver les eaux, les mots, de wateren, de woorden afleiden; dériver un clou, een geklonken spyker los maaken.

Dernier, iere (adj.) De laafte; le dernier jour, de laafte dag; le dernier des hommes, de ergfte der menschen; une action de la dernière cruauté, een' daad van d'uiterste wreedheid, je suis dans le dernier chagrin, ik ben ten uitersten bedroeft; avoir la dernière obligation, de grootfte verplichting hebben; en dernier lieu, ten laafsten.

Dernièrement, (adv.) Nu laafte-lyk, onlangs, kortelings.

Dérobé, ée (adj.) Geftoolen; escalier dérobé, een' heimelyke trap; des heures dérobées, ledige uren; fuffchen tyds; à la dérobée, (adv.) fteekswyfe, in 't heimelyk.

Dérober, (v. a.) Steelen, ontwenden; verbergen; votre maison dérobe la vue à la notre, uw huis beneemd ons licht; dérober des fèves, boonen fchillen; se dérober (v. r.), zig ftil weg pakken; se dérober à la vue, uit het oog verdwynen.

Dérrogation, (f) Vernietiging eener vorige Aête.

Dérrogatoire, (adj.) 't Geen iets vernietigd (in Rechten).

Dérogeance, (f) Benadeeling, vermindering des adeloms.

Dérogeant, ante (adj.) Benadeelend; opheffend.

Déroger, (v. n.) à une loi, eene wet verzwakken; le trafic déroge à la noblesse en France, de koophandel vernietigd den adeldom in Frankryk; sans déroger à votre droit, zonder uw regt te beneemen, te benadeelen; cela déroge à votre caractère, dat benadeeld uw karakter.

Déroider, (v. a.) De ftyfte beneemen, flap maaken.

Dérougir, (v. n. & a.) De fchaamte laaten vaaren; de roodheid beneemen.

Dérouiller, (v. a.) Den roef; ergens afdoen; (figuurl.) befchaaven.

Déroulement, (m) Ontrolling (f).

Dérouler, (v. a.) Ontrollen.

Déroute, (f) Nederlaag; mettre en dérouté, op de vlugt dryven; mettre quelcun en dérouté, iemand in een twist reden doen verftommen.

Dérouter (v. a.) quelcun, iemand van den weg; van zyn oogmerk afhelpen; se dérouter, verdwaalen.

Dérrière, (prep. & adv.) Achter; par derrière, van achteren; porte de derrière, achter deur; le derrière, (f. m.) het achterfte van iets.

Dervis, (m) Turkfche Monnik, Priester.

Des, (Art. plur) des hommes, Menfchen, of van de Menfchen.

Dès, (prep.) Dès le berceau, van de wieg af; dès aujourd'hui, van beden af; dès que je vous vis, van het oogenblik dat ik u zag.

Défabusement, (m) Onderrigting (f).

Défabufer, (v. a.) Onderrigten, van den dwaalweg, of uit den droom helpen, van eene andere en betere meening doen worden; se défabufer, betere begrippen vormen, zyne dwaling ontdekken.

Défaccorder, (v. a.) Ontstellen (van fpeeltuigen).

Défaccoupler, (v. a.) Ontkoppe- len, ontfpannen.

Défaccoutumance, (f) Afwenning, ontwenning (weinig geb.)

Défaccoutumer, (v. a.) Ontwen- nen; se défaccoutumer, (v. r.) zig ontwennen.

Défachalander, (v. a.) (Zie Déchalander.)

Défaflueur, (v. a.) Scheef, niet water-pas bouwen, of meeten.

Défaflourcher, (v. a.) Het vertui- anker ligten.

Défaenger, (v. a.) Ontfchikken.

Défagréable, (adj.) Onaangenaam onbervallig.

Défagréablement, (adv.) Onbe- haaglyk, onaangenaamlyk.

Défagréer, (v. n.) Mishaagen.

Défagréer (v. a.) un Vailfeau, een Schip omtakelen.

Défa-

Désagrément, (m) Onbevalligheid (f).

Désaigri, ie (adj.) Ontzuurd.

Désaïrer, (v. a.) Een roof vogel uit zyn nest haalen of jaagen.

Désajuster, (v. a.) Ontschikken; verwarren; van zyn gang helpen.

Désaltérer, (v. a.) Den dorst lessen.

Désancher, (v. a.) Het mondstuk van een blaas-instrument afneemen.

Désancrer, (v. a.) Het anker ligten.

Désappareiller, (v. a.) Ontpaaren.

Désappliquer, (v. a.) Afstrekken, (van e nige bezigheid).

Désappointer, (v. a.) De bezolding ontnemen.

Désapprendre, (v. a.) Verleeren, ontleeren, vergeeten.

Désapprobateur, (m) Afkeurder.

Désappropriation, (f) Overgaa-
ve des eigendoms.

Se Désapproprier, (v. r.) Zig van eigene goederen ontdoen.

Désapprouver, (v. a.) Afkeuren, wraaken.

Désarborer, (v. a.) Een mast of ulag fnyken, neêrlaaten.

Désarçonner, (v. a.) Uit de za-
del ligten; désarçonner quelcun,
iemand buiten postuur brengen, ver-
leên maaken.

Désargenter, (v. a.) Ontzilveren.

Désarmé, ée (adj.) Ontwapend.

Désarmement, (m) Onttakeling,
ontwapening; afdanking (f).

Désarmer, (v. a.) Ontwapenen;
onttakelen (van Krygsl. en Scheepen
gezegd), iemands gramschap verzag-
ten. (figuurl.)

Désarranger, (v. a.) Van zyn plaats
zetten, verplaatsen (Zie déranger).

Désarroï, (m) Etre dans un tri-
ste désarroï, in een arme en elendige
toestand zyn.

Désassembler, (v. a.) Scheiden,
uitmalkander doen.

Désassocier, (v. a.) Gezelschappen,
compagnieschappen scheiden.

Désastortir, (v. a.) Iets, dat by
malkander past, scheiden.

Désassurer, (v. a.) Iemand onzé-
ker maaken, omtrent iets dat by te
vooren geloofde.

Désastre, (m) Rampspoed (m), on-
heil, ongeluk (n).

Désastreux, euse (adj.) Ongelukkig
(by Dicht.)

Désatrister, (v. a.) Troosten, ver-
blyden.

Désavantage, (m) Verlies (n) scha-
de (f); cela est à son désavanta-
ge, dat strekt tot zyn nadeel; ils fu-
rent vaincus par le désavantage du
lieu, zy wierden door de nadeelgheid
der plaats overwonnen.

Désavantager, (v. a.) Benadeelen.

Désavantageusement, (adv.) Na-
deeliglyk.

Désavantageux, euse (adj.) Scha-
delyk, nadeelig.

Désaveu, (m) Ontkenning; looghe-
ning, contrarie-meening (f).

Désaveugler, (v. a.) Ziende ma-
ken, de oogen openen; onderrigten.

Désavouer, (v. a.) Ontkennen; af-
stemmen, afkeuren; désavouer un
crime, eene misdaad ontkennen; désa-
vouer quelcun pour son fils, iemand
voor zyn zoon niet erkennen.

Désceller, (v. a.) Het zegel af-
neemen.

Descendance, (f) Afkomst, stam
(m), geslacht (n).

Descendant, ante (adj.) Afdaa-
lende, afkomstig, spruitende; aller
en descendant la montagne, van
den berg nederwaarts gaan.

Descendants, (m. pl.) Nakomeli-
gen, na-neeven, het nageslacht.

Descendre, (v. n. & a.) Afgaan, af-
klimmen, neêrdaalen, neêrlaten, af-
loopen; afkomstig zyn; afstammen;
descendre à terre, voet aan land
zetten; descendre de cheval, van 'e
paerd stygen; descendre dans le dé-
tail, zich in byzonderheden van een
zaak inlaaten; descendre la rivière,
de rivier afvaaren, afkomen; de-
scendre les degrés, de trappen af-
gaan; descendre un instrument de
musique à cordes, een snaar-speel-
tuig laager stellen; descendre du vin
dans la cave, wyn in de kelder af-
laaten; descendre un tableau, een
schildery afneemen; il croit être de-
scendu de, hy meent afkomstig te
zyn van; ses cheveux lui descen-

dent jusqu'à la ceinture, *zyn hair hangd hem tot de middelen toe*; la marée descend, *de vloed gaat af, het ebt*; descendre la garde, *van de waag afrekken*.

Descendu, *ne* (adj.) *Afgeklommen, neêr gelaten, enz.*

Descension, (f) *Het ondergaan eener sterre* (n).

Descente, (f) *Afkomst, afgang, wedergang, afklimming; neêrlating met een katrol; landing; wyandelyke inval; hangende goot; een breuk (in Heel.); zakking van 't voetzels in de maag; faire une descente, eene landing, inval doen; à la descente, in 's afkomen.*

Déscription (f) d'un païs, *Beschryving van een land.*

Désemballage, (m) *Ontpakking* (f).

Désamballer, (v. a.) *Ompakken.*

Désambarquement, (m) *Ontscheping* (f).

Désembarker, (v. a.) *Ontschepen, lossen.*

Désembourber, (v. a.) *Uit de modder trekken, haalen; visch verwateren.*

Désemployer, (v. n.) *Verlaaten; désemployer un lieu, een plaats ruimen; désemployer un vaisseau, een schip reddeloos schieten, (zee w.)*

Désempenné, ée (adj.) *Vêderloos.*

Désépéser, (v. a.) *Het styfzel uit het linnen doen.*

Désemplir, (v. a.) *Lédigen.*

Dés'emprisonner, (v. a.) *Uit de gevangenis verlossen, ontslaan.*

Désenchantement, (m) *Onttôvering* (f).

Désenchanter, (v. a.) *Onttôveren.*

Désenclouer, (v. a.) *De te diep geslagene hoef-nagels uittrekken.*

Désendormir, (v. a.) *Wakker maaken.*

Désensier, (v. n. & a.) *Slinken, dunner worden of maaken.*

Désensûre, (f) *Slinking.*

Désengager (v. a.) *ou retirer, Lossen* (een pand).

Désenger, (v. a.) *Van ongedierte zuiveren.*

Désengréner, (v. a.) *Haver ontbouden.*

Désenivrer, (v. a.) *Onnuchteren;*

se désenivrer, (v. r.) nuchteren worden.

Désenlacement, (m) *Ontvlegting* (f).

Désenlacer, (v. a.) *Ontvlegting; se désenlacer, (v. r.) zich uit de strik redden.*

Désennuyer, (v. a.) *d'Onlust verdryven, la lecture désennuye, het leezen verdryft d'onlust; se désennuyer, (v. r.) Zich verlustigen.*

Désenrayer, (v. a.) *De spaak uit een wiel trekken.*

Désenrhumer, (v. a.) *De verkoudheid verdryven.*

Désenrôler, (v. a.) *Afslanken, van de rol uitschrappen.*

Désenrouer, (v. a.) *Heesheid, schorheid verdryven.*

Désensabler, (v. a.) *Uit het zand redden, vlot krygen.*

Désenseigner (v. a.) *quelque chose à quelcun, iemand iets verleen, afleeren.*

Désensevelir, (v. a.) *Opgraven.*

Désenforceler, (v. a.) *Onttoveren.*

Désenorcellement, (m) *Onttovering*, (f).

Désentêter, (v. a.) *Uit het hoofd praaten.*

Désentortiller, (v. a.) *Losdraaijen, ontwinden.*

Désentraver, (v. a.) *Ontkluisteren.*

Désenvénimer, (v. a.) *'t Vergift verdryven, daar van zuiveren.*

Déséquiper, (v. a.) *Ontpakken.*

Désert, (n) *Woestyn, wildernis, woesteny* (f).

Désert, *te* (adj.) *Woest, onbewoond; païs désert, woest land; champ désert, onbebouwde akker; appel désert, verzuimd appel.*

Désertier (v. a.) *un païs, een land verwoesten, tot eene woestyn of wildernis maaken; désertier un lieu, een plaats heimelyk verlaaten; désertier quelcun, iemand in de vreemde achter laten; désertier, (v. n.) wegloopen, afstrossen van zyn Regiment.*

Déserteur, (m) *Overlooper, weglooper; verlaater van een gezelschap, band-werk enz.*

Désertion, (f) *Verlaating; weglooping; verzuiming (in Rechten).*

A la désespérade, (adv.) *Op een dulle wyze.*

Désespéré, ée (adj.) *Wanhoopig; l'affaire est désespérée, de zaak is hoopeloos; c'est un désespéré, ou un déterminé, het is een dol, onvertzaagd mensch; en désespérés, als wanhoopige, dulle menschen.*

Désespérément, (adv.) *Onvertzaagdelyk.*

Désespérer, (v. a. & n.) *In wanhoop brengen, hoopeloos maaken; wanhoopen; se désespérer, (v. r.) hoopeloos worden.*

Désespoir, (m) *Wanhoop (f).*

Déshabillé, (m) *Een nagt gewaad.*

Déshabiller, (v. a.) *Ontkleeden; se déshabiller, (v. r.) zich ontkleeden.*

Déshabité, ée (adj.) *Onbewoond.*

Déshabiter, (v. a.) *Onbewoond maaken, (is onbruikl.).*

Déshabitué, (m) *Ontwennen; se deshabitué, (v. r.) zich ontwennen.*

Déshérence, (f) *Erffenis aan den Leenheer vervallen, uit gebrek van wettige erven.*

Déshériter, (v. a.) *Onterven.*

Déshonnête, (adj.) *Oneerlyk, schandelyk.*

Déshonnêtement, (adv.) *Onëerlyk, onfatsoenlyk.*

Déshonnêteté, (f) *Oneerlykheid, schande.*

Déshonneur, (m) *Onëer, schande (f).*

Déshonorable, (adj.) *Ontëerende, schandelyk.*

Déshonorer, (v. a.) *Ontëeren, schenden.*

Déshumaniser, (v. a.) *Ontmenschen.*

Désignatif, (adj.) *Aanduidend.*

Désignation, (f) *Aanwyzing.*

Désigner, (v. a.) *quelcun, iemand aanwyzen, te kennen geeven, benoemen.*

Désincorporer, (v. a.) *Van zyn ligchaam afscheiden.*

Désinence, (f) *Uitgang, einde van een woord (in spraakk.).*

Désinflater, (v. a.) *Van een zotte waan of inbeelding geneezen.*

Désinfecter, (v. a.) *Van besmetting zuiveren.*

Désinfection, (f) *Geneezing daar van.*

Désintéressé, ée (adj.) *Onpartydig, zonder eigen belang, vry.*

Désintéressement, (m) *Onbaatzugtigheid.*

Désintéresser, (v. a.) *quelcun, iemand belangeloos, vry maaken.*

Désir, (m) *Verlangen (n), begeerte (f).*

Désirable, (adj.) *Wenschelyk.*

Désirer, (v. a.) *Begeeren, verlangen, wenschen.*

Désireux, euse (adj.) *Verlangende, hegeerig.*

Désistement, (m) *Affstand.*

Désister, (v. a.) *se désister, (v. r.) Afflaan van iets.*

Désà, (adv.) *Van daar af.*

Désàge, (m) *Scheiding (f).*

Désà l'ors, (adv.) *Van toen af, van die tyd af.*

Désobéir, (v. n.) *Ongehoorzaam zyn.*

Désobéissance, (f) *Ongehoorzaamheid.*

Désobéissant, ante (adj.) *Ongehoorzaam.*

Désobligeamment, (adv.) *Onheuschelyk.*

Désobligéant, ante (adj.) *Onbeleefd, onvriendelyk.*

Désobliger, (v. a.) *Ondienst doen, ongenoegen geeven.*

Désoccupation, (f) *Léligheid, verleidiging.*

Désoccupé, ée (adj.) *Zonder bezigheid.*

Désoccuper, (v. n.) *se désoccuper, (v. r.) Zich verledigen, van bezigheid ondoen.*

Désœuvré, ée (adj.) *Lédig, zonder werk.*

Désolant, ante (adj.) *Verwoestend; mistroostend.*

Désolateur, (m) *Verwoester.*

Désolation, (f) *Verwoesting, verflooring; droefheid, bekommerning.*

Désolé, ée (adj.) *Bedroeft; verwoest.*

Désoler, (v. a.) *Verwoesten, bederven; bedroeven.*

Désopilatif, ive (adj.) *Openend, (in Geneesk.).*

Désopilation, (f) *Opening.*

Désopiler, (v. a.) *De verstoppingen wegneemen, (in Geneesk.).*

Désordonné, ée (adj.) *Vie dés-*

ordonnée, ongerégelde levenswyze.

Désordonnement, (adv.) Onmatiglyk.

Désordre, (f) Wanorde, verwarring, ongeschiktheid, sordigheid.

Désorienter, (v. a.) Iemand uit zyn land voeren; een zonne-wyzer verzetten; iemand in verwarring, of van zyn stuk brengen.

Déformais, (adv.) Van nu voortaan, in 't toekomstende.

Déformer, (v. a.) Ontcieren.

Dé fosser, (v. a.) Het been uit het vleesch doen.

Désourdir, (v. a.) Ontweeven, los maaken.

Desponsation, (f) Trouwbelofte.

Despotat, (m) Land of waerdigheid eener onbepaalde of despotische Regeering.

Despote, (m) Willekeurige Vorst; hem titul van den Vorst van Wallachien (Despodar).

Despoticité, (f) Willekeurige magt.

Despotique, (adj.) Oppermagtig, willekeurig, zelfs heerschend.

Despotiquement, (adv.) Oppermagtiglyk.

Despotisme, (m) Onbepaalde magt.

Despumation, (f) Affschuiming (in een Apotheek).

Despuumer, (v. a.) Affschuimen.

Desquamation, (f) Afneeming der rooven van wonden (in Heelk.)

Desfacrer, (v. a.) Ontheiligen, ontweijen.

Desfaigner, (v. a.) Huiden van 't bloed reinigen.

Desfaisir, se desfaisir (v. r.) d'un gage, een pand terug geven, vaaren, glippen laten.

Desfaississement, (m) Loslaating, overgeving, glipping, van iets dat men vast had (f).

Desfaisonner, (v. a.) Buiten tyds ploegen of zaaien.

Desfaler, (v. a.) Ontzouten, weeten.

Desfangler (v. a.) un cheval, een paerd de buikriem los maaken.

Desfaouler ou desfouler (v. a. & n.) Nugteren maaken; nugteren worden.

Desfèchement, (m) Uitdrooging, verdorring, vermagering (f).

Desfècher, (v. a.) Uitdroogen; verdorren; vermageren, uitteeren.

Dessein, (m) Voorneemen, ontwerp (n), toelag (f); ontwerp (n), aftekening, affchetzing (f); à dessein, (adv.) met opzet, met voorzigt, met oogmerk.

Desseier, (v. a.) Ontzaadelen.

Desseire, (f) Il est dur à la desseire, hy is vast houdend, keurig.

Desseirer, (v. a.) (van ferrer) Onsluiten, los maaken.

Desfert, (m) Het nageregt, het dessert (n).

Desferte, (f) Het overschot eener tafel; het verrigten van een kerkbediende (n).

Desfervice, (m) Ondienst (m), nadeel (n), trek (f).

Desfervir, (v. a.) Iemand ondienst doen; de tafel opneemen; eene kerk of dienst daar van waarneemen.

Desficatif, ive (adj.) Opdroogende (in Heelk.)

Desfication, (f) Opdrooging der vogten.

Desfiller. (Zie déciller).

Desfinateur, (m) Tekenaar, tekenmeester, schetzer.

Desfiner, (v. a.) Tekenzen, affschetzen.

Desfoler, (v. a.) Den hoef van eens paards voet afdoen; de landsdouw veranderen.

Desfouder, (v. a.) Het soldeerzel los maaken.

Desfouler. (Zie desfaouler.)

Desfous, (adv. prep. & subst.) Onder, het onderste; tirez cela de desfous la table, haalt dat van onder de tafel weg; être au desfous de quelqu'un, beneden, onder iemand, minder zyn, par desfous, onder; de desfous, van onderen; sens desfous desfous, het onderste boven; over kop over staart, in de war, in den hobbel; bas de desfous, onderkouffen; avoir du desfous, onderleggen, overmand zyn; le desfous du pied, het onderste, de zool van de voet; vint ans & au desfous; 20 jaar en daar onder.

Desfus, (adv. prep. & subst.) Bo-

ven, op; cy dessus, hier boven; par dessus, boven, van boven; daar en boven; lever les yeux de dessus elle, d'oozen van haar afzraaijen; par dessus tout cela, boven dit alles; m'ayant païé, il me donna encore quelque chose par dessus, my betaald hebbende, gaf hy my nog iets daar en boven; sauter par dessus le cheval, over 't paard heen springen; cela tomba de dessus la table, dat viel van de tafel af; au dessus de lui, boven hem; au dessus de la nature, boven de natuur; il est au dessus du vent, hy is boven de wind, hy heeft de loef; il l'ôge au dessus, hy woond boven op; brisons là dessus, laat ons daar afscheiden; je lui parlai là dessus, ik sprak hem daar over; le dessus, het bovenste; mettre le dessus, het opschrift schryven; avoir le dessus, de overhand hebben; le dessus du vent, de loef (zee w.); le dessus, de boven-stem, (in muziek.); prendre le dessus, de quelcun, de booger hand van iemand neemen; le par dessus (m), de over-maat, toegift.

Destin, (m) Beschik, noodlot, iets dat over iemand beslooten en niet te ontgaan is.

Destination, (f) Schikking tot iets; los-plaats van een Schip.

Destiné, ée (adj.) Geschikt, bestemd; vaisseau destiné pour un certain port, schip dat naar een zekere haven bevragt is.

Destinée, (f) Ongeluk, noodlot (n).

Destiner (v. a.) Toeschikken, toelleggen; on le destine à l'église, men schikt hem tot den kerken-dienst.

Destituable, (adj.) Die afgezet kan worden (van ampten gez.)

Destituer, (v. a.) Afzetten (van ampten); berooven, ontblooten van goederen enz.

Destitution, (f) Ontblooting, berooving, afzetting.

Destructeur, trice (m. & f.) Vernieler, verwoester; vernielster.

Destruction, (f) Verwoesting (f), ondergang (m).

Désunion, (f) Verdeeling, scheiding; tweedragt; verdeeldheid, twist.

Désunir, (v. a.) Verdeelen, scheiden; tweedragt maaken.

Détachement, (m) Afscheiding, afzondering van aardsehe dingen (f); afgezonden krygshoop.

Détacher, (v. a.) Ontbinden, ontbegten, los maaken; afscheiden; vlakken wegneemen; détacher un tableau, eene schildery afneemen; détacher les régmes, de sluimen los maaken; détacher quelques troupes, eenige troepen afzenden; se détacher, (v. r.) zig los maaken, ontdoen; los gaan, openen; se détacher du monde, zig van de waereld ontdoen, los maaken; pièces détachées, buiten werken in eene vesting; feuilles détachées, losse of byzondere bladen.

Détacheur, (m) Een die de vlakken uit de kleederen doet. (Zie dégraisseur).

Détail, (m) Vendre en détail, by het stuk of in 't klein verkoopen; faire un détail de quelque chose, iets van stuk tot stuk verbaalen; un détail facheux, een' verdrietige wydloopigheid.

Détailler, (v. a.) Klein snyden; in 't klein, of stuks wyze verkoopen, uitsnyden, uitventen; eene zaak in 't klein, omstandig verbaalen.

Détailleur, resse (m. & f.) Kraamer, uitventer; uitsnydster.

Détailliste, (m) Een liefhebber om iets breedvoerig te verbaalen.

Détaler, (v. a. & n.) Opkraamen (als waaren); weggaan.

Détalinguer, (v. a.) Het anker-touw los maaken.

Déteindre, (v. a.) Ontverwen, de kleur beneemen.

Dételer, (v. a.) Uitspannen (als paerden of ossen).

Détendre (v. a.) un arc, een' boog ontspannen; détendre les voiles, de zeilen afneemen, los maaken.

Détenir, (v. a.) Vast houden, gevangen houden, terug houden, verhinderen; détenu, ue, in hegtenis; in 't ziekbed gehouden.

Déteute, (f) De trekker van een vuur-roer.

Détenteur, trice (m. & f.) Een die

die een ander zyn goed terug houd.
Détention, (f) *Vasthouding in hegtenis, bewaaring, verbinding, terug houding.*

Déterger, (v. a.) *Afvoeren, reinigen (in Geneesk.)*

Détérioration, (f) *Verderving, verslimmering.*

Détériorer, (v. a.) *Verergeren, bederven (in Rechten).*

Déterminatif, ive (adj.) *Bepaalend, vaststellend.*

Détermination, (f) *Bepaaling, vaststelling.*

Déterminé, ée (adj.) *Beslooten, bepaald; stout, onverschrokken; onvertzaagt, onvermoed; c'est un déterminé, het is een waaghals, een dolkop; en déterminé, als een dolle.*

Déterminément, (adv.) *Bepaalder wyze; item onverschrokkenwer wyze.*

Déterminer, (v. a.) *Besluiten, bepaalen; iemand tot iets beweegen; cela détermine le mouvement de ce côté là, dat bepaald, of rigt de beweeging na die kant.*

Déterrer, (v. a.) *Opgraven; ontdekken. uitwinden.*

Déterreur, (m) *Opgraver; ontdekker (van iets).*

Déterfis, ive (adj.) *Reinigend, zuiverend (in Geneesk.).*

Détestable, (adj.) *Verfoeielyk, gruwelyk, afschuwelyk.*

Détestablement, (adv.) *Grouwelyk.*

Détestation, (f) *Afgryzing, afschuuw.*

Détester, (v. a.) *Verfoeijen, ver- afschuuwen.*

Détignonner, (v. a.) *Iemand het hair uittrekken, (gem. w.)*

Détirer, (v. a.) *Uit-trekken (als linnen); uit malkander trekken.*

Détiser (v. a.) *le feu, het vuur in rekenen, uisdoen.*

Détournation, (f) *Kraaking der stoffen in een smeltkroes.*

Détonner, (v. n.) *Kraaken; uit den toon vallen (in Muziek).*

Détordre, (v. a.) *Ontwringen, los draaijen; se détordre le pied, zyn voet verwringen, verwrikken.*

Détorquer, (v. a.) *Verdraaijen, (eene meening).*

Détors, orse (adj.) (van *détordre*) *Verwringen.*

Détorse, (f) *Verwrikking, verrekking, wreeking, wrikking.*

Détortiller, (v. a.) *Ontvlechten, losdraaijen.*

Détouper, (v. a.) *Onstoppen, openen.*

Détoupillonner, (v. a.) *D'onnute takken van een oranje-boom afsnoeijen.*

Détour, (m) *Een omweg (m), afwending; kronste (f); chercher des détours, omwegen, uitolugten zoeken; détour de paroles, wydloopigheid van woorden, omweg.*

Détourbier, (m) *Hindernis, slooring (f), hinderpaal (m).*

Détournement, (m) *Afwending, afleiding, verbinding (f).*

Détourner, (v. a.) *Afwenden, afleiden; détourner quelqu'un de son chemin, iemand van zynen weg afbrengen; détourner ses effets, zyne goederen verseeken, verbergen; détourner quelqu'un de son dessein, iemand van zyn oogmerk afbrengen; détourner le sens d'un passage, den zin van een text verdraaijen; se détourner, (v. r.) ter zyden gaan; zich afwenden.*

Détracter (v. n.) *de quelcun, iemand lasteren, schenden, eer-rooven.*

Détracteur, (m) *Agterklapper, kwaadspreker, lasteraar.*

Détraction, (f) *Agterklap, eer-rooving.*

Détraper, (v. a.) *Los maaken, bevryden (dat in een val gevangen is).*

Détraqué, ée (adj.) *Moulin détraqué, ontfelde moolen.*

Détraquer (v. a.) *un horologe, een uurwerk ontfellen; détraquer une compagnie, een gezelschap op den doolweg brengen; détraquer un cheval, een paerd zyn goede gang doen vergeeten (in de Ryschool).*

Détrempe, (f) *Peindre en détrempe, met water-verw schilderen.*

Détremper (v. a.) *du hareng, bating weeken; détremper de la chaux, de l'acier, kalk beslaan, staal zagt maaken.*

Détresse, (f) *Angst, benaauwdheid, kommer.*

Détriment, (m) *Schade (f), verlies, nadeel (n), (in Rechten).*

Détroit, (m) *Zee- of land-engte; uitsprekking van 't Rechtsgebied (f); detroit de Gibraltar, de straat van Gibraltar.*

Détromper, (v. a.) *Onderrigten, uit den dut helpen; se détromper, zich van dwaaling herstellen.*

Détrôner, (v. a.) *Van den troon stooten of zetten, onttroonen.*

Détronné, ée (adj.) *Faire une visite en robe détournée, een plegtig bezoek afleggen, (spr. w.).*

Détrousser, (v. a.) *Neêrlaaten, berooven; détrousser une jupe, een opgespelde rok neêrlaaten; on l'a détourné en chemin, men heeft hem onderwegen uitgeschud.*

Détrousseur, (m) *Een Bruik-roover, dief.*

Détruire, (v. a.) *Vernielen, verwoesten, verdelgen.*

Détruit, ite (adj.) *Verdelgd, verwoest.*

Dette, (f) *Schuld; dettes actives & passives, schulden die men te vorderen en te betaalen heeft; contracter une dette, eene schuld maaken; être noyé de dettes, tot de ooren toe in schulden zitten.*

Dévaler, (v. a.) *Neêrdaalen, neêr-laan; dévaler un chaudron, een ketel laager hangen (beter descendre).*

Dévaliser, (v. a.) *Berooven; on l'a dévalisé, men heeft hem uitgeschud.*

Devancer, (v. a.) *Vooruit gaan; overtreffen; devancer l'aurore, voor den dageraad opstaan; il le devance en tout, hy overtreft hem in alles.*

Devancier, iere (m. & f.) *Voorzaat, Voorzaatin (in ampten); les devanciers, de Voorzaaten, voorouderen (beter prédécesseur).*

Devant, (subst. adv. & prep.) *Le devant d'un logis, het voorste gedeelte van een huis; aller au devant de quelqu'un, iemand te ontmoeten; aller au devant du mal, het kwaad smitten; aller au devant de l'ennemi, tegen den vyand aantrekken; bâtir sur le devant, dik, gezet worden; prendre les devants, de voortogt neemen, vooraf vaaren; de pas*

afwinnen; marcher devant, vooruit gaan; par devant, van vooren; prendre le pas devant, de voortred neemen; comparoître devant le Juge, voor den Rechter verschynen; devant la porte, voor de deur; demeurer devant (vis-à-vis) l'Eglise, tegen over de Kerk woonen; j'irai devant vous, ik zal voor u gaan; remettre quelqu'un son devoir devant les yeux, iemand zynen plicht voor oogen houden of stellen; ôtez vous de devant moi, gaat uit myn oogen.

Devant, ante (part. van devoir) *schuldig zynde.*

Devanteau, devantier, (m) *Een voorschot, schortekleed (n). (Zie Tablier).*

Dévastation, (f) *Verwoesting.*

Dévaster, (v. a.) *Verwoesten, omkeeren.*

Développement, (m) *Ontzwagting, ontwindig; oplossing (f).*

Développer, (v. a.) *Ontwinden, ontzwagten; item eenen steen op zyn maat bouwen; alle deelen van eenig gebouw op eene rekening vertoonen; développer un mystère, une difficulté, een geheim ontdekken, eene zwaarigheid oplossen, ophelderen; se développer d'une mauvaise affaire, zich uit eene kwaade zaak redden, wikkelen.*

Devenir, (v. n.) *Worden; on ne fait ce qu'il est devenu, men weet niet wat van hem geworden; waar hy gebleeven is; que deviendra tout cela? wat zal dat worden? je ne sais que devenir, ik weet niet wat ik zal beginnen; devenir d'évêque, meunier ou aumônier, in een armoedige staat vervallen, (spr. w.).*

Deventer, (v. a.) *Te loevert aan brassen, (zee w.).*

Devenu, ue (adj.) *Geworden.*

Devergondé, ée (adj.) *Schaamteloos, die eer noch schaamte heeft.*

Déverrouiller, (v. a.) *Ontgrendelen.*

Devers, (prep.) *Tegens, jegens, naar, tot; avoir des papiers par devers lui, papieren onder zich hebben, (in Rechten).*

Dévêtir (v. a.) *quelcun, iemand uitkleeden; van zyn ampt onzetten; se dévêtir, (v. r.) zich ontkleeden; zich égarer van ontdoen, (in Rechten).*

Dévêtissement, (m) Ontkleeding (f); afstand, ontdoening van iets.

Dévêtu, ue (adj.) Ontkleed, enz.

Déviation, (f) Afwyking, (in Sterrk.).

Devidé, ée (adj.) Opgewonden.

Devider. (v. a.) Opwinden, haspelen, tot kluurwen, strengen maaken; devider une fourberie, een bedrog ontwinden.

Devideur, euse (m. & f.) Haspeljaar; haspelaarster.

Devidoir, (m) Een haspel.

Deuil, (m) Rouw (m), droefheid (f), rouwgewaad (n); lykstaafte (f); prendre le deuil, den rouw aannemen; porter le deuil, rouw draagen; porter le deuil de sa blanchisseuse, vuil linnen aan hebben (spr. w.); grand, petit deuil, zwaare, ligte rouw.

Devin, ine (m. & f.) Een waarzegger; waarzegster.

Deviner, (v. a.) Waarzeggen; gissen, raaden; deviner les fêtes quand elles sont venues, dingen, na dat ze gebeurd zyn, voorzien.

Devineressé, (f) Een waarzegster.

Devineur, (m) Een waarzegger.

Dévire, (v. n.) Met een schip overstaag gaan; le cable dévire de dessus le cabestan, 't touw loopt tegen op de spil (zee w.)

Devis, (m) Bestek, ontwerp van een gebouw, bestek of certer van een schip (n).

Dévisager, (v. a.) Iemand in het aangezicht krabben, schenden.

Devise, (f) Zinspreuk, gedenkspreuk.

Deviser, (v. n.) Praaten, kouten, snappen.

Dévolement, (m) Buikloop.

Dévoilement, (m) Ontdekking (f).

Dévoiler, (v. a.) Ontsluieren, het dek-kleed afigten; dévoiler un mystère, een geheim ontdekken, bloot stellen.

Devoir, (v. a.) Schuldig zyn, verplicht zyn; il doit au tiers & au quart, hy is alle man schuldig; je vous dois la vie, ik ben u 't leven verschuldigd; vous deviez l'assister, gy moest hem helpen, bystaan; la musique moderne n'en doit rien à l'ancienne, de hedendaagsche mu-

ziek wykt geenzints voor de oude.

Devoir, (m) Pligt (m), schuldigheid (f); s'acquiter de ses devoirs, zich van zynen pligt kwytten; manquer à son devoir, zyn pligt verzuimen; derniers devoirs, laatste eer, lykstaafte; ranger quelcun à son devoir, iemand tot zyn pligt brengen; se mettre en devoir de faire, zich in 't postuur stellen om te doen; rendre ses devoirs à quelcun, zyn pligt, onderdanigheid aan iemand bewyzen.

Dévole, (f) Faire la devole, niet eenen trek baalen (in 't Kaartspel).

Dévolu, ue (adj.) Aanbestorven, te teurt gevallen.

Dévolut, ou dévolu, (m) Obtenir un bénéfice par dévolut, een geestelyk ampt, door aanbesterving, verkrygen.

Dévolutaire, (m) Een die naar zoodanig ampt staat, of het verkrygd.

Dévolutif, ive (adj.) Dat aanbevald (in Rechten).

Dévolution, (f) Aanbevalling (in Rechten).

Déviorant, ante (adj.) Verslindend, verteerend.

Déviorateur, (m) Verslinder, opzweiger, opflokker; déviorateurs de livres, een die sterk leeft.

Dévioré, ée (adj.) Verslonden.

Dévorer, (v. a.) Verslinden; opflokken, gulzig eeten; zeer naar iets verlangen; le tems dévore tout, de tyd verslindt alles; dévorer un livre, een boek ras, doch zonder aandagt, uitleezen.

Dévoreur de livres. (Zie devorateur).

Dévo, ote (adj. & subst.) Godvrugtig; een godsdienstige.

Dévolement, (adj.) Godvrugtiglyk; prier Dieu dévotement, met aandagt God bidden.

Dévolement, (adv.) Godsdienstiglyk, (oud w.)

Dévotieux, euse (adj.) Godvrugtig; aandagtig, (oud w.)

Dévotion, (f) Godvrugt, Godsdienstigheid; faire ses dévotions, de Godsdienstpligten waarneemen; il est à ma dévotion, hy staat tot myn dienst.

DEV. DEU. DEX DEY. &c.

Dévouement, (m) Toewyding, opdragt, opoffering

Dévouer, (v. a.) Toewyden, opofferen; être dévoué au service de quelcun, aan iemands dienst geheellyk overgegeven zyn.

Dévoyer, (v. a.) afkwaalen; den buikloop veroorzaaken; se dévoyer, (v. r.) van de weg dwaalen, afdoolen.

Deutéronome, (m) Deuteronomium, of tweede wet, (laatste boek Mozes).

Deux, (adj.) Twee; il font deux, zy zyn met hun beiden; deux à deux, twee aan twee; deux fois, twee maal; un deux, een twee.

Deuxieme, (adj.) De tweede.

Deuxièmement, (adj.) Ten tweede.

Dextérité, (f) Gaauwheid, behendigheid, vlugheid.

Dextre, (f) Word gezegd van de rechterhand Gods.

Dextrement, (adv.) Kunstiglyk, behendiglyk, (gem. w.)

Dey, (m) Dey, bevelhebber te Tunis of Algiers.

Di, onaffcheidelyk woord-leedje aan sommige fransche woorden.

Dia, woord dat de fransche Karlieden bezigen, om hunne paerden links om te wenden, il n'entend ni dia, ni à hurhaut, hy verstaat geen reden, (spr. w.)

Diable, (m) Duivel, Satan; c'est un méchant diable, het is een booze duivel; le diable est aux vaches, 't is alles in beweging; c'est là le diable, daar zit de zwaarigheid; faire le diable à quatre, verschrikklyk raazen en tieren; il n'est pas si diable qu'il est noir, hy is zoo boos niet als hy 'er uitziet (spr. w.).

Diablement, (adv.) Duivelsch; il est diablement fort là-dessus, hy is daar heel sterk op gezet.

Dablerie, (f) Duivelskonst, tovery; boosaardigheid (f); geraas (n).

Diablesse, (f) Duivelin (f), boosaardig vrouwmensch (n).

Diablotin, (m) Klein duiveltje (n).

Diabolique, (adj.) Duivelsch.

Diaboliquement, (adv.) Duivelsch.

DIA.

217

Diaconat, (m) Diakenschap (n).

Diaconesse, (f) Diaconesse, (vrouw die in de oude Kerk den armen bezorgde).

Diaconie, (f) Bezorging der armen, Diacony.

Diacre, (m) Diaken, deeken; armen-verzorger.

Diadème, (m) Koninglyke kroon (f) hoofdciersel (n).

Diagnostic, (adj. m.) Symptome diagnostic, kenteeken der ziekte.

Diagonal, ale (adj.) Ligne diagonale, linie die van den eenen hoek, door het middelpunt, na den anderen gaat.

Diagonalement, (adv.) Diagonaalsche wyze.

Dialecte, (m) Landsaal, uitspraak van een byzonder Landschap (f) het dialect (n).

Dialecticien, (m) Redenkundige.

Dialectique, (f) Redeneer-kunde, bewyskonst.

Dialectiquement, (adv.) Volgens de redeneer-kunde.

Dialogiser, (v. n.) 't Zamen spraaken maaken.

Dialogisme, (m) Iets dat in vragen en antwoorden ingerigt is.

Dialogiste, (m. & f.) Schryver daar van.

Dialogue, (m) 't Zamen spraak (f).

Dialoguer, (v. a.) 't Zamen spreken.

Diamant, (m) Diamantsteen; diamant brut, ruuwe diamant.

Diamantaire, (m) Diamant-slyper.

Diamétral, ale (adj.) Middellynig.

Diamétralement, (adv.) Middellynig; sentiments diamétralement opposés, gevoelens die regtstreeks tegen malkander loopen.

Diamètre, (m) Middellyn (f).

Diane, (f) Diana, de Jagt-godinne; battre la diane, de reveilje slaan (dat met het aanbreeken van den dag geschied).

Diantre, (m) Duivel; drommel, droes; diantre soit du fou, de drommel haale den gek.

Diapalme, (m) Diapalma, (een trek-pleister).

218 DIA. DIC. DID.

Diapasme, (m) *Welriekende poeder* (f).

Diapason, (m) *Middel toon, halve toon; instrument om de orgel-pypen, gaatjes der fluiten af te passen.*

Diaphane, (adj.) *Corps diaphane, doorschynend ligchaam.*

Diaphanéité, (m) *Doorschynendheid* (f).

Diaphorétique, (adj.) *Zweet-verwekkend.*

Diaphragme, (m) *Middelrijs* (n) (in *Ontleedk.*)

Diapré, ée, (adj.) *Bont, veelverwig* (in *Wapenk.*)

Diaprure, (f) *Bonsheid* (oud w.)

Diarrhée, (f) *Buikloop, loop.*

Diafyrme, (m) *Belagchelyke opvoezing verheffing van iets* (in *Rhetorica*) (f).

Diateffaron, (m) *Een quart in muziek.*

Diatribes, (f) *Verbandeling, schoolvossig werk.*

Dicame, (m) *Wilde pols* (een *Geneesk.*) (f).

Dictateur, (m) *Oppergezaghebber* (by de *oude Rom.*)

Dictature, (f) *Ampt daar van.*

Dictée, (f) *Les die de meester den scholieren voorzeft.*

Dictes, (v. a.) *Iets van woord tot woord voordigten, dicteeren; la raison nous dicte, de reden leerd ons.*

Diction, (f) *Een woord* (n); *spreekwyze* (f); *diction noble, deftige manier van zeggen.*

Dictionnaire, (m) *Woordenboek* (n); *woorden-schat* (m); *un bon dictionnaire est un ouvrage difficile, een goed woordenboek is een moeijelyk werk.*

Diston, (m) *Uitspraak, wyzing* (f) (in *rechten*); *item spreuk, spreekwyze, inval* (f).

Dictum, (m) (Lat. en *Rechts-w.*) *Rechtlyke kennisneeming in een vonnis; item rechterlyke uitspraak in een zaak* (f).

Didactique, (adj.) *Dat tot het onderwys behoord, leerzaam.*

Didascale, (m) *Een onderwyzer, Leeraar.*

Dideau, (m) *Nes dat voor de mond*

DIE. DIF.

van een rivier gespannen word (f).

Dierése, (f) *Verdeeling van een weeklank in 2 lettergreepen; als: Pais, Land.*

Diése ou diésis, (m) *Een halve toon, een kruis* (in *muziek.*)

Diète, (f) *Maathouding in eeten en drinken; faire diète, ou vivre de regime, op zyn gezondheid leven; een goed diët houden.*

Diète (f), *Ryksdag* (m).

Diététique, (f) *Diët-kunde.*

Dieu, (m) *God; les dieux païens, de beidensche goden; Dieu vous assiste, Dieu vous soit en aide, God helpe u; plût à Dieu, gave God; à Dieu ne plaîsse, dat verhoede God; Dieu merci, God dank; adieu, vaar wel; faire ou dire ses adieux, afscheid neemen; Dieu aidant, met Gods hulp.*

Diffamant, ante (adj.) *Eer-rovend.*

Diffamateur, (m) *Lasteraar, eerdief.*

Diffamation, (f) *Eer-rovings, laster.*

Diffamatoire, (adj.) *Libelle diffamatoire, eer-rovend pasquil, blaauw boekje.*

Diffamer, (v. a.) *Eer-roven, schenden, lasteren, verkleinen.*

Différemment, (adv.) *Verscheidentlyk, op een' verschillende wyze.*

Différence, (f) *Vershil, onderscheid* (n).

Différencier, (v. a.) *Onderscheiden, het onderscheid van dingen aanduiden.*

Different, ente (adj.) *Vershillend, onderscheiden.*

Different ou differend, (m) *Vershil* (n); *onëenigheid, stryd* (f); *vui-der ou terminer un different, een verschil beslissen.*

Différer, (v. a.) *Uitstellen, verschuiven, opzetten.*

Différer, (v. n.) *Vershillen, anders zyn.*

Difficile, (adj.) *Moeilyk, zwaar.*

Difficilement, (adj.) *Moeilyk.*

Difficulté, (f) *Zwaarigheid, moeilykheid; difficulté d'urine, de koude pis.*

Difficultueux, euse (adj.) *Zwarigheid maakend, vol bedenkingen.*

Dis-

DIF. DIG. DIL.

Difforme, (adj.) Wanſtaltig, wanſchapen, leelyk, miſmaakt.

Difformer, (v. a.) Leelyk, wanſchapen maaken, miſmaaken.

Difformité, (f) Wanſtaltigheid, lelykheid.

Diffus, uſe (adj.) Uitgebreid; verſpreid; ſtyle diffus, wydloopige, wilde ſtyl.

Diffuſement, (adv.) Wydloopiglyk, verſpreid, in 't wild.

Diffuſion (f) de la lumiere, verſpreiding des ligts.

Digame. (Zie Bigame.)

Digérer, (v. a.) Verdouwen, verduuwen, verteeren; overdenken; inorden ſchikken; digérer un affront, eenen boon verdraagen, verduuwen; digérer une matiere, een' ſtoffe wel overweegen, wel verdeelen.

Digeste, (m) Verzameling van wetten (f), wetboek van Juſtinaan (n).

Digeſtif; ive (adj.) Dat verdouwing veroorzaakt.

Digeſtion, (f) Verdouwing, verteering; cela eſt de dare digeſtion, dat is hard te verdouwen, te verdraagen; digeſtion d'un ouvrage, de verdeeling van een werk.

Diglyphe, (m) Stuk met twee groeven (in Bouwk.) (n).

Digne (adj.) Waardig; digne de louange, de foi, lofwaerdig, geloofwaardig.

Dignement, (adv.) Waardiglyk; parler dignement d'un ſujet, na verdienſten van eene zaak ſpreken.

Dignitaire, (m) Bezitter van een geestelyk ampt.

Dignité, (f) Waardigheid, deſtigheid; ſchoonheid, uitmuntendheid.

Digon, (m) Wimpelſtok (zee w.)

Digreſſion, (f) Uitweiding (f), uitſlap, of omweg in een reden (m).

Digue, (f) Dyk, dam; hinderpaal (m); la licence a ravagé toutes ces digues, de ongebondenheid heeft alle deeze hinderpaalen verbryfeld.

Diguer (v. a.) un cheval, een paard de ſpooren geven.

Dilacération, (f) Verſcheuring (in ontleedk.).

Dilapider, (v. a.) Onnoodige koſten verſpillen.

DIL. DIM.

219

Dilatabilité, (f) Uitſtrekkingskracht (in Ontleedk.).

Dilatable, (adj.) Uitrekkellyk.

Dilatateur, (m) Spier die de neus verwyderd (f).

Dilatation, (f) des artères, uitzetting, verwyding der ſlag-adren.

Dilatatoire, (adj. & ſubſt.) Verwydend; een uitzettende tang (by Wondhealers).

Dilater, (v. a.) Uitspannen, verwyden (in Heelk.).

Dilatatoire, (adj.) Dat tyd uitsfeld (in rechten).

Dilayer, (v. a.) Uitsiellen (oud w.) (Zie différer.)

Dilection, (f) Pour l'amour du ſils de ta dilection, om den wille des zoons uwer liefde.

Dilemme, (m) Tweeledige ſluitreden, waar door de tegenparty, of antagoniſt in verlegenheid gebragt word (f).

Diligemment, (adv.) Naarſtiglyk.

Diligence, (m) Naerſtigheid, vlyt, nyverheid (f); item Poſtwagen; trekſchuit; faire ſes diligences contre quelcun, iemand in rechten vervolgen.

Diligent, ente (adj.) Naarſtig, vlytig, noeſtig, nyverig.

Diligenter, (v. a. & n.) Verhaasten, voortzetten; ſe diligenter (v. r.), zich haaſten, ſpoeden.

Dimanche, (m) Zondag.

Dime, (f) Payer, lever les dimes, de tiend betaalen, heffen.

Dimension, (f) afmetting, afdeeling; uitgebreidheid, als: hoogte, lengte, breedte en diepte van een ding.

Dimer, (v. a.) Vertienden, den tiend verpagten of heffen.

Dimerie, (f) Land, daar de tiend van betaald word.

Dimetre, (adj.) Dat tot een Jambiſch vers behoord en 4 voeten heeft.

Dimeur, (m) Tiend-heffer, tiendman.

Dimier, (m) Tiend-verpagter.

Diminuer, (v. a. & n.) Verminderen, minderen, afneemen, verzwakken.

Diminutif, ive (adj.) Verminderend, verkleinend; un diminutif (m),

een verminderend woord (in spraakk.) als femmelle (van femme) vrouwtje.

Diminution, (f) Vermindering, afslag.

Dimission, (f) (Zie démission).

Dimissoire, (m) Bischops volmagt-brief, om iemand in de orden aan te neemen.

Dimissorial, ale (adj.) Lettresdimissoriales. (Zie dimissoire.)

Dinanderie, (f) Allerhande geel koper-werk (komende van Dinant).

Dinandier, (m) Koper-slager, of kraamer.

Dinatoire, (adj) Tot het middagmaal of tot die tyd behoorende.

Dindan, (m) Bomban, (geluid der klokken).

Dinde, (f) Kalkoensche ben.

Dindon, (m) Jonge kalkoen.

Dindonneau, (m) Kieken van een kalkoen (n).

Dindonnier, iere (m. & f.) Kalkoen-dryver, of verkooper; dryffler, of verkooppster.

Diné, (m) Middag-maal (Zie diner).

Dinée, (f) Middags pleister-plaats.

Diner, (v. n.) 't Middagmaal houden; qui dort dine, de slaap voed (spr. w.)

Diner ou diné, (m) 't Middagmaal (n).

Dineur, (m) C'est un beau dineur, 's is een braaven eeter.

Dintiers, (m. pl.) De nieren van een Hert.

Diocésain, aine (m. & f.) Een die onder een Bisdom hoord.

Diocèse, (m) Een Bisdom (n).

Dioptrique, (f) Verrekyk-kunde, om glazen daar toe te bereiden.

Diphthongue, (f) Tweeklank, dubbelde klink-letter.

Diplôme, (m) Brief van magtgeeving; genade brief, opene brief van een Vorst.

Dire, (v. a.) Zeggen, vertellen, opzeggen; dire des nouvelles, nieuws vertellen; dire, reciter sa leçon, zyne les opzeggen; dire la messe, de mis doen, leezen; que veut dire cela? wat beduid dat? c'est à dire, dat is te zeggen; ce n'est pas à dire pour cela, que, het geeft daarom geen gevolg, dat; dire des injures,

schelden; trouver à dire, te berispen vinden, te zeggen hebben; il n'y a rien à dire, daar is niets op te zeggen; il y a bien à dire du vrai au faux, daar is een byster verschil tus-schen waarheid en valsheid; on dit, men zegt; 'er word verhaald; il s'en trouva plus de 60 à dire, daar ont-braken 'er meer als 60; si cela arri-vé je l'irai dire à Rome, als dat gebeurd wil ik wel wat weezen, of wat verbeuren (spr. w.); mon petit doigt me l'a dit. 't is genoeg dat ik het weet (spr. w.); c'est tout dire, dat is al 't geen gezegd kan worden, of meer heb ik niet te zeggen; aussitôt dit, aussitôt fait, zoo ras gezegd, zoo ras gedaan; ne dire mot, stil-zwygen; il dit que non, hy zegt van neen; se dire, (v. r.) zich noemen, uitgeeven voor; il se dit Médecin, hy geeft zich uit voor een Ge-neesheer, of Doctor; soi disant héritier, zich uitgeevende voor erfgenaam; le sermon est dit, de preek is uit; Philippe dit le hardi, Philippus toegenaamd de stoutte; le dit, la dite, le fusdit, la fusdite, de bo-vingemelde; mon fusdit Sieur, myn voorgem. Heer; le zome dudit, ou du fusdit mois, den zofte derzelve maand, of dito; à ce qu'il dit, na dat hy zegt.

Dire, (m) Het zeggen (n); au dire, ou, selon le dire de tout le monde, na 't zeggen van een yder; par oui-dire, door hooren zeggen; à son dire, volgens zyn zeggen.

Direct, este (adj.) Regtsreeks, regelregt; ligne directe, regte lyn; par des voies directes, ni indirectes, directelyk, nochte indirectelyk, op geenerly wyze; Seigneur direct, regte Leenheer; vuë directe, regelregt gezigt.

Directe, (f) Een onmiddelyk leen-goed (n)

Directement, (adv.) Regelregt, regtsreeks.

Directeur, (m) Bewindhebber, be-siender; directeur de conscience, biegt-vader.

Direction, (f) Bewind, bestier, opzigt, bestel (n); ligne de direction, regt-lyn (in Meetk.).

DIS.

Directoire, (m) *Voorschrift* (n) waar na zich te rigten; plaats daar een Collegie vergaderd.

Directrice, (f) *Bestierster*.

Diriger, (v. a.) *Bestieren*, *regeeren*, het opzicht hebben.

Dirimant, ante (adj.) *Dat een huwelyk onwettig maakt*.

Disceptation, (f) *Twistreden*, *zintwisting*.

Discernement, (m) *Oordeel* (n), kennis, onderscheiding (f); un homme sans discernement, een mensch zonder oordeel.

Discerner (v. a.) *le bien d'avec le mal*, het goede van het quaad onderscheiden, onderkennen.

Disciple, (m) *Leerling*, *Schoolier*.

Disciplinable, (adj.) *Onderwysbaar*; *regeerbaar*; *gedweeg*.

Discipline, (f) *Onderwys* (n), *tugt*; *geeffel* (f); discipline ecclésiastique, militaire, *Kerkelyke tugt*, *krysts-tugt*.

Discipliné, ée (adj.) *Enfant bien discipliné*, een wel onderweezen kind; des troupes bien disciplinées, wel geoëffende krygslieden.

Discipliner, (v. a.) *Onderwyzen*, *afrigten*, *oëffenen*; se discipliner, (v. r.) *zich zelfs tughten*.

Discontinuation, (f) *Aflaating*, *uitscheiding*, *ophouding*.

Discontinuer (v. a. & n.) *un travail*, van een werk ophouden, *uitscheiden*, *discontinuer d'écrire*, ophouden met schryven.

Disconvenance, (f) *Ongelykheid* (f), *verschil* (n).

Disconvenir, (v. n.) *Verschillen*, *niet overeenkomen*; je ne disconviens pas, ik spreek niet tegen.

Discord, (m). (*Zie* *Discorde*).

Discordant, ante (adj.) *Wanlui-dend*; *niet overeenkomend*.

Discorde, (f) *Tweedragt*, *tweespalt*, *oneenigheid*; *femer la discorde*, *twist zaaijen*; *pomme de discorde*, *twist-appel*.

Discorde, (f) *Godinne des tweedragts der heidenen*.

Discorder, (v. n.) *Niet overeenstemmen*; *oneenig zyn*.

Discoureur, euse (m. & f.) *Praa-ter*, *praatvaár*; *praatmoér*, *snapsier*.

DIS.

Discourir, (v. n.) *Redeneeren*, *praaten*.

Discours, (m) *Redenvoering*, *redeneering*, *reden* (f), *gesprek* (n).

Discourtois, oïse (adj.) (*oud w.*) *Onhoflyk*, *onbeleefd*.

Discourtoisie, (f) (*oud w.*) *Onheuschheid*.

Discredit, (m) *Kleinagting* (f), *mis-credit* (n), *zonder aanzien*.

Discret, éte (adj.) *Befcheiden*; homme discret, een voorzigtig man.

Discrètement, (adv.) *Befcheidentlyk*, *omzigtiglyk*.

Discrétion, (f) *Befcheidenheid*, *voorzigtigheid*; âge de discrétion, jaaren van ondersheid; se rendre à discrétion, zich op genade en ongenade, of zonder voorwaarden overgeeven; vivre à discrétion, na zyn goëddunken leeven; les Soldats y vivent à discrétion, de Soldaaten houden 'er huis na hun goëddunken.

Disculper, (v. a.) *Vryspreeken*, *verontschuldigen* (van een misdad).

Discursif, (ive adj.) *Dat met de reden kan verklaard worden*, (*in* *Redenk.*).

Discussion, (f) *Naspooring* (f); *onderzoek* (n), *entrér en discussion d'une affaire*, eene zaak uitpluizen.

Discuté, ée (adj.) *Onderzocht*.

Discuter, (v. a.) *Onderzoeken*, *navorschen*, *uitpluizen*; discuter les biens d'un débiteur, de goederen van een schuldenaar onderzoeken en waardeeren.

Disert, erte (adj.) *Welspreekend*.

Disertement, (adv.) *Cierlyk*, *in spreken* of *schryven*.

Disette, (f) *Gebrek* (n), *behoef-sigheid* (f).

Disetteux, euse (m. & f.) *Een be-hoeftige*, *noodlydende*, (*oud w.*)

Diseur, euse (m. & f.) *Verteller*, *vertelfter*; diseur de bons mots, een die geestige spreukjes verteld; diseur de nouvelles, een nieuws-vertelder of kraamer; diseuse de bagatelles, een beuzelaarster.

Disgrace, (f) *Wangunst*, *ongena-de* (f); *ongeluk* (n); tomber en disgrace, in ongunst geraaken; ongeluk-kig worden.

Disgracié, ée (adj.) *In ongunst ver-wal-*

DIS.

vallen; disgracié de la nature, leelyk, mismaakt.

Disgracier (v. a.) *quelcun, iemand in ongenade brengen; zyn aanzien of credit benemen.*

Disgracieux, euse (adj.) *Onaangenaam, ongunstig.*

Disgrégation; (f) *Afscheiding, verspreiding.*

Disgréger, (v. a.) *Van malkanderen scheiden, versstrooien.*

Disjoindre, (v. a.) *Van malkanderen doen, scheiden.*

Disjonctif, ive (adj.) *Scheiden.*

Disjonction, (f) *Scheiding.*

Dislocation, (f) *Verstuiking; verzwikking (in Heelk.).*

Disloquer (v. a.) *un bras, een arm verstuiken; disloquer la cervelle, de hersenen ontsellen.*

Disparate, (f) *Buitenspoorigheid, ontydige daad (spaansch w.).*

Disparité, (f) *Verschil (n), ongelijkheid.*

Disparition, (f) *Verdwyning.*

Disparoître, (v. n.) *Verdwynen, onzichtbaar worden; zich wegpakken.*

Disparu, ue (adj.) *Verdweenen.*

Dispendieux, euse (adj.) *'t Geen veel kost; overdaadig.*

Dispensaire, (m) *Apotheekers medicament-boek (n).*

Dispensateur, trice (m. & f.) *Uitdeeler, uitdeelfter.*

Dispensation (f) *des Sacrements, uitdeeling der Bondzegelen.*

Dispense, (f) *Ontslag, verlof (n), vryheid.*

Dispenser, (v. a.) *Ontslaan, bevryden; uitdeelen; dispenser quelcun de quelque chose, iemand ergens van bevryden, verschoonen; dispenser ses faveurs, zyne gunst uitdeelen; se dispenser (v. r.) de son devoir, van zyn pligt afvryken; je ne saurois me dispenser, ik kan niet nalaten.*

Disperser, (v. a.) *Verspreiden, versstrooien.*

Disersion. (f) *Verstrooiing.*

Dispos, (adj.) *Ligt, vlug, vaerdig; geschikt.*

Disposé, ée (adj.) *Etre bien ou mal disposé, wel of kwalijk te pas, gezond of ongezond zyn. (Zie Disposer).*

DIS.

Disposer, (v. a. & n.) *Schikken, in order stellen; disposer les choses en bon ordre, de zaaken in goede order stellen; il l'avoit disposé à cela, hy had hem daar toe bewogen, overreed; disposer de son bien, over zyn goed bestellen, disponeeren; Dieu a disposé de lui, God heeft hem tot zich genomen; disposer de marchandises, koopwaaren verhandelen, daar over disponeeren; se disposer (v. r.) à partir, zich gereed maaken om te vertrekken.*

Dispositif, ive (adj. & subst.) *Remède dispositif, voorbereidend geneesmiddel; dat gedeelte van een vonnis waar in de rechterlyke uitspraak gelegen is.*

Disposition, (f) *Gesteldheid, toestand; beschikking; genegenheid, lust, neiging; il laissa tout à sa disposition, hy liet alles aan zyn believen; n'avoir rien à sa disposition, nergens magt over hebben; je ne suis pas dans la disposition d'y aller, ik heb geen genegenheid om 'er te gaan; n'avoir aucune disposition à l'étude, geen trek tot de letter-oeffening hebben; être en bonne disposition, in goeden wvstand zyn; disposition testamentaire, wegmaaking van goed by uiterste wille.*

Disproportion, (f) *Ongelykheid, onévenredigheid.*

Disproportionner, (v. a.) *Ongelyk maaken.*

Disputable, (adj.) *Betwistbaar.*

Disputaillerie, (f) *Iedele twist.*

Dispute, (f) *Geschil (n) reden-twist; dispuut (op hooge Schoolen).*

Disputer, (v. n. & a.) *Zinr twisten; disputer son sentiment, zyn gevoelen beweerden, betwisten.*

Se Disputer, (v. r.) *Met malkanderen geschil hebben, twisten; se disputer le terrain, malkander bet veld betwisten.*

Disputeur, (m) *Een twistgierige, krakkeeler, barrewarrer.*

Disque, (m) *Plat-ronde werpsteen (by de ouden), zon- en maan-schijf; schijf der gezicht-glaazen.*

Disquisition, (f) *Nauuwe navorsching, uitpluizing (f) onderzoek (n).*

Dis-

DIS.

Diffecteur, ou **Anatomiste**, (m) *Een ontleeder.*

Diffection, (f) *Ontleeding; in stukken snyding.*

Diffemblable, (adj.) *Ongelyk, onovereenkomstig.*

Diffemblance, (f) *Ongelykheid.*

Dissenterie. (*Zie dysenterie*).

Diffention ou **dissension**, (f) *Twist, tweedragt, oneenigheid.*

Difféquer (v. a.) *un corps, een ligchaam ontleeden; difféquer des viandes, spyzen cierlyk voorsnyden.*

Difféqueur, (m) *Ontleeder; voorsnyder.*

Dissertateur, (m) *Een die over eene stoffe of materie handelt, dispuceerd.*

Dissertation, (f) *verhandeling* (f), *dispuut* (n).

Dissiter, (v. n.) *Over een stuk dispuceeren, handelen.*

Dissimilaire, (adj.) *Van ongelyke aart of natuur.*

Dissimilitude, (f) *Ongelykheid.*

Dissimulateur, trice (m. & f.) *veinzer; veinst.*

Dissimulation, (f) *Veinzing.*

Dissimulé, ée (adj. & f.) *Geveinst, een veinzer.*

Dissimuler, (v. a. & n.) *Veinzen, verbergen, niet voor de vuist handelen.*

Dissipateur, trice (m. & f.) *Verquister; doorbrengster.*

Dissipation, (f) *Verquisting; versirooijing van gedagten.*

Dissiper, (v. a.) *son bien, zyn goed verquisten, doorbrengen; esprit dissipé, versirooid verstand; les vents dissipent les nuages, de winden verdryven de wolken; se dissiper, (v. r.) verspreid worden, uisdampen (als spiritus).*

Dissolu, ue (adj.) *Ontbonden, losgemaakt; vie dissolue, ongebondene, rukkeloze, losbanaige levenswyze.*

Dissolvant, ante (adj. & f.) *Oplossend; l'eau forte est un dissolvant, het sterk water is een ontbindend.*

Dissoluble, (adv.) *Oplosselyk, ontbindbaar.*

Dissolument, (adv.) *Ongetonden, rukkelooslyk.*

DIS.

223

Dissolutif, ive (adj.) *Oplossend; ontbindend.*

Dissolution, (f) *Ontbinding, oplossing; ongebondenheid, ongeregeltheid van leven.*

Dissonance, (f) *Valsche toon* (f) *misgeluid* (n).

Dissonant, ante (adj.) *Niet wel klinkende.*

Dissoudre (v. a.) *les métaux, un mariage, de metaalen, een huwelyk ontbinden; se dissoudre, (v. r.) zig ontbinden, smelten.*

Dissous, oute (adj.) *Ontbonden, gesmolten; le société s'est dissoute, het gezelschap is gescheiden.*

Dissuader, (v. a.) *Afiraaden.*

Dissuasion, (f) *Afiraading.*

Dissyllabe, (adj.) *Van twee lettergrepen.*

Distance (f) *d'un lieu, afstand, verheid van een plaats; la distance entre deux personnes, onderscheid tusschen twee personen.*

Distant, ante (adj.) *Afgelegen, afleggende.*

Distendre, (v. a.) *Uitrekken.*

Distention ou **distension**, (f) *Uitrekking, als: van zenuwen enz.*

Distillateur, (m) *Een brander, sterken drank-stoker.*

Distillation, (f) *Afdruiping; overhaaling, stooking.*

Distiller, (v. a. & n.) *Stooken, overhaalen, waterbranden, distilleeren; afdruipen, afzypen; distiller son esprit, zyn geest quellen, vermoeten.*

Distinct, inée (adj.) *Duidelyk, klaar, onderscheiden, verschillend; idée distincte, duidelyk denkbeeld; choses distinctes, verschillende dingen.*

Distinctement, (adv.) *Duidelyk, onderscheidentlyk.*

Distinctif, ive (adj.) *Onderscheidend; marque distinctive, verschillend kenmerk.*

Distinction, (f) *Onderscheid, verschil* (n); *traiter quelcun avec distinction, iemand met merkelyk onderscheid, met meer eerbied bejegenen.*

Distingo, (m) *Verskil* (School w.) (n).

Distinguer, (v. a.) *Onderscheiden, ver-*

verschil maaken enz. ne pouvoir distinguer les choses, de dingen niet kunnen onderscheiden, uit malkanderen kennen; c'est cela qui le distingue des autres, dat maakt hem van anderen kenbaar, of zonderd hem uit, verheft hem; se distinguer (v. r.) zig onderscheiden; zig beroemd maaken, uitsiecken, uitmunten; c'est un homme d'un merite distingué, 't is een man van byzondere verdiensten; être d'une naissance distinguée, van eene aanzienlyke geboorte, herkomst zyn.

Distique, (m) Twee régelig vers van een volle zin.

Distorsion, (f) Verwringing, verdraaiing, vertrekking

Distraction, (f) Verstrooiing (van gedagten); afstrekking; onttrekking; uitzondering van vreemde goederen in eenes schuldenaars boedel.

Distraindre, (v. a.) Afstrekken, enz. distraire quelcun de son travail, iemand van zyn werk afstrekken, daar in slooren; distraire d'une somme, van eene somma afstrekken; cela m'a été distrahit, dat is my onttrokken; distraire la jurisdiction, het behoorlyke rechtsgebied by eenen anderen overbrengen, se distraire (v. r.); zig onttrekken, afstrekken.

Distrain, aite (adj.) afgetrokken enz. homme distrahit, een man vol gedagten.

Distribuer (v. a.) ses faveurs, zyne gunsten uitdeelen; distribuer les troupes, de troepen verdeelen.

Distributeur, trice (m. & f.) Uitdeeler, uitdeelfter.

Distributif, ive (adj.) Uitdeelend, verdeelend.

Distribution, (f) Uitdeeling, verdeeling.

Distributivement, (adv.) Uitdeelerlyke wyze.

Distric, (m) Regts-gebied, district (n).

Dit, (m) Avoir son dit & son dédit, zyn zeggen en wederzeggen hebben; les dits & faits des anciens, de woorden en daaden der ouden.

Dit, ite (adj.). (Zie dire.)

Diton, (m) Ruimte in Muziek van 2 toonen.

Divan, (m) Raad van den grooten Heer.

Divergence, (f) Van een spreiding (in Zigtk.).

Divergent, ente (adj.) Rayons divergents, van een spreidende stralen.

Divers, erse (adj.) Verscheiden, onderscheiden; diverses personnes, verscheide personen.

Diversément, (adv.) On en parle diversément, men spreekt 'er onderscheidenlyk van.

Diversifiable, (adj.) Veranderlyk.

Diversifier, (v. a.) Veranderen, onderscheiden maaken, iets op verscheidene wyzen voorstellen.

Diversion, (f) Faire diversion à l'ennemi, den vyand eene afwendig, diversie maaken; faire diversion à sa douleur, zyne smert verdryven; diversion d'humeurs, afleiding, verdeling der vogten.

Diversité, (f) Verscheidenheid (f); onderscheid, verschil (n).

Divertir, (v. a.) Verheugen, vermaaken; afwenden, afleiden; la Comédie divertit, het toneelspel vermaakt; divertir quelcun de quelque chose, iemand ergens van afraaden; divertir l'argent public, 's lands geld te zoek maaken; se divertir, (v. r.) zyn vermaak nemen; se divertir de quelcun, iemand foppen, voor de gek houden.

Divertissant, ante (adj.) Vermaakelyk, aangenaam; kortswylyg, klugtig.

Divertissement, (m) Vermaak, genuegte (n); divertissement de deniers, nuttelooze besteeding van geld.

Dividende, (m) Getal dat gedeeld zal worden.

Divin, ine (adj.) Goddelyk; providence divine, de Goddelyke voorzienigheid; pensée divine, eene voortreffelyke gedagte; beauté divine, uitmuntende schoonheid.

Divination, (f) Waarzeggerij, wigchelry.

Divinatrice, (adj. f.) Faculté divinatrice, waarzeggend vermogen.

Divinement, (adv.) Goddelyk; uitmuntend.

DIV. DIX.

Divinifer, (v. a.) *Onder 't getal der goden stellen, vergoden.*

Divinité, (f) *Godheid, Goddelykheid; uitmuntende schoonheid.*

Divis, (m) *Posféder par divis, by aanbeteeling bezitten, (in Rechten).*

Diviser, (v. a.) *Scheiden, verdeelen; diviser un livre en deux tomes, een boek in twee deelen verdeelen; diviser un nombre, een getal verdeelen, divideeren; se diviser, (v. r.) verdeeld worden; oneenig worden.*

Diviseur, (m) *De deeler, divisor, (in Rékenk.)*

Divisibilité (f) *de la matiere, de deelbaarheid der stoffe (in Natuurk.)*

Divisible, (adj.) *Verdeelbaar.*

Division, (f) *Verdeeling, afdeeling (in reden-en cyfferk.); divisie, (by Drukkers); verdeeling van voetvolk of ruitery; division d'une escadre, smaldeel, gedeelte van een vloot (zee w.) mettre de la division, tweedragt, oneenigheid slooken.*

Divorce, (m) *Echtscheiding (f); lettre de divorce, scheid-brief, il a fait divorce avec l'Eglise, avec le bon sens, hy is van de Kerk, van 't gezond verstand afgeweeken; vivre dans le divorce, in twist, tweespalt leeven.*

Divurétique, (adj.) *Afzettend, pisdryvend (in Geneesk.)*

Diurnaire, (m) *Dagelykze aantekenaar van 's Konings verrigtingen.*

Diurnal, (m) *Een dagelyks gebeden boek (in de R. Kerk.)*

Diurne, (adj.) *Mouvement diurne, dagelyksche omloop (in Sterrek.)*

Divulgateion, (f) *Verbreiding, rugtbaar maaking.*

Divulgué, ée (adj.) *Verspreid, rugtbaar gemaakt.*

Divulguer, (v. a.) *Gemeen, of rugtbaar maaken, verspreiden; divulguer un secret, een geheim openbaaren.*

Dix, (adj. & subst.) *tien; les dix commandements, de tien geboden; dix fois, tien maal; le dix de cœur, de carreau, harten-, ruitentien (in Kaartsp.); NB. wanneer het woord dix by een ander getal ge-*

DIX. DIZ. DOC. DOD. 225

voegd is, seid men daar eene divisie (-) tusschen beide, als: dix-sept, dix-huit, dix-neuf; zeventien, achttien, negentien; quatre-vingt-dix &c., negentig; wordende echter niet geplaatst tusschen de woorden cent dix of mille dix.

Dixieme, (adj. &c.) *De tiende, het tiende deel.*

Dixiement, (adv.) *Ten tiendens.*
Dizain, (m) *Dicht van 10 versen; ry van 10 koraalen aan een Pater-noster.*

Dizaine, (f) *Een Tien-tal (n).*

Dizeau, (m) *Een hoop van 10 schooven koren.*

Dizenier, (m) *Rotmeester over een tien-tal.*

Docile, (adj.) *Leerzaam, begrypelyk; gehoorzaam, gedwee, buigzaam.*

Docilement, (adj.) *Leerzaamlyk.*

Docilité, (f) *Leerzaamheid, vatbaarheid, gezeggelykheid.*

Docte, (adj.) *Geleerd; homme docte, een geleerd man; les doctes, de geleerden.*

Doctement, (adv.) *Geleerdelyk.*

Docteur, (m) *Een Leeraar, Doctor.*

Doctoral, ale (adj.) *Meesterlyk, Doctoraal.*

Doctorat, (m) *De eer-trap van een Leeraar.*

Doctorerie, (f) *Doctoor's Promotie-maal (n).*

Doctrinaire, (m) *Kerk-vader.*

Doctrine, (f) *Leere, Leering, wetenschap.*

Document, (m) *Bewys (n), oir-konde (f), document (n), (in Rechr.).*

Dodécaédre, (m) *Ligchaam met 12 gelyke vlakten (in Meetk.).*

Dodecagone, (m) *Een 12 hoek (in Meetk.).*

Dodeliner, (v. a.) *Heen en weer beweegen, wiegen, in slaap sussen.*

Dodine, (f) *Soort van Eenden-saus.*

Dodiner, (v. a.) *Te veel koesteren, te zacht behandelen; se dodiner, (v. r.) zich goede dagen geeven.*

Dodo, (m) *Zuija zu!, (woord, gebruikt om kinderen in slaap te wiegen).*

Dotu, ue (adj.) *Vet, poezelig.*

Dogat, (m) *'s Hertoz ampt van Veretien.*

Doge, (m) *De Hertog of Doge van Venetiën.*

Dogesse, (f) *De Hertogin.*

Dogmatique, (adj.) *Onderwyzend, leerend; prendre un ton dogmatique, megheraztig spreken.*

Dogmatiquement, (adj.) *Leccende, leerstelligter wyze.*

Dogmatiser, (v. n.) *Nieuwe leerslukken op de baan brengen; zich het leer-amp aanmatigen.*

Dogmatiseur, (m) *Invoerder eener nieuwe of valsche leere.*

Dogmatiste, (m) *Leeraar eener wetschap, volgens zekere grondregelen.*

Dogme, (m) *Leer-juuk, Leer-slechting (f).*

Dogre-bot, (m) *Buis, (vischschuit).*

Dogue, (m) *Een engelsche dogge.*

Doguer, se doguer, (v. n. & r.) *Zich met de hoornen stooten.*

Doguin, ine (m. & f.) *Steen-dogge.*

Doigt ou doit, (m) *Een vinger; vingerbreed; teen van de voet; klauw (van zekere dieren, als: van een Aap, Krokodil, en Roofvogel); doigt de Dieu, de vinger of magt Gods; toucher, montrer au doigt, met den vinger aanraaken, aanwyzen; un doigt de vin, een weinig, een vingerhoed vol wyns; être à quatre doigts de la mort, na by zyn einde zyn; vous avez mis le doigt dessus, (spr. w.) gy hebt het geraaden; savoir quelque chose sur le bout du doigt, (spr. w.) iets ter deeg weeten, kennen; il s'en mordra les doigts, (spr. w.) het zal hem rouwen; les doigts lui démangent, by wilde geerne aan de slag weeten; j'en mettrois le doigt au feu, (spr. w.) ik wil 'er op zucceren; on n'en donne qu'à lèche doigt, (spr. w.) men geeft 'er maar spaarzaam van; ils sont comme les deux doigts de la main, (spr. w.) zy zyn zeer goede vrienden; j'ai beau mordre mes doigts, (spr. w.) 't is te vergeefs my te vermoeijen.*

Doigter, (v. a.) *De snaaren met de vingers aanroeren (in Muziek).*

Doigtier, (m) *Vingerling (m), sluifje (n).*

Doit, (van devoir) *is schuldig of debet; doit avoir, moet hebben of is credit.*

Doite, (f) *Ces écheveaux ne sont pas d'une même doite, die strengen zyn niet van eener dikte of gespin, (by Weevers).*

Dol, (m) *Bedrog (n), list (f), (in Rechten, oud w.)*

Dolérance, (f) *Geklag, bezwaar (n), (gem. w.)*

Dolément, (adj.) *Jammerlyk, (oud w.)*

Dolent, ente (adj.) *Droevig, kermend, weeklagend.*

Doler, (v. a.) *Schaaven; met een byl slegten, behakken.*

Doloire, (f) *Een schaaf (f); Kuipers diffel (m).*

Dom, ou don, (Spaansch w.) *Heer.*

Domaine, (m) *Eigen vaste goederen, als: Landeryen enz.; 's Lands inkomst (f).*

Domanial, ale (adj.) *Dat daar toe behoord.*

Dome, (m) *Een hoog rond dak (n), koppel (m).*

Domesticité, (f) *Huisgenootschap.*

Domestique, (subst. & adj.) *Huisgenoot, dienstbode, bediende; affaires domestiques, huislyke zaaken; animal domestique, eentam dier, buisdier; guerre domestique, inlandsche kryg; huis-krakkeel; le domestique, het huis gezin, huis-wezen.*

Domestiquement, (adv.) *Vivre domestiquement, huislyk, of stil leeven.*

Domicile, (m) *Woonsteede, woning, huis.*

Domicilier, se domicilier, (v. r.) *Zich ergens ter woon neerzetten.*

Domifier (v. a.) *le Ciel, den Hemel in 12 huizen afdeelen, (by Sterrck.)*

Dominant, ante (adj.) *Heerschen-de, reggerende.*

Dominateur, trice (m. & f.) *Heerscher, heerscherin.*

Domination, (f) *Macht, heerschappy.*

Dominer, (v. n.) *Heerschen, macht, heerschappy voeren; la passion le domine, zyne drift overheerscht hem; la bile domine dans &c., de gal heeft de overhand in enz.; montagne qui*

qui domine la ville, *berg die hoog als de stad legd.*

Dominicain, aine (m. & f.) Een Dominikaner Monnik, Nonne.

Dominical, ale (adj.) Oraison dominicale, *het gebed onzes Heeren*; la lettre dominicale, *de zondags letter.*

Dominicale, (f) Epistel-en Evangelie-boek (n).

Dominicalier, (m) Prediker daar van.

Domino, (m) Priesters winter-kap.

Dominoterie, (f) Gemarmerd papier (n).

Dominotier, (m) Marmer-gecouleurd-papier-kraamer of maaker.

Dommage, (m) Schaafe (f), nadeel, *verlies* (n); c'est dommage que, *het is jammer dat.*

Dommageable, (adj.) Schaadelyk, nadeelig.

Domtable, (adj.) Tembaar, dat te temmen is.

Domter, (v. a.) Temmen, beteugelen, bedwingen, gedwee maaken.

Domteur, (m) Overwinnaar, veroveraar.

Don, (m) Gift (f), geschenk (n); don gratuit, *eene vrywillige gift*; il a de beaux dons, *hy heeft schoone gaaven, bekwaambeeden.*

Donataire, (m. & f.) Een die ergens mede begiftigd is.

Donateur, trice (m. & f.) Begiftiger, schenker.

Donatif, (m) Genade-gift (f).

Donation, (f) Gift, gave, erf-gave, maaking by uitersten wille.

Donc, Dan, derhalven, dien-volgens; que faut il donc faire? *wat moet men dan doen?*

Dondon, (f) Een fraai dik in een gedrongen Vrouws-persoon (n).

Donjon, (m) De hoogste en sterkste plaats of toorn van een Kasteel of Vesting (f).

Donjonné, ée (adj.) Met toornen (in Wapenk.).

Donne, (f) Een Koppelaarster.

Donné, ée (adj.) Gegeeven, ver-eerd; enz. donné à la Haye, *gegeeven in den Hage.*

Donner, (v. a.) Geeven, beschenken, ver-eeren; donner l'aumône, *eene aalmoes geeven*; donner un bon con-

seil, *goeden raad geeven*; donner avis, *kennis geeven*; donner des loix, *wetten voorschryven*; donner caution, *borg stellen*; donner sa parole, *zyn woord geeven, of passeeren*; donner son approbation, *goedkeuren*; donner sentence, *vonnis wyzen*; donner la vie, *het leven geeven, schenken*; donner sa vie pour sa patrie, *zyn leven voor zyn vaderland waugen*; donnez moi ce livre, *geef my dat boek*; donner la main à quelcun, *iemand de hand bieden*; je vous donne le bon jour, le bon soir, *ik wensch u goeden morgen, goeden dag, goeden avond, goeden nacht*; cela donne de l'appetit, *dat verwekt eet-lust*; donner du plaisir, *vermaak aandoen*; donner de la peine, *moeite geeven*; donner des coups de bâton, *stokslaaen geeven*; donner la question à un criminel, *een' misdadiger pynigen*; donner tout son tems à l'étude, *al zyn tyd aan de Letter-oeffeningen besteeden*; donner les mains à quelque chose, *iets toeflemmen*; donner bataille, *slag le-veren*; donner de l'air, *lucht geeven*; donner un livre au public, *een boek in 't licht geeven*; donner au but, *het doelwit treffen*; donner au hazard, *waagen*; donner dans le piège, *dans le panneau, in den strik vallen*; donner dans la vue, *in 't oog loopen*; donner de la tête contre quelque chose, *zyn hoofd ergens tegen aan slooten*; ne savoir ou donner de la tête, *geen uitkomst weeten*; donner en gage, *te pand geeven*; chambre qui donne sur le jardin, *kamer die op den tuin uit-ziet*; donner à entendre, *te kennen geeven*; donner à boire, *te drinken geeven, tappen*; donner à manger, *te eeten geeven, ordinaris houden*; en donner à garder, *wys maaken, op de mouw spellen (spr. w.)*; donner les cartes, *de kaart geeven*; donner à la côte, *de kust verkiezen*; 't tegen de wal aanzetten; donner le feu au canon, *losbranden*; donner dedans, *inloopen, inzeilen*; donner vent devant, *door den wind opduwen, om te wenden*; donne vent devant, *leg uw roer aan*

228 DON. DOR.

ly; cet homme a donné des verges pour se faire fouetter, *die man is oorzaak van zyn eigen ongeluk.*

Se Donner (v. r.) à quelcun, *zich aan iemand overgeeven*; je me donnerai l'honneur de vous venir voir, *ik zal my de eere geeven van u te komen zien*; se donner trop de liberté, *te veel vryheid neemen*, se donner patience, *geduld neemen*, *geffenen*; se donner du bon tems, *moi weér speelen*; se donner de la peine, *veel moeite neemen*; se donner des airs, *pronken.*

Donneur, euse (m. & f.) Geever, *begiftiger*; *beschenker* (gem. w.).

Dont, (part.) Waar van, van wien, van wie, van welke; c'est lui dont nous parlons, *hy is 't van wien wy spreken.*

Donzelle (f) voor Dêmoiselle, *Juffer*, (gem. en boert. w.).

Dorade, (f) Zee-traassem (m), (zeker visch).

Doré, ée (adj.) Verguld; goudgeel; vermeil doré, verguld zilver; cuir doré, verguld leér; papier doré, verguld papier; soupes dorées, wentel-broodjes; pourpier doré, *geele postelein* (zêêr kruid); la légende dorée, *de gulte legende* (in de R. Kerk); bonne renommée vaut mieux que ceinture dorée, *een goede naam is beter als olie*, (spr. w.).

Dorénavant, (adj.) Voortaan, van nu af aan.

Dorer, (v. a.) Vergulden; dorer un livre, *een boek vergulden*; dorer la pilule, *de pil vergulden*; (fig.) *eene zaak opsmukken*; dorer un vaisseau, *een schip smeerén*, *harpuizen*.

Doreur, (m) Vergulder.

Dorique, (al.) Ordre dorique, *de dorische bouw-orde.*

Dorloter, (v. a.) Liefkoozen, vleien, streelen; se dorloter, (v. r.) *zyn gemak zoeken.*

Dormant, ante (adj.) Slaapende; iets dat vast zit of legt; eau dormante, *stilstaand water*; manoeuvres dormantes & coulantes, *staand en loopend wand* (scheeps w.); pont dormant, *eene vaste brug enz.*

Dormeur, euse (adj.) Slaaper, slaapster.

DOR. DOS. DOT.

Dormir, (v. n.) Slaapen; dormir à bâtons rompus, *ongerust slaapen*; il n'y a pas de pire eau, que celle qui dort, *zwygende lieden zyn niet ligt te vertrouwen*; il ne faut point réveiller le chat qui dort, *men moet den slaapenden hond niet wakker maaken*, *een netelige zaak niet weér ophaalen*; qui dort dine, *de slaap voed*; dormir la grasse matinée, *een gat in den dag slaapen*; dormir sans débrider, *slaapen zonder wakker worden*; l'eau dort, *het water staat stil.*

Dormir, (m) Het slaapen (n), de slaap.

Dormitif, ive (adj. & subst.) Slaapverwekkend.

Doroir, (m) Kwastje waar mede men gebak bestrykt (n); verguld-quast.

Dorophage, (m) Een die van geschenken leefd.

Dortoir, (m) Slaap-kamer in een Klooster (f).

Dorure, (f) Verguldzel (n).

Dos, (m) De rug (van een mensch; dier, kam, mes, enz.); tourner le dos, *den rug toekeren*; weg loopen, 't haazen-pad kiezen, *zyne hielen laten zien*, battre quelqu'un dos & ventre, *iemand wakker aflossen*, monter un cheval à dos, *zonder zadel ryden*; à dos d'âne, *met een' scherpen rug*, dos d'âne, *een Slagters bank*, als een houte paerd; boog boven de stuurplegt; tuinbed dat hoog in de midden is.

Dose, (f) Artzeny-maat, zoo veel men teffens gebruikt.

Doser, (v. a.) Artzeny, medicyn afpassen, afwègen.

Dosse, (f) Een schoei-plank.

Dossieret, (m) Een steene beer, pilaar, steunzel.

Dossier, (m) Rugge-stuk (n), leun van een stoel of bank (f); hoofden-eind van een ledikant (n); naam-lyst op een' bundel geding-stukken (by Præfiz.) (f).

Dossière, (f) Draag-riem; disselboom-riem (n).

Dot, (f) Huwelyks-gift (f), bruidschat (m).

Dotal, ale (adj.) Ten huwelyks-geed behoorende.

Dotation, (f) Huwelyksche uitzetting.

Doter (v. a.) *une fille, une église, eene dogter, eene kerk begiffigen.*

D'où, (adv.) *L'an waar? waar van daan? (f) de quel lieu?*

Douaire, (m) *Weduw gift, Lyf-togt (f).*

Douairiere, (f) *Voornaame weduwe; Reine douairiere.*

Douane, (f) *Het tothuis (n); item de tol, licent (m), rechten (n. pl.)*

Douaner, (v. a.) *De waaren met den tol-stempel bedrukken.*

Douanier, (m) *Tollenaar, Konvoimeester.*

Doublage, (m) *Verdubbeling of nieuwe buiten-huid van een schip (f).*

Double, (adj.) *Dubbel; cœur double, valsch hert; rendre au double, dubbel wedergeeven, à double sens, dubbelzinnig.*

Double, (m) *Het dubbel-deel (n); een oortje in Frankryk (n); een duit in Holland (m); cela ne vaut pas un double; dat 's geen speld waard; le double d'un écrit, de copie, het duplo van een geschrift.*

Doubleau, (m) *De spitze of scherpe boog aan een verwulf.*

Doupleaux, (m. pl.) *Dwars balken (in Bouwk.).*

Doublement, (m) *Verdubbeling (f).*

Doublement, (adv.) *Dubbel, twee maal zoo veel.*

Doubler, (v. a.) *Verdubbelen; doubler le pas, zich haasten; doubler un habit, een kleed voeren; doubler un vaisseau, een schip verdubbelen; doubler un cap, une pointe, een' boek voorby zeilen.*

Doublet, (m) *Een valschen steen; twee gelyke oogen in 't teerling spel.*

Doublette, (f) *Een orgel register, van twee voet lang (n).*

Doubion, (m) *Spaansche pistool; dubbelde ducaat (f).*

Doublure, (f) *Voering.*

Douceâtre, (adj.) *Zoetagtig.*

Doucement, (m) *Parler doucement, zoetjes, zagtjes spreken; marcher doucement, zagtjes, langzaam treden; on vit doucement dans la solitude, men leeft zoetelyk in d'eenzaamheid.*

Doucement, (interj.) *Zagtjes! hou!*

Doucérêt, ette (adj. & subst.) *Zoe-*

te'yk, manierlyk, of die zich zoo aansteld.

Doucereux, euse (ad. & subst.) *Smaakloos, las; een liefskoozer der jonge Juffers; faire le doucereux; vin fade & doucereux.*

Doucet, ette (adj.) *Faire le doucet, zich verlieft aanstellen.*

Doucette, (f) *Geweinsd vrouwen-sch; item vette-kous (veld-salaad).*

Douceur, (f) *Zoetigheid (in de smaak); aangenaamheid (in de reuk en slem); zagtheid (in het gevoel); des douceurs, lekkernyen; une douceur, een voordeeltje, of present; dire des douceurs, met minne-praatjes onderhouden.*

Douche, (f) *Overgieting van bergwater, om zwakke leeden te doen herstellen; donner la douche à quelqu'un, iemand bad-water op het lyf pompen.*

Doucine, (f) *Kroonlyst aan een gebouw (m). (Zie ook Cymaïse); item lyf-schaaf.*

Doué, (adj.) *Begiffigd (met een' lyf-togt); begaafd, verdierd (met hoedanigheden).*

Douge. (Zie Douche).

Douelle, (f) *De uithakking van duigen, of van steenen tot een verwulf.*

Douer, (v. a.) *Begaaven, verciëren; met een lyftogt begiffigen.*

Douille, (f) *Moër voor de kratzer aan een laadstok; de yzere band onder aan een pik; de schaft voor de steel aan een schop enz.*

Douillet, ette (adj.) *Teér, téder, zwak.*

Douillettement, (adv.) *Téderlyk, zagtelyk.*

Douleur, (f) *Smert, droefheid (f), verdriet (n); douleur de tête; de dents, hoofd- of tand-pyn.*

Se Douloir, (oud w.) (Zie se Plaindre).

Douloureuxment, (adv.) *Smertelyk.*

Douloureux, euse (adj.) *Smertelyk, beklaglyk, verdrietig, hard.*

Doute, (m) *Twyffel; être en doute, in twyffel staan; mettre en doute, in twyffel trekken; lever des doutes, twyffelingen oplossen; sans doute, zonder twyffel, ongetwyffeld.*

Douter, (v. n.) *Twyffelen*, ils ne se doutoient de rien, zy waaren *mergens op verdagt*; je m'en doutois bien, ik *dagt het wel*.

Douteusement, (adv.) *Twyffelagtiglyk*.

Douteux, euse (adj.) *Twyffelagtig*, onzeker; événement fort douteux, eene zeer twyffelagtige gebeurtenis.

Douvain, (m) *Vat-hout*, *pyp-hout* (n).

Douve, (f) *Een duig van een ton*; gragt van een *Kasteel*; *schut-bord aan een verlaat*; *muur van een water-kom*; *bazen-voet* (zeker kruid).

Doux, douce, (adj.) *Zoet*, *zagt*, *zagtinnig*; *vin doux*, *zachte wyn*; *odeur douce*, *een lieflyke reuk*; *temps doux*, *zagt weer*; *vie douce*, *een stil, gerust leven*; *humeur douce*, *zachte aart*, *inborst*; *billet doux*, *minne-brief*; *faire des yeux doux*, *verliefd zien*; *fler doux*, *schoone woorden geven*; *tout doux*, *zagtjes*.

Douzain, (m) *Een oude fransche sluiver*; *gesicht van 12 verzen* (oud w.).

Douzaine, (f) *Twaalf*, een dozyn; à la douzaine, *by 't dozyn*; un Poète à la douzaine, *een slegt Dichter*; il ne s'en trouve pas à la douzaine, *men vind 'er niet veel van*.

Douze, (adj. & subst.) *Twaalf*; *livre endouze*, *ou in douze*, *boek in 12 en of duodecimo* (by *Druk.*); Charles douze, *Karel de 12de*; le douze du mois, *de 12de der maand*.

Douzieme, (adj. & subst.) *De twaalfte*, *het twaalfde deel*.

Douziement, (adv.) *Ten twaalfden*.

Douzil, (m) *Een zwikje in een ton* (n).

Doxologie, (f) *Lof-zang* (als van de Engelen in de *Bethlemitische velden*).

Doyen, (m) *Déken*, *oufste van een Collegie*; *Dom déken*; *item de langst gewangene of oufste kostganger*.

Doyenné, (m) *Dom-dékenfchap* (f), *Dom-diken*; *Dom-huis* (n).

Drachme, (f) *Een vierde deel van een loet* (n); *zekere Griekfche munt*, waardig 6 *fluw*.

Dracuncules, (f) *Wormen die*

tuffchen 't vleesch en de huid groeijen.

Dragan, (m) *Spiegel van een' galei*.

Dragée, (f) *Klein zuiker-gebak*, als: *anys*, *kollen enz.* (n); *bagel om te fchieten*; écarter à dragée, *in 't fpreeken*, *fpeekzel uit den mond werpen*; dragée, (f) *mengzel voor de paerden*.

Drageoir, (m) *Doos waar in de Jaffirs het zuiker-gebak doen*.

Drageon, (m) *Uitspruitzel by den wortel van boomen of kruiden*.

Drageonner, (v. n.) *Uitschieten*, *uitspruiten*.

Dragon, (m) *Een draak* (zekere *flang*); *een boosaardig mensch* (n); *een Hoos*, *of omweers hoofd*; *dragon de vent*, *een wervel-wind*; *le dragon*, *de draak* (in *Sterrek.*).

Dragon, (m) *Soldaat die te paerd en te voet diend*, *Dragonder*; à la dragonne, (adv.) *op zyn dragondersch*.

Dragonné, ée (adj.) *Met een draak vercierd* (in *Wapenk.*).

Dragonneau, (m) *Lange worm die tuffchen vel en vleesch komt*.

Dragonner, (v. a.) *Met geweld noodzaaken*.

Drague, (f) *Een bagger-fpaade*, *eene dregge*; *drague de canon*, *broeking* (zee w.).

Draguer, (v. n.) *Eene gragt uitspitten*, *uitbaggeren*; *draguer l'ancre*, *het anker viffchen* (zee w.).

Dramatique, (adj.) *Poëte*, *poëme dramatique*, *toneel-dichter*, *toneelfluk*, *of dicht*.

Drame, (m) *Toneel-dicht*.

Drap, (m) *Laken* (zekere *stoffe*); *marchand de drap*, *een laken koop*; *habit de drap*, *een laken-kleed*; *drap de pié*, *een tapyt*; *drap de lit*, *flaap-laken*; *mettre un homme en beaux draps blancs*, *iemand befchimpen*, *uitzetten*, *afmaalen*; *au bout de l'aune faut le drap*, *het einde zal de laft draagen*; *tailler en plein drap*, *volle geleegenheid hebben om iets te doen* (fpr. woorden).

Drapeau, (m) *Een vaandel*; *oud linnen*, *lomp*.

Draper, (v. n.) *Laken maaken*, *wolle weeven*; *draper une chambre*, *een' kamer met roww behangen*; *draper*.

DRA. DRE.

per un caroffe &c., een koets enz. met laken bekleeten; draper quelcun, iemand bespotten, ten toon stellen.

Draperie, (f) Laken-handel (m); wolle-weeverye (f).

Drapiër, (m) Een laken-weever; laken-bandelaar.

Drayer, (v. a.) Affchaarven, (by Leër-bereiders).

Drayoire, (m) Schaaf-mes (n).

Dreche, (f) Mout, malt.

Drege, (f) Drog-net (n).

Drelin, (m) Geklink (n), klank van een bel, schel of klokje.

Dresse, (f) Stukje leër dat men tusschen de schoenzolen steekt (n).

Dresser, (v. a. & n.) Regt maaken; opregten; afregten; opstellen; dresser un bâton, eenen stok regt maaken; dresser une statue, een standbeeld oprigten; dresser une batterie, eene battery opwerpen; dresser des tentes, tent-n opslaan; dresser son intention, sa marche, zyne meening, zyn' gang rigten; dresser les quilles, de kégels oprigten, opzetten; dresser d'alignement, een' muur na het meestsnoer oprigten; dresser un pavé, een vloer gelyk stamphen; dresser une piece de bois, een stuk hout behakken, regt maaken; dresser un lit, een bed opmaaken; dresser des embûches, hinderlaagen leggen; dresser un chapeau, een' hoed toeregten, zyn vorm geeven; dresser un drap, een laken raamen; dresser une vigne, een' wyngaard toerigten; dresser une planche, une couche, een tuinbed toerigten; dresser un livre, een boek regt kloppen; dresser les oreilles, de ooren opsteeken, opspitzen; dresser du linge, linnen rekken, opdoen; dresser du potage, soep toebereiden; dresser un écrit, een geschrift opstellen; dresser un compte, een' rekening opmaaken; dresser un cheval, een paerd afriegten; dresser des Soldats, Soldaaten drillen, afriegten; ce chien dresse & va droit, die hond volgt regt het spoor; dresser les vergues, de reën regt brassen (zee w.); dresser route à nord, zyn' koers noordelyk

DRE. DRI. DRO. 231

zetten; cela fait dresser les cheveux, dat deed de haren te berge ryzen; se dresser, (v. r.) zich opregten.

Dressoir, (m) Een schenk-tafel; item een werktuig om de bekel-pinnen meê regt te maaken.

Drille, (m) Een ligtmis, deugniet; een vrolyken baas, (gem. w.).

Driller, (v. n.) Tlings loopen, draaven; afdroffen (gem. w.).

Drilles, (f. pl.) Oude lumpen, flarden.

Drilleur. (Zie Chiffonnier).

Drilleux, euse (adj.) Gescheurd, geplukt.

Drisse, (f) Kardeel (n), val (m) om de reën op te byssen, of te laten vallen (zee w.).

Drogman ou Drogueman, (m) Tolk by de Turken.

Drogue, (f) Drogerye; Artzeny; il sait bien faire valoir sa drogue, hy weet zyn waar wel aan de man te helpen, duur te verkoopen; drogues, prullery, slegte waar.

Droguer, (v. a.) Geneesmiddelen ingeeven.

Droguerie, (f) Het visschen en zouten van den Haring.

Droguet, (f) Drogét (n), (zekere stoffe).

Droguier, (m) Kas (f), cabinet (n) van een Natuurkundige.

Droguiste, (m) Drogist, een die drogeryen verkoopt.

Droit, te (adj.) Regt, dat niet krom is; billyk, recht; oprecht enz.; bâton droit, een regte stok; chemin droit, een regte weg; angle droit, regte hoek; cœur droit, oprecht hart, avoir le sens droit, zyn volle verstand hebben; à droit, (adv.) ter regter hand, regts om; marcher droit à l'ennemi, regt op den vyand aantrekken; homme qui va droit, een man die voor de vuist, opricht, zonder omwegen handelt; à bon droit, te recht, met recht; aller tout droit, regt toe gaan.

Droit, (m) Het recht (n), de wet, Rechtsgeleerdheid (f) enz.; droit divin, humain, civil, canon, coutumier, naturel, public, Goddelyk,

menſchelyk, burgerlyk, kerkelyk, lands, natuurlyk, roomſche (jos publicum) recht; droit de gens, *het recht der volkeren*; droit de guerre, de bourgeoisie, krygs-*bu ger-recht*; avoir droit de . . . , *recht hebben om . . .*; payer les droits, *de rechten, tollen betalen*; faire droit, *recht doen, recht hebben*; être à droit, *zyn zaak recht hebben*; violer le droit, *het recht ſchenden*; étudier en droit, *in de rechten ſtuderen*.

Droite, (f) *De regterband; regterdeugel eener armée; men zegt ook, la main droite, l'aile droite, a droite, ter regterhand.*

Droitement, (adv.) *Aller droite-ment en beſogne, oprechtelyk voor de wifſt handelen.*

Droitier, iere (adj.) *Rechts, niet links, (weinig getr.).*

Droiture, (f) *Oprechtsheid, redelykheid, droiture d'esprit, ſchran-derheid van oordeel; aller en, ou à droiture, ou directement à . . . , recht toe gaan na . . .*

Droiturier, iere (adj.) *(oud w.) Rechts-veerdig, rechtmatig.*

Drôle, (adj.) *Klugtig, ſnaakſch; cela est drôle, dat is klugtig; c'est un drôle ou un drôle de corps, het is een ſnaak.*

Drôlement, (adv.) *Koddiglyk, aardiglyk.*

Drôlerie, (f) *Snaakerye, koddig-heid.*

Drôleſſe, (f) *Klugtig, ſnaaks of ſchaamteloos vrouwmensſch (n).*

Dromadaire, (m) *Een Dromedaris (ſoort van Kameel).*

Droffart, (m) *Droſſbart, Droſt van eenig dorp enz.*

Drouine, (f) *Kételboeters zak, voor het gereedſchap (m).*

Drouineur, (m) *Kétel-boeter, kél-lapper.*

Dru, uë (adj.) *Snel, kloek, dik, ligt by maltaar; l'herbe y étoit drue, het gras ſtond 'er dik; cet oiſeau est dru, die vogel is elug, kan haſt uivliegen; tomber dru & me- nu comme mouches, vallen als haſt, regen, in meenigte, ſale drue, een kloek meſje.*

Druide, (m) *Prieſter voor deezen by de oude Gallen (franschen).*

Druidi-me, (m) *Leere derzelven.*

Druyade, (f) *Boſch nimfe der Hei-deren.*

Du, (art. gen. & abl. item nom & accuſ. ſing. maſc.) *Le ſceptre du Roi, de ſcepter des Konings; venir du chateau, van 't kaſteel koemen; du vin, wyn; du pain, brood; Du, (prepoſitie) tirer du coffre, uit het koſſer haalen; du commencement, in den beginne; du vivant de, met het leven van; du moins, ten minſten; point du tout, gantsch niet.*

Dû, (m) *Cela est mon dû, dat is 't geene my toekomt; votre dû, uw' ſchuld, uw' debet.*

Dû, dûe (adj.) *Verſchuldigd; la gloire n'est dûe qu'à . . . , de eere, of roem behoord alleen aan . . .*

Dubitacion, (f) *Aangenomene on- zekerheid (in redenk.).*

Dubitativement, (adv.) *Twyffel- agtiger wyze.*

Duc, (m) *Hertog; item een Kar uil, (zekere Roſſvogel).*

Ducal, ale (adj.) *Couronne du-cale, hertoglyke kroon.*

Ducale, (f) *Opene brief, patent van den raad van Venetiën.*

Ducat, (m) *Ducaat.*

Ducaton, (m) *Ducaton.*

Duché, (m) *Hertogdom (n).*

Duchefſſe, (f) *Eene Hertoginne.*

Ductile, (adj.) *Smeedig, het geen uitgeſlaagen, getrokken kan worden.*

Ductilité (f) *du métal, taaiheid, ſmeedigheid der metaalen.*

Duëgne, (f) *Opzienſter, Gouvernante eener jonge Juffer in Span- jen.*

Duel, (m.) *Twee-ſtryd (m), twee-gevegt (n); nombre duel, tweevou- dig getal (in Griekſche ſpraak.).*

Duelliste, (m) *Een kampregter.*

Doement, (adv.) *Behoorlyk, betaa- melyk.*

Duire, (v. n. def.) *Dienen, be- bragen; voyez si cela vous duit, ziet of u dat ſan nut weezen kan.*

Dulcifier, (v. a.) *Zoet maaken (in Chym.).*

Dalcinée, (f) *Eene Minnaarſſe.*

Dal-

DUL. DUN. DUP. DUR.

Dulcoré, (adj.) Mercure dulcoré, zoetgemaakte wijk.

Dulie, (f) Dienſt die men den Engelen of Heiligen bewyſt (in de R. Kerk).

Dune, (f) Een duin, zand-berg (m).

Dunette, (f) Hut, kampanje op een ſchip.

Duo, (m) Muziek-ſtuk dat met twee ſtemmen gezongen word (n).

Dupe, (f) Een onnoozel menſch (n); il eſt la dupe de tout le monde, beel de waereld bedot hem, houd hem voor de zot.

Duper, (v. a.) Bedriegen, misleiden, ſoppen, voor de zot houden.

Duperie, (f) Bedrog (n), ſchalkheid.

Duplicata, (m) Het dubbel van eenig ſchrift.

Duplication, (f) Verdubbeling (in Rekenk.).

Duplicité, (f) Dubbelzinnigheid; duplicité de cœur, dubbelhartigheid.

Duplique, (f) Tweede antwoord van een gedaagden of aangeklaagden (in Rechten).

Dupliquer, (v. n.) Een tweede antwoord geeven (in Rechten).

Dur, dure, (adj.) Hard, taat, zwaar, ſtreng, enz. du pain dur, oud bakken brood; il a le ventre dur, hy is hardlyvig; dure extrémité, uiterſte nood; il a l'oreille dure, hy is wat hardhoorende, wat doof; ſtyle dur, onvloeibaare ſtyl; il eſt dur à la deſſer, hy houd niet veel van aſtangen; cela eſt dur comme fer, dat is zoo hard als yzer; il a le cœur dur, hy is onbeweeglyk; un livre dur à la vente; een boek dat niet wel afgaat; dur à la fatigue, hard om fatiguen uit te ſtaan.

Dural, ale (adj.) Dat van B dur is (in Muziek).

Durant (prep.) la nuit, l'hiver, geduurende de nagt, den winter; durant que, inmiddels dat.

Durcir, (v. a. & n.) Harden, hard maaken; durcir, ſe durcir, (v. r.) hard worden.

Dure, (f) Coucher ſur la dure, op de bloote grond leggen.

Durée (f) des ſiecles, de geduur-

DUR. DUV. DUU. &c. 233

zaamheid der eeuwen; de longue durée, van lange duur.

Durement, (adv.) Hard; traiter quelcun durement, iemand bits bejegenen.

Durer, (v. n.) Duuren, uithouden enz.; étoffe qui dure longtemps, ſtoffe die lang duurd; je ne ſaurois durer du mal de dents, ik kan het van tandpyn niet harden; le temps m'a duré, de tyd is my lang gevalje ne puis durer de chaud, ik kan van hitte niet duuren; on ne ſauroit durer avec lui, niemand kan met hem omgaan; ne pouvoir durer en place, niet lang op eene ſteê blyven kunnen.

Duret, ette (adj.) Hardagtig.

Durété, (f) Hardigheid, vereeltheid; durété de cœur, ongevoeligheid des harten; durété de ſtyle, ſtompheid van ſtyl; dire à quelcun des duretés, iemand bits bejegenen; durété d'oreille, doofheid.

Durillon, (m) Eelt in de handen.

Darillonner, (v. n.) Eeltagtig worden.

Duriuſcule, (adj.) Een weinig hard.

Duvet, (m) Dons, zagte veëren (van een vogel); een vlas-baard.

Duveteux, (adj.) Met dons-veëren bezet.

Duumvir, (m) Een tweeman, (ze-ker Romeinſch-burger-beer).

Duumviral, ale (adj.) Tweeman- nelyk.

Duumvirat, (m) Tweemanschap (n).

Dynastie, (f) Heerſchappye van veele Koningen die na elkaar geregeerd hebben.

Dyspepſie, (f) Onverduwelykheid (in Geneesk.).

Dyspnée, (f) Engborſtigheid (in Geneesk.).

Dysſenterie, (f) Roode-loop, bloedgang.

Dysurie, (f) De koude pis (in Geneesk.).

*****

E.

E ^(m) E. ^(f) De 5de Letter van 't Alphabeth of A, B, C., en 2de der vocaalen of klink-letteren. Men onderscheid dezelve voornamentlyk in 3 soorten; by voorb. in de woorden fermeté, netteté, breveté, is de eerste een e ouvert (of opene e, om dat ze met eene opene mond uitgesproken word); de 2de een e muet, obscur ou teminin (of stomme e, om dat ze heel zagt uitgesproken word) en de 3de word genoemd é fermé ou masculin (of geslootene é, met een accent aigu of scherp klank-teeken beteekend en hard uitgesproken). NB. tot de e ouvert behoorden ook nog die geene, die met een accent grave (zwaar klank-teeken), als: in procès, accès &c. of een een accent circonflex (omgebogen teeken), als: in fête, bête, &c. geteekend zyn, om dat ze ook met eene opene mond uitgesproken worden; eindelyk is 'er ook nog eene e in de fransche taal, die men met 2 punctums beteekend, en ë trema noemd, dienende voornamentlyk om aan te duiden, dat ze met de voorgaande vocaal geen diphthongue (twee klank) maakt; als: in aëré, poëte, &c. dit zy genoeg; zie verder hier over de Grammaires.

Eau. ^(f) Water; eau de pluie, de fontaine, trouble, courante, dormante, sommache, salée, douce, d'arquebuse, d'orge, regen, bron, troebel, vlietend, stilstaand, brak, zout, zoet, wonde, garst-water; eau rosé, roose water; eau forte, sterk water; eau benite, wy-water; eau de vie, brandewyn; le vif ou le haut de l'eau (pleine marée), hoog water, spring-ty; basse eau, morte eau (basse marée), laag water, ebbe; il tombe de l'eau, het regend; l'eau monte, baisse, het water vloeit, valt; faire de l'eau, wateren, pissen; item verser water innemen (faire aiguade) (scheeps w.);

prendre les eaux, de baden gebruiken; ce vaisseau fait eau, dat schip is lek; mettre un vaisseau à l'eau, een schip in 't water, van slaapel laten loopen; ce navire tire tant d'eau, dat schip gaat zoo diep; donner l'eau à une étoffe, de glans aan eene stoffe geeven; donner une couleur d'eau au fer, het yzer blauw aan laten loopen; ces perles ont une belle eau, die paerlen hebben een schoon water; mettre quelcun tout en eau; iemand geheellyk in 't zweet helpen; fondre en eau (en larmes), in traanen smelten; l'eau lui en vient à la bouche, by water-tandt 'er van; un Médecin d'eau douce, een slegten Artz; ces poires ont bonne eau, die peeren zyn zeer sappig; pêcher en eau trouble, in troebel water visschen (spr. w.); il n'est pire eau, que celle qui dort, stille waters hebben diepe gronden (spr. w.); les eaux sont basses chez lui, zyn goed is op; faire venir l'eau au moulin, de zooden aan den dyk brengen (spr. w.); mettre de l'eau dans son vin, zyne oplopendheid intoomen (spr. w.); nager en grande eau, alles vol op hebben; il est heureux comme le poisson dans l'eau, hy leeft als een visch in 't water; laisser courir l'eau, zich nergens aan kreunen; ils se ressemblent comme deux gouttes d'eau, zy gelyken malkanderen als twee druppelen water; tenir quelcun le bec à l'eau, iemand met schoone praatjes opbouden (spr. w.); tout s'en est allé à vau l'eau, alles is in rook verdweenen (spr. w.); battre l'eau, booi dorschen, vergeeffche moeite doen (spr. w.); porter de l'eau à la mer, water in zee, of sparren, naar Noorwegen brengen (spr. w.); nager entre deux eaux, onder water zwemmen; (figuurl.) wyffelen, niet weeten wat zyde te kiezen, wat te besluiten; à fleur d'eau, gelyk's het water; water-pas.

s'E'bahir, ^(v. r.) Zich verwonderen, verbaast staan; ébahi, ^(adj.) verwonderd, verbaast, oud w.)

E'bahissement, ^(m) Verwondering, verbaastheid ^(f), (oud w.)

E'bar-

EBA. EBE. EBL.

E'barber, (v. a.) *Ombarbaarden, den baard scheeren; ets besnyden, het ruuwe afneemen, gelyk maaken; ébarber un livre, une plume.*

E'barboir, (m) *Snymes (by Schoenm. en Borkb.).*

E'baroui, (adj.) *Vaifseau ébaroui, befehändigd, lek fchip, (zee w.)*

E'bat, (m) *Lust, vrolykheid (f); prendre ses ébats, zyn vermaak neemen, (gem. w.)*

E'battement, (m) *Vermaak, kortswyl (n), (oud w.)*

s'E'battre, (v. r.) *Zyn vermaak neemen, (oud w.)*

E'baubi, ie (adj.) *Perwonderd, verbaasd, (gem. en boert. w.)*

E'bauche, (f) *Een ruuw ontwerp (n), fchets (f).*

E'bauché, ée (adj.) *Gefchetst.*

E'baucher, (v. a.) *Affchetzen; afritsen, grond-tékening maaken, grond-tekenen; ébaucher une statue, een beeld wis den ruuwen bouwen; ébaucher un discours, eene reden ontwerpen.*

E'bauchoir, (m) *Beeldhouwers fleekbeitel; lyndraaijers groove hêkel; groote fermoor (by Scheeps-timmel.); in 't algemeen een werktuig waar mee eenig werk uit het ruuwe gemaakt word.*

E'baudir, (v. a.) *Vrolyk maaken; s'ébaudir, (v. r.) Zich vermaaken, (oud w.)*

E'baudissement, (m) *Verlustiging (f), (oud w.)*

E'be, (f) *Ebbé; il y a ébe, het water begint te vallen.*

E'bène, (f) *Ebben-hout (n).*

E'béner, (v. a.) *De kleur van 't ebben-hout, aan ander hout geeven.*

E'bénier, (m) *Een ebben-boom.*

E'béniste, (m) *Een ebben-hout-werker.*

E'bertauder, (v. a.) *Wolle stoffen voor de eerste maal scheeren.*

E'blouir, (v. a.) *Verblinden, fchitteren, schémieren; cette lumière m'éblouit, dat licht fchitterd my in de oogen; la beauté, la fortune, l'éloquence éblouit, de schoonheid, het geluk, de wel sprekendheid verblind, benêveld, enz.*

EBL. EBO. EBR. 235

E'blouissant, ante (adj.) *Schitterend; beauté éblouissante, verrukkende schoonheid.*

E'blouissement, (m) *Verblinding, schémierung der oogen (f).*

E'borgter, (v. a.) *Ben-oogig maaken; item een huis het licht beneemen.*

E'bouillir, (v. n.) ou s'ébouillir, (v. r.) *Verkooiken, dik kooiken.*

E'boulement, (m) *Infiorting, inzakking (f) (van muur of aarde).*

E'bouler, (v. n.) s'ébouler, (v. r.) *Infiorten, inzakken.*

E'boulis, (m) *Wat ingeflort of ingevallen is, als: puin, grâis, aarde, boomen, enz.*

E'bouqueuse, (f) *Laken-nopfler.*

E'bourgeonnement, (m) *Befnoeiing, affnoeiing (f).*

E'bourgeonner (v. a.) *la vigne, les arbres, de wyngaard, de boomen uitsnoeijen, van het quaaide hout of onnutte knoppen enz. zuiveren.*

E'bourgeonneur, (m) *Snoeijer, besnoeijer.*

E'bouriffé, ée (adj.) *Door den wind verhavend.*

E'bouziner, (v. a.) *Het ruuwe van steen hakken.*

E'branchement, (m) *Affnoeiing der takken (f).*

E'brancher (v. a.) *un arbre, een boom snoeijen, dunnem, de takken afsnoeijen.*

E'branlement, (m) *Schudding, fchokking; onsteltens (f).*

E'branler, (v. a.) *Schudden, fchokken, doen waggelen, doen wankelen, onsteltens, enz. ébranler une muraille, een' muur doen schudden; ébranler le courage, den moed beneemen; ébranler les loix, de wetten krenken; sa fidélité ne fût jamais ébranlée, zyne getrouwheid, of trouw was nooit bewogen, gefchonden, was altoos standvastig; s'ébranler, (v. r.) waggelen, wankelen; il répondit sans s'ébranler, by antwoordde zonder eenige aandoening; l'armée s'ébranle pour &c. het léger maakte zich gereed om enz.*

E'brécher (v. a.) *un couteau, une tasse &c. een fchaarde in een mes, fchotelijze enz. maaken, breeken.*

E'bre-

236 EBR. EBU. ECA.

E'brenner, (v. a.) Een kind, dat zich bevuuld heeft, reinigen.

E'briété, (Zie Ivresse).

E'brillade, (f) Een ruk met den toom (m) (in de Ryschool).

E'brouer, (v. n.) ou s'ébrouer, (v. r.) Snuiwen, proeflen (van paerden gezegd).

E'bruitar, (v. a.) Rugbaar maaken; s'ébruitar, (v. r.) rugbaar worden.

E'bullition, (f) Opwellung, opkooking; ontfleeking in 't bloed; buitenspoor gheid der hersenen.

E'cachement, (m) Verplettering (f).

E'cacher, (v. a.) Plat slaan, breed en dun maaken, verpletteren; nez écaché, platte neus.

E'caheur (m) d'or, Goud-slaager.

E'cafer (v. a.) l'osier, de teenen splyten (by Mandenm.).

E'caille, (f) Een schub, schilfer; poisson à écailles, geschubde visch; écaille d'huitre, een oester-schelp, schelp; écaille de pierre, de fer, steen- yzer-schilfer, hamer slag.

E'cailler (v. a.) du poisson, visch schoon maaken; s'écailler, (v. r.) afschilferen, met schilfers van malkander vallen; la troupe écaillée, het geschubde beir, (dat is) de vischen.

E'cailler, ere (adj.) Oester-verkooper, verkoopster.

E'cailloux, euse (adj.) Schilferagtig, schilferig.

E'cale, (f) Sebaal, schil van een ei, noot, enz.; faire écale, voor onweér ergens in loopen, (zee w.)

E'caler (v. a.) des noix, nooten bolfteer n; écaler des huitres, oesters open toen.

E'carbouiller (v. a.) la cervelle, de hersenen inslaan, verpletteren.

E'carlate, (f) Scharlaken verf.

E'carquillement, (m) Wyd van een zetting der beenen (f), (gem. w.)

E'carquiller (v. a.) les jambes, le yeux, de beenen wyd van een zetten; de oogen wyd open sperren, (gem. w.)

E'cart, (m) Afwyking, afkwaaing uitwyking (f); écart de conduite, afwyking van pigt; faire un écart dans un discours, een' uitstap, uitweiding in een' redenvoering maaken,

ECA. ECC. ECE. ECH.

buiten het beslek gaan; faire des écart, buitenspoorige verkwisting maaken; écart d'os, uitwyking, verwikking van een been; écart, ontschieting, verlegging eener kaart; faire un écart, een trede voor uit doen in het dansen; à l'écart, (adv.) ter zyden, achter af; tirer quelqu'un à l'écart, iemand ter zyden neemen; se loger à l'écart, achter af, stil wonen.

E'carté, ée (adj.) Afgelègen; verstrooid; ruë écartée, eene achterstraat; lieux écartés, afgelègene plaatsen.

E'carteler, (v. a.) Vierendeelen, met 4 paerden van een trekken.

E'carteler, (v. n.) In 4 quartieren verdeelen (in Wapenk.).

E'cartelure, (f) Verdeeling in 4 quartieren (in Wapenk.).

E'cartement, (m) Verwikking, uit een zetting, verjuiking der leden.

E'carter, (v. a.) Verwyder: n, verstrooijen; eenige taarten in 't ombren weg werpen; écarter ses ennemis, zyne vyanden verjaagen, verstrooijen; snül qui écarte la dragée, een snapbaan die den bagel verspreid; écarter la foule, het gedrang des volks van een doen wyken, ruimte maaken; s'écarter, (v. r.) zich van eene plaats verwyderen; s'écarter de son chemin, van den rechten weg af dwaalen; s'écarter des sentimens des autres, van een anders gevoelen verschillen; s'écarter de son sujet, van zyn onderwerp afwyken.

Ecclesiaste, (m) De Prediker.

Ecclesiastique, (adj & subst.) Kerkelyk, geestelyk; een geestelyke, geestelyk of kerkelyk persoon; discipline ecclesiastique, kerkelyke tugt.

Ecclesiastiquement, (adv.) Kerkelyk, geestelyk.

Eccope, (f) (Grieksch w.) Sneë in eene wond of hersen pan (by Wondheeters).

Eccoprotique, (m) (Grieksch w.) Zagt laxeer middel.

E'cervelé, ée (adj. & subst.) Hersenloos; dom; een dommerik; eene malloot.

E'chafaud, (m) Een schavot (n); stellagie, sleizing (f) (by Metzel).

Echa-

ECH.

E'chafandage, (m) *Stellagie werk; item het opslaan van dien (n).*

E'chafauder, (v. n.) *Stellagien oprigten.*

E'chalias, (m) *Een wyngaard-slaak.*

E'chalassément, (m) *Onderfutting der wyngaarden (f).*

E'chalasser, (v. a.) *Staaken in de wyngaarden zetten.*

E'chalote, (f) *Charlotte (zeker look).*

E'champir, ou réchampir, (v. a.) *Een tafereel met loofwerk en andere sieraaden omtrekken (by Schildt.).*

E'chancrer, (v. a.) *Afzonden, rond affnyden (by Kleerm.).*

E'chancrure, (f) *Ronde uitsnyding.*

E'chandole, (m) *Dak-spaan.*

E'change, (m) *Ruiling, wisseling (f); échange des prisonniers, uitwisseling van gevangenen; il a ce vice, mais en échange il a plusieurs vertus, by heeft dat gebrek, maar daarentegen veele goede hoedanigheden.*

E'changer, (v. a.) *Verruilen, vermangelen, uitwisselen; échanger but à but, gelyk opwisselen; échanger avec retour, met toegift ruilen.*

E'chanfon, (m) *Schenker van een Koning of Vorst.*

E'chanfonnerie, (f) *Ampt daar van (n); des Konings wynkelder (m).*

E'chantiller, (v. a.) *Maaten ofge- wigt yken.*

E'chantillon, (m) *Staatje, monster van eenige koopmanschap; téken, welk de Ridders der Doelschutters, tot een bewys dat zy wel geschooten hebben, neemen; c'est un échantillon de son style, dat is een staatje, proef van zyn styl.*

E'chantillonner, (v. a.) *Maaten of gewigt yken.*

E'chappatoire, (f) *Uitvlugt; iedele verschooning.*

E'chappé, (m) *Paerd van tweedertly ras of aart geteeld.*

E'chappée, (f) *Onbedagtzaamheid; onbezonnenheid der jonge leden (f); verschie in eené schildery (n); dire des bonnes choses par échappées, by vlaagen iets fraais zeggen.*

E'chappement, (m) *Het afsluipen een-er Horologie ketting (n).*

ECH.

237

E'chapper, (v. r. & a.) *Onkomen, ontslieden, ontsnappen; il l'a échappé belle, by is het schoon ontsnapt; il fait le cheval échappé, by is een ligtmis, doorbrenger; il lui échappa de dire cela, dat viel hem uit den mond; s'échapper en paroles dèshonnêtes, zich in vuile woorden uitlaaten.*

E'charde, (f) *Een splinter, d orn (m).*

E'chardonner (v. a.) *une terre, een land van distelen, stekels zuiveren.*

E'chardonnoir, (m) *Werktuig daar toe (n), een steeker (m).*

E'charner, (v. a.) *Het vleesch van een huid affchaaven (by Leertouwers).*

E'charnoir, (m) *Schaafmes daar toe (n).*

E'charnure, (f) *Affchaafzel (n); de affchaaving van dien (f).*

E'charpe, (f) *Vrouwen sluifer of salie; scharp of sjerp der Officieren; gestikt borst-lyf der Juffers; draag-band; avoir l'esprit en écharpe, een slag van de moolen weg hebben, half zo zyn; écharpe de poulie, een blok zonder schyf; porter le bras en écharpe, den arm in een band draagen; écharpe céleste, den dierenkreits (in Sterrek.).*

E'charper, (v. a.) *Een slag, houw van ter zyden geeven; het blok op het hout naaijen, blok op naaijen (dat is) een touw slaan, om iets, dat men op- hyffen wil, (zee w.).*

E'chars, arse (adj.) *Gierig, kaarig, (oud w.).*

E'chars, arse (adj.) *Vent échars, schraale, ongestaadige wind; monnoie écharse, munt van al te geringe alloy.*

E'charsement, (adv.) *Giernglyk, (oud w.).*

Echarser, (v. a.) *Le vent écharse, de wind is ongestaadig.*

E'charseté, (f) *Geringe alloy of waarde van munten.*

E'chassies, (f. pl.) *Stelten, om op te gaan; stengen, masten die men in de grond zet, om een stellagie te maaken (by Metzel.).*

E'chauboulé, ée (a. l.) *Vol-vuurigheid, blyven.*

E'chau-

E'chauboulure, (f) *Vuurigheid, roode plekken op het vel.*

E'chaudé, (m) *Zeker klein parysch gebak (n).*

E'chauder, (v. a.) *Met beet water broeijen, schroeijen; s'échauder, (v. r.) zich branden; chat échaudé craint l'eau froide, daar den ezel zich eens aan float, wagt by zich voor de tweede maal (spr. w.)*

Echaudoir, (m) *Slagt-plaats der beesten; wasch-plaats der wolven of geversde stoffen, enz. (f).*

E'chauffaïson, (f) *Verhitting, verbranding; uitslag, blaären.*

E'chauffement, (m) *Verwarming, verhitting.*

E'chauffer, (v. a. & n.) *Verhitten, beet maaken, verwarmen; aanmoedigen, hitzig worden; échauffer la bile à quelcun, iemand yverig, toornig maaken; s'échauffer, (v. r.) beet worden, zich verhitten; item driftig, toornig worden.*

E'chauffourée, (f) *Een domme streek, aanslag.*

E'chauffure, (f) *Het warmen (n); hitzigheid, ontfceking (f).*

E'chaugnette, (f) *Een wagt-toren (m).*

E'chauler (v. a.) *le bled, het zaai-koren met kalk-water besprengen.*

E'che, (f) *Aas (n) om visch met te vangen. (Zie Amorce).*

E'chéance, (f) *Vervalt-tyd (van Wis-sels enz.).*

E'chec, (m) *Een stuk, (n), schaak van 't schaakspel; donner échec & mat, den koning vast zetten; donner échec & mat à tous les plats, alle schotels leegen; tenir en échec, onder tussel of commando houden; l'armée reçut un grand échec, het leger ontving een' groote neêrslag.*

E'checs, (m. pl.) *Jouer aux échecs, op het schaak-bord speelen, schaaken.*

E'chelette, (f) *Eene bel, schel.*

E'chelle, (f) *Eene ladder, leer; storm-ladder; weweling aan de mast van een schip; myl-schaal eener kaart; duim-stok, maat-stok (in Bouwk.); graad-stok ter zee; échelle de ruban, linten-bosch der Juffers; après lui, il*

faut tirer l'échelle, (spr. w.) als hy 'er aan geweest is mag men het wel opgeeven.

E'chellette, (f) *Een klein laddert-j (n).*

E'chellier, (m) *Kraan-ladder (f).*

E'chelon, (m) *Sport eener ladder (f).*

E'chemer, (v. a.) *Een byën-swermt uitlaaten.*

E'cheneau, (m) *Aarden tregter der Geelgieters.*

E'cheniller (v. a.) *les arbres, &c. de rupzen uit de boomen enz. doen.*

E'chenilloir, (m) *Verkuig daar toe.*

E'cheoir, ou échoir, (v. n.) *Ver-vallen, verschynen; te beurt vallen, aanbevalen; (NB. dit werkw. word genoegzaam alleen gebruikt: in de tegenw. tyd, il échet; 2de voorl. tyd, j'échûs; toek. tyd, j'écherrai; on-volm. tyd, j'écherrois; wensch. tyd, que j'échûsse; deelv. échéant); le terme est échu, de tyd, het termyn is verscheenen; la lettre est échûe, de wisselbrief is vervallen; échû en partage, ten deel gevallen.*

E'cher, (v. a.) *Als aan een' ben-gel doen.*

E'cheveau, (m) *Een streng gaaren of zyde.*

E'chevelé, ée (adj.) *Met verwarde, ontroostene of losse hairen.*

E'chevin, (m) *Een Schépen.*

E'chevinage, (m) *'t Schépenschap (n), Schépens plaats (f).*

E'chif, (adj.) *Hongerig (van Jagt-bonden gez.).*

E'chiffre, (m) *Leun eener trap (f).*

E'chignole, (f) *Bobyn (f), klos (n).*

E'chillon, (m) *Water-boos, in de middellandsche zee, anders Trombe, Trompe ou Dragon d'eau, genaamd.*

E'chin, (m) *Geneesheer in 't Se-rail.*

E'chine, (f) *Rugge-graad (m); item lyst op een pilaar (f).*

E'chinée, (f) *Rugge-stuk van een Verken (n).*

E'chiner, (v. a.) *Den rugge-graad breeken; afroffen.*

ECH. ECI. ECL.

E'chiqueté, ée (adj.) *Gefchakeerd, ruitswyze als een fchaak-bord.*

E'chiquier, (m) *Een fchaak-bord (n).*

E'cho, (m) (*lees Eco*) *Echo, oweergalm, weérklank.*

E'cho, (f) *De nymphe Echo, dogter der lucht (by Dichters).*

E'chomes, (m. pl.) *De dollen, roeipinnen eener floep.*

E'chométrie, (f) *Bouw-kunft om den echo te maaken.*

E'choppe, (f) *Een pot-huis (n), kraam, winkel voor een huis; een etennaald (by Graveerders) (f).*

E'chouement, (m) *Stranding (f).*

Echouer, (v. a. & n.) *Stranden, fchipbreuk lyden; mislukken; le navire échoua, het fchip strandde; il a échoué dans fon deffein, by is in zyn voornemen mislukt; il a échoué le navire, by heeft het fchip op strand gezet.*

E'chu, ue (adj.) *Vervallen, enz. (Zie E'cheoir).*

E'chûte, (f) *Aanbevalling van goederen.*

E'cimer (v. a.) *un arbre, een boom afstoppen.*

E'clabouffer, (v. a.) *Beflyken, befpatten.*

E'clabouffure, (f) *Beflyking, befparring.*

E'clair, (m) *Blikzem, weérlicht; il fait des éclairs, het blikzemd; vite comme un éclair, gezwind als een blitz; éclair, het blinken van een dégen.*

E'claircie, (f) *Een helle plaats aan den hémel (by Zee-lieden).*

E'claircir, (v. a.) *Ophelderen, opklaaren enz.; éclaircir une difficulté, eene zwaarigheid oplossen; éclaircir quelcun d'une chose, iemand licht in eene zaak geeven, onderrigten; éclaircir de l'eau, water klaar maaken; le canon éclaircit les rangs, het gefchut maakt de geléderen dun; éclaircir une couche, een tuin-bed dunnen, lucht geeven; s'éclaircir, (v. r.) opklaaren, helder weér worden; klaar worden; s'éclaircir d'une chose, onderrigting nopens eene zaak neemen.*

ECL.

239

E'claircissement(m) *d'une chose, verklaaring, uitlegging, oploffing van eene zaak; c'est un homme à éclaircissement, 't is een twiffigierig menfch.*

E'clairé, (f) *Gouw-wortel (m), (zeker kruid).*

E'clairé, ée (adj.) *Verlicht; une maison éclairée, een licht, luchtig huis; c'est un homme fort éclairé, dat is een zeer geleerd man.*

E'clairer, (v. a.) *Lichten, verlichten, voorlichten; éclairer moi, licht my; le soleil éclaire le monde, de zon verlicht de waereld; éclairer quelcun, op iemand acht geeven.*

E'clairer, (v. n.) *Weérlichten, blikzemen.*

E'clamé, (adj.) *Verminkt, lam (van dieren gez.)*

E'clanche (f) *demouton, Achterbout van een fchaap, (m).*

E'clat, (m) *Splinter van hout, fcherf van fteen enz.; se briser en éclats, affplinteren, afffchilferen.*

E'clat, (m) *Glans, lufter (f); gefchater, geraas (n); rugtbaarheid (f); éclat d'un diamant, glans van een diamant; cela fit un grand éclat dans le monde, dat baarde een groot gerugt in de waereld; éclats de rire, gefchater van lagchen; éclat de tonnerre, donder flag.*

E'clatant, ante (adj.) *Schitterend, glinfterend; doortlugtig; voortreffelyk; bruit éclatant, groot geraas, geweld, gekraak.*

E'clater, (v. n.) *Affplinteren, afffchilferen; glinfteren, fchitteren; geraas maaken; voix qui éclate, doorklinkende ftem; l'affaire éclata enfin, de zaak werd eindelyk rugtbaar; éclater de rire, overluid lagchen; éclater en injures, in fcheld-woorden uitbarften; faire éclater ses resentiments, zich ergens gevoelig over toonen; ce bois s'éclate aifement, dat hout fcheurd, berft ligt.*

E'clipse (f) *de foleil, de lune, verduiftering der zonne, der maane, (ek'lips); vous avez fait une longue éclipse, gy hebt lang afwezig geweest; éclipse, vermindring van iemands roem of ver.*

Eclip-

E'clipfer ou **s'éclipfer**, (v. n. & r.) *Verduifleren*, *taanen*; **s'éclipfer**, *verdwynen*, *uit het gezigt raaken*; *sa beauté éclipsé la vôtre*, *haare schoonheid benèveld de uwe*.

E'cliptique, (f) *Zonne-weg*, *kring*, *die den jaarlykschen loop der zonne aanwylt* (m).

E'cliptique, (adj.) *Dat tot de verduiflering behoord*.

E'clifé, (f) *Een kaas-worm*; *rib van een luit* (f); *spalk* (by Heelm.) (m); *spaan-bout* (n) *tot trommen, doozen, enz.*

E'clipfer, (v. a.) *Spalken* (in Heelm.).

E'cloppé, **ée** (adj.) *Verminkt*, *krupel*.

E'clorre, (v. n.) *Uit den dop koomen*; *le jour commence à éclore*, *de dag breekt aan*; *faire éclore les fleurs*, *bloemen doen ontluiken*; *ses desseins sont sur le point d'éclore*, *zyne voorneemens staan ras bekend te worden*.

E'clos, **ofé** (adj.) *Uit den dop ge-koomen*, *gebroed*; *ontlooken*; *bekend geworden*.

E'clufé, (f) *Een fluis*; *porte d'éclosure*, *schut-deur*; *lâcher les écluses*, *de fluiszen open zetten*.

E'clufée, (f) *Een fluis vol water*.

E'cobans ou **écubiers**, (m. pl.) *Kluigaten op een fchip*, *daar de katel doorgaat*.

E'cofroi, (m) *Het fnybord* (by Schoenn.).

E'colâtre, (m) *Kanonnik die verpligt is voor niet te onderwyzen*.

E'cole, (f) *Een fchool*; *Kollegie*; *petites écoles*, *laage fchoolen*; *tenir école*, *fchool bouden*; *envoyer quelqu'un à l'école*, *iemand zyne mislagen aanwyzen*; *faire l'école buissonniere*, *een krampje loopen*, *lanterfantien*; *cela sent de l'école*, *dat is fchoolvosfig*.

E'colier iere, (m. & f) *Een fchoolier*, *leerling*; *fchoolierfter*.

E'colletté, **ée** (adj.) *Uitgehold als een halve maan*.

E'conduire, (v. a.) *Weigeren*, *ontzeggen*, *afwyzen*, (gem. w.).

E'conomat, (m) *Het bewind over eene huishouding*.

E'conome, (adj. & fubft.) *Huis-*

houdelyk, *zuinig*; *huishouder*, *huishouder*; *huishouder*, *huishouder*.

E'conomie, (f) *Huishouding*; *goede inrigting*; *avoir de l'économie*, *fpaarzaam zyn*, *overleg hebben*; *l'économie d'un état*, *d'inrigting der s'lands bestiering*; *sous l'ancienne économie*, *onder 't oude verbond of bestier*.

E'conomiquement, (adv) *Huishoudelyk*.

E'conomiser, (v. a.) *Met fpaarzaamheid te werk gaan*.

E'cope, (f) *Een hoosvat*; *item verdeling der vleefchige deelen*; *in 't fnyden van de kanker*, (by Heelm.).

E'corce, (f) *De fchorffe*, *fbil*, *bast*; *het uiterfte*, *het uitwendige van een' zaak*.

E'corcer, (v. a.) *Boomen fbillen*, *ontfchorffen*.

à E'corchecu, (adv.) *Tegende zin*, *met onwil*; **à écorchecu**, *op de billen fleepen*, *glien*.

E'corcher, (v. a.) *Villen*, *de huid*, *bet vel afhaalen*, *afftroopen*; *fchraamen*, *het vel afftooten*; *ce cabaretier écorche les gens*, *die waerd fnyd*, *fcheerd de Luiden*; *mechante musique écorche les oreilles*, *flegte muziek quetft het gehoor*; *écorcher une langue*, *un auteur*, *een taal kwalijk fpreken*, *rabraaken*; *een boek flegt overzetten*; *vous criez avant qu'on vous écorche*, *gy fchreeuwd eer gy geflagen wordt* (fpr. w.) *ce fruit écorche la langue*, *dat fruit byt op de tong*; *écorcher le renard*, (fpr. w.) *braaken*, *overgeeven*; **s'écorcher**, (v. r.) *zich fchaaven*, *de huid afftooten*; *een' blik-aars ryden*.

E'corcherie, (f) *Vilplaats*; *item herberg alwaar men de menfchen te veel reekend*, *daar de fchaar uithangd*.

E'corcheur, (m) *Een viller*; *duurre waerd*, *fnyér*.

E'corchure, (f) *Schraaming*, *ophaaling*, *afftrooping van 't vel*; *blik-aars*, *door 't ryden*.

E'corcier, (m) *Schors of run-fchuur* (f).

E'core, (f) *Een fleila wal*, *of kufst*; *écôres*, *flutten*, *fchooren*; (in fcheeps-b.).

E'corner, (v. a.) De Hoornen af-
snoeten, afbreken; écorner une ta-
ble, de boeken van een tafel breeken;
écorner une armée, een léger schu-
de, hinder, afbreuk doen.

E'cornifier, (v. a.) Panlikken; op
schuim loopen.

E'cornifierie, (f) Panlikkery.

E'corniseur, euse (m & f) Pan-
likker, schuim-looper, tafel-broer;
schuim-loopster.

E'coffe, (f) Schil, bast van boo-
nen, erweten, enz.

E'coffer, (v. a.) uitdoppen, pellen.

E'coffeur, euse, (m. & f.) Uit-
peller; pelfter.

Ecot, (m) Gelag-geld, aandeel,
item slomp van een boom met takken;
(n) payer son écot, zyn gelag be-
taalen.

E'cotards. (Zie Porte-haubans).

E'coté, ée (adj.) Getakt, (in Wa-
penk.).

E'couène, (f) Een slot-vyl.

E'couer, (v. a.) De slaert affny-
den, afkappen, korten.

E'couets, (m. pl.) Halzen, smy-
ten, (scheeps w.).

E'coufle, (m) Kieken-dief, wouw,
(zeker roof-vogel).

E'coulement, (m) Afwatering,
waterloozing, (f).

E'couler, (v. n.) Afloopen, af-
vloeiien; faire écouler l'eau, het
water laten afloopen; s'écouler,
(v. r.) afloopen; ontsluipen; le tems
s'est écoulé, de tyd is voorby.

E'courgée, (f) Soort van een
zweep met verscheide riemen.

E'courté, ée (adj.) Gekortoord.

E'courter, (v. a.) De slaert en
ooren affnyden; iets afkorten, korter
maaken.

E'coutant, ante (adj. & subst.)
Hoorende; toeboorder, toeboorderster.

E'coute, (f) Luister-boekje (n);
sœur écoute, luister zuster in een
klooster; être aux écoutes, luister-
vinken, staan luisteren; écoutes,
schooten (zeker touw-werk aan de zeilen).

E'couter, (v. a.) Hooren, aanhoo-
ren, toeluisen, gehoor geeven; s'é-
couter parler, zig zelven hooren
spreken.

E'conteur, (m) Luisteraar, toe-
boorder.

E'conteux (adj.) chéval écouteux,
Springend, schichtig paerd, (n).

E'couille, (f) Het luik van een
schip, (n).

E'coutillon, (m) Opening in 't
luik van een schip (f); klein luikje (n).

E'couvette, (oud-w. Zie Balai of
Vergette).

E'couvillon, (m) Een oven-dwyl;
wisscher, om het gescht schoon te maaken.

E'couvillonner, (v. a.) Den oven
uitdwylen; een stuk gescht uitwischen.

E'cran, (m) Vuur-scherm, (n).

E'crafer, (v. a.) Vermorzelen, ver-
bryzelen, verpletteren; écrafer quel-
cun, iemand in de grond helpen.

E'crémér, (v. a.) De room van de
melk scheppen.

E'creviffe, (f) Een kreeft; een
der 12 Hemel-reekenen; écreviffe de
rivière, de mer, rivier- zee-kreeft;
des yeux d'écreviffe, Kreeften-oogen;
(in Genees-k. geb.).

s'E'crier, (v. r.) Utröepen, uit-
schreeuwen; s'écrier de joye, de
douleur, van blydschap juichen, van
smert schreeuwen.

E'crille, (f) Een rooster in een
vyver, (m).

E'crin, (m) Een ring-kastje, (n).

E'crire, (v. a.) Schryven, in ge-
schrift stellen, beschryven.

E'crit, (m) Een geschrift, schrift,
hand-schrift; document (n).

E'crit, E'crite, (adj.) Geschree-
ven; opgesteld.

E'criteau, (m) Een opschrift (n)
op doozen, kassen, voor eenig huys, enz.

E'critoire, (f) Een inkt-kooker
(m); schryftruig, (n).

E'criture, (f) Schrift; (n); de
Heilige Schrift (f).

E'crivain, (m) Een schryver;
schryfmeester.

E'crou, (m) Het gat (n), de moer
(f), van een' schroef.

E'crou, (m) Lyst der onkosten aan
een hof; rolle der gevangenen in een
kerker, (f).

E'crouë, (f) (Zie Ecrou).

E'crouëles, (f. plur.) Krop-zweer
(f), klier-gezwel, konings-zeer (n).

E'crouer, (v. a.) Op de rol der gevangenen zetten.

E'crouir, (v. a.) Metaal koud barmen.

E'crouissement, (m) Koud barmring (f).

E'croulement, (m) Beëving, schudding (f).

E'crouler, (v. a.) Schud-den, beweegen; s'écrouler, (v. r.) dreigen om in te storten; instorten, tot een puinhoop worden.

E'crouter, (v. a.) Ontkorsten.

E'crû, ûe (adj.) Fil écrû, ruuw garen; toile écrûe, ongebleekt linnen.

E'cu, (m) Een wapen-schild (n); een franche kroon van 60 sols (f); il est le père aux écus, ou, il a des écus, hy is zeer ryk, hy heeft spint.

E'cubiers, (m. pl.) Kluis-gaten (zie w.). (Zie Ecobans).

E'cueil, (m) Een' klip, een blinde klip in zee (f).

E'cuëlle, (f) Een kom, schaal (f), houtse nap, bak (m); rogner l'écuelle à quelcun, (spr. w.) iemand zyn inkomst, of teer-geld besnoeijen; écuelle de cabestan, metaale bos voor de spil, (zie w.)

E'cuëlle, (f) Een kom vol.

E'cuier. (Zie E'cuyer).

E'cuissier, (v. a.) Een boom in 't neêrvellen splitteren, splyten; item verlammen, (boert. w.)

E'culer, (v. a.) De hiel van een schoen neêrgaan, neêrkakken.

E'culon, (m) Een groote lépel voor Waschlichtmakers.

E'cume, (f) Schuim (n).

E'cumenique. (Zie Oecumenique).

E'cumer, (v. a. & n.) Schuimen, afschuimen; écumer le mer, de zee schuimen, zee-rooven.

Ecumeur, (m) Een zee-schuimer, zee-roover; item een panlikker, schuimlooper.

E'cumeux, euse (adj.) Schuimig, schuimend.

E'cumoire, (f) Een schuim-spaan (m).

E'curer, (v. a.) Schuuren; écurer un puits, een put reinigen.

E'cureuil, (m) Een Eikboerensje (n).

ECU. EDE. EDI. &c.

E'cureur, (m) Nachtwerker, secreet-raimer, put reiniger.

E'cureuse, Een' schuurster.

E'curie, (f) Een stal, paerde-stal (m).

E'cuffon, (m) Het schild van een wapen (n), slot-plaat (f); zekere enting of oculceering (f); kruid-kussen. tje om op de maag te leggen (n); maagzpleister; spiegel aan een schip (m).

E'cuffonner, (v. a.) Enten, oculceeren.

E'cuffonnoir, (m) Oculceer-mes (n).

E'cuyer, (m) Ridder, Edelman, Schildknaap (eertitel); Stalmeeſter; grand écuyer, opper-stalmeeſter; écuyer, hof-jonker, lei-jonker eener Dame; écuyer tranchant, voorsnyder; écuyer de cuisine, opper-kok; écuyer, pikeur, beryder.

E'denté, ée (adj.) Tandeloos; c'est une vieille édentée, 't is een tandeloos besje; peigne édenté, scie édentée, kam, zaag waar in eenige tanden gebrooken zyn.

E'denter, (v. a.) De tanden uitbreeken.

Edictal, ale (adj.) Dat tot, of, van een bevel (edict) is.

E'difiant, ante (adj.) Strichtelyk.

E'dificateur, (m) Bouwer, stichter; liefhebber van bouwen.

E'dification, (f) Opbouw, stichting; j'ai lu ce chapitre avec beaucoup d'édification, ik heb dat hoofdstuk met veel stichting gelêzen.

E'difice, (m) Gebouw (n).

E'difier, (v. a.) Bouwen, stichten; (bâtir is beter in deezen zin); édifier son prochain, zynen naasten stichten.

Edile, (m) Een wykmeester; fabryk eertyds in Rome.

E'dilité, (f) Ampt daar van.

E'dit, (m) Gebod, bevel (n).

E'diteur, (m) Uitgever van een boek.

E'dition, (f) Druk, uitgaave van een boek.

E'drédon, (m) Dons-veeren eener Valk.

E'ducation, (f) Opvoeding.

E'dulcoration, (f) Versoetering (in den Apoteek).

E'dul-

E'dulcorer, (v. a.) *Verzoeten*, zoet maaken.

Efficable, (adj.) *Uitwischbaar*.

Efficacer, (v. a.) *Uitwischen*, uitveegen, doordoen, doorhaalen, uitschrapen; *efficacer une ligne*, eenen regel doorhaalen; *il a effacé la gloire de.*, hy heeft den roem verduisterd van.; *effacé de la mémoire*, uit het geheugen gegaan.

Effacure, (f) *Uitwisching*, enz. (Zie ook *Rature*).

Effaner. (Zie *Effeuiller*).

Effarer, (alleen gebr. in 't deelw.) *être effaré*, verschrikt, verplet zyn.

Effaroucher, (v. a.) *Verwilderen*, schuw maaken.

Effausiler (v. a.) *un ruban*, een lint uitsuzelen, uitraaffelen.

Effectif, ive (adj.) *Waarlyk*, daardelyk; *mille écus effectifs*, duizend kroonen baar geld; *un homme effectif*, een man van zyn woord.

Effectivement, (adv.) *Waarlyk*, inderdaad.

Effectuer, (v. a.) *Uitvoeren*, verrigten.

Effemination, (f) *Vrouwen werk* (n), *wyvery* (f).

Effeminé, ée (adj.) *Verwyfd*, bloot; *un effeminé*, een verwyfd mansperzoon.

Effeminer, (v. a.) *Verwyfd maaken*.

Effervescence, (f) *Opzieding*, opwalming (in *Chym.* en *Natuurk.*).

Effet, (m) *Uitwerking*, *uitwerkzel*, daad, gewrogt; goed; *remonter de l'effet à la cause*, van het gewrogte tot de oorzaak opklimmen; *il n'y a point d'effet*, sans cause, 'er is geen gewrogt, zonder oorzaak; *c'est un pur effet de votre imagination*, het is eene enkele uitwerking van uwe verbeelding; *mettre en effet*, in 't werk stellen; *paroles sans effets*, woorden zonder daaden; *tout cela ne fit aucun effet*, dit was alles zonder vrugt; *les canons eurent un bon effet*, het geschut was van goede uitwerking; *ces maisons font un très bel*, *un vilain effet*, deeze huizen maaken eene fraaye, lelyke vertooning; *les effets d'un marchand*, de roerende goederen, effecten van een

koopman; en *effet*, (adv.) *inderdaad*; *pour*, ou, à cet effet, (adv.) *ten dien einde*.

Effeuillement, (m) *Ontbladering* (f).

Effeuiller (v. a.) *un arbre*, een boom ontbladeren.

Efficace, (adj. & subst.) *Krachtig*; *grace efficace*, medewerkende genade; *la prière du juste est de grande efficace*, het gebéd des rechtouerdigen is van grootte kragt.

Efficacement, (adv.) *Kragtddiglyk*, met nadruk.

Efficacité, (f) *Kragt*, invloed.

Efficient, ente (adj.) *Cause efficiente*, werkende oorzaak (in *Natuurk.*).

Effigie, (f) *Beeltenis* (n), *afbeelding* (f); *pendre en effigie*, in beeltenis ophangen.

Effigier (v. a.) *quelcun*, iemand in beeltenis straffen.

Effiler, (v. a.) *De draaden ergens uittrekken*; *s'effiler*, (v. r.) *uitraaffelen*, los gaan; *visage effilé*, schraale, magere tronie; *cou effilé*, dunne balse.

Effilure, (f) *Uittrekking*, *uitfaazeling*.

Effioler (v. a.) *le bled*, het groene koren, als het te weelig groeit, stompn.

Effannué, ée (adj.) *Cheval effannué*, een paerd dat den bek afgereeden is.

Effanquer, (v. a.) *Afmatten*, afdryven.

Effleurer, (v. a.) *De bloem weg neemen*; *ligt quetzen*, enz.; *le coup n'a fait qu'effleurer la peau*, de schoot heeft slegts de huid geschaafd; *effleurer une matière*, eene zaak maar even aanroeren.

Effluxion, (f) *Omflag*, omkeering (by *Vrouwen*).

Effondrement, (m) *Uitspitting* (f).

Effondrer, (v. a.) *Uitspitten*, uitgraaven; *gevoegte of visch schoon maaken*, reinigen; *effondrer du drap*, laken al te sterk spannen.

Effondrilles, (f. pl.) *Grond-sop*, zinkzel; *kiel-water*.

Efforcer, (v. n.) *s'efforcer*, (v. r.)

Zich bemoeijen, aangelegen laten leggen, beyyeren; je me suis efforcé de, ik heb myn best gedaan om enz.

Effort, (m) Pooging, streeping; faire les derniers efforts, zyn uiterste vlyt, kragt aanwenden; cheval qui a pris un effort, een paerd dat zich verrekt heeft.

Effraction, (f) Opbreeking, inbrekking.

Effrayant, ante (adj.) Verschrikkend, verschrikkelyk.

Effrayer, (v. a.) Verschrikken, verwaard, bang maaken.

Effréné, ée (adj.) Ongerégeld, toomloos, wild; licence effrénée, dolzinnige moedwil; avarice effrénée, buitenspoorige gierigheid.

Effrénement, (adv.) Toomlooslyk, dolzinniglyk.

Effriter, (v. a.) Eenem akker uitmergelen, pynigen.

Effroi, (m) Schrik, ontfeltenis, vreeze (f).

Effronté, ée (adj.) Onbeschaamd; un effronté, een schaamteloos mensch.

Effrontement, (m) Onbeschaamdelyk.

Effronterie, (f) Onbeschaamdheid.

Effroyable, (adj.) Verschrikkelyk, yffelyk.

Effroyablement, (adv.) Verschrikkelyk; dépenser effroyablement, yffelyk, geweldig veel verteeren.

Effumer, (v. a.) Iets ter loops afschetzen, schilderen.

Effusion, (f) Uitstorting, uitgieting; effusion de sang, de bile, bloedstorting; overlooping van gal; effusion de cœur, uitstorting, opening des harten.

E'gaiement, (m) Verbeuging, lustigheid.

E'gal, ale (adj. & subst.) Gelyk, effen; deux choses égales, twee gelyke dingen; Dieu n'a point d'égal, God heeft geen gelyk; chemin égal ou uni, een gelyke weg; cela m'est égal, dat is my 't zelfde; humeur égale, eensgezind gemoed, inborst; il est son égal, hy is zyn gelyk; à l'égal (en comparaison) de cela, in vergelyking van dat; traiter d'égal à égal, gelyk tegen gelyk handelen.

E'galement, (adv.) Gelykelyk.

E'galement, (m) Vergelyking.

E'galer, (v. a.) Effenen, gelyk maaken, venaaren; la mort égale tous les hommes, de dood maakt de menschen gelyk; égaler la vertu d'Alexandre, de dapperheid van Alexander gelyk komen; s'égaler (v. r.) à quelqu'un, zich met iemand gelyk stellen.

E'galisation, (f) Vereffening, gelykstelling.

E'galiser (v. a.) les partages, de verdeelingen gelyk maaken, (in Rechten).

E'galité, (f) Gelykheid, effenheid, evenredigheid.

E'galures, (f. pl.) Witte plekken op den rug eener Valk.

E'gard, (m) Achtting, eerbied; opzigt; avoir égard pour quelcun, agting voor iemand hebben; avoir égard au temps, à son honneur, den tyd aanzien, zyn eer in agt nemen; en user mal à l'égard de quelcun, ten opzichte van iemand qualyk handelen; à votre égard, ten uwen opzichte; en égard, aiant égard que, overwegende dat.

E'garé, ée (adj.) Verdwaald; verlegd, verleid; brébis égarés, verdwaalde schaapen; papiers égarés, verlegen papieren; des yeux égarés, verwilderde oogen; il a l'esprit égaré, zyn verstand is op den hol.

E'garement, (m) Afkwaaling, doolging (f); kwaad gedrag (n).

E'garer, (v. a.) Doen doolen; van den rechten weg afbrengen; vervoeren; égarer quelque chose, iets verliezen, verleggen; s'égarer, (v. r.) verdwaalen, van zyn zynen weg afraaken; zich vergiffen; aan 't suffen raaken.

E'garoté, (adj.) Cheval égaroté, paerd dat aan de schoft bezeerd is.

E'gaudir, (v. n.) (oud w.) (Zie se Réjouir).

E'gayé, ée (adj.) Verbeugd, verblyd.

E'gayer, (v. a.) Verbeugen, vervrolyken; égayer l'esprit, den geest verbeugen; égayer un discours, eene reden smaakelyk maaken; égayer un arbre, een boom dunnen, lucht geeven; s'égayer, (v. r.) zich vervrolyken.

EGI. EGL. EGO. EGR.

E'gide, (f) *Schild van Jupiter en Minerva* (n).

E'glantier, (m) *Een Eglantier, of wilde Roozen-boom.*

E'glantine, (f) *Wilde roos, Eglantier-bloem.*

E'glise, (f) *Eene Kerk; vergadering d. r geloovigen; homme d'église, een kerkelyke, geistelyke; cour d'église, kerkelyk gerechts-hof; église cathédrale, de hoofd-kerk; église visible, invisible, militante, triomphante, primitive, de zichtbaare, onzichtbaare, stiydende, zegenprekende, eerste kerk.*

E'glogue, (f) *Herders-zang.*

E'goger, (v. a.) *Van eene huid de ooren en het eind van de staart affnyden, (by Leërbereiders).*

E'gohine, (f) *Een band-zaag.*

E'gorger, (v. a.) *De keel affnyden; vermoorden, om hals brengen.*

s'E'gouiller, (v. r.) *Zich zelven overschreeuwen, heesch schreeuwen.*

E'gouffier, (v. a.) *Pellen. (Zie E'cosfer).*

E'gout, (m) *Een riool, vuilnis-zyp* (n); *afdrop, afloop van een dak; gootsteen.*

E'goutter, (v. n.) *Uitlekken; égoutter la vaisselle, vaatwerk laten uildruipen, droogen.*

E'gouttoir, (m) *Rooster om iets op af te laten druipen.*

E'grainer, (v. a.) *(Zie E'gréner).*

E'grapper, (v. a.) *Druiven afplukken.*

E'gratigner, (v. a.) *Met de nagels krabben.*

E'gratigneur, euse (m. & f.) *(Zie Découpeur).*

E'gratignure, (f) *Krab, schrap, schraam met de nagels.*

E'gravillonner, (v. a.) *Orangekassen enz. met nieuwe aarde voorzien.*

E'grenée, (adj.) *E'toffe égrenée, oningepakte stoffe.*

E'grener, (v. a. & n.) *Het zaad uit de gewassen haalen enz.; ce cou-teau égrene, dat mes schaaft, breekt af; s'égrener, (v. r.) uitkorlen, uitvallen.*

E'grillard, arde (adj. & subst.) *Vrolyk, lustig, levendig; een kortswy-lige suak.*

EGR. EGU. EH. &c. 245

E'grieu, (m) *Rooster, tralie in een vyer.*

E'griser, (v. a.) *Twee diamanten tegen malkanderen wryven, (by Juweliers).*

E'grisoir, (m) *Doosje om de dia-mant-poeder in te bewaaren* (n).

E'grugeoire, (f) ou E'grugeoir, (m) *Zekere wyzel om het zout in syn te stampen* (m); *noot-raspje* (n).

E'gruger, (v. a.) *Zout, enz. stampen, syn maaken, verbryzelen.*

E'grugeure, (f) *Het geen gekneust, verbryzeld is* (n).

E'guée (v. a.) *du linge, linnen uitspoelen.*

E'gueuler, (v. a.) *De hals van een flesch breeken; s'égueuler, (v. r.) zich overschreeuwen.*

E'guilleter (v. a.) *les canons, het gescht overal wel vast maaken, (zee w).*

Eh! (interj.) *Ach! och! eh bien! wel nu! eh non! och neen!*

E'hanché, ée (adj.) *Ontheeft.*

E'herber, (v. a.) *Wieden, het onkruid uitroeijen, (beter Sarcler).*

E'honté, ée (adj.) *Schaamteloos.*

E'houper, (v. a.) *De boomen af-toppen.*

E'jaculation, (f) *Uitschietsing, uitspuiting (in Heel- en Ontleedk.).*

E'jaculatoire, (adj.) *Uitschietsende, uitspuitende (in Heel- en Ontleedk.); prière éjaculatoire, zielzugtend ge-bed.*

E'jaculer, (v. a.) *Uitwerpen, uitschietsen (in Heel- en Ontleedk.).*

E'jamber (v. a.) *le tabac, den tabak streepen.*

E'laboration, (f) *Vlytge beürbeiding.*

E'labouré, ée (adj.) *Sang bien élabouré, wel gekookt bloed; ouvrage bien élabouré, wel uitgewerkte arbeid.*

E'laguer (v. a.) *un arbre, de over-tollige takken uit een boom snoeijen.*

E'laiser, (v. a.) *Muntstakken gelyk maaken.*

E'lan, (m) *Een E'land (zeker wild dier).*

E'lan, (m) *Schielyke sprong, uitschietsing; uitwerping, svingering; heftige trek, neiging tot iets.*

E'lancement, (m) *Schielyke beweeging,*

ging, uitschieting, uunwerping; élan-
cément de cœur, zugt, uitgang des
harten; élançement de douleur,
steeking, klopping, schieting van pyn;
élançement, vooruit steeking, vooruit
schieting van iets (in Bouwk.).

E'lancer (v. a. & n.) des traits,
Pylen uitschieten, werpen; wegslingeren;
élançer des cris, schreeuwen, ge-
schreeuw uitgeeven; le doigt m'élan-
ce, de vinger steekt my; s'élançer,
(v. r.) uitschieten enz.; un lion s'é-
lança sur lui, een leeuw schoot op
hem uit; il s'élança dans l'onde, by
schoot, sprong in 't water; cheval é-
lancé, een mager rank paerd; hom-
me élançé, een magere spiering, lan-
ge lenden (boert. w.).

E'largir, (v. a.) Wyder, breeder
maaken, verwyden, uitstrekken; é-
largir un habit, een kleed uitleggen,
wyder maaken; élargir un prison-
nier, een gevangene op vrye voeten
stellen; s'élargir, (v. r.) wyder, uit-
gestrekter worden.

E'largissement, (m) Verwyding;
uitzetting, uitlegging (f); ontslag van
eenen gevangenen (n).

E'largissure (f) d'un habit, uit-
legging van een kleed.

E'lasticité, (f) Uitzetting, opspan-
ning, veërkracht.

E'lastique, (adj.) Dat eene uitzet-
tende kracht, veërkracht heeft.

E'lecteur, (m) Een Keurvorst.

E'lectif, ive (adj.) Verkiebaar.

E'lection, (f) Keuze, verkiezing.

E'lectorale, (adj.) Keurvorstelyk.

E'lectorat, (m) -Keurvorstschap;
keurvorstendom.

E'lectrice, (f) Keurvorstin.

E'lectricité, (f) Aantrekkende
kracht.

E'lectrique, (adj.) Aantrekkend.

E'lectrifier, (v. a.) Eleëtrifiseren.

E'lectuaire, (m) Een slik-genees-
middel (n).

E'légamment, (adv.) Cierlyk,
fraai.

E'légance, (f) Cierlykheid, zuiver-
heid, welsprekendheid.

E'legant, ante (adj.) Cierlyk, wel-
spreekend; discours élégant, eene
cierlyke redenvoering.

E'légiaque, (adj.) Vers élégiaques,
treur-dichten.

E'légie, (f) Treur-zang (m), treur-
dicht (n).

E'léger, (v. a.) Lysfen schaaven
(by schryn w.).

E'lément, (m) Hoofst-stof (f) Elé-
ment (n); les éléments d'une scien-
ce, de eerste beginzelen van eene
konst; être dans son élément, in
zyn schik of élément zyn; élément
liquide, de zee; (by Poëten)

E'léphant, (m) Olifant of ele-
fant; faire d'une mouche un élé-
phant, van een scheet een donderslag
maaken (boert-w.); eene zaak wakker
vergrooten.

E'léphantique, (adj.) Elefantisch.
E'lese. (Zie Alaïse).

E'lévation, (f) Verheffing, verhoog-
ging; hoogte; opheffing; depuis son
élévation, zedert zyne verheffing;
élévation d'un bâtiment; hoogte
van een gebouw; élévation de l'Hos-
tie; opheffing van de Hosty (in de R.
Kerk); élévation de style, hoogdra-
vendheid van styl; élévation de
courage, kloekmoedigheid, éléva-
tion du Cœur, opheffing des har-
ten; élévation du pôle, pools
hoogte.

E'lévatoire, (m) Een ophaalder der
beenen (Heelm. werkt.).

E'élève, (m) Een leerling; Voedster-
ling.

E'levé, ée (adj.) Verheven, ver-
hoogd; opgevoed; enz. lieu élevé,
verheeven plaats; élevé en dignité,
tot aanzien verheven; bien ou mal
élevé, wel of qualyk opgebracht; poulx
élevé, sterke pols.

E'lèvement, (m) Verheffing (f);
(weinig gebr.).

E'lever, (v. a.) Verheffen, verhoog-
gen; opligten; opheffen; opvoeden;
élever les yeux, d'oogen om hoog
heffen, élever sa voix, son cœur à
Dieu, zyne stem, zyn hart tot God
verheffen; élever une muraille,
eene muur optrekken, opregten; éle-
ver un obélisque, une statue, eene
gedenk-naald, of zuil, standbeeld op-
rigten; le soleil élève les vapeurs,
de zon trekt de dampen op; la fortune

ELE. ELI.

ne l'a élevé, het geluk heeft hem verheven; élever des enfants, des oiseaux, kinderen, vogels opvoeden, opkweken, opbrengen; élever des arbres, boomen aankweken, s'élever (v. r.) zich verheffen, om hoogseigen; item hoogmoedig worden; s'élever contre son prince, tegen zynen vorst opstaan, weerspannig worden, rebel-leeren; il s'éleva une furieuse tempête, daar ontfond, verhoef zich een geweldige storm; s'élever, (zee w.) van laager wal in de diepte koomen; s'élever, opzwellen oploopen.

E'levure, (f) Een puist, blaar, blein, opzwellung.

E'lider, (v. a.) Eene letter uitslaaten, verzuigen (in spr. k.).

E'ligibilité, (f) Verkiesiykheid.

E'ligible, (adj.) Verkiesbaar.

E'limer, s'élimer, (v. n. & r.) (meest gebr. in de t'zamengest. tyden, als:) cette étoffe s'est d'abord élimée, die stoffe is terstond versleeten, afgedraagen.

E'lingue, (f) Een leng, sirop die men om een pak slaat, dat men ophys-sen wil

E'linguet, (m) Een pal om een spil mee te stoppen.

E'lire (v. a.) un Roi, een' Koning verkiezen.

E'lifées, (adj. m. pl.) les champs élifés, d'Elizéische velden (verdigt Parady's der Heidenen).

E'liser (v. a.) une pièce de drap, een stuk laken by de zelfkant trekken om het gelyk te maaken.

E'lision, (f) Uitslaating eener letter (in spraak k.).

E'lite, (f) 't Uitgelezene (n); gens d'élite, uitgelezen volk; l'élite des troupes, uitgelezene manschap.

E'lixation, (f) Afzieding, afkooking (by Apoth.).

E'lixir, (m) Uittrekzel (n); (élixir by Apoth.)

Elle, (pronom.) Zy; elle est, zy is.

Ellébore, (m) Nieskruid; (n).

Ellipse, (f) Uitslaating van een woord (in spraak.); een eirond (in meerk.).

Elliptique, (adj.) Eirond, ovaal.

ELM. ELO. ELU. &c. 247

Elme, (m) Le feu St. Elme, zek-ker lucht-teken dat zich zomtyds na eenen storm op de scheepen vertoond.

E'locher, (v. a.) iets dat met de wortel houd heen en weer schudden, wiggelen.

E'locution (f) claire & nette, klare en zuivere uitspraak.

E'loge, (m) Lof-éden, lofsuiting (f).

E'logiste, (m) Lof-rédenaar of of-felder.

E'loigné, ée (adj.) Afgelegen, ver-wyderd; je suis bien éloigné de le croire, ik ben 'er verre van af het te gelooven.

E'loignement, (m) Afgelegenheid, verwydering, vérheid (f).

E'loigner (v. a.) d'un lieu, van een plaats verwyderen, verre wegzen-den; éloignez cette chaise du feu, schuift die stoel van 't vuur af; s'é-loigner, (v. r.) zich weg maaken; voortzeilen; zich van iets vreemd hou-den.

E'logation, (f) Afstand van de eene planeet tot de andere.

E'longer, (v. a.) Een krygs-vloot uitsprekken, uitbreiden.

E'loquemment, (adv.) Met wel-sprekendheid.

E'loquence, (f) Welsprekendheid.

E'loquent, ente (adj.) Welspre-kend, cierlyk.

E'lu, (m) Een uitverkorene; item Commissaris der schatting in Frankryk.

E'lu, ue (adj.) Verkoren, verkozen.

E'luder, (v. a.) Te leur stellen; é-luder une proposition, eene voor-stelling met list ontwyken; Alexandre en coupant le noeud gordien éluda l'oracle, Alexander de gordiaansche knoop doorbakkende, vrydelde de god-spraak.

E'lyfées. (Zie E'lifées).

E'mail, (m) Smalt (zekere blaauwe verf, blaauwfel); peindre en émail, in brandverf schilderen; l'émail des prez, de bloem-cieraad der velden.

E'mailler, (v. a.) Brand-schilderen, doorslammen, shakeeren, met ver-scheide kleuren versieren, émailjeeren.

E'mailleur, (m) Brand-verf-schilder, émailjeerder.

E'maillure, (f) Emaileering.

E'manation (f) du St. Esprit, uitvloeiing, uitgang van den H. Geest.

E'mancipation, (f) Ontslag uit de voogdy (n) (in Rechten).

E'manciper, (v. a.) Vrymaaken, vrystellen, van de voogdy ontslaan; s'emanciper, (v. r.) te veel vryheid neemen, uit den band springen.

E'mané, ée (adj.) Afgevoloid, émané du Ciel, van den Hemel afgeaald.

E'maner, (v. n.) Afdaalen, zyn oorsprong neemen; la vertu divine émanoit de notre Seigneur, de Goddelyke kragt ging uit van onzen Heere.

E'margement, (m) Het tékenen (n) op den rand eener rekening.

E'marger, (v. a.) Op den rand tékenen, (in Reek.).

E'mariner, (v. a.) De visch-netten met zink-lood voorzien.

E'masculer, (v. a.) Ontmannen.

E'mbaouiner, (v. a.) In slaap wiegen, met schoone woorden omleiden.

E'mbaillonner. (Zee Bâillonner).

Emballage, (m) Inpakking (f); pak-toon (n).

Emballer, (v. a.) Inpakken, pakken; zwetzen, opnyden.

Emballeur, euse (m. & f.) Een pakker; zwetzer, klugt-verteller, versteller.

Embarbé, (adj.) Gebaard.

Embardeur, (v. a.) Afhouden, geeren, (zee w.)

Embargo, (m) Beslag op scheepen; mettre un embargo, in beslag neemen, (zee w.)

Embarqué, ée (adj.) Ingescheept.

Embarquement, (m) Afscheeping, inscheeping; verbintenis, inlating (f).

Embarquer, (v. a.) Inscheepen; vous m'avez embarqué dans une mechante affaire, gy hebt my in eene quaa-de zaak ingewikkeld; s'embarquer, (v. r.) te schep gaan; zich ergens inleiden, inwikkelen; s'embarquer sans biscuit, zonder de noodige middelen te ondernemen, (spr. w.)

Embarras, (m) Verwarring, moeilijkheid; onsteltenis, schrik, verlegenheid; jeter quelqu'un dans l'embar-

ras, iemand in verlegenheid brengen; se tirer d'embarras, zich ergens uitredde.

Embarrassant, ante (adj.) Verdrietig, moeilijk.

Embarrassé, ée (adj.) Ontfeld, versbrikt, verlegen; être embarrassé de sa personne, met zich zelfs geen raad weten, verlegen zyn; avoir la tête embarrassée, het hoofd bezet hebben; discours embarrassé, eene verwarde reden.

Embarrasement, (m) Belemmering, verwarring (f).

Embarrasser, (v. a.) Hinderen, beletten, verveelen; cela l'a fort embarrassé, dat heeft hem veel werks gegeven; cela vous embarrasse, dat verveeld of hindert u; embarrasser une affaire, eene zaak verwarren; s'embarrasser, (v. r.) zich inlaten; belemmerd staan; il s'embarrasse de tout, voor de geringste zaak staat hy verlegen; s'embarrasser dans quelque affaire, zich in eene zaak inwikkelen; sa tête s'embarrasse, hy word lichthoofdig; je ne m'embarrasse de rien, ik kreun my nergens aan.

Embarrer, (v. n.) s'embarrer, (v. r.) Cheval qui s'est embarré, een paerd dat over de landier-boom gesprongen is.

Embassade. (Zie Ambassade).

Embassement, (m) Grondslag onder een huis.

Embataillonner, (v. a.) In Bataillons vormen, schikken.

Embâter, (v. a.) Zadelen, het pakzadel opleggen.

Embâtonné, (adj.) Met stokken gewapend, (oud w.)

Embattage, (m) Het bestaan der wielen met yzere banden (n).

Embattes, (m. pl.) Passaat-winden.

Embattre (v. a.) les rouës, wielen met yzere banden bestaan (by Smits).

Embachage, (m) Bestelling van een knegt op een winkel (f).

Embaucher, (v. a.) Een knegt op een winkel besteden (gemeenlyk van Schoenmaakers verstaan); item jong volk tot den krygsdienst vervoeren.

Embauteur, euse (m. & f.) Een

EMB.

besfeeder; item een verleider, ziel-verkooper.

Embaumement, (m) *Balzeming* (f).

Embaumer, (v. a.) *Een ligchaam balzemen; iets een lieflyke geur, reuk geeven.*

Embéguiner, (v. a.) *Het hoofd verbinden, toelollen; s'embéguiner de quelque chose, iets in den kop krygen, van ingenoomen worden.*

Embelle, (m) *Hals, kuil van een fchip.*

Embellir, (v. a. & n.) *Opfchikken, optieren; hoe langer hoe fchoonder worden; embellir une maison, een huis opfchikken; elle embellit tous les jours, zy word hoe langer hoe fraayer.*

Embellissement, (m) *Opfchikking* (f), *cieraad, verciersel* (n).

Emberloquer, (v. a.) *Iemand ergens van ingenomen doen zyn, (gem. w.) s'Emberlucoquer, (v. r.) Ergens voor ingenoomen zyn, (gem. w.)*

Embefas, (m) *Twee aazen (in 't kaartfpil).*

Embefogné, ée (adj.) *Vol bezigheid zyn.*

Emblaver, ou emblayer, (v. a.) *Bezaaijen (beter ensemencer).*

Emblayure, (f) *Bezaaid land* (n).

Emblée, d'emblée, (f) *Met den eerften aanval, by overrompelling; prendre une ville d'emblée, eene fad stormender hand, of by verraffing inneemen.*

Emblématique, (adj.) *Zinnebeeldig.*

Emblème, (m) *Zinnebeeld* (n).

Embler, (v. a.) *Steelen, behendig wegneemen.*

Emblir, (v. a.) *Een groote plaats befaan, (zee w.)*

Emblure, (f) *Bezaaid land* (n).

Embodinare, (f) *Anker-roering, woelzel, (zee w.)*

Emboire, (v. a.) *Inzuigen, zyn glans verliezen (by Schild.).*

Emboiser, (v. a.) *Met zoete woorden overreden; leugens vertellen, (gem. w.)*

Emboiseur, eufe (m. & f.) *Misleider, zweezer; leugenaarfier.*

Emboitement, (m) *Sluiting, in een woeging der beenderen (in Ontleedk.)* (f).

EMB.

249

Embolter, (v. a.) *In doozen doen; iets ergens invoegen, infchieten; s'embolter, (v. r.) in malkanderen fchieten, paffen.*

Emboiture, (f) *Sluiting, t'zamenwoeging; fchenkel van een wagen-as.*

Embonpoint, (m) *Friſchheid des ligchaams; avoir de l'embonpoint, welvaarende zyn.*

Embordurer, (v. a.) *In een lyft zetten.*

Emboffure, (f) *Faire une emboffure au cable, fprenkels, fplitzen op de touwen zetten, (zee w.)*

Embouchement, (m) *Het leggen van het gebit in den mond van een paerd* (n).

Emboucher, (v. a.) *Een paerd het gebit in den mond leggen; emboucher une trompette, een trompet aan den mond brengen; emboucher quelqu'un, iemand onderregten; s'emboucher (v. r.) en mer, zich in zee ontlaffen (van rivieren gez.).*

Erabouchoir, (m) *Schoenmakers laarzen-leef.*

Embouchure, (f) *Het gebit van een paerd; mondſtuk aan een blaasſpeeltuig* (n); *embouchure de canon, de fourneau, de mond van een geſchut, van een ſtook-oven; embouchure de riviere, mond, uitloop van eene rivier; embouchure de chandelier, pyp van een kandelaar.*

Embouclé, ée (adj.) *Gegespd (in Wapenk.).*

Embouer, (v. a.) *Beflyken, bemodderen (gem. w.); (beter enduire de boue).*

Embouquer, (v. n.) *Eene zee-engte inzeilen, (zee w.)*

Embourbé, ée (adj.) *In de modder gezakt; jurer comme un chartier embourbé, vloeken als een Krygsheld (ſpr. w.)*

Embourber, (v. a.) *In de modder, in het flyk ſmyten; s'embourber, (v. r.) zich bemodderen, in de modder zakken; s'embourber dans le vice, in de zonden verſmooren; s'embourber dans une affaire, zich aan eene zaak verſlingeren.*

Embourer, (v. a.) *Iets met ſcheerhair vullen, opſtoppen.*

Embourrure, (f) *Vulzel, bekleed-zel* (n).

Emboursement, (m) *In de zak steeking* (f).

Embourser, (v. a.) *In de beurs, in de zak steeken.*

Embouffure (f). (*Zie Emboffure*).

Emboutir, (v. a.) *Een stuk zilver stampen, dryven; ouvrage embouti, gedreeven arbeid.*

Embraquer, (v. a.) *Een touwt'huis baalen (zee w.), dat is, styf aanhaalen.*

Embrasement, (m) *Brand* (m); *op-roer, muiltory* (f); *afneeming, wyder maaking der kozynen van een deur of vengster, van binnen, om meer licht te bekomen.*

Embraser, (v. a.) *Verbranden, in brand steeken; ontfleeken; s'embraser, (v. r.) in brand raaken, vuur vatten; vos beaux yeux m'embrasent, uwe schoone oogen ontfleeken my; embraser, deur- of vengster-kozynen van binnen afsteeken, wyder maaken, om meer licht te doen invallen.*

Embrassade, (f) *Omhelzing, omarming.*

Embrassement, (m) *Omhelzing* (f).

Embrasser, (v. a.) *Omhelzen; omarmen; omvatten; embrasser la vertu, de deugd omhelzen; ce livre embrasse bien des choses, dat boek beheld, bevat veele dingen; embrasser le parti de quelcun, iemands zyde kiezen; embrasser une affaire, eene zaak onderneemen; l'océan embrasse toute la terre, de zee omringd de gantsche aarde; qui trop embrasse, mal étreint, die te veel onderneemt, slaagd kwalijk (spr. w.).*

Embrasure, (f) *Een bind-hout of zware beugel.*

Embrasure, (f) *Een schietgat in een muur; embrasure de porte ou de fenêtre, schuinsheid in een raam om een deur of vengster wyder open te kunnen zetten en meer licht te maaken; embrasure de fourneau, gat van een slook-oven, waar in men den hals van de kolf zet.*

Embrenner, (v. a.) *Beschyten, befronten, bekakken, (gem. w.).*

Embrevement, (m) *Invoezing, inspreking* (f) (*in Bouwk.*).

Embrevé, (v. a.) *Een stuk hout in een ander inschieten, insponden.*

Embrion. (*Zie Embryon*).

Embrocation, (f) *Kruider-bad voor eenig deel des ligchaams; item het inwryven van dien.*

Embrochement, (m) *Het aan 't spit steeken.*

Embrocher, (v. a.) *Aan 't spit steeken; (figuurl.) aan den dégen rygen.*

Embrouillement, (m) *Verwarring* (f).

Embrouiller, (v. a.) *Verwarren, verbrodden; embrouiller une affaire, een zaak in de war helpen.*

Embruiner, (v. a. & n.) *Door de mot, ryp beschadigen, beschadigd worden.*

Embrumé, ée (adj.) *Temps embrumé, mistig, mottig weêr, een dikke lucht; terre embrumée, een benéveld land (zee w.).*

Embruncher, (v. a.) *Invoegen, inspreken, insponden (by Timmerl.).*

Embrunir, (v. a.) *Bruin schilderen, bruin maaken.*

Embryon, (m) *Ongeborene vrugt; onrype vrugt* (f); *item een onderblyfzel* (n).

Embu, ue (adj.) *Ingezoogen (by Schilders).*

Embûches, (f, pl.) *Hinderlaagen; dresser des embûches, hinderlaagen leggen.*

Embûcher, (v. n.) *Weg schuilen in een bosch.*

Embûsser, (v. a.) *Zich in een kolder steeken.*

Embuscade, (f) *Hinderlaag.*

s'Embusquer, (v. r.) *Zich in een hinderlaag verbergen.*

Embut, (m) *Trogter, (Entonnoir is beter).*

E'mender. (*Zie Amender*).

E'meraude, (f) *Smaragd, (zeker edel gesteente).*

E'mergent, ente (adj.) *L'an émergent, het jaar der opkomst van iets.*

E'meri, (m) *Een amaril-sfeen.*

E'mérillon, (m) *Een Smærle, Steenvalk (zekere kleine Roofvogel); item Touwstaagers wiel.*

E'merillonné, ée (adj.) *Frisch, levendig van kleur.*

E'mérité, (adj.) *Professeur émérité, hoog-*

EME. EMI. EMM.

hoog-leeraar die wegens zyne hooge jaaren of andere gebreken, zyn ampt niet langer kunnende bekleeden, echter daar van de inkomsten nog geniet; un *émérité*, een die uitgedienst heeft.

Emerſion, (f) Voor den dag koming, als van een verduijſterde ſterre die te voorschyn komt.

E'merveiller, (v. a.) Verbaast ſtaan; s'émervéiller, (v. r.) zich verwonderen, (gem. w.).

E'métique, (adj.) Dat braaking verwekt.

E'métique, (m) Braakmiddel (n).

E'meute, (f) Oproer, oploop (m), rumoer (n).

E'meutir, (v. n.) Den drek loozen, (Valken. w.).

E'mier, (v. a.) Kruimelen, brokkelen.

E'mietter. (Zie E'mier).

E'mincer, (v. a.) Dun maaken.

E'minement, (adv.) Voortreffelyk, niſſeekender wyze.

E'minence, (f) Hoogte; uitmuntenheid; item tytel eenes Kardinaals; l'ennemi ſe poſta ſur une éminence. de vyand poſteerde zich op eene hoogte.

E'minent, ente (adj.) Hoog; voortreffelyk; lieu éminent, een hooge plaats; qualité éminente, hooge ſtaat; rang éminent, verheven rang; péril ou danger éminent, (imminent) of, dreigend gevaar.

E'minentiſſime, (adj.) Allervoorreffelykſte.

E'mir, (m) Naam der nakomelingen van Mahomet.

E'miſſaire, (m) Een uitgezondene; uitzendingeling; een verſpieder; un émiſſaire de Satan, een werktuig des Satans.

E'miſſion, (f) Uitzending; uitzending; l'émiſſion des rayons, d'uitſchieting, uitkooming der ſtraalen.

Emmaigrir, (v. a.) Vermageren, mager maaken.

Emmalloter, (v. a.) Bakeren, in de luuren doen.

Emmanchement, (m) Steel, of, begt inmaking (f).

Emmancher, (v. a.) Een begt of ſteel ergens aan maaken.

EMM. EMO. 251

Emmancheur, (m) Een begt-, of, ſteel-maaker.

Emmanequiner, (v. a.) Jonge boomen in mandens zeiten en te pooten.

Emmantelé, ée (adj.) In eenen mantel togeſtommeld, togeſlommeld; corneille emmantelee, een bonte kraai.

Emmariné, (adj.) Homme emmariné, een man tot de zee gewent.

Emmariner (v. a.) un vaiſſeau, een ſchip bemannen.

s'Emmarquifer, (v. r.) Zich Markgraaf laten noemen.

Emménagement, (f) Huis-ſtoffering, oprigting eener huisbouding (f).

Emménager, (v. a.) Een huis ſtoffſeeren; eene huisbouding opregten; s'emménager, (v. r.) zich met buisraad voorzien, zich in eene huisbouding zetten.

Emmener, (v. a.) Wegvoeren, weg-leiden, meê voeren, mede neemen; il m'emmenoit avec lui, hy nam my met zich.

Emmenotter, (v. a.) Boeijen, kluis-teren, paternosters aandoen.

Emmeubler, (v. a.) Iemand buisraad verkoopen, leenen.

Emmieller, (v. a.) Toemaaken met honing; honing om den mond ſmeeren, zoere woorden geeven.

Emmiellure, (f) Honing-zalf (voor paerden).

Emmitouſer, (v. a.) (oud w.) s'emmitouſer d'un manteau, zich met een mantel warmtjes tobakeren.

Emmitrer (v. a.) un Evêque, eenen Biſſchop myteren.

Emmonceler, (v. a.) Ophoopen. (Zie Amonceler).

Emmortoiſer, (v. a.) In een groef inſteeken, indryven (in Bouwk.).

Emmotté, ée (adj.) Arbre emmotté, een boom wiens wortelen nog niet aarde bezet zyn.

Emmuſeler, (v. a.) Muilbanden; mettre une muſeliere.

E'moëller, (v. a.) Het merg uitdoen.

E'moi, (m) (oud w.) Vreeze, kommer (f).

E'mollient, iente (adj.) Remède émollient, verzagend geneesmiddel.

E'mo:

252 EMO. EMP.

E'molument, (m) *Nut, voordeel* (n).
E'monitoire. (Zie E'manatoire).
E'monde, (f) *Drek der Roofvo-*
gels (m).

E'monder (v. a.) *un arbre, eenen boom opschietjen.*

E'mondes, (f. pl.) *Afgesnoeide tak-*
ken.

E'moragie. (Zie Hemorrhagie).

E'morceler, (v. a.) *Aan stukjes breeken; émorceler une terre, eenen akker in kleine deelen verdeelen.*

E'motion, (f) *Ontroering, ont-*
stellenis; beroerte; cela me donna
quelque émotion, dat gaf my eenige
ontstellenis; exciter, affoupir des
émotions, beroertens verwekken, stil-
len; avoir encore quelque émo-
tion, nog eenige verheffing van koorts
hebben.

E'motter, (v. a.) *De kluiten bree-*
ken, in stukken slaan.

E'moucher (v. a.) *un cheval, een*
paerd van de vliegen redden; émou-
cher, (boers. w.) geesselen, slaan.

E'mouchette, (f) *Vliegen-kleed*
der paerden (n).

E'mouchoir, (f) *Vliegen-lap,*
waaijer (m).

E'moudre (v. a.) *un couteau &c.,*
een mes slypen.

E'mouleur, ou, *gagne-petit, (m)*
Slyper, schaars-slyper, sloop-schaars-
mes.

E'molu, ue (adj.) *Gesleepe; il en*
est tout frais émolu, by is 'er verscb
op afgerigt.

E'mousser, (v. a.) *Stomp, of bot*
maaken; é mousser la pointe, de
punt stomp maaken, afbreeken; é mousser
un canif, een penne-mes bot maaken;
la trop grande étude é moussé l'es-
prit, de al te groote studie maakt de
geest, bot verstand stomp; s'é mousser,
(v. r.) bet worden.

E'mousser, (v. a.) *Het mos afdoen.*

E'mouvoir, (v. a.) *Beweegen, be-*
roeren, ontroeren; é mouvoir les
passions, de hartstogten gaande maa-
ken; s'é mouvoir, (v. r.) zich bewe-
gen, ontroeren, ontstellen; onstuimig
worden (als de zee).

Empailler, (v. a.) *Iets met stoo-*
damullen, bestoppen, pakken.

EMP.

Empailleur, euse (m. & f.) *Stop-*
per, stoelen-maater; matster.

Empalement, (m) *Spitting, spit-*
zing (f).

Empaler, (v. a.) *Aan een paal*
spitten.

Empan, (m) *Een' span* (f), (zeke-
re lengte).

Empanacher, (v. a.) *Met een' vé-*
der-bos of pluim vercierren; (figuurl.)
hoornen opzetten.

Empané, ée (adj.) *Marteau em-*
pané, hamer die aan de eene zyde
scherp is.

Empanner, (v. a.) *Een schip kiel-*
haalen, op zy haalen.

Empanon, (m) *Bindhout, dwars-*
balk.

Empaqueter, (v. a.) *Inpakken, op-*
pakken.

Emparagé, ée (adj.) *Met zyns ge-*
lyk gepaard (woord in Anjou gebr.).

Empar'cher, (v. a.) *Vreemd vee*
dat men op zynen akker vind in pand
neemen.

Emparer, s'emparer (v. r.) *d'u-*
ne ville, eene stad bemagtigen, in-
neemen; s'emparer de l'esprit de
quelcun, zich van iemands gemoed
meester maaken.

Empasteler, (v. a.) *Wolle stoffen*
met pastel of weed verwen.

Empatement, (m) *Grondslag, voet*
van een gebouw, wal, muur enz. béd-
ding (f) *van een kraan.*

Empâter, (v. a.) *Met deeg of pap*
befmeeren; met versdik oversryken.

Empâter, (v. a.) *Speeken in een*
wiel steeken; verscherpen; dat is: 2
stukken hout tegen malkander voegen,
(in Scheepsb.).

Empâtüre, (f) *Verscherving, (in*
Scheepsb.).

Empaumer, (v. a.) (gem. w.) *Met*
de vlakke hand slaan, vatten, grypen,
drukken; empaumer une affaire, eene
zaak met ernst aangrypen; empaumer
l'esprit de quelcun, iemand geheel
inneemen, by de neus leiden; empa-
umer un soufflet, een' muilt-peer gee-
ven.

Empaumure, (f) *Het binnenste van*
een handschoen; het gewigt of de boe-
rens van een hert.

Em.

EMP.

Empeau, (m) *Oculeer-rvs.*

Empêchement, (m) *Belet, belêtzet (n), verbinding (f).*

Empêcher, (v. a.) *Beletten, verbinderen, ophouden, tegenhouden; le voilà bien empêché! hoe is zoo vol bezigheeden? of daar heeft hy genoeg mee te stellen; il est empêché à dresser ses comptes, hy is bezig om zyne rekeningen op te maaken; mon pere est empêché, myn vader heeft belet; faire l'empêché, zich gelaaten vol bezigheeden te zyn; être empêché de la personne, niet weten wat met zich zelven te doen; s'empêcher, (v. r.) zich onthouden; je ne saurois m'empêcher de rire, de dire, ik kan mij niet onthouden van te lagchen, te zeggen.*

Empeigne, (f) *Het overleër van een schoen (n).*

Empeloté, (adj.) *Faucon empeloté, Valk die niet verdouwen kan het geen zy gegeten heeft.*

Empennacher. (*Zie Empanacher*).

Empennelle, (f) *Kat (zeker klein werp-anker.)*

Empenneller, (v. a.) *De kat uitwerpen.*

Empenner, (v. a.) *Pylen met veeren voorzien.*

Empereur, (m) *Keizer.*

Empesage, (m) *Styving, doorhaaling (f).*

Empeser (v. a.) *du linge, linnen styven, doorhaalen; empeser ou mouille! la voile, het zeil begieten.*

Empeseur, (euse (m. & f.) *Styver; styfster.*

Empeser, (v. a.) *Besmetten, met stank vervullen, vergeeven; (figuurl.) met kettery besmetten; haleine empesée, stinkende, vuile adem.*

Empêtrer, (v. a.) *Strikken, met een strik binden; empêtrer un cheval, een paerd de voeten binden, strikken; s'empêtrer, (v. r.) zich verwarren, vast of gebreid raaken; cheval qui s'empêtre, paerd dat in het tuig verward.*

Emphase, (m) *Nadruk, kragt, klem; mot plein d'emphasis, een woord dat van groote nadruk is.*

Emphasé, ée (adj.) *Hoogdravend.*

EMP.

253

Emphatique, (adj.) *Nadrukkelyk; terme emphatique, kragtige uitdrukking.*

Emphatiquement, (adv.) *Met nadruk.*

Empirastique, (adja) *Verstoppende, (in Geneesk.).*

Emphysème, (m) *Oplooping (f) der wonden, bleinen, (in Heelk.).*

Emphytéose, (f) *Erf-leen (n), erf-pagt (f) van 99 jaar (in Rechten).*

Emphytéote, (m) *Eendie zulks onder zich heeft.*

Emphytéotique, (adj.) *Bail emphytéotique, Pagitbrief van 99 jaar.*

Empiéagé, ée (adj.) *Verstrikt, gevangen.*

Empiétant, ante (adj.) *Met de klauwen vasthouden (in Wapenk.).*

Empiété, ée (adj.) *Dat goede loopers, rappe voeten heeft, (Jagers w.).*

Empiéter, (v. a.) *Met de klauwen wegvoeren (gelyk Roofvogels; empiéter une colonne, een' voet onder een zuil maaken.*

Empiéter (v. n.) *sur les droits de quelcun, iemands recht zich aanmaatigen, in iemands recht invallen.*

Empifrer, (v. a.) *Vullen, mesten, ophoozen; s'empifrer, (v. r.) zich mesten.*

Empilement, (m) *Opstapeling.*

Empiler, (v. a.) *Opstapelen, opzetten, op hoopen leggen.*

Empirance (f) *de la monnoie, de la marchandise, Verslegting, vermindering der munten of waaren.*

Empire, (m) *Keizerryk, Ryk; empire des lettres, de geleerde waereld; l'empire de la mer, de heerschappy der zee; avoir empire sur quelcun, magt over iemand hebben; empire doux, zachte regeering, heerschappy; avec empire, met hoogmoed.*

Empiré, ée (adj.) *Verërgerd, verslimmerd.*

Empirée. (*Zie Empyrée*).

Empirement. (*Zie Empirance*).

Empirer, (v. n. & a.) *Verërgeren, verslimmeren; slimmer worden; il empire de jour en jour, hy word van dag tot dag erger; cette raison a empiré la cause, die reden heeft zyn' zaak*

zaak *verergerd*; marchandises *empirées*, *verdorvene of in prys verminderde waaren*.

Empirique, (adj.) *Medecin empirique*, een *Quakzalver*.

Empirisme, (m) *Quakzalvery*.

Emplacement, (m) *Bouw-grond*, *bouwplaats*; item *het zóldereren van 't zout*.

Emplacer, (v. a.) *Het zout zóldereren*, *opleggen*.

Emplatique, (adj.) *Verstoppend (in Geneesk.)*.

Emplastration, (f) *Oculeering*.

Emplâtre, (f) *Een pleister*; *emplâtre d'ente*, *boom-was*, *ent-was*; *elle a un emplâtre de mari*, *zy heeft een' regten' droomerd van een mari*; *c'est un vrai emplâtre*, *hy is een regt uitskuiken*, (*in deezen zin is het mascul.*).

Emplâtrier, (m) *Pleister-kast*.

Emplette, (f) *Inkoop*; *faire une bonne emplette*, *eene goede inkoop doen*.

Emplir (v. a.) *une verre*, een *glas vullen*, *vol maaken*; *s'emplir*, (v. r.) *zich vullen*, *vol loopen*, *vol worden*.

Emploi, (m) *Ampt (n)*, *bediening (f)*; *avoir de l'emploi*, *eene bediening*, *bézigheid hebben*; *un bon emploi*, *een goed ampt*; *emploi de quelque chose*, *aanwending van iets*; *faux emploi*, *valche post in eene reekening*; *double emploi*, *een post die tweemaal in reekening gebragt is*.

Employer, (v. a.) *Gebruiken*, *bé-zigen*, *aanleggen*, *besteden*; *employer quelqu'un*, *iemand te werk stellen*; *employer le verd & le sec*, *alles aanwenden*, *niets onbeproofd laaten*; *s'employer*, (v. r.) *zich toeleggen*, *besteed n.*

Emplumer, (v. a.) *Met veëren*, *pen-nen besteecken*; *s'emplumer*, (v. r.) *zich verriyken*, *bespekken*.

Empocher, (v. a.) (gem. w.) *Zak-ken*, *in de zak stecken*.

Empoigner, (v. a.) *Met de vuist vatten*, *aangrypen*.

Empointer (v. a.) *une étoffe*, *eene stoffe rygen*, *hegten (hy Snyders)*.

Empois, (m) *Styfzel (f)*.

Empoisonnement, (m) *Vergeeving*, *ombrenging met vergift (f)*.

Empoisonner, (v. a.) *Vergeeuen*, *met vergift ombrengen*; *empoisonner les actions de quelcun*, *iemand's daaden ten quaaden uitleggen*.

Empoisonneur, (m) *Vergeeuer*; item *een slegte kok*; *een bederver*, *ver-leider*.

Empoisonneuse, (f) *Een vergeef-sfer*, *gismengsfer*.

Empoisser, (v. a.) *Bepekken (en-duire de poix)*.

Empoisonnement, (m) *Bezetting met visch (f)*.

Empoisonner (v. a.) *un étang*, *een' vyver met groei*, *jonge visch be-zetten*.

Emporté, ée (adj. & subst.) *Weg-gebragt*, *meëgenomen*; *overwonnen*; *oplopend*, *haastig*, *door drift verwoerd*.

Emporté, ée (m. & f.) *Een oploop-pend*, *haastig mensch*.

Emporteinent, (m) *Haastigheid*, *oplopendheid*, *onstuimigheid*, *verwoerdheid*; *zotte inval*; *un furieux em-portement*, *eene geweldige drift*; *no-ble emportement*, *lofslyke yver*; *gram-schap*.

Emporte-pièce, (m) *Schoenmaakers krom mes (n)*.

Emporter, (v. a.) *Wegdraagen*, *medeneemen*; *afhouwen*, *afrukken*; *be-komen*; *veroveren*, *overwinnen*, *inneemen enz.*; *emporter quelque chose*, *iets wegdraagen*, *meëneemen*; *weg-kaapen*; *cela emporte bien du temps*, *dat neemt veel tyd weg*; *emporter un bras*, *eenen arm afhouwen*; *emporter la victoire*, *de overwinning den zeegen behaalen*; *emporter une place d'assaut*, *een plaats stormender-hand veroveren*; *une saignée empor-tera cette fièvre*, *eene aderlaating zal die koorts wegneemen*; *l'emporter sur quelcun*, *iemand overtreffen*, *het van iemand winnen*; *ce mot là emporte deux choses*, *dat woord heeft twee beteekenissen*; *l'usage l'emporte*, *het gebruik wind het*, *heeft de overhand*; *s'emporter*, (v. r.) *haastig worden*; *il s'emporte aisément*, *hy word ligt toornig*; *se laisser emporter à la flatterie*, *zich door de vleijery ver-voeren laten*; *cet arbre s'emporte*, *die boom schiet groote onvruchtbaare* zak

EMP. EMU.

sakken, *groeid te weelig*, (Hoveniers w.).

Empoter, (v. a.) *In potten zetten* (by Bloemisten).

Empoulette, (f) *Glas* (n), *looper*, *zandlooper* (m). (*Zie ook Ampoulette*).

Empourprer, (v. a.) *Purperen*, *met bloed beverwen* (by Dicht.).

Empreindre, (v. a.) *Inprenten*, *indrukken*, *insnyden*.

Empreint, einte (adj.) *Ingedrukt*.

Empreinte (f) d'un cachet, *indrukzel van een Signet* (n).

Empressé, ée (adj.) *Faire l'empressé*, *zeer bezig* zyn.

Empressement, (m) *Twer* (m), *vuurigheid* (f); *il témoigne assez d'empressement pour ces choses*, *hy betoont zeer veel yver in die zaak*; *travailler avec empressement*, *vlytig arbeiden*.

s'Empresser, (v. r.) *Zeer bezig* zyn, *met yver*, *vlyt iets verrigten*.

Emprisonnement, (m) *Gevangenis*, *kerker* (f).

Emprisonner, (v. a.) *In de gevangenis zetten*.

Emprunt, (m) *Leening* (f), *al het geene men leent* (n); *cheval d'emprunt*, *geleend paerd*; *vivre d'emprunt*, *op de pof leeven*.

Emprunter, (v. a.) *Leenen*; *il avoit emprunté son nom de*, *hy had zynen naam ontleend van*.

Emprunteur, euse (m. & f.) *Leener*; *leenster*.

Empuantir, (v. a.) *Stinkende maaken*, *met stank verschullen*; *s'empuantir*, (v. r.) *stinkende worden*.

Empyrée, (f) *Le ciel empyrée*, *de derde of hoogste hémel*.

E'mu, ue (adj.) *Ontroerd*, *bewogen*; *je ne l'ai jamais vu si ému*, *ik heb hem nooit zoo ontsteld gezien*; *une populace émue*, *opraerige meenigte*; *il a le poulx ému*, *zyn pols is ontsteld*.

E'mulateur, (m) *Medestreever*, *mededinger*, *na-yveeraar*.

E'mulation, (f) *Na-yver*, *volgzucht om een ander voorby te streeven*.

E'mulatrice, (f) *Navolgstter*.

E'mule. (m) *Mededinger*, *medestreever*.

EMU. EN. ENA. &c. 255

E'mulgent, ente (adj.) *Uitmelkende* (in Geneesk.).

E'mulsion, (f) *Een amandel-melk* (in Geneesk. gebr.).

E'munatoire, (m) *Ontlastter*, (*klier of vaatje des ligchaams die de slymenz. na zich trekt*).

En, (preposition of voorzetsel) *heeft verscheide beteekenissen*, als: *etre en France*, *in Frankryk zyn*; *aller en Angleterre*, *naar Engeland gaan*; *en été*, *des zomers*; *en haut*, *boven*; *en bas*, *beneden*; *en dehors*, *van buiten*; *en après*, *en suite*, *daar na*, *in 't vervolg*; *en fin*, *eindelyk*; *être en robe de chambre*, *in zyn japon zyn*; *agir en Roi*, *als een Koning heerschen*; *en vertu de* . . . , *uit kragt van* . . . ; *en mon particulier*, *my aangaande*; *en dormant*, *al slaapende*; *en mangeant*, *al eetende*; *en disant cela*, *dat zeggende*; *en passant*, *in 't voorby gaan*; *c'eit un importun je veux m'en défaire*, *dan is een lastige ik zal 'er my van ontdoen*; *il avoit deux fils*, *il lui en est mort un*, *hy had twee zoonen*, *een van dien is gestorven*; *j'en suis bien aise*, *ik ben 'er blyde om*; *j'en suis fâché*, *het spyt my*; *j'en suis surpris*, *ik ben 'er over verwonderd*; *qu'en dites vous?* *wat zegd gy 'er van?* *il s'en repentira*, *hy zal 'er berouw van hebben*; *c'en est fait*, *het is 'er meê gedaan*; *vous parlez d'argent*, *en avez vous?* *gy sprekst van geld*, *hebt gy wat?* *oui j'en ai*, *ja ik heb wat*; *je n'en ai point*, *ik heb het niet*; *en voulez vous être?* *wild gy meê doen*, *meê van de party zyn?* *en vouloir à quelcun*, *het op iemand gelaaden hebben*; *j'en suis là*, *dat is myn humeur*; *j'en suis de même*, *ik ben ook zoo*; *j'en tiens*, *ik ben aan 't kot vast*, *ik heb het voor myn kiezen*; *s'en aller*, *weg gaan*; *s'en retourner*, *te rug komen*; *j'en viens*, *ik kom 'er van daan*; *je ne sai où j'en suis*, *ik weet waar ik my keeren of wenden zal*.

Enarrher, (v. a.) *Vergoodspenningen*.

En avant, (adv.) *Voorwaards*.

En bas, (adv.) *Nederwaards*, *beneden*.

En ça, (adv.) Depuis mille ans en ça, zedert duizend jaaren herwaards (gemeenw.).

Encabanement, (m) Het inkomen, intrekken, invallen der zyden van een schip, (zee w.).

Encager, (v. a.) Kooijen, in een kooi zetten, sluiten.

Encasement, (m) 't Kisten (n), opsluiting in kisten (f.).

Encasifier, (v. a.) In kisten of kasten pakken, sluiten; encasifier de l'argent, geld in de kist leggen; encasifier un oranger, een orange-boom kisten, in een bak zetten (by Tuini.).

Encan, (m) Openbaare verkooping (f); vendre à l'encan, by openbaare uitroep verkoopen.

s'Encanailler, (v. r.) Met pluggen, jan hagel verkeeren.

Encappé, ée (adj.) être encappé, tusschen twee kaapen geraakt zyn (zee-w.).

Encaquer (v. a.) du hareng; baring in tonnen pakken.

Encastellé, ée (adj.) cheval encastellé, Paerd wiens hoef van den voet t'zamen vast.

Encastillage, (m) Vertuining (zee w.).

Encavement, (m) Keldering (f); het inslaan van iets in den kelder (n).

Encaver (v. a.) quelque boisson, Eenigen drank inslaan, inkelderen.

Encaveur, (m) Een bier- of wyn-draager.

Enceindre, (v. a.) Omvangen, omringen, omcingelen.

Enceint, einte, (part.) Omringd; Ville enceinte de murailles, een stad met muuren omringd; femme enceinte, eene zwangere vrouw; être enceinte, bevrugt zyn.

Enceinte, (f) Begrip (n); om-trek (m) van wal of muur.

Encélade, (m) Een der magtigste reuzen die den Hemel bestormen wilden.

Encens, (m) Wierook; lof (m), lofsuiting; sleijery (f); aimer l'encens, gaerne gepreezen zyn; donner de l'encens, pryzen, verheffen.

Encensement, (m) Wierooking (f).

Encenser, (v. a.) Wierooken; en-

censer quelcon, iemand pryzen, verheffen, den wierook toezwaaijen.

Encenseur, (m) Een wierooker; vly-r; schryver van lof-schrijven.

Encensoir, (m) Reuk- of wierook-vat (n); mettre la main à l'encensoir, zich het kerkelyk gezag aanmaatsigen.

Encéphale, (m) Een hoofd-worm (in Geneesk.).

Encéphalite, (f) Zeker steen ge-lyk een berfsepan.

Enchainement, (m) Aanenschaa-keling (f); t'zamenhang (m).

Enchainer, (v. a.) Ketenen, aan een keten, of, ketting vast kluiseren; sluiten, boejen, gerangen zetten.

Enchainure, (f) Verbinding, aan-eenschakeling (f).

Enchanté, ée (adj.) Betoverd; bekoorlyk, behaaglyk, betooverend; un palais enchanté, een heerlyk paleys; item betoverd paleis.

Enchanteler, (v. a.) Hout op stapels zetten; vaten op stellingen leggen.

Enchantement, (m) Betovering; bekoorlykheid (f); plein d'enchantement, vol verrukking.

Enchanter, (v. a.) Betoveren; bekooren; verrukken; cette musique nous enchante, die muziek verrukt ons.

Enchanterie, (f) Tovery, becery; guichelary, bedriegerij.

Enchanteur, tereffe, (m. & f.) Toovenaar, duivels-konstenaar; guiche-laar, bedrieger; toveresse, bedrieg-ster, loos vrouw-mensch; bekoorende schoonheid.

Enchaperonner, (v. a.) Een valk kappen; het hoofd met een rouw-kap of sluyer dekken.

Encharger, (v. n.) (oud w.) (Zie charger).

Enchâssement, (m) Inzetting, het inzetten.

Enchâsser, (v. a.) In een kas zetten (als reliquien); enchâsser une pierre dans l'or, eenen steen in 't goud zetten; enchâsser une fenêtre, een venster in zyn raam zetten; un mot bien enchâssé, een wel inge-voegd woord; s'enchâsser (v. r.) dans un fauteuil, zich in een Leun-stoel plakken, zetten.

Enchâssure, (f) *Inzetting.*

Enchaulsé, (adj.) *Ecu enchaulsé, Scheef doorsneden schild (in wapenk.).*

Enchere, (f) *Verhooging des pryses, verduuring, dunder maaking; faire une enchere, een hooger bod doen, meer bieden; mettre ou vendre à l'enchere, aan den hoogstbiedenden verkoopen; une folle enchere, een gek, al te hoog bod; payer la folle enchere, den rouw-koop betaalen.*

Enchérir, (v. a.) *Verduuren, dunder maaken, den prys doen stygen opzagen; j'ai enchéri cela sur lui, ik heb in dat stuk boven hem geboden; le bled est enchéri, het koren is opgeslagen; enchérir sur ce qu'un autre a fait ou dit, by het geene een ander gedaan of gezegt heeft nog iets bydoen, zalks vermeerderen.*

Enchériffement, (m) *Verduuring, hooger biding, verhooging, vermeerdering (f).*

Enchériffeur (m) *vendre au dernier enchériffeur, Aan den hoogstbiedenden verkoopen.*

Enchevauchure, (f) *Overmalkanderschieting (in bouw.).*

Enchevêtrer, (v. a.) *Halfteren (als Last-dieren); verbinderen; s'enchevêtrer, (v. r.) zich verwerren verstrikken, als een paerd in zyn halster riem.*

Enchevêtrure, (f) *Verstrikking, verwerring in den halster; item kwetzing daar van; als meede eene opening met bindhouten, daar een schoorsteen door gaat.*

Enchevillé, ée (adj.) *Geschenkeld, met schenkels voorzien.*

Enchifrené, ée (adj.) *Verkoud.*

Enchifrenement, (m) *Verkoudheid (f).*

Enchifrener, (v. a.) *Verkouden, verkoudheid veroorzaaken.*

Encirer, (v. a.) *Met wasch bestryken, bewassen.*

Enciser, (v. a.) *Roemen besnoeijen.*

Enclave, (f) *Insluiting eenes dings in een ander.*

Enclavé, ée (adj.) *Ingeslooten, terre enclavée dans une autre, een land dat in een ander inschiet.*

Enclavement, (m) *Inschieting, inslaving (f).*

Enclaver, (v. a.) *Insluiten, inschieten (van landen of balken enz. gez.).*

Enclin, ine (adj.) *Geneegen, geneigd, hellende; enclin au mal, tot het quaad geneegen.*

Encliner. (Zie Incliner).

Enclitique, (adj.) *Mot enclitique, woord dat aan een ander hangt (in Spraakk.).*

Enclôtrer, (v. a.) *In een Klooster zetten.*

Enclorre, (v. a.) *Insluiten. (Zie Enfermer).*

Enclos, (m) *Een beslooten plaats of omtrek daar van.*

Enclotir, (v. a.) *In een hol jaagen; s'enclotir, (v. r.) zich in een hol versteeken (als konynen enz.).*

Encloture, (f) *Insluiting, inzooming.*

Enclouer (v. a.) *un cheval, un canon, een paerd, een geschut vernagelen.*

Enclouure, (f) *Vernageling; voilà l'enclouure, daar is de zwaarigheid.*

Enclume, (f) *Een aambeeld; item zeker been in 't oor; een hakmes by Leidekkers; être entre l'enclume & le marteau, in de knieep, in 't utterste gevaar zyn; fouché d'enclume, aambeelds blok.*

Enclumeau, (m) *Klein aambeeldje.*

Encochement, (m) *Inkerving, aanlegging der pyl (f).*

Encocher, (v. a.) *Iets inkerven; de pyl op den hoeg leggen.*

Encochure, (f) *Inkerving; nok van de ree, (scheeps w.).*

Encoffrer, (v. a.) *Kisten, in een kist of koffer sluiten.*

Encoignure, (f) *Hoek in een huis (m).*

Encollage, (m) *Overstryking met lym (f).*

Encoller, (v. a.) *Met lym overstryken.*

Encolure, ou encoulure (f) *d'un cheval, d'un cygne, de bals (dat is de gedaante, of, het maakzel door van een paerd, zwaan enz.; (fig.) je le connois à l'encolure, ik ken hem aan zyne gestalte.*

Encombre, (m) *Hindernis; puinhoor. (oud w.).*

Encombrement, (m) *Overlaading van een schip, of belemmering daar van.*

Encombrer, (v. a.) *Een' straat enz. met puinloop belemmeren.*

Encomiasie, (m) *Een Lof-redenaar.*

Encontre, (f) *(oud w.) 'Ontmoeting. (Zie Rencontre).*

à l'Encontre, (adv. & prep.) *Tegen, daar tegen; aller à l'encontre d'une chose, zich tegen eene zaak verzetten, dezelve tegen gaan.*

Encoquer, (v. a.) *(zee w.) De beugels aan de ree schuiven of slaan.*

Encoquure, (f) *Het aanstaen daar van.*

Encorbellement, (m) *Uitsteeking van een steen aan een' muur.*

Encorder, (v. a.) *Een boog met een pees voorzien.*

Encore, (adv.) *Nog, daarenboven; pas encore, nog niet; je vous demande encore cette grace, ik verzoeke u nog om deeze gunst; si vous le faites encore, indien gy 't weer doet.*

Encore que (conj.) *vous soyez, schoon, alhoewel gy zyt.*

Encornail, (m) *Gat met een schyf boven aan een staaf.*

Encornailler, (v. a.) *Tot een hoorn-draager maaken; s'encornailler, (v. r.) in het grootte gild treden.*

Encorné, (adj.) *Geboornd; un jayart encorné, een verzweering in een paerde hoef.*

Encorner, (v. a.) *Met hoornen, of, hoorn voorzien.*

Encorneter, (v. a.) *In een papierre huisje, péperhuisje doen.*

Encouragé, (adj.) *Aangemoedigt.*

Encouragement, (m) *Aanmoediging (f).*

Encourager, (v. a.) *Aanmoedigen, moed geven, opwekken.*

Encourement, (m) *Op den hals baaling, belooft (f).*

Encourir (v. a.) *la peine; l'excommunication, zich de straf op den hals haalen; den kerken-ban ondergaan.*

Encourtiner, (v. a.) *Met gordy-nen behangen.*

Encrasser, (v. a.) *Bevuilen, besmetten; s'encrasser, (v. r.) vuil en smotzig worden; l'esprit s'encrasse*

dans la province, het verstaapt verroest op 't land.

Encre, (f) *Inkt (m).*

Encrêper, s'encrêper, (v. n.) *Een floers aandoen.*

Encrier, (m) *Inkt-kooker (m), inkt-boorn, inkt-vat (n); Drukkers inktbak (m).*

Encroué, (adj.) *Arbre encroué, een boom die in 't vallen in eenen anderen is blyven hangen.*

Encrouter (v. a.) *un mur, een' muur met kalk enz. bewerpen.*

Encuirasser, s'encuirasser, (v. n.) *Vuil, morsfig, smeurig worden. (Zie Encrasser).*

Enculasser, (v. a.) *Het staart-stuk, of, de staart-schroef aan een vuur-roer maaken.*

Encuvement, (m) *Inkuiping (f).*

Encuver, (v. a.) *In de kuip doen, te weeken zetten.*

Encyclopédie, (f) *Begrip, kring, die alle wetenschappen in zich bevat.*

Endante. *(Zie Eudante).*

Endécagone, (m) *Figuur van ix zyden (in Meetk.).*

Endécasyllabe, (m) *Rym van ix lettergreepen (f).*

En dedans, (adv.) *Van binnen, binnenwaards.*

En dehors, (adv.) *Van buiten, buitenwaards.*

Endémique, (adj.) *Maladie endémique, gemeene ziekte in sommige landen.*

Endenché, (adj.) *Getand (in Wapenkunde).*

Endente, (f) *Inlanding (in Bouwk.).*

Endenter, (v. a.) *Tanden aan een molen-rad maaken; iets tanden.*

En dépit, (prep.) *In weerwil, in spyt; je ferai cela en dépit de lui, ik zal dat in weerwil van hem doen.*

Endetté, ée (adj.) *Etre fort endetté, diep in schulden steeken.*

Endetter, (v. a.) *Met schulden bezwaaren; s'endetter, (v. r.) zich in schulden steeken.*

Endévé, ée (adj. & subst.) *Raazend; een raazende, (gem. w.)*

Endéver, (v. n.) *Kwaad, moeilijk worden; il me fait endéver, hy maakt my raazende, (gem. w.)*

END.

Endiable, ée (a. t. j. & subst.) *Verwoed, bezeten, dol; een uitzinnige, bezetene.*

s'Endimancher, (v. r.) *De zondagse kleeren aantrekken, (gem. w.)*

Endive, (f) *Endyvie of endivie.*

Endoctriner, (v. a.) *Onderwyzen, leeren, (boers. w.)*

Endommagement, (m) *Beschadiging (f).*

Endommager, (v. a.) *Beschadigen, benadeelen.*

Endormeur, (m) *Een die iemand in slaap wiegd, wat wys maakt, een beuzelaar.*

Endormi, ie (adj.) *Slaaperig, vaakerig; in slaap gevallen; j'ai la jambe toute endormie, ou, engourdie, myn been slaapt.*

Endormie, (f) *Slaapkruid (n).*

Endormir, (v. a.) *In slaap brengen, doen slaapen; endormir un enfant, een kind in slaap wiegen; endormir quelqu'un, iemand verleiden, met zoete woorden bedriegen; s'endormir, (v. r.) in slaap vallen; s'endormir au plus fort de ses affaires, zyne bezigheeden verzuimen; s'endormir dans le péché, in de zonde volherden.*

Endormissement, (m) *Slaaperigheid, dofsheid, ongevoeligheid (f).*

Endosse, (f) *Last (m), moeite, moeilijkheid van eene zaak; (in 't fransch word de op één na laatste syllabe lang uitgesproken).*

Endossement, (m) *Achter-opfchryving, rug-teekening, endosseering (f), (van wissels enz. gez.).*

Endosser, (v. a.) *Op de rug neemen; endosser une lettre de change, een wisselbrief endosseeren (by Banquiers); endosser un livre, een boek ruggen, rondon (by Boekb.).*

Endosseur (m) *d'une lettre de change, Rug-teekenaar, endosseur van een wisselbrief.*

Endroit, (m) *Plaats, streek (f), oord (n); en cet endroit là, in die plaats; endroit d'une étoffe, de regter zyde van eenige stoffe; vous ne connoissez cet homme que par ses mauvais endroits, gy kend die man alleen door zyne ondeugden; montrer*

END. ENE. ENF. 259

quelque chose par le bel endroit, iets op het allervoordeligste voorstellen; c'est le plus bel endroit de la vie, dat is het beste by in al zyn leven gedaan heeft; en mon endroit, omtrent my, ten mynen opzigte.

Enduire, (v. a.) *Bepfeisteren, besfryken; enduire de poix, bepekken, betereen.*

Enduison, (f) *Bepfeistering, besfryking.*

Enduit, te (adj.) *Bepfeisterd, overfreen.*

Enduit, (m) *Pfeistering, pfleisterkalk (f).*

Endurant, ante (adj.) *Lydzzaam, geduldig.*

Endurci, ie (adj.) *Cœur endureci, een verhard harte.*

Endurcir, (v. a.) *Harden, bard maaken; endurcir au travail, tot den arbeid gewennen; s'endurcir, (v. r.) verslokt worden, verharden, zich ergens aan gewennen.*

Endurcissement, (m) *Verharding; verslokking des harten (f).*

Endurer, (v. a.) *Verdraagen, lyden, dulden.*

E'néide, (f) *Eneïs of Aeneas, (een heldendicht van Virgilius).*

E'nergie, (f) *Kragt, nadruk; mot plein d'énergie, een woord vol nadruk.*

E'nergique, (adj.) *Nadrukkelyk.*

E'nergiquement, (adv.) *Met kragt, met nadruk.*

E'nergumene, (m. & f.) *Een bezetene.*

E'nervation, (f) *Ontzenuwing.*

E'nervé, ée (adj.) *Ontzenuwd; style énérvé, segte, of, zenuwlooze styl.*

E'nerver, (v. a.) *Ontzenuwen, verzwakken, krenken, kragteloos maaken.*

Enfanteau, ou faitiere, (m) *Vorstpan (f).*

Enfatement, (f) *Dekking der vorsten.*

Enfalter, (v. a.) *De nok of vorst van een dak dekken.*

Enfance, (f) *De kindsheid, kindsche iaaren; dès son enfance, van zyn kindsheid af; enfance du monde, het begin der waereld.*

Enfant, (m) *Een kind (n); faire R 2 l'en-*

l'enfant, *zich kinderagtig aanstellen*; enfant trouvé, *een vondeling*; enfant de chœur, *een choir-zanger*; c'est l'enfant de sa mère, *dat is moeders kind*; être en travail d'enfant, *in den arbeid zyn*; enfant gâté, *een bedorven kind*; les enfans perdus d'une armée, *de verloren hoop van een leger*; une belle enfant, *een mooi meisje*; courage mes enfans, *sa! wakker mannen!*

Enfancement, (m) *Kinder-baaring, baaring (f)*.

Enfanter, (v. a.) *Kinder-baaren, in de kraam komen*; enfanter une bonne pensée, *eene goede gedagte voortbrengen*.

Enfantillage, (m) *Kinder-klap (f), kinder-spreken*.

Enfantin, ine (adj.) *Kinderagtig*; jeu enfantin, *kinder-spel*.

Enfantise, (f) *Kinderagtigheid, (oud w.)*

Enfariné, ée (adj.) *Bemeeld*.

Enfariner, (v. a.) *Met meel besprooijen, bemeelen; bepoeyeren*; il est venu la goëlle enfarinée, *hy is vol hoop en verwagting gekomen*.

Enfer, (m) *De hel, helle (f); hellsch leven, getier (n)*.

Enfermer, (v. a.) *Insluiten, op sluiten; enfermer à la clef, onder 't slot sluiten; ce discours enferme, die reden behelst*; s'enfermer, (v. r.) *zich opsluiten*; enfermer le loup dans la bergerie, *te kut in de kelder sluiten*; een wond van buiten heel n (spr. w.); cela sent l'enfermé, *dat ruikt mis*.

Enferrer, (v. a.) *Doorsterken, door-rygen*; s'enferrer, (v. r.) *zich zelve doorstrecken*; tot zyn schade iets zeggen of doen.

Enficeler, (v. a.) *Met een koord binden*.

Enfilade, (f) *Ry, reeks*; longue enfilade d'histoires, *lange reeks van geschiedenissen*; enfilade au jeu, *quaad fortune in 't speelen*.

Enfiler, (v. a.) *Aanrygen, door-sterken, enz.*; enfiler des perles, *paerlen snoeren, rygen*; enfiler une aiguille, *enen naald vademen*; enfiler un chemin, *une rue, een weg, eene straat inslaan, inloopen*; enfiler

un discours, *eene reden beginnen*, le cabestan enfiler le câble en virant, *in het winden gaat de kabel om de spil*; enfiler la venelle, *'s hazen-pad kiezen, weglloopen (spr. w.)*; enfiler la tranchée, *de loopgraven regelrecht beschieten*; s'enfiler, (v. r.) *zich doorstrecken*; item *zich in een zaak inlaten*.

Enfin, (adv.) *Eindelyk, ten laatste*; met een woord, om kort te gaan.

Enflammer, (v. a.) *Aansteecken, ontfleeken*; ophitsen, toornig maaken; s'enflammer, (v. r.) *ontfleeken, toornig worden enz.*

Enfléchure, (f. pl.) *Wēvelingen, (scheeps w.)*.

Enflément, (m) *Opzwellling, opblaazing (f)*.

Enfler, (v. a. & n.) *Opblaaizen, doen zwellen*; hoogmoedig, stout maaken; enfler son style, *zyn schryftrant, styl hoogtravend maaken*; enfler un compte, *een rekening opzwel len, grooter maaken*; le vent enfile les voiles, *de wind doet de zeilen zwel len*; le fleuve enfile, *de rivier zwelt*; s'enfler, (v. r.) *opzwellen, oploopen*; uitzetten; trots, hoogmoedig worden.

Enflure, (f) *Opzwellling, zwellling, hoogdravendheid*.

Enfonçage, (m) *Het toeslaan van vatwerk (n)*.

Enfoncement (m) *d'une vallée, de diepte, holte van een dal, valleije*; enfoncement d'une porte, *het oploopen, openbansen van een deur*.

Enfoncer (v. a.) *une porte, eene deur met geweld op den grond loopen*; enfoncer une barique, *een oxhoofd den bodem inslaan*; enfoncer des pilotis, *paalen in den grond heijen*; enfoncer l'épée jusqu'à la garde, *den degen tot aan 't gewest insnoten*; enfoncer le chapeau, *den hoed neêrdrücken, in de oogen trekken*; enfoncer un bataillon, *in een' krygsbende intrekken*; enfoncer un plat, *eene schotel hol maaken*; enfoncer des tonneaux, *den bodem in vaten zetten*; enfoncer une matière, *een' zaak diep uitbaalen, onderzoeken*; enfoncer un vaisseau, *een schip doen zinken, in den grond booren*; enfoncer,

cer, (v. n.) *zinken, te gronde gaan*; s'enfoncer, (v. r.) *zinken, zich er-gens ver in steeken, diep in b. geeen.*

Enfonceur, (m) *Opstooper, open-borser; item een windm. maker*

Enfonçure, (f) *Bodem stukken van vaatwerk; bolligheid, inzinking, in-zakking van iets; onderlaage van een bed, enz.*

Enforcer, (v. a. & n.) *Versterken, sterker worden.*

Enformer, (v. a.) *Op de vorm of leest slaan, doen.*

Enfouir (v. a.) *un trésor, les ta-lens, een' schat, syne gaaven in de aarde begraaften.*

Enfouissement, (m) *Begraaving (f).*

Enfourcher, (v. a.) *Schryelings op iets zitten (als op een paerd).*

Enfourchure, (f) *Gaffel vormige gedaante.*

Enfourner (v. a.) *du pain, brood in den oven schieten; il n'y a qu'à bien enfourner d'abord, het voor-naamste is wel te beginnen (spr. w.).*

Enfreindre, (v. a.) *Breeken, quet-zen; enfreindre les loix, de wetten overtreden.*

Enfroquer, (v. a.) *Tot een Mon-nik maaken, het Monniks gewaad aan-doen.*

Enfuir, s'enfuir, (v. n.) *Weg-vlieden, wegllopen; ils s'enfuirent, zy liepen weg; le pot s'enfuit, de pot loopt over; l'huile &c. s'enfuit du vaisseau, de olie enz. lekt, loopt uit 't vat.*

Enfumer, (v. a.) *Bevooien, met rook weg jaagen; enfumer une ter-re, een land bemisten.*

Enfutailler, (v. a.) *In vaatwerk doen.*

Engagé, (m) *Een die zich verpand, verbonden heeft.*

Engagé, ée (adj.) *Verpand, ver-bonden, enz.*

Engageant, ante (adj.) *Aantrekke-lyk, inneemend, bekoorend.*

Engageant, (m) *Een strik, lint op de borst.*

Engageantes, (f. pl.) *Mouwen, lub-ben der Juffers.*

Engagement, (m) *Verpanding, te pand zetting; verbindnis (f), con-*

tract (n); *dienst-neeming, verhuuring (f); engagement de deux armées, aan een-raaking, slag, gevegt van twee br. legers.*

Engager, (v. a.) *Verpanden, ver-zetten, enz.; je suis engagé à cela, ik ben daar te verbonden, genood-zaakt; je le tai pour vous enga-ger à me rendre un service, ik doe het om u verbindend, verplicht te ma-aken, my een dienst te doen; engager des Soldats. Soldaaten werven; en-gager la clef dans une serrure, den sleutel in een slot vast maaken, ver-draaijen; s'engager, (v. r.) zich ver-binden, zich borg stellen; zich ver-buuren, dienst neemen; s'engager en quelque chose, zich in iets inluaten; s'engager les doigts dans une fen-te, de vingers in eene spleet klemmen; s'engager entre les rochers, tus-schen de rotzen inloopen, verwarren.*

Engagiste, (m) *Een pand bezitter.*

Engainer, (v. a.) *In de jbeede steeken.*

Engallage, (m) *Verwing met gal-nooten (f).*

Engaller, (v. a.) *Gallen, met gal-appelen verwen.*

Engarder. (Zie Garder).

Engance, (f) *Gebroed, gebroed-sel; engance de vipères, adderen gebroedsel; engance de tous maux, oirstrong van alle quaad.*

Engaigner ou Enginer, (v. a.) *(oud w.) Bedriegen.*

Engeler, s'Engeler, (v. r.) *(gem. w.) Bevriezen, winter-bielen krygen.*

Engelure, (f) *Winter-biel, kak-biel; de winter aan handen of voeten.*

Engendrer, (v. a.) *Teelen, voort-brengen, baaren, verwekken, veroor-zaaken, la familiarité engendrie le mépris, (spr. w.) al te groote ge-meenzaamheid baard veragting; s'en-gendrer, (v. r.) geteeld worden, voortbrengen.*

Enger, (v. a.) *(gem. w.) Be-zaaijen, tepooten; met iets quaads las-tig vallen, belemmeren; met ongedier-te bezetten.*

Engerber, (v. a.) *In schooven bin-den, opstapelen.*

Engin, (m) *Werktuig van allerlei*

foort waar meede groote kragt kan gedaan worden, als: kraanen, dommekragten, wind-aas van een moolen enz.

Englober, (v. a.) Mengen, onder een mengen.

Engloutir, (v. a.) Instokken, opstokken, inzwelgen, verslinden; (figuurl.) alles doorbrengen.

Engluer, (v. a.) Belymen, met lym bestryken.

Engoncer, (v. a.) Cet habit vous engonce trop, dat kleet schort te hoog op.

Engorgement, (m) Verslopping, verstikking (f).

Engorger (v. a.) un tuyau, eene pyp versloppen; s'engorger, (v. r.) verstoppt, bezet raaken.

Engouement, (m) Verkropping.

Engouer, (v. a.) Verkroppen; s'engouer, (v. r.) zich overzwelgen.

Engouffrer, s'engouffrer, (v. r. & r.) In eene diepte zinken, vallen, opgezwoegen worden.

Engouler, (v. a.) (gem. w.) Opstokken, verzwelgen.

Engourdi, ie (adj.) Verslyfd; membraes engourdis, framme, styve of slaapende ledemaaten.

Engourdir, (v. a.) Verslyven, verstrammen, verdooven; le froid engourdit les mains, de koude verslyft de handen.

Engourdissement, (m) Verslyving, verstraming, verdooving; dofwording des verstands (f).

Engrais, (m) Mesting; vetweide (f), mest stal (m); mettre des bœufs, des oies à l'engrais, ossen, ganzen vet mesten.

Engraissement (m) desterris, misting der akkers (f).

Engraisser, (v. n. & a.) Vet maaken, vet weiden; engraisser un cochon, de la volaille, een varken, gevogelte vet mesten; engraisser la terre, het land bemesten; engraisser ses habits, zyne kleederen bemeren, vet maaken; elle engraisse extrêmement, zy word geweldig vet; s'engraisser, (v. r.) vet worden, zich smetrig maaken; zich verriken.

Enganger (v. a.) le bled, het graan in de schuuren doen.

Engraver, (v. a.) In y op het zand aan de grond raaken, (zee w.)

Engrelé, ée (a. j.) Uitgerond, met punten (in Wapenk.).

Engrelure, (f) Ronde puntjes aan kanten.

Engrener, (v. a.) Het kooren in den molen trémel, of, tregter doen; engrener les chevaux, de paerden met haver voeren; roue qui engrene bien, rad dat met zyn tanden wel invalt (by uurwerkm.); engrener la pompe, de pomp lens pompen (zee w.); engrener un procès &c. een proces, enz. beginnen; mal engrené, quaalyk aangevangen.

Engrossée, (adj.) Femme engrossée, eene bevrugte vrouw.

Engrosser, (v. a.) Bezwangeren, beslaapen, bevrugten.

Engrosseur, (m) Vergrooter van iets.

Engrossir, (v. a. & n.) Vergrooten, verdikken; dik worden.

s'Engrumeler, (v. r.) Klonteren; sang engrumelé, geronnen bloed.

Engueniller, (v. a.) Fleuteren, tot voden maaken.

Enguiché, ée (adj.) Met een mond-stuk (in Wapenk.).

Enguichure, (f) Jagthoorn-riem (m).

Enhardir, (v. a.) (NB. de h word in dit en de volgende woorden uitgesproken.) Stout, vrypostig maaken; s'enghardir, (v. r.) zich verslouten, vrypostig worden.

Enharnachement, (m) Toetuiging (f).

Enharnacher (v. a.) un cheval, een paerd tuigen; item kleeden, uitrusten, dptooijen.

En haut, (adv.) Boven; d'enhaut, van boven.

Enhazé, ée (adj.) Door onnuttige bezigbeden bezet, (gem. w.).

Enhuiler, (v. a.) Béoliën, oliën.

Enjabler, (v. a.) De bodems der vaten in gergels sluiten (by kuipers).

Enjalouser, (v. a.) Jaloeers maaken.

Enjambée, (f) Eene schreede, schreef.

Enjambement, (m) Overspringing (f); (in Dichtk.).

Enjam-

Enjamber, (v. n.) *Overfchryden*; enjamber par dessus, *overheen fchryden*; vers qui enjambe sur le vers suivant, *dicht waar van de uitlegging in het volgende vers gevonden wordt*; enjamber, *indringen (in iemands gebied)*.

Enjaveler, (v. a.) *Het gemaaiide koorn op hoopjes brengen, opbinden.*

Enjauler ou Enjaler (v. a.) une ancre, *het anker ftoffen (zee w.)*.

Enjeu, (m) *Inleg (m); het geld dat men in een fpel inzet (n).*

Enigmatique, (adj.) *Verborgten, duifter, raafelachtig.*

Enigmatiquement, (adj.) *Verborgentlyk.*

E'nigme, (f) *Raadfel (n); duiftere zaak.*

Enjoindre, (v. a.) *Beveelen, be-laffen*; je vous enjoins de faire cela, *ik beveel u dat te doen.*

Enjoint, ointe (adj.) *Bevoolen.*

Enjolivement, (m) *Opfchikking (f), cieraad (n).*

Enjoliver, (v. a.) *Opfchikken, op-tooijen, vercierden.*

Enjoliveur, (m) *Vercierder; (knoop-maakers enz. worden ook aldus ge-naamd).*

Enjolivre, (f) *Cieraad (n), opfmukking.*

Enjoller, (v. a.) *Met fchoone woorden bedriegen, misleiden. (gem.v).*

Enjolleur, eufe (m. & f.) *Be-drieger, guichelaar; bedriegfter.*

Enjoué, ée (adj.) *Levendig, geef-tig; esprit enjoué, vrolyke geest; style enjoué, luchtige ftyl.*

Enjouement, (m) *Vrolykheid, geestigheid, aardigheid (f).*

Enjouer, (v. a.) *Vervrolyken; lustig maaken.*

Enivré, ée (adj.) *Dronken; ver-blind.*

Enivrement, (m) *Dronkenschap; verblindheid (f).*

Enivrer, (v. a.) *Dronken, zat maaken; s'enivrer, (v. r.) zig dronken drinken, dronken worden; fa fortune l'enivre, zyn geluk verblind hem.*

Enlacement, (m) *Verftrikking (f).*

Enlacer, (v. a.) *Vangen, verftrik-ken; verfchakken; s'enlacer; (v. r.) in de ftrikken vallen.*

Enlasure, (f) *Vafnageling der balken (in Bouwk.)*

Enlaidi, ie (adj.) *Verleelyk.*

Enlaidir, (v. a. & n.) *Leelyk maaken; leelyk worden.*

Enlaidissement, (m) *Verleelyking (f).*

Enlevé, ée (adj.) *Opgenomen, enz; enlevé en l'air, in de lucht op-gevoerd.*

Enlèvement, (m) *Roof (m); op-ligting, wegfchaaking (f).*

Enlever, (v. a.) *Opheffen, oplig-ten, optillen; met geweld weg-ruk-ken; enlever une fille, een meisje weg-voeren, fchaaken; enlever la peau, de huid bezeeren, af fchaaven; cela me fut enlevé, dat wierd my ontnomen; enlever des marchandises, goederen opkopen, om 'er de prys van te verhoogen; s'enlever (v. r.) opzwellen, oploopen.*

Enlevure, (f) *Puif, peukel, blein; item verheven werk.*

Enlier, (v. a.) *Steenen wel te za-men binden (by Metzel.).*

Enligner, (v. a.) *Volgens de lyn metzelen.*

Enluminé, ée (adj.) *Verlicht, af-gezet; carte enluminée, eene afge-zette kaart; nez enluminé, een paifagtige neus.*

Enluminer, (v. a.) *Met couleu-ren afzetten, verlichten.*

Enlumineur, eufe (m. & f.) *Af-zetter, afzetfter van plaaten.*

Enluminure, (f) *Het afzetten, het kleuren.*

Ennéadécatéride, (f) *De tyd van negentien jaaren; maan-cirkel.*

Ennemi, ie (subst m. & f. & adj.) *Vyand; vyandinne; vyandelyk; enne-mi juré, een gezuwoeren vyand; je fuis ennemi du mensonge, ik ben een vyand van leugens; les troupes ennemies, de vyandelyke troepen.*

Ennobler, (v. a.) *Verédelen, (Zie ook Anoblir).*

Ennuï, (m) *Verdriet, ongenoegen (n).*

Ennuiter, (v. n.) *(oud w.) (Zie Anuiter).*

Ennuyant, ante (adj.) *Verveelend, laftig.*

Ennuyer, (v. a.) *Verveelen, quellen, verdriet aandoen; s'ennuyer (v. r.) je m'ennuye ici, het verveelt my hier.*

Ennuyement, (adv.) *Verdrietslyk, verdrietelyk.*

Ennuyeux, euse (adj.) *Verdrietsig, lastig, verveelend.*

Enoîseleur, (v. a.) *Een jonge valk ter jacht gewennen.*

Enombrer, (v. a.) *Overschaduwten.*

E'noncé, ée (adj. & subst.) *Verklaard, uitgedrukt; uitdrukkelijk artikel in een geschrift; un faux énoncé, eene valsche verklaring.*

E'noncer, (v. a.) *Uitspreken, uitspreken, verklaren; s'énoncer (v. r.) il s'énonce fort bien, by drukt zich zelven zeer wel uit.*

E'nonciatif, ive (adj.) *Uitdrukkelijk, verklaarend.*

E'nonciation, (f) *Uitdrukking, uitspraak; il a l'énonciation heureuse, by spreekt fraai, cierlyk.*

Enorgueillir, (v. a.) *Hoovaardig maaken, verhoovaardigen; s'enorgueillir (v. r.) trots, hoovaardig worden.*

E'norme, (adj.) *Onmaatig; gruwelyk; une grandeur énorme, eene buiten gemeene grootte; un crime énorme, eene gruwelyke, yffelyke misdaad.*

E'normément, (adv.) *Onmaatiglyk; schrikkellyk, yffelyk.*

E'normité, (f) *Gruwelykheid, afschouwelykheid; onmaatige grootte.*

Enoîte, ée (adj.) *Die een been in de keel gestikt heeft.*

Enquérant, ante (adj.) *Nieuwsgezigtig, navorschend, vraagzuchtig.*

Enquérir, (v. n.) *Navorschen, onderzoeken; s'enquerir diligemment, neerstig naspeuren.*

Enquerre, (v. a.) *(oud w. gebr. in wapenk.) Armes à enquerre, wapen-schilden die onderzoek onderwerpen zyn.*

Enquête, (f) *Návraag, navorsching; faire une enquête, onderzoek doen.*

Enquêteur, s'Enquêteur, (v. r.) *(oud w.) Onderzoeken, navorschen; je ne m'enquête point de cela, ik bekomme my daar niet over.*

Enquêteur, (m) *Aangestelde onderzoeker eener zaak.*

Enquinauder, (v. a.) *Verleiden, bedriegen.*

Enquis, ise (adj.) *Onderzocht.*

Enraciné, ée (adj.) *Ingeworteld.*

Enraciner, s'Enraciner, (v. r.) *Inwortelen, wortel schieten.*

Enragé, ée (adj.) *Razend, dol; chien enragé, dollen hond; un enragé, een uitzinnige.*

Enrageant, ante (adj.) *Dol-maakend.*

Enragement, (adv.) *Uitzinniglyk.*

Enrager, (v. n.) *Dol, razend, uitzinnig, zeer toornig worden; faire enrager quelqu'un, iemand doi; toornig maaken; enrager de faim, verwoeden honger hebben; musique enragée, katten-gelol, naare muziek; travail enragé, werk om dol te worden; prendre patience en enrageant, (spr.) tegen dank geduld oefenen.*

Enrayer, (v. a.) *D'eerste voore ploegen; de spylen, spaaken in een wiel zetten, item een rytuig stremmen, ophouden.*

Enrayoir, (m) *Ketting, waar door het wiel gestremd word (f).*

Enrayure, (f) *D'eerste voore van een akker.*

Enrégimenter, (v. a.) *Opregtten tot een Regiment, item daar in aanneemen.*

Enregistrement, (m) *Inschryving (f).*

Enregistrer, (v. a.) *Inschryven, intekenen.*

Enrhumé, ée (adj.) *Verkoud.*

Enrhumer, (v. a.) *Verkoud maaken; s'enrhumer (v. r.) verkoud worden, verkouwen.*

Enrhumer, (f) *Verksuding.*

Enrichir, (v. a.) *quelcun, iemand ryk maaken, verryken; enrichir un livre, een boek vermeederen, verdieren; enrichir un conte, by eene vertelling iets toevoegen.*

s'Enrichir, (v. r.) *Ryk worden, verryken; enrichi, ie (adj.) verrykt, verciert; vertéted.*

Enrichissement, (m) *Verryking; item opciëring, verbetering van iets (f).*

Enrôlement, (m) *Optekening, inschrijving, werving* (f).

Enrôler, (v. a.) *Opschryven, intekenen; enroller des soldats, soldaaten aannemen.*

Enroué, ée (adj.) *voix enrouée, Heesche stem.*

Enrouement, (m) *Heeschheid, schorheid* (f).

Enrouer, (v. a.) *Heesch, schor maaken; s'enrouer* (v. r.) *heesch worden.*

Enrouiller, (v. r.) *Verroesten, roestig maaken; l'esprit s'enrouille, het verstand verrost, word lomp.*

Enroulement, (m) *Slekken-vormt-ge figuur op tuin-bedden.*

Enrouler (v. a.) *quelque chose, iets inrollen, oprollen, te zamen rollen.*

Enrue, (f) *Eene zeer breede akker-voore.*

Enrumer. *Zie Enrumer.*

Enfabler (v. a.) *un vaisseau, Een schip op 't zand stuuren, in 't zand zetten.*

Ensacher, (v. a.) *Zakken, in zakken doen.*

Ensafraner, (v. a.) *Met saffraan veruen.*

Ensaïsinement, (m) *In 't bezit stelling; bezit neemng; (van een leen enz.)* (f).

Ensaïsiner (v. a.) *quelcun d'une terre, iemand in 't bezit van een landgoed stellen.*

Ensanglanter, (v. a.) *Bebloeden, bebloed maaken; ensanglanté, ée* (adj.) *met bloed besprengt.*

Enseigne, (m) *Een vendrig, vaandraager.*

Enseigne, (f) *Een teken; uithangbord; vendel, vaandel; scheeps-vlag, Prins-vlag; être logé à l'enseigne de la lune, onder den blooten hemel slaapen (spr. w.); enseigne de vin, wynkrans; bord daar op staat, wyn te koop; vous me connoîtrez à ces enseignes, gy zult my aan die tekens kennen; il ne croit rien qu'à bonnes enseignes, hy gelooft niets als met goed bewys.*

Enseignement, (m) *Onderwyzing* (f); *onderwys* (n).

Enseigner, (v. a.) *Onderwyzen, leeren, Leeraeren; onderrigten.*

Ensel, (m) *Fontenel-yzer* (by Heelm.).

Ensellé, ée (adj.) *cheval ensellé, Paerd met een ingebogen rug.*

Ensemble, (adv.) *t'zamen, gezamentlyk, teffens, te gader, l'ensemble* (m) *d'un bâtiment, het geheele van een gebouw.*

Ensemencement, (m) *Bezaaiing* (f).

Ensemencer, (v. a.) *Bezaaijen.*

Ensepulturé, (adj.) *Begraaven.*

Enserrer, (v. a.) *In tuin-kassen zetten.*

Enserrer, (v. a.) (oud w.) *Insluiten, inhouden.*

Ensevelir (v. a.) *un mort, Eenen dooden begraven; s'ensevelir* (v. r.) *dans la solitude, zich in d'eenzaamheid begraven, opsluiten; s'ensevelir dans la débauche, zich aan den overdaad verslingeren; enseveli dans la mélancolie, in de droefgeestigheid gedompeld.*

Ensevelissement, (m) *Begraaving* (f).

Enseuillement, (m) *Hoogte der borstweering onder een vengster.*

Ensimer (v. a.) *un drap, Een laken dat men scheeren wil met vet besmeeren.*

Enforceler, (v. a.) *Betoveren.*

Enforceleur, (m) *Betoveraar.*

Enforcellement, (m) *Behexing* (f).

Ensoufrer, (v. a.) *Zwavelen, bezwavelen.*

Ensouple ou ensuble, (f) *Een wevers boom* (m).

Ensoyer, (v. a.) *Den pek-draad borstelen.*

Eniuble. *(Zie Ensouple).*

Ensuite (prep.) *ensuite de cela, daar na; ensuite de quoi, waar na; ensuite* (adv.), *daar na; vervolgens.*

Ensuiuant, (adj.) *Le jour ensuiuant; de volgende dag* (in Rechten).

s'Ensuiivre, (v. r.) *(word alleen geb. in de 3de persoon) il s'ensuit donc de là nécessairement, que &c. daar volgt dan noodzaakelyk uit,*

dat enz; comme s'ensuit, als volgt; qui s'ensuivent, die hierna volgen.

Entablement, (m) *Het bovenste van een muur, waarop de daksparren rusten.*

Entacher, (v. a.) *Bezoedelen; entaché de vice, met ondeugd besmet.*

Entaille, (f) *Een kerf, keep* (m).

Entailler, (v. a.) *Inkerpen, inkerven.*

Entaillure. (Zie Entaille).

Entame. (Zie Entamure).

Entamer, (v. a.) *Ontginnen, opensnyden; entamer un melon, un pain, een meloen, een brood ontginnen, opensnyden; entamer un discours, eene reden aanvangen; entamer un corps de troupes, onder een hoop krygslieden een gat maaken; entamer la reputation de quelcun, iemand in zyne eere aantasten; se laisser entamer, zich van zyn' verbindnis of besluit laten afrekken, item zyn recht laten krenken.*

Entamure, (f) *De ontginning van iets; d'eerste snee van brood enz; de kant van 't brood.*

Entant que, (conj.) *In zoo verre; le Roi entant que Roi, de Koning voor zoo verre hy Koning is, of, de Koning als Koning.*

Entassé, ée (adj.) *Opgehoopt, opgestapeld.*

Entassement, (m) *Ophooping, opstapeling* (f); *entassement d'affaires, op een stapeling van zaaken.*

Entasser, (v. a.) *Ophoopen, opstapelen, op malkander leggen, stapelen; entasser le bled, het koor op hoopen leggen; entasser des trésors, schatten vergaaren; entasser argument sur argument, het eene bewysstuk op het andere stapelen, bybrengen; entasser crime sur crime, misdaad op misdaad begaan.*

Ente, (f) *Ent, giffel; las aan een scholen-roede.*

Entement, (m) *Ening* (f).

Entenal, (m) *Wyngaard loot, om te verpooten.*

Entendement, (m) *Het verstand, oordeel* (n).

Entendeur, (m) *Een die verstaat; à bon entendeur peu de paroles,*

een half woord is genoeg voor den wyzen.

Entendre, (v. a.) *Verstaan, hooren, enz.; il ne faut pas condamner avant que d'entendre, men moet eerst hooren, alvorens men vonnisd; j'entends qu'on m'obéisse, ik wil dat men my gehoorzaame; je ne saurois entendre à deux choses à la fois, ik kan geen twee dingen gelyk doen; entendre la chose, eene zaak verstaan, kundig zyn; il n'y veut pas entendre, hy wil 'er niet na lusteren; donner à entendre, te kennen geeven; vous n'y entendez rien, gy begrypt 'er niets van; s'entendre en, ou, à quelque chose, zich ergens op verstaan; cela s'entend, dat verstaat zich.*

Entendu, ue (adj.) *Verstaan, gehoord; verstandig, ervaren, wel ingerigt; il est fort entendu dans les mathématiques, hy is zeer ervaren in de wiskunst; maison bien entendue, een wel ingerigt, wel gebouwd huis; habit bien entendu, een wel gemaakt kleeid; affaire bien ou mal entendue, een wel of quaalyk aangelegde zaak; faire l'entendu, zich neuswys, verwaand aanstellen.*

Mal-Entendu, (m) *C'est un mal-entendu, het is een misbegrip* (n); *misvatting* (f).

Entente, (f) *Meening, zin van iets; un mot à double entente, een woord dat tweezins verstaan kan worden; l'entente de ce tableau est admirable, de schikking, ordonnantie van die schildery is zeer fraai.*

Enter, (v. a.) *Enten, inënten, griffelen; enter en fente, en couronne, in een kloove, in den bast enteren; enter en écuillon, œillet ou bouton, oculeeren; enter deux pièces de bois, twee houten in malkander voegen.*

Entérinement, (m) *Bekragtiging, voldinging eener zaak* (in Rechten).

Entériner, (v. a.) *Iets gerechtelyk bevestigen, zyn volkomenheid, zyn beslag geeven.*

Enterocele, (f) *Een darm-breuk.*

Enterrement, (m) *Begraffenis* (f).

Enterrer, (v. a.) *Begraaven, ter aarde*

aarde bestellen; enterrer son secret, zyn geheim bewaaren; enterrer les futailes, het vaat-werk in den bal-last ingraaven (zee w.); être enterré tout vif, met niemand verkeeren; enterrer des herbes, groente in d'aarde leggen (by Tuinl.)

Entêté, ée (adj.) Eigenzinnig, styfhoofdig, vooringenomen, verzet op iets.

Entêtement, (m) Styfhoofdigheid, koppigheid, eigenzinnigheid, inbeelding, vooringenomenheid van iets; revenir de les entêtements, tot zich zelven komen, zyne eigenzinnigheid laten vaaren.

Entêter, (v. a.) In 't hoofd stygen; le vin entête, de wyn vliegt in 't hoofd; les louanges entêtent, de lofuitingen maaken opgeblaazenheid; s'entêter (v. r.) de quelque chose, van iets ingenomen worden; s'entêter de son savoir, over zyne geleerdheid verwaand zyn.

Enthousiasme, (m) Geestdryvery; drift, vervoering van zinnen (f).

Enthousiasmer, (v. a.) Sterke drift veroorzaaken, vervoeren van zinnen.

Enthousiasme, (m) Een geestdryver, een die vervoerd word van zinnen.

Enthymême, (m) Een bewys van twee stellingen (in Zedenk.).

Entiché, ée (adj.) fruits entichés, aangestokene vrugten; entiché d'hérésie, met kettery besmet.

Enticher, (v. a.) (weinig geb.) Aansteecken, beginnen te verrotten.

Entier, iere (adj.) Geheel, Volkomen, gantsch; cheval entier, een hengst; une entiere félicité, eene volkomene gelukzaligheid; un homme entier, une femme entiere, een eigenzinnig man, eigenzinnige vrouw.

Entier (m) ou nombre entier, een heel of ongebroken getal; la chose est encore en son entier, de zaak is noch in zyn geheel.

Entièrement, (m) Geheellyk, gantschelyk, volkomentlyk.

Entité, (f) Het zyn, of aanwezen van iets (n); (in Boven-natuurk.).

Entoiler, (v. v.) Iets op linnen naaijen, vast hechten.

Entoir, (m) Een ent-mes (n).

Entoiser, (v. a.) Iets by de roef opteekenen.

Entonnement, (m) Het vaaten van eenig vocht.

Entonnement, (m) Het opheffen, inzetten van een zang (n).

Entonner, (v. a.) Vaaten, in vaaten gieten, doen.

Entonner, (v. a.) Opheffen, inzetten, opzingen.

Entonnoir, (m) Een tregter.

Entorse, (f) Verwikking, verdraaijing der Lédemaaten, enz.

Entortillement, (m) Omwinding, omslingering (f).

Entortiller, (v. a.) Omwinden enz. Le lierre entortille les arbres, de klimop, of, klim omslingerd de boomen; style entortillé, verwarde schryf-trant; cheveux entortillés, hair dat in lokken gemaakt is.

Entour, (m) Omvang, omtrek.

Entourer, (v. a.) Omvangen, omringen, bezetten.

Entourner (v. a.) un cable, een kabel opscheeren; iets rond leggen; iets rond uitsnyden.

Entournure, (f) Ronding der kleederen.

s'Entr'accoller, (v. r.) Malkander omhelzen.

s'Entr'accuser, (v. r.) Malkanderen beschuldigen.

Entr'acte, (m) Een tusschen-spel (n).

Entrage, (m) Handgeld (n); gatspenning (m) wegens eenig goed of verpachting; item het aanvaarden der pagt.

s'Entr'aider, (v. r.) Malkander helpen, bystaan.

Entrailles, (f. plur.) d'Ingewanden; vuiden les entrailles, d'ingewanden wisthaalen; les entrailles paternelles, het vaderlyk mededoo-gen.

s'Entr'aimer, (v. a.) Malkander beminnen, liefhebben.

Entrainer, (v. a.) Wegsleepen, wegvooeren; il m'entraîne de son côté, hy haalde my over aan zyne zyde, être entraîné par ses passions, door zyne driften weggevoerd worden; on l'en-

l'entraîna au supplice, men sleepte hem naar de gerichts-plaats.

Entrait, (m) Bind-balk, hoofd-balk (in Bouwk.).

Entrant, ante (adj.) Intreedende; un homme entrant, een vrypostig man, die zich gezellig, gemeenzaam weet te maaken.

s'Entr'appeller, (v. r.) Malkander roepen.

s'Entr'approcher, (v. r.) Malkander naderen.

Entraver (v. a.) un cheval, Een paerd kluisteren.

s'Entr'avertir, (v. r.) Malkander waarschuwen.

Entraves, (pl.) Kluisters, voet-blokken der paerden; item alle soort van beletzelen, kluisteringen.

Entravon, (m) Leêre riem aan de kluisters.

Entre, (prep.) Tusschen, onder; entre vous & moi, tusschen u en my; entre mes livres, onder myne boeken; cela est entre les mains de, &c. dat is in de handen van enz.; il est le plus savant d'entre les Professeurs, hy is de geleerdste onder de Professoren; il ne l'aura jamais d'entre mes mains, hy zal het nooit uit myne handen hebben; entre deux, tusschen beiden, tamelyk.

Entre-bâiller, (v. a.) (alleen dus gebr.) Laisser la porte, la fenêtre entrebaillée, de deur, het vengster half open laten.

s'Entre-baiser, (v. r.) Malkander kussen.

s'Entre-battre, (v. r.) Malkander slaan.

s'Entre-bleffer, (v. r.) Malkander quetszen.

s'Entre-brouiller, (v. r.) Met malkander onëenig worden.

s'Entre-careffer, (v. r.) Malkander liekkozen.

s'Entre-chamailler, (v. r.) Met malkander vegten.

Entrechat, (m) Een kruis-sprong (in 't dansen).

Entre-choquer, s'entre-choquer, (v. r.) Tegen elkander slooten, botzen.

Entre-colonne, (f) ou entre co-

lonnement, (m) Ruimte tusschen twee pylaeren.

s'Entre-combattre, (v. r.) 't Zamen sryden.

s'Entre-communiquer, (v. r.) Malkanderen mededeelen, berigten.

s'Entre-connoître, (v. r.) Malkander kennen.

Entre-coupe, (f) Tusschen sneede, opening.

Entre-couper, (v. a.) Afbreeken, hinderen; verdeelen, afsnyden; païs entre-coupé de montagnes, een land doorsneden, verdeeld met bergen; les soupirs entre-courent la voix, de zugten breeken de stem; s'entre-couper, (v. r.) doorsnyden; malkander snyden.

s'Entr'écire, (v. r.) Malkander schryven, brief-wisseling houden.

s'Entre-croiser, (v. r.) Kruiswyze door malkander loopen.

s'Entre-déchausser, (v. r.) Malkander ontschoeien; schoenen en kouffen uittrekken.

s'Entre-déchirer, (v. r.) Malkander verscheuren; lasteren.

s'Entre-défaire, (v. r.) Malkander verdoen, ruineeren; om hals brengen.

s'Entre-demander, (v. r.) Malkander vraagen.

s'Entre-dépêcher, (v. r.) Tez malkander zenden, afveerdigen.

s'Entre-détruire, (v. r.) Malkander vernielen, verwoesten.

Entre-deux, (adv.) tusschen beiden, tusschen in; tamelyk.

Entre-deux, (m) Tusschen-ruimte, het middelste; de middelweg.

s'Entre-diffamer, (v. r.) Malkander schenden, eer rooven.

s'Entre-dire, (v. r.) Malkanderen zeggen.

s'Entre-donner, (v. r.) Malkanderen geeven.

Entrée, (f) Ingang; intrée, intrée; opening enz, laisser l'entrée libre d'une ville, den ingang eener stad vry laten; l'entrée d'une maison, d'ingang van een huis; l'entrée du port, het inkomen; de mond van een zee-haven; faire son entrée, zyne intrée doen; l'entrée d'une bou-

Bouteille, &c. d'opening van een fles; enz. il a entrée au conseil, hy mag in den Raad verschynen; à son entrée dans le monde, by zyn komst onder 't menschedom; à l'entrée du jeu, in 't begin van 't spel; entrée de table, het eerste geregt; entrée de riviere, de mond van een rivier; entrée de serrure, slutelgat; droits d'entrée, inkomende regten; entrée, overdraging der posten uit het oude in het nieuwe boek.

s'Entre-facher, (v. r.) Malkander quaad maaken, vergrammen.

Entrefaites, (f. plur.) (word nooit alleen gebruikt); sur ces entrefaites, terwyl dat gebeurde; il arriva sur ces entrefaites, hy kwam middelerwyl aan.

s'Entreflatter, (v. r.) Malkander vlyen.

s'Entre-fouetter, (v. r.) Malkanderen geesselen.

s'Entre-frapper, (v. r.) Malkanderen slaan, kloppen.

s'Entre-froisser, (v. r.) Malkanderen kneuzen, blutzen.

Entregent, (m) (gem. w.) Gemaniërtheid, dartigheid in den omgang.

s'Entr'égorgier, (v. r.) Malkander den bals affnyden, vermoorden.

s'Entre-gronder, (v. r.) Malkander bekynen.

s'Entre-haïr, (v. r.) Malkander haaten.

s'Entre hanter, (v. r.) Met malkander omgaan, verkeeren.

s'Entre heurter, (v. a.) Malkander stooten.

Entrelacement, (m) Doorvlegting (f).

Entrelacer, (v. r.) Doorvlegten, s'zamenvlegten; un discours entrelacé de vers, eene redenvoering met versen doormengt.

Entrelacs, (m) Iets dat door eengevolgten of gedraaid is, als een knoop, of de strik-leiter van een signet; door eengevolgten loof-werk.

Entrelarder, (v. a.) Doorspekken; doormengen, als zoete-koek met snippers; un discours entrelardé de &c, eene redenvoering doormengt met enz.

Entre-ligne, (f) Een tusschenregel, linie.

s'Entre-louer, (v. r.) Malkander pryzen.

Entre-luire, (v. n.) Even doorschynen, schêmeren.

s'Entre-mander, (v. r.) Malkander berigten.

s'Entre-manger, (v. r.) Malkander opëeten; elkaar geduurig in 't hait zitten.

s'Entr'embarrasser, (v. r.) Malkander belemmeren.

s'Entr'embrasser, (v. r.) Malkander omhelzen.

Entre-mêler, (v. a.) Vermengen, onder een mengen; s'entre-mêler, (v. r.) zich ergens innemen.

Entre-mets, (m) De tusschen gerechten op eene maaltijd.

Entremetteur, euse (m. & f.) Middelaar, tusschenspraak; koppelaar, middelaarster; koppelaarster.

s'Entre-mettre, (v. r.) Zich ergens insteeken, mede bemoeien.

Entre-mise, (f) Bemiddeling, tusschen-komst, tusschen-spraak; c'est par l'entremise d'un tel, que, het is door de tusschen-komst, hulp, van zoo een, dat enz.

Entre-modillon, (m), Ruimte tusschen twee krollen, kraagen (in Bouwk.).

s'Entre-moquer, (v. r.) Malkander bespotten, begekken.

s'Entre-mordre, (v. r.) Malkander byten.

Entre-nager, (v. r.) Tusschen wind en water zwemmen, dryven.

s'Entre-nuire, (v. r.) Elkander benadeelen.

s'Entr'envoyer, (v. r.) Aan malkander zenden.

Entre-ouir (v. a.) quelque chose, iets half hooren.

Entre-ouvrir, (v. a.) Half open doen.

s'Entre-parler, (v. r.) Malkander spreken.

Entre-parleur, (m) Een die op een schouwplaats spreekende word ingevoerd, een tusschen spreker.

Entre-pas, (m) Een halve of gebroken pasgang (in de Ry-sch.).

Entre-passer, (v. a.) Tusschen doorgaan, door slaan.

s'En-

s'Entre-percer, (v. r.) Malkanderen doorſteeken; door malkander dringen.

s'Entre-piller, (v. r.) Malkander plunderen, berooven.

s'Entre-piquer, (v. r.) Malkander ſteeken; malkander ſteeken onder water geeven.

s'Entre-plaider, (v. r.) Met malkanderen pleiten.

Entrepos. (Zie Entrepôt).

Entrepos. (m) Tuſſchenpoozing, ruſt (f), vier-avond (m); écrire par entrepos, by tuſſchenpoozing ſchryven.

Entreposer, (v. a.) Waaren op een ſtapel-plaats neêrleggen.

Entreposer, (m) Iemand die, of een ſchip dat aldaar loſt.

Entrepôt, (m) Haven of plaats daar de Koopmans goederen opgeloft, opgeſlagen of verluden worden; ville d'entrepôt, ſtapel plaats, daar de goederen verſtaped worden.

s'Entre-pouſſer, (v. r.) Malkander ſtooten.

Entreprenant, ante (adj.) Stout, kloekmoedig, onvertraagd; c'est un homme fort entreprenant, hy is een zeer ſtout, gereſolveerd man.

Entreprendre (v. a.) quelque choſe, iets onderneemen, onderwinden, beſtaan; entreprendre quelcun, iemand aantafſen, onder handen neemen; tot reden zoeken te brengen; entreprendre ſur les droits, ſur la charge, ſur l'autorité, ſur la vie de quelcun, in iemands recht, bediening, gezag vallen, naar iemands leven ſtaan.

Entrepreneur, euſe (m. & f.) Onderneemer, aannemer; aanneemſter, een die iets wigts durſt onderneemen.

s'Entre-preſſer, (v. r.) Malkander aſſen.

s'Entre-prêter, (v. r.) Aan malkanderen leenen.

Entrepris, iſe (adj.) Ondernomen, aangevangen, begonnen; aangegrêpen; entrepris (perclus) lam.

Entreprise, (f) Onderneeming (f), woornemen (n), aanſlag op iemands leven, inval in iemands recht (m); une entreprise hardie, een ſtout be-

ſtaan; venir à bout de ſon entreprise, zyn aanſlag uitvoeren.

s'Entre-quereller, (v. r.) Met malkanderen twiſten, krakkeel hebben.

Entrer, (v. n.) Ingaan, inkomen; intreeden; entrer à table, aan tafel gaan; entrer dans la maiſon, in het huis treden; entrer dans le port, in de Haven loopen; entrer en poſſeſſion de quelque choſe, in 't beſit van iets treden; entrer dans les intérêts de quelcun, in de belangens van iemand treden; entrer dans le ſens de quelcun, iemands meening, gewoelen vatten, goedkeuren; entrer dans la 20me année, in zyn 20ſte jaar gaan of treden; entrer dans le détail des choſes, tot de byzonderheden der zaaken komen; entrer en diſcours, eene reden aanvangen; entrer en matière, tot de zaak komen; entrer en procès, een geding, procès aanvangen; entrer dans le monde, in gezelfchap, onder Menſchen komen; entrer en colère, baasſig, gramſtoorig worden; entrer dans l'esprit, in den zin komen; entrer dans une affaire, zich in eene zaak mengen; entrer en condition, in een dienſt, of, tuur treden; entrer dans le ſervice, zich in den dienſt begeeven; entrer en religion, en charge, het Klooster leven; een ampt aanvaarden; entrer en parallèle avec quelcun, iemands gelyk worden; entrer en rut, loopsch, ritſig worden; il entre quatre aunes dans cet habit, trois pintes dans ce pot, daar gaan vier ellen in dat kleed, drie pinten in die kan; que vous entrez mal dans ma penſée! wat vat gy myne meening kwalyk! des medicaments où il entre &c. geneesmiddelen daar inkommen.

Entrer (v. a.) un vaiſſeau, een ſchip inbrengen.

s'Entre-regarder, (v. r.) Malkander beſien, aankyken.

Entre-regne, (m) Tuſſchen regeering (f), een interregnum.

s'Entre-rencontrer, (v. r.) Malkander ontmoeten.

s'Entre-repondre, (v. r.) Malkander antwoorden.

ENT.

s'Entre-resssembler, (v. r.) *Malkander gelyken.*

s'Entresaluer, (v. r.) *Malkander groeten.*

s'Entre-secourir, (v. r.) *Malkander helpen, bystaan.*

Entre-sol, (m) *Een bang-kamer (f).*

s'Entre-souffrir, (v. r.) *Malkander verdraagen, dulden.*

Entre-sourcil, (m) *Wydte tusschen de twee wenkbraauwen.*

Entre-suite, (f) *Vervolg, s' zamenhang (dit woord verouderd).*

s'Entre-suivre, (v. r.) *Op malkander volgen.*

s'Entretailer, (v. r.) *Cheval qui s'entretaille, Paerd dat in 't gaan de voeten tegen malkander stoot of staat.*

Entretailure, (f) *Schaaving of quetsuur daar van.*

Entretemps, (m) *Een tusschen-tyd (f); un heureux entretems, eene gunstige gelegenheid, of stonde.*

Entretienement, (m) *des soldats, het onderhoud der Soldaaten.*

Entretenir, (v. a.) *Onderhouden; entretenir une famille, een huisgezin levensmiddelen verschaffen, onderhouden; entretenir une armée, een leger onderhouden; entretenir une maison, een huis onderhouden, in goeden staat houden; entretenir la paix, de vrede onderhouden, bewaaren; entretenir l'amitié, de vriendschap onderhouden; entretenir les défiances, het misvertrouwen aanqueeken; entretenir quelcun, met iemand spreken; entretenir quelcun de belles promesses, iemand met schoone beloften gaande houden; s'entretenir, (v. r.) il ne gagne pas de quoi s'entretenir, hy wint zoo veel niet dat hy zig kan onderhouden; s'entretenir avec quelcun de quelque chose, met iemand over eene zaak redenkavelen.*

Entretenu, ue (adj.) *Onderhouden; enz.*

Entretien, (m) *Onderhoud (n) leestogt; s'zamenpraak, redenwisseling (f); gezelschap (n); l'entretien coûte tant, den onderhoud kost zoo veel;*

ENT. ENV. 271

les mauvais entretiens gâtent les bonnes mœurs, kwaade zamenprekingen bederven goede zeden.

Entretissu, uë (adj.) *Doorweeven, doorvlogten, doormengd.*

Entretoile, (f) *Binnenwerk van kant, tusschen twee stukken Lynwaas (n).*

Entretoise, (f) *Bind-hout (in Bouwk.)*

s'Entre-toucher, (v. r.) *Malkander raaken, aanpaalen.*

s'Entre-traiter, (v. r.) *Malkander onthaalen.*

s'Entretner, (v. r.) *Malkander dooden, ombrengen.*

s'Entrevâcher, (v. r.) *Zig ergens inwikkelen, toefstommelen, dat men zig niet roeren kan.*

Entrevoir, (v. a.) *Een weinig zien, ten halven zien; entrevoir l'intention de quelcun, iemands oogmerk ten halven bemerken; s'entrevoir, (v. r.) malkander bezoeken.*

Entrevoux, (m) *Ruimte tusschen twee dwars-balken (in Bouwk.)*

Entrevue, (f) *s'Zamen-komst; convenir d'une entrevue, eene byeenkomst beraamen.*

Entr'ouvert, erte (adj.) *Half open.*

Entr'ouvrir, (v. a.) *Ten halven open doen; s'entr'ouvrir, (v. r.) half open gaan; gaapen.*

Enture, (f) *Enting, inenting (Hoven: w.)*

Envahi, ie (adj.) *Verooverd, enz.*

Envahir (v. a.) *un Royaume, een Koningryk, aanvallen, bemachtigen.*

Envelioter, (v. a.) *Op kleine hopen leggen (in den Landb.)*

Enveloppe, (f) *Omslag (m), bekleedzel (n); borst-weering (in Vestingb.); enveloppe d'une lettre, d'un paquet, omslag, couvert van een Brief; omslag van een pak; dire quelque chose sous de belles enveloppes, iets onder fraaije verbloemde woorden zeggen.*

Enveloppement, (m) *Omwindsel (n), inwikkeling (f).*

Enveloppé ée (adj.) *dans de mau-*

mauvaises affaires, in kwaade zaken ingewikkeld; discours enveloppé, bewimpeld gesprek.

Enveloppeur, (v. a.) Omwinden, inrollen, inwikkelen; s'enveloppeur (v. r.) dans son manteau, zich in zyn mantel toemoffelen.

Enveloppeur, (m) Een verbloemde Schryver of redenaar; item inpakker.

Enverimer, (v. a.) Vergiftigen; envenimer l'esprit de quelcun, iemands geest verbitteren, kwaadaardig maaken.

Enverger, (v. a.) Met teenen vlegzen.

Enverguer, (v. a.) Een zeil aan de reë slaan, vastbinden (Zee w.)

Envergure, (f) Het aanslaan; item afpassing, afmeeting daar van.

Envers, (prep.) Tegens, omtrent; charitable envers les pauvres, liefdadig omtrent den armen.

Envers, (m) De verkeerde, of, averegts zylde van iets (f); l'envers du drap, d'averegts zylde van 't laken; à l'envers, (adv.) verkeerd, averegts; être couché à l'envers, op zyn rug leggen; avoir l'esprit à l'envers, averegts, dwars, niet wel by zyn zinnen zyn; prendre tout à l'envers, alles verkeerd opvatten.

Envi, (m) (Werd alleen dus gebr.) travailler, étudier à l'envi, omstryd, om 't best, om 't eerst werken, studeeren.

Envie, (f) Nyd, afgunst, haat; lust, neiging; porter envie à quelcun, op iemand nydig zyn; vôtre sort est digne d'envie, uw staat is benydens waardig; je meurs d'envie de le voir, ik brande van verlangen om hem te zien; avoir envie de manger, lust tot eeten hebben; cela fait envie, dat doet watertanden; j'ai quelque envie d'aller à la selle, ik heb eenige trek tot stoel-gang; à l'envie m'en prend, indien ik 'er lust toe kryg, l'envie lui prit de &c. hy kreeg lust, om enz. envie de femmes grosses, belustheid, lust der zwangere Vrouwen.

Envies, (f. pl.) Nynagels.

Envieilli, ie (adj.) Pécheur envieilli, verouderde, verharde zondaar.

Envieillir (v. a.) Oud maaken; s'envieillir, (v. r.) ouf worden.

Envier, (v. a.) Benyden, misgunen; une charge enviée de tout le monde, bediening naar welke ieder een begeerig is; envier le point, op de meeste oogen iets zetten (in 't Spel).

Envieux, euse (adj. & subst.) Nydig, afgunstig; een wangunstige, een nydigaard; son mérite lui fait des envieux, zyn verdienste verwekt hem benyders.

Enviné, ée (adj.) Met wyn voorzien.

Environ, (prep.) Omtrent, ten naasten by.

Environnement, (m) Omringing, (f).

Environner, (v. a.) Omringen, omcingelen, bezetten.

Environs, (m. pl.) De omleggende plaatsen.

Envisager, (v. a.) Aanschouwen, beschouwen; overdenken, voor oogen stellen.

Envitailler, (v. a.) Met leeftogt voorzien.

E'numérateur, (m) Opteller.

E'numération, (f) Optelling.

Envoi (m) de marchandises, zending (f) van goederen.

Envoyer, (v. n.), Buigen, krommen, s'envoyer, (v. r.) krom worden.

Envoisiné, ée (adj.) Die buuren heeft, gebuurd.

Envolé, ée (adj.) Weggevoegen.

s'Envoler, (v. r.) Wegvliegen; ontsnappen.

Envoûtement, (m) Betovering met een wasschen beeld.

Envoûter, (v. a.) Iemand door die betovering dooden.

Envoyé, ée (adj.) Gezonden.

Envoyé, (m) Een afgezant.

Envoyer, (v. a.) Zenden, afzenden, toezenden; envoyer quelcun au devant de, iemand te gemoet zenden aan enz.; envoyer querir quelcun, iemand laten haalen; envoyer son laquais, zyn knecht weg jaagen.

Enyvré. (Zie Enivré, enz.)

E'ole, (m) E'ool, (de God der winden).

E'olipyle, (m) *Wind-kogel, holle kogel* (f).

E'pafie, (f) *Het verschil van II dagen tuffchen het maane en zonne jaar.*

E'pagneul, eule (m. & f.) *Patrys-bond.*

E'pais, aisse (adj.) *Dik, dikke, grof, grove; digt; planche épaisse, dikke plank; épais de trois doigts, drie vinger dik, drap épais, dik, zwaar laken; bois épais, een digt bosch; liqueur épaisse, dikke, drabbige vogt; air épais, dikke Lucht; esprit épais, een plomp verstand; il donna le premier dans le plus épais de la Cavalerie, hy was d'eerste die op 't dikste van de Kuitery inviel.*

E'paisseur, (f) *Dikte; digte; trois pieds d'épaisseur, drie voet dik; épaisseur d'un bois, het digste van een bosch.*

E'paissir, (v. a.) *Verdikken, dik, digt maaken, s'épaissir, (v. r.) verdikken, dik worden; lomp van verstand worden; l'air s'épaissit, de lucht verdikt.*

E'paississement, (m) *Verdikking* (f).
E'pamprer, (v. a.) *Den wyngaard afbladeren.*

Epanchement (m) *de quelque liqueur; de bile; de cœur, uitsorting van eenig vogt; overloop van galte; uitsorting des harten, gulhartigheid* (f).

E'pancher, (v. a.) *Uitgieten, uitsorten, flengen; épancher son cœur, zyn hart openbaaren; J. C. a épanché son sang, J. C. heeft zyn bloed vergooten; s'épancher, (v. r.) uitsort, geplengt worden.*

E'panchoir, (m) *Stortgat van een waterloop* (n).

E'pandre, (v. a.) *Verspreiden, uitspreiden; uitsorten; s'épandre, (v. r.) zig verspreiden; le fleuve s'épand dans la plaine; de rivier verspreid zich over de vlakte; le bruit s'épandit, het gerugt verspreidde zich.*

E'pandu, ue (adj.) *Verspreid, gesort.*

E'panorthote, (f) *Cierlyke verbetering der vorige redeneering (in Rédenk).*

E'panoui, ie (adj.) *Ontlooken.*

E'panouir, (v. n.) s'E'panouir, (v. r.) *ontluiken, opengaan; fleur qui s'épanouit, bloem die ontluikt; son cœur, sa rate s'épanouit, zyn hart ontluikt, word vrolyk.*

E'panouissement, (m) *Ontluiking der Bloemen; vrolykheid des harten* (f).

E'parer, (v. n.) s'E'parer, (v. r.) *De voetep te verre uitlaan (in de Rysch.)*

E'pargnant, ante (adj.) *Spaarzaam, zuinig.*

E'pargne, (f) *Spaarzaamheid, zuinigheid, verguaring; Koninglyke schatkist; Tresorier de l'épargne, 's Konings schat-bewaarder.*

E'pargner, (v. a.) *Spaaren, bezuinigen; épargner les troupes, son argent; de troepen, zyn geld spaaren; n'épargner ni age, ni sexe, noch jaaren, noch geslacht verschoonen; s'épargner, (v. r.) zich zelven ontzien, vieren.*

E'parpillar, (v. a.) *Hier en daar verstrooijen, verspreiden; le vent éparpille les cheveux, de wind spreid het hair van een; éparpillar du fumier, mist van een spreiden; s'éparpillar la rate, (spr. w.) vrolyk zyn.*

E'pars, (m) *Een vlagge-stok; arm van een draagstoel.*

E'pars, arse (adj.) *Gens épars ça & là, hier en daar verstrooid Volk; cheveux épars, verspreidde, losse hairen.*

E'parvin, (m) *Het spat* (n) *(zeker gezwel aan de beenen der paerden).*

E'pater, (v. a.) *De voet van een glas enz. afbreeken; un nez épaté, eene platte neus.*

E'patique. (Zie Hépatique).

E'pave, (f) *Gestrand of verlooren goed; item verdwaald vee dat de Landheer eigend; ook een vreemdeling wiens herkomst of Vaderland men niet weet.*

E'pauvre, (f) *Afgesprongen stuk van eenen gebouwen steen.*

E'pavite. (Zie Espavite).

E'paule, (f) *De schouder, épaule d'un bastion, zyde, flank eenes bolwerks;*

werks; épaule de mouton, *legt-byt*, *breede byt* (by Timmerl.); épaule d'étang, *uyverdam*; épaule de vaisseau, *de wringing*, *draaijing der boeg van een Schip*; porter sur ses épaules, *op zyne schouderen draagen*; il vous paiera par dessus l'épaule, *hy zal u over schouder (dat is) niet betalen (spr. w.)*; regarder les gens par dessus l'épaule, *de luiden over de schouder (dat is) met veragting aanzien*; il sent l'épaule de mouton, *hy stinkt als een Bok*.

E'paulée, (f) Een sloot, *duuw met de schouder*; voor-kwartier van een Schaap; travailler par épaules, *by horten en slooten arbeiden*.

E'paulement, (m) Verschansing, *borstweering* (f).

E'pauler, (v. a.) Ontschouderen, *de schouder verrekken*, *uit het lid trekken*; verschanssen, *dekken*; een muur enz. schooren, *onderstutten*; onderschraagen, *bystaan*; bête épaulée, *een' bedrogen Vryster*.

E'paulette, (f) Schouder-naad, *broekje*.

E'paulière, (f) 't Schouder-sluk van een Harnas (n).

E'péautre, (m) Spelt (een slag van kór-m) (f).

E'pée, (f) Een dégen (m); porter l'épée, *den dégen draagen*; mettre l'épée à la main, *mettre la main à l'épée*, *den dégen aangrypen*; garde, *pomeau d'épée*, *geveest*, *knop van een dégen*; prendre l'épée, *den dégen*, *het zwaard opvatten*; passer tout au fil de l'épée, *alles ter neêr zabelen*, *over de kling laten springen*; se faire une passage l'épée à la main, *zig 'er door zabelen*; un homme d'épée, *een krygs-man*; se battre de l'épée blanche, *niet den blooten dégen vegen*; son épée est vierge, *hy heeft nog geen dégen getrokken*; n'avoir que l'épée & la cape, *niets hebben arm, een kaale Jonker zyn*; être aux épées & aux couteaux, *gestadig in twist leven*; il s'est passé son épée au travers du corps, *hy heeft zich zelven doorstoken*; c'est son épée de chevet, *dat is zyn bart-ader (spr. w.)* il est né pour l'épée,

hy is voor den Krygs-stand gebooren; son épée ne tient pas au fourreau, *zyn dégen zit los in de scheê*.

E'peiche, (f) Roodspecht (zeker Vogel).

E'peller (v. a.) un mot, een woord spellen.

E'penthese, (f) Inzetting van een of meer letteren in een woord.

E'perdu, ue (adj.) Demeurer éperdu, *verfeld*, *verbaast staan blyven*.

E'perdument, (adv.) Aimer éperdument, *met hart en ziel beminnen*; être éperdument amoureux, *op het uiterste*, *desperaat verliefd zyn*.

E'perlan, (m) Spiering (Visch).

E'peron, (m) Een spoor; tegenpylaar, *stene beer*; het galjoen, *de snauwel van een Schip*; donner de l'éperon, *met de sporen steeken*; donnons un coup d'éperon jusques là, *laat ons daar na toe rennen*; n'avoir ni bouche ni éperon, *een paerd dat noch na toom, noch sporen luistert*; item een mensch die nergens toe geschikt is; il a besoin d'éperon, *hy moet aangespoord worden*.

E'peronné, ée (adj.) Gespoord, met sporen voorzien.

E'peronner (v. a.) un eheval, een paerd aanspooren, *de sporen geeven*.

E'peronnier, iere (m. & f.) Een spooremaaker.

E'pervier, ou Eprevier, (m) Een sperwer (vogel), een werp-net; item een Boekdruckers jonge.

E'pervin. (Zie E'parvin).²

E'peter, ou Empiéter, (v. a.) Een stuk van de weg asploegen.

E'péus, (m) Bequaame werker in krigstuig.

E'pha, (m) (Hebr. w.) Zekere koorrenmaat by de Israëlitien.

E'phémère, (adj.) Dat maar eenen dag duurd; fièvre éphémère, *koorts van 24 uren*.

E'phémérides, (f. pl.) Dag-boek, Journaal; item reken-tafel van den dagelykschen loop der sterren.

E'phialtes, (m) Nagt-merrie (f). (Zie Incube).

E'phod, (m) Zeker Prieesterlyk kled by de Food'n.

E'pho.

E'phore, (m) *Opper-regter in Sparta, voor deezen.*

E'pi, (m) *Een' aar, koren-aar (f); bles aan 't voorhoofd der paerden; épis, punten, spitzten aan tralie- of tent-werk; monter en épis, in aaren schieten.*

E'picarpe, (m) *Pols-pleijster voor de koorts.*

E'pice, (f) E'pices, (pl.) *Kruیدن, kruideneryen, speceryen; pain d'épice, péper-kock; épices, gerichts-koffen, vacantie gelden.*

Epicene, (m) *Naamwoord dat beiden geslachten gemeen is.*

E'picer, (v. a.) *Kruیدن, met speceryen toemaaken; épicé, ée (adj.) gekruid.*

E'picerie, (f) *Allerhande kruidenerven.*

E'picier, iere (adj.) *Kruidenier, kruidenier, kruidenierster.*

E'picurien, (m) *Een Epicurist.*

E'picurisme, (m) *De leer van Epicuur (f).*

Epicycle (m) *de la lune, bykring van de maan (f).*

E'pidémie, (f) *Aansteekende, land-aart- of gemeene ziekte.*

E'pidémique, (adj.) *Maladie épidémique, besmettelijke land-ziekte; un vice, un mal épidémique, eene ondeugd, een quadaan eenig volk eigen.*

E'piderme, (m) *De opperhuid, buitenhuid (in Ontleedk.).*

E'piément, (m) *Verspieding, be-loering (f), (weinig gebr.).*

E'pier (v. a.) *quelcun, iemand bespieden, belieren, épier l'occasion, le moment, de gelegenheid, het oogenblik waarneemen.*

E'pier, (v. n.) *In aaren schieten.*

E'pierrer, (v. a.) *Van steenen zuiveren (als een tuin enz.).*

E'pieu, (m) *Een jagt-spriet, zwyn-spriet.*

E'pigaître, (m) *Opper-smeerbuik, (in Ontleedk.).*

E'pigastrique, (adj.) *Dat daar toe behoort.*

E'piglotte, (f) *Het lilletje van de keel (n).*

E'pigrammatique, (adj.) *Epigrammatisch.*

E'pigrammatiste, (adj.) *Een puntdichter.*

E'pigramme, (f) *Een puntdicht, kort, zinryk opschrift of gedicht (n).*

E'pigraphie, (f) *Opschrift op een gebouw (n).*

E'pikie, (f) *Maatiging, welke, zonder onbillyk te zyn, de wet ver-zagt.*

E'pilepsie (f) *Mal caduc, ou haut mal (m) Vallende ziekte.*

E'pileptique, (adj. & subst.) *Dat van de vallende ziekte is, of een die zulks onderworpen is.*

E'pilogue, (m) *Sluit-rede, korte herbaaling of toepassing van 't geen gezegt is (f).*

E'piloguer (v. a. & n.) *sur tout, op alles wat te zeggen, te bedillen weeten.*

E'pilogueur, (m) *Bediller, berisper.*

E'pinard, (m) E'pinars, (pl.) *Spinagie (f), (een Moestr.).*

E'pine, (f) *Een doorn; prikkel (m); épine du dos, rugge-graat; on ne trouve point de roses sans épines, geen roozen zonder doornen (spr. w.); marcher sur des épines, op eijeren gaan, niet toetreden, la vie est pleine d'épines, het leven is vol moeilijkheid.*

E'pinette, (f) *Een klavec-cymbel.*

E'pine-vinette, (f) *Een bagedoorn; barbarisse (m).*

E'pineux, euse (adj.) *Doornig, doornagtig; moeilijk; lieu épineux, een plaats vol klippen; la voie du salut est étroite & épineuse, de weg der zaligheid is nauw en moeilijk.*

E'pingle, (f) *den speld of spelle; tirer son épingle du jeu, uit het spel, of ook ergens van afscheiden; donner des épingles aux servantes, de meisjes spelde-geld geeven.*

E'pinglier, (m) *Spelde-maaker-, of, verkooper; spelde-kussen; spoel van een spinne-wiel.*

E'pinier, iere (adj.) *Moëlle épinier, 't rugge-merg.*

E'piniers, (m. pl.) *Doorne struiken, wilde zwyns léger.*

E'pinocher, (v. n.) *(gem. w.) Peuzelen, kieskaauwen.*

E'piphanie, (f) *Drie-Koningendag* (m) (*fête des Rois mages*).

E'piphoneme, (m) (*in redeneerk.*) *Gedenkspreuk* waar mede eene reden oeffen word.

E'piphore, (m) *Gesladig loopender oogen met ontleeking* (n) (*in Heelk.*)

E'piphyse, (f) *Een been* (n) dat aan een ander gegroeid is (*in Heelk.*)

E'piplocèle, (f) *Een net-breuk* (*in Heelk.*)

E'piploïque, (adj.) 't *Geen tot zulk een behoord* (*in Ontleedk.*)

E'piploon, (m) *Darm net* (n) (*in Ontleedk.*)

E'pique (adj.) *Poëme épique*, *Helden-dicht.*

E'piscopal, ale (adj.) *Bisschoppelyk.*

E'piscopat, (m) *Bisdóm* (n); *bisschoppelyke waardigheid* (f).

E'piscopaux, (m. plur.) *De bisschoppelyke; de leden der Anglicaan-sche kerk.*

E'piscopifant, (m) *Een die naar een bisdom dingt.*

E'piscopifer, (v. n.) *Naar een bisdom staan.*

E'pisode, (m) *Dicht-stuk*, dat van het hoofd dicht afwykt en alleen voor de aartigheid daar in gelaft word (n).

E'pisodier, (v. a.) *Zodanige dichtstukken maaken, in brengen.*

E'pisodique, (adj.) *Dat van dien aart is.*

E'piffer (v. a.) *une corde*, *Een touw splitsen.*

E'pissoir, (m) *Splits-boorn splits-zyser* (n).

E'pissure, (f) *Splijfing.*

E'pistolaire, (adj.) *style épistolaire*, *brief-styl.*

E'pistyle, (f) *Balk die van den eenen pylaer na den anderen gaat* (m).

E'pitaphe, (m) *Graffschryft* (n).

E'pite, (f) *Deutel*, wigge die in eene andere geslooken word om ze te dikken, (*in Scheepsb.*)

E'pithalame, (m) *Een bruilofts-dicht* (n) of zang.

E'pichete, (f) *Een byvoeglyke naam*, uitdrukkende de hoedanigheid eener zaak; item een toenaam of tytel.

E'pitie, (m) *Kogel-kast in een schip* (f).

E'pitoir, (m) *Deutel yzer* (n) (*in Scheepsb.*) (*Zie E'pite*).

E'pitoge, (f) *Presidents-kap* (*in Parys*).

E'pitome, (m) *Een kort begrip*, *Uittr ksel* (n).

E'pitomer, (v. a.) *Een kort begrip*, *Compendium maaken.*

E'pitre, (f) *Een zend brief*, *brief* (m); *épître dédicatoire*, *een opdracht*; *opdrags-brief.*

E'plaigner, ou *Emplaigner*, (v. a.) *De wolopkratzen* (*by Droogsch.*)

E'plaigneur, ou *Emplaigneur*, (m) *Opkratzer daar van.*

E'ploré, ée, ou *épleuré, ée* (adj.) *Bekreeten*, *bitterlyk weenende.*

E'ploijé, ée (adj.) *Met uitgestrekte vleugelen* (*in Wapenk.*).

E'pluchement, (m) *Uitpluizing* (f).

E'plucher, (v. a.) *Uitpluizen*, *uitleezen*; *éplucher de la salade*, *salade*, of *slā schoonmaaken*; *éplucher des arbres*, *boomen zuiveren*; *éplucher une affaire*, *eene zaak naauw onderzoeken*, *uitpluizen.*

E'plucheur, euse (m. & f.) *Uitpluizer*; *naauwe onderzoeker.*

E'pluchoir, (m) *Mandemaakers mesje* (f).

E'pluchures, (f. plur.) *Vuiligheid*, enz die men by 't schoonmaaken der groentens wegwerpt.

E'pode, (f) *Slot-zang*, *na-zang.*

E'pointer (v. a.) *un clou*, *Een spyker de punt afbreeken.*

E'pointure, (f) *Verrekking der schuif van een bond.*

E'pois, (m) *Tak aan een Herts-boorn.*

E'ponge, (f) *Een spons*, *spongie*; *il boit comme une éponge*, *by zuipt als een tempelier* (*spr. w.*).

E'pontilles, (f. plur.) *Berkoenen*, *stutten*, *kruis-houten* (*in Scheepsb.*).

E'popée, (f) *Een helden-dicht* (n).

E'poque, (f) *Tyds-stip* (n), *aanvang eener tydrekening* (m).

E'poudrer, (v. a.) *Het stof afveegen*, *uitleppen.*

s'E'pouffer, (v. r.) *Zig heimelyk wegpakken*; *weggaan* (*gem. w.*).

E'pouil-

EPO. EPR.

E'pouiller, (v. a.) *Luizen, de luizen afvaagen, afkammen.*

s'E'poumonner, (v. r.) *Zich buiten adem loopen of werken.*

E'poufailles, (f. plur.) *De trouw (m), pligtigheid des huwelyks (f).*

E'pouse, (f) *Bruid; huis-vrouw, beminde, gemaalin; épouse de Christ, de Bruid (dat is de Kerk) van Kris-tus.*

E'poufé, (m) *Bruidegom, nieuw getrouwde man.*

E'poufée, (f) *Bruid, nieuw ge-trouwde vrouw.*

E'pouser, (v. a.) *Trouwen, ten huwelyk nemen, huwen; pour être libre il ne faut épouser, dat is; il ne faut s'attacher à personne, men moet zich aan niemand verbinden; épouser la querelle d'autrui, ie-mands twist aanneemen, zich in zyn plaats stellen; épouser une opinion, een gevoelen aanneemen; s'épouser, (v. r) met malkander trouwen.*

E'poufeur, (m) (boert. w.) *Een vryer.*

E'pouffeter, (v. a.) *Affloffen, afborstelen; item iemand afroffen.*

E'pouffette, (Zie Vergettes).

E'pouvantable, (adj.) *Verschrik-kelyk, vervaarlyk, afschuwelyk.*

E'pouvantablement, (adv.) *Yffe-lyk, afgryffelyk.*

E'pouvantail, (m) *Een molik, iets waar meede men de vogels verjaagd of vervaard maakt.*

E'pouvante, (f) *Schrik, ontsietse-nis; donner l'épouvante, angst aan-jaagen; prendre l'pouvante, met schrik bevangen worden.*

E'pouvanté, ée (adj.) *Verschrikt, ontsfeld.*

E'pouvamment, (m) *Verschrik-king, schrik.*

E'pouvanter, (v. a.) *Verschrik-ken, schrik, ontsietenis aanjaagen; s'épouvanter de peu de chose, van eene beuzeling vervaard worden, ontstellen.*

E'poux, (m) *Bruidegom, gemaal, beminde.*

E'preindre (v. a.) *des citrons, citroenen uitdrukken, uitpersen.*

EPR. EPT. EPU. 277

E'preinte, (f) *Perfing tot ftoet-gang.*

E'previer. (Zie Epervier).

E'preuve, (f) *Proef, proeve; toets; ondervinding; drukkers proef-blad; seconde épreuve, tweede proef-blad, revisie; prendre l'é-preuve, de proef neemen; mettre à l'épreuve, ter toets stellen; à l'é-preuve d'un mousquet, de la pluie, de la médifance, bestand voor een fnaphaan, voor den regen, voor achter-klap.*

E'pris, ise (adj.) *de colère, met gramschap ingenomen; épris d'a-mour, verliefd, met liefde, bevon-gen.*

E'prouver, (v. a.) *Beproeven, toetsen, onderzoeken, ondertafsen; je l'ai éprouvé, ik heb het onderzocht, of ik heb het ondervonden; éprouver un ami, l'or, een vriend, het goud beproeven; s'éprouver soi-même, zich zelfs beproeven.*

E'prouvette, (f) *Een tent-yzer, provet (n) om een wond te peilen.*

Eptagone, (m) *Een zeven-boek (in Meesk.).*

E'pucer, (v. a.) *Vloojien, de vloojien afvaagen; s'épucer (v. r.) zich vloojien.*

E'puisable, (adj.) *Uitputbaar.*

E'puisement, (m) *Uitputting, uit-schepping, ontleediging (f); épuise-ment de forces, uitputting, verspil-ling der krachten.*

E'puiser, (v. a.) *Uitputten, uit-scheppen, ledigen; épuiser un puits, eenen put ledig uitscheppen; épuiser la patience de quelqu'un, iemands geduld ten einde brengen; épuiser ses forces, zyn' krachten verspillen, épuiser une matière, eene stoffe, ma-terie tot den bodem uithaalen, alles daar van zeggen dat gezegd kan worden.*

E'puifette, (f) *Een klein neije (n), om een vogel in een vlugt of een vifch in een beun in te scheppen.*

E'pulis, (m) *Wild tand-vleesch (n).*

E'pulotique, (m) *Een t'zamen-trekkend genees-middel (n).*

E'pure, (f) *Grond-tekening van eenig gebouw.*

E'purer, (v. a.) *Zuiveren, reini-gen,*

gen, louteren, klaar maaken; épurer l'or, goud louteren; épurer une liqueur, eene vogt klaaren; épurer un langage, eene taal zuiveren; un style épuré, een zuivere nette ſchryftrant.

E'purge, (f) Springkruid, purgeerkruid (n).

E'quarrir, (v. a.) In den haak, vierkant maaken, ſchaaven of bouwen.

E'quarrissage, (m) Vierkant maaking, bakking (f).

E'quarrissement, (m) Vierkant maaking, ſchaaving (f).

E'quarriſſoir, (m) Vierkante ſlagbeitel.

E'quateur, (m) (lees écouateur) De middel lyn, linie die de aarde in 2 deelen verdeeld.

E'quation, (f) (lees écouation) Gelykmaaking, vereffening.

E'querre, (f) Een winkel-haak (m) (in Meetk.).

E'questre, (adj.) (lees écouestre) Ridderlyk, te paerd; statue équestre, een beeld te paerd.

E'quiangle, (adj.) Gelyk-hoekig.

E'quidistant, ante (adj.) (lees écouidistant) Op gelyken afstand.

E'quilatéral, ale (adj.) (lees écouilatéral) Gelykzydig.

E'quilatère, (adj.) (lees écouilatère) Gelykzydig.

E'quilibre, (m) Evenwigt; la balance est en équilibre, de ſchaal ſtaat gelyk; deux Puiffances qui ſont en équilibre, twee Mogendheeden die gelyk in magt zyn.

E'quimultiple, (adj.) Van gelyke hoeveelheden beſtaande (in Rekenk.).

E'quinox, (m) Dag en nacht-evening (f) tyd des jaars, wanneer dag en nacht even lang zyn.

E'quinoxial, ale (adj.) ligne équinoxiale, de middel-lyn, linie.

E'quipage, (m) Toerusting, bagagie; toetakeling, montuur (f); vous voilà dans un bel équipage, gy zyt ſchoon uitgedoſt, l'équipage, het ſcheeps-volk (zee w.); avoir équipage, rytuig en paerden houden.

E'quipée, (f) Eene dwaaze onderneeming (f), ligtvaardig beſtaan (n).

E'quipement (m) d'une flotte, uitrusting, toerusting (f), eener vloot.

E'quiper, (v. a.) Uitrusten, toestakelen, toerusten; équiper un vaisseau, une flotte, un soldat, een ſchip, eene vloot, een ſoldaat, uitrusten; s'équiper, (v. r.) zich toerusten, uitrusten.

E'quipolence, (f) Evenredigheid, gelykwaardigheid.

E'quipollent, ente, (adj. & ſubſt.) Gelyk, evenredig; evenredigheid.

E'quipoller, (v. a.) Gelyk opweegen, even gelyk zyn.

E'quiries, (m. plur.) Zekere ridder feſten by de Romeinen.

E'quitable, (adj.) Regtmatig, billyk, betaamelyk.

E'quitablement, (f) Billiklyk, rechtvaardiglyk.

E'quité, (f) Regtmatigheid, billikheid, betaamelykheid.

E'quivalement, (adv.) Gelykwaardiglyk.

E'quivalence, (v. a.) Gelykewaarde.

E'quivalent, ente (adj. & ſubſt.) Gelykgeldend, gelykwaardig; evenwaardigheid; donner, payer l'équivalent, gelykewaarde geeven, betaalen.

E'quivaloir, (v. n.) Gelykgelden of waard zyn.

E'quivoque, (adj.) Dubbelzinnig, twyfelachtig; user d'équivoque, dubbelzinnigheden gebruiken; parler par équivoque, dubbelzinnig ſpreken; mot équivoque, dubbelzinnig woord; homme équivoque, een valſch menſch.

E'quivoquer, (v. n.) Dubbelzinnigheden maaken, dubbelzinnig ſpreken; s'équivoquer (v. r.) dwaalen, ſeilen.

E'rable, (m) Een maſt boom.

E'raser (v. a.) les épingles éraſent la peau, de ſpelden ryten, baalen het vel op.

E'raſure, (f) Ophaaling, ſchraaming, opſcheuring.

E'raillé, ée (adj.) Uitgeraafeld; oeil éraillé, rood opgeſpalkt oog.

E'rail

ERA. ERE. ERG. ERI. &c.

E'raillage, (m) Omkeering van het onderste oog-lid (f).

E'railler, (v. a.) Schiften, van een scheuren, rekken; s'erailler, (v. r.) schiften (van stoffen gez.).

E'raillure, (f) Schifting; rying.

E'rater, (v. a.) De milt uitsnyden; verurolyken; enfant ératé, vrolyk, levendig kind.

Ere, (f) Tyd-begin, (n) tyd-rekening (f); l'erechrétienne, de tyd-rekening der Christenen.

Ere&eur, (m) Oprigter, (in Onstk.) muscles ére&eurs, oprigteude spieren.

E're&ion, (f) Oprigting, opryzing, opregting; aanstelling; érection en comté, verheffing tot een Graaffchap.

E'reinter, (v. a.) De lendenen breeken; iets verzwakken, éreinter une plume, een' pen knakken; (men zegt ook érener, en éreiner).

E'réripele, (f) Roos (zekere ziekte).

Ergo, (m) Derhalven, by gevolg (in redenk.) (lat. w.).

Ergoglu, (adv.) Dat wil niet met al zeggen (gem. spr. w.).

Ergot, (m) Spoor; les ergots d'un coq, de sporen van een' haan; monter sur ses ergots, op zyn paerdeje zyn, stout spreken.

Ergoté, ée (adj.) Gespoord.

Ergoter, (v. a.) Vitten, haarkloo-ven (gem. w.).

Ergoterie, (f) Vittery, knibbelary.

Ergoteur, (m) Twister, Vitter, knibbelaar (gem. w.).

E'riger, (v. a.) Oprigten, stigten; ériger une statue, een beeld oprigten; ériger une terre en duché, een' land tot een hertogdom verheffen; s'ériger (v. r.) en auteur, en censeur, zich voor een schryver, auteur uitgeeven; zich voor een rechter, beoordeelder opwerpen of zich zulk aanmaatsigen.

E'rifson, (m) Een dregge, of klein ankertje met vier armen.

Erminette, (f) Dissel; (m) (huipers en timmerl. werkt.).

Ermitage. (Zie Hermitage).

ERO. ERR. ERS. ERU. 279

E'rosion, (f) Inëeting, invreeting, knaaging.

E'rotique (adj.) Delire érotique, een soort van dolligheid, uit al te groote liefde ontslaande.

Errant, ante, (adj.) Dwaalende; doolende; chevalier errant, doolende ridder; étoiles errantes, dwaalsterren; Juif errant, de Joodfche wandelaar.

Errata, (m) (Lat. w.) Lyst van druk feilen of fouten (f).

Erratique (adj.) étoile erratique, dwaalsterre, planeet; feu erratique, dwaal-licht; fièvre erratique, koorts die geen streek houdt.

Erre, (f) Spoor, weg; aller grand' erre, een sterken gang hebben; erre d'un vaisseau, de vaart van een schip.

Errémenter, (v. a.) Een geding, (procès) wederom aanvragen daar men het gelaaten heeft.

Erréments, (m. plur.) Volvoering van een geding.

Erréner, (v. a.) De lendenen breeken. (Zie ook E'reinter).

Errer, (v. n.) Dwaalen, doolen; misgrypen, misvatten, sujet à errer, onderhevig te dwaalen, te feilen.

Erres, (f plur.) Sporen, voetstappen; rompre les erres, het spoor vertreeden; suivre les erres de quelqu'un, iemands voetstappen volgen.

Erres (f. plur.) donner des erres, eenen goodspenning geven; den koop sluiten.

Erreur, (f) Dwaaling, dooling, mislag, misvatting; erreur de calcul, misrekening.

Errine, (f) Nies-poeijer, pulver.

Erroné, ée (adj.) Dwaalend, vals; opinion erronée, een verkeerd gevoelen.

Erronément, (adv.) Valschelyk verkeerdelyk.

Ers, (m) Wikken; (zeker peulgewas).

Erudit, (adj.) Geleerd.

E'rudition, (f) Geleerdheid, kennis, wetenschap; c'est un homme d'une grande érudition, het is een man van groote geleerdheid.

Erugineux, euse (adj.) Roestig, groen-roestig (als van koper).

Eruption, (f) Uitbreeking (als van een brandende berg, kinder pokken enz).

Erysimum, (m) Wilde mostert.

Es, (prep.) (wordt alleen in de practyk en dus gebruikt) maître es arts, meester in de vrye konsten; passé es études des Notaires, verleden (gepasseerd) ten comptoire der Notarissen.

Escabeau, (m) Eene houten stoel, schabél; voet-bank.

Escabelle, (f). (Zie Escabeau).

Escablon, (m) De voet van een boot-beeld.

Escache enz. (Zie Erache).

Escadre, (f) Een smaldeel, vloot-deel, Esquader van een vloot schepen; chef d'escadre, een schout by nagt.

Escadron, (m) Eene Ruiter-benden (f) van omtrent 100 man.

Escadronner, (v. n.) in slag-orden geschaard staan (van Ruiter's gezegd).

Escafe, (f) Donner une escafe, Een voet onder den aars geeven.

Escaper, (v. a) Een schop onder het gat geeven, een bal met de voet stooten.

Escaignon, (m) Zweeterigheid, of slank der voeten (f).

Escalade, (f) Beklimming met storm-ladders.

Escalader, (v. a.) Met storm-ladders beklimmen; escalader les monts, de bergen opklimmen.

Escalier, (m) Een trap; escalier à vis, een' wentel-trap; escalier de robe, een' heimelyke trap.

Escalin, (m) Een schelling.

Escamote, (f) Goochelaars bolleke (n).

Escamoter, (v. a.) Met het bolleke spelen; (by goochel.) bebeniglyk wegreemen, rollen, ontfutzelzen.

Escamoteur, (m) Wieg-moffelaar; goochelaar.

Escamper, (v. n.) Vlugten, zyn breezen pokken, ontsnappen, (gem. w.).

Escampette (f) Prendre de la

poudre d'escampette, heimelyk ontsnappen, wegloupen.

Escapade, (f) Rukkeloosheid; faire des escapades, lanterfantien, buiten sprongen maaken, zyn pligt verzuimen; escafade, onruyking, ontloopping; item een valsche sprong van een paerd (in de Rysch.).

Escarbillat, ate (adj.) Lustig, vrolyk, snieg (gem. w.); un escarbillat, een vrolyken baas.

Escarbit, (m) Kalfaat-kistje (in scheepsb.).

Escarbot, (m) Een kéver (zeker insect).

Escarboucle, (f) Een karbonkel, (zeker edel gesteente).

Escarbouiller. (Zie E'carbouiller).

Escarcelle, (f) Beurs; buidel, zak, (gem. en boert. w.).

Escargot, (m) Een schelp-flak (f), (zeker Insect).

Escar mouche, (f) Schermutzeling (f), gevecht (n).

Escar moucher, (v. n.) Schermutzelzen, een voorgevecht houden.

Escar moucheur, (m) Een schermutzelzer.

Escarpe, (f) Schuinse voet aan een muur, wal of gragt eener vesting.

Escarpé, ée (adj.) Steil, onge-naakbaar; montagne escarpée, een steile berg.

Escarpement, (m) Steile afsteeking.

Escarper (v. a.) un roc, een rots steil afsteeken, ongenaakbaar maaken.

Escarpin, (m) Een dunne schoen zonder hiel, dans-schoen; item omgekeerde schoen.

Escarpiner, (v. a.) (boert w.) Loopen als of men dans-schoenen aan had.

Escarpolette, (f) Een schop-stoel, schongel. (Zie Brandilloire).

Escarre, (f) Roof, korst die op eene wonde komt.

Escaude, (f) Bootje, schuitje, (n).

Escaveffade, (f) Een ruk met den toom.

Escient (m) à bon escient, voorbedagtelijk, in goeden ernst.

ESC.

Esclandre, (m) (oud w.) Ongeluk (n), ramp (m).

Escavage, (m) Slaverny, dienstbaarheid (f).

Esclave, (m. & f.) Slaaf; slaavin; lyf-eigen.

Escouffion, (m) Zeker boerinnen kappel (n).

Escogriffe, (m) Beschaarer, hapschaar, (gem. w.).

Escompte, (m) Korting, afrekening (f), rabat (n).

Escompter, (v. a.) Afrekken, korten, rabatteeren.

Escopette, (f) Zeker kort vuurroer (eertyds gebruikt).

Escopetterie, (f) Het schieten van verscheide vuur-roeren te gelyk (n).

Escorte, (f) Een gelei (van krygsbenden, of scheepen).

Escorter, (v. a.) Geleiden, bewaaren.

Escouade, (f) Derde deel van eene krygs-bende (n).

Escoup, (m) Een hoos-vat; gieter (zee w.).

Escouffe, (f) faire une escouffe, een sprong, toeloop neemen om ergens over te springen.

Escrime, (f) De scherm-kunde; un tour d'escrime, streek in 't schermen.

Escrimer, (v. a.) Schermen, (beter faire des armes).

Escrimer, (v. a.) Over een stuk der geleerdheid twisten; s'escrimer, (v. r.) un peu d'une chose, een weinigje ergens van verstaan; faites vous des vers? je m'en escrime quelque fois, maakt gy verzen? ja zoo wat, zomtyds.

Escrimeur, (m) Een scherm-mee-ster, (beter Maître d'armes).

Escroc, (m) Een afstroggelaar, schraaper, listige afhaaler.

Ecroquer, (v. a.) Afstroggelen, met list of behendigheid wegneemen.

Ecroquerie, (f) Afstroggelaary, kaapery.

Ecroqueur, euse (m. & f.) (Zie Escroc).

Esculape (m) Esculaap, (de God der Geneeskunde).

ESC. ESH. ESP. 281

Escorial, (m) 't Paleis der Koningen van Spangien, (aldus genaamd).

Eshoupper, (v. a.) De boomen toppen.

Espace, (m) Wydte, ruimte, plaats, spatie (f); un grand espace, eene groote ruimte; pendant cet espace de tems, gedurende die tyd.

Espace, (f) Spatie (zekere slaafjes in de boek-drukkerye, waar mede de woorden van een gescheiden worden); item spaantje tusschen de regels.

Espacement (m) de colonnes, de poutres, &c. wydte, ruimte tusschen de pylaaren, balken, enz.

Espace, (v. a.) De tusschen-wydte behouden; even wyd van een zetten.

Espadassin, (m) (Zie Spadassin).

Espadon, (m) Slag-zwaard (n) item een zwaard-visch.

Espagnol, ole (adj.) langue espagnolle, de spaansche taal, het spaansch.

Espagnolette, (f) Spanjoletbaay (zekere stoffe); item yzer beslag, yzere boom voor een vengster.

Espagnoliser, (v. a.) Spaansch-maaken, of het met spangien houden.

Espale, (f) De agterste roei-bank eener galei.

Espalement, (m) Het visiteeren der maaten.

Espalier, (m) Eerste galei-roei-er.

Espalier, (m) Mettre en espalier, boomen, tegen lat-werk planten of leiden.

Espalmer, (v. a.) Breeuwen, schoonmaaken, kalfsaaten, (zee w.).

Espatule, (f) Een spatel om zalf mede te sryken, of iets te roeren.

Espavite. (Zie Aubaine).

Espèce, (f) Geslacht, slag (n), soort (f); songer à la propagation de l'espèce, op de voorplanting der geslacht-soorten, bedacht zyn; espèce de fruit, aart van eene vrucht; espèce de monnoie, soort van munt; espèces décriées, afgezette munt-speciën; altérer les espèces, muntten veranderen, vervalschen.

Espérable, (adj.) Dat te hoop-
pen is.

Espérance, (f) Hoop, verwach-
ting; avoir espérance, hoop heb-
ben;

bes; contre toute espérance, tegen allen vermoeden of verwachting.

Espérer, (v. a.) *Hoopen, verwachten; espérer la vie éternelle, het eeuwige leven verwachten; espérer en Dieu, op God hoopen, verwrouwen; j'espère revenir, ik hope weder te komen; il n'y a plus rien à espérer, daar is niets meer te verwachten.*

Espiegle, (adj. & subst.) *Snood, arg; c'est un petit, une petite espiegle, het is een klein guitje, deugnietje, een klein feeksje.*

Espionerie, ie (f) *Schelmery, ondeugende streken.*

Espinçoir, (m) *Een vloer-leggers hamer.*

Espingard, (m) *Klein stuk canon; een één polder.*

Espion, (m) *Verfspieder, spion; un espion double, spion die twee partyen te gelyk diend.*

Espionne, (f) *Verfspiedster, eene die acht op iemands doen geeft.*

Espionner, (v. a.) *Verfspieden, bespieden, begluuren, spionneeren.*

Esplanade, (f) *Slegting, gelyk-gemaakte vlakte; schuifse of doceerende borstweering (in Vesting-b.); item stryking, zweefing der vogelen in de lucht.*

Espoir, (m) *Hoop, verwagting (f); item soort van een valkenet stukje op het halve dek van een schip.*

Esponton (m) Sponton, (zekere halve piek).

Esprit, (m) *Een Geest; de ziel; een spookfel; het verstand, enz; le Saint-Esprit, de Heilige Geest; esprit saint de Dieu, Gods geest; bel esprit, schrandere geest; esprit fin, fyn vernuft; esprit audacieux, een stout mensch; esprits vitaux, de levens geesten; esprit de vin, &c. geest, spiritus van wyn, enz; esprit fort, sterke geest, wy-denker; avoir l'esprit troublé, het hoofd ontsteld hebben; cela me vient dans l'esprit, dat valt my in; un esprit doux, een zagzinnig mensch; esprit malicieux, ou malin; een boosaardig gemoed; le malin esprit,*

de booze geest, de duivel; un esprit follet, stal-kaars, dwaal licht, kabouter-mannetje; il a peur des esprits, by is bevreesd voor Spooken; avoir l'esprit bien, ou mal tourné, een goed, of slecht verstand hebben; aigrir les esprits, de gemoederen verbitteren; aliéner les esprits, de gemoederen vervreemden, afrekken; l'esprit d'un contrat, de meening van een contract; tel est mon esprit, dus ben ik gesteld.

Esquif, (m) *Een boot, sloep, of jol.*

Esquille, (f) *Splinter, schilfer.*

Esquiman, (m) *Schieman; (Zie quartier-maitre).*

Esquinancie, (f) *Keel-gezwel (n).*

Esquipot, (m) *Doosje, spaar-potje (n).*

Esquisse, (f) *De eerste of ruuwe schets eener schildery.*

Esquifier, (v. a.) *Schetsen, teekenen.*

Esquiver (v. a.) *quelcan, iemand ontwyken, ontvlieden, ontsaan; s'esquiver, (v. r.) stilletjes ontsnappen.*

Essai, (m) *Proef, proeve (f); un coup d'essai, een proeffluk; faire l'essai de l'argent, de proef van het zilver neemen; fourneau d'essai, probeer-oven; essais de morale, de physique, zeden-kundige, natuurkundige proeven.*

Essaim, (m) *Een zwerm, byen-zwerm; un gros essaim, een groote zwerm byen; jeter un essaim, een zwerm uitlaten; un essaim de poëtes, een zwerm, een drom dichters.*

Essaimer, (v. n.) *Zwermen, (gelyk de byen).*

Essanger (v. a.) *du linge sale, vuil linnen-goed weeken.*

Essart, (m) *Uitrukking der struiken (f).*

Essarter, (v. a.) *Struiken uit een stuk Land rukken.*

Essayer, (v. a.) *Beproeven, bezoeken, probeeren; essayer du vin, wyn proeven; essayer un habit, een kleed aantrekken, om te passen; s'essayer, (v. r.) zig zelfs onderzoeken, beproeven.*

Essaye-

Essayerie, (f) *Probeer of Assay-plaats* (m).

Essayeur, (m) *Geld-proever*, assayer.

Esse, (f) *Een wagen-luns*; item *yzere bouwist in de gedaante van een S* (m).

Esseau. (Zie Aiseau, ou Aisseau).

Esseliers, (m. plur.) *Bindstukken* (in Bouwk).

Essemer, (v. a.) *De vischen uit het net haalen*.

Essence, (f) *De natuur, eigenschap, het wezen van eenig ding*; il est difficile de connoître l'essence des choses, *het is moeyelyk het eigentlyke weezen der dingen te kennen*; essence de fleurs, *de geest, het sap van bloemen*; essence de Jasmin, *Jasmyne-olie*; n'être plus en essence, *niet meer in wezen zyn*; la quintessence, *het kragtigste, de Quintessens van iets*.

Essencier, (v. a.) *Iets met welriekende olie besprengen*.

Essencifier, (v. a.) *Tot welriekende olie, Essens maaken*.

Essentiel, -elle (adj.) *Wezentlyk; propriëteit essentiële, wezentlyke eigenschap*; il est essentiel à Dieu que, *Gods natuur brengt meede dat enz.* l'essentiel (m) ou le point le plus essentiel, *het wichtigste stuk*.

Essentiellement, (adv.) *Wezentlyk, natuurylk*.

Essette. (Zie Aissette).

Essieu, (m) *Wagen-as*. (Zie Aisseu).

Essimer (v. a.) *l'oiseau, een valk vermageren*.

Essonier, (m) *Dubbelde rand om een wapen*.

Effor, (m) *Styging in de lucht*; prendre l'effor, *de lucht, de hoogte kiezen*; item *hoogdravend worden*; son esprit prend l'effor, *by klimt hoog met zyn verstand*; donner l'effor à son imagination, *zyne verbeeldingskracht den vryen teugel vieren*.

Efforé, ée (adj.) *Met de wicken uitgestrekt* (in Wapenk.) item *gedroogd*.

Efforer, (v. a.) *In de Lucht droogen*, s'efforer, (v. r.) *zich in de Lucht verheffen* (Valkeniers w.).

Efforiller, (v. a.) *Kort-ooren, de ooren afsnyden*.

Effouffier, (v. a.) *Buiten adem belpen*; effouffé, ée (adj.) *buiten adem*.

Effouriffer, (v. a.) *Een paerd de muus uit de neus snyden*.

Effuquer, (v. a.) *Het sap uit de vruchten persen*.

Effui, (m) *Warme of drooge wind*; item *plaats daar men droogt*.

Effuie-main, ou **Effui-main**, (m) *Een Hand-doek*.

Effuyer, (v. a.) *Afdroogen, afwischen*; effuyer, *uitslaan, lyden*; effuyez vos larmes, *veegt uwe traanen af*; effuyer la mauvaïse humeur de quelqu'un, *iemand's slecht humeur verdraagen*; effuyer un refus, *une rude tempête, les dangers, eene wygering, eenen zwaaren storm, de gevaaren ondergaan, uitslaan*; s'effuyer, (v. a.) *zich afdroogen*.

Est, (m) *Het oosten* (n); vent d'est, *d'ooste wind*.

Estacade, (f) *Staketsel, paalwerk* (n).

Estaches, (f. pl.) *Paalen*.

Estaffette, (f) *Een expresse courier, of boode*.

Estaffier, (m) *Een lakei in Italien, door een mantel van d'andere onderscheiden*; item *een die in 't tournoispeel synen Heer oppast*; als meede *een straat-slyper*; beurzen-snyder.

Estafilade, (f) *Een snee, veeg, schraam, reet, scheur*; il lui a fait une estafilade au visage, *en son habit, by heeft hem een snee, veeg in 't aangezicht, in zyn kleed gegeven*.

Estafilader, (v. a.) *Snyden, een veeg geven*.

Estains, (m. pl.) *Rantzoen houten, die de ronding aan den achterstevn formeeren*.

Estal. (Zie Pied d'estal).

Estanbord, ou **Etambord**, (m) *d'Achterstevn van een schip*.

Estame, (f) *Erei-wol, of zayet des Bas d'estame, zayette kousfen*.

Estamine. (Zie Etamine).

Estaminet, (m) *Een bier-keeg* (f).

Estampe, (f) *Een prent, afdruk sel van eene kopere of loote plaat* (n); item

item een stemoel (m); une belle estampe, een fraaije plaat.

Estamper, (v. a.) Prenten of platen drukken; iets met figuren bestempelen.

Estanc, (adj.) Vaisseau estanc, een digt Schip.

Estances, (f. plur.) Dek-schooren, sluiten (Zee w.)

Estimable, (adj.) Pryswaardig, prysselyk.

Estimateur, (m) Schatter, waardeerder.

Estimatif, (adj.) Het geen waardeerd.

Estimation, (f) Schatting, waardeering.

Estimative, (f) Avoir l'estimative juste, iets net kunnen waardeeren.

Estime, (f) Achtting, j'ai beaucoup d'estime pour lui, ik heb veel achtting voor hem; faire l'estime, landpeilen, gissing maaken (Zee w.)

Estimer, (v. a.) Waardeeren, schatten; hoog-achten; achten, oordeelen; estimer quelcun, iemand hoog-achten; on estime la place imprenable, men acht, oordeeld de plaats onverwinbaar.

Estiomene, (adj.) Rontom zig eendend, invreetend (in Heelk.)

Estive, (f) De evenwigtigheid des Schips, mettre un vaisseau en estive, een Schip gelyk stouwen.

Estoc, (m) Geslacht-boom; een lange smalle dégen; frapper d'estoc & de taille, stooten en bouwen; cela ne vient pas de son estoc, dat komt uit zyn kóker niet (spr. w.); estoc ou brin d'estoc, een lange stok met een yzere punt; estoc ou tronc, stam van een boom.

Estocade, (f) Een lange stoot-dégen of stoot daar meede (m); allonger une estocade, een stoot toebrengen; presentateur d'estocades, een die bédél-brieven omdraagt; porter l'estocade à quelcun, iemand iets afbor-gen om St. nimmers dag weér te ge-wen.

Estocader, (v. n.) Stryden, vegten; twisten, disputeeren; iemand met bédél-brieven overlasten; estocader la tristesse, de droefheid verdryven (boert w.)

Estocage, (m) Leen-penningen van een stuk Lands dat verkogt word.

Estomac, (m) De maag (f); de borst.

Estomaquer, s'Estomaquer, (v. r.) Kwaad, toornig-worden (gem. w.)

Estombe, (m) Spits papiere rolletje, om mee te tékenen (n).

Estomber, (v. a.) Met drooge ver-wez tékenen, schilderen.

Estoquiau, (m) Stijfje dat de veér in een slot houd (n); estoquiaux (plur.) slot-stijfjes of pinnetjes.

Estoufado, (f) Het stouwen van Pa-tryzen enz.

Estrac, (adj.) Cheval estrac, een rank paerd (in de Rysch).

Estrade, (f) Verheven plaats in een kamer, alkove; battre l'estra-de, op kendschap uitgaan, op party gaan (Krygs w.)

Estragale. (Zie Astragale).

Estragon, (m) Dragón (zeker toe-kruid tot salaad).

Estramaçon, (m) Slag-zwaard voor deezen (n), nu alleen dus gebruikt; décharger un coup d'estramaçon sur la tête de quelcun, iemand een' bouw over de kop geeven.

Estramaçonner, (v. a.) Met een Zábel bouwen.

Estran, (m) Het strand (Zee w. in Pikardien dus genaamd).

Estrapade, (f) Een' wipgalg, wip, (waar meede men iemand straft, die de dood niet verdiend heeft, hem de handen op den rug bindende) condamner à l'estrapade, tot de wipgalg veroordeelen.

Estrapader (v. a.) un Soldaat, een Soldaat wippen.

Estrapasser (v. a.) un Cheval, een Paerd afmatten (in de rysch).

Estraper, (v. a.) Van eenen Akker d'overgelaaten stoppelen afmaayen.

Estrapoir, (m) Eene Seisse daar toe (f).

Estrapontin, (m) Hang-mat der Wilden; item kooi, hang-mat, in een Schip (f); als meede een los zit-bankje in 't midden eener koets en voor op een open ry-tuyg (n).

Estrelage, (m) Zout-accyns, (voor deezen) (f).

Estribord ou sribord, (m) *Stuur-boord* (n).

Estropiat, (m) *Een arme verminkte soldaat, een kreupel.*

Estropié, ée (adj. & subst.) *Verminkt, kreupel; een verminkte; expressie estropiée, eene verminkte of lamme uitdrukking.*

Estropier, (v. a.) *Verminken, verlammen; il est estropié de la cervelle, hy is in zyn hersens gekrenkt; il n'est pas estropié de la langue, hy is wel van den tong-riem gescheiden (sfr. w.) estropier un auteur, een boek kreupel vertaalen.*

Esturgeon, (m) *Een steur (Vish).*

Et, (conj.) *En, ende beide, & vous & moi, en gy en ik, of, beide gy en ik; etcetera, &c. en zoo voorts.*

E'tablage, (m) *'t Stal-geld van een paerd enz. 't staan-geld der marktluiden* (n).

E'table, (f) *Stal, vee-stal; voorsteven van een Schip.*

E'tabler, (v. a.) *Stallen, opstal doen.*

E'tableries, (f. plur.) *Veele stal-lingen achter, of by malkander.*

E'tabli, ie (adj.) *Opgereg, aangesield enz.*

E'tabli, (m) *Een Schaaf-bank; werk-bank, werk-tafel* (f).

Etabliir, (v. a.) *Oprekten aanstellen; établir des magistrats, des loix, un mot, overigheid aanstellen, wetten, een woord invoeren; s'établir, (v. r.) zich ergens neer zetten, een huishouding oprigten.*

E'tablissement, (m) *Stichting, opregting, neerzetting ter woon* (f).

E'tage, (m) *Verdieping van een huis enz. (f); loger au premier étage, op de eerste verdieping wonen; les gens du plus bas étage, de geringste lieden; il est fou à triple étage, hy is volslaagen gek; un esprit du plus bas étage, een Mensch van een zeer klein verstand; poser ou mettre quelque chose par étages, iets trapswyze zetten.*

E'tai (m) *du grand mat, &c. slag van de groote mat, enz. (f)*

E'taie, (f) *Stut, leun.*

E'taiement, (m) *Onderscheuring, ondersluiting* (f).

E'taier. (Zie E'tayer).

E'taim, (m) *Gekauwde wol* (f).

E'tain, (m) *Tin* (n); *potier d'étain, een tin-gieter.*

E'tal, (m) *Vleesch-bank; kraamers uitstal-bank* (f).

E'talage, (m) *Ten toon stelling* (f); *mettre la science en étalage, de geleerdheid ten toon spreien; mettre la marchandise en étalage, koopmanschappen uitkraamen, voortzetten.*

E'taler, (v. a.) *Voorzetten, ten toon stellen; étaler des livres, de la marchandise, boeken, koopmanschappen uitkraamen; étaler ses charmes, met zyne bekoorlykheden pronken; étaler sa folie, zyne gekheid aan den dag brengen; étaler les marées, bet ty stoppen* (Zee w.)

E'taleur, (m) *Een geringe kraamer.*

E'talon, (m) *Een bengst; item een stads-maat, waar na andere geeikt worden; le pot est plein jusqu'à l'étalon, de kan is tot de pègel toe vol.*

E'talonnage ou E'talonnement, (m) *Tking* (f).

E'talonner (v. a.) *les mesures, maaten yken.*

E'talonneur, (m) *Tker, yk-meester.*

E'tamage, (m) *Vesting* (f).

E'tambort, (m) *De agter-steeven van een Schip.*

E'tambraies, (f. plur.) *Vissers, vissingen, spoorgaten aan de mast* (Zee w.).

E'tamé, ée (adj.) *Vertind.*

E'tamer, (v. a.) *Vertinnen, als Ketels enz.*

E'tamine, (f) *Estemyn, (zekere stoffe); passer par l'étamine, door een haire zeef slaan gaan; item een nieuw onderzoek doen.*

E'tamper (v. a.) *maigre, gras, gaten dicht aan den rand, wyd van den rand, in een hoef-zyer slaan* (by Smids).

E'tamure, (f) *Vertinsel* (n) *vertinning.*

E'tanche, (f) *mettre un vaisseau à étanche, een schip op het drooge brengen om het te kalfsaaten.*

E'tanchement, (m) *Steiping, stopping, lessching; (f).*

E'tan-

E'tancher (v. a.) le sang, la soif, une cuve, het bloed stelpen, den dorst lesschen, eene kuip dicht maaken stoppen.

E'tançon, (m) Stut, schoor.

E'tançonner, (v. a.) Onderfchraagen, stutten, schooren.

E'tang, (m) Een vyver.

E'tanguis, (f) Eene groote tang (in de munt gebézigd).

E'tant, (d'el w.) Zynde, wezende; arbre en étant, boom die nog op zyn stam staat.

E'tape, (f) Stapel, stapel plaats daar de goetren opgestaagen worden; item magazyn voor de leeftogt der doortrekkende troepen; livrer l'étape, proviant leveren.

E'tapier, (m) Proviant-meester, leeftogt-verzorger.

Etat, (m) Staat, toestand, gesteldheid, gelegenheid (f); en quelque état que l'affaire soit, hoedanig de zaak ook gesteld zy; je l'ai vu dans un état pitoyable, ik heb hem in een droevige toestand aanschouwd; être en état de faire fortune, in staat zyn om fortuin te maaken; en quel état est votre santé? hoe is het met uw gezondheid, hoe vaard gy? je suis en très mauvais état, ik ben gantsch onpasselyk; nous laissons l'isle en très bon état, wy verlieten dat eiland frisch en wel zynde; mettre les choses en état, de zaaken in staat brengen; tenir une chose en état, iets in staat houden; tenir quelque chose en état, iets in gereedheid houden; je fais état de venir en tel temps, ik maak staat op die tyd te koomen. faites état de cela, maakt daar staat op; faire état d'une personne, iemand hoog achten; état de recette & de dépense, staat, rekening van ontfang en uitgaaf; elle porte aussi grand état qu'une femme de qualité, zy gaat even zoo prachtig gekleed als eene Juffer van rang; un coup d'état, een stuk van staat-kunde; l'état ecclésiastique, de kerkelyke, Pausfelyke staat; Ministre d'état, een staats-lienaar of Minister; Secrétaire d'état, Staats-secretaris of Geheimschryver; conseiller d'état, Raads-

heer van staat; les E'tats de l'Empire, de Stenden des Ryks; les E'tats de Hollande, de Staaten van Holland; les E'tats Généraux, de Staaten Generaal; l'état major, staf-officieren; de regiments-staf; le tiers état, de burger-stand in Frankryk.

E'tau, (m) Een schroef, om iets in vast te zetten.

E'tau, (m) (Zie E'tal).

E'tayé, ée (adj.) Onderfchraagd.

L'tayer, (v. a.) Onderfchooren, onderfchraagen.

E'té, (m) De Zomer, (een der 4 Jaar-getyden).

E'teignoir, (m) Een domper, kaarsdempertje.

E'teindre, (v. a.) Uitblusschen, uitdoen, uitdooven, dempen; éteindre le feu, une chandelle, het vuur uitblusschen, een' kaers uitblaazen, uitdoen; éteindre une sedition, eenen oproer stillen; éteindre une rente, eene rente aflossen, vernietigen; éteindre de la chaux, kalk lesschen; éteindre une famille, een geslacht uitroijen; s'éteindre (v. r.), uitgaan, verdooven; uit het geheugen raken; vernietigd worden.

E'teint, einte (adj.) Uitgebluscht, enz.

E'teins. (Zie Etains).

E'teles, (f, plur.) Spaanders.

E'tendard, (m) Standaard, ruitervaan; arborer l'étendard, de vlag ophysen; engens meê pronken; éten-dard, overgeblevene lap, (by Snyders).

E'tendeur, (m) Uitsirekker, (in Ontleedk.).

E'tendeur, (m) Opbanger, (zeker kruibout by Dijkers, waar meê de afgedruide vlieden opgehangen worden, om te droogen).

E'tendre, (v. a.) Uitsprekken, verwyden, uitbreiden, uitspannen, uitrekken, enz. étendre les ailes, ses conquêtes, son pouvoir, de wienken, zyne overwinningen, zyne magt uitbreiden; étendre la courroie, den riem rekken; item verder gaan als het recht of de billikheid meede brengt; étendre du beurre sur le pain, boter op het brood smeerden; s'étendre (v. r.)

(v. r.) zich uitrekken; s'étendre sur une matiere, eene zaak wydlooppig verhandelen.

E'tendu, ue (adj.) *Uitgestrekt, enz.*

E'tendue, (f) *Uitgebreetheid, wyde, grootte.*

E'ternel, elle (adj.) *Eeuwig, eeuwigduurend.*

E'tERNEL, (m) *JEHOVAH, DE HEERE.*

E'ternellement, (adv.) *Eeuwiglyk, altoos.*

E'terniser, (v. a.) *Vereeuwigen, onsterflyk maaken.*

E'ternité, (f) *De eeuwigheid.*

E'ternuer, (v. n.) *Niezen, nieffen.*

E'ternuement, (m) *Het niezen (n).*

E'teries (f. plur.) *ou vents éternels, jaarlykse, of op zekere tyd vaste winden.*

E'têtement, (m) *Knsting, top-ping der boomen (f).*

E'têter, (v. a.) *Knotten, toppen de kruin der boomen afhouwen.*

E'teuf, (m) *Een kaats-bal.*

E'teule, (f) *Overgeblevene korenstoppel; item dat gedeelte van een halm dat tusschen twee leden is.*

E'thèr, (m) *fyne, dunne Lucht, die boven onzen damp-kring is.*

E'théré, ée (adj.) *Dat in die dunne lucht is, of dezelve deelagtig is; la voute éthérée, de Hemel, (by dichters).*

E'thique, (f) *De zeden-leer.*

E'thopée, (f. (figuur in redenk.) *Waar door iemands zeden en gemoedsneigingen ter navolging voorgesteld worden.*

E'tier, (m) *Waterleiding (f) tot de zout bakken (in Vrankryk).*

E'timologie. (Zie Etymologie).

E'tincelant, ante (adj.) *Vonkende; des yeux étincelants, glinsterende oogen.*

E'tinceler, (v. n.) *Vonken, glinsteren, schitteren, flonkeren.*

E'tincelette, (f) *Een klein vonkje (n).*

E'tincelle, (f) *Vonk, sprank; une étincelle d'esperance, een weinige hoop.*

E'tincellement, (m) *Flonkering, schittering (f).*

E'tioler, (v. n.) *s'Étioler, (v. r.) In de hoogte wassen, smal op schieten, (van planten gez.).*

E'tique, (adj.) *Teeringüchtig; fièvre étiqe, uit-teerende koorts.*

E'tiqueter, (v. a.) *Een briefje, opschrift op een fles, pleitzakenz. hegten.*

E'tiquette, (f) *Opschrift (n), tytel (m) op een fles, of, bundel schriften; juger sur l'étiquette du sac, los, oppervlakkig over een zaak oordeelen.*

E'tire, (f) *Een uitrukker, schaaftmes (by Leertouwers).*

E'tirer (v. a.) *le fer, het yzer uit-rekken, uit-sneeden.*

E'toffe, (f) *Wolle of zyde stof, stoffe; stoffe of materie; stas-yzer (by Smids); lever de l'étoffe chez un marchand, stof by een koopman koopen; habit, chapeau, cloche de bonne étoffe, een kleed, hoed, klok van goede stof of materie; gens de même étoffe, luiden van eender aart.*

E'toile, (f) *Een star, ster, sterre; étoile du jour, du soir, morgenster, avond-ster; étoile fixe, vaste sterre; étoile errante, dwaal-sterre, planeet; étoile volante, ster die verschiet; étoile brillante, glinsterende sterre, of iemand die ergens in uitmunt; étoile, sterretje (in boeken gebézigd); étoile, zee-quab (visch).*

E'toilé, ée (adj.) *Gestarnt, vol starren; ciel étoilé, de sterren hemel.*

E'tole, (f) *Een stoel, kruisband die de Priester by het doen der misse draagt.*

E'tonnamment, (adv.) *Verbaazendlyk.*

E'tonnant, ante (adj.) *Verwonderend, verbaazend.*

E'tonné, ée (adj.) *Verwonderd, verbaast, verseld.*

E'tonnement, (m) *Verwondering, verbaazing, onsteltenis, verschrikking (f).*

E'tonner, (v. a.) *Verwonderen, verbaazen; verschrikken; étonner le cerveau, de hersenen onstellen; s'étonner, (v. r.) zich verwonderen; verbaasd, verschrikt, onsteld zyn.*

E'toudeau, (m) *Een jonge kazuin (f).*

E'touffant, ante (adj.) *Smocrende, stik-*

sikkende; chaleur étouffante, eene smoorende hitte.

Étouffé, ée (adj.) Gesmoord, gedemp; un air étouffé, eene dikke, berokkene lucht.

E'touffement, (m) Verslikking, ver-smoorring (f).

E'touffer, (v. a. & n.) Smooren, verslikken, dempen; étouffer une personne enragée, een dol mensch smoorren; étouffer la guerre, den oorlog een einde doen nemen; étouffer une sédition, eenen oproer dempen; étouffer ses passions, zyne hartstochten te onder brengen; étouffer ou s'étouffer de rire, zich te berispen lagchen; s'étouffer de chaud, van hitte versmooren.

E'touffoir, (m) Doof-pot, smoor-pot; een sluip.

E'toupe, (f) ou E'toupes, (f. pl.) Werk van vlas of bennip; mettre le feu aux étoupes, volk aan malkander kiesen.

E'touper, (v. a.) Met werk, of bennip toefloppen, digt maaken.

E'toupillon, (m) Stopfel van een vat.

E'toupin, (m) Prop op een geschut.

E'tourderie, (f) Onbedachtzaamheid, onbezonnenheid.

E'tourdi, ie (adj.) Onbezonnen, onbesuisd; verbaasd; ontsteld; viande qui n'est qu'étourdie, vleesch dat maar half gaar is.

E'tourdi, ie (m. & f.) Een losbol, een onbesuisd mensch.

à l'E'tourdie, (adv.) Onbezonnen, onbedagteelyk.

E'tourdiment, (adv.) Onbezonnenlyk.

E'tourdir, (v. a.) Verdooven, duizelig, of, selhoofdig maaken, enz.; étourdir le cerveau, de hersenen op den bol helpen; cette nouvelle l'a tout étourdi, die tyding heeft hem zeer doen ontstellen; étourdir la douleur, de pyn verzagten; étourdir l'eau, het water naauw maaken; s'étourdir (v. r.) sur quelque chose, zich tegen iets verharden.

E'tourdissant, ante (adj.) Baloorig maakend.

E'tourdissement, (m) Baloorigheid; verdooving; bedwelming; verwarring der zinnen (f).

E'tourneau, (m) Een Spreeuw (zeker vogel).

E'trange, (adj.) Vreemd, zeldzaam; chose étrange, wonderlyke zaak; une humeur étrange, een wonderen aart; raisonnement étrange, vreemde, of, zeldzaame redeneering.

E'trangement, (adj.) Wonderlyk, ongemeen.

E'tranger, ere (adj.) Vreemd, uitlandsch; nations étrangères, vreemde volken; païs étrangers, vreemde gewesten; qualité étrangère, vreemde, oneigen hoedanigheid; être étranger dans une science, vreemd in eenige wetenschap zyn.

E'tranger, ere (m. & f.) Een uitlandige, een vreemdeling.

E'tranger, (v. a.) Uit eene plaats verdryven.

E'tranglé, ée (adj.) Geworgd; un habit étranlé, een kleed dat te naauw is.

E'trangement, (m) Worging, wurging; krimping der darmen (f).

E'trangler, (v. a.) Worgen, wurgen; étrangler une affaire, eene zaak den behoorlyken eisch niet géven; étrangler de soif, van dorst slikken; étrangler quelqu'un, iemand schelden, lasteren.

E'tranguillon, (m) Keel-ziekte der paerden (f); poire d'étranguillon, wurg-peer, wrange peer; manger des poires d'étranguillon, veel verdrict uitstaan.

E'trape, (f) Een sloppet-sikkel (m).

E'traque, (f) De breedte van de baai-planken aan een Schip.

E'trave, (f) De voorsteeven van een Schip.

Etre, (m) Wezen, iets dat bestaat (n); un être créé, een geschapen wezen; être matériel, stoffelyk wezen; le bien être; de gemakkelykheid des levens; savoir tous les êtres d'un logis, alle de vertrekken van een huis kennen.

Etre, (verbe subst. neut. & auxil.) Zyn, wezen, bestaan enz.; cela est, cela n'est pas, dit is waar, dat is niet waar; il n'est pas en vous de le faire, het is in uw magt niet om het

het te doen; je le fus voir l'autre jour, ik ging hem onlangs bezoeken; avez vous été chez lui? hebt gy by hem geweest? je suis (ou je viens) à vous dans un moment, ik zal op het oogenblik by u zyn; Dieu fait ce qu'il en sera, God weet wat het worden zal; hé! où en sommes nous? Wel! wat beduid dit? je ne suis pas à moi, ik ben myn eigen meester niet; être bien avec quelcun, met iemand bevriend zyn; être mal avec quelcun, met iemand vyandschap hebben; être bien auprès de lui, in groote gunst by hem staan; être pour quelcun, iemands zyde houden; je suis pour un tiers, ik kom voor een derde; être de garde, iets spaaren; cela n'est pas de mon goût, dat is van myn smaak niet of is myn verkiesing niet; la félicité est (ou consiste) dans le goût & non pas dans les choses, het geluk legd opgeslooten in den smaak, en niet in de zaak zelf; être dans l'oisiveté, lui en légitime zyn; être après quelque chose, ergens aan bezig zyn; vous y êtes, gy hebt het getroffen of den spyker recht op de kop geslaagen; ce n'est pas que je, het is niet, dat ik; il est (ou il fait) jour, het is dag; c'est à moi à parler, het is myn beurt om te spreken; il est à craindre, by is, of het is te duchten; qu'en seroit-il? wat zoude daar uit volgen? voulez vous en être? wild gy mede doen; il n'est que de servir Dieu, daar is niets beters als God te dienen; être d'accord, eens zyn; être de retour, van de reis t' huis zyn; être débout, overeind staan; être à cheval, te paerd zitten.

· E'trécir, (v. a.) Vernaauwen, naauwer maaken; étrécir un habit, een kleeid naauwer maaken, inleggen; le chemin alloit en étrécissant, de weg wierd hoe langer hoe naauwer; s'étrécir (v. r.) inkrimpen.

E'trécissement, (m) Inkrimping, naauwermaaking (f).

E'trécissure, (f) Inlegging.

· E'treignir, (v. a.) In een dryven, (by Timmerl.).

E'treignoir, (m) Een dryfhamer.

E'trein, (m) Strooifel onder de paerden (n).

E'treindre, (v. a.) Digt in eendrukken, nypen, prangen; vasthouden; quit trop embrasser, mal étreint, een die te veel onderneemd, slaagd kwalijk (spr. w.).

E'treint, einte (adj.) Gefrangd, gedrongen.

E'treinte, (f) t'Zamendrukking, t'zamenranging; haak aan een gordel, enz.

E'trenne, (f) Gift, fooi (f), geschenk (n); eerste hand-gift die een winkelier ontfangd; donner une é'trenne à quelcun, iemand een nieuw-jaarsgeschenk geven.

E'trenner, (v. a.) Nieuw-jaars-giften uitdeelen; hand-giften; é'trenner un habit, een kleeid voor de eerste maal aantrekken.

E'tres, (m. pl.) Les êtres d'une maison, de vertrekken van een huis.

E'tresillonner, (v. a.) Beschoeijsen (in Bouwk.).

E'tresillons, (m. plur.) Beschoeijsingen, schoei-planken.

E'trier, (m) Een stygbeugel; item yzere bengel (in Schepsb.); le vin de l'étrier, een glas tot afscheid.

E'triere, (f) Stygbeugel-riem, (m).

E'trille, (f) Een ros-kam (m); on est ici logé à l'étrille, men is hier in de schaar t' huis, (spr. w.)

E'triller (v. a.) un cheval, een paerd ros-kammen; é'triller (roffer) quelcun, iemand lustig afroffen, afsmereen; on l'a é'trillé comme il faut, men heeft hem terdege afgeroof.

E'triper (v. a.) un animal, les fleurs, een dier de darmen uithaalen, de bladen der bloemen openen om lucht te geven.

E'tristé (adj.) Lévrier é'tristé, een wind-hond met welgemaakte beenen.

E'triviere, (f) Stével-riem, stygel-reep (m); il a eu les é'trivieres, on lui a donné les é'trivieres, men heeft hem gegeeßfeld, gezweept.

E'troit, oite (adj.) Naauw, eng, smal; habit étroit, naauw kleeid; drap étroit, smal laaken; chemin étroit, smalle, enge weg;

cheval étroit, *rank, dun paerd*; esprit étroit, *bekrompen, gering verstand*; discipline étroite, *scherpe tucht*; défenses étroites, *streng verbod*; étroite amitié, *naauwe vriendschap*; réduire à l'étroit, *in 't naauw brengen*; vivre à l'étroit, *zich naauw bebelpen*.

E'troitement, (adv.) Etre logé étroitement, *naauw gehuist zyn*; obligé étroitement, *naauw of zondertling verplicht*; étroitement enfermé, *naauw opgesloten, bewaard*; étroitement défendu, *strenglyk verboden*.

E'troitesse, (f) Engheid, (in Heelk.).

E'tron, (m) Een front, keutel, drol.

E'tronçonner (v. a.) un arbre, *een boom toppen, de kruin afhakken*.

E'trope, (f) Sirop, sirop-zouw, om een blok, enz. (zee w.).

E'trouffe, (f) Toewyzing van eenig goed, (in Rechten).

E'trouffer, (v. a.) Toewyzen, (in Rechten).

E'truffer, (v. a. & n.) De lendenen en voeten verzwakken; sinken, (van Jagthonden gez.).

E'truffare, (f) Slinking, uitteering der lendenen, van Jagthonden.

E'tude, (f) oeffening, studeering, studie; studeer-kamer; practizyns schryf-kamer (f) of kantoor (n); homme d'étude, *een man van studie*; étude ardente, *sterke studie*; toute mon étude est, *de, al myn overleg is, om enz.*; il est dans son étude, *hy is in zyn studeer-kamer*; il a fait ses études, *hy is volleerd*.

E'tudien, (m) Een student.

E'tudier, (v. n. & a.) Leeren, studeeren; étudier en droit, *en médecine, in de Rechten, Geneeskunde studeeren*; étudier le monde, *de wereld leeren kennen*; s'étudier (v. r.) à bien parler, *zich toeleggen, bevytigen, om wel te spreken*; un conte étudié, *verzonnene, versierde vertelling*; gestes étudiés, *gemaakte gebaarden*.

E'tudiale, (f) Een kantoor, schryfkabinet, (n).

E'tui, (m) Koker enz. al wat diend om iets in te bewaaren; étui à aiguilles, à couteaux, *naalden-messen-koker*; étui à lunettes, *brilhuisje*; étui de chapeau, *hoede-kas*.

E'turgeon, (m) Een fleur (Zie Esturgeon).

E'tuve, (f) Een' Bad-stoove; stoove in een zuiker raffinadery; een kagcheltkamer; étuve, ou chauffe-pied, *stoove om de voeten te warmen*.

E'tuvée, (f) Gestooft vleesch (n), gestoofte spys (f); mettre à l'étuvée, *stooven*.

E'tuvement, (m) Stooving; bading; betting eener worde (f).

E'tuver (v. a.) une playe, *eene wond stooven, reinigen*.

E'tuvisse (Zie Baigneur).

E'tymologie, (f) (in spraakk.) Woord-kennis, naspeuring; oorsprong der woorden.

E'tymologique, (adj.) Dat tot de woord-kennis behoord.

E'tymologiste, (m) Kenner, uitlegger van den oorsprong der woorden.

Eu, eue (adj.) Gehad (Zie avoir).

E'vacuatif, ive (adj.) Remède évacuatif, *ontlastend, genees-middel*.

E'vacuation, (f) Ontlasting, purgeering, afzetting; item ontleiding, ontruiming, ontzetting (als van een Stad van Krygsvolk enz.).

E'vacuer (v. a.) la bile, *de gal afzetten, ontlasten*; évacuer une province, *een land ontruimen, ledigen*.

E'vader, (v. n.) Ontsnappen, met de vlugt ontwyken; faire évader quelcun, *iemand behulpzaam zyn om te ontsnappen*; s'évader, (v. r.) zich weg pakken, weg maaken.

E'vagation, (f) Aandagt, godsdienstige inspanning der gedagten.

E'valuation, (f) Schatting, waardering, uitrekening.

E'valuer, (v. a.) Waardeeren, op prys stellen, berékenen.

E'vangélique, (adj.) Evangelisch.

E'vangéliquement, (adv.) Evangelisch.

E'vangéliques, (m. pl.) De Evangelische.

E'vangéliser, (v. a.) Het Evangelium

gelium prediken; verkondigen; (beter annoncer l'E'vangile).

E'vangéliste, (m) Een Evangelist.

E'vangile, (m) Evangelie; tout c' qu'il dit n'est pas évangile, al hi geene by zegt is geen Evangelie.

E'vanoui, ie (adj.) Verduweenen; bezweeken.

E'vanouir, (v. n.) s'E'vanouir, (v. r.) Bezwyken; verdwynen; il s'est évanoui, hy is bezweeken; sa gloire est, ou s'est évanouie, zyne heerlijkheid of roem is verdweenen.

E'vanouissement, (m) Bezwyming, slaauwte (f); il lui a pris un évanouissement, hy is in een' slaauwte gevallen.

E'vaporation, (f) Uitdamping, uitwaasseming.

E'vaporé, ée (adj.) Uitgewaasemd; un évaporé, een losbol, een die nergens om geeft.

E'vaporer, (v. n.) s'E'vaporer, (v. r.) Uitdampen, uitwaassemen; s'évaporer en vaines idées, de kop vol kuuren, zotte denkbeelden hebben; évaporer sa bile, zyn gal uitspuigen.

E'vaser, (v. a.) Wyder maaken, open spalcken; nez évasé, wyde platte neus; évaser un arbre, de takken van een boom van malkander spreiden.

E'vasion, (f) Heimelyke vlugt, ontsnapping, ontkooming; item uitvlugt, ontduiking in het disputeeren.

E'vasure, (f) Opening, als van een pot enz. al te groote gaaping van een schips-luik enz.

Eucharistie, (f) Het heilig Avond-maal.

Eucharistique, (adj.) Dat daar toe behoord.

Euchologe, (m) (lees Eukologe) Kerk-gebeden-boek der Grieken.

E'vêché, (m) Bisdom (n); Bischoppelyke waardigheid of hof.

E'veilie, (f) Opwekking; opwakkering.

E'veillé, ée (adj.) Ontwaakt; vrolyk, lustig, lèvendig.

E'veillé, ée, ou E'grillard, arde (m. & f.) Een lustige, vrolyke kwant of baazin.

E'veiller, (v. a.) Wekken, wakker maaken; vervuolyken, verlévendi-

gen; s'éveiller, (v. r.) wakker worden, ontwaaken; éveiller l'esprit, den geest vervuolyken.

E'vénement, (m) Geschiedenis, gebeurtenis (f), voorval (n); un heureux, un facheux événement, een gelukkig, een verdrietig voorval; à tout événement, hoe het ook zy, het gā zoo het wil.

E'vent, (m) Verschaaing (f); luchtig; luchtgat (n); ce vin sent l'évent, die wyn is verslaagen, verschaald; mettre à l'évent, te luchten zetten of bangen; donner l'évent à un tonneau, een vat luchten; une tête à l'évent, een onbezonnene, een windbui.

E'ventail, (m) Een waaijer.

E'ventailler, (m) Een waaijer-maaker of verkooper.

E'ventailliste, (m) Waaijer-schilder.

E'ventaire, ou inventaire, (m) Fruit-mande zonder ooren.

E'vente, (f) Een kaars-maakers doos of mande.

E'venté, ée (adj.) Verkoeld; verschaald; ligthoofdig, bersfenloos; vin éventé, verschaalde wyn; il est un peu éventé, hy is wat ligthoofdig, los.

E'ventement, (m) Luchting, uitdamping (f).

E'venter, (v. a.) Waaijen, verkoelen; luchten, te luchten bangen; éventer le bled, het kóren lucht geeven; omschoppen; laisser éventer le vin, de wyn laten verschaalen; éventer un secret, een geheim openbaaren, aan den dag brengen; éventer une mine, eene myn doorgraven; item achter een geheim komen; éventer un dessein, eenen aanslag ontdekken; éventer les voiles, de zeilen uitzetten; éventer une pièce de bois ou une pierre, een stuk hout of een steen met een touw in't ophyssen vry, of, afhouden; s'éventer, (v. r.) verschaalen, zyn kragt verliezen; ontdekt, rugbaar worden; zich waaijen.

E'ventiller, (v. a.) In de lucht schieten, vliegen (Valkeniers w.).

E'ventoir, (m) Braaders vuur waaijer.

E'ventrer, (v. a.) Ontwiepen, 't ingewand uithaalen.

E'ventuel, elle (adj.) *Traité é-ventuel, een toevallig, onzekere verbond, tractaat, dat op den uitval of gebeurlyke omstandigheden van zaaken berust.*

E'ventuellement, (adv.) *Onzekere, toevalliglyk.*

E'vêque, (m) *Een Bischof; devenir d'évêque meunier, van een Heer een Knecht worden (for. w.); un chien regarde bien un E'vêque, een kat ziet wel een Koning aan.*

E'verdumer, (v. a.) *Het sap uit groene kruiden perssen.*

E'verrer, (v. a.) *Een' bond van de worm snyden.*

E'version, (f) *Verflooring, omkeering, verwoesting.*

E'vertuer, (v. r.) *Zyn best doen, alle kragten inspannen.*

Eufraïse, (f) *Oogen-troost (een Geneeskr.).*

E'viction, (f) *Gerechtyke uitwinning, wederverkryging van eenig goed.*

E'videmment, (adv.) *Klaarblykelyk, zigbaarlyk, duidelyk.*

E'vidence, (f) *Klaarblykelykheid; il faut se rendre à l'évidence, aan het klaar bewys moet men zig overgeeven; mettre en évidence, zonnenklaar aanduiden; venir en évidence, openbaar worden.*

E'vident, ente (adj.) *Klaar, duidelyk, openbaar, middagklaar., preuve évidente, zigbaarlyk, klaar bewys.*

E'vider (v. a.) *une lame d'épée, une manche, een degen-kling bol uitwerken, een' mouw uitronden.*

E'vier, (m) *Goot-steen, watersteen.*

E'vincer, (v. a.) *Iemand gerechtyk uit eenig bezit slooten, zyn goed van hem weerkrygen.*

E'vitable, (adj.) *(weinig gebr.) vermydelyk, dat men misgaan kan.*

E'vitée, (f) *Wyde, waarbaarheid eener rivier; ruimte tusschen liggende schepen, om te kunnen zwaaijen; item de zwaaijng zelfs.*

E'viter, (v. a.) *Myden, vermyden, ontkomen; éviter le péché, de zonde vlieden; éviter le peril, het*

gevaar ontwyken; éviter aux fraix, onkosten spaaren, (in rechten); éviter au vent, de voorsteeven op de wind draaijen; éviter à marée, op de stroom zwaaijen; vaisseau qui a évité, schip dat gezwaait heeft, (zee w.).

Eulogie, (f) *Inzègening van 's Nagt-maal.*

Euménides, ou furies, (f. plur.) *Hel-godinnen, helsche razernyen.*

Eunuque, (m) *Een gesnédene.*

E'vocable, (adj.) *Beroepbaar tot eene hogere recht-bank.*

E'vocation, (f) *Beroeping voor hooger recht; item bezweering der geesten, om te verschynen.*

E'vocatoire, (adj.) *cedule évocatoire, ou notification, schriftelyke bekendmaking des beroeps van eene lagere aan eene hogere recht-bank.*

E'volution, (f) *De wapen-oefening, het drillen; évolutions navales, de beweging, slagordering der krygs-schepen.*

E'voquer, (v. a.) *Van een laagere naar een hooger gericht beroepen.*

E'voquer les esprits, *De geesten bezweeren op te komen.*

Euphonie, (f) *Welluidendheid der uitspraak (in spraak.).*

Eurus, (m) *(lat. w.) d'Oostse wind.*

Eurythmie, (f) *Fraaye inrigting eenes beelts, schildery, of gebouw.*

Eustyle, (m) *Goede schikking, der zuilen (f.).*

E'vuider. (Zie E'vider).

E'vulsion, (f) *Uitrukking, uitscheuring.*

Eux, (pron. pl. m. van lui) *zy, zylieden, hen, hun, hunlieden; après eux, na hen.*

Exact, acte (adj.) *Naauwkeurig, slist, net; recherche exacte, naauwkeurig onderzoek.*

Exactement, (adv.) *Naauwkeuriglyk, slistelyk.*

Exacteur, (m) *Een ingaarder, een die s' Lands gemeene middelen invordert; ook wel een knévelaar, afperser.*

Exaction, (f) *Ingaaring van 's Lands penningen; item afsnéveling afpersing.*

EXA. EXC.

Exactitude, (f) *Naaukeurigheid, zorgvuldigheid netheid.*

Exagérateur, (m) *Vergrooter, breedte opgeever van iets.*

Exagératif, ive (adj.) *Vergrootend.*

Exagération, (f) *Vergrooing eener zaake.*

Exagérer (v. a.) *les choses, de dingen vergrooten, grooter maaken, grooter opgeeven als ze zyn.*

Exalaison &c. (Zie Exhalaison).

Exaltation, (f) *Verbeffing verhooging; exaltation de la croix, kruis verbeffing (in de Rekenk.).*

Exalter, (v. a.) *Verbeffen, verhoogen, pryzen; geesten verdunnen, zuiveren (in Chym.); exalter le saint Nom de Dieu, Gods heiligen Naam verheerlyken.*

Examen, (m) *Ondervraaging (f), onderzoek; examen d'une affaire, onderzoek eener zaake.*

Examineur, (m) *Ondervraager; onderzoeker.*

Examination, (f) (Zie Examen).

Examiné, ée (adj.) *Ondervaard; habit bien examiné, kleet dat geheellyk afgefleeten is (gem. w.).*

Examiner, (v. a.) *Onderzoeken, ondervraagen, navorschen.*

Exarchat, (m) (Lees exarcate) *Geesrelyk Stadhouderfchap (n).*

Exarque, (m) *Geestelyke Stadhouder des Keizers in Italiën, item een opper-Bifchop, Vicarius.*

Exaucement, (m) *Verhooring des gebéds (f).*

Exaucer, (v. a.) *Verhooren; Dieu exauce les prieres des gens de bien, God verhoord de gebéden der vroomen.*

Exalcéation, (f) *Ontfchoeying, welke den geenën onder de Fooden wedervoer die zyns Broeders weduwe wygerde te trouwen.*

Excavation, (f) *Uitholling, uitgraaving.*

Excaver, (v. a.) *Uithollen, uitgraven.*

Excédant, ante (adj. & subst.) *Overfchietende; l'excédant d'une somme, de overschot eener fomma.*

Excéder, (v. a.) *Te boven gaan,*

EXC.

293

overfleigen; il excède le prix ordinaire, hy of het gaat boven den gewoonlyken prys; excéder son pouvoir, zyne magt te buiten gaan.

Excellemment, (adv.) *Uitfteekend, ongemeen, by uitneemenheid.*

Excellence, (f) *Uitmuntenheid, uitneemendheid; voortreffelykheid; l'excellence des ouvrages de Dieu, de uitmuntenheid van Gods werken; par excellence, by uitneemendheid; votre, son excellence, uwe, zyne excellentie.*

Excellent, ente (adj.) *Uitmunten, uitneemend, voortreffelyk; ongemeen; vin excellent, zeer lekkere wyn.*

Excellentissime, (adj.) *Zeer uitneemend, aller-voortreffelykst.*

Exceller, (v. a.) *Uitmuntten, overtreffen; te boven gaan; exceller en son art, in zyne konst uitmuntten.*

Excentricité, (f) *Afwyking van 't eerste wiiddelpunt; afstand tuffchen het middel punt van twee cirkels (in Sterrek.).*

Excentrique, (adj.) *Cercle excentrique, een kring, die in zyn middelpunt van andere verfcheeld.*

Excepté, (prep.) *Uitgenomen (NB. als dit woord voor een zelfstandig w. (substantif) komt, dan is het onbuigbaar; maar na een subst. word het een adjectif en buigbaar) als: excepté les femmes, uitgezonderd de vrouwen; les femmes exceptées, de vrouwen uitgezonderd.*

Excepter, (v. a.) *Uitzonderen; il donna tout, fans rien excepter, hy gaf alles, zonder iets uit te zonderen; il en faut excepter ce mot, men moet 'er dit woord van uitzonderen.*

Exception, (f) *Uitzondering; il n'y a point de regle fans exception, daar is geen régel zonder exceptie of uitzondering; alleguer quelque exception, eenige uitzondering inbrengen (in Rechten); à l'exception de cela, uitgenoomen dat.*

Excès, (m) *Overdaad, overtolligheid (f); il y a là de l'excès, daar is overdaad in; faire des excès, overdaad pleegen; à l'excès, jufqu'à l'excès, zonder maat, zonder*

peil of perk; *manger à l'excès*, overdaadiglyk eeten; *brave à l'excès*, al te dapper; *pousser l'avarice jusqu'à l'excès*, de gierigheid al te ver uitsprekken.

Excessif, ive (adj.) Onmaatig, overtollig, ondraaglyk, te groot; *travail excessif*, al te zwaaren arbeid.

Excessivement, (adv.) Overdaadiglyk, onmatiglyk, al te zeer.

Exciper, (v. a.) Uitslugten maaken (in Rechten).

Excitafif, ive (adj.) Opwekkend, aanzettend; *ce remède est trop excitatif*, dit geneesmiddel is al te floo- rend.

Excitation, (f) Aandryving, aanprikkeling, opwakkering ophitzing, fering; *l'excitation des humeurs*, d'aanprikkeling der vogten.

Exciter, (v. a.) Ophitzen, aanzetten; *verwekken enz.*; *exciter le peuple à la revolte*, het volk tot oproer aanzetten; *exciter les Soldats à prendre les armes*, de Soldaaten aanmoedigen de wapenen aan te grypen; *exciter une sédition*, eenen oproer verwekken; *exciter la soif*, l'appetit, dorst, eetlust verwekken.

Exclamation, (f) Uitroeping, uitschreeuwning.

Exclamer, (v. n.) Uitroepen (word niet meer geb.).

Exclure, (v. a.) Uitsluiten, uitsluiten.

Exclus, use (adj.) Uitgeslooten.

Exclusif, ive (adj.) Uitsluitend, dat uitsluit.

Exclusion, (f) à l'Exclusion de, met uitsluiting van.

Exclusivement, (adv.) Met uitsluiting,

Excommunication, (f) Kerkenban.

Excommunier, (v. a.) Uit de gemeente bannen, in den ban doen; *un excommunié*, een gebannene; een deugniet.

Excompte. (Zie Escompte).

Excoriation, (f) Schending, viltiva der huid, (in Heelk.)

Excorier, (v. a.) De huid schaaven, afschaalen.

Excrément, (m) Uitwerpsel, drek, vuilheid des ligchaams (f).

Excrémenteux, use (adj.) Vuil, onrein.

Excrémenticiel ielle. (adj.) (Zie Excrémenteux).

Excrecence, (f) Uitwas (m), uitwassing (f).

Excrétion, (f) Uitwerping, onreinigheit, die de natuur uitwerpt.

Excroc &c. (Zie Escroc).

Excursion, (f) Strooping, inval in een Land.

Excusable, (adj.) Verschoonbaar, verschoonlyk.

Excusation, (f) Verontschuldiging (in Rechten).

Excuse, (f) Ontschuldiging, verschooning; *demandeur excuse*, vergiffenis vraagen; *une excuse frivole*, een kaale uitvlugt.

Excuser, (v. a.) Ontschuldigen, verschoonen; *un excusez moi*, een eijerkoek (Boert w.); *s'excuser*, (v. r.) zig verontschuldigen; *s'excuser sur quelcun*, zyne schuld op een ander wer- ven.

Excuseur, (m) Een verontschuldiger, die iets ten besten neemt.

Exéat, (m) Verlof dat een Bisschop aan een Priester geeft, item verlof in een School.

Exécrable, (adj.) Afgryffelyk, afschuuwelyk; *verschoejelyk*, gruwelyk.

Exécration, (adv.) Op een ys- selyke, of, verschoejelyke wyze.

Exécration, (f) Afgryzing, ver- schoeying; *vervloeking*.

Exécutoire, (adj.) Dat verschoey- enswaardig is.

Exécuter, (v. a.) Uitvoeren, vol- brengen; *ter dood brengen*, rechten; *exécuter un dessein*, een aanslag uitvoeren; *exécuter quelcun*, iemand met de dood straffen; *exécuter les menbles de quelcun*, iemands goe- deren panden, by executie (dat is ter betaaling zyner schulden) verkoopen.

Exécuter, (m) Een uitvoerder; *item scherp-rechter of beul*; *exécu- teur testamentaire*, uitvoerder van een uiterste wille, of *exécuter van een testament of in een sershuis*.

Exécution, (f) Uitvoering, vol- bren-

EXE.

brenging; panding, verkooping van goederen voor de schulden, exécution; homme d'exécution, een man die met zyn' zaken door gaat; l'exécution d'un criminel, het ter dood brengen van een misdadige.

Exécutoire, (adj. & subst.) Dat uitgevoerd verrigt, of geëxecuteerd kan of moet worden, item exécution, volmagt, bevel.

Exécutrice, (f) Uitvoerster van een testament enz.

Exédre, (f) Vergader-plaats der geleerden, eertyds, (m).

Exégése, (f) Uitlegging, verklaring.

Exégète, (m) Uitlegger.

Exégétique, (adj.) Dat daar toe behoort.

Exemplaire, (adj.) Voorbeeldelyk, voorbeeldig, sichtigelyk; mener une vie exemplaire, een voorbeeldig leven leiden; punition exemplaire, voorbeeldelyke straf, ten spiegel voor anderen.

Exemplaire, (m) Voorbeeld; afdrukfel, exemplaar (n), copie van een geschrift (f); exemplaire corrompu, een bedorven, vervalscht exemplaar; exemplaire de vertu, voorbeeld van deugd.

Exemplairement, (adv.) Voorbeeldelyk, sichtigelyk.

Exemple, (m) Voorbeeld (n); suivre l'exemple de JESUS CHRIST, het voorbeeld van JESUS CHRISTUS volgen; imiter les grands exemples, de groote voorbeelden navolgen; faire un exemple sur quelqu'un, iemand ten voorbeelde van anderen straffen; donner de bons exemples, goede voorbeelden geven; par exemple, by voorbeeld.

Exemple, (f) Een voorschrift, exempel (n).

Exempt, empte (adj.) Vry, bevryd, verschoond; (lees exant) il est exempt de taille, hy is vry van lasten, impost; exempt d'infirmité, vry van zwakheden.

Exempt, (m) Een gevryder, vryman, onder de troepen.

Exempter (v. a.) un Village de soldats, een Dorp van soldaaten verschoonen, bevryden, vrijstellen; s'exempter, (v. r.) zich ontslaan.

EXE. EXF. EXH. 295

Exemption, (f) (De p word uitgespr.) vrijstelling, verschooning.

Exercer, (v. a.) Oeffenen, verrigten; exercer la Médecine, de Geneeskunde oefenen; exercer des cruautés, wreedheeden begaan; exercer une charge, eene bediening waarneemen; s'exercer, (v. r.) zich oefenen.

Exercice, (m) Oeffening; beweging des Ligchaams; waarneeming van iets (f).

Exercitant, (m) Een die geleerde aanmerkingen op een geschrift maakt.

Exercitation, (f) Aanmerking, dissertatie op een boek.

Exérèse, (m) Uitsnyding, wegneeming van iets schadelyks (f) (in Heelk.)

Exergue, (f) Rand voor een devies op muntstukken of gedenk-penningen (m).

Exfoliation, (f) Affschilfering der beenderen (in Heelk.).

Exfolier, (v. n.) Schilferen.

Exfumer, (v. a.) Overstryken, uitswissen wat te sterk van vers is (by Schilders).

(NB. In de volgende woorden is de H. stom).

Exhalaison, (f) Uitwaasseming, uitdamping.

Exhalation, (f) Uitdamping (in Chym.).

Exhaler, (v. a.) Uitdampen; la terre exhale des vapeurs. d'aarde waassemd dampen uit; s'exhaler, (v. r.) uitwaassemen, in damp vervliegen.

Exhaussement, (m) d'un plancher, de hoogte eener zoldering.

Exhausser, (v. a.) un bâtiment, een gebouw hoog optrekken.

Exhérédation, (f) Uitsluiting van eene erffenis.

Exhéréder, (v. a.) Uit eene erffenis sluiten, bastaard maaken.

Exhiber (v. a.) ses titres, zyne oirkonden of bewyzen vertoonen, voor den dag brengen (in Rechten).

Exhibition, (f) Vertooning der bewyzen.

Exhortation, (f) vermaaning.

Exhorter (v. a.) à la vertu, tot de deugd vermaanen, aanstellen.

296 EXH. EXI. EXL. EXO.

EXO. EXP.

Exhumation (f) d'un corps, opgraving van een lyk.

Exhumer, (v. a.) Opgraven.

Ex-Jesuite, (m) Gewezene Jesuit.

Exigence (f) du cas, eisch, vordering der zaak.

Exiger, (v. a.) Le payement, de betaaling vorderen, eischen; l'honneur exige, d'eere vordert.

Exigible, (adj.) eischbaar, dat gevorderd kan worden.

Exigu, ne adj.) Gering, klein, van weinig belang (in Redenk.).

Exiguer, (v. a.) De maat van uitgeleend vte half en half deelen.

Exiguité, (f) Geringheid, armhartigheid.

Exil, (m) Envoyer en exil, in ballingschap (f) zenden.

Exilé, (adj. & subst) Gebannen verweezen; een balling, gebannene.

Exiler, (v. a.) Bannen, verwyzen; s'exiler, (v. r.) zich zelfs verwyderen, onttrekken.

Exilite, (f) Kleinheid, geringheid.

Existant, (adj.) Bestaande; les biens existants, de voorhanden zynde goederen.

Existence (f) d'une chose, het aanwezen, de bestaanlykheid van een ding.

Exister, (v. n.) Bestaan, in wezen zyn.

Existimateur. (Zie Estimateur.)

Ex-Laquais, (m) Gewezene Lackei.

Exode, (m) Het 2de boek Moïsis (n), de uittocht (f).

Exoine, (f) Bewys in rechten waarom men niet heeft kunnen verschynen (n).

Exoiner, (v. a.) Zodanig bewys bybrengen.

Exoineur, (rp) Bewyzer daar van.

Exomologese, (f) Biegt, geloofs-bekentenis.

Exomphale, (f) Navel-gezwel (in Heck.).

Exorable, (adj.) Verbiddelyk, die ge verhidden is.

Exorbitamment, (adv.) Uitspooriglyk.

Exorbitant, ante (adj.) Depenies

exorbitantes, buitenspoorige, zware kosten.

Exorciser, (v. a.) Bezweeren, den duivel uitbannen.

Exorcisme, (m) Duivel-banning, bezwoering (f).

Exorcille, (m) Bezweerder, duivelbanner.

Exorde, (m) Aanvang (m), inleiding (f) eener reden.

Exotique (adj.) Plante exotique, vreemd, uitlandsch gewas.

Expansif, ive (adj.) Dat eene uitzetende kragt heeft (in Chym.).

Expansion, (f) Uitzetting.

Expectant, (m) Een die iets verwacht, ergens op hoopt.

Expectatif, ive (adj.) Grace expectative, verwagende gunst.

Expectation, (f) Verwachting (van groote dingen gez.).

Expectative, (f) être sur l'expectative, op hoop leven; expectative, begin van een dispuut op de hoogeschool te Parys.

Expedient, (m) Middel (n) of weg (m), om zich ergens uit te redden, of iets te verrigten.

Expédient, ente (adj.) il est expédient, het is nuttig, dienstig.

Expédier, (v. a.) Afvaerdigen, afzenden, enz. expédier un messenger, eenen bode afvaerdigen; expédier une affaire, een' zaak afdoen; expédier un contrat, een verdrag, contract in gereedheid brengen; expédier, van kant helpen, dooden, ombrengen.

Expéditif, ive (adj.) Gezwind, gaauw, vaerdig.

Expédition, (f) Krygs-togt; spoedige verrigting; vaerdigheid; homme d'expédition, een vlug man.

Expéditionnaire, (adj. & s. m.) Uitvaerdigend; uitvaerdiger van acters, geschriften, enz.

Expérience, (f) Ondervinding, beproeving, ervaring.

Expérimental le, (adj.) Dat op ondervinding rust.

Expérimenté, ée (adj.) au fait de la guerre, in den kryg ervaren.

Expérimenter, (v. a.) Beproeven, bezoeken,

EXP.

Expert, erte (adj.) Ervaaren, geoeffend; homme expert, een er-vaaren man.

Expert, (m) Een ervarene, een gezworene van eenig gild of hand-werk.

Expiable, (adj.) Verzoenbaar.

Expiation (f) des péchés, Boe-ting, genoegdoening, verzoening der zonden.

Expiatoire (adj.) Sacrifice expia-toire, zoen-offerhande.

Expier, (v. a.) Boeten, verzoenen; expier ses offentes, zyne misdaaden boeten.

Expiration, (f) Berooving eener Erfenis, waar van men nog niet in 't bezit getreeden is.

Expiration, (f) Uitblaazing des adems; verschyning, einde van eene bepaalde tyd.

Expirer, (v. n.) Den geest geeven, sterven; verschynen, vervallen; il est prêt à expirer, hy staat op het punt den laasten snik te geeven; le terme est expiré, de tyd, het ter-myn is verstreeken.

Explicable, (adj.) Dat uitgelegt, verklaard kan worden.

Explicatif, ive, (adj.) Verklaa-rend.

Explication, (f) Verklàaring, uitlegging.

Explicite, (adj.); En termes ex-plicites, in duidelyke, klaare be-woordingen.

Explicitement, (adv.) Klaarlyk, duidelyk.

Explicué, ée (adj.) Uitgelegd, verklaard.

Expliquer, (v. a.) Uitleggen, ver-klàaren; expliquer sa pensée, zyne gedachten te kennen geeven; s'expli-quer (v. r.) zyne meening aandui-den; il s'explique bien, hy is zeer duidelyk.

Exploit, (m) Eene dappere of groote daad, verrigting van een Ge-rechts-bode (exploitier); les exploits d'Alexandre, de daaden van Alex-ander; faire de grands exploits, groote doaden doen; on donne copie de l'exploit à celui qu'on assigne, men geeft een afschrift (copie) van

EXP.

297

't exploit, aan den genen die men dagvaard.

Exploitable, (adj.) Dat in beslag genomen en verkogt worden kan, (in Rechten).

Exploitant, (adj.) Sergent ex-ploitant, deurwaarder van het ge-recht, plaats-bode, die het goed der schuldenaaren pand en verkoopt.

Exploitation, (f) Dagvaarding; panding of beslag neeming; verkoo-ping van goederen eenes schuldenaars, (in Rechten).

Exploiter, (v. a. & n.) Een en schuldenaar dagvaarden, citeeren, zyne goederen in beslag neemen, aan-slaan, panden, opschryven; item vol-magt, last daar toe uitvaerdigen, (in Rechten).

Exploiter une forêt, Een bosch afkappen.

Exploiteur, (m) Een gerechts-boode, Exploitier.

Explorateur, (m) Een uitvorscher der geheimen van een ander.

Exploration, (f) Uitvorsching.

Explosion, (f) Uitdrywing, uit-bersting, (als van buskruid).

Expolition, (f) Optiering der re-den.

Exportation, (f) Uitvoering, uit-draaging.

Exposant, ante (m. & f.) Aan-zoeker, suppliant, suppliante, een, die een request presenteerd, (in Rechten).

Exposé, (m) Vertoog (n), un faux exposé, eene valsche voordraaging, voorstelling, (in Rechten).

Exposé, ée (adj.) Vertoond, open-gelegd, uitgelegd, verklaard; être exposé à quelque chose, ergens voor bloot staan.

Exposer, (v. a.) Openleggen, ver-klàaren, ontvouwen; enz. exposer l'écriture, de schrift uitleggen; ex-poser l'état d'une affaire, den toe-stand eener zaakte voorstellen, open-leggen; exposer un enfant, een kind te vondeling leggen; exposer au soleil, aan de zon zetten; exposer témérairement sa vie, zyn eigen leven ligtvaardiglyk blootstellen; ex-poser de la marchandise, waaren

ten toon, te koop leggen; s'exposer (v. r.) zich bloot stellen, in gevaar stellen.

Expositeur, trice (m. & f.) Een die valsche munt verspreid; een uitlegger van iets.

Exposition, (f) Uitlegging, ten toon spreiding, verklaring, ontvouwing (f); verhaal, exposition d'un texte, verklaring van een' text; l'exposition d'un enfant, het te vondeling leggen van een kind; l'exposition d'un bâtiment, de stand, situatie van een gebouw; un arbre planté à une mauvaise exposition, boom die op eene kwaade plaats geplant is; exposition de fausse monnaie, uitgeving van valsche munt.

Exprès, (m) Een afzonderlinge bode; envoyer un exprès, een' courier of expresse afvaardigen.

Exprès, este (adj.) Uitdrukkelyk, duidelyk, klaar; ordre exprès, uitdrukkelyk bevel; en termes exprès, met klare, verstaanbare woorden.

Exprès, (adv.) Voordachtelyk, met voordacht; faire une chose exprès, ou, tout exprès, eene zaak al willens doen.

Expressément, (adv.) Uitdrukke-lyk; met voordacht; commander expressément, uitdrukke-lyk bevelen; il a dit cela expressément, hy heeft dat met voordacht gezegd.

Expressif, ive (adj.) Krachtig, nadrukke-lyk; mot expressif, een woord dat de zaak wel uitdrukt.

Expression, (f) Uitdrukking, uitspraak; uitwringing, uitpersing, (van vruchten gez.) avoir l'expression belle, eene fraaie uitspraak hebben.

Exprimable, (adj.) Dat uitdrukke-lyk is, of uitgedrukt kan worden.

Exprimer, (v. a.) Uitdrukken; 't sap ergens uitwringen, of persen; exprimer ses pensées, zyne gedachten uitdrukken; s'exprimer (v. r.) bien, zich wel uitdrukken.

Exprovincial, (m) Geweezene overste (Provincial) eener geestelyke orde.

Expulser, (v. a.) Met geweld uit zyn plaats flooten, verdryven, verjaagen; expulser les mauvaises hu-

meurs, de quaaide wochten verdryven.

Expulsiif, ive (adj.) remède expulsiif, een verdryvend, afzettend genees-middel.

Expulsion, (f) Uitsooting, uitsdryving, verjaaging.

Expultrice, (adj.) La faculté expultrice, de uitsdryvende kracht (in Geneesk.).

Expurgation, (f) Weder-verschyning eener planeet, die verduisterd was.

Expurgatoire, (adj.) indice expurgatoire, lyst der boeken door de inquisitie verboden.

Exquis, ise (adj.) Uitgezocht, uitgekipt, uitgelezen, uitmunten, trefse-lyk; paroles exquis, uitgekipte woorden; mets exquis, keurlyke gerechten; chose exquisite, een keurlyk ding.

Exrecteur, (m) Geweezene school-opziender; Rector.

Ex-Roi, (m) Geweezene Koning.

Extant, ante, (adj.) In weezen zynde (in rechten); meubles extants, in weezen, in natura zynde buis-raad.

Extase, (f) Verrukking; être ravi en extase, opgetoogen zyn van zinnenn.

Extasé, ée (adj.) Opgetogen, verwoerd.

Extasier, s'extasier, (v. r.) Verrukt, verwoerd, opgetrokken worden.

Extatique, (adj.) transport extatique, verrukking van zinnen.

Extenseur, (m) Een uitstrekker (in Onsledk.).

Extensibilité, (f) Uitstrekke-nde hoedanigheid.

Extensible, (adj.) Uitstrekke-lyk, uitstrekbaar.

Extension, (f) Uitstrekking, uitspanning, uitrekking; l'extension de membres, de uitrekking der Lede-maaten.

Exténuation, (f) Afneeming, vermagering, uitteering, kwyning.

Exténué, ée (adj.) Afgenoomen, verzwakt, uitgeteerd.

Exténuer, (v. a.) Afneemen, verminderen; la fièvre l'a fort exténué, de koorts heeft hem zeer mager gemaakt.

Extérieur, eure (adj.) *Uiterlyk, uitwendig*; apparence extérieure, *de uiterlyke ſchyn*; les devoirs extérieurs, *de uitwendige plichten*.

Extérieur, (m) *Gedaante, ſchyn* (f) *gelaat, aanzien* (n); un extérieur grave, *een deſtig gelaat*.

à l'Extérieur, (adv.) *Uitwendiglyk*.

Extérieurement, (adv.) *Uiterlyk, na den uiterlyken ſchyn*.

Exterminateur, (m) *Uitroeijer, verdelger, verwoeſter*; l'ange exterminateur, *de ſtaande- of verderfengel*.

Extermination (f) des méchans, *de uitroeijing, omkeering, verdelging der boozen*.

Exterminer, (v. a.) *Uitroeijen, verdelgen*; exterminer le vice, *de ondeugd uitroeijen*.

Externe, (adj.) *Uiterlyk, uitwendig*; cauſe externe, *uitwendige oorzaak*.

Externes, (m. pl.) *De dagſchoolieren, de buiten leerlingen*.

Extinction, (f) *Uitbluſſching, uitdooving*; l'extinction de la chandelle, *het uitbluſſchen van de kaers*; extinction d'une race, d'une maiſon, *uiſſerving van een geſlacht of huis*; l'extinction d'une rente, *de aſſoſſing eener rente*.

Extirpateur, (m) *Uitroeijer, verdelger*.

Extirpation, (f) *Uitrooiing, verdelging*.

Extirper, (v. a.) *Uitroeijen, verdelgen*, tot den wortel toe uitrukken, extirper les hérésies, les mauvaiſes herbes, *de ketteryen, het onkruid uitroeijen*.

Extispice, (m) *Een waar-zegger, uit het ingewand der beeſten*.

Extorquer, (v. a.) *Aſperſſen, met geweld afdringen*; extorquer une confeſſion, l'argent de quelcun, *iemant eene belydenis aſperſſen; geld afdwingen, afkneeevelen*.

Extorsion, (f) *Kneeevelary, aſperſſing, dwang*.

Extraction, (f) *Uit-trekking der ſappen, vogten; uiſthaaling van den ſteen uit de blaas; berkoſt enz*;

ſon extraction eſt peu conſidérable, *hy is van een geringe afkoſt*; l'extraction des racines quarrées, cubiques, *d'uittrekking der quadrat, of, cubik wortelen (in Rekenk.)*.

Extrades, (m) *D'uitwendige ronding van een boog* (f).

Extraire, (v. a.) *Uit-trekken; de wortel trekken (in Rekenk.)*; extraire quelque choſe d'un livre, *een uit-treksel uit een boek maaken*; extraire le ſel d'une herbe, *het zout uit een kruid trekken*.

Extrait, (m) *Een uittreksel, extract (in den Apoſt.) uittreksel van eenig geſchrift* (n); extrait baptiste-re, *een doop-extract, doop-ceel*.

Extraordinaire, (m) *Eene na-tyding, na-courant* (f); een buitengewoon ſtuk (n), zaak of verrigting (f); trésorier de l'extraordinaire, *ſchat-meester der buitengewoone oorlogskosten*.

Extraordinaire, (adj.) *Buitengewoon, zeldzaam, ongemeen*; Ambaſſadeur extraordinaire, *buitengewoone Afgezant*; procédure extraordinaire, *een hals-geding*.

Extraordinairement, (adv.) *ongemeen, buitengewoon*.

Extravagamment, (adv.) *Buitenspooriglyk*.

Extravagance, (f) *Buitenspoorigheid; faire, dire des extravagances, ongerymdheden begaan, vertellen*.

Extravagant, ante (adj. & ſubſt.) *Buitenspoorig, gekkelyk; een zotskap; eene maloot*.

Extravaguer, (v. n.) *Raas-kallen, van 't ſpoor raaken, ongerymdheden, gekheden begaan of zeggen*; le bon homme extravague quelque fois, *die goede ſul is zomtyds van de weg af (ſpr. w.)*.

Extravasation, (f) *Uitloopping, (als het bloed uit zyne aderen, enz.)*

Extravaſer, s'extravaſer, (v. r.) *uit zyn vaten of buizen loopen*.

Extravaſion. (Zie Extravasation).

Extrême, (adj.) *Uiterſt, bovenmaaten, groot, enz.; -douleur extrême, beſtige, zeer groote pyn; il eſt extrême en tout, hy komt in alles*

300 EXT. EXU. F. FA. &c.

alles tot het hoogste, tot het uiterste; une extrême vieillesse, een zeer hooge ouderdom; extrême-onction, het laatste olieſel.

Extrêmement, (adv.) Ten uiterſten, zeer veel; il a extrêmement d'esprit, hy heeft zeer veel verſtand.

Extrémite, (f) Het uiterſte, uiterſte eind of punt van iets (n); l'extrémité de la terre, het uiterſte einde der aarde; paſſer d'une extrémité à l'autre, van het eene uiterſte tot het andere gaan; il eſt reſolu à toute extrémité, hy wil dat tot het uiterſte waagen, of voortzetten; il eſt à l'extrémité, hy is zieltogende, hy legt op 't ſterven; réduit à l'extrémité, tot het uiterſte gebragt; dans cette dire extrémité, in deeze uiterſte nood; à toute extrémité, où, au pis aller, ten ergſten genomen.

Extrinfèque, (adj.) Uitwendig, uiterlyk; il y a des maladies extrinfèques & intrinfèques, daar zyn uiterlyke en innerlyke ziekten.

Exuberance, (f) Overvloediging, overmaat; par exuberance de droit, ten overvloede, boven het geen het recht meede brengt.

Exulceratif, ive (adj.) Verzwearing veroorzaakend (in Heel.).

Exulceration, (f) Verzwearing, uitzwearing, (in Heel.).

Exulcerer, (v. a.) Aan 't verzwearen, zweeren helpen, (in Heel.).

Exultation, (f) Innige of groote vreugde, blydſchap, (Theol. w.).

Exulter, (v. n.) Van vreugde opſpringen, zich zeer verblyden, (Theol. w.).

E'zan, (m) Uitroeping eenes gebeds (by de Mahometaanen).

*****

F.

F. (f) F. (f) De 6de Letter van 't A. B. C.; une petite, une grande f., eene kleine, eene groote f.

Fa, (m) Fa (f), (Muziek noot).

Faba purgatrix, (f) (Lat. w.) Ruggeer-boon.

FAB. FAC.

Fable, (f) Verdichtſel, verſierſel, herſſenſchim (n); fable que tout cela, dat zyn al te maal vertellingtjes, klugtjes; cela ſent extrêmement la fable, dat luid ten uiterſten leugenachtig; ſervir de fable & de riſſée, ten ſpot en ter belaching zyn.

Fabricant, (m) Een werkmeester ſtoffen-werker, fabrikteur.

Fabricateur (m) de fauſſe monnoie, een vauſche munter; fabricant de faux actes, de faux témoins, de nouvelles, Schryver van falſche actens; een die vauſche getuigen ſmeed; nieuws verzinner.

Fabrication, (f) Het munten of het ſlaan van geld; item verzinning, verſiering van iets.

Fabricien ou fabriqueur, (m) Beſtierder van een Fabricq of gebouw.

Fabrique, (f) Werkplaats; maakſel; maaking van iets; ſtigting; item inkomſt ter onderhouding eener Kerke; fabrique des vaiſſeaux, bouwving der Scheepen; fabrique de drap, lakenweewery; la fabrique des monnoies, het munten, item de munt, munt-plaats; ils ſont d'une même fabrique, zy zyn van één ſtof.

Fabriquer, (v. a.) Maaken; bouwen, timmeren; fabriquer des vaiſſeaux, ſcheepen bouwen; fabriquer du drap, laken bereiden; fabriquer de la monnoie, geld munten; fabriquer un menſonge, een leugen ſmeeden verzinnen.

Fabulateur, (m) Verdichtſel, fabelverteller (weinig geb.).

Fabuleusement, (adv.) Beuzelachtiglyk (weinig geb.).

Fabuleux, euſe (adj.) Beuzelachtig, verſierd, verdicht, romaniek.

Fabuliser, (v. a.) Verdichtſelen, fabelen by een geſchied-verbaal voegen.

Fabuliste, (m) Verdichtſel-Schryver, Fabuliſt.

Façade, (f) Voorgével van een Gebouw (m).

Face, (f) Aangezicht, aanschyn (n); la face de Dieu, het aanschyn Gods; à la face de tout le monde, voor het oog van al de Waereld; face à face, van aangezicht tot aangezicht;

nichts; la face d'un bâtiment, de voorgevel van een Gebouw; face de bastion; de voorzyde van een bolwerk; regarder en face, sterk aankyken; avoir en face, in 's gezicht hebben; faire face à . . . , het uitzicht hebben op . . . ; changer la face des affaires, de zaaken van gedaante veranderen; un cube a six faces, een teerling heeft zes zyden; de prime face, (adv.) by den eersten aanvang of aanblik.

Facer, (v. a.) De kaart op-slaan waar op een speelder gezet heeft (in 't basset-spel).

Facétie, (f) Kortswyl, boertery, snaakery (f).

Facétieusement, (adv.) Aartiglyk, koddiglyk.

Facétieux, euse (adj.) Koddig, kortswylyg, boertig.

Facette, (f) Taillé à facettes, met boekjes, vlakten, ruitjes, enz. geslepen (van edele gesteent. gez.).

Facetter, (v. a.) Met ruiten en boeken slypen (by diam. slyp.).

Fâcher, (v. a.) Kwaad, boos, moeilijyk, toornig maaken; je suis fâché, ik ben boos; item het doet my leed, 't verdriet my; je suis fâché de vous voir malade, het spyt my, 't doet my leed u ziek te zien; cela le fâche extrêmement, dat valt hem zeer verdrietig; il me fâche (v. imp.), het spyt my; se fâcher, (v. r.) quaad, toornig worden.

Fâcherie, (f) Verdriet (n), quelling, kwelling, ongeneugte (oud-w.)

Fâcheux, euse (adj.) Droevig, moeilijyk, verdrietig; accident fâcheux, een droevig voorval; chose fâcheuse, moeilijke, verdrietige zaak; cela est fâcheux, dat is verdrietig. of spytig.

Fâcheux, (m) C'est un fâcheux, dat is een verdrietig, lastig mensch.

Faciendaire, (m) Een factoor in een Klooster.

Faciente, (f) Eene samenrotting van booze menschen, kabaal.

Facile, (adj.) Licht, gemaklyk; toegeevend, involgend; chose facile à faire, zaak die gemaklyk te doen is; être un peu trop facile, al te degeelyk, te ligt te overhaalen zyn.

Facilement, (adv.) Lightelyk, gemaklyk.

Facilité, (f) Lightheid, gemaklykheid; avoir une facilité d'esprit admirable, een byzonder vlug vernuft hebben; une grande facilité d'expression, een groote vlugheid in het spreekken; abuser de la facilité d'une personne, iemands toegeevendheid, beleefdheid misbruiken.

Faciliter, (v. a.) Licht, gemaklyk maaken, verligten; faciliter l'intelligence d'une chose, het verslaan eener zaak gemaklyk maaken; le repos facilite la digestion, de rust bevordert de verteerling.

Façon, (m) Maakfel; maak-loon (n), vorm (m); wyze, manier (f); donner la façon à quelque chose, het fatsoen aan iets geeven; cela est de ma façon, dat is van myn maakfel; payer la façon, het maak-loon betaalen; façon de faire, wyze van doen; façon de parler, spreekmanier; on vit sans façon entre amis, onder vrienden leeft men vry, zonder complimenten; se mettre sans façon au rang des beaux esprits, zich zonder schroom onder de schrandere vernuften stellen; des gens de façon, fatsoenelyke lieden; petites façons, aardigheeden, bevalligheden; en cette façon, op deeze wyze; à quoi bon tant de façons? waar toe dienen al die omstandigheden? donner à une vigne la première façon, eenen Wyngaard voor de eerste maal misen; de façon que, ou de sorte que, (conj.) zoo dat.

Façonner, (v. a. & n.) Iets opmaaken, zyn gestalte, gedaante geeven; bloemen in lint of stoffen werken; enz. façonner un arbre, een' boom net snoeyen; façonner la vigne, la terre, den wyngaard, het Land zyn behooren geeven, toerigten; il façonne trop, hy maakt te veel complimenten; façonner quelqu'un, iemand beleefd, geschikt maaken; se façonner, (v. r.) geschikt worden.

Façonnerie, (f) Toerigting, vorming.

Façonnier, iere (m. & f.) Een gebloemde stoffen- of linten-werker, werk.

werkster; item een die te veel complimenten, omstandigheden maakt.

Facteur, (m) Een die Koopmans goederen ontvangt en verder verzend, een factoor; item een brief-bestelder; facteur d'orgues, een orgel-maaker.

Factice, (adj.) Iets dat niet natuurlijk, maar door kunst gemaakt of verzonnen is; mot factice, een gemaakt woord.

Factieux, euse (adj. & subst.) Oproerig, muiziek; een oproerige, een kabalist.

Faction, (f) Mittery, 't zamenrotting, aanhang, kabaal, verdeeldheid, partyfchap; item Schildwagt; être en faction, op schild-wagt staan, schilderen; être de la faction, lid van eene kabaal zyn.

Factionnaire, (m) Een gemeen soldaat.

Factorerie, (f) Plaats daar een of meer Kooplieden hunne waaren neerleggen om 'er verder over te bestellen, of te laten bestellen, disponeeren.

Factotum, (m) (lees Factoton) Een bemoei-al, albeschik in een huis.

Factum, (m) (Lat w.) (lees facton & in plur. factums) Een daad, verrigting, species facti, (meede Lat. w.) een kort begrip van een geding (procès).

Facture, (f) Lyft of rekening, factuur van waaren; item maaking, maakfel eenes dings, of werkplaats, reedervan daar van.

Facturier, (m) Lynwaad-werker, werker in een linnen fabricq.

Facules, (f. plur.) Vlekken in de Zon.

Facultatif, ive (adj.) Magtgeevend.

Faculté, (f) Magt (f), vermogen (n); faculté expultrice, uitdryvende kracht; les facultés de l'âme, de ziels-vermogens; ses facultés ne sont pas grandes, zyne vermogens, middelen zyn niet groot; faculté naturelle, natuurlijk vermogen; la faculté de Théologie, het genoodfchap der Godgeleerden, de Theologifche faculteit.

Fadaïse, (f) Beuzelary, zotterny, gekheid; ce ne font que des fadaï-

ses, dat zyn maar wisje-wasjes, zotternyen.

Fade, (adj.) Smaakeloos, laf; viande, liqueur fade, laffe spyze, drank; se sentir le cœur fade, flaauw-hartig zyn; une couleur fade, eene flaauwe, fletze kleur; un discours fade, eene laffe, ongezoute redeneering; un esprit fade, een onnoozel Mensch.

Fadeur, (f) Lafheid, smaakeloosheid, ongezoutenheid; in smaak en reden.

Fagot, (m) Een rys-bos, takke-bos, mutzaard; een bundel van iets; schalmey-bas; il nous conte des fagots, hy verteld ons wat pispraatzjes fporrepypen; elle est faite comme un fagot, zy is mislyk opgeschikt of aangedaan; sentir le fagot, naar den mutzaard ruiken, rieken, van kettery verdagt zyn; fagot d'épines, eendoorn-takkebos; item een knorrepot, preutelaar; chaloupe en fagot, een losse boot, die uit malkander genomen kan worden; futailles en fagot, los vaat-werk; prendre l'air d'un fagot, zich als in 't voorby gaan, in der haast warmen.

Fagotage, (m) Het binden, of maaken van takke-bossen, enz.

Fagotaille, (f) Afdamming van takke-bossen of knuppels.

Fagoter, (v. a.) Takke-bossen maaken, (better faire des fagots) qui vous a fagoté comme cela? wie heeft u zoo wonderlyk opgeschikt; se fagoter, (v. r.) spotten, foppen; vous vous fagotez de moi, gy scheerd de gek met my, (gem. w.)

Fagoteur, (m) Een takkebos-maaker, binder; item een knoeijer of broddelaar.

Fagotin, (m) Een quakzalvers Hansworst, Janpotasie of deszelfs gekleedde aap.

Fagoue, (f) Klier onder de keel der beesten.

Faguenas, ou faguena, (m) Een zwet-lucht, wunzige reuk, stank; sentir le faguenas, een lelyke wunze reuk van zich geeven.

Faïance, (f) Delfsch aarde-werk, plattrael, valsch porcelein (n).

Faïan-

Faïancé, ée (adj.) *Het geen daar na zweemd.*

Faïancerie, (f) *Plaatteel-bakkerij, of handel.*

Faïancier, iere (m. & f.) *Plaatteel-bakker-verkooper-verkoopster.*

Failli, ie (adj.) *Gefeild, gemist.*

Failli, (m) *Een Koopman die bankeroet gespeeld is, een bankeroetier.*

Faillir, (v. n. & a. irreg. & defect.) *Misfen, feilen, een' misslag begaan; ontbreken; bankeroet spelen, enz. (NB. dit werkw. heeft geen singul. in de tegenw. tyd der aantoon. wyze, maar in plur. zegt men nous faillons, vous faillez, ils faillent; 2de voorl. tyd, je faillis &c.; j'ai failli &c.; je faillirai &c.; que je faille, &c. je faillerois &c.; que je faillisse &c.); (Danet schryft in de tegenw. tyd der aantoon. wyze, je faux, tu faux, il faut, 't welk in eenige spreekwyzen gebruikt word; l'Académie schryft in de toekom. tyd; je faudrai, tu faudras &c.); châtier ceux qui faillent, de geene die feilen straffen; le cœur me faut, myn hart bezwykt; le jour commence à faillir, de dag begint te daalen; j'irai là sans faillir, ik zal daar zonder fout gaan; il faillit à être tué, het scheelde weinig of hy wierd gedood; il s'en faut beaucoup, het scheelde veel; il ne s'en faudra pas un liard, daar zal geen oortje aan ontbreken; tant s'en faut que cela soit, het is 'er verre van daan; peu s'en faut que l'ouvrage ne soit achevé, het scheelde weinig of het werk is voltooid; il a failli son entreprise, hy heeft zyn doel gemist; au bout de l'aune faut le drap, by slot van rekening vind men de uitkomst; ce marchand a failli, die koopman is bankeroet gespeeld, gefailleerd.*

Faillite, (f) *Faire faillite, bankeroet spelen, faillieren.*

Faillite, (f) *Plaats daar de Zon ondergaat (Zee w.)*

Faim, (f) *Honger, lust tot eeten; item begeerte, verlangen; avoir faim, honger hebben; mourir de faim, van honger sterven; faim canine, de vrees-ziekte; faim vale, vreet-zucht;*

der paerden; la faim chasse le loup hors du bois, honger is een scherp zwaard (spr. w.)

Faine, (f) *Eikel van den beukenboom (m.)*

Fainéant, ante (adj.) *Lui, lédig, niets doende.*

Fainéant, (m) *Een straat-slyper, lédigganger, luijaard.*

Fainéantir, (v. n.) *Lui, lédig zyn, laaterfanten, (gem. w.)*

Fainéantise, (f) *Luiheid, lédigheid, straat-slyping, lanter-fanting.*

Faire, (v. a. & quelquefois n.) *Maaken, doen, verrigten; enz. Dieu a fait toutes choses de rien, God heeft alles uit niet geschapen; faire un habit, un batiment, een kleed maaken, een gebouw stigten, oprigten; faire venir, doen of laten komen; faire sortir, uitdryven, uit doen gaan; faire savoir, ou apprendre, berichten, laaten weten; faire faire un habit &c. een' kleed enz. laaten maaken; la colère le lui a fait faire, ou commettre, de gramschap heeft hem zulks doen begaan; cela m'a fait faire, dat heeft my genoodzaakt te doen; va te faire faire, loop naar de galg (spr. w.); laissez moi faire, laat my begaan; faire du pain, brood bakken; faire le bœuf, een Os slachten; faire les bleds, het koor afmaaijen, in-oogten; faire des bas, kousen weeven; faire de belles actions, treffelyke, fraaye daaden verrigten; faire & dire font deux choses, zeggen en doen zyn twee dingen; faire un métier, een handwerk oefenen; faire la Médecine, de Geneeskunde oefenen; faire bien sa charge, zyn ampt wel waarneemen; faire une loi, eene wet maaken; faire un livre, een boek maaken, schryven; faire des vers, dichtten, versen maaken; faire un procès, een geding, procès voeren; faire un procès à quelcun, iemand een geding of procès aandoen; faire le procès à un criminel, een misdadiger zyn vonnis opmaaken; faire foi, getuigen, te kennen geven; faire prêter serment à quelcun, iemand onder eede brengen; faire un discours, un sermon,*

een gesprek houden, een' preek doen, maaken; faire un libelle, une satyre, een schimp schrift, hekeldicht maaken; faire la comédie, een blyspel, comédie speelen; faire l'enfant, zich kinderachtig aanstellen; faire le fou, zich gekkelyk aanstellen, voor gek speelen; faire le fin, den loozen speelen; faire le grand, zich grootseb aanstellen; il fait le suffisant quoiqu'un sot, hy verbeeld zich veel te weten, schoon hy een gek is; faire le grand Seigneur, den grooten Heer speelen; faire le maître, den baas speelen; faire figure, zwier, figuur maaken; faire le beau, zich als een salét jonker opschikken; voor schoon aangezien willen worden; faire les doux yeux à quelcun, iemand vriendelyk aanzien; faire la fourde oreille, zich doof houden; faire semblant de, &c. doen als of men enz. faire la petite bouche, zyn mond in de plooi zetten; faire des contes, vertellingen doen; faire un present, eene verëering doen; faire les armes, scherpen; faire la cuisine, voor kok speelen, koken; faire ménage, het huis bestieren; faire bombance, mooi tweër speelen; faire binet, een profytertje gebruiken; faire le lit, het bed opmaaken; faire la chambre, een' kamer opschikken, in orden brengen; faire des querelles, twist maaken, kyven; faire un enfant, een kind baaren, ter wereld brengen; faire des petits, jongen werpen, jongen (van dieren gez.) faire un enfant à une fille, een meisje bezwangeren; faire la guerre, den oorlog, den kryg voeren; faire une campagne, eene veldtocht doen; faire ou lever des troupes, Krygslieden, soldaaten werpen; faire sentinelle, op schildwagt staan; faire feu, vuur geeven, vuuren, schieten, losbranden; faire jouer, sauter ou voler une mine, eene myn doen springen; faire quartier, het leven schenken; faire brèche, bres schieten; faire brèche à l'honneur, de eer te kort doen; faire tête, het hoofd bieden; faire violence, geweld aandoen; faire prisonnier, gevangen neemen; faire assaut, storm loopen;

faire du butin, buit bekoomen; faire la paix, vrede maaken; faire voile, onder zeil gaan, zeilen, vertrekken; faire voile sur un vaisseau; op een Schip aanbouden, faire pavillon blanc, de witte vlag opsteeken, opbyssen; faire le nord, le sud, noordwaarts, zuidwaarts stuuren, steeven; faire vent, waaien; faire un bord ou une bordée, een gang doen; faire eau, lek zyn; ce vaisseau fait eau, dat Schip is lek; faire du bois, brandhout aan boord neemen; faire de l'eau, ou faire aiguade, versch water aan boord haalen (zee woorden); faire de l'eau, wateren, pissen; faire ses affaires, zyn gevoeg doen; op't huisje gaan; faire de la bile, gal loozen; faire un pet, farten, vyften; j'ai fait tant de fois, ik heb zoo dikwils af geweest; faire bien ses affaires, zyne zaaken met voorspoed verrigten; faire mal ses affaires, zyne zaaken niet wel aanleggen, daar niet wel in slaagen; faire une emplette, eenen inkoop van goederen doen; faire des affaires avec quelcun, met iemand zaaken doen, handelen; avoir à faire à quelcun, met iemand iets te verrichten hebben; avoir à faire de quelcun, iemand noodig hebben; il me fait bien des affaires, hy ver-schaft my veel moeyelykheid; faire le marché, den koop maaken, sluiten; combien faites vous cette marchandise? wat eischt gy voor die waare? vous la faites trop chere, gy boud ze te duur, eischt te veel; faire des excuses, ontschuldigingen maaken; faire grace, genade bewyzen; faire des honnêtetés, des civilités, beleefsbeden bewyzen; faire fête à quelcun, iemand olyn; faire l'amour, vryen; faire la cour à quelcun, iemand opwachten, zyn hof by iemand maaken; faire bon accueil à quelcun, iemand wel onthaalen; faire hommage, hoonneur, hulde doen, eer bewyzen; faire honte à sa famille, zyn geslacht schanden aan doen; faire honte à quelcun, iemand beschaamd maaken; faire horreur, schrik aanjaagen; faire pitié, medelyden verwekken; cela me fait de la peine, das

dat griedf of moeit my; faire une bonne maison, zyn huis groot of ryk maaken; faire valoir une terre, een' akker voordeelig maaken; faire des bassesses, laagheden begaan; faire des sottises, gekbeden begaan; faire bonne, mauvaise chere, een' goede, slechte maaltijd doen; faire gras, maigre, vleesch, visch eten; faire fortune, zyn geluk, of fortuin maaken; faire l'office, den dienst, de mis doen; faire ses pâques, zyn paaschen houden, communiceeren; faire justice, recht, of justitie doen; faire banqueroute, bankroet speelen, bankerouteren; faire un faux pas, een verkeerde stap, een valsche pas begaan; faire la culbute, tuimelen; faire la barbe, den baard scheeren; faire le poil, les cheveux, het hair snyden; faire du bien, du mal, goed, kwaad doen; faire mal, zeer doen; faire l'aumône, aalmoesfen geeven; faire des baïsemains, de groetenis doen; faire raison, bescheiden doen (in het drinken); faire des caresses, liefkoozen, streelen; faire attention, acht geeven; faire sa maison, zyn huis ryk maaken; faire chemin, weg spoeden, weg maaken; faire diligence, spoed maaken; faire dix lieues, tien mylen afleggen; faire fond sur quelcun, op iemand staat maaken; faire part de quelque chose à quelcun, iemand iets mededeelen, berichten; faire cas de quelque chose, veel werks van iets maaken; faire bon ou mauvais visage à quelcun, iemand vriendelyk, of onvriendelyk aanzien; faire une belle &c bonne mort, eerlyk en wel sterven; faire son paquet, zyn' biezen pakken, weggaan; faire gilles, ylings weggaan; faire quelcun à quelque chose, iemand tot iets africhten; faire bon de quelque chose, voor iets borg blyven, instaan; être à tout faire, in alles onverschillig zyn; un homme à tout faire, een man tot alles bequaam; faire la vie, geraas maaken, zuipen, zwelgen; faire de l'exercice, zich beweeging geeven; c'est à faire à moi d'y aller, het is myn zaak om daar te gaan; c'est

à faire à un poltron de fuir, het is voor lachertigen te vluchten; c'est bien à vous à faire, que de &c. betaamd het u, te enz.? cela n'y fait rien, dat doet 'er niets toe; faire les cartes, de kaarten vergeeven; faire bonne mine à mauvais jeu, (spr. w.) van eene kwaade zaak het beste maaken; je n'ai que faire de cela, ik heb daar niet meê van doen; j'en ai à faire, ik heb het noodig; qu'en avez vous à faire? wat hebt gy 'er mede van doen? je n'ai que faire de vous, ik heb u niet noodig; je vais où tu n'as que faire, ik ga daar gy niet van nooden zyt; je ne fais que d'entrer, ik kom pas of zoo even in; il ne fait que de sortir, d'arriver, hy gaat zoo juist uit; komt zoo pas aan; il ne fait que sortir, que jouer, hy doet niet als uitgaan, als speelen; avoir fort à faire, veel te verrichten hebben; faire à sa fantaisie, naar zyn eigen zin, of hoofd te werk gaan; faire tant que ou faire en sorte qu'on en vienne à bout, het zoo maaken, dat men het ten einde bringe, uitvoere; cela fait toutes mes délices, dat is al myn vermaak; il fait toute ma consolation, hy is myn eenige troest; ne savoir que faire, ne savoir de quel bois faire flèche, niet weeten wat aan te vangen; n'y savoir que faire, niet weeten wat daar tegen of in te doen; je ne saurois qu'y faire, ik kan het niet helpen; vous ferez de moi tout ce qu'il vous plaira, gy hebt maar te beveelen wat ik doen zal; ces lunettes sont trop gros, die bril vertoond te groot; faire argent de tout, van alles geld maaken; je vais vous faire de l'argent, ik ga u geld aanschaffen; on le fait riche, mort, &c. met geeft hem uit, of, op voorryk, voor dood; faire la planche, den weg tot iets baanen, de eerste brug leggen; faire le dessus, la basse, de boven stem of discant, de grondstem of bas zingen of speelen; faire des siennes, eene boosaadaa, slechte sreek begaan; faire un crime, eene misdaad begaan; je ferai vôtre affaire, allez, ik zal u wel helpen, voor u wel zorgen, weest maar

niet ongerust; cela fait pour nous, dat is voor ons, dat helpt onze zaak; faire queue, iets ten achteren of per resto schuldig blyven; faire boire les peaux, de vellen in 't water leggen, laten doortrekken; faire de son mieux, zyn best doen; faire à qui mieux mieux, à l'envi, om stryd iets doen, wie het best doen zal; j'ai beau faire, il n'en profite pas, laat my doen wat ik wil, hy worderd 'er niet door; faire, (v. n.) uitzien, staan; ces deux choses font fort bien ensemble, deeze twee dingen staan zeer wel by malkander; cet habit vous fait, (vous sied, ou vous va) fort bien, dat kleed staat u zeer wel; il fait (v. impers) jour, nuit, het is dag, nacht; il fait du tonnerre, des éclairs, de la grêle, de la pluie, du vent, het donderd, weérlicht, bageld, régend, waaid; il fait de la fumée, de la poussière, het rookt, het stuift; il fait chaud, froid, une chaleur étouffante, het is heet, koud, smoor heet; il fait beau (ou beau temps) het is mooi weér; il fait sale, het is vuil, morsig weér; il fait clair de lune, het is maan-licht; il fait dangereux sur cette route, het is op die weg gevaarlyk; il fait beau voir cela, het is aangenaam zulks te zien, il fait beau se promener, het is aangenaam te wandelen; il fait cher vivre ici, het is hier duur-koop leven; se faire, (v. r.) gemaakt worden, geschieden; ergens toe bekwaam worden; eela se fait de bois, &c. dat word van hout enz. gemaakt; cela se fait tous les jours, dat geschied alle dag; il commence à se faire, hy begint aante koomen, te leeren, zich te schikken; se faire à la patience parmi les maux, onder d'elenden, onbeilen geduld leeren oeffenen; se faire marchand, een' Koopman worden; se faire des affaires, zich moeilykbeden op den hals haalen; se faire fort d'une chose; zich ergens sterk voor maaken; se faire valoir, zich doen gelden; uitmunten; s'en faire accroire, een groot gevoelen van zich zelven hebben, verwaand zyn; se faire voir, zich zien laten, zich vertoonen; se faire

faire les cheveux, zyn hair laten snyden; se faire les ongles, zyn' nagels afsnippen; je m'en suis fait pour vingt francs, ik heb 'er my met 20. guldens afgemaakt; il se peut faire, het kan geschieden; se peut il faire? is het mogelyk? cela se faisoit autrefois, dat was eertyds het gebruik.

Faisable (adj.) chose faisable, een' doonlyke zaak.

Faisan, ou faisand (m); faisande (f), een Faisant-vogel, faisant.

Faisances, (f. plur.) Heeren-diensten in Normandien.

Faisandeau, (m) Jonge faisant.

Faisander (v. n.) la viande, vleesch ophangen tot het murwe word, besterft.

Faisanderie, (f) Faisants-bok (n).

Faisandier, (m) Faisanten oppasser, of verkooper.

Faisanne. (Zie Faisande).

Faisceau (m) ou botte (f), Een bundel, bos; faisceaux (plur.) bundelbylen, bylen met roeden omvlogten, die eertyds voor de overigheid in Rome gedraagen wierden.

Faiseur, euse (m. & f.) (dit woord word niet alleen gebr.); faiseur de chansons, d'almanacs, d'instruments, de balais, liedjes-, almanak-, instrument-, tézen-maaker; faiseuse de coëffures, kappen-maakster; faiseur de Livres, een slegte Schryver; les grands diseurs ne font pas les grands faiseurs, groote praaters zyn niet altyd groote verrigters.

Fait, aite (adj.) Gemaakt, gedaan, vervaerdigt, geschied; c'est fait de lui, het is met hem gedaan; c'en est fait, het is 'er meê gedaan; chose faite, eene gedaane zaak; elle est fort bien faite, zy is wel gemaakt; mooi van lyf en leden; homme bien fait, een welgeschaapen of welgemaakt man; homme fait, een volwassen mensch; c'est une fille faite, het is een huwbaar-meisje; fait à peindre, schilderagtig, mooi; il est fait pour la guerre, hy is tot den kryg geschikt; prix fait, een gezette prys; de compte fait, by overslag of na-rekening; vent fait, een vaste wind; c'est le pere tout fait, hy gelykt

gelykt volkomen zyn vader; il est fait aux affaires, hy is voor staats-zaaken opgelegt; je suis fait à cela, ik ben dat eigen, gewoon; je suis ainsi fait, dat is myn humeur.

Fait, (m) Daad, verrichting (f), bedryf, zaak (n) enz.; raconter un fait, een' daad vertellen; question de fait, vraag of een zaak geschied is of niet; nier les faits, de daaden ontkennen; pris sur le fait, op de daad betrapt; venir au fait, tot de daad koomen; être au fait d'une chose, van een zaak de regte kennis hebben; mettre quelcun, au fait d'une chose, iemand wegens eene zaak wel onderrigten; maitre en fait d'armes, een scherm-meester; cet homme là fera bien votre fait, die man zal u wel dienstig zyn; ce n'est pas mon fait, dat is myn zaak niet; mettre en fait que cela est ainsi, een zaak vast stellen dus te zyn; être sûr de son fait, zyner zaak of stelling zeker zyn; la poësie est son fait, de dicht-kunde is zyn zaak; il entend bien son fait, hy verstaat zyn' zaak wel; par voies de fait; door kragtdadige, geweldige middelen; en fait de guerre, de religion, in krygs of religie-zaaken; si fait, (gem. w.) ja, ja wel; vous n'y avez pas été? si fait, j'y ai été, gy hebt 'er niet geweest? ja wel, ik heb 'er geweest; tout à fait, (adv) gantschelyk, geheellyk.

Faitage, (m) Het dak-werk (n), de nok van een huis; item het deklood daar van (n).

Faitardise, (f) (oud w.) Luiheid, vadsigheid.

Faite, (m) Top, gével, spits van een huis, berg enz.; déchoir du faite de la gloire, van het top-punt der eere neêrvallen.

Faitiere, (f) Een vorst-pan, vorst.

Faitissier, iere (adj.) Serge faitissiere, inlandsche Sergie.

Faix, (m) Last, zwaarte (f), pak (n); il porte seul le faix des affaires, alle zaaken berusten op hem; ce bâtiment a pris son faix, dat huis heeft zich gezet, zyn zet genoo-

men; le faix de la guerre, de last van den oorlog.

Falaïse, (f) Steile zee-strand, of Kust.

Falaïser (v. r.) La mer falaïse, de zee brand, barnt, breekt tegen 't strand.

Falbala, (m) Zeker plooiſel, oplegſel voor vrouwen kleederen, een falbala (f).

Falcade, (f) Buiging der beenen eenes paerds, als men het in 't loopen ſil houd, (in de Rysch.).

Falcarde (f) ou falcordé, een meeuw, (water-vogel).

Faligoterie, (f) Gekheid, onnozelheid, ſlegtheid.

Fallace, (f) Bedrog, ſchalkheid; valsſchbewys-ſtuk, (in Redenk.) (oud w.).

Fallacieusement, (adv.) Bedrieglyk (oud w.).

Fallacieux; euse (adj.) Bedrieglyk (oud w.).

Falloir, (v. n. impers.) Moeten; il faut, il falloît, il fallut, il a fallu, il faudra, qu'il faille, il faudroit, qu'il fallût, il auroit fallu; il faut, men moet; il faut que je le fasse, &c. ik moet het doen enz.; il faut faire cela, dat moet gedaan worden; il faut aller, men moet gaan; il nous faut aller, wy moeten gaan; il faut que je m'en aille, ik moet heenen gaan; il faut mourir une fois, men moet eens ſterven; il me faut mourir, ik moet ſterven; il faut de l'argent, daar moet geld weezen; il me faut de l'argent, ik moet geld hebben; il ne faut que cela, pour &c. dat ontbreekt 'er maar, om enz; vous faites ce qu'il faut, gy doet het geen noodig is; vous faites plus qu'il ne faut, gy doet meer als noodig is; je l'ai roffé comme il faut, ik heb hem ter deegen afgeroff; je ferai cela comme il faut, ik zal dat ter deegen maaken of doen; lisez comme il faut, leesd ter deegen; je ne suis pas comme il faut, ik ben niet zoo als het wel behoordde; combien vous faut il? hoe veel moet gy hebben? si faut t'il qu'il s'explique là dessus, hoe de zaak ook zye, hy moet zich daar over

verklaaren; (let op deze volgende spreek-wyzen) il falloit y être allé, gy behoordde daar gegaan te zyn; il falloit être venu plutôt, gy behoordde eerder gekomen te zyn; ne falloit il pas que je le fûsse auparavant? moest ik het niet alvorens geweten hebben? j'ai cru qu'il me falloit répondre, my dacht dat ik moest antwoorden; il fallut y aller, ou il fallut que j'y allasse, ik was genoodzaakt daar te gaan; il m'a fallu tout dire, ik was genoodzaakt alles te vertellen; il faudra le faire, il vous faudra le faire, ou, il faut que vous le fassiez, gy moet het doen; il ne m'en fallut pas d'avantage, pour &c. ik had niet meer noodig, om enz; il faudroit donc l'en avertir, gy behoordde, of men behoordde hem dan daar van te waarschuwen, kennis te geven; il auroit fallu s'y prendre ainsi, gy moest, of men moest aldus te werk gegaan zyn; c'est un faire le faut, het is moet werk; il a tout ce qu'il lui faut, hy heeft alles wat hy hebben moet; il faut tant de drap pour cet habit, men heeft zoo veel laken tot dat kleed noodig; il faut peu pour vivre, men heeft maar weinig noodig om te leven; peu s'en fallut que je ne le fîsse, het scheelde weinig of ik had het gedaan; il a perdu tant, ou peu s'en faut, hy heeft zoo veel verlooren, of weinig minder; il s'en faut beaucoup, het scheelde veel; peu s'en est fallu, het heeft weinig gescheeld.

Falot, (m) Een stok-lantaaren; item een gek, Hans-worst (gem. w.).

Falot, (ote (adj.) un vilage falot, een drollig gezicht.

Falotement, (adv.) Belagchelyk.

Falotier, (m) Een lantaarn aansteker in de hoven.

Falourde, (f) Een bos knuppel-hout (m).

Falsificateur, (m) Een vervalscher.

Falsification, (f) Eene vervalsching; namaaking.

Falsifier, (v. a.) Vervalschen; namaaken.

Fallu, ou fallu, ue (adj.) (Zie Falloir).

Fame, (f) Beruchtheid, roem (m); faam.

Famé, ée (adj.) Bien ou mal famé, wel of kwalijk berucht.

Famélique, (adj.) Estomac, mine famélique, een hongerige maag, hongurig gelaat.

Fameux, euse (adj.) Beroemd, berucht, vermaard.

Familiariser, ou se Familiariser, (v. r.) Zich gemeen maaken.

Familiarité, (f) Gemeenzaamheid, ommeegang; familiarité engendre mépris, gemeenzaamheid baard verachting.

Familier, iere (adj.) Gemeenzaam, gemeen, onbedwongen, vry; style familier, gemakkelijke schryfschrift, styl; cette langue lui est familiere, die spraak is hem als eigen; esprit familier, een beschermer-engel.

Familierement, (adv.) Gemeenzaamlyk, vryelyk.

Famille, (f) Huisgezin; geslachts (m); ancienne famille, een oud geslacht; chef, pere de famille, hoofd, vader des huisgezins.

Famine, (f) Hongers-nood, duurte, schaarsheid.

Fan. (Zie Faon).

Fanage, (m) Het hooi maaken; item 't hooi-loon (n).

Fanaïson. (Zie Fenaïson).

Fanal, (m) Scheeps-lantaarn; haven-lantaarn (m); baaken (n), vuur-tooren (m); faire fanal, de scheeps-lantaarn aansteeken.

Fanatique, (adj.) Geestdryvende, vol zotte inbeeldingen; un fanatique, een geestdryver, een die zich inbeeld openbaaringen te hebben.

Fanatifer, (v. n.) Geestdryven.

Fanatisme, (m) Geestdryvery, zotte verbeelding, hersenschim (f).

Fane, (f) Blad van een bloem of plant (n).

Faner, (v. a.) Hooijen, het gras doen dorren, omkeeren; se faner, (v. r.) verwelken, verdorren.

Faneur, euse (m. & f.) Hooijer, hooijer.

Fanfan, (m. & f.) Kind, kindje, liefje (n) (zeker vlei-woord).

Fanfare, (f) Trompét-geschal (n); fon.

FAN.

sonner des fanfares, trompét-geſchal maaken; faire fanfares de quelque choſe, zich ergens over beroemen, een grooten ophef van iets maaken.

Fanfarer, (v. a.) *Wakker opblaazen, geſchal maaken.*

Fanfaron, (m) *Een pogcher, ſnoover, blaas-kaak, zweifer, opſnyder.*

Fanfaronnade, (f) *Snoverry, zweifery.*

Fanfaronnerie, (f) *Snorkery, enz.*

Fanfreluches, (f. pl.) *Strikken en kwiikken, beuzelagtig vercierfel, ſooiſel.*

Fange, (f) *Slyk, modder, drek, il a été tiré de la fange, hy is van geringe ſtand opgekomen.*

Fangeux, euſe (adj.) *Modderig, ſlykerig.*

Fanion, (f) *Bagagie-vaan, trosvaan, (f).*

Fanon, (m) *De koſſem of halsquabbe van een os, hair-vlok aan de voet van een paerd; walviſch-baard; inbinding van 't mars-zeil; procesſie-vaan; band die de Prieſter als hy de Mis doet aan den linkeren arm draagt; ſlip aan een Biſſchops myter.*

Fantacin. (Zie Fantaffin).

Fantaiſie, (f) *Zin, wil; inbeelding, eigenzinnigheid; vivre à la fantaiſie, na zyn zin leeven; ſe metre quelque choſe dans la fantaiſie, iets in 't hoofd krygen; fantaiſie de poëte, poëtiſche inval, kuur.*

Fantasque (adj.) *Elſprit fantasque, een wonderlyk, eigenzinnig hoofd.*

Fantasquement, (adv.) *Zeldzaamelyk.*

Fantaffin, (m) *Een voetknegt, Soldaat.*

Fantastique, (adj.) *Ingebeeld; eſprit fantaſtique, een menſch vol herſſenſchimmen.*

Fantaſtiquer, (v. n.) *zyne herſſenſchimmen volgen.*

Fantôme, (m) *Spookſel, ſpook, ſchim, herſſenſchim (n); courir après un fantôme de plaifir, een ingebeeld vermaak najaagen; il n'eſt plus qu'un fantôme, hy een eukel ſchim, zoo mager als hout.*

FAO. FAQ. FAR. 309

Faon, (m) *(Lees fan) een Kerkalf.*

Faonner, (v. n.) *(Lees fanner) Jongen werpen, (van binden gez.).*

Faquin, ine (m) *Een deugeniet, ſchurk, ſchobbejak, een menſch zonder eer; un riche faquin, een ryke Vrek.*

Faquin, ine (adj.) *Laag, gemeen, eerloos, ſchurkagtig.*

Faquinerie, (f) *Eerloosheid, laagheid.*

Faraillon, (m) *Wagt-tóren, vuurtóren aan ſtrand.*

Farce, (f) *Vuſſel, mengſel van gebakt vleeſch, kruid enz, (n).*

Farce, (f) *Een' klugt (f), klugtspeel; (n) jouer une farce, een' klugtspeelen; item ſnaakery uitrigten.*

Farcer, (v. n.) *Poetzen of grillen maaken.*

Farceur, (m) *Een hans-worſt, klugtspeelder.*

Farcin, (m) *De worm, vaarnen, (zéker ongeneesbaar ſchurſt der paerden).*

Farcineux, euſe (adj.) *Dat daar meê gequeld is.*

Farcir (v. a.) *une poule, een hoen opvullen, ſtoppen; farcir un discours de &c. eene reden vervullen, ſtoffeeren met enz.*

Farcis, (m) *Stopſel, vuſſel (n).*

Farcisseur, (m) *Stopper; worſtmaaker.*

Farciffure, (f) *Vulling, ſtopping.*

Fard, (m) *Blanketſel, overſtrykſel; item bedrog (n), ſchyn (f); un homme ſans fard, een opvegt menſch.*

Fardé, ée (adj.) *Geblankét; discours fardé, opgeſmukte reden.*

Fardeau, (m) *Een pak (n) laſt (f).*

Fardement, (m) *Blanketting (f).*

Farder, (v. a.) *Blanketten, opſmukken, opſieren; ſe farder, (v. r.) zich blanketten.*

Fardeur, (m) *Een opglanzer van verlegens waaren.*

Fare ou Phare, (m) *Wagt-tóren, vuurtóren (m), baaken (n).*

Farfadet, (m) *Een ſpookzeltje, kaboutermanneje (n).*

Farfouiller, (v. a.) *(gem. w.) frommelen, knuffelen, havenen.*

Fargeage, (m) *Smide - loon voor onderhouding der ploeg* (n).

Fargues (f. pl.) ou garde-corps, *zit-borden, boevenet, dienende tot een borst-weering op een schip, in een gevegt.*

Fariboles, (f. plur.) *Vieze waazen, klugties, praatjes voor de vaak.*

Farine, (f) *Meel* (n); *solle farine, stuif-meel.*

Farincr, (v. a.) *Met meel be-strooijen.*

Farinet, (m) *Zeker spel met 6 taertingen die op een' kant maar oogen hebben.*

Farineux, euse (adj.) *Meelig, meeligtig, bemeeeld.*

Farinier, (m) *Meel-kooper.*

Fariniere, (f) *Meel-verkoopster.*

Farouche, (adj.) *Wild, woest, ongetemd; animal farouche, een wild dier; homme farouche, een onge-zellig, schuw mensch; il a le regard farouche, hy heeft een wreed of wild gezigt.*

Fasce (f) *il porte de guenles à fasces d'argent, hy voerd een zil-vere balk op een rood veld (in wa-penk.).*

Fascé, ée (adj.) *Met een dwars streep (in wapenk.).*

Fascicule, (f) *Een hand vol krui-den (Apotheekers w.).*

Fascinage, (m) *Het takkebossen of fascinen maaken, om een gragt mee te dempen.*

Fascination, (f) *Betovering, be-hexing.*

Fascine, (f) *Leger-takkebos of fascine, om gragten mee te dempen* (m).

Fasciner, (v. a.) *Zoodanige tak-kebossen maaken.*

Fasciner, (v. a.) *Betoveren, be-hexen, de oogen beguichelen.*

Faseole, (f) *Zéker gespikkeld boonje* (n).

Fasier, (v. n.) (zee w.) *Les voiles fassent, de zeilen wapperen.*

Faste, (m) *Pragt, bovaardy, weidschheid* (f).

Fastes, (m. plur.) *Jaar-boeken, tyd-wyzer, Kalender der oude Romeinen.*

Fastidieusement, (adv.) *Verdrie-tiglyk.*

Fastidieux, euse (adj.) *Verdrietig, gerveeslend.*

Fastueusement, (adv.) *Pragtiglyk.*

Fastueux, euse (adj.) *Pragtig, weidsch, grootsch.*

Fat, (adj. & subst. m.) *Zot, gek; een ézel, zot.*

Fatal, ale (adj.) *(dit woord heeft geen meerv. m.) ongelukkig, rampza-lig, noodlottig; heure fatale, onge-lukkige stond.*

Fatalement, (adv.) *Noodlottiglyk; onvermydelyk.*

Fatalité (f) *inévitabile, onvermy-delyk noodlot, voorbeschik* (n).

Fatidique, (adj. & subst.) *Voor-zeggend; voorzegger; waarzegster.*

Fatigant, ante (adj.) *Moeyelyk, lastig, vervoelend.*

Fatigue, (f) *Moeite, vermoeidheid* (f); *zwaaren arbeid* (n); *fait à la fatigue, tot den arbeid behooren; item gewend.*

Fatiguer, (v. a.) *Vermoeyen, af-matten, lustig vallen; se fatiguer, zich vermoeijen, afflooven; fatiguer un champ, een' akker uitmergelen.*

Fatras, (m) *Een hoop of opéensape-ling van onnutte dingen of beuzelingen.*

Fatrasier, (v. n.) *Beuzelen.*

Fatrasseur, (m) *Beuzelaar.*

Fatuité, (f) *Gekheid, zothed, on-gerymdheid.*

Fau, (m) *Een Beuk, beukenboom.*

Faubert, (m) *Een scheeps zwabber of dweil.*

Fauberter, (v. a.) *Zwabberen, dweilen (Scheeps w.)*

Fauchage, (m) *Het afmaaijen; maai-loon* (n).

Fauchaison, (f) *De hooi-tyd.*

Fauche, (f) *Het afmaaijen* (n).

Fauchée, (f) *Een maaijers arbeid op éénen dag.*

Faucher, (v. a.) *Maaijen, af-maaijen.*

Fauchet, (m) *Een bark, ryf* (f).

Faucheur, (m) *Een maaijer, gras-maaijer.*

Faucille, (f) *Een sikkell.*

Faucillon, (m) *Kleine sikkell* (f); *snoemes* (n).

Faucon, (m) *Een valk; item soort van gescht.*

Fauconneau, (m) *Een valkenet (zeker Gescht).*

Fauconnerie, (f) *Valke-jagt; valkenierdery* (f); *valken-huis* (n).

Fauconnier, (m) *Valkenier*.

Fauconniere, (f) *Valkeniers-tasch*.

Faudage, (m) *Vouwing der stoffen* (f).

Faudé, ée (adj.) *t'Zamengevouwen, gelegd, (van stoffen gez.)*.

Faveur, (m) *Gunst, toegenegenheid* (f) être en faveur, in gunst staan; en ma faveur, in myn voordeel; les dernières faveurs d'une maîtresse, d'uiterste gunst eener minnarés; jours de faveur, Loopdagen (van een wissel-brief); cette marchandise a pris faveur, die waar is gewilligt, gemonteerd; en faveur de (adv.) *uithoofde, uit overwéging van; à la faveur* (prep. & adv.) *onder begunstiging; à la faveur de la nuit, onder begunstiging der nacht*.

Fausler. (Zie Fauxfiler).

Faune, (m) *Boesch-god der heidenen*.

Favorable, (adj.) *Gunstig, genegen; un vent favorable, een gunstige wind*.

Favorablement, (adv.) *Gunstiglyk; il fut favorablement reçu, by wierd gunstiglyk ontfangen*.

Favori, ite (snbst. & adj.) *Een gunsteling; sa passion favorite est, zyne grootste gemoedsneiging, begeerte is; mot favori, een woord dat gestadig gebézigd word*.

Favoriser, (v. a.) *Begunstigen, gunst bewyzen, gunstig zyn; favoriser une entreprise, eene onderneming begunstigen*.

Fauslaire, (m) *Een bedrieger, myn-eedige, falsaris, vervalscher*.

Fausse-allarme, (f) *Een valsche wapen-kreet; een blinden allarm* (m).

Fausse-attaque, (f) *Looze aanval* (m).

Fausse-braie, (f) *Laage wal, onderwal* (in *Vesting-b.*) (m).

Fausse-clef, (f) *Een valsche sleutel, een looper* (m).

Fausse-côte, (f) *De korte rib*.

Fausse-couche, (f) *Mis-kraam of kwaade-kraam*.

Fausse-manches, (f. pl.) *Over-mouwten*.

Fausse-marche, (f) *Looze tocht, marsch*.

Faussement, (adv.) *Valschelyk; ten onrechte*.

Fausse-monnoie, (f) *Valsche munt*.

Fausse-perruque, (f) *Valsch hair*.

Fausse-pleuresie, (f) *Bastaard-pleuris*.

Fausse-porte, (f) *Achter-deur; dubbelde deur; item uiterste poort eener vesting*.

Fausse-position, (f) *Valsche stelling* (in rekenk.).

Fausser, (v. a.) *Ontrouw handelen; iets krommen, krom draaijen; fausser sa foi, zyn belofte, trouw breeken, fausser compagnie, achter-uit deinzen; fausser une épée, een degen krom buigen; fausser une clef, een sleutel verdraaijen*.

Fausset de barrique, (m) *Een zwijkje van een vat* (n).

Fausset, (m) *Piepende stem, valsche dicsant* (in de *Zang-k.*).

Fausseté, (f) *Valschheid, leugentaal; fausseté insigne, een grove valschheid*.

Faus sure, (f) *Die plaats eener klok daar ze begint wyder te worden*.

Faut, (m) *Gebrek, mangel* (in rechen-ten).

Faut, il faut. (Zie Falloir).

Faute, (f) *Feil, mislag; gebrek, mangel; faute grossiere, eene lompe, groove fout; c'est la faute, dat is zyn schuld; être sans faute, zonder gebrek zyn; faute d'impression, druk-feil; faute de, (adv.) by gebrek van; faute d'argent, by gebrek van geld; faute d'avoir examiné la chose, doot dien men de zaak niet onderzocht had; faute de payer on perd son credit, by gebrek van betaaling, verliest men zyn credit; je viendrai sans faute, ik zal zonder fout, zonder manqueeren koomen*.

Fauteuil, (m) *Een leun- of arm-stoel*.

Fauteur, trice (m. & f.) *Beworderaar, begunstiger; begunstigster; item aanhitzer*.

Fautif, ive (adj.) *Gebrekkig; impression fautive, een druk vol feilen; bois fautif, een stuk hout met wan-kanten*.

Fautrice. (f) (Zie Fauteur).

Fauve, (adj.) Ros, rosagtig; couleur fauve, *rosse kleur*; bêtes fauves, *noemd men Herten, Dassen, Reën.*

Fauvet, (m) Een *bojsaard Nachtegaal.*

Fauvette, (f) *Het wyfje daar van.*

Faux, (f) Een *seffe, om te maaijen.*

Faux, *fausse* (adj.) *Valsch, onwaar, onserf, verdicht; un faux hemine, een valsch mensch; fausse dévotion, gewaarde Godvrucht; fausse nouvelle, leugenachtige tyding; de faux frais, kleine onkosten die niet gerekend worden; faux (adv.) valsch; cela est faux, dat is valsch; jurer faux, valsch zweeren, een' mynreed doen; à faux, valschelyk; accuser à faux, valschelyk beschuldigen; cette poutre porte à faux, die balk draagt niet; imprimé à faux, valschelyk gedrukt; s'inscrire en faux contre quelcun. (Zie s'inscrire).*

Faux. (m) *Valschheid* (f); *discerner le faux d'avec le vrai, de valschheid van de waarheid onderscheiden; le faux du corps, het midden van het ligchaam, de middelen.*

Faux-accord, (m) *Misklank* (m), *wangeluid* (n).

Faux-bois, (m) *Wild-hout* (n) (Tuinm. w.)

Faux-bond, (m) *Valsche opsluiting van een bal* (f); *faire faux-bond à quelcun, iemand misleiden, voor de gek biiden; faire faux bond à son honneur, zyne eer te kort doen.*

Fauxbourg, (m) Een *voorstad, voorburg* (f).

Fauxbrave, (m) Een *snoeshaan, windmaaker, zwetser.*

Faux-brillant (m) Een *valsche steen; item valsche schyn of luister.*

Faux filer, (v. a.) *r' Zamen rygen* (bv Snyders).

Faux-fourreau, (m) *Holster-zak voor pistolen.*

Faux frais, (m. pl.) *Kleine uitgaven, die niet gerekend worden.*

Faux-frere, (m) *Valsche broeder, verwaader.*

Faux-foyant, (m) *Voet-pad door*

een tosch (n); *item uitvlugt, (echapatoire).*

Faux-germe, (m) *Onvolkoomene ontvanging* (f).

Faux-jour, (m) *Valsch licht* (n).

Faux-monnoyeur, (m) *Valsche munter.*

Faux-pas, (m) *Valsche pas, tred.*

Faux pli, (m) Een *valsche vouw, een kruk; item eene kwaade gewoonte.*

Faux-semblant, (m) *Bedrieglyke schyn.*

Faux-témoin, (m) *Valsche getuige.*

Faux-ton, (m) *Valsche toon* (in Musiq.)

Fayance. (Zie Faïance).

Féal, aie (adj.) (oud w. (gebruikt in Koninkl. ordonnantien enz.) *getrouw; à nos amez & féaux, aan onze lieve en getrouwe; (boertende zegt m n ook) mon cher & féal ami, myn waarde en trouwe vriend.*

Fébricitant, (adj. & subst.) *Koortsig; een koortfige.*

Fébrifuge, (m) *Middel tegen de koorts* (n).

Fébrile, (adj.) *Koorts verwekkend.*

Fécale, (adj.) *Matiere fécale, front of drekachtige stoffe.*

Féces, (m. pl.) *Neerzinkfel, grondstof* (n), *droeffem, (van oliën enz. in Chym.).*

Fécond, onde (adj.) *Vrugtbaar, une femme, terre féconde, eene vrugtbare vrouw, vrugbaar land; esprit fécond; vrugbaar verstand; langue féconde, eene woordenryke taal; eene welbespraakte tong; une veine féconde, eene vrugtbare dicht-ader; une matiere féconde, eene ryke stoffe, daar veel van te zeggen valt; rendre fécond, vrugbaar maaken.*

Féconder, (v. a.) *Vrugtbaar maaken; Le coq féconde les œufs de la poule, de haan maakt de eieren van de hen vrugtbaar.*

Fécondité, (f) *Vrugbaarheid.*

Féculent, ente (adj.); *Des humeurs féculentes, dikke, drabbige vogten* (in Geneesk.).

Fécules, (f. pl.) *Het dikke, het onderste van gekookte kruiden* (in den Apoth.).

Fée, (f) *Toover-nimf, tover-godinne;*

FEE. FEI. FEL.

dinne; les contes des fées; de vertellingen der tovergoddinnen.

Féer, (v. a.) oud w.) Betóveren.

Féerie, (f) De sóverkonst.

Feindre, (v. a.) Feinzen, verdichten, versieren; feindre une chose, eene zaak verdichten; il feint d'être mon ami, hy veinsd, of gelaat zig myn vriend te zyn; il ne feint point de dire tout ce qu'il pense, hy maakt geen zwaarigh id om te zeggen al wat hy denkt; cheval qui feint, een paerd dat wagens eenig zeer de voeten niet durst neêr-zetten.

Feint, einte (adj.) Verzonnen, verdicht, versierd; geveinsd; amitié feinte, uiterlyke vriendschap; fenêtre feinte, een blind venster.

Feinte, (f) Geveinsdheid, veinzing; verdichtfel; faire une feinte, eene looze steek toebrengen, (in de Scherm-k.); une feinte, eene halutoon (in Muziek); les feintes, de halve klauwiertjes van een orgel of clavcimbel.

Feintise, (f) Geveinsdheid, veinzerij (oud w.)

Fêlé, ée (adj.) Gebersten, van een gereeten; il a le timbre fêlé, het scheeld hem in den bol (spr. w.); un homme fêlé, een oud gebrekkig man.

Fêler, (v. a.) Doen bersten, scheuren; l'eau trop chaude a fêlé le verre, het al te heete water heeft het glas doen bersten; se fêler, (v. r.) bersten.

Félicitation, (f) Gelukwensching.

Félicité, (f) Gelukzaligheid, (f), geluk, heil (n); troubler la félicité de quelcun, iemands geluk slooren.

Féliciter (v. a.) quelcun, iemand geluk, heil wenschen; se féliciter, (v. r.) malkander gelukwenschen; je me félicite d'avoir pu vous rendre service, ik achte my gelukkig, dat ik U van dienst heb kunnen weezen.

Félon, (adj.) (oud w.) Mynêedig, ontrouw; item wreed, grimmig.

Félonnie (f) d'un vassal contre son Seigneur, eed-breuk van eenen leenman tegen zynen Leenheer; item wreedheid, verwoedheid.

Félonque, (f) Een zeer kleine

FEL. FEM. FEN. 313

roei sloep of boot, (in de Middellandsche Zee geb.).

Fêlure, (f) Berst, scheur, in glas of andere breekende waare.

Femelle, (f) Het wyfje (meest van Dieren gez.) als; la lionne eit la femelle du lion, la vache du tau-reau, la poule du coq, de Leeuwin is het wyfje van den leeuw, de koe van den stier, de hen van den haan; enz. c'est une étrange femelle, dat is een wonderlyk wyf; femelles, (f. pl.) Duimelingen, ringen daar de roerhaaken in haugen (Zee w.).

Féminin, ine (adj.) Vrouwelyk; le sexe féminin, de vrouwelyke kunst; substantif féminin, een zelfstandig vrouwelyk naamwoord; le genre féminin, het vrouwelyk geslacht (in spraakk.); visage féminin, een vrouwelyk wezen; voix féminine, een vrouwelyke stem.

Féminiser, (v. a.) Van het vrouwelyk geslacht maaken, (in spraakk.)

Femme, (f) Wyf (n) vrouw, huisvrouw; femme sage, eene wyze vrouw; sage femme, vroet-vrouw; femme de chambre, kamenier, kammenier, kamer-juffer; grosse femme, een dik vrouw-mensch; femme grosse, eene zwangere vrouw; femme de charge, een huishoudster; galante femme, eene wel-leevende vrouw, femme galante, manzieke vrouw; femme en couche, eene kraamvrouw.

Femmelette, (f) Een onnoozel wyfje, vrouwse; item een klein wyfje (n).

Fénaïson, (f) De booi- of maai-tyd.

Fendant, (m) Een zwetser, opsnyder; faire le fendant, opsnijden, grootsch spreken, pogchen.

Fenderie, (f) Plaats alwaar het yzer tot staaven en roeden gekloofd word; item de konst om zulks te doen.

Fendeur, (m) Klover; fendeur de bois, een hout-klover; un fendeur de naseaux, een blaaskaak, windhuil, opsnyder.

Fendoir, (m) Een splythout (n) (by Manden-naakers).

Fendre, (v. a. & n.) Klieven, klooven, splyten, bersten; fendre du bois, la tête, het hout, den kop klooven; Fendeur

feu fend l'air, *de vogel doorsnyd de lucht*, le vaisseau fend les ondes, *het Schip doorklieft de golven*; fendre la presse, *het gedrang des volks door- dringen*; fendre un cheveu en deux, *haarklieven*, muggeziften; la tête me fend de douleur, *het hoofd berst my van pyn*; ce bois, cette muraille fend, *ou se fend*, *dat hout, die muur berst*; il géle à pierre fendre, *het vriesf dat het kraakt*.

Fendu, (ue (adj.) *Gekloofd, gespleeten, gebersten*; du bois fendu, *gekloofd hout*; des yeux bien fendus, *grootte welbesneedene oogen*; homme bien fendu, *een man die lange beenen of een grootte schrée heeft*.

Fenêtrage, (f) *Het vengster-werk* (n).

Fenêtre, (f) *Venster of vengster* (n); fenêtre de bois, *een houtte venster*; fenêtre vitrée, *een glaze venster*; regarder par la fenêtre, *uit het vengster kyken*; se tenir à la fenêtre, *in, of voor het venster staan*; il faut passer par là, *ou par la fenêtre*, *dat is onvermydelyk*; jeter tout son bien par les fenêtres, *al zyn geld en goed verkwiften* (sp. w.).

Fenil, (m) *Een hooi-berg, hooi-zolder, hooi-schuur*.

Fenouil, (m) *Fenkel (zeker kruid)*.

Fenouillette, (f) *Fenkel - water* (n).

Fente, (f) *Kloof, spleet, reet*; fente d'une muraille, *berst, reet, in een muur*; fente d'une porte, *spleet in een deur*; fente d'une chemise, *de boezem van een hemd*; bois de fente, *kloof- hout*.

Fenton, (m) *Stuk yzer om sleutels en ander klein werk van te maaken; stukken hout tot pinnen*.

Fénu-grec, (m) *Grieksche fenkel (een Geneesk.)*.

Féodal, ale (adj.) *Seigneur féodal, Leen-beer*; droit-féodal, *leen-recht*.

Féodalement, (adv.) *Leen-rechtelyk*.

Féodalité, (f) *Leenbaarheid*.

Fer, (m) *Izer*; fer blanc, *blik* (n); un corps de fer, *een sterk mensch*; une tête de fer, *een onvermoeid*

man, item een verslaald hoofd, koppig mensch; un siècle de fer, *een yzere of ongunstige eeuw*; fer d'aiguillette ou de lacet, *malie van een nestel of rygfsnoer*; fer de cheval, *hoef-zyser*; fer à repasser le linge, *een stryk-zyser*; fer à friser, *een krul-zyser*; fer, *galei-anker*; ravager par le fer & le feu, *met vuur en zwaerd verwoesten*; battre le fer, *het yzer smeeden, item schermen*; manier le fer, *den degen draagen*, se battre à fer émoulu, *in goeden ernst vegten*; être sur le fer, *voor anker leggen*; battre le fer pendant qu'il est chaud, *het yzer smeeden terwyl het heet is* (spr. w.); mettre le fer au feu, *het werk aangrypen*; charger de fers, *in de boeijen sluiten, kluiseren*; être aux fers, *in de boeijen zyn*; l'amour me tient dans vos fers, *de liefde houd my in uwe banden*.

Ferraille. (Zie Ferraille).

Fer-blanc, (m) *Blik* (n).

Ferblantier, (m) *Een Blik-slager (beter taillandier en fer blanc)*.

Feret, (m) *Een Glas-blazers yzer, tot het fatsonneeren*.

Férial, ale (adj.); Jour férial, *een vierdag, feestdag*.

Férie, (f) *Feestdag, beilige-dag* (m).

Férir, (v. a.) (*Alleen dus gebr.*); sans coup férir, *zonder slag of stoot*.

Ferler (v. a.) *les voiles, de zeilen inhaalen, inbinden*.

Ferlet, (m) *Een kruis* (n), *om nat papier op te hangen, (by Papierm.)*

Fermage, (m) *Land-pagt* (f), *pagt penningen*.

Fermail (m) *fermaux* (plur.) *Haak* (m), *slot* (n) (*in Wapenk.*)

Fermant, ante (adj.) *Sluitende, toesluitende*.

Ferme, (adj.) *Vast, hard, standvastig, onverscbrokken*; enz. chair ferme, *vast vleesch*; la terre ferme, *het vaste land*; combattre de pied ferme, *vegten zonder een voetbreed te wyken*; son amitié est ferme, *zyne vriendschap is bestendig*; foi ferme, *vast geloof*; beständige trouw; courage ferme, *onverscbrokken moed*.

Ferme, (adv.) *Vast, hard, onver- schrok-*

gebrokken; enz. nier fort & ferme, styfen sterk iets ontkennen; frapper fort & ferme, sterk kloppen; lustig aflossen; faire ferme, standhouden.

Ferme, (f) Een' hoeve, Land-hoeve, pagt-hoeve; item Land-pagt, huur, pagt-penningen; verpagting, pagt; donner, bailler à ferme, verpagten; prendre à ferme, pagten, huuren.

Fermé, ée (adj.) Geslooten; enz.

Fermement, (adv.) Vastelyk, standvastiglyk, bestendiglyk.

Ferment, (m) Alles wat eene gisting, ryzing, werking veroorzaakt (in Natuurk.).

Fermentation, (f) Gisting, ryzing.

Fermenter, (v. a. & n.) Doengisten, ryzen, uitzetten; fermenter ou se fermenter, (v. n. & r.) aan 't werken, gisten enz. geraaken, als brood, wyn, most, bloed enz.

Fermer, (v. a.) Sluiten, toefluiten, toedoen; fermer une lettre, een brief toefluiten; fermer une porte, een deur sluiten; fermer une Ville de murailles, eene Stad met muuren omringen; fermer les oreilles a quelque chose, de ooren voor iets stoppen; fermer la bouche à quelqu'un, iemand den mond snoeren; fermer la porte aux mauvais conseils, stoppen, kwaade raadgeevers geen gehoor geeven; fermer la bouche à la médisance, zig aan de agterklap niet kreunen; fermer les ports; de havens sluiten; fermer une étoffe, eene stoffe wel aanslaan, sluiten; fermer une marche, het hek sluiten, achter aan koomen, drap bien fermé, wel geslooten, dicht laken; se fermer, (v. r.) zig insluiten; zig sluiten, toebeelen.

Fermété, (f) Vastheid, vastigheid, bondigheid, stevigheid.

Fermeture, (f) Sluiting, al wat diend om iets te sluiten; fermeture des ports, sluiting der havens.

Fermeur, (m) Sluit-spier aan 't oog (in Ontleedk.).

Fermier, iere (m. & f.) Pagter, hoefpagter; pagterin.

Fermoir, (m) Haak of slot aan een

boek; sluit-haak aan een schaaft-bank, item soort van een beitel.

Fermures, (f. pl.) Vullingen tuschen de Barghouten, fermures de sabords, gescht vulling (in Scheepsb.).

Féroce, (adj.) Wild, wreed, fel; bêtes féroces, wilde beesten.

Ferocité, (f) Felheid, wreedheid.

Ferrage, (m) Munt-stempel-snydersloon; stempel-geld der stoffen (n.).

Ferraille, (f) Oud yzer (n.).

Ferrailleur, (v. n.) Gestadig vegten, schermutzelen, van leër trekken; de klingen tegen malkander slaan.

Ferrailleur, (m) Een voorvegter, een die geduurig aan 't vegten is.

Ferrandine, (f) Ferrandyn (zekere stoffe).

Ferrandinier, (m) Weever daar van.

Ferrant, (adj.) Maréchal ferrant, een hoef-smid.

Ferré, ée (adj.) Met yzer beslaagen; ferré à glace, tot het ys beslaagen, gescherpt; il est ferré à glace là dessus, hy verstaat dat in de grond; un mangeur de charettes ferrées, een blaaskaak, snoever.

Ferremens, (m. pl.) Tzere werktuigen; item breek-yzers der dieven.

Ferrer, (v. a.) Iets met yzer beslaan; ferrer d'argent, met zilver beslaan; ferrer la mule, (spr. w.) iets duurder aanrekenen als men het gekogt heeft.

Ferrerie, (f) Grof yzer-werk (n.).

Ferret, (m) Nestel-beslag (n), maulie (f).

Ferretier, (m) Een hoef-hamer.

Ferreur, (m) Een die nestels enz. beslaat, of stempels aanslaat.

Ferreuse, (f) Eene die baaren meester meer berékend als zy uit gegéven heeft.

Ferreux, euse (adj.) Tzeragtig.

Ferriere, (f) Zak voor yzere werktuigen enz. om op reis puerden te kunnen beslaan (m).

Ferron, (m) Tzer-kooper, handelaar in staf-yzer enz.

Ferronnier, iere (m. & f.) Tzerwerk verkooper, verkoopster.

Ferrugineux, euse (adj.) Tzeragtig.

Ferrure. (f) *Tzer-werk*, yzer beslag (n); ferrure de cheval, het beslaan van een Paerd.

Ferfe (f) cette voile a tant de ferfes, dat zeil heeft zoo veel breedtes.

Fertile, (adj.) *Vrugtbaar*, overvloedig; pays fertile, vrugtbaar land; esprit fertile, vrugtbaar verstand.

Fertillement, (adv.) *Vrugtbaarlyk*, rykelyk.

Fertiliser, (v. a.) *Vrugtbaar maaken*.

Fertilité, (f) *Vrugbaarheid*, overvloed.

Féru, ue (adj.) *Gewond*, getroffen, gequetst; nerf féru, een gequetste zenuw; il en est féru, by is op haar verliefd.

Fervemment, (adv.) *Vieriglyk*, met iever.

Fervent, ente (adj.) *Vierig*, ieverig; zèle fervent, blaakende iever; priere fervente, een vierig gebed.

Ferveur, (f) *Iever*, drift, blaaking, vierigheid; une sainte ferveur, een heilige iever.

Férule, (f) *Een plak*; être sous la férule, onder iemands tucht, correctie zyn.

Férze (f) de toile, een kleed of breedte zeils (zee w.).

Fesse, (f) *Een bil*; item voet van een korf (m); donner sur les fesses, op de billen geeven; vous n'y allez que d'une fesse, gy vorderd weinig, doet het werk maar ten halven.

Fessé, ée (adj.) *Gegeesfeld*.

Fesse-cahier, (m) *Een die zyn koft met schryven wint*, naschryver, copist.

Fessée, (f) *Een bil-slag*, (m) (gem. w.).

Fesse-matthieu, (m) *Een schrok*, aarts-gierigaart.

Fesse-pinte, (m) *Een nathals*, drinkebroer.

Fesser, (v. a.) *Op de billen geeven*, geesselen; fesser le cahier, spoedig en wydlustig naschryven (spr. w.).

Fesseur, euse (m. & f.) *Geesselaar*, geesselaarster (gem. w.).

Fessier, (m) *De billen*, den aars, het gat, achter-kasteel.

Fessu, ue (adj.) *Wel*, of, dik gebild.

Festin, (m) *Gastmaal* (n), *Gastery* (f); faire un superbe festin, een prachtig gastmaal aanrechten.

Festiner, (v. a.) *Vergasten*, gastmaal houden, wel onthaalen, (oud w.).

Feston, (m) *Loof-werk*, loof-cieraad aan de gebouwen (n); item loof-werk van bloemen, bloem-kransen.

Festonner, (v. a.) *Loof-werk*, bloem-kransen maaken.

Festoyer (v. a.) *quelcun*, iemand feestiglyk onthaalen (oud w.).

Fête, (f) *Feest* (n), *Feest-dag*, *Heiligen dag* (m); la fête Dieu, *Sacraments dag* (in de R. K.) fêtes solennelles, *Hoogtyden*; fête fêtée, een groote vierdag, verbods dag; il n'est pas tous les jours fête, het is alle dag geen kermis; un trouble fête, een vreugden-stoorder, breekspel; faire fête à quelcun, iemand vleijen; faire fête d'une chose, veel werks van iets maaken; il ne s'est jamais vu à telle fête, by heeft nooit zoo ten haaring gevaaren.

Fêter, (v. a.) *Vieren*, eenen Heiligen dag houden.

Fétide, (adj.) *Vuil en stinkende*.

Fétoyer. (Zie festoyer).

Fétu, (m) *Een scheeve*, stukje, schilfertje stroo, splinter; item koevoet, waar mede de beul de leden der misdadigers rábraakt; je n'en donneroís pas un fétu, ik zoude'er geen speld voer geeven.

Feu, (m) *Vuur* enz. feu d'artifice *konst-vuur-werk*; feu gregeois, *waterballen*, vuur-werk dat in 't water brand; feu de joie, *vreugde-vuur*; le feu du ciel, *weér-licht*; les feux de la nuit, *de sterren*; feu follet, *dwaal-licht*, *stal-kaars*; feu d'une playe, *de ontfteeking* eener wond; feu de l'amour, *minne-vlam*; faire du feu, *vuur maaken*; attiser le feu, *het vuur aanstooken*; être assis au coin du feu, *in 't boekje van den haert zitten*; mettre le feu à une maison, *een huis in brand steeken*; armes à feu, *schiet-geweer*; met-

ere tónt à feu & à sang, *alles se vuur en te zwaerd verdelgen*; faire feu, *schieten, vuuren*; faire faux feu, *met los-kruid schieten, weigeren*; donner le feu à un cheval, *aan een paerdiets uitbranden*; essayer le feu de l'ennemi, *het vuuren der vyanden uitstaen*; avoir du feu, *vuurig, hitzig zyn*; feu volage, *hitzige bleinen, puijsen*; les feux d'un vaisseau, *de lantaarnen van een Schip*; village de trois cents feux, *een dorp van 300 huizen*; prendre feu, *vuur vatten*; item gram, *toornig worden*; jeter son feu, *zyn gal of boosheid uitbraaken*; donner le feu à un bâtiment, *den bodem van een schip branden, sengen*; donner le feu à une planche, *een plank branden om te buigen*; mettre en feu, *in brand helpen*; item twist, *oproer verwekken*; le feu des passions, *de drift der harts-togten*; il n'a ni feu, ni lieu, *hy heeft geen verblyfplaats*; cuire à petit feu, *met een zagt vuur koken*; consumer à petit feu, *allengskens verteecon*; c'est un feu de paille, *(spr. w.) dat zal ras gedaan zyn*; feu St. Elme, *Lucht-vuur (by Zee-lieden)*; il est tout de feu, *hy is vol vuur, iever*; jeter de l'huile au feu, *olie in 't vuur smyten, dat is, eene zaak erger maaken*; le feu St. Antoine, *de roos*; crier au feu, *brand roepen*; acheter un feu, *schoorsteen, of baart-gereedschap, als schop, tang enz. koopen*; aller sans feu, *zonder licht over de straat gaan*.

Feu, ue (adj.) *Wylen, Zaliger*; (NB. als dit adj. voor het subst. gaat is het onveranderlyk; ook heeft het geen plur.); feu mon Père, *myn Vader Zaliger*; feu ma Mère, *wylen myne Moeder*; feu la Reine, *de Koninginne Zaliger*, men zegt ook la feue Reine.

Feudataire, (m) *Een Leen-man, een die een leen van een ander bezit.*

Feudiste, (m) *Een die over de Leen-goederen geschreeven heeft.*

Fève, (f) *Boon*; fève de rome, *roomsche boon*; fève de haricot, *sny-boon, groene boon*; fèves de cassé,

koffy-boonen; fèves de cheval, *paerden-boonen*; trouver la fève au gâteau, *de spyker op de kop staan, zyn oogmerk bereiken, (spr. w.)*.

Féverole, (f) *Klein boontje (n).*

Feuillage, (m) *Het loof, de bladen der boomen*; item *bloem-werk-loof-werk (in Bouwk.)*.

Feuillans (m) *Benedictiner Monnikken.*

Feuillantine, (f) *Nonne van die orden*; item *zeker pastey-gebak (n).*

Feuille, (f) *Een blad (n)*; feuille d'arbre, *blad van een boom*; feuille de papier, *een blad-papier*; feuille d'en-dedans, *schoon-druk*; feuille de dehors, *weér-druk, (Boek-drukkers-w.)*; feuille d'or, *een blad goud*; feuille d'une cuillier, *blad van een lépel*; feuille d'un maître d'Hôtel, *de reekening van een waard*; vin de deux ou trois feuilles, *twee of driejaarige wyn*; feuille volante, *een los-blad*; klein tractaatje; la chute des feuilles, *het afvallen der bladeren*; qui a peur des feuilles, *ne doit point aller au bois, die het gevaar vrees, moet 'er van daan blyven (spr. w.)*.

Feuillée, (f) *Loof-werk, het loof van eenen boom (n)*; item *eene Loover-tent (f).*

Feuille-morte, (adj. & subst. f.) *Donker-geel (van Verwen gez.)*.

Feuilleret, (m) *Een breede boorschaaaf, lyst-schaaf, (by Timmerl.)*.

Feuillet, (m) *Een blad van een boek (n).*

Feuilletage, (m) *Een boter-koek.*

Feuillète, (f) *Een wyn-vat, houdende een halv Oxhoofd (n).*

Feuilleté, ée (adj.) *Doorgebladerd, croute feuilletée, een gebladerde korst.*

Feuilleter (v. a.) *un Livre, een boek doorbladeren, doorloopen, doorlezen*; feuilléter, *boter-deeg maaken*; spek aan dunne reepjes snyden, om iets te bespeken.

Feuillète, (f) *Een half oxhoofd (n) zekere maat in Vrankryk.*

Feuillu, ue (adj.) *Gebladerd, bladerig, vol bladeren, vol loof.*

Feuillure (f) *de porte, Lyst-werk,*

318 FEV. FI. FIA. FIB. &c.

werk, *Spinning van een' deur enz.*

Fevrier, (m) *Sprokkel-maand (f),*
Februarius.

Feurre, (m) *(eertyds fourre) voe-*
der; stroo (n).

Feutrage, (m) *Het vilt maaken.*

Feutre, (m) *Vilt; (n) chapeau de*
feutre, viltten hoed.

Feutrer, (v. a.) *Vilt maaken; item*
iets opvullen, stoppen.

Feutrier, (m) *Vilt-maaker, of*
verkooper.

Fi! (interj.) *Foei, fy! fi! la vi-*
laine, focy! die wuile zeug; fi! de
toutes ces sottises, weg! met alle
die gekheden; maître fi, fi, een se-
creet-ruimer.

Fiacre, (m) *Een huur-koets; slechte*
Koets (f).

Fiamette, (f) *Vuur-kleur.*

Fiançailles, (f. plur.) *Ondertrouw*
(m) verlovings (f).

Fiancé, ée (adj. & subst.) *Onder-*
trouwd, aangesékend; een ondertrouw-
de, of Bruidgom; Bruid.

Fiancer (v. a.) *sa Fille, zyn Dog-*
ter ten huwelyk geeven, ondertrouw-
wen, verlooven; se fiancer, (v. r.)
zich ondertrouwen, aantekenen.

Fibre, (f) *Vézel (f), vézeltje (n),*
des Ligebaams, of der gewassen (fila-
ment).

Fibreux, euse, (adj.) *Vézelagtig.*

Fibrille, (f) *Dun vézeltje (n).*

Fic, (m) *Aars-gezwél der paerden*
(n); item eere zwamagtige uitwasfing
aan menschen en dieren.

Ficeler, (v. a.) *Met bindgaren, of,*
zeilgaren binden, omwinden; je ficel-
le &c. je ficelois &c. j'ai ficelé &c.
je ficelleraí &c.

Ficelle, (f) *Bindgaren, bind-*
touw, zeilgaren (n).

Ficellier, (m) *Rol daar het bind-*
garen in de winkels opgewonden is.

Fichant, ante (adj.) *Ligne de*
defenche fichante, verweer Linie of
grazt met een' borfweering tegen des
wyants bokwerk, om van daar de
hoofl-zyde daar van te beschieten.

Fiche, (f) *Kram, duim aan een*
deur (m); pinnerje; voegzyer der met-
zelaars (m); prop van tabaks bladen,
die men in de neus steekt (m).

FIC. FID. FIE.

Ficher, (v. a.) *Infteeken, inzetten,*
induuwen; ficher un pieu dans la
terre, eenen paal in de grond zetten,
saan; ficher le mortier, de kalk
tuffchen de steenen voegen; ficher dans
l'esprit, in het hoofl dryven, indruk-
ken, avoir les yeux fichés en ter-
re, met d'oogen neêrgeflagen gaan.

Ficheur, (m) *Invoeger, inftryker*
van kalk.

Fichoir, (m) *Een gefpleeten ftoek*
of touw, om prenten aan te koop te
hangen.

Fichu, ne (adj.) *un fichu vi-*
sage, een mislyk; bespottelyk gezigt
(gem. w.).

Fichument, (adv.) (gem. w.) *Be-*
lagchelyk.

Fiction, (f) *Verdigtfel (n), ver-*
fiering, verzinning (f); fiction inge-
nieuse, zinryke vinding.

Fictionnaire, (adj.) *Een die een*
geval vooronderfeld (in Rechten).

Fidécommis, (m) *Erffenis die ie-*
mand voor een bepaalde tyd bezit, en
ten uiteinde van dien, aan een ander
moet overgeeven (f), fideicommiss
goed.

Fidécommissaire, (m) *Bezitter*
van zodanige Erffenis.

Fidejuffeur, (m) *Borg (in Rech-*
ten).

Fidejuffion, (f) *Borgtogt (in*
Rechten).

Fidele (f. m.) *Les fideles, de ge-*
lovigen.

Fidelle, (adj. & f. f.) *Getrouw;*
opregt, egt.

Fidelement, (adv.) *Getrouwelyk.*

Fidélité, (f) *Getrouwheid; egt-*
heid.

Fiduciaire (adj.) *Heritier fidu-*
ciaire, Erfgenaam die iets maar
voor een zekere tyd bezit.

Fief, (m) *Leen, leen-goed (n);*
fief mouvant, een verheffend leen;
fief dominant, opper-leen, hoofd-
leen, dat hulde ontfangt; fief fervant,
een onder-leen; fief noble, adelyk-
leen; fief roturier, boeren-leen;
franc-fief, adelyk-leen met een heer-
lykheid; relever un fief, een leen-
verheffen; fief de haubert, leen dat
een gewapend man moet leveren.

Fief-

Fieffant, (m) Een die eenig land in leen geeft.

Fieffataire, (m) Een die eenig land in leen neemt.

Fieffé, ée (adj.) ter leen gegeven; officier fieffé, een leen-bedienende; (men zegt ook) fou fieffé, een volflaagen gek; coquin fieffé, een aarts-schelm; ingrât fieffé, een on-dankbaare in den hoogsten graad.

Fieffer, (v. a.) Te leen geeven, in een leen zetten.

Fiel, (m) Gal (f); c'est un homme sans fiel, het is een man zonder gal, of bitterheid.

Fiente, (f) Mist, stont, of drek van dieren.

Fienter, (v. a.) Kakken, schysen, zyn mist loozen (van dieren gez.).

Fier, (v. a.) Betrouwen, vertrouwen; se fier à quelcun, à quelque chose, zich op iemand, zich ergens op verlaaten; se fier en Dieu, op God betrouwen; fiez vous y, verlaat 'er u op, maakt 'er staat op.

Se Fier, (v. r.) Ligtelyk breeken, van malkander springen, (als harde steen).

Fier, iere (adj.) *Trots*, opgeblazen, hoogmoedig; beauté fiere, trotsse schoonheid; un cheval fier, een moedig paerd; un fier tyran, een wreede tyran; regard fier, een trots, stout gezigt; il est fier de sa noblesse, hy is vermétel, trots op zynen adel; pierre fiere, een zeer harde steen.

Fier-à-bras, (m) Een opsnyder, wind-buil, bretteur.

Fiérement, (adv.) *Trotselyk*, hoogmoediglyk, sloutelyk.

Fierte, (f) Beenderbus van eenen heiligen, (chasse).

Fiérté, (f) *Trotsheid*, vermételheid, opgeblazenheid, hoogmoed (m); moedigheid (f).

Fievre, (f) De koorts; fievre chaude, tierce, quarte, quotidienne, heftique, erratique, continue, violente, maligne, lente, intermittente, beete, anderdaagsche, derdendaagsche, alledaagsche, uitstee-rende, ongestadige, aanhoudende, bes-tige, quaadaardige, slepende, tus-

sehenpozende koorts; donner la fievre, de koorts op het lys jaagen; tomber de fievre en chaud mal, van er-ger tot erger geraaken, vervallen, (spr. w.).

Fiévreux, euse (adj.) *Koortsig*, koortsachtig, koorts-verwekkend.

Fievrote, (f) Een koortje (n).

Fifre, (m) Eene fyse, (zeker dwars fluitje); item een pyper, die op zoodanigen fluitje speelt.

Figé, ée (adj.) *Gestold*.

Figement, (m) *Stolling* (f).

Figer, (v. a.) *Stremmen, stollen*; se figer, (v. r.) *stollen, runnen*; la graisse se fige, het vet stolt.

Figue, (f) Eene vyg; faire la figue à quelcun, met iemand de gek scheeren, iemand bespotten.

Figuier, (m) Een vygen-boom;

Figuiérie, (f) Een vygen-boomgaard (m).

Figuratif, ive (adj.) *Verbeeldende*.

Figurativement, (adv.) *Figuurlyk*, op eene verbeeldende wyze.

Figure, (f) Eene vertooning, verbeelding, gedaante; une belle figure, een schoon afbeeldsel; la terre est de figure sphérique, de aarde is van een klootsche gedaante; c'est un plaisante figure d'homme, dat is een kluchtig maaksel van een mensch; faire figure, in eer en aanzien zyn; il y a de belles figures dans ce livre, dans ce tableau, daar zyn schoone plaatsen in dat boek, fraaije beelden in die schildery.

Figuré, ée (adj.) *Verbeeld*; verbloemd, oneigentlyk; façon de parler figurée, eene verbloemde manier van spreken; ruban figuré, gebloemd lint; étoffé figurée, gebloemde stoffe.

Figurément, (adv.) *Oneigentlyk*, verbloemdelyk.

Figurer, (v. a. & n.) *Verbeelden*; iets met bloem-werk maaken; ces deux tableaux figurent bien ensemble, die twee schilderyen staan wel by malkander; se figurer, (v. r.) zich verbeelden, zich voorstellen.

Fil, (m) *Garen* (n), een draad; (m); fil d'or, goud-draad (n); fil d'argent, zilver-draad (n); fil de cuivre, koper-draad; fil de fer, fil d'ar-

d'archal, yzer-draad; fil de perles, een paerel-snoer; fil de carret, stoot-garen, schiemans garen, kabel-garen (Zee w.); le fil de nos jours, de draad onzes levens; fil de l'histoire, de t'zamenhang der geschiedenissen; reprendre le fil de son discours, den draad zyner redeneering hervatten, de droit fil, (adv.) regisdraads; aller de droit fil, regt toe gaan; iets regisdraads snyden; suivre le fil de l'eau, den stroom volgen; donner le fil au couteau, een mes op zyn snee zetten; faire passer par le fil de l'épée, neër-zabel n, over de kling doen springen; conter quelque chose de fil en aiguille, een ding omstandiglyk vertellen.

Filadiere, (f) Praam, platte schuit.

Filage, (m) Het spinnen; spin-loon (n).

Filament, (m) Draadje, vézeltje (n).

Filamenteux, euse (adj.) Draadig, vézelig.

Filandiere, (f) Een' Spinster.

Filandres, (f. plur.) Zom rdraad, dat in de Lucht zweeft; item wier, groei, dat zig onder aan de Schipen zet.

Filasse, (f) Gehékeld vlas (n) of hennip (m).

Filassier, (m) Vlas hékelaar of verkoper.

Filattier, (m) Wolle-garen-spinner of verkoper.

File. (f) Ry (f), gelid (n); chef de file, eerste soldaat van een gelid; serre file, de laatste van een gelid; à la file, geléder wyze; défiler file à file, by geléderen afzakken, afmarcheeren.

Filer, (v. a.) Spinnen; filer de la bougie, was-licht trekken; les parques lui ont filé de beaux jours, de Sch godinnen hebben hem een schoone levens-draad gesponnen (by dicht.); filer le cable, den kabel vieren, bot geeven; Vaisseau qui file sur ses ancres, een Schip dat van zyn ankers spoelt; filer du vin, wyn in een kelder neërstryken; filer doux, goede, zagte woorden geeven; il commence à filer

doux, hy word wat bandzaamer; filer sa corde, zyn strop draaijen, de galg verdienen; aller vous en filer votre quenouille, blyft by uw Spinnewiel; filer, (v. n.) geléderwyze van makander gaan; le bagage filoit derrière, de tros, bagagie trok achter aan.

Filerie, (f) Een Spinnery (f), Spinbuis (n).

Filet, (m) Een fyne draad; vézel van wortelen; draad van vleeschenz. smal lyfje (in Bouwk.); draad aan een schroef; rand aan munt; filet d'eau, een water-sfraal; filet de vinaigre, een scheutje azyns; filet de pêcheur, visch-net; filet de Cailles, Quakkel-net; tendre les filets, de netten spannen; donner dans les filets, in 't net loopen, vliegen; cette source ne jette qu'un filet d'eau; couper le filet, den ronge riem snyden.

Fileur, euse (m. & f.) Spinner; Snaar-maaker; zyde-baspelaar; spinster.

Fileux, (m. plur.) Klampen, om het lopende want (ieuw) aan vast te maaken (Zee w.).

Filial, ale (adj.); Amour filial obéissance filiale, kinderlyke liefde, gehoorzaamheid.

Filialement, (adv.) Kinderlyk; traiter filialement, als een zoon, als een kind handelen.

Filiation, (f) Zoonfchap, kindfchap, afstamming van Vader tot Zoon.

Filiere, (f) Trek-yzer, (vandraad-en was-licht-trekkers).

Filigrane, (m) Doortluchtig goudwerk.

Filipendule, (f) Roode steenbreeke (een kruid).

Fille, (f) Dogter; vryfter, (f) meisje (n); petite fille, een klein meisje; item klein dogter; fille naturelle, natuurlyke of onégte dogter; belle fille, schoon-dogter, zoonsvrouw; item een stief-dogter; une belle fille, een fraai meisje; filles de France, de Koninglyke Princeffen in Frankryk; fille de boutique, een winkel-dogter; femmes & filles, vrouwen en jonge dogters; elle est encore fille, zy is nog vryfter, ongehuwd;

FIL. FIN.

gebuid; fille d'honneur, staat-
juffer; filles de joie, onëerlyke vrouws-
perzoonen, hoeren.

Fillette, (f) Kleine jonge dogter
(f) jong meisje (n).

Filleul, (m) Doop-zoon (m), doop-
kind, peet-kind, (n).

Filleule, (f) Peet-dogter.

Filofelle, (f) Grove zyde tot ta-
pyt-werk.

Filotier, iere (m) Garen-kooper,
garen-koopster.

Filou, (m) Een gacuwdfief, beurzen-
fnyder, valsche fpeelter.

Filoutage. (Zie Filouterie).

Filouter, (v. a.) Bedriegen, fnuu-
ten, de beurs luizen.

Filouterie, (f) Bedriegery, kaa-
pery, fchelmery, beurzen-fnyery.

Fils, (m) Zoon; beau fils, fchoon-
zoon, dogters man; fief-zoon; fils de
France, Koninglyke zoonen of Prin-
fen van Frankryk; fils naturel, na-
tuurlyke, onëchte zoon; fils légitime,
wettige zoon; fils adoptif, aangero-
men zoon; fils du premier, du fe-
cond lit, zoon der eerfte, tweede
echt; petit-fils, klein-zoon; arriere-
petit-fils, achter-klein-zoon; fils de
putain, (fcheld w.) hoeren-kind.

Filtration, (f) Doorzying, klein-
zing (in Chym.).

Filtre, (m) Een doorzyger, zyg-
doek, zyg-papier (in Chym.).

Filtrer, (v. a.) Doorzygen, door-
kleinzen (in Chym.).

Filure, (f) Gefpin, fpinfel (n).

Fin, (f) Einde, end, fлот, befuit
enz. (n); la fin du mois, het einde
der maand; une bonne fin, een goed
einde; aller, ou tendre à les fins,
naar zyn einde of doekwit ftrekken;
obtenir les fins, zyn oogwit, einde
bereiken; alleguer les fins, zyn' oog-
merken voorstellen; prendre fin, een
einde neemen; à la fin, (adv.) einde-
lyk, ten laaften; à cette fin, ten
dien einde.

Fin, ine (adj.) Fyn, dun; zuiver,
rein; loos, liffig, doortrapt; flim;
fnédig, fcherpzinnig, enz; drap fin,
fyn laken; argent fin, fyn, louter
zilver; un esprit fin, een fnédig,
fcherpzinnig verftand; raillerie fine,

FIN.

321

geestige boertery; il est fin, by is
loos; il a le nez fin, by heeft een
fcherpe reuk; vaisseau fin de voi-
les, een fchip dat lugt of fcherpzeild.

Fin, (m) Het voornaamfte, het fy-
ne van iets (n); voilà le fin de l'af-
faire, dat is het fyne van de zaak.

Final, ale (adj.) compte final,
fлот-rekening; lettre finale, fлот-letter;
caufe finale, eind-oorzaak; déclara-
tion finale, uiterlyke, laafte ver-
klaaring.

Finale, (f) Sluit-noot, fлот-toon,
(in Muziek).

Finalement, (adv.) Eindelyk, ten
laaften.

Finance, (f) Geld-fomme (f),
geld (n), publique fchar (m) fchar-
kift (f) fchatting (f); le bureau des
finances, Kantoor der publique in-
komften, Finantie-kamer.

Financer, (v. a.) Gemeene laften
opbrengen.

Financier, (m) Rent-meefter, ont-
vanger.

Finasser, ou fineffer, (v. n.) Liffig
handelen, bedriegen.

Finasserie, (f) Liffige bedriegery.

Finassier, iere (m) Looze bedrie-
ger, fnuiter; liffige bedriegfter.

Finement, (adv.) Liffiglyk, loos-
lyk; syntjes, fcherpzinniglyk, fnédig-
lyk.

Finesse, (f) Fynheid, dunheid;
loosheid, flimheid, liffigheid, fnédig-
heid, fcherpzinnigheid, vernuftigheid;
les finesfes du negoce, de heimelyke
kundigheden, ftrecken des Koophandels;
toutes les finesfes font découvrir
tes, alle zyne konft grepen zyn ont-
dekt; je n'y entends point de fi-
nesse, ik heb 'er geen arg in, of, quaad
mee in den zin.

Finet, ette (adj.) Loos, liffig; un
finet, een flimme vos, doortrapt
gast.

Finì, ie (adj.) Geëindigt, volëin-
digt; un être finì, een eindig wèzen.

Finiment, (m) Volkomenheid eener
Schildery (f).

Finir, (v. a.) Eindigen, een eind
maaken, voltooijen; finir les jours,
zyne dagen eindigen; finir (v. n.)
een einde neemen, eindigen; ici fi-

mit le recit, *bier eindigde het verhaal.*

Finissement, (m) *Voltooijng eenes werks (f).*

Finisseur, (m) *Voltooijer van iets.*

Finiteur, (m) *De Gezigt-einder, Morizont.*

Finito, (m) *Sluit-rekening, (Lat. w.) (f).*

Fiole, (f) *Klein glazen-flesje (n).*

Fioler, (v. n.) *Drinken (gem. w.).*

Fiquette, (f) *Vrouwel: Lid; par ma fiquette (gem. w.).*

Firmament, (m) *Sterren-Hemel (m), het uitspanfel (n).*

Fisc, (m) *Boete, verbeurte (f), die aan een Heer van een Land vervalt;*

fisc, (m) *Schat-kamer daar van (f).*

Fiscal, ale (adj) *Das den Fiscaal betrefd; Procureur fiscal, Avocat-fiscal (m), zyn. hooge Amptenaaren die op alle verbreekingen, verbeuringen, straf-oeffeningen enz. acht geven, beslag op goederen, of eisch doen.*

Fiscalin'ine (adj.) *Das tot den Fisc of de verbeurt-kamer behoord.*

Fissure, (f) *Been-spleet (in Heelk.).*

Fistule, (f) *Loopende zweer, opening, fisfel.*

Fistuleux, euse (adj.) *Fisfelagtig.*

Fixation (f) *du prix des denrées, vaststellinge, bepaaling des pryzen der Leevens-middelen; fixation du mercure, beneeming der vlugtigheid des kwikzilver.*

Fixe (adj.); *jour fixe, bepaalde dag; étoile fixe, een' vaste Sterre; prix fixe, een vaste prys; regard fixe, een strek gezigt; corps fixe, een vast Ligchaam.*

Fixé, ée (adj.) *Vastgesteld, bepaald; prix fixé, een gezette prys.*

Fixement (adv.) *regarder fixement, sterk, styf aanzien.*

Fixer, (v. n.) *Vaststellen, bepalen, bestemmen; fixer le prix, den prys zetten; fixer un tems, eenen tyd bepalen; se fixer (v. r.) à quelque chose, zich ergens toe zetten; se fixer, zich zetten, onvlugtig worden, (in Chym.).*

Fixion. (Zie fixation).

Fixité, (f) *Vastheid (in Chym.).*

Flache, (f) *Kuil, bolligheid in een*

straat; onesse kant aan hout, (by Metz. en Timmerl.).

Flacheux euse (adj.) *bois flacheux, wankantig hout.*

Flacon, (m) *Een' schroef-vles (f).*

Flagellans, (m. plur.) *Geeffelaars, geeffel broeders, (zekere Secte).*

Flagellation, (f) *Geeffeling des Heilands.*

Flageller, (v. a.) *Met roeden of zweepen slaan.*

Flageolet, (m) *Zeker klein fluitje (n).*

Flageoleur, (m) *Oftaaf-fluit-speelder.*

Flagorner, (v. n.) (gem. w.) *Oorblaazen, iets valschelyk aanbrengeen, ons een plasdank te bebaalen.*

Flagornerie, (f) *Valsche aanbrengeing, oorblaazing (gem. w.).*

Flagorneur, euse (m. & f.) *Oorblaazer, plasdank-zoeker (gem. w.).*

Flagrant, (adj. m.); *être pris en flagrant delit, op beeter daad betrapt worden.*

Flair, (m) *De reuk, lucht, die een hond van 't wild heeft (f).*

Flairer, (v. a.) *Ruiken, snuffelen; item de lucht ergens van krygen; flairer, (v. n.) rieken, eenen reuk van zich geeven.*

Flaireur, (m) *Een snuffelaar; smrotzer, schuimlooper.*

Flambant, ante (adj.) *Brandende, in volle vlam.*

Flambart, (m) *Een brand-hout, of kool die nog vlamd.*

Flambe, (f) *Zwaerd-bloem, blaauwe Lelie.*

Flambeau, (m) *Fakkelt, toorts (f); kandelaar (m) enz; il a porté le flambeau, hy heeft daar aan gebolpen, meê aangewerkt; le flambeau de la guerre, het vuur, de fakkelt des oorlogs; flambeau du jour, de Zon (by Poëten); flambeau de Mer, Zee-kaarten-boek.*

Flamber, (v. n.) *Vlammen, sliktoren; flamber (v. a.) un canard sur le feu, een eende-bout over het vuur zengen; flamber de la viande, gebrad bedruipen; flamber un chapeau, de lange hairen van eenen hoed afzengen; flamber une lettre, eenen brief, wegens besmetting, berooken.*

Flam-

FLA.

Flamberge, (f) *Zwaare dégen of rapier* (m); mettre la flamberge au vent, (boert w.) van leër trekken.

Flamboyant, ante (adj.) *Vlam-mende, flikkerende; une torche flamboyante, brandende fakkel; épée flamboyante, Vlamnende zwaard.*

Flamboyer, (v. n.) *Vlammen, branden; blinken, flikkeren.*

Flamme, (f) *Vlam; Liefde-vlam; Scheeps wimpel.*

Flammeche, (f) *Vonkje, vuur-sprankje* (n).

Flamerole, (f) *Een dwaal-licht, licht-vuur* (n).

Flan, (m) *Een, vlâ, vlade* (f); flan, ou flaons (plur.), *schroot-plaaten, ronde stukken, om te munten; flan, het geluid, klets van een klap, ooruyg; flan en voilà un, klets daar bebbe 'er een.*

Flanc, (m) *De zyde van den onderbuik, of onder de ribben* (f), *het weeke van den buik* (n); *zyde van een bolwerk* (f); *flanc de vaisseau, zyde van een Schip; prendre l'ennemi en flanc, den vyand in de flank vallen, van ter zyden aantasten; avoir un enfant dans les flancs.*

Flanchet, (m) *Zy-stuk van een os of visch* (n).

Flanconnade, (f) *Een zy-sboot, ribbe-sboot* (m) (in de Scherm-sch.).

Flandrin, (m) *Een lange vîlgel, scherminkel, lange lot-oor, (zeker scheld w.).*

Flanelle, (f) *Flennel, fledding, (zékere stoffe).*

Planet, (m) *Klein schroot-plaatje, om te munten.*

Flanquant, ante (adj.) *Dat tot de zyde (flank) van een bolwerk behoort.*

Flanquer, (v. a.) *une fortification, &c. een vesting enz. van ter zyden met sterkens voorzien, item van ter zyden beschieten, als meede, sets tot cieraad op de zyde bouwen; il lui a flanqué cela par le nez; hy heeft hem dat onder de neus gewréven; il lui flanqua un soufflet, hy gaf hem een averegste klets in 't wezen; il s'est venu flanquer au haut bout*

FLA.

325

de la table, hy kwam zich onbeschoomd boven aan de tafel zetten plakken; l'infanterie est flanquée par la cavalerie, het voet-volk word door de ruitery op zy gedekt.

Flaon. (Zie aan).

Flaque, (f) *Laage vlakke, morras, poel, plas.*

Flaquée, (f) *Kless, smet (van water enz.).*

Flaquer, (v. a.) *Iets werpen dat het kletsf.*

Flasque, (f) *Kruid-vles* (f), *kruid-boorn; item zy-stuk van een raopaerd, of affuit* (n).

Flasque, (adj.) *Slap, kragteloos, verspenst, log; il est bien flasque, hy is zeer kragteloos, un flasque, een log, laf mensch, een luyard, dog-dief.*

Flatin, (m) *Een klein zak-mesje* (n).

Flatir, (v. a.) *Munt-plaaten plas slaan, vletten.*

Flatoir, (m) *Een vles-hamer.*

Flâtrer ou flâtrir, (v. a.) *Een bond, die van een dulle bond geheeten is, voor 't voorhoofd branden, om het dol worden te beletten.*

Flâtrissure, flâtrure, flature (f), *verbergplaats, daar het vervolgdé wild op hunnen buik neêr gaas leggen.*

Flutter, (v. a.) *Vleijen, flikk-slooyen, pluimstryken; portrait qui flatte, een afbeeldsel (portrait) dat fraaijer is als het origineel; mère qui flatte trop ses enfans, eene Moeder die baare kinderen te zeer liefkooft; l'amour veut toujours flatter, de liefde wil altoos de mislagen verschoonen; l'apparence flatte, de schyn bedriegt; cela flatte la vue, dat streeld het gezigt; flatter sa douleur, zyne smert zoo goed draagen als men kan; flatter le dé, dobbelsteen zagties werpen, gooijen; il ne faut point flatter le dé, men moet 'er geen doekjes omwinden (spr. w.); se flatter, (v. r.) zich vleijen.*

Flutterie, (f) *Vleijery; liefskoozing.*
Flatteur, euse (adj.); *Discours flatteur, espérance flatteuse, vleijende reden, hoop.*

Flatteur, euse (m. & f.) *Vleijer, pluimsfryker; vleijster, slijkstloofster.*

Flatteufement, (adv.) *Vleijende.*

Flatueux, euse (adj.) *Winderig, opblaazend; les pois sont flatueux, de erweten zyn winderig.*

Flatuosité, (f) *Opblaazing, winderigheid.*

Fléau, (m) *Een dorst vlégel, vlégel; de wifler (balans) van een weegschaal; yzere stuit-boom voor een deur of poort; geëffel, roede; plaag, bezoeking; la guerre, la famine & la peste, sont les trois grands fléaux, dont Dieu se sert pour châtier les hommes, de oorlog, de hongersnood, en de pest, zyn de drie grootste plaagen enz. fléaux de poisson, de wimmen der vischen.*

Flèche, (f) *Een' pyl, flits (f), meet-stok, graad-stok (zonder het kruis) (by Stuurf.) (m); Flèche de lard, een zyde spek; flèche de pont-levis, de win of hermy van een opbaal-brug; flèche d'arbre, de schaft, stam van een boom; flèche de carrosse, diffelboom van een koets; flèche de la mer, een dolfyn (zeker visch); flèche d'un clocher, Toren spits; flèche de colonne, de schaft, styl eener zuil; tirer une flèche, eene pyl schieten; faire flèches de tout bois, zich in alle gelegentheden reddén (spr. w.) il ne fait plus de quel bois faire flèche, hy weet niet meer wat hy moet aanvangen, hy is ten einde raad (spr. w.); flèche, uitlegger aan 't galjoen van een Schip.*

Fléchir, (v. a. & n.) *Buigen, krommen; bewegen enz.; fléchir les genoux, de kniën buigen, knielen; cela ne fléchit point, dat laat zich niet buigen; tout fléchissoit devant ce conquérant, alles boog, bukte voor dien overwinnaar; fléchir les juges, de rechters bewegen, overhaalen.*

Fléchissement, (m) *Buiging, buking, kromming (f).*

Fléchisseur, (m) *Buig-spiet (in Ontf. i. k.).*

Flegmatique, (adj.) *Slymerig, koudvogtig; geduldig.*

Flegme, (m) *Slym, vogtigheid, slum; item geduld, zagmoedigheid.*

Flet, (m) *Een vlet-schuit; item zeker plat-visch.*

Flétri, ie (adj.) *Verwelkt, verslenst, enz.*

Flétrir, (v. a.) *Doen verwelken, verslenssen; bederven; enz. flétrir la réputation de quelqu'un, iemand's goeden naam schenden; Flétrir une personne, iemand schenden, ontteeren; item brandmerken; flétrir, (v. n.) se flétrir, (v. r.) verwelken, verslenssen.*

Flétrissure, (f) *Verwelking, verslenfing; schending, eerkwetzing; brandmerk.*

Fleur, (f) *Eene bloem; bloessem; de bloem of het puik van iets, enz. fleur de lis, eene Lelie, of Lely-bloem; het Fransche wapen, item het brand-merk; fleur artificielle, eene vercierte bloem; fleur de farine, bloem van mael; fleur de l'âge, de bloei der jaaren; les fleurs, ou regles des femmes, de stonten der Vrouwen; fleurs blanches; witte vloed; fleurs, kaam op bier; enz.; à fleur, (adv.) gelyks, waterpas met; enz. à fleur de terre, d'eau, gelyks de aarde, gelyks het water.*

Fleur de lis, (f) *(Zie onder Fleur.)*

Fleurdeliser, (v. a.) *Met Lélien verciere, item met eene Lelij brandmerken; bâton fleurdelisé, een stok die met Leliën beschilderd is.*

Fleurier, (v. n.) *Rieken, reuk van zich geeven.*

Fleuret, (m) *Een scherm-dégen, (florete); lustige sprong in het dansen; floret-, of filofel-lint; zyde sie om de tonnetjes der zy-wormen zit.*

Fleurette, (f) *Bloemje (n); fleuriettes, liefkoozingen, liefhelyke en freelende woorden.*

Fleuri, ie (adj.) *Bloeyend, teint fleuri, bloozende kleur; discours fleuri, eene vercierte reden.*

Fleurir, (v. n.) *Bloeyen, in den bloei staan; gryt worden, (NB. dit werk w. eigentlyk genoomen, heeft in het imperfectum en participium fleurissoit, fleurissoient, fleurissant, ante; maar van Koningryken, Konsten of Wetenschappen spreekende, zegt men florissoit, florissoient, florissant, ante)*

FLE. FLI. FLO.

ante); les arbres fleurissent, de bloo-
men bloeyen.

Fleurisme, (m) Liefhebbery van
bloemen (f).

Fleurissant, ante (adj.); Arbre fleu-
rissant, bloeiende boom.

Fleuriste, (m) Bloemist, Liefheb-
ber van bloemen; item een Bloem-schil-
der.

Fleuron, (m) Bloemtje, Bloem-
werk, loof-werk (n); item bloem-werkje
(by Drukkers) Middel-stempel (by Boek-
bind.) fleurons, inkomsten, gerechtighe-
den aan een Kroon gebragt.

Fleuve, (m) Een stroom (m), groo-
te Rivier (f); fleuve de paroles,
een vloed van woorden.

Flexibilité, (f) Buigzaamheid, ge-
dweefheid.

Flexible, (adj.) Buigzaam, ge-
dwee; corps flexible, een buigzaam
lighaam; esprit flexible, een buigzaam
gemoed.

Flexion, (f) Buiging, kromming
(in Natuur- en Ontleedk.)

Flibot, (m) Een Vlie-boot (f) (ze-
ker Vaartuig).

Flibustier ou Flibutier, (m) Roo-
ver op de Amerikaansche Eilanden.

Flic, flac, (adv.) Il lui donna
quelques soufflets sic & flac sur la
joue, hy gaf hem flink flonk eenige
muilpeeren.

Flin, (m) Een donder-steen.

Flipot, (m) Houten-las (f), om
een gebrek te dekken (by Schrynw.)

Flocon (m) de laine, wolte vlak,
nop (f); flocons de neige, sneeuw-
vlokken.

Flon-flon, Zeker woord dat aan 't
rinde eeniger straat-liedjes gehegt
word.

Floraïson, (f) De bloem-tyd.

Floraux, (adj.); Jeux floraux, het
Poëtische feest te Toulouse eertyds.

Flore, (f) Flora, Godinne der bloe-
men en der Lente.

Flore, (m) Schips-smeer (n).

Florée, (f) Middel soort van indigo.

Florer (v. a.) uit Vaisseau, een
Schip van onderen smeeren (Zee w.)

Florès, (f); Faire florès par-tout,
over-al waar men komt voor-getrokken
zyn.

FLO. FLU. 325

Florin, (m) Een gulden (zekere
Munt).

Florir, (v. n.) (word figuurl. geb.)
Bloeyen, in goede stand, eer en ach-
ting zyn; l'éloquence florissoit en
ce temps là, de welsprekendheid bloei-
de in die tyd; il florissoit sous le
regne de, hy, of, het bloeide onder de
regeering van enz.

Florissant, ante (adj.) Bloeiend,
toeneemend; Ville florissante, eene
bloeiende Stad.

Flot, (m) Golf, baare der Zee
(f); la Ville étoit battue des flots,
de Stad wierd door de golven bespoeld,
de golven sloegen tegen de Stad; les
larmes lui tombotent à grands
flots, hy, of zy weende bitterlyk; etre à
flot, (adv.) vlot zyn, dryven.

Flottable, (adj.) Dryfbaar; vloot-
baar, daar diepte genoeg is.

Flottage, (m) Het hout-vlooten
(n).

Flottaison, ou flottation, (f)
Uitwatering, zoo ver een Schip uit
het water is.

Flottant, ante (adj.) Corps flot-
tant, vlot of dryvend lighaam; es-
prit flottant, ongefladige, wankelmoe-
dige geest.

Flotte, (f) Vloot, Scheeps-vloot,
item toevoed van Menschen; la flotte
est arrivée, de vloot is gekomen;
(figuurl.) ik heb geld gekregen, of ik
ben gerêd; flotte marchande, Koop-
vaardy-vloot; flottes, (f. plur.) de
hout vlooten.

Flotté, ée (adj.) Bois flotté, dry-
vend hout, vlot-hout.

Flotter, (v. n.) Dryven, vlot zyn,
zwemmen; item hout-vlootten; door
den wind heromfingeren, wapperen;
il flotloit entre la crainte & l'es-
pérance, hy zweefde of dobbelde tus-
schen hoop en vrees.

Flotille, (f) Klein vlootje (n), flo-
tille.

Flou; Peindre à flou, met dunns
verf Schilderen, schetsen.

Flouet, ette (adj.) Teeder, zwak
(Zie fluet).

Fluant, ante (adj.); Papier fluant,
vloei-papier.

Fluctuation, (f) Overlooping der
X 2 vog-

vogten des ligchaams, item ongestadigheid, twyffelmoedigheid.

Fluctueux, eufé (adj.) Op en neêr gaande, als golven; item onzeker, wankeelmoedig.

Fluer, (v. n.) Vlieten, vloeijen, afstopen; la mer fine & reflue, de Zee loopt open af; l'encre, la playe fine, de inkt, de wond vloeit, loopt.

Fluet, ette (adj.); Corps fluet, zwak, iêler of trêr ligchaam.

Fluide, (adj.) Vloeibaar, vlietend; corps fluide, vloeibaar ligchaam.

Fluidité (f) de l'eau, de l'air, de vloeibaarheid van 't water, van de Lucht.

Flûte, (f) Eene fluit; flûte traversière, een' dwars fluit; emboucher une flûte, een' fluit aan de mond zetten; accordez vos flûtes, verdraagd malkanderen; comment accorder ces flûtes? hoe zullen die dingen by malkander komen? Robin se fouvient toujours de sa flûte, (spr. w.) een ieder denkt meest aan 't geeue hy 's meest bemind; il y a de l'ordre dans sa flûte; zyn fluit is verzuuld; zyne zaaken gaan niet wel; of zyn gedrag is niet richtig (spr. w.); ce qui vient par la flûte, s'en va par le tambour, onrechtvaardig goed bedydt niet (spr. w.); avoir toujours la flûte à derriere, altyd geklistoord worden (spr. w.).

Flûte, (f) Een Fluit-Schip, fluit.

Flûter, (v. n.) Fluiten, op de fluit speelen; se faire flûter au derriere, zich laaten klistoeren; il a flûté tout son bien, hy heeft al zyn goed verzeerd; voix flûtée, een' zagte stem.

Fluteur, eufé (m. & f.) Fluitspeelder, fluit-speelfter.

Flux, (m) De vloed (f), het opstyggen van 't water (n); flux & reflux, vloed en ebbe; flux de ventre, de buik-loop; flux de sang, de ronde loop; flux menstruel, maan-flonden; flux de paroles, een vloed van woorden; flux de bouche, een spreekzel-vloed, quyling; il a un grand flux de bouche, zyn mond staat nimmer stil; ma bourse a le flux, myn beurs heeft de loof, kan niets houden.

Fluxion, (f); Gagner une fluxion

sur la poitrine, eene zinking op de borst bekoomen.

Fluxionnaire, (m. & f.) Een die met zinkingen gequeld is.

Foarre ou foerre. (Zie Feurre).

Focile, (f) Arm-pyp (in Ontleedk.).

Fœtus, (m) (Lat. en Ontleedk. w.) Lyfs-vrugt, ongebooren Scheppfel.

Foi, (f) Geloof (n), toeflemming (f); bonne foi, eerlykheid; mauvaise foi, trouwloosheid, guitery; sans la foies œuvres sont mortes, zonder gelooft zyn de werken dood; les articles de la foi, de geloofs-artykelen; profession de foi, geloofsbelydenis; n'avoir ni foi, ni Loi, noch Gotsdienst, noch wet hebben; faire foi de quelque chose, getuigenis van iets geeven; en foi de quoi nous avons signé, in oirtonde (getuigenis) hebben wy deeze onderschreeven; voilà qui en fait foi, dat bewyft de zaak; ma foi, par ma foi, (zeker eed) waaragtig, op myn Zaligheid; ma foi, est il vrai? inderdaad, is het waar? foi d'honnête homme, d'homme d'honneur, d'homme de bien, op myn eer; homme de foi, een geloofwaardig Man, donner sa foi, zyn woord geeven; en bonne foi, de bonne foi, à la bonne foi (adv.) il est ainsi, waarlyk, opregtelyk, het is zoo; agir de bonne foi, voor de vuist, ter trouwe handelen.

Foiblage, (m) Ligtheid der munt-speciën (f).

Foible, (adj.) (lees fêble) Zwak, kragteloos, enz. foible de corps & d'esprit, zwak van ligchaam, en verstand; foible de poids, te ligt van wigt; pièce foible, te ligt muntstuk.

Foible, (m) (lees fêble) Het zwakke (n) zwakheid (f); gebrek (n); chacun a son foible, ieder een heeft zyn zwak, of zwakheid; le jeu est son foible, het spel is zyn zwak of gebrek; scandaliser les foibles, de zwakken of onvasten ergernis geeven; le foible d'une place, het zwakke eener vesting; prendre un homme par son foible, iemand in zyn zwak aantasten.

Foiblement, (adv.) (*lees féblement*) Zwakelyk, flauwelyk

Foibleffe, (f) (*lees féblene*) Zwakheid, flauwheid, onmagt, flauwte; tomber en foibleffe, in zwym, in een' flauwte vallen.

Foiblir (v. a.) (*lees féblir*) fur une matiere, op een zaak verflauwen; soegêven.

Foie, (m) *De lever* (f); c'est une petite chaleur de foie, het is eene kleine haastigheid.

Foier, (Zie Foyer).

Foin, (m) *Hooi*; botte de foin, een bundel hooi.

Foin, (interj.) Foin de vous! foet, weg met u, foet schaamd u wat!

Foine. (Zie Fouine).

Foire, (f) *Jaar-markt, kermis*, mis; ils s'entendent comme larrons en foire, zy verstaan malkander (spr. w.)

Foire, (f) (*gem. w.*) *De buikloop, berken afgang*, (onheusch zegt men) kakkery, schytery, (beter devoiement).

Foirer, (v. n.) (*gem. w.*) *Aan den dunne, aan de schytery zyn.*

Foireux, euse (adj. & subst.) *Die aan de kakkery is; schyter; schytster.*

Fais, (f); Une fois, één maal, éne reis; non pas même une seule fois, ja zelfs niet eens; une fois autant, eens zoo veel; deux fois, twee maal, twee reizen; une fois pour toutes, eens voor al; tous, ou tout à la fois, alle ta gelyk, teffens, tévens; autre fois, eertyds, voormaals; de fois à autre, (adv.) nu en dan, te mets, zomtyds; il étudie de fois à autre, hy studeerd by vlaagen; quelque-fois, par-fois, zomtyds, altemets; à cette fois, dit maal, deeze reis; mainte-fois, dikwils (zelden gebr.) toute-fois, (conj.) nochtans, echter; deux fois plus que . . . , eens zoo veel als . . . ; tant de fois, zoo dikwils; toutes les fois, telkens, alle reizen; qui donne tôt, donne deux fois, die ras geeft, geeft tweemaal; je vous le dis pour une bonne fois; ik zeg het u eens voor al, en daar meê is 't uit.

Fois (m) du corps, het miadel-lyf (n), de middel (f).

Foison, (m) *Als; à foison*, (adv.) in overvloed; on en trouve à foison, men vind 'er in overvloed van.

Foisonner, (v. n.) *In overvloed zyn, overvloeijen.*

Foit (m) du mat, de lengte van de mast (*Zee w.*)

Fol, folle. (*Zie Fou*).

Folâtre, (adj.) *Lustig, dertel, kostdig, snaakerig; esprit, humeur folâtre, een kortswylig gemoed, inborst.* c'est un, ou, une folâtre, het is een poetsen maaker, een kortswylig of dertel Mensch.

Folâtrer, (v. n.) *Stoeijen, malen, kuuren aanregten.*

Folâtrerie, (f) *Stoeijery, dertelheid, malligheid.*

Folichon, onne (adj. & subst.) *Lustig, dertel; een speellichtig kwantje, dertel meisje of wigje.*

Folie, (f) *Gekheid, dwaasheid, zotheid, zotte daad; elle fait folie de son corps, zy geeft haar ligchaam ten besten; les plus courtes folies, sont les meilleures, korte dolligheden zyn de beste; faire une folie, een gekheid begaan; il n'est personne si sage qui ne fasse quelque folie, niemand is ten allen tyden wys; dire des folies, poetsen vertellen.*

Folio, (m) (*van 's Lat. w. folium*); livre in folio, een boek in folio, een foliant; folio recto, de regter zyde; folio verso, de linker of onigewende zyde (van een blad).

Foliot, (m) *Het blad eener stofveêr* (n).

Folle. (*Zie Fou*).

Folle-enchêre, (f) *Rouw-koop. Zie Enchêre*.

Follement, (adv.) *Dwaaslyk, gekkelyk.*

Folles, (f. plur.) *Netten met wyde maazen, om groote Visch te vangen.*

Follet, ette (adj.) *Een weinig gekkelyk, niet regt in 's hoofd; stem vrolyk, kortswylig, dertel; esprit follet, een nagt-geest; poil follet, een vlas-baard; feu follet, een dwaallicht, stalkaers.*

Follette, (f) Melde, mel (zeker woeskruid).

Follichon. (Zie Folichon).

Follicule, (f) Klein blaadje (n); item gal-blaasje (in Ontleedk.).

Fomentation, (f) Stooving, pap-ping (by wondh.); appliquer une fomentation, een' wond stooven, pap-pen.

Fomenter, (v. a.) Stooven, pap-pen; item aanstoken, aanblaazen; fomenter la guerre, la division, la sédition, het oorlog, de verdeeldheid, oproer, aanstoken, aanhitsen.

Fonçailles, (f. plur.) De orderlaagen, de bed-sponde.

Foncé, ée (adj.) Gebodemd; item ryk, gegoed, met middelen begaafd enz.; couleur foncée, eene donkere kleur; bleu, verd foncé, donker blaauw, donker groen; il est bien foncé dans l'histoire, hy verslaat de Historie-kunde in den grond.

Foncée, (f) Eene lei-groeve of myn.

Foncer, (v. a.) Bodemen; geld (fonds) verschaffen; foncer (beter fondre) sur l'ennemi, op den vyand aanvallen; foncer un tonneau, een ton den bodem inzetten; foncer la foie, de ketting neêrtrekken (by Tapyt-w.).

Foncet, (m) Een groote schuit om op de Rivieren te vaaren, een Same-reus.

Foncier, iere (adj.); Seigneur foncier, de Grond-Heer; rente fonciere, grond-pagt; foncier, geschikt, bekwaam, erwaaren in zyn be-reep.

Fonciere, (f) Bank in een lei-groeve.

Foncierement, (adv.); Examiner foncierement, grondig, of in den grond onderzoeken.

Fonction, (f) Verrigting, bediening (f), ampt (n); exercer les fonctions de sa charge, de plichten van zyn ampt verrigten; le foie fait bien ses fonctions, de lever doet haar dingen (functien) wel.

Fond, (m) De grond, bodem; voor-raad enz.; fond de corbeille, de muid, de plat, d'afflette, bodem van een korf, enz.; le fond de la

mer, de bodem der zee; donner fond, ou mouiller, het anker wer-pen; perdre fond, ankerloos wor-den; le fond d'un étang, de grond van een vyver; le fond d'un puits, de grond van een put; fond de cale, het ruim van een Schip; ruiner de fond en comble, geheellyk, in de grond bederven; le fond d'une al-lée, het einde eener laan; le fond d'un bois &c., het binnenste, het diep-ste van een bosch enz.; fond de mi-roir, de tableau, het paneel, het achterste van een spiegel, schildery; brocard à fond d'or, zyde stoffe met een goude grond; fond de lit, het hoofden-end van 't bed; fond de carosse, het achterste van een' koets; le fond de ce jardin est bon, de grond van dien tuin is goed; cette cu-lotte n'a pas assez de fond, die broek is niet diep genoeg; le fond d'une chaise, de zitting van een stoel; faire fond sur quelqu'un, sur quelque chose, op iemand, op iets staat maaken; du fond de mon cœur, uit grond van myn hart; avoir un grand fond de piété, zeer deugd-zaam, vroom zyn; un grand fond de perfidie, groote trouweloosheid; entendre le fond d'une affaire, eene zaak in de grond verstaan; à fond, au fond, grondig, in den grond; fossé à fond de cuve, eene schuins-neêrgaande gragt; couler, ou aller au fond, ou à fond, zinken; couler un vaisseau à fond, een Schip in de grond-booren; traiter une question à fond, een geschil-stuk, grondig verhandelen; savoir une science à fond, eene wetenschap grondig ver-staan; peigner une perruque au fond, eene paruyk wel uitkammen; fonds de terre, biens en fonds, land-goederen, vaste goederen; fond, ou fonds, penningen, fonds of capitaal; mettre de l'argent à fonds perdu, geld op lyf-rent beleggen; fond-d'es-prit, de sagesse, groot verstand, groote wysheid.

Fondamental, ale (adj.); Loix fondamentales, grond-wetten.

Fondamentalement, (adv.) Gron-diglyk.

Fon,

FON.

Fondant, ante (adj.) *Stichtende; smeltende; fruits fondants, sappige, vrugten, die in de mord smelten.*

Fondant, ou dissolvant (m.), een ontbindend genees-middel (n).

Fondateur, trice (m. & f.) *Grond-legger, stichter; stichtster.*

Fondation, (f) *Stichting, grondlegging, bouwning; item inkomsten daar van.*

Fondatrice, (f) *Grondlegster.*

Fonde, (f) (beter rade) *Reede voor Scheepen.*

Fondement, (m) *Grondslag, grond; sans fondement, zonder grond; la piété est le fondement de toutes les autres vertus, de vroomheid is de grondslag van alle andere deugden.*

Fonder, (v. a.) *Grond-vesten, de grond-vest leggen, stichten; fonder un hospital, een Gods-huis stichten; fonder son espérance en Dieu, zyn' hoop op God stellen; sur quoi fondez vous votre demande? waar op grondt gy uwen eisch? se fonder (v. r.) en exemples, en raisons, zich op voorbeelden, oorzaaken gronden.*

Fondis, (m) *Hol (n) inzakking, insorting van de grond (f).*

Fondoir, (m) *Smelt-huis (n), smelt-ketel voor vet (talk) (m).*

Fondre, (v. a. & n.) *Smelten, gieten; vergaan, enz. fondre des métaux, metaalen smelten; fondre une cloche, eene klok gieten; faire fondre, doen smelten; fondre en larmes, in traanen weg-smelten; fondre, neêrstoren; cet amas de pierres fondit sous moi, die hoop steenen zonk onder my weg; fondre sur l'ennemi, op den vyand aanval-len; fondre sur quelqu'un, op iemand los gaan; se fondre (v. r.) smelten, vergaan, wegsmelten, verteeren, maager worden, verminderen.*

Fondrière, (f) *Een modder-poel, diepe poel.*

Fondrilles, (f. plur.) *Grond-zop (n).*

Fondu, ue (adj.) *Gesmolten, enz. (Zie fondre) cheval fondu, bok slaa vast (zeker kinder spel).*

Fongueux, euse (adj.) *Sponsachtig, zwamachtig.*

FON. FOR. 329

Fontaine, (f) *Bron, spring-ader, fontein; kraan van een regen-bak enz.*

Fontainier, (m) *Een bron- of fontein-meester.*

Fontanelle, (m) *De naad van 't bekkeneel (f).*

Fontange, (f) *Een' fontansje, zek-ker kapsel der Juffers.*

Fonte, (f) *Smelting, gieting; fer de fonte, gegoen yzer.*

Forticule, (m) *Klein fonteintje; item een fontanél.*

Fonts, (m. plur.) *Doop-vat, doop-font, doop-steen; tenir un enfant sur les fonts, een kind ten Doop heffen.*

Foque, (f) *De fok (f), het fok-zeil (n).*

For (m) *ecclesiastique, Kerkelyk gerichtshof.*

Forage. (Zie Afforage).

Forain, aine (adj.) ; *Marchand forain, uitlandsch, vreemd koopman; un forain, een uitlander.*

Forban, (m) *Zee-roover, vrybui-ter.*

Forbannir, (v. a.) *Verbannen. (Zie exiler).*

Forbannissement, (m) *Banning (f).*

Forçage, (m) *Overwigt der munt-stukken.*

Forçat, (m) *Galei-slaaf, of-roeijer.*

Force, (f) *Kragt, sterkte, magt; nadruk, enz. perdre, reprendre ses forces, zyne kragt verliezen, weer bekomen; employer toutes ses forces, alle zyne krachten besteeden, in-spannen; force d'imagination, ver-beeldings-kragt; par force (adv.) met dwang; céder à la force, voor over-magt wyken; faire force de rames, de voiles, hard roeijen, alle zeilen byzetten; force gens, eene meenigte volks; force amis, veel vrienden; il dit force mal de . . ., hy zegt veel quaad van . . .; à toute force, met alle magt; à force (adv.) als; à force d'amis, il en est venu à bout, door de hulp van vrienden heeft hy het te wege gebracht; je me lasse à force de gémir, ik vermoeije my door het veel zugten; à force de rames, door 't geweld van roeijen; à force*

force de coups on le chassa, door 't geweld van slagen dreef men hem uit; on tue l'arbre à force de le couper, men bederft den boom door 't veel snoeijen; les forces; de krygsmagt, sterkte, item een groote schaar.

Forcé, ée (adj.) Genoodzaakt, enz. (zie forcer) contenance forcée, gedwongene houding; sens forcé, een getwongen zin.

Forcement, (adv.) Gedwongener wyze.

Forcené, ée (adj.) Dol, raazende, uitzinnig.

Forcénerie, (f) Dolheid, woede, krankzinnigheid.

Forcer, (v. a.) Dwingen, noodzaaken; forcer quelqu'un, iemand dwingen; forcer un cheval, een paerd overryden; forcer une fille, een meisje verkrachten; forcer une porte, un bataillon, la prison, eene deur, eene bende, eene gevangenis opbreken; forcer une ville, eene stad met geweld inneemen; forcer un passage, een' Schristuur-plaats wringen; forcer une clef, een sleutel verdraaijen; forcer (v. n.) de rames, de voiles, sterk roeijen; alle zeilen byzetten; se forcer (v. r.) zich dwingen; zich werrekken.

Forces, (f. plur.) Een beugelschaar, snyders-schaar; item droog-scheerders schaar.

Forcettes, (f. plur.) Kleine beugelschaar.

Forclorre, (v. a.) Uitsluiten, buitensluiten, afwyzen (in Rechten).

Forclos, ofe (adj.) Uitgestooten; (in Rechten).

Forclusion, (f) Uitsluiting.

Forer, (v. a.) Met een drill-boor booren, uitbooren.

Forestier, (m) Een Bosch-bewaarder, Houtvester.

Foret, (m) Een Fret; een drill-boor.

Forêt, (f) Een bosch, woud (n); item een moord-kuil; garde-forêt, een Houtvester.

Forêtier, (m) (Zie forestier).

Forfaire, (v. n.) Misdoen, misdryven (in Rechten); forfaire à son honneur, zyne eer te kort scen; for-

faire (v. a.) un fief, sa marchandise, een leen, zyne waar verbeuren.

Forfait, (m) Misdaad, misbedryf, overtreding (f); item entreprendre un ouvrage à forfait, een werk onder eenige verbeurte, of, by aanbesteding aanneemen.

Forfaiture, (f) Misdaad, verbreeking, ampt- of leen-verbeuring.

Forfante, (m) Schelm, deugniet, schobbejak.

Forfantèrie, (f) Schelmery, bedriegery.

Forge, (f) Een' smids, smedery; smelt-oven, yzer-busse.

Forgeable, (adj.) Smeedbaar.

Forger, (v. a. & n.) Smeeden, uitkloppen, slaan enz. en forgeant on devient forgeron, al smeedende word men een smid (spr. w.); forger des nouvelles, de nouveaux mots, nieuws, nieuwe woorden verzinnen, smeeën; cheval qui forge, een paerd dat met de achterste voeten tegen de voorste slaat.

Forgeron, (m) Een smid, grof-smid; smids-knecht die met de voorhamer slaat.

Forgeur, (m) Een glad-slaager, platen slaager; uitklopper (by Timme-gieters en Koperslagers); forgeur de fausses nouvelles, smeedder van valsche gerugten.

Forhuier, (v. a. & n.) De honden ter jacht roepen (Jagers w.).

Forhus, (m) Kleine herts-darmen, die men den honden geeft; item het blaazen op een hoorn, om de honden te roepen.

Forjet, (m) ou forjetture (f) uitbouwing, overstek (in Bouwk.).

Forjetter, (v. n.) se forjetter (v. r.) uitsteeken, uitspringen (in Bouwk.).

Forjurer, (v. n.) Mis-vonnissen, mis-wyzen (oud w.).

Forjurer (v. a.) le païs, het land verlaten, ten bosfen geven (oud w.).

Forlancer, (v. a.) Een stuk wilt uit zyn lager dryven; se forlancer, (v. r.) uit zyn lager springen.

Forligner, (v. n.) Ontaarden, verbasteren, in geslacht verminderen.

Forlonge, (f); Chien qui chasse de

de forlonge, een hond die van verre de lucht van 't wild heeft.

Se Forlonger, (v. r.) ou forlonger (v. n.) de honden voorby loopen, (van wild gez.).

Se Formaliser, (v. r.) Zich belgen, qualyk neemen, zich gekwgerd houden.

Formaliste, (adj. & subst. m. & f.) Pligt-pleegend; een die vol ceremoniën is.

Formalité, (f) Voorschrift der Rechten (n); wyze, manier van rechtspleeging; gewoonlyke ceremonie van iets (f).

Formariage, (m) Ongelyk huwelyk (n).

Format, (m) Het formaat (n), de grootte van een boek.

Formation, (f) Vorming, gedaante-geeving, schepping.

Formatrice, (adj.); Vertu formatrice, vormende kragt.

Forme, (f) Vorm, gedaante, gestalte, beeltenis; vorm; schoen-leest; forme de gouvernement, regeerings vorm; forme de lievre, léger van een haas; dans les formes, op eene behoorlyke wyze; sans forme de procès, zonder gewoonlyke rechtspleeging; monter un soulrier sur forme, eenen schoen op de leest slaan; forme de vitre, groot Kerk-vingster; par forme d'un entretien, by wyze van een gesprek; en la forme qui suit, als volgt.

Formées, ou fumées, (f. plur.) De drek, mist van herten, reën enz.

Formel, elle (adj.); Cause formelle, eigentyke oorzaak; écrit, a-veu formel, uitdrukkelyk Schrift; duidelyke toestemming.

Formellement, (adv.) Uitdrukkelyk; l'acte porte cela formellement, het geschrift, de acte beheft dat duidelyk, in klaare woorden.

Former, (v. a.) Vormen, maaken, formeeren, scheppen; elle commence à former des lettres, zy begint letters te maaken; les exhalaisons forment le tonnerre, d'uitwaasmingen of dampen veroorzaaken den donder; former de grands desseins, groote aanslagen maaken; former son

style sur celui de Ciceron, zynen schryf-styl naar die van Cicero richten; former un jeune homme, eenen jongeling onderwyzen, bequaam maaken; former une armée, een léger oprigten; se former (v. r.) gevormd, gemaakt worden; zich richten, schikken; le poulet se forme dans l'œuf, het kicken word in het ei gevormd; il commence à se former, hy begint zich te schikken, bequaam te worden.

Formeret, (m) Een boog die een gewulv bind.

Formi, (m) Snavel-ziekte eener valk (f).

Formica-leo, (m) Een mieren-eeter (zeker insect).

Formidable, (adj.) Vreesfelyk, ontzeggelyk; puissance formidable, gedugte magt.

Formier, (m) Een vorm- of leestmaaker.

Formigue, (f) Eene blinde klip, (in de middelandfche Zee dus genaamd).

Formort, (m) Aanbesterving van goederen (f) (in Rechten).

Formuer, (v. a.) Door konst maaken, dat een valk zich de veëren uitspluist.

Formulaire, (m) Een voorschrift, formulier; formulier-boek.

Formule, (f) Eene vastgestelde vorm, régel (f) voornamentlyk in rechtszaaken.

Formaliste, (m) Een die zich daar aan houdt.

Fornicateur, trice (m. & f.) Hoereerder; hoer, (in Geestelyke zaaken gebruikt).

Se Forpaiser. (Zie se forpayser).

Forpaitre, (v. a.) Ver-af weiden, graazen (Jagers woord).

Forpasser, (v. n.) De grenzen overschryden.

Forpayser (v. n.) se forpayser, (v. r.) Ver-af loopen (Jagers w.).

Fors, (prep.) Uitgenomen (oud w.) Zie hormis).

Forsevant (adj.); Chien forsevant, een onvermoeide en op 't wild verbitte hond.

Fort, forte (adj.) Sterk, kragtig, mag-

magtig; zwaar enz.; beurre fort, sterke boter; odeur forte, sterke reuk; la mesure de Paris est plus forte, que celle de. . ., de Parysche maat is grooter als die van. . .; cet écu n'est pas assez fort, dat kroon-stuk heeft zyn wigt niet; à plus forte raison, des te meer; être fort en amis, veel vrienden hebben; cheval fort en bouche, een paerd dat sterk in den bek is; être fort en quelque science, in eenige wetenschap wel bedreeven zyn; se faire fort d'une chose, zich ergens sterk voor maaken, iets op zich neemen van te kunnen doen; staat op iets maaken; se faire fort de son crédit, op zyn crediet vertrouwen; main forte, gerechts-dwang, dwang-middel.

Fort, (m) Kragt, sterkte, hevigheid van iets; sterkte, vesting; (f) bâtir un fort, eene Schans oprigten; le fort de l'épée, de kragt van den degen, dans le fort de la maladie, in't hevige zynr ziekte; dans le fort de l'hiver, in het koudste van den Winter; le fort d'un bois, het digste van een bosch; le fort de l'âge, de kragt des ouderdoms; c'est là son fort, dat is zyn zaak, dat verstaat by grondig.

Fort, (adv.) Sterk, met kragt, veel, zeer; je vous estime fort, ou beaucoup, ik achte u zeer; il est fort, ou très savant, by is zeer geleerd; je le fais fort bien, ik weet het zeer wel; nier une chose fort & ferme, eene zaak styf en sterk ont-kennen.

Fortement, (adv.) Kragtiglyk, sterk; être fortement persuadé, sterk overreed zyn.

Forteresse, (f) Eene sterkte, vesting.

Fortifiant, ante (adj.) Versterkend; remède fortifiant, een versterkend genees-middel.

Fortificateur, (m) Een Krygs-bouwkundige, sterkten-bouwer, ingénieur.

Fortification, (f) Vesting-bouw, sterkte-maaking; Vesting-bouw-kunde.

Fortifier, (v. a.) Versterken, sterker maaken; meer kragt geeven; item sterker, kragtiger, harder van kleu-

ren maaken (by Schild.); se fortifier, (v. r.) zyne kragten wederbekoemen; zich versterken.

Fortin, (m) Kleine of starre-schans (f).

Fortitrer, (v. n.) Voor versse honden wyken (van herten gezegt).

Fortraire (v. a.) le bien d'autrui, eenes anderen goed naar zich trekken.

Fortuit, ite (adj.) Cas fortuit, gevallen, toevallige zaak.

Fortuitement, (adv.) By toeval, by geval.

Fortunal, (m) Ruk-wind (m), bui (f), onweér (n).

Fortane, (f) Luk-godinne (f), het fortuin (n); het geluk (n); un revers de fortune, een rampspoed; courir fortune, gevaar loopen; faire fortune, welvaarende zyn, welvaaren; zyn geluk maaken; se remettre à la fortune, zich aan het geval (fortuin) overgeeven; pousser sa fortune, zyn geluk bevorderen; raconter ses fortunes, zyn wedervaa-ren vertellen; fortune de vent, hard weér, storm (Zee w).

Fortuné, ée (adj.) Gelukkig, voor-spoedig.

Forvêtu, (m) Een deugeniet met mooye kleederen.

Forure, (f) De pyp, het gat van een sleutel.

Fosse, (f) Kuil (m), hol (n), groeve (f); graf (n); être sur le bord de la fosse, avoir un pied dans la fosse, op den rand des grafs staan; la fosse au cable, het kabel-gat; fosse à lion, Scheeps-hel voor 't bergen van 't want of rouwerk; basse fosse, een donker of dieven-gat of hol.

Fossé, (m) Eene gragt, Stadts-gragt; sloot.

Fossète, (f) Klein kuiltje; putje in de wangen, kin enz. (n); jouer à la fossète, négen-kuilen (zeker Kinder-spel).

Fossile, (adj. & subst.) Het geene uit de aarde gegraven word; sel fossile, berg-zout; les fossiles, de delfstoffen.

Fossoyer, (v. a.) Met slooten of gragten omringen; fossoyer la vigne, den Wyngaard omspitten, omgraven.

FOS. FOU.

Fossoyeur, (m) *Graf-maaker, dood-graaver.*

Fou, folle, (adj.) *Gek, zot, zinneloos; gekkelyk, dwaaslyk, onnozel stgt; il est fou, elle est folle, hy, zy is gek, (men zegt o.k fol voor zelfstandige naam w orden die met een' vocaal of somme H. beginnen, als; un fol espoir, een' dwaaz hoop).*

Fou, folle (m. & f.) *Een Gek, nar, zot, dwaas; Hof-nar; eene gekkin, zottin; fou, Raadsheer (in 't Schaaksp.)*

Fouace, (f) *Brood of koek onder den asch gebakken.*

Fouage, (m) *Haardsteel- of schoorsteen-geld (n).*

Fouaillé, (f) *Honden deel van een wild Zwyn (n).*

Fouailler, (v. a.) *Telkens met de zweep slaan (gem. w.).*

Foudre, (m. & f.) *De bliksem of blikzen (m), bliksem-vuur (n); donder-braal, (NB. dit woord is in zynen natuurl. zin Vrouw. en figuurl. Manne-; ce fameux foudre de guerre, die berugte Oorlogs-held.*

Foudre, (m) *Voeder-vat, wynvoeder (n).*

Foudroyant, ante (adj.) *Blikzemen; item verschrikkelyk, ysselyk; homme foudroyant, een onstuimig Mensch; bombe foudroyante, een' gloeiende Bombe.*

Foudroyement, (m) *Het blikzemen (n).*

Foudroyer, (v. a. & n.) *Blikzemen, ter neer slaan; de huid vol schelden, een schrikkelyk leven maaken, stormen; met grof geschut beschieten; foudroyer de la Chaire, van den Predik-stael sterk bestraffen, met Gods oordeelen bedreigen.*

Fouée, (f) *Eene nagt-jagt na wild met licht op de beggen.*

Fouene, (f) *Een' schaar, steek-schaar, om mee te vishen.*

Fouerre (Zie Feurre).

Fouet, (m) *Zweep, roede, geesfel, gaarde (f); avoir le fouet, gegeesfeld worden; faire claquer son fouet, veel gerugt in de Waereld maaken.*

Fouetté, ée (adj.) *Gegeesseld; crême fouettée, door-geklustte room.*

FOU.

333

Fouetter, (v. a.) *Geesselen, niet roeden slaan; iets door-een-klusfen; met het geschut bestryken, beschieten; enz. fouetter un livre, een boek kordeeren; le vent fouette cruellement, de wind slyd geweldiglyk in 't aangezigt; fouetter un verre de vin, een glas wyn schielyk uitdrinken.*

Fouetteur, euse (m. & f.) *Geesselaar; geesselaarster.*

Fougade, (f) *Kleine myn, om een werk, of den Wyand te doen springen.*

Fouge, (f) *Hol, door een wild Zwyn gewroet (n).*

Fouger, (v. a.) *Met de snuit opwroeten.*

Fougeraie, (f) *Plaats met vaaren bezet.*

Fougere, (f) *Vaaren (zeker kruid).*

Fougon, (m) *Scheeps haart, (m) kombuis (f).*

Fougue, (f) *Drift (f), vuur (n), gramschap, toorn, oplopendheid (f); la fougue de l'âge, de kragt, hitte der jeugd; le mât de fougue, de bezaans-mast; vergue de fougue, de begyn-reë; perroquet de fougue, de kruis-ling (Zee w.)*

Fougueux, euse (adj.) *Driftig, bisfig; cheval fougueux, een vuurig paerd; homme fougueux, een baas-tig, oplopend, onstuimig Mensch.*

Fouille, (f) *Het uitgraaven, of wroeten (n).*

Fouille-au-pot, (m) *Een Koks-jonge, Aschen-vyffer.*

Fouille-merde, (m) *Een' stont-vlieg (f) of kéver (m).*

Fouiller, (v. a. & n.) *Opgraaven, vroeten, (als de Zwynen); doorzoeken, doorsnuffelen, betasten; item in de aarde naar een' goeden grond zoeken, om te bouwen (by Metzel.); fouiller dans un coffre, eene kist doorzoeken; fouiller trop avant dans les mystères, de geheimen al te diep onderzoeken; fouiller quelqu'un, iemands zakken bevoelen, betasten.*

Fouiné, (f) *Bunsum, bunsing (zeker Dier) (m).*

Fouir, (v. a. & n.) *Uitgraaven, omgraven, delven.*

Fouissement, (m) *Graaving, delving (f).*

Fou-

Foule (f) de gens, *sebaare, meenigte* (f), *hoop* (m), *gedrang van volk* (n); item *het vollen van lakenen*; une foule de mots, *eene meenigte van woorden*; se tirer de la foule, *boven anderen uitmunten, zich van 't gemeen afsonderen*; à la foule, *ou en foule*, (adv.) *met hoopen, by meenigte*, *in overloed*; venir en foule, *met hoopen koomen*, *foule*, *ou oppres-sion*, *underdrukking*.

Foulé, ée (adj.) *Vertreedden, ver-trapt; onderdrukt; gevold*, enz.

Foulée, (f) *Het vollen of eene vol-ling van vellen* (by *Leerbereiders*).

Foulées, (f. plur.) *Voetstappen van het Hert*.

Fouler, (v. a.) *Met voeten tree-den, vertrappen, stampen; vollen enz. fouler aux pieds, met de voeten ver-treedden; verachten, vermaaden; fou-ler un chapeau, du drap, des bas &c. een hoed, laken, kousfen enz. vul-len of vollen; fouler les raifins, de druiven treeden; fouler un cheval, een paard den bek afryden, moede maa-ken; fouler un pied, een' voet quet-sen, drukken, bezecren; fouler les gens, het volk te veel lasten opleg-gen; se fouler, (v. r.) malkanderen drukken, verdrukken.*

Foulerie, (f) *Een Volmoolen, plaats daar de stoffen enz. gevold worden, item een' pers-kuip*.

Fouleur, (m) *Een die het laken vult; of de druiven treed*.

Fouloir, (m) *ou fouloire* (f), *Plaats alwaar, of werktuig waar moe-zommige Ambagw-lieden hunne stoffen vollen; item een geschat-wisch of stam-per, (zynde een werktuig, dat met het eene einde wisch en het andere de lading aan-zet)*.

Foulon, (m) *Een die wollen stof-fen, enz. vult, een voller*.

Foulonnier, (m) *Een vol-mole-naar*.

Foulque, (f) *Een water-hoen* (n), *merr-koet* (f).

Foulure, (f) *Volling; vol-loon; drukking, kneuzing, kwetsing, vertree-ding, vermorzeling; cheval qui a une foulure, paard dat eene kwet-sing, kneuzing heeft*.

Foupir, (v. a.) (gem. w.) *Eene stoffe fommelen, den glans benee-men*.

Four, (m) *Een oven; ce pain a eu trop de four, dat brood is te hard gebakken; four banal, een dwang-oven van een' beerlykheid; four à chaux, à briques, een kalk-eensteen-oven; vous en porterez la pâte au four, gy zult 'er de smert van draa-gen* (spr. w.).

Fourage. (Zie Fourrage).

Fourbe, (f) *Bedrog* (n), *schalk-beid* (f).

Fourbe, (adj. & subst.) *Lijtig, be-drieglyk, schalkachtig; een bedrieger, schalk, scbelm*.

Fourber, (v. a.) *Bedriegen, ver-schalken, beloeren, snuiten*.

Fourberie, (f) *Bedrog, scbelm-stuk* (n), *schalkheid, bedriegery* (f).

Fourbir, (v. a.) *Glad maaken, glad schuuren, polysten* (by *Zwaard-veegers*).

Fourbisseur, (m) *Een Zwaard-veeger*.

Foubissure, (f) *Zwaard-veeging glad-maaking* (f).

Fourbu, (v. a.) *Bevangen, ver-styfd, verwaterd* (van *Paerden gez.*).

Fourbure, (f) *Bevanging, versty-ving van een Paerd*.

Fourbure, (f) *'t Zamen-roepen der honden op de jagt*.

Fourcats ou fourques, (m. & f. pl.) *Zog-bouten, hoek-stukken* (n), *voor en achter aan de kiel van een Schip*.

Fourchage, (m) *Geslachts-lyn, in een geslachts-boom* (f).

Fourche, (f) *Een vork, gaffel* (f) *faire une chose à la fourche, iets grovelijk, slecht verrichten; pan-ser les chevaux à la fourche, de paerden meer slagen als voeder geven; fourches patibulaires, de galg*.

Fourche fiere, (f) *Een' mist-vork*.

Fourcher, (v. n.) *Als een vork van malkander splyten; zich verdeelen; branche, chemin qui fourche, tak, weg die als een vork van malkander splyt; se fourcher, (v. n.) zich klie-ven, verdeelen; item zich verspreken, de woorden door een haspelen*.

Fourcheret, (m) Een middelmaatige havik.

Fourchet, (m) Gaffeltje aan een wynstok (n), item zweer tusschen de vingeren (f).

Fouchette, (f) Eensafel-vork (m); vingerstuk van een hand-schoen; een stuk hout als een vork onder den voetbeugel van eene koets; mik-zyer van een voetboop (n); straal in een paerde voet (zeker ziekte).

Fourchon, (m) De sand van een work.

Fourchu, ue (adj.) Gespleeten, gekloofd; chemin fourchu, een drieweg; een schei-weg; pied fourchu, een gespleeten, gekloven voet; menton fourchu, een gekloofde kin.

Fourchure, (f) Klooving, splyting.

Fourer. (Zie fourrer).

Fourgon, (m) Eene zoetelaars karre (f) oven krabber, roer-zyer, roerstok; la pelle se moque du fourgon, de pot verwyd de ketel dat hy zwart is (sfr. w.).

Fourgonner, (v. a.) De koolen, enz. met den kool-krabber omroeren; het vuur oproeren.

Fourmi, (m) Een mier (f) (zeker insect); il a mangé des œufs de fourmi, hy laat 'er in meenigte vliegen.

Fourmillement, (m) Teuking, krieuweling (f).

Fourmiller, (v. n.) Krielen, wemelen, in meenigte zyn.

Fourmilliere, (f) Mieren-nest (m); een zwerm, eene groote meenigte.

Fournage, (m) Bak-loon, item oven-geld.

Fournaise, (f) Groote vuur- of smelt-oven (m), fornuls (n).

Fourneau, (m) Kleine smelt-oven, kalk- of steen-oven, stem myn-kamer of klyne myn.

Fournée, (f) Een oven-vol (m), een gebak, baksel (n); prendre un pain sur la fournée, voor dat men bruiloft houd enz.

Fourni, ie (adj.) Verschaft, verzorgd, voorzien; boutique bien fournie, een wel voorziene, wel gestofeerde winkel.

Fournier, lere (m. & f.) Een die

een oven van een rechtsgebied in pagheeft; item vrouw van zodanigen.

Fournil, (m) Bak-huis, oven-huis (n).

Fourniment, (m) Kruid-hoorn, kruid-bus- of vles.

Fournir (v. a. & n.) quelcun de quelque chose, iemand iets verschaffen, verzorgen, leveren; fournir bien sa carrière, zynen loop wel volëindigen; je ne puis plus fournir à cela, ik kan dat niet meer uitvoeren.

Fournissement, (m) Verschaffing, verzorging, levering (f).

Fournisseur, (m) Verzorger, leveraar.

Fourniture, (f) Verzorging, voorraad; toekruid tot salaad; fourniture d'habit, het toebehooren van een kleed.

Fourque. (f) (Zie Fourcat).

Fourrage, (m) Voeder, voer (n), voeding (f); aller au fourrage, op voeder uitgaan, voerageeren.

Fouragement. (m) (Zie Fourrage).

Fourrager, (v. a.) Voeder haalen; voerageeren; af-eeten.

Fourrageur, (m) Voeder haalder.

Fourré, ée (adj.) Ingestookten enz.; langues fourrées, gevulde ossen-tongen; lieux fourrés, digt bewassen plaatsen; paix fourrée, bedrieglyke of geveinsde vrede; coup fourré, sloot tegen sloot (in de Schermesch.).

Fourreau, (m) Eene dégen-schee, scheede, schei; pistool-hoofser (f); overtrek, of overtreksel (n), jurk (m), iets dat men ergens overtrekt; blies daar het koren of de koren-aar in-zit, eer ze geschooten is (f).

Fourrelier, (m) Hoofser- of scheede-maaker.

Fourrer, (v. a.) Insteeken, induswen; verbergen; met bont voeren, bekleeden; il lui fourra l'épée dans le corps, hy stak hem de degen in 's lyf; fourrer son nez partout, zyn' neus overal insteeken; se fourrer (v. r.) quelque part, zig ergens verbergen, versteeken, se fourrer en quelque chose, zig ergens meebemoeijen; où te fourres tu? waar steekt gy u?

Four-

Fourreur, (m) Bontwerker, velbe-reider.

Fourrier, (m) Huisbezorger, Quar-tiermeester.

Fourriere, (f) 's Konings hout-schuur.

Fourrure, (f) Bont, of bontwerk, pellery; stem belegging, bekleeding (van touw enz. gez.).

Fourvoiem nt, (m) Dooling, dwaaling (f) (oud w.).

Fourvoyer, (v. a.) Doen doolen of dwaalen; se fourvoyer, (v. r.) af-dwaalen (oud w.).

Fouteau, (m) Een beuken-boom.

Foye. (Zie Foie.)

Foyer, (m) Haart, heert (m), hoertje (f); brand-punt van een brand-glas of spiegel (n); plaats daar een heete koorts zyn oorspronk heeft.

Fracas, (m) Breeking (f) gekraak, geraas (n); verwoesting (f); faire d'fracas, een groot geweld of leven maaken.

Fracasser, (v. a.) Verbreeken, verbryzelen, verwoesten; il a tout fracassé, hy heeft alles in stukken geslaagen.

Fraction, (f) Breeking (des broods in 't Avond-maal); breuk (in Rekenk.).

Fractionnaire, (adj.) Been-breukig.

Fracture, (f) Breuk, scheur, reet (in een Muur); been-breuk.

Fracturé, (adj.) Gebroken (in Heelk.).

Fragile, (adj.) Eroos, sprok, zwak dat ligt breekt, vergankelyk.

Fragilité, (f) Broosheid; zwakheid; onbestendigheid.

Fragment, (m) Stuk, brok, overgeschoten stuk of brok van iets, al van Schriften; brood enz.

Frai, (m) Het kuit of zaad van visch; item het schieten daar van (n); als meede groei of jonge visch (f).

Fraichement, (adv.) Nieuwlings onlangs, versch; item koelhjes, in de koelte.

Fraicheur, (m) Koelte der Lucht; verschheid, frische koleur (f).

Fraichir, (v. n.) Le vent fraichit, de wind begint op te waaijen, op te wakkeren.

Fraie, (f) De zaai-tyd, (paar-tyd) der vischen, wanneer ze hun kuit schieten.

Fraier, Fraieur. (Zie frayer).

Frairie, (f) Lustige Broederschap, vrolyk gezelschap, (n) teering (f).

Frais, frai he (adj.) Versch, ongezouten, koel, verkoelend, verfrischend, frisch, gezond; oeufs frais, versehe eijeren; chair fraiche, versch vleesch, il est encore frais pour son âge, hy is nog jeugdig voor zyne jaaren; de fraiche date, onlangs, van nieuwen datum, un teint frais, een frische kleur; vent frais, een koele wind; wakkere koelte, stévig wind; frais (subst.) als: prendre le frais, de koelte (f) scheppen.

Frais (adv.) boire frais, koel of koud drinken; tout frais percé, versch getapt.

Frais, ou fraix. (m. plur.) Onkosten, ongelden, kosten; faux fraix, onnodige kosten, of kleine kosten die nie gerekend worden; se mettre en fraix, zich in kosten sterken; travailler à nouveaux frais, op een nieuw beginnen.

Fraise, (f) Aard-bei, aard-bézie; lobbe of kraaz; een Kalfs omloop, ingewand; gekroesde bladen aan een' anemoon-bloem; storm-paalen, vortom eene schans; paalen ter zyden eener brugge; zink-boor, doorslag (by Smids).

Fraiser, (v. a.) Voorzien met storm-paalen; kroes maaken, in vrouwen leggen als een spaansche kraag; gaaten in koud yzer slaan; fraiser la pâte, eene pastei cierlyk uitwerken; fraiser un bataillon, een bataillon met piekeniers drkken; fraiser les fèves, boonen pellen.

Fraisette, (f) Een smal hand-lobbetje (n).

Fraisi. (Zie fraisl).

Fraiser, (m) Aard-béziën-plant, f).

Fraisl, (m) Uitgebrande smee-koolen.

Frai oir, (m) Een syndrit-boor (n).

Framboise, (f) Eene Hinne-bézie, frambois.

Framboiser, (v. a.) Met Hinne-béziën of Framboisen-nat, iets toe-maaken, bereiden.

Framboisier, (m) Een Himbe-beziën, of Framboisen-boom.

Franc, (m) Een tamme boom; enter franc sur franc, *stam op stam enten*.

Franc, (m) Een Gulden (munt-stuk waardig 20 stuiv.); (men zegt) cela me coute dix francs, dat kost my tien Guldens, (maar als men 'er stuivers by voegt, zegt men Livre), als: dix Livres dix sols.

Franc, franche, (adj.) Vry, bevryd, ontslaagen; vroom, ongewinsd, oprecht; vrypostig; tam, geplant (van Boomen en vrugten gezegd); franc & quitte de toutes dettes, vry en frank van alle schulden; un héritage franc, een vry erf-goed; un franc pécheur, coquin, fou, een regten of aarts-zondaar, gult of schelm, gek.

Franc, (adv.) Recht uit, onbewimpeld, vry, rond uit; parler où dire tout franc, vry uit de borst spreken.

Franc-Alen. (Zie Alen).

Franc-arbitre, (m) De vrye wil, (n).

Franc-archer, (m) Een vry-schutter; item een Vrouwsperzoon die men een ruiter, een mans-held noemd.

Franc-bourgeois, (m) Een vry-borger.

Franc-étale, (m); s'aborder de franc-étale, met de voorstelen tegen malkander shooten (Zee w.).

Franc-fief, (m) Een Vry-leen, riddersmaattig goed.

Franc-funin, (m) Een Gyn-touw (n), (Scheeps w.).

Franche-lippée (f); Coureur de franchises-lippées, een die op schuim, op schabernak loopt.

Franchement, (adv.) Vryuit, ronduit, onbewimpeld; parler franchement, vry-uit spreken.

Franchir, (v. a.) Overheen springen, overschryden; franchir un fossé, over een sloot springen; franchir une difficulté, une roche, eene zwaarigheid, eene klip te boven komen, zeilen; franchir des montagnes, over bergen reizen; franchir l'eau, de pomp lens pompen; franchir les bornes de la pudeur, de paalen

der Kuischeid te buiten gaan, franchir le mot, iets, zonder 'er doekjes om te winden, zeggen; franchir le saut, le pas, zonder verdere bedénking iets waagen.

Franchise, (f) Vryheid; vrydom; oprechtheid, vroomheid, gulbartigheid; vrymeesterschap onder ambagslieden; parler avec franchise, in oprechttheid; item vryelyk spreken; lieu de franchise, een vry-plaats; franchise de pinceau, losheid, zwietigheid van het penseel.

Franciscain, (m) Een Franciscaner Monnik.

Franciser, (v. a.) Een vreemd woord in de Fransche taal invoeren.

Francisque, (f) Eene Heir-byl, die aan beiden zijden scherp, doch nu buiten gebruik is.

Franc-levain. (Zie Levain).

Franc-maçon, (m) Een vrye-Met-zelaar.

François, (m) Het Fransch, de Fransche taal; en bon françois, in goed fransch, duidelyk; à la françoise (adv.) op de fransche wyze, op zyn fransch; parler françois, fransch spreken; duidelyk spreken.

Francolin, (m) Een kor-boen.

Franc-quartier, (m) Het eerste quartier in een wapen.

Franc-réal, (m) Een slag van winter peer.

Franc-salé, (m) Ontheffing van zout-schatting (f).

Franc-tillac, (m) Onderste Scheepsdek.

Frange, (f) Franje (f) boordfel (n).

Frangéon, (m) Kleine franje (f).

Franger, (v. a.) Met franjes bezetten, behoorden.

Franger, (m) Franje-maaker, of verkooper.

Frangipane, (m) (Ital. w.), zeker parfaym; gands de frangipane, welriekende handschoenen.

Franquette, als: à la franquette (adv.) (gem. w.) agir à la franquette, voor de vuist handelen.

Frappart, ou, frere frappart, Een Monnik die de scholieren wakker staat; item een Likkebroer, losse Monnik.

Frappe, (f) *Stempeling der muntstukken; item vorm, om drukletters in te gieten.*

Frappé, ée (adj.) *Geslagen; gemunt enz.; frappé du tonnerre, door den donder geslagen; frappé d'étonnement, met verbasheid aangedaan zyn, verseld, verslagen staan; drap bien frappé, digt laken; monnaie frappée au coin du Roi, munt met des Konings stempel geslagen; homme frappé à un bon ou, à un mauvais coin, een mensch, of man die goede of quade grond-beginzelen (principien) heeft.*

Frappé-main, (m) *Handje-plak, bandje-klap (n) (zeker kinder-spel).*

Frappement (m) *de mains, het band-geklap, het klappen met de handen.*

Frapper, (v. a. & n.) *Kloppen, slaan; houthen, hakken enz.; frapper de la monnaie, geld slaan, munten; frapper des mains, met de handen klappen; frapper à la porte, aan de deur kloppen; frapper du pied en terre, met den voet op de aarde stampen; frapper les yeux, les oreilles, in de oogen vallen, het gezigt, het gehoor aandoen; frapper le cœur, het hart roeren, gaande maaken; il à été frappé d'étonnement, hy stond in verwondering opgetoogen; frapper d'anathème, in den Kerken ban doen; frapper le drap, het laken met de kans wel aanslaan; cette nouvelle me frappe, die tyding doed my ontstellen; frapper un manœuvre, een touw vast maaken (Zee w.).*

Frappeur, (m) *Een slager; smyter, een die slaat.*

Frarage, (m) *Erf- of leen-deeling (f).*

Frarager, (v. a.) *Met zyne mede-erven deelen.*

Fraiser. (Zie fraiser).

Frasque (f) *faire une frasque à quelqu'un, iemand een loofse poets of trek spelen.*

Frater, (m) (Lat. w.) *Een Wondheeler of Apothekers-knecht.*

Fraternel, elle (adj.) *Braederlyk.*

Fraternellement (adv.); *s'aimer*

fraternellement, elkanderen broederlyk liefhebben.

Fraterniser, (v. n.) *Als broeders, of in vertrouwen leeven.*

Fraternité, (f) *Broederschap, gemeenzaamheid, vertrouwendheid.*

Fratricide, (m) *Broeder-moord.*

Fraude, (f) *Bedrog (n) bedriegerij, arglistigheid, schalkheid; smokkelary (f).*

Frauder, (v. a.) *Bedriegen; smokkelen, fraudeeren; frauder la douane, den tol verzwynen.*

Frauduleusement, (adv.) *Op eene bedriegelyke wyze, looslyk.*

Frauduleux, euse (adj.) *Bedrieglyk, arglistig.*

Frayer, (v. a. & n.) *Ergens tegen wryven; iets glad wryven, polijsten; kuit of bom schieten (van vischen gez.) frayer le chemin, den weg baanen (natuurl. en figuurl.).*

Frayer, (f) *Schrik, ontsteltenis; saisi de frayeur, met schrik bevangen.*

Frayoir, (m) *Paal, of plaats, alwaar de Herten banne kroonen aan wryven.*

Frayure, (f) *Wryving of schuurring van een Hert.*

Fredaine, (f) (gem. w.) *Guisery, zorterny, malle of kinderugtige kuur, uitspitting.*

Fredon, (m) *Eene sleeping, tremblant (in 't zingen); item 3 gelyke kaarten (in 't kaart-sp.).*

Fredonner, (v. n.) *Sleepen, trembleeren in het zingen.*

Fregate, (f) *Een Fregat, of Fregat-schip (n).*

Fregaté, (adj.) *Dat als een Fregat gebouwd is.*

Fregon, (m) *Zeker klein Venetiaansch Fregat (n).*

Frein, (m) *Gebit, mondstuk van een toom (n); item breidel, teugel (m) terughouding; vang of proom van een wind-molen (f); mettre un frein à sa langue, zyne tong breidelen; ronger son frein, zyn verdriet opkroppen, of met berouw zyn vorige leven bedenken, prendre son frein aux dents, zich kloekmoedig tegen iets verzetten, of iets aangrypen.*

Fre-

Frelater (v. a.) *le Vin, de Wyn mengen, vervalschen.*

Frêle, (adj.) *Broos, vergankelyk, zwak.*

Frêler, ou ferler (v. a.) *les voiles, de zeilen inbiuden, inhaalen, reeven (zee w.).*

Frêlon, (m) *Een berzel, hommelbye (f).*

Frêluche, (f) *Zomer-draad dat in de Lucht zweeft (Zie filandres); item sluisje, quastje; boutons à frêluches, knoopen met sluisjes.*

Frêluet, (m) *Een Salêt-jonker, Salêt-pop.*

Frémir, (v. n.) *Van schrik beeven, zitteren, trillen, yzen; son nom seul fait frémir, zyn naam alleen doet iemand beeven; je frémis quand j'y pense, ik beev' als ik 'er aan gedenk; frémir de rage, van woede beeven; la mer, l'eau commence à frémir, de Zee, het water begint te bruischen.*

Frémissement, (m) *Beeving, ziddering, yzing (f); 't brommen der klokken na den slag (n).*

Frêne, (m) *Een essen-boom.*

Frénésie, (f) *Krankzinnigheid, Jolligheid, vierige drift, zotte inval.*

Frénétique, (adj.) *Uitzinnig, krankzinnig, raaskallend; dol-driftig.*

Fréouer, (m) *Een rên, dat het Hert met zyn gewigt, of hoornen aan een boom wryft.*

Fréquemment, (adv.) *Dikwerf, veelvuldig, meenigmaal.*

Fréquence, (f) *Groote toeloop, meenigte.*

Fréquent, ente (adj.); *cela est fréquent, dat is gemeen, geschied dikwils; un poulx fréquent, een sterk jaagende po's.*

Fréquentatif, (adj. & subst.) *Herhaalend; herhaalend werk-woord; (verbe frequentatif) (in spr. k.).*

Fréquentation, (f) *Ommegang (m), verkeering (f).*

Fréquenter, (v. a.) *Ommegang, gemeenschap houden, verkeren; dikwils komen of bezoeken; fréquenter, quelqu'un, met iemand omgaan; fréquenter le barreau, dikwils ter*

Pleit-zaal, voor de balie of het Gerecht komen.

Frérage, (m) *Broederlyke gemeenschap eener zaak.*

Frere, (m) *Broeder; Klooster-broër; freres de père & de mère, vleeschelyke, volle of eigen broeders; freres consanguins, broeders van Vaders zijde alleen; freres uterins, broeders van moeders zijde alleen; freres jumeaux, tweeling-broeders; frère de lait, middezuigeling; bon frère, een lustigen of vrolyken broër; frère lai, een lecke-broër, klooster-broër; frère friapart, een likke-broër, ruige of losse Monnik; frère cordonniers, tailleurs, schoenmakers, snyders-knechts.*

Frerie, (f) *Broederschap (f); goed onthaal met zyne vrienden.*

Fresque, (f) *Een Nagt-raven (m).*

Fresque, (f) *Versche kalk op een muur; peindre à fresque, op natte kalk met water-verf Schilderen.*

Fressure, (f) *Het ingewand (n); de omloop, afval, van een dier (m), als: de lever, de milt, de long.*

Fret, (m) *Scheeps-vragt, vragt-loon; Scheeps-huur.*

Frètement, (m) *Bevragting, verhuuring, huuring van een Schip (f).*

Fréter (v. a.) *un Vaisseau ou navire, een Schip hauren, bevragten; item verhuuren.*

Frêteur, (m) *Verhuurder, reeder van een Schip.*

Fretillant, ante (adj.) *Altyd beweegende, buppelende, springende.*

Fretille (f); *Coucher sur la fretille, op 't stroo slaapen.*

Fretillement, (m) *Geduurige beweging, sparteling (f).*

Fretiller, (v. n.) *Huppelen, springen, altoos in beweging zyn, spartelen.*

Fretin, (m) *Uitschat van Visch, boeken, Vruchten enz. (n); item onnutte takjes van een boom.*

Frette, (f) *Een yzere ring of band (m).*

Fretté, ée (adj.) *Met yzer-beslag of traliën (in Wapen-k.).*

Fretter, Fretteur. *(Zie Fréter).*

Friable, (adj.) *Broos, breekbaar;*

het geen ligt vergruisd, vermalmd, of tot stof kan gemaakt worden.

Friand, ande (adj.) & subst.) Lekker, welmaakende; een lekker-bek; friand de loupes, lof- of eer-gierig; morceau friand, een lekkere beet.

Friander, (v. n.) Lekker zyn (better être friand).

Friandise, (f) Lekkerny, lekkere beet; item lust of trek daarna.

Fribuste, ou Flibot, (m) Een kaaper (zeker Americ. Vaartuig).

Fribustier, (m) Een Vryhutter.

Fric-fraç, (gem. w.), Pof, paf. (zeker geluid).

Fricandeau, (m) Een dun schyffe kalfs-vleech, gekneust en toegemaakt.

Fricassée, (f) Spyze die eerst gefruit, en dan opgeschoft is.

Fricasser, (v. a.) Fruiten, opstoven; il a fricassé tout son bien, hy heeft al zyn goed doorgebracht; ils ont été tous fricassés, zy zyn alle in de pan gebakt.

Fricassieur, (m) Een smullige Kok, smeer-lap (boert. w.).

Friche, (f) Braak, of onbebouwd land; laisser une terre en friche, een akker braak laten leggen; laisser son esprit en friche, zyn verstand ongeoeffend laten.

Friction, (f) Wryving, (in Heelk.).

Frigidité, (f) Koude natuur.

Frigorifique, (adj.) Verkoelend (in Chym.).

Brilleux, eufe (adj.) Huiwerig, koudlichtig, koudelyk, kouwelyk.

Frimas, (m) Ryp, witte-nevel.

Frime (f); faire la frime de s'en aller, zich gelaaten, als of men heen wilde gaan (gem. w.).

Fringant, (ante (adj.) Steigerend, moedig; huppelend, springend, lustig; cheval fringant, een moedig paerd; elle est fringante, zy is altijd lustig.

Fringuer, (v. n.) Huppelen, dansen, springen (oud w.) (Zie fretiller).

Fringuer (v. a.) un verre, een glas spoelen, (beter rincer).

Friou, (m) Tong aan een ploeg.

Fripper, (v. a.) Afstyten, verslyten, verslenzen, versfrummelen; fripper un livre, un habit, een boek afstézi-

gen, een kleed verslyten, aan slonters afstyten; fripper le ponce, lustig teeren, smeeren; fripper son bien, zyn goed doorbrengen; fripper des vers, eenes anderens versen, voor de zyne uitgeven; fripper des sermons, de preeken, (predication) van een ander preeken; fripper ses classes, zyne school verzuimen; fripper un discours, eene redenvoering naschryven, van een' Auteur steelen.

Fripperie, (f) Oude kleeren; oude kleer-koopery of handel; vodemarkt, luize-markt; se jeter sur la fripperie de quelcun, iemand lustig afrosen, op 't lyf vallen; item bekelen, doorhaalen.

Frippe-sauce, (m) Een smarotzer, smulle-broef, doortrenger.

Frippeur, (m) Verslenzer, verslyter, bedraver van kleederen enz.

Frippier, iere (m. & f) Oude kleer-kooper, uitdraager; uitdraagster; item uitschryver, verminker eenes anderens scriften.

Frippon, onne (f. m. & f.) Guir, deugriet, bedrieger, plaaje; bedriegster; un franc, méchant frippon, een aarts-schelm; une franche fripponne, eene regte deugrietster; petit frippon, petite fripponne, (in minne handel) schelmtyje, deugrietje.

Frippon, onne (adj.) Guitächtig, bedrieglyk; des yeux frippons, verliesje, lodderige oogen.

Fripponneau, (m) Een klein guitje.

Fripponner, (v. a.) Bedriegen, snuiten, schelmery bedryven; iets heimelyk weg kaaten; snoepen; zyne plicht of school verzuimen; cuisinier qui fripponne, een Kok die snoept.

Fripponnerie, (f) Guitery, bedriegery, kaapery; snoepery.

Fripponnes, (f, plur.) Zuiker of constituur-doozen.

Fripponnier, (m) Een gauw-dief, (pits-boef).

Friquet, (m) Een boom-musch (f); een zwetser, snapper (m); boter-spaan; schuim-spaan (f).

Friquette, (f) Een snapsler, praatmoer.

Friquet, ette (adj.) Levenzig, luchtig, (vif).

Frيره, (v. a. & def) *Fruiten in de pan braaden, bakken; il a dequoi frire, (spr. w.) by heeft geen nood, by kan wel leven; tout homme qui la voit est frit, (spr. w.) elk die haar ziet word verliefd; il n'y a pas dequoi frire, ou, il n'y a rien à frire, daar is niets by te winnen; tout est frit, alles is veriet.*

Frise, (f) *Baai, vries. (zekere daffe); fries, (zeker dieraad tuschen den hoofd-balk (architraaf) en Lijst, (in bouw.); snywerk, kam, bakke-bord van een Schip; frise de parterre, omboording van een bloem-stuk; frise de fer, dieraad, lof-werk. van yzer aan deuren enz.; cheval de frise, spaansche ruiter (in vesting bouw.).*

Frisé, ée (adj.) *Gekruld, enz.; choux frisés, krul-kool, savooi-kool; du drap frisé, genopt laken.*

Friser, (v. a.) *Krullen, kroes maaken enz.; friser les cheveux, de hairen krullen; friser une serviette, eene servet konstig vouwen; friser un drap, een laken noppen, frizeeren; la bale lui a frisé l'épaule, de kogel heeft hem even, of slegts de schouder geraakt; le vent frise l'eau, de wind doet het water kronkelen, kab-belen; ce criminel a frisé la corde, die misdadiger is even de strop ontsnapt; friser les sabords, de scheeps, geschuut-poorten toefloppen; les voiles frisent le mât, de zeilen vallen op de mast, wapperen; ce discours frise le galimathias, dat gesprek is ten naasten by maar een mengel-moes; friser (v. n.); les lettres frisent, de letters slaan niet vast, (by Boek-dr.).*

Frissetter (Zie Frisotter).

Frifoir, (m) *Een Graveer-zyser (by zwaert.v.); item nop-zyser voor laken(n).*

Frison, (m) *Een Vrouwen onder-rp.*

Frifons, (m. pl.) *Scheeps-flapkan-nen of Kitten.*

Frifotter, (v. a.) *dikwils, of altyd krullen.*

Frisque, (adj.) *Frisch, lustig, wak-ker (oud en boert. w.).*

Frisquette, (f) *Raam van de Druk-pers; item kaarten-patroon,*

Frifon, (m) *Rilling, burstering;*

beeving, koude in 't begin eener koorts (f).

Frifonnement, (m) *(Zie frifon).*

Frifonner, (v. n.) *Rillen, schud-den, beven, trillen van koude, schrik of koorts.*

Frifure, (f) *Krulling, krul.*

Frit, ite (adj.) *Gefruit, in de pan gebakken (Zie Frيره).*

Frit, (m) *Verdunning, inkrimping vaneen muur na doventoe(f) (in bouw.).*

Fritte, (f) *Schuim van gesmolten glas(n).*

Friture, (f) *Boter, reuzel enz. dat diend om mee te fruiten, bak-ken.*

Frivole, (adj.) *Beuzelagtig, slegt, onnut; excuse frivole, kaale ontschuldiging.*

Frivolité, (f) *Beuzelagtigheid.*

Froc, (m) *Monniks-gewaad, of rok en kap; prendre le froc, in een Klooster gaan, een Monnik worden; quitter le froc, ou, jeter le froc aux orties, de mantel op den tuin hangen, uit het Klooster loopen.*

Froid, oide (adj.) *Koud; koel-zinnig; temps froid, koud weer; pluie froide, koude régen; faire froid, koud, of koud weer zyn; de sang froid, in koelen bloede; être froid sur une chose, onverschillig, koel in een' zaak zyn; faire froid à quelcun, iemand koelzinnig bejegenen; discours froid, eene lasse rede-neering; à froid (adv.) koud, zonder warmte of vuur.*

Froid, (m) *De kou, of koude; koelzinnigheid, koelheid (f); j'ai froid, ik ben koud; je gèle de froid, ik sterv' van koude; souffler le chaud & le froid, uit twee monden spreken (spreekw.).*

Froidement, (adv.) *Kouwelyk, koudachtig; koeltjes, koelzinniglyk.*

Froidure, (f) *De koude; onverschilligheid, koelheid; recevoir quelcun avec froideur, iemand koeltjes ontvangen.*

Froidi, ie (adj.) *Verkoeld.*

Froidir, (v. n.) *Verkoelen, koud worden (Zie refroidir).*

Froidure, (f) *De koude of kou.*

Froidureux, euse (adj.) *Kouwelyk.*

Froissement, (m) *Verbryzeling*, *kneuzing* (f).

Froisser, (v. a.) *Verbreken*, *vermorselen*, *verbryzelen*, *kneuzen*.

Froissure, (f) *Kneuzing*, *blutzing*.

Frôlement, (m) *Ligte aanraaking* (f).

Frôler, (v. a.) *Iets in 't voorbygaan*, *ligtelyk aanraaken*, *als een kogel*, (*Zie Effleurer*).

Fromage, (m) *Kaas*, *kaes* (f).

Fromager, ere (adj. & subst. m. & f.) *Wat tot kaas behoord*; *Kaasboer*; *Kaas-verkooper* of *verkooftier*.

Fromagerie, (f) *Kaas-buis* (n); *kaas-markt* (f).

Fromageux, euse (adj.) *Kaasüchtig*.

Froment, (m) *Tarwe*, *terwe*; *weit* (f).

Fromentacée, (adj.); *Plante fromentacée*, *eene plant die eene aar schiet als tarw.*

Fromentage, (m) *Zeker akker-cyns*.

Fromental, ale (adj.); *Terre fromentale*, *terw-land*.

Fromentée, (f) *Tarwe-meel* (n).

Froncement, (m) *Rimpeling*, *fronsing der wenkbrauwen*, enz.

Froncer, (v. a.) *Plooijen*, *fronsen*, *rimpelen* (van *kleederen*, *wenkbrauwen* enz. gez.).

Froncis, (m) *Vouw*, *plooi*, *kreuk*, *frons in een kleed*, enz.

Froncle, (m) *Blood-zweer* of *vin* (f).

Fronçure, (f) (*Zie Francis*).

Fronde, (f) *Slinger*, *werslinger*, *item een soort van een breuk-baan* (m).

Fronder, (v. a. & n.) *Met een slinger-werpen*, *slingeren*; *werpen*; *item schelden*, *lasteren*, *aantasten*; *il est le premier à fronder le ridicule*, *hy is de eerste om het belachelijke te berispen*.

Frondeur, (m) *Een slinger-werper*; *berisper*, *vitter*.

Front, (m) *Het voorhoofd* (n); *de snuit van een visch*; *spits van een ieger* enz. (f); *de quel front osez vous le faire?* *met welk eene onbeschaamdheid durft gy het doen?* *avoir un front d'airain*, *onbeschaamd*, *vermetel* zyn; *la maison fait front sur la place*, *het huis ziet op de plaats of*

markt uit; *faire front à l'ennemi*, *den vyand de spits bieden*; *de front*, (adv) *van vooren*; *item naast malkander*; *marcher quatre hommes de front*, *vier man naast een gaan*; *attaquer l'ennemi de front*, *den vyand van vorren aanvallen*; *front à front*, *tegen malkander*.

Frontal, (m) *Hoofd-pranger*, *souw met knopen*, *waar mede de soldaaten de boeren het hoofd prangen*, *om hen te doen zeggen waar ze hun geld verborgen hebben*.

Frontal, (adj. & subst.); *L'os frontal*, *ou le frontal*, *het voorhoofds-been* (in *Ontleedk.*).

Fronteau, (m) *Hoofd-pansel der Jooden* (n); *hoofd-band der rouw-paerden* (m); *gespan aan een Paerds-hoofd*; *schild*, *bakkebord* (n) (*Zie w.*); *fronteau du gaillard d'arriere*, *'t schot van de sluur-plecht*; *fronteau de mire*, *verzicht-top* (by *Konstapels*).

Frontiere, (adj. & subst.) *Aangrenzend*; *grens-plaats*, *grens*.

Frontispice, (f) *Voorgével van een gebouw* (face); *tytel* (m), *hoofd* (n) *van een boek*.

Fronton, (m) *Boog boven een deur*, *of kruisraam* (in *Bouwk.*).

Froqueur, (m) *Verbeteraar der straaten of wegen*.

Frottage, (m) *Het boenen*, *wryven* (n) *wryving* (f).

Frottement, (m) *Wryving*, *schuurring* (f).

Frotter, (v. a.) *Wryven*, *schuuren*, *afwischen*; *besiryken*; *frotter quelqu'un dos & ventre*, *iemand wakker afrosen*; *se frotter* (v. r.) *à quelqu'un*, *zich met iemand in geschil inlaaten*; *ne vous y frottez pas*, *moed'er uniet meede*; *il a été frotté comme il faut*, *hy is ter dorge afgeerst*.

Frotteur, euse (m. & f.) *Wryver*, *boender*; *boenster*, *schoonmaakster*.

Frottoir, (m) *Wryfdoek*, *wryf-lap*, *borstel* enz. *alles waar-mee men iets afwryft of afboend*.

Frotton, (m) *Kaartenmakers bal* om 't *popier* op 't *modél* mee te *siryken*.

Frouer, (v. n.) *Met de lok-syp lokken* (by *Vogelaars*).

FRU. FUG.

Fruëfiant, ante (adj.) *Vrugtdraagende.*

Fruëfier, (v. n.) *Vragt voortbrengen, of, draagen.*

Fruëuefement, (adv.) *Met zégen, of, nut.*

Fraëueux, eufe (adj.) *Vrugtbaar, voordeelig.*

Frugal, ale (adj.) *Spaarzaam, zuinig, maatig; un repas frugal, eene sobere maaltijd.*

Frugalement, (adv.) *Spaarzaamlyk, zuiniglyk; soberlyk.*

Frugalité, (f) *Spaarzaamheid, zuinigheid, soberheid, matigheid.*

Fruit, (m) *Vruzt, fruit (f), ooft (n); item nut, voordeel (n); fervir le fruit, het nógerecht (dessert) opdischen, opzetten, fruit à pepin, vrugt met een kern; fruit en grape, vrugt, die tros wyze groeit; cela ne fait aucun fruit, dat doet geen nut.*

Fruitage, (m) *Fruit-werk (n), alderhande ooft.*

Fruité, ée (adj.) *Met vrugten (in Wapenk.)*

Fruiterie, (f) *Fruit-kamer (f) of appel-kelder (m).*

Fruitier, (adj.); *Arbre fruitier, vrugtdraagende boom.*

Fruitier, (m) *Ooft-hof, boomgaard.*

Fruitier, iere (m. & f.) *Fruit-verkooper, fruit-verkoopster.*

Fruition, (f) *Genot, gebruik (n); avoir fruition de quelque chose, genot van iets hebben.*

Fruifquin, (m) *Vermogen, bezit (n) (gem-w).*

Fruife, (adj.); *Medaille frufe, oule of versleeten denkpenning.*

Fruitratoire, (adj.) *Kragteloos, nutteloos, veydelend.*

Fruitratoire, (m) *Wyn met zuiker en muscaat.*

Fruitrer, (v. a.) *Misleiden, te loor, of, te leur stellen, veydelen; frustrer l'attente de quelcun, iemands verwagting veydelen, te loor stellen; frustrer quelcun de son espérance, iemand in zyne hoop veydelen.*

Fugitif, ive (adj.) *Vlugtig, op de vlugt, weg gelooopen, ame fugitive, Ziel die haast verhuist; l'onde fugitive, de vlietende golf (by poëten);*

FUG. FUL. FUL. &c. 343

pièces fugitives, kleine omzwervende, of, versprooide schriften, un fugitif, une fugitive, een vlugteling, een die op de vlugt, weggelooopen of ontsnapt is.

Fugue, (f) *Een fuug, in de zangkunst wanneer de stemmen elkander volgen.*

Fuiant, fuiard. (Zie fuyant &c.)

Fuie, (f) *Een soort van klein duiwen slag.*

Fuir, (v. n. & a.) *Vlugten, vlieden, ontloopen, ontwyken; schuwven, myden, vermyden; uitsfel of uitvlugten zoeken (in rechten); le tems fuir, de tyd gaat heen; fuir quelcun; le mal, iemand; het quaad schuwven of vermyden.*

Fuite, (f) *De vlugt, ontlieding, weglouping; schuwwing, item uitvlugt; (defuite) (in Rechten); mettre en fuite, op de vlugt dryven of slaan.*

Fuligineux, euse (adj.) *Roetlützig, rookerig, zwartlützig; vapeur fuligineuse, roetlützige damp.*

Fulmivant, ante (adj.) *Scheldend; uitvarend, bulderend; prédicateur fulmivant, een straffe prédiker; or fulmivant, slag-goud, klappend-goud dat in sterk water ontbonden is.*

Fulmination, (f) *Afbranding, klapping, slaan (in Chym.) item uitblixeming des Pauffelyken Kerken-bans.*

Fulminer, (v. a. & n.) *Vloeken, fchelden, raazen; item den vloek der Kerk uitdonderen, uitspreken; fulminer contre son valet, tegen zynen knecht geweldig uitvaaren.*

Fumage, (m) *Haart-steek-geld of fchatting.*

Fumant, ante (adj.) *Rookend; tison fumant, een rookend brand-hout; fumant de colére, van gramschap schuimbekkende.*

Fumée, (f) *Rook; damp; il est encore rempli des fumées du vin, hy is van zynen roes nog niet hersteld; vendeur de fumées, een rook of wind verkooper.*

Fumées, (f. plur.) *(Jagers w.) Drek, mist der Hertzen, Dassen enz.*

Fumer, ou, engraisser (v. a.) *ene terre, un clamps, een Land of Akker missen, met mist besprooyen; fumer, (v. n. & a.) rooken, dampen; l'en-*

344 FUM. FUN. FUR.

cens fume, de wierook rookt of geeft rook van zich; fumer des langues de boeufs, ofse tongen rooken; fumer du tabac, tabak rooken; fumer de col- lère, van toorn of gramschap schuim- tekken.

Fumet, (m) Lieflyke lucht, reuk van spys of drank (f).

Fumeterre, (f) Duive-kervel (ze- kere plant).

Fumeur, (m) Een Rooker, tabaks- rooker.

Fumeux, euse (adj.) Damp ver- wekkend; vin fumeux, dampige, zwaare, of, boofstige wyn; homme fumeux, ofloopend Mensch.

Fumier, (m) Mijst; misshoop; re- garder le monde comme du fumier, de Waereld als drek achten.

Fumigation, (f) Berooking met iets (in Geneesk.).

Fumiger, (v. a.) Berookten, met rook bereiden (in Chym.).

Funambule, (m. & f.) Een Koor- de-danser-, danstier.

Funebre, (adj.) Oraison funebre, Lyk-reden; pompe funebre, lyk-staatse.

Funer (v. a.) un vaisseau, een Schip betakelen, met want en touw- werk voorzien.

Funeraïlles, (f. plur.) Lyk-staatse, uirvaart, begraaffenis.

Funéraire, (adj.) Frais funérai- res, begraaffenis-kosten.

Funer, (f) Huifster, wenster (eertyds by de begraaffenisfen der Ro- meinen).

Funeste, (adj.) Ongelukkig, ramp- zalig, rampspoedig, droevig, naar, jammerlyk; chose, mort funeste, ongelukkige zaak, droevige dood.

Funestement, (adv.) Rampzalig- lyk, elendiglyk.

Fungus, (m) (Lat. w.) Zwamg- sig gewas (n) (in Heelk.).

Funin, (m) Scheeps-touw-werk, want (n).

For, (adv.) (in Rechten) Na maten dat, (à mesure que).

Furet, (m) Een fres (n) (zeker klein dier gebruikt op de Konynen jagt) item een nieuwsgierige snuffelaar, die het naadje van de kous wil weten of hebben.

FUR. FUS.

Fureter, (v. a.) Met de fret jaa- gen, item alles doorzoeken, doorsnuffe- len.

Fureteur, (m) Een snuffelaar, door- zoeker.

Fureur, (f) Woede, razerny, dol- heid, krankzinnigheid; bruifching der Zee; drift, hitte, iever; poëtische in- val, verrukking.

Furibond, onde (adj. & subst.) Dol, razende; een woedend of uitzin- nig Mensch; un air furibond, een grimmig gelaat.

Furie, (f) Woede, dolheid, uit- zinnigheid, razernye, verwoedheid, onfhuimigheid; furie du combat, bé- vigheid des frysds; une furie, een quaad wyf, eene belleveeg.

Furies, (f. plur.) De hel'che ra- zernyn, furien (by de Heidenen).

Furieusement, (adv.) Geweldig- lyk, vreeffelyk, uittermaaten, ysfelyk.

Furieux, euse (adj. & subst.) Ver- woed, razende, woedend, dol, fel, ge- weldig, ysfelyk; een uitzinnig of dol Mensch; une furieuse depense, eene onmaatige verquisting; une furieuse tempête, een ysfelyke storm.

Furin, (m); Méner un vaisseau en furin, een Schip in de ruime Zee brengen, uitloofen.

Furinales, (f. plur.) Het feest der dief Godinnen (by de Romeinen).

Furine ou laverne, (t) Godinne der dieven (by de Rom.).

Furelles, (f. plur.) Vuurige dam- pen op Zee.

Furtif, ive (adj.) Heimelyk, steels- wyze.

Furtivement, (adv.) Diefagtig, ter fmuig, heimelyker wyze.

Fusain ou fusin, (m) Papen-bout (zekere heester).

Fusarole, (f) Een vercierde ring om het hoofd eener zuil (in Bouwk.).

Fuséau, (m) Een klos (m), bobyn, of, spil om iets om, of, op te winden; spil van een Molen (f); kant-klosje (n); lantaarn-flok (m); fuseaux de Cabe- stan, boomen, fpeeken, klampen eener Scheeps-spil; des jambes de fuseaux, dunne of spille beenen.

Fusée, (f) Een klos vol; divider la fusée, den klos afbaspelen; ma fu-
lée

FUS. FUT.

fée est achevée, myn levensdraad is ten einde; fusée, een vuurpyl; fusée de montre, spil van een zak horlogie; fusée de vindas ou de castan volant, slat of haspel van de kaap-slaander (Scheeps w.); fusée de tourne broche, spil van een braadspit; il porte d'argent à cinq fusées de gueules, hy voerd 5 roode spillen op een zilver veld (in Wapenk.).

Fusée, (adj.); De la chaux fusée, geleschte kalk.

Fuselé, ée (adj.) Met spillen voorzien (in Wapenk.).

Fuserolle, (f) Een yzere klos (m) (by Weevers).

Fusible, (adj.) Smelbaar, giethaar, dat gegooten kan worden.

Fusil, (m) (lees fusi) Een snaphaan (m), vuur-roer, roer; vuur-staal; vuurslag, staal om messen op te slypen; slat van een snaphaan (n); pierre à fusil, een vuur-steen.

Fusilier, (m) Soldaat die een' snaphaan voerd, een fusilier.

Fusiller, (v. a.) Met een roer dood-schieten, item een mes op een staal slypen.

Fusin. (Zie Fusain).

Fusion, (f) Smelting, gieting.

Fust. (Zie fût).

Faste, (f) Een Jagt-schip met zeilen en riemen voorzien.

Fusté. (Zie Fûté).

Fustigation, (f) Geëffeling, kastyding met roeden.

Fustiger, (v. a.) Geëffelen, met roeden kastyden; ce criminel a été fustigé, die misdadiger is geëëffeld geworden.

Fût, (m) De laade (f) of het houtwerk van een roer (n); schaft, stok van een bellebaard, styl eener zuil of pylaar (m); 't houtwerk van een' schaaft; in 't algemeen 't hout, 't handvat van eenig werk of speeltuig (n); vin qui sent le fût, wyn die na 't hout smaakt.

Futaie, (f); Bois, ou, forêt de haute futaie, een Bosch met hoogstammi-ge boomen.

Futaille, (f) Een lédig vat, lédig vaatwerk (n), lédige fust (f).

Futaille, (f) Vat-hout (n).

FUT. FUY. G. GAB. 345

Futaine, (f) Bontazyne, d. met (zekere stoffe).

Futainier, (m) Weever daar van.

Futé, ée (adj.) Met een stok of steel (in Wapenk.).

Futé, ée (adj.) (gem. w.) Listig, (Zie rufé).

Futée, (f) Zekere compositie van hars om spleeten, reeten, of, gaten in hout mee te stoppen.

Futile, (adj.) Beuzelagtig, onnut, vangeene waarde, raisonnement futile, Kinderagtige reeneering.

Futilité, (f) Kinderagtigheid, beuzelagtigheid, geringe beduidenis.

Futur, ure (adj.) Toekomende, toekomstig; la vie future, het toekomstige leven; futur Epoux, future Epouse, toekomstende Eeigenoot, Echigenoot, votre futur, votre future, uw' aanstaande Lief, of, Liefste.

Futur, (m) De toekomstige tyd (in spraakk.).

Fuyant, ante (adj. & subst.) Vlugtende; een vlugtende (meest 't zamen-gefeld gebr.), als: faux-fuyant, eene kaale uitvlugt.

Fuyard, arde (adj.) Een vlugteling, een die weg loopt; pourfuivre les fuyards, de vlugtende najaagen, vervolgen.

*****

G.

G. (m) G. (f) de 7de Letter van 't Alphabet of A. B. C. word voor een e en een i byna als sch uitgesproken; by voorb. germe, gibier, lees bynascherm; schibié, of, sjerme, sjiibié, maar voor a, o en u, of, een medeklinker, heeft ze de klank van half k en half g als: gagner, lees ganjé. Gaban, (m) (oud w.) Régén of reis-mantel.

Gabare, (f) Platte schuit, praam, ligter; modder-schuit.

Gabarié, (m) Schipper, bevrachter, of lossen daar van.

Gabarit, ou, gabari, (m) Mal (f), modél (n), spanst, scheefstrook (f) om een Schip na te bouwen, item een spanst-hout.

bout (n) van een *Schip*; vaisseau de bon gabarit, een *Schip* van een goed *beloop*.

Gabatine, (f) Donner de la gabatine à quelcun, ou lui en faire accroire, iemand met mooie praatjes of iedele hoop om den tuin leiden, bedriegen.

Gabelage, (m) De tyd wanneer men het zout, om te droogen, op zolder legt.

Gabeler, (v. a.) Het zout op zolder leggen, om te droogen.

Gabeleur, (m) Bediende die op het smokkelen van het zout agt geeft.

Gabelle, (f) Zout-pagt in Frankryk; item 't zout-huis, plaats daar 's Konings zout verkogt word.

Gabeller &c. (Zie *Gabeler*).

Gaber, se *gaber* (v. r.) de quelcun, met iemand spotten, de gek scheeren (oud w.)

Gabet, (m) (Zie *Girouette*).

Gabie, (f) De mars van een *Schip* (beter hune).

Gabier, (m) Uitsyker op de mars.

Gabion, (m) Eenschans-korf, welke men met aarde vult en tot eene borstweering versprekt.

Gabionnade, (f) Bedekking daar meede.

Gabionner, (v. a.) Met schans-korven bedekken.

Gabords, (m. plur.) Kiel-gangen, gaarborden, planken buiten aan een *Schip*.

Gaburons, (m. pl.) Wangen, klampen aan een mast. (Zie *jumelles*).

Gache, (f) Plaat of kram daar de tong van het slot inschiet; haak of hruvast aan een goot; klouw of schop, daar kalk mee beslaagen word.

Gacher, (v. a.) Kalk beslaan; linnen spelen.

Gachette, (f) Kleine deur-plaat, of, kram.

Gacheur, (m) Een die zyne waar voor een geringe prys, of, onder de markt verkoopt, een kladder.

Gacheux, euse (adj.) Slykerig, slobberig.

Gachis, (m) Slobbering, plas van gestort water euz. item kalk of leem water.

Gadelle, (f) *Aalbs*, aalbezië.

Gadellier, (m) *Aalbeziën-boom*.

Gadouard, (m) (*Schimp w.*) Een nagtwerker, stille veeger, secreet ruimer (beter vuidangear).

Gadoue, (f) Drek, sront, derrie.

Gaffe, (f) Een haak, boots shaak (m).

Gaffer, (v. a.) Met een boots-haak vast houden.

Gage, (m) *Pand*, onderpand (n), verzekering, item bezolding (f), loon (n), wedde, huur (f), huurloon (n); (in deezen laatste zin word het meest in 't meerv. gebr.) *caffer aux gages*, van de bediening afzetten; *préter sur gage*, op pand leenen; *gage mort*, ou, *mort gage*, pand geen daar intrest van betaald word; *gage vif*, pand waar van de schuldenaar den intrest trekt (in rechten); *gage d'amour*, pand der minne.

Gager, (v. a.) *Bezolding*, loon, een jaar wedde geeven; wedden, een wedding of een wedspel aangaan; goederen verpanden; verzekering geeven; den getuigen een borte opleggen als zy niet voor 't recht verschyren.

Gagerie, (f) *Verpanding*.

Gageur, euse (m. & f.) *Wedder*; *wedster*.

Gageure, (f) (lees *Gajure*) *Wedding* (f) *wedspel* (n).

Gagier, (m) *Kosser* op een *Dorp*.

Gagiste, (m) *Oppasser* in eene comédie.

Gagnable, (adj.) *Winbaar*, dat men gewinnen, bekomen, of, krygen kan.

Gagnage, (m) *Beploegd land*, *koren-land*, daar 't vee gaat weiden (n).

Gagnages, (m. pl.) *Vrugten* van bebouwd land.

Gagnant, ante (adj. & f.) *Winnend*; *winner*; *winsler*.

Gagné, ée (adj.) *Gewonnen* enz. (Zie *gagner*).

Gagne-denier, (m) *Dag-looner*, draager, kruijer (f).

Gagne-pain, (m) *Handteering*, *kostwinning*, *broodwinning*, al het geene waar mee men de kost wint.

Gagne-petit, (m) Een schaeren-sypper; on dit aussi, *sieep schaeren* en mes. *Gagner*,

Gagner, (v. a.) *Winnen, voordeel doen, verdienen enz.*; *gagner sa vie*, zyn brood winnen; *gagner une bataille*, eenen veldslag winnen; *gagner une maladie*, un rhume, eene ziekte, eene verkoudheid krygen, bekomen; *gagner les devants*, iemand voor-by gaan of reizen; *gagner un vaisseau à la rade*, een Schip met zwemmen by-baalen; *gagner du temps*, tyd winnen, uitsiel bekomen; *gagner le vent*, au vent, ou, le dessus du vent, boven den wind komen, de loef afwinnen (*Zee-mans w.*); *gagner chemin*, weg spoorde, vorderen; *gagner au pied*, les champs, la colline, la guerite, le haut, wegloopen, zich wez pakken; le feu avoit gagné le haut des tours, het vuur was toe boven aan de torens gekomen; *gagner quelque mal*, zich eenige quaal of ongemak op den hals baalen; *gagner quelqu'un par des présents*, iemand door geschenken overbaalen; *donner gagné*, gewonnen geeven; *gagner quelqu'un de la main*, iemand in woorkoop zyn; *gagner bien son aveine*, zyne haver, (dat is) zyne kost of het geen men wint wel verdienen; *se gagner* (v. r.) als: la peste se gagne, de pest is aansleekend.

Gagnerie ou gaignerie, (f) *Kleine boeren bogaard* (m), omheind stuk land tot het teelen van ooft- vrugten (n).

Gagneur, euse (m. & f.) *Winner*; *winsler* (word nooit alleen gebruikt).

Gagni, (f) *Een vrolyke vette poezel of kleun van een Vrouwenpersoon.* (Zie dondon).

Gai, gaie (adj.) *Vrolyk, lustig, blygeestig*; *humeur gaie*, vrolyke imborst; *chambre gaie*, luchtige kamer; *couleur gaie*, eene blyde, vive kleur.

Gaiement, (adv.) *Blymoediglyk*, op eene vrolyke wyze.

Gaieté, (f) *Vrolykheid, blymoedigheid*; *luchtigheid*; de gaieté de cœur, met een vrolyk gemoed; item met opzet, met koele zinnen.

Gaillard, arde (adj.) *Lustig, vrolyk, kortswylig, snaakerig*; un coup

gaillard, een dappere daad; vent gaillard, een frische wind.

Gaillard, arde (m. & f.) *Een vrolyken troef, baas, snaak*; een vrolyk meisje of vrouwenpersoon.

Gaillard (m) d'avant, voorplegt (f), bak (m), voorkasteel (n); gaillard d'arriere, achter-Kasteel, stuur-plegt, schans (van een Schip).

Gaillarde, (f) *Druk-letter, tuschen klein romein en kleine text, genaamd corpus cursyf of galjaard.*

Gaillardelettes (f. pl.) ou galans, vlaggen van de fokke- en bezaanmast.

Gaillardement, (adv.) *Vrolyklyk, luchtiglyk, cryelyk.*

Gaillardet, (m) (petite girouette) *Splits-vlucht op een Schip.*

Gaillardise, (f) *Lustigheid, kortswyligheid*, item al te vryfellige boertery, snaakery.

Gain, (m) *Winst* (f), voordeel, nut (n); avoir gain de cause, de zaak of het procès winnen; gain de survie, een uiterste wille over en weér, voor de langstlevende.

Gainé, (f) *Eene scheede, messescheb*; band daar de vlagge-slokken, enz. ingezet worden.

Gainier, (m) *Een scheb- of Kokermaaker.*

Gal, (m) *Voordeel* (in een Kinderspel), item *figuurl.* avoir le gal, iets voor uit of boven andere hebben.

Galactophage, (m) *Een die van melk leeft.*

Galactopote, (m) *Een melk-drinker.*

Galamment, (adv.) *Hoflyk, aartiglyk, hupschelyk, hupsch, cierlyk, netelyk.*

Galans. (Zie Gaillardelettes).

Galant, ante (adj.) *Hoflyk, gemanierd, beschaafd*, item *cierlyk, fraai hupsch*, un galant homme, een wellevend, braaf of wel gewanierd man; un homme galant, een die zig by de sexe zoekt aangenaam te maaken; discours galant, eens cierlyke redenvoering; vers galants, minnedichten; lettres galantes, minnebrieven.

Galant, (m) *Minnaar, cryer item boel,*

boel, boeleerder; un verd galant, een jonge frisse vryer.

Galanterie, (f) Geïmanierdheid, hoflykheid, aartigheid; minnebandel, minnary, minnepraatje; item ongeoorloofde minnaary, boefchap, boeleering; item vereering, geschenk aan eene Juffer.

Galantiser, (v. a.) (oud w.) De Juffers op-passen, (beter); faire le galant auprès des Dames, ou faire fa cour aux Dames.

Galaxie, (f) (grieksch w.) De melkweg (in Sterrek.) (m).

Galaubans. (Zie Galebans).

Galbanon, (m) Een soort van gom; donner du galbanon, (sp. w.) veel belooven en weinig geeven.

Galbe, (m) Ronding der bladeren aan den knoop eener zuil (f), (in Bouwk.).

Gale, (f) Schurft (n), krauwragie (f), item de worm (m) (zekere ziekte der honden).

Gale. (Zie Galle).

Galéace ou galéasse, (f) Groote Venetiaansche galei.

Galebans, (m. pl.) Perdoens. (zekere touwen die de mast-stengen vast houden).

Galée, (f) Galei (zekere plank der Letter-zetters, om de letters, als ze vol zyn, op weg te zetten).

Galefretier, (m) Een schobbejak, deugniet, schurk, fielt, landlooper.

Galer, (v. a.) Krabben, krouwen schrobben.

Galère, (f) Eene Galei, roei-schip; item een lyst- of ry-schaaf, groote roffel (by Timmerl.); vogue la galère (spr. w.), het gaat 'er op los, daar koopte van wat wil; galère capitaineffe, Hoofd-galei.

Galerie, (f) Wandel-plaats (m), gang, gaandery, galdery, overdekte gang eener vesting, in een huis, of lust-hof; item galdery op een Schip (f).

Galérien, (m) Een Galei-staaf of-boef.

Galerie, (f) Noor-J-weste-wind, (beter Nord-ouest).

Galet, (m) Gladde kei-steen; item jouer au galet, op de schuif-tafel spelen.

Galetas, (m) De vliering, van een huis (f).

Galette, (f) Zeker breed en dun koekje (n); Scheeps twee-bak (f).

Galeux, euse (adj. & f.) Schurftig; een die met schurft bezet is, of een boon die de kanker heeft; une brebis galeuse gâte tout le troupeau, één schurftig Schaap, bederft de gamsche kudde; (dat is) één deugniet kan veele verleiden.

Galimafrée, (f) Gesloofd Vleesch met péper-saus; item eene verwarde reden.

Galimatias, (m) Eene verwarde taal (f) of gesprek, een mengel-moes, zonder zin of flot (n).

Galion, (m) Een galjoen-schip, galjoen (n).

Galionistes, (m. pl.) Spaansche handelaars op America.

Galiote, (f) Kleine galei; galjoet.

Galipot, (m) Grynen-barst (f).

Galle, (f) Gal-voet.

Gallican, ane (adj.); L'Eglise gallicane, de Kerk van Frankryk, of de Gallicaansche Kerk.

Gallicisme, (m) Fransche spreekwyze (f).

Galoche, (f) Een overschoen, om de andere schoon te houden, houte klomp; item platte Scheeps-blok (m), gat in een luik om 't kabel door te schieten (n).

Galon, (m) Belegfel, boordfel, lint, passament, galon (n); item een' ronde specery- of kruid-does.

Galonner, (v. a.) Met passament beleggen.

Galop, (m) De ren, loop, galop van een paerd; aller au grand galop à l'hôpital, hals over kop in zyn verderf, tot zyn ondergang loopen.

Galopade, (f) Galopeering, renning.

Galoper, (v. n. & a.) Rennen; galoper un cheval, een paerd galoperen.

Galopin, (m) Koks-maat, of jonge in de Koningl. Keuken.

Galopin, (m) (gem. w.) Een mutsje Wyn, dat men 's morgens aan de school-jongens geeft.

GAL. GAM. GAN.

Galvardine, (f) Een boeren Kiel, regen-rok (m).

Galvauder, (v. a.) (gem. w.) Iemand vervolgen, mishandelen, uitschelden.

Gamaches, (f. pl.) Slik-kouffen, flop-kouffen.

Gambade, (f) Huppeling (f), lugte sprong (m); spotterny.

Gambader, (v. n.) Huppelen, springen op ééne voet.

Gambage, (m) Zekere mout-last der bier Brouwers (f).

Gambe (f); Viole de gambe, knieviool of veel.

Gambes de hune, sprec-touwen; mars-puttings, aan de stengen (Scheeps w.).

Gambeson, (m) Een Pantzier, wantuis (n) (eertyds gebr.).

Gambiller, (v. n.) Slingeren met de beenen.

Gamelle, (f) Houde bak of nap, om uit te eeten, voor matroozen (n).

Gamme, (f) Sleutel der Zangkorst (m); il lui a bien chanté sa gamme, hy heeft hem schoon zyne lesse opgezegt, wakker doorgenoomen (spr. w.); être hors de sa gamme, être desorienté, perdre la tramontane, buiten westeren, of het spoor bysler zyn, het boekje quyt raaken (spr. w.); c'est du latin qui passe votre gamme, dat gaat uw verstand te boven (spr. w.).

Gamologie, (f) Redenvoering over 't Huwelyk.

Ganache, (f) Het achterste der Kinnebakken van een paerd.

Gance. (Zie Ganse).

Ganche, (f) Zeker galei-haak, om de hut regt te houden.

Ganche, (f) Wip-straffe, by de turken, waar by de misdadiger opgetrokken, en schielyk neêr gelaten worden, aan eenen haak blyft hangen.

Gangréne, (f) 't Koud-vuur, verderf in 't vleesch (n); (figuurl.) onlust (f), ineetent quaad (n).

Se Gangréner, (v. r.) In-eeten, w. o-eeten, verrotten, verslerven.

Gangreneux, euse (adj.) Een die het koud-vuur heeft.

Ganif. (Zie Canif).

GAN. GAR. 349

Gano, (adv.) Woord in 't omberspel, waar by men te kennen geeft, den Koning te hebben van de kleur, die uitgespeeld word.

Ganse, (f) Eene lits, (dienende in plaats van een knoop-gat).

Gant, (m) Een hand-schoen; il est souple comme un gant, hy is zoo gedwée als een hand-schoen; il en a eu les gants, hy heeft haar maagt gevonden, of hy is den eersten uitwinder geweest van iets (spr. w.); elle a perdu les gants, zy is haar maagdom quyt.

Ganté, ée (adj.) Geband-schoend.

Gantelet, (m) Tzere band-schoen; schoenmakers bande-leër.

Ganter (v. a.) quelcun, iemand hand-schoenen aantrekken; se ganter (v. r.) zyne hand-schoenen aantrekken.

Ganterie, (f) Hand-schoen-maakery, of, kraam.

Gantier, iere (m. & f.) Hand-schoen-maaker, -maakster; - of verkoo-per - verkoopster.

Ganymede, (m) Een schand-jongen die zich tot vuile ontugt laat misbruiken, (Zie Bardache).

Garance, (f) Meê, meê-krap, krap.

Garancer, (v. a.) Met krap verwen, krap-rood maaken.

Garanciere, (f) Meê-krap-akker (m).

Garant (m) ou caution, pleige, repondant, Borge, waar-borge, verzekeraar, een die ergens voor instaat; j'en suis garant, ou j'en reponds, ik staad 'er voor in, ik blyf 'er borg voor; garant, onderhouder aan een takel (Scheeps w.).

Garantie, (f) Vry-waaring, borgschap, verantwoording, guarandee-ning.

Garantir, (v. a.) Vry-waaren, voor iets instaan, goedspreken, guarandeeën, iets verzekeren goed te zyn; je vous le garantistel, ik staad 'er u voor in als zoodanig te zyn; garantir quelque marchandise, voor de deugd van eenige waare instaan; garantir une province du pillage, een land voor plundering bewaaren, trybouden, dekken; se garantir (v. r.) du

du froid, zich tegen de koude beschutten, dekken.

Garbe, (f) (oud boert. w.) Gestalte (f), gelaat (n).

Garbin, (m) Zuid-weste-wind (f), (in de middellandsche Zee, voor sud-oest).

Garbon, (m) De haan van een Parrys (by Valken.).

Garçailleur, (v. n.) In slegre huiszen, in mot-huizen, by de boeren loopen, hoersjaagen.

Garce, (f) Eene ligte-kooi, boer, stol.

Garcettes, (f. pl.) Seizingen; schiemans gauren; raabanden (Scheeps w.).

Garçon, (m) Een jongen, jonge kaerel, jongman, vryer; un vieux garçon, een oude vryer; il est mort garçon, hy is vryer, of, jongman, of, ongehuwd gestorven; garçon de métier, ambagts-gezel, of, knecht, un bon garçon, een brave kaerel; item een lustige broer; garçon de boutique, de comptoir, een winkel-, kamoor-knecht; garçon de bord, groottescheeps jongen; garçon de la chambre, kamer-lakkei; faire le mauvais garçon, den bras speelen.

Garçonnet, (m) (boert. w.) Klein jongetje, klein knaapje, een dreumisje (n).

Garçonniere, (f) Een loopster, mángek vrouw-mensch.

Garde, (f) De wagt; bewaaring, hoede; zieken oppaster; baker, kraambewaarster, baker-moer; monter la garde, op de wagt trekken; descendre la garde, van de wagt koomen; relever la garde, de wagt aflossen; corps de garde, het wagt-huis; garde, oppassing, opwagting, by eenig Vorst; donner en garde, in bewaaring geeven; chien de bonne garde, een goed huis-hond; garde d'une épée, het gevecht van een dégen; se mettre en garde, zich schrap zesten (in de Schermfch.); fruit de garde, vrugt die men bewaaren, of die duurren kan; poire de garde, een winterpeer; gardes d'une serrure, dat gedeelte van een slot, daar de regte sleutel in draaid; allez vous en à la

garde de Dieu, gaat in Gods naam, of in vrede.

Garde, (een woord zonder geslacht of buiging) zorg, oplettendheid; prenez garde, draagt zorg, pas op, se donner de garde qu'une chose ne se fasse, zorg draagen, dat eene zaak niet geschiede; se donner de garde de quelcun, onttrent iemand op zyn goede zyn; prendre garde à quelque chose, op iets acht geeven; il m'offensa sans y prendre garde, hy belédigde my zonder het te weten; n'avoir garde de &c., zorg draagen niet te enz.; je n'ai garde de faire cela, ik zal wel zorg draagen van dat te doen; je n'ai garde d'y aller, ou, je ne ferai pas si sot d'y aller, ik zal zoo zot niet weezen van daar te gaan; il n'a garde d'être aussi savant, que. . ., het scheeld veel dat by zoo geleerd zou zyn, ais. . . .

Garde, (m) Bewaarder, wachter, lyf-wagt, garde, trauwant; garde de bois, Bosch-wachter; garde de port, Haven-meester.

Gardé, ée (adj.) Bewaard. (Zie Garder).

Garde-bonnet, (m) Overtrekfel van een Kap of Muts (n).

Garde-bourgeoise, (f) Zeker voorrecht der Parysche burgers.

Garde-boutique, (m) Winkel-bewaarder, waar die geen afstrek heeft.

Garde-chasse, (m) Opziender der Jagt.

Garde-des-sceaux, (m) Zegel-bewaarder.

Garde-du-corps, (m) Een Lyf-trauwant; item een mat van rouw op Zee, om de mariniers te dekken.

Garde-côte, (m) Een Kust-bewaarder, uitlegger (Zee w.).

Garde-feu, (m) Tzer-bekje rondom den haart, ter beschutting voor kleine Kinderen (n).

Garde-forêt, (m) Een Hout-vester.

Garde-fou, (m) Leuning, balie aan Bruggen of Kaden, om den val te beletten (f).

Garde-françoise, (m) De fransche Lyf-wagt, of, Gardes.

Garde-magazin, (m) Kampanje-meets-

meester; tuig-meester, commier-stapelier.

Garde-manches, (m. pl.) Overmouwen.

Garde-manger, (m) Eetens-kas of spinde (f) provisie-kamerij (n).

Garde-marine, (m) Verzorger, of Commies der Krygs-scheepen.

Garde-marteau, (m) Bediende die in de Koninglyke boschen het brandhout aanwylt.

Garde-meuble, (m) Plaats waar in de Huisraad opgeslooten, en bewaard word; item opzichter over den Huisraad eenes Vorsten enz.

Garde-nape, (f) Een tafel-ring (m).

Garde-noble, (f) Voogdyschap over adelyke Kinderen.

Garde-note, (m) Een Notaris, of Beampt-schryver.

Garder, (v. a.) Bewaaren, houden, gadeslaan, hoeden enz.; Dieu vous garde, God bewaare u; Dieu vous en garde, God behoede 'er u van; garder son argent, zyn geld bewaaren; garder un troupeau, eene Kudda hoeden, of, weiden; garder sa parole, zyn woord houden; garder les commandements, de geboden onderhouden; garder sa chambre, le lit, zyne Kamer, het Bed houden (wegens onpasfelykheid); garder le silence, stil zwygen; garder un malade, eenen zieken oppassen, bewaaken; garder long-temps une maladie, eene ziekte lang houden; garder un Lavement, een Klisleer by zich houden; en donner à garder à quelqu'un, iemand wat wys maaken, wat op de mouw spelden (spr. w.); je la lui garde bonne, ik zal hem dat wel betaald zetten (spr. w.); se garder (v. r.) zich wagten, hoeden, in acht neemen; item duuren, goed blijven, gardez vous de faire cela, wagt u van dat te doen; gardez vous, ou, ôtez vous de là, gaat uit de weg, maakt ruimte.

Garde-robe, (f) Kleer-kamer, Kleer-kas; overtrek of jurk voor kleine Kinderen; voorschoot, schorrekleet; item secreet, heimelyk gemak; aller à la garde-robe, op het huisje gaan.

Garde-suiffe, (m) Een Zwitsersche Garde.

Garde-vaisselle, (m) Zilver servies bewaarder.

Gardeur, euse (m. & f.) Bewaarder, bewaarster; gardeur de cochons, een varken-dryzer.

Gardien, enne (m. & f.) Bewaarder, beschermmer; overste of Guardiaan in een Klooster; waaker op een Schip; bewaarster; ange gardien, bescherm-engel; gardien du trésor, schat-bewaarder.

Gardiennat, (m) Bediening van den Guardiaan, by de Franciscaner Monnikken (f).

Gardiennerie, (f) Konstabels-kamer (Zie Sainte barbe).

Gardon, (m) Vooren of Voorn, (zekere rivier Visch) (f); sain comme un gardon, zoo gezond als een Visch.

Gare! (interj.) Zie voor uw, maak plaats, of ruime baan; gare l'eau! wagt u voor 't water, dat uit de vengsters gestort word; snapper sans dire gare, met den slag waar-schouwen.

Garenne, (f) Konynen-berg (m) of Bosch (n).

Garennier, (m) Opzichter over een Konynen-woud.

Se Garer, (v. r.) Plaats of ruime baan maaken, zich wagten.

Gargamelle, (f) (gem. w.) Keel, strot, gorgel.

Gargariser, (v. a.) Gorgelen, de mond van binnen spoelen.

Gargarisme, (m) Gorgel-drank.

Gargotage, (m) Slechte of mors-sige bereiding der spyze.

Gargote, (f) Eene gaar-keuken (f), gemeene ordinaris (m).

Gargoter, (v. n.) In eene gaar-keuken eeten.

Gargotier, ere (m. & f.) Gaar-Kok.

Gargouille, (f) Eene groote steene goot, voor zwaare gebouwen.

Gargouillée, (f) Water-val uit zoolanige goot.

Gargouillement, (m) Ruysching, by 't neêrvalen van 't water.

Gargouiller, (v. n.) Morsen, stobbe-

stoberen in 't water (van Kinderen gez.).

Gargouillis, (m) *Ruisching.*

Gargouffe, (f) *Een kardoes, patroon; remplir des gargouffes, kardoezen vullen.*

Gargaassiere, (f) *Eene patroon-tas (f).*

Garieur, (m) (*Zie Pleige, ou caution*).

Gariment, (m) (*Zie Garantie*).

Garites, (f. pl.) *Schampeltoenen, zalingen aan de mars van een Schip.*

Garnement, (m); Méchant garnement, *een deugniet, ligt-mis, loskop, schurk.*

Garni, (m) *Stop-steen; item het stoppen, of, in vullen daar meê (by Metzel.).*

Garni, ie (adj.) *Voorzien, gestof-feerd.*

Garnir, (v. a.) *Van alles voorzien, toerusten, stoffeeren; verciere, oorroijen; garnir des gans, kant of franjes aan hand-schoenen zetten; garnir une boutique, eenen Winkel stoffeeren; garnir un endroit foible, eene zwakke plaats versterken; garnir un Vaisseau, een Schip toesta-kele.*

Garnison, (f) *Bezetting, Krygs-volk van een plaats; plaats daar de-zelve legt; item Stats-dienaars of Btlens, die het goed bewaaren, wan-neer het beslaagen is.*

Garnissur, (m) *Een hoede-kraa-mer, hoede-stoffeerder.*

Garniture, (f) *Stoffeering, al het geene een Kleed verciert; garni-ture de lit, behangsel van een Ledikant; garniture de porcelaine, stel-sel porcelain; garniture de boudoir, beslag van een draag-band.*

Garou, (m) (*Zie Loup-garou*).

Garouage (m); *allereen garouage, In slechte huizen, kroegen, of bordeelen lopen.*

Garrot, (m) *De schoft van een paard; item knuppel, pak-stok.*

Garroter, (v. a.) *Kneevelen, bin-den, vastmaaken; (van gewaagenen of pakken gezegd).*

Gasconisme, (m) *Gasconsche spreek-wyze (f).*

Gasconnade, (f) *Opsnydery, sny-kery, zwettery.*

Gasconner, (v. n.) *Wakker op-snyden, liegen.*

Gaspillage, (m) *Ongeregeldheid (f).*

Gaspiller, (v. a.) *Opmaaken, on-nuttelyk verteeren, verkwisten; il a gaspillé tout son bien, hy heeft al zyn goed opgemaakt.*

Gaspilleur, (m) *Een verspilder.*

Gastadour, (m) *Graaver, Schans-graaver.*

Gastriloque, (adj.) *Een die uit den buik spreekt.*

Gastrolâtre, (m) *Buik-dienaar, die den buik tot zyn God maakt.*

Gastrotomie, (f) *De Keizersnede.*

Gâteau, (m) *Een Koek (m); stuk wasch vol honing (n); item beeld-houwers leem, waar in iets, om af te gieten, gegooten word (f); trou-ver la fève au gâteau, vinden wat men zoekt; avoir part au gâteau, ergens portie van hebben.*

Gâte-ménage, (m) *Verstoorder des huisgezins.*

Gâte-métier, (m) *Een Kladder, die zyn waaren te goed koop geeft; item een knoetjer, broddelaar.*

Gater, (v. a.) *Bederven, brodden, belmetten, bezoedelen; gâter un ha-bit, een Kleed bederven, of bevlak-ken; gâter les affaires, de zaken verbrodden, bederven; gâter le mé-tier, Kladden, te goed Koop geeven; se gâter (v. r.) zich bederven; bedorven worden.*

Gateur (m) *de papier, papier ver-morsfer.*

Gatine, (f) *Onbebouwd land.*

Gatte, (f) *Pis-bak, water-bak op een Schip (m).*

Gavache, (m) *Lompe vlégel, bloo-daard.*

Gauche, (adj.) *Linker, slinker, slinks, krom; main gauche, de linker- of slinkerhand; l'aile gauche d'une armée, de linker-vleugel van een lé-ger; une règle gauche, een kromme régel; un esprit gauche, een bedor-ven verstand.*

Gauche, (f) *De linkrhand (voor main gauche); il y avoit un mu-rais sur la gauche, daar was een moe-*

GAU.

moerds op de linker band; à gauche, (adv.) ter linker hand; tourner à gauche, ter linker hand draaijen; prendre une chose à gauche, iets verkeerd opvatten; prendre à droit & à gauche, overal leenen, borgen.

Gaucher, ere (adj. & subst.) Slinks, links; een linksche.

Gauchir, (v. n.) Niet oprechtelyk, of voor de vuist handelen; gauchir aux difficultés, de zwaarigbeeden ontwyken, ontgaan; gauchir dans une affaire, omwegen in een zaak zoeken, geen streek houden.

Gauchissement, (m) Uitwylg, wyffeling, uitwyking (f).

Gaude, (f) Wouw (f) (zekere plant om geel te verwen).

Gaudéamus, (Lat. w.) (m); Faire gaudéamus, zig veruolijken (boert. w.).

Gauder, (v. r.) Met wouw geel verwen.

Gauderonner (v. a.) des manchettes, mouwtjes plooyen.

Gaufre, (f) Wafel; honing-raat (f), item het wateren van eene stoffe met heete yzers (n).

Gaufrier, (v. a.) Stoffen wateren, met heete yzers figuren op stoffen drukken.

Gaufreur, (m) Drukker daar van.

Gaufrier, (m) Een wafel-zyer (n); Wafel-bakker (m); Wafel-kraam (f).

Gaufrure, (m) Het wateren of drukken van stoffen met heete yzers.

Gavon, (m) Keel, strot (f) (gem. w. Zie Gofier).

Gaviteau, (m) Een Boei (f) (Zee w.).

Gaulade, (f) Slag met een roe, teen of gaarde (m).

Gaule, (f) Roede, teen, gaarde; item een lange stok om vrugten mee af te slaan.

Gauler, (v. a.) De vrugten met stokken van de boomen af slaan.

Gaulette, (f) Roedje, teentje (n).

Gauleur, (m) Een die vrugten af slaat.

Gaulis, (m) Tak die de Jagers met de hand moeten neêr buigen, als zy een Hert door een dicht Bosch na jaagen.

Gaulois, oife (adj.); Mot gaulois, gallisch of oud fransch woord.

GAU. GAY. GAZ. &c. 353

Gavon, (m) Klein Kamertje in de Kajuit van een Schip (n).

Gavotte, (f) Zekere lustige dans (m).

Gaupe, (f) Eene sloeri, morsfig Vrouwenfch (gem. w.).

Gauffer, (v. n.) Se gauffer, (v. r.) iemand bespotten, beschimpen, voor den gek houden; (gem. w.); il fut gauffi de tout le monde, hy wierd van ieder een bespot.

Gaufferie, (f) Spotterny, schimp.

Gauffeur, euse (m. & f.) Schertzer, schimper; spottster.

Gautier, (m); C'est un franc gautier garguille, hy is een regte poezzenmaaker.

Gayac, (m) Pok-hout (n).

Gaze, (f) Gaas (n) (zeer dunne en doorschynende stoffe).

Gazelle, (f) Zekere wilde geit.

Gazer, (v. a.) Met gaas verciere.

Gazetier, (m) Schryver of Drukker der couranten of nieuwspapieren, Courantier.

Gazette, (f) Gedrukte nieuwe tyding, courant; item Nieuwsverteller, snapper; snapper; c'est la gazette du quartier, het is de courant van de buurt.

Gazon, (m) Groene zoode of zob (f).

Gazonnement, (m) Belegging met groene zoden (f).

Gazonner, (v. a.) Met zoden beleggen.

Gazouillement, (m) 't Queelen, quinkeleeren, of zingen der Vogelen, het Vogelgezang; item het geruisch van het loopend water der beeken (n).

Gazouiller, (v. a.) Zingen, quinkeleeren; item queelen, stamelen (van Kinderen gezegd); ruisfchen, vlieten, (als beeken).

Gazouillis. (m) (Zie Gazouillement).

Geai, (m) Een Meerkolf of Kauw (zekere Vogel).

Géant, ante (m. & f.) Reus; reuzin.

Geindre, (v. n.) Heimelyk klaagen, weenen, kermen, zugten.

Geindre, (m) Bakkers Meester-knegt.

Gelé, ée (adj.) Bevrooren, bevroozen, toegevroozen.

354 GEL. GEM. GEN.

Gelée, (f) *De vorst*; gelée blanche, ryp, rym; gelee de cerifes, &c. sjjelei, of schalei van Kersfen enz.

Geler, (v. a.) *Doen vriezen*; bevriezen; la bife gele les vignes, de noorde wind doet de Wyngaarden bevriezen.

Geler, (v. n.) *Vriezen*; il gele toutes les nuits, het vriest alle nachten; il gele à pierre fendre, het vriest dat het klapst.

Se Geler, (v. r.) *Bevriezen*, item stollen, stremmen.

Géline, (f) *(oudw. Zie Poulette)*.

Gélinote, (f) *Een jong, mals en vet hoentje of kiekon* (n); gélinote de bois, een Kor-boen.

Gemeau, elle (m. & f.) *(Zie Jumeau)*; les gémeaux (m. pl.) *de Tweelingen* (een der 12 Hemels-teekenen).

Gémir, (v. n.) *Zuchten*, kreunen, kermen, weeklaagen, treuren; korren.

Gémissant, ante (adj.) *Kreunende*, zuchtede.

Gémissement, (m) *Zuchting*, klaaging, kerming (f).

Génant, ante (adj.) *Pynigend*, kwellend; ongemakkelijk, lastig; knellend; homme, habit génant.

Gencive, (f) *'t Tand-vleesch* (n).

Gendarme, (m) *Een gewapend, of geharnast Ruiters*; item het Krygs-volk, de Soldaaten; cette femme est un vrai gendarme, dat wyf is een regte baanen-veer (spr. w.); gendarmes (plur.), *spraken*, opgaande vonkies; gendarmes d'un diamant, de gruislichtige deelen in een diamant; gendarmes, kaam op bier enz.; gendarmes, kleine vliesjes in het oog.

Se Gendarmes, (v. r.) *Kwaad*, of meijelyk worden.

Gendarmerie, (f) *Al het Paerden-volk van 's Konings huis*.

Gendre, (m) *Behuud-zoon, schoon-zoon*.

Gène, (f) *De Pyrbank*; afsmutting, vermoeijng, pyniging; donner la gène à un criminel, een misdaadiger pynigen; donner la gène à son esprit, zynen geest afsmatten, pynigen.

Géné, ée (adj.) *Gequeld*; gedwongen; être gêné dans ses habits, in zyne kleederen gedrongen zyn; un style gêné, een gedwongene of styve styl.

GEN.

Généalogie, (f) *Geflacht-rekening* (f), *geslachts-boom* (m), *geslacht-register* (n).

Généalogique, (adj.) *Dat tot de geslachts-rekening behoort*; arbre généalogique, *geslacht-boom*.

Généalogiste, (m) *Een geslachts-rekenaar*, een die geslacht-boomen maakt.

Gèner, (v. a.) *Pynigen, plaagen, lastig vallen, vermoijen*; item knellen, nypen; la compagnie me gêne, zyn gezelschap verveeld my; se gêner, (v. r.) *zich bedwingen* enz.

Général, ale (adj.) *Gemeen, algemeen*; les principes généraux d'une science, *de algemeene grondbeginselen eener wetenschap*; une règle générale, *een algemeene regel*; les Etats généraux, *de Staaten Generaal*.

Général, (m) *Opperhoofd van een heir*, *Veld overste*, *Veldmarschalk*, *generaal*; le général, *het meeste deel der Menschheit*.

En général, (adv.) *In 't gemeen, in 't algemeen*.

Généralat, (m) *Veldheerschap, opperhoofdsmanfchap* (n).

Générale, (f) *Gemalinne van eenen Veldheer*; item *algemeene marsch of marsch slag des trommels*.

Généralement, (adv.) *Algemeenelyk, in 't algemeen*.

Généraliser, (v. a.) *Algemeen maken*.

Généralissime, (m) *Opper-veldheer of Krygs-overste*.

Généralité, (f) *Algemeenheid*.

Génératif, ive (adj.); faculté générative, *voortteelende kragt*.

Génération, (f) *Voortbrenging, teeling, voortzetting* (f); *geslacht* (n), *afkomst* (f).

Généreusement, (adv.) *Edelmoe-diglyk*.

Généreux, euse (adj.) *Edelmoe-dig, edelhartig, milddadig*.

Générique, (adj.); *Difference gé-nérique, onderscheid in 't geslacht* (in redenke).

Générosité, (f) *Grootmoedigheid, edelmoedigheid, milddadigheid*.

Genèse, (f) *Genesis*, of 't boek der Scheppinge, eerste boek Moïsis.

Ge-

Genêt, (m) *Brem* (f) (*zeker heester-
lĳtig gewas*).

Genet, (m) *Spaansch paerd* (n).

Genethiologie, (f) *Konst welke
Leeraerd hoe men den Horoscoop
moet stellen*.

Génétin, (m) *Zekere soort van
witte orleanſche wyn*.

Genette, (f) *Turkſch paerden-ge-
bi of moniſtuk* (n); *aller à cheval
à la genette, met korte ſtygheugels
te paerd ryden*; *genette, ſoort van
een bunſing met ſchoon hair en lieffely-
ke reuk*

Genèvre, (f) *Genêver - bezië*.

Genevrette, (f) *Bereide liqueur
daar van*.

Genevrier. (*Zie Genievre*).

Génie, (m) *dart, inborſt* (m),
geneigdheid (f), *oordeel, verſtand*
(n); *un beau, un pauvre génie, een
ſchoon, een gering verſtand*; *travailler
de génie, uit een aangebooren ſchran-
derheid werken*; *génie, Beſchermer-
god, Geki-engel, (by de oude Heidenen)*.

Genievre, ou Genevrier, (m)
Genêver-boom.

Geniſſe, (f) *Vaerze of jonge Koe
die nog niet gekalſd heeft*.

Génital, ale (adj.); *Les parties
génitales, de teel-deelen*.

Génitif, (m) *De teeler, het teelend
geval, genitivus, (in ſpraak)*.

Genitoires, (m. plur.) *De teel-
leeden*.

Geniture, (f) *Kind* (n), *teelt*
(f) (*oud w.*); *item geboorte-punt* (n),
geboorte-ſtar (*in Sterrek.*).

Genou, ou genouil, (m) *Knie*;
item knie van een ſchip (f); *plier
ou flechir le genou, knielen*; *ſe
mettre à genoux, op de kniën vallen*.

Genouillé, ée (adj.) *Dat met lê-
den is als een ſtroo-balm*.

Genouillée, (f) *Lid aan een ſtroo-
balm of rotting* (n).

Genouiller, (m) *Zêker Mis-gewaad
met een crucifix op de kniën hangen-
de, by de Ooſterſche gebruikt*.

Genouillere, (f) *Knie-ſtuk, (by
Smids, Laarzen-maakers, en Leidek-
kers)*.

Genouilleux, euſe (adj.) *Knobbe-
lig, knorsâchtig*.

Genre, (m) *Soort* (f), *ſlag* (n); *aars*
(m), *geſlacht* (n); *vous êtes le premier
homme du monde en ce genre là, gy
zyt de eerſte man der Waereld in dat
ſlag*; *il eſt habile en ſon genre, by
is gaauw in zyn beroep*; *genre mas-
culin, féminin, neutre, 's manne-
lyk, 's vrouwelyk, 't onzijdig geſlacht*;
(*in ſpraak*.); *le genre humain, het
Menſchelyk geſlacht, het Menſchdom*.

Gens, (m. & f. plur.) (NB. *dit
woord is mafc. wanneer het adj. ag-
ter ſtaat, en féminin. wanneer het voor
gaat, b. v. que les gens ſont fots!*
*qu'il y a de fottes gens! il y a
de certaines gens qui ſont fots,
en niet fottes*); *Menſchen, lieden,
volk*; *item bedienden, dienſt-bo-
den*; *mes gens ſont ils venus? zyn
myne bedienden gekomen? les hon-
nêtes gens, de eerlyke lieden*; *gens
de bien, vroomen lieden*; *gens de la
campagne, Land-lieden*; *gens de
cœur, dappere Mannen*; *gens de di-
ſtinction, lieden van aanzien*; *gens
de façon, fatzoenelyke lieden*; *gens
de guerre, Krygſlieden*; *gens de
journée, dag-werkers*; *gens de let-
tres, de geleerden*; *gens de main,
vaerdige lieden*; *gens de marque,
lieden van aanzien*; *gens de mer,
Zee-lieden, Scheeps volk*; *gens de
poids, lieden van vermogen*; *gens de
qualité, Edellieden*; *gens du Roi,
des Konings Gerechts-beeren*; *gens de
village, de Boeren of Dorpelingen*;
*gens de ville, Burgers, Stedelin-
gen*; *gens de rien, geringe lieden*;
*il y a gens & gens, alle lieden zyn
niet eenerly*; *le Droit des gens, het
Recht der Volkeren*.

Gent, (f) *Volk* (n), (*ouden boertig
w.*).

Gent, ente (adj.) *Fraai, aardig,
net, geestig* (*oud poët. w.*).

Gentiane, (f) *Gentiaak-wortel*.

Gentil, (m) (*de 1 word uitgesproo-
ken*) *een Heiden*; *apôtre des gentils*.

Gentil, ille (adj.) (*lees ſjanti,
ſjantilje*) *Cierlyk, fraai, bevallig,
aardig, geestig*; *de gentils enfans,
lieve Kinderen*.

Gentilhomme, (m) *Edelman*; *gen-
tilshommes (pl.) Edellieden*. (NB. *in 'c
ſing*

ling. word de 1 uitgespr. dog in 't plur. niet).

Gentilhommeau, (m) *Kleine, of, geringe Edelman.*

Gentilhommeerie, (f) *Adel, adel-dom; (gem. w.).*

Gentilhommiere, (f) *Klein adelyk Huis (n).*

Gentilisme, (m) 't *Heidendom, de Godsdiens der Heidenen, (zelden gebr. Zie paganisme).*

Gentilité, (f) 't *Heidendom, de Afgoden-dienaars.*

Gentillâtre, (m) *Slegt Edelman, kaale jonker zonder geld of verdiensten.*

Gentileffe, (f) *Aardigheid, geestigheid; gentileffes, (plur.) aardigbeden, grappen, geestige kuuren; Kinder-poppengoed, snuisteryen; scherpzinnigheden des verstants; dire des gentileffes, aardigheeden vertellen.*

Gentiment, (adv.) *Aardig, geestig, fraai; men zegt ook; il boit gentiment, hy drinkt wakker.*

Génuflexion, (f) *Kniebuiging, het buigen der kniën.*

Géographe, (m) *Aardryks-beschryver, aardkloot-kundige.*

Géographie, (f) *Aardryks-beschryving, Aardkloot-kunde.*

Géographique, (adj.) 't *Geen de Aardryks- of Waereld-beschryving aangaat; carte géographique, eene Land-kaart; Dictionnaire géographique, Aardryks-beschryvend Woordenboek.*

Geolage, (m) (lees Jolage) *payer le geolage, het sluit-en onsluit-geld aan den Cipier betaalen.*

Geole, (f) (lees Jôle) *Kerker (m), gevangenhuis (n), gevangenis (f).*

Géolier, iere (m. & f.) (lees jôlier) *Cipier, fok-bewaarder; Cipers-vrouw.*

Géomancie, (f) *Stip-reeken-kunde, stip-waarzeggerij.*

Géomancien, (m) *Stip-reekenaar.*

Géomantique, (adj.) *Dat daar toe behoord.*

Géométral, ale (adj.) *Meet-kundig; plan géométral, platte grond naar de regelen der Meetkunde afgeteekend.*

Géometre, (m) *Een Landmeeter.*

Géométrie, (f) *Landmeet-kunde, meet-konst.*

Géometrique, (adj.) *Meetkundig, het geen de meet-kunde aangaat; pas géométrique, meetkundige schreede, of, stap.*

Géométriquement, (adv.) *Meetkundiglyk.*

Gérance, (f) *Kraan om goederen uit Schepen te hyssen.*

Gerbe, (f) *Een Koorn-schoof, of, gerve; mettre le bled en gerbe, 't Koorn tot schooven binden; gerbe d'eau, een water-pyloar (by Fontein-maakers).*

Gerbée, (f) *Bos stroo daar nog wat Koorn in zit (m).*

Gerber, (v. a.) *Koorn tot schooven, of gerven binden.*

Gerbieri, (f) *Een hoop Koorn-schooven (m).*

Gerbillon, (m) *Kleine schoof (f).*

Gerce, (f) *Boek-worm, schiet-worm (m), mot (f).*

Gercer, (v. a. & n.) *Doen bersten, klieven, of, splyten; se gercer, (v. r.) bersten, splyten; le froid gerce les levres, ou, les levres gercerent au froid; du bois gercé.*

Gerçure, (f) *Kloove, spleet, scheur in 't vel, of in hout.*

Gérer, (v. a.) *Bedienen, bewind hebben; bestieren (in Rechten); gérer, les biens d'un mineur, d'une tutelle.*

Gerfant, (m) *Giervalk (zeker Roofvogel).*

Germain, aine (adj.); *Cousin germain, volle neef; cousine germaine, volle nicht.*

Germandrée, (f) *Manderkruid (n).*

Germanique, (adj.) *Les cours germaniques, de Duitse Hoven.*

Germanisme, (m) *Hoogduitsche spreekwyze (f).*

Germe, (m) *Uitbotting, uitschieting van 't zaad; item oorzaak, oorsprong tot iets (f).*

Germer, (v. n.) *Spruiten, uitschieten; le bled commence à germer, het Koorn begint uit te spruiten.*

Germination, (f) *Uitspruiting, uitschieting.*

Gérondif, (m) *Het gerundium, (in Spraakk.).*

Ger-

GER. GES. GIB. GIG.

Gerseau, (m) Een sloop, om een Scheeps blok (f).

Gésier, (m) De krop van 't gevogelte (f).

Géfine, (f) Het Kraam-bed (n), (oud w.).

Gésir, (v. n.) (Zie Git).

Geste, (m) Gelaat, gebacden (n); orateur qui a le geste beau; faire des gestes.

Gestes, (m. plur.) Roemrugtige daaden (oud w.).

Gesticulateur, (m) Zwetzer, gebaar-maaker, Quakzalver.

Gesticulation, (f) Groot behaai, gezwets (n).

Gesticuler, (v. n.) Zwetzen, te veel behaai maaken.

Gestion, (f) Bewind, bestier (n), handhaaving (f); il a rendu compte de sa gestion, by heeft rekening van zyn bestier gegeven (in Rechten).

Gibbecier, (m) Wei-tas-maaker.

Gibbeciere, (f) Tas om hagel in te doen; Herderstas; wei-tas; goocheltas; jouer de la gibbeciere, uit de goocheltas spelen.

Gibbeux, euse (adj.) Bultig, verbeeven (in Geneesk.).

Gibbosité, (f) Bultüchtigheid.

Gibelet, (m) Een fret (f) (zekere kleine boor).

Gibelot, (m) Knietje aan 't galjoen (n) (Zee w.).

Gibelotte, (f) Hoender-fricassée.

Gibet, (m) De galg (f).

Gibier, (m) Wild, wilabraad, klein wild (n) (als gevogelte) item een' ligte-kooi, slegt Vrouwenfch (f); item allerlei slegt en ondeugend Volk (f), dat door de Gerechtsdienaars opgezocht word; gibier de gibet, galgen-aas; cela n'est pas de vôtre gibier, (spr. w.) dat raakt u niet, of is u zaak niet.

Gibolée, (f) Slag-régen, plasregen (m), vlaag, bui (f).

Giboyer, (v. n.) Met een snapbaan jaagen, vogelen schieten.

Giboyeur, (m) Een Jaager (zelden gebr.).

Gigante, (f) Groot beeld aan den achterstéven eener galei.

Gigantesque, (adj.) Reusagtig-groot, figure gigantesque.

GIG. GIL. GIM. &c. 357

Gigantomachie (f) Reuzen-sryd (m).

Gigot, (m) Een bout; un gigot de mouton, een Schaapen-bout; éten-dre ses gigots, zyne beenen uit-rékken, (boert. w.).

Gigotté, ée (adj.) Wel of sterk ge-beend (van Paerden enz. gezegd).

Gigotter, (v. n.) Uit-rékken, spartelen (word van geschoten wild, dat sterft, gezegd).

Gigue, (f) Een Schaapen-bout (m) (gem. w.); item zekere engelsche dans; luchtig muziek-stuk; een luchtig vrolyk Meisje dat altyd huppeld en springt.

Giguer, (v. n.) Huppelen, dansen, springen.

Gilles, (m) ou gilles le niais, Hansworst, Kwakzalvers gek of harlequin; faire gilles, zyne spillen pakken, het haazen-pad kiezen.

Gillet, (m) Een borstrok zonder mouwen.

Gillette, (f); Reine gillette, een' kaale Juffer die zich airs geeft.

Gimblette, (f) Zeker rond zuikerkoekje (n).

Gindant (m) cette voile a vintg aunes de gindant, dat zeil is twintig ellen lang (Zee w.). (Zie guindant).

Gingembre, (m) Gengber (f).

Ginguer, (v. n.) Met de voeten uitslaan (byzommige van Paerden gez.).

Ginguet, ette (adj.), Habit ginguet, een bekrompen of kort Kleed; esprit ginguet.

Ginguet, (m) Een soort van slegt raauw wynje (n).

Giore, (m. & f.) Food, of Foodin van ouders geboren, waar van de ééne een Israëlyt, en de andere een profelyt is.

Gipe, (f) Een grove Kiel, (f) of overtrek (m).

Girande, (f) Fontein-pyp, waar uit het water als régen voortkomt.

Girandole, (f) Kandelaar met verscheide armen; item ring, of, rad met vuur-pylen.

Girasol, (m) Soort van opaalsteen.

Girofle (m), ou, Clou de girofle, Kruid-nagel.

Giroflée, (f) Nagel-bloem, giersfel. angelier.

Giroflier, (m) Kruidnagel-boom; (m) Violier-plant (f).

Giron, (m) Schoot; rentrer au giron de l'Eglise, in den schoot, of, in de gemeenschap der Kerke wederkeeren; cacher dans son giron, in zynen schoot verbergen; giron, br. etie, van den tree eener trap.

Gironné, ée (adj.) Afgerond; achtdeetig, die acht stukken in zyn schild voerd (in Wapenk.).

Gironner, (v. a.) Ronden, afronden (by Silversmidt enz.).

Girouette, (f) Weërhaan; item vleugel, top-flaander (m), Vaan (f) (op een Schip); tourner à tous vents comme une girouette, als een weërhaan met alle winden draaijen.

Gisant, ante (adj.) (van Gêstr) Liggende, leggende; il a été pendant trois semaines gisant dans son lit, drie weeken is hy bed-leegerig geweest; bois gisant, leggend, of, neêrgebakt hout; vaisseau gisant, een vastgezeten Schip.

Gisant, (m) Het bed (n) of de onderste molen-sleen, item legger of balk enz. daar iets op rust (m).

Gisement, (m) Het leggen der Kußen (zee w.) (n).

Gît, (3de pers. van 't enkelv. des tegenw. tyds van de indicat. des niet meer in gebruik zynde werkw. Gêstr, Leggen. NB. men zegt nog; nous gisons, ils gisent, il gisoit.) ci-gît sous cette tombe, hier legd, ligd, of, rust onder deeze Zark; toute la difficulté ne gît qu'en cela, ou, c'est-là que gît le lièvre; daar legd de gantsche zwaarigheid in, of, daar bint den hond (spr. w.).

Gîte, (m) Nest (m), of, léger van wreedde dieren (n); verblyf-plaats, slaap-plaats (f); slaap-zeld, dat men in een Herberg betaald (n).

Giter, (v. n.) Ergens slaapen, vernachten (gem. w.).

Givre, (m) Tjfel, ryp, bevrooren daauw of régen, die op de boomen, enz. vast zit.

Glacé, (f) Ts (n); du vin à la glace, Wyn met ys koel gemaakt; aller aux patins sur la glace, op

het ys met schaarzen ryden; rompre la glace, het ys breeken; rompre la glace pour quelcun, het ys voor iemand breeken, (fig.) hem den weg baanen; couper les glaces autour d'un Vaisseau, een Schip uitbyten (zee w.); cheval ferré à glace, paerd dat gescherpt is, om op het ys te loopen; être ferré à glace, ergens op gescherpt zyn; beslaagen ten ys koomen; waft in zyn schoonen staan; glace de miroir, spiegel-glas; glace de Carosse, glas van een Koets; glace, koelheid van harte; elle est pour moi toute de glace, zy is omtrent my zoo koud als ys.

Glacé, ée (adj.) Bevroozen, toegevroozen; item zonder liefle of genegenheid; taffetas glacé, blinkend taf (zekere stoffe).

Glacer, (v. a.) Doen bevroezen, tot ys doen worden; item ys-koud maaken, alle liefde beneemen, le grand froid glace les rivières, de grootte koude doet de rivieren bevroezen; la peur glace le sang dans les veines, de schrik doet het bloed in de aderen stremmen; glacer, suiker met ei-wit gemengd erens over sryken (by Confitur.); glacer, de stoffe met de voering van een Kleed gelyk naaijen (by Kleerm.); glacer, het leer met glanzige wasch bestryken (by Schoenm.); glacer (v. n.) se glacer (v. r.) bevroezen, ys worden; l'esprit de vin ne glace jamais, de voorloop bevroest nooit; eau qui se glace, water dat bevroest.

Glacéux, euse (adj.) Tzig, onklaar, onzuiver (by Juweliers.).

Glacial, ale (adj.); La mer glaciale, de Ts-zee, of, bevroore Zee.

Glacière, (f) Tskelder (m).

Glacis, (m) Schuinte, Klif van den bedekten weg aflopende (in Vestingb.); item naad waar mede de voering van een Kleed met de stoffe word vast genaait (f).

Glaçon, (m) Ts-kêgel (m), ys-schol, of, schots (f); il est froid comme un glaçon.

Gladiateur, (m) Schermer, vechter (in de Rom. Schouw-burgen); item voorvechter, opfnyder.

Glaïeul,

GLA.

Glaëul, (m) Kalmus, welriekende
lisch (z ker Kruid).

Glaire, (f) Slym, slymüchtige vogt
(f); wit van een ei (n).

Glaier (v. a.) un Livre, een
Bok ei-witten.

Glaireux, euse (adj.) Slymüchtig,
drabbig, lymig.

Glaïse, (f) Klei, pot-aarde, vet-
te aarde om aardewerk van te bakken.

Glaïser, (v. a.) Met Klei of leem
beleggen, overstryken.

Glaive, (m) Zwaard of zwaerd;
(n) item macht (f); (Schriftuurt. w),

le glaive temporel, ou, spirituel.

Glanage, (m) Het naleezen van
Koorn (n).

Gland, (m) Eikel, akel (f), (vrucht
van den eiken-boom); gland de ter-
re, aard.aker, aard-noot.

Glande, (f) Klier, in 't vleesch.

Glandé, ée (adj.); Cheval glan-
dé, Paerd met gezwollen klieren;
glandé, met eikels bezét (in Wapenk.).

Glandée, (f) Eikel-bosch, mest-
bosch (n).

Glandule, (f) Klein Kliertje aan
't Ligchaam (n).

Glanduleux, euse (adj.) Klierüg-
sig, vol klieren.

Glane, (f) Een handvol nageleezen
Koorn-airen; une glane d'oignon,
een rift ajuin.

Glaner, (v. n.) Opleezen, opraap-
pen (van Koorn-airen, die op e n
geöogsten akker zyn blyven leggen, ge-
zegd); item het overschot, door ande-
re gelaaten, bekoomen.

Glaneur, euse (m. & f.) Naleezer.
naleester der Koorn-aaren.

Glanure, (f) De tyd daar van.

Glapis, (v. n.) Met een scherpe,
of, schetterende stem schreeuwen; le
renard glapit, de Vos schreeuwd.

Glapiſſant, ante (adj.); Voix gla-
piſſante, scherpe, of, doordringende
stem.

Glapiſſement, (m) Schetterend ge-
schreeuw (n).

Glas, (m) 't Klokken-gelui, over
eenen Overleedenen.

Glatir, (v. n.) Blaffen, Keffen,
jouwen.

Glayeul, (Zie Glaëul).

GLE. GLI. GLO. 359

Glebe, (f) Een Klomp mineraal
aarde, of ertz; item Land, grond,
(in Reebien).

Glette, (f) Zilver of Goud-schuim,
glét.

Gletteron. (Zie Glouteron).

Gliffade, (f) Uitglying, uitglijp-
ping; item het schieten; glien van een
piek door de baad; faire une gliffa-
de, uitslibberen.

Glissant, ante (adj.) Glad, glib-
berig; chemin glissant, een slibbe-
rige weg; il est dans l'âge le plus
glissant de la vie, by is in de aller-
glibberigste jaaren des levens.

Glissement, (m) Glying (f).

Glisser, (v. n.) Glien, uitglijpen,
uitslibberen; son pié a glissé, zyn
voet is uitgeglijpt; prenez garde que
l'échelle ne glisse, draagt zorg dat
de ladder niet uitschiet; glisser sur
quelque chose, iets overslappen, stil-
letjes voorby gaan.

Glisser, (v. a.) Instuipen, ter stuip
insteecken; il se glissa dans ma cham-
bre, hy sloop in myn kamer; il glissa
sa main dans ma poche, hy stak
zyn hand stilletjes in myn zak.

Glissoire, (f) Gly-baan.

Globe, (m) Kloot, bol; globe cé-
leste & terrestre, Hemel- en Aard-
kloot.

Globule, (m) Bolletje, Klootje,
lucht-bolletje (n) waar uit men zegt
dat alle vogten bestaan.

Globuleux, euse (adj.) Rond, ge-
lyk een bol.

Gloire, (f) Eer, lof, roem, luis-
ter, heerlykheid; hoogmoed, hoovaar-
dy, opgeblaazenheid, glorie; acque-
rir de la gloire, roem verkrygen; il
est la gloire de la société, hy is de
luister van 't genoodſchap; il fait gloi-
re d'être ignorant, hy stelt 'er eere
in onwetende te zyn; donner gloire
à . . . ., roem, of, eere geeven
aan. . .; avoir une fotte gloire,
opgeblaazen zyn, een iedele glorie
hebben.

Glorieusement, (adv.) Roemwaer-
dig, met eere; combattre glorieu-
sement, roemwuchtiglyk vechten.

Glorieux, euse (adj.) Loflyk, heer-
lyk, doorlichtig, beroemd, vermaard,

roem-ruchtig; boogmoedig, laasdunkend, boovaardig, trots; un Héros glorieux, een Doorluchtig Held; action glorieuse, luisterryke, doorluchtige daad; avoir l'air glorieux, een trots, een fier gelaat hebben.

Glorieux, (m) Een bovaerdige, een trots, boogmoedig mensch.

Glorification, (f) Heerlykmaaking, verbeeryking.

Glorifier, (v. a.) Verbeeryken, pryzen, roemen, looven; item beeryk maaken; glorifions Dieu de toutes choses, laat ons God over alles verbeeryken; les saints seront glorifiés dans le ciel; se glorifier (v. r.) zich beroemen, roem draagen.

Glosateur, ou, Glossateur, (m) Uitlegger, verklaarder, uitbreider; les glossateurs de la Bible, de uitleggers des Bybels.

Glose, (f) Woordelyke uitlegging, verklaring, uitbreiding, (men zegt van iets dat slegt uitgelegd is; c'est la glose d'orléans, plus, obscure que le texte.

Gloser, (v. a.) Uitleggen, verklaaren; gloser la bible.

Gloser, (v. n.) Berispen, wat op te zeggen vinden.

Gloseur, (m) Berisper, bediller, witter.

Glossaire, (m) Woorden-boek, dienende ter opheldering en uitlegging van duistere en vreemde woorden (n).

Glossateur, (m) (Zie Glossateur).

Glossocome, (m) Een winde met verscheide ingetande raderen (in Meetk.); item een werk-tuig, om gebrooken beenen in een te zetten (in Heelk.).

Glouglotter, (v. n.) Kokkelen, Klokken als een Kalkoensche haan.

Glouglou, (m) Klok-klok (geluid dat de wyn maakt, wanneer ze uit een flesch geschonken word), ook borrelen genoemd.

Glouffement, (m) Het Klokken van een ben (n).

Glouffer, (v. n.) Klokken (van kennen gez.).

Glouteron, (m) Klis, Klisse (f) (zekere plant).

Glouton, onne (adj. & subst.)

Galzig, vratis, lekker, un glouton, een vraat, slok-op, gulzigaart.

Gloutonnement, (adv.) Vraatagtig; manger gloutonnement, gulziglyk eeten.

Gloutonnerie, (f) Gulzigheid; vraatagtigheid.

Gloutonnie, (f) (oud w. Zie Gloutonnerie).

Glu, (f) Vogel-lym.

Gluant, ante (adj.) Lymagtig, kleevend, kleevig.

Gluau, (m) Lym-slang, slok met lym bespreken, om vogelen te vangen.

Gluer, (v. a.) Lymen, met lym bestryken.

Glutatif, (adj. & subst.) t'Zamen beelend middel (in Heelk.).

Glutineux, euse (adj.) Lymagtig, kleevagtig.

Gluy, (m) Roggen-sloo.

Glyphe, (f) Streep, ader, kers, in 't hout enz. (in Bouwk.).

Gnome, (m) Aard-mannetje, versierde bewoonder des middel-punts der aarde.

Gnomon, (m) De styl; of, wyzer op een zonne-wyzer; item wyzer op een globe.

Gnomonique, (f) Zonnewyzerkunde, konst om Zonnewyzers te maaken.

Gobbe, (f) Vergiftig beetje (n), door de Jaegers uitgelegd om Vossen, of, ander schadelijk gedierte te vangen.

Gobé, (m) Een lekker beetje (n), (gem. w.).

Gobelet, (m) Beker, Kroes, drink-beker; item bekertje om kunstjes mee te doen; jover des gobelets, met de bekertjes, of, uit de goocheltas speelen; gobelet, voorraad-kamer des Konings.

Gobelin, (m) Spook (n), bullebak (m).

Gobelotter, (v. n.) Zuipen, zwelgen (gem. w.).

Gober, (v. a.) Inslokken, inzwelgen, inslurpen, verslinden; ligtgelooven; il gobe tout ce qu'on lui dit, by geloofd al wat men hem zegt.

Goberge, (f) Schoor (by Ambagts-l.); goberges (plur.) onderlaagen, planken, waar op een bedde rust.

GOB. GOD. GOE. GOG.

Se Goberger, (v. r.) *Mooi weêr speelen, een los, ongebonden leven leiden (gem. w.); il ne songe qu'à se goberger, by denkt nergens anders op dan om zyn vermaak te neemen; se goberger de quelcun, met iemand de spot dryven; se goberger de tout, nergens om geeven.*

Gobet, (m) *Zwelg - Brokje, (n); prendre un homme au gobet, iemand by den hals grypen (gem. w.).*

Gobeter, (v. n.) *Met Kalk toefstryken, besmeeren.*

Gobeur, euse (m. & f.) *Een slokker, gobeur de fausses nouvelles, een die valsche tydingen ligt geloofd, en aanneemt (gem. w.).*

Gobin, (m) *Een bogcheltje, bogchelmannetje (n).*

Godelureau, (m) *Een pronker, salt-jonker, bos-pop (gem. w.).*

Godenot, (m) *Houte popje waar mede de goochelaars speelen, Marionetje (n); c'est un franc godenot, het is een regte hans-worst, snaak, poetzenmaaker.*

Godet, (m) *Een aarde kommetje (n); voeg ineen muur; klein lood pypje aan een goot, om 't water als 't overloopt uit te werpen; klein potje daar de Schilders en afzetters olie, gom enz. in doen; godet de fleur, Kelk van een bloem.*

Godiveau, (m) *Pastei met gebakt Kalfs-vleesch, of, frikadellen, enz.*

Godron, (m) *Plooi, vouw in een linnen mouw, of, hand-lobbe.*

Godronner, (v. a.) *In een linnen mouw, of, hand-lobbe de plooijen stryken.*

Goémon, (m) *Kroos, wier (n).*

Goffe, (adj.) *Plomp, mismaaks (gem. w.).*

Gogaille (f); *faire gogaille, vrolyk zyn; mooi weêr speelen, goede cier maaken.*

Gogo (adv.); *vivre à gogo, vrolyk, lustig, genoeglyk leven (gem. w.).*

Gogue, (f, gem. w.) *Opuulling van iets dat gebraden moet worden.*

Goguelu, ue (adj. & f.) *Trois, hoogmoedig op zyn goed; een die goed heeft en vrolyk leeft (gem. w.).*

Goguenard, arde (adj.) *Spotä-*

GOG. GOL. GOL. &c. 361

tig, vrolyk, kortswylig, snaaks; esprit goguenard, een schertzer, spotter.

Goguenard, arde (m. & f.) *Spotter, schertzer, spotboef, spotster, schertsster.*

Gogüenarder, (v. n.) *Spotten, schertzen, of, scherffen, kortswylen.*

Goguenarderie, (f) *Snaakery.*

Se goguer, (v. r.) *Vrolyk zyn, zyn hart ophaalen (gem. w.).*

Gogues, (f. plur.) *Vrolykheid, kortswyl, être dans les gogues, in een vrolyke luim zyn.*

Goguette, (f. plur.) *Kortswyl, genogte, elle lui a chanté goguettes, zy heeft hem beschimpt, steeken gezeeten.*

Goinfrade, (f) *Zwelgery, brasfery.*

Goinfre, (m) *Doorbrenger, zaiper, zwelger, brasser, stempemper, lichtmis.*

Goinfrer, (v. a.) *Zuipen, zwelgen, brassen, stempempen, lichtmissen; optrekken, zyn goed doorbrengen, verkuisen.*

Goinfrerie, (f) *Stemperry, smultery, brassery.*

Goître ou gouëtre, (m) *Kropgezwel aan de keel; les habitans des Alpes sont tourmentés des goîtres,*

Goîtreux, euse (adj.) *Die aan krop gezwollen onderhevig is.*

Golfe, ou golphe, (m) *Golf, bogt (f) zee boezem, inham (m).*

Golille, (f) *Spaansche bals-kraag.*

Gomme, (f) *Gom.*

Gommer, (v. a.) *Gommen, met gom bestryken, door gom-water baa-*

len; eau gommée, gom-water.

Gommeux, euse (adj.) *Gomüchtig, vol gom.*

Gomphose, (f. in Ontleedk.) *'t Zamen-voeging der beenderen, als tanden in 't kakenbeen.*

Gonagre, (f) *Knie-jigt.*

Gond, (m) *Duim, waarin de beng-*

zels van een deur, of vengster draai-

jen; sortir des gonds, boos worden, van zyn siel, of uit zyn schik raaken;

mettre quelcun hors des gonds.

Gondole, (f) *Een gondel (zeker vene-*

tiaansch schuitje); item een langwer-

pig drink-schaaltje (n).

362 GON. GOR.

Gondolier, (m) Gondel-roeijer.

Gonfanon, (m) Kerk-vaan die in de procesſie gedraagen word; item wapen-vaan (f).

Gonfanonnier, (m) Kerk-vaan-draager, banier-draager.

Gonflement, (m) Opzwellling (f).

Gonfler, (v. a.) Doen opzwellen, opblaazen (van ſpys en rivieren gez.); gonfler (v. r.) ſe gonfler (v. r.) opzwellen, zich uitzetten; item hoogmoedig, opgeblaazen worden.

Gonin, (adj. en alleenlyk dat); c'eſt un maître gonin, dat is een looze vos, een doortrapte Karel.

Gonne, (f) (Zer w.) Vaat-werk, of wat voor bier, olie, enz. (n).

Gonorrhée, (f) Flux involontaire de la ſémence; een druiperd (m) (zékere Venus-quaal).

Gord, (m) Viſch-ſteek (f), ſteek garen of net (n); ſteek paal (m) (by Viſch.).

Goret, (m) Klein werken (n) (cochon); item Scheeps-ſchrobber; item ſchoonmaakers meſter-knegt (m).

Goreter (v. a.) un Vaiſſeau, een Schip zoo ver bet onder water is ſchrobben, ſchoon maaken.

Gorge, (f) Hals (m), Keel, gorgel, ſtrot, krop (f); boezem van een vrouwmensch (m); ingang, holte tuſſchen twee bergen; hals van een ſcheer-bekken, kruik of diergelyk; keel van een bolwerk; hals van eene zuil; gorge de pigeon, krop van een krop-duif; weerſchyn in zommige zyde ſtoffen; zeker mond-ſtuk van een gebit; cette affaire m'a coupé la gorge, die zaak is myn bederf geweest; il coupe la gorge à bien des gens, qui ne lui ont point fait de mal, by doet veele lieden overlaſt, die enz. il lui tint le pied ſur la gorge, by zette hem de voet op de keel, of dwong hem met geweld; il nous met le pied ſur la gorge, by zit over ons heen, gebruikt ons als zyne ſlarven; ris qui ne paſſe pas le noeud de la gorge, gedwongene, of, gemaakte lach; rendre gorge, braaken, ſpuuwen; item onrechtvaardig gewonnen goed wedergeeven; rire à gorge déployée, luidſ keels lagchen; il a dit des paroles offenſantes, mais on les lui

GOR. GOS. GOT. GOU.

fera rentrer dans la gorge; mentir dans ſa gorge; un coupe-gorge, (Zie Coupe).

Gorgé, ée (adj.) Opgezwollen, gevuld.

Gorgée, (f) Een mond-vol, één ſlok.

Gorger, (v. a.) Opvullen, zat maaken; gorger de richesses, met rykdommen overlaaden, gorger, doen opzwellen (by Smits); ſe gorger (v. r.) zich tot de keel toe opvullen, oppropen; eeten dat het de keel weér uitkomt; ſe gorger d'or & d'argent.

Gorgère, (f) Schegge, knie aan 't galjoen van een Schip.

Gorgeret, (m) Werk-tuig tot het ſteen-fnyden (n) (by Wondh.).

Gorgerette, (f) Hals-doek, borſt-lap der Vrouwen (m).

Gorgerin, (m) Hals-ſtuk (n) kraag (m) van een Lyfwapen; Krans eener Zuil (m) (in Bouwk.).

Gorge-rouge, (f) Rood-borſtje (n) (zeker Vogel).

Gornable. (Zie Gournable).

Gosier, (m) Keel, ſtrot, gorgel (f); il a le gosier pavé, by heeft een verſtaalde keel, by kan zeer beete ſpys eeten.

Goffe, Coffe, ou délot (f) Tzere ring, of, kous in een touw.

Gothique, (adj.) Gothiſch, goſch; architecture gothique; lettres, ou caracteres gothiques.

Goudran, (m) Pek-krans, (in den oorlog gebruikelijk, om des vyands bruggen enz. in brand te ſteeken).

Goudron, ou Godron, (m) Scheeps-pik, of teer.

Goudronner, (v. a.) Bepikken beteeren, teeren.

Gouêtre. (Zie Goître).

Gouffre, (m) Draai-kolk, afgrond, maalſtroom; ſe plonger dans un gouffre de malheur, zich in een afgrond van zwaarigheeden ſtorten.

Gouge, (f) Een guds (Schrynw. holle beitel); item hoer, ligte kooi (f), ſlegt vrouw-mensch (n).

Goujat, (m) Een Soldaaten jonge, tros-draager; item een metzelaars opperman, of handlanger.

Gouine, (f) Een allemans hoer, (ſcheld w.).

Gou-

Goujon, (m) Een grondeling, (ze-
ker *Vifch*); item bout (m), *fpil*, *fpie*,
rad-fpekk (f).

Goujure, (m. Zee w.) Keep, goot,
groef in een *Scheeps-blok* (f).

Goulée, (f) Groote brok, *flok* of
zwelg (m).

Goulet, (m) Naauwe ingang van
een haven of *vifch fuik* (m) enz. *pyp-gas*
eener bomme (n).

Gulette, (f) (Zie *Goulotte*).

Gouliafre, (adj. & f.) *Gulzigaard*,
flok-op.

Goulot, (m) De *bals* van een *flefeh*;
pyp, of *tuit* van een *kan*.

Goulote, (f) Goot (f), of *ricol*
(n) tot het afloopen van het *règen wa-*
ter.

Goulu, *ue* (adj.) *Gulzig*, *vraa-*
tig, *flokkig*; un *goulu* (m), een
vraat, *gulzigaard*; une *goulue*, een
wreestfer; item een *veel-vraat* (ze-
ker *wild dier in Lapland*).

Goulument, (adv.) *Gulziglyk*, *gree-*
figlyk.

Goumenes, (f. pl.) *Trossen*, *anker*
trossen (*Scheeps w*).

Goupille, (f) *Spie* (f), *pinnetje*,
fijfje (n).

Goupiller, (v. a.) *Met een' spie*
vast maaken.

Goupillon, (m) Een *Kanne-was-*
fcher, item *wy-quast*.

Goupilloner, (v. a.) *Met een kan-*
ne-wasfcher reinigen, *fchoonmaaken*.

Gourd, de (adj.) *Verfkyfd*, *ver-*
kleumd, *verdoofd* van *koude*.

Gourde, (f) *Kalabas*, *Pompoen*
(Zie *Courge*).

Gourdin, (m) Een *knuppel*.

Gourdiner, (v. a. gem. w.) *Met*
een knuppel afroffen; on l'a gourdine
né comme il faut.

Gourdinere, (f) *Gording op eene*
galei.

Goueurs, (m. plur.) *Specery-*
vervalschers.

Gourgandine, (f) *Hoer*, *smots*,
mot-hoer (gem. w.); *gourgandine*,
zeke lyffe, of *corfetje* (n).

Gourgannes, (f. plur.) *Zekere*
wilde witte boontjes.

Gourmade, (f) *Vuift-flag* (m).

Gourmand, ande (adj. & subst.)

Gulzig, *vraatig*, *flokkig*; een *gulzi-*
gaard, *vraat*; *gulzig* *roumensch*.

Gourmander, (v. a.) *Doorhaalen*;
uitschelden, *uitmaaken*, *roefnaauwen*;
mishandelen; item *intoomen*, *bedwin-*
gen; *gourmander un Enfant*, een
Kind begraauwen, *roefnaauwen*, *hard*
bejègenen; *gourmander le vice*, de
ondergd intoomen, *breidilen*; *gour-*
mander ses passions, *zyn eigen drif-*
ten overmeesteren; se laiffer *gour-*
mander, *zieb laten mishandelen*;
gourmander un cheval, een *Paerd*
hard behandelen.

Gourmandise, (f) *Gulzigheid*,
vraatigheid.

Gourme, (f) *Droes* (m) (*zekere paer-*
den ziekte), item *schurft* (n), *uitslag* (m)
der Kinderen; n'avoir pas encore jet-
té fa gourme, *zyne boornen nog niet*
afgeftooten, of *nog niet uitgetuuld heb-*
ben (spr. w.).

Gourmer, (v. a.) *De kinkèten aan-*
doen; item *met vuiften slaan*, *vuift-*
lagen geeven; ls se font gourmés
comme il faut.

Gourmet, (m) *Wyn-proever*, *wyn-*
kenner.

Gourmette, (f) *Kinkèten der paer-*
den.

Gourmette, (m) *Scheeps jonge*,
zwabber, item *waaker op een fchuit*.

Gournable, (m) *Houte nagel*,
(*cheville*).

Gournabler, (v. a.) *Vast nagelen*,
(*Scheeps w*).

Gouffant, (adj.); *Cheval gous-*
sant, *kort in een gedrongen Paerd*.

Gouffe, (f) *Bift*, of, *febil der*
peul-vrugten; *gouffe d'ail*, een *look-*
bol; *gouffe de fèves*, de *pois*.

Gouffes, (f. plur.) *Cieraad eener*
zuil in gedaante van een boonen fchil.

Gouffet, (m) *Klein beursje*, *binne-*
beursje, *verborgen zakje* (n); *oxel-*
fchrooi van een bemhd (f); *oxel* (m),
bolte onder den arm, *beflag van een*
koren-maat n); *kardees waar op een*
plank ruft (f); *roerpin*, *helmftok* (m);
sentir le gouffet, *onder de oxelen*
flinken.

Gouût, (m) *De fmaak* (één der 5
Zinnen); *fmaak* (m), *geur* (f), (*in*
fpyzen); avoir le gouût dépravé, een
bedor-

bedorven smaak hebben; viande de haut goût, *spys met een sterke saus*; avoir le goût bon; il n'a point de goût pour la musique, *trouver une chose à son goût*, ouvrage de grand goût, *donner du goût à un ouvrage.*

Goute. (Zie Goutte).

Goûté, ée (adj.) *Geproefd*; goed-gekeurd.

Goûter, (v. a.) *Proeven*, *smaaken*; goed-keuren, goedluchten; behagen inscheppen, smaaken, beproeven; goûter le vin; goûter les douceurs de la vie; goûter un avis.

Goûter, (v. n.) *Het namiddags ontbyt doen*; (faire collation).

Goûter, (m) *Namiddag ontbyt* (n) (collation).

Goutte, (f) *De jigt*; goutte-crampe, *de kramp*; goutte sciatique, *de heup-jigt.*

Goutte, (f) *Drop, droppel, druppel* (m); petite goutte, *een drupje*, of, *teugje* (n); une goutte de vin, *een druppel of teug wyns*; goutte à goutte, (adv.) *dropsgewyze*, *by druppelen*, *tomber goutte à goutte*; vin de la première goutte, *wyn van de eerste persing*, *die 't eerst uit de druiven komt*; la mere-goutte, *de voorloop van dingen die geperst worden*; on n'y trouve pas une goutte de bon sens; ne voir, ni n'entendre goutte, *niets zien noch hooren*; je ne vois goutte en tout cela, *dat is altemaal een raadsel voor my of ik begryp 'er niets van.*

Goutelette, (f) *Droppeltje, druppel* (n).

Goutteux, euse (adj. & subst.) *Jigtig*; een jigtige.

Gouttiere, (f) *Dak-goot*, *goot*; *voorsneé van een gebonden boek*, *gouttiere de carosse*, *leêre rand aan de kap van een Koets*, *om de rêgen af te weeren.*

Gouttieres, (f. plur.) *Waterborden*, *watgangen*, *uitwateringen*, *gooten*, *item spie-gaten op een Schip.*

Gouvernail, (m) *Het roer*, *of stuur van een Schip* (n); tenir le gouvernail, *aan het roer zitten*; (figuurl.) *het bewind*, *het bestier hebben.*

Gouvernance, (f) *Regeering*, (*in zommige Steden*).

Gouvernante, (f) *Stads-voogdesse*; *huishoudster*; *gouvernante des filles d'honneur*, *opzichtster over kinderen van aanzien.*

Gouvernement, (m) *Regeering*, *heerschappy*, *magt* (f), *gebied* (n); le gouvernement, *de regeerders*; avoir quelque chose en son gouvernement, *het bestier eener zaak hebben*; parler contre le gouvernement, *tegen de regeering spreken*; gouvernement populaire, *Volks-regeering*, *bestaande uit de voornaamsten des Volks*; gouvernement de place, *ou, de Province*, *Stads*, *of, Landvoogdyschap*; gouvernement de vaisseau, *het Scheeps-bestier.*

Gouverner, (v. a.) *Regeeren*, *heerschen*, *bestieren*, *het bewind*, *of bestier ergens over hebben*; gouverner une province, *een Landschap regeeren*; gouverner un vaisseau, *een Schip sturen*, *wenden*, *draayen*, *aan het roer staan*; gouverner nord, *ou, au nord*, *noord aanleggen*; gouverner quelcun, *iemand regeeren*, *naar zyn goeddunken met iemand handelen*; se gouverner, (v. r.) *sagement*, *zig wyselyk gedraagen.*

Gouverneur, (m) *Land- of Stad-voogd*, *ruwaard*, *Stadbouder*, *Gouverneur*, *opzigter*, *voogd wien de opvoeding van een Kind is toevertrouwd*; *item een die te roer staat* (timonier) (*Zee w.*).

Grabat, (m) *Een slegt bedje* (n), *rustbank* (f); il est sur le grabat, *hy is ziek* (*boert. w.*).

Grabataire, (m) *Een luiak*, *een die gaerne ligt* (*boert. w.*).

Grabuge, (m) *Twist*, *weederacht*, *oneenigheid*, *onrust* (f), *krakkeel*, *gekysf* (n) (*gem. w.*).

Grace, (f) *Genade*, *gunst*, *wel-daad*, *vriendschap*, *dankzegging*, *dankbaarheid*, *erkenenis*; *aangenaamheid*, *bevalligheid*, *wenis*; *grace actuelle*, *habituelle*, *efficace*, *prevénante*, *dadelyke*, *inwoonende*, *kragtdadige*, *voorkomende genade*; *par la grace de Dieu*, *door Gods genade*; *faire grace à quelcun*, *iemand gunst bewyzen*,

zen, vriendschap doen; grace, ou graces à Dieu, God zy dank; grace à votre bonté, que je &c. uwe goedheid zye dank, of, uwe goedheid is de oorzaak, dat enz.; bonne grace, bevalligheid, zwier, mauvaïse grace, styfheid, onbevalligheid; il fait tout de bonne grace, hy doet alles met groote zwier, of, bevalligheid; avoir bonne grace, eene fraaije zwier hebben; grace expectative, bevel van den Paus nopens het vergeeven van openstaande ampten; de grace! ditez moi ce que c'est, ik bid u; of, et l'even! zegt me wat het is; je vous fais grace de la moitié des dépens, ik schelde u de helft der onkosten kwyt; s'habiller de bonne grace, zich net, zindelyk kleden; un discours qui a de la grace, eene aangename of bevallige redenvoering; vous avez mauvaïse grace de vous plaindre de cela, gy hebt geen reden om u daar over te beklagen; n'aurois je pas bonne grace de le dire? zoude het my niet wel passen; dat ik dit zeide? l'an de grace 1771, het jaar onzes Heeren 1771; avoir sa grace, kwyt schelding, pardon van zyne misdaad hebben; bonne grace, gordyn aan 't hoofd-einde van een bed; graces (plur.) les trois graces, de drie bevalligheden (Heid. Godinnen); les graces d'une langue, de schoonheeden; cierlykheeden van eene taal; bonnes graces, gunst, genegenheid; action de graces, dankzegging; gebéd na den eeten; item gebéd na het genieten des Heiligen Avondmaals.

Graciable, (adj.); Ce crime est gracieable, die misdaad is vergeeflyk.

Gracieusement, (adv.) Op eene genadige, gunstige, vriendelyke of beleefde wyze.

Gracieux (v. a.) quelcan, iemand vriendelyk befegenen.

Gracieux, enfe (adj.) Vriendelyk, minnelyk, beleefd; vifage gracieux, bevallig, bekoorlyk aangezicht.

Gracilité, (f) Fynheid, klaarheid der stem.

Gradation, (f) Opklimming, ver-

heffing die trapswyze geschied (in Re-denck.).

Grade (m) ou, degré d'honneur, trap van eer; grades académiques.

Gradin, (m) Rigchel aan een Altaar, op welke de Kandelaaren staan; klein trapje, in Boek-zaalen, Apotheeken enz. gebruikt; gradins (plur.) de jardins, kleine aarde wallen, trapswyze opgeworpen.

Gradine, (f) Getande bytel van een Beeldhouwer (m).

Graduation, (f) Afdeeling in graden.

Gradué, (m) Een die tot diem staat van eer, die men op de hooge Schoolen krygt, gebragt is, een die gepromoveerd is, een Doctor.

Gradué, ée (adj.); Cartes graduées, geteekende pas-kaarten, kaarten met graaden.

Graduel, (m) Trapzang (gedeelte der misse dat tusschen den epistel en het Evangelie gezongen word).

Graduel, elle (adj.); Pseaumes graduels, de trap-psalmen.

Graduer, (v. a.) In graaden verdeelen (als een Land-kaart); graduer un candidat, een candidaat promoveeren; se faire graduer, zig laten promoveeren.

Graigner, (v. a.) Met de nagels krabben (gem. w.).

Graissement, (m) Een heesch geschreeuw (n).

Grailler, (v. n.) Een heesch geschreeuw maaken, op de Jagt-boorn grovelyk blaazen, om de honden terug te roepen.

Graillon, (m) Overschot (n), overgeschooten brok (m).

Grain, (m) Graan, Koorn; zaad (n), kern; korrel, bézië (f); erf van leër; draad (m), fynte (f), of, grein (n) van iets enz.; battre les grains, het Koorn dorstehen; grain de sel, de raifin, de moutarde, de grele, een korrel zout, kern van een druif; mortier-zaad; hagel-steen; gros grains, winter-graan, winter-Koorn; menus grains, zomer-graan, zomer-gewas of Koorn, grain d'orge, een gerst-Koorn, item het 12de gedeelte van een duim (in meetk.); grain de chapelet, kraal

kraal van een rozen-kraan of pater-noster; grain de marroquin, de erf van Spaansch-leer; grain d'acier, draad of fynte van staal; grain de petite verole, pok-naad; grain, grein of aas, (zeker klein gewigt); un grain de vent, een wind-bui of vlaag; fontaine à grain d'orge, genopte bombazyn; avoir un petit grain de folie, een halven slag weg hebben, een weinig gek zyn; il n'a pas un grain de bon sens, hy heeft niet het minste verstand; il est léger de deux grains, hy is gerafsteerd; un Catholique à gros grains, een ruige Katholyk; je te mangerai avec un grain de sel, ik kan u gemakkelyk op of overmeesteren; il est dans le grain, hy zit in 't riet en maakt pypies (spr. w.).

Graine, (f) 't Zaad der gewassen (n); graines de ver à soye, eyertjes der zywormen; monter en graine, zaad schieten; graine de choux, de melon &c.

Grainer, Graineterie, Grainetier, Grainier. (Zie Gréner &c.).

Grairie, (f) Gemeen bosch.

Graisse, (f) Vet. sneer (n), vet-tigheid (f), item het beste van iets (n).

Graisser, (v. a.) Smeeren, met vet bestryken; graisser la patte à quelqu'un, iemands handen vullen; graisser des bottes, des roues; graisser les bottes d'un vilain, il dira qu'on les lui brûle, van eenen on-dankbaaren heeft men maar stank voor dank (spr. w.).

Graisset, (m) Een groene land kik-worsh.

Graisseux, euse (adj.) Vetsig, smeervig.

Gramen, (m) (Lat. w.) Gras, bonds-gras (n).

Grammaire, (f) Spraak- of Letter-kunde.

Grammairien, (m) Een Spraak-kunstenaar, Spraak-meester, Letter-kundige.

Grammatical, ale (adj.) Letter- of Spraak-kundig.

Grammaticalement. (adv.) Letter-konstiglyk, Spraak-kundiglyk.

Grammatike, (m) Een die de Letter-kunde wat verstaat.

Grampe, (m) Iezere bouwast of kram.

Grand, ande (adj.) Groot, wyd; hoog, laag, uitmuntend, uitstekend; roemruchtig, vermaard; edel, verheeven; hoogdravend, grootfch; une grande place, 'eene groote plaats; le grand chemin, de Land-weg of 's cleeren weg; un grand homme, een groot, lang man; of, een destig man; le grand monde, luiden van aanzien; la grande église, de groote Kerk; grand jurisconsulte, een groot, uitmuntend, vermaard Rechts-geleerde; avoir l'ame grande, edel-meedig, grootfch van geest zyn; le grand Seigneur, de groote Heer, de Turksche Keizer; le grand Mogol, de groote Mogol; Henri le grand, Hendrik de groote; Louis le grand, Lodewyk de groote; il est grand jour, het is volkomen dag; de grand matin, 's Morgens heel vroeg; à grand' peine, met veel moeite; entrer tout de grand, gemakkelyk overeind ingaan.

Grand, (m); Faire le grand, ou trancher du grand, den baas, den grooten Heer speelen; il y a du grand dans tous ses écrits, daar is iets verheevens in alle zyne Schriften; les grands d'un royaume, de grooten van een Koningryk; les grands d'Espagne, de grooten van Spanjen; aller du petit au grand, van het mindere tot het meerdere gaan; en grand, (adv.) Peindre en grand, levens-grootte afschilderen.

Grand'chambre, (f) Eerste kamer van 't Oppergerechts-hof.

Grand-chantre, (m) Opper zanger.

Grandelet, ette (adj.); Vòtre fille est déjà grandelette, uwe dogter is al fraai groot (gem. w.).

Grandement, (adv.) Grootelyks, zeer, veel (oud w.).

Grandesse, (f) Grandeschap, (eertitel der grooten van Spanjen).

Grandeur, (f) Grootheid, grootste; wyde; glans, heerlijkheid, luister; nous sommes de même grandeur, wy zyn even lang; la grandeur d'un crime, de grootheid, of, schrikkelijkheid.

heid eener misdaad; grandeur d'ame, edelmoedigheid; les grandeurs humaines, de menschelyke hoogbèden; grandeur, grootheid, (eer-naam die men zommige doorluchtige personaadjen geeft).

Grandir, (v. n.) Groot worden, groeijen.

Grandissime, (adj.) zeer groot, al-lergrootst.

Grand-maitre, (m) Groot-meeſter van 's Konings-huis; grand-maitre des cérémonies, groot-meeſter der plegtigheeden; grand-maitre de la garde-robe, de l'artillerie, de Malte, groot-meeſter van de kleederkas; opperveld-tuig-meeſter; groot-meeſter van Malta.

Grand-maîtrise, (f) Groot-meeſterſchap te Malta.

Grand-merci, (m) Grooten dank, ik bedanke u; dire grand-merci à quelcun.

Grand-mère, (f) Groot-moeder.

Grand-œuvre. (Zie Oeuvre).

Grand-père, (m) Groot-vader.

Grand-prévôt, (m) Opper-rechter van het Hof; opper geweldiger in een léger.

Grand-prieur, (m) Opper-prior in een klooster.

Grand-tante, (f) Oud Moey.

Grange, (f) Schuur, koren-schuur.

Grangeage, (m) Verpachting van Land om de halve baat.

Granger ou Grangier, (m) Bedryf, opziender van een' Hoef.

Granit, (m) Granit (Soort van marmer-ſteen).

Granitelle, (adj.); Marbre granitelle, Marmer met ſtippen.

Granulation, (f) Korreling (in Chym.).

Granuler, (v. a.) Metaal korrelen, in hageltjes veranderen.

Graphometre, (m) Een halve kring in 180 graden verdeeld (in wiſkunde).

Grappe, (f) Een tros, bos (m); grappe de raisin, een druiven-tros; mordre à la grappe, zich laten doeken, iets laten wys-maaken (ſpr.w.).

Grapiller, (v. n.) Druiven in eenen Wyngaard, na den Oogſt, naleezen; item iets op eene onéerlyk wyze naar

zich neemen, naar zich kraawen, opſteeken; item een klein voordeel van iets hebben, op 't na-gras koomen.

Grappilleur, euſe (m. & f.) Naleezer, naleeſter van druiven.

Grappillon, (m) Klein trosje (n).

Grappin, (m) Dregge, enterdregge (f) (Zee w.); grappin à main, enterdregge die in 't wand geworpen word.

Grappiner, (v. a.) Met de enterdreggen werpen, vaſt haaken (Zee w.).

Grappu, ne (adj.) Vol met trosſen.

Gras, aſſe (adj.) Vet, ſmeurig; gewieſt; vuil, onheufch; femme groſſe & graſſe, diken vet vrouw-menſch; tuer le veau gras, het gemeste kalf ſlagten, luſtig teeren; un bœuf gras, een vetten os; le vin devient gras, l'encre devient graſſe, de wyn, de inkt word drabbig of dik; terre graſſe, vette grond of aarde; item vollers aarde, pot-aarde, klei; du ſon gras, ſyne zémelen; du mortier trop gras, al te vette kalk; les joints de cette pièce de bois ſont trop gras, de voegen van dit ſtuk hout zyn te dik; les jours gras, de vlſeſch of ſlempdagen der vaſten; chapeau gras, een ſmeerige hoed; païs gras, een vrugtbaar land; affaire graſſe, een voordeelige zaak; mardi gras, vaſtenavond; avoir la langue graſſe, ou, parler gras, een zwaare tong hebben, brouwen, breijen (graſſeyer); item on-tuſtige vuile redenen voeren, van 't kousje praaten, vuil penſen; des mots gras, vuile woorden; dormir la graſſe matinée, een gat in den dag ſlaapen (ſpr. w.); il en fait ſes choux gras (ſpr. w.), by vaart 'er wel van; vous en êtes bien plus gras d'avoir fait cela (ſpr. w.); wat voordeel hebtge 'er van met zulks te doen?

Gras, (m) Het vet (n), de vettigheid (f); j'aime le gras; le gras de la jambe, de kuit van 't been; faire gras, vleeſch eeten.

Gras-double, (m) Runder-maag (f).

Gras-fondu, (adj.); Cheval gras-fondu, een overreeden Paerd.

Gras-fondure, (f) Smelting van 't vet, in een al te verbit Paerd.

Graz-

Grassément, (adv.) Rykelyk, overvloediglyk; vivre grassément.

Grasset, ette (adj.) Een weinigje vet.

Grasseyement, (m) Brouwing, lispig (f).

Grasseyer, (v. n.) Brouwen, lispēn, zwaar ter taal zyn.

Grassin, (m) Een nieuwe Soldaat, recruit.

Grassouillet, ette (adj.) Poezelig, wel in 't vleesch.

Grat, (m) Plaats daar de Henders met krabben de kost zoeken.

Gateau, (m) 't Bruineer-saal (n) (by Vergulders en Zwaardvoegers).

Grate-boësse (f) Krais-borstel, (m).

Gratelle, Gratelleux, Grater. (Zie Gratelle &c.)

Grateron, ou Glouteron, (m) Een klis (f).

Graticuler, (v. a.) De verdeelingen eener schildery maaken, (by Schilders).

Gratification, (f) Begunstiging, gunstbewyzing, genade-gift (f) geschenk (n), vereering (f).

Gratifier, (v. a.) Begunstigen, gunstbewyzen.

Gratin, (m) Het affschrapzel van iets dat in een pot of ketel enz. aangebakken is (n).

Gratiou, (m) De voering onder aan een galei-zeil (f).

Gratis, (adv. Lat. w.) Om niet, zonder belooning, gratis; enseigner gratis, voor niet onderwyzen; il dit cela gratis, by zegd dat zonder bewys.

Gratitude, (f) Dankbaarheid.

Gratte, (f) Slegte behandeling, slagen.

Gratte-cu, (m) Haag-by, vrugt van een Eglantier (f).

Gratteleux, euse (adj.) Schurftig, met krauwagie bezet.

Grattelle, (f) Krauwagie (f), schurft (n).

Gratter, (v. a.) Krabben, kraauwen, klouwen; les poules grattent; gratter un vaisseau, een Schip schrapen; gratter quelqu'un par où il lui démange, iemand op zyn zwakste

vatten (spr. w.); trop gratter cult; trop parler nuit, te veel krabben, smert, te veel spreken schaad (spr. w.).

Grattoir, (m) Een Bik-yzer (n) (by Metzel.); een krabber (m) (by Zee l.); een wyl (f) (by Goud-smids).

Gratuit, ante (adj.) Onverschuldigd, onverdiend, don gratuit, genade gift.

Gratuitement, (adv.) Onverdiendelyk, uit genade.

Gravas, (m) Afgevallene kalk of pleister (f).

Grave, (adj.) Zwaar, wigtig; deftig, slaatsig; son grave, een zwaar geluid; accent grave, zwaar klankteeken (in Spraakk.); mine grave, deftig gelaat; les corps graves, de zwaare ligchaamen (in Natuurk.); crime grave, eene zwaare misdaad.

Gravé, ée (adj.) Gesneden, gegraveerd.

Gravelée, (adj. f.); Cendre gravelée, Pot-afsch.

Graveleux, euse (adj.) Graveelachtig, steenachtig.

Gravelle, (f) Het graveel; steengruis (n).

Gravelure, (f) Lompe redeneering.

Gravement, (adv.) Deftiglyk, slaatsiglyk.

Graver, (v. a.) Uitsteeken, graveeren; graver à l'eau forte, met sterk-water etzen.

Graveur, (m) Plaatsnyder, wapensnyder, Signetsnyder.

Gravier, (m) Grof of keiigtig zand in een Rivier, item gruis, zand in de blaas (n).

Gravir, (v. n.) Klimmen, klouteren; gravir au haut d'un rocher, d'un arbre.

Gravitation, (f) Zwaarte, neerdrukking van een Ligchaam (in Natuurk.).

Gravité, (f) Zwaarte; deftigheid, slaatsigheid; centre de gravité; marcher avec gravité; gravité d'un discours; gravité de son, bolheid des geluids.

Graviter, (v. n.) Zwaar of wigtig worden, neêrdrucken.

Gravoir, (m) Werktuig om den rand van brillen, glazen enz. mee te maaken.

Gra-

Gravois. (Zie Gravas).

Gravure, (f) 't Plaatsnyden, *sleeken of graveeren* (n).

Gré, (m) Zin, wil (m), welgevallen (*franche volonté*) (n); *item* dank (m); enz. il y est allé de son gré, ou, de son bon gré, hy is 'er uit zich zelfs, of met zyn zin naar toe gegaan; contre mon gré; tegens myn zin; se laisser aller au gré des flots, du vent, zich aan de golven, aan den wind overgeven, voilà qui est à mon gré, dat behaagt my; elle est assez à mon gré, zy staat my wel genoeg aan; savoir gré, ou, bon gré d'une chose à quelcun, iemand iets wel, of, in dank afnemen; lui en savoir mauvais gré, het hem quaalyk neemen; je m'en fais mauvais gré, ik ben 'er met my zelven boos over; bon gré, mal gré, de gré, ou, de force, willens, of niet willens, met of tegen dank, goed willig of quaad willig; bon-gré, malgré, vous y viendrez; de son plein gré, met zyn volkomen zin, of wil; de gré à gré, met onderling genoegen van partyen; au lieu de plaider ils se sont accordés de gré à gré; il fait tout à son gré; prendre une chose en gré; je ferai cela malgré lui, ou, malgré qu'il en ait.

Grec, grecque, ou greque (adj.) Grieksch; la langue grecque, ou le grec; il est grec là-dessus, hy verstaat dat in den grond, hy is daar een meester in; c'est du grec pour vous, dat is grieksch voor u, dat gaat u verstand te boven; vent grec, noord-oosten wind.

Gredin, (ine (adj. & f. scheld w.) Schooieragtig, bedelaar'gtrig, slecht, gering, kaarig; een schooier, landlooper; schooijler; (mesquin, chiche) un repas gredin.

Gredinerie, (f) 't rekkigheid, kaarigheid (mesquinerie).

Gréer (v. a.) un petit hunier, een klein mars-zeil aan slaan (Zee w.).

Gresse, (m) Stad: schryf-kamer (f), of ampt (n), Griffie (f).

Gresse, (f) Ent, griffel.

Greffer, (v. a.) Enten, griffelen (enter).

Greffier, (m) Gerichts-schryver, Hof-schryver, Griffier.

Greffoir, (m) Ent-mes (n).

Grege, (adj.); De la soie grege, rauwe zyde.

Grege, (f) Vlas-békel, of reep, om 't zaad af te reepen.

Gregeois (adj.); Peu grégois, wild duur; haastigheid die ras over is.

Gregaes, (f. pl. boert w.) Broek, boeren; il y a laissé ses gregues, hy heeft 'er zyn leven gelaaten, is 'er gesneuveld; tirer les gregues, het haazen-pad kiezen, zich weg-pakken.

Grêle, (f) Hágel, hágelsteen (m); *item* ménigste (f); une grêle de coups, de flèches, de pierres, eene hágel-bui van slagen, pylen, steenen.

Grêle, (adj.) Lang en dun, smal; zagt, téder; cou grêle; voix grêle.

Grêlé, ée (adj.) Door den hágel geslagen, bedorven; les blés, les vignes sont grêlés; visage grêlé, gepokt en aangezigt; il a l'air d'un grêlé, hy ziet 'er uit als iemand die verdorven, geruineerd, verürmd is; couronne grêlée, met paerelen bezette kroon (in Wapenk.).

Grêler, (v. a.) Behágelen, verhá-gelen, door den hágel bedorven.

Grêler, (v. impersonnel) Hágelen; il grêle, het hágeld.

Grelet, (m) Een straat-hamer (by Metzelaars).

Grêlin, (m) Greling (f), werp-anker-touw (n), (touw om een Schip mee te vertuyen, of in te winden).

Grêlon, (m) Grootte bagelsteen; il est tombé des grêlons de la grosseur d'un œuf.

Grelot, (m) Belletje of scbellertje (n); (sonnette) attacher le grelot, de bel aanbinderen (dat is) den eersten zyn, om iets verkeerd te onderneemen.

Grelotter, (v. n.) Van koude zidderen, trillen, beven.

Greluchon, (m) Een jonge zot; onbrzonnen kuiken.

Grément, (m) Toetákeling, uitrusting van een Schip (f).

Grémial, (m) *Linnen voorschoot van een Bischof, als by dienst deed (n).*

Grenade, (f) *Granaat-appel (m); item hand-granaat (f), (oorlogs tuig).*

Grenadier, (m) *Granaat-boom; item een granadier (soldaat die hand-granaaten werpt).*

Grenadiere, (f) *Granaat-tasch.*

Grenadille, (f) *Pasie-bloem.*

Grenaille, (f) *Korrel van mine-raal, of berg-stoffe.*

Grenat, (m) *Granaat-steen (m); item drooge citroen-schil (f).*

Grene. (Zie Graine).

Greneler, (v. a.) *Iets met korreltjes maaken, of, bedekken; grenelê, êe (adj.) gekorrelt.*

Grener, (v. a.) *Iets korrelen, tot korrelen maaken; grener le sel, zout raffineeren; se grener (v. r.) korrelen zetten.*

Grener, (v. n.) *In 't zaad schieten; plante qui commence à grener.*

Greneter, (v. a.) *Kalfs-leër als segryn-leër bereiden.*

Greneterie, (f) *Zaad-handel, kôren-handel (m).*

Grenetier, iere (m. & f.) *Zaad-handelaar, zaad-kooper, graan-kooper, erten en boonen kooper; zaad-koopster enz.*

Grenetis, (m) *Gekarrelde rand aan munt (m) (chapelet); item werktuig daar toe (n).*

Grenier, (m) *Zolder (van een huis); kôren-zolder, graan-zolder; item graan-verkooper, graan-kooper, kôren-kooper; grenier au foin, au bois, aux tourbes, à sel; la Sicile est le grenier de l'Italie; grenier, zaad-kast; grut-kast; embarquer ou charger en grenier, de goederen (zonder datze getond of gepakt zyn) op een greniering in 't Schip storten.*

Greniere, (f) *Kôren- of zaad-koopster.*

Grenoir, (m) *Bus-kruid-zeef (f).*

Grenouille, (f) *Vorsch, kikvorsch, kikker; (m); item siegte dichtster (m); item gezwel (n) aan den ruggen-riem (in Heelk.); la grenouille croasse, de kikvorsch quacks.*

Grenouiller, (v. n. gem. w.) *Zuipen, zwelgen, gestadig in de kroegen loopen.*

Grenouillere, (f) *Kikvorsch-poel, of moeras.*

Grenouillet, (m) *Kikvorschte (n).*

Grenu, ue (adj.) *Vol graan, vol korrelen, (als een aar); item gekorrelt, klein gemaakt; item met stipjes, korrelen, of nerven gewerkt, (als segryn leër enz.) épi grenu; cuir grenu; huile grenue, drabbige olie.*

Gréque, (f) *Boek-binders zaagje (n).*

Gréquer (v. a.) *un Livre, een Boek op den rug in-zaagen, om 'er de koorden in te leggen.*

Grés, (m) *Graauwe hard-steen; item de twee bovenste slag-tanden van een wild zwyn; keulsch aardewerk.*

Gresil, (m) *Kleine bagel, yffel, ryp; item het klein gestooten glas.*

Gresillement, (m) *Kronkeling, berimpeling, in-een-schroeiing, (voornamentlyk van perkament); item schroeiing, afkorting van glas (by Glazem.).*

Gresiller, (v. impers. n. & a.) *Tsselen, rypen, stof-bagelen; item afbreken (van iets dat bros is, als: glas, sprek yzer enz.; passivè en activè gebruikt).*

Gresoir, (m) *Werk-tuig der glazemaakers, om de kanten der ruiten af te breeken; item Borrás-bus (by goud smids).*

Gresserie (f) *ou poterie de grès, graauw aarde-werk; graauwe steen; item groeve daar van.*

Greve, (f) *Zand-oever (m), strand (n); item een Gerichts-plaats in Parys (m).*

Grever, (v. a. oud w.) *Bezwaaren, onderdrukken, belédigen, plaagen, drukken.*

Gréz. (Zie Grès).

Griblette, (f) *Verkens karbonnade.*

Gribouille, (m) *Uitvènter van oude buis-raad; item een narrig, knorrig, of, gémelyk mensch.*

Gribouillette, (f. gem. w.) *Zt-ker kinder-grabbel-spel, waar-by die geene, die het te grabbel geworpene vangt, houdt.*

Grièche, (adj. zelden gebr.) *Ge-spruk-*

GRI.

spikkeld, bont; pie grièche, exter; item kyfagtig wyf.

Grief, eve (adj.) *Zwaar, moeijelyk, streng, hard; défendre sous de grièves peines.*

Grief, (m) *Bezwaarnis, klagte (f), bezwaar-schrift (n) (in Rechten); donner ses griefs, zyne bezwaaren inbrengen.*

Grièvement, (adv.) *Hardelyk, strengelyk; punir grièvement; grièvement malade.*

Grièveté, (f) *Zwaarheid, grootheid; grièveté, ou, énormité du péché.*

Griffade, (f) *Slag met de klauw, een krauw (m).*

Griffe, (f) *Klauw; griffes du Lion, du chat.*

Griffer, (v. a.) *Met de klauwen vatten, de klauwen ergens inslaan (by Valkeniers).*

Griffon, (m) *Een gryp, of gryp-vogel, item een griffioen, (versierde vogel in Wapenk.).*

Griffonnage, (m) *Krabbel-schrift, slegt-schrift (n), baane pooten.*

Griffonnement (m) *ou légère ébauche, ligte of slegte schets, of tékening (f).*

Griffonner, (v. a.) *Krabbelen, baaneklauwen maaken, lelyk of slegt schryven; item slegt aftekenen, of schilderen.*

Grignon, (m) *Knoef, bagt (m) of korst brood (f).*

Grignoter, (v. a.) *Knabbelen, afknaauwen; cet enfant commence à grignoter.*

Grigou, (m) *ou mesquin, gueux, avare, aartsgierigaard, schrok.*

Gril, (m) *Een rooster, om op te braaden.*

Grillade, (f) *Geroosterd, of ge-rooſt Vleesch (n).*

Grillant, ante *(Zie Glissant, dat beter is).*

Grille, (f) *Tralie (f); item rooster daar de afch door valt (m).*

Griller, (v. a.) *Roosten of roosteren, op den rooster braaden; item verzengen door hitte; item betraliën, met traliën voorzien.*

Grillon, (m) *Krêkel. (Zie Gryllon).*

GRI.

371

Grillons, (m. pl.) *Koorden (f. pl.), waar meê misdaadigers aan de vingers gepynigd worden.*

Grimace, (f) *Grynzing, vertrekking des gezichts; gemaakte gebaerden enz.; faire des grimaces, een scheeve bek trekken; faire la grimace, ou la mine à quelcun, iemand lelyk, of met ongenoegen aanzien; les grimaces des hypocrites, de gemaakte gebaerden der buichelaaren; tout ce qu'il fait ne sont que grimaces, al 'r geene by doet zyn loutere gemaaktbeden, ydele gebaerden.*

Grimacer, (v. n.) *ou faire des grimaces, grynzen, gebaerden maaken, zyn weezen vertrekken; NB. men zegt ook van iets, dat gekreukt en niet glad staat; als: schoenen laerzen enz. ils ou elles grimacent.*

Grimacerie, (f) *Grynzing, vertrekking des gezichts.*

Grimacier, iere (m. & f.) *Grynzer, lelyk bek-trekker; buichelaar, gebaerde-maaker; grynſier, buichelaarſter enz.*

Grimaud, (m. fmaad w.) *Een jong onêrvaaren ſcholier, een A. B. C. jongen.*

Grimauder, (v. n. gem. w.) *Zulke jonzens onderwyzen.*

Grime, (m. fmaad w.) *Schoolier der laagſte claſſe.*

Grimelin, (m) *Geringe ſpeelder; kleine kraamer.*

Grimelinage, (m) *Gering ſpel (n); ſchagchelary (f).*

Grimeliner, (v. n.) *Een gering ſpei ſpeelen; ſchagcheren, geringe nêering doen, een klein voordeeltje zoeken.*

Grimoire, (m) *Een tôver-boek; item een duifter verward boek, of geſchrift (n).*

Grimper, (v. n.) *Klauteren, opklauteren; grimper ſur les arbres, ik grimpe comme un chat.*

Grincement (m) *des dents, Knarsſing der tanden (f).*

Grincer (v. a.) *les dents, met de tanden knarsſen, daar op byten.*

Gringolé, ée (adj.); *Croix gringolée, dubbeld ſlangen kruis (in Wapenk.).*

Gringotter, (v. n.) *Neuriën*, *sjirpen als de vogelen*; item *piepen* (van lieden die een zwakke stem hebben gez.).

Gringuenaude, (f) *Slym*, *vui- ligheid in 't Ligchaam*.

Gringuenotter, (v. n.) *Zingen*, *quinkelen*, als een nagtegaal.

Grenon. (Zie Crinon).

Griotte, (f) *Een morél*.

Griottier, (m) *Moréllen-boom*.

Grippe, (f) *Begeerlykheid*, *heb- zigt*.

Gripper, (v. a.) *Grypen*, *kaapen*, naar zich haalen, of klauwen.

Grippe-son, (m) *Een schagcheraar*, een inbaalend mensch.

Gris, ise (adj.) *Grys*, *grauw*; *dronken*; *cheveux gris*, *gryze hai- ren*; *gris cendre*, *asch-grauw*; *gris argenté*, *zilver grauw*; *gris brun*, *donker grauw*; *gris de lin*, *appel- bloessem*; *gris pommelé*, *schimmel- kleur*, *appel-grauw* (van paerden gez.); *verd de gris*, *spaansch-groen*; *temps gris*, *een' betrokkene lucht*; *il est gris*, *hy heeft eenen roeff wez*, *hy is mizig of dronken*; *de nuit tous chats sont gris*, *by nacht zyn alle katten grauw* (dat is), *in den donkeren is alles mooi*.

Griffaille, (f) *Schildery met wit en zwart*.

Griffailler, (v. a.) *Graauw schil- deren*.

Griffatre, (adj.) *Graauwagtig*, *grysagtig*.

Griffet, (m) *Een jonge distel-vink*.

Grifette, (f) *Donker grauwe stof*; item een meisje in 't grauw ge- kleed, een menniste zusje; item een meisje van geringe staat.

Grifetter, (v. n.) *Zingen als een Leeuwerik*.

Grifon, onne (adj.); *Cheval gri- son*, *een grauwe schimmel*.

Grifon, (m) *Een gryzaard*; item een ézel; item een knecht, die geen Lievei draagd; item zekere grauwe steen.

Grifonner, , (v. n.) *Grys worden*, *grauwe hairen krygen*.

Grive, (f) *Een' Lyfter* (zeker vogel).

Grivelé, ée (adj.) *Kakelbont*, *zwart en wit gespikkeld*.

Grivelée, (f) *Knévelaarj*, *on- geoorloofde winst*, *ontfuijing* (als van eenig amptenaar, van een knecht aan zyn Heer enz.).

Griveler, (v. a.) *Iets heimelyk knévelen*, *na zich neemen*, *opfleeken*.

Grivelerie, (f) *Knévelaarj*, *schagchery*.

Griveleur, (m) *Schagcheraar*, een die door ongeoorloofde wijzen iets naar zich trekt, of iemand te kort doet.

Grivois, (m) *Een lustige quant*, of vrolyken baas.

Grivoise, (f) *Hoer*, *ligte kooi*, *der- tel vrouwenmensch*; item een' tabaks- rasp.

Grivoiser, (v. a. weinig gebr.) *Tabak*, *rappé raspen*.

Grogard, (f. & adj.) *Knorrer*, *knorre-pot*; item *knoragtig*.

Grogne (f); *Faire la grogne*, *morren preutelen*, *zaur zien*.

Grogement, (m) *Knorring* (der Verken).

Grogner, (v. n.) *Knorren* (als der Verken); item *brommen*, *morren*, *knorren*.

Grogneur, euse (f. & adj.) *Knorre- pot*, *grimmer*, *preutelaar*; *grinsier*, *morser*; *knorrig*, enz. (gem. w.)

Groin, (m) *Snuit*, *smoel* (f), *muil* (m); *groin de pourceau*.

Grole, (f) *Kerk-kraai*, *kauw*.

Grommeler, (v. n.) *Preutelen*, *mompelen*, *moppen*, *morren*; *grom- meler entre les dents*.

Grommeleur, euse (m. & f.) *Preutelaar*, *mompelaar*; *mopser*.

Grommeleux. (Zie Grommeleux).

Grondable, (adj.) *Die of dat ver- diend beknorred of bekéven te wor- den*.

Grondement, (m) *Gerommel*, *bol gedruis*, *gebrom*; item *knorren*, *tie- ren* (n).

Gronder, (v. a. & n.) *Beknor- ren*, *bekyven*, *schelden*; item *knorren*, *morren*, *raazen*; *gronder quelcun*; *le tonnerre gronde*.

Gronderie, (f) *Bekyving*, *knor- ring* (f), *geknor* (n).

Grondeur, euse (adj. & f.) *Knor- rig*.

rig, morrig; bekyver, knorrepot; knorrig wyf.

Gros, ofte, (adj.) Dik; vet; groot; grof; zwaar; lomp; sterk; ryk, aanzienelyk, enz; un gros homme, een dik man; une grosse femme, eene dikke, of, vette vrouw; une femme grosse, eene zwangere vrouw; elle est grosse d'un tel; un gros livre, een dik boek; gros drap, grof laken; grosses joues, dikke of bolle wangen; grosse voix, grove of zwaare stem; la Cour est grosse, daar is veel volk aan het Hof; avoir le cœur gros de quelque chose, ergens gevoelig, of, verbitterd over zyn; avoir de grosses paroles avec quelqu'un, met iemand zwaare woorden hebben; jouer gros jeu, grof speelen; contrât à la grosse avanture, bodemery-contract (in den Zee-handel); un gros lourdaud, ou gros animal, een lompe vleegel; gros-canon, groote Canon-letter (by Boek-drukk.); le gros lot, het hoogste lot; grosses lettres, groote letteren; gros temps, onstuimig weêr; gros vent, sterke of zwaare wind; un gros Seigneur, een groot Heer; gros marchand, een voornaam koopman; de gros revenus, groote inkomsten; une grosse fièvre, eene sterke koorts; gros mot, een vuil woord; le gros mot, het groot, of, beslistend woord; je suis gros de le voir, ik verlange zeer om hem te zien; faire le gros-dos, trots zyn; parler des grosses dents à quelqu'un, iemand bitt bejegenen; toucher la grosse corde, het hoofdpunt eener zaak aanroeren.

Gros, (m) Een vierendeel loots, het 8ste deel van een once (n); item een groot (m), grootje (n), groschen (m) (zekere munt); une livre de gros, een pond Vlaams; denier de gros, een halve suiver.

Gros, (m) Het grootste, of het voornaamste van iets; het gros (n); le gros de l'armée, het gros van het leger; le gros d'un arbre, het dikke van een boom; le gros du monde, het grootste gedeelte van het menschedom; le gros de l'affaire, het hoofdstuk der zaak; cette poutre a tant

de pieds de gros, die balk is zoo veel voet dik; en gros (adv.) vendre en gros, by groote partyen, in 't groot, in 't gros verkoopen; marchand en gros, een grofster, tout en gros, alles onder een, by de rommel-zoo; gagner gros, ruggtig, of, veel winnen; je lais l'affaire en gros, ik weet de zaak in 't algemeen; in 't ruwe; il m'a dit la chose en gros, hy heeft my de zaak in 't ruwe verhaald.

Groseille, (f) Kruis-bes; groseille rouge, aal-bes, aal bezië.

Groseiller, (m) Kruisbezië-boom, aalbezie-boom.

Grosse, (Zie Gros).

Grosse, (f) Een Notariaal afschrift of gros van eenig geschrift; item een gros, of, twaalf dozyn, (van pypen, knopen enz.)

Grossesse, (f) Zwangerheid, bevrugtheid; achever la grossesse.

Grossier, (f) Dikte, zwaarlyvigheid; grootte; item dikte, swelling; prendre la grosseur d'un homme, iemand de maat neemen (by Kleerm.).

Grossier, iere (adj.) Lomp; onbeschoft; grof; enz; ouvrage grossier; étoffe grossière; esprit grossier, een botte geest; marchand grossier, een grofster.

Grossièrement, (adv.) Groovelyk, lomp.

Grossièreté, (f) Plompheid, onbeschoftheid; onbeschaaftheid, ruwheid.

Grossir, (v. a. & n.) Vergrooten, verdikken, grooter, of, dikker maaken; les microscopes grossissent les objets.

Grossissement, (m) Vergrooting (f).

Grossoyer, (v. a.) Het afschrijven of gros eener minute maaken (by Pratziz.).

Gros-temps, (m) Storm (m) onweêr (n).

Grotesque, (adj.) Belagchelyk, koddig, snaaks, acrtig; homme grotesque; vilage grotesque.

Grotesquement, (adv.) Koddiglyk, snaaks.

Grotesques, (f. pl.) Snaaksche verbeeldingen, koddige prenten, of, schilderyen.

374 GRO. GRU.

Grotte, (f) Spelonk (f), onderaardsch hol (n); item grot-werk (n).

Grouéteux, euse (adj.) Steenagtig; fond grouéteux.

Grouillant, ante (adj.) de vers, weemclende, krielende met vormen.

Grouiller, (v. n. & a.) Weemelen, krielen; schudden, beweegen; les vers grouillent dans ce fromage; la tête lui grouille, il grouille de vermine; se grouiller (v. r.) zich roeren, beweegen.

Grouin. (Zie Groin).

Group, (m) Een pak geld (by Kool.).

Groupade. (Zie croupade).

Groeppe, (m) Een hoop, tres, groep, of meenigte figuren, beelden enz. by malkander geschilderd of gebouwen.

Groupper, (v. a.) Eenen hoop figuren, enz. by malkander schilderen of bouwen.

Grû, (m) Wilde bosch-vrucht.

Grage. (Zie Gruerie).

Grûau, (m) Gort, of grut; grûau d'avoine, d'orge.

Grûau, (m) Jonge kraan-vogel; item een kraan, om iets meê op te byssen.

Grue, (f) Kraan, kraan-vogel; item een gek; cou de grue, een lange hals; le monde n'est pas grue, de wereld is thans listig; of zoo onnozèl niet; faire le pied de grue, lang staan wagten, slaau schilderen.

Grue, (f) Kraan om iets meê op te byssen.

Gruerie, (f) Houtvesterfchap.

Gruger, (v. a.) Vergruizen, in stukken knappen (als beschuit enz.); item iets bikken, schafien; n'avoir pas de quoi gruger, niets te bikken, of te fchranzen, niets te byten, noch te breeken hebben; gruger les pierres, de fteenen afbikken, uit den ruuwen bakken.

Grûier. (Zie Gruyer).

Grume, (f); Du bois en grume, ruuw, onbebakt hout.

Grumeau, (m) Klontcr, brok, klomp; grumeau de fang, de lait.

Se Grumeler, (v. r.) Klontcreren.

Grumeleux, euse (adj.) Klontcrig,

GRU. GRY. GUA. GUE.

vol klonters; mamelle dure & grumeleufe; du bois grumeleux, kwas-tig, of, ruig hout; fruit grumeleux, meeltige vrugt.

Grû n, (m) Jonge kraan-vogel.

Grutrie. (Zie Gruerie).

Gruyer, (m) Houtvester, die de rechten der bosfchen bewaard.

Gruyer, (adj.); Faucon gruyer, kraan-valk.

Gruyere, (f) Zekere zwitterfche kaas.

Gryllon, (m) Krékel (zeker insect).

Guahex, (m) Een wilde koe.

Guairo, (m) Gefchreëuw op de Jagt, tot een téken om de valk los te laten.

Gué, (m) Een waadbaare plaats (f); passer une riviere à gué, eene rivier doorwaden; fonder le gué, de grond peilen; (fig.) eene gelegenheid zoeken om iets te onderneemen.

Guéable, (adj.) Waadbaar.

Guéde, (f) Weed (zekere plant by blaauw-verwers gebézigd).

Guéder, (v. a.) Met weed verwen.

Gueder, (v. a.) Volstoppen, opproppen; se gueder (v. r.), zich zat eeten, (gem. w.).

Guéer (v. a.) une riviere, eene rivier doorwaaden; guéer du linge, linnen spoelen; guéer un cheval, een paerd wateren.

Guenille, (f) Lap, lomp, flarde; habit en guenille, kleed daat aan farden gefcheurd is.

Guenillon, (m) Een oude lap.

Guenipe, (f) Hoer, looze feeks, vodde (f), ondeugend vrouwmenscb (n), floerie-moêr (f).

Guenon, (f) Meerkat, 't wyfje van een aap; item een leelyk vrouwmenscb (n); elle est laide comme une guenon.

Guenuche, (f) Een klein meerkatie (n).

Guêpe, (f) Eene wespe.

Guêpier, (m) Byen-wolf (m), vogeltje dat de wespen en byen eet (n); item een wespen-nest in de boomen (n).

Guêpiere, (f) Een wespen-nest in de aarde (n).

Guêpin, (ine (m. & f.) Een loos, doortragt menscb.

Guere

Guerdon, (m. oud w.) *Belooning, vergelding* (f), loon (n).

Guerdonner, (v. a.) (oud w.) *Be-loonen*.

Guere, (adj. altyd verzelst met ne) *weinig, niet veel*; elle n'est guere jolte, *zy is gantsch niet fraai*; il ne s'en est guere fallu, *que je ne tombasse, het scheelde weinig of ik had gevallen*; il ne s'en faut guere; *het scheeld niet veel, of, daar ontbreekt weinig aan*; n'avoir guere d'argent, *weinig geld hebben*; je ne me porte guere bien, *ik ben gantsch niet wel*; il n'est guere savant, *hy is niet zeer geleerd*; il ne demeurera guere à venir, *het zal niet lang aanloopen, of hy zal hier zyn*; il n'est de guere plus grand que son frere, *hy is niet veel grooter dan zyn broeder*; il n'y a guere que les Rois, qui puissent &c. *daar zyn maar weinig andere als Koningen, die kunnen enz*; il ne fort guere, que pour &c. *hy gaat weinig uit, dan om enz*; n'a guere, *onlangs, kortelings*.

Guéret, (m) *Braak-land* (n).

Guéridon, (m) *Knaap, guéridon*, om een licht op te zetten.

Guérir, (v. a.) *Geneezen, heelen, gezond maaken*; guérir (v. n.) *se*

guérir, (v. r.) *Gezond, of, geneezen worden, heelen*.

Guérison, (f) *Geneezing, heeling*.

Guérissable, (adj.) *Geneesbaar, heelbaar*.

Guérite, (f) *Wacht-huisje, schilder-huis* (n); item *wacht-toorn* (m); gagner la guérite, *zich met de vlugt redden*.

Guérlandes, (f. pl.) *Banden, kropwangen aan de boeg van een Schip*.

Guerlin, (m) (*Zie Grélin*).

Guernon, (m) *Knével-baard, knévels*.

Guerpie, (f) *Verlaating, overgaaf van goederen* (in Rechten).

Guerpir, (v. a.) *Verlaaten, overgeeven* (in Rechten).

Guerre, (f) *Oorlog, kryg* (m); guerre civile, ou, intestine, *inlandsche oorlog*; guerre ouverte, *openbaare oorlog*; foutenir la guerre, *den oorlog voeren*; aller à la pe-

tite guerre, *op party, of, vrybuitery uitgaan, gaan stroopen*; cette prise est de bonne guerre, *dat is een rechtmaatige prys*; guerre sainte, *de kruistocht, heilige oorlog*; allumer la guerre; *homme de guerre*; gens de guerre; *place de guerre*; vaisseau de guerre; *conseil de guerre*; ruse de guerre; *munition de guerre*; faire la guerre au vice, *de ondeugd bestraffen*; faire la guerre à quelcun, *iemand den oorlog aandoen*; (fig.) *iemand-doorbaalen, doorneemen, bestraffen*; foutenir la guerre, *den oorlog voeren*; faire la guerre à l'œil, *op zyn boede zyn, oog in 't zeil houden* (spr. w.); il y a guerre perpetuelle entre les sens & la raison, *daar is een geduurige sryd tuschen de Haris-togten en de redsen*; qui terre a, guerre a, *die goed heeft, heeft twist* (spr. w.).

Guerrier, iere (adj. & subst.) *srydbaar, heldhaftig*; een *krygs-man, krygs-held*; peuple guerrier.

Guerryer, (v. n.) (oud w.) *Beoorloogen*.

Guerryeur, (m) (oud w.) *Een krygsman*.

Guet, (m) *Toeziht, oppas; wacht; nacht-wacht, brand-wacht, patrouille enz.* (f); être au guet, *op de wacht staan*; faire le guet, *de wacht houden*; le mot de guet, *het wachtwoord*; avoir l'œil au guet, *een waakend oog hebben*; guet, *nacht-waaker, klapper-man, klapper*; le guet est sonné, *de tap-toe is geslaagen*; ce chien est de bon guet, *die hond is zeer waakzaam, is een goed waaker*.

Guétable, (adj.) *Die wacht doen moet*.

Guet-à-pens, (m) *Een overlegd, voorbedagt schelmstuk* (n); commettre une chose de guet-à-pens (adv.) *iets met voordagt, met opzét begaan*.

Guéter, (*Zie Guetter*).

Guêtres, (f. pl.) *Linnen overkousen, slop-kousen*.

Guêtré, ée (adj.) *Met linnen overkousen*.

Se guêtrer, (v. r.) *Zynslopkousen aan doen*.

Guetter, (v. a.) *Bespieden, be-
gluuren, behoeren; le chat guette la
fouris.*

Guetteur, (m) *Bespieder, behoer-
der, struikroover.*

Gueule, (f) *Muil, bek, kaak; ope-
ning van een zak enz; la gueule de
lion, de loup, de chien; gueule
de four, mond van een oven; gneule
d'Enfer, de kaaken der helles;
être fort en gueule, sterk in den
bek, schendächtig zyn; il est venu la
gueule enfarinée, hy is vol met
hoop gekomen; gueule de pot, mond,
opening van een kan; ce chien chasse
de gueule, die hond bast op het spoor
zynde; des mots de gueule, onge-
schikte, vuile woorden.*

Gueulée, (f) *Een mond-vol; item
eene vuile reden.*

Gueuler, (v. n.) *Ongeschikte rede-
nen voeren.*

Gueules, (m) *Rood, roode verwe
(in de Wapenschilden).*

Gueusaille, (f) *Schuim, geboefte,
bedelaars pak.*

Gueusailleur, (v. n.) *Bédelen,
schooijen.*

Gueusant, ante (adj.) *Schooijende.*

Gueuse, (f) *Een groot stuk yzer
waar van de yzere staven gemaakt
worden.*

Gueuse, (f) *Schooijsier (Zie gueux).*

Gueuser, (v. n.) *Bédelen, schooijen.*

Gueuserie, (f) *Bedelaary, schooi-
jery.*

Gueusette, (f) *Aardspotje, waar
in de Schoenmakers hun zwartfel
hebben.*

Gueux, euse (adj. & subst.) *Arm,
taal. behoefstig; item een bedelaar,
bedelaarster; hoer, snol; il est gueux
comme un rat d'église, hy is zoo
taal als een Kerk-rot, zoo arm als
Job (spr. w.); un gueux revêtu,
een die van niet tot ict gekomen is.*

Gui, (m) *Maaren-takken, (zeker
by gewas op eiken-boomen).*

Gui, (m) *Geip, soort van raai, ree,
of, spriet, waar aan het zeil der klei-
ne vaartuigen vast gemaakt word.*

Guiche, (f) *Stukje stof, aan weêr-
zyden van 't kleed der kloosterlingen,
om het toe te binden.*

Guichet, (m) *Tralie-vengstertje in
de deur der gevangen-huizen; klin-
ket; kast-deurise; klein vengstertje in
de biegtstoel (n).*

Guichetier, (m) *Deurwachter,
van een gevangenbuis.*

Guide, (subst. m. & f.) *Wegwy-
zer, leidsman, gids; wegwysler, leid-
sier; la crainte de Dieu est une
sainte guide; guides (plur.) Lei-
recpen der koets-paerden.*

Guider, (v. a.) *Geleiden, den weg
wyzen, onderrigten.*

Guidon, (m) *Standaard; standaard-
draager, Kornet; visier of mik-zyer
op een roer; teken op het einde van
een régel, dat de eerste noot van de
volgende régel aanwyst (in Musiq).*

Guigne, (f) *Kleine zoete zwarte
kers.*

Guigner, (v. a.) *Lonken, een wei-
nig van ter zyden zien; guigner une
jeune fille, une charge.*

Guignier, (m) *Een zwarte kersfen-
boom.*

Guignon, (m) *Ongeluk, kwaad
fortuin (in 't speelen).*

Guilée, (f) *Schielyke plas régen
(m).*

Guillaume, (m) *Een boor-schaaf,
spanning-schaaf; guillaume à ébar-
cher, a platte-bande, à recaler,
débout, een ruigboor-schaaf, rabot-
schaaf, zoot-boor schaaaf, steil trap-
schaaf; gros guillaume, grof brood.*

Guilledin, (m) *Een Engelsche ruïn.*

Guilledou, (m); *Courir le guil-
ledou, in Hoerhuizen of katten loopen.*

Guillemets, (m. pl.) *Dubbeldé Com-
ma's ter zyde der régels op de kant
van een gedrukt boek, om aan te sui-
den dat het geen gezegd word van
een ander Schryver ontleend, of, iets
byzonders is.*

Guilléri, (m) *'t Schirpen van een
Musch.*

Guillocher, (v. a.) *Konstiglyk
schikken, rangeeren.*

Guillot, (m) *Kaas-maade.*

Guimauve, (f) *Witte maluwe,
(zeker gewas).*

Guimaux, (m. pl.) *Weiden dis-
tweemaal 's Jaars gemaaid worden.*

Guimet. (Zie Guillemets).

Guim-

GUI.

Guimpe, (f) Ronde Bagynen-halsdoek (m).

Guimper, (v. a.) Tot eene Nonne maaken.

Guindage, (m) Ophysfing en slyking der waaren in een Schip, laading en ontlading der Kroommanschappen (f); item loon daar van (n).

Guindal ou Guindas, (m) Braadspit, wind-aas, katrol, daar men mede byt (n).

Guindant, (m) Vlag-ofzeils-breedte, of, hoogte (f).

Guindeau. (m) (Zie Guindal).

Guinder, (v. a.) Ophysfen, ophaalen; guinder les voiles; se guinder trop haut, te hoog vliegen, zich te opgeblazen aanstellen; style guindé, hoogdraauende styl.

Guindereffe, (f) Hys-touw (n), fleng-windreep; flagzeils-val (f).

Guinderie, (f) Al te hoogdrauwendheid van styl.

Guindre, (m) Soort van haspel, werktuig om gaaren, of, zyde op te wintlen.

Guingoïs, (m) Scheefheid (f), perruque qui va tout de guingoïs, Pruik die heel scheef staat.

Guinguette, (f) Kleine kroeg buiten de Stad.

Guionnage, (m) Weg-geld of tol.

Guiorant, ante (adj.) Piepende (van 't geluid der rotten en muizen gezegd).

Guiper, (v. a.) Zyde over een garen-draad spinnen.

Guiparé, (f) Zyde kanten waar mee der Juffren rokken geboord worden.

Guirlande, (f) Roozenboed, bloemkrans (m); sloers lint het welk de Vrouwen aan haare rouw-kappen draagen.

Guilarme, (m) Een dubbelde byl (f).

Guise, (f) Wyze, aart, manier; chaque país a sa guise, 's Lands-wyz', 's lands-eer; manger du poisson en guise de chair, Visch op de wyze van vleesch eeten.

Guispon, (m) Scheeps smeerkwast.

Guitarre. (Zie Guittare).

Guiterne, (f) Een stut schuins tegen de mast.

Guittare, (f) Een cyther, citer; (zeker snaar-spel-tuig).

GUT. GYN. H. HA. 377

Guive, (f) Een slang (in Wapenk).

Gulden, (m) Een gulden (zekere munt).

Guttural, ale (adj.); Lettre gutturale, letter die uit de keel komt.

Gymnase, (f) Oeffen-plaats der Konsten en Wetenschappen.

Gymnastique, (adj.) Dat 'er toe behoort; item de oefening zelfs.

Gymnolophiste, (m) Oude Indiaansche wysgeer.

Gynécocratie, (f) Een Vrouwen-regering.

Gynécocratique, (adj.) Dat daar toe behoort.

Gypseux, euse (adj.); Goutte gypseuse, de kalk-jigt.

*****

H.

H. (f) H (f) De 8ste letter van 't Alphabet, is in 't begin van een woord, van 't Latyn afkomstig en met een H beginnende, stom; maar, wanneer zulks van 't Grieksch of eenige andere Taal afkomstig, of ook zuiverlyk Fransch is, word dezelve uitgesproken. ten einde men nu dit verschil duidelyk moge onderscheiden, zullen wy alle de woorden, waar van de H moet uitgesproken worden, van vooren met een * tékenen.

* Ha! (conterj.) Ha! ha! coquin, ba! schelm.

Habeas-corpus, (Lat. w.) Zeker geschrift het welk iemand, die wegens eenige misdaad vast gezet is, uit 's Konings Rechtbank in Engeland verkrygt, om zich op zyne eigene kosten derwaards te doen brengen en aldaar te verantwoorden.

Habile, (adj.) Bequaam, ervaaren, bedreuen, behendig, geschikt, afgerigt enz.

Habilement, (adv.) Bequaamlyk enz.

Habileté, (f) Bequaamheid, geschiktheid, gauueheid, vaerdigheid; snedigheid, loosheid.

Habilissime, (adj.) Zeer ervaaren of bequaam.

NB. Van alle de woorden met een * gekend, moet de H. uitgesproken worden.

Habilitation, (f) Bequaammaaking, bevoegdmaaking, wettiging (in Rechten).

Habilité, (f) Bevoegdheid, wettigheid (in Rechten).

Habiler (v. a.) *quelcun, iemand tot eenige erffenis of daad wettigen of bevoegd maaken (in Rechten).*

Habillage, (m) Het opmaaken, toebereiden of bespekken van vleesch, of gerogelte (n).

Habillé, ée (adj.) Gekleed; overtrokken enz.

Habillement, (m) Kleeding; overstrekking (f).

Habiller, (v. a.) Kleeden, klederen aantrekken enz.; habiller *quelcun, iemand kleden*; habiller un domestique, eenen dienaar in klederen steecken; ce tailleur habille bien, die Kleérmaaker werkt wel; cette étoffe habille bien, die stoffe staat wel; habiller de la volaille, gevogelte toebereiden, bespekken voor 't spit; habiller un veau, un Lapin, een Kalf, een Konyx het vel affiroopen, de huid afhaalen en het ingewand uitdoen; habiller du poisson, visch klaar maaken, schoonmaaken; habiller une peau, een vel bereiden, habiller du chanvre, hennip bekelen; habiller un pot, ooren en poeten aan een pot maaken; habiller du sucre &c. zuiker enz. in papier wikkelen; s'habiller, (v. r.) zich kleden.

Habileur, (m) Een vel-bereider.

Habit, (m) Een kleed (n), kleding (f) gewaad (n), habit de deuil, een rouw-kleed; habit de bord, Zeemans plunje (f); prendre l'habit, een Monnik, Nonne of geestelyke worden; l'habit ne fait pas le moine, (spr. w.) van 't uitwendige kan men niet oordeelen.

Habitable, (adj.) Bewoonbaar.

Habitacle, (m) Woonplaats, wooning (in de Schrifte); slegte wooning, hut (in een boert. zin) (f); item 't Kompas-huis op een Schip (n).

Habitant, te (adj. & f.) Woonende; een inwooner of inwoonder.

Habitation, (f) Wooning, woonplaats; habitation charnelle, vleeschelyke bywooning of gemeenschap.

Habité, ée (adj.) Bewoond, bebouwd.

Habiter, (v. n. & a.) Woonen; bewoonen; bywoonen; habiter les bois, sous des tentes, in de bosschen, onder tenten woonen: habiter avec une femme.

Habituation, (f) Plaats of Parochie die ledig is, en door iemand intusschen bediend word.

Habitude, (f) Gewoonte, hebbelykheid (f), aanwensel (n) enz.; contraster une habitude, zich iets aanwennen; l'habitude est une seconde nature, de gewoonte is de tweede natuur; avoir des habitudes à la cour, kennisse, ommeegang of verkeerling aan 't Hof hebben, mauvaaise habitude du corps, kwaade ligchaams gesteldheid.

Habitué, ée (adj.) Gewend; un habitué, een Geestelyke die een ledige plaats (vacatuur) bediend.

Habituel, elle (adj.) Aangewend, inwoonend, byblyvend; la grace habituelle, de inwoonende genade; le péché habituel, de aanklevende zonde; maladie habituelle, aanklevende ziekte.

Habituellement, (adv.) Uit gewoonte, door aanwenning.

Habituier, (v. a.) Gewennen; habituer les enfans à prier Dieu, de Kinderen tot het bidden gewennen; s'habituer, (v. r.) au mal, zich tot het quaad gewennen; s'habituer en quelque lieu, zich ergens neêrzetten, ter woon begeeven.

* **Habler**, (v. n.) Zwetsen, opsnyden, blaazen, groot opgeeven, wind maaken.

* **Hablerie**, (f) Zwetzery, op snyery.

* **Hableur**, euse (m. & f.) Zwetsfer windmaaker; snapsfer, opsnyfier.

* **Hache**, (f) Eene byl; ax; hache d'armes, beir-byt; avoir un coup de hache, een slag van de Moolen weg hebben (dat is) halfgekzyn (spr. w.).

* Ha.

HAC. HAG. HAI.

NB. Van alle de woorden met een * getekend, moet de H. uitgesproken worden.

* Hacher, (v. a.) Hakken, kapen, bouwen, klein hakken; eene muur afbikken.

* Hachereau, (m) Een byltje, hakmes (n).

* Hachette, (f) Bikkamer (m), (by Metzel.).

* Hachis, (m) Gebakt vleesch, om te slooven (n).

* Hachoir, (m) Hak-blok (m), bakkebord; hakmes (n).

* Hachure, (f) Kruisstreepen, arceeringen, schakkeering, uitbakking, (by Graveerders, Schilders enz.)

* Hagard, arde (adj.) Wild, woest, bars, schuw; des yeux hagards, een wild gezigt.

Hagiologique, (adj.); Discours hagiologique, gesprek van heilige dingen.

Hagiostidère, (m) Zeker yzer instrument door de Grieken in Turkyen, in plaats van klokken (die hun verboden zyn) gebruikt, tot het te zaamen roepen der gemeente.

* Haha, (f); Une vieille haha, eene oude bex (schimp w.).

* Hahalís, (m) Zeker Jagt-gescreeuw.

* Hail! (conterj.) Hei!

* Hai, haie, (adj.) Gebaat.

* Haie, (f) Eene hegge, omtuining; mettre les Soldats en haie, de Soldaaten op eene rei in de lengte zetten; border la haie, het bekkenvuur maaken (by Krygst.).

* Haie! (interj.) Voort! (woord der Voerlieden).

* Haie au bout, (boert. spr. w.) j'ai pour vous du respect, de l'amour & haie au bout, ik heb agting en liefde voor u en zoo voort.

* Haillon (m) ou guenille, (f) oude wodde of slet (f).

* Haine, (f) De haat, vyandschap, afkeer; en haine, (adv.) uit spyt, uit oorzaak (in Rechten).

* Haineux, euse (adj.) Vyandig.

HAI. HAL. 379

* Haïr, (v. a.) Haaten, vyandig zyn, schuwwen.

* Haire, (f) Een bairen kleed of bemd (n).

* Haireux, euse (adj.); Temps haireux, koud en mistig weer.

* Haïssable, (adj.) Haatelyk, afschuwelyk.

(NB. de woorden die hier met de enkelde L niet staan, zyn te vinden onder de dubbelde LL).

* Halage, (m) Het voorttrekken, voortsjowwen van eenig Vaartuig, item het loon daar van (n).

* Halbran, (m) Jonge wilde eend.

* Halbreda. (Zie Hallebreda).

* Halbréné, ée (adj.) Dat gebroekene véderen heeft (by Valkeniers); item iemand die in eenen segten staat is.

* Hâle, (m) Groote hitte of verbranding der Zonne (f).

* Hâlé, ée (adj.) Van de Zonne verbrand.

* Hale-bas, (m) Neërhaalder, rakketalie om de Scheeps-raas neër te laaten.

* Hale-bouline, (m) Een haalover, orinbaar, (spot-naam die men aan een gruentje, onérvaaren Matroos geeft).

* Halebran. (Zie Halbran).

Haleine, (f) Adem, aasem (m), adem-togt (f), courte haleine, korte adem, aamborsligheid; ouvrage de longue haleine, een langwylig werk; difficulté d'haleine, benauwde adem-togt; être hors d'haleine, hygen, buiten adem zyn; reprendre son haleine, adem scheppen; tout d'une haleine, in eenen adem, in éénen zét; à perte d'haleine, uit al zyn magt; haleine de vent, een koel windje, een koutje; tenir l'ennemi en haleine, den vyand bezig, of, gaande houden, werk verschaffen, item iemand met ydele hoop ophouden; fleur qui pousse une douce haleine, eene bloem die een aangenaame reuk van zich geeft.

* Halement, (m) Leng, strop om te s aan op te byssen (f).

Halenée, (f) Eene adem-haaling.

Halène. (Zie Haleine).

Ha.

* NB. Van alle de woorden met een * getekend, moet de H. uitgesproken worden.

Halener, (v. a.) Ergens de lucht van hebben, iets in de neus hebben, bespeuren.

* Haler (v. a.) un bateau, een schuit met een touw voort-trekken; haler une manœuvre, een touw sterk aanhaalen; un, deux, trois, hale! een, twee, drie, haal aan! haler à bord, aan boord haalen, of, trekken.

* Haler. (Zie Heler).

* Hâler, (v. a.); Le soleil hâle les gens, de zon verbrand, verzengt de Menschen, maakt ze zwartagtig of bruin; hâler le linge, het linnen uisdampen; se hâler, (v. r.) door de zonne verbrand worden.

* Haletant, ante (adj.) Hygende.

* Haleter, (v. n.) Hygen, buiten adem zyn, inuiven.

* Hâleur, (m) Voort-trekker van een schuit.

* Hallage, (m) Stand-geld van een kraam.

* Halle, (f) Een overdekte plaats voor Kraamers, een' Hal (f).

* Hallebarde, (f) Eene Hellebaard.

* Hallebardier, (m) Een Helledier, item een steenlaager of lossen, (by Steenhouw.).

* Hallébreda, (m & f) Een lomp ongeschikt mans- of vrouws-persoon.

* Hallecret, (m) Borst-barnas, pantfier (n).

* Hallebrené. (Zie Halbrené).

* Hallier, (m) Hal-meester, Halbewaarder, item Hal-zitter, item een doornbosch, struiken of siuweelen.

* Halo, (m) Hofom de zon of maan. (Zie Palérie).

Halot, (m) Konynen-bol (n) of schuifplaats (f).

* Halte, (f) Stilstand, halte; faire halte, halte houden; halte là, gaat niet verder, houd op.

* Hamac, (m) Hang-mat, slaapkooi (f).

Hamade, ou, hamaïde, (f) Dwarsbalk met 3 afgekorte stukken (in Wapen.).

Hamadriades, (f. pl.) Bosch-nymphen.

* Hameau, (m) Een gebugt, vlek, klein dorp (n).

Hameçon, (m) Visch haakje (n) of angel (m); mordre à l'hameçon, den hoek of haak in de keel krygen, zich ver voeren of verleiden laten; il est propre à gober les hameçons qu'on lui veut tendre, by laat zich gemakkelijk foppen of misleiden; hameçon ou archer, boog van een drii-boor.

Hampe, (f) De schaft of stok van een belbaard, kruid-lêpel of slamber; de steel van een penceel (m); de wammen van een ossen long; een herten borst.

* Han, (m) Herberg in de oostersche Landen (f).

* Hanap, (m) (boert w.) Groote wyn-kan of flap (f).

* Hanche, (f) Heup van een mensch; schoft van een paerd; windveering van een Schip.

* Hangar, (m) Wagen-schuur, loots (f), afsjak (n).

* Hanicroche, (f) (gem. w.) Hinderpaal; il y a quelque hanicroche.

* Hanneton, (m) Een Kéver, en op zymmige plagisen molenaar (zeker insect); figuurl., een onbezonnen mensch.

* Hanse (f) ou Hanse teutonique, Maatschappij van koophandel, of hanseatisch vertoud.

* Hanseatique, (adj.); Villeshanseatiques, hanse steden.

* Hansiere, (f) Paerde-lyn, paerel-lyn, (zeker touw gebézig, om een Schip mee in een' haven te winden, of mee te boegsjarren).

* Hanter, (v. a. & n.) Omgaan, verkeerren; hanter les cabarets, de kroegen, herbergen dikmaals bezoeken; dis moi qui tu hantes & je te derai qui tu es, daar men mee verkeerd, word men mee geëerd (spr. w.); hanter chez quelcun, dikwils by iemand komen; lieu qui est beaucoup hanté, plaats die veel bezogt word.

* Hantise, (f) (gem. w.) Verkeering, omgang.

* Hap-

NB. Van alle de woorden met een * getekend, moet de H. uitgesproken worden

* Happe, (f) Tzere balus ring, aan een wagen as (m)

* Happee, (f) Beslag op goederen (n), (in sommige Lands-rechten).

* Happe-foie, (m) Zeker vogel, greeg op visch-lever.

* Happe-chair, (m) Een hapschaar, gerechts-dienaar.

* Happelopin, (m) Jagt-bond die greeg op 't gewei valt; (chien après la curée; item een greëg mensch, een schrok).

* Happelourde, (f) Een valsche diamant; item een welgeschapen, doch dom en ongechikte mensch; een mooi, doch teffins log paerd.

* Happer, (v. a.) Vatten, grypen, snappen, na zich neemen; item na zich neemen, als: de goud grond (by Vergulders).

* Haquebutte, (f) Een Lus (zeker vuur-voer).

* Haquenée, (f) Een paerd dat den telt gaat, een pas-ganger; la haquenée du gobelet, een paerd dat 's Konings Tafel-goed in 't veld draagt; il est venu sur la haquenée des cordeliers, hy is te voet, met den staf in de hand, of met een Apostels paerd gekomen.

* Haquet, (m) Bier-wagen, open wagen of kar.

* Haquetier, (m) Voerman, karreman.

* Harang. (Zie Hareng).

* Harangue, (f) Eine redenvoering, korte aanspraak aan een Vorst enz.; item lang en verveelend gesnap.

* Haranguer, (v. a.) Eine redenvoering doen; item veel gesnap maaken.

* Harangueur, (m) Een redenaar; item een zweiser, praetje-maaker.

* Haras, (m) Een hoop merriën met een hengst (m), paerden queekery (f).

* Harasser, (v. a.) un cheval, les troupes, een paerd afryden, afmenzen, de troepen afmatten.

* Harceler (v. a.) l'ennemi, den vyand door gestellige aanvallen quellen, afmatten, verontcrasten.

* Hard, ou, hart, (f) De band van een takkebos of muzaard (m); item een strop (f); sur peine de la hard, op straffe van de strop of galg.

* Hard, (f) Tzere ring by hand-schoenmakers, om het leder glad mee te maaken (m).

* Harde, (f) Een hoop, trop berten of vogelen.

* Hardées, (f. pl.) Schade die de herten in een kreupel bosch doen.

* Harder, (v. a.) Tuischen, ruiten; item op het schaaf-zyer glad, zagt maaken (by band-schoenm.).

* Hardes, (f. pl.) Kleederen, reistuig, tuig, goed (n), lus-raad (m).

* Hardi, ie (adj.) Stout, stoutmoedig; vrymoedig, vrypostig, onbedeesd, onverscbrokken; vermétel.

* Hardiësse, (f) Vrypostigheid; vrymoedigheid, onvertzaagtheid, stoutheid; item vermételheid.

* Hardiment, (adv.) Vrymoediglyk; stoutelyk, onvertzaagdelyk.

* Hare! hare! (interj.) Jagers woord om de honden aan te moedigen.

* Hareng, (m) Haring; hareng sauret, bokking; la caque sent toujours le hareng, uit een ézel word nooit een paerd, of, 't is van de grond dat 't water stinkt (spr. w.).

* Harengaison, (f) Haringvangst of tyd.

* Harengete, (f) Haring verkoopster; visch-wyf; item visch-seef, baal-voer (scheeld w.).

* Harengerie, (f) Haring-markt.

* Hargner, (v. n.); Se hargner (v. r.) barrewarren, kyven, schelden.

* Hargneux euse (adj.) Kyfagtig, ruzie zoekend; un chien hargneux a souvent les oreilles frottées ou déchirées, als de hond groeid, groeid ook de knuppel (spr. w.) of een ruzie-maaker krygt dikwils op zyn ooren.

* Haricot, (m) Huts-pot van schaa-pen vleesch met knollen; des haricots, snyboonen, witte boonen.

* Haridelle, (f) Een jakhals, oude knol van een paerd.

Harlequin, (m) Een postsenmaaker, hantsworst. Har-

NB. Van alle de woorden met een * getekend, moet de H. uitgesproken worden.

* Harlou ! (interj.) Een woord waar mede de Jagers de Honden op den Wolf htsen.

Harmonie, (f) Overeenkomst, overeenstemming, welluidendheid.

Harmonieusement, (adv.) Lieflyk, welluidend.

Harmonieux, euse (adj.) Overeenstemmend, zoetluidend.

Harmonique, (adj.) Overeenstemmend.

Harmoniquement, (adv.) Overeenstemmiger wyze.

* Harnachement, (m) Het tuig, item het optuigen (van een paerd).

* Harnacher, (v. a.) Een paerd tuigen.

* Harnacheur, (m) Een die paerde-tuig maakt; een harnas maker.

* Harnois, (m) Paerde-tuig; wapen-tuig; een harnas; il s'échauffe en son harnois, hy word gramstoorrig; il a blanchi sous le harnois, hy is gryns onder de Wapenen geworden.

* Haro, (m); Clameur de haro, roepluut tot de overigheid tegen geweld (in Normandiën); crier haro sur quelqu'un, tegen iemand om hulp roepen.

* Harpail. (m) (Zie Harde).

* Harpailleur, (v. a. doch meest v. r.) te harpailleur, Malkander in 't hair wallen.

* Harpe, (f) Eene Harp (zeker snaaren-speelt.) item een bind-steen die uitsteekt, om, des noods, de muur te kunnen verlengen, (Zie pierre d'attente).

* Harpé;ée (adj.); Levrier bien harpé, een Winibond die eene breede sterke borst heeft.

* Harpeau, (m) Enter-dregge (f) of haak (m).

* Harpègement, (m) Kunstige streek op speeltuigen.

* Harper, (v. a. & n.) Iemand hy de kop vatten, nypen, havenen; op de harp spelen (boert. w.); de beenen boog optrekken (in de ryschool); se

harper, (v. a.) malkander in 't hair zitten, plukken klouwen.

* Harpie, (f) Eene harpy (zeker verdigt monster half vrouw en half vogel met lange klauwen; waarom men zegt c'est une vraye harpie, het is eene regte helleveeg, een inhaalend wyf.

* Harpigner, (v. a.) Schenden, stekelen; se harpigner, (v. r.) malkander wakker in 't hair zitten, schelden, aflossen.

* Harpin, (m) Scheeps-haak.

* Harpon, (m) Een harpoen, (om Walvischen mee te vangen); een houwvaas (in Bouwk.); Scheeps-haak; enterdregge.

* Harponner (v. a.) une baleine, eenen Walvisch harpoenen.

* Harponneur, (m) Harponier.

* Hart. (Zie Hard).

* Hasard. (Zie Hazard).

* Hase, (f) Moer-haas (m); Moerkonyn (n).

* Hast, (m) Een spies met een lange schaft (f) (oud w.).

* Haste, (f) Een scepter op de oude medailles.

* Hâte, (f) Haast, yl; en hâte, (adv.) met haast; à la hâte, (adv.) in der yl.

* Hâter, (v. a.) Verhaasten, voortzetten, bespoedigen; hâter les fruits, de rypheid der vruchten bevorderen; se hâter, (v. r.) zich haasten, spoeden.

* Hâtereau, (m) Soort van klein gebak, dat in der yl gereed is.

* Hâteur, (m) Opzigter, aandryver, voorganger des Werkvolks; item opziender in 's Konings keuken.

* Hâtier, (m) Brand-zyser, waar op het spit draaid (n).

* Hâtif, ive, ou, precoce, (adj.) fleur, poire hâtive, vroege bloem, peer.

* Hâtille, (f) Een stuk versch vleesch dat goede vrienden malkander in de slag-tyd verëeren.

* Hâtiveau, (m) Een vroege peer (f).

* Hâtivement, (adv.) Haastiglyk; vroegtydig.

* Hâtivité, ou, precocité, (f) Vroeg-rypheid.

* Ha-

NB. Van alle de woorden met een * getekend, moet de H. uitgesproken worden.

* Havage, (m) Zeker beuls marktgeld te Parys, van eetwaaren.

* Haubans, (m. plur.) *t Scheepswand, de hoofd-touwen, item touw om iets met af te houden dat opgebysd word.

* Haubergeon, (m) Klein pantsier-hemd (n) kleine wapen-rok (m).

* Haubergier, (m) Een vasfaal of onderzaat met een pantzier.

* Haubert, (m) Maliën of Wapen-rok.

* Have, (adj.) Teint, visage have, lelyke, mislyke, ongedaane kleur, aangezigt.

* Haveneau, (m) Een Viscb-net met een hoepel.

* Haveron, ou havron (m) Wind-baver, wilde hairige baver.

* Havar, (v. a. & n.) Verzengen, verbranden, verschroeyen; cette viande est havie, dat vleesch is aangebrand.

* Havre, (m) Zee-haven, haven.

* Havresac, (m) Soldaaten knapsak, rantsel.

* Hausse, (f) Stukje leder dat de Schoenmaker van vooren op de leest doet of onder een scheeve biel, pollewy legt; houtje onder den sryk-slok eener viool; legger op den tympan der Druk-pers, op dat den druk gelyk geschiede; bod, bieding op iets dat aan den meesbiedenden verkogt word.

* Hausse-col, ou hausse-cou, Ring-kraag der officieren.

* Haussement, (m) Verhooging, ryzing optrekking (f). (Zie hauffer).

* Hausse pied, (m) Soort van een valk die altyd één voet in de hoogste houd.

* Hauffer, (v. a. & n.) Verhooggen, enz.; hauffer un mur, eene muur optrekken, hooger maaken; hauffer le prix du bled, de prys van 't kóren ryzen, verhooggen, monteeren; le bled hausse, het kóren srygerd, monteerd; hauffer les épaules, de schouderen optrekken, ophaalen; hauffer la voix, de stem ver-

heffen; la riviere hausse, de rivier wast; hauffer le nez, trots, hoogmoedig worden; hauffer le coude, braaf drinken; hauffer la paye, la taille, de bezolding, den impost verhooggen, verzuwaaren; hauffer un vaisseau, een Schip naderen, inhaleen; se hauffer (v. r.) hooger worden, op zyn teenen, of toonen gaan staan; le temps se hausse, het weer klaard op.

* Haussoires, (m. pl.) Schuitborden in een vyver.

* Haut, aute (adj.) Hoog; groot; lang; verheven, aanzienelyk enz.; un haut bâtiment, een hoog gebouw; une haute tour, een hooge toren; une haute voix, eene verhevene stem; à haute voix, met luider stemme; une chambre haute, een bovenkamer; les Hautes Puissances, de Hoogmogende; Hauts & Puissants Seigneurs, Hoogmogende Heeren; la chambre haute du Parlement d'Angleterre, het Hoogerhuis in England; la marée, ou, l'eau est haute, 't is hoog water; la haute mer, de openbaare, of volle Zee; hautes marées, 't spring ty; le haut bout, het boven end, de hooger band; tenir la bride haute à quelqu'un, iemand kort, of in den band houden; le haut rhin, de opper- of boven-rhyn; la haute Saxe, opper-Saxen; chien de haut nez, een goede speur-hond; viande de haut gout, sterk gekruide spyze; haut en couleur, zwaar van kleur; une haute entreprise, eene groote of wigtige onderneeming; un cadet de haut appetit, een hongerige knaap, avoir le cœur haut, hoogmoedig, edelmoedig zyn; un homme d'une haute vertu, een man van uitmunten deugd; être haut en paroles, à la main, trots, heerschezigtig, gezagvoerend zyn; (figuurl.) ten eersten op zyn paardje zyn; le carême est haut, de Vasten komt of valt laat in; une haute fortune, een groot geluk; haut style, verhevene styl; vaisseau de haut bord, een Schip van linie; maître des hautes œuvres, een scherprechter; le hautmal, de vallende ziekte.

* Haut,

NB. Van alle de woorden met een * getekend, moet de H. uitgesproken worden.

* Haut, (m) De hoogte verhevendheid (f); top (m), spits, kruin (f); le très Haut, de Allerhoogste (dat is) God; gagner le haut, de hoogte, het top-punt bereiken; item wegløopen, ontsnappen, tomber de son haut, neervallen zoo lang men is; item verbaagt of verplet staan; le haut des montagnes, de top der bergen; donner le haut du pavé, de regter hand, den voortréd geeven; une muraille de cent pieds de haut, eene muur van 100 voeten hoog; dévoicement par haut & par bas, ontlasting van onderen en boven; il faut du haut & du bas dans la vie, het moet eens voor en tégen gaan in dit leven.

* Haut, (adv.) Hoog; parler haut, hard of luid spreken; le porter haut, zich trots of verwaand aanstellen; la dépense monte haut, de onkosten loopen hoog; traiter quelqu'un de haut en bas, iemand verigtelyk, slegt bejegenen; haut le bois, ou le mousquet! hoog den snaphaan! haut le pied! repje wat, ga' voort! en haut, boven, na boven; il est en haut, hy is boven; il vient d'en haut, hy komt van boven; par en haut, boven heen; là haut, daar boven.

* Hautain, aine (adj.) Trots, hoogmoedig.

* Hautainement, (adv.) Hoogmoediglyk, trotselyk.

* Haut-allemand, (m) 't Regte Hoogduitsch (n).

* Haut-bois, (m) Een' boboi (f), item Hoboiß (m).

* Haute-contre, (f) Tweede bovenstem of tweede discant, den alt, item de Zinger daar van.

* Haut-de-chauffe, ou, haat de chauffes (m), een broek, femme qui porte le haut-de-chauffes, wyf dat de broek aan heeft, den baas speeld.

* Haute-fataye, (f) Hoogstammig hout of bosch (n).

* Haute-Justice, (f) Opper gerecht (n).

* Haute-lice, (f) Tappyt met figuren (n).

* Haute-lutte, (f); Emporter une chose de haute-lutte, iets met geweld magtig worden.

* Haute-marée, (f) Hooge vloed (f), spring-ty (n).

* Hautement, (adv.) Stoutelyk, trotselyk; grootelyk, zeer, met luider stemme; toutenir hautement un parti, moediglyk een' party voorstaan.

* Haute paye, (f) Hooge bezolding.

* Hautes puissances, (f. plur.) Hoogmogende (Zie Haut).

* Hauteffe, (f) Hoogheid (Eer sytel des Sultans); item pragt, magt van groote Heeren.

* Hauteur, (f) Hoogte; item trotsheid, hoogmoed, eene hoogte van een berg, heuvel enz. item dikte der Soldaaten-gelédere; prendre la hauteur du pole, de hoogte van de aspunt (pool) nemen of meeten.

* Haut-fond, (m) Zand-bank, ondiepte (f).

* Hauts-lieux, (m. plur.) Hooge plaatsen, (waar van in de Schrift gesproken word).

* Hauturier, (m) Ervaren Stuurman, Pools-hoogte meeter.

Haye. (Zie Haie).

* Hazard, (m) Waaging (f), gevaar; geval (n), gebeurtenis, wisselvalligheid (f); mettre sa vie au hazard, zyn leven in gevaar stellen; jeu de hazard, geluks-spel, (als met kaarten en dobbelsteenen enz.); parler au hazard, onbedagtelyk heen praat; à tout hazard, op avantuur, het gaa', zoo 't wil; les choses du monde n'arrivent point par hazard, de dingen der Waereld gebeuren niet by geval; un livre &c. de hazard, een boek enz. by geval gekogt.

* Hazarder, (v. a.) Waagen, in gevaar stellen; hazarder un mot, een nieuw woord waagen, invoeren.

* Hazardeusement, (adv.) [Hagchelyk of gevaarlyker wyze.

* Hazardeux, euse (adj.) Gevaarlyk, zorglyk; vermètel, onderneemend; un médecin hazardeux, een waaghals van een Arts (Doctor).

HE. HEA. HEB. &c.

NB. Van alle de woorden met een * getekend, moet de H. uitgesproken worden.

Hé, (interj.) Hei! hé bien! wel aan! wel nu!

* Héaume, ou casque, (m) *Helm*, stormboed.

* Héaumier, (m) *Helm-maaker*.

Hebdomadaire, (adj.); Nouvelles hebdomadaires; weckelyksche tydingen.

Hebdomade, (f) (boert w.) Een week.

Hebdomadier, ou Hebdomadaire (m) Een, wiens week het is, dienst te doen, in een Klooster.

Hébergement, (m) *Herberging*, huisvesting (f) (boert w.).

Héberger, (v. a. & n.) *Huisvesten*, berbergen (boert w.).

Hébété, ée (adj. & subst.) *Dom of bot gemaakt; bot, dom, plomp; een dommerik, lomperd.*

Hébêter, (v. a.) *Bot, dom maken.*

Hebraïque, (adj.) *Hebreeuwsch.*

Hebraïsme, (m) *Hebreeuwsche spreekwyze* (f).

Hebreu, (m) Een *Hebréer*, de hebreeuwsche taal, 't hebreeuwsch.

Hécatombe, (f) *Offerhande van 100 beesten.*

Hélique, (Zie E'tique).

Hégire, (f) *Tyd-rekening der Mahometaanen.*

Helas! (interj.) *Eilaas! ach!*

Heler (v. a.) un vaisseau, een *Schip preyen, toeroepen* (Zee w.).

Hélice, (f) *Slekten-linie of streep (in meetk.) de groote beer (in Sterrek.); escalier en hélice, wenseltrap met een gestingerde spil.*

Hélicofophie, (f) *Konst, om slek-linien te trekken.*

Héliognostique, (m. & f.) *Aanbidder, aanbidsjer der Zonne.*

Hélioscope, (m) *Zonnen-perspectif of verrekijker.*

Héliotrope, (m) Een *Zonnebloem*, (tournefol) (f).

Hellebore. (Zie Ellebore).

Hellenisme, (m) *Grieksche spreekwyze* (f).

HEL. HEM. HEN. &c. 385

Hellenistes, (m. plur.) *Grieksche Joden.*

Hellenistique, (adj.); *Langue hellénistique, spreek-trant onder de Grieksche Joden.*

Helvetique, (adj.); *Corps helvétique, zwitsersche republijk.*

Hem! (interj.) *Hem! hoor hier!*

Hematite, (f) *Bloedsteen* (m).

Hématose, (f) *Gyl-verandering in bloed (in Geneesk.).*

Hémicycle, (m) *Halve cirkel (in bouw en sterrek.).*

Hémisphere, (m) *Een half rond, de helft des aard-kloots.*

Hémistiche, (m) *Een half of door-gesnéden vers, of vaers.*

Hemoptysie, (f) *Bloed-spuuwing.*

Hémorrhagie, (f) *Sterke bloeding uit de neus enz.*

Hémorrhoidal, ale (adj.); *Veine hémorrhoidale, speen-ader.*

Hémorrhoides, (f. plur.) *Ambeijen, het speen; item speen-aderen.*

Hémorrhoiſſe, (f) *Die den bloedgang, of, bloed-vloed heeft.*

Hénechen, (m) *Zeker kruid, waar van de Indiaanen garen spinnen.*

* Hennir, (v. n.) (lees hannir) *Brieschen, runneken, grinneken (van Paerden gez.).*

* Hennissement, (m) *Briesching* (f).

Hépatique, (adj.) *Dat tot de lever behoort.*

Hépatique, (f) *Léver-kruid* (n).

Hépatite, (f) *Léver-steen* (m).

Hépatoscopie, (f) *Wigchelary uit de ingewanden.*

Heptagone, (adj. & f. f.) *Zeven-boekig; een zevenboek.*

Héraldique, (adj.) *Dat tot de wapenkunde behoort.*

* Hérauderie, (f) *Ampt eenes schild-knaaps.*

* Héraut, (m) *Schild-knaap, wapendrager, aankondiger van den oorlog.*

Herbàge, (m) *Groentie* (f), moeskruid, gràs (n); *wei-geld* (n).

Herbe, (f) *Gras, kruid* (n), *groentie* (f); *mauvaise herbe* *croit toujours, onkruid vergaat niet* (spr. w.) *manger son bled en herbe, zyne inkomsten verteeren eer ze vervallen*

NB. Van alle de woorden met een * getekend, moet de H. uitgesproken worden.

zyn (spr. w.); en herbe & en gerbe, wat men reets bezit, en nog te wagten heeft; couper l'herbe sous le pied de quelcun, iemand het gras voor de voeten weg maaijen, hem voorkomen, onderkruipen; il a marché sur quelque bonne, mauvaïse herbe, (spr. w.) hem is iets goeds, iets quaads bejégent; herbe aux cuilliers, lépel-blad; herbe aux chats, katten kruid, nip; herbes potagères, Moes-kruiden; herbes vulnérables, wonde-kruid; zwitserfche thee.

Herbeiller, (m) Graazen (van wilde zwynen gez.).

Herbeline, (f) Een mager fchaap (n).

Herber (v. a.) un cheval, een paerd een stuk nies-wortel op de borst leggen.

Herbette, (f) Kruidje, grasje (n).

Herbeux, eufe (adj.) Gras-ryk, grazig

Herbier, (m) Kruid-boek (n); item de eerste maag van herkauwende dieren (f).

Herbiere, (f) Groeuvrouw, warmoezierster; item gras-meid.

Herboriser, (v. n.) Kruiden zoeken.

Herboriste, (m) Kruid-kenner; kruid-zoeker.

Herbu, ue (adj.) Gras-ryk, vol gras.

* Herce, (Zie Herfe).

* Hercotectotique, (f) Krygskunde, hoe een plaats te verdedigen en te voorzien is.

* Here (m); Un pauvre here, een armen bloed (spot w.); item zeker kaart-fpel, waarin ieder maar één blad krygt.

Héréditaire, (adj.) Erflyk.

Héréditairement, (adv.) Erflyk.

Hérédité, (f) Erfenis, nalatenfchap (f); erf-recht (n) (in recht.).

Héréditaire, (m) Aarts-ketter.

Hérésie, (f) Kettery.

Héréticité, (f) Ketteragtigheid.

Hérétique, (adj. & subst.) Ketterfch; een ketter.

* Héreux, eufe (adj.); Temps héreux, huiwerig weér.

* Hergne, (f) Breuk (Zie Hernie).

Hérigot, (adj.) Met goede achterter klaauwen voorzien (Jaagers w.).

Hérigoture, (f) Voorziening daar van.

* Hérissé, ée (adj.) Overendstaande; hérissé de pointes, met pinnen voorzien; pédant hérissé de grec & de latin, een verwaande letter-gek, die met griekfch en latyn pronkt.

* Hériffer, (v. n. & a.) Overend-faan; doen ryzen; cela fait hériffer les cheveux à la tête, dat doet de hairen te berge ryzen.

* Hérifson, (m) Een Egel (m), yer verken; item een kam-rad (n); flag-boom met pinnen; fpaanfche, of vriefche ruit (in Veftingb.) (m).

* Hérifonner, (v. a.) De hairen doen te berge ryzen.

Héritage, (m) Erfenis (f), erfgoed (n).

Héritier, (v. a.) Erven.

Héritier, iere (m. & f.) Erfgenaan, erve.

Hermaphrodite, (adj. & subst.) Twerfslachtig, van tweeërly aart; een twee-flachtig menfch.

Hermétique, (adj.) Tot de fmelt-kunft behoorende.

Hermétiquement, (adv.) Op eene chymifche wyze.

Hermine, (f) Een hermelyn (n) (zeker diertje).

Hermine, ée (adj.) Met bermelyn bezet (in Wapenk.).

Hermine, (f) Diffel eenes timmermans enz.

Hermitage, (m) Kluizenaars-bus, een kluis; vin d'hermitage, hermitagie-wyn (zekere lekkere franfche wyn).

Hermite, (m) Kluizenaar, heremyt.

* Herniaire, (adj.); Chirurgien herniaire, een treukmeefer.

* Hernie, ou, hergne, (f) Een breuk, darm-breuk (m).

* Hernieux, eufe (adj.) Die gebroken is.

* Herniole, ou, turquette, (f) Zeker kruid, goed voor den navel-breuk.

HER. HES. HET.

NB. Van alle de woorden met een * getekend, moet de H. uitgesproken worden.

Héroïcité, (f) *Moedansigheid van helden-moed.*

Héroides, (f. plur.) *Helden-dichten van ovidius.*

Héroïfier, (v. a.) *Onder de helden stellen.*

Héroïne, (f) *Eene heldin.*

Héroïque, (adj.) *Heldhaftig; action, poëme héroïque; helden-daad, helden-digt.*

Héroïque, (m) *Helden-styl, of schryfschrift.*

Héroïquement, (adv.) *Heldhaftiger wyze.*

Héroïsme, (m) *Heldenmoed (f).*

* Héron, (m) *Een reiger.*

* Héronneau, (m) *Jonge reiger.*

* Héronnier, (m) *Reiger-walk.*

* Héronnier, iere (adj.) *Wat tot den reiger behoort.*

* Héronniere, (f) *Reiger hut.*

* Héros, (m) *Een held.*

* Herpes, (f. plur.) *Gilling houten (in Scheeps b.), item uitwerpsel der zee (n).*

* Herfage, (m) *Het eggen (n).*

* Herse, (f) *Eene egge (der Landbouwers); raam daar men 's parkement op spand; val-deur eener vesting; Scheeps-blok-strop.*

* Herfement, (m) *Egging (f).*

* Herfer (v. a.) *un champ, een akker eggen.*

* Herfeur, (m) *Een egger.*

* Herfillieres, (f. pl.) *Gilling houten (n. pl. Zie Herpes).*

* Herfillons, (m. plur.) *Planken met nagel punten, om den togt te verhinderen (in Krygsk.).*

Hésiter, (v. a.) *Haperen, stooten, flutteren; item twyffelen, tusschen beide staan; hésiter en parlant, hésiter à prendre parti, niet weetend wat zyde te kiezen.*

Hétéroclite, (adj.) *Eigenzinnig, wonderlyk, op zich zelven; item buitenregel (in Spraakk.).*

Hétérodoxe (adj.); *Sentiments hétérodoxes, onregtzinnige gevoelens.*

Hétérodoxie, (f) *Onregtzinnigheid.*

Hétérogene (adj.); *Choses hété.*

HET. HEU. 387

rogenen, dingen van verschillende aart of geslacht.

Hétérosciens, (m. plur.) *Bewooners der gemaatigde Luchtreken.*

Hétique. (Zie Etique).

Hétoudeau, (m) *Jonge Kapuin.*

* Hêtre, (m) *Beuk, beuken-boom.*

* Heu! (interj.) *Hei!*

* Heu, (m) *Hui of bulk (f) (zeker Schip).*

Heur, (m) *(weinig gebr.) Geluk (n), voorspoed (f).*

Heure, (f) *Uur (n), stonde (f); quelle heure est il? hoe laat is het? il est trois heures, het is drie uur; une heure de chemin, een uur gaans; je vis l'heure que, ik heb den tyd beleefd dat; à une heure indue, op eene ongelégene tyd, onbehoorlyk uur; d'heure à autre, van 's eene uur tot 's andere; d'heure en heure (adv) hoe langer hoe meer; à toute heure (adv), ter aller uuren, gestadig; pour l'heure, nu, nu ter tyd; à cette heure (adv) nu; à l'heure qu'il est, nu, by deze tyd; de bonne heure (adv) vroeg; de meilleure heure, vroeger; s'accoutumer de bonne heure, zich vroeg gewennen; à la bonne heure! (interj.) wel laat het zoo zyn! s'il est riche à la bonne heure! is by ryk, geluk daar mee! à la male-heure (adv.) ten ongelukke; tout à l'heure (adv) straks, terstond, aanstonds, oogenblikkelyk; sur l'heure, ou, à l'heure même (adv.) op het oogenblik; chercher midi à quatorze-heures, zoeken dat men niet vinden kan (spr. w.); convenir d'une heure, een uur beraamen; assigner une heure, een tyd of uur bepaalen; les heures (plur.) het geyboek, gebeden-boek der Roomsche gezinden; avancer l'heure, de klok vooruit-zetten.*

Heureusement, (adv.) *Gelukkiglyk.*

Heureux, euse (adj.) *Gelukkig, gelukzalig; une heureuse mémoire, een sterk gebeugen; le feu Roi d'heureuse mémoire, wylen den Koning zaliger gedagtenis; rencontre heureuse, gelukkige ontmoeting of gebeurtenis; il est plus heureux que sage, by heeft meer geluk als wysheid.*

388 HEU. HEX. HEY. &c.

NB. Van alle de woorden met een * getekend, moet de ll. uitgesproken worden.

* Heurler. (Zie Hurler).

* Heurt, (m) Stoot, aansloot (Zie choc).

* Heurtequins, (m. plur.) Tzere beugels aan een affuit.

* Heurter, (v. a. & n.) Kloppen, slaan, slooten; heurter quelcun, de quelque chose, iemand ergens mee slooten; heurter à la porte, aan de deur kloppen; heurter à toutes les portes, (spr. w.) alles in beweging brengen, om iets te erlangen; heurter en maître, hard aankloppen; cela heurte la raison, dat slyd met de gezonde réden; se heurter (v. r.) malkanderen slooten, tegen elkaar inloopen; heurter de front, ou, de droit fil l'opinion de quelcun, iemands gevoelen régel-regt tégenspreken, omvêrslooten.

* Heurtoir, (m) Kloppe aan een deur.

Hexaëdre, (m) Een figuur van 6 gelijke zyden (in meesk.).

Héxagone, (adj. & f. m.) Zesboekig: een zes-boek (in meesk.).

Héxametre, (adj. & f. m.) Zesvoetig; zes-voetig vaers.

Hexastyle, (adj.) Dat 6 Pylaeren heeft (in Bouwk.).

Heyduc, (m) Een beiduk (zeker ongerisf Soldaat).

NB. De woorden die hier onder niet met Hi gespeld zyn, zyn te vinden met Hy.

Hi, hi, hi! (interj.) Hi, bi, bi!

Hiatus, (m) (Lat. w.) Eene gaaping, opening (un vuide); item misklank, van byeengevoegde klink-letteren (f).

* Hibou, (m) Een uil, nagt-uil (f); item een schuw mensch, een uil.

* Hic (m) (Lat. w.) voilà le hic, daar legd de zwaarigheid.

* Hideusement, (adv.) Afgryffeljk, afschuwelyk.

* Hideux, euse (adj.) Afschuwelyk, lelyk, mismaakt.

Hidrotique, (m) Zweet-poeyer (n).

HIE. HIL. HIN. HIP. &c.

* Hie, (f) Een hei, (f) hei-blok; straat-slamper (m).

Hieble, (f) Hadik, wilde vlier.

* Hiement, (m) Inheing, instamping (f).

* Hier, (v. a.) Heijen, inheijen, stampen.

Hier, (adv.) (Lees ier) Gifleren, hier au soir, gifleren avond.

* Hiérarchie (f) celeste, orden der Engelen; hiérarchie ecclésiastique, Kerkelyk regiment, of regeering.

* Hiérarchique, (adj.) Dat daar toe behoord.

* Hiérarchiquement, (adv.) Dat volgens die wyze is.

* Hierarque, (m) Verstoorder van 't Kerkelyk regiment.

Hiéroglyphe, (m) Beelden-spraak (f), zinnebeeld (n).

H éroglyphique, (adv.) Zinnebeeldig, beeld-spraakig.

Hiéroglyphiquement, (adv.) Zinnebeeldiglyk.

Hiérologie, (f) Gesprek over Heilige ding'en (n).

Hiloires, (m. plur.) Koppen, borsten, of lyften waar op de scheepsluiken rusten.

Hinguet, (m) Pal, om een scheepspil mee te stoppen (f).

Hinse, (f) Hys-op (scheeps-bévelwoord).

Hippocampes, (m. plur.) Paerden van Neptunus.

Hippocentaure, (m) Zeker versierd gedrogt half mensch en half Paerd.

Hippodrome, (m) Ren-baan (f), ren-perk (n).

Hippomanes, (m) Vermaard vergift by de ouden (n).

Hippomolgue, (m) Een merrie melker.

Hippone, (f) Stal godinne.

Hippopode, (adj. & f.) Dat, of dis paerde-voeten heeft.

Hippopotame, (m) Zee-paerd (n).

Hirondelle, (f) Een Zwaluw; une Hierondelle ne fait pas le printemps (spr. w.); éens is geens, één voorbeeld is geen wet.

Hiffer, (v. a.) Hyffen, ophyffen, optrekken.

HIS. HIV. HO. HOB. &c.

NB. Van alle de woorden met een * getekend, moet de H. uitgesproken worden.

Histiódromie, (f) Zee-mans konst.

Histoire, (f) Geschiedenis (f); geschied-verhaal (n); histoire sacrée & profane, gewyde en ongewyde Historie; c'est une plaisante histoire, dat is een klugtig geval.

Historial, ale (adj.) Historisch.

Historien, (m) Geschied-schryver, Histori-schryver.

Historier, (v. a.) Met figuren of beeldjes versieren.

Historiette, (f) Aangenaam vertellingtje, verhaal (n).

Historiographie, (m) Historie- of geschied-schryver van eenig Vorst enz.

Historique, (adj.) Historisch.

Historiquement, (adv.) Historischer wyze.

Histrion, (m) Klugt-speelder, by de ouden.

Hiver, (m) De winter; (figuurl.) de ouderdom; au cœur de l'hiver, in 't hartje van den winter.

Hivernal, ale (adj.) Winterseh, dat tot den winter behoord.

Hiverner, (v. n.) Overwinteren.

Ho! hol (interj.) Hi! ho!

Hobereau, (m) Een Havik; item een kaale Jonker, stroo Jonker.

* Hoc, (m) Zeker Kaart-spél; cela m'est hoc, dat is zoo goed als gewonnen spél (boert spr. w.).

* Hoche, (f) Een Kerf, snee.

* Hochement, (m) Schudding met 't hoofd (f).

* Hoche-pied, (m) Zekere Valk gebruikt om den Reiger op te doen.

* Hochepot, (m) Hutspot van vleesch met knollen enz.

Hochequeue, (f) Een Quikstaart (m) (zéker Vogelstje).

* Hocher (v. a.) la tête, un arbre, het hoofd, een boom schudden; hocher la bride, met den room rukken.

* Hochet, (m) Een rammelaar (Kinder speelt.).

* Hoïau, (m) Houweel, spaã, spade (f) (Zie Hoyau).

HOI. HOL. HOM. 389

Hoïr, (m) Erfgenaam, erve (in Rechten).

Hoïrie, (f) Erfenis (in Rechten).

Hoïrin, (m) Boei-reep; boei (f) (Zie w.).

* Holà! (interj.) Hola! bou wat! boor! hei!

* Holà (m); Mettre le holà, eene twist scheiden, vrede maaken.

* Hollander (v. a.) les plumes, de pennen bereiden.

Holocauste, (m) Een brand-offer.

Holographe (adj. m.); Testament holographe, een eigene geschrèven en ondertèkende uiterste wille.

* Homard, (m) Een Zee-kreeft (f).

Hombre, (m) 't Omber-spel (n) (zeker Kaart-spel).

Homélie, (f) Leer-rèden der oud-Vaders.

Homicide, (f. & adj.) Moord, doodslag, manslag (f); item doodslager, manslager, moordenaar; item moorddaadig; als: main homicide.

Homicide, (f) Doodslagster.

Hommage, (m) Hulie, onderdaanigheid, getrouwheid, Leenpligtigheid (f).

Hommagé, ée (adj.) Gehulded.

Hommager, (m) Leen-man, vassaal.

Hommaste, (adj.) Manhaftig, dat naar een man zweemd; femme hommaste, kloekmoedig wyf, een' mansvelder.

Homme, (m) Een Mensch; man-mensch, man; item een borg; borgsteller; ook, een leen-man; homme fait, een volwassen man; homme de bien, een vroom of deugdzaam man; homme de chambre, kamer-dienaar; homme d'affaires, zaak-voerder; homme de robe, een man van den tabberd; un bon homme, een goed man; item een onnozel mensch, een jan sul.

Homme, (f) Dag-werk, zoo veel iemand op éenen dag werken kan.

Homocentrique, (adj.) Dat met andere gelyk middelpuntig is.

Hommeffe, (f) Manninne (Schriftuurl. w.).

Homocule, (m) Klein menschje (n).

NB. Van alle de woorden met een * gezegd, moet de H. uitgesproken worden.

Homogène, (adj.) Dat van gelijken aart of geslacht is (in Natuurk.).

Homogénéité, (f) Gelykſlachtigheid of gelyke geaarteid.

Homologation, (f) Bekragtiging, ſtaaving, bevestiging eenes geschrifts (in Rechten).

Homologue, (adj.) Gelyk-zydig (in Meetk.).

Homologuer, (v. a.) Goedkeuren, ſtaaven, bekrachtigen (in Rechten).

Homonyme, (adj.) Gelyknaamig (in Redenk.).

Homophage, (f. & adj.) Rauw vleesch eeter; rauw vleesch eetend.

Hon! hon! (interj.) Hei! hei!

Hongnette, (f) Breck-beitel (by Steenh.).

* Hongre, (adj. & f.) ou, cheval hongre, een ruïn, gelubd-paerd.

* Hongrer, (v. a.) Ruïnen, lubben.

* Hongroyeur, (m) Ongerſch leër-bereider, of weſkooper.

Honnête, (adj.) Eerlyk, eerbaar, kuifch, vroom; kuifch, welvoegend; un honnête homme, een braaf, eerlyk, of hoſtyk man; un preſent honnête, eene mooye vereëring.

Honnête (m); Joindre l'utile à l'honnête, het nuttige en het fraaye te zamen paaren.

Honnêtement, (adv.) Eerlyk; fatzoonlyk; beleefdelyk.

Honnêteté, (f) Eerlykheid, eerbaarheid, vriendelykheid; faire des honnêtetés, beleefdheden bewyzen.

Honneur, (f) Eer, eere, eerbaarheid, eerbewyzing; faire les honneurs de la maiſon, de pligten van 't huis waarneemen; point d'honneur, 't punt van eer; les honneurs, de hoogſte kaarten.

Honuir, (v. a.) (oud w.) Hoonen, beſchaamd maaken; honni ſoit qui mal y penſe, die erg denkt, waart erg in 't hart (ſpr. w.).

Honorable, (adj.) Achtbaar, eerwaardig; faire amende honorable, openlyke ſchuld bekentenis doen.

Honorablement, (adj.) Treſflyk, deſtig, fatzoentlyk.

Honoraire, (adj.); Titre honoraire, bloote eer-tytel; Tuteur honoraire, toeziende voogd.

Honoraire, (m) Loon der Advocaaten (n).

Honorer, (v. a.) Eeren, eer bewyzen.

Honorifique (adj.); Droits honorifiques, Kerk of ſtichts eer-rechten.

* Honte, (f) Schaamte; ſchande, onêr; avoir honte, zich ſchaamen; verlegen worden.

* Honteusement, (adv.) Schandelyk.

* Honteux, euse (adj.) Beſchaamd, ſchaamlyk; item ſchandelyk.

Hôpital, (m) Gaſt-huis, Godshuis (n); prendre le chemin de l'hôpital (ſpr. w.) zyn goed verſpillen.

* Hoquet, (m) De hik; avoir le hoquet, den hik hebben.

* Hoqueton, (m) Korte wapenrok; item haſſſchaerder.

* Horde, (f) Bende, horde (van zwerende tarters gez.).

* Horion, (m) Een zwaare ſlag op 't hoofd.

Horizon, (m) De Zigt-einder, de Kim.

Horizontal, alle (adj.) Iets dat vlak of waterpas legt; cadran horizontal, vlakke zonnwyzer.

Horizontalement, (adv.) Vlak, gelyk met den horizon.

Horloge, (m) Een uurwerk (n); horloge de ſable, zand-looper, looper (m).

Horloger, ere (m. & f.) Uurwerk-maaker, horlogie-maaker, maakſter.

Horlogerie, (f) Uurwerk-maakery of handel.

* Hormis, (adv.) Uitgenomen, uitgezonderd, behalven; hormis vous, behalven u.

Horographie, (f) Zonne-wyzer-kunde.

Horométrie, (f) Konſt om de uuren op wyzers af te paſſen.

Horoptere, (f) Gezicht-lyn (in Gezigtk.).

HOR. HOS. HOT.

NB. Van alle de woorden met een * getekend, moet de H. uitgesproken worden.

Horoscope, (f) Gedaante eener Sterre in haaren opgang, wanneer iemand gebooren word; geboorte-ster, geboorte-punt; titer l'horoscope de quelcun, de geboorte (nativiteit) van iemand stellen, onderzoeken (waar by men voorgeeft te kunnen beoordeelen, wat hem overkomen is of overkomen zal; horoscope lunaire, Maanen stand, by 't opgaan der Zonne.

Horreur, (f) Affchrik, afgryziging, afkeer.

Horrible, (adj.) Schrikkelyk, yffelyk, gruwelyk.

Horriblement, (adv.) Tffelyk, ver-vaarlyk.

* **Hors, (prep.)** Buiten; behalven uitgezonderd; hors de la Ville, buiten de Stadt; hors cette occasion, buiten of behalven die gelegenheid; hors de toute raison, buiten alle billikheid.

Hors-d'œuvre, (m) Een by-geregt (van Spys gez.).

* **Horsmis, (Zie Hormis).**

Hortolage, (m) Tuingewas, moeskruid (n).

Hortolan, (Zie Ortolan).

Hospice, (m) Herberg (f), Klooster (n) daar men reizende vreemdelingen of Monniken ontvangt.

Hospital, (Zie Hôpital).

Hospitalier, iere (adj. & subst.) Herbergzaam, liefderyk; item Monnik; Nonne, dus genaamd, de herbergzaamheid oeffenende.

Hospitalité, (f) Herbergzaamheid, gast-vryheid.

Hospodar, (m) Vorst in Wallachien, dus genaamd.

Hoste, Hostel, (Zie Hôte &c.).

Hostie, (f) Slagt-offer (n); item gewyd mis-brood (n), ouwel (m) (in de R. K.).

Hostilement, (adv.) Vyandiglyk; agir hostilement, vyandelyk te werk gaan.

Hostilité, (f) Vyandelykheid.

Hôte, (m) Waerd, berbergier, hospes; item onthaalder, tractant;

HOT. HOU. 391

item gast; t'buis legger; item huis-baas, huis-beer, verhuurder van kaamers; tafel-bouder; compteur sans l'hôte, buiten den waerd rekenen; manger à table d'hôte, aan een' gemeene tafel eeten.

* **Hôte, (Zie Hotte).**

Hôtel, (m) Groote Heeren woning, hôtel der Ministers; item een Heeren-logement; Maître d'hôtel, Hofmeester; Hôtel de Ville, Stads-huis (n); Hôtel-Dieu, Gast-buis (n).

Hôtelier, iere (m. & f.) Waerd, berbergier, gast-bouder; waardin enz.

Hôtellage, (m) Markt-kraamers-huis-buur, van zyne waaren.

Hôtellerie, (f) Herberg (f) waerds-huis (n).

Hôtesse, (f) Waerdin, hospita.

* **Hotte, (f)** Rug-mande, mars-korf (m).

* **Hottée, (f)** Zodanig een mande vol.

* **Hotteur, euse (adj.)** Mars-draager, draagster.

Houage, (m) 't Sog van een Schip in 't water (n) (Sillage).

* **Houblon, (m)** Hop.

* **Houblonner (v. a.)** la bière, hop in 't bier doen.

* **Houblonniere, (f)** Hop-akker (m).

* **Houe, (f)** Tuinmans bak of spaad; item krouwel om kalk mee te roeren.

* **Houer, (v. a.)** Ombakken, om-spitten.

* **Houille, (f)** Smids koolen.

* **Houle, (f)** Groote Zee-baar of golf; item yzere pot.

* **Houlette, (f)** Een Herders-staf (n); item tuin-spaad, waar mee de péen enz. uitgeflooken worden (f).

* **Houleux, euse (adj.)** Vol Zee-baaren, onstuimig.

* **Houppé, (f)** Poeijer-quast (f); quispel (m) fluisje (n); gekamde wol (f).

* **Houppée, (f)** Hooge Zee-golf.

* **Houppelände, (f)** Ry-rok, régen-rok (m).

* **Houpper, (v. a.)** Ergens quasten of fluisjes aanmaaken; item zynen makker op de jagt toeroepen, tot waarschouwing dat men eenig wild opgedaan heeft; item de wol kammen of in vlokken leggen.

NB. Van alle de woorden met een * getekend, moet de H. uitgesproken worden.

* Houppier, (m) Een wol kammer; boom, wiens takken afgebouwen zyn; spits van een boom, daar geen timmerhout van te maaken is.

Houragan. (Zie Onragan).

* Houraillis, (m) Koppel schurfdé bonden.

* Hource, (f) Pispot, lorre, bezaans bras (Scheeps w.).

Hourdage, (m) Ruuw metzel-werk (n).

Hourder, (v. a.) Ruuw metzelen, torraapen.

Hourdi, (m), ou, liſſe de hourdi (f) H-k-balk, achter aan een Schip.

* Houret, (m) Een ſlegte Jagt-bond.

Hourque, ou, houcre, (m) Een boeker (m), Hoeker-schip (n).

* Hours, (m) Een zaag-bok.

* Hourvari, (m) Ailarm, getier, item geſchreeuw om de dwaalende Honden op den rechten weg te brengen, item ſlimme ſtreek der Advocaten.

* Houſé, ée (adj.) Met dreck befmeerd, bemodderd.

* Houſeaux, ou, houſes, (m. plur.) Slyk-kouſſen, overtrekzels; il a quitté ſes houſeaux, (ſpr. w.) hy is dood.

* Houſpiller, (v. a.) Studden, rukken en plukken; ſe houſpiller, (v. r.) worſtelen, al vegtende malkander onder de voet ſmyten.

* Houſpillon, (m) Dronkje dat men iemand, als by zyn glas geleegd heeft 'er nog by ſchenkt (n).

* Houſſage, (m) Omheining ener Wind-molen.

* Houſſaie, (f) Hulſt-boſch (n).

* Houſſard, houſard ou huſſard, (m) Huſſaar.

Houſſe, (f) Overtrekſel, (van meubelen, bedden, ſtoelen, enz. (n); lit à houſſe, een ledikant, lit d'ange; houſſe de ſelle, overtrekſel van een zadel; houſſe de cheval de ſelle, dek-kleed, ſchattrak der Ry-paerden; houſſe de cheval de harnois, ſchaaſen-vacht die om den bailsriem der

Kar-paarden is; houſſe d'impériale d'un caroſſe, ſtatelyk overtrekſel voor het gehémelte van een Vorſtelyke Koets, by plechtige gelegenheden.

* Houſſer, (v. a.) Afſtoffen, afveegen, met een ſtof-bézem ſchoonmaaken.

* Houſſettes, (f. pl.) Halve laarzen (in Wapenk.).

* Houſſeur, euſe (m. & f.) Schoonmaaker; Schoonmaakſter, Stoffſter.

* Houſſieres. (Zie houſſaie).

* Houſſine, (f) Spitsroede (f), ſpitsgaartje, ſtokje om kleëren mee uit te kloppen (n).

* Houſſiner, (v. a.) Met een ſpitsgaartje ſlaan, quispelen, (boert. w.).

* Houſſoir, (m) Een ſtof-bézem, ſtoffer.

* Houx, (m) Hulſt, ſleek-palm (f).

* Hoyau, (m) Houweel, zekere ſpaade, griep om de aarde mee om te baalen (f).

* Hubir, ſe hubir, (v. r.) De hairen, veeren overeind zetten (van Dieren en Vogels gez).

* Huche, (f) Bak-trog, trog (te Parys paitrin) (m), item trémel (m), Meel-ſt in een Molen.

* Hucher, (v. a.) (oud w. Roepen, ſchreeuwen.

* Huchet, (m) Kleine Jagthoorn.

* Hue! (interj.) Hu! hu! woord der Voerlieden om de Paerden aan te zetten.

* Huée, (f) Geſchreeuw, gejuuw (n).

Haer, (v. a. & n. Iemand beſpotten; roepen, ſchreeuwen op de Jagt.

Huette, (f) Een ſoort van Dagt-Uil.

* Huguenot, otte (ſubſt. & adj.) Een Calviniſt, hugenoot; Calvynſch.

* Huguenotiſme, (m) Calviniſtendom.

Hui, (adv.) als: aujourd'hui, heden, huiden van daag.

Huile, (f) Oly, olie; huile d'olive, d'amandes, de navette, de lin, de baleine, olyf- of boom-olie, amandel, raap-, lyn-olie, traan; huile de cotrets, (coups de bâton) preugel-ſop, ribben-smeer.

Huiler, (v. a.) Oliën, beoliën.

Huil-

HUI. HUL. HUM.

NB. Van alle de woorden met een * getekend, moet de H. uitgesproken worden.

Huileux, euse (adj.) Dat vol olie zit; olieagtig, smeurig.

Huilier, iere (m. & f.) Olie-slager of verkooper, verkoopster.

Huis, (m) (in een boert. zin en in Rechten) een, deur (f); plaider à huis clos, met gesloten deuren pleiten.

Huïsserie, (f) Deur-lyffen (f. pl.).

Huïssier, (m) Deurwaarder, deurwagter, pedél.

Huïssierie, (f) Deur-posten of kozynen.

* Hait, (adj. & f.) Agt; een' agt; ils font huit, zy zyn met hun agten; le huit ou le huitieme, den agtsten.

* Huitain, (m) Agt régelig vers.

* Huitaine, (f) Agt stuks; renvoyer à la huitaine, agt dagen verschuiven (in Rechten).

* Huitieme, (adj. & f.) Agtste; het agtste deel; le huitieme du mois, den agtsten der maand.

* Huitiemement, (adv.) Ten agtsten; (beter en huitieme lievre).

Huitre, (f) Een' oester.

Huitrier, (m) Oester-verkooper.

Hulot, (m) Bril-gat, koldergat daar de roerslak in is (Scheeps w.).

Hulotte, (f) (Zie Huette).

Humain, aine (adj.) Menschelyk; menschlievend, vriendelyk, heusch, minzaam, zagt; le genre humain, het menschelyk geslacht; voix humaine, menschen stem; Prince humain, een zagtmoedig Vorst; les lettres humaines, de fraaye Wétenschappen der Schoolen, als: taal-dicht-historie-kunde enz.

Humainement, (adv.) Menschelyker wyze; vriendelyk; humainement parlant, menschelyker wyze gesproken; traiter quelcun humainement, iemand minzaamlyk bejegenen.

Humains, (m. plur.) De Menschen (in Dichtk.).

Humaniser, (v. a.) Temmen, gedwee, of, zagt maaken, vormen; s'humaniser, (v. r.) zich schikken, zachter van aart, vriendelyker worden.

HUM.

393

Humaniste, (m) Een die in de fraaye Wétenschappen der schoole ervaren is.

Humanité, (f) De Menschheid, Menschelyke natuur; Menschelykheid, heuschheid, minzaamheid.

Humanités, (f. pl.) De kennis der oude Grieksche en Latynsche Dichters, Rédenaars, Historiën, Oudheeden enz.

Humble, (adj.) Néderig, ootmoedig; humble fortune, geringe staat; les humbles, de ootmoedige.

Humblement, (adv.) Ootmoediglyk, nédriglyk.

Humectant, ante (adj.) Bevogtigend (van spys en drank gez.).

Humectation, (f) Bevogtiging.

Humecter, (v. a.) Bevogtigen, nat maaken, versfrischen; la rosée humecte la terre; humecter la poitrine, un pinceau.

* Humer, (v. a.) Slurpen, inslurpen; humer un œuf frais, du bouillon &c.

Huméral, ale (adj.) Muscle humeral, schouder-spier.

Humerus, (m) (Lat. w.). Schouder (in Onleedk.).

Humeur, (f) Vogt, vogtigheid; gemoeds-aart, gesteldheid, imborst, les humeurs du corps, de vogten des lichaams; une humeur froide, een' koude zinking, mettre en humeur, iemand lust inboezemen, être en humeur d'étudier, être de mauvaise humeur; je ne suis pas d'humeur de faire cela, het is myne gewoonte niet zulks te doen.

Humide, (adj. & f.) Vogtig; lieu humide, vogtige plaats; l'humide radical, 't levens-sap.

Humidement, (adv.) Vogtiglyk.

Humidité, (f) Vogtigheid.

Humiliant, ante (adj.) Vernédrend; den hoogmoed beneemend.

Humiliation, (f) Verootmoediging; schaamte.

Humilier, (v. a.) Vernédere; verootmoedigen; iemand den hoogmoed beneemen.

s'Humilier, (v. n.) Zich verootmoedigen.

Humilité, (f) De nédrigheid, ootmoedigheid.

394 HUM. HUP. HUR. &c.

NB. Van alle de woorden met een * getekend, moet de H. uitgesproken worden.

Hamoral, ale (adj.) Dat van de vogten is.

* Hune, (f) De mars van een Schip.

* Hunier, (m) Mars-zeil (n); mars-slang (f).

* Huppe, (f) Hoppe (zeker Vogel met een kuif); item de kuif van een Vogel.

* Huppé, ée (adj.) Gekuisd (van Vogelen gez.) item geslêpen, snêdig, slim; les plus huppés y sont quelque fois pris, de snêdigste worden zomwylen bedot (spr. w.); être des plus huppés, van de voornaamste of aanzienlykste zyn.

* Hare, (f) Een wilde Zwyns-kop, item in 't algemeen de kop van alle bytende en verscheurende Dieren, Beer, Wolfenz. item van een Zalm, Snoek; (figuurl.) een ongekamd Menschen hoofd, een warbofch (n).

Harhaut, (adv.) Woord der Voerlieden, om de Paerden ter regterhand te wenden; l'un tire à dia, l'autre à hurhaut, de eene wil zus en de andere zoo (spr. w.).

* Hurlade, (f) Geschrei, misbaar (n).

* Harlement, (m) Gebuil (n).

* Hurler, (v. n.) Huilen; il faut hurler avec les loups, men moet met de Wolf huilen, dat is, met een ander meê doen.

Hurluberlu, (adj. & f.) Un homme hurluberlu, ou, un hurluberlu, een dom-kop, los-bol; hurluberlu, (adv.) bolder de bolder, onbezonnen, woestelyk.

* Hatte, (f) Eene hutte.

* Hutter, (v. a.) Ou, se hutter, (v. r.) hutten bouwen of zich daar in bergen.

Hyacinthe, ou, Jacinthe (f) Hyacint (zekere bloem).

Hyades, (f. plur.) Bosch-Nimfen, item het zeven gesternte.

Hydatoscopie, (f) Waarzeggerij met water.

Hydragogue, (m) Water afdryvend middel (n) (in Geneesk.).

HYD. HYM.

Hydraulique, (subst. f. & adj.) De water-konst; machine hydraulique, een water-werktuig.

Hydre, (f) Water-slang (f), item de Draak (m) (zeker gesternte); item zekere verdigte Slang Hyder (Hydra) genaamd, met 7 hoofden, die, na dat ze afgehouden waaren, verslond weêr aangroeiden.

Hydrie, (f) Een Water-kruik.

Hydrocéle, (f) Een water-breuk (in Geneesk.).

Hydrocéphale, (f) Water-zugt in 't hoofd.

Hydrographe, (m) Water-beschryver.

Hydrographie, (f) Water-beschryving.

Hydrographique, (adj.) Dat de Water-kunde betreft.

Hydromancie, (f) Waarzeggerij uit water.

Hydromel, (m) Meede, meê (f) (zêkere drank uit honing en water).

Hydrometrie, (f) Water-kunde.

Hydromphale, (f) Water-breuk inwendig by de navel.

Hydropiper, (m) Water-peper.

Hydropique, (adj. & subst.) Waterzugtig; een waterzugtige.

Hydropisie, (f) Waterzugt, 't water.

Hydropote, (m. & f.) Water-drinker, drinkster, een die niets anders als water drinks.

Hydroscope, (m) Water-uurwerk (n).

Hydrostatique, (f) Water-weegkunde.

Hycrometre, ou, hygroscope, (m) Werktuig, om de trap van droogte en vogtigheid der lucht te weten.

Hymen, ou, hyménée (m) Hyweliks God (der Heidenen); 't Huwelyk (by Dichters).

Hymen, (m) Het Maagden vlies (in Ontleedk.); dunne huid der bloemknoppen.

Hymnaire, (m) Boek met Lofzangen.

Hymne, (m) Een Lofzang.

Hymniste, (m) Lof-zang-maaker of zinger.

Hymnologie, (f) Het zingen der Lofzangen.

Hy-

HYP.

Hypallage, (f) *Omwisseling van tyd of naamval (in spraak en redenk.).*

Hyperbate, (f) *Verplaatsing van een woord (in redenk.).*

Hyperbole, (f) *Vergrooting of verkleining van iets (in redenk.) item Kegel-snee (in meetk.).*

Hyperbolique, (adj.); *Maniere de parler hyperbolique, al te hoog opgewyzelde spreek-trant.*

Hyperboliquement, (adv.) *Boven maaten, al te zeer, veel te hoog of te laag (van serwes spreken).*

Hypercritique, (adj. & f.) *Al te naauw ziende; een aarts-bediller.*

Hyperdulie, (f) *Eerbewyzing aan de H. Maagd Maria (in de R. Kerk).*

Hypocauste, (m) *Onderaardsche bad-oven (by de Romeinen).*

Hypocondre, (subst. & adj.) *Milt-ziekte, miltzugt; zwaarmoedigheid; een milt-zieke, item miltzugtig, zwaarmoedig, ingebeeld ziek; hypocondres (m. pl.) het weeke onder de ribben.*

Hypocondriaque, (adj. & f.) *Miltzugtig, vol zotte inbeeldingen; een miltzugtige, een ingebeelde zieke.*

Hypocras, (m) *Gekruide wyn, Hipocras.*

Hypocrisie, (f) *Schynheiligheid, huichelary.*

Hypocrite, (adj. & subst.) *Schynheilig; een scheinheilige, een huichelaar; huichelaarster.*

Hypogée, (m) *Onderaardsche Kelder.*

Hypostase, (f) *Zelfstandigheid (in de Godgeleerdheid); item grond-sop, zetsel van de urine (in Geneesk.).*

Hypostatique, (adj.); *L'union hypostatique, de persoonlyke verëeniging (in de Godgel.).*

Hypostaticquement, (adv.) *Zelfstandiger wyze (in idem).*

Hypoténuse, (f) *De Basis van eenen regthoekigen driehoek.*

Hypothécaire, (adj.) *Die een onderpand van vaste goederen heeft, of dat daar aan behoort; créancier hypothécaire, een schuld-eischer die pand-recht heeft (in rechten).*

Hypothécairement, (adv.) *Met pand-d-recht.*

HYP. HYS. HYV. &c. 395

Hypothèque, (f) *Onderpand van vaste goederen (n) hypotheek; item Kerssen-brandewyn (m).*

Hypothéquer, (v. a.) *Vaste goederen, verönderpanden, vestigen.*

Hypothese, (f) *Onderstelling, stelling, grondstelling in natuurkunde, om 'er een besluit uit op te maaken.*

Hypothétique, (adj.) *Wat tot een grond gelegd word.*

Hypothétiquement, (adv.) *By veronderstelling.*

Hypotypose, (f) *Nadrukkelyke beschryving van iets (in redenk.).*

Hyope, (f) *Hysoop (zeker kruid).*

Hystérique, (adj.); *Passions hystériques, ou, mal de mere, opstygingen der Lyf moeder, de moeder-quaal.*

Hyver, (m) *Winter (Zie Hiver).*

I. & J.

*****

I (m) **I.** (f) *De 9de letter van 't I. Alphabet, dezelve is tweeërly, namentlyk: I klinker en J medeklinker, die wy in order zullen laten volgen.*

NB. de J word in 't Fransch uitgesproken sje, by voorb. jamais, heeft de uitspraak van sjamai of sjamæ enz.

Ja, (adv. oud w. *Zie déjà.*)

Ias Bachi, (m) *Turksche Hoofdman van 't voet volk.*

Jable, (m) *De gergel eener tonne daar de bodem insluit.*

Jabler (v. a.) *un tonneau, de gergel in een vat maaken, kroozen.*

Jabloire, (f) *Kroos-zyer (n).*

Jabot, (m) *Krop van een Vogel; item de hom, kant aan de borst van een hemd.*

Jabotter, (v. n.) *Mompelen, prau-telen; snappen (gem. w.).*

Iac. (*Zie Iacht.*)

Jacent, ente (adj.); *Hoirie jacente, leggende, verlaatene erffenis (in Rechten).*

Jachal, (m) *Jakkals (zeker dier dat de dooden opgraaf).*

Jachere, (f) *Braakland (n).*

Jaché,

396 JAC. JAD. JAI. &c.

Jachérer, (v. a.) *Braakland omploegen.*

Iacht, (m Lees Iac) *Een Jagt (n) (zeker Vaartuig).*

Jacinthe. (Zie Hyacinthe).

Jacobin, ine (m. & f.) *Jacobyner of Dominicaaner Monnik, Nonne.*

Jacit que, (conjunct. oud w.) *Alboewel.*

Jacque. (Zie Jaque).

Jaftance, (f. oud w.) *Pogchery, fnoevery.*

Jaculatoire (adj.); *Oraifon Jaculatoire, Ziel-zugt, vierig gebed tot God.*

Jadis, (adv. meest gebr. in dichtk. ook word de fuitgeſpr.); *cela étoit bon au temps jadis, dat was goed in den ouden tyd of eertyds.*

Jaillir, (v. n.) *Uitspuiten, uitspruiften, als water uit eene fontein (Zie réjaillir).*

Jaillissant, ante (adj.); *Eaux jaillissantes, springende wateren.*

Jaillissement, (m) *Opwelling, springing (f).*

Jais, (m) *Git (Zie Jayet).*

Jalage, (m) *Zéker wyn-tof, die aan den Grond-Heer betaald word.*

Jale, (f) *Zékere Wyn-tobbe of flap.*

Jalée, (f) *Een tobbe vol.*

Jalet, (m) *Een Knikker, fluit; arbalète à jalet, een hand-boog, bus.*

Jalon, (m) *Baken ſtok om na te moeten (by Landm.).*

Jalonner, (v. n.) *Zulke bakens zetten.*

Jaloufer, (v. a.) *Jaloers maaken; iets met traliën bezetten; fenêtre jaloufée, een vengſter met traliën.*

Jalouſſe, (f) *Jaloersheid, yverzugt, minne-ryd, na-yver; item trahie of ſcherm voor een vengſter.*

Jaloux, ouſe (adj. & ſubſt.) *Jaloers, min-yverig, na-yverig; een jalours man of vrouw; être jaloux de ſon honneur, zorgvuldig voor zyn' eer zyn; vaisſeau, ou, bâtiment jaloux, een ſchip dat rank is, of te wynig ballaſt heeft.*

Jamais, (adv.) *Nooit, nimmer, nimmermeer; item ooit; à jamais, pour jamais, voor altoos; ſi jamais*

JAM. JAN. JAP.

je deviens riche, indien ik ooit, of te ceniger tyd ryk worde; je ne l'ai jamais vû, ik heb hem, baar, of het nooit gezien.

Jambage, (m) *Stylen, poſten (van een deur ſchoorſteen enz.); item de beenen van een, letter.*

Jambe, (f) *Been (om op te gaan); voet van een paſſer; neut of ſtut (in Bouwk.); l'os de la jambe, de ſcheen; jambes tout d'une venue, beenen overal éven dik; jambe de ça, jambe delà, ſchrylings; donner le croc en jambe à quelcun, iemand een beenje zetten, van den huig ligen (ſpr. w.); jeter le chat aux jambes de quelcun, (ſpr. w.) iemand beſchuldigen.*

Jambe, (m) (Lees jambe) *Griekſche en Lat. Dichtmaat, van één korte en één lange letter-greep.*

Jambette, (f) *Vouw-meſje, knip-meſje (n); item neut, ſtut (f), paal (m) (in Bouwk.).*

Jambier, (m) *Kuit-fpier (f).*

Jambiere, (f) *Scheen-yzer (n), yzer kous (f).*

jambique (adj.) *vers jambique, Jambifch vers.*

Jambon (m) *de mayence, een weſtfaalsche bam, of ſhink.*

Jambonneau, (m) *Hammetje (n).*

Janiffaire, (m) *Janitſer, Janitzaar.*

Janſénien, ienne (adj.) *Janſeniſtiſch.*

Janſénisme, (m) *De Leere van Janſénius (f).*

Janſéniste, (m) *Een Janſeniſt.*

Janſénistique, (adj.) *Janſeniſtiſch.*

Jante (f) *de rouë; Rand of velge van een rad of wiel.*

Jamtiles, (f. pl.) *Schep-planken van het water-rad eener water-môlen.*

Janſtiller (v. a.) *une rouë, een rad met ſchep-planken voorzien.*

Janvier, (m) *Louwmaand, Januariuſ.*

Jappe, (f) (gem. w.) *Gefnap, gekukel (n).*

Jappement, (m) *Geblaſ van een hond (n).*

Japper, (v. n.) *Keſſen, janken, blaſſen, baſſen.*

Ja.

JAQ. JAR.

Jaque de mailles, (f) Maliën-kolder.

Jaquemart, (m) Tzer of koper mannetje, dat de uren op een' Klok slaat.

Jaquette, (f) Kinder jakje of rokje; item een boeren wambais.

Jar, (m) Gent, ('t mannetje eener gans).

Jardin, (m) Een Tuin, hof; jardin potager, fruitier, à fleurs, moes-, vrugt-, bloem-tuin, vousjetez des pierres dans mon jardin, gy geeft my scheuten onder water (spr. w).

Jardinage, (m) Het hovenieren, of tuinieren (n); item een meenigte tuinen by malkander.

Jardiner, (v. n.) Hovenieren, eenen tuin opschikken, bebouwen; item een Valk de lucht geeven.

Jardineux, euse (adj.) Onrein (van smaragden gez. by Juweliers).

Jardinier, iere (m. & f.) Tuinier, hovenier; hovenierster.

Jardons, ou, jardes, (m. pl.) Gezwel in de haazen van een paerd.

Jargon, (m) Brabbeltaal, lompe taal (f), gekouter, koeter-walsch, schots muziek, kraamer- Latyn (n).

Jargonner, (v. n.) Brabbeltaalen, kromtongen; item tatewaalen, beginnen te spreken (van kinderen gez.).

Jargonneur, (m) Brabbelaar, tatewaaler

Jarlot, (m) ou, rablure (f) de la quille, de l'étrave, de l'étambord, sponning, naad van de kiel, voor- en achter-stéven (in Scheepsb.).

Jarre, (f) Béver-hair; item zémelkijf in een molen; item groote aarde water kruik.

Jarre-bosse, ou, candelette (f), Partuur-lyn, boeg-lyn, met een haak om het anker meé op te trekken, (Zie ook candelette).

Jarret, (m) Knie-boog of haaze, jarret de veau, een Kalfs-schenkel; n'avoir point de jarrets, niet vast te paerd zitten; des jarrets dans une voute, bogten in een verwulf; coupe jarret, een struikroover.

Jarreté, ée (adj.); Cheval jarreté, Paerd met kromme beenen.

JAR. JAS. JAT. JAV. 397

Jarreter, (v. n.) Een bogt maken, krom loopen (in Bouwk.).

Jarretier, (m) Paerd met kromme beenen (n).

Jaaretiere, (f) Ader in de kniebuig; item een kousseband; donner des jarretieres, Zweep-slagen om de beenen geeven.

Jars. (Zie Jar).

Jarsure. (Zie Gerçure).

Jas (m) d'ancre, Anker-stok.

Jaser, (v. n.) Klappen, snateren; ne faire que jaser, gesladig snappen; jaser comme une pie borgne, klappen als een exier.

Jaserie, (f) Gesnap, gekakel (n).

Jaseur, euse (m. & f.) Snapper, katelaar; klappeie, snapster.

Jasmin, (m) Jasmyn (zeker kruid).

Jaspe, (m) Jaspis (zeker edelgesteente); faire le jaspe, sprenkelen (by Boekbinders).

Jasper, (v. a.) Besprenkelen, marmeren.

Jaspiner, (v. n.) In 't honderd been praasen.

Jaspure, (f) Sprengeling op een boek.

Jatte, (f) Huute bak of nap (m).

Jattée, (f) Een nap vol.

Javar, ou, Javart, (m) Gezwel aan de hiel of 't hoef-blad van een Paerd.

Javeau, (m) ou, Alluvion, (f) Aanspoeling, aanwas (in een rivier) Javeau aanwas van Boffchagie (f).

Javeler (v. a.) le bled, het Koorn in bundels (dat is zoo veel een Maaijer in éenen slag afmaaid) leggen om te droogen.

Javeleur, euse (m. & f.) Een die zulks vergaard tot schooven.

Javeline, (f) Halve piek, werp-spies.

Javelle, (f) Buffel of arm vol van afgesnéden Kóren, knuppel-hout, wyngaard runken of staaken; tomber en javelles, in duigen vallen (by Kuipers).

Javelot, (m) Werp-spies of schijt der oude Romeinen; item een arm vol Kóren.

Jauge, (f) Peil-stok, roer-stok (by Wynpeilders), maat-stok (by Timmerli.) (m); item de roeijing, peiling, metting daar meede.

398 JAU. JAY. IBI. &c.

Jaugeage, (m) *Het roeijen, peilen, meeten; item het loon daar van* (n).

Jauger, (v. a.) *Roeijen, peilen, meeten.*

Jauteur, (m) *Roeijer, Peilder, Meester.*

Jaumiere, (f) *Hennegas voor de roer-pin op een Schip* (n).

Jaunâtre, (adj.) *Geelüchtig.*

Jaune, (adj. & f.) *Geel, het geel; jaune d'œuf, dooijer van een ei, des contes jaunes, grillen.*

Jaunets, (m. pl.) *Geele vinken (dat is, goudse specie of ducaten)* (gem. w.).

Jaunir, (v. a. & n.) *Geel maa-ken; geel worden.*

Jaunisse, (f) *De geelzugt.*

Jayet, (m) *Git, (zekere zwarte steen).*

Ibis, (m) *Ibis (zeker Egyptische vogel).*

Icare, (m) *Icarius, waar van de Heidenfche Dichters als een zinnebeeld van hoogmoed versieren, dat hy te hoog vliegende, zyne vlerken, die met was aan zyne schouders gehegt waren, in de zon verbrandden, en dus plotzeling ter neer stortte in de zee en verdrook.*

Icelui, icelle, iceux, icelles, (pronoms voor celui, celle &c.) *die, deeze; d'icelui, d'icelle &c., van denzelven, van dezelve, van dien enz. (in Rechten gebr.).*

Ichik-Agusi-Bachi, (m) *Groot Ceremonie-meester aan't hof van Persiën.*

Ichneumon, (m) *Egyptische muis (f) (een dodelyke vyand der Krokodillen).*

Ichnographie, (f) *Grondtèkening, schets van een vesting of gebouw.*

Ichnographique. *Dat zulks betreft.*

Ichoglan, (m) *Fonker of Pagie van den Grooten Heer.*

Ichor, (m) *Lid-water* (n) (in Geneesk.).

Ichoreux, euse (adj.) *Scherp bysend* (in Geneesk.).

Ichtyophage, (subst. & adj.) (Grieksch w.) *Die, of dat alleen van visch leeft.*

Ici, (adv.) *Hier ter plaatse; d'ici, van hier; par ici, hier door; ici bas, hier beneden, hier op aarden; d'ici en avant, van nu voort-aan.*

ICO. ICT. IDE. IDI.

Iconoclaste, (m. & f.) *Beeld-slo-mer, -stormster.*

Iconographie, (f) *Beschryving, of kennis van oude beelden.*

Iconolâtre, (m. & f.) *Beelden-dienaar, -dienaarster.*

Iconologie, (f) *Uitlegging der oude beelden.*

Iconomaque, (adj. & f.) *Dat tegen den beelden-dienst schryft, item een die zulks doet.*

Icosaëdre, (m) *Een ligchaam dat in 20 driehoeken van gelyke zyden verdeeld is* (in Meesk.).

Itère, (m) *Overloopping, verspreiding van gal* (f) (in Geneesk.).

Itérique, (adj.) *Die zulks onderworpen is, of, dat daar tegen werkt.*

Idéal, ale (adj.) *Denkbeeldig; la chose n'est qu'idéale; de zaak is maar denkbeeldig of een hersenschim.*

Idée, (f) *Denkbeeld, begrip* (n) *gedachte* (f).

Idem, (adv.) (Lat. w.) *De zelve; het zelve.*

Idemiste, (m) (boert. w.) *Een Ja- broer.*

Identifier, (v. a.) *Voorstellen maaken die een en 't zelfde zyn met de voorgaande.*

Identique, (adj.); Propositions identiques, *voorstellen van een en de zelfde aart.*

Identiqnement, (adv.) *Op eene en de zelve aart of wyze.*

Identité, (f) *Gelykheid (in aart of natuur).*

Ides, (plur.) *De 15de dag van Maart, Mei, July en October, en de 13de in de 8 andere maanden, volgens den Romeinschen Almanak.*

Idiôme, (m) *Taal-eigenschap, spreek manier, die eenig Land of Volk eigen is* (f).

Idiopathie, (f) *Ongemak* (n) *of quaal* (f) *aan eenig lid des ligchaams, daar de andere leden niets doorlyden, by voorb. een vlies op 't gezigt, enz. (in Geneesk.).*

Idiopathique, (adj.) *Dat alleen lyd*

Idiot, ote (adj. & subst.) *Ongeletterd, onweetend, dom; een weeteniet, ongeletterde.*

Idi,

Idiotisme, (m) *Byzondere spreekwyze aan een taal eigen, schoon niet regelmatig* (f).

Idolâtre, (adj. & subst.) *Afgodisch; Afgoden-dienaar, -dinaarster; être idolâtre de quelque chose, ergens op verzót zyn.*

Idolâtrer, (v. n. & a.) *Afgoden dienen, afgodery pleegen; item iemand of iets afgodisch beminnen.*

Idolâtrie, (f) *Afgodery, afgoden-dienst; item heilige liefde.*

Idolâtrique, (adj.) *Dat afgodisch is.*

Idole, (f) *Een Afgod* (m); *item een voorwerp dat men zeer bemind.*

Idolothyte, (m) *Offerhande aan d'afgoden* (f).

Idylle, (f) *Herder-klagt, Herder-zang* (f), *Veld-dicht* (n).

Je, (pronon) *Ik; Je dis, ik zegge; j'aime, ik bemijn; je soussigné confesse, ik ondergeschreeven bekén enz.; elle a un certain je ne sai quoi, qui la fait aimer, zy heeft een zeker iets, dat haar doet beminnen; un je ne sais qui, een zeker iemand ik weet niet wie.*

rière. (f) *(Zie Hiëble).*

Jéatigation, (f) *Byzondere polsflag, die de sluiptrekkingen voor-af gaat* (in Geneesk.).

Jectisse, (adj.); *Terre jectisse, opgeworpene aarde.*

Jejunum, (m) *De ledige darm* (in Ontleedk.).

Jennet, (m) *Witte narcissen bloem* (f).

Jérémiade, (f) *Klaaglied* (n), *treurzang* (f)

Jerogliphe &c. *(Zie Hieroglyphe &c.).*

ieroscopie, (f) *Waarzeggerij uit der Goden offerhande.*

Jesuite, (m) *Jesuit, Jesuit.*

JESUS, (m) *JESUS; JESUS CHRIST* (lees) *Sjesu Kri.*

Jet, (m) *Een worp, wurp, werp enz. (m) jet de pierre, een steen-worp; jet d'eau, een water-straal of sprong; jet, ou, bourgeon d'arbre, lot of uitspruitsel van een boom; jet, oprekening (calcul ou supputation) un jet d'escalins, een worp schellingen; jet d'abeilles, een zwerm-jonge Byën; jet, giesing (van me-*

taalen), item giespyp aan een vorm, jet de filets dans l'eau, het werpen van netten in 't water; canne d'un jet, rotting van een lid; jet de voiles, een stel zeilen, alle de nodige zeilen van een Schip; faire le jet, goederen by storm over boord werpen.

Jeté, ou jetté, (m) *Een slinger* (in 't dansen).

Jetée, ou jettée, (f) *Steene-beer* (m), *voormuur* (f), *dam* (m) *aan een Haven.*

Jeter, ou jetter, (v. a. & n.) *Werpen, smyten, gooijen; uitspuiten; uitsprutsen (als water); uitschieten uitspruiten (als boomen); jetter par terre, hors de la maison, op de grond smyten, wegjaagen; jetter de profondes racines, diepe wortelen schieten; jetter dupus, esteren, zweeren; jetter des cris, des hurlements, des larmes, des soupirs, des oeillades, des étincelles, feu & flamme, en moule, schreeuwen, huilen, traanen storten, zuigten, lonken met de oogen, vonken of glinsteren, vuur en vlam van quaaheid spuwwen, in een vorm gieten; cela ne se jette pas en moule, dat gaat zoo net of zoo gemakkelijk niet (spr. w.); cheval qui jette sa gourme, Paerd dat den droes heeft; il sera sage, quand il aura jetté sa gourme, by zal wys worden, wanneer by zyne wilde haren uitgeschud, of, wanneer by uitgetuild heeft (spr. w.); jetter le fondement, den grondslag leggen; jetter au nez, in de neus wryven, verwyten; jetter accrue, een suk aan een net zetten (by Jagers); les arbres jettent, de boomen schieten uit; les mouches jettent, de byën zwermen; jetter la division, onenigheid stigten; le cerf jette sa tête, het Hert werpt zyn hoornen ('t gewigt, by Jagers) af; jetter quelqu'un dans la nasse, iemand in een quaaide zaak inwikkelen; jetter un vilain coton, op eenen slegten voet zyn; jetter le froc aux orties, den mantel op den tuin hangen; jetter quelque chose, iets weg werpen; se jetter (v. r.) dans quelque chose, zich ergens in werpen, in steeken in begêven; cette terre se jette bien avant*

avant en mer, dat Land strekt zich ver uit in Zee; se jeter sur quelcun, iemand op 't lys vallen.

Jetton, ou, jeton, (m) Leg-penning, reeken-penning; een byën-zwerm; een winkelbaak (by Lettergieters, of Zetters); een gedenk-penning, die voor zekere Broederschappen geslagen worden, een spruit of loot van een boom.

Jettonniers, (m. pl.) Zekere leden der Fransche Académie die aldaar komen om den uit te deelenen gedenkpenning te ontvangen.

Jeu, (m) Spel (n); jeu d'enfant, Kinder-spel; jeu de mail, maliebaan, malien-spel; jeu de paume, kaats-baan, kaats-spel; jeu de boule, kloot-baan; jeu de quilles, 't kegel-spel, item een spel kegels; jeu de cartes, 't kaart-spel, item een spel kaarten; jeu d'orgues, eene rei orgel-pypen; jeu d'hombre, 't omberspel; jeu d'oie, een ganzen-bord, item 't ganzen-spel; jeux publics, schouw-speelen; jeux de la foire, kermis speelen; jeux d'adresse, konst speelen; jeu de hazard, waag-spel, geluk-spel, bazard-spel; mettre au jeu, inleggen; jouer gros jeu, veel waagen; tenir jeu, in 't speelen volherden, item een speel-buis houden; tirer son épingle du jeu, van de baan scheiden, zich ergens van afmaaken; jouer à jeu sûr, vast spel speelen; avoir beau jeu, goede kaarten hebben, item goede gelegenheid hebben; avoir mauvais jeu, slechte kaarten hebben, item iets hard moeten haalen; jeux d'esprit, geestige quink-slagen of boersery, item speelingen des verstands, geestrykheid, jeu de mots, een' speeling van woorden, snedige of dubbelzinnige loopjes; prendre une chopse en jeu, een' zaak in 't jok, ten goeden neemen; jeu de gouvernail, het draaijen van 't roer; cette porte n'a pas assez de jeu, die deur heeft geen speels genoeg, of gaat te styf; jeu d'amour, minne-spel; c'est son jeu, dat verslaat hy goed; couvrir son jeu, (spr. w.) zynen aanslag verbergen; vous allez voir beau jeu, nu zult gy wat fraaijes zien;

mettre une personne en jeu, (spr. w.) iemand in 't spel brengen, ergens inwikkelen; faire bonne mine à mauvais jeu, (spr. w.) het is beter door 't vuur geloopt, als door gekroopen, of, zich in eene hagebelyke omstandigheid taai houden, vol moeds betoonen; le jeu ne vaut pas la chandelle, (spr. w.) het sop is de kool niet waard, of, de zaak is de moeite niet waard; à beau jeu, beau retour, die wel doet, wel ontmoet, of, zoo als men zaaid, zoo maait men, of, gelyk met gelyk vergelden (spr. w.); Dieu veut jeu, in den put vallen; die men voor anderen gegraaven heeft (spr. w.); jeu de main, je de villain (spr. w.), dat is, men moet geen spel aanregten, of sloeijen dat 'er gevaar mee gemengt is; donner beau jeu à l'ennemi, den vyand goede gelegenheid om te winnen geven; être cocu de bon jeu, een vrywillige hoorn-draager zyn; être à deux de jeu, ou, quitte à quitte, gelyk op, kamp op zyn, of, tegen iemand opgewassen zyn.

Jeudi, (m) Donderdag; jeudi saint, witten donderdag.

à Jeun, (adv.) Nuchteren; être à jeun, ou, à cœur jeun, nuchteren zyn.

Jeune, (adj.) Jong, jonge, jeugdlyk, un jeune homme, een jongman, jongeling; une jeune fille, eene jonge dogter, een meisje; le jeune, de jongere, of jongste (Junior); il y a des gens plus long-temps jeunes que d'autres, de eene word vroeg ryp, in de andere laat.

Jeûne, (m) De Vasten (f), her vasten (n); jour de jeûne, een vasten-dag.

Jeunement, (adv.) Onlangs nieuwwings, (by Jagers).

Jeûner, (v. n.) Vasten; jeuner au pain & à l'eau, met brood en water vasten; jeuner à feu & à sang, ou, à fer émoulu, een strenge vasten onderhouden.

Jeunesse, (f) Jonkheid, jeugd, jongelingschap; dès sa jeunesse, van zyne jeugd af, van jongt op.

Jeunet, ette (adj. gem. w.) Zeer jong. Jeû-

JEU. IF. IGN. IL.

Jeûneur, euse, (m. & f.) *Vaster, vastster* (word zelden anders gebr. als met het adj. grand).

If, (m) *Taxis-boom, ieben-boom.*

Igname, (m) *Zekere plant in América, welkers wortelen tot brood verstreken* (f).

Ignare, (adj.) *Ongeleerd; onkundig, ongeletterd.*

Ignée, (adj.) *Dat vuur in zich heeft; matiere ignée, vuuragtige stoffe.*

Ignicole, (m) *Vuur-aanbidder.*

Ignition, (f) *De doorgloeijing van metaal.*

Ignoble, (adj.) *Onedel, gering, laag, ongemanierd.*

Ignominie, (f) *Schande, onêer, smaadheid.*

Ignominieusement, (adv.) *Schandelyk, met smaadheid.*

Ignominieux, euse (adj.) *Schandelyk, ontêerend, eerkrenkend.*

Ignoramment, (m) *Onkuntiglyk.*

Ignorance, (f) *Onweetenheid, onkundigheid; crouper dans l'ignorance, in de onwetenschap fleeken blijven, volherden; pretendre cause d'ignorance, voorwenden niet gewaarfchuwd te zyn.*

Ignorant, ante (adj. & f.) *Onweetend, onkundig, dom, bot; een weetniet, dommerik, bot-muil; faire l'ignorant d'une chose, zich gelaaten als of men niets van de zaak wist; un ignorant fiéffé, een regten botterik; être ignorant des affaires du monde.*

Ignorantissime, (adj.) *Zeer onweetende.*

Ignoré, ée (adj.) *Onbekend, 't geen men niet weet.*

Ignorer, (v. a.) *Onkundig zyn, niet weten; je l'ignore, ik weet het niet, het is my onbekend.*

Il, (pron. pers.) *Hy; het; men; ils* (plur.) *zy, zylieden; il aime, by bemind; ils aiment, zy beminnen; il pleut, het regend; il tonne, het donderd; il faut, men moet; il fait froid, het is koud; il en est des Héros comme des autres hommes, het is met de Helden, als met andere menschen gelyken; il est fait, het is*

ILE. ILL.

401

gedaan of, gemaakt; il est arrivé un malheur, daar is een ongeluk gebeurd; il est arrivé plusieurs vaisseaux, daar zyn verscheide Schepen aangekomen; il n'est que servir Dieu, daar is niets beters als God te dienen; il y a, daar is, daar zyn (Zie d'uitlegging op de A).

Ile. (Zie Isle).

Iléum, ou, Iléon (m) *De kromme darm* (in Ontleedk.).

Iliacue, (adj.); *Passion iliaque, darm jigt, waar door alles van boven uitgaat.*

Illatif, ive (adj.) *Waar van men iets inbrengd of besluit.*

Illégal, ale (adj.) *Onwettig, strydig met de wetten.*

Illegalité, (f) *Onwettigheid, strydigheid met de wetten.*

Illégitime, (adj.) *Onwettig, onbillik; mariage, enfant illégitime, onwettig huwelyk, onêgt kind.*

Illégitimement, (adv.) *Onwettiglyk.*

Illégitimité, (f) *Onwettigheid.*

Illicite, (adj.) *Ongeoorloofd; chose illicite, verbodene zaak.*

Illicitement, (adv.) *Ongeoorloofder wyze.*

Illico, (adv. Lat. w.) *Straks, terstond.*

Ilimité, ée (adj.); *Pouvoir illimité, onbepaalde magt.*

Illuminateur, (m) *Verklaarder, ophelderer.*

Illuminatif, ive (adj.) *Opheldrend, verlichtend.*

Illumination, (f) *Verlichting, opheldering.*

Illuminé, ée (adj.); *Esprit illuminé, verlicht verstand.*

Illuminer, (v. a.) *Verlichten, ophelderen.*

Illusion, (f) *Beguicheling, verblindings* (f), *bedrog der zinnen* (n); *se faire illusion à soi-même, zich zelve bedriegen.*

Illusoire, (adj.) *Bedrieglyk, misleidend; contrat illusoire, verbinding die alleen in schyn of zonder kragt is; rendre un arrêt illusoire, een vonnis of besluit kragteloos of vrugteloos maaken* (in Rechten).

C c

Illu-

Illufoirement, (adv.) *Bedrieglyker wyze, in ſchyn.*

Illustration, (f) *Opheldering.*

Illuſtre, (adj.) *Doorluchtig, vermaard, beroemd.*

Illuſtrer, (v. a.) *Verlichten, opbeelden, verklaaren; item beroemd maken.*

Illuſtriſſime, (adj. ſuperl.) *Allerdoorluchtigſte (bynaam der Kardinallen, Aarts-biſchoppen enz.).*

Ils, (plur. van il) *Zy, zy-lieden.*

Image, (f) *Een Beeld, afbeelding, gelykenis, evenbeeld.*

Inager, ere (m. & f.) *Beeldkraamer, kunſt-kooper; prent-verkoopſter.*

Imaginable, (adj.) *Verzinbaar, waar van men een denkbeeld, of verbeelding maaken kan.*

Imaginaire, (adj.); *Maladie imaginaire, ingebeelde ziekte.*

Imaginatif, ive (adj.) *Vernuftig, ſchrande om iets te verzinne.*

Imagination, (f) *Inbeeldings-kragt of vermogen; item inbeelding, herſenſchim, gril.*

Imaginative, (f) *De inbeeldings-kragt.*

Imaginer, (v. a.) *Inbeelden, verzinne, bedenken; s'imaginer (v. r.) zich inbeelden, voorſtellen.*

Imam, ou, lman, (m) *Turkſche Prieſter.*

Imarat, (m) *Turkſch Gaſt-huis (n).*

Imbécille, (adj.) *Zwak, onnozel, klein van verſtand; ſexe imbécille, de zwakke kunne; un imbécille, een ſlegt-hoofd, onnozel menſch.*

Imbécillité, (f) *Zwakheid, onnozelheid des verſtands.*

Imbibé, ée (adj.) *Ingezoogen, ingedronken, doorweekt.*

Imbiber, (v. a.) *Doorweeken, doornat maaken, doortrekken; s'imbiber (v. r.) Doornat worden, doorweekt worden, intrekken.*

Imbibition, (f) *Intrekking.*

Imbriague, (gem. w. *Zie Ivrogne).*

Imbu, ue (adj.) *Ingezogen; être imbu d'une opinion, van een gevoelen ingenomen zyn.*

Imitable, (adj.) *Navolgbaar,*

Imitateur, trice (m. & f.) *Navolger, namaaker, navolger; namakſter.*

Imitation, (f) *Navolging, namaaking.*

Imiter, (v. a.) *Navolgen, nabootſen, namaaken.*

Immaculé, ée (adj.) *Onbevlekt; la conception immaculée de la Vierge.*

Immanent, ente (adj.) *Inwoonende, byhlyvende (in Redenk.).*

Immanquable, (adj.) *Onſeilbaar; dat niet miſſen kan.*

Immanquablement, (adv.) *Onſeilbaar, zékerlyk.*

Immarcescible, (adj.) *Onverderfelyk, dat niet verrót of verwelkt.*

Immartyrologiſer, (v. a.) *Onder 't getal der martelaaren ſtellen.*

Immatérialiſte, (m. & f.) *Een die de onſtoffeelykheid voorſtaat.*

Immateralité, (f) *Onſtoffeelykheid, geſtelyk wezen.*

Immatériel, ielle (adj.) *Onſtoffelyk.*

Immatériellement, (m) *Onſtoffelyker wyze.*

Immatriculation, (f) *Inſchryving der naamen van amptenaaren in 't regiſter of de naam-lyſt.*

Immatricule, (f) *Inlyving in eenig genootſchap.*

Immatriculer, (v. a.) *Inſchryven op de naam-lyſt eener genootſchap.*

Immédiat, ate (adj.) *Onmiddelyk, terſtond daar na.*

Immédiatement, (adv.) *Onmiddelyker wyze.*

Immémorial, ale (adj.) *Onbeuglyk; de temps immémorial, van aloude tyden.*

Immenſe, (adj.) *Onmeetbaar, zeer groot of uitgeſtrekt.*

Immenſité, (f) *Onmeetbaarheid, onmeetelykheid, oneindige uitgebrydheid.*

Immenſurable, (adj.) *Onmeetbaar, dat niet gemeeten kan worden.*

Immerſif, ive (adj.) *Dat indompeld, neér-zinkt in 't water.*

Immerſion, (f) *Indompeling, inzinking in 't water; item inweeking (by Apotheek.); item onzichtbaarheid eener ſterre in nabylheid der Zonne; item*

item aanvang der verduifling eener Planeet door eene andere.

Immeuble, (adj.); Biens immeubles, vast of onroerende goederen.

Imminent, ente (adj.) Over 't hoofd hangend, dreigend; naakend; danger imminent, dreigend gevaar.

Immiscer, s'immiscer, (v. n.) Zich inmengen (in Rechten).

Immisericordieux, euse (adj.) Onbarmhartig.

Immixture, (f) Inmenging, aanmaating (eener Dragenisse).

Immobile, (adj.) Onbeweeglyk, standvastig.

Immobilier, ou, immobilier (adj.); Succession immobilière, Nalatenschap van vaste goederen.

Immobilité, (f) Onbeweeglykheid.

Immodération, (f) Ongemaatigdheid.

Immodéré, ée (adj.) Ongemaatigd.

Immoderement, (adv.) Onmaatsiglyk.

Immodeste, (adj.) Onteschaamd, onëerbaar.

Immodestement, (adv.) Onteschaamdelyk.

Immodestie, (f) Onteschaamdheid.

Immolation, (f) Opoffering.

Immolateur, (m) Offeraar.

Immoler, (v. a.) Offeren, offeren; s'immoler, (v. r.) pour la patrie.

Immonde, (m. & f.); Esprit immonde, onreine geest.

Immondices, (f. plur.) Vuiligheden, vuilnis; item bonde-drek (by Jagers).

Immortaliser, (v. a.) Onsterfelyk maaken, vereeuwigen.

Immortalité, (f) Onsterfelykheid.

Immortel, elle (adj.) Onsterfelyk, eeuwigduurend.

Immortification, (f) Onverfornendheid der vleeschelyke driften.

Immortifié, ée (adj.) Onbekeerd, vleeschelyk gezind.

Immuable, (adj.) Onveranderlyk, onwisselbaar, Dieu est immuable.

Immuablement, (adv.) Onveranderlyker wyze.

Immunité, (f) Vrydom, verschooning van schatting.

Immutabilité, ée (adj.) Onveranderlykheid.

Impair, (adj.); Onpaar; nombre impair, onëven, ongelyk getal.

Impalpable, (adj.) Ontastbaar, onvoelbaar, onvatbaar.

Impanation, (f) Kristi tegenwoordigheid in 't brood des H. Avondmaals.

Impané, (adj.) Met en onder 't brood des Avondmaals.

Impardonnaable, (adj.) Onvergeeflyk.

Imparfait, aite (adj.) Onvolmaakt, onvolkomen; livre imparfait, een defect-boek; l'imparfait, de onvolmaakte tyd (in Spraakk.).

Imparfaitement, (adv.) Onvolkomenlyk, onvolmaaktelyk.

Impartable, (adj.) Dat onverdeelbaar, onoffseidelyk is.

Impartageable, (adj.) Onverdeelbaar.

Impartial, ale (adj.) Onpartydig, onzydig.

Impartialement, (adv.) Onpartydiglyk, onzydiglyk.

Impartialité, (f) Onpartydigheid, onzydigheid.

Impassibilité, (f) Gevoelloosheid, staat waar in men geen lyden onderworpen is.

Impassible, (adj.) Onlydbaar, die of dat niet lyden kan.

Impastation, (f) Een soort van pleister van steen gemaakt.

Impatiemment, (adv.) Ongeduldiglyk.

Impatience, (f) Ongeduld, ongeduldigheid, onlydzaamheid.

Impatient, ente (adj.) Ongeduldig, onlydzaam.

Impatients, (v. a.) Ongeduldig maaken, s'impatients, (v. r.) onverduidig worden.

s'impatroniser, (v. r.) Zich ergens meester van maaken, zich ergens indringen, neêr-zetten.

Impayable, (adj.) (gem. w.) Onbetaalbaar, dat niet te betaalen is.

Impeccabilité, (f) Onzondige staat of wêzen.

Impeccable, (adj.) Onzondig, die niet zondigen kan.

Impécunieux, euse (adj.) Geldeloos.

Impecuniosité, (f) Geldtelooheid.

Impénétrabilité, (f) Onbdoorringelikeit.

Impénétrable, (adj.) Onbdoorringelyk, ondoorgroendelyk, onnaspourlyk; les voies de Dieu sont impénétrables, de wizen Gods, zyn ondoorgrondelyk.

Impénétrablement, (adv.) Ondoorgrondelyker wyze.

Impénitence, (f) Onboetvaardigheid, hardigheid des harten.

Impénitent, ente (adj. & subst.) Onboetvaardig.

Impense, (f) Onkosten ter verbetering van Landeryn of Huizen, (in Rechten).

Impératif, (adj. & subst.); Le mode impératif, ou, l'impératif, de gebiedende wyze (in Spraakk.).

Impérativement, (adv.) Gebieden-der wyze.

Impératrice, (f) Keizerinne.

Impérceptibilité, (f) Onbespeurbaarheid.

Imperceptible, (adj.) Onbespeurbare, ongemerkt, onzichtbaar.

Imperceptiblement, (adv.) Onbespeurbarelyk, ongetoet, allengskens.

Imperdable, (adj.) Onverliesbaar (gem. w.).

Imperfection, (f) Onvolmaaktheid, onvolkomenheid.

Impérial, ale (adj.) Keizerlyk.

Impériale, (f) * Verheemelte, van een Koets, wagen of bed; item Keizer's Kroon (zekere bloem).

Impérialiste, (m) Die den Keizer's regaan is.

Impériaux, (m. plur.) De Keizerlyke bonten.

Impériusement, (adv.) Meesteragtig, troefelyk.

Impérieux, euse (adj.) Heerschagtig, heerschnagtig.

Impérissable, (adj.) Onvergankelyk.

Impérissable, (f) Onverworenheid.

Impersonnel, elle (adj.); Verheimpersonnel, onpersoonelyk werkwoord.

Impersonnellement, (adv.) Onpersoonelyker wyze.

Impertinemment, (adv.) Onbeschoftelyk, ongeschikelyk.

Impertinence, (f) Onbeschoftheid, ongerymdheid.

Impertinent, ente (adj. & subst.) Ongerymt, onbescheiden, gekkeelyk; un jeune impertinent, een jong onbezonnen Mensch; impertinent, (in Rechten) 't geen niet ter zaak behoort.

Imperturbabilité, (f) Onverstoortlykheid.

Imperturbable, (adj.) Onverstoortlyk, die in zyn gemoed niet verstoort kan worden.

Imperturbablement, (adj.) Onverstoortlyker wyze.

Impétrable, (adj.) Verwervelyk, verkrygelyk, verkrygbaar.

Impétrant, ante (adj. & f.) Ver-
krygende; verwerver, verwerfster; impétrant, impétrante, (in Rechten).

Impétration, (f) Verwring.

Impétrer, (v. a.) Verwerven, verkrygen, erlangen, bekomen.

Impétueusement, (adv.) Onstuimiger wyze, met geweld.

Impétueux, euse (adj.) Onstuimig, heftig, deftig; vent impétueux, een effe impetueuse.

Impétuosité, (f) Onstuimigheid, heftigheid, geweld, onhoopendheid.

Impie, (adj. & f.) Godloos, Godonteerend; ook Godloze.

Impiété, (f) Godloosheid, Ongodsdienstigheid.

Impitoyable, (adj.) Onbarmhartig, onmeddoogend, wreed.

Impitoyablement, (adj.) Onbarmhartiglyk, zonder medelyden.

Implacable, (adj.) Onverzoenlyk; haine implacable, onverzoenlyke haat.

Implantation, (f) Implanting, item Sympathische geneezing met een plant.

Implanter, s'Implanter, (v. n.) Zich in een vogen (in Ontleedk.).

Implication, (f) Inwikkeling in een zaak (in Rechten).

Implicite, (adj.) Ingeewikkeld; condition implicite, ingede daar onder begrepen beding; foi implicite, ingewikkeld geloof.

Implicitelement, (adv.) Ingeewikkeld, 'er onder verstaan.

Impliquer, (v. a.) *Beboezem, be-
vatten, ineen inwikkelen, merde in 's
spel ruygen (in Rechten); cela im-
plique contradiction, dat heeft eene
tegenstrijdigheid in zich.*

Imploration, (f) *Smerking, aan-
roeping*

Implorer, (v. a.) *Smeeken, aan-
roepen (om bystand).*

Impoli, (e) (adj.) *Onbeschaast, on-
beleef, lomp.*

Impolitesse, (f) *Ongemanieretheid,
plompheid, onbeschaaftheid.*

Imoportant, (adv.) (boort. w.)
Van aanbelaag.

Important, (f) *Aangelégenheid
(f), belang, gewigt (n); un homme
d'importance, een Man van aan-
zien; faire l'homme d'importance,
zich grootsch aansstellen.*

Important, ante (adj.) *Geuistig,
dat van aangelégenheid is; faire l'im-
portant, zich veel laten voorstaan.*

Importer, (v. n. & imerso nei)
*Aangelégen zyn, beduiden; cela m'im-
porte beaucoup, daar is my veel
aangelégen; il ne m'importe, dat
gaat my niet aan; qu'importe? wat
is 'er aangelégen? que lui importe-
t-il? wat raakt hem dat? il n'im-
porte, ou, n'importe, daar is niets
aangelégen, dat is niets.*

Importun, une (adj. & f.) *Lastig,
quellend, moeyelyk; een lastige.*

Importunément, (adv.) *Op eene
lastige wyze.*

Importuner, (v. a.) *Lastig of
moeyelyk vallen, quellen, bezwaaren.*

Importunité, (f) *Overlast, moeye-
lykheid, quelling.*

Impossible, (adj.) *Dat met schar-
ping beled kan worden, of dat op-
legbaar is.*

Imposant, ante (adj.) *Opleggende;
bedriegende; bequaam om iemand te
misleiden of wat op de mouw te spel-
len.*

Imposer, (v. a.) *Opleggen, belas-
sen; imposer les mains, des tributs,
le silence, de handen, schattingen,
het stilzwygen opleggen; imposer (v.
n.) bedriegen, wat wys maaken; il
m'en impose, hy maak: my wat
wys.*

Imposition, (f) *Op'egging; beas-
ting, schatting; imposition des noms,
naam gëving.*

Impossibilité, (f) *Onmogelykheid.*

Impossible, (adj.) *Onmogelyk; vou-
leur faire l'impossible, het onmoge-
lyke doen u l n.*

Imposse, (f) *Rand of lyst, waar
op een gewest rust.*

Imposuer, (m) *Bedrieger; valsche
Leraer, verleider; valsche aankla-
ger.*

Imposture, (f) *Bedrog (n), mis-
leiding (f), leugen (m), valscheit
(f).*

Imôt, (m) *Schatting, belasting
(f), impost (m).*

Impotente, ente (adj.) *Onmagtig,
krupel, lam, verminkt.*

à l'Impourvu, (adv.) *Onvoorzien,
ontervagt.*

Impraisable, (adj.) *Ondrenlyk
enz.; une maison, chose, lieu,
chemin impraisable, een mensch
daar niet mee om te gaan is, onbe-
woonbaar huis, ondrenlyke zaak, on-
toegankelyke plaats of oord, onbruik-
bare weg.*

Imprécation, (f) *Vervloeking,
verwensching.*

Impréciable, (adj.) *Onwaardoor-
baar.*

Imprégnation, (f) *I trekking der
sappen van een ander Ligchaam, (in
Chym).*

s'imprégner, (v. r.) *Verzuld wor-
den met de syne deeltjes van een ander
Ligchaam, (in Chym.).*

Imprénable, (adj.) *Onwinbaar,
oninnemlyk; Ville imprénable.*

Imprescriptibilité, (f) *Richt van
iets dat noch verhuurt, noch verkogt
kan worden (in Rechten).*

Imprescriptible, (adj.) *Dat niet
verkogt of verpakt kan worden (in
Rechten).*

Impresse (adj.); *Ces especes im-
presses sont des chimères, zodanige
inbeeldingen, zyn leutere bersen, chime-
ren.*

Impression, (f) *Indruk (m), werking
(f), druk (m); indrukfel (n); cela ne fit
nulle impression sur son esprit, dat
maakte geen indruk op zyn gemoed;*

une belle impression, een fraaije druk; faute d'impression, druk-feil, druk-fout.

Imprévoyance, (f) Onvoorzienigheid.

Imprévoyant, ante (adj.) Onvoorzienend.

Imprevu, ue (adj.) Onvoorzien, onverwagt.

Imprimé, (m) Een gedrukt schrift (n).

Imprimé, ée (adj.) Gedrukt, ingedrukt, ingeprent.

Imprimer, (v. a.) Indrukken, inprenten, (op 't gemoed), drukken (boeken enz); s'imprimer (v. r.) ingedrukt, gedrukt worden; imprimer le mouvement à un corps, de beweging aan een Ligchaam geven; imprimer une grande terreur, een groote schrik aanjaagen.

Imprimerie, (f) Drukkery; het drukken, of handel daar van.

Imprimeur, (m) Een Drukker; Boek-drukker; drukkers-pers-knecht.

Imprimure, (f) Grond-verf (by Schilders).

Improbable, (adj.) Onbewyzelyk, onwaarschynlyk.

Improbation, (f) Afkeuring, wraaking, verwerping.

Impromptu, (m) (Zie in-promptu).

Impropre, (adj.) Oneigentlyk; ongevoeglyk.

Improprement, (adv.) Oneigentlyker, onbehoorlyker wyze.

Impropriété, (f) Oneigentlykheid, wan-voeglykheid.

à l'Improviste, ou, à l'impourvu, (adv.) Onvoorzien, onverwagt.

Improuver, (v. a.) Afkeuren, wraaken, verwerpen.

Imprudemment, (adv.) Onvoorzigtiglyk, onbedagtelyk.

Impudence, (f) Onvoorzigtigheid, onbedagtheid.

Impudent, ente (adj.) Onvoorzigtig.

Impubere, (adj.) Onhuubaar, onmondig, niet manbaar.

Impudemment, (adv.) Schamteloo, onbeschaamdelyk, stoutelyk.

Impudence, (f) Schaamtelooheid, onbeschoftheid.

Impudent, ente (adj. & f.) Stout, onbeschaamd; een stoute en onbeschofte Karel; schaamteloos vrouwmensch.

Impudicité, (f) Onkuischheid, ontugtigheid.

Impudique, (adj. & subst.) Onkuisch; een ontugtige, onkuische.

Impudiquement, (adv.) Ontugtiglyk.

Impugner (v. a.) une Doctrine, eene Leer besnyden.

Impuissance, (f) Onmagt, onvermogen.

Impuissant, ante (adj.) Onmagtig, zwak; onbekwaam tot. . . .

Impulsif, ive (adj.) Voortsluwend, aandryvend (in Natuurk.).

Impulsion, (f) Voortstooting, voortdryving, aanzetting (in Natuurk.); le mouvement se fait par impulsion.

Impunément, (adv.) Onstraffelyk, straffeloos, ongestrafd.

Impuni, ie (adj.) Ongestrafd.

Impunité, (f) Straffeloosheid, ongestraftheid.

Impur, ure (adj.) Onzuiver, onrein, vuil; onkuisch.

Impurement, (adv.) Onreinlyk; ontugtiglyk.

Impureté, (f) Onzuiverheid, onreinheid; onkuischheid.

Imputation, (f) Aantying, toewyting, toerekening; item afrekking (deduction) (in Rechten).

Imputer, (v. a.) Aantigen, toerekenen, toeschryven, wyten, te last leggen; item aldus; imputer les intérêts sur le (ou au) principal, den intrest van de hoofdsom afrekken.

Inabordable, (adj.) Daar men niet aanlanden kan, ongenaakbaar.

Inaccessible, (adj.) Ontoegankelyk, ongenaakbaar; homme, rocher inaccessible.

Inaccommodable, (adj.) Dat niet by geleg kan worden (als twiſt).

Inaccostable, (adj.) (de difficile accès) onvriendelyk, fluurs, daar niet mee om te gaan, of die niet aan te ſpreken is.

Inaccoutumé, ée (adj.) Ongevoon.

Inaction, (f) Werk-loosheid, ledigheid; demeurer dans l'inaction.

Inad-

Inadmissible, (adj.) Ontoelaatelyk, onaanneemlyk; cette preuve est inadmissible.

Inadvertence, ou, mégarde (f) Onagtszaamheid; prendre avantage de l'inadvertence d'autrui.

Inaffection, (f) Ongemaaktheid, ongedwongenheid.

Inalienable, (adj.) Onvervreemdbaar, dat aan andere niet mag overgedaan worden.

Inalliable, (adj.) Onvermengelyk, (van metaalen gez.).

Inalpin, (adj.) Dat tusſchen de Alpiſche bergen ligt.

Inaltérable, (adj.) Onveränderlyk, dat niet veränderd of verſlimmerd worden kan.

Inamissibilité (f) de la Grace, De onverliesbaarheid (niet quytaking) der Genade (Theol. w.).

Inanimé, ée (adj.); Choses inanimées, onbezielde of levenlooze dingen.

Inanition, (f) Lédigheid, gebrek aan voedsel, of spyzen (NB. dit woord is het tegengeſtelde van réplétion, volheid; bloedrykheid (in Geneesk.))

Inappercevable, (adj.) Onbepoorbaar.

Inapplicable, (adj.) Ontoepaffelyk, onbequaam tot zeker gebruik.

Inapplication, (f) Nalaatigheid, gebrek van toeleeg op iets.

Inappliqué, ée (adj.) Lui, onagtszaam, zonder toezegging.

Inappréciable, (adj.) Onwaardeerbaar, niet op prys te ſtellen.

Inarticulé, ée (adj.); Mots inarticulés, onduidelijke, niet wel uitgesproken woorden.

Inattaquable, (adj.) Onaangrypelyk.

Inattendu, ue (adj.) Onverwagt, onvermoed; chose inattendue.

Inattentif, ive (adj.) Onöplettend.

Inattention, (f) Onöplettendheid, onigtzaamheid.

Inauguration, (f) Inwyng, inhuldiging van een Koning enz.

Inaugurer, (v. a.) Inwyen, inhuldigen; item uit de vlugt of 't geſchreeuw der vogelen, iets voorzeggen (volgens 't bygeloof der oude Heidenen).

Inca, ou, Inga (m)'s Konings naam in Peru.

Incagade, (f) Snorkery, pogchery.

Incaguer (v. a.) quelcun, iemand met verlichting uit-tarien, uit-dagen.

Incandescible, (adj.) Onſchokbaar (van Ry-tuigen gez.).

Incarnación, (f) Verëeniging van iets met de Pauſſelyke Kamer gederen.

Incarnérer, (v. a.) Ter Pauſſelyke Kamer brengen.

Incantation, (f) Bezweering der tovenaars, (zoo als men verſierd) om de booze geesten te doen verſchynen.

Incapable, (adj.) Onbequaam; il est incapable de faire cela, hy is onbequaam om dat te doen; item hy is van dien aart niet om zulks te doen.

Incapacité, (f) Onbequaamheid.

Incarnat, ou, Incarnadin, (m) Vleesch-kleur, rooze rood.

Incarnat, ate (adj.) Vleesch-kl. urig.

Incarnatif, ive (adj.) Vleesch-maakend (in Heelk.).

Incarnation, (f) Vleesch-wording, Mensch-wording van Gods Zoon (in Theol.).

Incarné, ée (adj.) Vleesch of mensch geworden; un diable incarné, een ingevleeschte duivel, een boos mensch.

Incarner, s'incarner (v. r.) Mensch- of vleesch worden (in Theol.); item nieuw vleesch aanzetten (in Heelk.).

Incart, (m) ou, Incartation, (f) Reiniging, loutering des gouds door zilver of ſchei-water.

Incartade, (f) Haastige opuliegging, domme, onbezonne of zotte ſtrek; faire une incartade à quelcun.

Incendiaire, (m. & f.) Brandſtigter; brandſtigſter.

Incendie, (f) Brand (m), brandſtigting; item oproer, muitery, tweespalt (f); c'étoit une grande incendie.

Incendié, ée (adj.) In brand geſtooken; verbrand.

Incertain, aine (adj.) Onzéker, ongewis, onvaſt, twyffelagtig; nouvelle incertaine; esprit incertain; temps incertain.

Incertainement, (adv.) Onzéker.

Incertitude, (f) Onzekerheid, twyffelagtigheid, wankelmoedigheid.

Incessable, (adj.) Onophoudelyk, laar men niet van uitscheiden kan (gem. w.)

Incessamment, (adv.) Zonder ophouden, zonder tusschen poozing; item terstond, op staande voet, travailler étudier incessamment; je viendrai incessamment; il faut partir incessamment.

Incessible, (adj.) Onafstaanbaar, dat niet afgeslaan kan worden.

Inceste, (m) Bloedschande (f).

Incestueusement, (adv.) Bloedschandiger wyze.

Incestueux, euse (adj. & f.) Bloedschendig; een bloed-schender; bloedschendsster.

Incharitable, (adj. nieuw w.) Liefdeloos, onbarmhartig, niet menschlievend.

Incharité, (f. nieuw w.) Liefdeloosheid.

Inchoatif, ive (adj.) (Lees Inco) verbes inchoatifs, werk-woorden, die een begin aanduiden (in Spraakk.).

Incidemment, (adv.) Tusschenkomstiger, of toevalliger wyze.

Incidence, (f) Aanslooting, valing van eene Linie op eene andere (in Meetk.) en voor Sterrek. (Zie immersion).

Incident, ante (adj.) Tusschenkomstig, toevallig.

Incident, (m) Toevallige of tusschenkomende zwaarigheid of verbinde-ring; il arriva un incident; faire un incident.

Incidentaire, (m) Een die in een proces nieuwe zwaarigheden inbrengt.

Incidenter, (v. n.) Nieuwe zwaarigheden offeren of voor den dag brengen, uitvlugten maaken (in Rechten).

Incinération, (f) Tot aschmaaking (in Scheik.).

Incirconcis, ise (adj. & f.) Onbesneden; een onbesneden.

Incirconcision, (f) Onbesnedenheid, de voorhuid.

Inciser, (v. a.) Insnyden; inbyten (by Wondheeld., Hoven. en Chymist.).

Incisif ive (adj.) Insnydende; inbytende; dat insnyd; inbyt.

Incision, (f) Insnyding, sneet, opening (by Wondh. en Hoven.).

Incisoire (adj.; Dent incisoir, voorrand, borer-stand.

Incitation, (f) Aanporring, aandrijving, opbiszing.

Inciter, (v. a.) Aanporren, aanzetten, opwakkeren, aanbitzen; inciter à mal faire.

Incivil, ile (adj.) Onbeleefd, lomp, onbeslyk, ongemanierd, boersch.

Incivilement, (adv.) Onbeleefdelyk, grovelyk.

Incivilité, (f) Onbeleefdheid, lompheid, boerschheid.

Incivemence, (f) Ongvedertierendheid, strengheid.

Inclement, ente (a. j. weinig gebr.) straf, ongenaadig.

Inclinaison, (f) Neiging van linien tot malkander (in Meetk.).

Inclinant, ante (adj.) Hellende, neigende.

Inclination, (f) Helling, overhelling, neiging; item gerechtigheid, lust, begeerte; item (figuurl.) heffte, minnareffe; verser par inclination, zagts afgieten.

Incliner, (v. n. & a.) Neigen, hellen enz.; incliner au mal, à la paix, tot het quaad, tot den vreden neigen; incliner la tête, het hoofd buigen; s'incliner (v. r.) devant quelqu'un, zich voor iemand vernederen, buigen.

Inclus, use (adj.) Ingesloten; la lettre ci incluse, ou, l'incluse, de ingeslotene brief, d'ingeslotene of d'inclosa; jusqu'au premier mai inclus.

Inclusif, ive (adj.) (zelden gebr.) Dat in te sluiten is.

Inclusivement, (adv.) Méde ingesloten, méde onderbegreepen, inclusivelyk; jusqu'au 8me Juin inclusivement.

Incognito, (adv.) Onbekend, in de stilte, incognito.

Incombustible, (adj.) Onbrandbaar, onverbrandelyk; matiere incombustible.

Incommensurabilité, (f) Onmeetbaarheid.

Incommensurable, (adj.) Onmeetbaar,

baar, dat niet met eene andere maat kan gemeten worden.

Incommodant, ante (adj.) Lastigvallende, bezwaarende.

Incommode, (adj.) Ongemakkelijk, lastig.

Incommodé, ée (adj.) Bezwaard; ontriefd; onpasselyk, ongesteld; arm, behoefstig; beschadigd (van Scheepen gez.).

Incommodément, (adv.) Ongemakkelijk.

Incommoder, (v. a.) Ongemak, ongelégenheid; overlast aandoen, lastig vallen, bezwaaren; beschadigen, hinderen; ontriefen; s'incommoder (v. r.) zieh ongemak aandoen, zich ontriefen.

Incommodité, (f) Ongemak (n), ongemakkelijkheid; ongelégenheid, onpasselykheid, ziekte, schade, ontramponering van een Schip (f).

Incommunicable, (adj.) Onmededeelbaar.

Incommutabilité, (f) Onveranderlykheid.

Incommutable, (adj.) Onveranderlyk dat niet verwisfeld kan of mag worden.

Incommutablement, (adv.) Onverwisfelyk.

Incomparable, (adj.) Onvergelykelyk, weêrgeëoos.

Incomparablement, (adv.) Onvergelykelyk.

Incompatibilité, (f) Tegenstrydigheid, onverdraaglykheid met elkaâr.

Incompatible, (adj.); Humeurs, charges incompatibles, tegenstrydige humeuren, ampten die met malkeer niet bestaan kunnen.

Incompétement, (adv.) Onbevoegdelyk, zonder onderhoorig recht.

Incompétence, (f) Onbevoegdheid, ononderhoorigheid.

Incompétent, ente (adj.); Juge incompétent, onbevoegd, onwettig Rechter.

Incomplaisance, (f) Weinig geb.) onblykheid.

Incomplaisant, ante (adj.) Weinig geb.) onblyk.

Incomplet, ette (adj.) Onvolkomen.

Incomposîte, (adj.) Dat zonder régel of orden is (in Muziek).

Incompréhensibilité (f) de Dieu, Onbegrypelykheid Gods.

Incompréhensible, (adj.) Onbegrypelyk, onbesfbaar.

Incompressible, (adj.); l'Eau est incompressible, water kan niet t'zamen gedrukt worden.

Inconcevable, (adj.) Onbegrypelyk; difficulté inconcevable.

Inconciliable, (adj.) Dat niet overéengebragt kan worden; (qui n'a point de rapport ensemble).

Inconduite, (f) Slecht gedrag (n).

Incongru, ue (adj.) Onrégelmaatig (in Spraakk).

Incongruement, (adv.) Strydig met de régelen.

Incongruité, (f) Misflag in Spraakkunde; item onhebbelykheid, onbehoorlykheid, wanschikkelykheid.

Inconnu, ue (adj. & f.) Onbekend, onbekend; een onbekende, een vreemde.

Inconsequence, (f) Valsche gevolgtrekking of sluitréle.

Inconsequent, ente (adj.) Valsch, niet sluitend, niet volgend.

Inconsidération, (f) Onbezonnenheid, onbedagtzaamheid.

Inconsidéré, ée (adj. & f.) Onbezonnen, onbedagtzaam; een losbol.

Inconsidément, (adv.) Onbezonnenlyk, zonder achterdenken.

Inconsolable, (adj.) Onvertroostelyk, ontroostelyk.

Inconsolablement, (adv.) Onvertroostelyk.

Inconstamment, (adv.) Onstandvastiglyk.

Inconstance, (f) Onstandvastigheid, wispeltuurigheid, onbeständigheid.

Inconstant, ante (adj.) Onstandvastig, ongestadig, veranderlyk.

Incontestabilité, (f) Onbetwistbaarheid.

Incontestable, (adj.) Onbetwistbaar, onwédersprékelyk.

Incontestablement, (adv.) Onbetwistbaarlyk, onségenzeggelyk.

Incontesté, ée (adj.) Onbetwist.

Incontinement, (adv.) Ongebonden, los, onrugtiglyk.

Incontinence, (f) *Wulpsheid, ongetoorntheid, oningetogenheid, onzugtigheid, onkuischheid.*

Incontinent, ente (adj.) *Onmatig, onkuisch, wulps.*

Incontinent, (adv.) *Straks, terstond, aanstonds, datelyk, op staande voet.*

Inconvénient, (m) *Ongeval, zwaarigheid, hinderpaal; prévoir les inconvénients; engager dans un inconvénient.*

Inconvertible, (adj.) *Onveranderlyk, dat in geen ander ding veranderd kan worden.*

Inconvertissable, (adj.) *Onbekeerlyk.*

Incorporalité, (f) *Onligchaamelykheid.*

Incorporation, (f) *Inlywing, vereniging.*

Incorporel, elle (adj.) *Onligchaamelyk.*

Incorporer, (v. a.) *Inlyven, verenigen; s'incorporer, (v. r.) zich verenigen, zich vermengen; incorporer dans un regiment.*

Incorrect, este (adj.) ; *Ouvrage incorrect, onbeschaafd of slordig werk.*

Incorrectement, (adv.) *Slordiglyk, vol fouten, niet net.*

Incorrection, (f) *Slordigheid, feil, mislag.*

Incorrigibilité, (f) *Onverbeterlykheid, hardnekkigheid.*

Incorrigible, (adj.) *Onverbeterlyk; enfant incorrigible.*

Incorrompu, ue (adj.) *Onverdorven, onbedorven.*

Incorruptibilité, (f) *Onbederfelykheid, onveranderlykheid, trouwheid.*

Incorruptible, (adj.); *Choses incorruptibles, onvergankelyke, onbederfelyke dingen; juge incorruptible, een Rechter, die niet omgekogt kan worden.*

Incorruption, (f) *Onvergankelykheid, onbederfelykheid; onveranderlykheid, trouwheid.*

Incupable, (adj.) *(zelden gebr.) onschuldig.*

Incourant, te (adj.) *Ongangbaar; marchandise incurante.*

Incrasser, (v. a.) *Het bloed en de sappen verdikken (in Heelk.).*

Incredibilité, (f) *Ongeloofbaarheid.*

Incredule, (adj. & s.) *Ongeloovig, een ongeloofige, een onkrist, vrygeest.*

Incredulité, (f) *Ongeloovigheid (f) ongelooft (n); vrygeestery (f).*

Incrée, incréée, (adj.) *Ongeschapen.*

Incroyable, (adj.) *Ongelooflyk, ongelooftbaar.*

Incroyablement, (adv.) *Ongelooflyk.*

Incrustation, (f) *Overtrekking eener muur met marmer of andere gladde steen enz.*

Incruster, (v. a.) *Overtrekken met marmer enz.*

Incubation, (f) *Broeding of zitting eensr hennē op de eijeren.*

Incube, (m) *De Nagt-merrie (f), item Nag-duivel die zich zoo als men verducht, met de Toverhexen zou vermengen; item een Vrouwsperfoon die onnatuurlyke zonde pleegt.*

Incalquer, (v. a.) *Inscherpen, instampen, indrukken.*

Inculte, (adj.) ; *Terre, esprit inculte, onbebouwd land, ongeoëffend verstand.*

Incurabilité, (f) *Ongeneeslykheid.*

Incurable, (adj.) *Ongeneeslyk, ongeneesbaar.*

Incurables, (m. pl.) *Gasthuis te Parys voor ongeneeslyke arme zieken.*

Incurtion, (f) *Vyandelyke inval, strooping, stroopery.*

Incuse, (f) *Pronk-penning, of, medaille, die aan de eene zyde, daar het devies, staat, hol, en aan de andere zyde glad is.*

Inde, (m) *Brazilien of fernambukhout (m), dienstlyk om gemeen rood te verweten.*

Indécemment, (adv.) *Onbehoorlyk, onbetaamelyk.*

Indécence, (f) *Onbehoorlykheid, onbetaamelykheid.*

Indécant, ente (adj.) *Ongevoeglyk, onheuschelyk, onbehoorlyk.*

Indéchiffable, (adj.) *Onoplosfelyk, onverslaanbaar, (word van cyfers en schrift gez.).*

Indécis, ise (adj.) *Onbeslist, onafgedaan, onbepaald; affaire indécise.*

Indécision, (f) *Onbeslissing, geïndecideerdheid van iets dat nog niet bepaald of geresolveerd is.*

Indéclinable, (adj.); *Nom indéclinable, onbuigbaar naam-woord (in Spraakk.).*

Indécrottable, (adj.) *Dat men niet reinigen, niet verbeteren of overwinnen kan; un pédant est un animal indécrottable.*

Indéfectibilité, (f) *Onfaalbaarheid, hoedanigheid van iets dat niet geheel vervallen of weg vallen kan.*

Indéfectible, (adj.) *Dat niet ophouden kan te zyn.*

Indépendu, ue (adj.) *Onverboden; onverdedigd.*

Indéfini, ie (adj.) *Onbepaald, dat niet juist beschreven of bepaald is.*

Indéfiniment, (adv.) *Onbepaalder wyze.*

Indéfinissable, (adj.) *Onbeschryfelyk, dat niet te bepalen is.*

Indélébile, (adj.) *Onuitwischaar; caractère indélébile.*

Indélibéré, ée (adj.) *Onberaaden, onoverlegd.*

Indemniser, (v. a.) *Schadeloos stellen, vrijhouden.*

Indemnité, (f) *Schadeloos houding, vrijhouding.*

Indépendamment, (adv.) *Onafhankelyk, vry.*

Indépendance, (f) *Onafhankelykheid; rien n'est si doux que l'indépendance.*

Indépendant, ante (adj.) *Onafhankelyk, vry; cette affaire est indépendante de l'autre; il est indépendant, hy is zyn eigen meester; les indépendants; de, indépenden-ten (zekere secte in England).*

Indétructible, (adj.) *Onvernietbaar.*

Indétermination, (f) *Onbepaaldheid, hoedanigheid van iets dat niet vast gesteld of besloten is.*

Indéterminé, ée (adj.) *Onbepaald, dat onafgedaan of nog onzeker is; être indéterminé, ongeresolveerd, onzeker of onbepaald zyn; la chose est indé-*

terminée, de zaak is onafgedaan, onbesloten.

Indéterminément, (adv.) *Op eene onbepaalde of onzekere wyze.*

Indeu. (Zie Indü).

Indévot, ote (adj.) *Ongodsdienstig.*

Indévotement, (adv.) *Ongodsdienstiglyk.*

Indévotion, (f) *Ongodsdienstigheid.*

Index, (m) (Lat. w.) *Bladwyzer (m), register (n) in een boek; item de voorste vinger of wys-vinger (m); item naald (f) of wyzer (m) van een kompas, Zonnwyzer enz.*

Indicateur, (m) *De spier van de wys-vinger (f).*

Indicatif, (m) *De aantoonende wyze (f) (in Spraakk.).*

Indicatif, ive (adj.) *Aanduidend, aanwyzend.*

Indication, (f) *Aanduiding, aanwyzing; indication symptomatique, teken van quade toevallen of schielijke verandering in eene ongesteldheid of ziekte.*

Indices, (m) *Bladwyzer, (index) (m) van een boek; item aanduiding (f), bewys, kenteken, teken (n), (in Rechten).*

Indicible, (adj.) *Onuitsprekelyk.*

Indiction, (f) *De t'zamen roeping van een concilium of Kerkvergadering; item Romeinse tydkring van 15 jaar, de indictie genaamd.*

Indienne, (f) *Sits of chits (zeker Lynwaat); item japonse rok daar van.*

Indifféremment, (adv.) *Onverschilliglyk; item koelzinniglyk, koeltjes.*

Indifférence, (f) *Onverschilligheid; koelzinnigheid; avoir de l'indifférence pour une chose, pour une personne.*

Indifférent, ente (adj.) *Onverschillig; koel, koelzinnig; cela m'est indifférent, dat is my onverschillig of 't zelve; des choses indifférentes, onverschillige zaken of dingen van geen belang.*

Indigénat, (m) *Geboorte-recht in Polen (n).*

Indigence, (f) *Behoeftigheid, nooddrift, armoede.*

Indigent, ente (adj.) *Behoefstig, gortekig, arm; ouvrir la main à l'indigent.*

Indigste, (atj.) *Onverdouwelyk, onverteerbaar; item ruuw, stordig, niet wel ingerigt of afgedeeld; viande indigste; livre indigste.*

Indigestion, (f) *Onverdouwelykheid, onverdouwing onverteering, raauwheid, zwakheid der maag.*

Indignation, (f) *Verontwaardiging, wraam, verfoeiing.*

Indigne, (adj.) *Onwaardig; item schandelyk, smoot; item smaadelijk; indigne de l'honneur; une chose indigne; traitement indigne.*

Indigné, ée (adj.) *Verontwaardigd; vergramt, toornig; être indigné contre quelqu'un.*

Indignement, adv.) *Onwaardiglyk; item schandelyk; smaadelijk; traiter quelqu'un indignement.*

Indigner, (v. a.) *Ophitsen, gebelgd maaken, vertoornen; cette conduite a indigné tous ses amis; s'indigner, zich belgen, vertoornen, vergrammen; qui ne s'indigneroit pas de cela?*

Indignité, (f) *Onwaardigheid; smaad, smaadheid, versmaadheid, boon, verachting; schande, onêr; smaadheid; souffrir des indignités, commettre des indignités.*

Indigo, (m) *Indigo (zekere blaauwe verf).*

Indigoterie, (f) *Indigo-maakery.*

Indignant, ente (adj.) *zelden gebr.) Niet vlytig, lui.*

Indiquer, (v. a.) *Aanwyzen, aanduiden, aantonen, wyzen; item be-roepen, vaststellen; on m'a indiqué cela; indiquer un concile, une assemblée.*

Indire, (v. a.); *Droit d'indire, zeker recht, waar by een Leen-heer zyn gerechtigheid kan verhoogd.*

Indirect, este (adj.) *Schuins; item onbillik, ongeoorloofd; item niet voor de vuist; item van ter zyden, niet op de man aan; par des voies indirectes, door stinkse wegen of midde-len; louanges indirectes, bedekte lofsprekingen.*

Indirectement, (adv.) *Schuinselyk,*

van ter zyden, niet recht toe; niet voor de vuist, onbilliklyk.

Indisciplinable, (adj.) *Onleerzaam, die of dat onder geen tucht gebragt of geoefend worden kan.*

Indiscipliné, ée (adj.) *Ongeoefend.*

Indiscret, été (adj.) *Onbescheiden, onvoorzigtig, onbedarzaam.*

Indiscretement, (adv.) *Onbescheidenlyk, onvoorzigtiglyk.*

Indiscrétion, (f) *Onvoorzigtigheid, onbeaagzaamheid, onbescheidenheid.*

Indispensable, (adj.) *Onvermydelijk, noodzaakelyk, dat men niet voorby of wygeren of zich van ontdoen kan; c'est une loi, une chose indispensable.*

Indispensablement, (adv.) *Onvermydelijk, niet voorby te gaan.*

Indisposé, ée (adj.) *Onpasselyk, ziekelyk.*

Indisposer (v. a.) *quelcun contre un autre, iemand jegens eenen anderen ongunstig maaken, ophitsen.*

Indisposition, (f) *Onpasselykheid, ziekte.*

Indisputable, (adj.) *Onbetwistbaar, onweersprekelyk.*

Indissolubilité, (f) *Onöplöffelykheid.*

Indissoluble, (adj.) *Onöplöffelyk, dat niet ontknoopt, onbonden of verbroken kan worden; le mariage est indissoluble.*

Indissolublement, (adv.) *Onöplöffelyk.*

Indistinct, inste (adj.) *Onduidelyk, verward, duister, niet onderscheiden.*

Indistinctement, (adv.) *Onduidelyk, niet klaar; zonder onderscheid; lire indistinctement; commander indistinctement.*

Individu, (m) *Een byzonder of ondeelbaar ding, dat op zich zelven een wêzen uitmaakt; l'homme est un individu; avoir soin de son individu; cela regarde mon individu (in Redenk.).*

Individuel, elle (adj.); *Un être individuel, een ondeelbaar of enkel wêzen.*

IND.

Individuellement, (adv.) Ondeelbaar, onfscheidbaar.

Indivis, ife (adj. in Rechten) Onverdeeld; par indivis (adv.) onverdeeld; poffeder un héritage par indivis.

Indivifibilité, (f) Onverdeelbaarheid, ondeelbaarheid.

Indivifible, (anj.) Onverdeelbaar, ondeelbaar; corps indivifible.

Indivifiblement, (adv.) Ondeelbaarlyk.

Indix-huit, (m) In agtiene (van Boeken gez.).

Indocile, (adj.) Stug, onbuigzaam, onwillig, onleerzaam; esprit, enfant indocile.

Indocilité, (f) Stugheid, halsftarrigheid, onwilligheid, bardleerigheid.

Indocte, (adj. weinig gebr.) Ongeleerd, onwetend.

Indolence, (f) Ongevoeligheid van zinnen, achteloosheid, zorgeloosheid.

Indolent, ente (anj. & f.) Gewoelloos, zorgeloos, koelzinnig, die nergens aandoening van heeft of onverschillig is; un indolent.

Indomptable, (adj.) Ontémbaar, rooimeloos; onregeerbaar.

Indompté, ée (adj.) Ongetémd, wild.

In-douze, (m) Een boek in twaalfen, een duodecimo.

Indu, ne (adj.) Onbehoorlyk, ongelegen, onbequaam, onregt; temps indu, venir à heure indue.

Indubitable, (adj.) Ontwyffelbaar, gewis.

Indubitablement, (adv.) Ontwyffeld, zekerlyk.

Induction, (f) Overreeding, verleiding; aanvoering, aanzetting, aanporing; item besluit, of, geving van eene fteiling (in Redenk.).

Induement, (adv.) Onbehoorlyker, of, onhillyker wyze (in Rechten).

Induire, (v. a.) Verleiden, overreden, aanzetten; item eene fuitreden, gevolgtrekking maaken, induire à mal faire, en tentation; qui vous a induit à faire cela? qu'induisiez vous de là?

Indulgemment, (adv.) Op eene toegevende of zagtzinnige wyze.

IND. INE.

413

Indulgence, (f) Toegévendheid, inſchikkelykheid voor iemand; item aflaas (in de R. K.); avoir de l'indulgence pour une perſonne, pour ſes enfans; indulgence pleniére.

Indulgent, ente (adj.) Toegévend, zagtzinnig, door de vinger ziende, overſlappende.

Indult, (m) Pauſſelyke Genaden-brief, tot het vergeeven of overdragen eener Parochie; item zeker tol, welke door de Americaanſche Landelaars aan den Koning van Spanjen moet betaalt worden.

Indultaire, (m) Die een Pauſſelyke Genaden-brief heeft.

Industrie, (f) Iſt, ſchrandereid; item behendigheid, liſt; chevalier d'industrie, een bedrieger, oplichter, en die door behendigheid in ongeoorloofde kunſtgreepen of bedrog zyn beſtaan weet te krygen; uſer, vivre d'industrie.

Industrieusement, (adv.) Vlytiglyk; behendiglyk, met kunſjes.

Industrieux, euſe (anj. Vlytig, behendig; ſlim, loos, ſchrandereid.

Indut, (m) Geestelyke die den Priester in de Mis aſſiſteerd.

Inébranlable, (adj.) Obeweeglyk, onwrikbaar, ſtandafſtig; mur, esprit, courage inébranlable.

Inébranlablement, (adv.) Onbeeweeglyk.

Ineffabilité, (f) Onuitspreekelykheid (Theol. w.)

Ineffable, (adj.) Onuitspreekelyk, (Theol. w.) La grandeur ineffable de Dieu.

Inéffaçable, (adj.) Onuitwisbaar; caractère ineffaçable.

Ineffectif, ive (adj.) Kragteloos, dat zonder werking is.

Inefficace, (adj.) Kragteloos, kragteloos; remède inefficace.

Inefficacité, (f) Kragteloosheid.

Inégal, ale (adj.) Onéffen, onge-lyk; item onbejendig, v. ränderlyk; choses inégales, humeur inégale.

Inégalement, (adv.) Ongelyker wyze.

Inégalité, (f) Ongelykheid, onéffenheid, item ongeſtadigheid veränderlykheid.

Inéa

Inélegant, ante (adj.) Oncierlyk, lomp, niet fraai.

Inéligible, (adj.) Onverkiesbaar, onverkieslyk.

Inénarrable, (adj.) Onuitspreekelyk, onverstaalbaar; St. Paul vit des choses inénarrables dans le troisième ciel.

Inepte, (adj.) Ongefehikt, zottelyk, ongerymd, Kinderlyk.

Ineptement, (adv.) Kinderlyk, gekkelyk.

Ineptie, (f) Kinderagtigheid, Kinderklap, ongerymdheid, gekheid.

Inépuisable, (adj.) Onuitputbaar, onuitputtelyk; item ondoorgrondelyk; source, trésor inépuisable; mystère inépuisable.

Inertie, (f) Werkeloosheid, luiheid, ledigheid.

Inescation, (f) Verplanting der ziekte van een Mensch in een Dier.

Inespéré, ée (adj.) Onverhoopt, onverwagt.

Inespérement, (adv.) Onvermoe-delyk, tégen alle verwagting.

Inestimable, (adj.) Onschatbaar, onwaardeerbaar.

Inétendu, ue (f) Onuitgefrekt, onuitgerekt.

Inévident, ente (adj.) Onduidelyk, niet klaarlykend.

Inévitableté, (f) Onvermydelykheid.

Inévitable, (adj.) Onvermydelyk, dat men niet ontwyken of ontsaan kan.

Inévitablement, (adv.) Onvermydelyk.

Inexact, acie (adj.) (weinig gebr.) Slordig, onigtzaam, niet nét.

Inexactitude, (f) Onigtzaamheid, slordigheid, verzuiming.

Inexcusable, (adj.) Onverschoonlyk, onverschoonbaar, onverantwoordelyk.

Inexécution, (f) Nalaatigheid in uitvoeren eener zaak.

Inexistence, (f) Onwézentlyheid, iets dat niet bestaat.

Inexorable, (adj.) Onverbiddelyk, die niet te vermurwen is; jure inexorable.

Inexorablement, (adv.) Onverbiddelyk.

Inexpérience, (f) Onervarendheid.

Inexpérimenté, ée (adj.) Onervaren, onbedreven; gens inexpérimentés.

Inexpiable, (adj.) Onverzoenbaar, onverzoenlyk, dat niet geboet of voldaan kan worden; crime inexpiable.

Inexplicable, (adj.) Onöpsfelyk, dat niet uitgelegd of verklaard kan worden.

Inexplicablement, (adv.) Onverklaarbaar.

Inexpressible, (adj.) Onuitdruk-kelyk.

Inexprimable, (adj.) Onuitdrukke-lyk, onbeschryfelyk; joye inexprima-ble.

Inexpugnable, (adj.) Onwinbaar, onverwinnelyk; chateau, chasteté inexpugnable.

Inextinguibilité, (f) Onuitblus-schelykheid.

Inextinguible, (adj.) Onuitblus-schelyk, onuitblusbaar.

Inextricable, (adj.) Onuitreddelyk, onuitredbaar, nételig, verward; affaire inextricable.

Infailibilité, (f) Onfeilbaarheid.

Infailible, (adj.) Onfeilbaar, die of dat niet misfen of feilen kan; Dieu est infailible; la chose est infail-ible.

Infailiblement, (adv.) Onfeilbaar-lyk; gewisselyk; la chose arrivera infailiblement.

Infaisable, (adj. zelden gebr.) On-doenlyk, dat niet te doen is.

Infamant, ante, (adj.) Eer-roovend ontëerend, schendend.

Infamation, (f) Eer-rooving, schending, schandvlek.

Infame, (adj.) Eerloos, schandelyk, vuil; Homme, métier, lieu in-fame.

Infamément, (adv.) Op rene schan-delyke wyze.

Infamer, (v. a.) Eerloos maaken, iemands goede naam schenden.

Infamie, (f) Schande, naamschen-ding, ontëering, item eene schend-daad, schandelykheid; couvrir quel-cun d'infamie; dire des infamies à quelcun; faire des infamies.

Infant, ante (adj.) Spaansche of

Portugiesche Koninglyke Prins, Prin-
tessè.

Infanterie, (f) Voet-volk, Sol-
daaten, Infanterie.

Infanticide, (f. f. & m.) Kinder-
moord; Kindermoord naar.

Infatigabilité, (f) Onvermoeilyk-
heid.

Infatigable, (adj.) Onvermoeilyk,
onvermoeid; homme infatigable.

Infatigablement, (adv.) Onver-
moeilyk.

Infatuation, (f) Zo te ingebeeld-
heid, ingenomenheid, verzótheid.

Infatué, ée (adj.) Verzot, inge-
nomen; infatué de sa propre capacité.

Infatuer (v. a.) quelqu'un, iemand
verzotten, ingenomen doen zyn, betó-
veren; s'infatuer (v. r.) de quel-
que chose, van iets ingenomen, of
op verslingerd of verzót zyn.

Infécond, onde (adj.) Onvrugt-
baar (beter sterile).

Infécondité, (f) Onvrugtbearheid.

Infect, este (adj.) Besmet, stin-
kend; lieu infect, haleine infecte.

Infecter, (v. a.) Besmetten, aan-
steeken, vergifigen, stinkend maaken;
infecter l'air, une personne, les
esprits.

Infection, (f) Besmetting, aan-
steeking, vervulling met stank.

Infélicité, (f) Ongelukzaligheid,
élende (f), ongeluk (n).

Inféodation, (f) Overdragt van
een leengoed, leen-brief (m).

Inféodé, ée (adj.) In leen-bezet-
ting gegeven, item leenroerig; di-
mes inféodées, leen-tienden.

Inféoder, (v. a.) In leen-bezitting
geeven.

Inférer, (v. a.) Besluiten, slui-
ten, gevolg-trekken, qu'inférez vous
de-là?

Inférieur, euse (adj.) Nédriger,
minder, laager, minder in trap of
waarde; lieu inférieur; juge infé-
rieur; il lui est inférieur en tout.

Inferieusement, (adv.) Op eene
laagere of geringere wyze.

Infériorité, (f) Minderheid, gerin-
ger staat, laager graad.

Infernal, ale, (adj.) Helisch; Ser-
pent infernal, helische Slang, de

Diivel; dragon infernal, een boos
wyf, helleezegg, duivelin; pierre in-
fernale, de helische steen (in Heelk.).

Infertile, (adj.) Onvrugtbear,
der; dom; champ, esprit infertile.

Infertilité, (adj.) Onvrugtbear-
heid.

Infester, (v. a.) Quellen, plaagen,
ontcrusten, onveilig maaken, verwoes-
ten, bederven; les corsaires infe-
stent les côtes, les mers; les sau-
terelles ont infesté le país

Infidélité, (f) Ongetrouwheid, on-
trouw, trouwloosheid; item het onge-
loof of ongelooze.

Infidelle, (a. j.) Ontrouw, onge-
trouw, trouwloos; valsche; mémoire
infidelle, slegt geheugen; être infi-
delle à son maître, à son mari;
rapport infidelle.

Infidèlement, (adv.) Trouwloos-
lyk; valschehlyk.

Infini, ie, (adj. & f.) Oneindig,
eindelooz, eeuwig; het oneindige; cho-
se peine infinie; nombre infini;
à l'infini, tot in 't oneindige.

Infiniment, (adj.) Oneindiglyk,
ten uitersten, zeer; avoir infiniment
de l'esprit, de l'obligation.

Infinité, (f) Oneindigheid, einde-
loosheid; meenigte.

Infinitif, (m) De onbepaalde wyze
(f) (infinitivus in Spraakk.).

Infirmatif, ive (adj.) Verzwak-
keud; sentence infirmative, ophef-
fend vonnis, vonnis dat een onder-Rech-
ters vonnis vernietigd.

Infirm, (adj.) Zwak, zwaklyk;
corps infirm; la chair est infirme.

Infirm, (v. a.) Verzwakken;
krachteloos maaken, vernietigen, op-
heffen; item krenken, verkleinen, in-
firmer une sentence, l'autorité de
quelcun.

Infirmier, (f) Zieken-buis in een
Klooster.

Infirmier, iere (m. & f.) Zieken-
oppasser, of oppasser, oppassersche in
een Klooster.

Infirmité, (f) Zwakheid, broos-
heid.

Inflammabilité, (f) Aansteekelyk-
heid.

Inflammable, (adj.) Aansteekbaar;
aan-

naafteekelyk, dat ligtelyk vlam of vuur vat.

Inflammation, (f) *Aansteeking, ontsieking, hitzigheid* (in 's bloed enz.).

Inflammatoire, (adj.) *Hitzigheid of ontsieking veroorzaakend.*

Inflexible, (f) *Onbuigzaamheid, ongedweegheid, slugheid.*

Inflexible, (adj.) *Onbuigzaam, onbuigbaar, onbuiglyk, slug, onverzettelyk; bois, fer, jüge inflexible.*

Inflexiblement, (adv.) *Onbuigzaamlyk, slug, onverzettelyk.*

Inflexion, (f) *Buiging, kromming; item verandering of valling der stemme; item buiging van een woord* (in *Spraak*). inflexion de la voix.

Infliction (f) de la peine, *oplegging der straffe* (in *Rechten*).

Inflictive, (adj. f.); *Peine inflictive, op te leggende straf.*

Infliiger v. a.) *une peine, straf, eene Lyf-straf opleggen.*

Influence, (f) *Inloed, werking, ené lewerking.*

Influer, (v. n. a. &c) *Inloed hebben, méde-werken; la bonne ou mauvaife éducation influe sur toute la vie.*

In-folio, (m) *Een boek in folio, een foliant.*

Information, (f) *Onderrigting, kondfchap, navorfching, onderzoek.*

Informe, (adj.) *Wanfchápen, ongefaltig, ruuw, buiten form, matiere, testament informe.*

Informé, (m) *Het onderigte* (in *Rechten*).

Informen, (v. a. & n.) *Onderrigten, kond doen; item navorfchen, onderzoeken, verhooren; être informé de tout; informer d'un crime; on informe contre lui: s'informer* (v. r.) *de quelque chose.*

Fortune, (f) *Téenspoed, rampfpoed, ongeuk.*

Fortuné, ée (adj.) *Ongelukkig, rampzalig.*

Infraíteur, (m) *Overtreeder; infraíteur des loix.*

Infraítion, (f) *Overtreeding, inbreuk; depuis l'infraítion du traité.*

Infructueufement, (adv.) *Vrugtelos.*

Infructueux, eufe (adj.) *Onvrugbaar; nuttelos; champ infructueux, travail infructueux.*

Infus, ufe (adj.); *Don infus, ingeflorite, ingegévene gaave* (als van de *apofteelen*).

Infuser, (v. a.) *Ingieten, infloren, laaten trekken; ingeeven, mededeelen; infuser des herbes dans du vin, Kruiden op wyn zetten; Dieu infuse les graces dans nos cœurs, God ftoot de genade in onze harten.*

Infusion, (f) *Ingieting, trekking, trekfel* (by *Apotheek*); *mededeeling, inforting* (van *genade giften*).

Ingambe, (m) (oud w.) *Rap, fluks ter been.*

Ingénérable, (adj.) *Overanderlyk van natuur, dat niet verbafterd.*

Ingénieur, (m) *Vestingsbouwer, Krygsbouwkundige, Ingénieur.*

Ingénieusement, (adv.) *Vernuftiglyk, fcherpzinniglyk.*

Ingénieux, eufe (adj.) *Vernuftig, verftandig, kunftig.*

Ingénu, ue (adj.) *Oprecht, openhartig, rondborftig, onbewimpeld, voor de vuift; une réponce ingénue, een onbewimpeld, eenvoudigt antwoord; cela me semble fort ingénu, dat komt my zeer oprecht voor; ingénu, ue, vrygebooren, van eerlyke herkómft* (in *Rechten*).

Ingénuité, (f) *Oprechtheid, rondborftigheid, eenvoudigheid.*

Ingenuement, (adv.) *Onbewimpeld, naaktelyk, eenvoudiglyk; raconter quelque chose ingénument, iets eenvoudiglyk, zoo als het is, verhaalen.*

Ingérer, s'ingérer, (v. r.) *Zich onderwinden, zich infteecken, zich inmengen, zich met een anders mans zaaken, zonder daar toe verzogt te zyn, bemoeijen; s'ingérer dans, ou, de quelque chose, zich ergens infteecken; comment ose t-il s'ingérer de faire cela? hoe durft hy zig onderwinden zulks te doen? je ne m'ingère point des affaires d'autrui.*

Ingouvernable, (adj.) *Onregeerbaar.*

Ingrat, ate (adj. & subst.) *On dankbaar; item onvrugbaar, vrugtelos;*

boos; een ondankbaare, of, ondankbaar
Mensh; être ingrat d'une faveur;
ingrat envers quelqu'un; c'est un in-
grat, une ingrate; terre ingrate;
travail ingrat.

Ingratement, (adv.) weinig gebr.)
Ondankbaarlyk.

Ingratitude, (f) Ondankbaarheid.
Ingredient, (m) Middel, of, iets
dat in het v'zamenstél, of, compo-
sitie van eenig ding komt, als in art-
zenijën enz. een ingredient (n).

Inguérissable, (adj.) Ongeneesbaar.
Inhabile, (adj.) Onbekwaam, on-
geschikt, onbevoegd, item geen persoon
meer hebben (in Rechten); il a été
declaré inhabile, by is onbekwaam
geoordeeld geworden; inhabile à suc-
céder, onbevoegd tot erffenis.

Inhabilité, (f) Onbekwaamheid;
onbevoegzaamheid.

Inhabitable, (adj.) Ontbewoonbaar.
Inhabité, ée (adj.) Païs inhabi-
té, woost, onbewoond land.

Inhérence, (f) 't Inkleeven, aan-
kleeven, aanhangen, verknogtheid (in
Natuurk.).

Inhérent, ente (adj.) Aankléven-
de, aanhangende, met of aan iets
verknogt; la couleur est inhérente
à quelque sujet, (in Natuurk.).

Inhiber, (v. a.) Verbieiden (in
Rechten).

Inhibition, (f) Verbod (n) (in
rechten); contrevenir aux inhibi-
tions.

Inhospitalité, (f) Onherberg-
zaamheid, onvriendelykheid jegens
vreemdelingen, onwilligheid om ie-
mand te huisvesten.

Inhumain, aine (adj.) Onmensche-
lyk, onbarmhartig, wreid, barbaarsch.

Inhumainement, (adv.) Onmen-
schelyk, wreedelyk.

Inhumanité, (f) Onmenschelyk-
heid, wreedheid.

Inhumation, (f) Begraaving, be-
graaffenis of begraavenis.

Inhumer, (v. a.) Begraaven, ter
aarden bestellen.

Injecter, (v. a.) Insjuiten. (in Ge-
neesk.).

Injection, (f) Insjuiting (in Ge-
neesk.).

Inimaginable, (adj.) Onbedenke-
lyk, onbegrypelyk; dat zich niet te
verbeelden is.

Inimitable, (adj.) Onnavolgeby,
onnaadoenlyk, niet na te bootzen; au-
teur, action inimitable.

Inimitié, (f) Vyandschap.
Intelligibilité, (f) Onverstaach-
lykheid.

Intelligible, (adj.) Onverstaan-
baar.

Intelligiblement, (adv.) On-
verstaanlyk, onverstaanbaar.

Injonction, (f. in Rechten) Aan-
beveeling, last (f), bevél, gebod,
(n); ordonnance portant injunc-
tion.

Inique, (adj.) Onrechtvaerdig,
onbillik, goddeloos, ondeugend; peu
on rien s'imaginer de plus inique?

Iniquement, (adv.) Onregtvaer-
diglyk, booslyk.

Iniquité, (f) Onrechtvaardigheid,
boosheid, ongerechtigheid, goddeloos-
heid, ondeugendheid.

Initial, ale (adj.); Lettre initia-
le, eerste letter van een woord, de
begin-letter.

Initiation, (f) Aanneeming, in-
wyng, ontwyng; le baptême est
l'initiation des chrétiens.

Initier, (v. a.) Inleiden, invoeren,
aanneemen, inwyen in een Gods-
dienst of Societeit; initier aux mys-
tères de la Religion, dans quel-
que société.

Injure, (f) Hoon, belédiging, las-
tering, schending (f) scheldwoord (n);
dire des injures à quelqu'un, iemand
hoonen, schenden, schelden; faire in-
jure à quelqu'un, iemand verongely-
ken, belédigen; les injures de l'air,
de ongezondheid, ongemakken der lucht.

Injurier (v. a.) quelqu'un, iemand
schelden, lasteren, benadeelen, belédi-
gen, hoonen.

Injurieusement, (adv.) Hoonender,
smaadelyker wyze enz.

Injurious, euse (adj.) Belédigend,
hoonend, eerquetzend, benadeelend;
paroles injurieuses, scheldwoorden.

Injuste, (adj.) Onrechtvaardig, on-
billik, onrechtmatig, onrecht; les in-
justes, de onrechtvaardige.

418 INI. INN. INO.

Injustement, (adv.) Onrechtvaardiglyk, onbillyklyk, onredelyk, ten onrecht.

Injustice, (f) Onrechtvaardigheid, ongerechtigheid, onbillykheid (f), onrecht (n).

Innavigable, (adj.) Onbevaarbaar.

Inné, ée (adj.) Ingeschapen, aangeboren; des idées innées.

Innocemment, (adv.) Onschuldiglyk, onnoozelyk.

Innocence, (f) Onschuldigheid, onschuld, onnoozelheid; vivre dans l'innocence; opprimer l'innocence.

Innocent, ente (adj. & subst.) Onschuldig; onnozel; il est mort innocent, hy is onschuldig gestorven; faire l'innocent, zich onnozel, eenvoudig aanstellen; un remède innocent, een eenvoudige, of, veilig geneesmiddel; les innocents, 't jeugd der onnoozele kinderen.

Innocenter (v. a.) quelcun, iemand onschuldig verklaren.

Innombrable, (adj.) Ontelbaar, onallyk.

Innombrablement, (adv.) Ontalylk, ontelbaar.

Innovateur, (m) Invoerder van nieuwe dingen.

Innovation, (f) Verandering; vernieuwing, nieuwe invoering.

Innover, (v. n.) Nieuwigheeden invoeren.

Innumérable, (adj.) (Zie innombrable).

Inobservance, (f) Onachtzaamheid.

Inobservation (f) d'un traité, verbrekking, verwaarloozing eines verbonds.

Innocupé, (adj.) Leedig, onbezét.

Inoculation, (f) Inzetting (van boomen en Kinderpokken gez.).

Inoculer, (v. a.) Inzeten, oculeren.

Inofficieux, (adj.); Testament inofficieux, uiterste wil, of testament, waarbij ouders buane kinderen zonder forzaak ontêrven (in Rechten).

Inofficiosité, (f) Onbillyke ontëring.

Inondation, (f) Overstroming van water-vloed; (fig.) vyandelyke inval,

INO. INP. INQ. INS.

Inonder, (v. a.) Overstromen (van water en Krygsvolk gezegd); un torrent de fausses opinions a inondé tout ce país là; s'inonder (v. r.) dans le vin, zich in den wyn verzuipen, zich zat drinken.

Inopiné, ée (adj.); Accident inopiné, Onverwagt, onvoorzien, onvermoed toeval.

Inopinément, (adv.) Onverwagt, onvermoedelyk.

Inorthodoxie, (f) Onrechtzinnigheid in leer.

Inoui, ie (adj.); Chose inouïe, eene ongehoorde, of, ongewoone zaak.

In pace, (Lat. w.); Mettre in pace, in een gevangenis ofsluiten (by monniken); item être in pace, in vrede ontslaapen (boert. w.).

In-promptu, (adv. Lat.) Terstond.

In-promptu, (m) Een ding dat voor de vuist, in een oogenblik gemaakt, of gezegd word, als: een vers enz.; item eene schielyk bescide maaltijd.

Inquart. (Zie incart).

Inquartation. (Zie incartation).

In-quarto, (m) Een boek in quarto, een quartyn.

Inquiet, iete (adj.) Ongerust, onrustig, gemelyk; esprit, sommeil inquiet.

Inquietation, (f) Verontrusting (zelden gubr.).

Inquiéter, (v. a.) Ontrusten, verontrusten, stooren; s'inquiéter (v. r.) je ne m'inquiète pas de vos menaces, ik floor my aan uwe dreigementen niet.

Inquiétude, (f) Ontrusting, ongerustheid, zorg, bekommëring.

Inquisiteur, (m) Onderzoeker, kettermeeftër, geloofs-onderzoeker.

Inquisition, (f) Navërching, onderverraagging, naspeuring (f); item geloofs-onderzoek (n); item geestelyke rechtbank, inquisitie (f).

Insatiabilité, (f) Onverzadelykheid.

Insatiable, (adj.) Onverzadelyk, onverzadbaar.

Insatiablement, (adv.) Onverzadelyk.

Insicement. (Zie Insicement).

Ins-

Inscription, (f) Opſchrift, byſchrift; item inſchrywing van zyn naam op 't Protocol; inſcription en faux, wraaking, ſchriftelyke betuiging dat een geding ſtuk enz. valseh is (in Rechten).

Inſcrire, (v. a.) Inſchryven; item eene figuur in eene andere afteekenen, of, inſluiten (in Meesk.); s'inſcrire, (v. r.) zyn naam als aanklaager op den rol van 't hof zetten; s'inſcrire en faux, iets wraaken, voor valseh houden (in Rechten).

Inſcrutable, (adj.); Les voies, les jugemens de Dieu ſont inſcrutables, Gods wegen zyn onnaſpeurlyk, Gods oordeelen zyn oudoorgroandelik.

Inſcu. (Zie Inſu).

Inſecte, (m) Bloedelooſ diertje, inſect (n); inſecte volant, rampant, vliegend, kruipend ongedierte.

Inſeize, (m) Bock in zeſtiennen.

Inſenſé, ée (adj.) Zinneloos, uit-zinnig, gek; un inſenſé, een krank-zinnig Menſch.

Inſenſibilité, (f) Gevoelloosheid, ongevoelbaarheid.

Inſenſible, (adj.) Gevoelloos, ongevoelig; item hard, onmededogend; mouvement inſenſible; eſprit inſenſible; être inſenſible à tout, zich nergens aanſtoeren.

Inſenſiblement, (adv.) Ongevoeliglyk, ongemerkt.

Inſéparable, (f) Onaſſcheidelykheid.

Inſéparable, (adj.) Onſcheidbaar, onaſſcheidelyk.

Inſéparablement, (adv.) Onaſſcheidelyk.

Inſérer, (v. a.) Inzetten, inſteeken, inſchieten, invoeren, inſchryven, tuſſchen-inſchryven, inlaſſen, inlyven; inſérer quelque choſe dans un écrit, dans une lettre; inſérer l'ente dans l'arbre; s'inſérer; (v. r.) inſchieten; zich verſenigen; les nerfs s'inſèrent dans les muſcles.

Inſerſion, (f) Invoeging, inlaſſing, inſteeking, inſchryving; inſerſion d'un mot, d'un os, d'une ente.

Inſeſſion, (f) Een zwet-bad (n).

Inſidiateur, (m. in Dichtk. of ern-

ſtige onderwerpen gebr.) Laagen-legger, beloeſer.

Inſidieusement, (adv. in Dichtk. of ernſtige onderwerpen gebr.) Verraderlyk, met laagen.

Inſidieux, euſe (adj. in dichtk. en ernſtige onderwerpen) Verraderlyk, vol heimelyke laagen, bedrog of verſtrikking.

Inſiemment, (adv. weinig gebr.) Onweetende, buiten weten.

Inſigne, (adj. word tweeſins gebr.) Vermaard, beugt, groot enz. inſigne piété, uitmuntenſe Goderugt; inſigne calomnie, groote of grove laſtersaak; inſigne coquin, een aartſchelm; inſigne voleur, fripon, putain, een berugte gauwdief enz.

Inſinuant, ante (adj.) Indringend, inwinneend, inneemend; des manieres inſinuantes, inneemende of bevallige manieren; paroles inſinuantes: une perſonne ſon inſinuante.

Inſinuation, (f) Indringing in iemands gunſt of genegenheid; inſinuation de la ſonde dans une playe, dans la veſſie, inſteeking van het ſont-zyer enz. (by Wondt.); inſinuation de la chaleur dans les membres du corps, indringing der warmte enz.; inſinuation, inſchryving, indraaging op 't Protocol (in Rechten).

Inſinuer, (v. a.) Indringen, inſteeken; zagjes te kennen geeven, de weet doen; inſchryven, in 't Protocol invoeren; inſinuer quelque choſe à quelcun, iemand iets zagjes te kennen, te verſtaan geeven; inſinuer une donation; s'inſinuer, (v. r.) dans la bonne grace de quelcun, zich indringen enz.; le mauvais air s'inſinue par les pores.

Inſipide, (adj.) Smaakeloos, laf; viande inſipide; des vers inſipides.

Inſipidité, (f) Laſtheid, ſmaakeloosheid; l'inſipidité des viandes, d'un diſcours &c.

Inſiſter (v. n.) ſur, on, pour quelque choſe, ergens op ſtaan blyven, ſterk aanbouden; il inſiſta fort là deſſus; il inſiſta juſqu'à ce qu'il l'eut obtenu, by volberdde, of,

hield aan tot dat enz. insister sur un point.

Insociable, (adj.) Onvereenigbaar; ongezellig; onverkeerbaar, daar niet mede om te gaan is; le feu & l'eau sont insociables; homme insociable.

Insolation, (f) Stoving, of; drooging in de Zon (in Chym. &c.).

Insolément, (adv.) 'Stoutelyk, trafselyk, onbeschaamtekyk.

Insolence, (f) Onbeschaamtheid, onbescheidenheid, brutaliteit; insolence insupportable.

Insolent, ente (adj. & subst.) Stout, onbeschaamd, trots; être insolent; c'est un insolent.

Insolite, (adj.) Ongewoonelyk, ongewoon (in Rechten gebr.); demande, procédure insolite.

Insolvabilité, (f) Onmagt, onvermogen om te betaalen.

Insolvable, (adj.); Il, elle est insolvable, by, zy is insolvent, of, kan niet betaalen.

Insoluble, (adj.) Onöplöffelyk; argument insoluble, een onöplöffelyk bewys-stuk.

Insomnie, (f) Slaaploosheid, rustloosheid.

Infondable, (adj.) Onpeilbaar, ondoorgrondelyk.

Insoutenable, (adj.) Overdédigbaar, dat niet staande gebouwen kan worden; opinion ridicule & insoutenable.

Insoutenablement, (adv. weinig gebr.) Overdédigbaar.

Inspecteur, (m) Toeziender, opziender, Inspecteur.

Inspection, (f) Opzigt, toezigt (n), beschouwing; bezigtiging (f), inzigt (n); avoir l'inspection sur les ouvriers; inspection des astres, d'un cadastre.

Inspiration, (f) Inblaazing, ingeeving; inademing; par inspiration Divine, c'est par l'inspiration de son ami qu'il &c.

Inspirer, (v. a.) Inblaazen, ingeeven, inboezemen; inidemen.

Instabilité, (f) Onstandvastigheid, onbestendigheid, wankelbaarheid.

Installation, (f) Instelling, in-

houding (in een Ampt of waardigheid).

Installer, (v. a.) Instellen, inhuldigen.

Instamment, (adv.) Ernstelyk, zonder afluaten; supplier instamment.

Instance, (f) Aandringing, aanbouding; item inwerping in een schooltwist; item Rechtsgeding, waar in eisch en verweering; prier avec instance, met ernst bidden.

Instant, ante (adj.) Aanbringende, aanboudende, geduurig; instant en priere; instante sollicitation.

Instant (à l'), (adv.) Oogenblikkekyk, op staande voet, terstond; au même instant que, zoo ras als.

Instantané, ée (adj.) Dat oogenblikkekyk geschied.

Instar, (à l'), (adv. Lat.) Gelyk, op dezelfde wyze; il demande d'avoir des privilèges à l'instar de.

Instauration, (f) Herstelling, weder stigting, herbouwing.

Instigateur, trice (m. & f.) Aanfloeker, aanhizer, aanporder, aanzetter, opruijer; aanstookst &c.

Instigation, (f) Oorhizing, verwoering, aanperring, aanstooking.

Instiguer, (v. a.) Aanporren, aanzetten, enz.

Instiller, (v. a.) Zagtyes laten indruppen; item inboezemen; als: instiller une fausse doctrine dans &c.

Instinct, (m) Natuurlyke of ingeschaapene drift, of, genegenheid; les bêtes agissent par instinct.

Instituer, (v. a.) Aanstellen, instellen, verordenen; item onderwyzen; instituer un ordre de religieux; un enfant bien institué; instituer quelqu'un son héritier.

Institut, (m) Voorschrift der levenswyze (n), regel des levens; instituts (plur.), kort begrip van 't Roomsche rechts.

Institutaire, (m) Professor der instituten.

Instituteur, trice (m. & f.) Stigter, stigster.

Institution, (f) Stigting, instelling, oprechting; item onderwyfing, onderrigting; institution d'un académie, d'un héritier, d'un enfant.

Instruc-

Instruif, ive (adj.) *Leerzaam, onderwyzend, fligtelyk.*

Instruction, (f) *Onderrigting (f), onderlegt, onderwys (n); opstel van een procès; voorschrift, narigt voor een gezant (n).*

Instruire, (v. a.) *Onderrigten; onderwyzen, afzigten; item een Procès voordraagen.*

Instruit, ite (adj.) *Onderrigt, enz.*

Instrument, (m) *Werktuig, tuig, gereedschap, middel, instrument; item notariaal gefchrift, of, instrument (n); instruments de musique, speel-tuigen.*

Instrumental, ale (adj.) *Werk-tuiglyk.*

Instrumenter, (v. n.) *Notariaale actens maaken.*

Insu; à l'insu de (adv.) *buiten weten van; à son insu, zonder zyn weten.*

Insuffisamment, (adv.) *Ongenoegzaamelyk, onvoldoentlyk, niet toereikende.*

Insuffisance, (f) *Ongenoegzaamheid (f), onvermogen (n).*

Insuffisant, ante (adj.) *Onvoldoende, niet toereikend, of toefprekkend; chose, personne insuffisante.*

Insulaire, (m) *Een eiland.*

Insultable, (adj.) *Die, of, dat aangevallen kan worden.*

Insultant, ante (adj.) *Belêdigend, spytig, smaadelyk.*

Insulter, (f) *Aanvalling, aantasting, overlast (m), baldadigheid (f), geweld (n), beschimping (f); faire insulte à quelqu'un, iemand hoonen.*

Insulter, (v. a.) *Hoonen, beschimpen, aantasten, aanranden baldadigheid pleegen; n'insultés point un malheureux, bespot den ongelukkigen niet; insulter un camp, een léger aanvallen; trofseeren; insulter à la misère d'autrui, met een anders elende den spot dryven.*

Insupportable, (adj.) *Onverdraagelyk, onlydelyk; chose, humeur insupportable.*

Insupportablement, (adv.) *Onverdraagelyk.*

Insurmontable, (adj.) *Onöverkome-lyk, onöverwinnelyk; difficulté insurmontable.*

Insurmontablement, (adv.) *Onöverwinnelyk.*

Intabuler, (v. a.) *Tot eenig Ampt of dienst schicken.*

Intarifable, (adj.) *Onuitdroogelyk; source intarifable, onuitputbaare bron.*

Intégral, ale (adj.) *Geheel, volkoomen; calcul intégral, ongebrookene optelling (in Cyfferk.).*

Intégralement, (adv.) *Geheellyk (zelden gebr.).*

Intégrant, ante (adj.); *Parties intégrant, deelen die een geheel uitmaaken.*

Intégration, (f) *Geheelmaaking.*

Intègre, (adj.) *Oprecht, rechtschapen; un juge intègre, een Rechter die na gemeente woonst.*

Intégrer, (v. n. & a.) *Gehel werden; item tot een geheel brengen (in Meetk. enz.).*

Intégrité, (f) *Oprechtheid, rechtschapenheid, vroomheid, onschuld; item volkomenheid, onbeschadigtheid; intégrité d'un juge; conserver une chose dans son intégrité, iets in zyn geheel, onbeschadigd of onverminderd bewaaren.*

Intégument, (m) *De onderhuid (f) (in Ontleedk.).*

Intellect, (m) *Het verstand, het vernuft (n) (in Wysgeerte).*

Intellectif, ive (adj.); *Faculté intellectuelle, het verstandelyk vermogen.*

Intellection, (f) *Het verstand, het begrip (n).*

Intellective, (f) *Het verstandelyk vermogen (n).*

Intellectuel, elle (adj.) *Verstandelyk, onligchaamlyk; les Anges sont des êtres purement intellectuels.*

Intelligemment, (adv.) *Verstandelyk, met kennis; il parle de tout intelligemment.*

Intelligence, (f) *Verstand (n), kennis, wetenschap (f); vernuft, oordeel (n); verstandhouding; kundschap (f) enz.; avoir l'intelligence des langues, un homme d'intelligence, être en bonne ou mauvaise intelligence avec quelqu'un; avoir quelque intelligence dans une ville,*

francs, correspondentie in eene Staat hebben; les intelligences celettes, de Hemelsche Geesten.

Intelligent, ente (adj.) *Verstandig*; homme intelligent.

Intelligemment, (adv.) *Verstandiglyk*.

Intelligibilité, (f) *Verstaanbaarheid*, *duidelikheid*.

Intelligible, (adj.) *Verstaanbaar*, *duidelyk*, *klaar*.

Intelligiblement, (adv.) *Op eene verstaanbare of duidelyke wyze*.

Intempéramment, (adv.) *Onmaatiglyk*, *overdaadiglyk*.

Intempérance, (f) *Onmaatigheid*, *overlaad*, *ongebondenheid*; l'intempérance du vin & des femmes est nuisible à la santé.

Intempéré, ée (adj.) *Onmaatig*.

Intempérent, ente (adj. & subst.) *Onmaatig*; een overdaadig mensch.

Intempérie, (f) *Ongefelijkheid*, *onmaatige hitte of koude*; l'intempérie de l'air, du cerveau.

Intendance, (f) *Opferöpzig*, *opperbewind* (n); item het ampt (n) of jurisdictie (f) daar van.

Intendant, (m) *Opferöpziender*, *bestuurder*, *opper-Rechter*, intendant; intendant de justice, de police, de finance de marine, d'une maison &c.; intendante (f) *Vrouw* daar van.

Intenter (v. a.) une action contre quelqu'un, iemand gerechtelyk aanklaagen, een procès tegens iemand aanvangen.

Intention, (f) *Ogmerk*, *ogte*, *doelwit*, *voorneemen*, *inzigt* (n) *meening* (f).

Intention, (f) *Spanning*, *strektheid*, *graag*; intention du froid.

Intentionné, ée (adj.) *Gezind*; bien ou mal intentionné; les bien intentionnés.

Intercadence (f) du pouls, *on-geregeldheid*, *ongesluisigheid* der pols.

Intercadent, ente (adj.) *Ongesluisd*, *ongelyk*.

Intercalaire, (adj.) *Ingelast*, *tus-schen gevoegd*; jour intercalaire, *schrikkel-dag*; passages, vers intercalaires.

Intercalation, (f) *Inlating*, *tus-schenvoeging*.

Intercaler, (v. a.) *Tus-schen schle-ten*, *inlatten*.

Intercéder (v. n.) pour quelqu'un, voor iemand spreken, intreeden, een verzoek of voorspraak doen.

Interceptor, (v. a.) *Onderscheppen*, *agterhaalen*, *opvangen*; interceptor des Lettres.

Interception, (f) *Onderschepping*, *opvang*.

Intercesseur, (m) *Voorbidder*, *voorspraak*, *voorspreker*, *bemiddel-aar*, *mitteleaar*.

Intercession, (f) *Voorbidding*, *bemiddeling*, *voorspraak*.

Intercostal, ale (adj.) *Tus-schen-ribbig*, *muscles intercostaux*.

Interdiction, (f) *Verbod* (n); item *verfelijkheid* (f).

Interdire, (v. n.) *Verbieden*, *ont-zeggen*; item *ontstellen*, *verplet* doen staan; je lui ai interdit ma maison; interdire la chaire à un Prédicateur; marchandises interdites, *verboodene waaren*; demeurur tout interdit, *geheel verbaasd*, *verfeld*, *verplet*, *verlegen* of *spraakeloos* staan.

Interdit, (m) *Een verbod* (n), *ontzegging* (f); item *verbod* der Godsdiensl-offening of *sluiting* der Kerken.

Intéressant, ante (adj.), (qui interesse, qui touche, qui engage), *wigtig*, *van aangelégenheid* of *belang*; affaire, *avanture* *intéressante*.

Intéressé, ée (adj.) *Belanghebbend*, *deelhebbend*; item *baatzugtig*, *op zyn eigen voordeel ziende* of *gezet*; il est intéressé dans cette affaire; les sujets sont intéressés au bonheur de l'état; il est un peu intéressé, *by is wat baatzugtig*; les intéressés dans une affaire, *de belanghebbers*, *deelhebbers* of *geïnteresseerden* in eene zaak.

Intéresser (v. a.) quelqu'un dans une affaire, iemand in eene zaak *inwikkelen*, *belang* doen hebben, *op zyne zyde brengen*; intéresser ses amis dans sa querelle; intéresser les juges; intéresser sa conscience, *zyn gemoed bezwaaren*; s'intéresser

(v. r.) pour quelcun, zich voor iemand instellen; met of voor hem aangedaan zyn; s'intéresser dans &c., deel neemen in enz.; item zich ietwikkelen in enz.

Intérêt, (m) Belang; nut, voordeel; eigenbaat; aandeel, portie, part of gedeelte; rent, intrest; avoir intérêt dans une affaire; il est dans mes intérêts, hy is in myn belang; un juge doit être sans intérêt, een Rechtser moet vry van eigen belang zyn; j'ai intérêt dans cette perte; je n'y ai aucun intérêt, ik heb 'er geen belang noch schade by; je le ferai si j'y trouve mon intérêt, ik zal het doen als ik 'er myn voordeel by vinde; il y va de mon intérêt, myn belang is 'er mee verknogt; payer de gros intérêts, groote renten, of interest betaalen; tirer l'intérêt des intérêts.

Interjection, (f) Tusschenwerpsel (in spraakk. aldus! aanduidende een gemoede beweging); interjection d'appel, berop, of appel tot een' hogere Recht-bank.

Interjetter (v. a.) un appel, Tot eene hogere Recht-bank beroepen.

Intérieur, eure (adj. & subst.) Innerlyk, inwendig; les parties intérieures du corps; l'intérieur (f. m.) het inwendige, het binnenste; Dieu connoit l'intérieur; l'intérieur d'une maison.

Intérieurement, (adv.) Innerlyk, invendiglyk; la loi de la nature, nous parle intérieurement.

Interim, (m. Lat. w.) Tusschen tyd, intusschen; un gouverneur par interim.

Interligne, (f) Eene tusschenstreep, of regel.

Interlinéaire, ou, Interlinaire, (adj.) Tusschen-regelig.

Interlocuteur, (m) Personnage die in een t'samenpraak, sprekende ingevoerd word.

Interlocution, (adj.) Tusschenpraak; item voorbereidend vonnis voor het finale.

Interlocutoire, (subst. & adj.) ou, arrêt interlocutoire, voorbereidend vonnis.

Interlope, (m) ou, interlopre, een Lorren-draaijer, schip dat verbodene handel dryft.

Interloquer, (v. a.) Een voorafgaand' bij-vonnis slaan.

Intermede, (m) Tusschen-spel der tomelen (n).

Intermédiaire, (adj.) Dat tusschen beiden is (in Redenk.).

Intermédiaire, ate (adj.); Temps intermédiaire, Tusschen-tyd.

Interminable, (adj.) Onbestedbaar.

Intermission, (f) Ophouding, onafgebrookenheid, afslating, stilstand; travailler sans intermission; intermission de fièvre.

Intermittence, (f) (Zie Intermission (f)).

Intermittent, ente (adj.) Afslatende, afgaande; fièvre intermittente.

Interne, (adj.) Inwendig; le mal est interne.

Interner, (v. a.) s'interner (v. r.) Zich in vriendschap met iemand verbinden.

Internonce, (m) Een ondergezant van den Paus, die ad interim de zaken waarneemd.

Internonciature, (f) Het ampt daar van.

Interpellation, (f) Eisching, oplegging, aanmaaning om te betaalen (in Rechten).

Interpeller, (v. a.) Eenon schuldenaar aanmaaken, sommeeren, opleggen, om te betaalen (in Rechten).

Interpolateur, (m) Een die by oude geschriften iets voegt.

Interpolation, (f) Invoeging, inlating.

Interpoler, (v. a.) Handschriften (Manuscripten) vervalschen, daar iets byvoegen.

Interposer, (v. a.) Tusschenstellen, tusschen-zetten, tusschenbeide komen; quand la lune est interposée entre le soleil & la terre; interposer son autorité; personnes interposées, bemiddelaars, tusschen-spreken; s'interposer (v. r.) zich tusschen beiden stellen, tusschen beiden gaan.

Interposition, (f) Tusschenstelling, tusschenkomst.

Interprétatif, ive (adj.) *Uitleggend, vertólkend.*

Interprétation, (f) *Uitlegging, verklaring, vertólkning.*

Interprétativement, (adv.) *Op eene vertólkende wyze.*

Interprete, (m. & f.) *Een uitlegger, verklaarder, tolk, taals-man, overzetter; les yeux, sont les interpretes de l'ame; un interprete de songe; un savant interprete; les septante interpretes, de 70 overzetters; ce ministre est l'interprete de la volonté du Roi.*

Interpréter, (v. a.) *Uitleggen, verklaren, vertólken.*

Interregne, (m) *Eene tusfchen-Regeering, interregnum.*

Interrogant, ante (adj.) *Ondervraagende; point interrogant, een vraag-teken, (alhus ?).*

Interrogat, (m) *Vraagstuk (n) (in Rechten).*

Interrogateur, (m) *Een vraag-ál, vraager.*

Interrogatif, ive (adj.) *Ondervraagende.*

Interrogation, (f) *Ondervraging.*

Interrogatoires, (m. plur.) *Ondervragingen des Rechters, interrogatoïën; subir les interrogatoires, het gerechts-onderzoek uitstaàn, ondergaan.*

Interroger, (v. a.) *Ondervraagen, onderzoeken, verhooren.*

Interrompre, (v. a.) *Afbreeken, ophouden, staaken; in de rêten vallen; interrompre ses occupations; interrompre quelqu'un, iemand' in zyn' rêden flooren.*

Interrompu, ue (adj.) *Afgebrooken; gestoord enz.*

Interrupteur, (m) *Verbinderaar, flooder.*

Interruption, (f) *Afbreeking, ophouding, -staaking; sans interruption.*

Interfection, (f) *Doersnyding van linien (in Landmeet-en Sterck.).*

Interslice, (m) *Tusfchen-ruimte (f); item tusfchen-tyd (m. & f.) (in Rechten).*

Intervalle, (m) *Tusfchen-poozing,*

tusfchen-ruimte (f) tusfchen-tyd (m. & f.); pendant cette intervalle, gedurende die tusfchen-tyd; il a de bons intervalles, hy heeft goede tusfchen-poozingen, of vlaagen; il est fou par intervalles.

Intervenant, ante (adj. & subst.) *Tusfchenbeide komende.*

Intervenir, (v. a.) *Tusfchenkoomen, bemiddelen; invallen; intervenir au procès; l'autorité du Roi intervint pour les accorder; si la guerre n'étoit pas intervenue.*

Intervention, (f) *Tusfchen-komst, inval, bemiddeling; son intervention a retardé le jugement.*

Intervention, (f) *Omkeering, ververring, vervalsching; item afwen-ding van iets tot zyn eigen voordeel (diversion).*

Intervertir (v. a.) *quelque chose, iets in der ftelte of door list tot zyn voordeel keeren of wênden; item iets omkeeren, vervalschen, als: dagteekeningen enz.*

Intestable, (adj.) *Niet bevoegd om getuigenis te geeven.*

Intestat, ate (adj.); *Il est mort ab intestat, hy is gestorven zonder uiterste wille, zonder testament; héritier ab intestat, natuurlyke erfge-naam.*

Intestin, ine (adj.) *Inwendig, van binnen; fièvre intestinale, een binnen koorts; guerre intestinale, inlandfche oorlog.*

Intestin, (m) *Een darm; les intestins, de darmen, het ingewand.*

Intestinal, ale (adj.) *Dat daar toe behoord.*

Intimation, (f) *Aankondiging, dagvaarding voor 't Gerecht.*

Intime, (adj. & subst.); *Intime ami, harten vriend, boezem vriend; il est son intime, ou, son ami intime.*

Intimé, ée (m. & f.) *Een gedaagde voor hoogere Recht-bank.*

Intimé, ée (adj.) *Gedaagd, gedagvaard voor hoogere Recht-bank.*

Intimement (adv.) *unis, innerlyk, naauw aan malkander verknogt of verëenigd; je l'aime intimement.*

Intimer, (v. a.) *Aankondigen; dagvaar-*

INT.

waarden, roepen voor hoogere Recht-bank, faire intimer sa partie.

Intimidation, (f) Beknelling, aanjaaging van vreeze of schrik.

Intimider, (v. a.) Vervvaard maaken, vreeze aanjaagen, beknellen.

Intimité, (f. zelden gebr.) Innerlykheid, groote vertrouwdheid of vriendschap.

Intinction, (f) Indooeping (in de R. K.).

Intitulation, (f) Benoeming, betyting van een boek enz.

Intitulé, (m) Tytel op een' gerichts acte.

Intituler (v. a.) un livre, een boek betytelen, eenen tytel geeven.

Intolérable, (adj.) Onlydelyk, ondraaglyk; homme, humeur, hérésie intolérable.

Intolérablement, (adv.) Onverdraaglyk.

Intolérance, (f) Onverdraagzaamheid, niet duldung zommiger secten.

Intolérant, (m) Een die andere secten niet dulden wil, een intolérant.

Intolérantisme, (m) Het gevoelen der intoleranten.

Intonation, (f) Opbeffing, aanbeffing van een zang.

Intrados, (m) De binnen zyde van een boog (f).

Intraduisible, (adj.) Onvertaalbaar, dat niet over-ze-zetten is.

Intratable, (adj.) Onhandelbaar, moeilik, daarniet meê om-te-gaan is; homme, esprit rude & intratable.

Intransitif, (adj.) Verbe intransitif, onövergaand werk-woord (in spraakk.).

Intrant, (m) Een Rector-verkiezer der hooge Schoole te Parys.

Intrépide, (adj.) Onverschrokken, kloekmoedig, stout, homme intrépide.

Intrépidement, (adv.) Stoutmoediglyk, onbevreest.

Intrépidité, (f) Onverschrokkenheid, kloekmoedigheid.

Intrigant, ante (adj.) Listig, sneedig; zich overal meê bemoevende, of, insteekende; homme intrigant, femme intrigante.

INT. INV. 425

Intrigue, (f) Heimelyke handel, list, aanslag; être de l'intrigue; avoir de l'intrigue; homme d'intrigue; intrigae galante, heimelyke minne-handel.

Intriguer, (v. a. & n.) Verwarren, een verwarde handel voorneemen, spinnen of aanrichten; heimelyke aarslaagen maaken; s'intriguer (v. r.), kennis of aanhang maaken, ter bereiking van zyn doelwit.

Intrigueur, euse (m. & f.) Koppelaar, koppelaarster.

Intrinsèque, (adj.) Innerlyk, inwendig; qualité, valeur intrinsèque.

Intrinsèquement, (adv.) Inwendiglyk, van binnen; cette action est bonne intrinsèquement, die daad is goed in haar zelven.

Introducteur, trice (m. & f.) Inleider, invoerder; inleidster, introducteur des Ambassadeurs.

Introduction, (f) Invoering, inleiding; introduction d'un Sermon, de inleidinge ener leer-reden, of, Predikatie.

Introduire, (v. a.) Inleiden, invoeren, inbrengen.

Introduit, ite. (adj.) Ingeleid, ingevoerd.

Introït, (m) Ingang, anvang der misse.

Intronisation, (f) Inwyding eenes Bisschops.

Introniser, (v. a.) Eenen Bisschop inwyden, installeeren.

Introuvable, (adj. gem. w.) Onvindbaar.

Intrus, use (adj.) Ingedrongen; intrus dans un bénéfice.

Intrusion, (f) Inwinging in eenig ampt enz.

Intuitif, ive (adj.) Aanschouwend; la vision intuitive de Dieu.

Intuitivement, (adv.) Aanschouwende, van aangezigt tot aangezigt.

Invaincu, ue (adj.) Onöverwonnen.

Invalide, (adj.) Kragteloos, zwak; niet geldend, van geen kragt; un invalide, een uitgeleefde of verminkte Soldaat; entrer aux invalides, in

's Koninglyk gashuis der verminkte soldaaten gaan; rendre un acte in-

valide, eene aſte of geſchrift nal en van geener waarde maaken.

Invalidement, (adv.) Kragtloos, niet geldend.

Invalidier, (v. a.) Kragteloos maaken, veried. len (in Rechten); invalider un aſte, un contrat un testament.

Invalidité, (f) Kragteloosheid; ſoutenir l'invalidité d'une choſe.

Invariabilité, (f) Onveränderlykheid.

Variable, (adj.) Onveränderlyk, beſtändig.

Invariablement, (adv.) Onveränderlyk.

Invaſion, (f) Vyandelyke inval.

Investive, (f) Laſtering, ſchelding uitvaaring in ſcheld-woorden; en venir aux investives.

Investiver, (v. a.) Schelden, met ſcheldwoorden aanranden, uitvaaren.

Invendu, ue (adj.) Onverkogt.

Inventory, (m) Boedel-ſchrift, ſtaat-ſchrift, opſchryving eenes boedels, een inventaris; faire inventaire.

Inventer, (v. a.) Uitvinden, verzinnen.

Inventeur, trice (m. & f.) Uitvinder verzinner; verzinsler.

Inventif, ive (adj.) Verzuftig, ſchrandel, vol uitvindingen.

Invention, (f) Uitvinding, verzinning, inventie, liſt enz.; une belle invention; il trouva mille inventions, pour &c. by vond duizend middelen, om enz.; la fête de l'invention, kruisvinding.

Inventorier, (v. a.) Een inventaris maaken, eenen boedel opſchryven inventarizeeren.

Inverſable, (adj.) Voiture inverſable, Ry-tuig dat niet omvallen of omſorten kan.

Inverſe, (adj.); La regle de trois inverſe, de verkeerde regel van drieën (in cyfferk.).

Inverſion, (f) Omkeering, ver-zetting der woorden-ſchikking (in ſpraakk.).

Investi, ie (adj.) Ingeſlooten, beſtad (Zie inveſtir).

Investigateur, (m) Naſpeurder, zoaker des ſleens der wyzen.

Investigation, (f) Naſpeuring.

Investir, (v. a. & n.) Omringen, inſluiten, berennen bloqueeren; item in eenig ampt, waardigheid of leen zetten, inveſtir une place, un corps de troupes; inveſtir une perſonne d'un bénéfice.

Investissement, (m) Berénning, inſluiting.

Investiture, (f) Inzetting in eenig ampt of waardigheid, leenhuldiging.

Invétéré, ée (adj.) Verouderd, ingeworteld; un mal invétéré.

Invétérer, (v. n.); s'Invétérer (v. r.) verouderen, inwortelen; il ne faut pas laiffer invétérer le mal, les mauvaiſes coutumes &c.

Invincibilité, (f) Onöverwinne-lykheid.

Invincible, (adj.) Onöverwinnelyk, onöverwinbaar; héros peuple, ignorance, difficulté, obſtacle invincible.

Invinciblement, (adv.) Onverwin- nelyk, onöverkomelyk.

Inviolable, (adj.) Onſchendbaar, onverbrekelyk, onkrenkbaar.

Inviolablement, (adv.) Ongeſchon- den, onverbrekelyk; garder une loi inviolablement.

Inviſibilité, (f) Onzichtbaarheid.

Inviſible, (adj.) Onzichtbaar.

Inviſiblement, (adv.) Onzichtbaar- tyk, zonder te zien.

Invitateur, (m) Nodiger; item aanſlokker, aanzetter.

Invitation, (f) Nodiging uitnodi- ging; item aanporring.

Invitatoire, (m) Een Psalm waar mee de gemeente tot Gods lof opge- wekt word.

Inviter, (v. a.) Nodigen, uitnodi- gen verzoeken; item aanporren, aan- zetten, nodigen, noopen; inviter quelqu'un à ſouper; le beau temps invite à la promenade; inviter au mal.

Invocation, (f) Aanroeping; in- vocation du nom de DIEU, des ſaints.

Involontaire, (adj.) Onwillig, gedwongen, niet van zich zelfs; ac- tion involontaire.

Involontairement, (adv.) Onwil- liglyk, gedwongener wyze.

Involvé, ée (adj.) *Ingewikkeld, verward, duister.*

Involution, (f) *Inwikkeling in weele zwaarigheden; verwarring, duisterheid van een proces.*

Invouer (v. a.) *DIEU, GOD aanroepen.*

Inusité, ée (adj.) *Onbruikelyk, onbruikbaar, niet gebézigd; mot inusité.*

Inutile, (adj.) *Onnut, vergeeffsch, nutteloos, vrugteloos; ils étoient inutiles pour le combat, ou, au combat; chose inutile; peine inutile.*

Inutilement, (adv.) *Nutteloos, te vergeeffsch, vrugteloos, zonder vrugt.*

Inutilité, (f) *Onnutigheid, nutteloosheid, vrugteloosheid.*

Invulnérabilité, (f) *Onquetsbaarheid.*

Invulnérable, (adj.) *Onquetsbaar, die niet gewond of beschadigt kan worden; être invulnérable aux traits de la médisance.*

Joaille, joaillier. (*Zie Jouaillerie &c.*).

Jobelin, (m) *Een zot; item een hoerndraager.*

Jocrisse, (m. scheldw.) *Een jamgat, fan-fal, een onnozelen bals of bloed; c'est un jocrisse qui mene les poules piffer.*

Jodelet, (m) *Een poetsenmaaker, kortswyigen broër; c'est le jodelet de la compagnie.*

Joie, (f) *Vreugde, blydschap.*

Joïau, Joïusement, Joïeux. (*Zie Joyau &c.*).

Joignant, ante (adj.) *Naast gelegen, naast aan, aanpaalend, tegen aanstootend, sa maison est joignante à la mienne.*

Joignant, (prep.) *Nevens aan, naast; joignant le bord, naast of nevens den rand of kant.*

Joindre, (v. a. & n.) *t'Zamenvoegen, t'zamen-leggen; t'zamen-naaijen; t'zamen-lynen; sluiten; naderen, bybaalen, inhaalen; joindre les mains, de handen t'zamen-leggen of vouwen; joindre deux pièces, twee stukken aan malkander voegen, lassen of naaijen; couvercle de coffre qui joint bien, deksel eener kist dat wel sluit, joindre l'ennemi, den*

vriend inhaalen; joindre quelqu'un en chemin, iemand onder weg bybaalen; il vint joindre la compagnie, by kwam by 't gezelschap; joindre l'expérience aux connaissances, de ervaring en de kennis t'zamenpaaren; joindre un fond de tonneau, de bodemstukken eener tonne t'zamenvoegen; se joindre (v. r.), zich by eenvoegen, t'zamenvoegen, verëenigen, t'zamenloopen, in malkander loopen; se joindre à ses alliés; ces deux appartements, ces rivières se joignent.

Joint, ointe (adj.) *Gevoegd, t'zamengevoegd enz.*

Joint, (m) *Eene voeg (f) (in Bouwk.); item Lid, gewrigt der Ledemaaten (n).*

Joint que. (*Zie Joint-que.*)

Jointe, (f. zelden gebr.) *verzameling (f), gezelschap (n).*

Jointé, (adj.); *Cheval long ou court jointé, een paerd lang of kort van beenen.*

Jointée (f) *d'avoine, een paar handen vol, of, een gups vol haver.*

Jointive, (f) *Een vak met digt by een geslagene lasten (in Bouwk.).*

Jointoyer, (v. a.) *In malkander voegen, de voegen invullen, inslyken, stoppen (in Bouwk.).*

Joint-que, (Koppel w. oud) *Daar by gevoegd dat, waar by komt dat, bebalven dat; joint-qu'il y avoit en lui de certaines choses.*

Jointure, (f) *Lid, gewrigt (n); voeg; naad (f); jointures des doigts; cet ouvrage est si bien asssemblé, qu'on n'en voit pas les jointures.*

Joli, ie (adj.) *Mooi, fraai, hupsch, aardig, aartig, aangenaam; un joli enfant; une jolie petite fille; (men zegt spottend) vous êtes un joli garçon; joli (f. m.) cela passe le joli, dat gaat het fraaije te boven.*

Joliet, ette (adj.) *Fraaitjes, tamelyk mooi.*

Joliment, (adv.) *Netjes, fraai, aartig; danser joliment.*

Jolivetés, (f. plur.) *Aartigheden; item fraaijigheden, mooie snuisterijen;*

ryen; un enfant qui dit cent jolivetés.

Jonbarbe. (Zie Joubarbe).

Jonc, (m) Bies (f), riet (n); natte de jonc, il se tient droit comme un jonc, hy staat zoo regt als een kaars; item boertiglyk, hy heeft een slaak in den rugge.

Jonchaie, (f) Een Riet-hil, plaats daar het riet woſt.

Jonchée, (f) Strooijing (van bleemen of groene takken); jonchée de crème, room-kaasje.

Joncher, (v. a.) Strooijen, beſtrooijen; joncher de fleurs; joncher la campagne de morts, het veld met dooden bezaaijen.

Jonchets, (m. plur.) Knippel-spél (n) (zeker Kinder-spél).

Jonction, (f) 't Zamenvoeging, vereeniging; jonction de troupes, de deux rivières.

Jongler, (v. a. oud w.) Goochelen, guichelen, kunſjes doen.

Jonglerie, (f) Goochelaary, kunſjes.

Jongleur, (m) Goochelaar, poetsenmaaker, quakzalver.

Ionique, (adj.) L'ordre Ionique, de jonische bouw-orden.

Jonque, (f) Een jonk (zeker in-ſiaanſch Vaartuij).

Jonquille, (f) Jonquilje (zékere bloem).

Jota, (m) De Griekſche i of jod; (men zegt) on n'ajoutera, ni n'otera un jota, men zal 'er niet een jota of titel by of afdoen.

Jouailler, (v. n. gem. w.) Speelen voor tyd verdryf, een gering ſpél ſpeelen.

Jouaillerie, (f) Fuwel-bandel.

Jouaillier, (m) Een Fuwelier.

Jouant, ante (adj.) Speelende; avoir l'ame jouante, zeer op 't ſpeelen gezét zyn.

Joubarbe, (f) Huislook (zékere plant).

Joue, (f) De wang, koon; joues rouges, roode wangen; donner sur la joue à quelqu'un, ou lui couvrir la joue, iemand muilpeeren of muilſchellen geeven; s'en donner par les joues, zyn goed verbraffen; mettre,

ou, coucher un fusil en joue, eenen ſnaphaan aanleggen om te ſchieten; coucher une chose en joue, op een' zaak loeren, mikken; of het oog hebben; coucher l'ennemi en joue; joues (f. pl.), klampen (in Bouwk.).

Joué, ée (adj.) Geſpeeld enz.

Jouée, (f) Opening (f) gat (n) in een' muur voor een' deur of vengſter (in Bouwk.).

Jouer, (v. n. & a.) Speelen; item ſpotten, ſoppen, voor den zot houden, (NB. dit woord regeerd den dativus als men van geluks-speelen (jeux de hazard) of konſt-speelen (jeux d'adresse) ſpreekt; den Ablativus omtrent muzikaalſche instrumenten, en den Alcuſativus, ſprekende van muzieklukken die men ſpeeld) als: jouer aux cartes, aux dez, à la boule, au billard, aux échecs, à la paume &c.; op de kaart enz. ſpeelen; jouer du luth, de la flûte, du violon, du clavier &c., op de luit enz. ſpeelen; jouer un air, une comédie, een deuntje of airtje enz. ſpeelen; jouer une partie sur le clavier, sur l'orgue &c. een ſtuk of party op de klaveſſyn enz. ſpeelen; jouer gros jeu, grof ſpeelen; jouer quelque chose, om iets ſpeelen; que voulez vous jouer? waar om, of, om wat wilt gy ſpeelen? il a joué tout son argent, hy heeft al zyn geld verſpeeld; jouer un écu, un florin, om eene kroon, om eenen gulden ſpeelen; qui a joué, jonerà, (ſpr. w.) die eens aan 't ſpeelen is, raakt 'er niet ligtelyk af; jouer de son reste, zynen laaſten penning waagen, zyne uiterſte kragten inſpannen; jouer à se perdre, te verre gaan in een ſpél of zaak, te veel waagen; faire jouer les machines, de konſt-werktuigen laaten ſpeelen of aan den gang helpen; cette serrure joue bien, dat ſlot gaat gemakkellyk; ce ressort ne joue pas bien, die ſpringveer of veer gaat niet wel; faire jouer l'artillerie, het geſchut doen ſpeelen, losbranden; faire jouer les eaux, une mine ou une fougade, het water, eene myn doen ſpringen; faire jouer le gouvernail, het roer na behooren laaten draaijen

draaijen of wonden; le vaisseau joue sur son ancre, het schip ryd op zyn anker; ce mât, ce fer &c. joue, die mast, dat yzer enz. staat los of waggeld; jouer de la harpe, op de harp speelen; item sleelen, kaapen; jouer à quitte ou à double, om niet of dubbel op speelen; (figuurl.) het moet buigen of bersten, om den toom of 't paerd speelen; jouer de malheur, ongelukkig speelen; jouer au plat sûr, een g'wis spel speelen; jouer d'un tour, ou, un tour, une pièce à quelqu'un, ou lui en jouer d'une, iemand een poets of trek speelen; jouer des couteaux, vagten, schermutzelzen; jouer au plus fin, een ander zoeken te betrekken, te verschealken; jouer à bout-hors, een ander 'er zoeken uit te bonfisen; jouer de la prunelle, met de oogen tonken; jouer des mâchoires, wakker schranzen, een goed mond-sluk slaan; il joue un petit personnage au monde, hy heeft geen groot aanzien; il joue bien son personnage, son rôle, hy speelt zyne rol goed, of hy doet zyne zaaken wel; il faut qu'il joue du ponce, hy moet wat afdangen, op dokken (om vrolyk te zyn); jouer quelqu'un, iemand voor den zot houden, item ten toon stellen, op 't toneel voeren; item soppen, bedriegen; vous me jouez, je croi, gy sapt of bedriegt my, geloof ik; jouer, ou se jouer (v. r.) sur des mots, met gelijkluidende woorden speelen, loopiesmaaken; se jouer, ou se divertir de quelqu'un, met iemand den spot dryven; il ne faut pas se jouer de l'Ecriture Sainte, men moet niet de Heilige Schrift niet spotten; il se joue des plus sérieuses exhortations, hy dryft met de ernstigste vermaaningen den spot; il se joue des choses les plus difficiles (il les fait sans peine) hy speelt met de moeilijkste dingen, doet ze zonder moeite; ne vous jouez pas à cela, ne vous y jouez pas, speelt daar niet mee, komt daar niet aan; ne vous jouez pas à lui, bemoeid u niet hem niet, wryft aan hem niet; il vient à bout de tout en se jouant, het gaat hem alles

speelende, zonder moeite af, of van de hand.

Jouereau, (Lees Joureau) (m. gem. w.) Een slechte speeler, een kruik.

Jouet, (m) Speel-goed, speel-tuig, speel-pop; des jouets d'enfant, kinder speel-goed; être le jouet de la fortune, des ses ennemis, des vents, de speel-pop van 't fortuin, de spot zyner vyanden zyn, door de winden heen en weer geslingerd worden; je ne suis pas votre jouet, ik ben uw speel-pop, uw gek niet; notre vaisseau fut pendant deux fois 24 heures le jouet des vents & des flots; jouets (plur.) yzere of blikke platen tot alterhande scheeps-gebruik of- beslag.

Joufflu, ue (adj. gem. w.) Bol, dik, opgeblazen van wangen.

Joug, (m) Jok, juk; gespan, diershaarheid, last; le joug du mariage, de la servitude; plier sous le joug, secouer le joug; joug de balance, waag-balk; joug de chariot, waagen-gespan; joug de poupe, de prouë, voor- en agter-spits eener galei.

Joui, (m) Soort van voedzaam sap in Japan.

Jovial, ale (adj.) Lustig, vrolyk, bly; humeur joviale.

Jouir, (v. n. regeerd de genitiv.) genieten, gebruiken, bezitten, 't genót hebben; jouir de son bien, d'une maîtresse, d'une parfaite santé.

Jouissance, (f) Genot, gebruik, bezit; avoir la jouissance de quelque chose.

Jouissant, ante (adj.) de ses droits, zyne rechten of gerechtigheden genietende, bezittende.

Jour, (m) Dag (m); item daglicht (n), klaarheid, helderheid; item opening daar de dag of het licht doorvalt; ruimte tuschen twee balken (f) enz. les grands jours, de lange zomer-dagen, jours caniculaires, Hondsdagen; jour ouvrier, cu, ouvrable, werk-dag; jour de fête, feest-dag, heiligen-dag; jour gras, maigre, vleesch-dag, vasten-dag; jours de faveur, loep-dagen (van wisselbrieven); les bons jours; de Zon- of feest-dagen; faire son bon jour,

jour, ten *Arond* maal gaan; le point, la pointe, ou l'aube du jour, de dageraad, of het aanbreeken, het klieken van den dag; au premier jour, met den eersten dag, ten eersten; dès ce jour là, van dien dag af; de deux jours l'un, om den anderen dag; il fait jour, het is dag; le jour commence à paroître, à poindre, ou, il commence à faire jour, het begint te lichten; il fait déjà grand jour, het is alreê hoog dag; le pere du jour, de Zon (by Dichters); donner, oa, sonhaier le bon jour, goeden dag, of, goeden morgen wenschen; un donneur de bon jour, een die niets als mooie woorden geeft; en plein jour, op klaren dag; approchez vous du jour, komt by den dag, by 't licht; preêdre jour avec quelqu'un, eenen dag met iemand be-paalen, vaststellen; être de jour, de wacht of het bevel (commando) hebben (by Militairen); jour de palais, jour plaideyable, rechts-dag; jour de poste, post-dag; remettre, dif-ferer d'un jour à l'autre, van den eenen dag tot den anderen uitsstellen; venir au jour, voor den dag komen; in de waereld komen, geboren worden; voir le jour, het licht zien; leeven; revoir le jour, herleeven; finir les jours, perdre le jour, zyne dagen eindigen, sterven; avan-cer les jours, zyne dagen verkorten; de nos jours, in onze dagen; jour épouvantable, terrible, du sei-gneur, du jugement, dag des cor-deels; mettre un ouvrage au jour, een werk in 't licht geven; ouvrage indigne du jour; donner jour à une question, een vraagstuk opbel-deren; mettre une pensée danstoot son jour, eene meening duidelyk voorstellen; si je vois jour à cela, als ik 'er kans toe zie, of door kan zien; donner du mauvais jour à une ac-tion, eene zaak qualyk uitduiden; le jour d'un tableau, de schadu-wing eener schildery; bâtiment qui n'a pas assez de jour, gebouw dat geen lichten genoeg heeft; se faire jour l'épée à la main, met den de-gen in de vuist 'er door staan; à jour,

doorzigtig, doorluchtig, doorwrogt, doorvulget; ouvrage à jour, door-luchtig werk; percé à jour, door-boord, doorgeflaagen; demain il se-ra jour, morgen zullen wy de zaak beter overleggen; il n'est pas encore jour ici, men is hier nog niet by de hand, men geeft hier nog geen ge-hoor; elle est belle comme le jour, zy is zeer fraai; bruler le jour, op den dag licht branden; il ne faut pas mettre les grands à tous les jours, men moet zich met de grooten niet al te gemeen (familiaar) aas-tellen; se mettre à tous les jours, zich gemeen (familiaar) aansstellen, zyn' rang ter zyden stellen; il y a difference comme du jour à la nuit, daar is een verschil, als sus-schen licht en duisternis; un jour je lui dis, eens zeide ik tot hem; il vint un jour chez moi, by kwam eens tot my, of aan myn huis; il ar-riva un jour que, &c. het gebeurde eens, of, op een tyd, dat enz. un jour vous vous en repentirez, gy zult 'er eens berouw van hebben; vivre au jour la journée, uit de hand in den tand, of van zyne dagelyksche winst leeven; passer les jours aux plaisirs, aux études, zyne tyd in wellust, met oeffening doorbrengen; jours de planche, leg-dagen van een Koopvaardy Schip; jours de se-jour, leg-dagen van een Oorlogs-Schip.

Jourd'hui, (Præfixum w.); ce jour d'hui, op heden.

Journal, (m) Dag-verbaal, dag-boek, dag-register; journal, on, jour-neau, een dags-plueging (van land).

Journalier, iere (adj. & s.) Da-gelyks; een daglooner; mouvement journalier du ciel, homme jour-nalier, veranderlyk of onbeständig mensch, beauté journaliere, verân-derlyke schoonheid.

Journaliste, (m) Dag-verhaal-schry-ver.

Journée, (f) Een dag, of de tyd van éenen dag; een dag-werk; dag-buur of loon; dag reiz; velldag; une belle journée; travailler à la jour-née; gens de journée; payer les jour-

JOU. JOY. IRA. IRE. &c.

journées aux ouvriers; être à trois journées de &c. venir à grandes, à petites journées; la journée de &c., *de slag van enz.*

Journellement, (adv.) Dagelyks, alle dag.

Jouïte, (f) *Het steek-spél* (n); item haanen-kamp (m).

Jouïter, (v. n.) *Met speeren tegen malkander vechten; item vechten als de haanen, op malkander los gaan, vechten, kyven.*

Jouïtereaux, (m. plur.) *Knien aan 't galjoen van een Schip; item slomp-houten aan boeijers; item klampen onder de mars zalingen (in Scheepsb.).*

Jouïteur, (m) *Steek-spel-vechter; item twister, kyver.*

Jouvence, (f) *Jonkheid* (oud w. en alleen dus) la fontaine de jouvence, *de weder jonkmaakende fontein.*

Jouvenceau, celle (m. & f. boert w.) *Jongeling; jonge dochter, jonge deern.*

Jouxte, (prep. oud w. echter nog in rechten en by Boek-handelaars of Drukkers geb.) *Naaft, digte by, volgens, agtervolgens; jouxte la copie de Londres, nu de Londonsche druk.*

Joyau, (m) *Edel-gefeente* (n) kleinodie (f) *Juwel* (n) (oud w. meest by Practizyns en in 't meerv. gebr.).

Joye. (Zie Joie).

Joyeusement, (adv.) Blydelyk, blymoediglyk.

Joyeuseté, (f) (oud w.) *Snaakery, boortery, jokkerny.*

Joyeux, euse (adj.) Bly, blyde, verheugd, vrolyk.

Ipreau, (m) *Olm-boom met breede bladeren.*

Irai, J'irai, (toekom. tyd van 't werkw. Aller.).

Irascible, (adj.) Grammoedig; ap-pétit irascible, *geneigtheid, lust tot gramfchap.*

Ire, (f) *Toorn, gramfchap, grim-migheid, woede, verbólgenteid; l'ire de Dieu; l'ire de la mer.*

Iris, (f) *Regenboog; item de Go-dinne Iris; item lijfje* (by Poëten); item ring in het oog; item lijf, *zwaerd-lijf.*

IRO. IRR: 43

Ironie, (f) *Verbluemde schimp-réden, spot-réden.*

Ironique, (adj.) Beschimpend, be-spottend.

Ironiquement, (adv.) Bespottelyk.

Iroquois, (m) *Een Iroquees (zeker woest noord Americaan); item een on-beschaafd, woest mensch.*

Irradiation, (f) *Beftraaling, uit-schieting van stralen.*

Irraissonnable, (adj.) Onvernunftig; animal irraisonnable.

Irraissonnablement, (adj.) Onver-nuftelyk.

Irrationnel, elle, (adj. in meetk.) Lignes irrationnelles, *ongelyke li-nieu.*

Irréconciliable, (adj.) Onverzoe-nelyk.

Irréconciliablement, (adv.) On-verzoe-nelyker wyze.

Irréformabilité, (f) *Onverbéter-lykheid, onveränderlykheid.*

Irréformable, (adj.) Onverbéter-lyk.

Irréfragable, (adj.) Onwédersprea-kelyk, onwraackbaar (School w.).

Irrégénéré, ée (adj.) Onberboo-ren.

Irrégularité, (f) *Onrégelmaatig-heid, ongerégeldheid; item onbevoegd-heid tot eenig geestelyk ampt in de R. K.; l'irrégularité de sa con-duite.*

Irrégulier, iere (adj.) Onrégel-maatig, ongerégeld; bâtiment; arbe irrégulier; un irrégulier, *een on-bevoegde geestelyke.*

Irrégulièrement, (adv.) Onrégel-maatiglyk, ongerégelder wyze.

Irréligieusement, (adv.) Ongods-dienstiglyk, ongodsdienstiger wyze.

Irréligieux, euse (adj.) Ongods-dienstig, God-vergeeten.

Irréligion, (f) *Ongodsdienstig-heid, goddeloosheid.*

Irrémédiable, (adj.) Onherstél-baar, ongeneeslyk, dat niet te helpen is; mal, maladie irrémédiable.

Irrémédiablement, (adv.) Onher-stélbaaryk.

Irrémisibilité, (f) *Onvergeestlyk-heid.*

Irrémisibile, (adj.) Onvergeestlyk, *naaf*

dat men niet quyt schelden kan; crime, dette irrémissible.

Irréparable, (adj.) Onherstelbaar, niet weer te regt te brengen; perte irréparable.

Irréparablement, (adv.) Onherstelbaarlyk.

Irrépréhensible, (adj.) Onberispelyk, onbestraffelyk.

Irrépréhensiblement, (adv.) Onberispelyker wyze.

Irréprochable, (adj.) Onbesprooken, onwraakbaar, daar niets op te zeggen valt, of dien men niets verwijten kan; conduite, témoin irréprochable.

Irréprochablement, (adv.) Onbesproekener wyze, buiten verwijt.

Irrésistibilité, (f) Onweerstaanbaarheid.

Irrésistible, (adj.) Onwederstaanbaar.

Irrésistiblement, (adv.) Onwederstaanbaarlyker wyze.

Irrésolu, ue (adj.) Onbeslooten, onbepaald, onafgedaan; item wankelmoedig, onzeker, ongeresolveerd, die nog niet beslooten of vast geslekt heeft.

Irrésolument, (adv.) Zonder besluit of bepaaling, op eene onzekere wyze.

Irrésolution, (f) Ongewisheid, gesteldheid van iets dat nog niet bepaald of beslooten is.

Irrévèrement, (adv.) Onëerbiediglyk; parler irrévèrement des Mystères de la Religion.

Irrévèrent, ente (adj.) Onëerbiedig.

Irrévocabilité, (f) Onherroepelykheid, onwederroepelykheid.

Irrévocable, (adj.) Onherroepelyk, dat niet te herroepen of te verbinden is, arrêt irrévocable.

Irrévocablement, (adv.) Onwederroepelyker wyze.

Irrigation, (f) Baading, natmaakking, besprenzing der kranke Lede-maaten (in Heelk.).

Irrision, (f) Bespottling, beschimping; chasser quelqu'un avec irri-sion.

Irritation, (f) Terging; verbitse-

ring, toorn-verwekking, opbitzing; verbitting.

Irrité, ée (adj.) Getérgd, verbitserd, vergramd.

Irriter, (v. a.) Tergen, vergrammen, verbitteren; opbitzen; verargen, enz. irriter quelqu'un, le mal, la douleur, la playe, la bile, les passions; s'irriter (v. r.) verbitterd worden, toornig worden enz.

Irroration, (f) Zekere sympathetische geneezing, of, verplanting eener ziekte, door middel van het water (urine) of zweet van eenen zieken, boomen of planten daar niet bevochtigende.

Irruption, (f) Inbreuk, inval in een land (m).

Isabelle, (m) Isobel kleur.

Isabelle, (adj.) Isabel kleurig.

Isaga, (m) Opper-kamer-heer des Sultans.

Isard, (m) Soort van een geit in Languedok.

Ischiadique (adj.); Veines ischadiques, heup-aderen.

Ischion, (m) Het heup-been.

Ischurie, (f) Opstopping van 't water (urine) (in Heelk.).

Isis, (m) Egyptische godinne Isis.

Ile, (f. Lees of schryf ile) Een Eiland.

Ilot, ou, Ilot (m) Klein eilandje.

Isolé, ée (adj.) Afgezonderd, alleen, op zich zelven staande, hompe, bâtiment isolé.

Isolément, (m) De afgezonderde stand van iets.

Isoler, (v. a.) Iets op zich zelven bouwen, zonder dat het ergens aan-raakt.

Isométrie, (f) Kundigheid in den stel-règel (Algebra) om een getal van breuken te bevirjen.

Istop, (Scheeps bevel w.) Hys op.

Isoërimètre, (adj.) Van gelijken omtrek (in Meetk.).

Isant, ante (adj.) Klimmende, half te voorschynkomende (van dieren gez. in Wopenk.).

Isas (m) ou, Drisse, (f) Kardeel of val (zeker touw, om de raas, zeilen of vlaggen mee op te hyffen, of neer te slaan).

Iffer,

Iffer, (v. a.) *Orbyssen, opsrukken, ophaalen; issen les voiles.*

Issir, (niet gebr. *Zie issa*).

Issa, ae, (adj. van isür) *Voortgekommen, gesproten, afgeëmt, afgeëdaald; les Rois dont il est issu.*

Issue, (f) *Uitgang (m); item de tyd van uitgang; item uitslag (m), uitkomst (f), uitsval (m), van eene zaak; rue qui n'a point d'issue; maison à deux issues; à l'issue du conseil, du sermon, du diner, du repas; issue d'un combat, uitslag van een gevegt; issues, de eindten van darmen, afval van beesten.*

Isthme, (m) *Eene land-engte, een strook land, waar mee een eiland aan het vaste land gehegt is (f).*

Itague, ou, Itacle, (m) *Reep, draai-reep aan de Scheeps-mars-zellen.*

Italianiser, (v. a.) *Italiaansch maken.*

Italianisme, (m) *Italiaansche spreekwyze (f).*

Italique (adj.); *Lettre italique; Cursyf Letter (by Drukkers).*

Item, (Lat. Koppel w.) *Insgelyks, nog, ook; un nouveau item, een' nieuwe post of nieuwen artikel.*

Itératif, ive (adj. in Rechten) *Herhaald, dat meer als eens geschiedt; commandement itératif.*

Itérativement, (adv.) *By herhaaling, meer als eens.*

Itérato, (m. Lat. w.); *Arrêt d'itérato, vonnis tot persoonlijk arrest.*

Itinéraire, (m. & adj.) *Reis-beschryving; item weg-wyzer, routen beschryver; item gebieden-boek voor een Reiziger; colonne itinéraire, een paal of post die den weg aanwys, een weg-wyzer*

Jube, ou, Criniere (f) *Maane van een Leeuw.*

Jubé, (m) *Het Zang-choor in een Kerk; faire venir quelcun à Jubé, iemand na zyne pijpen doen dansen (spr. w.).*

Jubilatoire, (adj.) *Dattot het Jubel-feest behoort; année jubilatoire, Jubel-jaar; un jubilatoire, een Jubel-Leeraar,*

Jubilation, (f) *Vreugd-bedryving, gejuich; item vrolykmaaking, gaffreering (in een boertigen zin).*

Jubilé, (m) *Het Jubel-feest, Jubel-jaar (n); volle afstaat (f).*

Jubiler, (v. n.) *Juichen, vreugde geschreeuw maaken; un jubilé, een sie wegens ouderdom of vervulling van zyn tyd vry van dienst is, een E'méritus; Lecteur, moine Jubilé.*

Juc, ou, Juchoir, (m) *Hoender-roest (m), hoender-rek (n), of-stok (m).*

Jucher (v. n.), se jucher (v. r.) *op den roest, op 't rek gaan; les poules se vont jucher; elle étoit juchée sur son cheval au haut du bagage, y zat boven op de bagage, als een' hen op den roest.*

Juchoir, (*Zie Juc*).

Judaïque, (adj.) *Foodsch; cérémonie judaïque; à la judaïque, op zyn Foodsch.*

Judaïser, (v. n.) *Op zyn Foodsch leeven; Foodsch gezind zyn.*

Judaïsme, (m) *'t Foodendom (n); de Leere der Fooden (f).*

Judicatif, ive (adj.); *Faculté judicative, beoordeelende kragt of vermogen.*

Judicatum, (m. Lat. w.) *Het geew beoordeeld of gevonnisd is.*

Judicature (f) ou, office de judicature, *het Rechter-ampt.*

Judiciaire, (adj.) *Gerechtelyk; ordre judiciaire; Astrologie judiciaire, de Sterren aanduidkunde.*

Judiciaire, (f.) *Oordeelkunde (beter faculté judicative).*

Judiciairement, (adv.) *Gerechtelyker wyze.*

Judicieusement, (adv.) *Oordeelkundiglyk, wysselyk, verstandiglyk.*

Judicieux, euse (adj.) *Oordeelkundig, schrand, verstandig; homme judicieux.*

Jugal, (adj.); *Os jugal, het juk-been (in Ontleedk.).*

Juge, (m) *Rechter, Richter; item beoordeeler, kennir van iets; juge compétent, wettig Rechter; juge subalterne, onder Rechter; juge de paix, vrède-Rechter; je n'en suis pas bon juge, ik heb 'er geens kennis van.*

434 JUG. JUI. JUL. JUM.

Jugement, (m) Oordeel, verstand (n), kennis, gedagten (f); item oordeel, vonnis (f) uitspraak; item vierschaar (f), Rechts (n), Rechbank (f); homme d'un jugement solide; je ne fais pas le même jugement que vous; jugement définitif, eind-vonniss, finaal vonnis; poursuivre quelcun en jugement, iemand in Rechten vervolgen, of, betrekken; jugement téméraire, een onbezonnen of ligtvaardig oordeel; jour du jugement, Dag des oordeels, of de jongsten dag; les jugements de Dieu, de oordeelen Gods.

Juger, (v. a. & n.) Beoordeelen, oordeelen, zyne meining, of gedagten zeggen; item beoordeelen, vonnissen, uitspraak doen; juger bien ou mal, d'autrui, van een ander wel of kwalijk oordeelen; je juge cela à propos, ik achte dat goed, oirbaar of nuttig; mon procès est jugé; juger sur l'étiquette du sac, ou, sur l'étiquette (spr. w.), een zaak oppervlakkig beoordeelen, slegts van buiten beschouwen.

Jugulaire, (adj. & f. f.); Veine Jugulaire, ou, la Jugulaire, de Keel- of hals-ader (in Ontleedk.).

Juif, ive (f. & adj.) Jood; Joodinne; Joodsch; la nation juive, het joodsche volk; à la juive, op zyn joodsch; le juif errant, de joodsche wandelaar; item een zwerver.

Juillet, (m) July, Julius of Hui-maand (f).

Juin, (m) Juny, Junius of Wiedemaand (f).

Jujube, (f) Borst-bezië.

Jujubier, (m) Borstbeziën-boom.

Juiverie, (f) Jooden-boek (m) of jooden quartier (n).

Julep, (m) Koel-drank (by Apo-theekers).

Julienne, (adj.); Année julienne, Juliaansch Jaar van 365 dagen.

Jumart, (m) Zeker last die van een stier en eene ezelinne geteeld.

Jumeau, Jumelle, (f. & adj.) Tweeling; freres jumeaux; sœurs jumelles, tweeling-broeders of zusters; les jumeaux, de tweeling (zeker Hémels-téken) cerise jumelle, dubbele kers.

JUM. JUN. IVO. JUP. &c.

Jumelles, (f. pl.) Zy-stukken eener pers, schroef enz. wangen, klampen aan een Scheeps-mast.

Jumeller, (v. a.) Iets met zodanige zy-stukken of wangen voorzien.

Jument, (f) Eene merrie; une jument poulinière, eene veulen-merrie.

Junte, (f. van 's spaansch w. Junta) vergadering; Raads-verzameling.

Ivoire, (m. & f. doch meest m.) Elpen-been, ivoor (n).

Ivoirier, (m) Een ivoor-werker of draaijer.

Jupe, (f) Een Vrouwen-rok (m); jupe de dessus, de dessous.

Jupon, (m) Kort Vrouwen rokje; item een spaansche vest (f).

Jurade, (f) Vroedschap, Raad, te Bourdeaux en elders.

Ivrerie, ou, Ivroie, (f) Onkruid (n), dolik (f).

Jurande, (f) Overmanschap van een gild.

Jurat, (m) Een Gezworene, een Scheepen of Raadsman te Bourdeaux en elders.

Juratoire, (adj.); Cautio juratoire, Borg-togt onder eede.

Ivre, (adj.) Dronken, vol, zat, beschonken.

Juré, ée (adj.) Gezworen, bezworen, beëdigd, met eede bekrachtigd of bevestigd; item gevloekt; ennemi juré, een gezworene vyand of een dood vyand; la paix est jurée; de vrede is bezworen; courtier juré, gezworen makelaar of makelaar; juré jaugur, gezworen peilder of roeijer.

Juré, (m) Een gezworene, een overman van een Gild of hand-werk; élire des jurés, overlieden kiezen.

Jurement, (m) Eed, eed-zweering; item een vloek; assurer avec jurement (beter avec serment) met eede verzekeren; jurement horrible, een ysfelyke vloek.

Jurer, (v. a. & n.) Zweeren, bezweeren, beëdigen, met eede sterken, slaaven of bevestigen; item vloeken, zweeren; jurer une éternelle amitié; jurer la vérité d'une chose, la ruine d'une personne; jurer comme un charétier, vloeken als

een Krygsheld; violon qui jure, vool die piept of een misklank heeft.

Ivresse, (f) Dronkenschap.

Jareur, euse (m. & f.) Vloeker, zweerder; vloekster.

Juridique, (adj.) Gerechatelyk, wettiglyk, volgens recht of wet.

Juridiquement, (adv.) Gerechatelyker wyze, overeenkomstig het recht.

Jurisconsulte, (m) Een Rechtsgeleerde.

Jurisdiction, (f. Lees Juridiction) Gebied (n), Heerschappy (f) item Rechtsgebied (n), rechts-ban, Jurisdic tie (f) district (n); il n'a nulle jurisdiction sur nous, by heeft niets over ons te zeggen; vous étendez vôte jurisdiction trop loin; cela n'est pas de la jurisdiction, dat is onder zyn rechts-gebied of jurisdic tie niet.

Jurisdictionnel, elle (adj.) Dat Jurisdic tie heeft.

Jurisprudence, (f) Rechtsgeleerdheid.

Juriste, (m) Een Rechtsgeleerde.

Ivrogne, (m) Een dronkaard, zuiper.

Ivrogner, (v. n.) Zich vol en zat drinken, zich vol zuipen.

Ivrognerie, (f) Zuipery, zwelgery.

Juron, (m) Gewoonelyke vloek; il jure son grand juron.

Jus, (m) Sap, sop; vleesch-nat (n); sjeu (f); jus de citron, de reglisse, citroen-sap, drop van zoet-hout; jus de la vigne, druiven nat, wyn; jus de viande.

Josant, (m. Zee w.) Ebbe (f), valend-water (n).

Jusque, ou, jusques (voorz. dat den Dativ. reg.) Tot; depuis Paris jusqu'à Rome; jusques à, ou, jusqu'à une heure; jusques là; jusqu'ici; jusqu'à cette heure, depuis la terre jusqu'au ciel, jusques à quand? hoe lang? tot wanneer? jusqu'où? hoe verre? jusqu'à ce qu'il vienne, tot dat by kooome; il aime jusqua ses ennemis; crier jusqu'à s'enrouer, tot baarsch of heesch wordens toe schreeuwen; bruler du vin jusqu'aux deux tiers; il n'y avoit pas jusques aux plus

abjects des hommes qui ne criassent contre lui; il a vendu jusqu'à sa chemise; s'il va jusques là que de dire, als by zoo ver gaat van te zeggen.

Jusquame, (f) Bilzen-kruid (n. eene plant).

Jussant. (Zie Jusant).

Jussion, (f) Bevel (n), ordonnantie (f) (van een Koning, Vorst of Hoog gericht).

Justaucorps, ou, just-au-corps (m) Een mans-rok, of rok; item een' zark, dood-kist; item eene haazen pastei (f); just-au-corps de pierre, een gevangen huis (alle 3 boertig).

Juste, (m) L'ronwen rok.

Juste, (adj.) Rechwaerdig, oprecht, vroom; billyk, recht, juist, net, welpassend, welsluitend; homme, juge, jugement, punition juste; des souldiers bien justes; habit trop juste, een al te naauw of te eng kleeid; comparaisn fort juste, eene nette vergelyking; il est juste, by is oprecht; item by is een nette schieter; compte juste, effene rekening; une pièce d'or juste, een stuk goud dat zyn' wigt heeft; une balance juste, eene juiste of nette balans, schaal of waag; il n'est pas juste de condamner l'innocent.

Juste, (m) ou, homme juste, een rechwaerdig man, een rechwaerdige of vroom.

Juste, (adv.) Net, fraai, juist enz. parler, chanter, tirer juste; savoir au juste, zeer richtig of netjes weeten; tout juste, net van pas, recht tydig; item spottend, gy hebt het geraaden.

Justement, (adv.) Rechwaerdiglyk, billiklyk; item juist, net, éven op die tyd; justement puni; il arriva justement quand &c. justement! vous avez rencontré, net zoo! gy hebt het geraaden, of daar staat gy de spyker net op de kop (spr. w.).

Justesse, (f) Netheid, juistheid; parler écrire avec justesse; une grande justesse d'esprit, een naauwkeurig verstand; pécher contre la justesse, eenen mislag tegen de netheid

heid begaan; la justesse des parties, de juiste of netste proportie der deelen; il joue avec beaucoup de justesse sur toutes sortes d'instruments.

Justice, (f) *Rechtvaardigheid, gerechtigheid; item recht, billijkheid; item recht-oeffening, straf-oeffening; item het Gerecht enz;* rendre justice à tout le monde, ieder een recht doen; faites moi la justice de croire que &c. doet my het recht te gelooven dat enz.; la haute & basse justice, het hoogere en laagere gerecht; appeller quelcun en justice; on fera justice aujourd'hui, men zal van daag recht (justitie) doen; faire justice d'un criminel; je vous ferai justice de cet homme là, ik zal u van dien man recht verschaffen; la justice vuidera notre differend; un fou qui engraisse la justice, een gek die de beurzen der Advocaaten bespekt; se faire, ou, se rendre justice, zich zelven recht doen, wreken; item zyne mislagen erkennen.

Justiciable, (adj.) *Recht-plichtig, rechtshorrig, onder iemands rechts-gebied behoorend, forteerend.*

Justiciaire, (m. & f.) *Een die door zyne eigene gerechtigheid meend zalig te worden.*

Justicier, iere (m. & f.) *Handbaaier, handbaaister van Recht en gerechtigheid; item een Hals-Rechter.*

Justicier, (v. a.) *Rechten, ter dood brengen.*

Justifiant, ante (adj.) *Rechtvaardigend, rechtvaardigmaakend, vryspreekend; grace, foi, preuve justifiante.*

Justificateur, (m) *Een werktuig om druk letters gelyk te maaken; item een die zulks doet (by Lettergieters en Zetters).*

Justificatif, ive (adj.) *Ter rechtvaardiging dienend of bewyzend; pièces justificatives, rechtvaardigende bewys stukken (in Rechten).*

Justification, (f) *Rechtvaardiging, rechtvaardigmaaking; vryspreeking, vrykenning; item 't bewys van onschuld, verantwoording; item aan-*

kooijing, sluiting der Pagina's (by Boektruk.); item aspassing, gelykmarking van iets.

Justifié, ée (adj.) *Gerechtvaardigd enz.*

Justifier, (v. a.) *Rechtvaardigen, vryspreken, vrykennen; item zyne onschuld bewyzen, verdedigen; item de regels; kolommen gelyk zetten (by Boekdr.); item de druk-letters gelyk maaken (by Lettergiet.); il a été justifié; il a justifié le proverbe, que l'oïiveté est la mère du vice, by heeft het spreekwoord bewaarheid, dat de lediggang de wortel van alle quaad is; se justifier (v. r.) zich rechtvaardigen, zuiveren enz.*

Juxtaposition, (f. in Natuurk.) *Naastmalkander legging; la pierre s'augmente par juxtaposition.*

Ixentique, (f) *Konst om Vogelen met lym te vangen.*

*****

K.

K. (m) K. (f) *De rode Letter van 't Alphabet, word in 't fransch weinig, maar de C daar voor in plaats gebruikt.*

Kabin, ou, Kébin, (m) *Huwelyk by Mahometaanen voor een' zekere tyd (n).*

Kacourne, (f) *Slag van groote Schildpad.*

Kali. (Zie Soude).

Kam, ou, Kan. (Zie Chan).

Kapegi-Bachi, (m) *Bediende van den Grooten Heer, die op de poorten van 't Paleis acht geeft.*

Karat. (Zie Carat).

Karatsch. (Zie Carache).

Kazine, (f) *Schat van den Grootten Heer.*

Kaznadar-Bachi, (m) *Opper schat meester in Perziën.*

Kermès, (m. Arab. w.) *Scharlakenen bezië.*

Kibla, (m) *Plaats daar de Mahometaanen naar toe wenden, als zy bidden.*

KIK. KIL. KOB. KY. &c.

Kikajon, (m) *Wonder-boom van Jonas.*

Kiler, (m) *Fruithamer van den Grooten Heer.*

Kobalthum, (m) *Kobalt (eeneberg-sosse in de Zilver-mynen).*

Kyrié-éléison, (m. Grieksch w.) *Heere! ontferm u onser (woorden die in de Misse gebruikt worden).*

Kyrielle, (f. Gr. w.) *De Lisany (zeker Kerk-gebed of zang by Lutersch en Roomsche gez.); stem een lange lyf, optelling of langwylig verhaal van iets.*

*****

L.

L (f) **L** (f) *De xide Letter van 't Alphabet, deeze Letter word op 't einde van een woord, als het alleen staat, of een ander met een mede klinker daar op volgd, niet uit gesproken; als: in Baril, nombril, outil, il, ils, fils, Lees Bari, nombril, &c. maar volgt 'er een vocaal of klinker op, word ze uitgesproken, als: il a, Lees i la; van de dubbele ll klinkt de 2de meerendeels als j, als: in fille, bouillir, faillir, piller, &c. Lees filje enz. doch hier van zyn uit te sonderen Achille, mille, ville, argille, tranquille, tranquillité, papille, pupillaire, pupillarité.*

La, (art fem. & pron. rel.) *De, het, zy, ze; la femme, de vrouw; la maison, het huis; je la vois, ik zie ze of haar (de vrouw); of ik zie het (het ding); la voici, hier is ze of het; in 't meerv. les, de; als: les femmes, les choses.*

Là, (adv.) *Dáár, ginder, op die plaats, derwaards; là même, dáár zelfs, in die eigen plaats; vous êtes là assez mal affis; mettez vous là; là on n'entendait que; c'est là que je vis, dat is het daar ik op doele; là où, daar waar; là où vous êtes; là haut, dáár boven; la bas, dáár beneden; là dessus, daar boven op; là dessous, dáár onder; il me dit là dessus, hy zeide my daar op; de là,*

LA. LAB. 437

van dáár, of van die plaats; de là vient, que &c. van daar of daar van daan komt het, dat enz. par là, dáár door, door die weg of door dat middel; par là vous voyez, que &c.

Là, (particule démonstrative, of aantoonend *Lédeken*, word zomtyds in 't duitsch niet uitgedrukt) als: en ce temps là, op die tyd, cet homme là, die man; cette femme là, die vrouw; cet enfant là; dat kind; que dites vous là, wat zegt gy, of wat zegt gy daar, (dienende om iets onderscheidenlyk aan te duiden); j'en suis là, dat is myn zin, zoo ben ik gesteld.

La, **La** (adv. & interj.); *Je me porte la, la, ik vaare tamelyk wel, of zoo wat heen; la! la! nous nous trouverons ailleurs, wel! wel! of kom! kom! wy zullen malkander elders ontmoeten, la! la! ne faites point tant de bruit, stil daar! maakt zoo veel geraas niet.*

Labadistes, (f. plur.) *Labadisten (zekere siëde).*

Labarum, (m) *Krygs-vaan die men voor de Roomsche Keizers droeg (f).*

Labeur, (m. meest in Poëzy gebr.) *Arbeid; terres en labeur, beploegde Landeryen.*

Labial, ale (adj.); *Lettres labiales, lip letters, letters die met de lippen uitgesproken worden; item offres labiales, mondellinge aanbiedingen (in Rechten).*

Labile, (adj.); *Memoire labile, zwak geheugen.*

Labirinthe. (Zie Labyrinth).

Laboratoire, (m) *Stookhuis, werk-huis der stoffcheiders, een laboratorium (n).*

Laborieuxment, (adv.) *Arbeidzaamlyk, met vlyt.*

Laborieux, euse (adj.) *Werkzaam, meerstig, vlytig, noestig, nyverig; un homme laborieux; une entreprise laborieuse, eene moeilijke of zwaare onderneming.*

Labour, (m) *Het ploegen, omspitten, ombaalen, opscheuren der aarde (n); donner un labour à la terre, à la vigne; terre de labour, ploeg-land.*

Labourable, (adj.) *Beploegbaar, be-*

bequaam om behouwd of beploegd te worden; terre labourable.

Labourage, (m) *De Landbouwwery* (f); als: *het misfen, ploegen, zaaijen enz. item het wyn lossen*; le labourage fait tout son plaisir, *het akkerwerk, de Landbouw is al zyn vermaak.*

Labourer, (v. a.) *Ploegen, beploegen, bebouwen, ombaalen, omspitten, delven*; labourer la terre, *la vigne*; le vaisseau laboure, *het Schip sloot*; l'ancre laboure, *het anker gaat door*; labourer les vins, *wyn lossen.*

Laboureur, (m) *Land-bouwer, akkerman, ploeger, Land-man, boer*; item een roerslok (by Loodgieters).

Labyrinthe, (m) *Een Doolhof*; item *esne verwarde of nêtelige zaak.*

Lac, (m) *Een Meer* (n); le lac de Genève, *d'Harlem.*

Lacer, (v. a.) *Rygen, toerygen, toesnoeren*; lacer un corps, *een keurslyf rygen*; lacer une voile, *een zeil inbaalen, reezen*; lacer un tablier de rouge, de bleu, *eene voorschoot met rood of blaauw lint doorrygen.*

Lacération, (f) *Vercheuring, (voornamentlyk van schand-schrieten, in Rechten).*

Lacérer, (v. a.) *Zodanige schriften verscheuren*; lacérer un écrit, *un libelle.*

Laceret, (m) *Een spyker-boor* (n).

Laceure. (Zie Laque).

Lacet, (m) *Ryg-snoer, vèter, item frik* (f) *net* (n) (piège) (eigentl. en figuurl.).

Lâche, (adj.) *Slap, niet gespannen, los*; item *lui, traag, zuig, vadzig, loom*; item *lafhartig, bloohurtig schandelyk, laag, eerloos*; corde lâche, *een slap touw*; c'est un esprit lâche, *het is een lafhartige ziel, laage geest, eerloos Mensch*; item *vadzige, loome ziel*; avoir le ventre lâche, *een open of los lyf hebben*; temps lâche, *laf weêr*; un lâche, *een bloodaard, een zuig en vadzig Mensch, zonder moed*; vous êtes un lâche, *gy zyt een eerlozen*; allez lâches Soldats, *l'épée d'un lâche ne fait point de mal.*

Lâchement, (adv.) *Loffelyk, slap*; item *lafhartiglyk*, op eene laage of schandelyke wyze; item op eene vad-

zige of traage wyze; ce galon est cousu trop lâchement; *se battre, se rendre lâchement*; ces ouvriers vont lâchement en besogne.

Lâcher, (v. a. & n.) *Los laten, laten schieten, botvieren, laten slippen, los maaken*; item *loozen, onslasten enz.* lâcher la corde, *la bride*, une ligature, *les écluses*, un prisonnier, *les chiens*; lâcher un mot, *een woord laten glippen, zich laten ontvallen*; lâcher un trait, *une fleche, un coup de fusil, eene pyl enz.* affchieten, *lossen*; son pistolet vint à lâcher, *zyn pistool ging af*; lâcher mise, *uit de land laten glippen of slippen*; lâcher le pied, *de vlugt neemen, wyken, geen stand houden*; lâcher de l'eau, *le ventre*, ou l'aiguillette, *un vent, un pet*; lâcher la main, *de hand los laten*; item *tets laten vaaren, de band lichten, beter koop geeven*; lâcher les sergents, *les chiens après quelqu'un*; les prunes lâchent, *de pruimen verwekken stoufgang, maaken een open lyf*; le malade lâche tout sous lui; lâcher, ou, se lâcher, (v. r.) *los gaan, ontspannen, affchieten (als een snaphaan; item verslappen, slap of los worden.*

Lâcheté. (f) *Lafhartigheid*; item *laagheid, onwaardige daad*; item *loomheid, traagheid, vadzigheid*; faire une lâcheté; *travailler avec lâcheté*; sentir une lâcheté dans tous les membres.

Lacinié, ée (adj.); *Des feuilles laciniées, getande, gehakkelde bladen (als van sommige planten).*

Lacis, (m) *Net-werk, dat met maazen is.*

Laconique, (adj.); *Style laconique, kortbondige, kort en zinryke of laconische schryfstrant, styl.*

Laconiquement, (adv.) *Kort en zinryk of kortbondig.*

Loconisme, (m) *Korte en bondige schryf-wyze.*

Lacque. (Zie Laque).

Lacrymal, ale (adj.) *Traanend, loopend*; fistule lacrymale, *traanfistel (in 't cog)*; lac lacrymal, *traan zakje (in 't oog).*

Lacrymatoire, (m) Traan-vles (f) (by de ouden gebr.).

Lacs, (m. plur.) Strikken, val strikken, hinderlaagen; prendre du gibier avec les lacs; il est tombé dans mes lacs; lacs d'amour, liefde-srik, liefde knoop, uitgesneden of tusschen eenen trek gezette liefde-naam.

Lactée, (adj.); Veine lactée, melk-ader; voie lactée, de melk-weg (zeker gestierde).

Lacune, (f) Een ledige plaats (f), of, vak (n) in den text van een boek of schrift van iets dat of uitgelaaten of vermist is.

Laçure, (f) Ryging (f); item door gerégen band (m); item belégsel op kléderen (n).

Ladanum, (m) Soort van gom.

Ladre, (adj. & f.) Melaatsch; gortig; item kaazig, schrokkelig; item een melaatsche; il est ladre, hy is melaatsch, of, Lazarus; cochon ladre, een gortig Verken; cheval ladre, Paerd dat witte vlakjes rondom de oogen en op den neus heeft; c'est un franc ladre, 't is een aarts-gierigaard, schrok, of, een die noch eer noch schaamte heeft; maison de ladres, een Lazarus- of Leproozen-huis.

Ladrière, (f) Melaatschheid; item Leproozen-huis; item schrokkeligheid, wile of laage gierigheid; la pauvreté n'est pas un vice mais c'est une espèce de ladrière, chacun la fuit.

Ladresse, ou, Ladre, (f) Een melaatsch Vrouws-persoon, eene melaatsche.

Lagon, (m) Klein meer (n).

Lague, (f) 't Zog, 't Vaar-water van een Schip (n).

Lagune, (f) Naam der kanaalen, of grachten te Venetiën.

Lai, aie (adj. & subst.) Waereldlyk, die niet geestelyk is, een leek; frère lai, een leek-broer.

Laiche, (f) Riet-gras (n), (onkruid).

Laid, aide (adj. & subst.) Leelyk, mismaakt, wanstaalig; une laide, een leelyk Vrouws-persoon.

Laideron, (f) Een leelyk Meisje (n), leelyke poes (f).

Laideur, (m) Leelykheid, wanstaaligheid.

Laie, (f) Het wyfje van een wild Zwyn.

Laie, Laïetier. (Zie Laye &c.).

Lainage, (m) Wollen-werk (n); of wolle-waaren; item het op-krazen der wol op laken.

Laine, (f) Wol; bas de laine, wolte kouffen; il se laisse tondre la laine sur le dos, hy laat zich over 's lyf loopen (dat is) verdraagd alles; il a les pieds de laine, hy is zeer traag om iemand te belpen; tireur de laine, een spitsboef die de lui den 's nagts den boed, enz. afneemd.

Lainer, ou, Laner, (v. a.) Het laken rouwen (by Droogsch.).

Laineux, euse (adj.) Wollig, wolryk.

Lainier, iere (m. & f.) Wol-handelaar, of-handelaarster; item werker of verwer daar van.

Laïque, (adj. & subst.) Waereldlyk; item een waereldlyke, een leek.

Lais, (m) Een jonge boom die men in het afschakken van een bosch laat staan; marquer les lais.

Laisse. (f) (Zie Lesse).

Laisse-tout-faire, (m) Borst-strik of lint der Vrouwen.

Laisé, ée (adj.) Gelaaten enz.

Laisées, (f. plur.) Drek van wilde Dieren (by Jagers).

Laisser, (v. a.) Laaten, verlaaten, nalaaten, de banden afrekken, laten vaaren; item toelaaten, enz.; laisser le monde, la femme & ses enfants, de Wereld enz. verlaaten; il a laissé peu de bien, hy heeft weinig goed nagelaaten; laisser des vestiges, 't spoor achter zich laten; il faut le laisser faire, men moet hem laten begaan, of, zyn wil laten bebben; laissez cela, laat dat staan of scheid daar van uit; il vaut mieux laisser son enfant morveux que de lui arracher le nez, van twee quaden moet men het beste kiezen (spr. w.); laissez le entrer; laisser aller les choses comme elles vont; je laisse cela à votre prudence; c'est à prendre, ou, à laisser, het is te nemen, of te laten (van waaren gez.);

cela ne laisse pas d'être vrai, d'avoir son usage; se laisser (v. r.) battre, tomber, mener par le nez; se laisser aller aux persuasions, zich laten overreeden; je me suis laissé dire, ik heb my laten wysmaaken of my is gezegd.

Laiſſes, (f. plur.) Slyk, en al het geen de zee op ſtrand werpt, of achter laas (n).

Lait, (m) Melk, (f); Du lait de vache, de brebis, d'âneſſe; du lait caillé, geronne melk, ſiremſel; du lait de beurre, boter-melk, karne melk; du petit lait, ou, du lait clair, wei of weier-melk, frere de lait, zoog-broeder; ſœur de lait, zoog-zuſter; cochon de lait, een ſpeen-verken, veau de lait, melk kalf; dents de lait, de melk-tanden, jonge tanden; avoir une dent de lait contre quelcun (ſpr. w.), een oude wrok of haat op iemand hebben; du lait d'amandes, amandel-melk; du lait de chaux, wiſ-kalk; troubler le lait à une nourrice, eene minne beſtraffen, bezwangeren; il a fuccé cela avec le lait, hy heeft dat met zyn' moeders-melk ingezogen, of, hy is van kinds-ben af daar aan gewend; avaler un affront doux comme du lait (ſpr. w.) eenen boon ſilletjes op-kroppen; faire une vache à lait de quelcun, ou, de quelque choſe, van iemand of van een' zaak eene melk-koe of honing-bye maaken, dat is, zyn voordeel by aanboudendheid daar van trekken; ſi on lui tordoit le nez, il en fortiroit encore du lait (ſpr. w.), by is nog maar een jonge melk-muil, zonder endervinding; vin ſur lait, c'eſt ſouhait; lait ſur vin, c'eſt venin, melk op wyn, is wenyn; maar wyn op melk, is goed voor elk; la voie de lait, de melk-weg (zeker geſternte).

Laitage, (m) Zuivel (n), melk-ſpyze, al wat van melk gemaakt word, als: boter, kaas enz.

Laiteron, (vulgairement) Laceron, (m) wilde Latouw, zwyn diſtel.

Laite, ou, Laitance, (f) De zom, milt van Viſch.

Laité, ée (adj.) Die of dat horn heeft; harenſe laitée, een bommer.

Laitée, (f) Een worp jonge bonden (by Jagers).

Laiterie, (f) Melk-buis (n), melkerij, keet (f).

Laitieux, euse (adj.) Melkagtig, melk-ſappig, melk-kleurig.

Laitier, (m) Slak (zeker ſchuim der yzer ſmeloven.s).

Laitiere, (f) Melk-vrouw, melk-meis of melk-verkoopſter.

Laiton, ou, léton (m) Geel-koper (n), meſſing (f).

Laitue, (f) Latouw; laitue pommée, krop-latouw, krop-falaad.

Lamanage, (m) Looſing van een ſchip uit en in een haven (f); item het loon daar van (n).

Lamaneur, (m) Loots, Loots-man.

Lamdoïde, (adj.); Suture lamdoïde, de derde naad der berſjenpan (in Ontleedk.).

Lambeau, (m) Een Lap, ſtarde, ſenier, brok (m), ſtuk (n), van een kleed, ſchryver enz. ſon habit s'en va en lambeaux.

Lambin, ine (m. & f.) Talmer, ſukkelaar; talmelaarſter gem. w.).

Lambiner, (v. n.) Talmen, ſukkelen, ſammelen, draalen (gem. w.).

Lambinerie, (f) Talmery, neutelary (gem. w.).

Lambourdes, (f. pl.) Zolder-ribben.

Lambrequin, (m) Helm-dekſel of cieraad (n) (in Wapenk.).

Lambris, (m) Beſchot (n), lambrizeering (f), panneel-werk van hout of pleiſter (n).

Lambrisage, (m) Beſchieting, panneeling, bepleiſtering (f).

Lambrisé, ée (adj.) Beſchcoten enz.

Lambriffer, (v. a.) Met panneelhout- of pleiſter-werk bekleeden, bedekken, beſchieten, Lambrizeeren, plafonneeren; lambriffer une ſale.

Lambrusque, ou, Lambruche (f) Wilde wynſtok (m); item de vrugt daar van.

Lame, (f) Kling, (f) lemmer (m) (van een dégen of mes enz.); dunne plaat of ſlaf (m) (van eenig metaal); grootſe

grootte zee-baar, golf of schoffel (f) (by Zee-l.); snipper eistroen-schil (m); het dubbele blad der tiersfen-pan (n) (in Ontleed-k.); treë, item kam (f) (van een weef-getouw) de witte en zwarte streepen van een tiktak-bord; lame à deux tranchants, leidekkershamer; une bonne, ou, une fine lame, een looze quans.

Lamé, ée (adj.) Met goud of zilver doorwerkt.

Lamentable, (adj.) Beklaaglyk, beschreijelyk, deerlyk.

Lamentablement, (adv.) Jammerlyk, droeviglyk, deerniswaardiglyk.

Lamentation, (f) Weëkloft, beweening, beschreijing (f) jammer geschrei, gebuil (n).

Lamenter, (v. a. & n.) Beklaagen, bejammren; beweenen, betrouren, beschreijen; lamenter son malheur, la mort d'un ami; se lamenter (v. r.) zich beklagen over zyn ongeeluk, wee-klaagen, treuren, builen.

Lamier, (m) Weef-kam-maaker.

Laminage, (m) Het maaken van metaalen tot plaatzen of bladen.

Lamine, (f) Plaat (f) of blad van eenig metaal (n).

Laminer, (v. a.) Metaal pletten, tot plaatzen maaken.

Laminoir, (m) Plet-moole (f) of werktuig (n) om zilver of ander metaal mee dan en tot plaatzen te maaken.

Lampas, (m) Gezwel aan 't verhemelte van de mond enes Paerds.

Lampassé, ée (adj.) Met uitsteekende tongen (in Wapenk.).

Lampe, (f) Eene lamp; il n'y a plus d'huile dans sa lampe, het is met hem gedaan, zyn' rol is uitgespeeld.

Lampée, (f) Een groot glas of roemer vol wyn.

Lamper, (v. n.) Wakker zuipen, tékeren; ils avoient lampé tout le jour.

Lamperon, (m) De pyp of tuis (f) eener lamp daar de lemtes doorgaat.

Lampion, (m) Klein lampje, illumineer lampje (n); lampion à parapet, pek-pan (in belegeringen gebr.).

Lampon, (m) Hoed lis (f) of-haak

(m) (eertyds gebr.); lampons, drinkliedjes (n. pl.); chanter des Lampons, (NB. dit woord Lampons komt van Lamper, en wil zeggen, laat ons wakker drinken).

Lamproie, (f) Lamprei (ztker visch).

Lamproyon, (m) Lampreitse (n).

Lance, (f) Speer, rënspoor, lans, spies (f); item vaandel of standaard stok; item een Schippers boom of stok (m); lance d'eau, een' water-spraal; lance à feu, een' vuur-spraal; item een' vuur pyl; il baïsse la lance, by geeft zich over.

Lancegaye, (f) Een halve piek (m).

Lancer, (v. a.) Werpen, smyten met geweld weg slijperen; item schieten, uitschieten, uitwerpen enz.; lancer un dard; le soleil lance ses rayons; lancer un vaisseau à l'eau, een Schip van 't spapel of in 't water laten loopen; lancer une manoeuvre, een touw uitschieten of om een paal enz. beleggen, vast maaken; lancer un cerf, un lievre, een Hert of Haas ojsaagen; lancer des soupirs vers le ciel, ziel-zugten ten Hemel zenden; lancer des oeillades à sa Maîtresse, zyne Minnares toelorken; se lancer (v. r.); zich werpen; enz. le Lion se lança sur lui, de Leeuw vloog of viel op hem aan.

Lancette, (f) Laat-mesje, vlym, lancet (n).

Lanceron, (m) Een kleine snoek.

Lanci, (m) Een lange steen ter zyden van een deur- of vengster-kozyn.

Lancier, (m) Een speer-ruiter; item een windmaaker, snoever.

Lañoair, (m) ou, Lanciere, (f) Schut aan een water-molen (n).

Lande, (f) Een hei, dorre Landstreek; un livre rempli de landes, een boek vervuld met dorre of verveelende plaatsen (passagies).

Landgrave, (m) Een Landgraaf.

Landgraviat, (m) Landgraaffchap (n).

Landgravine, (f) Landgraafvinne.

Landi, (m) Jaar-markt op St. Denys te Parys (f).

Landier, (m) Groot brand-yzer (n) (chenet).

Landreux, euse (adj.) Ziekelyk, zwak (gem. w.).

Laneret, (m) *Vinken Havik*.

Langage, (m) *Taal, spraak; spreekwyze* (f); langage des halles, *gemeene Volks-taal*; entendez vous bien mon langage? *verstaat ge wel wat ik zeg?* il a bien changé de langage, *hy is wel van toon veranderd, hy zingt nu wel eenen anderen deun*; ils tiennent tous le même langage, *zy spreken alle uit eene mond*; il n'a que du langage, *het is met hem niets anders als praat*.

Langayer. (*Zie Langueyer*).

Lange, (m) *Kinder-luyr*; luur (f) of dock (m).

Langoureulement, (adv.) *Quynende, zwakkelyk*.

Langoureux, euse (adj.) *Quynend*.

Languârd, de (m. & f. weinig geb.) *Babbelaar, langtong; snapsier, klappeie*.

Langue, (f) *De tong; item taal, spraak* (f); item *blad van eene lalie* (n) enz. al wat naar een' tong gelykt; *tirer la langue, de tong uitsleeken; bespotten; avoir bien de la langue, veel snaps hebben; prendre langue, kondschap inneemen, of haalen; avoir la langue grasse, bezwaard spreken, lispjen brouwen; avoir la langue bien pendue, ou, bien affilée, eene radde, gladde of geslepen tong hebben of wel ter spraak zyn; avoir la langue liée, staan of men de mond vol tanden had, zyn tong verlooren hebben, niet spreken durven; méchante langue, ou langue serpentine, quadaardige tong, schend-tong; la langue lui a fourché, hy heeft zich versprooken; tenir sa langue, zyne mond houden, zwygen; avoir une chose sur le bout de la langue, iets op de tong hebben (om te herinneren); les aides de la langue, het keizen met de tong om een paerd aan te moedigen (in de manege); un coup de langue, een slaauw, graauw, beet, of, stek; beau parler n'écorce langue, mooie woorden kosen niets (spr. w.) donner du plat de la langue à quelcun, iemand wat om de mond smeerren, hem vleijen (spr. w.);*

il vous verroit tirer la langue d'un pied, qu'il ne feroit rien pour vous, al zag hy u in de uiterste nood, zou' hy u evenwel niet helpen (spr. w.); qui langue a, à Rome va, met vraagen komt men te Rome, of te recht (spr. w.); langue de feu, vuurige tongen (op 't Pinxterfeest der Apostelen); langue de terre, qui s'avance dans &c., een punt land die uitsleekt in enz.; langue vivante, morte, levendige, doode taal, taal die nog gesproken, of die niet meer gesproken word, langue maternelle, moeder-spraak, taal daar men in opgevoed is; langue matrice, moeder-spraak daar andere van afstammen; maître de langue, een spraak-meester, taal-meester; être savant és langues, in de talen erwaaren zyn; langue, volk, natie, (naam waar by de Maltheezers de landaarten onderscheiden); langue de boeuf, osse tong; item een kruid dus genaamd; langue de cerf, de chien, berfs-tong, honds-tong (een kruid); langue de voile, las aan een zeil.

Langué, ée (adj.) *Met uitgestrekte tong (in Wapenk.)*.

Langnette, (f) *Tongetje; item lalletje in de keel, klapje, tongetje aan een orgel-pyp, hoboi enz. knopje op een kan-dekzel; tongetje van een weegschaal (n), tong- of middel muur in een schoorsteen; mesjing eener plank om in eene groef te voegen (f).*

Langueur, (m) *Quyning, zukkeling, verzwakking* (f).

Langueyer (v. a.) *un cochon, een Varken schouwen of het gortig is; item uitbooren, uitvorschen (gem. w.)*.

Langueyeur, (m) *Een Varken schouwer*.

Languier, (m) *Gerookte Varkens tong*.

Languir, (v. n.) *Quynen, verzwakken, ziekelyk zyn; languir de foiblesse, dans la misere; faire languir un patient, eenen misdadiger martelen*.

Languissamment, (adv.) *Quynende; verliesdelyk; parler, regarder languissamment*.

Languissant, ante (adj.) *Quynende, zwak;*

LAN.

zwak; item *verhefdeleyk*; vic languissante; des yeux languissants; ityle froid & languissant, een dorre en slaauwe schryfsant.

Lanice (adj.); Bourre lanice, Krazz-wol, sebeer-wol, omzadels met te vullen.

Lanier, (m) Een Stern-valk.

Laniere, (f) Leedere riem der mars-draagers, of daar men eene Volk met op de hand houd (n); item een zweep voor een dryf-tol (f).

Lanifere, (adj.) Woldraagend; wollig.

Languerre, ou, Lanquiere, (f) Een zwem-riem of gordel (m).

Lanspeçade. (Zie Anspeçade).

Lansquenet, (m) Vorknegt, soldaat; item zeker kaart-spél.

Lanter, ou, Lenter (v. a.) Koperwerk sierlyk hameren, uitkloppen.

Lanterne, (f) Lantaaren (m); lanterne fourde, dieve lantaaren, blinde lantaaren; lanterne magique, tover lantaaren; on lui feroit croire que des vessies sont des lanternes, men kan hem wys maaken dat wit zwart is (spr. w.); lanterne, het dikke of boven gedeelte van een Bischofs staf; item lantaarn in een dak; item klein geheim vertrekje in een gehoorzaal, om te luiseren; item dat geene in een molen daar het kamrad in valt, en 't welk de steenen om dryft; item een kruid-lépel.

Lanternes, (pl.) Grillen, praatjes voor de vaak, zotte klap, tout ce que vous ditez sont des lanternes.

Lanterneau, (m) Kleine zout-groeven (f).

Lanternier, (v. n.) Futselen, leuteren, taimen, slaan tandtrekken, draaijen, dingen en niets koopen; item zotte klap uitslaan, heuzelen.

Lanternerie, (f) Zotte klap.

Lanternier, (m. & f.) Lantaarnmaaker of verkooper, verkoofsler; item lantaarn-aansteeker; item een leuteraar, taimelaar, tandtrekker, een die tot geen besluit kan komen; item een heuzelaar, die door zyn zotte klap verveeld.

Lantiponnage, (m. gem. w.) Zotte kuuren of poetsen.

LAN. LAM. LAP. &c. 443

Lantiponner, (v. a. gem. w.) Zotte of belagchelyke kuuren aanrechten, of iemand daar mee lastig vallen, verveelen.

Lanture, (f) Cicraad op koperwerk, met den hamer gedreeven.

Lanturlu, (m) Soort van straadliedje, item een tuschenwerpsel (interjection), van 't gem. volk, beduidende zoo veel als, praatij maar weg, ik achte het niet; item zeker kaartspél dus genaamd.

Lanugineux, euse (adj.) Wollig, haarig, katoenig, als zomnige vrugten zyn.

Lanufure, (f) Overdekking met Lood (in Bouwk.).

Laper, (v. n.) Slubben met de tong gelyk de honden, vossen enz. als zy drinken.

Lapereau, ou, Lapreau (m) Lampreel, jong konyn (n).

Lapidaire, (m) Diamant-slyper, edelgejeente-snyder of handelaar, Juwelier.

Lapidation, (f) Steeniging.

Lapider, (v. a.) Steenigen, met steenen dood werpen of dooden.

Lapidification, (f) Versteening.

Lapidifier, (v. a.) Versteenen tot steen maaken, in steen veranderen.

Lapidifique (adj.); Fontaine Lapidifique, versteenende bron.

Lapin, (m) Een konyn (rammeelaar, minnetje); lapin de garenne, de clapier, wild, tam Konyn.

Lapine, (f) Konyn (voedsler of 's wyfje).

Lapis, (m) Lazuur-steen.

Lapper. (Zie Laper).

Laps (m) de temps, verloop van tyd (in Recht.).

Laps, lapsé (adj.); Hérétique laps & relaps, een ketter die twee maal omgevallen is.

Laqs. (Zie Lacs).

Laquais, (m) Dienaar, oppasser, opwagter, knecht, lakkei.

Laque, (f) Gom lak, daar het zegen lak van gemaakt word.

Laquelle, (pron. relat. fem.) Dewelke (zie het masc. lequel).

Larcin, (m) Diefstal (m), dievery (f), diefstuk (n).

Lard,

Lard, (m) *Spek* (n); du petit lard, *mager spek*.

Larder, (v. a.) *Bespekken, lardeeren, doorrygen; item uitmonstren, vercierren; larder un chapon, larder un jambon de canelle, de cloux de girofle &c. être lardé de rubans.*

Lardier, (m) *Spek-zolder.*

Lardoire, (f) *Lardeer-priem* (m).

Lardon, (n) *Reepje spek; item een schimp-woord* (n) *speek* (m); donner un lardon à quelqu'un, *iemand een' speek, een' veeg uit de pan geeven; lardon, een weekelyks beket-schrief.*

Lares, (m. pl.) *Huis-goden, baard-goden der Heidenen.*

Large, (adj. f. & adj.) *Breed, wyd, ruim, groot; mild; item breedte, ruimte enz.; habit, conscience large; un drap de deux aunes de large, twee elen laken, of laken van twee ellen breed; un casuiste large, een zachte of toegêvende gewetens raadsman; être logé au large, ruim gehuist zyn, eene ruime woning hebben; il est large du bien d'autrui, hy is mild van een ander mans goed; prendre le large, courir, ou, se mettre au large, in de ruime Zee loopen, zich in 't ruime sop begeeven; au large, hou af! item diep in Zee; nous étions environ vingt lieues au large, attirer, engager l'ennemi au large; se mettre au large, zich gemakkelijk neerzetten; s'étendre au long & au large, zich wyd en zyd uitstrekken; il en a eu tout du long & du large, hy is mooy ten haering gevaaren, of, hy heeft van alle kanten den bout op de kop gekregen (spr. w.). prendre le large, de ruimte of ruimte lucht kiezen, zich weg pakken; afzakken, afscheiden.*

Largement, (adv.) *Rykelyk, overvloediglyk, mildelyk.*

Largeffe, (f) *Mildaadigheid, gaa-ve, gift* (f), *geschenk* (n)

Largueur, (m) *Breedte, wydte, ruimte* (f).

Largo, (adv. ital. w. by *Koopl. gebr.*) *Wydloopig, breedvoerig; je vous écrirai largo (amplement) sur cette affaire.*

Largue; (f. & a.) *De ruime Zee; prendre la largue, ou, se mettre à la largue; vent large, een ruime wind; item bak-slags-koelte; aller vent large, ruim schoots zeilen* (Zee w.).

Larguer, (v. a. Zee w.) *ou filer les manœuvres, bot geven, vieren, lengen, schaaken; larguer les écoutes, une amarre, une manœuvre, de schooten, een touw los maaken, vieren; larguer* (v. n.); *vaisseau qui a largué, een bekaait schip* (f) *dat is, een schip, wiens naaden van malkander ge- weeken zyn; item een schip dat afge- houden heeft, of, afgebrast, afgedwist is, om het gevegt te ontwyken* (alle Zee w.).

Larigot, (m) *Soort van een' fluit* (men gebr. dit woord alleenlyk dus) *boire à tire-larigot, drinken dat bet klokt, of, met groote teugen.*

Larme, (f) *Een traan; item een druppel-sap van eenig boom gewas; item druiper* (in *Bouw.*); *item schiet- hagel; verser, ou, repandre des larmes; pleurer à chaudes larmes, heete of bittere traanen schreijen; larmes feintes, ou, de crocodile, gemaakte of krokodils traanen, jukas traanen; larmes de cerf, berst- traanen* (by *Apoth.*).

Larmier, (ra) *Een afbak* (n), *kap van een' gével of muur, om het water af te houden* (f); *larmiers, de oog-aderen van een paerd.*

Larmières, (f. pl.) *De oog-hoeken der berten, de slaap van 't hoofd van een paerd.*

Larmoyant, ante (adj.) *Bitterlyk weenende, schreijende.*

Larmoyer, (v. n.) *Schreijen, in traanen smelten* (beter *pleurer amé- rement*).

Larron, Larroneffe, (m. & f.) *Dief; diefegge; larron de plume, de pit eener pennen-schagt, l'occasion fait le larron, de gelegenheid maakt den dief; ils s'entendent comme larrons en foire, zy verstaan zich zeer wel; avoir un marché de lar- ron, iets schande-koop hebben, il ne faut pas crier au larron, men hoeft niet te roepen houd den dief, (dit zegt men*

men als men iets wel betaald heeft; les gros larrons font pendre les petits, ou, on pend les petits larrons, mais aux grands on fait pardons; au plus larron la bourse, den ergsten schelm betrouwt men d'kwyls het meeste; il y a un larron dans la chandelle, daar is een dief in de kaars; larrons, ingeslagene bladen die niet afgesneden moeten worden (by Boekb.).

Larronnew, (m) Diefje (n), jonge of kleine dief (m).

Larronneffe, (f) Diefegge.

Larves, (f. plur.) Spookzels (n. pl.), geesten (m. pl.).

Larunde, ou, Lara (f) Haart of hars gotiane.

Larynx, (m) Het opperste, of hoofd der lucht-pyp (in Ontleedk.).

Las! (interj.) Ach! Helaas!

Las, esse (adj.) Vermoeid, moede, moe, afgemat; être las de vivre, het leven moe zyn; j'en suis las, ik ben 'er moede van, of, ik ben het beu, ik kan 't niet langer verdraagen.

Las-d'aller, (m) Een luijaard, sleep-lenden (sainéant).

Lascif, ive (adj.) Geil, onzuchtig, wulpsch; homme lascif; le bouc est lascif.

Lascivement, (adv.) Opeene geile wyze.

Lasciveté, (f) Geilheid, wulpscheid, wellust.

Laser, (m) Duivels-drek.

Laserpitium, (m) De plant daar van.

Lassant, ante (adj.) Vermoeijend, lastig, verveelend.

Lasser, (v. a.) Vermoeijen, moe maaken, afmatten; verveelen, lastig vallen; se lasser, zich vermoeijen, afmatten enz.

Latitude, (f) Vermoeidheid, matheid; verveeling.

Last, (m) Een last (n) (Scheeps maat van 2 ton of 4000 lb); vaisseau de cent lasts.

Late. (Zie Latte).

Latent, ente (adj.) Verborgen, verboden; on est obligé de garantir un cheval des vices latents, quand on le vend.

Latéral, ale (adj.) Zydelyngs, van ter zyden; vents latéraux.

Latéralement, (adv.) Zydelyngs.

à Latéré, (adv.); Legat à latéré, (Zie Legat).

Latin, (m) 't Latyn (n), de Latynsche taal of spraak (f); latin de cuisine, keuken-latyn, bedorven latyn; c'est du latin pour vous, dat verstaat gyniet; je n'entends pas le latin, ik begryp het niet; je suis au bout de mon latin, ik ben ten einde raad, ik weet niet meer wat te doen (spr. w.); il y a perdu tout son latin, hy heeft vergeessche moeite gedaan (spr. w.); parler latin devant les cordeliers, van iets spreken, tegen iemand die het beter verstaat (spr. w.).

Latin, ine (adj.) Latynsch; mot latin, latynsch woord; le país latin. (boert w.) de hooge-school; voile latine, een zeil dat drieboekig is, als: een klaverd, slag-fok enz.

Latineur, (m) Latynsche schoolvos, Pedant.

Latinisation, (f) Latynsche buiging van vreemde woorden.

Latiniser, (v. a. & n.) Vreemde woorden na 't latyn buigen; item gestadig latyn spreken.

Latinisme, (m) Latynsche spreekwyze (f).

Latiniste, (m) Een goed Latiniist.

Latinité, (f) Het latyn (n), de latynsche schryfschrift (f).

Latiter, (v. a.) Verbergen, bedekt houden, verzwegen, niet aangeven (in Rechten); latiter les effets d'une succession.

Latitude, (f) Breedte, wydte, hoogte, afstand van de middellyn of linie; trouver la latitude d'un lieu, de pools-hoogte of den afstand der middellyn van een plaats vinden; latitude du nord, septentrionale, ou boréale, de noorder breedte; latitude du sud, meridionale, ou australe, zuider breedte; latitude d'une étoile, hoogte of afstand eener sterre.

Latitudinaire, (m) Zekere vrydenker, die den weg des Hémels gemakkelyk seld.

Latomie, (f) Steen-groeve; spelonk.

Lat

446 LAT. LAU.

Latran, (m) *Paleis in Rome.*
 Latrie, (f); *Culte de latrie, Goddelyke aanbidding, verëering die God alleen toekomt of beweezen word (in de R. K.).*

Latrius, (f. plur.) *Heimelyk gemak, huisje, secret (n).*

Latte, (f) *Eene lat.*

Latter, (v. a.) *Latten, met latten voorzien.*

Lattis, (m) *Latwerk (n).*

Lavabo, (m. Lat. w.) *Het waschen der handen in de R. K.*

Lavage, (m) *De wasch, wasching; spoeling (f); item een plasch water (m), men zegt ook van iets dat te dun is, als: koffy enz.; ce n'est que du lavage, het is maar spoeling of water.*

Lavande, (f) *Lavendel (een kruid).*

Lavandier, (m) *Des Konings waschmeester.*

Lavandiere, (f) *Waschster; item een Quikstaart (zeker vogel).*

Lavage, ou, avalange (f) *Groote sneeuw-klomp die van de bergen afrolt (m).*

Lavasse, (f) *Plas-regen, slag-regen (m).*

Laudanum, (m) *Uittrekfel (extraat) van opium, maankop, of, slaapbol (n, (zeker slaap-drink).*

Laudes, (f. plur.) *Lofzangen in 't gety-boek.*

Lavemain, (m) *Hand-vat, waschbekken (n).*

Lavement, (m) *Wasching, baad- ding; item spuiting, spuit arizeny (f); lavement des mains, des pieds.*

Laver, (v. a.) *Wasschen, afwaschen spoelen, reinigen, baaden; laver le linge, les mains, une playe; laver la barbe, den baard inzeepen; cette riviere lave, (baigne, arrose) les murs de la ville; laver le papier, het papier planeeren, door lym-water haal n (by Boekb.); laver, de grond-vers leggen (by syn schilders); laver une poutre, eenen balk na de meetyl behakken, bebouwen, vierkant maaken; laver une faute, eeren mis- slag boeten; laver la tete à quelcun (le reprimander); iemand lussig beekelen, doorhaalen; de biegt voorlee-*

LAV. LAX.

zen; à laver la tête d'un âne, on n'y perd que sa lessive, *het is de moriaan geschuurd, verge ffchen arbeid, als men eenen dommerik onder- rigten wil (spr. w.); il n'y a ni pot au feu, ni écuelles lavées, de keuken is geheelik in wan-orden; barbe bien lavée est à demi faite: se laver (v. r.) zich waschen; zich zuiveren; se laver d'un crime; je m'en lave les mains, ik wasch 'er myn' handen af (spr. w.) couleur lavée, bleeke of dunne verf.*

Laverne, (f) *Godinne der dieven.*

Laveton, (m) *Korte wol, scheer- wol (f), die in 't waschen of wollen afvalt.*

Lavette, (f) *Vaatsdoek, sebotel- doek (m).*

Laveur, (m) *de toison, Wol- wascher.*

Laveure. (Zie Lavûre).

Lavêuse, (f) *d'écuelles, Schotel- of vaten waschster*

Lavis, (m) *Water-vers (f) (by Schilders).*

Lavoir, (m) *Wasch-tobbe, wasch- kuip (f), wasch-huis (n); goot-steen; (m) wasch-bad, bad-water; spoel-vat (n), bad-kuip (f).*

Lauréat, (m. adj.) *Poëte lauréat, met Laurier gekroonde Dichter.*

Lauréole, (f) *Keller-bals, kleine laurier (zeker kruid); item Kroon of Krans der martelaars in den Hemel.*

Laurier, (m) *Laurier; laurier- boom; item lauwrîer- of lauwrîer-krans of kroon, zegen-têken, eere, roem; re- venir chargé de lauriers.*

Lavure, (f) *Schotel-water; item planeer-water (der Boekb.); item zeer water-beslag, waar door het leer word geaald (by Handschoenm.); item het waschen, afwaschen, spoelen, affspoelen (van vaten, glazen enz.) (n).*

Laxatif, ive (adj.) *Opëhend, pur- geerend (in Geneesk.).*

Laye, (f) *Doorgehakke weg (m), laan of opening (f) in een Bosch; item merk-têken op een boom (n) (by Jagers); zekere bik- of puct-hamer (m) (by Steenb.).*

Layer, (v. a.) *Een weg door een bosch*

LAY. LAZ. LE. &c.

bosch bakken; *boomen tékenen*; *met een bijk-bamer bouwen*.

Layecier, (m) *Kasten of kisten-maaker*, *schrynwerker*.

Layette, (f) *Laas*, *laaf*, *schuiflaaf* (f); *item klein kistje* (n), *bakermante* (m).

Layeur, (m) *Aanwyzer der boomen*, *die in een bosch tot het maaken van een weg moeten afgekap't worden*.

Lazaret, (m) *Pest-huis*, *ziekenhuis*; *item Quarantain-huis* (n), (Lazaret genaamd in de middellandsche Zee, voor huisvesting der geene die van besmette Landen komen).

Le, (Art. m. heeft in 't fem. la en plur. les) *De*, *den*, *het*; *hem*, *haar*, *het*, *ze*; *le ciel*, *le vin*, *le manger*, *de Hémel*, *de wyn*, *het eeten*; *la table*, *de tafel*; *les tables*, *de tafelen*; (*zomtyds met uitlating der a*) *als: l'enfant*, *het kind*; *l'homme*, *de mensch of man*; *l'ame*, *de ziel*; *je le vois*, *ik zie hem*, *of het*; *je la vois*, *ik zie haar*, *ze*, *of het*; *je les vois*, *ik zie hen*, *hun*, *ze*, *hunlieden*, *baarlieden* (*zie verder hier over de Grammaires*).

Lé, (m) *Breedte van eenige stoffe*, *weg of pad* (f); *voilà le lé de cette étoffe*, *toile &c.*

Lebeche, (m. woord der middell. zee) *Zuid westen wind*.

Leche, (f) *Dun sneedje*, *schysje* (n) *of mondvol*, *beet*, *van eet-waaren*.

Lécheffite, (f) *Brad-pan*, *druippan*.

Lécher, (v. a.) *Likken*, *lekken*; *lécher de beurre*, *boter spaanen*; *tableau léché*, *eene wel uitgewoerde schildery*; *ouvrage trop léché*, *eene werk daar de Schryver door de al te groote naauwkeurigheid iets in vergeeten heeft*; *à léche doigt* (adv.) *mondjes maat*, *met beetjes*.

Leçon (f) *Les*, *lesse*, *Leére* (f), *onderwys*; *voorbeeld* (n); *leezing*, *voortezing* (f).

Lecteur, (m) *Leezer*; *voorleezer*, *voorzanger*; *leer-meeft*, *Lector* of *Professor* op de Hoogefchool; *avis au lecteur*, *berigt aan den lezer*.

Léctionnaire, (m) *Kerk-boek*,

LEC. LED. LEG. 447

waarin de Gebéden enz. bepaald zyn (n).

Lecture, (f) *Leezing* (f), *het leez* (n).

Lede, (f) *Het midden eener zout-groeve* (n).

Légal, ale (adj.) *Wettelyk*, *wettig*; *wettifch*, *dat over eenkomstig of volgens de wet of rechten is*; *item oprecht*, *deugdzaam*; *un procédé légal*; *oeconomie légale*, *de wettifche huishouding of huishouding onder de wet*; *homme légal*, *eene deugdzaam of rechtvaardig man*; *item een wettig*, *of, gevolmagtigd (gequalificeerd) man*.

Légalement, (adv.) *Wettiglyk*, *enz.*

Légalisation, (m) *Wettiging*, *bekrachtiging van iets (in Rechten)*.

Légaliser (v. a.) *un acte*, *een gefchrift wettigen*, *wettig maaken bekrachtigen*; *item iets bewyzen (in Rechten)*.

Légalité, (f) *De wettiglykheid van iets*, *item vroomheid*, *oprechtheid*.

Légit, (m) *Afgezant van den Paus*, *Pausselyke Afgezant*.

Légataire, (m. & f.) *Een of eene die by uiterste wille iets gemaakt is*, *eene of eene erfgeaakte* (legataris, legatrix).

Légation, (f) *Pausselyk gezandfchap* (n).

Légitrice, (f) (*Zie Legataire*).

Lege, (adj.) *Ledig*, *zonder lading*, *rank* (*Zee w.*); *vaisseau qui retourne lege*.

Légendaire, (m) *Befchryver van 't leven der Heiligen*.

Légende, (f) *Lévensbefchryving der Heiligen*; *item een wydloopig en verdrietig verhaal van iets*; *item het omfchryft op muntstukken*.

Léger, ere (adj.) *Ligt*, *niet zwaar*; *onwigtig*, *te ligt*; *ligt gemakkeelyk*; *ligt*, *gezwind*; *ligt*, *ligvaardig*, *wispeltuurig*; *dun enz.*; *corps léger*, *een ligt ligchaam*; *habit léger*, *een ligt of dun kled*; *stoffe légère*, *ligte*, *dunne stoffe*; *cavallerie légère*, *ligte*, *ligte Ruitery*; *ducat léger*, *monnoye légère*, *te ligte ducaat*, *onwigtig muntstuk*; *faute*, *connoissances légère*, *kleine of geringe feit*, *of,*

of, mislag enz.; esprit léger, ligtvaerdig mensch of wispeltuurige geest; léger comme un françois; voix légère, ligte, ongedwongene (ongeforceerde) stem; il est léger d'un grain, hy heeft een slag van de molen weg (spr. w.); il est léger de deux grains, hy is ze quyt, hy is gesneeden; léger repas, ligte maaltyd; cheval fort léger, een zeer rank, item vlug paerd; cheval léger à la main, paerd dat ligt op de hand is; croire de légère (adv.), ligt gelovig zyn; à la légère (adv.), ligt, lugtig; ligtelyk, zonder bedenken of overleg; vêtu à la légère; entreprendre une chose à la légère, ou, à l'étourdie.

Légerement, (adv.) Ligtelyk, lugtig, gezwindelyk; vlug, ligtvaardiglyk, onbezonnenlyk, losselyk; légèrement blessé; marcher légèrement; décider légèrement; passer légèrement sur une chose, over eene zaak ligt heen loopen.

Légereté, (f) Lijtheid; gezwindheid, vlugheid, lugtigheid; onbestendigheid, lichtvaardigheid, wispeltuurigheid; onbedachtzaamheid.

Légion, (f) Een Krygs-hoop (m), Krygsbende (f), Lepioen (n), (van 4 à 6000. Man, by de oude Rom.); un légion d'anges, eene Heirfschaare, een légioen Engelen.

Légionnaire, (m) Soldaat van 's legioen.

Législateur, (m) Een wetgever.

Législatif, ive (adj.); Pouvoir législatif, wetgevende magt.

Législation, (f) Wetgeving.

Légitime, (m) Wetgeleerde, Rechtsgeleerde.

Légitimaire, (adj.) Dat volgens wettigheid of billikheid is.

Légitimation, (f) Wettiging, wettig maaking; echting (Zie légitimer).

Légitime, (adj.) Wettig; wettelyk; echt; rechtmatig, billyk enz.; mariage légitime; enfants légitimes; wettige, of, echte Kinderen; avoir un sujet légitime de &c., billyke reden hebben om enz.; légitime (f. f.); avoir sa légitime, zyn Kinderlyk of gerechtelyk deel of portie bekomen.

Légitime. ée (adj. Zie Légitimer).
Légitimement, (adv.) Wettiglyk, rechtmatiglyk, billiklyk.

Légitimer, (v. a.) Wettig en, wettig maaken, echtien; item iets bewyzen wettig of achtervolgens de wet te zyn; légitimer un enfant naturel, een onécht Kind echtien; légitimer le pouvoir de quelcun, de wettige volmagt van iemand bewyzen (in Rechten); se légitimer (v. r.), zich wettigen, zyne wettigheid aantoonen.

Légitimité, (f) Gewettigheid, natuurlyk recht dat iemand heeft tot eene erffenis.

Légs, (m) Erfgift (f), legaat (n).

Léguer, (v. a.) Maaken, vermaaken by uiterste wille of Testament.

Légume, (m) Peul-vrugt, al wat in eene schil groeit, als: erweeten, boonen enz.; item allerhande Tuin-vruchten; vivre de légumes.

Légumineux, euse (adj.) Dat in een' schil groeit.

Lemme, (m. in Meek.) Voorbereidende stelling (poëzie) (f).

Lemmer, (m) Bergmuts in Lapland (f).

Lémures, (m. pl.) Kaboutermannen, spooken (n. pl.).

Lende, (f) (Zie Lente).

Lendemain, (m) De volgende dag, 's anderen daags, den dag daar aan.

Lendore, (m. & f.) Luyaard, drusthoor sleep-lenden.

Lénifier, (v. a.) Verzagten, pynstillen (in Geene sk.) beter adoucir.

Lénitif, ive (adj.) Verzagtend, pyn stillend; un lénitif, een verzagtend Geneesmiddel of pleister.

Lent, ente (adj.) Lanzaam, traag, langzaam werkend; ouvrier, remede, poison, poux lent; fièvre lente, uitteerende of sluip koorts; marcher à pas lents.

Lente, (f) Eene neet.

Lentement, (adv.) Langzaamlyk, met traage schreeden.

Lenteur, (f) Langzaamheid, traagheid.

Lenticulaire, (adj.) Linz'agtig; verre lenticulaire, glas dat in de gedaante eener linze geslepen is, voor verrekykers (in Gezigtk.).

LEN. LEO. I EP. &c.

Lentille, (f) Linze (zekere witte peul-vrugt); item sproet (in 't aangezicht enz.); item een glaasje als eene linze geslepen, voor verrekykers (n).

Lentilleux, euse (adj.) Sproetig, vol sproeten.

Lentisque, (m) Mastik-boom.

Léonia, ine (adj.) Dat den Leeuw aangaat; société léonine, maatschappij waar by de sterkste het meeste voordeel raapt.

Léopard, (m) Luipaard, Luipert.

Lépre, (f) Melaatschheid.

Lépreux, euse (adj.) Een melaatsche, een Lazarus.

Léproserie, (f) Lazarus-huis, leproos-huis (n).

Lequel, Laquelle, Lesquels, Lesquelles (pron. rel. & interroga.) Dewelke, die, dat, welke, wie, c'est un effet de la Providence, lequel (niet qui, om dat zulks eene dubbelzinnigheid veroorzaaken, en men niet weeten zoude of het betrekking had tot effect of Providence); lequel. laquelle des deux voulez vous? l'un de ses freres est mort; lequel?

Les, (plur. van Le & la, 't welk zie).

Lés, (adv. oud w.) By, dicht by.

Lésard, ou, Lézard, arde (m. & f. Hagedis, Hagedisse.

Lésarde, (f) Scheur of berst in een muur.

Lescive, &c. (Zie Lessive enz.).

Lese, &c. (Zie Leze enz.).

Lésine, (f) Vuile of laage kaarigheid, deunheid, vrekheid, schraapzugt.

Lésiner, (v. n.) Schraapen, al te kaarig of vrek zyn.

Lésion. (Zie Lésion).

Lesse, (f) Band of Leis, waar men de wind-bonden leid, of, koppeld; item een Hoed-band (m), une lessie de lévriers, een koppel wind-bonden; mener les lévriers en lessie; une lessie d'or, een goude hoed band; mener quelcun en lessie (spr. w.) iemand leiden waar, of, zoo als men wil.

Lessive, ou, Lexive (f) Loog, om mee te waschen; faire la lessive

LES. LET. 449

des gascons (spr. w.) het bembd omkeeren als het vuil is.

Lessiver, (v. a.) Het linnen of garen loogen, in de loog zetten.

Lessivial, ale (adj.); Sel lessivial, Loog-zout.

Lest, (m) Scheeps-ballaast (f); item een last (n. van maat en gewigt); un lest de Harengs, een last (dat is) 12 tonnen haring.

Lestage, (m) Het ballasten (n), de ballasting van een Schip (f).

Lesle, (adj.) Puntig, net, zinde-lyk, wel uitgedofcht; des troupes fort lestes.

Lestement, (adv.) Zindelyk, netjes; il est habillé fort lestement.

Lester (v. a.) un vaisseau, een Schip ballasten, beballasten.

Lesteur, (m) Ballast-schuit (f).

Lethargie, (f) Slaap-ziekte; figuurl.) dofheid van geest.

Lethargique, (adj. & f.) Slaapzugtig; dof; een slaapzugtige; item een dof, levenloos mensch.

Létifere, (adj.) Doodelyk, dat den dood veroorzaakt.

Léton. (Zie Laiton).

Lettre, (f) Eene letter (f); een brief (m); lettre initiale, beginletter van een woord; lettre dominicale, Zondags-letter; lettre majuscule, capitale, ou, groote letter, groote of Kapitaalsche letter; prendre une chose au pied de la lettre, iets letterlyk opratten; rendre une chose à la lettre, iets van woord tot woord of letterlyk overbrengen, verklaren; aider à la lettre, aan eenig geschrift iets toegeeven of byvoegen, dat men denkt 'er uitgelaaten te zyn; lettre de change, wisselbrief; lettre de cachet, geheime kanzely-of eigenbandige Konings-brief; lettres patentes, opene Konings-brieven; lettres de récession, vernietigings-brieven (in Rechten); lettres de grace, genade- of pardon-brieven; lettres circulaires, omkoppende of circulaire brieven; lettre de crédit, de recommandation, de répit, d'avis, de voiture, de santé, de divorce, de consolation, de maîtrise, de noblesse, d'Etat, Royaux &c.

les saintes lettres, *de Heilige Schrift*; homme de lettres, *eengeleerde*; les belles lettres, *de fraaije wêtenſchappen*, als: taal-dicht- en historie-kunde; la Republique des Lettres, *de Republyk der Geleerden*; je connois la lettre de votre frere, *ik ken uw' broeders hand*; cesont lettres closes pour nous, *het zyn voor ons verborgene dingen*.

Lettré, ée (adj.) Geleerd, geleerd; les personnes lettrées.

Lettrine, (f) Renvoi-letter in een boek (*by Boekdrukkers*).

Levain, (m) Hefdeeg, zuurdeeg, zuurdeesem, deesem; pain sans levain, *ongereezen, ongeheeveld brood*; mettre en levain, *te ryzen zetten*; le levain du pêché, *d'une maladie, de quelque haine*.

Levant, (adj. alleenlyk *das*); le soleil levant, *de opgaande of ryzende Zon*.

Levant, (m) Het oosten (n).

Leve, (f) De lépel in een' Maliebaan.

Levé, (m) Een trek, haal of slag (*in 't kaartſpél*); faire un levé, *eenen slag of trek 't huis haalen*.

Levé, ée (adj.) Opgeligt, opgeſtaan, gereezen enz. (*Zie Lever*).

Levée, (f) Een dyk of dam (m), kaade (f) (chauffée); levée d'une assemblée, *het opbreeken, of, ſcheiden eener vergadering*; levée d'un siège, *opbreeking eener belegering*; levée des fruits, *het inzamelen, oogſten der vrugten*; faire, ou, mettre une levée sur le peuple, *ſchattingen op het Volk leggen, geld daar van heffen*; levée d'un ſcellé, *het opbreeken van een zegel*; levée de soldats, *werving of het ligen van Krygslieden*; levée du premier appareil d'un bleſſé, *het afneemen van 't eerſte verband eenes gequeſten*; faire une levée de boucliers, (*ſpr. w.*) *iets te vergeeffch onderwinden of iets ondoentlyks beſtaan*; levée, ou, main de cartes, *afneeming van kaarten*; levée de table, *het opſtaan van tafel, item het opneemen, opruimen der tafel of het wegneemen der ſpyzen*; levée des vagues, *verheffing der gol-*

ven; levée, *afval by het rond ſnyden van kleederen (by Snyders)*; item zoo veel als van een ſtuk ſtoffe afgeſneeden word voor een kleed; item zoo veel als een Weever afweefd eer hy het op den boom rold; levée, *plegt van een Schuit*.

Lever, (v. a. & n.) Opligten, ligen, ryzen, heffen, tillen; werven; inzamelen; ſchattingen heffen; opſchieten, opkomen, groeyen enz.; lever un gros fardeau, les yeux, la main, l'ancre; lever les voiles, *de zeilen ophyffen*, lever la nappe, la table, *het tafel-laken, de tafel opneemen*; lever la ferrure d'une porte, *het ſlot van eene deur aſtigen, afbreeken*; lever la garde, *de waagt aſſen*; lever un enfant au batême, *een Kind ten doop heffen*; lever un corps mort, un enfant expoſé, *een lyk, een vondeling opneemen*; lever des Soldats, Soldaaten werven; lever une ſentence au Greſſe, *een vonnis ter griffie ligen*; lever du drap chez un marchand, *by een Koopman laken koopen, neemen*; lever, van iets een ſtuk afſnyden of uitsnyden; lever une paire d'empoignes, *een paar overleëren uit eene huid ſnyden (by Schoenm.)*; lever le camp, *le ſiège, het léger, het belég opbreeken*; lever l'étendart, *den ſtandaard oprigten, kryg beginnen*; lever le plan d'une ville, *de grondtekening of het plan eener ſtadt neemen, ontwerpen*; lever des tailles, des taxes, des impôts, des déniers, *ſchattingen enz. heffen*; lever les gnérêts, *braakland bebouwen*; lever son chapeau, *zyn' hoed ligen, afneemen*; lever ménage, boutique, cabaret, *eene huisbouding enz. oprigten*; faire lever une bête, *wild opjaagen, ſtoeren, opdoen, uit zyn' neſt jaagen*; il a levé le lievre, *hy heeft het eerſte ſpoor gelegd, het ys getrooken, den weg gebaad (ſpr. w.)*; lever les épaules, *un pont, de ſchouderen, een' brug ophaalen, optrekken*; lever le masque, *het mom aanzigt of masker aſtigen*; lever l'appareil d'une playe, *het verband van eene wonde afneemen*; lever le menton à quelqu'un, *iemand*

LEV.

iemand *moed geeven*, *ondersteunen*; *faire lever le tablier à une fille*; *lever la crête, den baard, de kop opfleeken, trots worden*; *cette pluie fera lever les bleds, die régen zal het kóren doen opkomen*; *pâte qui commence à lever, deeg welke begint te ryzen, lever une main, eenen trek naar zich haalen (in 't kaartspel)*; *lever les scrupules, de twyffelingen wegnemen, ophelderen*; *à tête levée, met opgehévenen hoofde*; *se lever (v. r.)*, *opstaan, opryzen, opkomen, opgaan, opbreken enz.*; *il se leve*; *le soleil se leve &c.*

Lever, (m) *Het opstaan, oprigten de opgang*; *prendre un homme à son lever, iemand aanreffen juist als by uit 't bed komt*; *le lever du soleil, de l'aurore &c.*

Leveur, (m) *Heffer, ingaarder van Heeren-gelden, als: tienden, schattingen enz.*

Leveure. (Zie Levure).

Levier, (m) *Hand-boom, hef-boom.*

Leviger, (v. a.) *Tot aller fynste poeijer of stof maaken (in Chym.).*

Levis, (adj.); *Pont levis, val-brug, ophaal-brug.*

Lévite, (m) *Joodsche Priester, Levyt.*

Lévitique, (m) *Leviticus, of het 3de boek Moses.*

Leur (pron. post. m. & f. déclina- ble) *hun, hunne of hun lieder (m)*, *haar of haar lieder (f)*; *leur pere, hun of haar vader*; *leur mere, hunne of haare moeder*; *c'est le leur, het is den hunnen of den haaren*; *c'est la leur, het is de hunne of de haare enz.*; *leurs (plur.)*; *leurs peres, leurs meres, hunne of haare vaders, hunne of haare moeders*; *leurs enfants*; *leurs maisons*; *&c. ce sont les leurs, het zyn de hunne of de haare.*

Leur, (pron. personnel indéclin.) *Hun, hun lieden (m)*; *haar, haar lieden (f)*; *je leur disois, il leur parla (niet leurs).*

Levrant, (m) *Jonge Haas (m)*, *Haasje (n).*

Levre, (f) *Lip*; *la levre de dessus, de dessous, ou, levre su-*

LEU. LEX. LEZ. & G. 451

périeure & inférieure, de bovenste en onderste, of, opper-en onder-lip; *les levres d'une playe, de kanten enz.*; *les levres de la matrice, de lippen enz.*

Levrette, (f) *Tees van een wind-bond.*

Levretter, (v. n.) *Haazen met wind-bonden jaagen, op de Haazen jagt zyn*; *item jonge Haazen werpen, jongen.*

Levreux, (adj.) *Gelipt, met grootte lippen.*

Levrache, (f) *Klein teesje van een wind-bond (n).*

Levron, (m) *Jonge wind-bond.*

Leurre, (m) *Lok-aas, bedrog (n)*, *list (f)*; *item lok-vogel (by Valkeniers, om de Valk terug te lokken)*; *se laisser prendre aux doux leurre-*

res. Leurrier, (v. a.) *De Valk tot het lok-aas of den lok-vogel gewennen*; *item iemand aanlokken, verleiden, bedriegen*; *gestépen maaken*; *leurrer quelqu'un de vaines espérances*; *leurré, ée (adj.)* *loos, slim, met schaden wys gemaakt*; *il n'est pas encore fort leurré.*

Levure, (f) *Gist*; *het ryzen van deeg enz.*; *item sneede of zwaart van spek*; *item het opligten, opheffen, opstillen van iets.*

Lexicographie, (m) *Woorden-boek-schryver.*

Lexique, ou, Lexicon, (m) *Woorden-boek, grieksch woorden-boek (n).*

Lexive, &c. (Zie Lessive enz.).

Lez, Lézard &c. (Zie Lés enz.).

Leze-Majesté, als: crime de leze-Majesté, misdaad van gequetsde overigheid, hoog verraad.

Lezé, ée (adj.) *Belédigd, onrecht gedaan (in Rechten).*

Lézer, ou, Léser (v. a.) *Belédigen, onrecht doen in Rechten.*

Lézion, (f) *Belédiging, verongelyking (in Rechten)*; *item quetzing, bezeering (in Heelk.)*; *item quetzing, afbrekking van een zegel in een sterf-huis.*

Liage, (m) *De menging der drie stoffen of materiën, tot het maaken van bus-kruid (f).*

Liais, (m) Een aart van harde steen gegraven by Parys.

Liaison, (f) Binding, verbinding, s' zamenhang, verknogtheid, verëeniging, verwantschap, vriendschap enz. liaison des lettres; cela n'a point de liaison; faire liaison avec quelqu'un; liaisons secretes; les liaisons de la cour sont fragiles; maçonnerie en liaison, aan een verbonden metzel-werk; cela donne de la liaison aux ingrédients, dat verdikt of verbindt enz.

Liaisonner, (v. a.) Steenen zodanig leggen dat ze wel binden.

Liant, ante (adj.) Bindende, aan malkander houdende.

Liard, (m) Eenootje (n); n'avoir pas vaillant un liard; cela ne vaut pas un liard.

Liasse, (f) Een hoop (m) of pak (n) brieven, documenten enz.; item snoer, of lias om ze aan te rygen (f).

Libage, (m) Grootte steen, grondsteen, boek-steen.

Libation, (f) Drank-offer, plening van wyn enz. ter eere van de goden, by de oude Heidenen.

Libellaire, (adj.); Contrat libellaire, een geschrift waar by eenig vast goed voor altoos overgedragen word, mits zekere rente daar van betaalende.

Libelle, (f) Laster schrift, eervond schrift, pasquil (n); item (in Rechten) een' origineele verklaring of aanwyzing van iets, als: een rekening enz.

Libeller, (v. a.) Duidelyk aanwyzzen, waar toe een somme gelds te schikken (in finantie); item een geschrift duidelyk inrigten, verklaaren (in Rechten).

Libéral, ale (adj.) Mild, milddaadig; les arts libéraux, de vrye konsten.

Libéalement, (adv.) Mildelyk.

Libéralité, (f) Mildheid, milddaadigheid.

Libérateur, trice (m. & f.) Verlosser, redder, bevryer; verlosser, redder.

Libération, (f) Verlossing, bevrying, ontheffing (van schuld of bezwaarnis).

Libérer, (v. a.) Bevryen, vrijstellen, ontslaan (van schuld of bezwaar); se libérer, zich redden, vrymaaken, ontdoen; se libérer de la tyrannie.

Liberté, (f) Vryheid (f), vrydom (m); item vrypostigheid (f); en pleine liberté; parler avec liberté; liberté de pinceau, losse zuier van 't penceel; liberté de langue, de ruimte, opening in 't gebit van een paerd; liberté de ventre, openlyvigheid.

Libertin, ine (adj. & f.) Rukkeloos, ongebonden, los; vrygeestig; item een lichtmis, los-bol; een los vrouwmensch; item een vrygeest.

Libertinage, (m) Ongebondenheid, losheid; item vrygeestery.

Libertiner, (v. n.) Rukkeloos, ongebonden leeven.

Libidineux, euse (adj.) Wellustig, ligtvaerdig.

Libitine, (f) Godinne der begravenissen (by de Heidenen).

Libouret, (m) Lyn om maakrecelen met te wangen (f).

Libraire, (m. & f.) Boekhandelaar, boekverkooper of verkooppster.

Librairie, (f) Boekhandel (m), boekverkoopery (f), boekwinkel (m), boekery (Bibliotiek) (f).

Libration, (f) Schudding, zweefing der sterren (in Sterrek.).

Libre, (adj.) Vry, los, ledig, ontdaan; item vrypostig, onbedwongen, onbedeesd; ventre libre, openlyf; avoir un air libre, eene onbedwongene houding hebben; avoir la voix, la parole libre, eene gladde spraak hebben; des paroles trop libres, al te onkuische woorden.

Librement, (adv.) Vryelyk, vry, ongedwongen; item onbeschoornd, vry uit, rond uit; faire librement une chose; parler librement; en user trop librement; al te vry zyn.

Liburne, (f) Vaartuig met rismen, by de ouden.

Lycantrope &c. (Zie Lycantrope enz.).

Lice, (f) Loop-baan, ren-baan (f), ren perk, sryd-perk (n); entrer en lice avec, ou, contre quelqu'un, met iemand

LIC.

mand in het slydperk gaan; (figuurl.) tegen iemand gaan schryven, in geschild treden; lices, leuning en aan een' brugge of put; lice, 't opwerk, bloemwerk (by lint- of tapyt-weevers).

Lice, (f) Teef van een Jagt-bond; item een onbeschaamd Vrouwenfch, een' Koppelaarster; lice nouée, een' dragtige teef, faire courir une lice.

Licence, (f) Vryheid, oorlof, stoutheid; licence poétique, vryheid der dichters; licence effrénée, boomloze ongebondenheid of moedwil; arrêter la licence, de losbandigheid, of, moedwilligheid beugelen; licence, de aanneeming of graad tot Doctoor op de hooge Schoolen.

Licencié, ée (adj.) Afgedankt enz. (Zie Licencier).

Licencié, (m) Een die tot Doctoor of Meester in de faculteiten op de Hoogeschoolen verbeven of toegelaaten is, een licentiaat.

Licenciement, (m) Afdanking (der troepen) (f).

Licencier, (v. a.) Afdanken, afscheid, verlof geeven (van troepen) tot Doctoor of Meester aanneemen (op de Hoogeschoolen); se licencier, (v. r.) uitspatten, uit den band springen.

Licencieusement, (adv.) Uitgeleaten, buitenfpooriglyk, ongebonden.

Licencieux, euse (adj.) Ongebonden, buitenfpoorig, los; verméel, al te vry; buitenrégelig, vie, rime licencieuse.

Licéron. (Zie Lifferon).

Licitation, (f) Gedwongene of gerechtelyke verkoop aan den meestbiedenden, van iets dat aan verscheidene eigenaars toebehoort.

Licite, (adj.) Geoorloofd, wettig.

Licitement, (adv.) Geoorloofd der wyze.

Liciter, (v. a. in Rechten), iets met opslag of aan den meestbiedenden voor verscheidene eigenaars verkoopen, opjaagen,

Licol. (Zie Licon).

Licorne, (f) Een Eenhoorn (m).

Licou, (m) Halster (van een Paerd).

Licteur, (m) Stadts- of Gerechtsdienaar der oude Romeinen.

LIE.

453

Lie, (f) Hef, gift, droeffem, moer, wyn-moer (f) grondfop (n); tirer le vin de la lie, den wyn van de moer op vleschen tappen; la lie du peuple, 't gemeene volk, 't Janbagel, 't graaw, of Jan rap en zyn maat.

Lié, ée (adj.) Gebonden enz.; potage lié, dikke, of, gebondene foppe; la beccasse est liée, (spr. w.) de vogel is in de knip, by is aan 't lyntje vast, by is ondertrouwd.

Liege, (m) Kurkboom (m); item kork, kurk, de bast van de kurkboom (f).

Lieger, (v. a.) Een net enz. korden, met kork beze ten.

Lien, (m) Band, strik; lien de chapeau, de fagot; lien du mariage, ou, lien conjugal, liens, (plur.) boeijen, kluisfers; rompre les liens, zyne strikken; item zyne liufte-banden verbreeken; méchant chien, court lien, (spr. w.) een' quaaden Hond moet men kort houden.

Lienterie, (f) Buikloop, waar by de spys onverteerd afgaat.

Lier, (v. a.) Binden, roebinden, vast binden enz.; lier les bras, de armen binden; lier les mains à quelcun, iemand de handen binden; item zyne vryheid beneemen; lier le bled, het koorn opbinden; lier un tonneau, un muid, une cuve, een vat enz. binden, met boepen beléggen; lier les lettres, un discours, de letters, eene reden aan malkander binden; lier une sauce, eene saus roeren, door een klutzen; lier amitié, conversation, commerce avec quelqu'un, vriendschap, gesprek, omgang of handel met iemand maaken; lier les pierres, de steenen voegen, met malkander verbinden; lier, met de klauwen vatten, slaan (van roofvogels gez. by Valkeniers); lier une partie de chasse, de promenade, eene jagt party enz. maaken; se lier (v. r.), zich verbinden, verëenigen, in verbond treden; item dik worden (van spys gez.) enz.

Lierne, (f) Nok-balk, gebind (in Bouwk.).

Lierner, (v. a.) Binden met nok-ballen.

Lierre, (m) Eiloof, klim-op, klim(f).

Lieffe, (f. oud en 'Schriftuurl. w.)

Blydschap, vreugde.

Lieu, (m) Plaats, oord (m) stee-de; item ruimte (f) plaats (m) enz. lieu de demeure; mettre en lieu sûr, op eene verzeekerde of veilge plaats brengen, wel bezorgen; item gevangen zetten, afsluiten; avoir lieu, plaats grypen, geschieden, mauvais lieux, slechte plaatsen, bordeelhuisen; être de bon, de bas lieu, van eene goede of slechte berkomst zyn; aimer en bon lieu; cheval qui porte en beau lieu, *paard dat zyn hoofd wel houdt*; les saints lieux, de beilige plaatsen, het beioofde land; dans ce bas lieu, hier op aarden; d'énner lieu à un accomodement, gelegenheid tot een vergelyk geeven; avoir lieu de se glorifier, reden of oorzaak hebben om zich te beroemen; tenir lieu de pere, de plaats van vader bekleeden; en premier, en second lieu &c., voor eerst, in d'eerste plaats enz.; lieux communs, algemeene plaatsen, bekende dingen, aanwyzingen, het hoofd in de schrift enz.; en quelque lieu que ce soit, waar het ook zye; tenir lieu de quelque chose, ergens voor dienen; je tiens cela de bon lieu, ik heb dat van goeder hand; au lieu d'avancer, il recule, in plaats van enz.; au lieu qu'il devroit m'aider, il faut &c. in plaats dat hy enz.; lieux (plur.) huisje, heimelyk gemak, beste kamer, skreet; aller aux lieux; lieu, roofofbaar (foort van Stokvisch).

Lieue, (f) Eene myl, (een uur gaans, en in duitschland 2 uur gaans); faire une lieue, een' myl gaan of afleggen; il sent le voleur une lieue à la ronde, men ziet hem voor ten volstaagen struikroover aan.

Lieur, (m) Een schoof-binder.

Lieure. (Zie Liure).

Lievre, (m) Een Haas (m. en by Jagers n.); lancer un lievre, eenen haas opjaagen; courre un lievre, eenen haas jaagen; c'est là où git le lievre, (spr. w.) daar zit de zwaa-

righeid; prendre le lievre au collet, (spr. w.) eene zaak by den kop vatten; bec de lievre, eene haazen-mont; qui chasse deux lievres n'en prend aucun, (spr. w.) die teffens te veel onderneemd, brengt niets ten einde; mémoire de lievre, een kort geheugen.

Lieutenance, (f) Luitenants-plaats (m); item stad- of stede-bouderfchap.

Lieutenant, (m) Lieutenant; item stede-bouwer; lieutenant criminel, ou, de police, Hals-Rechter; lieutenant civil, Rechter over burgelyke zaken.

Lieutenante, (f) Luitenants-vrouw; stedehouderfche.

Ligament, (m) Band, draad, waar by de ligchaams-deelen aan mekander hangen (in Ontleedk.).

Ligamenteux, euse (adj.) Draadig, vézelig; plante ligamenteuse.

Ligature, (f) Wond-band, laats-band (m (by Wondh.); item dubbele letter, stuk-letter, als: ß, ſſ, (by Drukkers); ligature, fysfheid, aanwafing der ledemaaten.

Lige, (adj.) Leenfchuldig, leenpligtig; seigneur, homme, fief lige, een leen-heer, leen-man, leengoed.

Ligement, (adv.) Leenpligtig; tenir une terre ligement.

Ligence, (f) Leen-bezitting.

Lignage, (m. oud w.) Geflacht (n), herkomst, fiam.

Lignager, ere (subst. & adj.) Die van dezelve fiam is, of dat daar betrekking op heeft; droit de retraits lignager, recht van naafing, of, bennaafing, (van een huis enz. dat verkogt is).

Ligne, (f) Lyn, ftreep, linte, middel-lyn aan den Hemel; meet-fnoer, rigt-fnoer; vifch-lyn; geflagt-linie; item het 12de gedeelte van een duim, of een lyn; je vous écris ces lignes, ik fchryve u, deze régels, mettre en ligne de compte, op Rekening fteflen; ligne vifuele, gezichts-lyn; vaisseau de ligne, oorlogf-fchip van linie; ligne d'eau, water-lyn, zoo diep als een vol gelaaden fchip

chip in het water gaat; ranger les vaisseaux sur une ligne, de schepen in slag-orden stellen.

Lignée, (f) Geslagt (n), afkomst nakomelingschap (f), kinderen, lyfs-erven; mourir sans lignées.

Ligner, (v. a.) Dekken, alleen dus; le loup ligne la louve.

Ligneul, (m) Pek-draad.

Ligneux, euse (adj.) Houtagtig.

Ligue, (f) Verbond, bondgenootschap (n); item 1° zamenzweering, 2° zamen spanning (f).

Liguer, (v. a.) In een verbond doen treden, verèenigen; se liguer (v. a.) zich verbinden, verèentgen, 1° zamen spannen.

Ligneur, euse (m. & f.) Een vloekverwant, die een eedgespan aangegaan heeft.

Lilac, ou, lilas, (m) Een seringa, (zekere bloem).

Limace, (m) Een slak, zonder huisje (f); item zeker werktuig, of pomp, om het water uit de grachten te trekken.

Limaçon, (m) Eene slak, of slek (f), escalier en limaçon, een wentel-trap.

Limaille, (f) Vylfel (n).

Limande, (f) Een bot, (Visch.).

Limas. (Zie Limace).

Limbe, (m) Rand, om Zon, maan, of blaemen.

Limbes, (m. plur.) De voorburgt der Helle (by Roomsgez.).

Lime, (f) Eene vyl; lime douce, een zoet-vyl; lime carrée, eene rasp-vyl; lime à carnes, een driekante vyl; lime à queue de rat, kleine ronde vyl; lime à feuille de fange, een halve ronde vyl; passer la lime sur un ouvrage, een geschrift polijsten, nazien; lime, zee-schuim, schuim of moet die de zee op strand laat.

Limer, (v. a.) Vylen, glad-maaken; item een geschrift opcieren, polijsten.

Limes, (f. plur.) Wilde-zwyns-slag-tanden (m. pl.).

Limeurc. (Zie Limure).

Limier, (m) Een speur-bond.

Liminaire (adj.); E'pître, discours in een Klooster.

liminaire, inleiding (f), voorbericht (n) van een boek.

Limitation, (f) Bepaaling.

Limiter, (v. a.) Bepaalen; item grens-paalen zetten; item maatigen; un esprit fort limité, een zeer bekrompen verstand.

Limites, (f. plur.) Grenzen, grens-paalen, merk-steeenen.

Limitrophe, (adj.); Païs limitrophe, aangrenzend land.

Limon, (m) Een limoen; item slyk, slym, modder, derrie, (f) grond-sop (n); d'isselboom van eenig rytuig (m); spil eener wentel-trap (f).

Limonnade, (f) Limonade (zeker drank van limoenen, suiker en water).

Limonnadier, (m) Een limoen-drank-verkooper.

Limonneux, euse (adj.) Slykerig, modderig, slobberig.

Limonnier, (m) Een limoen-boom; item paerd dat aan den dissel-boom gaat.

Limousinage, (m) Grof metzelwerk (n).

Limousiner, (v. a.) Grof metzelwerk maaken.

Limpide, (adj.) Klar, helder; als: eau limpide.

Limpidité, (f) Klarheid.

Limure, (f) Het vylen van yzer enz.

Lin, (m) Vlas (n); Graine, huile de lin, lyn-zaad, lyn-olie.

Linceul, (m) Bed-laken, slaap-laken (n) (beter drap de lit).

Linceoir, (m) Post, aan een dak-vengster.

Linéaire, (adj.) Na de lyn of snoer gerigt.

Linéament, (m) Trek van het aangezicht (beter trait de visage).

Linge, (m) Linnen, lynwaat (n), als: bembden, enz.; linge de table, de cuisine, de lit, de corps; accoupler le ligne, het linnen aan een naaijen, om in de wasch te doen; menu linge, klein linnen-goed; linge uni, effen linnen zonder kanten enz.

Linger, ere (m. & f.) Lynwaat-verkooper, -verkoopster; item linnen-naaister, item oppaister over 's linnen

456 LIN. LIO. LIP. &c.

Lingerie, (f) *Lynwaas-bandel* (m), *linnen-goed* (n); *linnen-kamer* (f).

Lingette, (f) *Engelsche fennel, of fledding*.

Lingot, (m) *Een Staaf, die van zilver, goud of tin.*

Lingotiere, (f) *Een staaf-vorm* (m).

Linguet, (m) *Pal eensr spil, of windas.*

Linier, (f) *Vlas-akker* (m).

Linifce, (f) *Vlas-bereiding, vlas-veeding*.

Liniment, (m) *Verzagtende zalf*.

Linon, (m) *Fyn lynwaas, kamerdoek* (n).

Linct, otte (m. & f.) *Vlas-vink* (m & f.) *cysje* (n), *mannelje, en wyfje*.

Lintean, (m) *Kalf* (n) of *boven-drempel* (m) van een deur of vengster.

Linx. (Zie Lynx).

Lion, onne (m. & f.) *Lecuw, leeuwinnē*.

Lionceau, (m) *Jonge leeuw*.

Lioube, (f) *Keep in een gebrooken mast, om 'er een ander stuk in te zetten*.

Lipothymie, (f) *Bezwyming* (in Geneesk.).

Lippe, (f) *Dikke hang-lip; faire la lippe à quelcun*.

Lippée, (f) *Een mond vol (oud w.); chercheur de franchises lip pées, een die op schabernak loopt*.

Lippitude, (f) *Traaning der oogen*.

Lipou, ne (adj.) *Dik gelipt*.

Liquéfaction, (f) *Vloeibaar making, smelting*.

Liquéfier, (v. a.) *Vloeibaar maken; se liquéfier* (v. r.) *vloeibaar worden, smelten*.

Liqueur, (f) *Vogt, vogtigheid, vloeibare stoffe* (f), *sap* (n); item *aangename, of sterke drank*.

Liquidation, (f) *Verëffening, sluiting, afrekening*.

Liquide, (adj.) *Vloeibaar, dun enz.; corps liquides, vloeibare ligchaamen, als: lucht, water, enz.; la plaine liquide, de zee* (by Dichters); *avoir tant en biens liquides, zoo veel in vry eigen goederen hebben*;

LIQ. LIR. LIS.

la chose n'est pas si liquide que vous pensez, de zaak is zoo klaar niet als gy wel denkt.

Liquidement (adv.); *Il lui doit liquidement &c., hy is bem net schuldig enz.*

Liquider, (v. a.) *Verëffenen, afrekenen, sluiten*.

Liquidité (f) de l'eau, &c. *Vloeibaarheid van 's water, enz.*

Liquifier, (v. a.) (Zie Liquefier).

Liquoreux, euse (adj.); *Vin liquoreux, al te zoete wyn*.

Lire, (v. a.) *Leezen; voorlezen; verklaren enz.; lire un livre; lire Homere à ses disciples; lire dans le jeu de quelqu'un, in iemands kaarten zien; lire dans les yeux de quelqu'un, in iemands ogen ontdekkē; lire un dessein, de bloemen enz. eener stoffe in acht nemen, na-gaan of aantoonen* (by Weevers).

Lire, Lirique. (Zie Lyre enz.)

Liron. (Zie Loir).

Lis, (m) *Lelie, lely* (f); *les armes de France sont trois fleurs de lis d'or en champ d'azur; le lis est le symbole de la pureté; un teint de roses & de lis; le Prince des lis, de leliën Vorst, dat is, de Koning van Frankryk*.

Lisérage, (m) *Beboording, belegging met bloemwerk* (f).

Lisérer, (v. a.) *Met bloemen of lofwerk iets beslikken, borden*.

Lisette, (f) *Zekere groene rups, die de boomen en wyngaarden bederft* (vercoquin).

Liseur, euse (m. & f. meest boertig w.) *Leezer, leester, een die gaerne of veel leest*.

Lisble, (adj.) *Leesbaar*.

Lisblement. (adv.) *Leesbaar*.

Lisiere, (f) *Lyst, zelfkant van laken of andere stoffe, zoom of kant van een' gragt, wal of land enz.; la lisiere d'un drap, d'une province, d'un champ, d'une forêt; une grande lisiere de montagnes, een reeks van bergen; lisieres d'enfants, kinder leibandē; la lisiere est pire que le drap, (scr. w.) een Renegaat is altoos slimmer als een Turk, of,*

die van de zoon is, is erger als een rechte inboorling.

Lisoir, (m) Dwarshout aan een ry- uig waar op de boomen leggen.

Lisse, (a. j.) Glanzend, glad.

Lisse, (f) Drom, snoer tot het optrekken (by Tapystweevers); lisse du hourdi, ou, barre d'arcaste, bek-balk; lisse de porte-haubans, ou, demoiselles, latten van de rusten (in Scheepsb.).

Lisser, (v. a.) Likken, glad sry- ken, glanzend maaken met den lik- steen.

Lisserons, (m. pl.) Drom-stokken (by Weevers).

Lisseur, (m) Glad-maaker.

Lissoir (m), ou, Lissoire, (f) Lik steen, poleer-steen (m).

Lissure, (f) Gladmaaking, lik- king, glanzing.

Liste, (f) Lyst, naamlyst, naam- rol, optekening.

Listel, ou,>Listeau (m) Lyst (f) rand, ring, tot cieraad (m. in bouw- k.).

Liston, (m) Smalle lyst (f) (in Wapenk.).

Lit, (m) Bed, bedde (n); bedstee of bedsteede (f) (bois de lit); lit d'ange, ledikant met een zweevend verhemelte; lit de parade, praal- bed; lit de camp, veld-bed; lit nup- tial, bruid-bed; lit de repos, rust- bank, slaap-bank; garder le lit, het bed houden, ziek zyn; mourir au lit d'honneur; lit de justice; un lit de vent, ou, vent de bouline, een halve streek winds, tenir le lit de vent, by de wind zeilen; lits de marée, barde stroomen in een' Zee- engte; lit d'un riviere, d'un ca- nal, de bedding, of, grond; item guil eener rivier enz.; lit de fable, de pierres, de fumier, eene laag zand enz.; lit, bed, huwelyk, echt; enfans du premier, du second lit; faire le lit, het bed opmaaken, schud- den.

Litage, (m) Het op eene ry of in laagen leggen of pakken van haering, labberdaan enz.

Litanies, (f. pl.) De litanyen of Kerkzangen der Lutersch- en Roomsche- gezinden; dire, chanter les litanies;

une longue litanie, eene lange en veeleend optelling of lyst van iers.

Lite, (f) Een' soors van kaas.

Liteau, (m) Wolfs lager of nest (n).

Liter, (v. a.) Zoute visch, in laa- gen, in een' ton pakken of leggen.

Littéraire &c. (Zie Littéraire enz.).

Litharge, (f) Zilver- of goud- schuim, glés (n).

Lithographie, (f) Steen-beschry- ving.

Lithologie, (f) Steen-kunde; item redenvoering daar over.

Lithontribon, (m. Grieksch w.) Steen-poetser (f) middel tegens den steen of 't graveel.

Lithonriptiques, (m. pl.) Steen- artzenvyen.

Lithophage, (m. Grieksch w.) Steen-eeter (zeker wormtje dat in steen gevonden word).

Lithophyte, (m. Grieksch. w.) Steen plant (f).

Lithotomie, (f) Konst om den steen uit de blaas te snyden.

Lithotomiste, (m) Steen-snyder.

Litiere, (f) Draag-zetel, draag- stoel (m), rosbaar (f); item het stroo of strooisel in een stal onder de paer- den enz.; ce cheval est sur la litiere, dat paerd is ziek; men zegt ook van zieke Menschen, il y a deux jours qu'il est sur la litiere; faire litiere de quelque chose, eenen mistloop ergens van maaken, 'er mee leeven of het drek waare; faire li- tiere de son bien, zyn goed verquis- ten; litiere de vers à soye, drek der zy-wormen.

Litigant, ante (adj.); Les parties litigantes, de twisfende, srydende of procès-voerende partyen in Rech- ten.

Litige, (m) Twist (f), geschil krakkeel, procès (n) (in Rechten); son bien est en litige, un litige fa- cheux.

Litigieux, ense (adj.) Betwist- baar, daar geschil of een procès over ontslaan kan.

Litis contestation, (f) Antwoord op de aanklagt (in Rechten) (n).

Litispendance, (f) De tyd, ge-
dult-

duurende welke een geding (procès) voor het Gerecht diend.

Litorne, (f) Soort van een Lyfster.

Litre, (m) Zwarte lyf aan of in een' Kerk, waar op het Wapen van eenig voornaam Perfoon gefchilderd is (f).

Litron, (m) Spint (n. zekere maat).

Littéraire, (adj.) Letterkundig, dat de geleerdheid of letterkunde aangaat; journal littéraire, journaal der geleerden.

Littéral, ale (adj.) Letterlyk, volgens de letter; fens littéral.

Littéralement, (adv.) Letterlyk.

Littérateur, (m) Een geleerd Man of letterkundige.

Litterature, (f) Letterkunde, geleerdheid, beleezenheid, ervaarenheid in taalen en gefchiedeniffen; item de geleerde Waereld; homme de grande littérature; il est la gloire de toute la littérature.

Liturgie, (f) Voorgefchrevene of wafgefelde oeffening, plegtigheeden enz. des Kerken-dienfts (f); een formulier-boek, van wafte gebèden, gezangen en texten (n).

Liturgique, (adj.) Dat daar toe behoord of betrekking heeft.

Liveche, (f) Laval (een kruid).

Livet, (m) De laafte in 't billard of de troktafel.

Livide, (adj.) Loodverwig, bleek, blaauw, doodkleurig; fon vilage est tout livide, zyn aangezicht is blond en blaauw (van flagen of ftooten); item hy ziet als de dood, bleek en betrokken van wezen.

Lividité, (f) Dood-kleurigheid, betrokkenheid (van weezen); item blaauwheid, (veroorzaakt door flagen, kneuzing of ftooting).

Livraison, (f) Lévering, uiflévering, livrantie, overlévering, overgifte; livraison des marchandises, des clefs.

Liure, (f) Bindfel (n), band, ftrik (m); touw, om iets meê te binden (n); liure de beaupré &c., Boegfprits-feiffing, woeling, enz.

Livre, (m) Een boek; boekdeel

(n); item de derde maag der berkauwende Dieren (f); des livres in folio, in quarto, in octavo, in douze, in feize, boeken in folio, (folianten), in quarto, (quartynen), in octavo, (in agten) enz.; livre spirituel, profane; livre de compte, fchuldboek; livre de raifon, ontfang-en uitgaav'-boek; livre en blanc, fchryf-boek; item ongebonden boek; à livre ouvert, zonder in te zien, voor de ouft; chanter, expliquer un auteur à livre ouvert; le grand livre du monde, het boek der natuur.

Livre, (f) Een pond (n) (gewigt).

Livre, (f) Een gulden (20 ftuivers of fols) (m); une livre fterlin, een pond fterlings (engelfche munt-reekening van omirent 11 guldens Holl.); une livre de gros, een pond groot of pond vlaamfch.

Livrée, (f) Livrei; item lakkeien, livrei-bedienden in 't algemeen; une belle livrée, porter, quitter la livrée; la livrée doit attendre, de lakkeien moeten wachten; livrée, merkteeken aan eenig fuik winkel-waar; livrées, uitdeelingen, ranzooenen van fpy en drank.

Livrer, (v. a.) Léveren, overléveren, overgeeven, in handen ftellen; livrer bataille, flag léveren, livrer une place; fe livrer (v. r.) zich overgeeven.

Livret, (m) Een boekje; item de tafel van Multiplicatie.

Lobe, (m. in Ontleedk.) Lap, als; de long quab of lap, oorlél enz. item fchil, blies, van 't zaad der peulvrugten.

Local, ale (adj.); Mouvement local, plaatselyke beweeging; coutume locale, gewoonte van een plaats of land.

Localement, (adv.) Plaatselyk.

Locande, (adj.); Chambre locande, een' Huur-kamer.

Locataire, (m. & f.) Huurder; buurfter, huurderfche.

Locati, (m. gem. w.) Huur-wagen (m), huur-koets (f).

Locatif, ive (adj.) Dat de huur of

LOC. LOD. LOG.

of den buurder aangaat; reparations
locatives.

Location, (f) Verhuuring, ver-
pachting (in Rechten).

Loche, (f) Grondeling; smeerling
(visch).

Locher, (v. n. & a.) Los slaan,
leuseren, schudden, rammelen als een
boef-zyser dat los is; item de zuiker
uit de vormen neemen; il a toujours
quelque fer qui loche, (spr. w.)
hem scheeldt altyd iets; il y a quel-
que fer qui loche, (spr. w.) daar
zit iets agter.

Locution, (f) Spreekwyze, uit-
spraak.

Lodier, (m) Gestikte déken of spreij.

Lods, (m. pl.); Lods & ven-
tes, jaarlyksche schatting, cyns, re-
cognitie.

Lof, (m) De Loef van een Schip;
être au lof, lofswaards zyn; aller
au lof, ou, à la bouline, oploe-
wen; by de wind op zeilen; tenir le
lof, se tenir au lof, ferrer le
vent, de loef houden, hoog by de
wind zeilen; lof, au lof, hou by de
wind, loef aan, roer aan ly (Scheeps-
bevel woord).

Logarithme, (m) Zekere Réken-ta-
fel om andere getallen ras by te vinden.

Logarithmique, (f. & adj.) De
konst of weetenschap om de logarith-
mus-tafelen te maaken; item tables
logarithmiques, logaritmische ta-
felen.

Loge, (f) Hut, loots; markt-
kraam; afgeschoten plaats (logie) in
een schouwburg; kajuit (f), kamertje
op een schip voor de officieren; een
compagnies huis of loots in de oostin-
dien; vertrek of hok in een tugt- of
dolkhuis; kamertje in een wees- of zieken-
huis (n); plaats of kamer daar de
blaasbalken van een orgel leggen;
koopmans-beurs op zommige plaat-
zen (f).

Logeable, (adj.) Bewoonbaar.

Logement, (m) Wooning, woon-
plaats, huisvesting, logement, ber-
berg; item het huisvesten, logeeren;
item quartier, in-quartseering; item
post-woning en verschanzing der kryg-
lieden.

LOG. LON. 459

Loger, (v. n. & a.) Woonen, ge-
huisvest, geinquarterd zyn; item in-
wooning, huisvesting geeven, logee-
ren; où êtes vous logé? loger des
étrangers; où logerez vous tous
ces meubles? waar zult gy al dien
buisraad bergen, plaatzen? j'en suis
logé là, dat is myn zin (humeur)
se loger (v. r.) zich huisvesten, zyn
intrek neemen; item post watten (by
Krygsl.).

Logette, (f) Hutje, kamertje (n).

Logicien, (m) Redenkonsenaar.

Logique, (f) Redenkunst (logica).

Logis, (m) Huis (n), wooning (f);
item quartier (n), berberg (f).

Logogriphe, (m) Dabbelzinnige
spreuk (f) raadfel (n).

Loi, (f) Wet (f), bevel; item
gebied (n) magt, heerschappy (f), la
loi naturelle, de natuur wet; gens
de loi, Rechts-geleerden; ranger un
état sous ses loix; n'avoir ni foi,
ni loi, van God noch zyn gebod iets
weeten; nécessité n'a point de loi,
nood breekt wet (spr. w.).

Loïal, &c. (Zie Loyal enz.).

Loin, (adv. prep. & conj.) Ver,
verre, wyd; loin d'ici, ver van hier;
de loin, van verre, voir venir
quelqu'un de loin; parents de
loin, verre maagschap of vrienden;
la jeunesse revient de bien loin,
de jonkheid kan veel verdraagen (van
ziekte) il n'ira pas loin, ou, il ne
le portera pas loin, by zal 't niet
ver brengen, of, niet ver daar meê ko-
men; au loin, verre af; il est allé
voyager au loin; loin à loin, ver-
re van malkander; item nu en dan, by
hooi en by gras; planter des ar-
bres de loin à loin; cela arrive
de loin à loin; loin d'ici fripon!
scheer je of pak je weg jou schelm! loin
des yeux, loin du cœur, uit het
oog, uit het hart (spr. w.); loin de,
ou, bien loin de, wel verre van,
in plaats van; loin de la chagriner,
je la caresse, wel verre van haar
enz.; bien loin d'étudier, il joue,
in plaats van te enz.

Loin, (m) 't Verschiët, 't ver-gezigt
in een schildery.

Lointain, aine (adj.); Pais loin-
tains;

tains, *ver-afgelegene landen*; le lointain, *het verſchiet, het ver-gezigt in een' ſchildery*.

Loir, (m) *Berg-roſ, murmeldier*, il dort comme un loir.

Loiſible, (adj.) *Geſchloofd, vry*; cela n'eſt pas loiſible.

Loiſir, (m) *Lelijke tyd, tuſſchen-tyd, lelijke uren*; avoir du loiſir; je n'ai aucun loiſir; il n'a pas le loiſir de ſe mouſcher; faites cela à vos heures de loiſir; à loiſir (adv.) *met gemak*; travailler à loiſir.

Lombaïre, (adj.); Veines lombaires, *de lende aderen*.

Lombard, (m) *De lombard of lombard, bank van leening* (f).

Lombes, (m. pl.) *De lendenen* (in Ontleedk.).

Lombis, (m) *Roodagtige, groote zee-ſchulp, kinkboorn*.

Lomboyer, (v. a.) *Verbeteren, verdikken* (in de zout-werken).

Lombrical, ale (adj.); Muscles lombricaux, *wormſtaltige ſpieren* (in Ontleedk.).

L'on. (*Zie on*).

Long, Longue, (adj.) *Lang, lange*; item *wydloopig, langduurig, langzaam, draalend, enz.*; long chemin, *longue abſence*; voyage de long cours, *reize der ſchepen aan geene zyde der linie*; un homme fort long, *een zeer lang menſch*; item *een talmer, draaler, een die lang in zyn wonden is*; avoir les dents bien longues, *zeer hongerig zyn*; être long dans ſon diſcours, *wydloopig enz.*; de longs regrets, *langduurig leedweezen*; ouvrage de longue haleine, *een werk van een' langen aasſem of duur*; de longue main, *van langer hand of van overlang*; je le connois de longue main; bail a longues années, *een lange huur-tiël*; vous nous donnez le carême bien long (*ſpr. w.*) *gy kunt 'er nog al lang af*; le long (*prep. reg. gen.*) *langs*; le long du Rhin, *de la cote, du des, langs den Rhyu enz.*; au long, tout au long (adv.), *in 't lange, in 't breede*; expliquer, raconter une choſe fort au long;

long (f. m.); une aune de long, *eene els lengte of een el lang*; une liene de long; chambre de 20 pieds de long; être vêtu de long, *in lange kleederen gaan*; tomber tout de ſon long, *vallen zoo lang men is*; être couché tout de ſon long, *ganſch uitgeſtrekt leggen*; il ſait le court & le long de l'affaire, *hy weet de zaak in den grond*; il en a eu tout du long de l'aune, ou, il a eu du long & du large, *hy is wakker ten bouwens gekomen, hy is ter deege afgeroſt, of, hy is 'er (dat is, van die zaak) ſlegt afgekomen*; à la longue (adv.) *allengskens, metter tyd, van langzaam hand*; j'espere d'y parvenir à la longue; de longue (adv.) *verre weg*; aller, ou, tirer de longue, *verre weg reizen of trekken*.

Longanime, (adj.) *Langmoedig of lankmoedig*.

Longanimité, (f) *Lankmoedigheid, lang en ſaai geduld*.

Longe, (f) *Lei reep, lei, leiſſel van een paerd*; item *valk-riem*; item *longe de veau, niersſuk van een Kalf*.

Longé, ée (adj.) *Met een riem om de voeten* (in Wapenk.).

Longer, (v. a.) *le chemin, loopen, rekken* (als een dier op de Jagt).

Longimétrie, (f) *Lengte-meeting* (in Land-meetk.).

Long-jointé, (adj.) *Lang gebeend*; cheval long-jointé.

Longis, (m. gem. w.) *Draaler, talmer, zukelaar*.

Longitude, (f. in Aard-kloot-in ſterrek.) *Lengte; aſſand*; in de zeevaart is het de aſſand van een ſchip of plaats, oſt of weſt, van eenige andere plaats, *berkend in graaden*.

Longitudinal, ale (adj.) *In de lengte ſtrekkend* (in Ontleedk.).

Long-tems, (adv.) *Lang, langen tyd*; je ne l'ai pas vu depuis long-tems.

Longue, (adj. fem. van long) *welk zie*.

Longuement, (adv.) *Lang, lange tyd*; item *langdraalig*.

LON. LOP. LOQ. &c.

Lon, guet, ette (adj.) *Was lang, langächtig.*

Longueur, (f) *Lengte, lankheid, uitgestrektheid; item langduurigheid, draaling, salmery, langwyligheid; longueur d'un chemin, d'un cable, d'une maladie, d'un siege; tirer une chose en longueur, eene zaak draalende, sleepende houden, of uitsstellen.*

Lopin, (m. gem. w.) *Een hagt, bomp, knoest of stuk (van brood vleesch enz.).*

Loppe, (f) *Metaal-schuim, hamerflag.*

Loquacité, (f) *Gefnap, gebabbel (n).*

Loque, (f. gem. w.) *Lap, stuk, flarde; son habit pend tout en loques.*

Loquet, (m) *Klink; item yzere slang over een scheeps-luik; fermer la porte au loquet.*

Loqueteux, (m) *Klinkje, schoffe, knipje (n).*

Loqueteux, euse (adj.) *Gefcheurd, geplukt, schamelig.*

Loquette, (f) *Strukje, lapje, snijpersje van iets, (n) (beter petit morceau).*

Lord, (m. Engelsch w.) *Heer, een voornaam Heer.*

Lorgner, (v. a.) *Belonken, begluuren, iets met begeerte of verliefde cogen van ter zyde beschouwen.*

Lorgnerie, (f) *Begluuring, belonking.*

Lorgnette, (f) *Kyk-glaasje, tuurglaasje (n) voor een zwak of kort gezigt.*

Lorgneur, euse (m. & f.) *Begluurder, belonker; begluurster.*

Loriot, (m) *Weduwaal, geele spegt.*

Lormerie, (f) *Klein-smids-werk.*

Lormier, (m) *Klein-smid, (naam der spoor-maakers in hunne leer-brieven).*

Lorré, ée (adj.) *Met vimmen, gevind (in Wapenk.).*

Lors, (adv.) *Toen, als dan (beter alors in deelen zin); dès lors, van toen af, of van die tyd af; pour lors, toen, als toen; lorsque (Kop-*

LOS. LOT. LOU. 461

pel w.) toen, als, wanneer, lorsque j'étois jeune.

Los, (m. oud w.) *Lof, prys (f).*

Lofange, (f) *Een' ruit (figuur die 4 gelyke zyden 2 scherpe en 2 stompe hoeken heeft); il porte de gueules à trois losanges, hy voerd drie goudde ruiten op een rood veld (in Wapenk.); losanges, ruitswyzige koekjes (in Geneesk.).*

Lofangé, ée (adj.) *Geruis, ruitswyzig (in Wapenk.).*

Lot, (m) *Aandeel, part, lot, erfdeel (n) kaveling (f); item lot (n), prys (f) in een' Lotery.*

Loterie, ou, Lotterie (f) *Lotery.*

Lotion, (f) *Kruider-bad (n); wasfching eener wond (f).*

Loti, ie (adj.) *Bien-loti, wel bedeed.*

Lotir, (v. a.) *By looting verdeelen (beter partager).*

Lotisé, ée (adj.) *By looting of kaveling gedeeld.*

Lotisseur, (m) *Een die waaren kavel of verdeeld.*

Lots & ventes. *(Zie Lods & ventes).*

Lotterie &c. *(Zie Loterie enz.).*

Lotus, (m) *Zekere plant aan den Nyl.*

Louable, (adj.) *Loflyk, prysfelyk, pryswaardig.*

Louablement, (adv.) *Pryswaerdiglyk, loffelyk.*

Louage, (m) *Huur, huuring; item verhuuring (f); prendre une maison à louage, een huis huuren; bailier à louage, in huur geeven, verhuuren; payer le louage; carosse, cheval de louage.*

Louange, (f) *Lof, lof-tuiting, roem, prys.*

Louanger, (v. a. boert. w.) *Pryzen, roemen; il aime à être louangé.*

Louangeur, euse (m. & f. spot w.) *Pryzer; roemster.*

Louche, (adj. & f.) *Scheel zien-de; een scheele; il, elle est louche.*

Loucher, (v. n.) *Scheel zien.*

Louchet, (m) *Spad, schup (f).*

Louchette, (f) *Instrument om het scheel zien te beletten.*

Louer, (v. a.) *Looven, pryzen, roem*

roemen; louer Dieu, God looven; se louer (v. r.) zich zelfs pryzen; se louer de quelque chose, de quelqu'un, wel vergenoegt, wel te vrêden over iets of iemand zyn.

Louer; (v. a.) Huuren; item verhuuren; louer une chambre de quelqu'un, à quelqu'un, eene kamer van iemand huuren, aan iemand verhuuren; (prendre, ou, donner à louage) avoir des chambres à louer, kamers te huur hebben; item figuurl. geen brein of verstand hebben; maison à louer; louer une servante.

Lover (v. a.) un cable, een' kabel opschieten, dat is, in 't rond leggen.

Loueur, euse (m. & f.) Roemer, pryzer, vleijer; roemster vleijster.

Loueur, euse (m. & f.) Huurder; huurster; item verhuurder; verhuurster; loueur de carosse, de chevaux, verhuurder van koetzen enz.

Louis (m) d'or, een goude Louis (zekere munt).

Loup, Louve, (m. & f.) Wolf; wolvin; aller en quête du loup, den wolf op-sporen; enfermer le loup dans la bergerie, den dief in de kelder sluiten, dat is, iemand ergens laten daar hy veel schaden doen kan, of een' wond roeheelen zonder wel gezuiverd te zyn; donner la brebis à garder au loup, den wolf het schaap in bewaaring geeven, of eenen schelm iets betrouwen; marcher à pas de loup, zagties treden, sluipen, stil heen druipen; quand on parle du loup on en voit la queue, als men van den drommel, dat, is van iemand spreekt, is by 'er by of omtrent; on le regarde comme un loup gris, men ziet hem niet geerne, eenyder schuuvd hem; la faim chasse, ou, fait sortir le loup hors du bois, honger is een scherp zwaard, of, de nood leerd bidden (spr. w.); tenir le loup par les oreilles (spr. w.) in eene nêtelige of gevaarlyke omstandigheid zyn; il a vu le loup, (spr. w.) hy is verkoud en heesb; il a vu le loup (spr. w.), hy heeft voor 't vuur geweest, hy is een man die wat gezien heeft, van onderwin-

ding; qui se fait brebis, le loup le mange, die zich tot een schaap maakt word van de wolf geeteen, dat is, als men al te goed is word men zyn buurmans gek of verdrukt; il faut heurler avec le loup, men moet builen met de wolf daar men meê in 't tosch is, dat is, men moet zich schikken na 't humeur van die geene by welke men is of woond; il est connu comme le loup gris, hy is bekend als de bonte hond; les loups ne se mangent pas l'un l'autre, twee quade honden byten malkander niet; entre chien & loup, tuschen licht en donker, schemer-avond.

Loup, (m) Mom-aangeziqt der vrouwen (n) (masque); pak-flok (m); bor, brom (f) (dun latje of liniaal, 't welk de kinderen inde lucht omslingeren en gesnor meê maaken); wolf, zeker ineetend gezwel in de beenen enz.; een quadsprekend mensch.

Loup-cervier, (m) Een Linx of lug; logt (zeker diër).

Loupe, (f) Een wen (zeker gezwel); vergroot glas, dat in plaats van een bril diend; knoest, knobbel, of uitwasfing van een boom; ruuwe onvolkmene paerel of steen.

Loup-garou, (m) Weerwolf.

Loup-marin, ou, loup de mer, (m) Zee-wolf (zekere Visch).

Lourd, ourd (adj.) Zwaar, grof, lomp, plomp, ongeſchikt, onhandelbaar, dom, dof, log; traag in 't afgaan of verkoopen enz.; coffre lourd; homme lourd; esprit lourd, terre lourde; faire une lourde faute; livre lourd, boek dat niet wel van de hand gaat of getrokken is (livre dur à la vente).

Lourdaut, aude (adj. & f.) Bor, dom; item een plomperd, lomperd; lompe-vlêgel, lompe êzel, dommerik, bot-muil, botterik, dom-kop.

Lourdement, (adv.) Op eene lompe, botte of grove wyze.

Lourderie, (f) Domme, grove, lompe ſtrek of mislag.

Lourdise, (f) Bosheid, domheid.

Lourpidon, (f) Oude hex.

Loutre, (f) Een otter (m).

Louve, (f) Een' wolvinne; item

LOU. LOX. LOY. &c.

een geil vrouwenfch (n); item een tang met een ring, om zwaare fteenen met een kraan aan op te ligten (f); item een werp-net (n).

Louwer, (v. a.) Een gat in een' zwaaren fteen maaken om 'er den yzeren bout in te dryven, waar aan dezelfde opgeheeven word; item eenen fteen opheffen.

Louveteau, (m) Jonge wolf.

Louveter, (v. n.) Jonge wolven werpen.

Louveterie, (f) Wolve-jagt (f); wolven-tuig (n).

Louvetier, (m) Wolve-jaager; Jager-meeſter der wolve-jagt.

Louveau, (m) Een die de gaten in de fteenen bakt voor de pin, waar by ze opgehyſd worden.

Louviere, (f) Wolven-hol.

Louvoyer, (v. n. zee w.) Laveeren; louvoyer à petites bordées, met korte gangen laveeren.

Louvre, (m) 's Konings-Paleis te Paris, dus genaamd; item eenig pragtig gebouw.

Loxodromie, (f) Schuinſe zeiling of koers van een ſchip; item de weetenſchap om zulx uit te rekenen, of op de Kaart af te paſſen.

Loxodromique, (adj.); Tables loxodromiques, tafelen waar op zodanige ſchuinſe zeiling of afwyking van de linie herkend is.

Loy. (Zie Loi).

Loyal, alej (adj.) Getrouw, oprecht, vroom, deugzaam; cœur ferme & loyal; vin loyal & marchand, oprechte verkoopelyke wyn.

Loyalement, (adv.) Getrouwelyk, trouwelyk, oprechtelyk.

Loyauté, (f) Getrouwigheid enz.

Loyer, (m) Huur, huisbuur (f); item loon (m), belooning, vergelding, kaſſyding (f).

Lozange. (Zie Loſange).

Lu, ue (adj.) Gelezen, doorlezen, voorgelezen.

Lubie, (f. boert w.) Luſt, luim, gril, inval; il lui prend ſouvent des lubies, hy krygt zomtyds zotte ſratzen.

Lubricité, (f) Onkuiſſcheid, geilheid, vleefchelyke luſt.

LUB. LUC. LUE. &c. 463

Lubrique, (adj.) Ontugtig, onkuiſch.

Lubriquement, (adv.) Ontugtiglyk.

Lucarne, (f) Dak-venſter, vallicht (n).

Lucciole, (f) Glinſterende vlieg.

Lucide, (adj.); Corps lucides, lichtende, helder ſchynende ligchaamen (als ſterren enz.); intervalles lucides, goede vlaagen, buyen, of tuſſchenpoozingen van eenen raaskallenden zieken of krankzinnigen.

Lucifer, (m) Lucifer, de duivel of vorſt der duifterniſſe; item morgenſter (by Dichters).

Lucine, (f) Kraam-godinne (by de Heidenen).

Lucratif, ive (adj.) Voordeelig, ſmeerig, vet, daar winſt op zit; emploi lucratif; charge lucrative.

Lucre, (m) Winſt (f), gewin, voordeel (n).

Luette, (f) Het leltatje in de keel; avoir la luette allongée ou abattue, den huig hebben.

Lueur, (f) Glans, ſchyn, ſlonkering (clarté ſplendeur) lueur des flambeaux, des armes; fauſſe lueur.

Lugubre, (adj.) Droevig, treurig, rouwig; habit lugubre, treur of rouwkleed, rouw-gewaad; humeur, chambre lugubre; vers lugubres, treurdichten.

Lugubrement, (adv.) Treuriglyk, droeviglyk.

Lui, (pron. heeft in zommige gevallen eux en in andere leur in 'r plur.) hy; hem, aan hem, tot hem, masc. haar, aan haar, tot haar, fem. by voorb. c'eſt lui (fem. elle) qui m'a dit cela, hy is het die my zulks gezegt heeft; c'eſt pour lui, eux, elle, elles, het is voor hem enz.; lui & moi, hy en ik; eux & elles (plur.) je le lui donnois, ik gaf het hem of haar; je leur parlois, ik ſprak hun of henlieden, masc. haar of haarlieden fem. zie verder hier door de Grammaires.

Luire, (v. n.) Schynen, blinken, ſchitteren, glinſeren, licht, glans geeven.

Luifant, ante (adj.) Schynend, glinſterend, flikkerend.

Lui-

464 LUI. LUM. LUN.

Luites, (f. pl.) *Teelbullen van een wild zwyn (m. pl.).*

Lumiere, (f) *Licht, schynfel (n), glans (f), brandende kaers of licht; in 't algemeen, opening waar door het licht of den dag valt, of, ook waar door men kykt, als: een spleet, gaasje of wizer van eenig mathematisch werktuig; de dag in een schil-dery; 't laad gat van eenig schiet-geveer; pompgat op een schip; item licht, kennis, begrip van iets; item een doorluchtig, schrandel of wys man, een licht enz.; le soleil repand sa lumiere par tout; apportez de la lumiere, brengt licht of een kaers; donner des lumieres sur une affaire, eene zaak licht byzetten, ophel-de-ren; être la lumiere de son siècle; mettre un Livre en lumiere, een Boek in 's licht geeven; les lumieres de ce tableau sont bien placées.*

Lumignon, (m) *Brandende lem-met, katoen van een kaers of lamp.*

Luminaire, (m) *Een licht (n), als: de twee Hémel-lichten, zon en maan; item wasch-kaersen, toortzen of fakkels, die men in de R. R. ter eere van eenen Heiligen of by eenig lyk brand; luminaires (figuurl.) de oogen; on lui a poché les luminai-res, men heeft hem een paar blaauwe oogen gegeeven.*

Lumineux, euse (adj.) *Helder, blinkend, glanzig, glansryk, schitte-rend; beerlyk, woortsreffelyk; corps lumineux; la lumineuse troupe des Anges; esprit lumineux.*

Lunaire, (adj.); *Année, cours, cadran lunaire, maan-jaar, maan-loop, maan-wyzer.*

Lunaire, (f) *Maan-kruid (n).*

Lunaison, (f) *Maan tyd, tyd van de eene nieuwe maan tot de andere.*

Lunatique, (adj. & f.) *Maan-ziek, gek, dol, dwaas, waanzinnig, uitzinnig; een maanzieke; een waan-zinnige, een dwaas, grillig mensch; cheval lunatique.*

Lundi, (m) *Maandag.*

Lune, (f) *De maan; nouvelle lune, le cours, le premier quar-tier de la lune; avoir des lunes, gekke luimen hebben; il tient de la*

LUN. LUP. LUS.

lune, *hy heeft een slag weg; faire un trou à la lune, heimelyk weg-gaan, banqueroet spe-len; aboyer contre la lune, iemand lasteren dien men niet schaden kan; vouloir pren-dre la lune avec les dents, onma-gelyke dingen onderneemen willen; coucher à l'enseigne de la lune, onder den blaauwen hémel slaapen; il revint trois lunes après son de-part, hy kwam drie maanden na zyn vertrek wederom.*

Lunel, (m) *Vier halve maanen, een' maan-roos (in Wapenk.).*

Lunette, (f) *Een glas, kyk-glas (n); lunette d'approche, ou, de lon-gue vue, een verrekyker; lanette à facettes, glas met ruiten geslepen dat de voorwerpen vermeenigvuldigt, lunette à puce, vergroot-glas (mi-croscope); lunette, bril van een sekreet, kak stoel, of stilsteje; klein dak-venster; blind-lap, of kap van een paerd; rand, waar in het glas van zak-horlogie word gezet; bril, van eenig gevogelse, schaafzyer (oy leér-be-reiders); lunettes (plur.) een bril; lunettes jeunes, agées, een bril voor jonge of bejaarde lieden; se servir de lunettes, een bril gebruiken; chaus-sez vos lunettes (boert w.) zet uw bril op, en kykt ter deeg.*

Lunettier, (m) *Brillenmaaker of verkooper.*

Lunettière, (f) *Bril-gebruikster.*

Lunule, (f. in meerk.) *Eene in twee cirkels geslootene figuur; item ring of maanjes om de planeet Jupiter enz.*

Lupin, (m) *Vygeboon, platte bit-tere boon (f).*

Lustrale, (adj. f.); *Eau lustrale, 's ww-water der oude Heidenen.*

Lustration, (f) *Verzoening (f), zoen-offer (n), reiniging (f) (by de oude Heidenen).*

Lustre, (f) *Tyd van 5 Jaar; rei-niging die by de Romeinen yder 5de Jaar geschiedde; item Krystallyne arm-of Kroon-kandelaar; item glans-water (by Hoedemaak. en bont-w.); item glans, luister, pragt, aanzien.*

Lustrer, (v. a.) *Glanzen, luister of glans ergens opbrengen.*

Lustreur, (m) *Een glanzter.*

Lus-

LUS. LUT. LUX.

Lustreux, euse (adj.) Glanzig.

Lustroir, (m) Polijst-doeck (by Spie-
gelmaakers).

Instrucu, (m. woord van verag-
ting by 't gem.) Bengel, deugeniet.

Lut, (m) Bereide taaije leem, waar
van de smelt-ovens gemaakt worden;
item waar mee men in de stook-kunde
de potten toe slykt.

Luter, (v. a.) Met zedaanigen leem
bestricken, toe maaken.

Luth, ou, Lut, (m) Luit (f);
toucher le luth, op de fluit speelen.

Luthéranisme, (m) 't Lutherdom
(n), de Luterfche Leere (f).

Luthérien, enne (adj. & f.) Lut-
tersch; een Lutersch-man, Lutersch-
gezinde, Lutheraan.

Luchier, ou, Lutier (m) Luit-
maaker, viool-maaker, snaaren-spel-
maaker.

Lutin, (m) Spookfel, nagt-geziht,
kaboutermannetje (n), quel-duivel
(m); item een die veel geraas of lê-
ven maakt, een quel-geest, raas-bol
(m); c'est un petit lutin (méchant
petit garçon).

Lutiner (v. n.) ou faire le lu-
tin, spooken, tieren, raazen, woe-
len.

Lutrin, (m) Zang-lessenaar.

Lutte, (f) Worsteling, worstel-
kunst; s'exercer à la lutte; empor-
ter une chose de haute Lutte,
iets met geweldiger hand wegneemen.

Lutter, (v. n. & a.) Worstelen;
lutter contre la fortune, la mort;
le bélier lutte la brebis, de ram-
dekt het schaap, of de ooi.

Lutteur, (m) Een Worstelaar.

Luxation, (f) Versluiking, ver-
wrikking, springing uit de koot, der
ledemaaten.

Luxe, (m) Overdaad, pragt (f).

Luxer, (v. a.) Uit het lid gaan,
verwrikken (by Heelm.).

Luxure, (f) Wellust, geilheid,
onkuishheid, lustvaerdigheid (beter
incontinence, volupté).

Luxurieux, euse (adj.) Onkuisch,
wellustig, geil.

Luzerne, (f) Spurrie, Spaansche
klaver (soort van hooi); item kanary-
zaad.

LUZ. LYC. M. &c. 465

Luzernière, (f) Spurrie land (n).

Lazin, (m) Huizing (f) schieman-
garen (n) tot wérelingen op een schip.

Lycanthrope, (m) Weerwolf,
wolf-mensch, uitzinnig mensch.

Lycanthropie, (f) Razerny van
iemand, die hem doet loopen en tiergh,
of die zich inbeeld een wolf te zyn.

Lymphatique, (adj. in Ontleed-k.);
vaisseaux lymphatiques, water-va-
ten.

Lymphe, (f. in Ontleed-k.) Water-
agtige vogt des Ligchaams.

Lynx, (m) Lugt, loqt, linx (zeker
dier).

Lyre, (f) Lier (zeker snaar-speel-
tuig, en gesternte).

Lyrique (adj.); Poëte lyrique,
Lier-dichter.

*****

M.

M. (f) M. (f. de 12de Letter van
't Alphabet word meerendeels
uitgesproken als n wanneer 'er eene
m, n, b, of ponmiddelyk opvolgt; ook
op 't einde van een woord, alwaar
dan ook min of meer de klank van een'
g gehoord word; als: emmener, con-
damner, embrasser, tromper, so-
lemnel, pronom, prompt, &c.
lees anmené of byna angenmé, enz.
dan hier van zyn uitzonderingen, en
waar over de Grammaires verder
nazie. M betekend ook 1000 in 't Ro-
meinsch getal.

Ma, (pron. fem. poss. van mon)
Myne, myn; ma femme, ma sœur,
ma maison, &c. edoch wanneer het
subst. (hoewel fem.); met een' klink-
letter begint, gebruikt men mon,
als: mon épée &c. besalven voor de
twee liefde-woorden; amie en amour,
in dien zin gebézigd wordende zegt men
m'amie! m'amour! myn schat! myn
lief!

Mamar-Bachi, (m) Opper-Opzien-
der der Gebouwen aan 't Hof van
Perziën.

Macaf, (m) Een' divisie of streep
(f) by Boekdruckers, om twee woor-
den

den aan malkunder te koppelen; als: qu'a t-il fait?

Macaron, (m) Makaron (zeker zuikerfeen amandel-gebak).

Macaroni, (m. Ital. w.) Soort van deeg toegemaakt met eijeren, boter en melk, in reepjes gesneden en gekookt, door de Italiaanen veel gebruikt.

Macaronique (adj.); Poëme macaronique, een latyns-gedicht vermengd met woorden, van d'eene of andere moeder-taal.

Macaronisme, (m) Zodaanige dichtkunde.

Macération, (f) Vleesch-temming, strenge levens-wyze, kastyding, vermagering des Ligchaams; item weeking, kerving, kneuzing, uitpersing der kruiden (by Apoth.).

Macérer (v. a.) son corps, zyn Ligchaam kastyden, een streng leven leiden, zyn vleesch temmen; macérer des herbes, kruiden klein hakken, kerven, uitpersen; weeken, uittrekken.

Mâche, (f) Vette kous (zeker veld-salaad).

Machecoulis, (m) Uitstékende borstweering der ouden.

Mâchedru, (m) Slok-op, vraat.

Mâche-fer, (m) Hamerslag, schuim (n) vuiligheid, afval (f) van 't yzer.

Mâcheliere, (adj. & f.) Kaauwend, bequaam of dienend tot het kaauwen; item kaauw-tand, maal-tand, kies (of liever in deezen zin; dent mâcheliere).

Mâchement, (m) Het kaauwen (n).

Mâchemoure, (f) Kruimen van scheeps-twee-bak of beschuit.

Mâcher, (v. a.) Kaauwen; mâcher la viande; cheval qui mâche son mors ou frein; mâcher son frein, (spr. w.) zyn verdriet opkroppen; cet homme mâche à vuide, die man heeft niets te byten, noch te breeken; il faut qu'on lui mâche tout, men moet hem alles voor-kaauwen, voor hem klaar maaken.

Mâchette, (f) Groot slagt- of jagtmes der wild-schutters in America.

Macheur, euse (m. & f. gem. w.) Vraat, goede schranzer.

Machiavellisme, (m) Staatkunde van Machiavel (f).

Machiavelliste, (m) Een Machiavellist.

Mâchicatoire, (m) Kaauwse; kaauw-middel (n), kaau-wartzeny (f); prendre du tabac en mâchicatoire.

Machicots, (m. pl.) Koor-bedien-den der L. V. Kerk te Parys.

Machinal, ale (adj.) Konst-werk-tuiglyk, werktuiglyk, natuurlyk; mouvement machinal, Ligchaamlyke beweeging, daar de wil geen deel in heeft.

Machinalement, (adv.) Werk-tuiglyker wyze, zonder mede-werking van de wil of gedagten; c'est un homme qui agit machinalement.

Machinateur, (m) Aanregter, trouwer van iets quaads.

Machination, (f) Heimelyke brouwing, aanslag, smeeding, berokking van quaad.

Machine, (f) Konstwerk, konst-geestel of werktuig; krygstuig (n); item konstgreep, list (f).

Machiner, (v. a.) Quaad brouwen, smeeden, berokken, aanregten of op toeleggen, op bedagt zyn; il machine votre perte.

Machiniste, (m) Konst-werktuig-maaker.

Machinoir, (m) Werktuig om de naad of steek wit te maaken, een lik bout (n) (by Schoenm.).

Mâchoire, (f) De kinnebak (f) 't kaakenbeen (n); item de bek aan eene schroef, aan den haan van een' snaphaan (m); branler la mâchoire, remuer les mâchoires, jouer ou escrimer de la mâchoire, een schoon mondstuk slaan, wakker met de kaakenbeenen spelen, braaf schranzen, mooi wat afstoen aan tafel.

Mâchonner, (v. n. & a.) Mom-pelen, preutelen; item met moeite kaauwen, mommelen.

Machurat, (m) Bemorser, klad-der, bezoedelaar, boekdrukkers leer-jongen die alles bemorst, dus genaamd.

Machurer, (v. a.) Bemorssen, bekladden (by Boekdrukkers).

MAC. MAD.

Macis, (m) *Forlie* (f) (*tweede* *baſt* die om de muskaas-noot zit).

Macle, (f) *Een' water noot*; ruit in een wapen; ruits-wyze of met maazen geschoren touw-werk op een ſchip.

Maçon, (m) *Meſelaar*, aide à maçon, opperman, handlanger; maçon, knoeier, broddelaar; ce font de vrais maçons.

Maçonage, (m) *Meſel-werk* (n).

Maçonner, (v. a.) *Meſelen*; item broddelen, knoeien, grof werk maaken.

Maçonnerie, (f) *Meſelaary* (f), *meſel-werk* (n).

Macque, (f. zee w. *Zie* *Macle*).

Macreufe, (f) *Meer-eend*.

Macrocosme, (m) *De groote waereld* (f), in tegenſtelling van Microcosme, de kleine waereld of den menſch.

Macſarat, (m) *Nèger-but* (f).

Maculature, (f) *Klad-papier*, *pak-papier* *ſchur-papier* (n), *mis-druk* (f).

Macule, (f. *Schriſtuurl. w.*) *Smet*, *plek*, *klad*.

Maculer, (v. a. & n.) *Bekladden*, *beſmetten*, *bemorsen*, *bezoedelen*; item *aſſmetten*; *Epreuve*, *feuille maculée*.

Madame, (f) *Mevrouw* (*Eertitel* die men aan Keizerinnen, Koninginnen, Hertoginnen, Gravinnen, Vrouwen van Edellieden, groote Heeren of Amptenaaren geeft); als: *Madame Votre Majeſté*; *Madame la Princesse*, *la Comteſſe*, *la conſeillere* &c. NB. *Madame* zonder meer, beſtekend 't Konings broeders gemaalinne of de Koninglyke Princeſſen in *Vrankryk*; *Madame* worden ook door misbruik of uit beleeftheid genoemd, de burger-vrouwen of andere geringe vrouwſperzoonen; elle fait la Madame, zy ſpeeld de groote *Mevrouw*; *Madame* vaut bien *Monsieur*, ou, *Monsieur* vaut bien *Madame*, de eene is den anderen waard, de eene is zoo goed als de andere; *Madame Manicon* (*boert w.*) *Vroed-vrouw*.

Mademoiſelle, (f) *Meiſſvrouw*, *Juffrouw*; item *dogter van 's Konings broeders in Vrankryk*,

MAE. MAE. MAG. 467

Madré, ée (adj.) *Gevlekt*, *geſpikkeld*, met ſtreepen of vlekken, *bont*; Bois madré; peau madrée; madré, ée, loot, *doortrapt*, *liſtig*; ileſt madré.

Madrier, (m) *Dikke eike-plank* of *plaat voor zwalpen*, *aſſuiten* enz.

Madrigal, (m) *Zeker punt-dicht* met ongelyke verzen (n).

Madrigalet, (m) *Klein punt-dichtje* (n).

Madrure, (f) *Gevlakteid* in 't vel van zommige dieren; *gevlamdheid*, *aderen* of *ſtreepen* in 't hout.

Maëſtral, (m) *Noord-weſte-mind*, in de *midde landſche Zee*.

Maëſtralifer, (v. n. zee w.) *Ten noord-weſten draaijen* (word in de middell. zee aldus gezegt van 't kompas):

Maſlé, ée (adj. gem. w.) *Dik* of *gezwollen* van weezen of koonen.

Magasin, ou, Magazin, (m) *Pakhuis*, *voorraadſchuur*; *magasin d'armes*, *tuig-huis*, *wapen-huis*; *magasin de bled*, de *toiles* &c. *marchand* en *magasin*, *koopman* in 't *gros*, *groſtier*.

Magasinier, (m) *Pakhuis-meester*.

Mage, (m) *Een wysgeer* of *Geleerde* onder de *Perzen*; les mages d'orient, de wyzen uit het ooften.

Magiciens, ienne (m. & f.) *Tovenpaar*, *duivels-konſtenaar*; *tovereffe*; il n'eſt pas magiciens, hy is geen tovenaer, dat is, niet zeer ervaaren.

Magie, (f) *Toverkunſt*, *duivels-konſt*; item *heimelyke weetſchap*.

Magique, (adj.) *Wat van de toverkunſt* of *duivels-kunſt* is.

Magiſter, (m. Lat. w.) *Schoolmeester* op een dorp.

Magiſtere, (m) *Groot-meesterschap* van *Maltha* of *tyd daar van* (f).

Magiſtral, ale (adj.) *Meesterlyk*, *meesteragtig*, *beerskend*.

Magiſtralement, (adv.) *Op eene Meesterlyke wyze*.

Magiſtrat, (m) *Regeerder*, *Magiſtraats-perſoon* (m); item de *overigheid*, de *Regeering* (f).

Magiſtrature, (f) *Regeering* (f); *overigheids ampt* (n).

Magnanime, (adj.) *Grootmoedig*, *edelmoedig*; *Prince magnanime*.

468 MAG. MAH. MAJ.

Magnaniment, (adv.) *E'delmoediglyk.*

Magnanimité, (f) *Grootmoedigheid.*

Magnat, (m) *Magnaat (zeker voor naam Heer in Polen).*

Magnésie, (f) *Bruin-steen (m. in de compositie van 't glas gebr.).*

Magnétique (adj.); *Vertu magnétique, aantrekkende of magnétische kragt.*

Magnétisme, (m) *De aantrekkende kragt, als van de zeil-steen.*

Magnificat, (m) *Lof-zang der vesper in de R. K.; corriger le magnificat, onnodige verbeteringen maaken (spr. w.).*

Magnificence, (f) *Kostelykheid, pragt, statieusheid.*

Magnifier, (v. a. oud w.) *Pryzen, verheffen, groot maaken.*

Magnifique, (adj.) *Pragtig, groot, heerlyk, fraai, kostbaar; Prince, habit, repas, style magnifique.*

Magnifiquement, (adv.) *Pragtiglyk, kostelyk.*

Magot, (m) *Een Baviaan (grooten aap); item een leelyk mismaak; mensch, een aap, een zot, een lobbzor; item een verborgen schat, spaarpot, on a trouvé son magot, zy hebben zyn geld, den aap gevonden.*

Mahomet, (m) *Mahomet (Profeet der Turken).*

Mahométan, (ane. (adj. & f.) *Mahometaanfch; een Mahometaan.*

Mahométisme, (m) *Het Mahometaanendom (n).*

Mahonne, (f) *Groote turksche galei.*

Mahutes, (f. pl. *Valkeniers w.) Korte vleugel-veeren eener Valk.*

Mai, (m) *Mey, bloei-maand (f); item mei-boom, mei-tak; item getraliede bak, om geteerde touwen in af te laaten lekken (m).*

Mai. (Zie mais ou huche).

Maidan, (m) *Markt in de oosterfche landen (f).*

Majesté, (f) *Hoogheid, hooge waardigheid, Majesteit, hooge aanzienlykheid, deftigheid; un air plein de majesté.*

Majestueusement, (adv.) *Deftiglyk, aanzienlyk, verbéven.*

MAI.

Majestueux, euse (adj.) *Hoog, achtbaar, verbéven; air majestueux.*

Majeur, eure (adj. & f.) *Grooter, sterker; item meerderjaarg, mondig; item een mondige of meerderjaarg; en Normandie on est majeur à vingt ans; Excommunication majeure, de groote Kerkenban; force majeure, hoogere magt of kragt, overmagt; Louis majeur, Lodewyk de oude; ton majeur, de boven stem of toon (in Zangk.); nos Majeurs, onze voor-Vaders.*

Maieur, (m) *Opperste des volks, op zommige plaatsen.*

Majeure, (f) *De eerste stelling of Major eener suit-réden.*

Maigre, (adj. & f.) *Mager; schraal, sober, slegt enz.; il, elle est maigre; viande maigre; jours maigres, vasten dagen; faire maigre, geen vleesch eeten, vasten; soupe maigre, soepe zonder vleesch; terre maigre, schraal land; style maigre, dorre, slegte, armhartige schryftrant; pièce maigre, een mager stuk (vleesch); item een al te dun stuk (hout of steen in Bouwk.); un maigre sujet, eene geringe oorzaak; item een dor onderwerp, daar niet veel van gezegt kan worden; maigre reception, divertissement; le maigre, het magere; il va du pied comme un chat maigre (spr. w.), hy kan loopen als een baas; maigre échine, een lang mager vrouwenfch.*

Maigrelet, ette (adj.) *Mageragtig, magertjes, een weinig mager.*

Maigrement, (adv.) *Schraaltjes, slegtjes, gemeen, mager.*

Maigret, ette (adj.) *Magertjes, dun, schraaltjes, dor, niet wel te pas.*

Maigreux, (f) *Magerheid, rankheid, dunheid, schraalheid.*

Maigrir, (v. n.) *Vermageren, mager worden, sinken.*

Maigue, ou, megue (f) *Dunne wateragtige melk, stremsel, weiermelk, wei; (du petit lait).*

Mail, (m) *Malie-baan (f); item het malien-fpel (n); item de malie of kolf daar toe (f); jouer au mail.*

NB. dit woord heeft in plur. mails. Mail-

Maille, (f) Myt (f), *beller* (een halve penning); *steek van breiwerk*; *maat*, *maaze*, *schaakel van een net*; *ring*, *malie van een wapen-rok* (m); *n'avoit pas la maille*, geen *beller*, noch *penning* hebben; *il fait la maille bonne*, *by maaks rigtige rekening*; *ils ont toujours maille à partir ou quelque grabuge ensemble*, *zy hebben altoos een eijse met malkander te schillen*, dat is, iets *uitstaande of ruzie*; *pince-maille*, een *gierigaard*; *wrek*, *knyszer*, *maille de filet*, de *treillis*, *maasenz.*; *cotte de maille*, *Pantzier*, *maliënkolder of wapen-rok*; *maille à maille se fait l'habergeon*, (spr. w.) *veel kleintjes maaken een groot*; *maille* (tache) *dans l'œil*, *vlek*, *plekje in 't oog*; *maille d'un crochet*, *het oog van een haak*; *maille*, een *half lood* (in de munt); *mailles*, *srikken*, *maazen aan een bonnet-zeil*; *item wydsens*, *wakken tuschen de inhouten van een Schip*; *se mailler*, (v. r.) *vlekken*, *spikkelen*, als *Patryzen*; *item het pantzier aandoen enz.*

Mailler, (v. a. & n.) *Met den pantzier of maliën voorzien*; *vlekken op 't oog*, of, *op de véderen*, als *Patryzen* *bekomen*; *maazen in*, *neiten enz.* *maaken*; *een muur ruitswyze of met vierkantige steenen opzetzen*; of iets anders *met maazen of ruiten maaken*; *knoppen*, *zetten* (van vrugten gez.).

Maillet, (m) Een *stey*, *sleg*, *houte hamer*.

Maillier, (m) *Malien of pantzier maaker*.

Mailloche, (f) *Beuk-hamer*, *moskwil*; *kafsaat-hamer* (m).

Maillot, (m) *Kinder-luur*, *zwagtel* (f); *il est encore au maillot*.

Maillotin, (m) *Stryd-byt* (f), *stryd-kolf* (f).

Maillure, (f) *Vlekken*, *spikkels op de veeren van een vogel*.

Main, (f) *De hand* (f); *item handschrift* (n) *band* (f); *item geldschopje* (n) *enz.*; *la main droite*, *gauche*, *de regter-*, *linker-band*; *l'avant-main*, *de vlakke band*; *l'arrière-main*, *d'averegtse band*; *tenir*

quelque chose à la main; *la main de la bride*, *de la lance*, *eenes ryders linkere of regtere hand*; *rendre*, *donner la main*, *den toom loslaten*, *item zich overgeeven*; *soutenir la main*, *den toom ophouden*; *ce cheval bat à la main*, *dat Paerd rukt met de kop*; *l'appui de la main*, *een ruk met den toom*; *peser à la main*, *zwaar op de hand leggen*; *tirer à la main*; *forcer la main*, *niet na den toom luistren*; *mettre un cheval dans la main*, *den toom vatten*; *faire partir de la main*, *den toom vieren*, *het Paerd laten loopen of doorschieten*; *ce cheval tourne à toutes mains*, *dat Paerd laat zich wel regeeren*, *is zeer mak*; *cheval de-main*, *hand-Paerd*; *battre des mains*, *met de handen klappen*; *de main en main*, *van den eenen tot den anderen*; *mettre l'épée*, *la plume à la main*, *het zwaard*, *de pen opvatten*; *rendre en main propre*, *eigen-handig overleveren*; *ouvrage fait à la main*, *met de hand gemaakt werk*; *monter main avant*, *met de handen voor uit opklouteren*; *imposer les mains*, *de handen opleggen*, *inwyden*, *inzégenen*; *item aflossen*; *faire une chose haut à la main*, *eene zaak met geweldiger hand of gezag uitvoeren*; *c'est un homme de main*, *by is een man die werkt*, *die zaaken doed*; *en venir aux mains avec l'ennemi*, *met den vyand hand-gemeen worden*; *à main armée*, *gewapender hand*; *faire main basse sur l'ennemi*, *den vyand neër-zabelen*; *combat de main à main*, *een gevegt van naby*; *mains gourdes*, *stijve verkleumde handen*; *n'avoit pas les mains gourdes*, *goede handen hebben*, *toetasten*; *graisser la main*, *de handen smeeren*, *vullen*, *een steekpenning geeven*; *haut à la main*, *trots*; *item hoogdravende*; *mettre la main à l'encensoir*, *zich in geestelyke zaaken steeken*; *main levée*, *ontbeffing*, *wegneeming van enig beslag of arrest*; *main forte*, *gerechts-dwang*; *donner main forte aux sergents*; *main-mise*, *een howw of slag*; *item band*

hand oplegging, executie, rechterlyke hulp; item vrylaating van slaverny; faire un coup de main, eene stout daad bestaan; tour de main, een handgreep, handeling, kunstje; faire la main, iets ongeoorloofds na zich haalen, in eenige bediening; marcher bride en main, iets met omzigtigheid of overleg doen; les mains lui démanent, hy was gaerne aan den dans, aan den slag (spr. w.) sous main, onder de hand, heimelyker wyze; main chaude, handje klap, handje plak (zeker spel); en un tourne main, in een oogenblik; une main de papier, een boek papier; une main (de cartes), een trek opslag (in 't kaartsp.); j'ai la main, ik moet 't eerst uitspeelen; main, scheen, yzer beslag van een katrol; haak van een put emmer; la main d'un singe, de hand of poort van een Aap; main de carosse, kram, waar door de riemen geslooken worden; item hand-quast of lis in een koers; main-morte, doode hand, (dat is, wanneer eene erffenis aan eenig Klooster of gesticht vervalt, dat niet uitsterft); netoucher pas de main morte, (spr. w.) wakker toeslaan; tendre la main, eene aalmoes vraagen; il vaux mieux tendre la main que le cou, (spr. w.) het is beter te bedelen als te steelen; j'en mettrois la main au feu, ik zou 'er een eed op kunnen doen (spr. w.); main pote, een korte, gezwollene of lamme hand; prendre à toutes mains, van alle kanten naar zich haalen, schraapen, être à main, ou, à la main, by der hand of gereed leggen; je tiens cela de bonne main, ik heb dat van goeder hand; tenir une terre par les mains, een land-goed zelfs gebruiken; acheter quelque chose à la main, iets zonder te weegen koopen; avoir une chose de la première main, iets uit de eerste hand hebben of koopen; donner la main, zich verlooven, trouwen; par main tierce, door de derde hand of man; de longue main, van overlang; toucher dans la main, by handtasting beloven; à deux mains, met beide handen; cheval à deux mains,

ry- en koets-paard; sans main mettre, zonder moeite of kosten; à pleines mains, met volle handen, by hoopen; à main droite, à main gauche, ter regter, ter linker hand; prendre à main droite, ter regter hand inslaan, draaijen, wenden of keeren; je baise les mains à &c., ik beveele my aan enz.; froides mains, chandes amours, koude handen, gestadige liefde (spr. w.).

Main-mortable, (adj.) Dat niet vercreemd.

Main-morte &c. (Zie onder main).

Maint, mainte, (adj. oud w.) Veele, verscheide.

Maintefois, (adv. oud w.) Dikwils.

Maintenant, (adv.) Nu, nu ter tyd, heden-daags, tegenwoordig; dès maintenant, van nu af; ce n'est pas dès maintenant qu'il, het is niet nieuw dat hy enz.

Maintenir, (v. a.) Handhaven, voorstaan, staande houden, verdedigen; se maintenir, (v. r.) zich staande houden, verdedigen enz.

Maintenon, (m) Hals-kruisje (n).

Maintenu, ue (adj.) Voorgestaan, verdedigt enz.

Maintenue, (f) Handhaving, bescherming, verdediging (in Rechten).

Maintien, (m) Behoudenis, behoud bewaaring; item gelaat, houding, gebaar; le maintien des loix; je connois à son maintien qu'il est &c.

Major, (m) Een Majoor; une tierce major, een derde van 't aas (in 't Piket sp.).

Majorasque, ou, Majorat, (m) Oudste zoons recht in Spanien.

Majordome, (m) Hofmeester in Italien en Spanjen.

Majorité, (f) Majoor-plaats; mondigheid, meerderjaargheid; entrer en majorité.

Maire, (m) Burgermeester, Opperschout, Hoofd-officier.

Mairie, (f) 't Ampt van een maire; item eene meijery.

Mairrin, ou, merrin, (m) Klapbont, vastbont, pyp-bont, duig-bont, wagenschot (n).

Mais,

Mais, (coi. j. & adv.) *Maar, doch*; la chose est belle, mais elle est chère; je n'en puis mais, ik kan dat niet helpen, 's is myn schuld niet; y puis je mais? kan ik 'er voor? il n'a ni si, ni mais, by is oprecht, zonder omwegen; il a toujours quelque si, ou quelque mais.

Mais, (m) *Bak-srog* (m) (Huche); *item turksch Koorn* (n).

Maisneté, (f) *Jonger geboorte*.

Maison, (f) *Huis, gebouw, huis-gezin, geslacht*, (n) *afkomst enz.* maison de Ville, ou, Hôtel de Ville, *Stad-huis of Raad-huis*; maison de plaisance, *lust-huis*; maison de campagne, ou, maison champêtre, *Buitenplaats, Landgoed, steede*; maison de correction, *tugt-huis*; maison rustique, *boeren woning*; Maison-Dieu (*Zie* Hôtel-Dieu); maison éteinte, *uitgestorven huis of geslacht*; il est de bonne maison; établir sa maison, *zyn huis in staat brengen*; tenir maison; maison de santé, *Qwarantyn-huis*; la maison du Roi, *huis-troepen, lyf-wagt*; les petites maisons, 's *dol-huis*; qui veut tenir nette sa maison, n'y mette femme, *prêtre ni pi-geon*.

Maisonnage, (m) *Huis-timmerhout, bouw-hout* (n).

Maisonnée, (f. gem. w.) *Huis-gezin* (n).

Maisonnette, (f) *Klein huis, huisje* (n).

Maître, (m) *Meester, Leer-meester, Heer, baas enz.* parler en maître, *gebieden als magt hebbende*; faire le maître, *den baas speelen*; se rendre maître d'une ville; maître d'école; maître à écrire, à danser, d'armes, de musique, de langues, de poste, de pont &c. maître valet, *scheeps bottelier*; maître garçon, *meester-knecht*; maître fou, *een gek in folio*; maître fripon, *een aarts-schelm*; maître es arts, *meester in de vrye konsten of fraaye wetenschappen*, *een gepromoveerde*; maître-autel, *het groote outaar*; maître de hache, ou, charpentier, *schip-timmerman*; maître des œu-

vres, *stads-bouwmeeſter* (fabryk); maître des hautes œuvres, *ſcherprechtſter, .boul*; maître des basses œuvres (*écureur de puits & de privés*, ou, Gadouard) *baas van de nagt-werkers, put- of ſecreets-rui-mer, ſtille veeger*; petit-maître, *een pronker, ſalét-pop, verwaande zot*; item een *ſnoeshaan, ligte jonker*, in 't kort een 't *zamenſtel van al 's geene beſpottelyk, verachtelyk, zot en-buſtenſpoorig is*; maître tailleur, *cor-donnier, een meeſter Kleér-maaker enz.* Grand-maître de Malte; Grand-maître de la Maison du Roi, *opſer Hof-Marſchalk*; Grand-maître des eaux & des forêts, *Opper-boutveſter*; Grand-maître de l'artillerie, *Ge-neraal-veld-tuig-meeſter*; Maître des cérémonies, *des requêtes, d'Hô-tel*; Maître des comptes, *Rentmee-ſter*; Maître de navire, *Schipper op een koopvaardy ſchip*; Maître paſſé, *een volkomen meeſter in iets*; l'usage est le maître le plus assuré d'une langue; une compagnie de 50 Maîtres, *eene bende van 50 Rui-ters*; Maître aliborum, *een gek*; tel maître, tel valet, *zoo heer, zoo knecht* (*ſpr. w.*) le charbonnier est maître en sa maison (*ſpr. w.*) *yder is meeſter in zyn huis*; qui a compagnon a maître, *die een metgezél heeft is zyn eigen meeſter niet*; pour bien ſervir & loyal être, de ſerviteur on devient maître.

Maîtresse, (f) *Meesteresse, baazin, vrouw, Juffrouw van het huis, waardin*; item *lieffſte, minnacresse*; item *ſchool-vrouw, ſchool-maître*; la maîtresse du logis; faire des maîtresses; une maîtresse femme, *een kloekhartig wyf*; item *een wyf dat den baas ſpeeld, of de broek draagd*; la maîtresse roue d'une Horologe, *het groote beweeg-rad van een Uur-werk*.

Maîtrise, (f) *Meesterschap* (n); *lettre de maîtrise*.

Maîtriser, (v. a.) *Heerſchen, over-meeſteren*.

Majuscule, (adj. & ſubſt.); *Let-tre majuscule, ou un majuscule, groote letter, hoofd-letter*.

Makelaer, (m. boll. w.) Een Makelaar.

Mal, (m. plur. Maux) Het quaad; ongeluk; onheil (n) (mirt, pyn (f) feir le mal & faire le bien, het quaae vlieden, en het goede doen; dire du mal d'autrui; le mal est, que &c. het ongeluk of het ergste is, dat enz. mal d'avanture, een gezwollen vin-ger door het steeken van een' naald of spelde veroorzaakt; le mal ca-duc, ou, haut mal, vallende-ziekte; mal contagieux; mal de cœur, kwaalykheid, walging, braakluft; pyn voor 't hart; mal de rate, milt-ziekte; mal de tête, hoofd-pyn, mal de mer, zee-ziekte, walging, mal de mère, moeder-quaal; mal d'enfant, barens-nood, arbeid; mal de terre, scheurbuik, blaauwschuit; mal de Naples, spaansche pokken; mal de ventre, de dent &c. mal saint-main, het schurfd, krauwagie; met-tre une fille à mal, eene jong meisje verleiden; avoir mal à la tête, aux pieds, aux yeux, faire du mal, quaad doen; vous me faites mal, gy doet my zeer; son mal augmen-te, zyn' quaal vermeerderd; vou-loir du mal à quelcun, iemand on-genegen zyn; de deux maux il faut éviter le pire, van twee quaaden, moet men het beste kiezen (spr. w.); le mal d'autrui n'est que songe, niemand hinkt van een ander zyn zeer (spr. w.); tomber de fievre en chaud mal, van de wal in den sloot vallen, dat is, van quaad tot erger komen; songer à mal, op quaad be-dagt zyn; cela ne me touche, ni en bien, ni en mal, dat raakt my in 't geheel niet; sentir du mal par-tout le corps; l'homme est sujet à une infinité de maux.

Mal, (adv.) Qualyk, segt, onge-zond, niet wel te pas, onpaffelyk; se trouver mal, zig niet wel bevinden; aller de mal en pis, hoe lan-ger hoe erger worden; être mal avec, ou, auprès de quelcun, by iemand in een quaad blaadje staan; être mal vêtu, segt gekleed zyn; être mal à cheval, segt te paerd aften; vous entrez mal dans mes

affaires, gy var myne meening zeer qualyk; vous vous y prenez bien mal, gy gaar zeer verkeerdelyk te werk; faire mal ses affaires, ou, être mal dans ses affaires, niet wel in zyne zaaken slaagen, 'er niet wel aan zyn; cet habit, vous sied mal, dat kleed staat u niet wel; il vous sied mal de faire cela, het past u niet zulks te doen; prendre quelque chose mal, ou, à mauvaife part, iets qualyk, of, euvel neemen.

Malacie, (f) Lust der zwangere Vrouwen.

Malade, (adj. & subft.) Ziek, krank; item een zieke of kranke, Pa-tient; il est malade à mourir; avoir l'esprit malade, niet wel by zyn zinnen zyn.

Maladerie. (Zie Maladrerie).

Maladie, (f) Ziekte, krankheid; item besmettelijke ziekte.

Maladif, ive (adj.) Ziekelyk, zwak.

Maladrerie, (f) Zieken-buis, Lazarus-buis (n).

Mal adresse, (f) Onbekendigheid, lomphheid.

Mal-adroit, oite (adj. & subft.) Lomp, plomp, ongeschikt, onbehe-n-dig; item een lompe Vleegel.

Mal-adroitement, (adv.) Onbe-hendiglyk, lomp.

Mal agréable, (adj.) Onbevallig, onaangenaam.

Mal-aïse (m) être en mal-aïse, in ongemak, of, verdriet zyn.

Mal-aïse, ée (adj.) Ongemakkelyk, moeilelyk, zwaar; chemin mal-aï-sé; il est mal-aïse, hy is een onge-makkelyk, moeilelyk mensch; un riche mal-aïse, een die veel goed heeft, echter veel schuldig is.

Mal-aïsement, (adv.) Ongemak-kelyk, moeilelyk, bezwaarlyk.

Malandres, (f. plur.) Klooven in de kniebuigen der paerden.

Malapre, (m. by Boekdr.) Lompe Zetter die de Copie niet leezen kan. Mal-à-propos, adv.) Onrydig, ongrtlegen.

Malart, (m) Wilde Eend (f).

Mal aventure, (m) Ongeval, on-geluk (n).

Mal-avifé, *ée* (adj. & subst.) Onbedagt, kwalik bedagt; onvoorzigtig; item een onbezonnen of kwalik bevaaden mensch.

Mal-bâti, *ie* (adj.) Slecht gebouwd; item Wanfchappig, leelyk, mismaakt; maison mal-bâtie; un grand corps mal-bâti, een groot mismaakt mensch.

Mal content, *ente* (adj.) Misnoegd, onvreede.

Mâle, (adj.) Manlyk, mannelyk, stout, manhaftig; courage, style mâle.

Mâle, (m) Mannetje (n); un bon mâle, een goede baan; mâles & femelles, mannetjes en wyfjes; item roerkauken en duimelingen (Zie w.), moineau mâle, een mannetjes mufch.

Male, (f) Reis-koffer (n. Zie malle).

Malêête, (f) Een gevaarlyk dier (n), een booze fchalk (gem. w.); item klammuge-zyer (zekere Scheeps-byl met een bamer).

Malebaffe, (f) Knobbel, quaft in 't bout (m).

Malédiction, (f) Vervloeking.

Maléfaçon. (Zie Mal-façon).

Maléfaim, (Zie Mal-faim).

Maléfice, (m) Misdaad (f), fchelmstuk (n); item toovery, betoovering (f).

Maléficié, *ée* (adj.) Betooverd, behext, door toovery geraakt; item (gem. w.) ztekelyk, gebrekkelyk.

Maléfique, (adj.) Van een' quade werking of invloed; planète maléfique.

Malencontre, (f) Ongeluk, ongeval (n) quade ontmoeting (f).

Malencontreusement, (adv.) Ongelukkiger wyze.

Malencontreux, euse (adj.) Rampspoedig; personnage malencontreux, een persoon die niets goeds voorspeld of met zich brengt.

Mal-en-point, (adv.) Il est mal-en-point, het is slecht met hem gelyk, hy is 'er slecht aan.

Mal-entendu, (m) Mis verftand, misbegrip (n); il y a du mal-entendu dans cette affaire.

Mal-entendu, *ue* (adj.) Qualyk verftaan.

Malenuit, (f. gem. w.) Quaade

nagt; le malade a beaucoup de malenuits.

Malepeste! (interj.) Malepeste! que cela est chaud! de duker! of de droes! wat is dat heet!

Malerage, (f) De geeuw-bonger, eeztiekte; la malerage le faiffie! dat hy nimmer zat worde; il a la malerage de faïm.

Males-graces, (f. pl.) Ongunft, ongenade; être dans les males-graces d'une personne.

Males-semaines, (f. pl.) Maandstonden, maand-loed.

Maletier, malette. (Zie malletier, ma lette)

Malevole, (adj.) Wangunftig, ongenegen, vyandig, verhaat.

Malfaçon, (f) Mifftand, mis-macktheit (f); gebrek (n) (in kleed-deren enz.); item bedrog (n), ontrouwe handelwyze (f).

Malfaïcteur. (Zie Malfaïcteur-).

Mal-faim, (m. gem. w.) Groote bong-r.

Mal-faire, (v. n.) Quaad doen.

Mal faïfant, ante (adj.) Quaaddoende; item fchadelyk, ongezond.

Mal fait, aïte (adj.) Qualyk gedaan, qualyk gemaakt; item mis-maakt, leelyk, wanfchopen.

Mal-faïcteur, (m) Misdaadiger, quaaddoender, boosdoender.

Mal-famé, *ée* (adj. gem. w.) Ter quaaader naam en faam, in een slecht gerugt.

Mal-gracieusement, (adv.) Onheuschelyk, onbeleefdelyk.

Mal-gracieux, euse (adj.) Onhoflyk, boersch, lomp.

Malgré, (prép.) In weer-wil, in fpyt, ondanks, niet tégenftaande, onaan-gezien; il a fait cela malgré moi, lui, elle &c.; malgré la pluie; malgré ses dents, in fpyt van zyn bak-buis of van hem; malgré que (conj.) malgré que vous en ayer, al zyt gy 'er tegen; bongré, malgré qu'il en ait, of hy 'er tegen is of niet, of by het wel of qualyk neemd.

Mal habile, (adj.) Onbequaam lomp, ongeschikt.

Mal-habileté, (f) Onbequaamheid.

Mal-herbe, (f) *Zekere vers. plant in languedok; item onkruid; malherbe croit toujours, onkruid vergaet niet.*

Malheur, (m) *Ongeluk, onheil, ongeval (n), ramp (f) enz.; supporter son malheur avec constance, zyn ongeluk manmoedig draagen, ondergaan; pour comble de malheur, tot een' overmaat van ongelukken, of om de maat daar van vol te meeten; cela porte malheur, dat brengt of kondigd onheil aan; par malheur, by ongeluk, by alle ongelukken; malheur à vous, ou sur vous! à moi! wee u! wee my! à quelque chose malheur est bon, daar is een ongeluk zoo groot of daar is een geluk by; un malheur ne vient jamais seul ou apporte son frere, daar quaad is komt quaad by; à la malheure (adv.) by ongeluk, ongelukkiglyk.*

Malheureusement, (adv.) *Ongelukkiglyk, rampzaliglyk, eléndiglyk.*

Malheureux, euse (adj. & f.) *Ongelukkig, rampzalig, eléndig, snood, ondeugend; entreprise malheureuse, eene ongelukkige onderneeming; vie malheureuse, een eléndig leven; physionomie malheureuse, een slecht gezigt of voorkomen; un malheureux, een ongelukkige; item een schoetje, schelm, booswigt, slechte vent; une malheureuse, een ondeugende feeks, snood Vrouwmensch; qu'a-t-il fait ce malheureux? wat heeft die rampzalige, die deugniet gedaan?*

Mal-honnête, (adj.) *Onëerlyk, schandelyk; item onbeusch, onbeschoft; mal-honnête homme, femme; un procédé mal-honnête, een eerloos of schandelyk, item een onbeleefd gedrag.*

Mal-honnêtement, (adv.) *Onëerlyk; item onbeschoftelyk.*

Mal-honnêteté, (f) *Onëerlykheid, onbeleefdheid.*

Malice, (f) *Boosheid, quaadheid, moedwil; schelmery, sieltery (f), schelmsluk (n); item streek, poes (f); malice noire, duivelsche boosheid; sa malice est découverte; faire mille petites malices.*

Malicieusement, (adv.) *Boosaardiger, ondeugender wyze, snoodelyk gezind.*

Malicieux, euse (adj.) *Quaadaardig, boos, ondeugend; item listig, slim; vol streken, of, daar in vermaakscheppende; il est malicieux comme un vieux singe, by is een looze schalk.*

Malier. (Zie Mallier).

Maligne. (fem. van Malin).

Malignement, (adv.) *Quaadaardiglyk, booslyk.*

Malignité, (f) *Quaadaardigheid, boosheid; item schaadelykheid; basse malignité, schandelyke boosheid; la malignité de l'air.*

Malin, igne (adj.) *Quaad, boos, boosaardig; esprit malin, een kwaadaardig Mensch of gemoed; le malin esprit, ou le malin, debooze geest; le diable; fièvre maligne, quadaardige koorts; il est malin, elle est maligne, by, zy is kwaadaardig, een boos Mensch, c'est un petit malin.*

Maline, (f) *Spring-ty (n), sterke vloed met nieuwe of volle maan (f); item meebelsche kant.*

Malingre, (adj.) *Ziekelyk, zwakelyk, krukkende, die niet bekomen kan.*

Mal-intentionné, ée (adj.) *Quaalyk gezind, quaadwillig; les mal-intentionnés, de quaad-gezinden.*

Malitorne, (adj. & subst.) *Orhandig, plomp; item een lompe vlee-gel.*

Mal-jugé, (m) *Een verkeerd vonnis.*

Malle, (f) *Een reiskoffer, valies (n).*

Malléabilité, (f) *Taaiheid, gedweeheid.*

Malléable, (adj.) *Taai, gedwee, buigzaam, dat zig laat uitkloppen of smeeden.*

Mallemolles, (m) *Oost-Indisch neteldoek (n).*

Malléole, (m) *De voet-knokkel (in Ontleedk.).*

Malletier, (m) *Valies of reis-koffer-maaker.*

Mallette, (f) *Valiesje, reis-koffertje (n).*

MAL. MAM.

Mallier, (m), *Post-paerd* (n).

Mal-méner, (v. a.) *Mishandelen*.

Mal-ordonné, ée (adj.) *Slegt ingerigt*.

Malotru, ue (adj. gem. w.) *Wan- schapen, leelyk; item erbarmelyk, elendig*.

Mal-plaisant, ante (adj.) *Onbe- baaglyk, onbevallig*.

Mal-propre, (adj.) *Vuil, morsfig; item onbequaam; il est mal propre, by is slordig; il est mal-propre pour la guerre, by is onbequaam ten oorlog*.

Mal-proprement, (adv.) *Slor- diglyk*.

Mal-propreté, (f) *Slordigheid, morsfigheid*.

Mal-sain, aine (adj.) *Ongezond; enfant, fruit mal-sain; côte mal- saine, gevaarlyke kust, met klip- pen enz.*

Mal-séant, ante (adj.) *Ongevoeg- lyk, niet passenda, of niet wel slaan- de; une action mal-séante*.

Mal-talent, (m. oud w.) *Haat, wrok, wangunst*.

Maltôte, (f) *Schatting, tol; item knevelary, bloedzuigery; item een uitlegger, visitatie schip*.

Maltotier, (m) *Ingaarder, Pach- ter; item een knevelaar, spiooper des volks*.

Maltraiter, (v. a.) *Mishandelen, qualyk bejégenen; slegt onthaalen*.

Malveillance, (f. oud w.) *Vyan- digheid, haat, wangunst*.

Malveillant, ante (adj. & subst.) *Wangunstig, vyandig, quaadwillend; item een wangunstige, ongenégene*.

Malversation, (f) *Ontrouw, mis- draaging in eenig ampt*.

Malverser, (v. n.) *Zyne bedie- ning niet getrouw waarneemen, onré- delyk, ontrouw daar in handelen*.

Malvoisie, (f) *Malwezy-wyn*.

Malvolu, ue (adj.) *Gebaat, niet wel gezien*.

Maman, (f. Kinder-w.) *Mamaasje*.

Mamanteton, (f. Kinder-w.) *Eene Minne*.

Mamelle, (f) ou, Teton (m) *Borst, mam, pram (der Vrouwen); item uyer, pram, speenen (der dieren)*.

MAM. MAN. 475

Mamelon, (m) *Borst-tépel; duim eener deur*.

Mamelu, ue (adj.) *Wel geborst*.

M'amie, (f. Liefkoozend w.) *Myn hartje, kindje, zceterije*.

Mamillaire, (adj.) *Tépel.vormig (in Ontleedk.)*.

Mammaire (adj.); *Veines mam- maires, borst-aderen (in Ontleedk.)*.

Mammon, (m) *Mammon, (God des ryksdoms)*.

M'amour, (m. & f. Liefkoozend w.) *Myn hartje, myn lief*.

Manant, (m) *Een boer, landman*.

Mancelle, (f) *Paerden-hals-kéren die met ringen aan de kar-boomen vast is*.

Manche, (f) *Mouw; manche d'habit, de chemise; c'est une au- tre paire de manches (spr. w.) dat is eene andere zaak; du temps qu'on se mouchoit sur la manche (spr. w.) in den ouden tyd toen men niet beter wist; il a la conscience large comme la manche d'un cor- delier (spr. w.) by heeft een zeer ruim gewisfen; bouts de manches, opslaagjes, pleureusen; tours de manches, arm-banden; garde-man- ches, overtrekzels; Gentils-hom- mes de la manche, 's Konings trau- wanten; la manche d'un bataillon, de vleugel van een bataillon; man- che d'hippocras, door-zyg-zak voor ipocras; avoir dans sa manche, (gem. spr. w.) in zyn magt hebben; mettre dans la manche, (gem. spr. w.) in zyn magt brengen, gedwee als een handschoen maaken; manche, kanaal, naauwe zee (detroit) man- che à eau, waterlang, mammie- ring, (scheeps lange leére buis, om het water daar door in de leggers- ten te laten loopen); item slang eener brand-spuut; manche, raffineer-oven in een' munt*.

Manche, (m) *Steel (m), best of hegt, bandvat (n); manche de ha- che, de serpe, de cuiller, de cou- teaux &c. manche de charrie, de violon, &c. ploegslaert, wiool-bals enz.; branler au, ou, dans le man- che, in de steel niet vast zitten, leu- teren; item weiffelen, niet vast in*
zye

zyn schoenen staan, onzeker zyn; jeter le manche après la cognée (spr. w.) na eenige geldene schade den moed opgeeven, of, als het best weg is, het overige 'er ook aan waagen of laten lopen.

Mancheron, (m) Plorgsaert, bandvat.

Manchettes, (f. pl.) Hand-lobben mouwjes, mansjetten.

Manchon, (m) Een mof.

Manchot, otte (adj. & f.) Eénhandig, verminkt; een éénhandige; il n'est pas manchot, hy is niet gek.

Mandarin, (m) Een Chineesch edelman.

Mandat, (m) Paußelyke bevel-brief, aanstellings-brief tot eenig Kerkelyk ampt.

Mandataire, (m) Een die zulks ontfangt; item een gevolmagtigde (in Rechten).

Mandement, (m) Bevel, bevel-schrift (n).

Mander, (v. z.) Ombieden, dagvaarden, op-ontbieden, roepen; item beveelen, gelasten; item berichten, laten weten; il manda tous ses enfans, by liet alle zyne Kinderen voor hem komen; on lui a mandé la mort de son pere.

Mandeur, (m) Stadts-knegt te Lyon.

Mandiant. (Zie Mendiant).

Mandibule, (f) Kinnebak (in Ontleedk.).

Mandil, (m) Perzische hoofd-band.

Mandille, (f) Livrei-rok, overrok (m).

Mandore, (f) Soort van kleine lair.

Mandragore, (f) Alruin (plant).

Mandrin, (m) Spil eener draai-bank (f); item een boor (n), doorflag (m), by Smids.

Manducation, (f) Het eeten van 's Heeren Avondmaal.

Manéage, (m) Het werk van een marroos in 't laden en lossen van een Schip.

Manege, (m) Ry-schoole (f), item het afrigten, dresseeren der Paerden; item kennis, bestiering, handel-

wyze van een zaak, als: il est fait au manège.

Manes, (m. pl.) De ziel of geest (f) eenes afgeslorvenen, (by de oude Heidenen).

Manœuvre. (Zie Manœuvre).

Manganese. (Zie Magnésie).

Mangeable, (adj.) Eetbaar.

Mangeaille, (f) Eeten (n), spyze, kost (f) voor vogelen enz.

Mangeoire, (f) Krib, kribbe (f) eetens-bak (n), voor 't vee.

Manger, (v. a.) Eeten enz.; manger du pain, de la viande; manger du sable, het uur-glas schudden (by Zee-l.); la rouille mange le fer, de roest verteerd het yzer; les chagrins mangent les hommes; manger les mots, de woorden afbyten, niet volkomen uitspreken; manger la douleur, zyne smert opkroppen; se manger les uns les autres, malkander oporeeten, vervolgen; se manger des yeux, malkander wangsfig zyn; cette voyelle se mange devant une autre voyelle, die klink-letter word voor eene andere verzweegen.

Manger, (m) Het eeten (n), de spyze, kost (f).

Mangerie, (f) Vreeterij, smulterij; item aspersing, knevelary.

Mangeur, euse (m. & f.) Eeter; eetsier (gem. w.); grand mangeur, groote eeter, vraat; mangeur, knevelaar, slooper; mangeur de charrettes ferrées, schreeuwer, snoever, windmaaker; mangeur de crucifix, een huichelaar, schynheilige; mangeur de viandes apprêtées, een luijaard, dag-dief.

Mangeure, (f) (lees manjure) Het knaagen, byten, knauwen, knauw-sel van wormen, muizen enz.; item de plaats daar wilde zwynen enz. gewroet, of geweid hebben.

Maniable, (adj.) Handelbaar, hanterbaar, regeerbaar, bewerkbaar, gedwee, buigzaam, leerzaam; la cire est maniable; peuple maniable.

Maniaque, (adj. & f.) Raazende, dol, bezeten.

Manicle, (f) Leere duimring (by Schoenm.) (m).

MAN.

Manicles, (f. pl.) *Hand-boeyen*; item iets dat men om, of, aan de handen doet, om zich niet te branden enz.

Manicordion, (m) *Een Klavicornium, zeeker snaar-speel-tuig.*

Manie, (f) *Razerny, dolligheid, uitzinnigheid; item gekheid, zotte kuuren, zinnelykheid, neiging; rien n'est égal à leur manie; chacun a sa manie.*

Maniement, (m) *Behandeling, betasting, bevoeling met de handen; item bestiering (f), bewind (n); maniement du pinceau, de handeling van 't penceel; maniement des armes, de la flute, des affaires, de son bien &c.*

Manier, (v. a.) *Bevoelen, betasten, aanraaken, handelen, behandelen; bestieren; bezigen, handteeren, oeffenen; manier de l'argent, geld handelen; maniez un peu ce drap là, bevoeld dat laken eens; manier la plume, de pen voeren; manier son corps de bonne grace, zyn ligchaam cierlyk beweegen; manier une affaire, eene zaak bestieren; manier les deniers publics, de gemeenlands penningen in handen hebben; cet orfèvre manie bien l'argent, die goudsmid weet het zilver wel te bewerken; manier, ou, remuer le bled, het koren omschoppen, verschoppen; manier les livres, de boeken bezi-gen; manier du cuir, leer bereiden; manier la pâte, deeg kneeden; manier bien un sujet, een onderwerp wel uitvoeren, behandelen; manier nn cheval, een paerd regeeren, beryden, dresseeren; manier les esprits, de gemoederen bestieren, overreeden; manier à bout, eendak omdekken, vertéteren; cette laine est douce au manier, ou, en maniant, die wol is zagt in 't gevoel, in 't betasten of handelen.*

Maniere, (f) *Manier, wyze, aart, schikking, voeging, voege, mode; chacun a sa maniere; il a de l'esprit à sa maniere; connoître les manieres de &c. ses petites manieres m'ont charmé, zyne aartigheeden enz.; en quelque manie-*

MAN.

477

re que ce soit, op wat wyze het ook zye; de la belle maniere, fraaijes, mooitjes; on l'étrilla de la belle maniere; maniere de parler, manier of wyze van spreken; de maniere que j'ai &c.; zoo dat ik heb enz.; par maniere de dire, by manier van spreken; of zoo te spreken; par maniere d'entretien, redeneerender wyze; par maniere d'acquit, welstaans balven, ter naauwer nood, zoo wat, om quanswys te toonen, zyn best te doen.

Maniéré, (adj.); *style maniéré, eigene of byzondere schryfschrift.*

Maniériste, (m) *Schilder die zyne eigene wyze of inventie heeft.*

Maniette, (f) *Wisch-lap (m) (by Katoendrukkers).*

Manieur (m) *de bled, koren-omschopper, verschopper.*

Manifestation, (f) *Bekendmaking, openbaaring; verschyning.*

Manifeste, (adj. & f.) *Openbaar, klaar, blykbaar, bekend, zonnen-klaar middag-klaar; item bekendmakings-schrift, geruiz-schrift, manifest; publier un manifeste.*

Manifestement, (adv.) *Klaarlyk, enz.*

Manifester, (v. a.) *Bekend-maaken, openbaaren, kenbaar doen worden.*

Manigance, (f) *Bedriegelyke handel, list, kuipery.*

Manigancer, (v. n.) *Bedriegen, betrekken.*

Manille, (f) *Manilje in 's omber-spel.*

Maniment. (Zie Maniement).

Manipule, (f) *Bende voet-knegten (by de oude Rom.); arm-cieraad des Mis-priesters; een handval (van kruiden by Apoth.).*

Manique, (f) *Ledere duimring, handschoen (m) (by Ambagts l.).*

Maniquelle, (f) *Senegalsche peper.*

Maniveau, (m) *Visch-ben (f).*

Manivelle, (f) *Kromme handvat, kruk om een rad mee om te draaijen, spil om een schroef of pers mee toe te draaijen; item Kolderstok, roerpin (Scheeps w.).*

Manne, (f) *Manna, Hemels-brood (n),*

(n); *tafel-korf*, *brood-korf* (m); *manne à marée*, *grootte ronde visch-korf*; *manne d'enfant*, *teene wieg*.

Mannequin, (m) *Hooge ronde korf*; *item een leedeman*, (om in allerhande posuuren te stellen en na te Schilderen); *elle joue des mannequins*, *zy speeld voor boer*.

Mannequinage, (m) *Beeldbouwers werk aan Gebouwen*.

Manœuvre, (m) *Een opperman, bandlanger; dag-looner, sjouwer*.

Manœuvre, (f) *Verrigting, daad, beweging*; *item 't scheeps-werk*; *item 't bouw-werk*, 't want van een schip, als: 't fok-slag-ly-bram-zeilen diergelyke kleine zeilen; *item het werk daar meede*, als: 't wenden, brassen enz.; *une mauvaise manœuvre*, *eene slechte verrigting, daad, beweging enz.*; *cacher sa manœuvre*, *zyn oogmerk verbergen*; *manœuvre de guerre*, *krygs verrigting, inrigting, schikking*; *matelot qui entend bien la manœuvre*, *een ervaren matroos*.

Manœuvrer, (v. a.) *Scheeps-werk, krygs-werk doen*.

Manoir, (m. boert. w.) *Huis, wooning*.

Manouvrier, (m) *Handlanger*.

Manque, (m) *Ontbreking, mangel* (f), *gebrék* (n); *manque de soin*, *de foi, zorgeloosheid, trouweloosheid*; *il y a roëcus de manque*, *il ne peut y avoir de manque*.

Manquement, (m) *Ontbreking, misflag, feil*; *manquement d'eau*, *de foi, de parole, de courage*.

Manquer, (v. n. & a.) *Ontbreken, feilen, mangelen, gebrek hebben*; *manquer*, *niet raaken, of treffen*, *mislaan, mischieten*; *manquer d'argent*, *geld gebrek hebben*; *l'argent nous manque*; *il a manqué à son devoir*, *hy heeft zyne plicht niet nagekomen*; *le cœur me manque*, *myn hart bezwykt*; *ce marchand a manqué*, *die koopman is bankeroet gespeeld, of is gebroken*; *il lui manque toujours quelque chose*, *hem scheeld altoos iets*; *manquer son coup*, *in zynen aanslag misseu*; *manquer un animal*

qu'on vouloit tuer; *manquer de parole*, *zyn woord niet houden*; *le pied me manqua*, *myn voet glipte of schoot uit*; *les vignes ont manqué cette année*, *de wyn is dit Jaar niet wel geraaden*; *il l'a manqué belle*, (spr. w.) *hy heeft een schoone gelegenheid verzuimd*; *item hy is het gevaar mooi ontkoomen*; *manquer l'occasion*, *de gelegenheid voorby laten gaan*; *manquer un homme*, *iemand, die men zoekt, niet aantreffen*; *son fusil manqua*, *zyn roër of geweer ketste, brandde op de pan, of ging niet af*; *ne manquez pas de m'écrire*, *verzuimd niet my te schryven*; *manquer à quelqu'un au besoin*, *iemand in de nood begeeven, verlegen laten*; *si cet homme venoit à manquer*, *als die man quam te vallen*.

Manfard, (m) *Wilde duif* (f).

Manfarde, (f) *Gebroken dak, plat dak* (n).

Manfuetude, (f) *Zagmoedigheid, (n) gedweegen aart*.

Mante, (f) *Lange rouw sluyf of kaper der vrouwen*; *item grove reisrok*; *item grove bedde-déken*.

Manteau, (m) *Mantel*; *manteau à queue*, *steepende mantel*; *manteau de femme*, *vrouwen tabbaerd, samaar*; *manteau de cheminée*, *schoorsteen-mantel*; *manteau de porte*, *deur-klap of vleugel*; *manteau*, (pretexte, déguisement), *dek-mantel*, *voorwendsel, schyn*; *il se couvre du manteau de la dévotion*, *garder les manteaux* (spr. w.) *lédig zitten terwyl andere bezig zyn*; *prendre quelque chose sous le manteau*, (spr. w.) *iets heimelyk, ter smuik verkoopen*; *manteau*, *kleur der roofvogels* (by Valkeniers).

Mantelé, ée (adj.) *Gemanteld* (in Wapenk.).

Mantelet, (m) *Manteltje*; *stormdak of scherm* (in Vessingh.); *luik* (n) *klap* (f) *van een trek-schuit, wagen, scheeps-geschut-poort*.

Manteline, (f) *Vrouwen schouder-mantel*.

Mantenen, (m) *Greep van een galei-roer*.

MAN. MAP. MAQ.

Mantille, (f) *Zeker vrouwen tie-raad.*

Mantonnet, (m) *Klink-baak eener deur enz.*

Manture, (f) *'t Zamen-stooting, deining der zee-baaren.*

Manuducteur, (m) *Onderwyzer, leermeeſter der wetenschappen.*

Manuel, elle (adj.) *Das met de hand geſchied; operation manuelle, ſeing manuel, eigenhandige ondertekening; manuel (m) een hand-boekje als: een gety-boekje enz.*

Manuelle, (f) *Kolder-ſtok, roer-pin (m).*

Manuellement, (adv.) *Eigenhandiglyk, met de hand.*

Manufacture, (f) *Reedery (f), werk-huis (n); als gewerkte ſtoffen, zyde, ſpiegel-glas enz.*

Manufacturer, (v. a.) *Maaken, reeden, fabricceeren.*

Manufacturier, (m) *Werkmeeſter, reeder, maaker, fabrikeur.*

Manumiffion, (f) *Ontſlaaging, vryſtelling der ſlaaven.*

Manuscrit, (m) *Handſchrift, geſchreven boek (n).*

Manuscrit, ite (adj.) *Met de hand geſchreeven.*

Manutention, (f) *Handhaaving.*

Manzel, (m) *Herberg der reizende in Perziën (f).*

Mappemonde, (f) *Waereld-kaart, kaart van den geheelen aard-bodem.*

Maquereau, (m) *Makreel (Viſch); maqnereaux (pl.) roode plekken aan de beenen door te dicht by 't vuur te zitten, veroorzaakt.*

Maquereau, elle (m. & f.) *Koppelaar, roſſiaan; koppelaarſter, boeven-waardin, kogchel.*

Maquerellage, (m) *Koppelaar-y (f).*

Maquignon, (m) *Roskammer, paerdekooper; item maquignon de chair humaine, ziel-verkooper, heimelyke volk-werwer, roſſiaan; maquignon de bénéfices, verkooper van geestelyke ampten.*

Maquignonnage, (m) *Roskammer-y; item ongeoorloofde vuile bandel (f).*

Maquignonner, (v. a.) *Roskam-*

MAR.

479

men, inpaerden handelen; item vuile handel dryven; maquignonner des chevaux, des bénéfices, un mariage.

Maquilleur, (m) *Schuit, buize ter makreel-vangſt (f).*

Marabout, (m) *Groot galei zeil (n); item Mahometaanſche moskeeprieſter (m).*

Marager, (m) *Tuinman die een moerasſige grond bebouwd.*

Marais, (m) *Moeras (n), poel (m); marais ſalants, zout-putten.*

Marander, (v. n.) *Wel na 't roer luiſteren.*

Maranes, (m. pl.) *Moriaanen, (een woord waar mee de franſchen de ſpanjaarden ſchelden).*

Marasme, (m) *Teering-ziekte (f).*

Marâtre, (f) *Stief-moeder; onſtärde moër, harde stief-moër.*

Maraud, aude (m. & f.) *Deugniet, plug, ſchobbejak, ſielt, ſchurk; vodde, beest, deugnietſter, ſeeks.*

Maraudaille, (f) *Gespuis, boeven- of ſchelman pak (n).*

Maraude, (f) *Strooery, rovery der Soldaaten; allez en maraude.*

Marauder, (v. n.) *Stroopen, rooven, moes-koppen.*

Maraudeur, (m) *Strooper, moes-kopper.*

Maravédis, (m) *Zekere geringe munt, van omtrent een oortje in Spanjen.*

Marbre, (m) *Marmer (n), marmersſteen (m).*

Marbrer, (v. a.) *Marmeren, beſprengen, beſpikkelen, mengen, marbrer du papier, un livre, des bas.*

Marbreur, (m) *Een die de boeken of het papier marmeld.*

Marbrier, (m) *Marmersſteen-bouwer of werker.*

Marbriere, (f) *Marmersſteen-groef (carrière de marbre).*

Marbrure, (f) *Marmering, beſprenkeling van den band of ſneë van een boek.*

Marc, (m) *Het dik, het overblyfel van uitgeperſte vrugten; item een half pond of 8 oncen (by Zilverſmids).*

Mar-

Marcaige, (m) *Tol van yder korf Zee vifch te Parys.*

Marcassin, (m) *Jong wild zwyn (n).*

Marcassite, (f) *Bergsteen, mine-raal fteen, wismuth.*

Marcgrave, (m. & f.) *Markgraaf, Markgravinne.*

Marchand, (m. & f.) *Koopman, kooper; koop vrouw; marchand de vin, de drap, de toile, libraire, groffier; marchand forain, vreemde of buitens-landsche Koopman; marchand qui perd ne peut rire, (fpr. w.) in tegenspoed kan men niet vrolyk zyn.*

Marchand, (adj.) *Handeldryvend; ville marchande, Koopftadt, handelsplaats; vaisseau marchand, Koopvaardy-Schip; bateau marchand, veer-fchuit; riviere marchande, bevaarbaare rivier, cette denrée n'est pas marchande, dat goed is geen Koopmans waar, deugd niet; rien n'est si marchand que ce procédé, niets is meer Koopmanagtig als deeze daad.*

Marchander, (v. a. & n.) *Bedingen, in onderhandeling zyn, koop maaken; item dingen, minder bieden; talmen, lang ergens over bázig zyn, staan tandtrekken, tot geen besluit koomen; marchander du drap, laken koopen, bedingen; ne point marchander quelcun, iemand niet fpaaren of ontzien, hem ter deegen aantasten; marchander l'affection de quelqu'un, de genegenheid van iemand tragten te gewinnen; à quoi bon tant marchander? waar toe zoo lang getalmd?*

Marchandise, (f) *Koopmanschap, waar, goederen; faire valoir sa marchandise, zyne waare op prys houden; item zich doen gelden; marchandise marinée, waar die in Zee geleegeen heeft; marchandise avariée, goed dat op de reis befchadigt is; vaisseau équipé moitié guerre, moitié marchandise, Koopvaardy-fchip uitgerust als een Krygs-fchip; faire marchandise de quelque chose, ergens handel in dreeven of van maaken; marchandise qui plaît est à demi vendue, mooi voor-gedaan is half verkogt (fpr. w.).*

Marche, (f) *Optogt, togt, aantogt, marsch of mars; item treë van een draai-bank, weef-getouw, orgel, trap enz. fpoor, voetfap, in de aarde enz.; la marche de l'armée, de optogt des légert, de beir-togt; battre la marche, de marsch op de trom ftaan.*

Marché, (m) *Markt, merkt of mars (f); item prys, markt of waarde van iets; item koop, koopffluiting, beding; marché aux chevaux, au bled, au beurre, au bœufs, au bois, aux herbes &c. frequenter les marchés; savoir le cours du marché; avoir une chose à bon marché, iets goed koop hebben; à grand marché, duur koop; faire bon marché, ou vendre à bon marché, goed koop verkoopen; faire bon marché d'une chose, iets gering achten, verffpillen; sortir d'une affaire à bon marché; courir sur le marché d'autrui, een ander onderkruipen, onderffEEK doen; marché donné, ou, un larron de marché, fchande koop; conclurre, rompre un marché, eenen koop fluiten, breeken; mettre le marché à la main, den koop van iets opzeggen; par dessus le marché, boven den koop, als een toegift.*

Marche-pied, (m) *Voetbank; treë van een koets; wéueling op een fchip; (f) jaag-pad, trek-pad, gaan-pad langs eene rivier (n).*

Marcher, (v. n.) *Gaan, treeden voortgaan, voort-trekken enz.; marcher devant, vooraan gaan, voor gaan; marcher sur les pas des grands hommes, de voetffappen, het voetfpoor van groote mannen drukken, navolgen; marcher droit, oprecht handelen; marcher sur des épines, sur des œufs, (fpr. w.) omzigtig te werk gaan; quand l'argent marche, tout va bien, als 'er geld zwaaid dan gaat alles wel; l'affaire marche bien, de zaak gaat goed; cette horloge marche trop lentement, dat uurwerk gaat te langzaam; marcher dans les eaux d'un autre vaisseau, in 't fog of waarwater van een ander fchip vaaren; item den zelven weg vaaren; marcher*

cher sur des précipices; (spr. w.) op glads slaan, in eene hagebelyke of gevaarlyke omstandigheid zyn; marcher à cheval, à pied, te voet, te paerd gaan; marcher la terre, pot-aarde of klei treden, trappen; marcher une capade, wilt vollen (by Hoedem.).

Marcher, (m) Gang, tred; connoître quelcun à son marcher.

Marchette, (f) Stel-boutje aan een vogel-knip (n).

Marcheur, euse (f. & m. word niet alleen gebr.) un grand, un bon marcheur, een goede voeganger.

Marcotte, (f) Loot (f), lot, afzetsel (n) van een wyngaard enz.

Marcotter, (v. a.) Boomen enz. afzetten, takjes, spranken daar van in de aarde leggen, om wortel te schieten.

Mardelle, (f) Rand (m) of steen laag (f), rondom een put.

Mardi, (m) Dynsdag; mardigras, vasten-avond.

Mare, (f) Poel, water-poel, plas (m).

Maréage, (m) Huuring van Maasroozen (f).

Marécage, (m) Moeras (n).

Marécageux, euse (adj.) Moerasig.

Marécher. (Zie Marager).

Maréchal, (m) ou maréchal-ferrant, hoefsmid; maréchal-de-Camp, Veld-Marschalk; maréchal des logis, Quartier-meester; maréchal de la Cour, Hof-Marschalk.

Maréchauffée, (f) Marschalksgerechts-hof (n); item eene bende ruiters die geslaidig voor de veiligheid patrouilleeren (f).

Marée, (f) Het ty of gety van 't water (n); la marée est basse, haute, 't is laag, hoog water; marée d'aval, vloed met de wind; aller contre vent & marée, tegen wind en stroom vaaren; mortes marées, doode eb; refouler la marée, het ty dood zeilen; il n'y a point de marée au marché, daar is geen versche visch aan de markt.

Marelle. (Zie Merelle).

Marfore, ou, Marforio (m) Ze-

ker beeld te Romen, waar aan men de schimp schriften plakt.

Margajat, (m) Een kleine jonge, knoop, dreumis, tabaks-mannetje.

Marganatique (adj.); Mariage marganatique, huwelyk ter linker band.

Marge, (f) Rand, kant, het wit op de zyde, onder en boven van een boek of geschrift; marquer en marge, op de kant tékenen.

Margelle. (Zie Mardelle).

Marger, (v. a.) Randen, den rand maaken (by Eeck- en Ploot-druckers).

Marginal, ale (adj.); Notes marginales, kant-tékeningen.

Margot, (f) Eene extier.

Margoter, (v. n.) Slaan als een quakkel.

Margouillis, (m) Drek, slyk (m), modder (f), riool-water (n).

Marguerite, (f) Glas-koraal; knoop in tauw-werk; madelief (bloem).

Marguillerie, (f) Kerkmeester-schap; Kofsterschap (n).

Marguillier, (m) Kerkmeester; Kofster.

Mari, (m) Man, een die getrouwd is.

Mariable, (adj.) Trouwbaar, huwbaar, manbaar.

Mariage, (m) Huwelyk, (n) trouw, echt, echten-staat (m); conclure, consommer, célébrer un mariage, een huwelyk sluiten, voltrekken, vieren; un bon mariage payera tout; demander, donner en mariage.

Marié, ée (adj.) Getrouwd, gehuwd, vereenigd; les nouveaux mariés, denieuwgetrouwde, of bruidegom en bruid; nouveau marié, nouvelle mariée, bruidegom, bruid; il se plaint que la mariée est trop belle, (spr. w.) hy klaagt zonder reden of van weelde.

Mariée, (f) Zeker bruijlofs-dans (m).

Marier, (v. a.) Trouwen, huwen, uitrouwen, uithuwen, ten huwelyk geeven; marier sa fille, zyne dogter uithuwen; on ne peut pas marier le vice avec la vertu,

drugd en ondeugd kan men niet met elkander verëenigen; marier le savoir avec les armes; se marier (v. r.) trouwen, huwen; se marier à quelcun, met iemand huwen; épouser une femme pour son bien, ce n'est pas se marier, c'est négocier.

Marieur, euse (m. & f.) *Koppe-laar, Koppelaarster.*

Marigot (m); Courir le marigot (*Vijchers w.*) *zyn' tyd verluyeren, verstuipen.*

Marin, ine (adj.) *Dat tot de zee behoord; air marin, carte marine, zee-lucht, zee-kaart; monstre, dieu, sel marin; avoir le pied marin, een liefhebber van de zee zyn; un marin, zee-man.*

Marinade, (f) *Zekere zuure saus.*

Marine, (f) *De zee-vaart; zee-magt; gens de marine; une puissante ou forte marine; cela sent la marine, dat heeft een zee-lucht of smaak.*

Mariné, ée (adj.) *Gepékeld enz.; des marchandises marinées, door het zee-water nat geworden of bedorvene waaren.*

Mariner, (v. a.) *Pékelen, in zout, peper en azyn leggen.*

Marinier, (m) *Zee-man, schipper, boots-gezel, matroos, varend-gezel, zee-soldaat; les mariniers, het zee-volk, officiers mariniers, zee-officieren.*

Marjolaine, (f) *Mariolyn (plant).*

Marjolet, (m) *Salét-pop, pronker, jufferen-oppasser (boert. w.).*

Marionette, (f) *Speel-popje, goochel-popje (n), dat met draad bewogen word.*

Marital, ale (adj.); *Puissance maritale, mannelyke magt.*

Maritalement, (adv.) *Als een achte man behoord, of betaamd.*

Maritime, (adj.) *Aan de zee leggende of behoorende; ville maritime, zee-stadt; forces maritimes, zee-magt.*

Marle, &c. (*Zie Marne enz.*).

Marmaille, (f. gem. w.) *Een hoop (m) of gemier (n) van kleine kinderen.*

Marmelade, (f) *Quee-vleesch, (n) geconsyfte quee-peeren enz.*

Marmenteau, (m) *Luft-bosch (n).*

Marmite, (f) *Tzere pot, kook pot, kètel (m); avoir dequoi faire bouillir la marmite, genoeg om van te leeven hebben; la marmite est renversée, de goede dagen zyn uit; cela fait bouillir la marmite, dat helpt buishouden.*

Marmiteux, euse (adj. gem. w.) *Arm, elendig (piteux); item morsig, vuil, smodzig (crasseux); il fait le marmiteux.*

Marmitier, (m) *Onderkok eener gaarkeuken.*

Marmiton, (m) *Koks-jongen.*

Marmitonne, (f) *Aschen poefster, slobbetje, vaten-waschster.*

Marmonner, (gem. w. *Zie Mar-motter).*

Marmot, (m) *Meerkat, groote aap met een baard en lange staert; item wanschapene, leelyke figuur daar de leerlingen na schilderen; item een kleine deugniet, bengel, aapje; croquer le marmot, (spr. w.) met ongeduld wagten, staan schilderen.*

Marmotte, (f) *Marmot, murmeldier, berg-rot; item morssebellesje, snotölfje van een meisje.*

Marmotter, (v. a.) *Mompelen, preutelen, binnens-monds praaten, prévelen.*

Marmotteur, (m) *Prévelaar die in zich zelven wat préveld, als een waarzegger enz.*

Marmottier, (m. spot w.) *Verzamelaar van ouderwetse en lélyke beelden of schilderyen, een prullen-koo-per.*

Marmouset, (m) *Snaaks, koddig en wanschapen beeld of figuur; item een lélyke jongen, aopen gezigt.*

Marre, (f) *Mergel (zekere witte vette aarde).*

Marner, (v. a.) *Met mergel bemesten (eenen akker).*

Marneron, (m) *Mergel-graaver.*

Marniere, (f) *Mergel-groeve.*

Maronites, (m. pl.) *Ariftenen op den berg Libanon.*

Maroquin, (*Zie Marroquin).*

Marotique (adj.); *Style marotique, schryf-trant van den Dichter Maros.*

Marotte, (f) Een zots-kopie aan 't einde van een wandel-stok, in plaats van een knop; item zots-kap; il est fou à marotte, by is een rechte zots-kap; chacun a sa marotte, yler gek heeft zyn kuur, of yder heeft zyn fop daar by meê gespeeld.

Maroufle, (m) Een lobbes, lomboor; lompe vlégel; schurk.

Marpaud, de (adj. gem. w.) Dom, onnozel.

Marquage, (m) Het aantekenen in 's spél.

Marquant, ante (adj.); **Cartes marquant**, Kaarten waar van men oogen teld.

Marque, (f) Merk, merktéken, téken (n) stempel (m); tol-téken, kentéken, bewys (n); plek, vlek, striem (f); brandmerk (n) enz. faire une marque; donner des marques de son zele, bewys enz.; marque de coups de verge, stricm enz; marques de judas, sproeten; une personne de marque, een persoon van aanzien; marques d'honneur, eertékenen; marques, haven-sonnen, baakens; donner à un criminel la marque; Lettres de marque, reprisaille-brieven op zee, voor Kaapers enz.

Marquer, (v. a.) Merken, tékenen; brand-merken; stempelen; melden, berichten; aantekenen, opschryven, optékenen; marquer de la vaisselle, le linge, un feuillet, un criminel; marquer un camp, een leger-plaats afsteeken; l'enfant en fera marqué; marqué de la petite verole, pok-daalig; arbre, cheval qui marque, boom die knoppen schiet, paerd dat (aan zyn' tanden) tékend; elle ne marque plus, zy heeft haar tyd niet meer, of, zy heeft enz.; marquer son estime à quelqu'un, zyne achting enz. bewyzen; la presente sera pour vous marquer, deeze, of, deeze brief is om u te melden, marquer dans les livres, sur les comptes; marqué au bon coin (Zie coin).

Marquesec, (m) Vischnet met kleine maazen in Provence.

Marqueter, (v. a.) Schakkeeren, met vlekken, spikkels of ruiten maaiken, inleggen.

Marqueterie, (f) Geschakkeerd of ingelegd werk, als: een vloer, schaakbord enz.

Marquette, (f) Cyns die een bruidgom eerstys aan zynen weittigen Heer betastde, om de eerste nacht by zyne bruid te mogen slaapen.

Marqueur, (m) Stempeler; merker; aantekenaar.

Marquis, iê (m. & f.) Markgraaf; Markgravin.

Marquisat, (m) Markgraaffschap, marquizaat (n).

Marquise, (f) Overtreksel van een leger-tent.

Marquiser, ou, se Marquiser, (v. r.) Zich voor een' markgraaf uitgeeven.

Marquotte &c. (Zie Marcotte enz.).

Marraine, (f) Meeter, peet, doopbeffter.

Marrane. (Zie Marane).

Marre, (f) Houweel, spaak, hak.

Marreine, Marelle. (Zie Meraine, merelle).

Marri, ie (adj.) Bedroefd, rouwig; j'en suis marri (faché), bes doet my leed.

Marrin, (m) Stam aan 't gewigs of hoorens van een hert.

Marron, (m) Kastanje van de grootste en beste soort (f); il est allé rôtir les marrons, (spr. w.) by is uitgescheiden met speelen, by gebrek van penningen; tirer les marrons du feu avec la patte du chat, (spr. w.) met de pooten van de kat de kastanjen uit het vuur haalen, dat is, zich beténdig van eewander bedienen, om iets uit te voeren; marron, wegeloopen slaaf in America.

Marronner, (v. a.) 't Hair in groote bokkels leggen.

Marronnier, (m) Kastanje-boom, boom die groote kastanjen draagd; item een die reizende lieden met sleeden over de alpische gebergten brengt.

Marroquin, (f) Korduwaan, of, Spaansch-leér.

Marroquiner, (v. a.) Leér zodanig bereiden.

Marroquinerie, (f) Spaansch leér bereiding of bereidery.

Marroquiniër, (m) Spaansch leër-bereider.

Mars, (m) Maart, maert, lente maand; item mars de Krygs-god (by Dicht.); les enfans de mars, de Krygslieden; mars, de planeet mars; item yzer (in Chym.)

Marfiliane, (f) Zeker Venetiaansch Schip.

Marfouin, (m) Een Bruinvifch; item wil Menfch, Beer, Zwyn.

Martagon, (m) Purpere roode lilië

Marte, ou, Martre, (f) Marter, fabel (zeker diertje); prendre marte pour renard, (fpr. w.) mistafien.

Marteau, (m) Hamer; klopper aan een deur; een beentje in 't oor; flemhamertje van een klaveeyn; marteau à deux pannes, ftraat-hamer; marteau d'arbaëtrille, kruis van een graad-boog; fait au marteau, gefmeed; être entre l'enclume & le marteau, (fpr. w.) in 't naauw zyn; nous ne fommes pas fujets à un coup de marteau, wy zyn aan geen klok of waffen tyd gebonden.

Martel, (m. alleen dus gebr.); avoir, donner martel en tête, onruftigheid, bekommering, muizen-neften in 't hoofd hebben, brengen.

Martelage, (m) Teken, merk der bouwvefters op de boomen die afgebouwen moeten worden in een bosch.

Marteler, (v. a.) Hameren, met den hamer ftaan; item verötrufften, plaagen.

Martelet, (m) Hamertje (n).

Marteleur, (m) Bezorger van 't hamer werk in een yzer-but.

Marteline, (f) Beeld- of Steenbouwers fpife hamer.

Martial, ale (adj.) Strydbaar, kloekmoedig, dapper; avoir l'ame martiale.

Marticles, (f. pl.) Scheerlynen, baanpeosten (Scheeps w.).

Martin, als: la saint martin, St. Maarten; le mal St. martin, een roes; faire la saint martin, vrolyk zyn; martin-pêcheur, Tsvogel.

Martinet, (m) Gier-zwaluw (f); haers-blaater; fampfer in een papier- of vol-molen (m); gy-touw,

bezaans toppenant (n); raaband (m) (Scheeps w.).

Martingale, (f) Spring-riem (m) in de ryfchool).

Martyr, yre (m. & f.) Bloedgetuige, martelaar; martelaarfter.

Martyre, (m) Marteldood (m), marteldom, martel; pyn, fmerz (f); souffrir le martyre.

Martyrifer, (v. a.) Martelen, martelizeren; pynigen.

Martyrologe, (m) Martelaarsboek.

Martyrologifte, (m) Hiftorie-fchryver der martelaaren.

Mascarade, (f) Mommen-dans, mommen-fpel.

Mascaret, (m) Spring-ty in Gasconien (n).

Masculin, ine (adj.) Mannelyk, van 't mannelyk geflacht; genre, vers masculin.

Masculinité, (f) Mannelyke linie; item het wézen van iets dat mannelijk is.

Mafette. (Zie Mazette).

Masque, (m) Mom-aanzigt, gryns; masker; item gemaskerde of vermomde perfoon; item buichelary, valfche fchyn; lever le masque, het mom-aanzigt affigten, zonder bewimpeling te werk gaan; fa dévotion n'est qu'un masque pour tromper; masque, vermomde tronie of hoofd (in Schilder-en Bouwk.).

Masque, (f) Ondeugende leelyke feeks, pry; que la peste soit de la vilaine masque! de drommel haale die lélyke hex!

Masquer, (v. a.) Vermommen; masqueeren, bedekken; se masquer (v. r.), een mom aanzigt voor doen; zich vermommen, verkleeden; veinzen, bedéts handelen; brûlot masqué; batterie masquée; marchandise masquée.

Massacre, (m) Groote moord, ombrenging, flogting (f), bloedbad (n); het afgefneéden hoofd van een hert, das of ree (by Jagers); item vernieling van iets.

Massacrer, (v. a.) Vermoorden, dood-faan, ter neér maaken, ombrengen; item bederven, verfonzen, met iets lee-

leeven of het drek waare; verbrodden; massacrer les habitants, des hardes, des meubles; il massacre tout ce qu'il fait, hy verbrod, of verknoeid alles wat hy maakt.

Massacreur, (f) *Vermoorder.*

Masse, (f) *Klomp (f), hoop, blok; item beuk-baier, mooker (m) sleg; item roerpen van een samereus; item kolf aan een billard-stok; item riet-knods (f); item slaf of ook knop (m) daar van, die voor een Reëtor der hoogeschool enz. gedraagen word; la masse du sang, het ganfche bloed in den Mensch; la masse des biens, des dettes, de gebeele boedel; de massa der schulden of alle de schulden; masse d'arme, een knods, wapen-knods; masse de chair, een klomp vleesch; dik vet Mensch; item maan-kalf, vleesch-klomp (in Vroedk.); la masse de la terre, de l'eau, de aard-klomp, de gebeele aarde, enz.; masse de pierre, de sel, een steene blok, klomp zout; masse de soie, een' baal zyde; masse! dix pistoles, (in taerling sp.) ik zet of speel 10 pistolen; masses, diepsels, schaduwingen in een' schildery.*

Maffelotte, (f) *Metaal-schuim (n) metaal-afche (f).*

Masse-more, (m) *Geflotene Scheeps-besluit.*

Massepain, (m) *Zuiker-brood, marssepin.*

Masser, (v. a.) *Zetten hoe hoog men speelen zal (in taerling sp.); masser dix ducats; masser, de gezondheid drinken; masse! à l'honneur du Roi!*

Maffeter, (m. in Onst. k.) *Kinnekak-spier.*

Mafficault, (m) *Wyntappers tol te Rouan.*

Mafficot, (m) *Geele verf, om mee te schilderen.*

Maffier, ou, Porte-masse, (m) *Staf-draager, pedstl.*

Maffif, ive (adj.) *Digt, vast, gedee-gen; zwaar; louter; statue, meubles d'or, d'argent maffif, standbeeld enz. van louter of maffief goud of zilver; un esprit maffif, een domkop, logge geest.*

Maffivement, (adv.) *Digt, vast, sterk, zwaar.*

Maffiveté, (f) *Vastheid, bondigheid.*

Maffore, (f) *Kant-tékening, aanmerking over den Hebreeuwfchen grondtext, door de Mazoreeten, (zekere Joden) gemaakt.*

Maffue, (f) *Een' knods; c'est un coup de maffue pour lui, (spr. w.) dat is een zuuren appel of hard gelag voor hem.*

Maffic, (m) *Maffik (zekere' barst); item poleer-sleen, smergel.*

Maffication, (f) *Kaauwing (in Geneesk.).*

Mafficatoire, (m) *Kaauw-artsz-nij (f).*

Maffigadour, (m. in de rysch) *ze-ker bit, waar op de Paerden knaauwen, vervolgens schuimbekken en de mond daar door versfrifchen.*

Maffiquer, (v. a.) *Mes maffik aan malkander lymen; item iets flegt aan een knocijen, lappen.*

Maffoïde (adj.); *Muscle maffoïde, hoofd-fpier om mee te bukken.*

Masure, (f) *Vervallen gebouw, oud overblyfzel of muurwerk daar van (n).*

Mat, atte- (adj.) *Ongebruineerd, doof, ruuw; or, argent mat.*

Mat (m); *Mat (in Schaaksp.) donner échec & mat au Roi, den Koning fchaak en mat zetten (zie verder onder échec).*

Mât, (m) *Scheeps-mast, mast (n), fleng (f); le grand mât, de groote mast; mât de misaine, ou, mât d'avant, fokkemast; mât d'artimon ou d'arrière, bezaans-mast; mât de hune, fleng, mars-fleng; mât forcé, gekraakte mast; mât jumellé, gewangde mast; mât defarmé, bloote of onstakelde mast, zonder want of zeilen; mât de réchange, een mast in voorraad; mât de tente, fleng eener tent.*

Matador, (m) *Matador, (een der hoogste trooven in 't omber spel.*

Matafions, (f. pl.) *Steeklynen (Scheeps w.).*

Matamore, (f. & adj.) *Praothans, windmaaker; opfnydend; item flaa-ven hut of kerker.*

Matasse, (f) *Ruwe ongefpornene zyde, of baal zyde.*

Mataslin, (m) *Mommen-dans* of *danfer*, waar by klugtige gebaarden gemaakt worden.

Matassnade, (f) *Postzenmaakery*, gekke kuuren.

Matassiner, (v. n.) *Den mommen-dans dansen met kostige sprongen*.

Matelas, (m) *Matrás*, kussen, iets dat opgevuld en gestikt is, dienende voor bedden, stoelen en rytuigen.

Matelasser, (v. a.) *Mes matrás-sen voorzien of bekleeden; item opvullen als een matrás*.

Matelassier, (m) *Matrás-maaker*.

Matelot, (m) *Matroos*, zee-man, bootsgezel; vaisseau matelot, schip dat een ander voor bystand diend.

Matelotage, (m) *Matroozen-buur* (f) of *loon* (n).

Matelote, (f.) *Visch-kooking op zyn zeemans; à la matelote*, op zyn bootsgezels.

Matématicien &c. (Zie Mathématicien enz.).

Mâter (v. a.) *un vaisseau*, een schip bemasten, met rond-bout voorzien; mâter un tonneau, een vat op zyn end, op zyn kop zetten; vaisseau mâté en chandelier, en fre-gatte, en fourche, en galere, een schip met regt opstaende, met vooroverhellende masten, met een gaffel, met twee masten zonder slengen.

Miter. (Zie Matter).

Mâtereau, ou, mâterel, (m) *Mastje* (n), *slomp* (m).

Matérialisme, (m) *Het gevoelen dat alles stoffelyk is*.

Matérialiste, (m) *Voorstander daar van*.

Matérialité, (f) *Stoffelykheid*.

Matériaux, (m. pl.) *Bouwstoffen* (f. pl.) als: hout, steen, kalk, enz.); item verzameling, dienstig tot eenig gebruik.

Matériel, elle (adj.) *Stoffelyk*; cause matérielle, esprit matériel, een lomp vernuft.

Matériellement, (adv.) *Stoffelyk-lyk wyze*.

Maternel, elle (adj.) *Moederlyk*; amour maternel; langue maternelle, moeder-spraak; oncle mater-

nel, oom van ^os moeders zyde; biens, parents maternels.

Maternellement, (adv.) *Moederlyk*

Materniser, (v. n.) *Naar de moeder aarden, zweemen*.

Maternité, (f) *Moederlykheid*; moederlyke staat.

Mâteur, (m) *Masten-maaker*.

Mathématicien, (m) *Wiskunstenaar, wiskundige*.

Mathématique, (adj.) *Wiskundig*.

Mathématique (f) ou les Mathématiques, *De wiskunde, wiskunst*.

Mathématiquement, (adv.) *Op eene wiskundige wyze*.

Matiere, (f) *Stoffe, matière*, oorzaak (f); onderwerp (n), inhoud (m); etter, *matérie* (f); *matiere* premie-re, eerste *stoffe*, grond *stoffe* van eenig ding; *matiere d'un discours*; *matiere d'une playe*; être enfoncé dans la *matiere*, zynelusten, het zinnelyke of aardsehe aankleeven; item dom, lomp, zyn; en *matiere* de religion, d'habits, in 't stuk van Godsdiens enz.; entrer en *matiere*, tot de verbandeling treden, overgaan; *matiere fécale* (excrément), drek; *matiere*, oude lomp (in een papier-molen); table des *matieres*, blad-wyzer van een boek.

Matin, (m) *De morgen* (m), *morgenstond*, ogtend (f); de bon matin, s' *morgens vroeg*; de grand matin, heel vroeg; qui a bon voisin, a bon matin, een goede buurman is beter als een verre vriend (spr. w.).

Matin, (adv.) *Vroeg, tydig*; se lever matin; il est matin.

Mâtin, (m) *Bul-bond, band-bond, waak-bond, reekel*.

Matinal, ale (adj. Zie Matineux).

Mâtineau, (m) *Kleine band-bond*.

Matinée, (f) *De morgenstond, de ogtend tyd*; dormir la grasse matinée, een gat in den dag slaapen, lang slaapen.

Mâtiner, (v. a.) *Met groote reuëns loopen* (van kleine seefjes gez.) mâtiner (v. n.) *quelcun, iemand als een bul-bond aanvallen, begraaven*.

Matines, (f. pl.) *De Vroeg-met-ten*, oggend-gebeden in de R. K.

Matineux, euse (adj.) *Vroeg ry-zende*, vroeg op, vroeg in de weer of by de hand; il est matineux.

Matinier, iere (adj.); *Etoile matiniere*, de morgen-ster.

Matois, oise (adj. & f.) *Lijstij*, loos, doortrapt, doorsteepen, sneedij; c'est un fin matois, het is een slimme vogel, doorsteepen gast of knaap; une fine matoise, een looze feeke.

Matoiserie, (f) *Loosheid enz.*

Matou, (m) *Kater*, groote Kat.

Matras, (m) *Distilleer-vles*, kolf (f).

Matricaire, (f) *Moeder kruid* (n).

Matrice, (f. & adj.) *Lyf-moeder*, baar-moeder, moeder; matrys, gietvorm der druk-letters, penningen enz.; l'église matrice, de moeder-Kerk; langue matrice, hoofd-spraak, moeder-taal, daar andere talen van afgesprooten zyn.

Matricide, (f) *Moeder-moord.*

Matricide, (m. & f.) *Moeder-moordenaar*; moeder-moordenaar-ster.

Matriculaire, (m) *Een op de naam-lyst ingeschrevene.*

Matricule, (f) *Naam-lyst* (f), register der leden (n) van eenig genootschap of van amptenaaren.

Matrimonial, ale (adj.) *Huwelyk-sch*, dat op het huwelyk ziet of zulks aangaat.

Matronales, (f. pl.) *Feeft der ro-meinsche adelyke vrouwen.*

Matrone, (f) *Bedaagde deftige vrouw*; item vroedvrouw.

Matter, (v. a.) *Afmatten*, plaagen, quellen; matter sa chair, zyn ligchaam afmatten, zyne lusten dooden, temmen.

Matter, (v. a.) *Het zilver zonder glans of bruineersel bewerken*, epkoo-ken.

Mattoir, (m) *Graveer-zyer*, ra-deer-zyer der signet-snyders, plaat-snyders en zwaardveegers.

Maturation, (f) *Ryping*, ryp-maaking (in Apoth. en chym.).

Mature, (f) *Het masten van een schip*; item de wyze daar van; item het mast-werk of al het rondhout van een schip,

Maturité, (f) *Rypheid*, volkomen-beid, volwasfenheid; fruit qui est en maturité; age de maturité; parvenu à sa maturité; maturité d'esprit; cette affaire est en sa maturité.

Matutinaire, (m) *Morgen gebede boek.*

Matutinel, elle (adj.) *Das tot de vroegnis of oggend gebeden behoord.*

Maubouge, (m) *Drank-accyns in Normandiën.*

Maudire, (v. a.) *Vloeken*, ver-vloeken, quaad toewenschen.

Maudisson, (m. gem. w.) *Vloek* (m), vervloeking (f).

Maudit, ite (adj.) *Vervloekt*; af-grypselyk, verfoeyelyk, boos quaad, slegt; vie maudite; chemin, livre maudit.

Maugere, (f) *Mammiering* (een zeildoek-buis in de kluis-en spie-gaten van een schip, waar door het water van 't dek afloopt, en van buiten plat gedrukt zynde, het zee-water terug houdt).

Maugré, (Zie Malgré).

Maugréer, (v. n. gem. w.) *Vloe-ken*, zweeren.

Maupiteux, euse (adj. gem. w.) *faire le maupiteux*, la maupiteuse, klaager, kermen, den elendigen spee-len zonder reden.

Mauresque, ou, *Moresque* (adj.) *Moor-sch*, danse moresque.

Mauricaud, aude (adj. & f.) *Zwartagtig*, bruin, zaluwtig; een halve moor (basané).

Mausolée, (m) *Praal-graf* (n), prachtige grafsteede (f), vorstelyk graf-maal (n).

Maussade, (adj.) *Vuil*, smeerig, morsig; onbeusch, vuil, walgelyk; les harangères sont maussades en leurs paroles, les pedants en leurs vêtements.

Maussadement, (adv.) *Op een morsige, stordige, vuile wyze.*

Maussaderie, (f) *Morsfery*; walgelykheid enz.

Mauvais, aise (adj.) *Quaad*, slegt, ondeugend, snood; mauvais homme, poëte, air &c. femme de mauvaise vie, ligte kooi, een boer, suol; mau-

488 MAU. MAX. MAY. &c.

vaïse chère, *sobere maalyd*; prendre de mauvaïse part, *qualyk meemen*; mauvaïse herbe croit toujours, *onkruid vergaas niet* (sfr. w.).

Mauvais, (adv.) *Slegt, quaad, euvel, vuns*; trouver mauvais, *slegt vinden*, euvel of qualyk neemen; sentir mauvais, *slegt of vuns rieken*, flinken; il fait mauvais de &c., *het is niet veilig te enz.*

Mauvais, (m) *Het quaaide*; il faut prendre le bon & le mauvais.

Mauve, (f) *Maluwe, kaasjens kruid.*

Mauvette, (f) *Soort van een Leeuwerik.*

Mauvis, (m) *Zekere meeuw.*

Maux, (plur van Mal 't welk zie).

Maxillaire (adj.) os maxillaire, *Kaaken-been* (in Onsl. k.)

Maxime, (f) *Grond-regel, grondstelling, Leer-stelling.*

May. (Zie Mai).

Mays (m) ou *bled de turquie, turks Kóren* (n).

Mazette, (f) *Een Fakhals* (m), oude knol (f), *slegt mager paerd* (n): *item een segte speelder.*

Me, (datif ou accus. van Moi ou Je) *il me dit, by zeide my*; me voici, *hier ben ik*; je me flatte, *ik vleie my.*

Méan, (m) *Zout-pot.*

Mécanique, &c. (Zie Méchanique).

Mécène, ou, Mécénas (m) *Mecenas, zeker romeïsch Ridder, die een groot voorstander der geleerdheid was; zedert is deeze naam gegeven aan alle voornaame voorstanders en begunstigers der geleerde waereld.*

Méchamment, (adv.) *Ondeugendder, schelmagtiger wyze.*

Méchanceté, (f) *Ondeugendheid, snoodheid; item poets, streek; insigne, horrible méchanceté, groote, yselyke snoodheid; commettre des méchancetés, snoodbeeden begaan; faire mille méchancetés, duizende poe sen spelen.*

Mécaniciens, (m) *Een werktuigkundige.*

Mécanique, (f) *De werktuigkunde.*

MEC.

Mécanique, (adj.) *Werktuiglyk, opération mécanique, werktuiglyke werking; arts mécaniques, handwerken, ambagten* (in tegenstelling van arts libéraux).

Mécanique, (adj.) *Kaarig, vrekig; esprit mécanique, een kaarig, laag gemoed.*

Mécaniquement, (adv.) *Werktuigkundiglyk; item op eene laage verächtelyke of kaerige wyze.*

Mécanisme, (m) 't *Zamenstelt van eenig ligchaam of werktuig volgens de wetten der werktuigkunde; item de konst om zulks te maaken.*

Méchant, ante (adj. & f.) *Ondeugend, snood, quaad, godloos, slegt, arg, boosaardig; un méchant homme, een booswigt, kwaad mensch; de méchants habits, vers, segte kleederen enz. un méchant garnement, een guit, fielt; les méchants, de goddeloozen; faire le méchant, tieren en raazen; uitspuiten.*

Meche, (f) *Lont van een snapbaan enz. (f) tinsel of tuntel van gebrandoud linnen* (n); pis, *karoen, lemmet van een kaers of lamp; pyp van een kandelaar, (bobeche) wiek* (f), plukfel, *om in een' wond te leggen*; 't boor-zyer van een boor (n); tand van een schaaft; schaaft van een roer (m); het onderste hout van een mast tot de mars toe; découvrir, ou, éventer la meche, *lont ruiken, dat is, den aanslag ontdekken*; meche allumée, *met brandende lont*; meche, ou, ame de corde, 't *hart of touw in 't midden van een dik touw, dienende om zulks rond te maaken.*

Mécher, (m. oud. w.) *Ongeluk* (n).

Mécher, (v. a.) *Wyn zwavelen.*

Méchoir, (v. n. oud w.) *Misflaggen, niet wel uitvallen.*

Mécompte, (m) *Misrekening; valsche verbeelding* (f).

Mécompter, se mécompter (v. n. & r.) *Mis-tellen, zich mis reekenen.*

Méconnoissable, (adj.) *Onkénbaar.*

Méconnoissance, (f) *Onkénbaarheid; item ondanbaarheid.*

Méconnoissant, ante (adj.) *On-dankbaar, onerkenselyk.*

Mé-

Méconnoître, (v. a.) *Niet meer kennen; item ondankbaar zyn; niet erkennen; je vous méconnoissois; il méconnoît vos faveurs; se méconnoître (v. r.) zich zelven niet kennen, zich vergeeten, opgeblaazen worden.*

Méconnu, ue (adj.) *Niet meer gekend enz.*

Mécontent, ente (adj.) *Misnoegd, onvreden; item oproerig; les mécontents, de misnoegde, de wederspannige, de oproerige; ranger les mécontents à leur devoir.*

Mécontentement, (m) *Misnoegen (n).*

Mécontenter, (v. a.) *Ongenoegen, misnoegen geeven, niet voldoen.*

Méconter. (Zie Mécompter).

Mécréant, (m) *Een Heiden, ongehoovige.*

Mécredi, (m) *Woensdag.*

Mécroire, (v. a. weinig gebr.) *Niet gelooven.*

Médaille, (f) *Gedenk penning, pronk-penning (m); tourner la médaille, het blaadje omwenden; de zaak van eene andere kant beschouwen; la médaille est renversée, het blad is omgekeerd, de zaak is veranderd; toute médaille a son revers, alles heeft zyn goed en zyn quaad; vieille médaille, een oud vel, verrimpeld oud wyf.*

Médaillier, (m) *Kabinet met gedenk-penningsen (n).*

Médailliste, (m) *Verzamelaar of schryver van gedenk-penningsen.*

Médailлон, (m) *Groote gedenk-penning.*

Médecin, (m) *Arts, geneesmeester, geneesheer, docteur; medecin d'eau douce, een slegte arts, of, docteur in de koelte; après la mort le médecin, als 's kalf verdrongen is, den put vullen, dat is, raadzoeken als het te laat is.*

Médecinal, ale (adj.); Herbes, eaux médecinales, genees-kruiden, gezondheids-bronnen.

Médecine, (f) *Geneeskunde, artzenny-kunde (f); item genees-middel (n) artzenny, artzenny drank (f), afzettend middel (n) (purgatie) pren-*

dre médecine, een geneesmiddel of purgatie in-reemen; argent comptant porte médecine, gereed geld dings naauw (dit zegt men als men niet wil borgen).

Médeciner, (v. a.) *Geneesmiddelen ingeeven; se médeciner, (v. r.) artzenny-middelen gebruiken.*

Medée, (f) *Medéa, een beroemde soverbex.*

Médiane, (adj.); Veine médiane, ou, la médiane, *middel- of groote bloed-ader aan den arm.*

Médianoche, (f) *Midjernachts maaltijd.*

Médiant, (f) *De middelste der 3 boofd-toonen (in Muziek).*

Médiastin, (m) *Middel-vlies (n), dat de holte der borst en de long in de lengte van één scheid.*

Médiat, ate (adj. in Natuurk.) *Middelbaar, dat in 't midden is, cause médiate.*

Médiatement, (adv.) *Middelbaarlyk, middelyker wyze.*

Mediateur, trice (m. & f.) *Middeelaar, bemiddeelaar; bemiddeelaarster.*

Médiation, (f) *Bemiddeling, tuschenkomst.*

Médiatrice, (f) *Bemiddeelaarster.*

Médical, ale (adj.) *Tot de artzenny behoorende.*

Médicament, (m) *Genees-middel (n), artzenny (f); médicament simple, composé.*

Médicamenteire, ou, Médicamental, ale (adj.) *Dat een geneezende kragt in zich heeft.*

Médicamenter, (v. a.) *Met artzenny voorzien; geneezen.*

Médicamenteux, euse (adj.) *Het genee geneest; aliments médicamenteux.*

Médicinal, Médiciner. (Zie Médécinal enz.).

Médiété, (f) *Arismetrische proportie tuschen twee andere.*

Médiocre, (adj.) *Middelmatig, tamelyk, tuschenbeiden; esprit, taille médiocre.*

Médiocrement, (adv.) *Middelmatiglyk, tamelyk; la récolte n'est que médiocrement bonne cette année.*

Médiocrité, (f) *Middelmatigheid, middelftaat.*

Médire (v. n.) *de quelcun, iemand lasteren, smaaften, schenden, qualyk van hem fpreken, agterklappen.*

Médifance, (f) *Lastering, agterklap, smaaften, laster-taal.*

Médifant, ante (adj.) *Agterklappend, quaadspreekend, lasterend, eervolend.*

Médifant, ante (m. & f.) *Agterklapper, quaadspreeker; lasteraarfier enz.*

Méditatif, ive (adj.) *In gedagten opgerogten, fierk peinzende; elprit méditatif, diepdenkende of bespiegelende geest.*

Méditation, (f) *Overdenking, bepeinzing, overweeging, betragting; item innerlyk gebéd; être dans une profonde méditation; méditations chrétiennes.*

Méditer, (v. a. & n.) *In gedagten of bespiegelingen bezig zyn, overdenken, overweegen, betragten; ergens op studeeren, op doelen; méditer la parole de Dieu; la ruine de quelcun; méditer quelque chose, iets voorbebben, bedoelen; méditer sur quelque chose, iets overdenken.*

Médité, ée (adj.) *Overdagt, overlegd, bestudeerd; item styf, gedwongen.*

Médium, (m. lat. w.) *Het midden; item een bewysstuk (argument) in de schoolen (n).*

Médullaire, (adj.) *Dat tot het merg behoort (in Onleedk.).*

Méfaire, (v. n.) *Misdoen, onrecht doen, qualyk handelen (alleen in rechten gebr.).*

Méfait, aite (adj.) *Misdaan enz.*

Méfait, (m. oud w.) *Misdaad (f) misbedryf (n).*

Méfiance, (f) *Mistrouwen, wantrouwen (n).*

Méfiant, ante (adj.) *Mistrouwend*

Méfier, se méfier, (v. r.) *Mistrouwen hebben; se méfier de quelqu'un, iemand wantrouwen, verdenken.*

Mégalographie, (f) *Affchildding in volle statuur.*

Mégarde, (f); *Par mégarde,*

door onoplettendheid, door onagzaamheid; faire une chose, une omission par mégarde.

Mégere, (f) *Naam van eene der 3 hefsche furien (by Dicht.); item een quaad wyf, belle-veeg.*

Mégie, (f) *Konst om vellen of zeem te bereiden.*

Mégifférie, (f) *Zeem-bereidery of-handel.*

Mégiffier, (m) *Velbereider, zeembereider.*

Mehemendar-Bachi, (m) *Opleider der Gezanten ter audientie in Perziën.*

Meigle, (f) *Spaade der Wyngaardeniers.*

Meilleur, eure (adj. comparatif en Superlatif van bon) *Beter, best; il est meilleur que son frere, hy is beter als zyn broeder; c'est le meilleur homme, la meilleure femme du monde, hy, zy is de beste enz.; meilleur, (f. m.) het beste, le meilleur est de pratiquer la vertu.*

Meistre, (m); *Arbre de meistre, grootste mast op een' galei.*

Melanagogue, (m) *Gal-afzettend middel.*

Mélancolie, (f) *Zwaarmoedigheid, droefgeestigheid, zwarte gal, zwaar bloed.*

Mélancolique, (adj. & f.) *Droefgeestig, zwaarmoedig; zwartgallig; een droefgeestig Mensch.*

Mélancoliquement, (adv.) *Droefgeestiglyk.*

Mélange, (m) *t' Zamenmengfel, mengelmoes (n), menging, vermenging (f).*

Mêlanger, (v. a.) *Mengen, vermengen, onder een mengen.*

Mélantéria, (m) *Een t' zamen-trekkend berg-fap.*

Melasse, (f) *Stroop van suiker.*

Mêlé, ée (adj.) *Gemengd. (Zie Mêler).*

Mêlée, (f) *Scherp gevegt, bloedigen ftyd, handgemeenschap, schermtufeling; item twist, gefchil; gedrang, oploop van volk; se jeter dans la mêlée; se tirer de la mêlée.*

Mêler, (v. a.) *Mengen, vermengen,*

gen, mengen; inwikkelen, innemen enz., mêler les couleurs; mêler le vin, de wyn vervalschen; mêler quelqu'un dans une affaire; mêler une ferrure, een slot verdraaijen, bederven; mêler les cartes, de kaarten doorschieten, verschieten, door een mengen; se mêler, (v. r.) zich mengen, zich innemen, inlaaten, bemoeijen; ne vous melez point de cette affaire, dans la foule &c.

Mélesé, (m) Lorkboom.

Melette, (f) Sprot (Vischje).

Méliauthe, (m) Honing-kruid (n).

Mélilot, (m) Steen-klaver (f), (zókere plant lieflyk van reuk).

Mélinet, (m) Hondstong (f. kruid).

Mélioration, (f) Verbetering van huizen, landeryen enz. (in Rechten).

Méliorer, (v. a.) Verbeteren (beter améliorer, amender).

Melisse, (f) Citroen-kruid, byenblad (n).

Mellier, (m) De derde maag van een os (f. by Slagters).

Mélodie, (f) Zoetluidendheid, lieflyke zang-wyze.

Mélodieusement, (adv.) Lieflyk, welklinkend.

Méliodieux, euse (adj.) Lieflyk, welluidende.

Melon, (m) Meloen (f); melon listé, brodé, gladde, ruige meloen.

Melonnier, (m) Meloen-queeker of verkooper.

Melonniere, (f) Meloenbak (m), meloen-bed (n).

Mélote, (f) Ruig schaapen-vel (n).

Mémarchure, (f) Mistréd, zwiking van een paerd.

Membrane, (f) Vlies, velletje (n in Ontleedk.).

Membraneux, euse (adj.) Vliesig.

Membre, (m) Lid (n), ledemaas des ligchaams; lid, mede-lid van eenig genoodschap, lid-maat van de Kerk, membres de vaisseau, al het groote hout van een Schip; item deelen van een huis; le membre, ou, le membre viril, het mannelyke lid.

Membru, ue (adj.) Dik en grof van leeden.

Membrure, (f) Hute rib (f);

post (m), raam (f) daar duistere stukken hout of panneelen in gesponnd worden; item een stuk hout dat gezaagd moet worden; item hout-maat, vaam maat; mettre le bois en membrure, 't hout in vaamen stappelen.

Même, (pron. adj.) NB. als dit woord voor een subst: gaat betekend het dezelfde, het zelfde of de zelve, het zelve, éven, gelyk; maar na een subst. zelfs, zelve; c'est le même homme, la même femme, le même enfant, het is dezelfde man, de zelfde of dezelfde vrouw, het zelfde kind; d'un même age, van dezelfde ouderdom, van gelyke jaaren, of éven oud; le Roi même, ou, lui-même l'a dit, de Koning zelfs enz.; c'est moi-même, ik ben het zelfs; se tromper soi-même, zich zelven bedriegen.

Même, (adv) Zelfs, ja zelfs, ja dat meer is; (qui plus est, ou, & encore) il le dit & même le confirme, hy zegt het, ja zelfs bevestigt het; il n'a pas même daigné de &c. hy heeft zich zelfs niet eens verwaardigt van enz.; même la chose elle même le ditte, ja de zaak zelfs enz.; à même (oud en gem. w.) vous êtes à même, gy hebt vryheid, gy zyt uw' eigen meester, om enz.; de même, ou, tout de même, even zoo, op dezelfde wyze, de même que, ou, de sorte que, zoo dat, dus dat.

Mêmement, (adv. oud w.) Zelfs (même).

Mémoire, (f) 't Geheugen (n), de geheugenis, gedagtenis, herinnering, memorie (f); mémoire fidelle, infidelle, een sterk of zwak geheugen; conserver la mémoire d'un ami, de gedagtenis van enz.; de mémoire d'homme on n'a vu rien de semblable, by geen Menschen geheugen heeft men enz.; mémoire locale, plaatselyke errinnering; feu le Prince d'heureuse mémoire, wylen de Vorst van hoogloffelyker gedagtenis; feu votre pere de pieuse mémoire, wylen uwen zaligen Vader.

Mémoire, (m) Gedenkboekje, gedenk-zeelje, band-boekje, memorieboek.

boekje (n); *item* rekening; *kondſchap* enz. (f); *écrire quelque chose sur son mémoire*, iets op zyn hand-boekje aantekenen; *il a écrit sur de bons mémoires*, hy heeft goede ſtukken of onderrigtingen gehad om na te ſchryven; *mémoires d'un Ambassadeur*, narigten van een gezant (inſtructions).

Mémorable, (adj.) Gedenkwaerdig.

Mémoratif, ive (adj.) Die of dat zich iets errinneren kan.

Mémorial, ale (adj.) Dat het gebeugen betreft; l'art mémorial.

Mémorial, (f. m.) Een gedenk-téken; gedenkschrift (n) of cédel (f); *berrinnerings-téken* (n) *gebeugenis* (f); c'est un mémorial de votre amitié; un mémorial, een Koopmans Klad-boek.

Mémorialiſte, (m) Schryver van Memoriën of onderrigtings-ſchriſten.

Menaçant, ante (adj.) Dreigende.

Menace, (f) Dreiging, bedreiging (f), *dreigement* (n) (meest in plur.) uſer de ménaces.

Menacer, (v. a.) Dreigen, bedreigen.

Menaceur, (m. weinig gekr.) Dreiger.

Ménage, (m) Huishouding (f), 't huishouden, huisgezin (n); *item* huisraad, inbordel van een huis (m); *pain de ménage*, huisbakken brood, huisbak; *tenir ménage*, een huishouden hebben; *faire bon ou mauvais ménage avec sa femme*, *vivre de ménage*, ſpaarzaam of zuinig leven; *ménage de campagne*, ploeg gereedschap; *étrange ménage*, miſlyke toestand.

Ménagement, (m) Achtung, eerbied (f), ontzag (n), omzigtigheid, inſchikkendheid (f) enz.; *elle a de grands ménagements pour son mari*, zy gaat zeer behoedzaam of inſchikkend met haar man om.

Ménager, (v. a.) Spaaren, te raade houden, onzien, verſchoonen, niet te veel gebruiken of te laſte leggen, omzigtig te werk gaan; *ménager sa bourse*, *zyne beurs* ſpaaren, *zyne penningen te raade of in waarde*

bouden; *ménager quelqu'un*, iemand omzigtig, met toegévendheid behandelen; *ménager ses amis*, *zyne vrienden niet te veel vergen of be-lasten*; *ménager son crédit*, *zyn aanzien*, *achting of crediet bewaaren*, *in acht neemen*; *ménager sa santé*, *zyne gezondheid in acht neemen*; *ménager une entrevue*, een mond-gesprek of eene byeenkomst te wege brengen; *ménager son temps*, *zyne tyd wel beſteeden*; *ménager un terrain*, een grond of plaats ten nutte of wel gebruiken; *ménager un escalier &c.*, eene trap enz. ter behoorlyker plaats brengen, practizeeren; *ménager les bonnes graces de quelqu'un*, *iemand's gunst of toegenegenheid trachten te onderhouden*; *se ménager* (v. r.) *zich onzien*, *zich wagten of in acht neemen*.

Ménager, ere (adj.) Spaarzaam, zuinig, huishoudend.

Ménager, ere (m. & f.) Huisboudend; huishoudster; *être bon ménager*, *bonne ménagere de quelque chose*, iets wel te raade houden.

Ménagerie, (f) Een omheinde of afgeſtooten plaats, daar men gedierte en gevogelje meſt, of, voor zyn vermaak houd, eene Ménagerie.

Mendiant, ante (adj. & f.) Bédelende, ſchooiſjende; een bédelaar, ſchooyer; *bédelaarſter*, *ſchooiſter*; *les mendiants*, de bédel-monnikken.

Mendicité, (f) Bédelaary; *reduit à la mendicité*, tot den bédel-zak gebragt.

Mendier, (v. a.) Bédelen, aftruggelen, truggelen; *mendier son pain de porte en porte*; *mendier du secours*, om hulp ſmeeken.

Meneau, (m) Kruis-kozyn in een Kerk- of ander groot venſter (n).

Menée, (f) Heimelyke liſt, aanſlag, raad of ſtreek; *item* 't ſpoor van een bert; *découvrir les menées des conspirateurs*.

Mener, (v. a.) Leiden, geleiden, brengen, voeren, menen, ryden enz. *mener un cheval par la bride*, een paerd enz. leiden; *mener quelqu'un au logis*, iemand t' huis brengen; *men-*
ner

ner le carosse, *de Koets mannen*; mener au combat, *ten Slyde voeren*; le chemin mene à la ville, *de weg gaat of leid naar de stad*; mener une mauvaise vie, *een slegt leven leiden*; mener du bruit, *geraas maaken*; mener deuil, *rouw bedryven*; son intérêt le mene, *zyn eigen belang bestierd hem*; mener une affaire bien ou mal; mener le branle, *den dans leiden*; mener quelqu'un par le nez, *iemand by de neus herom leiden*, voor den zot houden, *joppen*; mener du bétail, *vee hoeden*; mener quelqu'un rudement, *iemand ruuw behandelen*.

Ménétrier, (m. oud w.) *Speelman*.

Meneur, euse (m. & f.) *Leider, leidsman; lei-jonker; leidster; item menner van een ry-tuig; meneur d'ours, beeren-leider*.

Menin, (m) *Jonkertje, pagie die met een jong Vorst opgevoed word*.

Mennonites, (m. pl.) *Mennoniten*.

Menologe, (m) *Martelaars naamlyst by de grieken*.

Menotte, (f. boert. w.) *Handje; donne moi ta petite menotte*.

Menottes, (f. pl.) *Boeijen, handboeyen, paternosters*.

Mense, (f) *Tafel goederen of inkomsten van een Abt of andere Geestelyke*.

Mensole, (f) *Bindsteen van een verwulf-boog* (m).

Menfonge, (m) *Leugen* (m), *leugentaal, onwaarheid* (f).

Menfonger, ere (adj.) *Leugenagtig*.

Menstrual, ale (adj.) *Maandsondig*.

Menstrue, (f) *Schei-vogt* (in Chym.).

Menstrues, (f. pl.) *De Maandsonden, maandelyksche zuivering, (les mois, les ordinaires, les regles)*.

Menstrueux, euse (adj.) *Ontbindend* (in Chym.).

Mental, ale (adj. alleen gebr. in fem.) *Dat in 't gemoed, in de gedachten, innerlyk geschied; oraison mentale, innerlyk of stil gebed; re-*

servation mentale, *stille achterhouding of uitzondering*.

Mentalemt, (adv.) *In den geest of gedachten, by zich zelven*.

Mente. (Zie Menthe).

Menterie, (f) *Leugen*.

Menteur, euse (adj.) *Leugenagtig*.

Menteur, euse (m. & f.) *Leugenaar; leugenaarster*.

Menthe, (f) *Munt* (f) *Kruizemunt* (n. zeker kruid).

Mention, (f) *Melding* (f), *gewag* (n); faire mention d'une chose, *il n'est plus mention de faire cela, daar zyn geene gedachten meer na, om enz*.

Mentionné, ée (adj.) *Gemeld, vermeld, aangeroord; l'article ci-dessus mentionné*.

Mentionner, (v. a.) *Vermelden*.

Mentir, (v. n.) *Liegen; il en a menti, by heeft het gelogen; sans mentir, ou, à ne point mentir, zonder liegen, om de waarheid te zeggen; bon sang ne peut mentir (spr. w.) de boom valt niet verre van de stam, dat is, die een edel of quaad gemoed heeft laat het vroeg of laat blyken; on ne gagne rien à mentir, que de n'être pas cru quand on dit la vérité*.

Menton, (m) *De Kin* (f); soutenir le menton à quelqu'un, *iemand moed geeven, ondersteunen; lever le menton, trots en vermétel worden; pogchen, snoeven*.

Mentonniere, (f) *Kin-band* (m).

Menu, ue (adj. & adv.) *Dun, klein, fyn, gering, slegt; du menu bois, dun of klein hout; le menu linge, het klein goed; pluie menue, stof-régen; il pleut dru & menu, het régend digt; poussiere menue, fyne stof; jambe menue, een dun been; couper menu, klein of fyn hakken, snyden; le menu peuple, het gemeene volk; menus plaisirs, speel-tenningen, speel-geld; menus grains, zomer-zaad; le menu (m); je vous écrirai les choses par le menu, ik zal u de zaaken van stuk tot stuk melden; frapper dru & menu, gezwinde slagen geeven*.

Menuaille, (f) *Klein geld, kleu-*

494 MEN. MEP. MER.

ter geld; item klein grut, uit-
schot van visch (n); payer en me-
nuaille, in kleuter geld betaalen.

Menuet, (m) Minuët (zeker dans).

Menuise, (f) Vogel-bagel.

Menuiserie, (f) Schryfwerk (n).

Menuisier, (m) Schryfwerker,
witwerker.

Méprendre, se méprendre (v. r.)
zich vergiften, vergrypen, mistafsen.

Mépris, ise (adj.) Vergift enz.

Mépris, (m) Verächting, versmaa-
ding (f); au mépris des loix,
zonder ontzag voor de wetten.

Méprisable, (adj) Verächtelyk,
vermaadelyk.

Méprisablement; (adv.) weinig
gebr.) Verächtelyker wyze.

Méprisant, ante (adj. & f.) Ver-
smaadende; verächtel; versmaadster.

Méprise, (f) Misvatting, mis-
slag, feil; méprise grossière.

Méprisé, ée (a. j.) Verächt, ver-
smaad.

Mépriser, (v. a.) Verächtel, ver-
smaaden; mépriser le faste.

Mer, (f) De zee; la mer rouge,
noire, morte, glaciale, pacifique
ou du sud; homme de mer, een
zee-man; haute ou pleine mer,
volle of ruime zee, 't ruime sop;
mettre en mer, ou, à la mer, in
zee loopen, of fleeken, zee kiezen;
coups de mer, zee-slagen, zwaare
golven, deersingen; grosse mer, bolle
zee; mer orageuse, onstuimige zee;
la mer monte, refoule, de zee
vloeit, ebt; il n'y a plus de mer,
de zee is stilt; courir les mers, in
zee omzwerven, kruisfen; courir la
même mer, de zelve zee bevaaren;
la mer blanchit, ou moutonne,
de zee bruischt of schuimt; avaler la
mer & les poissons, alles inslokken,
noot genoeg hebben; porter de l'eau
à la mer ((spr. w.), water in zee of
sparren naar noorwegen brengen; c'est
une mer à boire (spr. w.), het is
een eindeloos werk; chercher quel-
qu'un par mer & par terre, ie-
mand overal zoeken; c'est une mer
sans fond, 't is een onpeilbaare zee,
een zaak daar men geen grond in
krygen kan.

MER.

Mercadent, (m. Schimp w.) Een
flegte Kraamer.

Mercantile (adj.); Homme de
profession mercantile, een Koop-
man.

Mercelot, (m) Een Kraamertje
(n).

Mercenaire, (adj.) Baatzoekend,
als een huurling, om loon of voor-
deel werkend; ame basse & merce-
naire, een laag en baatzugtig ge-
moed; témoin mercenaire, een ge-
kogte getuigen.

Mercenaire, (m) Huurling, dag-
looner.

Mercenairement, (adv.) Baat-
zugtiger wyze.

Mercerie, (f) Kraamery (f);
item Kraamers-gild (n).

Mercerot, (m) Kleine Kraamer.

Merci, (f) Dank; item genade,
wille, magt enz.; Dieu merci!
God dank! God zye dank of ge-
loofd! grand-merci, grooten dank;
merci de ma vie, by myn keel
(gem. w.); crier merci, om genade
roepen; se commettre à la merci
des vents, des flots, de ses enne-
mis, zich aan de woede, op genade
en ongenade enz. overgeeven; sans
aucune merci, zonder eenige barm-
hertigheid; être à la merci de quel-
qu'un, in iemands magt zyn.

Mercier, iere (m. & f.) Kram-
mer; winkelierster; à petit mer-
cier, petit panier (spr. w.) de tee-
ring na de neering stellen.

Mercredi. (Zie Mercredi).

Mercur, (m) Mercurius (Heiden-
sche godheid der welſprekendheid, der
kooplieden en dieven; item Jupiters
bode); item de planeet Mercurius; item
quikzilver (in Chym.); fixer le mer-
cure, 't quikzilver onvlugtig maa-
ken; item de ongestadigheid des ge-
moeds tot beſtändigheid brengen.

Mercurial, ale (adj.) Van den
aart van quikzilver.

Mercuriale, (f) Glas-kruid, bin-
gel-kruid (n); item beſtraffing, door-
baoling (f); on lui a donné une
rude mercuriale.

Merdaille, (f. gem. w.) Een bocp
beſchátene Kinderen.

Mer-

MER.

Merde, (f) *Menschen-drek*, *stront*; item *hamerslag* (m); plus on remue la merde, plus elle pût (spr. w.).

Merdeux, euse (adj.) *Drekkig*, *bestront*, *bevuild*.

Mere, (f) *Moeder*; belle mere, grand' mere; mere nourrice, minne-moeder; mere-perle, *paerlemoer*; l'oïsveté est la mere de tout vice, *lédigheid is de wortel van alle quaad*.

Méreau, (m) *Merk*, *loodje* (n), dat iemand gegeven word om in eenige verzameling enz., te kunnen komen.

Mérelle, (f) *Hink-perk* (n. *Kinder-sp.*).

Méridien, ienne (adj.); Ligne méridienne, ou, le meridien, *middag-lyn*.

Méridienne, (f) *Middag-slaap*; faire la méridienne.

Méridional, ale (adj.) *Zuidelyk*, *zuid*; pole méridional, *zuid*er *afpunt*.

Merise, (f) *Kriek*, (*zwarte kers*).

Merisier, (m) *Kriekenboom*.

Mérite, (m) *Verdienst*, *deugd*, *waardigheid* (f); avoir du mérite, *homme de mérite*; les mérites de *Jesus Christ*; il fût traité selon ses mérites.

Mériter, (v. a. & n.) *Verdiene*n, *waardig* zyn; mériter punition, *recompense*; il a bien mérité de sa patrie, *hy heeft zyn Vaderland groote dienst gedaan*; mériter à chef de terme, *intrest van intrest trekken*.

Méritoire, (adj.) *Verdienstelyk*; faire des actions méritoires.

Méritoirement, (adv.) *Verdienstelyk*.

Merlan, (m) *Schelvisch*, *wysing*.

Merle, (m) *Een meerle* (zeker vogel); un fin merle, *een looze gast*.

Merlesse, (f) 't *Wyffe van een meerle*.

Merlet, (m) *Tinne*, *bovenkant eener muur* (f).

Merlette, (f) *Meerle*, *zonder voeten of bek*, in een wapen.

Merlin, (m) *Meerling*; raabanden, op een *Schip*.

Merliner, (v. a.) *Zetten aan de raa's binden*, *marlen*.

MER. MES. 495

Merlons, (m) *De aarde tusſchen de ſchietgaten van een battery*.

Merluche (f) ou merlus (m); *leng*, *ſtok-viſch* (m).

Merrain, (m) *Klaphout*, *varhout*, *wagenſchot* (n). (*Zie Mairrain*).

Merveille, (f) *Wonder*, *wonder-fluk*, *wonder-werk* (n); faire merveilles, *wonderen doen*; merveilles de la nature, de l'art; les sept merveilles du monde; promettre monts & merveilles, (spr. w.) *goude bergen belooven*; merveille, naam van *verſcheide bloemen*; à merveille (adv.) *wonderlyk*, *buiten gemeen*, *uiſſeekend*; belle à merveille; chanter à merveille.

Merveilleusement, (adv.) *Verwonderlyk*, *uiſſeekend*, *uitermaaten*.

Merveilleux, euse (adj.) *Verwonderlyk*, *buitengemeen*, *zeldzaam*; le merveilleux, *het verwonderlyke in eenig torcel fluk* enz.

Mes, (pron. plur. van mon. ma); Mes parents, *myne ouders of verwanten*.

Mesaise, (m. ouz w.) *Ongemak* (n), *ongelégénheid* (f).

Mesalliance, (f) *Misbuuwing*.

Mesallier, se mesallier (v. r.)

Mistroutwen, met iemand van eenen *geringeren ſtaat in den echt treden*.

Mélange, (f) *Mees*, (*Vogeltje*).

Mesarriver, (v. n. imperſon.) *Mislukken*, *kwalyk uitvallen*; misgaan; s'il vous en mesarrivoit, *als 't u eens misging*.

Mesaventure, (f) *Ongeluk*, *omgeval* (n).

Mesavenir, (v. n.) *Iets kwaliks gebeuren*, *zich toedraagen*; de peur qu'il n'en Mesavienne.

Meschamment, &c. (*Zoeke die zonder f.*)

Mésentere, (f) 't *Darm-scheel*, *darm-vlies* (n) (*in Ontleedk.*)

Mésentérique, (adj.) *Wat daar toe hoord*.

Mesestimer, (v. a.) *Verachten*, *gering achten*, *verſmaaden*.

Mesintelligence, (f) *Misverſtand*, (n) *onſtenigheid* (f).

Mesoffrir, (v. n.) *Misbieden*, *omdat de waarde bieden*.

Mes.

Mesquin, *ine* (adj. & f.) *Kaarig vrekig; item slegt gemaakt; item een gierigaard; cela est mesquin.*

Mesquinement, (adv.) *Kaariglyk, vrekiglyk; armhartiglyk, slegt.*

Mesquinerie, (f.) *Vrekigheid, naauwbezetheid, deunheid.*

Message, (m) *Boodschap* (f).

Messager, *ere* (m. & f.) *Bode, brief-draager; boodschapper; boodschapper, bodinne.*

Messagerie, (f) *'t Boodenschap; 't bodehuis* (n).

Messe, (f) *De Misse of mis; messe des morts, ziel-mis; courtte messe & long diner, een kort gebéd en een' lange maaltijd.*

Messéance, (f) *Ongevoeglykheid, misland.*

Messéant, *ante* (adj.) *Misstaande, ongevoeglyk, niet passende; chose messéante.*

Messéoir, (v. n. *word alleen geconjugeerd in de 3de persoon*) *Misstaan, niet voegen; il messé, het misstaat.*

Messeigneurs, (m. pl. *Van monseigneur, dat zie*).

Messeures, (f. pl.) *Oogst-tienden, in sommige landsreken.*

Messie, (f) *De Messias, de Gezalfde.*

Messier, (m) *Veld-wagter, wyngaard-boeder.*

Messieurs, (m. pl. *van Monsieur*) *Myne Heeren.*

Messire, (m) *Myn Heer, zeker eertitel die men geeft aan Ridders, Bisschoppen en Parlements-Heeren.*

Mesures. (Zie *Messeures*).

Mestice, (m. & f.) *Een halve moor of moorinne.*

Mestre de camp, (m) *Overste van de Ruitery.*

Mesurable, (adj.) *Meetbaar.*

Mesurage, (m) *Meeting* (f), *het metten; item meet-loon* (u).

Mesure, (f) *Maat (daar men iets méémet, van wat natuur het ook zyn); item dicht-zang- dans-maat; item maat-régel, overlég; prendre des mesures, maat régelen nemen; être en mesure, binnen 't bereik van een sleet zyn (in de Schermse.); ne gar-*

der point de mesures avec quelqu'un, geen maat, noch perk met iemand houden; à mesure que (adv.) *na maaten dat; à mesure qu'on étudie, on devient sage; outre mesure* (adv) *bovenmaaten.*

Mesurer, (v. a.) *Meetten, afmetten; mesurer du drap, du bled &c. mesurer son épée avec quelqu'un, met iemand van leér trekken; mesurer des yeux, ou, avec les yeux, met het oog afmetten; mesurer la forêt, van het eene end van 't bosch naar 't andere loopen; mesurer les autres à son aune, van een ander oordeelen, zoo als men zelfs is, of, zoo de waerd is, zoo betrouwd hy zyn' gasten; mesurer ses forces contre quelqu'un, met of tegen iemand zyne krachten probeeren; se mesurer* (v. r.) *avec quelqu'un, zich met iemand vergelyken; item metten; item duëlleeren.*

Mesureur, (m) *Een Meeter.*

Mesus, (m) *Misbruik* (n. *in Rechten*).

Mesusage, (m) *Misbruik, quaad gebruik* (n).

Mesuser, (v. n.) *Misbruiken; Mesuser de son crédit.*

Métacarpes (m. *in Ontleedk.*) *De achter-hand* (f).

Métayer. (Zie *Métayer*).

Métail. (Zie *Métal*).

Métairie, (f) *Landboef, boef, boerderij (une ferme).*

Métal, (m) *Berg-stof* (f) *metaal; item goud of zilver in een wapen* (n).

Métalent, (m) *Mis-talent, gebrek aan gaven* (n).

Métallique (adj.) *corps métallique, een berg-stoffelyk ligchaam; science métallique, metaal-kunde; médaille-kunde.*

Métalliste, (m) *Metaal-kundige.*

Métallurgique, (adj.) *Dat de metaal-aangaat.*

Métallurgiste, (m) *Metaal-kundige.*

Métamorphose, (f) *Gestalt-verandering. verwisseling van gedaante, herschepping.*

Métamorphoser, (v. a.) *Veranderen van gedaante, herscheppen; se mé-*

métamorphoſer (v. r.) andere gedaante aanneemen.

Métaphore, (f) *Leen-ſpreuk*, verbleemde of figuurlyke ſpreek-wyze (in *Rédenk*).

Métaphorique, (adj.) *Leenspreukig*, onëigentlyk, figuurlyk.

Métaphoriquement, (adv.) *Onëigentlyker wyze*.

Métaphraſte, (m) *Letterlyke overzetter*.

Métaphyſicien, (m) *Een overnatuurkundige*.

Métaphyſique, (adj. & f. f.) *Bovennatuurkundig*; item *bovennatuurkunde*.

Métaphyſiquement, (adv.) *Overnatuurkundiglyk*.

Métaphyſiquer, (v. a.) *Een onderwerp bovennatuurlyk behandelen*.

Métaplaſme, (m) *Verandering der Letters of Letter-greepen van een woord* (in *Spraakkunde*).

Métatarſe, (m) *De voet-zool* (f. in *Ontleedk*).

Métathèſe, (f) *Verzetting der Letters of woorden* (in *Spraakk*).

Métayer, ere (m. & f.) *Hoefpachter*; *Land-huurſter*.

Méteil, (m) *Maſſeluyſyn*, gemengd Koorn, half tarwe en half rogge.

Métempycoſe, (f) *De Zielsverhuizing uit het eene Ligchaam in 't andere*, (een gevoelen van Pythagoras en andere heidensche wyſgeeren, ook thans nog van zommige oosterlingen).

Météore, (m) *Lucht-verſchynſel* (n), *verbéveling* (f), iets dat uit de uitwaſſemingen of dampen der aarde zich in de lucht vormd.

Météorologique, (adj.) *Dat van Lucht-verſchynſelen handelt*.

Météoroscope, (m) *Werktuig*, om de Luchtverſchynſelen mee na te gaan.

Méthode, (f) *Leer-wyze*; *ſchikking*, *inrichting*, wyze om iets te doen of te onderrichten.

Méthodique, (adj.) *Wel ingericht*; *discours*, *inſtruction méthodique*.

Méthodiquement, (adv.) *Op een wel gepaſte wyze*; *enſeigner méthodiquement*.

Métier, (m) *Handwerk*, *ambagt*; item *getouw*, *weef-getouw* van verſcheide *Handwerks lieden*; *borduur-raam* (n); item *kuip*, waar in de wynmoër word geperſt by azyn maakers (f); *gens de métier*, *ambagtslieden*; *tous les corps des métiers*, *alle de gildens enz.*; *apprendre*, *savoir un métier*; *mettre un enfant en métier*, *een kind op een ambagt doen*; *être en métier*; *un gâte-métier*, *een knoeijer*, *loonbederfer*, *kladder*; *entreprendre ſur le métier*, *onder den duim*, *in der ſulte werken* (van *Knegts gez.*); *métier de tiffierand*, *de rubannier*, *de brodeur*, *de brodeuſe*, *getouw*, *raam van enz.*; *métier à faire des bas*, *Kouſſeweevers getouw* (zeker konſtig geſtel dat uit meer dan 3000 ſtukken beſtaat); *petit métier*, *klein weef-getouwſje der Juſſers*; item *het werk daar van*; *petit métier*, *dunne waaffel*, *oblie*; *faire du petit métier*, *oublie bakken*; *il eſt de tous métiers*, *hy onderneemd alles*, item *hy is van 12 ambagten en 13 ongelukken*; *monter la beſogne ſur le métier*, *het werk op het getouw*, *op de raam zetten*; *il a un ouvrage ſur le métier*, *hy heeft een werk onder de banden*; *entendre bien ſon métier*, *zyn ambagt*, *zyne zaaken wel verſtaan*; *il y a un enfant ſur le métier*, *daar is een erfgenaam op de komſt*; *avoir cœur au métier*, *luſt tot een ambagt hebben*, *vlytig zyn*; *le métier des armes*, *de Krygs-offening*, *c'eſt un méchant métier que celui de médire*, *'t quaad ſpreken enz.*; *elle eſt du métier*, *zy is van de winkel* (ſpr. w.); *il m'a joué un tour de ſon métier*, (ſpr. w.) *hy heeft my een' lelyke poets geſpeeld*.

Métif, *ive*, *ou*, *métis* (adj.) *Tweeſlachtig*, *van een moor en een blanke*; item *chien métif*, *een hond van tweeſtes aart*.

Métivage, (m) *Koren-oogſt-tiend*.

Métivier, (m) *Maaijer*, *oogſter*.

Métode. (Zie *Méthode*).

Metonymie, (f) *Figuur in rédenkunde*, waar door men de oorzaak

voor de uitwerking, de uitwerking voor de oorzaak en dus het eene voor het andere plaats, als: den Krygs-god in plaats van den Kryg enz.

Métope, (f) Tusschen-dieptens in de lysien der dorische zuilen.

Metopion, (m) Gewas in Libiën, waar van de gom-ammoniac komt.

Metoposcopie, (f) Voorhoofd-waarzeggerij, uit de gezichts-trekken of linéamenten.

Mètre, (m. oud w.) Vers, dicht (n).

Métrique, (adj.) Volgens rymmaat.

Métromanie, (f) Verzóttheid op de dicht-kunde.

Métropole, (m) Hoofd-stadt; item Hoofd-Kerk (f).

Métropolitain, aine (adj. & f.) Aartsbischoffelyk; siége métropolitain, aartsbischoffelyke zétel of stoel; église métropolitaine, Hoofd-Kerk; un Métropolitain, een Aartsbischof.

Mets, (m. f. & pl.) Spys (f), geregt (n); geregten (n. pl.); un bon mets, des mets exquis.

Mettable, (adj.) Gangbaar; item bruikbaar; cette monnoie, cet habit n'est pas mettable; homme mettable, een man die passeeren kan.

Metteur (m) en œuvre, Een steen-zetter, Juwel-zetter; metteur à port, een losser van vaar-tuigen.

Mettre, (v. a.) Zetten, stellen, plaatsen, leggen; aanwenden, be-steelde enz.; mettre son pied sur une chaise, zyn voet op een stoel zetten; mettre la tête à la fenê-tre, zyn hoofd in 't venster steeken; mettre du Linge dans un coffre, Linnen in een kist leggen; mettez cela à part, au soleil &c., legt dat enz.; mettez la viande sur le feu, zet enz.; mettre à nud, ont-blooten; mettre en danger, in ge-vaar stellen, brengen; mettre en fuite, op de vlugt dryven; mettre de niveau, de travers, water-pas, over dwers leggen, zetten; mettre en métier, op een hand-werk doen;

mettre la main à l'épée, het zwaerd aangrypen; mettre des troupes sur pied, troepen op de been brengen; mettre de l'argent en bourse, geld in de zak steeken; mettre dehors, wegjaagen; mettre hors de procès, voor 't recht afwyzen; mettre au néant, opheffen, vernietigen; met-tre au fait, op den weg, op 't spoor helpen, een begrip ergens van doen kry-gen; mettre en fait, vooronderstellen, iets neemen of het zoo waare; je mets en fait que &c., ik veronderstelle dat enz.; mettre la main à la pâ-te, (spr. w.) de hand aan 't werk slaan; mettre fin, ou, le sceau à une affaire, een einde van een zaak ma-ken; mettre bas (faire des petits) jongen werpen, jongen; item iets neêr werpen, neêrleggen; van een werk uitscheiden; mettre au bas, ou à bas, kragteloos maaken (als van ziekte); item in den grond helpen, ruineeren; mettre au désespoir, tot wanhoop brengen, desperaat maaken; mettre en vente, te koop stellen, zetten; mettre en oubli, vergeeten, in vergeetelheid stellen; mettre en sang, in 't bloed zetten; mettre en sueur, in 't zweet helpen; mettre en pei-ne, à l'étroit, in ongerustheid, in moeyelykheid, in 't naauw brengen; mettre en pièces, in stukken slaan, snyden, hakken, of uit malkander doen, uit een neemen; mettre par terre, ter aarde slaan, werpen, neêr zetten; mettre sur la table, op de tafel zetten, leggen; mettre couteau sur table, zich voor een goede maal-tyd gereed maaken; mettre de l'argent en rente, geld uitzetten, op intrest zetten; mettre la main à l'œuvre, de hand aan 't werk slaan, 't werk, een' zaak aangrypen; met-tre une personne en credit, ie-mand op de beenen helpen, geloof of aanzien verzorgen, we schaffen; met-tre en œuvre, édel gesleentens in-zetten; mettre au pillage, aan de plondering overgeeven; mettre une personne hors de combat, iemand buiten staat stellen om zich te ver-weeren of te verantwoorden; mettre dans la tête, in 't hoofd brengen,

MET.

overreeden; mettre dans sa mémoire, in zyn gebeugen prenten, vestigen; mettre en doute, in twyffel trekken; mettre par écrit, opstellen, in geschrift stellen of vervatten; mettre au net, in 't net stellen; mettre en ligne de compte, in rekening brengen; mettre en mouvement, in beweeging brengen, aan den gang helpen; mettre un Soldat en sentinelle, een Soldaat op schildwacht zetten; mettre en dépôt, in bewaaring geeven; mettre en gage, te pand zetten; mettre sur les voies, op den weg brengen, helpen; mettre au monde, in de waereld brengen; mettre bien son temps, zynen tyd wel besteeden; mettre le prix, den prys stellen, de markt zetten; mettre un enfant à l'école, en pension, een kind ter school bestellen, in de kost doen; mettre de l'eau dans son vin, zyn wyn met water mengen; item zyne gramschap vermindern, bedaaen; mettre quelqu'un à la raison, iemand tot reden brengen; mettre quelqu'un dans le monde, iemand onder menschen brengen; mettre une pièce, een stuk geld uitgeeven; je ne puis pas mettre cette pistole; mettre la paix dans une maison, een huisgezin in orden schikken; mettre en train, aan den gang helpen; mettre en haleine, in beweeging brengen, vierig maaken; mettre une chose en avant, iets voordraagen, ten toon spreiden; mettre en musique, in muziek brengen; mettre en abrégé, in 't kort opstellen, iets verkorten; mettre en poudre, tot stof maaken; mettre en colere, en fureur, boos, woedende maaken; mettre à bout la patience de quelqu'un, iemands geduld ten einde brengen; mettre quelqu'un à bout dans quelque chose, iemand in een' zaak verlegen maaken, in de kneep, ten einde raad helpen; mettre une chose sous les pieds, een zaak niet achten of tellen; item vergeeten of geheim houden; mettre en main, in handen stellen, overhandigen; mettre en jeu, aan de gang helpen (als klokwerk, water-werk enz.) item ergens

MET.

499

inwikkelen, in 't spel brengen; mettre au jeu, in een spel in-zetten; mettre, wedden, verbeuren; que voulez vous mettre? wat wilt gy wedden? mettre quelque chose à l'écart, iets ter zylen, achter-af leggen; mettre à l'amende, in boete beslaan, bekeuren; mettre en prison, in 't gevangenhuys zetten; mettre aux fers, in de bozyen sluiten; mettre au carcan, aan de kaak, in den beugel te pronk zetten; mettre au ban de l'empire, in den Ryksban doen; mettre à mort, ter dood brengen; mettre à prix la tête de quelqu'un, iemands hoofd op prys stellen; mettre en délibération, in overwéging of overleg neemen; mettre en exécution, ter uitvoer brengen, in 't werk stellen; mettre le cœur au ventre à une personne, iemand moed geeven; mettre une femme à mal, een vrouws-persoon verleiden; mettre mal ensemble, ophitsen, onëenig maaken; mettre le feu aux étoupes, olie in 't vuur wepen (spr. w.); mettre un cheval à l'herbe, een paerd op 't gras zetten, gras eeten laaten; mettre un cheval au pas, au galop, een paerd tot den pas-gang, galop af-rigten; mettre en mer, ter zee gaan, in zee loopen; mettre à la voile ou à voiles, onder zeil gaan vertrekken; mettre à port, in een haven in loopen; mettre pavillon bas, de vlag slyken; mettre à bord, aan boord zetten, brengen; mettre flamberge au vent, van leer trekken; mettre bas les armes, de wapenen neêrleggen; mettre en déroute, op de vlugt slaan; mettre tout à feu & à sang, alles te vuur en te zwaard verdelgen, moorden en branden; mettre son chapeau, sa perruque, zyn hoed, zyn paruk op zetten; mettre chapeau bas, ou, oter son chapeau, zyn hoed afzetten; mettre chausses bas, zyn broek afstryken; mettre son habit, ses bas, ses souliers, ses gands &c. zyn kleed enz. aandoen, of aantrekken; mettre son manteau, zyn mantel aandoen of omstaan; être bien

mis, wel gekleed zyn, mettre sa cravatte, zyn das omtoeren; mettre pourpoint bas pour se battre, zyn wambes of rok 'er op uitrekken; enz. mettre du sien, van 't zyne by iets roeleggen; mettre un ouvrage au jour, en lumiere, een werk, een boek in 't licht geeven, uitgeeven; mettre du françois en flamand, uit 't fransch in 't duitsch overzetten; mettre en frais, op onkosten jaagen; mettre la charrue devant les bœufs, de paerden achter de wagen spannen, dat is, verkeerde dingen doen; mettre quelqu'un en beaux draps blancs (spr. w.) iemand een mooi spel berokkenen, in eene leelyke omstandigheid brengen een' leelyke poets spelen; item lofteren, schenden; vous avez mis le doigt dessus (spr. w.) gy hebt het net geraaden, gy staat den spyker op 't hoofd; se mettre (v. r.) zich stellen, zich zetten, zich plaatsen; mettre vous là, zet u daar neêr, gaat daar zitten, staan; se mettre à table, zich aan tafel zetten; se mettre au lit, te bed gaan leggen; se mettre en chemin, en campagne, zich op weg, in 't veld begeeven; se mettre à couvert, à l'abri du vent, de la pluie &c. voor den wind, den régen enz. zich dekken, schuilen; se mettre à l'ombre, zich in de schaduwe zetten; se mettre en frais, zich in kosten steeken; se mettre à écrire, à courir, zich aan 't schryven, loopen begeeven; se mettre aux trousses de quelqu'un, iemands achter na-zetten, na-jaagen, op de hielen volgen; se mettre en devoir de faire quelque chose, zich in portuur stellen, gereed maaken, om iets te doen; se mettre mal à la cour, auprès de quelqu'un, zich aan 't hof, by iemand in ongunst brengen; se mettre sur le chapitre de, &c. beginnen te spreken van enz.; se mettre au large, zich in de vrye lucht; item in de ruime zee begeeven; se mettre d'une feste, eene feste aanhangen, zich daar aan overgeeven; ces arbres se mettent à fruit, die boomen beginnen vruchten

te zatten; se mettre en peine, en repos, zich onrustig maaken, bekommeren, zich gerust stellen; se mettre en quatre pour servir quelqu'un, zyn uiterste voor iemand doen; il ne sait où se mettre, hy weet niet wat hy zal aanvangen, waar zich te wenden of te keeren; il se met bien, hy kleed zich wel; se mettre à l'assaut, zich op den oppas begeeven, slaan loeren (als op wild enz.); se mettre bien dans l'esprit de quelqu'un, zich by iemand groot of gunstig maaken; se mettre à l'étude, zich aan de studie, oeffening begeeven; se mettre en garde, zich scherp zetten (in de Schermfch); se mettre à tous les jours, zich gemeenzaamlyk gedraagen; se mettre en prise, de l'envie, bloot staan voor de nyd; se mettre à la raison, tot réden komen; se mettre à rire, à pleurer, à jouer, à jurer &c. aan 't lagchen gaan of beginnen enz.; se mettre sur son quant à moi, zich trots onbescheiden en verwaand aanstellen; se mettre en possession, bezit neemen, zich meester maaken; se mettre après quelqu'un, après quelque chose, iemand nazetten, achter-volgen, zich ergens aan begeeven om te maaken.

Meuble, (adj.) Roerend, los; des biens meubles, roerende goederen; une terre meuble, goede losse grond (by Hoveniers).

Meuble, (m) Huisraad; de précieux, de beaux meubles.

Meubler (v. a.) une maison, une chambre, een huis of kamer stoffeeren, met huisraad voorzien.

Mé vendre, (v. a.) Onder de waarde verkoopen, schande-koop geeven, zyn goed, als 't waare, wegsmyten.

Mévente, (f) Verkoopning onder de waarde.

Meuglement, (m) 't Geloei, 't gebulk van rund-vee (n).

Meugler, (v. n.) Loeijen, bulken.

Meule, (f) Molensteen; slypsteen (m); meule de moulin, à aiguiser; meule à polir, houte polyst-schyf of rad; meule on tas de foin,

MEU. MEX. MEZ.

foin, een hooi-berg (m), hooi-schelf, hooi-tas (f).

Meuliere, (f) Molen-steen groeve.

Meullarde, (f) Groote slyp-steen (m).

Meünier, iere (m. & f) Molenaar; molenaarster; devenir d'évêque meünier, den Krefien-gang, achter uitgaan, meünier, molenaar (Vifch).

Meur, Meure, Meurement, Meurier, Meurir, (Zie Mür &c.)

Meurtre, (m) Moord, neêrlag (f), manslag, doodslag (m); crier au meurtre, moord roepen of fchreeuwen.

Meurtrier, iere (m. & f.) Moordenaar, doodslager; moordenaarster.

Meurtrier, iere (adj.) Moorddaadig, doodelyk; place meurtrière, vesting daar veel volk voor sneuvelt; armes meurtrières, moorddaadig geweer; mine meurtrière, een wreed gelaat, Loix meurtrières, strenge wetten.

Meurtrière, (f) Schiet-gat in een muur (n); stuk-poort op een Schip (f).

Meurtir, (v. a. oud w.) Vermorden.

Meurtir, (v. a.) Kneuzen, blusen, quetsen, bont en blaauw stooten of slaan; il a le bras meurtri; des fruits meurtris.

Meurtirure, (f) Kneuzing, blaauwe plek (door slaan of stooten), quetsing, kneuzing aan vruchten.

Meute, (f) Een hoop Jagthonden; avoir une belle meute de chiens; clef de meute, Jagt-hond die de koppel aanvoerd, een aanvoerder.

Mex, (m) 't Goed of bezit van een Lyf-eigen.

Mezance, (f) Quartier-meesterskamer op een' galei.

Mezange, (f) Mees, kool-mees, pimpel-mees (Zie Mesange).

Mezeline, (f) Half linnen en half wollene stoffe.

Mezzabout, (m) Klein Galei-zeil by storm (n).

Mezzanin, (m) Derde mast eener galei.

MI. MIA. MIC. &c. 501

Mezzanine. (Zie Entresol).

Mi, (m) Mi (zeker soen in Muziek).

Mi, (onbuigh. ledeken dat nooit alleen gebr. wrd) Half, midden; la mi-mai, half mei; la mi-août, half augusti; la mi-été, mid zomer; la mi-carême, half of mid-vasten; être à mi-chemin, halver wegs zyn; on n'y entre qu'à mi-corps, mi-jambe, men gaat 'er maar ter halver lyve, ter halver beens in; elle est accouchée à mi-terme; mi-partir, halveeren.

Miaulée, (f. gem. w.) Brood in wyn gedoopt.

Mialement, (m) Maauwing (f), 't gemaauw (n) van een Kat.

Miauler, (v. n.) Maauwen, meeuwen.

Mi-carême, (f) Half-vasten.

Michaut, (m. boert. w. by Drukkers) Een slaaperige Knecht.

Miche, (f. gem. w.) Een witte broodje, weggetje, een brok of stuk broods, dat den kinderen voor een onbyt gegeven word.

Miché, (m) Een zot, gek.

Mi-chemin (f); Nous fûmes à la mi-chemin, wy waaren ten halver wegen.

Micmac, ou, miquema, (m) Heimelyke handel, kuipery.

Mi-côte (f); Maison située à mi-côte, een huis dat een wsmig hoog legt, ten halven beuvels.

Microcosme, (m) De kleine wereld (f), (waar door men den mensch verstaat); l'homme est un microcosme plein de merveilles.

Micographe, (m) Beschryver van kleine Ligchaamen.

Micographie, (f) Beschryving daar van.

Micrometre, (m) Werktuig om kleine Ligchaamen met te metten.

Micrometrique, (adj.) Dat daar toe hoord.

Microscope, (m) Vergroot-glas (n) dat de voorwerpen groeter verstoond.

Midi, (m) De middag; après midi, na den middag; l'après midi, de namiddag; il est midi, (niet il

est douze heures), *middag*, 12 uuren; midi a sonné; en plein midi, *op helderen middag*; ne voir pas clair en plein midi, (*spr. w.*) een zaak die zonnen-klaar is, niet begrypen; chercher midi à 14 heures, (*spr. w.*) een ding zoeken als het voorby of te laat is, met de nachtschepen komen; midi, *het zuiden*; le soleil est au midi, à son midi, *de zon is in het zuiden*, is op zyn hoogste; au midi de la Ville, *aan de zuidzyde van de Stadt*; la fortune de cet homme est à son midi, *het geluk van dien man is op zyn hoogste top-punt*; démon de midi, *tafel-broer, pan-likker*.

Midonaire, (m) *Penioen dat eene vrouw toegeslegt word (n).*

Mie, (f) *Kruim van 't brood.*

Mie. (*Zie amie of m'amie*).

Mie, (adv. oud en gem. w.); Je ne voi mie, *Ik zie in 't geheel niet.*

Miege, (f) *Het recht tot de helft van iets.*

Miel, (m) *Honing*; mouche à miel, ou, abeille, *boning-bye*, rayon de miel, *boning-raai*, miel vierge, *maagden-boning*; ruche à miel, *biën-korf*; miel rosat, *boning van roozen*.

Mielat, (m) *Honingd-dauw. (Zie Nielle).*

Mielloux, euse (adj. *Honingögzig, zoet als honing.*

Mien, mienne, (pron. poss.) *Myn; myne*; c'est le mien, la mienne, *het is de myne of het myne*; les miens (plur.) *de myne, item myn volk, myne nabestaande*; quand j'étois jeune j'ai fait des miennes, *dat is; j'ai été un peu libertin.*

Miette, (f) *Kruimel (m) kruimsje, brokje (n. van brood enz.).*

Miévre, (adj.) *Stout, onrustig, slim*; un enfant mièvre, ou, éveillé & malin.

Miévrerie, ou, Mievreté, (f) *Onrustigheid, ongeduurigheid, ongeduurigheid, stoutheid, moedwil (der Kinderen).*

Mieux, (adv. compar. van bien) *Beter*; il joue, danse &c. mieux que moi; il vaut mieux (*nist il est*

mieux) *het is beter*; un tien vaut mieux que deux tu l'auras, (*spr. w.*) één vogel in de hand is beter als twee die er vliegen, *dat is, het zekere voor 't onzekere kiezen*; il vaut mieux tenir qu'espérer; à qui mieux mieux, *omstryd, die 't het best doen kan*; de mieux en mieux, *hoe langer hoe beter*; il n'y avoit rien de mieux à faire, à dire &c., *daar was niets beters te doen enz.*; mieux, *liever*; il aima mieux mourir que de &c., *hy wilde of had liever enz.*; j'aimerois mieux faire cela que de &c. le mieux (subst. m.), *het beste*; le mieux qu'il pouvoit faire, c'étoit &c., c'est le mieux, *dat is de beste wyze*; j'ai fait cela pour le mieux, *ik heb dat om best wil gedaan.*

Mignard, arde (adj.) *Aartig, fraai, bevallig, liefstallig, zoet, vriendelyk*; fille mignarde; avoir le visage mignard.

Mignardement, (adv.) *Bevalliglyk, fraaitjes, nettelyk; item tedelyk*; ce peintre travaille fort mignardement; élever un enfant trop mignardement.

Mignarder, (v. a.) *Tederlyk en zagt handelen, liefkoozen, fireelen*; les meres mignardent trop leurs enfants, *de Moeders zyn al te mal met haare Kinderen.*

Mignardise, (f) *Liefkozery, stree-ling, vleierij; item bevalligheid, fraaibeid, netheid, cierlykheid*; cette fille attire les galants par ses mignardises; parler, écrire avec mignardise, *cierlyk spreken, schryven*; élever un enfant avec trop de mignardise, ou de délicatesse; een kind al te mal of al te teér optrengen.

Mignature. (*Zie Miniature*).

Mignon, onne (adj.) *Behaaglyk, bevallig, fraai, lief, zoet*; elle est belle & mignonne; elle a quelque chose de mignon en son visage; des manieres mignonnes; Ah! que cela est mignon! *wat is dat lief!* visage, ouvrage mignon, *fraai aangezigt, net werk.*

Mignon, onne (m. & f.) *Lieveling; item een troetel-kind*; c'est le mignon du Prince, *hy is des Vorst's*

flens gunsteling; *mignon d'une dame*; *mon petit mignon*, *ma petite mignonne*, *myn bartje*, *myn kindje*, *myn bekje*, *myn zoetertje*, *myn engeltje*.

Mignonnement, (adv.) *Fraaitjes netjes*, *bevalligyk*.

Mignonnette, (f) *Fyne en ligte kant*; *item soort van een angéliër-bloem*.

Mignot, (ote (adj.)); *Enfant mignot*, *al te selder of te mat opgebracht kind*.

Mignoter, (v. a.) *Liefkoozer*, *troetelen*, *te zagt opvoeden*; *elle mignote trop ses enfants*.

Mignotise, (f. oud w.) *Liefkoozery*, *troeteling*, *vleijing*.

Migraine, (f) *Scheele-hoofd-pyn* (f), *scheelen-hoofd-zweer* (n); *item zeker schultje dat men zegt goed daar tegen te zyn*.

Migration, (f) *Verreizing*, *tocht* (van eenig Volk naar een ander Land).

Mijaurée, (f. gem. scheld w.) *Leelyke seef*, *leelyke beest*, *leelyk vrouwwensch*.

Miir-Aab, (m) *Oppeer-water-meester in Perziën*.

Miir-Achour-Bachi, (m) *Oppeer-salmeeſter van den Koning van Perziën*.

Miiri-Schikaar-Bachi, (m) *Oppeerjaager meester van den Koning van Perziën*.

Mil, ou, *millet*, (m) *Geerst*, *gierst* (f).

Mil, (adj. indeel.) *Duizend* (Zie hier over Mille).

Milan, (m) *Wouw*, *kiekendief*, (zeker roofvogel); *item Zee-vaak*, (een vliegende visch).

Miliaire, (adj.); *Glandes miliaires*, *buid-klieren* (in Ontleedk.).

Millice, (f) 't *Krygs-volk*; 't *Krygs-wezen*; *de Krygs-handel*; *Land-militie*, *landtroepen*, *waard gelders*; *la milice de Jesus Christ*, *de predik- of dominicaner Monnikken*; *la milice celeste*, *het Hemelsche heir*.

Milicien, (m) *Een Soldaat der Land-militie*, *een waardgelder*.

Milieu, (m) *Het midden*, *het*

middelste enz.; *le doigt du milieu*, *de middel-vinger*; *passer par le milieu*, *se jeter au milieu de la foule*; *trouver un milieu pour les ac ommoder*, *eenen middel-weg vinden om ze te bevredigen*; *au milieu de tout cela il est a plaindre*, *met al dit, of, des niet tegenstaande is by te beklagen*.

Militaire, (adj.) *Krygs*, *oorlogs*, *dat tot den kryg of het krygswezen behoort of zulks aangaat*; *art*, *exercice*, *justice militaire*; *Krygs-konst enz.*; *execution militaire*, *krygsdwang*; *architecture militaire*, *vesting-bouwkunde*.

Militaire, (m) *Een Krygs-man*; *les militaires*, *de Krygs-lieden*, *Soldaten*.

Militairement, (adv.) *Volgens krygs-maniër of gebruik*.

Militante, (adj. f. alleen dus); *l'Eglise militante*, *de slydende Kerk* (dat is de Kerk op Aarden, in tegenstelling van l'eglise triomphante, de zegenpraalende Kerk in den Hemel).

Militer, (v. n. in Rechten en redentwist) *slyden*; *cette raison militite pour moi*, *die reden slyd voor my of bewyft myne stelling*.

Mille, (adj. & f. indec.) *Duizend*; *item een' meenigte*; *mille hommes*, *duizend man*; *mille fois*, *il fait mille contes*; *un mille*, *deux mille &c.*, NB in het dagrekenen zegt men mil als: l'an mil sept cent.

Mille, (m) *Eene myl* (de lengte van 1000 meetkundige schreden of van 60 in één graad in tegenstelling van lieue, myl, waar van 15 in één graad).

Mille-feuille, (f) *Duizendblad* (een geneskruid).

Mille-fleurs, (f. pl.); *Eau de mille fleurs*, *toe-pis die als een geneesdrank ingenomen word*.

Millénaire, (adj.) *Wat duizend in zich bevat*; *nombre millénaire*, *een duizend getal*.

Millénaire, (m) *Een duizend jaar of duizend jaarige tyd*.

Millénaires, (m pl.) *De chiliast*

ren welke een duizend-jaarg ryk Christi op aarden gelooven.

Mille-pertuis, (m) St. Janskruid (n).

Mille-pieds, (m) Een duizend-been (zeker diertje).

Millerine, (f) Een Gierst-akker (m).

Millésime, (m) Het jaar duizend of duizend jaar-getal.

Millot, (m) Gierst (f).

Milliaire, (adj.) Dat duizend meetkundige schreden beft.

Milliard, (m) Duizend millioenen.

MilliaTe, (f) Duizend maal duizend millioenen, eene ontélbaare menigte.

Millieme, (adj.) De duizendste; la millieme partie, het duizendste gedeelte.

Millier, (m) Duizend, een duizend getal (n); un milliers d'épingles; à, ou, par milliers, by duizenden; by boopen of ménigte.

Million, (m) Een milioen (n) tienmaal honderduizend, of duizend maal duizend; item eene ontélbaare menigte.

Millionaire, (m) Een milioen getal; item een die een milioen bezit.

Millionieme, (adj.) Het of de 1000 maal 1000ste.

Mi-lods, (m. pl.) Halve leen-cyns (in rechten).

Milord, ou, Mylord, (m) Eernaam, die aan voornaame Heerev in Engeland gegeven word en zoo veel betekend als Monseigneur.

Mime, (f) Kluzfpel (n. by de oude Grieken en Romeinen).

Mime, (m) Klugtspeelder, hantop, na-äper (der oude Gr. en Rom.).

Mimique, (adj.) Klugtig, naäpend.

Mimographe, (m) Schryver van Klugtspelex.

Mimologie, (f) Naäping van eenes anderen gesprek.

Mimologue, (m) Naäper daar van.

Minage, (m) 's Meeten van koorn met de mine (zekere maat); item 's rechts, dat daar van aan den wettigen Heer betaald word.

Minaret, (m) Kleine dunne toren, voornamentlyk op de Mahometaanfche moikeens of tempels.

Minatzin, (m) Sterrenkyker van den Koning in Perziën.

Minauder, (v. n.) Zich gemaakt aanstellen, zich door vriendelyke gebaerden zoeken te veräangenaamen; elle ne fait que minauder.

Minauderie, (f) Gemaakte, gedwongene of aangenoemene gebaerden vriendelyke of verliefde minen.

Minaudier, iere (adj. & f.) Gemaakt of verliefd aanstellend; item een die zulks doet.

Mince (adj.) Dan, fyn; flegt, gering; habit, étoffe mince, dun klee, dunne stoffe; paye mince, geringe bezolding; poudre mince, fyn poeder; repas mince, geringe of flegte maaltyd; pouvoir mince, geringe magt; raison bien mince, zeer magere of geringe oorzaak; nobleffe mince, geringe adelendom.

Mine, (f) 's Gelaat, uiterlyk aanzien, gedaante; gefalt, gebaerde enz.; avoir bonne mine, een goed gelaat hebben, 'er wel uitzien; il fait toutes les mines qu'il veut faire, hy kan zich in alle gedaantens aanstellen of vertoonen; faire bonne mine à quelqu'un, iemand vriendelyk aanzien of bejégenen; faire la mine, ou, la mine grife à quelqu'un, iemand begraauwen, zuur aanzien of bejégenen; faire mine, ou, faire semblant d'être &c. zich aanstellen of gelaaten als of men enz.; faire bonne mine à mauvais jeu (spr. w.) in tegenspoed zich kloekbartig toonen; avoir la mine, fchy-nen, 'er uitzien; ce ducat, ce melon &c. a la mine d'être bon; ce gigot a bonne mine; il a la mine d'être riche, un pauvre genie &c. nous avons la mine d'avoir beau temps, wy fchy-nen mooi weér te zullen hebben.

Mine, (f) Eene myn, groef, groeve (van bergstoffen); item myn (eener vesting); mine d'or, d'argent, goud-myn enz.; faire jouer une mine, eene myn doen springen; éventer, ou, découvrir la mine, de

de myn doorgraaven, ontdekken; si-
guur. eenen aarflag ontdekken; la
mine est éventée; mine, on, mi-
ne de plomb, potlood; item roode
aarde; menie (zekere versf).

Mine, (f) Zekere Kvoorn- of kool-
maat, houdende 6 Parysche schépels;
item zekere oude griekſche of joodſche
munt.

Miner, (v. a.) Onder-mynen, on-
dergraaven; item verteeeren, ver-
zwakken; inkabbelen, uithollen; mi-
ner une place; un travail assidu
mine les forces peu à peu; l'eau
mine cette digue.

Minéral, (m) Berg-ſtof, myn-ſtof
(f); minéraux (pl.) minéraliën.

Minéral, ale (adj.) Bergſtoffelyk;
eaux minérales, ſel minéral.

Minérologie, (f) Minéraal-kunde.

Minerval, (m) 't Leer-geld dat
op de ſchoolen aan den Leer-meéſter
gegeven word.

Minerva, (f) Minerva (Godinne
der wijsheid en konſten der oude Hei-
denen).

Minet, ette (m. & f.) Katſje,
poesje (minon).

Mineur, (m) Myn-graaver; onder-
myner.

Mineur, eure (adj. & f.) Minder-
jaarg, onmondig; een minderjaarg,
een onmondige, die onder voogdy-
ſchap is; garçon mineur, fille mi-
neure; il est encore mineur, elle
est encore mineure; les enfants
mineurs.

Mineur, eure (adj.) Minder,
klein, jonger; l'Âge mineure, klein
Aziën; l'excommunication mineu-
re, de kleine Kerken-ban; St. Ja-
ques le mineur, St. Jacobus de
jongere; ton mineur, de kleine
toon (in muziek) les quatre mineurs,
de vier geringe geſteflyke ordens (in
de R. K.); les frères mineurs, de
Minnebroeders.

Mineure, (f) Tweede ſtelling eener
ſluit-réde (in logica).

Mingle, (f) Een mengel of min-
gel (zekere maat voor natte waaren
in Holland).

Miniature, (m) Miniatuur-ſchil-
der,

Miniature, (f) Schildering in
ſyne water-verf, in miniatuur.

Miniere, (f) Myn-groeve, myn-
ader of gang in een' myn.

Minime, (adj.) Donker graauw;
drap minime.

Minime, (f) Een' halve noot (in
muziek); les minimes, de francis-
caaner Minnebroërs.

Ministère, (m) Bediening, dienſt
(f), ampt (n), verrichting (f);
item het miniſtèrium, alle ſtaats-
bedienden te zamen; prédik ampt enz.
faire les fonctions de son mini-
stère; Dieu l'avoit appelé au mi-
nistère; c'est par le ministère
(l'entremise) d'un tel qu'il &c.,
het is door de hulp of bewerking
enz.

Ministèriat, (m) Staats-ministèrs-
ampt (n) of waardigheid; item de
tyd der waarneeming daar van (f).

Ministère, (m) Dienaar; Staats-
bediende, Miniſter; item Dienaar,
Bedienaar, Predikant der Proteſtan-
ten; item werkuig, middel, uitvoer-
der; il étoit le ministre de la ven-
geance du Roi; ministre d'iniquité,
werker der ongerechtigheid.

Ministèrie, (f) Oppervoogdyſchap
der Mathuryner orden.

Minois (m. ſchimp w.) un vilain
minois, een leelyk gezigt, wezen of
bakbuis.

Minon, (m) Poes (f), poesje (n),
(woord waar-by men de Katten roept,
als: poes, poes); item een boter-
bloem (geele veld bloem); il entend
bien chat sans qu'on dise minon
(ſpr. w.) by verſtaat zeer wel waar
men op doeld, zonder het zoo duidelyk
te zeggen.

Minoratif, (m) Een-zagt-aſdry-
vend genees-middel (n), een zagte
purgatie (f).

Minorité, (f) Onmondigheid, min-
derjaargheid.

Minos, (m) Minos (een der drie
gewaande Rechters in 's ryk der doo-
den).

Minot, (m) Zekere maat van een
half mine of omrens 3 ſchépels; item
een baak-boom om het anker van 't
ſchip af te houden.

Minotaure, (m) Gewaand gedrogt, half mensch en half stier.

Minucies. (Zie Minuties).

Minuit, (m) Middernagt (f); il est minuit sonné.

Minuscule (f. f. & adj.) ou Lettre minuscule, kleine druk-letter (in tegenstelling van Majuscule).

Minute, (f) Eene minuut of minuit, ('t 6ste deel van één uur; item van één graad); item het eerste ontwerp (concept) of ook het oorspronkelijke (origineele) van eenig notariaal geschrift (document of acte) eens minuut.

Minuter, (v. a.) Schriftelyk opstellen, ontwerpen (concipeeren); item een origineel document uitvaardigen, schryven (by Pradiz); minuter un contrat; item minuter une entreprise, eenen aanslag ontwerpen, smeden.

Minuties, (f. pl.) Kleinigheden beuzelingen, muggeziften; je me moque de ces minuties.

Miologie, (f) Spieren kunde of verhandeling (in Ontleedk.).

Mion, (m. boert. w.) Kleine jongen, booi (m), knaapje (n); quel petit mion est cela?

Mi-parti, ie (adj.) Gehalveerd, in tweeën verdeeld; item in twee kleuren verdeeld in een wapen; chambre mi-partie, Gerechts-hof, eertyds in Frankryk half uit Roomsche en half uit Protestantsche Leden bestaande; les opinions sont mi-parties.

Mi-partir, (v. a.) Halveeren, in twee gelyke deelen verdeelen.

Miquelets, (m. pl.) Zekere spaansche Land-militie, die zich als struikrovers in de Pyrenee'sche gebergten onthoud.

Miquelot, (m) Een kleine deugniet; item een kleine Pelgrim, die te water naar St. Michael al bedelende reist.

Miquemac. (Zie Micmac).

Mirabelle, (f) Mirabel-pruim.

Miracle, (m) Wonder-werk, wonder, mirakel (n), wonder-daad (f); à miracle (adv.) wonderlyk wel.

Miraclifque, (adj.) Wonderen doende.

Miraculeusement, (adv.) Op eene wonderdadige wyze.

Miraculeux, euse (adj.) Wonderdadiglyk, wonderbaarlyk, ongemeen, boven-natuurlyk.

Mirailié, (adj. in Wapenk.) Dat met oogjes, plekjes, als kleine spiegelgjes is, gelyk de staart van een Paauw.

Mirauder, (v. a.) Scherp bekijken.

Mircolion, (m) Klein inf& in 't zand (n).

Mire, (f) Vizier, oog-punt (n); mikking (f); mettre une pièce, un canon en mire, een geschut stellen (voor vizier van een snapbaan zegt men guidon de fusil).

Mirer, (v. a.) Mikken, doelen; le canonmier mire en pointant la pièce, de Korstabel mikt in 't stellen van 't geschut. NB van klein geweer zegt men beter viser, mikken.

Se Mirer, (v. r.) Zich spiegelen, bespiegelen, zich beschouwen in een' spiegel enz.; se mirer dans un miroir, dans une fontaine; se mirer dans les actions d'antrui, aan een' ander een voorbeeld neemen; se mirer dans son ouvrage, in zyn werk behaagen scheppen; se mirer dans ses plumes, met zyne schoonheid of opschik veel op hebben, pronken; la terre se mire, (Zee w.) 't land sleept boven de nevel.

Mirlicoton, one (m. & f.) Soort van groote geele berst-perzik.

Mirlipot, (m) Salie, die men als thee laat trekken (f).

Mirliton, (m. nieuw w.) Mirleton, (zeker vrouwen kapsel, waayer en fransche pistool).

Mirmidon, (m) Klein mannetje, kruipertje (n); quel petit mirmidon est cela?

Miroir, (m) Een spiegel; spiegel of hakkebord van een Schip; spiegel-net om Leeuwerken mee te vangen; miroir concave, convexe, ardent, bolle, ronde of bolle, brand-spiegel; des oeufs au miroir, ongeklust gebakene eieren; cheval bai à miroir, een gevleete schimmel, of, ap-pel-graauw paerd.

Miroiterie, (f) *Spiegel-maakery of handel.*

Miroitier, iere (m. & f.) *Spiegel-maaker of verkooper; -verkoopster.*

Mirouetté, ée (adj.) *Met spiegels, met plekken; cheval mirouetté.*

Mirre, Mirte. (Zie Myrrhe enz.).

Mis, ise (adj. van Mettre) *Gelegd, gesteld, gezet enz.; bien mis, mal mis, wel of kwalijk gezet, geplaatst; item wel of slecht gekleed of opgeschikt; item wel of kwalijk besteld, aangelegt of aangewend.*

Mis, (m) *Gerichtschryvers dateering op eenig geschrift (acte) wanneer zults ingelêverd is.*

Misaine, (f) ou, voile de misaine, de fok, het fokke-zeil; mât de misaine, ou, mât d'avant, de fokke-mast (van een Schip).

Misanthrope, (f. & adj. grieksch w.) *Menschen-baater, menschen-vyand; item een naauw rytuig voor één mensch; humeur misanthrope, mensch-schuwend of onmenschtievend gemoed.*

Misanthropie, (f) *Menschen baatery of schuwheid, norsheid, eigen-zinnigheid.*

Miscellanées, (adj. pl.) *Mengelwerken (van Boeken gez.).*

Mise, (f) *Uitgift, uitgaave (f) verschoot (n), kosten; écrire la recette & la mise; de mise (qui a cours), gangbaar; argent de mise; être de mise, gangbaar of gebruikelijk zyn; cette excuse n'est pas de mise, die verschooning geldt niet; il est vieux il n'est plus de mise; un homme de mise, een rechtschaapen of deugdzaam man; mise, bieding, bod (op iets); première, seconde & dernière mise.*

Misérable, (adj.) *Elendig, jammerlyk, droevig, deerniswaardig, armbarstig, slecht enz.; un misérable, een elendeling, een ongelukkige enz.; item een deugniet, schobbejak, guist, sielt; item een beuling, bloed, onrozel of lomp Mensch.*

Misérablement, (adv.) *Elendiglyk, erbarmelyk, slecht enz.*

Misere, (f) *Elênde, armoede;*

vallée de misere, *jammer-of waanen-dal; c'est une misere que de passer sa vie avec des sots.*

Miséréré, (m) *Darm-kronkel, verstopping in de ingewanden, stielgang van boven; item een korte tyd, een oogenblik; il reviendra dans un miséréré, (NB dit is ontleend van den 51ste Psalm die met Miséréré in de R. K. begint).*

Miséricorde, (f) *Barmhartigheid, ontferming, genaade; item karthuiser kleer-kamer; hunne maaltijd met brood en olie eens ter weeke; item zeker weezen-buis te Parys dus genaamd; crier miséricorde, om genade roepen; miséricorde! miséricorde! genade! genade! être à la miséricorde de quelcun, in iemands magt zyn; Ah! méféricorde! qu'est ce que cela? O! droefheid! wat is dat?*

Miséricordieusement, (adv.) *Barmhartiglyk, enz.*

Miséricordieux, ieuse (adj.) *Barmhartig, genadig, meêdogend.*

Misna, (m. Hebr. w.) *Das deel van den Joodschen Talmud 't welk de uitlegging der schrift bebelst.*

Missel, (m) *Het mis-boek (n).*

Mission, (f) *Zending; la mission des Apôtres.*

Missionnaire, (m) *Zending, missionaris, een geestelyke die afgezonden word om de ongelooovige te bekeeren.*

Missive, (f), ou lettre missive, *Brief, zendbrief (m) (beter lettre).*

Mistère, Mistique &c. (Zie Myst.)

Mistrance, (f) *De gezamenlyke onder-officieren eener galeie.*

Mixture, (f) *Mengel-drink (m), mixtuur (f) (by Apoth.).*

Mitaine, (f) *Want, handschoen zonder vingeren of met een klep (m), een mofje (n); cela ne se prend pas sans mitaine, (spr. w.) dat gaat zoo gemakkelijk niet.*

Mite, (f) *De myter, schietworm (m), mot, maade, 'maai (f).*

Mi-terme, (m) *Halven termyn of tyd.*

Mithridate, (m) *Mitridaat (zeker tégengift, antidote, ou, contre-poison, uitgevonden door Mithridatus Koning van Pontus).*

308 MIT. MIV. MIX.

Mitigation (f) de la fièvre, *vermindering*, *verzagting* der Koorts.

Mitiger, (v. a.) *Verminderen*, *verzagten*, *stillen*; mitiger la douleur, *la peine*, *la sentence*.

Mitoien &c. Mitologie &c. (Zie Mitoyen, Mythol.).

Mitis, (m) *Groote Kater* (Maton).

Miton, (m) *Soort van halve want*

Miton-mitaine, (adj.) *Baat het niet zoo schaadt het niet*; *onguent miton-mitaine*.

Mitonner, (v. a. & n.) *Zagtjes op het vuur laten weeten, doortrekken, flooven*; *item zagtjes handelen, liefkoozen, koesteren*; *item behoedzaam te werk gaan, stil laten meuken, tot een zaak ryp is*; *mitonner le potage*, *quelqu'un, une affaire*; *se mitonner*, (v. r.) *zich koesteren, in acht neemen*.

Mitonnerie, (f) *Zagte kooking, flooving*.

Mitoyen, enne (adj.) *Tusfchen, tusfchen beide, in de midden*; *mur mitoyen*, *middel-muur, fcheid-muur*.

Mitoyerie, (f) *Een' muur, heggez, die twee tegen malkander leggende erven fcheid*.

Mitraille, (f) *Brokken, fukken van oud yzer, fchroot dat op het gefchut gelaaden word*; *item geel foudier-koper*; *item oud geld*; *klein geld*; *canon chargé à mitraille*.

Mitre, (f) *Myter, Bifchops-hoed* (m); *item groote papiere muis, die den geenen die door de inquisitie veroordeeld is, opgezét word*.

Mitré, (adj.); *Abbé mitré & crosfé*, *een gemyterden en griffaafden Bifchop*.

Mitron, (m) *Bakkers-meefter-kneot*.

Mive, (f) *Sap, firodp* (by Apoth.).

Mixte, (adj. & f.) *Gemeenfd, uit verfcheide dingen beftaande*; *item een mengfel*; *corps mixte*; *action mixte*, *eene gemengde aanklagt* (in Rechten wanneer iets te-gelyk civiel en crimineel is).

Mixtion, (f) *Menging, vermen-ging*.

Mixtionner, (v. a.) *Mengen, onder een mengen*.

MOB. MOC. MOD.

Mobile, (adj.) *Beweeglyk, beweegbaar*; *veränderlyk*; *corps mobile*; *fête mobile*, *feest-dag die verfchiet*; *esprit mobile*, *veränderlyk gemood*.

Mobile, (m) *Beweeger, beweegende oorzaak*; *le premier mobile*, *de eerste beweegende oorzaak of het eerste beweeg-rad*, *dat al het overige aan den gang brengt*.

Mobilier, (adj.) *Roerlyk, roerend*; *biens mobiliers*, *roerende of losfe goederen*, *inboedel* (men zegt ook *Mobilier*, *iere doch is zoo goed niet*).

Mobilité, (f) *Beweegtykheid; veränderlykheid*.

Mocade. (Zie Moquette).

Mocquer. (Zie Moquer).

Modal, ale (adj.); *Proposition modale*, *op zekere wyze bepaalde voorftelling* (in Redenk.).

Mode, (f) *Het gebruik* (n) *wyze, manier, gewoonte, kleeder-dracht*, *mode* (f); *habit à la mode*; *ami à la mode*, *onbefteindige vriend*; *un favant à la mode*, *een oppervlakkige geleerde, die niets in den grond verftaat*; *chacun vit à la mode*.

Mode, (m) *Wyze van zyn, toe-vallige eigenfchap eener zelfftandigheid* (in Natuurk.); *wyze, toonwaer op men zingt*; *wyze der conjugatien* (in Spraakk.) (f).

Modele, (m) *Voorbeeld, monfter, model, ontwerp, voorfchrift* (n) *tekening* (f); *travailler sur un bon modele*.

Modeler, (v. a.) *Modellen, monstfers enz. maaken, boetfeeren*; *item dezelve afdrukken*.

Modérateur, trice (m. & f.) *Beftierder, Regeerder, Maatiger, beftiffer, fchikker in eenige reden-twift*; *voorzitter* (Præfis) *eener Kerkelyke vergadering*; *beftierster*; *Dieu est le Souverain Modérateur du monde*.

Moderation, (f) *Beftiering, fchikking*; *maatiging, temming*; *verzagting*; *becheidenheid*; *la modération des passions, des impôts, maatiging, intooming der driftten*; *vermindering der fchattingen*.

Modéré, (adj.) *Gemaatigt*; *zagt*, *be-*

MOD.

befcheiden, esprit modéré, een bezaadigt gemoed.

Modérément, (adv.) Maatiglyk, befcheiden.

Modérer, (v. a.) Bestieren, regeren, in toom houden, maatigen, verzagten, verminderen; modérer la colere, les impôts; se modérer (v. r.) zich maatigen, bedwingen, bedaaren, bezaadigd worden; la chaleur se modère, de hitte vermindert.

Moderne, (adj. & f.) Nieuw, hedendaagsch, nu, van onzen tyd; architecture moderne; les Auteurs anciens & modernes, ou, les anciens & les modernes; de oude en nieuwe fchryvers.

Modeste, (adj.) Zédig, flemmig, flaatig; ingetogen, eerbaar, heufch; fille, air, habit, couleur modeste.

Modestement, (adv.) Zédiglyk, flemmiglyk, eerbaarlyk, heufchelyk.

Modestie, (f) Zédigheid, eerbaarheid, fchaamte, flaatigheid, flemmigheid; la modestie fied bien aux filles; ces manieres choquent la modestie.

Modicité, (f) Geringheid; la modicité de son revenu.

Modificatif, (ive) (adj. & f.) Maatigend, bepaalend; de verzagte wyze (in Spraakk.).

Modification, (f) Maatiging, bepaaling, inbinding, fchikking; gedaante of gefalt-vorming der Ligchaamen; modification d'un édit, d'une taxe; les différentes modifications de la matière.

Modifier, (v. a.) Bepaalen, verminderen, inkrimpen; fchikken, vormen, zekere gedaante aan iets geeven.

Modillon, (m) Krol, flut onder eene Lyft enz. (in Bouwk.).

Modique, (adj.) Maatig, middelmaatig, redelyk; gering, klein; taxe, depense, fomme, esprit modique; acheter à un prix modique.

Modiquement, (adv.) Maatiglyk, raamelyk; geringelyk.

Modulation, (f) Buiging der ften in 't zingen.

Module, (m) Maat, om de ver-

MOD. MOE. &c. 509

deelingen van een getouw met te bepaalen.

Moëde, (f) Zekere Portugiefche goude munt.

Moëlle, (f) Merg in de beenderen, 't witte der Harsfenen (n); de pit of kern van een boom, bosk enz. (f).

Moëlleuse, euse (adj.) Mergagtig, vol merg; item vol pit, kragtig, zinryk; os, vin, livre moëlleux; drap moëlleux, zagt, woltig laken.

Moëlon, ou, Moilon, (m) Bloksteen, muur-fteen, (uit een' groeve); item een myt, offer, hoop (van boot in 't veld).

Moeuf, ou, Mode (m) Wyze of modus (f. in Spraak-k.).

Maëurs, (f. pl.) Zeden, manieren; les mauvaises compagnies corrompent les bonnes mœurs.

Mogol (m); Le Grand Mogol, de Groote Mogol, Indiaanfche Keizer.

Mogolien, ienne (adj.) Mogolfch.

Mohatra, (m) Woeker-contract (verkoop die een woekeraar doet voor een' hoogen prys, en naderhand de goederen voor een' geringen prys weer aan zich brengt).

Mohere. (Zie Moire).

Moi, (pron.) Ik, my; c'est moi, ik ben het; c'est moi qui l'ai dit, ik heb 't gezegd; je ne fais pas de cet avis moi, ik ben van die meening of gedagten niet; est ce moi? ben ik het? moi même, ik zelfs; mais moi, maar ik; pour moi, voor my; est ce pour moi? is het voor my? donnez moi, geef my; pour moi (ou, quant à moi), j'y consens, my aangaande, wat my belangt ik enz.; valeur reçue de moi même, ou, en moi même, de waarde in my zelven of van my zelven ontvangen (in wiffelb. gebr.).

Moie, Moien, &c. moieu. (Zie Moye &c.).

Moignon, (m) Stomp (van een afgezotten arm).

Moile &c. moilon (Zie Moëlle &c.).

Moindre, (adj. compar van Petit) Minder, geringer; moindre valeur, moindre prix; le moindre,

la moindre, *de minste, het minste, de geringste*; la moindre part, chose &c., *het minste gedeelte enz.*

Moine, (m) Een Monnik of Munnik (*beter Religieux*); *item een bedkorf, monnik; moine bourru, een gewaande bulle-bak (om kinderen mee vervaard te maaken); item een grillig mensch, mislyke kop; gras comme un moine; l'habit ne fait pas le moine (spr. w.) 't zyn alle geen koks die lange mesfen draagen (spr. w.); sentir le moine, vuns rieken, stinken; donner le moine à quelqu'un, iemand in den slaap met een touw aan den grooten toon of teen trekken; moine, matulatuur-blad (by Boekdruckers).*

Moineau, (m) Musch of mos; *item zeker plat-bolwerk; tirer sa poudre aux moineaux, (spr. w.) voor een klein voordeel veel kosten maaken, spykers op 't laage eb zoeken; moineau (membre viril).*

Moinerie, (f. schimp w.) Monnikery (f) 't monnikendom (n).

Moineffe, (f. schimp w.) Nonne.

Moineton, (m) Munnikje (n).

Moinillon, (m. schimp w.) Jonge monnik.

Moins, (adv. comp. van peu) Minder, *weinig, min*, il est moins honnête, grand, savant que &c. pas moins, *niet minder*, rien moins que tout cela, *niets minder dan dat al-te-maal*; c'est moins que rien; en moins de rien, *in een omzien, in een oogenblik, met een snap*; il ne veut pas le vendre à moins de &c. *hy wil het niet verkoopen onder de, of minder als enz.*; ni plus, ni moins, *noch meer, noch min*; parlez moins haut; cela m'a coûté dix francs, moins cinq sols; sur & tant moins, *op afslag, op afkorting*; je vous donnerai cela sur & tant moins de ce que je vous dois; à moins de, à moins que, à moins que de (conj.), ou, si ce n'est que, *ten zye dat, ten waare dat*; on ne devient savant, à moins d'étudier, à moins qu'on n'étudie, ou, à moins que d'étudier; le moins, *het minste*; il a travaillé le moins;

c'est le moins, que vous puissiez faire; au moins, du moins, pour le moins, tout au moins, (adv.) *ten minsten*; du moins souvenez vous, que &c. à tout le moins, *ten allerminsten.*

Moire, (f) Moor (*zyde stoffe*); moire tabiffée, *gewaterde moor.*

Mois, (m) Maand (f); les mois, ou, les ordinaires, *maand-stonden.*

Moïse, (f) Karbeel, klamp, bindhout (*by Timmerl.*).

Moisi, ie (adj.) Beschimmeld, *muf, duf*; du pain moisi; sentir le moisi, *duf ruiken*; le moisi, *de schimmel*; oter le moisi du pain.

Moisir, (v. a.) Doen beschimmelen; moisir (v. n. se moisir (v. r.) *beschimmelen, muf worden.*

Moissure, (f) Schimmel.

Moison, (f) Zekere Land pagt, waar by den huurder de helfte of een derde der vrugten aan den Land-Heer opbrengt; *item de baat van eene gebuurde Koe; item de lengte die een stuk laken hebben zal.*

Moissonnier, (m) Land-pagter, die den Koning cyns-koorn geeven moet.

Moissine, (f) Rank met druiven, om opgehangen en bewaard te worden.

Moisson, (f) Oogst (m), inzaameling, *inöogsting van 't Koorn (f)*; mettre la faucille dans la moisson d'autrui, *de sikkel in een ander mans oogst slaan, in zyn ampt of eigendom vallen.*

Moissonner, (v. a.) Oogsten, inoogsten, *inzaamelen*; comme tu semeras, tu moissonneras, *gelyk gy zaaid, zoo zult gy maaijen*; le cours des ans qui tout moissonne, *de tyd die alles weg ruks.*

Moissonneur, euse (m. & f.) Koorn-oogster, maaijer; *snydster.*

Moite, (adj.) Vogtig, nat, klam.

Moiteur, (f) Vogtigheid, natheid.

Moitié, (f) De helft; la plus grosse moitié, plus cher de la moitié, *de helft duurder*; partager par la moitié, *half door-deelen*; moitié or, moitié argent, *half goud, half zilver*; moitié figue, moitié raisin, *half willens en half onwillens, of, half jok, half ernst (spr. w.);*

MOL.

w.); *moitié chair, moitié poisson*, (spr. w.) *onbeständig in zyn doen zyn*; *à moitié*, (adv.) *ten halven*; nous sommes *à moitié chemin*, j'y suis *de moitié*, *ik heb 'er de helft in*, of *ik kome of staar voor de helft*; *ma chere moitié*, *myne waarde weder-helft*, *ega' of egade*.

Mol, *molle* (adj. m. & f. men zegt *mou in 't mase. uitgenomen in B mol*) *Zagt, week, murwe enz.*; *pain mou*, *week brood*; *poire molle*, *murwe peer*; *cire molle*, *zegel-wasch*; *vie molle*, *een verwyfd of wellustig leeven*; *temps mou*, *laf weêr*, *vent mou*, *een slappe wind*; *dents moiles*, *losse tanden*; *le mol*, *ou, le mou*, *het zagte, het weeke*; *le mou de l'oreille*, *du ventre*, *het leltetje van 't oor*, *het weeke van den buik*.

Molaire, (adj.); *Dents molaires*, *de maal tanden, bak-tanden*.

Môle, (m) *Steene-beer* (m) of *hoofd* (n) *in een Zee-baven*.

Môle, (f) *Klomp-vleesch* (m) of *wanurugt* (f).

Molécule, (f) *Klompje, deeltje, vlekje* (in *Natuur en Geneesk.*); *les molécules du sang sur la peau*.

Moler, (v. n.) *Voor de wind zeilen* (*Zee w.*).

Molester (v. a.) *quelcun, iemand bezwaarlyk vallen, overlast aan doen, verôntrusten, quellen*.

Molette, (f) *Spoor-radertje* (daar men *meê prikt*) (n) *wryffsteen, looper* (waar in de *Schilders de vers klein maaken*); *blok* (waar op de *brillen gemaakt worden*); *haak* (waar aan de *Lyndraaijers en Snoer-maakers den draad vast maaken en gedraaid word*) (m); *kol, bles* (voor 't *hoofd*; *item wen* (*tumeur*) *aan den enkel van een Paard*) (f).

Moliere, (f) *Molensteen-groeve*.

Mollasse, (adj.) *Week, slap*; *chair mollasse*.

Mollement, (adv.) *Zagtelyk, zagtjes*; *item popâgtig, al te zuierig*; *item verwyfd, lafhartig*; *être couché mollement*, *zagtjes leggen*; *élever un enfant trop mollement*, *een kind al te teder opbrengen*; *être*

MOL. MOM. 511

paré mollement, *popâgtig*, *ligtvaardig uitgedoft zyn*; *en agir mollement*, *lafhartiglyk te werk gaan*.

Mollesse, (f) *Zagtheid, molligheid, weekheid, slapheid*; *item verwysheid, lafhartigheid*; *wellust enz.*; *la mollesse d'un corps*; *être plongé dans la mollesse*, *in de wellust verzoopen zyn*; *traitter un enfant avec trop de mollesse*, *een kind al te teder behandelen*, *te veel koesteren*; *mollesse, lieflykheid, zagtheid* (in 't *zingen*).

Mollet, ette (adj.) *Zagt, week, donzig*; *lit mollet*, *zagt, donzig bed*; *pain mollet*, *verssch brood*; *oeufs mollets*, *ou, à la coque*, *gezodene eieren, slurp-eieren*.

Mollet, (m) *Smalle franje*; *item kuit van 't been* (f); *mollets* (pl.), *zilver-smids tangetje* (n).

Mollette. (*Zie Mollette*).

Mollifier, (v. a.) *Iets verzagten week of vloeibaar maaken*.

Mollir, (v. n.) *Week, zagt, mu. w of buikziek worden*; *item ver-slappen, den moed opgeeven, laten zakken enz.*; *poire qui mollit*; *le vent mollit*, *de wind verslapt*, *il mollit d'abord*, *hy vermurwd, verzagt of geest toe terfond*; *mollir* (v. a.) *une corde, een touw slappen, bot geeven*.

Molue. (*Zie Morue*).

Moment, (m) *Een oogenblik* (n), *à tous moments*, *alle oogenblikken, alle omzien*.

Momentanée, ée (adj.) *Oogenblikkelyk, dat in een oogenblik geschied of zulks duurd*.

Momerie, (f) *Mommery, aapery, gekheid*; *item schynheiligheid, gewoensheid*; *ce n'est qu'une pure momerie*.

Momie, (f) *Gebalsemd ligeschaam*; *item balsem daar toe*.

Momon, (m) *De teerling-worp van eenen vermomden op vasten-avond*; *item de somme waar om men speelt*.

Momus, (m) *Momus* (*Heidensch god der beschimfing, berisping, nyd of waagunst*; *item zcon des slaaps of der nagt*).

Mon, (pron. m. in fem. ma, in plur,

plur, mes) *Myn, myne; mon pere, mon ami* NB. *mon* word ook gesteld voor een subst. fem. met eene vocaal of sionne II beginnende, als: *mon ame, mon epée, mon humeur &c.*

Monacal, (ale (adj.)) *Habit, air monacal, Moaniks-kleed, gelaat; vie monacale, 't monnikke leven.*

Monacalement, (adv.) *Op zyn monniks.*

Monschisme, (m) 't *Monnikken-dom* (n), *monniks-staat* (f).

Monaco, (m) *Een eivond drinkschaaltje; item zekere Italiaansche dootler.*

Monade, (f) *Eenheid in getal, als: 5, 7, 9.*

Monarchie, (f) *Alleen-beersching, eenhoofdige regeering; item een Ryk.*

Monarchique, (adj.) *Opperhoofdig, alleen-beerschig.*

Monarchiquement, (adv.) *Alleen beerschiger wyze.*

Monarque, (m) *Een alleen-beerscher, opperhoofdig Vorst.*

Monastere, (m) *Een Klooster* (n).

Monastique, (adj.) *Kloosterfch; vie monastique, 't Klooster-leven.*

Monceau, (m) *Een hoop, stapel; mettre en monceaux.*

Mondain, aine (adj.) *Waereldsch, vleeschelyk-gezind, ydel, vergaangelyk; esprit mondain; les mondains, de Waereldlingen.*

Mondainement, (adv.) *Op een Waereldsche of ydele wyze.*

Mondanité, (f) *Waereldsche gezindheid of ydelheid.*

Monde, (m) *De Waereld ('t geheel-al, Hemel en Aarde); item de Aard-kloot, de Aarde; item 't Volk der Waereld, eene menigte; bedienden enz.; le nouveau monde, de nieuwe Waereld (America); depuis que le monde est monde, zoo lang de Waereld gestaan heeft; il y a bien du monde, daar is veel Volk; tout le monde le dit, ieder een zegt het; le grand monde, ou, les gens de qualité, de groote of aanzientlyke lieden; le monde poli, ou, le beau monde, de beschaafte Waereld, de geschiktelieden; le monde savant, ou, les gens de lettres, de geleerde*

Waereld of de geleerden; voir le monde, de waereld beschouwen; item onder Menschen verkeer; connoître, ou, savoir bien son monde, zyn' Waereld kennen, wel gemanierd zyn; il y a du monde chez lui, by heeft bezoek of Volk aan zyn huis; tout mon monde n'est pas encore venu, al myn volk, alle myne be- dienden is, of, zyn nog niet gekomen; aller à l'autre monde, naar de andere Waereld gaan, sterven; c'est la chose du monde que j'aime le plus, dat is het dat ik het liefst heb op Aar- den; il paroît le plus civil, le plus galant homme du monde, by schynd de beleefste, de wellievenste man van de Waereld te zyn; il n'a rien du monde, by heeft niets, of niets ter Waereld; un monde de prodiges, een meenigte van wonderen; il doit à Dieu & au monde, by is yder-een schuldig; être du monde, Waereldsch gezind zyn; renoncer au monde, de Waereld verlaten, of, waar-wel zeggen.

Monde, (adj. word alleen gebr. wanneer men immonde daar tegen over steld); *des animaux mondes & immondes, reine en onreine dieren.*

Monder, (v. a.) *Pellen, affschillen; de l'orge mondé, gepelde gerst.*

Mondificatif, (adj. & f.) *Reini- gend; een zuiverend genees-middel of zalve.*

Mondifier, (v. a.) *Zuiveren, rei- nigen (in Genees- en heel.k.).*

Monétaire. (Zie *Monnétaire*).

Monial, (ale (adj. & f.) *Dat den monnik aangaat; item een monnik; nonne; les moniales, Klooster-zusters.*

Monin, (m. gem. w.) *Een Aap.*

Moniteur, (m) *Vermaaner, waar- schouwer.*

Monition, (f) *Waarschouwint; vermaaning (tot beter levens gedrag, zoo in 't geestelyke als Wereldlyke); item de afkondiging daar van.*

Monitoire, (m) *Kerkelyk vermaan- schrift* (n) *aan eene gemeente (om 't geene zy van de daar-inne vermelde misdrieten weten, te openbaaren, op straffe des Kerken bans, zoo zy het verzwijgen).*

Monitorial, ale (adj.); Lettres monitoriales, Kerkelyke vermaanings- of waarschuwings-brieven.

Monnétage, (m. oud w.) Het munten (n).

Monnétaire, (m) Munt-meester.

Mon ine, (f. gem. w.) 't Wyffe van een Aap.

Monnoie, (f) De munt, (daar men geld slaat, of, munt); item munt 'gemunt geld'; item kleine munt, klein geld; monnoie d'or, d'argent; fausse monnoie; fabriquer, frapper, battre monnoie, ou, de la monnoie, geld slaan; payer de la même monnoie; je n'ai point de monnoie sur moi, ik heb geen klein geld by my; donnez moi de la monnoie d'un ducat, geef my klein geld voor een ducaat; il est décrié comme la vieille monnoie, (spr. w.) by is zyne achting kwyt.

Monnoyage, (m) Het munten (n).

Monnoyer, (v. a.) Munten, geld slaan; ses louanges sont monnoyées, zyne lof-spraakken zyn bestempeld, dat is, met geld gekogt.

Monnoyerie, (f) Het munt-buis (n), stempel-plaats (f).

Monnoyeur, (m) Een munter.

Monocéros, (m) Een éénhoorn; item een hoorn-visch.

Monocorde, (m) Een Monocordium (n) (zeker instrument met ééne snaar, dienende om het verschil of de gelykheid der toonen, te ontdekken).

Monocule, (f) Een lees-glas (n).

Monogame, (m. & f.) Een of eene die maar ééns getrouwd is geweest.

Monogamie, (f) Ééns gebouwde staat, eenigste huwelyk van iemand.

Monogramme, (m) Verkorte naamstrek.

Monologue, (m) Alleen-spraak (f) in een Schouwburg.

Monomachie, (f) Twee-gevegt (n).

Monopétale, (adj. & f.) Bloem met één blad (in Plaut-k.).

Monopole, (m) Bevoorrechte koop of verkoop van waaren.

Monopoler, (v. a.) Waaren alleen in zyn magt zien te bekomen.

Monopoleur, (m) Opkooper, een

die bevoorrecht is om zekere waaren alleen te verkoopen en den bandel dwingt; item een kraauwer, bloedzuiger, vilder van 't gemeen.

Monoptere, (m) Ronde tempel zonder zy-muuren, op zuilen rustende.

Monorime, (m) Dicht (n), waar van de verzen eenenlyk ym hebben.

Monosyllabe, (adj. & f.) Éenletter-greepig; een woord van ééne letter-greep, of syllabe, als: an, bal, car, &c.

Monotone, (adj.) Eén-toonig; Prédicateur monotone, Prediker die maar ééne klank heeft, zonder eenige verandering of buiging in de stem te maaken.

Monotonie, (f) Onveranderlyke toon, gelykluidendheid.

Monseigneur, (m. in plur. Mes-seigneurs) Myn Heer, Edele Heer, in 't engelsch My-Lord, (Eer-naam die men aan voornaame Persoonen geeft, als: aan Vorsten, Hertogen, Bisschoppen, Land-stenden, of ook aan een Heer eenen Heerlykheid door zyne onderzaaten; en dit woord Monseigneur alleen gebruikt wordende, betekend het den Troon-opvolger (Dauphin) van Frankryk; Monseigneur le Duc; Messieurs les Etats; Monseigneur est à la chasse, de Dauphin is op de Jagt.

Monseigneuriser, (v. a.) Met zodaanigen eer-naam tituleeren, benoemen.

Monseur, (m. plur. Messieurs) Myn Heer; item de Heer van 't huis (Monseur zonder meer, betekend de Koning van Frankryk zyn broeder, den Hertog van Orléans); Monseur est il au logis? is Myn Heer 't huis? un Gentil-homme de Monseur, een Hof-jonker van 's Konings-broeder; faire le monsieur, den jonker spelen, zich airs geeven.

Monson, monçon, ou, mous-son (m) Passaat-wind, zekere vaste wind aan sommige oorden op eenig Jaar-gety, de mousson.

Monstre, (m) Gedrogt; wanscheppel, schrik-dier, monster, monsterdier; item leelyk maaksel, van iets (n).

Monstrueusement, (adv.) *Gedro- gelyk, wanschapentlyk; ysfelyk, ver- vaarlyk, ongemeen.*

Monstrueux, euse (adj.) *Gedrog- tig, wanschapen, schrikkelyk; animal monstrueux, een ysfelyk of leelyk dier; bâtiment monstrueux, een leelyk gebouw.*

Mont, (m. meest in poësie, of verzeld met den eigennaam, gebruikt) *Berg; les monts Pyrénées, de Py- reneefche gebergts; le mont Etna, de berg Etna; les monts (pl.) de alpiſche gebergts; deçà, delà les monts, aan deeze, aan geene zyde de alpiſche gebergts; mont de pié- té, zekere lombert in Italiën (daar men voor niet of tegens geringe in- treſt geholpen word); mont-pagnoté, eene hoogte, van waar men eene veld- ſlag veiliglyk aanschouwen kan; cher- cher par monts & par vaux (ſpr. w.) overal zoeken; promettre monts & merveilles (ſpr. w.) goute bergen, of koetjen met goute hoornen beloa- ven; mont, venus-berg (in Ontl. k.) monts, de dikte in de band, digt by de vingers (in band-kykery).*

Montage, (m) *Het opvaaren, op- zeilen; optrekken der ſcheepen in eene rivier; item het ophyſſen, optrekken, opdraagen van iers (n).*

Montagnard, arde (m. & f.) *Berg-bewoonder, boozlander.*

Montagne, (f) *Een Berg (m).*

Montagneux, euse (adj.) *Berggä- tig, vol bergen.*

Montant, (m) *Op-tél (m), beloop (n), (ſomme eener rekening); vloed (f), waſſend water (n); ſtyl of poſt van een vengſter- of deur-ko- zyn; regt opgaande balk (m); ſtaan- de ſtuk, ſpil, ſtyl, (van eenig ding, in 't algemeen, in bouwkw. enz.) ſpyl, ſtam, (eener plant); l'oifeau a pris le montant, de Valk heeft de Lucht, de hoogte gekozen; prendre le mon- tant ſur les autres, andre te boven komen, overtreffen; vin qui a du montant, wyn die kragtig of hoof- dig is.*

Montant, ante (adj.) *Opgaande, klimmende; montant à l'aſſaut, ſtorm-loopende.*

Monté, ée (adj.) *Opgeklommen; opgeſteegen; opgewonden; uitgeruſt, voorzien enz. (Zie Monter); vais- ſeau monté de 50 pièces & de 300 hommes, een ſchip voorzien (gemonteerd) met 50 ſtukken en 300 man; un cavalier bien monté, een ruiters, die wel te paerd zit; item die een goed paerd onder zyn lyf heeft of wel uitgedoſcht is.*

Montée, (f) *Opgang (m), op- klimming; item eene trap (f) (esca- lier); item treë eener trap (f) enz.; la montée de cette montagne eſt difficile, de opgang, opſtyging enz.; montée de voute, de colomne, de ryzing van een gewulf, de hoogte van eene zuil of pylaer; montée de l'oifeau, ſtyging der Valk in de Lucht.*

Monter, (v. n. & a.) *Opklim- men, opgaan, opſtygen, klauteren enz.; monter les degrés, une mon- tagne, ſur un arbre, en chaire; le ſoleil monte, de Zon komt op; monter ſur le théâtre, op 't toneel verſchynen; monter à cheval, te paerd ſtygen; item te paerd zitten; item leeren ryden; il monte ſous un excellent maître, hy leerd ryden by enz.; monter à dos, ou, à poil, zonder zadel ryden; monter en croupe, agter op een paerd ryden, zitten; monter à l'aſſaut, ſtorm- loopen; monter ſur un vaiſſeau, ſcheep gaan; monter au vent, de hoogte van de wind zoeken (zee-w.) monter ſur mer, in zee gaan; la mer monte, de zee ryſt, word hol; ie vin monte à la tête, le comp- te monte, ou, ſe monte à tant, de reekening beloopt zoo veel; l'ar- mée montoit à &c. monter en graine, opſchieten, in 't zaad ſchie- ten; cette fille monte en graine, die jonge dogter word huwbaar; le rouge lui monte au viſage, zy of hy word ſchaamrood of begint te bloezen; monter aux honneurs, eer-trap en beklimmen; le bled monte, het Koorn ſtaat op, word duurder; mon- ter ſur des échafſes, op ſtelten klim- men, gaan; item hoogdravende ſpree- ken of ſebryven; monter ſur ſes ergots;*

ergots, ou sur les grands chevaux (spr. w.), opuliegen, toornig, trots worden, op zyn paerdje zyn; cette plante ne monte pas plus haut, die plant wast niet booger; monter quelque chose, iets opdraagen, optrekken, ophysfen, verhoogenz. montez ces tables dans ma chambre, brengt die tafels naar boven in myn' kamer; il faut monter cela, men moet dat na boven brengen; item ophysfen; monter une montre, un tourne-broche, een uurwerk enz. opwinden; monter un canon, een geschut op 't raapaerd (afst.) stellen, monter la garde, op de waer trekken, optrekken; monter un vaisseau, een schip bemannen, met geschut enz. voorzien; item een schip commandeeren; monter un cheval, een paerd beryden; monter une compagnie, eene compagnie bereden maaken; monter un foulier sur la forme, een' schoen op de leest zetten; monter un fusil, une boëte, un habit, une chemise &c., een snaphaanz. op-maaken, het nodige daar aanbrengen, monteeren; monter un diamant, een diamant zetten (in een ring enz.); monter un lutte, un violon, een' luit enz. snaaren; item stemmen; monter une armoire, un lit, un métier, een' kast, een' bed-stee (Lidikant), een weefgetouw of raam opslaan, in malkander zetten; monter un bouquet, eenen ruiker cierlyk op-maaken; se monter (v. r.) belooopen, bedraagen; à combien tout cela se monte t-il? hoe veel bedraagt dit alles?

Mont-joie, (m. oud w.) Titel van den eersten wapen-Koning in Vrankryk (m); item vreude-gescrei en opgeuorpen gedenk-teeken eener overwinning (n); item een weg-wyzer op een weg voor pelgrims (m).

Montoir, (m) Een verheven plaats, steen (m) of bank (f), om van te paerd te stygen; item de linkere styg-beugel; cheval facile au montoir, een paerd dat gemakkelyk is om op te klimmen; le pied du montoir, ou, de l'étrier, de linker voet van

een paerd; le pied hors du montoir, de regter voet van een paerd.

Montre, (f) Zak-uurwerk, zakborlogie (n); item wyzer plaats (f); montre à pendule, ou, une pendule, een hang-klok; montre d'ivrogne, borlogie dat links en regts kan opgewonden worden; montre d'orfèvre, de bijoutier, goud-smids; juweliers toon-kas; montre, bord, waar op geschildert is wat een winkelier enz. te koop heeft; item monstier, toon-stuk, lap van eenige waar op een vengster; item het uitzien van iets; la montre de ce drap est belle, dat laken ziet 'er wel uit; la montre du bled est belle, het Koorn staat mooi; faire montre de son ouvrage, de son habilité, zyn werk enz. laten zien; item daar mede pronken; montre, monstrier (revue des Soldats) passer la montre, de monstrier passeeren; il peut passer la montre, hy, of, het kan door den beugel, of genoeg voldoen; la montre d'orgue, de uitwendige orgelpypen; belle montre & peu de rapport, (spr. w.) van boven bont en van onderen sront, dat is, schoon van buiten en slegt van binnen.

Montrée (f. in Rechten) vue & montrée, gezigt en bewys of aantooning.

Montrer, (v. a.) Toonen, aantoonen, wyzen, aanwyzen, laten zien of blyken; item onderrigten, onderwyzen, leeren enz.; montrer sa folie, son courage; ce drap montre la corde, dat laken is draad-schynig; montrer en ville, la Géographie &c., uis leeren gaan, de Aardkloot-kunde enz. onderwyzen; montrer les talons, de hielen laten zien, vlugten; montrer ses dents à quelqu'un, iemand zyne tanden laten zien, stout bejegenen; montrer au doigt, met den vinger aantoonen; item na-wyzen, begekken; montrer le cul (gem. spr. w.) met de kous op 't hoofd, of, onverrigter zaake t' huis komen; se montrer (v. r.) zich ver-toonen enz.

Montueux, euse (adj.); Païs montueux, bergachtig land.

516 MON. MOQ. MOR.

Monture, (f) *Kypuerd*, of eenig ander dier daar men op ryd (n); item alle de uorrusting van een ruiter, corlogs-schip enz.; item het houtwerk, schaft van een' zaag, snapbaan, pistool enz.; item het opmaaken, inzetten of loon van eenig werk, der Kunstwerkers enz. cragt van een muil-ézel; beenen van eenwaaijer enz.

Monument, (m) *Gedenk-téken*, *herinnerings-téken* (n), *gedagtenis*, *grafnaald* (f).

Moque, (f. zee w.) *Blok*, zonder schyf.

Moqué, ée (adj.) *Bespot*, *uitgelacht*.

Moquer, se *moquer* (v. r.) *de quelqu'un*, met iemand den spot drijven, den gekscheeren, kortswylen, hem uitlagchen, gering achten enz.; *il ne faut pas se moquer des chiens* qu'on ne soit hors du village, (spr. w.) *men moet geen bei!* roepen voor dat men 'er over, dat is, het gevaar ontsnapt is; *vous vous moquez*, gy steekt 'er de gek mee of gy meent het niet.

Moquerie, (f) *Spotterny*, *boertery*; *scherfing*, *hoon*.

Moquette, (f) *Tryp*, *mok-fluweel*.

Moqueur, euse (m. & f. & adj.) *Spotter*, *bespotter*, *spotboef*; *sjofter*; *ris moqueur*, *spottende* of *gekscheerende lach*.

Morailles, (f. nl.) *Nuspranger*, *nyper* (m) (by *Hoeffmidt*); item een' tang waar mee het glas in de butten uitgerekt word (f).

Morailler (v. a.) *le verre*, *de glas-schyven rekken*, *langer maaken*.

Moraillon, (m) *Slot kram* van het deksel eener kist; item *weer* van een hang-slot.

Moral, ale (adj.) *Zédelyk*, tot de zéden behoorende; *sens moral*, *zédelyke zin*; *certitude morale*, *waarschyn'lyke zékerheid*.

Morale, (f) *De Zéden-leer*, *zédenkunde*.

Moralement, (adv.) *Zédelyk*, *deugenzaam*; *vivre moralement bien*; *cela est moralement impossible*, dat is *menschelyker wyze*, of, *na allen schyn onmogelyk*; *je suis moralement persuadé*, *que &c.*

MOR.

Moraliser, (v. n.) *Zéde-lesfen* geeven, tot deugd aanmaanen; *zédé-lesfen ergens uit trekken*.

Moraliseur, (m) *Een berisper*, een die gestadig de zéden-meester speeld.

Moraliste, (m) *Zéden-Leerjer*, *zéden meester* of *schryver*.

Mora'iste, (f) *Zédelykheid*; *zédelyke zin*.

Morbide, (adj. *Schilders w.*) *Das vet*, *vleezig*, *levendig vertoond word*.

Morbifique (adj.); *Cautle morbifique*, *Ziekte verwekkende oorzaak* (in *Geneesk.*).

Morbien, (interj.) *Slappremment!* *de drommel!* (zéker vloek woord, zonder betekenis).

Morce, (f) *Bindsteen* (m); *bindlaage* (f) (by *Metzelaars*).

Morceau, (m) *Stuk* (n), *brok*, *mondvol*, *beet* (m); *tailler*, *rogner*, ou, *compter à quelqu'un les morceaux*, *iemand de stukken voorsnyden*, *schraaltjes houden*.

Morceler (v. a.) *une terre*, *Landry in kleine deelen schiften*, *verdeelen*.

Mordache, (f) *Mondzopper*, *knevel* (m) (die den Kapucynen in den mond gelegd word als zy zieh met spreken verzondigt hebben); item een' groote vuur-tang.

Mordacité, (f) *Scherpigheid*, *bystügigen aart* (als van sterk-water enz.); item *bijsheid*, *scherpheid*, *steekeligheid* (van een schryver enz.).

Mordant, ante (adj.) *Bytende*; *bitzig*, *scharper*; *bête mordante*; *esprit*, *trait mordant*.

Mordant, (m) *Spyker* met twee punten (by *Zadelmaakers*).

Mordicant, ante (adj.) *Scherp*, *bytende*; item *spitsvinnig*, *scharper*; *humens mordicantes*; *homme mordicant*.

Mordienne, als: *à la grosse mordienne*, ou, *à la mordienne* (adv. gem. w.) *zonder omslag* of *cérémonien*.

Mordiller, (v. a.) *Zagtjes byten*.

Mordre, (v. a.) *Byten*, *in-eeten*; *pikken*, *steeken* enz.; *mordre à l'hameçon*, *aan den angel byten*; item *zich*

zich laten bedotten, overrêlen; l'œuf forte mord sur les métaux; mordre à la bisogne, aan 't werk vallen; il s'en mordra les doigts, ou, les pouces, het zal hem berouwen; item by zal 'er raazende over worden; un aveugle y mordroit, een blinde zou' het zien; mordre la poussière, in 't gras byten, sneuvelen; mordre sur, ou, dans quelque chose, op, of, in iets byten; item iets vaderen, ingaan; cette vignette mord sur les lettres; cette poutre ne mord pas assez avant dans le mur; l'ancre ne mord pas, het anker vat niet; ce fer est si dur que la lime n'y mord pas; mordre en riant, al lagbende een' steek onder water geeven, benadeelen; mordre la teinture, de vers naar zich nemen (van stoffen gez. by l'erw.); cela ne mord, ni ne rue, dat schaad niet; il trouve par-tout à mordre, by vind overal wat op te bedillen, te laaken.

Mords. (Zie Mors).

Mordu, ue (adj.) Gebeeten enz. (Zie Mordre).

More, (m) Een moor, moriaan of zwarte; item de moorsche spraak.

Moreau, (f. & adj.); Un Moreau, ou, cheval moreau, een zwart paerd.

Moreau, (m) Korf aan den hals der muil-êzels, om, al gaande, uit te eeten.

Morelle, (f) Morêl (Kers); item nagtschade (een Kruid).

Moresque (adj.); à la moresque, op zyn moorsch.

Moresque, ou, Moreffe (f) Moorin; moresque, mooreu-dans; item moorsche schuldery.

Morsil, (m) Braam (f. die aan een geslepen instrument, na 't slypen, overblyft, en daarom op een olie-steen verder gestreken word); item een ruuwe Olifants-tand.

Morfondre, (v. a.) Doen verkouden, koud doen worden; morfondre (v. n.) koud worden, met koade bevangen worden, staan klappertanden, blaauwbekken; vous me laissez ici morfondre, gy laat my hier van koude verslyven, te vergeeffsch wag-

ten; se morfondre (v. r.) verkleumen, van koude verslyven; se vergeeffsch staan wagten, niets verrigten; item zonder nadruk iets schryven of voor-draagen; je me morfonds ici; ce Général se morfond devant cette place, cet auteur se morfond dans son ouvrage.

Morfondu, ne (adj.) Verkoud, verkleumd, verslyfd (door koude of wagten).

Morfondure, (f) Verslywing, verkoudheid.

Morguant, ante (adj. & f.) Borschziende; een fluursch mensch.

Morgue, (f) Tross, bars of bits gezigt (n); faire la morgue à quelqu'un, iemand verächtelyk, norsch aanzien; morgue, getralied hek of gat in een gevangenhuis (waar in de nieuw gevangene eerst gezet worden op dat de cipiers-knechts hun kunnen bezien of ze hun kennen).

Morguer (v. a.) quelqu'un, un prisonnier, iemand trotsch, fluursch, barsch of met verächtling aanzien; eenen gevangenen naauwkeurig bekynen of men hem kend.

Morgueur, (m) Een die iemand trotsfeerd, barsch aanziet, of eenen gevangenen naauw bekylt.

Moribond, onde (adj. & f.) Stervende, ziel-toogende; een half doode.

Moricand. (Zie Mauricand).

Morigéné, ou, Moriginé, ée (adj.) Opgevoed, opgeïogen, onderwezen; enfant bien ou mal morigéné.

Morigéner, ou, Moriginer (v. a.) Bestrafen, onderwyzen, tugtigen, in zeeden optbrengen; se moriginer (v. r.) zyn leven bétieren.

Morille, (f) Morilje (zeker slag van Kamfernoeje).

Morillon, (m) Zwarte zoete druif (f.).

Morion, (m) Zekere helm of stormhoed; item zekere krygsstraf op de billen (eertyds getr.); item zekere zwarte onix steen.

Morne, (f) Donker, droevig, treurig, waarmoedig; temps, couleur morne; esprit morne, een

zuur-donk, monkes, preutelig, onvriendelyk mensch; regard morne, donker, zuur gezigt; morne silence, groote stilzwijgendheid.

Morné, ée (adj.) Stomp, bot, de punt afgebroken; item met een beslagen punt of afgeknot, zonder snavel, klauwen, slaert enz. (in *Wa penkunde*).

Mornisse, (f. gem. w.) Klap, oorveeg, klink.

Morosité, (f. weinig gebr.) Eigenzinnigheid, mistlykheid.

Morphée, (m) God des slaaps of der droomen Morpheus.

Morpion, (m) Een' platluis (f).

Mors, ou, mords (m) Gebit, bit, mont-stuk (n) (van een toom); item mords d'étai, bek (m) van een schroef (die het onder banden hebbende werk vast houdt); prendre le mors aux dents, op hol raaken (van paerden gez.); item in eene ongemakkelijke zaak moest schikken.

Morsure, (f) Beet (met de tanden).

Mort, (f) De dood (m), het afsterven, overlyden (n); mourir de la belle mort, eenen natuurlijken dood sterven; faire une belle mort, Godvruchtig sterven; affronter la mort, den dood trotseeren; être à l'article de la mort, op 's uiterste leggen, zieltoogen; avoir la mort entre les dents, ou, sur les lèvres, den dood op de lippen hebben; le bannissement est une mort civile, de ballingschap is een burgerlyke dood (of uitsluiting van de s'zamenleving); peine, arête de mort, doodstraf, dood-vonnis; coupable de mort, dood-schuldig; malade à la mort, dood-krank, dood-ziek; blessé à mort, doodelyk gekwetst; condamné à mort, ou, à la mort, ter dood veroordeeld; haïr à mort, doodelyk haaten; donner la mort à quelqu'un, iemand den dood aandoen; après la mort le médecin, als 's zelf verdronken is den put vullen (spr. w.).

Mort aux rats, ou, arsenic, Ratten Kruid (n).

Mort-dieu, Zeker schandelyke zaak.

Mort, orte (adj.) Gestorven, overleden, dood; il est mort, hy is gestorven, of hy is dood, ter zielen; avoir la gueule morte, niet spreken durven; eau morte, stilstaande water; morte eau, dood-stroom, zeer laage eb; le commerce est mort, de koophandel is slegt, daar gaat niets om, of 'er is geen vertier; morte saison, buiten's tyds.

Mort, (m) Een doode (m), een lyk (n), een overledene.

Mortadelle, (f) Zekere dikke metworst, saucys.

Mortailable, (adj.) Lyf-eigen.

Martaille, (f) Lyf eigenschap.

Mortailler, (m) Een Lyf-eigen.

Mortaise, ou, Mortoise (f. in bouw.) Gat (n) of groef (f) in 't hout, om een ander stuk met de punt in te voegen; mortaise de poulie, schyfgat van een katrol.

Mortalité, (f) Sterflykheid, sterflyk. natuur; item sterfte, doodelyke of besmettelijke ziekte.

Mortel, elle (adj. & f.) Sterflyk, doodelyk; cette vie mortelle, dit sterflyke leven; maladie, mortelle, doodelyke ziekte; playe mortelle, eene dood wonde; péché mortel, dood-zonde; poison mortel, doodelyk vergift; ennemi mortel; haine mortelle; un mortel, een sterfeling, een mensch.

Mortellement, (adv.) Doodelyk.

Morte-payé, (m) Een oud gegaërd Soldaat.

Morte-saison, (m) Doodsebe tyd des Jaars.

Mortier, (m) Vyzel, mortier; item met zand of tras beslagen kalk; item een mortier om bommen uit te werpen; item voorzitters-muts in de hooge Gerechts-boven; président au mortier; faire du mortier, kalk beslaan; mortier à veille, zeker nacht-licht van wasch.

Mortifère, (f) Doodelyk, dood-veroorzaakend (in Geneesk.).

Mortifiant, ante (adj.) Beschaamend, vernederend, verdriet of schande veroorzakend.

Mortification, (f) Dooding, Krui-siging, tugtiging des Ligchaams; item

item *verteering, verrotting van 't vleesch* (in Heelk.); item *beschaaming, schande, verlegen-maaking, veroo moeding*; la mortification de la chair, de tugiging; item de dooding, *sierwing- des vleeschs*; je dis cela pour la mortification, ik zeg dat ter zyn-
ner beschaaming.

Mortifier (v. a.) la chair, *Het vleesch temmen, bedwingen, zyne lusten i' onderbrengen, (dompter); item vleesch laten beslerven, mals laten worden (faislander); item (by Heel m.) vleesch gevoelloos maaken; item verlegen, beschaamd maaken, smert, verdriet of aandoening doen hebben (causer de la confusion, du chagrin).*

Mort-né, ée (adj.) Dood gebooren.

Mortuaire (adj.); Drap, registre, extrait, maison mortuaire, Dood-kleed, dood-boek, dood-brief, *sierf-huis*; le mortuaire, *Lyk-dienst*.

Morne, (f) Kabeljauw, bakkeljauw.

Morve, (f) Snot, *snotterigheid; item verrotting (van latouw enz.)*

Morveau, (m) Snottebel; il a jetté un gros morveau.

Morver, (v. n. by Hoveniers) Verrotten; nôtre chicorée morve.

Morveux, euse (adj. & f.) Snotterig, *besnôt; een snot-neus, snot-olf, snottebel; une cheval morveux; petit morveux; petite morveuse.*

Mosaïque (adj.); La loi mosaïque, *de mozaïsche wet.*

Mosaïque, (f) Ingelegd werk (n).

Mosquée, (f) Een Turksche tempel, een' moskee.

Mot, (m) Een woord (n); le gros mot, *het groote woord; de gros mots, harde woorden, kyvagie; un bon mot, een goed of gebrunkelyk woord; item zinryk, geestig of klugtig woord, aartig zeggen, boertery; mots gras, ou, de gueule; wile, onkuische woorden; tréncher le mot, vry uit spreken; ne dire mot, niet één woord spreken; écrire un mot à un ami, een lettertje aan een vriend schryven; il a le mot pour rire, by is juaakerig; je ne vois*

où est le mot pour rire; entendre à demi-mot, *met een halfwoord versiaan; se donner le mot, met malkander overleggen; avoir le mot, den aanslag weeten; donner le mot, het woord, of wagt-woord geeven (by Krygsl.); en un mot comme en mille, in één woord zoo goed als duizend; traduire mot pour mot, ou, mot à mot, woord voor woord overzessen; un mot à double sens ou, à double entente, een dubbelzinnig woord; le sage entend à demi-mot, voor den geleerden is godspreeken (sfr. w.)*

Mote. (Zie Motte).

Motet, (m) Zeker Kerk-zang-stuk, waar in de stemmen gestadig verwisselen.

Moteur, trice (m. & f.) Beweeger, aanvoerder, beweevende oorzaak; le sage moteur de l'univers; item la faculté motrice, de beweevende kracht (in Natuurkunde).

Motif, (m) Beweegréden, oorzaak, grond; de son propre motif, uit zyne eigene beweeging.

Motion, (f) Beweeging.

Motive (adj. f.); Cause motive, beweevende oorzaak.

Motiver, (v. a.) De beweegrédenen by brengen, waarom men aldus vonnisd of oordeeld.

Motrice. (Zie Moteur).

Motte, (f) Kluis (f), klomp aerde (m); klein beuvelstje, opgeworpen aerde rondom een boom; *venus-berg (in Onst. k.); turf van run om te branden.*

Motellie, (f) Zekere lamprei.

Motter, (v. a.) Kluiten werpen (als de berders); se motter (v. r.) zich agter eene kluit verbergen (van paaryzen gez.).

Motus! (boert. interj.) Stil! sus!

Mou, molle (Zie Mol).

Mou, (m) Offen-long (f).

Mouce. (Zie Mouffe).

Mouchard, (m) Stads verspieder, spion; item verklikker, aanbrengrer.

Mouche, (f) Een' vlieg (f); item moesje, zwart pleisterje der Juffers (n); mouche-guepe, wesp; mouche a miel, *bening - bye of bie; une*

une fine mouche, een looze quant, doorslepen gast of vogel; item eene slimme feeks; maitre mouche, een bebendige goochelaar; être bien tendre aux mouches, ligt geraakt zyn, niets verdraagen konnen; prendre la mouche, opstuiwen, optliegen, ylings quaad worden; quelle mouche vous a piqué? wat scheeld u, wat maakt u zoo gemelyk? pieds de mouche, baansklaauwen, slegt schrift; ils se querellent sur un pied de mouche, zy kyven om een' beuzeling, om een haverstroo; dru comme mouches, zoo dicht als haai, in meenigte; mouche, een verklikker.

Moucher, (v. a.) Snuiten; moucher le nez, lachandelle; se moucher, zich snuiten; il n'a pas le loisir de se moucher, hy heeft zoo veel tyd niet dat hy zyn' neus snuit; il ne se mouche pas de, ou, sur la manche (spr. w.) ty is een man die zich veel voor laat staan; item die zich niet ligtelyk laat bedotten.

Moucheron, (m) Mug, mugge(f), vliegje (n); item de brandende pit eener Kaers (f).

Mouchet, (m) Havik, 't mannetje van een sperwer.

Moucheté, ée (adj.) Gespikkeld, geplekt enz. (Zie Moucheter).

Moucheter, (v. a.) Spikkelen, besprenkelen, met zwarte vlejjes, of moesjes bont maaken; moucheter (v. n.) bont worden (als bloemen); du papier moucheté; moucheter une étoffe, eene stoffe bont drukken, met figuren werken, uitknippen.

Mouchettes, (f. pl.) Snuiten, Kaars-snuiten m); item kraal-schaaf (zekere bolle schaaf voor lyfsten, by Timmerl.); item Kroon-lyst, (in Bouwkunde).

Mouchetures, (f. pl.) Zwarte spikkels, vlekken, figuren, uitknippen, (op stoffen, vellen, bloemen enz.).

Moucheur, (m) Een kaers-snuitser, een die de kaersfen snuit (in een Schouwburg enz.).

Mouchoir, (m) Neusdoek, zakdoek; item vrouwen halsdoek; item agers-wisch.

Mouchon, (m) Brandende pit eener kaers.

Mouchure, (f) Snuitsel, kaerssnuitsel.

Moucle, (Zie Moule).

Moudre, (v. a.) Maalen; moudre du bled.

Moue, (f) Guig, snuit; faire la moue à quelqu'un, iemand beguigen, eene scheere mond tegens hem trekken.

Mouelle, &c. (Zie Moëlle enz.).

Mouette, (f) Meeuw (water vogel).

Mouffard, arde (m & f. gem. w.) Een dik bakkus, een die dikke koomen heeft.

Moufle, (m. & f.) Boere want (f); winter handschoen, bollewanger; item blok zonder schyf (m); item kapeldesfel (n. in Chym.); item fruit, smoel (f); moufle ferrée, beslagen windaas, katrol om stukken med op de afjuiten te byssen; il ne faut pas y aller sans moufles, men moet dat zonder handschoenen, dat is, zonder overleg, blindelings niet aanvangen; je te donnerai sur le moufle, ik zal je wat op de snuit geeven.

Mouffier (v. a.) quelqu'un, iemand by de neus en wangen reffens vatten.

Mouffettes, (f. pl.) Houte pypen om een' beeten yzeren bout med te vatten.

Moufti, (m) Musti, '(turksche opper priester).

Mouillage, (m) Anker-grond (m); item het ankeren of anker-werpen; item het werken van leér n).

Mouille-bouche, (f) Zekere sop-pige zomer peer.

Mouillée, ée (adj.) Nat, vogtig; se suis tout mouillé; habit mouillé.

Mouiller, (v. a. & n.) Nat maaken, bewogtigen enz.; mouiller le linge; mouiller les voiles, de zeilen begieten; mouiller dans un port, een' haven aandoen, daar in ten anker komen, of het anker laten vallen; nous mouillames devant &c. mouiller en croupiere, voor en agter vertuilen; cette lettre se mouil-

mouille, die letter word zagt uitge-sproken; (als mouiller les moellé); se couvrir d'un drap mouillé, (spr. w.) een' kaale uitvlugt zoek n; faire la poule mouillée, (spr. w.) neêrslagtig zyn; c'est du papier mouillé, (spr. w.) die stoffe duurd niet lang; mouillier en filant, onder 't spinnen den vinger nat maaken; (figuurl.) onder 't eeten arinken; mouiller un drap, een laken netten (by Verw.).

Mouillette, (f) Lanz sneedje brot, dat men in een zagt gekookt ei dropt.

Mouilloir, (m) Bakje met water, waar in de spinsters haare vingers nat maaken (n).

Mouillare, (f) Nat-maaking, bevogtiging, begieting; item austigheid.

Moulage, (m) Ongebakken tégels of het vormen van dien; item het molen-werk of dryf-werk; 't maalrecht of-laan eener dwang-molen; item het hout-meeten of 't meet-laan daar van; item molen- of slypsteen.

Moulant, ante (adj. van Moudre) Maalende.

Moulant, (m) Molenaars jongen of knegt.

Moule, (m) Een' vorm (f), madél (n) (om iets in te gieten of te drukken); item een' knoop-vorm; jeter en moule; cela ne se jette pas en moule, (spr. w.) dat gaat zoo gemakkelyk niet, of, dat kan men zoo net niet treffen; le moule n'en est pas rompu, de vorm is nog goed, men kan meer bekomen; il y lai'ta le moule du pourpoint (spr. w.) hy heeft 'er den romp ge-laat; moule, zekere brand-houtmaat (zynde een yzere ring, waarom men zegt bois de moule); item slok of sloek (om netten aan te binden).

Moule, (f) Mossel; moules (pl.) zee-schulpen tot grof-werk.

Moulé, ée (adj.) Gevermd; gedrukt.

Moulée, (f) Slib, gruis van een slypsteen.

Mouler, (v. a.) Vormen, in een' vorm gieten, drukken; mouler en

bronze, en etain, il croit tout ce qui est moulé; mouler du bois, brand-hout op stapels zetten, meeten; se mouler (v. r.) gevormd, gegooten, gedrukt worden; se mouler sur quelqu'un, zich na iemand schikken, hem willen navolgen.

Moulettes, (f. pl.) Kleine schulpjes of schelpjes.

Mouleur (m) de bois, Brand-hout meeter, -vaamer of-verkooper.

Mouliere, (f) Mossel-bank.

Moulin, (m) Molen, molen (f); moulin banal, dwang-molen (daar de ondrzaaten moeten laten maaken) rroulin à bled, à bras, à café, à eau, à vent, à papier, à foulon, à faire de la dreche, de la moutarde, à retordre du fil &c. een koorn-molen, hand-molen enz.

Moulinage, (m) Zyde-reedry.

Mouliner, (v. a.) Doorbooren, doorgraven (als de worm in de aarde); du bois mouliné, wormsterkig hout.

Moulinet, (m) Klein molentje, papiere molentje (n), spullen, speeken, haspel (van een windaas); draai-boom (m. in een' laan of pad); draaijing, wending (in de scherm- of ry-sch. enz.); knével, knuppel om een touw mee vast te draaijen (m).

Moulinier, (m) Zyde winder.

Moult, (adv. oud w.) Veel.

Moulu, ue (adj. van Moudre) Gemaalen; du bled moulu; de l'or moulu, gemaalen goud (voor Schilders) moulu de coups, murw geslaagen; je suis tout moulu, ik ben zoo moe als of al myne leden in stukken waaren.

Moulure, (f) Vorming, gieting, drukking; item lyfsten, lyf werk (by Timmerl. en Schrynw.).

Mouraille. (Zie Morailles).

Mourant, ante (adj. & f.) Stervende, quynende; een stervende; teint mourant, dood-ersf (in 't aangezicht); bleu mourant, bleek blaauw.

Mourgon, (m) Duiker (woord der midd. zee, anders plongeur).

Mourir, (v. n.) Sterven; mourir au monde, au pêché, de waereld, de zonde afsterven; mourir

de rire, zich te bersten lagchen; le feu, la chandelle va mourir, het vuur, de kaers zal aangaan; mourir d'envie, de honte, van lust of verlangen branden, van schaamte weg zinken; se mourir (v. r.) op sterven leggen, zieloogen; mort, te (adj.) gestorven (zie onder Mort).

Mourre, (f) Vinger-spel (n. waar in men raad hoe veel vingers 'er op getrokken zyn).

Mousquet, (m) Musket, roër (n).

Mousquetade, (m) Musket-schoot.

Mousquetaire, (m) Muskettier; mousquetaires du Roi, zekere lfwagt, te voet en te paerd dienende; mousquetaire à genoux (boers. w.) een Apotheeker die clysteerd.

Mousqueterie, (f) Het schieten uit musketten (n).

Mousqueton, (m) Kort vuur-roër met een wyde loop (n. te paerd gebr.).

Mouffe, (m) Kajuit-wagter, zwabber, scheeps-jongen.

Mouffe, (f) Mosch of mos (der boomen); kuil-mosch (om moe te kalfaten); schuim (van bier, zeep enz.) (n); pierre qui roule n'amasse point de mouffe (spr. w.) rwaalf ambagten en dertien ongelukken, of, die aan een zaak blyft, die beklyft.

Mouffe, (adj. Bot, stomp (émoussé) couteau, esprit mouffe.

Mouffeline, (f) Nêteldoek (n).

Mouffer, (v. n.) Schuimen (als bier, zeep enz.) cette biere, savonnette mouffe fort.

Moufferon, (m) Kleine mey-kamp-pernoelje (f); (champignon).

Mouffeux, euse (adj.) Schuimächtig, schuimende; vin mouffeux.

Mouffu, ue (adj.) Bemôst, vol mo; arbre mouffu.

Moustache, (f) Knêvel, knêvelbaard (m. van menschen of dieren; relever la moustache, de knêvels opstryken; enlever sur la moustache, voor de mond weg-baalen.

Mouët, (m) Mÿst, nieuwe wyn.

Moutarde, (f) Mostaart, mostert (f), mostert-zaad (n); faire, ou, broyer de la moutarde, mostert maalen; s'amuser à la moutarde, (spr. w.) zich met beuzelinge

gen ophouden; les enfants en vont à la moutarde (spr. w.) ieder een weet het; c'est de la moutarde après diner, ou, cela vient comme moutarde après diner, dat is mostert na de maaltyd, of dat zyn vygen na paaschen, dat is, het komt ontydig of te laat; sacrer la moutarde (spr. w.) zyne rêden, bejraffing of schimp verzagten; la moutarde prend au nez (spr. w.) de boertery is te grof.

Moutardier, (m) Mostert-pot; mostert-man.

Moute, (f) Maat-recht, maatloon, in een' dwang molen (n).

Moutier, (m. oud w.) Parochie-Kerk (f).

Mouton, (m) Hamel (m), schaa; item schaapen of hamelen vleesch (n); un mouton gras, een vet schaa, vette hamel; manger du mouton, hamel-vleesch eeten; un gigot, ou, une élanche de mouton, een schaa-pen-bout; mouton marin, zee-ram; il cherche cinq pieds à un mouton, hy zoekt dat hy niet vinden kan; il sent l'épaule de mouton (spr. w.) hy riekt na 't zweet; revenir, ou, retourner à ses moutons (spr. w.) tot zyn voorig gesprêk weder-keeren; le peuple fait comme les moutons, het gemeene volk aapt alles na; mouton, schaa-pen-leër, bereid als korduwaan (n); item een hei-blok (m), hei (f); item pylaer van een koets (m); item het gestel waar aan een klok hangt; item een gek, of dommerik; item een muurbreeker, storm-bok (by de ouden); moutons, witte zee-golven.

Moutonnage, (m) Vee-sol.

Moutonnaille (f); Le peuple n'est que franche moutonnaille, het gemeene volk is niet anders als een' kudde schaa-pen (die zich laten dryven zoo als men wil).

Moutonne, (f) Valsche hair krullen, (op 't voorhoofd der Juffers eertyds)

Moutonner, (v. a.) Krullen, in kleine bokkels leggen; tête moutonnée, gekruld hoofd.

Moutonner (v. n.); La mer mou-

moutonne, de zee *Juluid*, *loopt wis* (Zee w.).

Mouture, (f) *Maaling* (f), *het maalen*; *item 't maai-loon*, *maat geld*, of *het meel dat de molenaar van 't maalen neemt*; *item het meel zelfs* (n); *tirer d'un sac double mouture* (spr. w.) *zich twee maal laaten betaalen*; *twee voordeelen te gelyk doen*.

Mouvance, (f) *Afhangkelykheid* (van een *Vasfal* of *Leen*).

Mouvant, ante (adj.) *Beweegende*, *wiggelende*, *dryvende*; *terre mouvante*, *losse aarde*; *cause mouvante*, *beweegende oorzaak*; *sable mouvant*, *los zand*, *dryf-zand*, *sief mouvant*, *een afhangkelyk Leen*.

Mouvement, (m) *Beweeging*, *roering*, *loop*; *beroerte*, *oproer*; *wil*, *genegenheid*; *moeite* enz.; *mouvement regulier d'un corps*, *des étoiles*; *cela ne vient pas de son propre mouvement*; *se donner bien du mouvement pour une chose*; *mouvement*; *het gaande werk*, *eener Klok*.

Mouvoir, (v. a. *Hoven w.*) *De aarde in een bloem-*pot*, bloem-bak op-roeren*, *lucht geeven*.

Mouvoir, (v. a. & n.) *Beweegen*, *roeren*; *item aanporren*, *aanzetten*, *aan den gang helpen*; *qui vous a mu à cela?* *mouvoir*, *leer-roerig zyn*, *afhangen*, *los zyn*; *se mouvoir*, (v. r.) *zich beweegen*; *item ontfiaan*, *ryzen*; *il s'est mu un diff rent*.

Mouvoir, (m) *Roerflok* (by *Zeepz.*)

Moye, (f) *Een' zagte ader of freek in eenen harten steen* (by *Metz.*)

Moyen, (m) *Middel* (n), *weg* (m), *hulp* (f), *vermogen* (n); *c'est un moyen sûr*, *'t is een zeker of ontfilbaar middel*; *c'est par son moyen*, *que je &c.*, *het is door zyn* (baar) *toedoen of hulp dat ik* enz. *si j'avois le moyen*, *als ik het vermogen had*; *dire les moyens de la cause*, *de bewyzen of redenen zyner zaake* *ongeeven*; *trouver moyen de faire fortune*, *middel of gelegenheid vinden* enz.; *le moyen*, (*zekere uit-roeping of verwondering*) *als: le mo-*

yen que cela soit? *hoe is dat mogelijk?* *le moyen de lui parler?* *hoe kan men hem spreken?* *le moyen de rire quand on perd?* *hoe kan men lagchen* enz.; *le moyen de faire cela?* *moyens* (pl.) *middelen*, *rykdom*, *vermogen*; *ses moyens sont très médiocres*, *zyne middelen zyn zeer gering*; *au moi en de* (adv.), *vermiddels*, *door middel van*; *au moyen dequoi*, *il &c.* *waar door by* enz.; *au moyen de son adresse il a réuffi*, *door zyne behendigheid* enz.

Moyen, enne (adj.) *Middelmatig*, *middelbaar* *de moyenne grandeur*, *fortune &c.*; *la moyenne region de l'air*, *de middel lucht-streek*; *de moyen age*, *van middelmaatige ouderdom*; *auteurs du moyen age*, *schryvers van de middel-eeuw*; *nombre moyen*, *middel-getal*; *moyenne justice*, *middelbaar Recht*.

Moyennant, (prep.) *Door middel*, *mits*; *moyennant quelque argent*, *on peut &c.* *moyennant la grace de Dieu*, *onder de hulpe Godes*; *moyennant que* (conj.) *mits*, *onder beding dat*; *je vous accorde cela*, *moyennant que vous &c.*

Moyenne, (f) *Een zesponder geschut* (n).

Moyennement, (adv. *oud w.*) *Middelmaatiglyk*, *tamelyk*, *redelyk*; *être moyennement grand*, *riche*, *savant*.

Moyenner, (v. a.) *Tusfchen beiden gaan*; *te wege brengen*, *bemiddelen*, *verëenigen*.

Moyenneur. (*oud w.* *Zie Médiateur*.)

Moyer, (v. a.) *Eenen steen op de weeke aderen doorzaagen*.

Moyeu, (m) *De nave of dom* (f) *van een wiel*; *item de dooijer van een ei* (m).

Mu, ue (adj.) *Bewogen*.

Muable, (adj.) *Veränderlyk*, *onbeständig*; *choses muables & passagères*.

Muage, (m) *Verändering* (f. *in Land-coutuimen*).

Muance, (f) *Verändering van noesen* (in de *zang-k.*); *item van stem*

524 MUC. MUE. MUF. &c.

stem (der Jongelingen in die van een man).

Mucilage, (m) Taayr slym in den uriin (f. in Heel k.); dik saai sap dat uit de wortelen, zaaden enz. getrokken word (n. by Apoth.).

Macilagineux, euse (adj.) Slymig, slymerig, slymüchtig.

Macosité, (f) Snot, onreinigheid die uit de neus komt.

Mae, (f) De ruijing (f) het ruijen, 't veranderen van veeren (der Vogels); 't verhairen (van Dieren); 't hoornen afwerpen (van Herten); 't vervellen, 't afstroopen van 't vel (van slangen of wormen) (n); item de rui-tyd (f); oiseaux qui sont en mue, vogelen die aan 't ruijen zyn; fancon de trois mues, een' Valk van drie jaar; mue, rui-plaats of bok der Valken die ruijen moeten; donker bok daar men de Kapuinen enz. meest; kooi waar onder men de Klok-bennen met baare Kieken zet.

Meel, (m) Water-pas-lyn (f. der Matzelaars).

Maer, (v. n. Ruijen, verveeren, verhairen, vervellen, de hoornen afwerpen, de kinder-stem in een' mans-stem verwisselen.

Maet, ette (adj. & f.) Stom, spraakeloos; een stomme; rendre muet, spraakeloos maaken, doen zuyggen, verstommen; les grandes douleurs sont muettes, heftige pyn maakt den lyder spraakeloos.

Maette, (f) Een stom vrouw-mensch, eene stomme (f) item een jagthuis, om het jagt-tuig enz. in te bergen (n).

Musse, (m) Muil, smool, snuit (f. van dieren; item onheuschelyk van een mensch); donner sur le muse à quelq'un.

Musfi. (Zie Moufti).

Mugir, (v. n.) Loeyen, bulken, brullen (als de Osfen, Koeyen) bruisen, gonzen, suizen (als de zee en wind); le boeuf, la mer, le vent mugit.

Mugissant, ante (adj. & part.) Brullende, bulkende, schreeuwende, bol geluid maakende, bruisende, gonzende, brommende.

Mugissement, (m) Het geloei, ge-

MUG. MUI. MUL. &c.

bulk (der Osfen enz); 't bruischen, 't gonzen of gegons (van de zee of wind) (n).

Muglement, Mugler (Zie Meuglement &c.).

Mugot. (Zie Magot).

Muguet, (m) Löver-kruid (n), meybloem; Lelie van den dale (f).

Muguet, (adj. & f.) Staticus, puntig, doch gemaakt; item pronker, salét pop, Juffern-gek.

Muguetter, (v. a. gem. w.) une fille, une place, een meisje zoeken te gelieven, zyn hof daar by maaken; een plaats zoeken te hebben.

Muid, (m) Ton (f), vat, orhoofd; item een mud, mudde (n) zekere vaat-werk en maat voor natte en drooge waaren) un muid devin, de bled, de sel &c. le muid s'enfuit, het orhoofd lekt.

Muire, (f) Zout-water uit een' zout-bron (n).

Mulâtre (m. & f.), ou, Mulat, atte, Mulater (eendie uit een zwarte en een indiaan geboren is).

Mulste (f) Boete, straffe (in Rechten).

Mulder, (v. a. & n.) Straf opleggen (in Rechten).

Mule, (f) Muil, pantoffel; avoir les mules (engélure) aux talons, winter-bielen, kak-bielen hebben.

Mule, (f) Muil-ezelin, muil (f), muil-azel (m); être fantasque comme une mule, eigenzinnig, koppig zyn; ferrer la mule, schagcheren, duurder aanrekenen als men gekógt heeft (word van dienssb. gez.); à vieille mule, frein doré, dit zegt men van oude vrouws-perfoonen die zich opschikken.

Mule, (f) Hooi-berg (m) (zie Meule).

Mulet, (m) Muil-azel, muil; garder le mulet, lang wagten; mulet, zeker portugiesch Schip met 3 masten.

Muletier, (m) Muil-azel-dryver. Mulette, (f) Maag der vogelen (by Valkeniers); item de eerste maag van een Kalf.

Muliebre, (adj. in Geneesk.) Dat van een' vrouws-perfoen is.

MUL. MUN. MUM.

Malon, (m) *Een hoop (zout enz.)*.
Mulot, (m) *Veld-muis, land muis* (f); *endormeur de mulots* (spr. w.) *een loozen vos, een bedrieger*; *il fait endormir les mulots, by weet de luiden wat diets te maaken, in slaap te wiegen*.

Muloter, (v. n.) *Veld-muis-bolen zoeken* (word van wilde zwynen gez. om dat ze het Kóren daar in zoeken).

Multilatére, (adj. in *Meekunde*) *Veelzydig*.

Multinome, (m. in den *Algebra*) *Grooote, uit veele enkelde naamen bestaande*.

Multiple, (adj. in *Rékenk.*) *Das een ander getal ménigmaal in zich bevat, als: 16 heeft 4 maal 4*.

Multiplicable, (adj.) *Verménigvuldi baar*.

Multiplicande, (m) *Het getal dat verménigvuldigd (gemultiplieeerd) word*.

Multiplicateur, (m) *Het getal waar meé men verménigvuldigd, de multipliceerder*.

Multiplication, (f) *Verménigvuldiging, vermeerdering*.

Multiplicité, (f) *Veelvuldigheid, ménigte*.

Multiplier, (v. a.) *Verménigvuldigen, vermeerderen; item (als v. n.) toeneemen, aangroeijen, vermeerderen*.

Multitude, (f) *Ménigte, schaare* (f) *hoop* (m) *aantal; item het gemeene volk* (n).

Mumie. (Zie *Momie*).

Muni, ie (adj.) *Voorzien, bezorgt; place bien munie*.

Municipal, ale (adj.); *Droits, offices municipaux, Rechten, ampten die aan eene stad of een Landschap afzonderlyk eigen of geschonken zyn; officiers municipaux, amptenaaren die zodaanige Rechten moeten handhaaven of voorstaan (in 't Rom. recht)*.

Munier. (Zie *Meunier*).

Munificence, (f) *Milddaadigheid* (voornamentlyk van *Vorsten* of *groote Heeren*).

Munir, (v. a.) *Verzorgen, voorzien, wápenen; munir une ville;*

MUN. MUP. MUR. 525

munir du necessaire; se munir (v. r.) *de, ou, contre quelque chose; zich met of tégens iets voorzien; wápenen*.

Munition, (f) *Voorraad ten oorlog; munitions de guerre & de bouche, Krygs- en mond-behoefiens; pain de munition, Léger-brood, kormies brood*.

Munitionnaire, (m) *Léger-bezorger, proviant-meester, Léger-Kommissaris*.

Muphti. (Zie *Moufti*).

Mur, (m) *Eene muur, wand* (f); *mur mitoyen, middel-muur, scheidmuur; mur de face, voor-muur, buiten-muur van een gebouw; se donner de la tête contre un mur* (spr. w.) *met den Kop door eene muur willen dringen, dat is, onmogelyke dingen willen onderneemen*.

Mûr, ûre (adj.) *Ryp, murw, volwasfen, volkomen; bezaadigt; fruit vin, age, homme, esprit, jugement mûr; apostume mûre, rype zweer; fille mûre, rype of huwbaare dogter; après mûre délibération, na ryp overlég*.

Muraille, (f) *Eene muur, wand*.

Mural, ale (adj.); *Couronne murale, muur-kroon of krans, waar meé de oude Rom. bekroonden den geenen, die 't eerst over de vyandelyke muuren krom*.

Mûre, (f) *Moerbézie, moerbeï, moerbes*.

Mûrement, (adv.) *Rypelyk; welbedagtelyk*.

Murène, (f) *Een' Zee Lamprei*.

Murer, (v. a.) *Remuuren, met muuren omgeeven, omringen, murer une ville &c. murer, toemetselen; murer une porte, une fenêtre*.

Mûrier, (m) *Moerbézien-haem*.

Mûrir, (v. n.) *Rypen, ryp worden, murw worden, zyn wasdom bekomen enz.; mûrir* (v. a.) *doen rypen, bevorderen enz*.

Murmureur, (m) *Moyrer*.

Murmure, (m) *Gemôr, gepreutel, gebrom* (n) *misnorgheid (des volks); ruisching* (f), 't *geruisch* (n) (der beeken).

Murmurer, (v. n.) *Morren, knorren,*

ren, brommen, preutelen, misnoegd zyn; item ruischen, suszen (als water en wind; murmur (v. a.) quelque chose entre les dents, iets binnens monds preutelen; murmur contre son sort; tegen zyn lot of beschik morren.

Musaragne, ou, Musaraigne (m) Vergiftige veld-muis of rot (f).

Musard, arde (adj. & f. gem. w.) Lanterfantend, ofhoudend; item een lantjeranter, gaap-stok, dag-dief; luyt seeks.

Musc, (m) Muskus, muskelihaat; sentir le musc, naar den muskus rieken; couleur de musc, donker-bruin.

Muscade, ou, noix muscade (f) Muskaat-roos, noote-muskaat.

Mus adille, (f) Muskadel-peer.

Muscadet, (m) Wyn, die een geur van Muskaat-wyn heeft; item een Muskadel-druif.

Muscadier, (m) Muskaat-boom.

Muscadin, (m) Amber-koekje (n).

Muscat, (f. m.) Muskadel druif (f); muskaat-wyn (m) (men zegt ook raisin, vin muscat); rose muscate, muskus-roos.

Muscle, (m) Vleesch-spier, spier (f).

Musculaire, (adj.) Dat tot de spieren behoort.

Muscule, (f) Lens-ader.

Musculenx, euse (adj.) Vol spieren, spieragtig; chair musculieuse.

Muse, (f) Zang-godinne, dicht-godinne, dicht-ader.

Museau, (m) Muil, smoel, snuit (f), (van een dier; item onbruichelyk van een Mensch); museau de chien, de faumon, de ver à soye; donner sur le museau; il s'enlumine le museau de bon vin. hy maakt zich een' frische kleur enz.: un joli museau, een lief smoeltje (meisje); cache-museau, (boert w.) een masker; casse-museau, klink, slag in 't wezen; item knap-koek; il a mangé à regorge museau, hy heeft tot walgens toe gegeten (gem. w.); museau de clef, sleutel-baard; museaux (pl.) leuningen van het koor-gestoelte eener Kerk.

Muselé, ee (adj. weinig gebr.) Met een' groote snuit of muil.

Museliere, (f) Muil-kor (die sommige dieren aangedaan word om hun het eeten te beletten); item neus-riem (van een paerden bit); item muilband (van een bond enz. om hun het byten te belemmen); muilband (van een kalf of veulen om hun af te wennen (m)).

Muser, (v. n.) Staàn, kyken, leuteren, in gedagten zyn (oud w. en alleenlyk dus) tel refuse, qui après muse, (spr. w. te vooren gedaan, te laat bedagt, of te laat wys worden.

Muserole, (f) Neus-riem van een paerden hoofdstel (m).

Musette, (f) Zak-pyp, ruisch-pyp (f), doedel-zak (m) (zeker speelt.).

Musical, ale (adj.) Zang-kunstig, speel-kunstig.

Musicalement (adv.) Volgens de zang- of speel-kunde.

Musicien, enne (m. & f.) Zinger; speeler; Zangereffe, zingster; speelfter; zang of speeldkundige.

Musique, (f) Zang-kunst, zang-kunde; speel-kunst, speel-kunde (muziek).

Musqué, ée (adj.) Gemuskust, wel riekend, naar den muskus riekende; fantaisie musquée, wonderlyke gril of inbeelding; messe musquée, late mis, voor voornaame lieden; des pêches musquées, geurige perzikken.

Masquer, (v. a.) Den muskus-reuk geeven (aan iets).

Musse, (f) Schuil-hoek, sluip-hoek (m).

Masser, se Mussen (v. r. ond w.) Zich verschuilen, versteeken.

Musulman, anne (adj.) Turksch; let troupes musulmannes; un musulman, een Muselman, Turk of Mahometaan.

Musulmanisme, (m) Turksche leer of Godsdiens (f).

Mutabilité, (f) Veranderlykheid, veranderlyke staat.

Mutande, (f) Onderbroek der bedel-mennikken.

Mutation, (f) Verandering, verwisseling, verruiling.

MUT. MYO. MYR. &c.

Mutilation, (f) *Verminking, afknutting, afzetting van eenig lid.*

Mutilé, ée (adj.) *Verminkt, afgeknot; membre mutilé; pensée, expression mutilée; homme mutilé; een verminkt man; item een die gesneden of gelubt is.*

Matiler, (v. a.) *Verminken, afknotten, afbakken (tronquer); item snyden, lubben; se mutiler, (v. r.) zich zelfs verminken, snyden, castreren.*

Mutin, ine (adj. & f.) *Oproerig, oproermaakend, muitziek, weder-spännig; hardnekkig; item een oproerige, een oproer-maaker, muitser, muitmaaker; een hardnekkig Mensch.*

Mutiné, ée (adj.) *Oproerig, muitende; onstuimig; troupes mutinées; vents, flots mutinés.*

Mutiner, (v. n.); se mutiner, (v. r.) *Muiten, oproerig worden, aan 't muiten slaan; item boosaardig, koppig worden; faire mutiner le peuple, het Volk aan 't muiten belpen; il se mutine pour rien, om een beuzeling stuift by op.*

Mutinerie, (f) *Muitery, oproer, opstand.*

Mutir, (v. a.) *Schyten, vleezen (alleen van roofvogels gez.).*

Mutuel, elle (adj.) *Onderling, wederzydsch, over en weder; amour, testament, don mutuel.*

Matuellement, (adv.) *Onderling, van weérzyden.*

Myologie, (f) *Beschryving, of, redenvoering over de vleesch-spielen.*

Myope, adj. & f.) *Byziende; een byziende (in Gezigtk.)*

Myopie, (f) *Kort of zwak gezigt (n).*

Myrrhe, (f) *Mirre, mir.*

Myrte, (m) *Mirt, mirtus, mirtenboom; item het zinnebeeld der liefde.*

Myrtille, (m) *Blaauwe bezie (f).*

Mystere, (m) *Verborgenis (f), geheim, geheimnis (n).*

Mysterieusement, (adv.) *Verborgener wyze,*

Mystérieux, euse (adj.) *Verborgen, geheim, bedéts.*

Mysticité, (f) *Verborgen zin of eigenschap (van iets).*

MYS. MYT. N. &c. 527

Mystique, (adj.) *Verborgen, onder schuilende; le sens mystique d'un passage de l'écriture; les mystiques (m. & f. pl.), worden genaamd die geene, die alleenlyk eene verborgene of geestelyke beduidenis in de schrift zoeken.*

Mystiquement, (adv.) *Verborgener, geestelyker of figuurlyker wyze.*

Mythologie, (f) *Beschryving; item uitlegging der versierde Heiden-sche Godheden.*

Mythologique, (adj.) *Das daar van handelt of zulks betrefst.*

Mythologiste, Mythologien, ou, Mythologue, (m) *Schryver of uitlegger dier versierselen.*

*****

N.

N. (f) N. (f. de 13de Letter van 't Alphabet) word op 't einde van de 3de Persoon, van 't meerv. der werkw. verzwegen, als: ils aiment, ils parloient, lees, ies aime, i parlai of parlæ; en op 't einde van andere woorden klinkt ze byna als ng. als in, bien, ton, extrêmement &c. lees byna bieng, tong, extrêmement; uitgenomen examen, hymen, Amen.

Nabot, ote (m. & f. schimp w.) *Dwergje, proffe (n), kleine kneubis (m); esprit nabot, een gering verstand.*

Nacarat, ate (adj. & f.) *Helder rood; vive roode kleur.*

Nacelle, (f) *Schuitje, bootje, scheepje (n); la nacelle de St. Pierre, noemd men de R. Kerk.*

Nacre, (f) *Paerel-mossel; nacre de perle, paerele-moer.*

Nactieux, euse (adj. oud w.) *Walgagtig.*

Nadir, (m. in Sterrek.) 't Voetspunt, dat lyn-recht tegen over ons hoofd-punt (zenith) staat.

Nasse (f); *Eau de nasse, citroen-water; wel riekend water.*

Nage, (f) *Het zwemmen; (alleen dus getr.); à la nage, met zwemmen;*

men; se sauer à la nage; se mettre à le nage; zich aan 't zwemmen begeeven; être en nage, nat van 't zwemmen zyn.

Nageoir, (m) Een zwem-plaats.

Nageoire, (f) Vin (van een visch); blaas of biezem (om op te leeren zwemmen); bout de dekfel of bord (in een water of melk-emmer, om zulks stil te kunnen draagen).

Nager, (v. n.) Zwemmen, op 't water dryven; nager entre-deux eaux, dobberen, tusschen wind en water dryven; item onzeker zyn wat te besluiten of te kiezen; nager dans les plaisirs, dans la voluté, zich in de weelde, in de wellust baaden; nager en grande eau, schuit-ryk zyn; l'huile nage sur l'eau, d'lie dryft enz.; nager, roeyen, boegschaaren; nager à bord, aan boord roeyen; nager debout, staande roeyen, wrikken; nage sec! roei droog! dat is, piond niet met de riemen; nage de force! roei hard!

Nageur, euse (m. & f.) Zwemmer; zwemmer; item een roeyer.

Naguere, (adv. voortoring van il n'y a guere, men schryft ook n'aguere, ou, n'aguere) onlangs, niet lang geleden, korteling (depuis peu).

Naïades, (f. pl.) Water-nimfen (Nymphes des fontaines & des rivières).

Naïf, ive (adj.) Natuurlyk, eigenaartig, na 't leven, enz.; description naïve; portrait naïf. reponse naïve, openhartig antwoord; homme naïf, een openhartig, item eenvoudig, onnozel Mensch of man; il est bien naïf, hy komt voor de wijs of rondborstig uit; item hy is zeer openhartig of onnozel.

Nain, aine (f. & adj.) Dwerg; duergin; arbre nain, een dwerg-boom, laag-flammige boom of laag-flam; des pois nains, des fèves naines, kruip-erweten; kruip-boonen, kruipertjes.

Naïpe, (m) Turkfche dorp-rechter.

Naïres, (m. pl.) Indiaansche edellieden.

Naissance, (f) Geboorte; item af-

komst (f), geslacht (n); item oprongk, opkomst (f), begin (n); jour, lieu de naissance; être de basse naissance; la naissance des douleurs, des vices, de l'opprongk der enz.; naissance d'une voute &c., het begin van een verwulf enz. daar het aanvanzt te krommen.

Naissant, ante (a. j. & part.) Gebooren wordende, voortkomende, op-ryzende, opkomende enz.; le monde naissant, de opkomst, het begin der Waereld; beauté, republique, fleur, gorge naissante, opkomende jonge, schoonheid enz.; tête naissante, boofd dat wederom nieuw hair bekomt jour naissant, aanbreekende dag.

Naître, (v. n.) Geboren worden, ter Waereld komen; item voor den dag komen, voortkomen, opkomen, opspringen, uitschieten (als bloemen); item ontstaan; ryzen enz.; il naquit un tel an; les enfans naissent la tête la première; faire naître de l'amitié; mot qui vient de naître; een woord dat eerst in 't gebruik komt; un chêne naît d'un gland; les poules naissent des oeufs; faitez moi naître l'occasion de &c., verschaf my de gelegenheid, om enz.; la plupart des maladies naissent d'un mauvais régime, de meeste ziekten ontstaan, (spruiten uit eene slechte levenswyze; il est à naître, het zal nog komen. (spr. w.)

Naïvement, (adv.) Eigenaartiglyk, openhartiglyk, rondborstiglyk, gul, bartiglyk, zonder bewimpeling, voor de wijs, natuurlyk; item eenvoudiglyk, onnozelyk; dire naïvement sa pensée.

Naïveté, (f) Eigenaartigheid, natuurlykheid, oprechtbeid, gulhartigheid, rondborstigheid; item eenvoudigheid, onnozelenheid; naïveté charmante, aangenaame openhartigheid; dire des naïvetés, dingen zonder de minste bewimpeling eenvoudiglyk zeggen of vertellen.

Nanan, (m. Kinder w.); Tai toi tu auras du nanan, zwyg stil je zult wat te eeten krygen.

Nancele, (f) Kerf(n), holle streep (f. in Bouwk.).

Nan-

Nan ir, (v. a. in *Accon*) Tot onderpand stellen, tot verzekering geven voor schuld; le nantir, (v. r.) zich tegen een schuld voorzien, iets in pand neemen, b'slaan, of 'er de hand opleggen; je me suis nanti pour ce que j'ai prêté; se nantir d'un b n manteau, zich van een goede mantel voorzien, (uit voorzorge).

Nantissement, (m) Onderpand(n), verzekering, pand-geeving, pand-stelling (f); item beslag, arrest (n, wegens schuld).

Nape. (Zie Nappe).

Naphe, (f) Steen-olie, aard-pek, (die brandende niet wel gelescht kan worden).

Nappe, (f) Tafel-laken(n); mettre, oter la nappe; trouver la nappe mise, alles gereed, of, het bedje gespreid en het heugtje gehangen vinden (spr. w.); nappe d'au, een water-sprong, die zich in 't vullen uit spreid; nappe d'autel, Alsaar-kleed; voilà une belle nappe, zie daar een schoon veld met koren; nappe, een vogel-nest.

Naqueter, (v. n.) Gat-likken, achter na loopen, lang aan de deur staan schilderen om gunst of gaaven; faire naqueter quelqu'un.

Naquette, (f) Linnen-verkoopster.

Narcisse, (m) Een narcis, narcissen-bloem; item Narcissus, waar op alle de Nimsen verliefd wierden; item een schoone Jongeling.

Narcotique, (adj. in Geneesk.) Slaap-verwekkend; verdoovend, pijnstillend, gevoelloos-maakend; remede narcotique.

Nard, (m) Nardus (zekere welriekende gom).

Nargue, (adv. scheld- of verachtend w.); Nargue de vous, ik heb den brui van u; nargue de lui, weg met hem, foei hem; faire nargue à l'amour, à quel'qu'un, den brui van de liefde geven, iemand trotseeren, de loef afsteecken, overtreffen.

Narguer (v. a. gem. w.) quel'qu'un, iemand trotseeren, niet achten of om geven.

Narine, (f) Neus-gat (n).

Narquois, oise (m, & f.) Lijfge

bedrieger, looze schelm; bedriegster; le narquois, het kraamer-lasyn, koeter-waalsch.

Narrateur, (m) Verteller, verhaaler.

Narratif, ive (adj.) Vertellend, dat tot een verhaal behoord.

Narration, (f) Vertelling, verbaaling (f), verhaal (n).

Narrative, (f) Vertellings-wyze; il a l' narrative agréable.

Narré, (m) Verhaal (n), vertelling (f) (van iets) un plaisant, un long narré.

Narré, ée (adj.) Versteld, verbaald, voorgedraagen.

Narrer (v. a.) une chose, Een zaak verhaalen, vertellen, van stuk tot stuk voordraagen.

Narval, (m) Een walrus.

Nasal, ale (adj.) Dat tot de neus behoord; muscle nasal, neus-spier; lettre nasale, neus-letter, welkers klank door de neus gaat.

Nasard, arde. (Zie Nasillard).

Nasarde, (f) Knip op de neus; donner des nasardes.

Nasarder (v. a.) quelqu'un, iemand op de neus knippen; item voordoen gek bowden, foppen.

Naseau, (m) Neus-gat (n. der dieren); des naseaux d'un cheval &c. fort ouverts, fendus; fendeur de naseaux, snoever, windmaaker, blaaskaak, schreeuwer.

Nasi, (m) Voorzitter der Foodschem raads.

Nasillard, arde (m. & f.) Die door de neus spreekt, een snuiver.

Nasillardise, (f) Spreekking door de neus.

Nasiller, (v. n.) Door de neus spreken, snuiven, snuffelen; item met de neus wroeten, snuffelen, (als wilde zwynen).

Nasilleur, ense (m. & f. spot w.) Snuiver, Snuffelaar; snuffelaarster; die door de neus spreekt.

Nasitord, (m) Tuin-kers (f. zeker eetbaar kruid).

Nasse, (f) Fuik, visch-fuik; l'hymen le tient dans la nasse, (spr. w.) hy is in de fuik, hy is getrouwd.

Nasselle. (Zie Nacelle).

Nasturce, (f) *Turn-kers* (een kruid).

Natal, ale (adj.) *Tot de Geboorte behoorende*; jour natal, *geboortedag*; païs natal, *vader-land*; geboorte-plaats; heure natale, *geboortestond*; air natal, *geboorte- of vaderlandsche lucht*.

Nates, (f. pl. in Onst. k.) *De Bilen*.

Natif, ive (adj.) *Geboortig*; natif de (ou né à) *Paris*.

Nation, (f) *Volk* (n), *land-aart*, *natie* (f); nations (pl.), *de beelden* (schrijftuurl. w.).

National, ale (adj.) *Dat tot een volk behoord*; synode national, *'s lands Kerk-vergadering der Geestelyken*.

Nativité, (f) *Geboorte, geboortestond*; geboorte-punt; la nativité de J. C.

Natron, (m) *Zwart zout uit Egypten*.

Natte, (f) *Een' mat*; item een' *wlegt* (trefse); ratte de joncs, *de cheveux*, *de soye*.

Natter, (v. a.) *Bematten, met matten beleggen*; item *vlegten*.

Nattier, iere (m. & f.) *Mattenmaaker-, verkooper of-verkoopster*.

Naturalisation, (f) *Aanneeming van een vreemdeling als een inbooringeling*.

Naturaliser (v. a.) *des étrangers, Vreemdelingen aanneemen, hun het burger-recht en vrydom gelijk met den inboorlingen schenken*; naturaliser un mot, *een vreemd woord in eene taal invoeren*.

Naturalisme, (m) *Het Naturalismus* (n) (naam der dwaaling, der geene die gelooven dat het bloote licht der natuur genoeg zye, om den mensch te leeren hoe hy God kennen en eerbiedigen moet).

Naturaliste, (m) *Een Natuurkundige*; item een die het Naturalismus aankleeft.

Naturalité, (f) *Inboorlings-recht* (n); *inboorlingschap* (f); lettres de naturalité, *brieven van naturalisatie*.

Nature, (f) *De Na uur, een ingebeeld* (imaginair) *wezen, waar door men*

verstaat het gantsche t'zamenstel der geschapene dingen, of 't heel-al; item *dat grond-beginsel* (principium) *of vermogen door den schepper daar aan gegeven, om alles volgens zekere bepaalde wetten in eene geschikte orden en regelmaatige opvolging* (successio) *voort te brengen en te onderhouden*; item *den aart of eigenschap van yder geschapen wezen*; item *de ingeschapene neiging of aart enz.*; penetrer les secrets de la nature, *de geheimen der natuur navorschen*; parler de la nature des choses, *des couleurs, van den aart of eigenschap enz.*; la nature corrompue, *de verdorven aart of natuur*; payer le tribut à la nature, *sterven*; peindre d'après nature, *na 's leven schilderen, afmaalen*; nature, *'t schaamdeel*.

Naturel, elle (adj.) *Natuurlyk; aangebooren, eigen*; le dormir est naturel, *de slaap is natuurlyk*; la loi naturelle, *de natuur-wet*; fils naturel, *een natuurlyke of onwettige zoon, een bastaerd*; les parties naturelles, *de schaam-deelen*; vers naturel, *een onbedwongen, vloeiend vers*; discours aisé & naturel, *les naturels d'un païs, de inboorlingen van een land*.

Naturel, (m) *Aart, imborst* (m), *gemoeds-gefteldheid* (f); un bon naturel, *être timide de son naturel*; avoir un beau-naturel pour la poésie, *schoone bequaamheid hebben voor de dichtkunde*; au naturel (adv.) *na 't leven*.

Naturellement, (adv.) *Natuurlyk, aangebooren, onbedwongen*.

Naval, ale (adj.) *Dat tot de scheep-vaart of het zee-weezen behoord*; combat naval, *een zee-gevecht, zee-slag*, armée navale, *een' scheeps-vloot*; science navale, *zee-vaart-kunst*.

Naveau, ou, Navet (m) *Raap, knol* (f).

Navette, (f) *Raap-zand, koolzaad* (n); item *eene weeverspoel* (f); item *een blok lood of tin*; huile de navette, *raap-olie* (f).

Naufrage, (m) *Schipbreuk* (f); faire

NAU. NAZ. NE.

faire naufrage, *schipbreuk lyden*; naufrage, *schale, verderf*; son plaisir est son naufrage; faire naufrage au port, *in den haven schipbreuk lyden*; *figuurl. op 't einde kwalijk slaagen.*

Naufragé, *ée* (adj.); Des marchandises naufragées, *waaren die door schipbreuk bedorven zyn.*

Naviculaire, (m) 't *schipvormige been van den voet* (in *Ontleed k.*).

Navigable, (adj.) *Vaarbaar, bevaarbaar*; riviere navigable.

Navigateur, (m) *Zee-vaarder, zee-man, Zee-bouwer.*

Navigation, (f) *De zee-vaart, zee-togt, scheep-vaart*; *item de stuurmans-konst.*

Navigant, ante (adj. part & f.) *Ter zee vaarende*; *item vaarends-gesel, zee-man.*

Naviger, ou, Naviguer (dat *beter is, v. n.*) *Vaaren, ter zee vaaren*; ce pilote navigue bien.

Navire, (m) *Een schip*; navire marchand, *de conserve, en course, corfaire, à fret, een Koopvaardy schip, Konvoi-schip, Kaaper, roofschip, vracht-schip.*

Naulage, ou Naulis (m) *Vragt, scheeps-vragt* (f) *vragt - penningen*, (n. pl.) *vragt-loon* (n) (*béter frêt*).

Naumachie, (f. lees Naumakie) *Spiegel-gevecht* (n) (*dresséering der scheepen*).

Navrer, (v. a. oud w.) (*Het hart*) *quetsen, wonden*, j'ai le cœur navré de votre malheur.

Naufée, (f) *Walging, braaklust.*

Nautique, (adj.) *Dat de zeevaart aangaat.*

Nautonnier. (m. poët. w.) *Schipper, bootman, zee man.*

Nazal, Nazard &c. (*Zie Nasal &c.*).

Naziréen; enne (m. & f.) *Naziréer.*

Ne, (*ontkenmend lèdèken, dat altyd voor het werkw. gaat*) *als: je ne crains point, ik vreeze niet; je ne veux pas &c., waar uit blykt dat in 't fransch eene ontkenning door twee woorden geschied; te weten, door ne pas, ne point; doch hier*

NE. NEA. NEB. 591

van kan men uitzonderen de werkw. pouvoir, savoir, ofer, die alleen ne gebruiken; als: je ne puis, je ne sai, je n'ose, ik kan niet enz. ook word pas of point niet gebruikt byrien, jamais, que, plus, aucun, personne, guere; als: je n'ai rien, ik heb niess; je ne vis jamais, ik zag nooit; je n'ai que trois ducats, ik heb maar drie dukaaten; je n'en ai plus, ik heb 'er niet meer; je n'ai aucun desir, ik heb geene begeerte; je ne vois personne, ik zie niemand; je n'ai guere d'envie, ik heb weinig lust; ook zegt men, ne dire mot, geen woord spreken; ne voir goutte, niet het geringste zien, steek blind zyn; item aldus: je crains qu'il ne vienne, ik vreeze dat hy komen zal; il dit plus, qu'il ne fait, hy zegt meer als by doet; il est plus sage qu'il n'est grand, hy is wyzer dan hy groot is. Zie verder hier over de Grammaires.

Né, *ée* (adj.) *Gebooren*; un nouveau-né, *een nieuw-geboorene*; un aveugle-né, *een blind-geboorene*; né pour de grandes affaires, *gebooren, opgelegd of geschikt voor groote zaaken.*

Né, (m) *Neus* (*Zie Nez*).

Néanmoins, (adv. & conj.) *Niettemin, edoch, echter, evenwel, nochtans, niet tegenstaande.*

Néant, (m) *Het niet* (n), *de nietigheid* (f); le néant n'a aucune propriété, *het niet, of het geene niet bestaat, heeft geene eigenschappen*; homme de néant, *een deugniet, een slecht, niets waardig mensch*; faire rentrer un homme dans son néant, *iemand zyne nietigheid, onvolkomenheid doen zien*; mettre une procédure au néant, *een rechts-geding vernietigen, opheffen* (casser, annuler); affaire de néant, *een' nietswaardige zaak, eene beuzeling.*

Nébulé, *ée* (adj.) *Getvolkt, benèveld* (in *Wapenk.*).

Nébuloux, euse (adj.) *Néveligtig, névelig, mistig, dyzig, donker; temps nébuloux.*

Nebulofité, (f) *Néveligheid.*

Nécessaire, (adj.) *Noodig, noodzaakelyk, noodwendig*; la femme est nécessaire à l'homme & l'homme à la femme, se rendre nécessaire, zich noodzaakelyk, onontbeerlyk maaken; faire le nécessaire mal à propos, zich onbevoegd of zonder reden ergens mee bemocryen.

Nécessaire, (m) *Het nodige, 't noodzaakelyke, 't noodwendige* - (n) avoir le nécessaire, zyne nooddrust hebben.

Nécessairement, (adv.) *Noodzaakelyk, noodwendiglyk, onvermydelyk*; il s'en suit nécessairement de-là que &c. daar uit volgt enz.

Nécessitant, ante (adj. alleen in fem.) *Dwingende*: la Grace nécessaire.

Nécessité, (f) *Noodzaakelykheid, noodwendigheid; nood, nood-dwang, drang; nooddrust, behoefte, armoede; fatale nécessité, onvermydelyke noodzaakelykheid; les nécessités de la vie, de noodwendigheden des levens; faire de nécessité vertu, van de nood eene deugd maaken, zich naar den tyd of de gelegenheid schikken; la nécessité n'a point de loi, nood breekt wet (spr. w.); être réduit à la dernière nécessité, tot de ultieme nood of armoede gebragt zyn; demander ses nécessités, zyne nooddrust (als eeten, drinken enz.) eischen; faire ses nécessités, zyn gevoeg doen, op 't huisje gaan; de nécessité (adv.) noodwendiglyk; de toute nécessité, voor al; il faut de nécessité y aller, men moet enz.; il faut de toute nécessité faire cela.*

Nécessité, ée (adj.) *Genoodzaakt.*

Nécessiter, (v. a.) *Noodzaaken, dwingen, verplichten.*

Nécessiteux, euse (adj.) *Betoeftig, arm, gebrekkig.*

Nécrologe, (m) ou *Nécrologie* (f) *Klooster-register, waar-in de naamen der weldoenders (Patronen) en Prelaten, nevens hun overlyden geschreeven zyn* (n).

Nécromance, ou, *Nécromancie* (f. lees Negromancie) *De zwarte kunst, tovery, bezweering, duivelsbannery.*

Necromancien, ienne (m. & f.) *Zwarte-konstenaar, bezweerder, duivels bannier; duivels banster* (qui évoque les morts, les esprits).

Nectar, (m) *Nectar, (Goden-drink by de oude Heidenen).*

Nef, (m) *Een Schip* (n. by Poëten); item *de buik* (m), het midden (n) *eener Kerk*; item *zeker kastje of hoker* gemaakt als een schip, waar in 's Konings-tafel-goed bewaard word; men zegt ook, à la nef d'argent, in 't zilverne Schip, dat is, in 't huis daar zulks uithangt.

Néfastes (adj.); *jours néfastes, ongelukkige dagen* (by de Romeinen, waar- op niets gewigtiges mocht verricht worden).

Nesle, (f) *Eene mispel; avec le temps & la paille les nesles meurent* (spr. w.) *metter tyd komt Harmen in 't wambes, dat is, door lankmoedigheid en vlyt word een' zaak ten einde gebragt; je ne l'ai pas pour des nesles, ik heb het voor geen rotte-appelen, dat is, voor niet niet; cité de nesles, een duivenkot, een nest van een steedje.*

Neslier, (m) *Een Mispel-boom.*

Négatif, ive (adj.) *Ontkennend, loochenend, neen zeggend; terme négatif, ontkennend woord; précepte négatif, een verbod; proposition négative, ontkennende voorstelling; il a le visage négatif, hy ziet 'er uit als iemand die het verzoek afslaan zal; voix négative, afkeurende stem.*

Négation, (f) *Ontkenning, loochening; item ontkennend woord* (in spraak-k.).

Négative, (f) *Ontkennende, afkeurende meening, afstemming; je suis pour la négative & un autre pour l'affirmative; il a eu une négative, hy heeft een weigerend antwoord gehad.*

Négativement, (adv.) *Ontkennen-der wyze, met neen zeggend.*

Nege, &c. (*Zie Neige &c.*).

Négligé, ée (adj.) *Verzuimd enz.*

Négligé, (m) *Kamer- of nachtgewaad eener Juffer* (n).

Négligement, (adv.) *Onachtzaam-*

NEG.

zaamlyk, achtelooslyk; losfelyk, slordiglyk, niet net, zoo wat been, rompslomp; faire une chose négligemment; être habillé négligemment.

Négligence, (f) Verzuim (n), verwaarloozing, onachtzaamheid, nalatigheid (f); c'est par sa négligence qu'il &c. être vêtu à la négligence ou négligemment, losfelyk, niet net, niet zuiverig gekleed zyn; négligence de style, losse, onbedwongene schryfskrift.

Négligent, ente (adj. & f.) Verzuimend, nalaatig, onachtzaam, zorgeloos; item een traag, zorgloos mensch.

Négliger, (v. a.) Verzuimen, verwaarloozen, veronachtzaamen, niet achten, versmaaden, laten vaaren, in 't vergeetboek stellen; négliger ses affaires; négliger ses amis, zyne vrienden versmaaden, niet in waarde houden; se négliger (v. r.) zich verwaarloozen, geene zorg voor zich zelve draagen.

Négoce, (m) Handel, Koophandel.

Négociable, (adj.) Verhandelbaar.

Négociant, (m) Koopman, Handelaar, handel-dryver.

Négociateur, (m) Bemiddelaar, bewerker van eenig verdrag enz.

Négociation, (f) Verhandeling (van wisseltr. enz.); item onderhandeling van vrede of verbinteniss. n.

Négocier, (v. n. & a.) Handelen, handeldryven; verhandelen; bewerken; les Hollandois négocient partout, de Hollanders handelen overal; négocier avec quelqu'un, en drap &c. négocier une lettre de change, eenen wisselbrief verhandelen, verkoopen (vernegotieeren); négocier une affaire, un mariage, eene zaak, een huwelyk bewerken, tot stand brengen.

Nègre, esse (m. & f.) Een Neger, moor, zwarte slaaf; Négrinne, zwartinne.

Négrerie, (f) Slaaven-huis, daar de gekogte négers in beuaard worden (n).

Négrier, (m) Zwarte slaaven handelaar.

Négrillon, onne (m. & f.)

NEG. NEI. NEO &c. 539

Jonge néger, of négerinne, klein zwartje.

Négrologie, Négromancie &c. (Zie Nécrologe &c.).

Neier (Zie Noyer).

Neige, (f) Sneeuw; flocon de neige, sneeuw-vlok; peloton, ou, boule de neige, sneeuw-bal; item poëtisch la neige de ses cheveux, de son front, teint, de sneeuw-witheid enz.; neige, snee-zuiker (by Confiseur.).

Neiger, (v. impers) Sneeuwen; il neige, het sneeuwt; il a neigé sur sa tête, by heeft gryze hairen poëtisch).

Neigeux, euse (adj.) Sneeuwagtig.

Nenni, (adv. gem. w.) Neen, geenzints.

Néographe, (adj. & f.) Nieuw-spellend; nieuwe speller (das of die van 't gebruik afwykt).

Néographisme, (f) Nieuwe spelling.

Néologique, (adj.) Nieuw-spraakkundig.

Néologisme, (m) Uitwinding van nieuwe spreek-uyzen.

Néologue, (m) Uitvinder of bezienger daar van.

Néoménie, (f) Nieuwe maan (zeker feest by de oude Jooden).

Néophyte (adj. & f.) Tot het Krijendom bekeerd; een nieuw bekeerde.

Néphrétique, (adj. alleen dus); colique néphrétique, nier-wed, lende-pyn, graveel; un néphrétique, een nierzugtige.

Nephretiques, (f. pl.) Hulp-middelen tegen het graveel.

Népotisme, (m) 't Naffchap, de verheffing en 't gezag of beftier der Pausfelyke maagfchap.

Neptune, (m) Neptunus (de Zee-god by de Heidenen); item de zee (by Dichters).

Nérée, (m) Neréus (een der Zee-goden by de Heidenen).

Néréides, (f. pl.) Verdichte Zeenimfen.

Nerf, (m) Zenuw, span-ader, pees (f); nerf de boeuf, een bullepees;

534 NER. NET.

pees (teel-lid); nerf, rug-band, rib van een boek; nerfs, aderen in bladeren, ribben in een gewulf; l'argent est le nerf de la guerre.

Nervaison, (f) Vermenging, of t'zamenkoming der zenuwen, (in Heelk.).

Nerver, (v. a.) Met zenuwen bezetten, voorzien; item een boek rug-gen, met ribben maaken.

Nerveux, euse (adj.) Zenuwagtig, sterk, kragtig, vol pit; bras, homme, style nerveux; partie nerveuse.

Nervin, ine (adj.) Dat de zenuwen versterkt (in Heelk.).

Nervure, (f) Bezetting met zenuwen; ribbing van een boek; nervures (pl.) scherpe kanten aan een kruis-gewelf.

Net, ette (adj.) Zuiver, rein, schoon, zindelyk enz.; assiette nette, eenschoon of rein tafel-bord; lieu, verre net, schoone plaats, schoon glas; bourse nette, een' ledige beurs; écriture nette, een zuiver of duidelyk schrift, impressie nette, een zuivere, nette druk; style net, zuivere schryf-styl; conduite nette, een zuiver gedrag; procédé net, oprechte handelwyze; vie nette, een onderispelyk leeven; faire maison nette, den boedel zuiveren, zyne domestiquen weg-jaagen; trouver maison nette, een huis ledig vinden; avoir l'ame nette, een rein gewisfen hebben; je veux en avoir le cœur net, ik wil myn gemoed daar in quytten; sain & net, gezond en wel; net (by Koopl.) netto, zuiver, zonder fustagie of baal.

Net, (adv.) Rein, net, vry, recht-uit, zonder omwégen; tranche net, ou, dire tout net sa pensée, zyne meening rond-uit zeggen; au net (adv.); mettre au net, in 't net stellen of schryven; mettre quelqu'un au net, iemand uitschudden, alles ontnemen, naakt en bloot maaken; cela s'est cassé tout net, dat is dwars in stukken gebrooken.

Nettement, (adv.) Zuiverlyk, reinlyk, netjes; duidelyk, klaar; rond-borftiglyk, vry-uit; se tenir, écri-

NET. NEU.

re, travailler, s'exprimer, dire nettement.

Netteté, (f) Zuiverheid, reinheid, helderheid, netheid; klaarheid, duidelykheid, fraaisheid, in 't spreken of schryven; netteté des maisons, des meubles, de discours, de style.

Nettoiemment, (m. lees Nettoimment), 't Schoonmaaken, boenen, schrobben (n).

Nettoyer, (v. a.) Schoonmaaken, reinigen, afboenen, schrobben, afstoffen enz. nettoyer une maison, une chambre, des souliers, la mer de corsaires; nettoyer le tapis, 't geheele spel winnen; nettoyer la tranchée, den vyand uit den loop-graven-jaagen; nettoyer un homme sans vergettes (spr. w.) iemand lustig afrosfen; nettoyer son bien, zyn goed (bezit) zuiveren, vry maaken; nettoyer une pensée, eene gedagten of meewing klaar en duidelyk maaken.

Nettoyeur, euse (m. & f.) Schoonmaaker, vuilnis ruimer; schoonmaaker, schrobber, boenster; nettoyeur de dents, tand-poetsfer, tand-mee-ster.

Neud. (Zie Noeud).

Neveu, (m) Neef of neef (broeders- of zusters-zoon); petit neveu, ou, arriere-neveu, broeders- of zusters-zoons-zoon; nos neveux, onze naneeven, na-komelingen of na-zaaten.

Neuf, (adj. & f. m.) Négen; een' négen (f); Charles neuf, Karel de negende.

Neuf, eue (adj.) Nieuw, nieuwe; item ongewoon, nog onbekend, onervaaren, dom, groen, onnozel enz.; habit neuf; terre neuve, nieuw beploegd land; le cheval fait pied neuf, het paerd krygd nieuwe hoeven; cheval neuf, een onbereden paerd; homme neuf, fille neuve, een onnozel karel, eenvoudig meisje; een groentje; ce valet fait le balai neuf, die knegt past wel op, om dat by eerst komt, en nieuwe bēzems vee-gen schoon; faire maison neuve, zyn huis met nieuwe dienstbodens voorzien; faire corps neuf, zyn ligchaam zuiv-

zuiveren, den boedel schoonmaaken; il est encore tout neuf, hy is nog gantsch groen, onbedrêven; un cœur neuf, eene Mei je dat nog geen minnehandel of vryery gehad heeft; il est neuf ici, hy is hier vreemd; à neuf (adv.); refaire un bâtiment à neuf, een gebouw van nieuws weêr opbouwen; de neuf, tout de neuf (adv.) in 't nieuw, geheel in 't nieuw; il a fait habiller ses enfans de neuf, tout de neuf, hy heeft zyne kinderen in 't nieuw of geheel in 't nieuw geklooken.

Neure, (f) Harin-buis.

Neuritique, (adj. in Geneesk) Zenuwsterkend; item middel daar toe.

Neurographie, (f) Zenuwbeschryving.

Neurologie, (f) Verhandeling over de Zenuwen.

Neutralement, (adv.) Onzydiglyk.

Neutralité, (f) Onzydigheid; garder la neutralité, zich tot geene party voegen.

Neutre, (adj.) Onzydig, onpartydig, neutraal, geenerlei; demeurer neutre, onzydig, neutraal blyven, geene zyde kiezen; nom neutre, een naam, van 't generlei geslacht; verbe neutre, een verbum neutrum of een werkwoord dat noch werkend (actif), noch lydend (passif) is (in spr. k.).

Neutriser, (v. a.) Tot een Neutrum maaken (in spr. k.).

Neuvaine, (f) Een négen-getal; item een gebéd van négen dagen (in de R. K.); (boert.) de 9 zusters of zang-godinnen.

Neuvieme, (adj. & f.) Négende; de négende, het négende of het negende deel; il est le, ou, elle est la neuvieme.

Neuviement, (adv.) Ten négen-den (en neuvieme lieu).

Nez, (m) De neus (f); nez aquilin, haviks-neus; kromme neus; nez camus, platte stompe neus; nez épaté, platte breede neus; nez de betterave, enluminé ou, fleuri, een roode of brandewyns neus; nez à boire au baril, platte ingeduuwde neus; voilà un beau nez à porter lunettes, zegt men spottender wyze van

iemand die een groote neus heeft, of; by, zy is wel gegeeveld; le dos du nez, 't neus-been; le bout du nez, 't tipje van de neus; le ailes du nez, de zyden der neusgaten; parler du nez, door de neus spreken; donner sur le nez, op de neus geeven, slaan; il n'ose montrer le nez, hy durst zich niet laten zien; mener par le nez, by de neus leiden, met (iemand) doen wat men wil donner du nez en terre, met de neus voor-over of in 't voert-zand geraaken; item in zyn voornemen mislukken; avoir toujours le nez sur quelque chose, met de neus altoos ergens in-zitten, iets besnuffelen, bekijken; avoir bon nez, een goede neus, reuk of lucht hebben; item slim, arg of sluuw zyn; tirer les vers du nez à quelqu'un, iemand uitbooren; ne voir pas plus loin que son nez, niet verder zien als zyn neus lang is, niet voor-uit kunnen zien; il a eu un pied de nez, hy heeft een lange neus of beschaamde kaaken gekreegen; faire un pied de nez à quelqu'un, iemand slaan uitjouwen, uitlagchen; il me rit au nez, hy staat my uit te lagchen; mettre, ou, fourrer le nez par-tout, de neus overal insieken, all's doorsnuffelen, zich overal mee bemoeien; il me jette cela au nez, hy wryft my dat in de neus, werpt my dat voor de scheenen of verwyft my dat; c'est pour votre nez, ou, votre beau nez, ('t welk spottende beduid) dat is voor u niet; gy zult u neus daar niet vet aan maaken; saigner du nez, uit de neus bloeden; item (figuurl.) zyn woord niet houden, in zyn laarzen schyten, afgeschrikt worden, zich lasthartig toonen; fermer la porte au nez, de deur voor de neus toesluiten; il vaut mieux laisser son enfant morveux que de lui arracher le nez, (spr. w.) van twee quaaden moet men het beste kiezen; avoir le nez long, ver vooruit zien; je n'ai pas le nez tourné vers cela, daar staat my de neus niet na of daar heb ik geen zin in; il fait cela à mon nez, by doet dat daar ik by

536 NI. NIA. NIC. NID.

flaa; chien de haut nez, ou, qui a le nez fin, een hond die een goede lucht of sterken ruk heeft; il a le nez dur, hy heeft geen goede lucht; nez, de voorsteven of neus (van een schip); item pyp (van een blaasbalk enz.)

Ni (particule conj. & négative) Noch, nochte; ni vous, ni lui, noch gy, noch hy, of gy zoo min, als hy; ni la douceur, ni la force; il n'a ni biens, ni amis; les oiseaux ne sèment, ni ne moissonnent; ni plus ni moins.

Niable, (adj.) Ontkenbaar, loochenbaar.

Niais, aise (adj. & s.) Eenvoudig, onnozél, dwaas; een eenvoudige bloed, onnozele bals; mine niaise, een onnozel gelaat of wèzen; oiseau niais, vogel of valk die eerst uit de nest komt; garçon fort niais.

Niaisement, (adv.) Eenvoudiglyk, onnozelyk.

Niaiser, (v. n.) Zich onnozel, kinderagtig aanstellen, beuzelen, slaan gaapn.

Niaiserie, (f) Onnozelheid, kinderagtigheid; gekheid, neutelaary.

Niche, (f) Vak, holte, nis (in een muur om 'er een beeld enz. in te zetten); item een streek, poets; faire niche à quelqu'un, iemand eene poets speelen.

Nichée, (f) Een nest vol, een gansche nest (van vogelen enz.).

Nicher, (v. n.) se nicher (v. r.) Nestelen, zyn'nest maaken zich nestelen; item zich ergens ueerzetten, ter woon begeeven, nestelen, vestigen, of daar in kruipen; item zich versteeken, verbergen; se nicher dans un arbre, dans une bonne maison, bonne affaire, derriere la porte, &c. Nicher (v. a.) plaatsen; gevangen zetten; qui vous a niché-là.

Nichoïr, (m) Broei-kooi of kè-vie (f).

Nicotiane, (f) Tabaks plant.

Nid, (m) Nest (n); nid d'oiseau, de souris, vogel nest enz. à chaque oiseau son nid est beau (spr. w.) aof, west, t'bus best, of eigen haard is goud waard; petit à petit, l'oi-

NID. NIE. NIG. &c.

seau fait son nid (spr. w.) komen is niet op eenen daz gebouwd; prendre la pie au nid, zyn oog-wit bereiken, net van pas komen, het geluk treffen; il croit avoir trouvé la pie au nid; j'ai decouvert son nid, ik heb yn' schuilhoek, zynen sluipwinkel; item zynen spaarpot of zyn kneu-nestje ontdekt; pondre au nid d'un autre, zyne eieren in een ander zyn nest leggen, of iemand tot een hoorndrager maaken; être logé dans un nid à rats, naauw gebuisvest zyn, in een kruip-in, klein kotje woonen; trouver un bon nid, (spr. w.) zyn anker wel neér-werpen, een voordeelig huwelyk doen; il n'y avoit plus que le nid (spr. w.) de buit was gevlogen.

Nidoreux, ense (adj.) Dat na rook of iets dat verbrand is riekt, (spreekende van de raauwheid der maog in geneesk.).

Niece, (f) Nigt of nicht (broeders of zusters dogter).

Nielle, (f) Honing-dauw, brand in 't koorn (m. zyker scherpe dauw die 't koorn of de vrugten bedersd en met plekken of roest doet uit slaan); item het roode onkruid in 't koorn.

Nieller, (v. a.) Door den honing-dauw bedervén (als Koorn).

Nier, (v. a.) Loochenen, ontkennen; wygeren, afstaan, van de hand wyzen, ontzeggen; nier un crime; nier, ou, refuser l'aumône à un pauvre.

Nigaud, aude (adj. & s.) Zot, d'm, lomp; een zotbol, lompert, plompen ézel, uils-kieken; gekkin, onnozel vrouwenfch.

Nigauder, (v. n.) Zich als een gek of gekkin aanstellen, zotte klap uitslaan, domme streeken begaan, neutelen.

Nigauderie, (f) Zotterny, zotte klap, talmery, neutelaary, beuzelaary

Nigoteaux, (m. pl.) Stukken van pannen (hy Dekkers).

Nigromancie &c. (Zie Nigromancie &c.).

Nille, (f) Spruitje of lontje (n) dat van den wyngaard zich om den slaak slingerd.

NIM. NIP. NIQ. &c.

Nimbe, (m) Kring, jiraal om het
boofd der Keizers, op oude munt-
stukken.

Nimphe. (Zie Nymphe).

Nippe, (f) nippes (pl. Snuifse-
ryen, vicierselen, kostelykheeden (als:
kleederen, linnen goed, klemodiën, rin-
gen enz.); elle a de belles nippes.

Nipper, (v. a.) Uitsloffen, met
vicierselen enz. voorzien.

Nique, (f. gem. w.); Faire la
nique à quelqu'un, iemand verächt-
elyk bejegenen, met het boofd te schud-
den en van ter zyden aan te zien;
faire la nique à quelque chose,
iets verachten, vermaaden

Niquedouille, (m. gem. w.) Een
zot.

Nitiometre, ou, Hygrometre
(m) Werktuig, waar door men ont-
dekt hoe veel graaden de lucht droo-
ger of vogtiger word.

Nitouche, (f. gem. w. omtrent
vrouwsper.) Eene scheinheilige, eene
fymelaster; faire la sainte nitou-
che, smelen, de sebeinbeilige speelen.

Nitre, (m) Zoutsteen, salpêter.

Nitreux, euse (adj.) Salpêterag-
tig, zoutig, ziltig.

Nitrière, (f) Salpêter-groeve.

Niveau, (m) Rigtsnoer, meet snoer
(f), water-pas, pas-lood (n); met
tre de niveau, water-pas, gelyk
zetten of leggen; se mettre de ni-
veau avec quelqu'un, ou, au ni-
veau de quelqu'un, zich met ie-
mand gelyk stellen; le niveau de la
campagne, het gelyke of vlakke veld;
ajusté au niveau, volgens het water-
pas afgemeeten; item netjes aange-
daan; maison au niveau de la rue,
een huis gelyk met de straat.

Niveler, (v. a.) Met het pas-
lood meeten, water-passen, zien of
iets in 't lood of regt staat; item
beuzelen, neutelen.

Niveleur, (m) Water-pas meeter;
item een sukkelaar, beuzelaar.

Nivellement, (m) Meeting met
het water-pas of pas-lood.

Nobiliaire, (m) Register der ad-
elyke geslachten van een land (n).

Nobillissime, (adj. & f.) Aller-
edelfste.

NOB. NOC. 537

Noble, (a. j.) Edel, van adel,
adelyk enz.; il, elle est noble, hy
is van adel; famille, maison no-
ble, adelyk geslacht, of huis; cœur,
action, style, expression, senti-
ment, pensée noble &c. een edel
hart, voortreffelyke, heerlyke daad,
schryfwyze enz.; noble audace,
fierté &c. eene d'isrige stoutheid enz.
les parties nobles du corps, de
edele deelen des lichaams, (als: 't
hart, de lever, hersenen enz.); être
noble comme le Roi, van goeden
adel zyn; il est fou ou le Roi n'est
pas noble, hy is een aarts-gek, no-
ble à la rose, een roozenobel; les
nobles (m. pl.) de édelen, de edel-
heiden; noble-épine, hagedoorn.

Noblement, (adv.) Adelyk; voor-
treffelyk, heerlyk, destiglyk.

Noblesse, (f) De Adel, adel-
dom; item adelsstand, ridderschap enz.
lettre de noblesse; noblesse de
cœur, de style &c. edelmoedigheid,
voortreffelykheid, verbeventheid enz.

Noce, (f) Noces (pl.) Bruiloft
(f) bruilofs-feest (n); nocce de vil-
lage, boeren-bruiloft; aller aux no-
ces, ter bruiloft gaan; être des no-
ces, op de bruiloft zyn; épouser en
premières, en secondes nocces,
voor de eerste maal, tweede maal be-
huuwen, in 't huwelyk treejen met;
les enfants des premières nocces,
de kinderen van 't eerste bed; les en-
fants qu'il a eu en secondes no-
ces; toute la nocce est allée à la
promenade, alle de bruilofs-gasten
enz. ce ne sont que nocces, het is niet
dan gasten, en brassen of louter vreugd;
allez au combat comme à la nocce,
zoo blymoedig aan de slag gaan als
ter bruiloft; il ne fût jamais à tel-
les nocces, hy is nog nooit zoo ter
kermis geweest (spr. w.); voyage de
maître, nocces de valets, als den Heer
uit is, maaken de knechts goede cier.

Nocher, (m. poët. w.) Schipper,
stuurman, boot-stuurder, loots; caron
le pâle nocher, baron de veer-
man der dooden.

Nocier, iere (adj. oud w.) Dat
de bruiloft aangaat, le dieu nocier,
de bruilofs-god.

Noctambule, (m. & f.) *Nagt-wandelaar*; - wandelaarster, (een die 's nagts in den slaap op-staat en wandeld zonder wakker worden).

Noctiluque, (m) *Iets dat 's nagts glinsterd*, (als: verróts hout, glinsterworm enz.)

Nocturlabe, (m) *Nagt-wyzer*, graad-boog, waar by men het uur des nagts aan de sterren en de hoogte van de noord-ster ontdekt.

Nocturne (adj.); *Assemblée, plaisir, oiseau, apparition nocturne, nagt-verzameling* enz.

Nocturne, (f. m.) *Nagt-gebed*, wroeg-metten (in de R. K.).

Nocturnement, (adv.) *By de nagt*.
Nodus, (m. Lat. w.) *Knobbel*, knoop die aan de gewrigten, beenen en zenuwen komt (in Heelk.).

Noël, (m) *Kersmis, kersdag*, kristdag (m); item een kers-lied; (n) on a tant crié Noël qu'enfin il est venu (spr. w.) men roept zoo lang paaschen tot hy eens komt, of men spreekt zoo lang van een' zaak tot ze eens geburd; buche de Noël, kersmis-blok.

Noëud, (m) *Knoop, strik, quast*, knoest, knobbel; faire un noëud au bout du fil, aan 't einde van den draad een' knoop leggen; noëud coulant, een strik, strik knoop, schuifknoop; noëud de rubans, een bos linten, een strik-linten; noëud d'épau, schouder-lint of quast; noëud de foulier, d'épée, de cravate, schoen-lint of strik enz.; noëud gordien, de gordiaansche knoop (waar van gewaant word dat door het heidensch Orakel of de godspreek voorspelt was, dat die geene, die deszen knoop kwam te ontbinden, overwinnaar van geheel Aziën zoude worden, en dat Alexander denzelven met zyn zwaard doorgekapt hebbende, de godspreek of verdyeld of vervuld zoude hebben); couper le noëud gordien, een moeylyk stuk oplossen; noëud de la gorge, keel-knobbel, adams-appel (in ontl. k.); ris quine passe pas le noëud de la gorge, een gedwongen lach; noëuds des doigts, kneukels of kuckkels der vin-

geren; noëuds aux jointures, knob-bels aan de gewrigten; noëuds aux arbres, dans le bois, knoesten, quasten enz.; noëuds de roseaux, leedjes van 't riet; le noëud de l'affaire, het moeyelyke of 't geheim eener zaak; plein de noëuds, vol quasten; item vol moeylykbeeden; rompre les noëuds, de banden, de vriendschap verbreeken; le noëud du mariage, de huwelyks knoop of echt-band; noëud, knopje of beduin op de glas schyven; knopje eener bloem; lid van een halm enz.

Noguét, (m) *Lange en ondiepe hengel-korf der fruit-verkoofters* enz. te Parys.

Noguette, (f. spot w.) *Winkelmeisje* (n) te Parys; item eene uitventster van waaren.

Noïau, Noïer, Noïon. (Zie No-yau enz.).

Noir, noire (adj.) *Zwart, zwarte* enz.; habit noir, een zwart kleed; couleur noire, een' zwarte kleur; prison noire, eene duistere gewangen; noire forêt, een digt of donker bosch; temps noir, duister, naar of betrokken weer; il fait noir, het is duister weer; linge noir, vuil linnen; mains noires, vuile handen; beurre noir, bruin gesnerkte of gefruite boter; viande noire, vleesch van wildbraad, als: haazen, sneppen enz.; l'onde noire, de styx (by poëten); action noire, vuile of schelm-agtige daad; du bled noir, zwart of bruin koorn, als: boekweit enz.; ame noire, esprit noir, een snoed, boosaardig, vuilaardig, verraderlyk mensch of gemoed; humeur noire, een leelyk humeur; noire trahison, een snoed verraad; noir chagrin, bittere droefheid; rendre quelqu'un noir, iemand zwart maaken, bekladden, lasteren; il est tout noir de coups, hy is blond en blaauw geslaagen; il n'est pas si diable qu'il est noir, hy is zoo quaad niet, als hy 'er wel uitziet; voir tout noir, ou, voir bien noir dans une affaire, eene zaak op 't argste beschouwen.

Noir, (m) *Zwartfel* (n), zwarte kleur

NOI. NOL. NOM.

kleur of verf (f); pot au noir, *zwartfel-pot*; mettre, ou, teindre en noir, *zwart verwen*; l'homme va du blanc au noir, *de mensch is ongestadig, by valt van 't eene uiterste tot het andere*; donner dans le noir, *in de schyf schieten*.

Noirâtre, (adj.) *Zwartagtig*.

Noiraud, aune (adj. & f) *Zwartbairig, bruin van 't el; en zwart-kop*.

Noirceur, (f) *Zwartheid (van kleur); item leelykheid, afschuwelykheid (eener misdaad)*.

Noircir, (v. a.) *Zwart maaken, zwarten; item lasieren, schenden, bekladden, zwart maaken; noircir le talon d'un soulier; noircir la reputation de quelqu'un; noircir, ou se noircir (v. r.) zwart worden*.

Noircisseur, (m) *Zwart-verwer*.

Noircissure, (f) *Zwarting, zwart-maaking, bevlekking, bezoe-deling*.

Noire, (f) *Zwarte noot (in Mu-ziek)*.

Noise, (f. gem. w.) *Krakkeel* (n), *ruzie, twist* (f); chercher noise.

Noisette, (f) *Hazel-noot of baze-noot*.

Noisettier, (m) *Een Hazelaar, hazenooten-boom*.

Noix, (f) *Een noot, wal-noot; noix de galle, gal-noot; noix d'in-de, kokos-noot, noix muscade, muskaat-noot*.

Noliger, (Zie frêter).

Noli-me-tangere, (m. lat. w.) *Kruidje voer my niet (n. eene plant, die zoo ras men ze aanraakt zich verroerd, of haare bladeren toefluit); item soort van kanker in 't aange-zicht*.

Nolis, ou, Nolissement, (m) *Vragt* (f) of *vragt-penningen* (m. pl.) (van een schip).

Nom, (m) *Een naam* (m); item *naam-woord* (n) (in spraak.); don-ner un nom, *eenen naam geeven*; nom de baptême, *doop-naam*; nom propre; nom substantif & adjectif &c. au nom de &c. *inden naam van enz.*

Nomade, (adj. & f.) *Dwaalen-*

NOM.

539

de; volk dat geen vaste woon-pleede heeft.

Nomance, ou, Nomancie (f) *Waarzeggerij uit iemands doop-naam*.

Nombre, (m) *Getal*; item een aantal (n), *meenigte* (f); nombre pair ou impair, *gelyk of ongelyk getal*; nombre de gens, *veel volk, eene meenigte volks*.

Nombrer, (v. a.) *Tellen, optellen, opre-kenen*.

Nombreusement, (adv.) *Talryk, in meenigte*.

Nombreux, euse (adj.) *Talryk, veel, meenigtuldig; armée nom-breuse; des vers nombreux, wel-vloeiende, woorden-ryke vaerzen*.

Nombril, (m) *De Navel*.

Nomenclateur, (m) *Naam-noemer (die d'oude Romeinen gebruikten, om hun de naamen van 't volk te berrin-neren)*.

Nomenclature, (f) *Naam-lyst* (f) *naam-boek, woord-boekje* (n).

Nominaire, (m. & f.) *Een of eene die tot eenig Geestelyk ampt of sigt benoemd is*.

Nominateur, (m) *Benoemer tot eenig ampt*.

Nominatif, (m) *De noemer (No-minativus of eerste naam-val in spraak-k.)*.

Nomination, (f) *Benoeming, ver-kiezing, voorstelling*.

Nommé, ée (adj.) *Genoemd, ge-heeten, genaamd; item benoemd; un certain homme nommé Pierre, een zeker man met naame, of, ge-naamd Pieter; il a été nommé par le Roi, hy is door den Koning be-noemd of aangesield; à jour, à point nommé, ten bestemdén dage, ter bestemder tyd*.

Nommée, (f) *Lyst die een vassal aan zynen leen-heer geeft van 't geen hy onder zich heeft*.

Nommément, (adv.) *Namentlyk; duidelyk, by naame; cela est nom-mément défendu, dat is duidelyk, byzonderlyk verboden; & nommé-mént un tel, en wel met naame een zodanige*.

Nommer, (v. a.) *Noemen, naam-geeven, heeten; item benoemen, aan-stellen;*

540 NOM. NON.

stellen; voorstellen, voordraagen; se nommer (v. r.) zich noemen, beeten, genaamd worden.

Nompareil, eille (adj.) Onverge-lykelyk, zonder weêrgá, weêrgáloos; esprit nompareil; beauté nompareille.

Nompareille, (f) Nomparél-letter (zekere kleine druk-letter); item kleine zuiker-korlen; item zeker smal lint.

Non, (adv. négat.) Neen, niet; je dis que non, ik zeg van neen; je gage que non, ik wed neen of van neen; non pas, niet; c'est vous & non pas moi (of, ce n'est pas moi, mais c'est vous), gy zyt het; en ik niet; y a t-il été? is hy 'er geweest? non pas que je sache, niet dat ik weete; non plus, niet meer; ook niet; il ne se ménage non plus qu'un simple soldat, by ontzist zich niet meer (of zoo min) als een gemeene soldaat; vous ne voulez pas le faire, ni moi non plus, gy wilt het niet doen, ik ook niet, of, noch ik ook niet; non seulement, niet alleenlyk. (NB. dit woordje Non word in 't fransch dikwils gebruikt voor in, wanneer dat lédden in ontbreekt) als: non fait, non avenu, niet gedaan, niet gebeurd; il faut tenir, regarder cela pour, ou, comme une chose non faite, non avenue; protester de non acceptation, de non-payement, wegens non-acceptatie, non-betaling protesteren (by Kopl.); jouer à pair ou non (non-pair); éven of on-éven spelen.

Nonagénaire, (adj.) Négentig jaarig.

Nonante, (adj. & f.) Négentig (in Rekenk. anders zeg: men Quatre vingt-dix).

Nonantieme, (adj. & f.) Négentigste (Quatre vingt-dixieme).

Nonce, (m) Afgezant (Nuntius) van den Paus; item een Land-bode in Polen.

Nonchalamment, (adv.) Onachtsaamelyk, achtelooslyk.

Nonchalance, (f) Onachtsaamheid, achteloosheid, nalatigheid, verzuim; nonchalance honteuse.

NON. NOP. NOQ &c.

Nonchalant, ante (adj. & f.) Onachtsaam, nalatig, verzuimend, verwaarloozend; een achteloos, zorgeloos menich.

Nonchaloir, (v. n. oud en onbruikb.) Zorgeloos, onachtsaam zyn.

Nonciation, (f. in Rechten) Aankondiging, aanzegging.

Nonciature, (f) Het Pausfelyk gezantschap.

Non-conformiste, (m. & f.) Een die zich in Engeland van de Bischof-pelyke Kerk afzonderd.

None, (f) Het vesper-geéd in de Kloosters (n).

Nones, (f. pl.) De 3de dag der maenden Maart, Mei, July en October, en de 5de der agt overige (by de oude Rom.).

Non-jouissance, (f) De nietgenieting of niet bezitting (van iets).

Noncain, Nonne, Nonnette (f. boert. w.) Nonne (beter religieuse).

Nonobstant, (prep.) Niet-tégenstaande, onângezien (malgré).

Non-ouvré, ée (adj.) Ontewerkt, ruuw; item zonder bloemen of figuren.

Nonpair, (adj. m.) Onéven (im-pair).

Non-sanglant, (adj.) Onbloedig.

Non-valeur, (f) Slegte, wrakke schuld, daar geene betaaling van te wagten is; item slegt, verwaarloosd, of, woefleggend land, tuin, enz.

Non-usage, (m) Het niet in gebruik zyn, onbruikelykheid van een woord, wet of gewoonte.

Non-vue, (f. Zee-w.) il a échoué par non-vue, hy is gestrand door niet te zien, of door mis-zien.

Nopage, (m) Het noppen, 't uitplukken der noppen of knoppen uit 't Laken.

Noper (v. a.) les Etoffes, de stoffen van noppen zuiveren.

Nopeuse, (f) Eene Nopster.

Noquet, (m) Looch plaat, die in de hoeken van een dak-vergfier enz. gelegd word.

Nord, (m) 't Noorden (n); vent, étoile, mer du nord, de noordewind, noord-flar, noord-zee; les Rois, les peuples du nord, de noord-

noordjche Koningen, volkeren; noord-est; noord oost; noord-ouest, noord-west; noord-nord-est, noord noord-oost; noord-nord-ouest, noord-noord-west; noord quart au nord-est, noord ten oosten; noord quart au nord-ouest, noord ten westen; noord-est quart au nord, noord oost ten noorden.

Nordest, (v. n.) Ten noord-oosten sturen; item afwyken, miswyzen ten noord-oosten (word van 't Kompas gez.).

Nordouester, (v. n.) Sturen, miswyzen, ten noord westen.

Nos, (pron. pl. van Nôtre) Onze; nos Peres, nos enfans, onze Vaders enz., (Zie verder Nôtre).

Nuſſeigneurs, (m. pl.) Onze Heeren (Zie Monſeigneur).

Nota, (m. lat. w.) Kentecken, kenmerk (n); aanmerking, verklaring in een boek (f) NB. men gebruikt dit woord ook als een imperativus, gelyk het eigentlyk in 't Latyn is, als: let wel, of, merk wel op.

Notable, (adj.) Aanmerkelyk, aanzienlyk, merkwuerdig, gedénkwaerdig; des faits notables; les plus notables du pais, de aanzienlykste van 's land.

Notablement, (adv.) Merkelyk, zeer veel; cela contribue notablement à sa gloire.

Notaire, (m) Beëmtſchryver, Notaris.

Notamment, (adv.) Naamentlyk, byzonderlyk, voornaamentlyk.

Notarial, ale (adj.) Dat van een' Notaris gemaakt is, als: acte notarial (doch men zegt beter acte de Notaire).

Notariat, (m) Notaris-ampt (n), Beëmtſchryvers-plaats (m).

Note, (f) Teeken, merkteeken (n); aanmerking, aantekening (f), herinnerings teken (n); muziek-noot; ſchandulek (f); mettez y une note, maakt 'er een teeken of aanmerking; faire des notes marginales, kantteekeningen maaken; note d'infamie, eer-berooving, ſchandulek; note blanche, noire, witte, zwarte noot (in muziek); changer de note, (ſpr.

w.), van toon, van meening veranderen; notes (pl.) verkortingen, karakter-schryft (hulp-middelen voor 't gebrugen).

Noter, (v. a.) Opmerken, aanmerken; aantekenen; op nooten ſtellen; item voor eerloos verklaaren, ſchandulekken (in rechten); il est à noter que &c., men moet aanmerken, overweegen dat enz.; notez s'il vous plait que &c., geliefd eens te overweegen dat enz.; un homme noté, een eerloos verklaarde menſch.

Notice, (f) Onderrigt (n), beſchryving (f) van een plaats of land enz.; item kennis, weetenschap, item aantekening, opſchryving; la notice de l'empire; cela n'est pas encore venu à la notice des juges; faire notice de ce qu'on a à faire.

Notification, (f) Bekendmaking, verwittiging (in Rechten).

Notifier, (v. a.) Bekendmaaken berigt doen, verwittigen.

Notion, (f) Kennis (f), begrip, denkbeeld (n); avoir une notion distincte de quelque chose; notions communes, algemeene begrippen.

Notoire, (adj.) Kennelyk, kenbaar, zonnenklaar, openbaar, waereldkundig; la chose est notoire.

Notoirement, (adv.) Openbaarlyk, Zonnen-klaarlyk, duidelyk; cela est notoirement faux.

Notoriété, (f) Kiaarblykelykheid, kenlykheid, waereldkundigheid; cela est de notoriété publique, dat is waereldkundig, ieder een bekend.

Nôtre, (pron. poss) ons, onze (in plur. Nos); notre Pere, onze Vader; notre enfant, ons kind; notre vie, ons leeven; nos peres, onze vaders (NB in deezen zin word de O zonder ^ geſchreeven; maar notre absolút gebruikt wordende moet de O met een s beteekend zyn, om dat ze dan harder uitgesproken word), als: vos freres & les nôtres, uw' Broeders en de onze; votre habit & le nôtre, uw kleed en het onze; leur maison & le nôtre, hun huis en het onze; les nôtres, de onze, ons volk.

Notre-Dame, (f) Onze Lieve Vrouw (f; item het feest daar van, of, Lieve Vrouwendag (m).

Notte. (Zie Note).

Notus, (m. by Poët.) Zuide wind.

Novale, (f) Nieuw beploegd-land (n).

Novales, (f. pl.) Tienden van zodaanige nieuwe Akkers.

Novateur, trice (m. & f.) Invoerder; invoerster van nieuwigheden (als: van gebruiken, gewoontens of Leer).

Novatiens, (m. pl.) Novatiaanen (zekere Kettters).

Novation, (f) Vernieuwing, verandering (van documenten, schuldbrieven enz. in Rechten).

Noue, (f) Holle pan, vorst-pan; item het lood dat in de beeken, van twee daken, die aan malkander gevoegd zyn, gelegd word, item de boek dier daken zelfs; item een buitengors of wei, die laag, dikwils onder water en vet is.

Novelles, (f. pl.) Een gedeelte van 't Romeinsche wet-boek, dus genaamd.

Novembre, (m) Slagtmaand (f), November (m).

Nouement, (m) Knooping, vlegting (f), het léén of vrugten zetten der gewassen; le nouement de l'aiguillette, het neseeling knoopen (een slag van gewaande tovery, ter onbekwaam-maaking van nieuwgetrouwde) (n).

Novem-vir, (m) Een der 9 Rechters, eertyds te Atheenen.

Novendial, (m) Bene offerhande van 9 dagen by de Romeinen.

Nouer, (v. 2. & n.) Knoopen, strikken, een knoop of strik leggen, binden, toebinden enz.; nouer un ruban, een lint knoopen, toefstrikken; nouer l'aiguillette, (Zie aiguillette); nouer, ou lier amitié avec quelqu'un, met iemand vriendschap maaken of aangaan; nouer (v. n.) se nouer (v. r.) vrugten zetten, leeden zetten, knobfels krygen (word van boomen, van riet enz.; item van die geene die de engelsche ziekte of dubbels gewrigten krygen gezegd);

être noué, het podagra of de engelsche ziekte hebben; boyau noué; verstopte of kronkel-darm.

Nouet, (m) Pop (f) of zakje (n) met kruiden, die men ergens in laat weeken of uitrekken (in Genees- en kook-k.).

Noueur, euse (m. & f. gem. w.) knooper, binder; knoofster.

Nouveux, euse (adj.) Quastig, knobbelig, knoofsig; bois, bâton nouveaux.

Novice, (m. & adj. f.) Nieuweling, monnik, of nonne die nog in de proef Jaaren is; item een nieuweling, leerling, groentje; onervaaren; c'est un franc novice, het is een onkundig, onbedreven mensch; il, elle est encore novice.

Noviciat, (m) Proef-Jaaren der kloosterlingen; item kamer of vertrek voor dezelve; item Leer-Jaaren, leer-tyd in kunsten of wetenschappen; faire son noviciat.

Noulet, (m) Klein gootje aan een dak-wengster.

Nonrrain, ou, Norrain (m) Jonge visch, groei (Zie Alevin).

Nourri, ie (adj.) Gevoed, opgevoed, opgebracht, opgequeekt; il est nourri aux dépens du public; dans la pauvreté &c. homme, grain bien nourri, een doorvoed, vet mensch, een vol graan; tableau, style bien nourri, schildery, die dik van verf is; woordenryke schryfwyze; lettre bien nourrie, eene letter die baare behoortlyke dikte en grootte heeft.

Nourri, (m) Vee-queekery, foktery van allerley vee en pluimgedierde (f).

Nourrice, (f) Min, minne, voedster, minnemoeder; figuurl. een land of provincie die de voedster is van andere.

Nourricier, ou, Pere nourricier, (m) Voedster-vader, de man van een' minne, opvader, opqueker; nourricier (adj.) voedend; suc nourricier, voedend sap.

Nourrir, (v. a.) Voeden, 'opvoeden, opbrengen, opqueeken, onderhouden; nourrir les pauvres, des animaux, de armén onderhouden; vee queeken; nourrir des enfans, kin-

NOU.

kinderen zoogen, oprengen; nourrir le feu, la guerre, het vuur onderhouden, aanboeien; den oorlog aanblaazen, aanqueeken; se nourrir (v. r.) zich voeden, geneeren; se nourrir d'herbes, d'espérance, de chimères.

Nourissant, ante (adj. & part.) Voedend, voedzaam, kräftig; viande nourissante.

Nourissin, (m) Voedsterling (m), voedster-kind, minne-kind (n), zui-geling (m); item een hou-kind (n); item een voedsterling, leerling (m); (élevee).

Nourriture, (f) Voedsel, onderhoud (n), slyze, kost (f); item opvoeding (éducation) (f).

Nous, (pron. plur. van je, moi) wy, ons; nous mêmes, wy zelfs; à nous mêmes, aan ons zelven; de nous, van ons; nous autres, wy, wy-lieden; à nous autres, aan ons, of, ons-lieden; nous nous flattons, wy vleijen ons.

Nouveau, nouvel (adj. m.) nouvelle (adj. f.) nouveaux, nouvelles (plur. m. & f.) Nieuw, nieuwe; eerst uitgekomen, versch; un nouveau livre, een nieuw boek; nouvel an, nieuw jaar; mot nouveau, een nieuw woord; nouveau marié, een nieuw getrouwde; le nouveau monde, de nieuwe waereld (Amérique); nouveau converti, nouvelle convertie, een of eene nieuw bekeerde; le nouvel homme, de nieuwe mensch; du vin nouveau, nieuwe wyn, most; de la biere nouvelle, versch bier; des fruits nouveaux, nieuwe vruchten; nouveau-né (m) nieuw of jonggeboorene; nouveau-venu (m) een nieuwaangekomene (NB. dat uit het voorenstaande blykt dat het adj. mafc. Nouvel gebruikt word voor een vo-kaal of stomme H.; item dat deeze Adjectiva van eene gantsch andere beduidenis zyn als Neuf, neuve (adj.) nieuw, nieuwe, (by voorb.) un nouveau livre, un nouvel habit, een nieuw boek enz., is een boek enz., waar van den inhoud of 't modél nog niet in weezen was; en un livre, habit neuf, een nieuw boek of kleed, dat

NOU. NOY. 543

nieuw gebonden of gemaakt is) de nouveau (adv.) op nieuws, wederom, nog eens; payer de nouveau, nog een maal betaalen; recommen-cer de nouveau, nog eens herwa-ten, op nieuw beginnen; que dit on de nouveau? wat nieuws verteld men?

Nouveauté, (f) Nieuwigheid, nieuw ding, nieuwe zaak; zeldzaamheid; verandering; aimer la nouveauté, voor nieuwigheden of veranderingen zyn; mon libraire a toujours quelque nouveauté, mys boekverkooper heeft altyd wat nieuws.

Nouvel, nouvelle (adj.) (Zie Nouveau).

Nouvelle, (subst. f.) Nieuwe tyding, nieuw bericht, nieuws; une certaine nouvelle, eene zekere (doch onwisfe) tyding; une nouvelle cer-taine, eene zekere (vaste) tyding; dé-biter des nouvelles, nieuwigheden uitstrooyen (spargeeren); envoyer aux nouvelles, op kondschap uitzenden (Krygs w.); les nouvelles de basse cour, cud-wyfs vertellingen; donnez moi souvent de vos nou-velles, laat my dikwils weeten of schryft my dikwerf hoe gy waart; j'attendrai vos nouvelles, ik zal uw bericht in-wagten; nouvelles, dieven aan de kaers; quelle nou-velles? wat nieuws, of wat nieuws heeft men?

Nouvellement, (adv.) Nieuwe-lyks, onlangs, korteling.

Nouvelleté, (f) Verandering, ver-flooring in 't bezit (in Rechts.).

Nouvelliste, (m) Liefhebber, schryver of uitventer van nieuwe tydingen.

Noyale (adj.); Toile de noyale. Zeker digt geslaagen zeildoek.

Noyau, (m) Steen, kraak-steen (m); item kern (f), pit (f) (zommi-ger vrugten); spil (f) (eener wentel-trap); pit (f) of merg (n) (der boomen); de vorm, om het holle van een stuk geschuts op of om te gieten; item eenige vorm waar-om iets gemaakt of gegooten word.

Noyer, (m) Nooten-boom, okker-nooten-boom,

Noyer,

Noyer, (v. a. lees Nayer) *Verdrinken; item overstromen; noyer un chien, eenen hond verdrinken of verzuipen, le déluge noya toute la terre, de zondloed overstroomde enz.; noyer son souci dans le vin, zyne bekommering met een glaasje wyn affpoelen; noyer les couleurs, de we-wen of kleuren wel schikken, afschaduwen; noyer une boule, eenen kloot of bol te ver, of in een bol schieten; noyer son vin, zynen wyn met water overgieten; noyer (v. n.) se noyer (v. r.) verdrinken; il s'est noyé dans la rivière, hy is in de rivier verdronken; il se noye dans la débauche, dans le vin, by dompeld, verzuipt zich in den overdaad enz.; noyé, ée (adj.) verdronken enz.; il est noyé, hy is verdronken; être noyé de dettes, met schulden overlâden zyn, tot de ooren toe in schulden steeken; être noyé dans la volupté, in de welslust enz. verzonken zyn.*

Noyon, (m. lees Nayon) *Hol (n) of kuil (f) (aan 't end eener bol-baan; de kloot daar in vallende, is het spel verlooren).*

Nu, nue (adj. eertyds nud nue) *Naakt, bloot, ongedekt; item arm, kaal enz.; al'er pieds nus, blootsvoets, barvoets gaan; tête nue, ou, nu-tête, blots hoofds; épée nue, een bloote dégen; regarder à œil nu, met het bloote oog beschouwen; le nu (m) d'une figure, het naakte van een beeld; à nu (adv.) naakt, bloot; monter un cheval à nu, ou, à poil, zonder zadel ryden; montrer son cœur à nu, zyn hart openleggen; mettre quelqu'un à nu, iemand uitschulden, op straat zetten, van alles berooven; la vérité toute nue, de naakte of klare waarheid.*

Nuage, (m) *Bewolking, duisternis, benèveling (f), dikke damp (m) enz.; nuage épais, dikke wolpaking; un nuage de traits &c., een meenigte, een' hagel-bui van pylen of schigten enz.; notre esprit est plein de nuage, ons verstand is vol benèvelingen, verduisteringen; quel triste nuage obscurcit l'état de vos yeux?*

was voor eene droefheid verdoofd den uwer oogen?

Nuage, ée (adj) *Niet wolken (in Zepen.).*

Nuaison, (f) *De Tyd die een passaat-wind waaid (Zee-w.).*

Nuance, (f) *Schakeering, langzaame en fraaye overgang van 't donkere tot 't lichte der kleuren (als; in borduurwerk, bloemen, schilderyen enz.); item mengeling van 't hair (by Paruikm.); une belle nuance, eene fraaye schakeering, volging van kleuren; cette fleur a des nuances qui charment; nuance de langage, verschydenheid van taal (in eene reden).*

Nuancer, (v. a.) *Schakeeren, de kleuren geschiktelyk verdelen (by Schilders, en Tapyt-wievers); item de kleuren in stoffen en paruiken fraaijes mengen; nuancé, ée (adj.) geschakeerd; gemengeld.*

Nubécule, (f) *Wit plekje, wolkje (n. in 't oog); item slym, (f. als een wolkje in den uriin dryvende).*

Nubile, (adj.) *Huwbaar, manbaar, oud genoeg om te trouwen; fil-le nubile.*

Nubileux, euse (adj. weinig gebr.) *Wolkagtig, betrokken.*

Nud. (Zie Nu).

Nudité, (f) *Naaktheid, bloothed, schamelheid.*

Nue, (f) *Wolk; élever jusqu'aux nues, tot den Hémel toe verheffen; une nue de traits, een zwerm van pylen; un homme tombé des nues, een man die uit de lucht gevallen is, een onbekende; se perdre dans les nues, verdwynen.*

Nué, ée (adj.) *Geschakeerd. (Zie Nuer).*

Nuée, (f) *Een wolk, eene menigte; une nuée de témoins; nuée, vlek in édelgesteente.*

Nuement, (adv.) *Naaktelyk, blootelyk; item rondborstiglyk, vryuit, zonder bewimpeling.*

Nuer, (v. a.) *Schakeeren, schaduwen. (Zie Nuancer).*

Nueffe, (f) *Onmiddellbaarheid (in Leen-recht) tenir un fief en nueffe, een Leen onmiddellbaar bezitten.*
Nui-

NUI. NUL. NUM.

Nuire, (v. n.) *Hinderen, schade-lyk zyn, bevadeelen; nuire à la san-té, à quelqu'un; cela ne nuit pas.*

Nuisible, (adj.) *Schadelyk, na-deelig.*

Nuit, (f) *De Nagt; travailler nuit & jour; les feux de la nuit, (poët. w.) de sterren; le voile de la nuit, de duisterheid der nagt (poët. w.); Déesse de la nuit, de Maan (by poët.); la nuit du tom-beau, de duisterheid des grafs; oi-seaux de la nuit, nagt-vogels; item dieven; de nuit (adv.) by nacht, 's nagts.*

Nuitamment, (adv. in Rechten) *By nacht, des nagts.*

Nuitée, (f. gem. w.) *Eene gant-se nagt, de tyd van eene nagt.*

Nul, nulle (adj.) *Geen, geene; je n'ai nul embarras, ik heb geen be-lét; affaire de nulle importance, eene zaak van geen aanbelang; nul, onwettig, van geenerwaarde; ce mariage, ce contrat a été déclaré nul; nul (subst.) Niemand; nul n'est venu ici.*

Nulle, (f) *Eene nul (in cyffer-ge-tal); item zeker koek van bloem, eie-ten en zuiker.*

Nullement, (adv.) *Geenzins, in geenerlei wyze; cela n'est nulle-ment vrai.*

Nulle-part, (adv.) *Nergens; je ne le trouve nulle-part.*

Nullité, (f. in Rechten) *Iets dat van geener waarde is of gehouden word, de nullityt, onwettigheid van iets; la nullité d'un acte, d'un mariage.*

Nûment. (Zie Nuement).

Naméral, alé (adj.); *Lettre nu-mérale, Tal-ofstel-letter (in spraakk.).*

Numérateur, (m. in Rékenk.) *De teller van een gebróken getal.*

Numération, (f) *Telling, optel-ling; item (in Rechten) betaaling van penningen.*

Numérique, (adj.) *Wat getal in zich bevat.*

Numéro, (m) *De nommer (op Baalen enz. by Koopt.).*

Naméroter, (v. a.) *Nummeren, het nommer zetten.*

NUM. NUN. NUP. &c. 545

Numismatique, (adj.) *Wat de Medaille-kunde aangaat.*

Numismatographie, (f. Grieksch w.) *Beschryving der gedenkpenningen.*

Nuncupatif, ive (adj. in Rech-ten); *Testament nuncupatif, mon-delinge uiterste wille.*

Nuptial, ale (adj.) *Wat tot de bruiloft of 't huwelyk behoord; ha-bit, lit nuptial, Bruilofts-kleed enz. bénédiction nuptiale, huwelyks-zégen.*

Nuque, (f) *De nek, agter-hals (m).*

Nutation (f) *des plantes, Krom-ming, wending der planten naar de Zon of ruime lucht (in Plant-k.).*

Nutricaire, (m) *Voedster-vader der vondelingen.*

Nutritif, ive (adj. in Geneesk.) *Voedend, voedzaam, sterkend; bouil-lon nutritif.*

Nutrition, (f) *Voeding (die de spyze aan een Ligchaam geeft; la nutrition se fait par le moyen, du sang; nutrition (by Apoth.) is iets te voegen by een genees-drink, dat denzelven versterkt of onderhoud.*

Nutritum, (m. Lat. w.) *Zekere opdroogende zalf, lood-zalf (f).*

Nymphé, (f) *Nimfe, Nimf (ge-waande godin der oude Heidenen); nymphe des eaux, des bois, wa-ter-nimfen, bosch-godinnen; nymphe, lieffte, minnareffe (in Dicht-k.); nymphe potagère, aartig warmoe-zierstertje, mooi groen-meisje; nym-phes (in ontl. k.) de water-lippen der lysmoeder; nymphes, huid, vlies of pop (waar-mê de zy-wormen en an-dere insecten omgeeven zyn, vervol-gens uitkruipen en hunne gestalt-verân-dering vertoonen).*

*****

O.

O. (m) O (f) *De 14de Letter van 't Alphabet.*

ô (interj.) *O! ooh! ô mon pere! O! myn vader!*

M m

O,

546 O. OBE. OBI.

O, (in Rekenk.) Een nul; c'est un O en Chiffre, by is een nul in cyfer, by heeft niets te zeggen.

Obédience, (f. Klooster w.) Geboorzaamheid; faire vœu d'obédience; obédience, ordens-brief, volmagt van den oversten eenes Kloosters aan een monnik, om naar een ander plaats te reizen; item de dagelyksche verrichting der geestelyken; Ambassadeur d'obédience, Afgezant van den Koning van Spanjen aan den Paus, ter aflegging van de buldizing des Koninkryks Napels; païs d'obédience, Landschap in Frankryk, dat niet in 't concordat bezreepen is.

Obédienciel, elle (adj.) Die of dat gehoorzaam (aan hoogere magt).

Obédiencier, (m) Geestelyk persoon, die een geestelyk ampt voor een ander bedient.

Obéir, (v. n.) Gehoorzaamen. gehoorzaam, of onderdaanig zyn; obéir à Pere & Mere; cheval qui obéit à la main, een paerd dat naar den roem lusterd; la cire obéit, het wasch laat zich buigen; allumelle de couteau qui obéit; obéir à la nécessité, voor de nood wyken; obéi, ie (adj.) gehoorzaam enz.

Obéissance, (f) Gehoorzaamheid.

Obéissant, ante (adj.) Gehoorzaam; buigende, dat zich laat buigen.

Obélisque, (m) Gedenk-zuil, gedenk-naald, graf-naald (f).

Obéré, ée (adj.); Etat obéré, republique obérée, een staat enz. met schulden bezwaard of diep in schulden steekende.

Obérer, (v. a.) Met schulden belasten of bezwaaren; s'obérer (v. r.) zich in schulden steeken.

Obésité, (f. in Geneesk.) Grootte vetheid (des Ligchaams).

Objecter, (v. a.) Voorwerpen, inbrengen, inwenden, tegenwerpen; objecter une difficulté; on lui objecta la bassesse de sa naissance, men wierp hem voor enz.

Objectif, ive (adj. & f.) Dat op het voorwerp ziet; item het onderjste glas van een verrekyker.

Objection, (f) Tegenwirting, inbrenging.

OBJ. OBL.

Objet. Zie Aubier).

Objet, (m) Voorwerp, (n. iets daar ons gezigt of onse gedagten op vallen of gevestigd zyn, of ook dezelve naar zich trekt); objet charmant, incomparable, noble rare, adorable, vilain, odieux, ridicule, een bekoorlyk voorwerp enz.; l'objet de mes vœux, 't voorwerp myner wenschen; il est l'objet de la haine publique; son principal objet est &c., zyne voornaame betragting of doeltwit is enz.; l'objet d'un discours, 't voorwerp, de stoffe eener ridendoering; ce n'est pas là un objet pour faire cela, dat is geen zaak, die zulks te doen, vorderd; objets & reproches, (in Rechten) voorwerpingen en verwyt.

Obit, (m) Lyk-dienst (m), jaarlyksche ziel-mis (f) over eenen overleden (in de R. K.).

Obituaire (f. m.), ou, Registre obituaire, Dood-boek; item een Register der geene die jaarlyksche Ziel-missen gestigt hebben (n).

Objurgation, (f) Bestrafing, doorhaaling met woorden.

Oblat, ate (m. & f.) Leek die zich met al zyn bezit in een Klooster begeeft en een Leek-broër of -Zuster word; oblat, een verminkt of oud Soldaat; die eertyds als een leekbroër in eene Abbye onderhouden wierd.

Oblation, (f) Offerhande.

Obligation, (f) Verplichting, verbindnis, pligt, (f) verband (n); item schuld-bekentenis (f) schuld-brief (m), obligatie (f); verband-brief (m), hand-schrift (n); avoir obligation à quelqu'un, verplichting aan iemand hebben; s'acquitter de ses obligations, zich van zynen pligt quytten; passer une obligation, eenen schuld-brief (eene obligatie) voor Notaris en-getuigen maaken (passeeren).

Obligatoire, (adj.) Verbindend, verplichtend; contrat reciproquement obligatoire.

Obligé, ée (m. & f.) Borg, borge (een of eene die voor iemands gedrag, guldigheid of bestier instaat, en zich schrif-

OBL.

fehriftelyk verbind); obligé, borgtocht of gefchrift, waar-by zulks gefchied.

Obligé, ée (adj.) *Verplicht, verbonden.* (Zie Obliger).

Obligement, (adv.) *Verplichtende, gedienslyk, beleefdelyk.*

Obligéant, eante (adj. & part.) *Verplichtend, verbindend; item dienstvaerdig, vriendelyk, beleefd; item dwingend, noodzaakend; homme fort obligéant; lettre obligéante.*

Obliger, (v. a.) *Verplichten, verbinden; borg doen blyven; noodzaaken; item bostlyk bejégenen, dienst doen, verplichten; s'obliger (v. r.) zich verbinden, verplichten, borg blyven; (NB. als dit woord obligé actifé, gebruikt word, regeerd het gemeenlyk à en réciproqué meede à, ook wel pour; passivé daar en régen de, als: obliger quelqu'un à dire &c. iemand noodzaaken of verplichten om te zeggen enz.; la nécessité nous oblige à bien faire; je m'oblige à cela, ik verbindé my daar toe; s'obliger pour quelqu'un, voor iemand instaan, borg blyven; il les obligea d'abandonner la place, hy noodzaakte hen enz.; il fûrent obligés de finir, zy waaren gedwongen enz.; obligez moi de me croire, de m'écrire, verplicht my of geest my het genoegen van enz.; être obligé, verplicht, verschuld, genooddaakt zyn; je vous suis bien obligé, ik ben u zeer verplicht; je suis obligé à cela, ik ben daar toe verplicht of verbonden; ie suis obligé de cela, ik ben daar mee verbonden, genooddigt, verplicht.*

Oblique, (adj.) *Schuins, of schuinsch, van ter zyden, dwars, dwers, krom, geboogen, bogtig; ligne oblique, schuinsche lyn of linie; des voies obliques, schuinsche, slinksche wegen, breeken of list; cas oblique, afwykende naamval (Casus in spraakk.; dat alle naamvallen zyn, uitgenomen de Nominativus); louange oblique, bedekte lof.*

Obliquement, (adv.) *Schuinsche-lyk, van ter zyden; bedektelyk.*

Obliquité, (f) *Schuins, schuins-*

OBL. OBR. OBS 547

heid, scheefte; item slinksheid, onregtmaatige of bedekte handeling.

Oblong, ongue (adj.) *Langwerpig, langer als breed (in meetk.).*

Obole, (f) *Een Heller, myt, halve penning (m); item een gewigt van 10 gryn (by Apostb.).*

Obreptice (adj.) *Bedrieglyk, door verrassing of list; sentence obreptice, vonnis of gewysde door een valsche verhoog verkreegen.*

Obreption, (f) *Verrassing, valsche verhoog, of verdonkering van iets, dat de bewilliging der overigheid in eene zaak zou' verbinderd hebben.*

Obron, (m) *Slot-kram (van een kist of kass).*

Obronniere, (f) *Slot-haak (m), snek (f) (die in de slot-kram valt).*

Obruer, (v. a. in Rechten) *Overlaaden, overhoopen.*

Obscène, (adv.) *Vuil, onkuisch, onèerbaar (qui blesse la pudeur); Paroles, chansons obscènes.*

Obscènement, (adv.) *Onbeschoffte-lyk, onbeschaamdelyk, onzédiglyk, de eerbaarheid querzende.*

Obscénité, (f) *Onèerbaarheid, vuile of ontugtige redén.*

Obscur, ure (adj.) *Donker, duister enz.; temps obscur; chambre, couleur obscure; bleu obscur, ou, foncé, donker blaauw; naissance obscure, geringe geboorte, afkomst; nom obscur, onbekende naam; moi obscur, duister woord, dat moey-lyk is om te verstaan; façon de parler obscure; mort obscure, stille dood (die geen roem nalaat).*

Obscurci, ie (adj.) *Verduisterd, verdonkerd, bezwalkt, benèveld; onverstaanbaar gemaakt (Zie obscurcir).*

Obscurcir, (v. a.) *Verduisteren, verdonkeren; bezwalken, den glans beneemen, dofmaaken; (iemand's naam, of aanzien) krenken, verkleinen; verduisteren, onverstaanbaar maaken enz. nuage qui obscurcit le soleil; obscurcir la reputation de quelqu'un; obscurcir une pensée; s'obscurcir (v. r.) duister worden, verduisteren, verdonkeren; le temps s'obscurcit, het weer verdonkerd,*

of de lacht betrêkt; son esprit s'obscurcit, zyn verstand verminderd of neemt af.

Obscurciffement, (m) Verduistering, verdonkering; item bezwaling, (van iemand naan of aanzien); item verduistering, verwerring (f).

Obscurément, (adv.) Duisterlyk; item onverstaanbaarlyk, onverstaanbaar.

Obscurité, (f) Duisterheid, donkerheid, enz.; l'obscurité de la nuit, de duisternis der nacht; voyager, aller dans l'obscurité, in den donker reizen, gaan; obscurité de naissance, de langage, geringheid der geboorte, duisterheid der taale; demeurer dans l'obscurité, in de vergeetelheid, in eenen geringen staat, zonder aanzien blyven; l'obscurité de l'avenir, de verborgenheid van het toekomende.

Obsédé, ée (adj.) Bezeeten, omringd, geplaagd; un obsédé, een gequeld van den boozen geest (Zie Obséder).

Obséder, (v. a.) Bezitten, quellen, plaagen, in bezit houden, geftadig omtrent iemand zyn, hem omringen, om iets te bekoomen of om hem te bespien; il est obsédé du démon, hy word van den duivel zeer geplaagd; (een werkelyk bezetene, noemd men possédé); les amants l'obsèdent, haar minnaars zyn immer by of omtrent haar; cet importun m'obsède jour & nuit, die lastige mensch legt my nacht en dag op den hals; Apollon m'obsède, Apollo dryft my aan vaerzen te maaken.

Obseques, (f. pl.) De uitvaart, Lyk-ftatie, begraavenis (f) (funerailles).

Observance, (f) Regel, orden, instelling, (Regle, statut); plechtigheid, gewoonte (rites, cérémonies); waarneeming, of onderhouding van dien (observation) (der Kloosterlingen).

Observantin, (m. spot w.) Hairkliever, muggenzifter, bediller.

Observantins, (m. pl.) Minnebroeders observanten, (zeker Geestel. orden).

Observateur, (m) Waarneemer; onderhouder, betragter (der wetten); nakomer (zyner belofte); opziender, achtgeever, bespieder, beloeder (van volk enz.); beschouwer; waarneemer, navorscher, onderzoeker (der Natuur of sterren-k. enz.).

Observation, (f) Waarneeming, onderhouding, betragting; nakoming; achtgeevening, epmerking, oppassing, aantekening; beschouwing, navorsching, onderzoek, ontdekking.

Observatoire, (m) Een observatorium (verhevene plaats ingericht ter waarneeming der sterren enz.).

Observer, (v. a.) Waarneemen, betragten enz.; crains Dieu & observes ses commandements &c., vrees God en houd zyne Geboden enz. observer la marche de l'ennemi, op den marsch der vyanden passen, achtgeeven; observer quelqu'un, op iemand naauw achtgeeven, op zyn doen letten, het oog houden; observer le cours des étoiles, den loop der sterren waarneemen, nagaan, observer religieusement ce que l'on a promis, stiptelyk nakomen het geen men beloofd heeft; s'observer (v. r.) zich in acht neemen enz.

Obsession, (f) Omringing, bezetting, quelling; item plaaging van den boozen geest. (Zie Obséder).

Obsidionale, (adj. f.) Dat tot eene belegering behoord; (meest dus) couronne obsidionale, Belegerings-Kroon of Krans (van gras gemaakt, en welken de Romeinen opzetseden dien Hoofdsman die een belg of belegering uitstond of ontzette).

Obstacle, (m) Hinder, hinderpaal (m), belêtsel (n), verandering (f).

Obstination, (f) Hardnekkigheid, halfstarrigheid, styfhoofdigheid.

Obstiné, ée (adj. & f.) Hardnekkig, styfzinnig, hoofdig, onverzettelyk, verslokt; halfstarrig enz.

Obstinément, (adv.) Hardnekkiglyk, halfstarriglyk enz.

Obstiner, (v. a.) Hardnekkig maaken; item iets styf en sterk staande houden, betwisten; s'obstiner (v. r.) verharden, halfstarrig worden, zich (ergens tegen) verzetten.

OBS. OBT. OBV. &c.

Obstruif, (ve (adj.) Bindend, floppend (in Geneesk.)

Obstruction, (f) Verslopping, verstoptheid (in Geneesk.).

Obstrué, ée (adj.) Verslopt (zonder door/raaling).

Obtempérer, (v. a. in Rechten) Gehoorzaamen (aan de bevelen).

Obtenir, (v. a.) Verkrygen, verwerven, erlangen, bekómen.

Obtention, (f) Verkryging, verwerving, bekóming.

Obtenu, ue (adj.) Verkrégen, bekómen, erlangt, verworven.

Obturateurs, (adj. pl.); Muscles obturateurs, flop-spielen tussehen het schaam-been en de heup (in Onst. k.).

Obtus, use (adj. in Meerk.); Un angle obtus, ou, un obtus, een stompe hoek.

Obvier, (v. n.) Voorkómen, te gemoete komen; obvier à quelque mal, à une difficulté, à une objection, eenig quaad voorkómen, (zich 'er tégen voorzien), eene zwaa- righeid, eene tégenwerping te gemoet kómen, uir den weg ruimen, licht by- zetten, ophelderen.

Obus, (m) Zéker mortier op een affuit met raderen (meest gebruikt op Bombardeer-galiotten).

Oca, (f) Eene lange wortel van een' vinger dikte, die de Americaa- nen eten in plaats van koorn.

Occafe, (adj.) Westelyk, ten wes- ten leggende.

Occasion, (f) Gelégenheid, be- quame tyd enz.; attendre une oc- casion; perdre l'occasion; donner occasion de se facher, oorzaak, ge- légenheid of réden geeven enz.; une rude occasion, een hard gevégt, voorval of ontmoeting; être intré- pide dans les occasions, onverschrok- ken zyn als het 'er op aankomt, of, als men in 't gevaar is; l'occasion est chauce, men moet de gelégen- heid waarneemen (spr. w. van 't fortuin, dat van vooren ruig en van agteren kaal afgebeeld word, om aan te duiden, dat die geene die zich het geluk wilten nutte maaken, zulks, als 't wauve, van vooren of vroegtydig moet aangrypen); par occasion, by gelégenheid.

OCC.

549

Occasionaire, (m) Geluk-zoeker, waaghals, vrybutter.

Occasionel, elle (adj.) Gelégen- heid-gevend.

Occasionellement, (adv.) By ge- légenheid, by geval.

Occasioner, (v. a.) Veröorzaa- ken, gelégenheid of aanleiding gee- ven.

Occident, (m) Het westen (n), de Zonnen ondergang (m); item figuurl. verval (n), ondergang (m); plu- sieurs viendront d'orient & d'oc- cident; l'empire fut dans son oc- cident (déclin, ou, décadence).

Occidental, ale (adj.) Westelyk, westerfch; l'église occidentale, de wester-Kerk; les indes occidenta- les, de west-indiën; les occidentaux, ou, les peuples occidentaux, de westerfche volkeren; cadran occi- dental, westelyke Zonne-wyzer.

Occipital, ale (adj. in Onleed k.) Tot het agterhoofd behoorende.

Occiput, (m. in Onst. k.) Het agterhoofd (n).

Occire, (v. a. oud w.) Dooden, dood slaan, ombrengen.

Occis, ise (adj. oud w.) Gedood, omgebracht, vermoord.

Occision, (f. oud w.) Vermoor- ding, slagting, (f) bloed-bad (n).

Occultation, (f) Verberging, verschuiling (der sterren enz.).

Occulte, (f) Verborgen, verhoor- len; science occulte; qualité oc- culte, verhoorlene boedaanigheid (in Natuur-k.).

Occultement, (adv. in Natuur-k.) Verborgener wyze.

Occupant, ante (adj. & part) Bezit-neemende; occupant (m), be- zit-neemer; cette ville est exposée au premier occupant.

Occupation, (f) Bézigheid, ver- rigting (f), werk (n); item het be- zit-neemen, inneemen, beslaan van een plaats of een ding; item de be- zitting daar van.

Occupé, ée (adj. & part.) Bézig, bezet met werk; item in bezit gene- men, bezeeten.

Occuper, (v. a.) Inneemen, in bezit neemen, bezetten, heftaan, ver- vullen.

350 OCC. OCE OCH. &c.

vullen, in bezit hebben; item werk verschaffen, bezig houden; occuper un passage, les hauteurs, eene doorzigt enz. in bezit hebben; il occupe toute la maison, by bewoond of bestaat het geheele huis; occuper quelqu'un, iemand werk verschaffen, bezig houden; occuper (v. n. als: les Procureurs occupent pour leurs parties, de Pleitbezorgers (Procureurs) staan voor hunne partijen of Meesters; s'occuper (v. r.) zich bezig houden, zich ophouden (met iets); item zich meester maaken (van iets).

Occurrence, (f) Voorval (n), gelegenheid, ontmoeting (f).

Occurrent, ente (adj.) Voorval-
lend, opkomend, voorkomend; cas
occurents; affaires occurrentes.

Océan, (m) De groote Zee (f),
de oceaan (m) (die de aarde omringd);
(figuurl.) Zee-god; item afgrond (m),
onpeilbaare diepte; groote meenig-
te (f).

Océane, (adj.); La mer océane,
de groote Zee.

Océanien, ienne (adj.) Dat tot
de groote Zee behoort.

Oche, (f) Kerf, keep. (Zie Co-
che.).

Ocher, (v. a.) Kerwen maaken.

Ochlocratie, (f) Regeering, waa-
rin de gemeene man den meester
speeld en yder doet wat hem goed-
dunkt of gelieft.

Ochre, (f) Oker (m) berg-geel
(n).

Ocsædre, (m. in Meeth.) Een
Ligchaam met agt gelyke zyden.

Octant, (m) Een octant (zéker
instrument in meet- en sterren-k.).

Octante. (Zie Quatre-vingt).

Octantieme. (Zie Quatre-vingt-
tieme).

Ocuples, (m) Bybel in 8 Kolom-
nen door Origines beschreeven.

Octaveque, (m) De eerste 8 Boe-
ken des Ouden Testaments.

Octavaire, (m) Boek, waar in de
Geheden en gezangen enz. eenes agt-
delligen sefts te vinden zyn.

Octave, (f) Tyd van ogt-dagen in
's geiz-boek; item de agtste noot of

OCT. OCU. ODD. &c.

toon in muziek; item het agtste deel
eener maat.

Octavine, (f) Zéker kleine Kla-
vecimbel.

Octil, (m) Een aspect in sterren-
kunde daar twee planeeten 45 graaden
van malkander staan.

Octobre, (m) Wyn-maand (f),
Otober (m).

Octogame, (m. & f.) Een of eene
die 8 maal getrouwd is geweest.

Octogénaire, (adj. & f.) Tagtig-
jaargig; een tagtig-jaargig.

Octogone, (adj. & f. m.) Agt-
hoekig, agt-kantig; een ligchaam met
8 hoeken of zyden (in meeth.).

Octostyle, (m) Eene reis van agt
zailen of pylaaren.

Octroi, (m) Vergunning (f), ver-
gun-brief (m., octroi, (n) privile-
gie (f) (tot iets, van de o. erigheid);
déniers d'octroi, heffing van pen-
ningen ter noodwendigheid der steden,
by vergunning van den Souverrein.

Octroyer, (v. a.) Vergunnen, ver-
leenen, begunstigen.

Ocuple, (adj.) Agt-voudig.

Oculaire (adj.); Témoins, verre,
démonstration oculaire, oog-getui-
ge, oog-glas, oogenschynelyk bewys of
zichtbaarlyke berooging.

Oculaire, (m) 't Oog-glas (n) van
een verrekyker enz.

Oculairement, (adv.) Zichtsbaar-
lyk, met 't oog.

Oculi, (m) De 3de Zondag in de
vasten dus genaamd.

Oculiste, (m) Oog-meester.

Oculte. (Zie Occulte).

Ocuper &c. (Zie occuper enz.).

Ocurrence &c. (Zie occurrence
enz.).

Oda, (f) Pagie-kamer by den
Sultan.

Oddobassi, ou, Bachi, (m) Op-
per opziender des Sultans Kleer-
kamer.

Ode, (f. by de ouden) Lof-zang,
(m) lof-dicht, eer-dicht, lier-dicht,
(n) lier zang (m).

Odeur, (f) Reuk, geur (m); sen-
tir une agréable odeur; être en
bonne, ou mauvaise odeur, in
een goed, of quaad gerugte, goede
of

ODI. ODO. ODY. &c.

of quade naam zyn; mourir en odeur de sainteté, als een Godzâlige of met den naam eenes Godvrugtigen sterren; odeurs (plur.) welriekende dingen.

Odieulement, (adv.) Op eene haatelyke, verächtelyke of versfoeielyke wyze.

Odieux, euse (adj.) Versfoeielyk, haatelyk, dat gebaat of verontwaardigt word; se rendre odieux à tout le monde.

Odin, (m) Afgod der oude Deenen.

Odometre, (m) Weg-meester (werktuig waar mee de lengte der wegen gemeeten word).

Odontalgie, (f. Grieksch w.) Sterke en by-blyvende tand-pyn (in Heel-k.).

Odontalgique, (f. m. & adj. gr. w.) Artzeny tégens de tand-pyn; item tand-pyn stillend.

Odorant, ante (adj.) Riekende, welriekende (meest in dicht k. gebr.).

Odorat, (m. een der 5 zinnen of zintuigen) De reuk; avoir l'odorat fin.

Odoration, (f) Rieking, ruiking (met den neus).

Odorer, (v. a.) Rieken, ruiken, verneemen (school-woord).

Odoriférant, ante (adj.) Welriekende; plante odoriférante.

Odyssée, (f) Zeker belden-dicht van Homerus, dus genaamd.

Oeconomat, Oeconomie &c. (Zie E'conomat enz.).

Oecuménique, (adj.) Algemeen, als; concile, synode oecuménique, eene algemeene Kerkvergadering van Geestelyke der Kristenen (gelyk te Dordrecht in Holland geweest is, in den Jaare 1618 & 1619).

Oecuméniquement, (adv.) Op eene algemeene Kerkvergaderingswyze.

Oedémateux, euse (adj. & f. in Heel-k.) Dat van den aart van een slymerig en wateragtig gezwel is; item een die zulks heeft.

Oedeme, (f. in Heel-k.) Slymig water-gezwel.

Oedipe, (m) Treur-spel, door Oedipus geschreven; item een die

OEL.

551

raadzels, moeyen, de dingen kan oplossen.

Oeil, (m. lees ueil. plur. yeux) Het oog (n) enz.; œil vif, een snel of wakker oog; en un clin d'œil, in een oogeblik; les coins de l'œil, de oog-schoeken; d'un coup d'œil, met een opslag van 't oog; à vue d'œil, op 't gezigt; zoo ver men zien kan; cela se voit à l'œil, ou, à œil nu, dat ziet men terstond of met het bloote oog; regarder d'un œil de pitié, met een oog van medogendheid aanzien; voir de bon ou de mauvais œil, met een goed of quade oog aanzien; regarder entre deux yeux, sterk of sterk bekyken; dévorer des yeux, met d'oogen verslinden, zich met het oog niet verzaadigen kunnen; avoir bon œil, wel zien kunnen; item voorzigtig zyn; avoir l'œil sur les actions de quelqu'un, op iemands doen letten, het oog hebben; avoir l'œil au guet, een waakend oog houden, een oog in 't zeil houden, op-passen; il a encore l'œil bon, hy heeft nog goede oogen; faire la guerre à l'œil (spr. w.) naauw acht geeven, zich naar de omstandigheeden richten; se manger des yeux, malkander niet zien mogen; autant vous en, pend à l'œil, (spr. w.) dat hangt u ook boven 't hoofd; l'œil du maître engraisse le cheval, (spr. w.) het oog van den meester maakt het paerd vet, dat is, als men op zyne zaaken let dan, kan men voorspoedig zyn; cela ne se fera pas pour vos beaux yeux, (spr. w.) dat zal om uwent wille niet geschieden; ce drap a un bel œil, dat laken heeft een schoon oog; mooie glans; œil, een oog, opening, gat of gaasje in iets, als: in brood, kaas enz., 't steel-gat van een hamer; 't gat in een yzer-draad-trek-zyser; 't oog aan de letter e; het riemgat aan een gebit-zyser; moer eener schroef; 't gat van een wiel of rad; rond vengster of opening in een dak, gével enz. (inbouwk. ook oeil de boeuf genaamd); de kruin tegens over de steel van appelen of peeren; knop aan een boom of ander gewas die gereed

is om uit te schieten; *strekken-oog* aan eene Jonische Zuil; *glans*, *luisier*, *vuur* van edel gesteente; *oëil* de lievre; *baazen-oog*, oog dat niet wel sluit; *oëil* de chevre, *geiten-oog*, met een witte vlek; *oëil* de cochon, *verkens-oog*, klein oog; *oëil* de so-leil, *Zonnen-steen* (edel gest.); *oëil* de bouc, *bokken-oog*; (*slag* van mos-sel aan de klippen hangende); item klein wolkje (dat allengskens vergroot en eenen verschrikkelijken storm veroorzaakt); *oëil* de cerf, *wilde pastinaak* (een kruid); *oëil* de loup, *wolfs-oog*, *quaad* of *vuilaardig* gezicht; *oëil* d'airain ou de lion, *barsch*, *wreed* gezicht; *l'oëil* du monde, de la nature, de Zon (by Dichters); des yeux d'écrevisse, *kreeften-oogen*; *oëil* de bœuf, *goudsbloem*; *kamil-bloem*; item *osfen-oog*, groot, uitpuilend oog; item rond dak of gével-vengster; item eene *schaal* waar in de vers gewoekt word (by Schilders); item *doods-hoofd*, *doods-hoofds-blok* (*Scheeps-w.*); *oëil* de pie, *yeux* de pie, ou mailles, *reef-gaten*, *leeuwers-oogen* (aan de Zeilen); mon petit oëil, *mynschat*, *myn liefje* (liefkozend w.).

Oëillade, (f) Een *lonk*, *oogwenk* (m), *lonking*, *toelonking* (f); jeter des oëillades, *lonken*, *toelonken*.

Oëillader, (v. a.) *Lonken*, *toelonken*, *begluuren*, *befchouwen* (boert. w. zelden gebr.).

Oëillere adj. f.); *Les dents oëilleres*, de oog tanden.

Oëillere, (f) *Oog-leër* aan 's *hoofdsiël* van een paerd; item het vizier aan een helm of storm-boed.

Oëillet, (m) *Nagel-bloem*, *grosfel-bloem*, *angelier*; item een *nagel-gar*; item oog, met of zonder eene yzere kous, aan 't end van een rouw.

Oëilléterie, (f) *Nagel-bloem* of *angelier-brd*, in een ruïn.

Oëilleton, (m) *Knop*, *sprank* of *loot* van een *nagel-bloem* of andere plant gewassen.

Oëilletonner, (v. a.) De *weeldrije looten* van een plant-gewas afzetten.

Oëilliere. (Zie *Oëillere*).

Oënistice, (f) *Konst* om iets te voorzeggen, uit vogelen.

Oëfophage, (m) *Slok-darm* (m), *lucht-pyp* (f) (in ontleed k.).

Oëfophagien, (m) *Lucht-pyp-spier*.

Oëfype, (m) *Vettigheid* (f) of *smeer* (n) van *vuile wol*; item eene *zalf* die daar van bereid word (f).

Oëuf, (m) Een *ei* (n); pondre un oëuf; le jaune, le blanc d'oëuf; prendre, ou, humer un oëuf frais, een *versh ei* uitsurpen; des oëufs de paques, *paasch eiëren*; manger des oëufs à la coque, *eiëren uit den dop eten*; oëufs de poisson, *kuit van visch*; je ne lui ai dit ni oëuf ni bœuf (spr. w.) ik heb hem goed noch *quaad* gezegt; il a mangé des oëufs de fourmi, *hy heeft mieren eiëren gegeten* (zegt men, als iemand veel winden laat gaan); donner un oëuf pour avoir un bœuf, (spr. w.) eenen *spiering* uitwerpen om een *kabeljauw* te vangen, dat is, eene *kleine gift* (klein présent) doen om eene *grootere* in de plaats te ontwan-gen; aimer mieux deux oëufs qu'une prune (spr. w.) het voor-deeligste kiezen; il pond, ou, il conve sur ses oëufs, *hy zit op zyn eiëren*, dat is, *hy heeft een gerust, onzorglyk leeven*; être rond, ou, plein comme un oëuf, *zoo dik als een ton* zyn (namentl. gegeten); il trouveroit à tondre, ou, il tondroit sur un oëuf (spr. w.) *hy vind overal wat te schraapen*, hoe gering de zaak ook zye; elle a cassé ses oëufs (spr. w.) *zy is voor den tyd in de kraam gekomen*; avoir des oëufs de fourmi sous les pieds, (spr. w.) *geere rust noch duur ergens hebben, niet stil zitten kunnen*.

Oëuvé, ée (a. j.) Met *kuit*; *poisson*, *hareng* *oëuvé*, *kuit-visch*, *kuit-haring*.

Oëuvre, (f) *Werk* (n) *daad* (f) *bedryf* (n), *verrichting* (f), iets dat gedaan of gemaakt is; faire des bonnes oeuvres, *goede werken doen*; oeuvres de charité, *werken der liefde*; oeuvres de miséricorde,

ou, oeuvres pies, *werken der barmhertigheid, aalmoesjen*; oeuvres de surérogation, *méritoires, overvloedige, verdienstelyke werken, daaden* daar men niet aan verbonden is; à l'oeuvre on connoit l'ouvrier, *aan het werk kend men den werk-man, of de daad ontdekt wat iemand is*; oeuvre, akker, werk, veldwerk, als: spitten enz.; maître des hautes oeuvres, *achtbaare naam die men aan een scherprechter geeft*; maître des basses oeuvres, *baas van de nachtwerkers, sekreet-ruimer*; main d'oeuvre, *arbeids loon van een gemaakt stuk (by fabrik.)*; un chef d'oeuvre, *een meester-stuk*; la fin couronne l'oeuvre (spr. w.) *'t einde bekroond het werk, of, het einde goed, alles goed*; les oeuvres de la chair, *des ténèbres, de werken, of, daaden des vleeschs, der duisternisse*; les oeuvres de Dieu, *de werken Gods of Gods werken*; l'oeuvre de la redemption, *het werk der verlossinge*; mettre la main à l'oeuvre, ou, à l'ouvrage, *de handen aan 't werk slaan*; mettre en oeuvre, in 't werk stellen, gebruiken; (employer) *item inzetten, in een kas zetten (als: edelgesteentens (enchasser))*; mettre tout en oeuvre, *alles in 't werk stellen*; sortir de l'oeuvre, *uit de kas vallen of springen*; (sortir du chaton); mettre une pierre hors d'oeuvre, *eenen steen uit de kas of ring neemen*; vendre une pierre hors d'oeuvre, *eenen steen zonder ring of op zich zelfs verkoopen*; oeuvre, (in bouw.) *de 4 hoofd-muuren van een gebouw*; dans oeuvre, *binnens-werks*; hors d'oeuvre, *buitens-werks*; cabinet hors d'oeuvre, *een kamertje dat buiten uitspringt*; un hors d'oeuvre, *een werk buiten uit, dat tot het hoofd-gebouw niet behoord*; se jeter hors d'oeuvre, *buiten het hoofd gebouw springen*; Maître des oeuvres ou Général des oeuvres, *Stads-bouwmeeſter (fabryk)*; un hors d'oeuvre, *iets dat niet ter zaake diend of te pas komt*; item een die niet by eenig gezelschap behoord; item een by-gerechts (dat niet ter geschikt-

heid der tael behoord en nochtans niet opgedischt word); oeuvres de marine, *schoonmaaking en kalfsing van een schip by laag water of als 't droog legt*; oeuvres vives, *het onder water gaande gedeelte van een schip*; oeuvres mortes, *het boven water gaande gedeelte, 't boven werk of de buizing van een schip*; oeuvre d'église, *kerkmeeſters-geſtoelte, koſtersbank*; item *de heilighdoms kasſen*; item *het bouwen, het onderhoud of ook o'inkomſten eener kerk*; l'oeuvre de cette église est belle, *het bouwerk enz. il a laiffé mille écus à l'oeuvre, hy heeft 1000 kroonen gemaakt of nagelaaten voor den opbouw en onderhoud (der Kerk enz.)*; cette fille est enceinte des oeuvres de &c. (in rechten) *dat meisje is bezwangerd by enz.*

Oeuvre, (m. in 't ſing. en f. in 't plur.) *Een werk, boek of ſchrift (n) enz.*; mettre un oeuvre en lumière, *een werk of boek in 't licht geeven*; oeuvres ſerieuſes & galantes, *ernſtige en vrolyke ſchriften*; les oeuvres de Cicero, *de werken van Cicero*; le grand oeuvre, *het zoeken na den ſteen der wyzen*; (la recherche de la pierre Philoſophale) *travailler au grand oeuvre, goud zoeken te maaken*; oeuvre, *noemd men ook eene verzaameling van Prenten van één Plaaſnyder*; item *muziek-werk, als: aria's enz.*

Offenſant, ante (adj. & part.) *Aanſlootelyk, beleedigend; paroles offenſantes.*

Offenſe, (f) *Misdaad, zonde, ſchuld, verongelyking, beleediging, vertoorning.*

Offenſé, ée (adj. & ſ.) *Beleedigd, vertoorned; item de beleedigde enz.*

Offenſer, (v. a.) *Beleedigen, vertoornen; aanſloot geeven, quetsen, enz.*; offenſer Dieu, *God vertoornen*; offenſer quelcun, *iemand boos maaken, beleedigen*; cela offenſe la chaſteté, *dat quetſt de kuiſchheid*; ce coup lui a offenſé le cerveau, *dis ſloot, ſchoot of ſlag heeft hem de hersenen geraakt of gequetſt*; s'offenſer (v. r.) *boos worden, zich ver-*

voornen, zich belgen, zich gebelgd houden.

Offenseur, (m) Belediger, ver-toornner.

Offensif, ive (adj.) Beledigend, vyandelyk, aanvallend; ligue offensive & défensive, aanvallend en verdedigend of verweerend verbond; armes offensives & défensives.

Offensive, (f) Aangryping, vyandelyke aanval.

Offensivement, (adj.) Vyandelyker of beledigender wyze.

Offert, erte (adj. & part.) Aan-gebooden, gebooden enz. (Zie Offrir).

Offerte, (f) Offerhande in de Misse.

Offertoire, (f) Offer-gebed (n) offer-zang in de Misse, voor of terwyl het volk gaat offeren (f).

Office, (m) Dienst (m), vriendschap (service); pligt, schuldigheid (f) (devoir); ampt (n), bediening (f) (emploi, charge, bénéfice); Kerken-dienst (service divin); rendre de bons offices à quelqu'un, iemand goede diensten doen; c'est l'office d'un bon citoyen, het is de pligt enz.; son estomac ne fait plus son office, zyne maag doet haare pligt of werking niet meer; acheter un office, een ampt koopen; faire une chose d'office, iets amptshalven, van ampts wegen verrichten; aller à l'office, naar de Kerk, den dienst, het gebed of de misse gaan; sonner l'office; le saint office, de inquisitie (zeker geestelyk gerechts-hof in Roomsche landen); office, gebeden-boekje, gety-boekje (der R. gez.).

Office, (f) Zilver-kamer; spys-kamer, (waar in men in groote huizen het zilver bewaard; de spyzen zet of toebereid); item eet-kamer der dienst boden.

Official, (m) Geestelyk Rechter, die het bischoppelyk Gerechts-hof be-diend of waarneemd.

Official, ale (adj.) Dat andere Ligchaams deelen diend, als: 't hart, de hersenen, long, maag enz. (in genees-k.).

Officialité, (f. 't Geestelyk ampt; (n); item de Rechtbank van een official (f).

Officiant, ante (f. & adj.) Dienst-doende; een die den dienst, Gods-dienst of de misse verricht.

Officier, (v. n.) Den dienst doen, den opentlyken Gods-dienst, de misse enz. verrichten; item (boertiglyk) wel eeten en drinken, lustig schransen konnen; il officie encore bien pour son age.

Officier, (m) Amptenaar, bedien-de, officier; officiers de justice, de finances, de chancellerie, Gerichts bedienden enz.; officier de santé, de lyf-artsen, wond-heelers enz. des vorsten; officier de la chambre, de la bouche, de l'écurie &c. kamerbediende enz.; hauts officiers, staf-officiëren; officiers subalterne, onder-officiëren, als: van Hoofdman tot vendrik; bas officiers, laage officieren, als: serjeanten, korporals enz.; officiers de la marine, Zee officieren; officiers mariniërs, de opperhoofden van een schip, als: schipper, stuurman, schryver, enz.; Officiers passeurs d'eau, veerlieden op de rivier de seine te Parys.

Officiere, (f) Klooster-zuster, die eenige bediening heeft.

Officieusement, (adv.) Gediensiglyk, dienstwilliglyk; en user officieusement.

Officieux, euse (adj.) Gediensig, beleefd, diensivaerdig; il est fort officieux.

Offrande, (f) Offer (n), Offerhande (f) (aan Priester of Heiligen); item de offer-tyd in 't midden vanda mis; à chaque saint son offrande, (spr. w.) ieder heilige moet zyn kaersje hebben, dat is men moet geene van zyne begunstigers vergeeten te beloonen.

Offrant, (adj. & f. m.) Biedende; bieder, een die bied; vendre au plus offrant, ou, au dernier enchérisseur, aan den meest-bieden verkoopen.

Offre, (f) Aanbieding (f), aanbod, toef (n); faire, refuser une offre.

Offrir, (v. a.) Bieden, aanbieden; offeren, op draagen, op-offeren; offrir son amitié, ses services, zyne vriend-

OFF. OGL. OGN. &c.

vrïenschap, *zyn dienst aanbieden*; offerir des victimes, *slags-offer offeren*; offerir à Dieu des sacrifices spirituels, *Gode geestelyke offerhande (dat is, oormoedige gebèden) opdraagen*; offerir à la vue, *voor 't gezigt of voor de oogen stellen, vertoonen*; s'offerir (v. r.) *zich aanbieden*; zich opdoen, *vertoon*; je m'offre à faire cela, *ik biede my aan enz.*; il s'offre une difficulté, *une belle occasion &c. daar doet zich enz. op.*

Offasquer, (v. a.) *Verduisteren, verdonkeren, verdooven, verblinden, bezwalken*; cela offasque la vue, *l'entendement, sa gloire.*

Ogive, (f) *Kruis-boog in een gewelf (m).*

Ognon. (Zie Oignon).

Ogoeffes, (f. pl.) *Zwarte kôgeltjes (in Wâpen-k.).*

Ogre, (m) *Wildeman, menschen-eeter, kinder-opstokker*; (volgens de vertellingtjes van de sóvergodinnen of fées).

Oh! (interj.) *Och! O! oh! il n'y a point de mal, O! daar is geen quaad by.*

Oho! (interj.) *Hoho! ha! ha! oho! le voilà, ha! ha! daar is hy.*

Oie, (f) *Eene gans*; oie privée, *sauvage, tamme, wilde gans*; merde d'oie, *ganzen-drek*; item groengeele verf, *patte d'oie, ganzenpoot, ganzen voet*; mouiller en patte d'oie, *voor drie ankers leggen (Zee-w.)*; la petite oie, *een kleine gans*; item de afval, *als: de hals, vleugels, maag (gésier), lever, 't hart van een' gans of ander water vogel*; item de slobbering, *uitmonstoring van een kleed, als: knoopen, lissen enz.*; item kleine gunstbewyzingen of vrybedden die eene minnaresse haaren minnaar toelaat; *jeu de l'oie, 't ganzen-spel, ganzen-bord.*

Oignement, (m) *Zalving, smearing*; item zalf, *salve (f).*

Oignon, (m) *Ajuin, uyen, une soupe à l'oignon, eene uyen-soep*; une glane d'oignon, *een rift uyen*; cela sent l'oignon, *dat riekt na uyen*; item dat komt my verdagt voor (cela donne du soupçon); il

OIG. OIL. OIN. &c. 555

est vêtu comme un oignon, *hy is dik gekleed: oignon de fleur, bloembol*; oignon, *eelt, knobbel, aan den grooten teen.*

Oignonniere, (f) *Een uyen-bed (n).*

Oille, (f. Spaansch w.) *Spaansche-soep.*

Oindre, (v. a.) *Zalven*; *befmeeren, bestryken*, (met olie, *zalf of vetrigheid*); oignez vilain il vous poudra; poignez vilain il vous oindra (spr. w.) *die een vuilnik goed doet heeft slank voor dank, maar die hem na waarde behandeld, dien is hy onderworpen.*

Oing (m); Vieux oing, *verkens reuzel (f)*, *wagen smeer (n).*

Oint, ointe (adj.) *Gezalfd, gesmeerd, besmeerd, bestricken*, (met vet of olie); l'oint du Seigneur, *de Gezalfde des Heeren.*

Oiseau, (m) *Een vogel*; oiseau niais, *een nest-vogel*; oiseau hargard, *oude, wilde vogel of valk*, (die oud gevangen is); oiseau de poing, *afgerichte vogel of valk*; oiseau de leurre, *de proye ou de rapine, passager, ou de passage, domestique, de ramage, de voliere, lok-vogel, roof-vogel, trek-vogel, tamme vogel, zang-vogel, vlugt-vogel (die in een voliere is)*; oiseau de mauvais augure, *een ongeluks vogel (die wat quaads voorspeld)*; ce n'est pas viande pour vos oiseaux (spr. w.) *dat is geen spek voor uwen bek*; il a battu les buissons & un autre a pris les oiseaux, (spr. w.) *hy heeft den naam en een ander heeft de daad*; être comme l'oiseau sur la branche, *onzeker, onbeständig in zyn doen zyn*; item geen blyvende plaats hebben; il est battu de l'oiseau (spr. w.) *hy is over zyn ongeluk geheel ter neêr geslagen*; l'oiseau s'est envolé, *de vogel is weg gevlogen*; item de gevangene is ontsnapt; voilà une grande cage pour un petit oiseau, *dat is een' al te ruime woning voor zodaanig een man*; la belle plume fait le bel oiseau, *de kleederen maaken den man (spr. w.)*; oiseau, *een metzelaars-kalk-bak.*

Oise

556 OIS. OLA. OLE. &c.

Oiseler, (v. a.) *Een vogel of valk ter jags africhten; item vogelen vangen.*

Oiselerie, (f) *Vogel-vangst; item vogel-verkoopery; item africhting, opbrenging van vogelen.*

Oiselet. (Zie Oisillon).

Oiseleur, (m) *Vogelaar, vogel-vanger.*

Oiselier, (m) *Vogel-verkooper, vogel-opbrenger.*

Oiseux, euse (adj. oud w.) *Lui, lédig; iedel.*

Oisif, ive (adj.) *Lui, lédig, niets doende; mener une vie oisive, een lui leeven leiden; argent oisif, venzeels geld; il est oisif, hy zit lédig, doet niets.*

Oisillon, (m) *Een vogeltje (n).*

Oisivement, (adv.) *Op eene lédighe, luye wyze.*

Oisiveté, (f) *Lédigheid, lédig-gang, luiheid; l'oisiveté est la mere de tous vices, de lédigheid is de wortel van alle quaad; oisiveté honnête, eerlyke uitspanning, rust.*

Oison, (m) *Jonge gans (f); item een zot, jan sul, ailskieken, onnozele bloed (m).*

Oléagineux, euse (adj.) *Olieagtig, vol olie, vettig, smeerig; fruit, bois oléagineux.*

Oléandre, (m) *Laurier-roos (f).*

Olécrane, (f) *Elleboog-knokkel (m. in Ontl. k.).*

Olfactif, ive (adj.) *Tot den reuk behoorend (in Ontl. k.).*

Olfactoire, (adj.) *De reuk zenuw (in Ontl. k.).*

Oliban, (m) *Wierook.*

Oligarchie, (f) *Regeering die uit weinige personen bestaat.*

Oligarchique, (adj.) *Dat daar toe behoort.*

Oligotrophie, (f) *Vermeerdering, afneeming der voedende kragt der spyzen (in Genees-k.).*

Olimpe. (Zie Olympie).

Olinde, (f) *Naam die de dichters aan eene liefste geeven; item naam zommiger bloemen; item zekere syne dégen-kling.*

Olivaire, (adj.) *Eene olyf gelykend (in Ontl. k. van twee verhevene deelen in de bersenen gez.).*

OLI. OLY. OMB.

Olivaïson, (f) *De olyven oogst, olyven tyd.*

Olivâtre, (adj.) *Olyf-kleurig.*

Olive, (f) *Een' olyf (vrugt van den' olyf-boom; zomtyds den boom zelfs); de l'huile d'olives, boom-olie, olie van olyven, la montagne des olives, d'olyf-berg; olive, figuurl. de vrede, d'olyf-tak; planter l'olive, de vrede planten; olives (plur.) zeker paerden gebit.*

Olivet, (m) *Olyf-bosch (n), olyf-berg (m).*

Olivettes, (f) *Zekere boeren-dans na den olyf-oogst.*

Olivier, (m) *Olyf-boom.*

Olographe. (Zie Holographe).

Olympe, (m) *De Berg Olympus; item de Hémel (by dichters).*

Olympiade, (f) *De tyd van vier jaaren (by de oude Grieken).*

Olympien (adj.); *Jupiter olympien, de hemelsche Jupiter of jupiter die in de stad Olympia eenen tempel had; les olympiens, de 12 voornaamste Godheden der oude heidenen, als: Jupiter, Mars, Neptunus, Pluto, Vulcanus, Apollo, Juno, Vesta, Minerva, Ceres, Diana en Venus.*

Olympionique, (m) *D'overwinnaar in de olympische spelen.*

Olympique (adj.); *Les jeux olympiques, de olympische spelen (die alle 4 jaar by de stad olympia gehouden wierden).*

Ombelle, (f) *Zonnen-scherm over 't wapen van den Doge van Venetien (n); item plante à ombelle, plant of bloem met een kroon of die zich van boven uitbreid en daar in haar zaad heeft.*

Ombellifere, (adj.) *Dat zoodaanige kroon draagd (van planten gez.).*

Ombrage, (m) *Schaduwe, lommer, belommering (onder de boomen; item agterdocht, argwaan (f), quaad vermoeden (n); chercher de l'ombrage, schaduwe zoeken; faire ombrage à quelqu'un, iemand argwaan verwekken; prendre de l'ombrage, argwaan op-waaten of schep-pen.*

Ombrager, (v. a.) *Beschaduwen, belommeren, overschaduwen, met zy-*

OMB. OME.

ne schaduwē bedekken; isem met schaduwen schilderen.

Ombrazeux, euse (adj.) Schaduwig, lommerryk; item schrikagtig, schuw, schigtig; item agterdogtig, mistrouwend, quaad vermoedend, vol argwaan; lieu ombrageux, donkere, belommerde plaats; cheval ombrageux, een schigtig paerd; il est fort ombrageux, hy is zeer agterdogtig; item hy is zeer schuw, bevreest.

Ombre, (f) De schaduwē; donkerheid; schim; argwaan; schyn enz. prendre l'ombre pour le corps, de schaduwē voor 't ligchaam neemen; être à l'ombre, in de schaduwē zitten; chercher le frais de l'ombre, de koelte der schaduwē zoeken; ombre, duisterheid, donkerheid; les ombres de la nuit, du tombeau; ombre, schaduwē, diepsel (van schilderyen); ombre, schaduwē, schim, verschynfel, geest; c'est son ombre, het is zyn schim of geest; le Royaume des ombres, het Ryk der schimmen of der dooden; les ombres de la mort, de schaduwē des doods; sous l'ombre de vos ailes, onder de schaduwē of bescherming enz.; ombre, argwaan, verdagtheid; tout lui fait ombre, alles komt hem verdagt voor, hy is van alles bang; n'en avoir pas l'ombre, niet de minste schyn of weetenschap 'er van hebben; faire quelque chose sous ombre de &c. iets doen onder schyn of voorwendzel van enz.; sa reputation fait ombre à tous les autres, zyn roem beneemd den glans van alle de overige; venez diner chez moi & si vous voulez, amenez une ombre, komt te middag by my eeten en zoo gy wilt brengt een Vriend met U; il le suit comme l'ombre suit le corps, hy volgt hem overal na.

Ombre. (Zie Hombre).

Ombre, (v. a.) Schaduwen, diepen (by Schilders).

Ombreux, euse (adj.) Schaduwgeewend (in Dichtk.).

Oméga, (m) De laatste letter van 't Grieksche Alphabet, l'alpha & l'oméga, de eerste en de laatste.

OME. OMI. OMO. &c. 557

Omelette, (f) Eene struif, eierstruif; omelette au lard, à la celestine, spek-struif; dikke struif; faire une omelette, (spr. w.) de eieren laten vallen, eene struif maaken.

Omentum, (m. Lat. w.) Het darmvet (in Ontleek.).

Omettre, (v. a.) Nalaaten, agterlaaten, uitlaaten, overslaan, verzuimen, vergeeten; omettre un mot, une chose importante.

Omis, ise (adj.) Nagelaaten, uitgelaaten enz.; il y a un mot d'omis ici.

Omission, (f) Uitlaating, verzuiming; omission considérable; péché d'omission.

Omologation &c. (Zie Homologation &c.).

Omoplate, (f. in Ontleek.) Schouderblad; schouder-been (n).

Omphalocoele, (f. Grieksch w.) Navel-breuk.

Omphaloptre, (adj.); Verre omphaloptre, een aan beide zyden bot gesleepe glas (in optica).

On, ou, l'on (pron. pers. indef.) Men; on dit, men zegt; que dira t-on? wat zal men zeggen? (Zie, aangaande het gebruik deezer 2. woordjes, hier over de Grammaires).

Once, onques (adv. oud w.) Nooit, nimmermeer, ooit (Zie jamais).

Once, (f) Een' once (f) ons (n), twee loot; il n'a pas une once de bon sens.

Onciales, (adj. pl.); Lettres onciales, de groote Letters op oude denk-penningen.

Oncle, (m) Oom (Vaders- of Moeders-broeder); grand oncle, oudoom.

Onction, (f) Zalving; smeering; l'extrême onction, het laatste olyfel.

Onctueux, euse (adj.) Vettig, smetrig.

Onctuosité (f) de l'huile, vettigheid van den olie.

Onde, (f) Golf, water-golf, golfie; item de Zee (by Dichters); item étouffe à ondes, gewaterde stoffe; bois à ondes, gevamd hout, hout met streepen of golven.

558 OND. ONE. ONG.

Ondé, ée (adj.) Gewaterd , ge-
vlamd; camelot, bois ondé.

Ondécagone, (m) Een elfboek (in
meetk).

Ondée, (f) Slag-régen, plas-ré-
gen (m), stort-vlaag, régen-bui (f).

Ondin, (m) Gewaande water-
geest.

Ondoyant, ante (adj. & part.)
Golvende; la mer ondoyante; de
longs cheveux à boucles ondoyan-
tes, lang hair met golvende lokken.

Ondoyer, (v. n.) In golven gaan
of vlieten; item flikkeren, heep en
weer svingeren (als vuur, hairlokken
enz.); ondoyer (v. a.) un enfant,
een Kind in de stilte, zonder plegtig-
heden doopen.

Ondulation, (f) Golf wyzige en
teffens kring-wyzige beweging op 's
water, door iets daar in te werpen;
item in de lucht door 't licht en 't
geluid veroorzaakt.

Onéraire, (adj.) Die een ampt be-
diend, daar van de last draagd en
een ander de eere heeft of honorai-
re is.

Onéreux, enfe (adj.) Zwaar,
lastig, ongemakkelyk; condition
onéreuse.

Ongle, (m) Nagel, ongles des
mains & des pieds; ongles velou-
tés, lange vuile nagels; couper ou
rognier les ongles, zyne nagels sny-
den, korten; rognier les ongles à
quelqu'un, iemands magt of gezag
fnuiken; ronger les ongles, zyne
nagels knauwen; item eene zaak ern-
stig en diepzinnig overpeinzen; avoir
bec & ongles, (spr. w.) zich wel
verweeren kunnen; avoir du sang
aux ongles, (spr. w.) hair op zyne
tanden hebben, moed en dapperheid
bezitten; à l'ongle on connoit le
lion, (spr. w.) den Leeuw kend men
aan zyne klaauwen, dat is, aan een
klein staaltje kan men zien wat iemand
in 't schild voerd of wat hy doen kan;
ongle, klaauw (van Vogelen die
geene roofoogts zyn; item van zom-
mige andere Dieren).

Onglé, ée (abj.) Geklauwd, met
klaauwen (in Wapenk.).

Onglée, (f) Koude, tinteling in

ONG. ONI. ONK. &c.

de tippen der vingeren; je ne saurois
écrire j'ai l'onglée.

Onglet, (m) Een graveer-zyer (by
signet-sleekers en Goudsmids, item
een strookje wit-papier dat tusschen de
gedrukte bladen in gebonden word om
'er platen of kaarten aan vast te
plakken by Boekk.; item een herdrukt
blat by Boekdr.; onglet (Zie Guil-
lemet).

Onglettes, (f. pl.) Graveer-zyer
(n. by Slotmakers).

Onguent, (m) Zalf (f); onguent
réfrigératif, pour la brulure, ver-
koelende zalf, brand-zalf.

Onfocratie, (f) De konst om
droomen uit te leggen.

Onirocritique, (m) Uitlegger van
dromen; item (f) de uitlegging zelfs.

Onix. (Zie Onyx).

Onkatômie, (f. by Heelm.) Ope-
ning van een gezwel.

Onocrotale, (m. gr. w.) Roer-
domb.

Onomancie, ou, onomance, (f)
Waarzeggerij, wigchelary uit iemands
naam.

Onques. (Zie onc).

Onycomance, (i) Waarzeggerij
door nagelen.

Onyx, (m) Onix-steen (zeker A-
gaat).

Onze, (f. & adj. num. card.)
Elf, elve; onze mille, elf duizend;
men gebruikt dit woord ook in plaats
van onzieme, als: Louïs onze,
Lodewyk de elfde; ses lettres sont
du onze (niet de l'onze), zyne brie-
ven zyn van den elfden.

Onzieme, (adj. num. ord. & f.)
De elfde; een elfde gedeelte; de elfde
dag; l'onzieme année; il est l'on-
zieme; l'onzieme du mois; sa let-
tre est du onzieme (niet de l'on-
zieme).

Onziement, (adv.) Ten elfden
(en onzieme lieu).

Opacité, (f. in Natuurk.) Dui-
sterheid, ondoorschynendheid van een
ligchaam.

Opale, (f) Opaal (zeker edelgest.);
item zekere veelverwige tulp.

Opaque, (adj.) Duifter, ondoor-
schynend, dik, onklaar; corps opaque.
Ope-

OPE. OPH. OPI.

Opéra, (m. Ital. w. zonder plur.) Toneel-fpel in muziek beftaande (n); item de plaats daar het verricht word (f); c'est un opéra, het is iers fraays; c'est un opéra que de lui parler, men heeft veel moeite om hem te fpreeken te bekómen.

Opérateur, trice (m. & f.) Opera-fpeelder, -fpeelfter; item een oog-meefter, fteen-fnyder, breukmeefter; item een Quak-zalver.

Opération, (f) Werking, kragt; opérations de l'esprit, de werkingen des verftands; la vierge a conçu par l'opération du faint Esprit; les opérations de la nature, de la chymie &c. les opérations de la campagne, de verrichtingen der veldtocht; opération d'arithmétique, uitrékening, werking der cyffer-konft; opération, Heelkundige verrichting, operatie door infnyding enz

Opératrice. (Zie Opérateur).

Opérer, (v. a. & n.) Werken, uitwerken, verrichten, uitvoeren, enz.; la vertu divine a opéré ce miracle; chirurgien qui opère bien, een wondheeler die goede operatien doet; laiffer opérer un remède, een geneesmiddel zyne werking laaten doen.

Opes, (m) Balk-gat in eene muur (n. in Bouwk.).

Ophiolatrie, (f) Aanbidding der flangen.

Ophiomance, (f. Grieksch w.) Wigchelary uit de beweeging der flangen.

Ophiophage, (m. & f.) Slangen-eeter, -eefter.

Ophite (f) ou, Marbre ophite, flangen-fteen, marmer met zwarte plekken.

Ophthalmie, (f. gr. w. in ge-neesk.) Oog-quaal.

Ophthalmique, (adj.) Dat zulks betreft.

Ophthalmograghie, (f) Befchryving over de oogen.

Ophthalmoscopie, (f) Befchouwing der oogen.

Opiat (m), ou, opiata (f) Zagte afzettende flik-artzeny.

OPI.

555

Opilatif, &c. (Zie Oppilatif &c.). Opinant, (m) Stemmer, ftem gee-ver, ftem-hebbende; il y a tant d'opinants dans cette afsemblée.

Opiner, (v. n.) Zyne meening of zyn gevoelen zeggen, zyn oordeel, zyn ftem geeven; il opina à la paix, by gaf zyne ftem tot de vrede, of, by was voor de vrede; opiner à la mort, zyne ftem tot het dood-vonnis geeven; opiner du bonnet (fpr. w.) met het hoofd knikken, dat is, ftemmen als de vorige, een ja-broef zyn.

Opiniâtre, (adj.) Eigenzinnig, eigenwys, ftyfzinnig, hoofdig, ftyf-boofdig, koppig, halsfarrig, hardnekkig enz.; il est fort opiniâtre, hy is zeer eigenzinnig, koppig enz.; un mal opiniâtre, eene barduekkige quaal; animal opiniâtre, een ftug of halsferrig dier; combat opiniâtre, een hardnekkig gevegt, langdurige en vinnige ftryd; travail opiniâtre, onvermoeiden en vinnigen arbeid.

Opiniâtre, (m. & f.) Een eigenzinnig of halsferrig menfch.

Opiniâtement, (adv.) Eigenzinniglyk, hardnekkiglyk enz.

Opiniâtrer, (v. a.) Hardnekkiglyk vast houden, betwiffen, tégenfreen; opiniâtrer le combat, het gevegt hardnekkiglyk voortzetten, uithouden; vous opiniâtrez mal à propos une chose qui est incertaine, gy ftaat onvoegzaamlyk fierk op eene zaak die onzeker is; s'opiniâtrer (v. r.) Halsferrig, koppig, eigenzinnig worden, onverzettelyk zyn enz.

Opiniâtré, (f) Eigenzinnigheid, halsferrigheid, hardnekkigheid, koppigheid, onverzettelykheid, ftugheid, aanhoudendheid; l'opiniâtré de cet homme, des combattants, d'une maladie &c.

Opinion, (f. Meening, gedagten (f), gevoelen; item goed-dunke (n), ftem (f).

Opisthographie, (adj.) Dat op de verkeerde of averegtsche zyde gefchreeven is.

Opisthotonos, (m. gr. w.) Een foort van vallende ziekte met kramp-trekkingen.

Opium,

560 OPI. OPO. OPP.

Opium, (m. lees Opion) Opium, (slaapverborzaakend sap van betel, mankop of slaapkruid, pavot).

Opobalsamum, (m) Opregte balssem van Arabiën of Egypten.

Oppilatif, ive (adj. in Genees-k.) Verstoppend.

Oppilation, (f. in Genees-k.) Verstopping (des Ligchaams).

Oppiler, (v. a. in Genees-k.) Verstoppen.

Opportun, une (adj.) Gevoeglyk, bequaam, geligen, temps opportun.

Opportunité, (f) Gelégenheid, bequaamheid (temps ou occasion favorable).

Opposant, ante (adj. part & f.) Tegenstellende, wederstaande; tegenstreevende, verweerende, tegen opkomende; item een tegenstreever, tegenstander, tegenparty, opponent; tegenstreefster; il a été reçu opposant, hy is als opponent, (inspreker) toegelaaten geworden.

Opposé, (ée (adj.) Tegengesteld, tegen-over-gezet; srydig; deux choses opposées, twee tegengestelde of twee srydige dingen; sens tout à fait opposé à l'écriture, een zin geheel en al srydig met de H. Schrift; prendre le parti opposé, het tegendeel of de tegenparty omhelzen; les opposés (in Logica en Rhetor.) dingen die tegen elkander overstaan, als: b. v. deugd en ondeugd.

Opposer, (v. a.) Tegenstellen, tegen-over-zetten; tegenstaan, tegenstryden; il leur faut opposer des forces pareilles; opposer une digue à la violence de l'eau; opposer la force à la force; s'opposer (v. r.) zich tegen opwerpen, zich tegen instellen, tegen aan kanten.

Opposite, (f) Het tégendeel, het tegengesteld (n).

Opposite (adj.); Le rivage opposite (beter opposé) de tégen-overleggende oever of strand; à l'opposite (prep. & adv.) du chateau, tégen over het Kasteel; il se posta à l'opposite.

Opposition, (f) Tegenstelling, tégenzetting; tégenkanting, tégen-

OPP. OPT. OPU. &c.

stand, srydigheid; verweering, tegenweer.

Oppresser, (v. a.) Verdrukken; onderdrukken, drukken, plaagen, quellen; benaauwen, drukken; oppresser le peuple; cette fluxion oppresse la poitrine.

Oppresseur, (m) Verdrukker, onderdrukker, plaager.

Oppression, (f) Verdrukking, onderdrukking; drukking, benaauwdheid; oppression du peuple, de poitrine.

Opprimer, (v. a.) Onderdrukken, quellen, plaagen; (fouler, vexer) opprimer la vérité, l'innocence.

Opprobre, (m) Schande, onêr, smaad, verüchting (f); il est l'opprobre de la nation.

Optatif, (m) De wenscbende wyze (f. der werkwoorden, in spraak-k.).

Opter, (v. a.) Kiezen, verkiezen, keur, of keuze doen (van twee zaken, in welken zin het meest gebruikt word; anders zegt men choisir); c'est à vous à opter; optez si vous voulez être Médecin ou Avocat.

Opticien, (m) Een die de gezichtkunde verslaat of onderwyft, een gezichtkundige.

Option, (f) Keur, keuze; cela est à son option, dat staat ter zyner keur of verkiezing.

Optique, (f) De Gezichtkunde, (Optica).

Optique, (adj.) Dat daar toe behoord; nerfs optiques, gezicht-zenuwen.

Opulemment, (adv.) Overvloediglyk, rykelyk.

Opulencè, (f) Rykdom, overvloed; vivre dans l'opulence.

Opulent, ente (adj.) Ryk, vermogend, zeer bemiddeld; ville opulente.

Opuscule, (m) Klein werkje, schriftje, boekje (n).

Or, (m) Goud, item geel (n. in Wapenk.); or pur, en fenille; trait, affiné, en barre, potable, zuiver-, blad-, gesponnen- (of goud-draad), gelouterd-, staf-, vloeibaar- of drinkbaar-goud; acheter au poids de l'or, tegens goud opweegen, duur koopen;

koop; c'est de l'or en barre, *het is zoo goed als gereed geld*; tout ce qui reluit n'est pas or, 't is niet al goud wat 'er blinkt, dat is, de schyn is dikmaal bedriegelyk; quand l'or parle, la langue n'a qu'à se taire, (spr. w.) een ryk man is altoos de verstandigste; il vaut son pesant d'or, hy is met geen geld te betaalen; il faut faire un pont d'or à ses ennemis, men moet zyne vyanden eene goude brug maaken, dat is, hen niet hinderen in 't vlugten; des jours filés d'or & de soie, goede dagen, een gemakkelyk leeven.

Or, (conj.) Nu, maar, doch; orfus! or-ça! (interj.) nu, wel aan!

Oracle, (m) God-spraak (f), Goddelyk antwoord (n); item Tempel, Afvoet (Orakel) daar de oude Heidenen, in duistere omstandigheeden by te raade gingen, en 't antwoord, (dat door hunne Priesters die daar achter schuilden, heimelyk gegeven wierd) hoorden; consulter l'oracle; les oracles sacrés, de Geheiligde bladeren, de Heilige schrift; c'est un oracle, hy is een fenix, een door en door verstandig man; ses paroles sont autant d'oracles.

Orage, (m) Storm (m), onweér, zwaar weér (n); figuurl. onweér (n), onrust, onlust, oproer, kryg (f).

Orageux, euse (adj.) Onstuimig, stormende, buyig; temps orageux, onstuimig of ruuw weér; item eene bekommerlyke of hagchelyke tyd.

Oraison, (f) Een Gebéd (n); l'oraison Dominicale, het Gebéd des Heeren, 't onze Vader; oraison fervente, mentale, een vierig, of ieverig, een stil of inwendig gebéd; oraison, een gesprek, redenvoering, oratie; oraison funèbre, eene Lyk-redén; mentir comme une oraison funèbre, (spr. w.) liegen of het gedrukt was; les huit parties d'oraison, de agt deelen der redén (in Spraakk.).

Oral, ale (adj.) Mondeling; tradition orale, mondelinge overlevering (die niet door geschrift geschied).

Orange, (f) Oranje (f), Oranje-appel (m).

Orangé, ée (adj.) Oranje-kleurig, oranje.

Orangeade, (f) Oranje-waser (n).

Orangeat, (m) Geconfytte oranjen of oranje schillen (f. pl.).

Oranger, (m) Oranje-boom.

Orangerie, (f) Oranjery (f), Oranje-buis (n).

Orateur, (m) Een Redenaar; item de Spreekster in 't Parlement in Engeland; un orateur éloquent, pathétique, froid, sec, languissant.

Oratoire, (adj.); Style oratoire, redeneer-trant, oratorische styl.

Oratoire, (m) Bid-kamer, Huis-kapél (f), Bede-buisje (n).

Oratoirement, (adv.) Met een redenaars styl.

Orbe, (adj. in Heelk.); Coup orbe, een slag die het vleesch rondom kneust en blaauw maakt.

Orbe, (m. in Sterrek.) Een bol-rond ligchaam (n); les orbes des Planetes, de kring of cirkel der Planeten.

Orbulaire, (adj.) Bol-rond, kringwyze omlopende.

Orbiculairement, (adv.) Kringwyze, les Astres se meuvent orbiculairement, de sterren beweegen zich kringwyze, in 't ronde.

Orbite, (f) De loop of weg eener dwaal sterre (Planeet) (m); l'orbite des Planetes n'est pas circulaire, mais elliptique, de loop der dwaalsterren is niet cirkel-rond, maar ei-rond.

Orbite, (f. in Ontleek.) De bolte daar het oog in staat.

Orça! (interj.) Wel aan! nu dan! orça! tout de bon, wel aan! met regten ernst.

Orcares, (f. pl.) Berg-nimfen; dwaal-lichter.

Orchestique, (f) De dans-konst.

Orchestre, (f. lees orkestre) Plaats in een Schouwburg daar de Romeinsche Raads-heeren zaten; item dans-plaats by de oude Grieken; maar nu, de plaats daar de Speel-luiden (Muzikanten) in een Schouwburg enz. zitten.

Ord, orde (adj. oud w.) Vuil, bevuild, besmet.

Ordinaire, (adj.) Gemeen, gewoonlyk, gewoon, dagelyksch; dépense ordinaire, gewoonelyke, item middelmaatige of ordentelyke uitgave; le train ordinaire des choses, de gewoone loop enz.; homme fort ordinaire, een man van een klein of middelmaatig verstand; beauté, fortune ordinaire, middelmaatige schoonheid enz.; conseiller d'état ordinaire, Ambassadeur ordinaire, werkelyke of gewoone staatsraad, Afgezant, les jours ordinaires, de gewoonelyke Rechts-dagen; d'ordinaire (adv.) gemeenlyk, gewoonelyk; on honore d'ordinaire ceux que l'on craint; pour l'ordinaire (adv.) gemeenlyk, den meesten tyd; à l'ordinaire (adv.) gewoonlyk, na gewoonte, als het plagt; il se porte comme à l'ordinaire.

Ordinaire, (m) Gewoonelyke of dagelyksche maaltijd, spyze of tafel (f); c'est notre ordinaire; ordinaire, gewoonte, gewoone manier van doen (f); il m'a reçu à son ordinaire; ordinaire, de Rechte, Bischof van een stigt of de rechte Priester eener Parochie; item wettige Rechter; item een Hof-jonker, edelman die op 's Konings bevelen past (Gentil-homme ordinaire du Roi); ordinaire, post-dag, gewoonelyke post-dag; item looper, bode, brief-draager (m); j'écrirai par le premier ordinaire; ordinaire, een ordinaris, of, Herberg daar men tafel houdt; les ordinaires, de maand-stonden.

Ordinairement, (adv.) Gemeenlyk, gewoonelyk.

Ordinal, ale (adj. in spraak-k.); Nombre ordinal, rang-schikkend getal, als: de eerste, tweede enz.

Ordinal, (m) Een die de geestelyke orden ontvangt of daar na staat.

Ordinant, (m) Een inzegenaar, inwyer, verordineerder dier geestelyken.

Ordinateur, (m) Inzigter, verordineerder, beschikker.

Ordination, (f) Veröndering, inwyng (in den Kerkendienst).

Ordonnance, (f) Bevel, gebod

(n), wet (f) enz.; les ordonnances nouvelles, de nieuwe wetten of verönderingen; ordonnances Royaux (zeft men in plaats van Royales) Koninglyke bevelen; ordonnance, schikking, inrichting (f); l'ordonnance d'un festin, d'un bâtiment, d'une bataille; ordonnance d'un Medecin, 't voorschrift, recept van een Geneesheer.

Ordonnateur, (m) Bevel-geever, bestierder; item opziender der gebouwen.

Ordonné, ée (adj. & part.) Bevolen, belast; item ingericht; item ingewyd, ingezegend; tout cela est bien ordonné, al dat is wel ingericht of wel geschikt; charité bien ordonnée commence par soi-même (spr. w.) 't hemd is nader als de rok, of, de liesde begint eerst van zich zelfs.

Ordonner, (v. a.) Bevelen, gebieden, belasten, last of bevel geven; item voorschryven (genees-middelen); inwyen, veröndinceren (in Kerkendienst); in orden schikken (een beirléger).

Ordre, (m) Bevel, gebod (n); ordre exprès, een uitdrukkelijk bevel; payer à l'ordre de &c. betaalen aan de ordre van enz.; ordre, schikking, orden; ordre de bataille, slag-ordening; garder l'ordre, de schikking, goede orden in acht nemen; mettre ordre à ses affaires; ordre, geestelyke orden; entrer dans les ordres; ordre, Ridder-stand; l'ordre teutonique, de duitscheridder-orden; l'ordre de Malthe, de Maltseeser-orden; esprit du premier ordre, een uitneemend verstand; il y a cinq ordres d'architecture, daar zyn vyf bouw-ordens.

Ordure, (f) Vuiligheid, vuilnis, onreinigheid, drek; ordures, vuiligheden, vuile of ontugtige woorden; comédie pleine d'ordures; une femme chaste ne peut pas souffrir ces ordures; il est noirci de beaucoup d'ordures.

Ordurier, (m) Vuilnis-tobbe of schop (f).

Ordurier, iere (adj. & s.) Die vuile klap uitlaat.

ORE.

Oréades, (f. pl.) *Berg-nimfen.*

Orée (f) d'an bois, *rand van een bosch (oud w.).*

Oreillard (adj.); cheval oreillard, *paerd met breede en lange ooren.*

Oreille, (f) Oor; gehoor (n) enz. avoir l'oreille fine, *delicate, een fyn, sêder gehoor hebben*; avoir l'oreille dure, *hard-hoorig zyn*; tirer l'oreille, *by 't oor trekken*; pincer l'oreille, *in 't oor knypen*; percer l'oreille, *'t oor doorsteecken*, *boor-booren*; le bout de l'oreille, *let-letje van 't oor*; cela choque, *ou, blesse l'oreille, dat quest 't gehoor, of, is aanstootelyk*; mauvaise musique ecorche l'oreille, *eene slechte muziek enz. is onaangenaam om te hooren*; prêter l'oreille à, *bet oor leenen of gehoor geeven aan*; avoir l'oreille du Prince, *bet gehoor, oor of gunst van den Vorst hebben*; faire la sonde oreille, *hoorende doof zyn*; baisser l'oreille, *bet oor laten hangen*; lever, *ou, dresser les oreilles, de ooren opsteeken*; item *tross, stoutmoedig worden*; ne m'échauffez pas les oreilles, *maakt my de kop niet warm, maakt my niet toornig*; cela est entré par une oreille & sorti par l'autre; les oreilles me cornent, *d'ooren tuiten my*; ouvrir les oreilles, *d'ooren opzetten, scherp toe-luisteren*; viens ça ne te fais pas tirer l'oreille pour si peu de chose, *kom hier laat u zoo lang niet bidden*, *noodigen enz.*; il secoue les oreilles de tout ce qu'on dit, *hy lacht met alles, of, geeft om niets dat men hem zegt*; se gratter les oreilles, *zyn' kop krabben, met de handen in 't hair zitten, verlegen, bekommérd zyn*; il est endetté, *crotté jusqu'aux oreilles*; *hy zit tot d'ooren toe in de schuld, hy is tot d'ooren toe besikt*; avoir les oreilles battues & rebattues d'une chose, *iets geslaaidig hooren moeten*; ventre affamé n'a point d'oreille (spr. w.) *praatjes vullen den buik niet, dat is, armoede is met geene praatjes geholpen*; les murailles ont des oreilles, (spr. w.) *men kan in 't spreken niet te voorzigtig zyn*; tenir le loup par les oreilles

ORE. ORF. 563

(spr. w.) *in gevaarlyke omstandigbeld zyn*; mettre à quelqu'un la puce à l'oreille, (spr. w.) *iemand iets in 's hoofd brengen dat hem onrustig maakt*; donner sur les oreilles, *ou, frotter les oreilles à quelqu'un, iemand wat op d'ooren geeven, slaan*; rompre les oreilles à quelqu'un, *iemand het hoofd breeken, balôvig maaken*; le bruit, le tintouin, le bourdonnement, *te tintement des oreilles, bet ruischen, suizen, tuiten der ooren*; vin d'une oreille, *goede wyn*; vin de deux oreilles, *slegte wyn*; oreille de livre, *de foulier, de balot, d'écuclle, de peigne, oor, vrouw, krul in een boek, oor van een schoen, van een baal, van een kom, breede boek-tand van een kam*; oreille d'âne (Zie confonde); oreille de judas, *judas-oor (zeker uitwas aan de vlier-boom)*; oreille d'ours, *beeren-oor, auricula (bloem)*; oreille de rat, *muizen-oor (kruid)*; oreille de charrue, *stryk-bord of plank aan de ploeg*; oreilles du cœur, *corlappen van 's hart*; oreilles de canon, *lint-strik aan de kniën zommiger broeken*; oreille de lievre, *driekantig ly-zeil*; oreilles de l'ancre, *de ooren van 't anker (les pattes).*

Oreiller, (m) Oor-kussen, hoofd-kussen (n).

Oreillettes, (f. pl.) Oor-ringen (m. pl.) Orlietten (f. pl.); item doekjes die men den kinderen achter d'ooren legt (n. pl.).

Oreillon. (Zie Orillon).

Oremus, (f. Lat. w. Betékenende, laat ons bidden) een gebéd of gezang (in de R. Kerk, dus genoemd).

Ores, (adv. oud w.) Nu, nu ter tyd.

Orfelin. Zie Orphelin).

Orfevre, esse (m. & f.) Goud-smid, zilver-smid; item vrouw of weduwe daar van.

Orfévrie, (f) 't Goud-smeeden, 't Zilver-smeeden; item 't gild (n) of de handel (m) daar van.

Orfraie, (f) Een visch-arend (m).

Orfroi, (m) Borduursel, cierraad (n) kanten (f. pl.) aan de outaar kleeden of 't Mis-gewaad.

Organe, (m) *Werk tuig, middel, zin-tuig, lidenz.* (n); la science est un organe nécessaire pour la conduite des hommes, *de wijsenschap is een nodig middel enz.*; c'est par son organe que &c., *het is door hem of door middel van hem dat enz.*; l'œil est l'organe de la vue, *'t oog is 't werk-tuig of zin-tuig des gezichts*; organe extérieur & intérieur, *uiterlyk en innerlyk werk-tuig, hulp-middel*; les Apôtres étoient les organes du Saint Esprit.

Organeau. (*Zie Arganeau*).

Organique, (adj.) *Werktuiglyk; corps organique, werktuiglyk ligchaam, of, een Ligchaam vol werktuigen of leeden die hunne verrichtingen doen.*

Organisation, (f) *Vorming, voorziening met werk- of zin-tuigen.*

Organisé, ée (adj. & part.) *Dat met werk- of zin-tuigen voorzien is.*

Organiser, (v. a.) *Met werk-tuigen, zin-tuigen, werkende ledenmaatzen voorzien; item eenig musikaal instrument stemmen; s'organiser, (v. r.) zintuigen, werktuigen bekómen (als: 't ligchaam van een Mensch).*

Organiste, (m. & f.) *Een orgelift, een of eene die op den orgel speelt.*

Organisin, (m) *Getwynde zyde (f).*

Orgasme, (m) *Schielyke kooking des bloods in 't ligchaam; item gezwinde beweging der levens-geesten (f), (in Geneesk.)*

Orge, (f) *Garst, gerst; un grain d'orge, een gerste koorn; item bet xde gedeelte van een duim; stoffe à grains d'orge, genopte stoffe; il a bien fait les orges, (spr. w.) by heeft zyne schaapjes op 's droog, by heeft zyne dingen wel gedaan; il faut mourir petit cochon, il n'y a plus d'orge, (spr. w.) gy moet 'er aan, gy zult dien dans niet ónspringen; de l'orge mondé, (m) gepéldé gerst.*

Orgeade, (f) ou, orgeat (m) *Gerste-water (n. zeker verkoelende drank).*

Orgies, (f. pl.) *Bachus-feeften; drink-liederen.*

Orgue, (m) Orgues, (f. pl.) *Een orgel (n); toucher l'orgue, ou,*

jouer de l'orgue, op 't orgel spelen; cabinet d'orgues, orgel-kast; positif; item draagbaare orgel; orgues, orgel-geschat (zekere machine uit verscheide loopen of busen bestaande); orgues, spie-gaten, roosters op een Schip; item val-deuren met punten in een' Stads-poort.

Orgueil, (m) *Hovaerdy, hovaerdigheid (f), hoogmoed (m), trotsheid (f), rabaisser l'orgueil, de ses ennemis, den haogmoed zyner vyanden frúiken; un noble orgueil, een' édele hoogmoed; orgueil, steen of blok, die men onder eenen koevoet of dergelyken legt, als men iets wil ligten of uit den grond breeken; orgueil des montagnes, de hoogte, of, verheevenheid der bergen (by Dichters).*

Orgueilleusement, (adv.) *Hovaerdiglyk, trostelyk.*

Orgueilleux, euse (adj. & f.) *Hovaerdig, hoogmoedig; opgeblaazen, trots; item een trots of hovaerdig Mensch.*

Orient, (m) *Het oosten (n); de opgang of de plaats daar de Zon opgaat (m); item de morgen-landen, de Oostersche landen, het oosten; à l'orient de la Ville, in 't oosten der Stadt; voyager dans l'orient, in 't oosten reizen; une beauté dans son orient, eene schoonheid die in baare opkomst, haar begin is.*

Oriental, ale (adj.) *Oostersche, oostelyk, tégen 't oosten; les indés orientales, de Oost-indiën; langues orientales, de oostersche taalen; l'église orientale, de Ooster-kerk of de Kerk van 't oosten; les orientaux, (m. pl.) ou, les peuples orientaux, de oostersche Volkeren, de Oosterlingen; cadran oriental, oostelyke zonnen-wyzer; marchandises orientales, Oostersche waaren.*

Orienter (v. a.) *quelque chose, iets tégen 't oosten wenden of plaatsen; orienter une carte, de legging der aarde op eene kaart wel afpassen; orienter les voiles, de zeilen redderen, kant zetten, schavielen, dat is, zodaanig zetten dat ze de wind vatten; s'orienter, (v. r.) zich tegen 't oosten wenden; item tégen 't oosten*

oosten leggen; item 't oosten west vinden, zien waar men is, en wor koers of streek men moet houden; item eene zaak wel inzien, overleggen wat daarsinne te doen; il faut le laisser un peu s'orienter, men moet hem een weinigje zyn gedagten laten reguleeren (zegt men van iemand die een zaak of voorstel niet ten eersten vat); une carte, maison bien orientée, een' kaart, waar op het oosten, westen enz. wel afgepast is; een huis dat net tegen 't oosten is gelégen.

Orifice, (m) Ingang (m), opening, mond (f), orifice de la vessie, d'une bouteille.

Oriflamme, (f) Hoofd-banier, hoofd-vaan, (voor deezen in Frankryk).

Origan, (m) Oregó (een kruid).

Originaire, (adj.) Oorspronkelyk, of, oorspronkelyk, afkomstig, gesprooten, van geboorte, geboortig; mot originaire de grece; il est originaire de france; vice, maladie originaire, aangeboorene, overgeërfdede ondeugd, ziekte; demandeur originaire, eerste aanklaager of eischer (in Rechten).

Originairement, (adv.) Oorspronkelyk.

Original, ale (adj.) Oorspronkelyk, enz.; langues originales, grond-taalen, oorspronkelyke taalen; pieces originales d'une affaire, de grondstukken of grond-bewyzen eener zaak; pensée originale, eene gedagte, verzinning die men van zich zelfs en van niemand anders heeft; les poids originaux, Stads-gewigt, yk-gewigt; un auteur original, een Schryver die iets nieuws of iets byzonders boven anderen heeft, 't zy in stoffe of schryfwyze; des badineries originales, echte narre-streken, kluzten uit de eerste hand.

Original, (m) Een oorspronkelyk stuk, een origineel-stuk, een origineel (n. 't zy van schriften, beelden of schilderyen enz.); faire des copies sur l'original, afschryften maaken van 't oorspronkelyke, van 't origineel; ce tableau est un original, die schildery is uit de eerste hand (onvagemaaft, origineel); écrire, pein-

dre d'après l'original; un original, de eerste, een voorbeeld in zyn soort; Job est un original de patience; c'est un original, un vrai original, un original sans copie, dat is een Meester-stuk; item een uitneemend, eengadeloos of onnavolgbaar Man; item een regte Griek, een mislyk Mensch, wonderlyk boosd; d'original, (adv.) uit de eerste hand, origineel; savoir une chose d'original.

Originalité, (f) De oorspronkelykheid, zonderlingheid, (van iets waar door het 't eerste, of zonder weerga in zyn soort is).

Origine, (f) Oorsprong, oorspronk, aanvang (m), begin (n), afkomst, geboorte (f); c'est là l'origine de tous mes maux; les nerfs ont leur origine dans le cerveau; il tire son origine de, cu, il rapporte son origine à &c., hy rekend zyne afkomst van enz.; les origines d'une langue.

Originel, elle (adj.) Oorspronkelyk; aangebooren; peché originel, erf-zonde; item les François ont le peché originel pour être Papes, (dat is) geen Fransch-mán kan Paus worden, (wyl niet als geboorene Italiaanen daar toe verkooren worden).

Originellement, (adv.) Oorspronkelyk, van aanvang; les hommes sont originellement pécheurs.

Orignal, (m. originaux pl.) Een élan (zeker dier in Poolen).

Orillard. (Zie Oréillard).

Orillon, (m) Oor-gezwél (n), zinking (f); item oortje, bandvatje (n. van een' kom, pot enz.); item spitze boek aan een bolwerk; une écuelle à orillons; orillons (pl.), afnydsels van huden (waar van de lym gemaakt word).

Orin, ou, Hoirin, (m) Boci-reep (Zee w.).

Orion, (m); Orion, (een gestern-te).

Oripeau, (m) Klátergoud (n), (figürl.) valsche schyn (f).

Orizon. (Zie Horizon).

Orle, (m) Rand (om een Wapen-schild).

566 ORL. ORM. ORN. &c.

Orler &c. (Zie Ourler &c.).
 Ormaie. (Zie Ormoie).
 Orme, (m) Een olm, olmboom, iepen-boom; attendez moi fousl'orme, (sp. w.) wacht my onder de linden, dat is, ik meen 'er niets van te doen, of niet te zyn.
 Ormeau, (m) Een jonge olm of iep.
 Ormin, (m) Scharlei (f. een kruid).
 Ormoie, (f) Olmen- of iepen-bosch (n).
 Orne, (m) Soort van effchenboom.
 Orné, ée (adj. & part.) Vercierd; begaafd enz.
 Ornement, (m) Cieraad, vercierfel (n) opschik (f).
 Orner, (v. a.) Vercieren, opschikken, op-tooyen, op-pronken.
 Orniere, (f) Wagen spoor, ry-spoor (n).
 Ornithies, (m. pl. gr. w.) Zagte lente lucht of wind.
 Ornithogale, (f) Veld-aain.
 Ornithologie, (f. gr. w.) Beschryving der vogelen.
 Ornithologiste, (m) Vogel-beschryver.
 Ornithomance, ou, ornithomancie (f) wigchelary uit de vlugt der vogelen.
 O. obranche, (f) Smeer-kruid (n).
 Orphelin, (m) Een wees, weesjongen (m), wees-kind, ouderloos kind (n).
 Orpheline, (f) Eene weeze (f), wees-meisje, wees-kind (n).
 Ophelinage, (m) Ouderloozen staat, weezen-staat.
 Orpiment, (m) Oprement (zeekere geele verwe).
 Orque, (f) Zeker Zee-monster, een vyand van de walvisch.
 Orse, (f) Bak-boord (n. Zee w. in de Levant).
 Orseille, (f) Zeker mos dat op de klippen groeit en door de verwers gebruikt word.
 Orser, (v. n.) Bak-boord loeven, wenden (Zee w. in de Levant).
 Orteil, (m) Teen of toon (van de voer) le petit, le gros orteil.
 Orthodoxe, (adj. & f.) Regtzinnig, regtgevoelende, regtgeloovig; les orthodoxes, de Regtzinnige.

ORT. ORV. OS. OSC.

Orthodoxie, (f) Regtzinnigheid (des Geloofs of der Leere).
 Orthodoxographie, (m) Schryver over de regtzinnigheid des geloofs.
 Orthodromie, (f. gr. w.) Regte koers van een schip.
 Orthographe, (f) De spel-konst, spel-kunde, spelling.
 Orthographie, (f) De meetkundige afteekening; item hoogtemeeting van eenig gebouw of deszelfs deelen.
 Orthographier, (v. a.) Net schryven, wel spellen.
 Orthographiste, (m) Schryver over de spel-konst.
 Orthopnée, (f. in Genees-k.) Kort-borsfigheid (die den lyder overend doet zitten om adem te haalen).
 Ortie, (f) Nétel, brand-nétel, barn-nétel; jetter ie froc aux orties, het monnikke leeven verlaaten, den mantel op den ruïn hangen; item zijn beroep verlaaten.
 Ortier, (v. a.) Met brand-nétels steecken; s'ortier (v. r.) zich met nétels branden.
 Ortive, (adj.) Opgaande, opryzende (in Sterrek.); amplitude ortive, wydte tuschen den opgang eener sterre en het waare Oosten.
 Ortolan (m) Ortolaan, (zeker geel vinkje).
 Orvale, (f) Tuin-scharlei.
 Orviétan, (m) Orvietaan (zeker tegen-gift).
 Os, (m) Been (n); les os, de beenderen (des Ligchaams); os à moëlle, merg-been; os sacrum, 't kruis-been, sluit-been; os pubis, 't schaam-been; os crural, 't scheen-been; os de la jambe, scheen-pyp, scheen; os de baleine, wal-visch graad, balyn; il ne fera pas vieux os, by zal niet oud worden; il n'a que la peau & les os; donner un os à ronger à quelcun, iemand wat te kaauwen geeven, bem in moeilykheid brengen.
 Oschéocèle, (f) Zak-bruc.
 Oscillation, (f) Schongeling, siningering (in werktuig-k.) (balancement, vibration).
 Osé, ée (adj.) Stout, vermètel;

OSE. OSI. OSS. &c.

tel; étez vous assez osé de faire cela?

Osé, ée (adj. & part.) Gedurfd.

Oseille, (f) Zuuring (een kruid).

Oser, (v. n.) Durven, zich ver-
houden; j'ose dire; je n'oserois,
ou, je n'ose, ik durf niet.

Oseraie, (f) Rys-bosch, seen-
bosch (n), grient (f).

Osier, (m) Rys-boomje(n), water-
wilge (f) rys (n), seen (f); il est
franc comme osier (spr. w.) by
is openhartig of voor de vuist.

Offec, (m) De durk, sood (m. de
plaats daar 't kiel-water, onder in
de scheepen vergaard, (sentine); item
't hoos-gat (n. in de schuiten) vuider
l'offec.

Offelet, (m) Beentje (n) osselets
(m. pl.) Hiltikken, koosen (daar de
kinderen meê speelen); item knével-
bousen, hand-boeijen (daar de gevan-
genen aangelegt worden).

Ossements, (m. pl.) 't Gebeen-
te (n), beenderen, doods-beenderen
(n. pl.).

Osseux, euse (adj.) Beenüchtig.

Ossification, (f) Been-maaking,
been-vorming.

Ossifier, (v. a.) Tot been maaken,
vormen of veranderen.

Ossifrage, (m) Een beenbreeker
(zeker Zee-arend).

Ossa, ue (adj.) Gebeend, zwaar
of grof gebeend.

Ost, (m. oud w.) Heir, krygs-heir
(n. Zie Armée).

Ostensible, (adj.) Vertoonbaar,
dat geschikt is om gezien te worden.

Ostentif, ive (adj.) Vertoonelyk,
dat getoond mag worden.

Ostentateur, (m) Blaas-kaak, op-
snyder, snoever, pogcher, breede op-
geever.

Ostentation, (f) Snoevery, ydele
vertooning, wind-maakery.

Ostéocolle, (f. gr. w.) Steen, die
gebruikt word ter geneezing der
beenderen.

Ostéocope, (m. gr. w.) Hévigé been-
pyn.

Ostéologie, (f. gr. w.) Been-be-
schryving, verhandeling over de been-
deren (in Onst-k.).

OST. OTE. 567

Ostracisme, (m) Ballingschap van
10 jaaren by d'oude Grieken.

Ostracite, (f) Oefter-steen; item
een soort van kalmey.

Ostrelin, (m) Een oosterling, een
die uit d'oost-zee is.

Ostrogoth, othe (m. & f.) Een
oostersche goth; item figuurl. een
botterik, onbedreven mensch; vous
me prenez pour un ostrogoth.

Otage, (m) Gyzeling (f), gyz-
laar (m); donner, prendre enota-
ge, ou, pour otage, in gyzeling,
tot pands-man of pand-geeven, nee-
men.

Otalgie, (f. Gr. w.) Oor-pyn (in
Genees-k.).

Oté, (prep. oud w.) Uitgenómen
(excepté).

Oté, ée (adj.) Weggenomen.

Oteiles, (f. pl. in wapen-k.) Lans-
of speer-purten.

Otenchytes, (m. pl. by Wond-h.)
Oór-spuis (f).

Oter, (v. a.) Weg-neemen; af-
neemen, ontnemen, beneemen, be-
rooven; afzetten, afneemen enz.;
oter cette chaise, neemd die stool
weg; oter la vie à quelqu'un, ie-
mand het leven beneemen; oter son
chapeau, zynen hoed afzetten, af-
neemen; oter son manteau, zynen
mantel afsdoen, afleggen; oter ses
bas, ses fouliers, zyne kousen enz.
uit-trekken; oter le couvercle du
pot, het deksel van den pot neemen,
oter quelqu'un de peine, iemand
van moeite bevryen; item uit de nood
helpen; on ne peut lui oter cette
folie de la tête, de l'esprit, men
kan hem die gekheid uit 't hoofd niet
praaten; oter les taches d'un ha-
bit, de vlakken uit een kleed doen,
wegneemen; otez en deux &c. il
restera &c., trekt 'er twee af en
daar zal over-schieten enz.; s'oter
(v. r.) zich wegmaaken, vertrekken;
otez vous de cette place, gaat uit
die plaats; otez vous (retirez vous)
d'ici, de-là, pakt u, of, maakt u
van hier, van daar.

Ottoman, anne (adj. & f.) Ot-
tomansch, turksch; item een ottoman
of turk.

Ou, (conj.) Of, ofte, l'un ou l'autre, de eene of de andere; ou la douceur, ou la force, of door zachtheid, of door geweld.

Où (adv. de lieu) Waar, waar heen, waar na toe; na, of, in wat plaats; où est il? waar is hy? où allez vous? waar gaat gy na toe? of, waar gaat gy? où, waar-in, waar-uit, waar-tegen, waar-op, alwaar; la haine & la flatterie sont les écueils où la vérité fait naufrage, de baat en vleiery zyn de klippen waar-op enz.; voilà le lieu où il périt, daar is de plaats alwaar enz.; nous sommes dans un endroit où tout est cher, wy zyn in een plaats waar-in, of, daar alles duur is; d'où, van waar, waar van daan, waar-uit; d'ou venez vous? van waar komt gy? of waar komt gy van daan? d'où je conclus, que &c. waar-uit ik besluit of opmaake, dat enz.; par où, waar door, door wat plaats, door wat weg of middel; par où passerez vous? waar door, of door wat plaats of weg zult gy gaan? par où il fut découvert, waar door of door welk middel by ontdekt wierd.

Ouai, ou, ouais! (interj.) Ei! so! waarlyk!

Ouage, ou, ouaiche (f) 't Sog (n. dat een schip in 't vaaren agter zich laat, Zie silage); tirer un vaisseau en ouaiche, een schip na-sleepen (touer, remorquer).

Ouaille, (f. oud w.) Schaaap (n).

Ouaille, (f) Biegt-kind, Kerk-kind, kerspel-kind, schaaap (n) een die aan een geestelyke-vader is toe-vertrouwd of onder zyne opzigt is; un pasteur doit prendre soin des ses ouailles, ten Herder (Zielenherder) moet vóór zyne kudde (gemeente) zorgen.

Ovaire, (m) Eiër-net (daar de eiëren der vogelen enz. in gevormd worden).

Ovalaire, (subst. & adj.) De bolligheid des heup-beens; item dat daar toe behoord.

Ovale, (adj.) Ei-rond, (langwer-tig rond, ovaal; figure, vísage ova-

le; un, ou, une ovale, ei-ronde gedaante; en ovale, als een ei-rond, ovaal.

Ouate, (f) Watten, fyne boom-wol.

Ouatergan, (m) Modderige gragt (f).

Ovation, (f) De kleine zegenpraal der Romeinen (by 't ontvangen van goede tydingen).

Oubli, (m) Vergételheid, vergé-tenheid, vergeeting (f); mettre en oubli, in 't vergeet-boek stellen; être dans l'oubli, in vergételheid zyn; le fleuve d'oubli, de vloed Lethé, of vloed der vergételheid (versierd by Dichters).

Oubliance, (f. oud w.) Vergeet-ting.

Oublie, (f) Dunne wafel, obli; item ouwel.

Oublier, (v. a.) Vergeeten, uit het geheugen verliezen; j'ai oublié de vous écrire, ik heb vergeeten enz.; j'ai oublié mes clefs, ik heb myne sleutels vergeeten of laten leggen; il oublie son devoir, hy verzuimd zyn pligt; s'oublier (v. r.) zich zelven vergeeten; zich verwaar-loozen; zyne pligt verzuimen; niet meer gedenken wie men is of geweest is, zich verby loopen; il s'oublie dans la prosperité.

Oubliettes, (f. pl.) Eeuwige ge-vangenis.

Oublieur, (m) Obli-verkooper, obli-jongen.

Oublieux, euse (adj.) Vergeetig-tig.

Ore, (m) Een ei (n. in Bouw-k.).

Ouest, ou, le couchant (m) 's Westen (n); l'ouest, ou, le vent d'ouest, de weste-wind (m).

Ouf! (interj.) Ooi; o! my, o! je; ouf! tu m'étrangles.

Oui, (adv.) Ja; répondre oui; je crois qu'oui, ik geloov' ja, of, van ja; je gage qu'oui, ik wed ja; oui da (gem. w.) ja toch.

Oui, (m) Het ja-woord (n); il ne faut qu'un oui pour me rendre heureux.

Oui, ouie, ou, ouï, ouïe (adj.) Gehoord.

Oui-

OUI. OUL. OUR.

Oui-dire, (m. indecl.) Een hooren-zeggen; je ne le fais que par oui-dire, ik weet het alleen van hooren-zeggen; ce ne sont que des oui-dire.

Ouïe, (f) Het gehoor (n); avoir l'ouïe un peu dure, wat hardhoorende zyn; perdre l'ouïe, het gehoor verliezen.

Ouïes, (f. pl.) De kieuwen (van visch); item de gaten op een veel, of (vissch) dergelyken.

Ouille. (Zie Oille).

Ovipare, (adj.) Dat uit eieren voort-komt; item voort-teeld; les oiseaux sont ovipares.

Ouïr, (v. a.) Hooren; ouïr quelque chose; ouïr des témoins; j'ai ouï dire à un tel (niet d'un tel) ik heb van zulk een hooren-zeggen.

Oule. (Zie Houle).

Ouragan, (m) Orkaan (m), schrikkelijk onweer (n).

Ouraque, (m) Blaas-streng (in ontleed-k.).

Ource, ou, Hource (f) Pis-pot (m); lorretje (n), bezaans-bras (f.) (zeker scheeps touw).

Ourdir, (v. a.) la chaine, de ketting scheeren (op den raam of boom by Weevers); ourdir, vlegten (by Mandemaakers); ourdir, met grove kalk bewerpen; ourdir (tramer, brasser) une trahison, een verraad stigten, brouwen, aanspinnen, berokkenen.

Ourdiffoir, (m) De Wevers-boom.

Ourdifsure, (f) Scheering (by Weevers).

Ourler, (v. a.) Zoomen; ourler un mouchoir, eenen zakdoek zoomen.

Ourler, (m) Den zoom; item wang (aan 't lood daar een' glaze ruit in staat).

Ourque, (f) Zeker groote Zee-visch of Zee-monster; item een Hoeker, Hoeker-schip (m).

Ours, ourse (m. & f.) Beer, beerin; velu comme un ours; meneur d'ours; un ours mal léché, een ongelikten Beer, een ongeschikt Mensch; vendre la peau de l'ours avant qu'il soit pris, (spr. w.) de beeren-

OUR. OUT. 569

huit verkoopen, voor de beer gevangen is, dat is, iets verkoopen voor men weet of men het leveren kan enz.; ourse, de beer, de wagen; item 't noorden (zeker gesternie in 't noorden, onderscheiden in la grande & la petite ourse, de groote en kleine beer).

Oursou, (m) Jonge beer.

Outarde, (f) Een Trappans.

Outardeau (m) Jonge trappans.

Outil, (m) Werkuig, gereedschap (n); outil à manche, à fût, werktuig met een' steel, in 't hout (als: den' schaaf enz.); un méchant ouvrier ne sauroit trouver de bons outils, een slechte werker wyf het altyd op 't gereedschap.

Outrage, (m) Hoon, overlast, smaad (n); leed, onrecht (n), grooove mishandeling, bittere bejegening toe, graauwing, schelding (f) enz.; faire outrage à quelqu'un.

Outrageant, ante (adj. & part.) Beledigend, hoonend, smaadheid aandoende.

Outrager, (v. a.) Beledigen, schenden, op 't lyf vallen, smaad aandoen.

Outrageusement, (adv.) Beledigender wyze enz.

Outrageux, euse (adj.) Hoonend, beledigend.

Outrance, (f. word gebruikt als een adv.); à outrance, à toute outrance, heviglyk, met alle geweld, op 't uiterste; poursuivie quelqu'un à toute outrance; se battre à toute outrance.

Outre, (f) Ledere zak of vleesch (voor vogtige waaren); item wind-bal.

Outre, (prep. die den accus. reg.) over, aan de andere zyde, boven; outre mer, over, of, aan de andere zyde der Zee; les païs d'outre mer, de landen aan geene, gintsje of de andere zyde der Zee geleegen; outre cela, daarenboven; outre mesure, boven maaten; outre qu'il est riche, il est aussi &c., behalven dat hy ryk is, is hy ook enz.

Outre, (adv.) Verder, vorder, verby; plus avant, au delà; passer outre, voertgaan, voortvaaren, verry

verby gaan, al verder door-zetten, voort-reizen, niet stil staan; en outre (oud adv.), daarenboven; d'outre en outre, ou, de part en part, door en door, of door en weder door; être percé d'outre en outre, door en door geschooten zyn.

Outré, ée (adj. & part.) Te ver gebracht, te ver gedreven; item verbitterd, vertoorned; louange outrée, al te hoogdravende, al te ver getrokken lofspraak; cheval outré, afgereeden, afgemend paerd; outré de colere, met gramschap vervuld.

Ontrecuidance, (f. oud w.) Vermétsheid, stoutheid.

Outrecuidé, ée (adj. oud w.) Verméte, stout.

Outrément, (adv.) Geweldiglyk, overmaatiglyk.

Outremer, (m) Azuur blaauwe verf, outre-marin genaamd.

Outrepasser (v. a.) ses ordres, zyne bevelen overschryden, te buiten gaan, overtreden.

Outrer, (v. a.) Te ver dryven, te ver trekken of rekken (een' zaak, la pousser trop loin); afryden, afmenen enz.; outrer une comparaison, quelque chose; outrer un cheval; outrer quelqu'un, ieman toornig, verbitterd maaken, zyn geduld te veel vergen; outrer les ouvriers, den arbeideren te veel vergen.

Ouvert, erte (adj. & part.) Open gedaan, geopend; open; item openbaar; openlyk; item openbartig, onbewimpeld, vry uit; la porte est ouverte, de deur is geopend of staat open; païs ouvert, een open of ongedekt land; ville ouverte; tenir table ouverte, een' open' tafel houden; homme ouvert, openbartig man; à cœur ouvert, (adv.) rondborstiglyk; guerre ouverte, openbaare oorlog; chanter à livre ouvert, iets dat men voorleed voor de vuist weg-zingen; compte ouvert, openstaande rekening; cheval ouvert, paerd, waar van de agter-beenen wyd van malkander staan; cela est trop ouvert, dat gaat te veel, ss te wyd van een.

Ouvert, (m. Zee-w.) ; être à l'ouvert d'une passe, opengaat

zyn' voor de mond van een haven zyn. Ouvertement, (adv.) Openlyk, openbaarlyk; item openbartiglyk, vry uit; se déclarer ouvertement.

Ouverture, (f) Opening, opensluiting (f); item gat (n), spleet, reet (f); item begin, opening van een te zamenkomst, spel enz.; item opening, ontdekking enz., l'ouverture d'une lettre, het openen, openbreken van een brief; à l'ouverture du Parlement, du théâtre, by het openen enz.; à l'ouverture d'un livre, by 's open-slaan enz.; ouverture de cœur, openhartigheid, ongeveinsdheid; je ne vois point d'ouverture en cette affaire, ik zie geene opening in die zaak; donner de bonnes ouvertures d'une affaire.

Ouvrable, (adj.) Werkbaar, dat men werken mag; jour ouvrable, werk-dag.

Ouvrage, (m) Werk, werkstuk, gewoogt; vesting-werk (n); enz. un bel ouvrage, een fraai werk; ouvrage de la nature, de l'art, de l'esprit, werk der natuur, konst-werk, een werk des vernufts, der geleerdheid, schrift of boek; uitwinding; ouvrage d'esprit, zinryk werk; ouvrage à corne, hoorn-werk (in vesting-b.).

Ouvragé, ée (adj. & part.) Met bloemen, met werkjes gewoogt.

Ouvrant, ante (adj.) Openende; (word aldus gebr.); à jour ouvrant, met het aanbreken of krieken van den dag; à portes ouvrantes, met het opengaan der poorten.

Ouvré, ée (adj.) Gewerkt; argent, cuivre ouvré, gewerkt zilver, koper; linge ouvré, gebloemd linnen.

Ouvreur, euse (m. & f.) Deurwagter, opsluiter (der logies in eene Schouwburg enz.).

Ouvrier, iere (m. & f.) Arbeider, arbeidsman, werker, werkmán, werkgaft, daglooner; arbeider; ouvrier en soye, en fer &c., zyde-werker enz.; Dieu est l'ouvrier de toutes choses, God is de werkmee-ster enz.; louer des ouvriers, werklieden, arbeiders bauren; ouvriers d'ini-

OUV. OXY. OYE. &c.

d'iniquité, *werkers der ongerechtigheid.*

Ouvrier, iere (adj.); Jour ouvrier, *werk-dag*; cheville ouvrière, *yzere sluis-nagel of bout aan een wagen.*

Ouvrir, (v. a.) *Openen, open doen, openstellen enz.*; ouvrir une porte, *sa bourse &c. ouvrir un livre, une lettre, een boek open staan of openen, een' brief opbreken*; ouvrir son cœur à quelqu'un, *zyn hart voor iemand open leggen*; ouvrir boutique, *een' winkel openen, beginnen*; ouvrir les jambes, *de beenen van een sperren*; ouvrir la laine, *une peau, de stof uit de wol kloppen, een' buid of vel rekken*; ouvrir un avis, *eenen raad voorstellen, op de baan brengen*; s'ouvrir, (v. r.) *zich openen, zich ontsluiten, grópend worden, open-gaan*; item *zich verwyden, uitzetten*; (s'élargir), *item van malkander bersten, scheuren*; la porte s'ouvre, *de deur gaat open*; la terre, *le vaisseau s'ouvre*; s'ouvrir à un ami, *zich aan een vriend uitslaan*, *zyn hart aan hem openbaaren*; s'ouvrir un chemin au trône, *zich eenen weg tot den troon baa-nen.*

Ouvroir, (m) *Werkbuis (n), werk-plaats, werk-kamer (f).*

Oxycrat, (m) *Eek-water, gorgel-water (n. van water en azyn).*

Oxygone, (adj. & f. m. in meesk.) *Scherp boekig; een scherpe-boek (m).*

Oxymel, (m) *Mengsel, of, Siroop van honing en azyn.*

Oye. (Zie Oie).

Ozeille, Ozeraië, Ozier. (Zie Ofeille &c.).

*****

P.

P (m), P (f. de 15de Letter van 't Alphabet, NB. deezè Letter met een H verzeld zynde, als: Philosophie, word uitgesproken Filo-sophie; item in weele woorden niet uitgesproken, als: compte, loup,

PAC. PAD. 571

sept, lees, conte, lou, set, item word ze niet gehoord in ptifanne, pseume.

Pâcage, (m) *Weide, wei, dreef (f), (Paturage).*

Pâcager, (v. n.) *Weiden, graazen (Paitre).*

Pace, (Lat. en Klooster-w.); Mettre in pace, *in een' eeuwige gevangenis ofsluiten.*

Pacifi, ou, Pacifi, (m. Zee-w.); Le grand pacifi, 't groote zeil, 't schover-zeil (n); le petit pacifi, 't fokke-zeil, de fok.

Pachamali, (m) *Opperste God by de Peruviaanen.*

Pacifere, (adj.) *Vrede-aanbrengend.*

Pacificateur, (m) *Vrede-maaker, bevrédiger.*

Pacification, (f) *Bevrédiging (f), vredens-verdrag, vergelyk (n).*

Pacifier, (v. a.) *Bevrédigen, stillen, vergelyken*; se pacifier, (v. r.) *zich stillen, stil worden.*

Pacifique, (adj.) *Vreedzaam, vrède-lievend, stil*; esprit pacifique, *vreedzaam of stil gemoed*; possession pacifique, *geruste bezitting.*

Pacifiquement, (adv.) *Vreedzaamlyk, gerustelyk, in rust en vrède.*

Pacos, (m) *Zeker dier in Perou, dat veel en zeer fyne wol heeft.*

Pacotille, (f) *Pakkagie (f), bundel (m), (die de Matroozen mogen meede voeren).*

Paſte, (m) *Verbónd, verdrág (n)*; on dit que les forciers font un paſte avec le diable.

Paſſion, (f. in Rechten) *Verdrág, vergelyk (n).*

Paſſifer, (v. n. in R.) *Een verdrág maaken.*

Padelin, (m) *Groote ſmelt-kroes (by Glasblaazers).*

Padichay, ou, Padischah, (m) *Titel, die de groote Heer aan den Koning van Vrankryk geeft.*

Padou, (m) *Zeker lint tot ſchoen-of kouffe-banden.*

Padouan, (m) *Gemeene wee-weide (f).*

Padouantage, (m) *Recht tot zodanige weide (n),*

Paganales, (f. pl.) *Boeren-feeſt der oude Heidenen* (n).

Paganisme, (m) *'t Heidendom* (n).

Pagaye, (f) *Zeker roei-riem der Amerikanen* (m).

Page, (m) *Staat-jonker, Pagie (van een Vorst of voornaam Heer); page de la chambre, Kamer-pagie; être effronté comme un page de cour, zeer onbeschaamd zyn; mettre quelqu'un hors de page, iemand de Kinder-schoenen uit-trekken, mondig maaken; page, Scheeps-jongen, zwabber.*

Page, (f) *Zyde, bladzyde, pagina.*

Pageſie, *Grond-pagt (in Rechr.).*

Pagne, (f) *Kleedje dat de Indiaanſche Vrouwen, om haaren middel winden* (n).

Pagnote, (m. Ital. w.) *Kleine droomis; item een bloedaard, laſhartig Menſch; mont pagnote. (Zie Mont).*

Pagnoterie, (f. gem. w.) *Laſhartigheid, bloohartigheid.*

Pagode, (f) *Afgods-tempel; item den Afgod daar in, by de Indiaanen* (m); *item een beeldje, ſchuddebolletje* (n).

Paible, Paier. (*Zie Payable enz.*).

Paie, (f) *Bezolding, soldye* (f), *loongeld; arbeidsloon* (n); *recevoir la paie; c'est une bonne, une mauvaise paie, het is een goede, een ſlegte betaaler* (gem. w.); *il faut tirer d'une mauvaise paie ce qu'on peut, van eene quaaide ſchuld moet men neemen dat men krygen kan.*

Paiement, (m) *Betaaling* (f).

Païen, enne (adj. & f.) *Heidenſch; een Heiden, Heidinne.*

Paillard, de (adj. & f.) *Hoeragtig, ontugtig, onkuiſch, geil; item een Hoereerder, Hoerenjaager; item een' boer, ſnol.*

Paillardement, (adv.) *Ontugtiglyk.*

Paillarder, (v. n. oud w.) *Hoereeren.*

Paillardise, (f) *Hoerery, ontugtigheid.*

Paillasse, (f) *Stroo-zak, bult-zak* (m), *matras gevuld met ſtroo* (f),

Stroo-bed (n); *paillasse de corps de garde, eene Soldaaten-boer.*

Paillafſon, (m) *Een ſtroo mat* (f. *die zommige voor de vengſters zettten*); *item ſtroo-dek* (n. *om het gewas mee te dekken*).

Paille, (f) *Stroo* (n); *item een balm enz.* (m); *rompre la paille, (ſpr. w.) de vriendschap breeken; il y a une paille dans ce diamant, daar is een vlakje enz.; aller à la paille, om ſtroo uitgaan; item zyn gevoeg doen* (by Krygst. in 't veld); *voir la paille dans l'œil d'autrui, den ſplinter in een ander zyn oog zien; être dans la paille jusqu'au ventre, (ſpr. w.) alles in overvloed hebben; être comme rats en paille, (ſpr. w.) alles na zyn' wensch hebben; homme de paille, een ſtroo-vent, een man van geener waarde; feu de paille, zegt men van iets dat ſchielyk begint, maar ras over is, als: ſchielyke gramſchap enz.; ce vin leve la paille, die wyn is keurlyk, uitmuntend; croix de paille, (ſpr. w. des gem. volks als zy gelooven dat iets niet gebeuren zal); si ce mariage se fait, croix de paille, als dat huwelyk gebeurd, zal 'er wel meer gebeuren; si j'y vais jamais, croix de paille; il a bien mis de la paille dans ses ſouliers, (ſpr. w.) by heeft zyne ſchaapjes wel geſchooren, zyn voordeel wel in acht genomen; tirer à la courte paille, met ſtroo-balmen 't lot trekken; pailles (plur.), hamerſlag, ſchilfers, vlekken, in metaal; pailles de bites, (Scheeps w.) beettings-bouten.*

Paillé, ée (adj. in wapenk.) *Geſtreept, bont.*

Paillet, (adj. m.) *Bleek-geel, ſtroo-keurig; du vin paillet, bleek-roode wyn, bleekert.*

Paillette, (f) *Schilfer* (m), *plat reepje, plaatje* (n); *item korf* (f. *van goud of zilver*); *paillettes de fer, hamerſlag* (van yzer).

Pailleur, ou, Pailleux, (m) *Stroo verzaamelaar of-verkooper.*

Pailleux, euſe (adj.) *Schilferagtig, sprokkig* (van metaalen gez.).

Pailleur, ou, Paillier, (m) *Stroo-boop,*

Doop, stroom-berg; stroom-zolder; isem voorplaats eener boeve daar het gevoegelte loopt; isem rustplaats; spatie tussehen twee trappen; chapon de pailler, een ongemeste kopuin; être sur son pailler, op zyn eigen grond zyn, s' huis zyn.

Païllo, (m) Brood-kamer eener galeie (f).

Paillon (m) de soudure, soldeerstukje (by goudsmids); paillon, blaadje, soetie, die de steen-zetters (metteurs en œuvre) onder de edelgesteentens leggen.

Pain, (m) Brood (n); du pain de froment, de seigle, d'orge, terwen-brood enz.; du pain tendre, verscb, of, nieuwbakken brood; du pain raffis, oud of belégen brood; du pain de ménage, de cuiffon, ou, du pain bourgeois, huisbakken brood of huisbak; du pain bis, bruinbrood, grof brood; du pain blanc, witte brood; pain de mouton, gekruid brood (dat de bakkers op nieuw-jaar aan de kinderen binner kalanten geven); pain mollet, zagt brood, syn witte brood; pain de munition, commis-brood, ammunitie-brood; pain de proposition, d'azyme, toonbrood, ongebéveld brood (by de Joden); du pain chaland, kalantenbrood (zoo als de kalanten hebben moeten); du pain d'épice, peper-koek, zoete-koek; un pain d'épicier, een Peper-koek-bakker of verkoper, (by zommige dus gen.); du pain benit, gewyd brood; du pain à chanter, mis-brood, ouwel; pain de douleur, traanen-brood; pain quotidien, dagelyks brood; un pain d'un sol, een stuivers brood; pain de sucre, een zuiker-brood, pain de cire, een wasboom, was-kek; pain de savon, een steen zeep; pain de vieux oing, een klomp, rol of koek reuzel, vuil vet; pain de pourceau, verkensbrood (zekere plant); pain de lie, klomp gedroogde wyn-moer (door boeden-m. gebézigd); il a du pain cuit, by kan wel leeven; manger son pain blanc le premier, zyn witte brood voor-af eeten, en daar na gebrek lyden; faire la gaerre au pain, zyn

hongerige maag stillen, met luytig brood te eeten; mendier son pain, zyn brood bedelen; gagner son pain, zyn brood, of, zyne kost winnen; je lui ai mis le pain à la main, ik heb hem aan brood, dat is, aan zyn beslaangebolsen; cela donne du pain, dat is een kost-winning; tra-vailler pour du pain, om zyn dagelyks brood arbeiden; il n'a ni pain, ni pâte, by heeft noch te byten, noch te breeken; il ne vaut pas le pain qu'il mange, by is het brood niet waard dat by eet; liberté & pain cuit, vrybeiden een goed bestaan, of, by is gelukkig die onafhankelyk leeft; manger son pain à la fumée du rôti, een ander een goed leeven zien hebben, zonder dat men'er zelfs eenig genot van heeft; à mal enfourner on fait les pains cornus, kwaalyk begonnen, qualyk geslaagt; manger du pain du Roi, 's Konings brood eeten, gevangen of op de galei zyn; de tout s'avise à qui pain faut, gebrek is de moeder der verzinning of list; manger du pain dans son sac, ou, dans sa poche, als een schrok, die niemand iets gund alleen eeten; cela est long comme un jour sans pain; dat of die zaak is zeer langwylyg of verdrietig; il promet plus de beurre que de pain, by beloofd meer als hy houden kan; c'est pain benit que d'escroquer un avare, by verdiend zégen die eenen gierigaard by de neus krygd, bedriegd; elle a pris un pain sur la fournée, zy is voor den trouw bezivangerd; emprunter un pain sur la fournée, voor men getrouwd is byslaapen.

Painbêche, ou, Pimbêche, (f) Een neuswys en teffens handeloos vrouwmensch, een nuffe, luye feeks, pimpelmees.

Pair, (adj. m.) Gelyk, effen, even; jouer à pair ou non pair; éven' of onéven speelen; être pair à pair, paar en paar of gelyk zyn in getal; nombre pair, een even getal.

Pair (m) E'ga', égade, weër'ga', wédergade; la courterelle a perdu son pair, de sortelduis heeft haar of zyn portuur of éga' verlooren; c'est un

un Héros sans pair, 't is een Held zonder weêrga; aller de, ou, du pair avec quelqu'un, met iemand gelyk in rang of vermôgen zyn; faire marcher du pair, gelyk stellen of achten; ils se traitent de pair à compagnons, zy gaan zeer gemeenzaam met malkander om, zy zyn zeer vry met elkander; se tirer du pair, ou, hors du pair, zich boven zyn gelyk verheffen, dezelve in aanzien enz. voor-by streeven, le change est au pair, de wissel-koers is gelyk, of, à la pari.

Pair, (m); Pair, (eertitel van een die zitting in 't Hogerhuis van Engeland of 't Parlement van Parys heeft); les douze Pairs de France; la cour des Pairs, 'het opper-leen-gericht.

Paire, (f) Een paar; koppel (n. twee dingen van gelyke slag); une paire de gants, de fouliers &c., een paar handschoenen enz.; une paire de pigeons, de poulets, de bœufs, een paar, of, een koppel duiven enz. NB. men noemt ook Paire, iets dat uit twee gelyke deelen t'zaamen gesteld is, als: une paire de ciseaux, de pincettes &c., een' schar of scheer, een' tang enz.

Pairement, (adv.); Nombre pairement pair, even getal dat door een even getal gedeeld kan worden.

Pairie, (f) Gemaalinne van een Pair.

Pairie, (f) Pairschap (n).

Païs, Païsage, Païsan. (Zie Pays &c.).

Paissible, (adj.) Vreedzaam, stil, gerust; esprit paissible.

Paissiblement, (adv.) Vreedzaamlyk, gerustelyk, stillerlyk.

Paissant, ante (adj. & part in wapenk.) weidend, graazend, bukkend.

Païsseau, (m) Wyngaard-staak.

Paisseler, (v. a.) Met staaken onderbuiten, of, daar aan vast binden.

Paisseliere, (f) Plaats daar staaken gemaakt worden.

Paisselure, (f) Kleine bennip, fynne bennip.

Païsson, (m) Eikel of oker mes-sing, als: zwynen in een bosch; item

weiding van andere dieren op eene heide enz. (f); item schaaf-zyer (n. by handschoenen. en velle ploeters).

Païssonner, (v. a.) Vellen schaa-ven, ploeten, rekken.

Pâitre, (v. a.) (Je pais, tu pais il pâit, nous païssons, vous païssez, ils païssent; je païssais &c., NB. dit werkiv. heeft geen Prétérit défini, je païtrai &c. pais, païssons &c.), weiden, te graazen leiden, dryven, hoeden; pâitre, ou, mener pâitre les brebis, les pourceaux, de schaapen enz. weiden of boeden; pâitre l'herbe, le gland, graazen, gras, akels eeten; pâitre les prés, de weiden afgraazen, af-eeten; pâitre un oiseau, een vogel of valk aazen, te eeten geeven, voeden; envoyer pâitre quelqu'un, iemand weg jaagen, de deur wyzen, als een lomperd of gek heen zenden; pâitre (v. n.), weiden, graazen; les chevaux païssent dans les prés, aux collines, sur les montagnes; se pâitre, (v. r.) zich voeden, zich spyzen; les corbeaux se païssent de charogues; se pâitre d'imaginatïons, de chimères, de vent, zich met iedele inbeeldingen enz. spyzen, ophouden.

Pâitrin, Pâitrir. (Zie Pêtrin &c.)

Paix, (f) De vrêde; paix fourrée, ou, plâtrée, schyn-vrêde, geveinsde of onzekere vrêde; laisser quelqu'un en paix, iemand in rust laten; ne donner ni paix, ni trêve à quelqu'un, iemand gestad'g ontruïsten, plaagen; Dieu lui fasse paix, God laate zyne ziel rusten; paix, (gem. w.) het schouderblad van een hamel of ander dier.

Paix! (adv.) Stil! paix là! je vous prie, stil daar! bid ik u.

Pal, (m) Een paal (in een wapen); item spitze paal daar de Turken misdadigers aan-spitten.

Palade, (f) Een slag of trek met den roei-riem in 't water (m).

Paladin, (m) Een doolend Ridder.

Palais, (m) Hof of Paleis (n. van een Vorst); item Gerechts-hof, Parlements-hof te Parys; gens du palais, de hooze gerechts-bedienden, als: Raa-

PAL.

Raaden, Advocaten enz.; style du palais, schryfwyze in Rechten gebruikelijk; jours de palais, pleitdagen.

Palais (m) de la bouche, het gehémelte of verhémelte van de mond (n).

Palan, (m) Taakel (n), taalje (f), bys-touw (n. op een Schip).

Palanque, (f) Verschanſing met paalen of paliffaden.

Palanquer, (v. a.) Met taakels opbyſſen.

Palanquin, (m) Kleine taakel (n). Palardeaux, (m. pl.) Stop-flukken, lappen, proppen (waar-mede de gaten van een ſchip dicht gemaakt worden).

Palastre, (m) Een' ſlot-plaat (f). Palatin, (f. m. & adj.); Palatin, ou, Comte palatin, Palts-graaf, Maifon palatine, Palts-graavenhuis; Eleſteur palatin, Keur-vorſt van de Paltz; palatin, een palatſyn, waiwode (zeker hooge amptenaar of beſtierder van eenig Landſchap in Hongaryen en Poolen).

Palatinat, (m) Palts-graafſchap, waiwoſſchap (n); item de Paltz (f).

Palatine, (f) Palts-graavinne; item een ſabel-bont dat de vrouwen om den bals draagen.

Pale, (f. d'a is kort) Het dekſel over den Kelk in de R. K.; item ſchut-bord, ſchot-deuriſje aan een watermólen, ſluis of vyver; item 't blad, of 't platte eind van een roei-riem (n); item een' lépel-gans (f), lépelaar (m).

Pâle, (adj. d' a is lang) Bleek, zaluwagtig; vilage pâle, een bleek aangezig; rouge pâle, bleek-rood; les pâles couleurs, de geepsheid, (zeekere ziekte der vryſters).

Palé, ée (adj. in wapenk.) Met paalen.

Paléage, (m) Het uitschieten, uitſchoppen (n. van graan, zous of ballaſt uit een Schip).

Palée, (f) Het blad van een roei-riem (n).

Palée; (f) Paal-werk (n. Zie Pa-les).

PAL.

575

Palefrenier, (m. lees Palfrenier) Stal-knegt.

Palefroi, (m. oud w.) Pronk-paard, ry-paard der Juffers (n).

Paleron, (m) 's Schouderblad (n).

Pales, ou, Palée, (f) Paal-werk (n. onder een' brug of huis).

Palès, (f) Godinne der Herders.

Paleſtre, (f) Vegtſchool (f), worſtel-perk (n. der ouden).

Palet, (m) Werp-ſteen, platte ronde kei-ſteen (waar-mee de ouden naar 't doel wierpen).

Paletot, (m) Grove over-rok zonder mouwen.

Palette, (f) Palét, kaats-plankje; item Schilders-palét of verſ-plankje; item Drukkers inkt-ſchopje, palét; item verguld-meſ(n); Boekbinders ſtem-pel (m); item wond-heelers laat-bekken; item een kommetje bloed (n); item Smids-kool-ſchop; item knie-ſchyf (in Ontleedk.) (f).

Pâleur, (f) Bleekheid, zaluwagtigheid (van kleur).

Paliatif, Paliation, Palier, (v. a.) (Zie Pall.).

Palier, (m) Rnſt-plaats op een' trap.

Palinogénéſie. (Zie Metemphycoſe).

Palinod, (m) Lof-zang die men in Normandiën ter eeren van de H. Maagd Maria maakt.

Palinodie, (f) Herroeping, wêderroeping (van 't geen men gezegt heeft, rétraction); chanter la palinodie, zyn zeggen herroepen, zyne woorden in den nek haalen; zich op den mond kloppen.

Palinure, (m) Stuurman op Aenee ſcheepen.

Pâlir, (v. n.) Bleek worden, verbleeken, beſterven; elle pâlit à la vue d'une épée nue; pâli, (v. a.) bleek doen worden, bleek maaken; cette maladie l'a beaucoup pâli.

Palis, (m) Paal-werk; item gefunte paal (m) tot heiningen.

Paliffade, (f. in veſtingb.) Paal-werk, ſtakéſel (n), ſtorm-paalen, paliffaden (m. pl.).

Paliffader. (v. a.) Met ſtormpaalen bezetten, afſluiten.

Palis.

Palissant, ante (adj. & part.)
Verbleekende, beklervende.

Palisser (v. a.) des arbres, hoo-
men tegen eene muur, heining of
laten opleiden, vastbinden.

Palladium, (m) *Beeld van Miner-
va in haaren tempel te Troyen.*

Pallage, (m) *Tol van aankomende
Rivier-Scheepen.*

Pallas, (f) *De Godinne Pallas of
Minerva.*

Pallé, Palle. (Zie Palé &c.)

Palliatif, ive (adj.); Remede
palliatif, verzagtend, sneedend ge-
nees-middel (dat de pijn wel sild, maar
niet in den grond geneest, wordende
gebruikt omtrent ongeneeslyke quaalen).

Palliation, (f) Bedekking, be-
wimpeling, verschooning (waar mee,
men eene quaade zaak eenen goeden
glimp zoekt te geeven).

Pallier (v. a.) un fait, eene daad
bewimpelen, verschoonen, blanketten,
of, als met een kleed bedekken, eenen
goeden glimp geeven.

Pallium, (m. lat. w.) *Aarts-Bis-
schoppelyke schouder-mantel (m), Hoog-
priesterlyk scheuder-gewaad (n).*

Palma christi, (f) *Wonder-boom,
Kruis-boom (m).*

Palmaire, (adj.); Muscle pal-
maire, vlakke hand-of palm-spier.

Palme, (m) *Een' hand breed, palm.*

Palme, (f) *Palm, palm-tak; item
palm-boom (m); figuurl. zege, over-
winning (f).*

Palmer (v. a.) les aiguilles, de
naalden plat kloppen (om 'er het oog
in te maaken).

Palmettes, (f. pl.) *Cieraad, in
bouwk. op de wyze van palm-blade-
ren.*

Palmier, (m) *Een Palm-boom.*

Palonneau, ou, Palonnier, (m)
Zwengel (aan een ry-tuig waar aan
de strengen vast gemaakt worden).

Palot, ou, Palaut, (m) *Grove
bengel, kinkel, vlégel.*

Palpable, (adj.) *Tastelyk, tastbaar;
item klaarblykelyk; menfonge palpa-
ble.*

Palpablement, (adv.) *Handtaste-
lyk; baarblykelyk.*

Palpitant, ante (adj.) *Kloppen-*

de, staande, stikkende; coeur palpi-
tant.

Palpitation, (f) *Klopping, hart-
klopping, trilling.*

Palpiter, (v. n.) *Kloppen, trillen;
staan; son coeur palpité encore.*

Palsangué, (f) *Zéker matroozen
vloek.*

Palssembleu, item een matroozen
vloek.

Paltoquet. (Zie Palot).

Pâmer, (v. n.) se pâmer, (v. r.)
Bezwymen, in zwym of onmagt val-
len; se pamer de rire.

Pammeles, (m) *God der natuur
(by de Helden).*

Pâmoifon, (f) *Bezwyming, flauw-
te, onmagt (défaillance).*

Pampe, (f) *Blad aan de Koorn-
halmen (n).*

Pampre, (m) *Wyngaard blad (n),
wyngaard-rank met zyne bladeren (m);
item in bouwk. krans eener zuil als
een wyngaard-rank met druiven
(m).*

Pampré, ée (adj. in Wapenk.)
Met een wyngaard krans.

Pan, (m) *Pan, (versierde God der
Herderen en velden).*

Pan, (m) *Pand, blad (n), zyde,
baan (f. van een kleed); zyde (f),
vak (n. eener muur); zy-plank (f. eener
bed-steel).*

Pan. (Zie Paon).

Panacée, (f) *Algemeen genees-
middel (n), artseny voor alle kwa-
len (f).*

Panaces, (f. pl.) *Naam die gegé-
ven word aan verscheidene genees-
kruiden.*

Panache, ou, Pannache, (m)
Véder-bosch (n) pluim; item fraaye
schakeering der kleuren eener bloem
(f); item cieraad op een pylaar;
panache de lit.

Panaché, ée (adj.) *Gefchakeerd,
bont, gestreept (van Bloemen gez.).*

Panacher, (v. n.) se Panacher,
(v. r.) *Zich schakeeren, bont, veel-
verwig worden, als: tulpen enz.*

Panacher, (m. oud w.) *Pluim-
vercierder.*

Panachrante, (adj.) *Das zonder
vlek of smet is.*

Panade, (f) Brood-fop (f), brood-water (n).

Panade, ou, Pennade, (f) Trotse sprong van een paerd.

Se Panader, (v. r.) Treeden als een paauw, trots en moedig gaan.

Panage, (m) Rechte, om zyne verkens in een eikenbosch te mogen jaa-gen.

Panais, Panets (m) ou Pastina-de, (f) Pinsternaaken, witte peën (f).

Panaris, (m) Zweer, vyt, aan de vingers of nagelen (f).

Pançard. (Zie Panfard).

Pancarte, (f) Tol-lyst, (aange-plakt schrift over de tollén); item vieilles pancartes, oude of verlegene papieren.

Pance &c. (Zie Panse &c.)

Panchant, Panchement, Pan-cher &c. (Zie Penchant &c.)

Panchreste, (m. Gr. w.) Een beil-zaam genees-middel voor veel quaa-len (n).

Panchymagogue, (m. Gr. w.) Ge-neesmiddel dat alle quaa-de vogten af-dryft (n).

Pancréas, (m) Klierbed, alvleesch (n. in Ontleedk.).

Pancréatique, (adj.) Dat daar tot behoord.

Pandétaire, (m) Schryver der Pandecten.

Pandestes, (f. pl.) Romeinsche wet-boeken; item woorden boek der Ge-neeskunde.

Pandore, (f) Zeker speel-tuig met kopere snaaren, naar éene luit gelykende.

Pandore, (f) Pandora, (versierd vrouwspersoon der oude Heidenen, welke zy waanen dat Jupiter met eene doos vol nood-lotten op de aarde zond; deeze doos door Epematheus geopend zynde, kwam al het quaad daar uit dat op de waereld is, bly-vende alleenlyk op den bodem van de doos overig Hoop); c'est la boîte de pandore, 't is de oorspronk van alle quaad.

Pane. (Zie Panne).

Pané, ée (adj.); Eau panée, brood-water, water daargerooïd brood in geweeke is.

Paneau. (Zie Panneau).

Panégyrique, (f. m. & adj.) Lof-réden (f); item dat daar toebehoord.

Panégyriste, (m) Lof-rédenaar; of schryver van lof-schriften.

Paner, (v. a.) Met geraspt brood beestrooyen (by koks).

Panérée, (f) Een mande of korf vol (m).

Paneste, (f) Paaawinne, 't wyffe van een Paauw.

Paneterie, (f) Brood-kamer, Brood-meesterschap, brood-bezorging in de Hoven en Kloosters (f).

Panetier, (m) Hof-bakker; brood-meester, brood-bezorger.

Panetiere, (f) Herders brood-tasch.

Paneton, (m) Sleutel-baard (waar in de tanden en kerwen zyn).

Panier, (m) Een korf, mand of mande; panier plein, een digt ge-vlogten korf; panier à jour, ou, à claire voie, een yl gevlogtene of doorzichtige korf; à petit mercier, petit panier, (spr. w.) kleine kraa-mer, kleine mars (dat is) men moet zyne teering naar zyne neering zetten of niet verder springen als de stok lang is; il ne faut pas mettre tous les œufs dans un panier, (spr. w.) men moet alle zyn' eieren niet onder éene henne zetten, of, alles niet op éénmaal waagen; puiser de l'eau dans un panier, (spr. w.) vergeef-schen arbeid doen; c'est un panier percé, het is een door-slag, een verspil-der, hy kan niets bewaaren; adieu paniers vendanges sont faites (Zie onder adieu); panier de verre, een korf glas; panier à verre, een korf tot glas of een glas korf, acheter un panier de cerises, de pommes &c., een mande kerssen enz. koopen.

Panique, (adj.) Plofselings, ylings, onverwagt; Terreur panique, een' schielijke vrees of schrik.

Panis, ou, Paniz, (m) Een slag van gierst.

Panne, (f) Paauw; item verkens reuzel (f); item, tryp, fulp (m); item een vel daar de hair of wol nog op is; item hermelein-vel of voering in een wapen; item het dunne end aan

een klinkhamer (n); item dwarsse band (m. by timmerl.); Panne (Zee w.); mettre un vaisseau en panne, een schip op zy haalen, krenge; item op de wind brassen, den wind op de zeilen zoodanig laten vallen dat het schip op zy bellet, om een lek te stoppen; être en panne, op zy leggen; item een bylegger maaken, in de wind met de zeilen op den mast leggen.

Panneau, (m) Een strik (f) of net (n. om haazen, konynen enz. mee te vangen); donner dans le panneau, in 't net vallen, zich door list of valschen schyn verstrikken of blind-bokken laten; crever dans les panneaux, van verdriet bersten, zich van toorn verscheuren willen; tendre un panneau à quelqu'un, iemand eenen strik leggen, wat wys maaken, waar door by eenen mislag begaat.

Panneau, (m) Zadel-kussen (n), voering van de zadel; item een draagkussen op een last-beest; item een vierkantig stuk, plank of steen, paneel, in een deur enz. (n) item een raam (f) of vak (n) met glaze-ruiten; item panneau de losanges, een geheel glas in zyn lood; panneau, het rug-stuk en voor-stuk van eene Koets; item 't luik van een schip; porte à panneaux, eene deur met panneelen.

Pannelles, (f. pl.) Populier-bladen (m. in een Wapen).

Pannicule, (m. in Ontleed-k.) Vleesch-huid (f) of vlies (n).

Pannomie, (f) Verzaameling van alle de wetten.

Pannus, ou, Drapeau (m. in Ontl. k.) oog-vel (n).

Panon, ou, Plumet (m) een kork met veeren bestooken om te zien waar de wind van daan komt.

Panonceau, ou, Pannonceau (m) vaan in een wapen; item vlag (f), weërbaan (m) op een dak; item wapen onder overigheids brieven, op placcaaten; item wapen op een' weg of voor een huis (n); item Gerechtelejke verkoop-brief (biljet) voor een huis enz. (m).

Pansard, arde (adj. & f.) Dik-buikig; een dik-pens, dik-zak.

Panse, (f) De pens, maag (f. der

dieren); item dikke buik, bang-buik; item buik, ligchaam eener letter; il n'y a pas fait une panse d'A, hy heeft 'er niet eenen zier aan gedaan.

Pansement, (m) Het oppassen, bezorgen der zieken of verbinden van gequetsten; het bestellen of voeren van vee (n).

Panser, (v. a.) Oppassen, verzorgen, verbinden; bestellen, voederen enz.; panser un malade, un blessé, ou, une playe, des chevaux, des oiseaux, eenen zieken bewaaken, oppassen, eenen gequetsten, eene wond verbinden, paerden bestellen of voeren, vogelen te eeten geeven, bezorgen; allez vous faire panser (spr. w.) loop naar de wip, brui heen.

Pansu, ue, (adj.) Dik-buikig, dik-pensig.

Pantelon, (m) Een Hansop, broek en kouffen aan malkander; item een Hansworst, poetzen-maaker die zulks in de italiaansche klugtspeelen draagd; item schild (zeker papier dus genaamd).

Pantalonnade, (f) Goochel-dans, narren-dans (met gekke gebaerden).

Pantacrostiche, Pantagone &c. (Zie onder Pen).

Pantelant, ante (adj. zelden gebr.) Hygende, hart-kloppende.

Panteler, (v. n. zelden gebr.) Naar zyn adem hygen (van 't loopen).

Pantenne, (f); Voiles en pantennes, zeilen die gypen, wapperen of overslaan.

Panthéon, (m) Tempel aller afgoden in oud Romen.

Panthere, (f) Panther, panther-dier.

Pantocheres, ou, Pautoquieres (f. pl. zee-w.) scheerlynen, om de boordtouwen of het want te zwigten of te styven en de masten te bevestigen.

Pantoiment, (m) 't Kugchen, hoesten (n. der Valken).

Pantometre, (m) Algemeen werktuig in Meetkunde, waarby de lengte, breedte en boogte kan gemeeten worden.

Pantomime, (m) Tongel-speelder der

PAN. PAR. PAO. PAP.

der ouden, die alleen door gebaerden de hoedaanigheid van iemand ver-
toonde.

Pantouquieres. (Zie Pantochie-
res).

Pantoufle, ou, mule (f) Een
muil; mettre ses fouliers en pan-
touflés, zyne schoenen met neêrge-
bakte biel-léders aantrekken.

Pantouffier, (m) Muilen maaker;
item boertiglyk, een muilen-draager
of een die op zyn' muiltjes gaat.

Panture. (Zie Penture).

Paon, (m. lees Pan) Een Paauw.

Paonne, (f. lees Panne) Paauwin.

Pacnnneau, (m. lees Panneau)
Jonge paauw.

Papa, (m. kinder w.) Papa, va-
der; Grand-Papa, Groot-Papa.

Papable, (adj.) Bequaam of ver-
kiesbaar tot Paus.

Papal, ale (adj.) Paußelyk; digni-
té papale.

Papat, (m) Regeerings tyd van een
Paus (f).

Papauté, (f) Paußelyke waerdig-
heid.

Pape, (m) De Paus.

Papegai, (m) Houten vogel op een
baak daar men naar schiet.

Papelard, (m. scheld-w.) Huiche-
laar, ſcheinheilge.

Papelarder, (v. n. oud w.) Den
ſcheinheiligen ſpeelen.

Papelardise, (f. oud w.) Huiche-
laary.

Papeline, (f) Zekere half zyde
offe.

Paperaſſe, (f) Oud en onnuttig
beſchreeven papier.

Paperaſſer, (v. n. boert. w.) Pa-
pieren doornuffelen; item bekladden,
nutteloos beſchryven.

Papeſſe, (f) Pauzinne.

Papeterie, (f) Papier-molen;
papier-handel.

Papetier, (m) Papier-maaker;
Papier-verkooper; papetier-colleur,
bord-papier-maaker.

Papetiere, (f) Papier-verkoopſter.

Papier, (m) Papier of pampier
(n); du papier blanc, ſin, gris,
bleu, marbré, à imprimer, wis
papier enz.; du papier timbré, ge-

PAP. PAQ. 579

ſtampeld of gezegeld papier; du pa-
pier lavé, gelymd of geplaneerd pa-
pier; du papier brouillard, klad
papier, zuig-papier, vloeï papier;
de papier qui boit, papier dat door-
ſlaat, vloeit of zuigt; rame, main
de papier, een riem, boek papier;
un papier volant, een krachteloos
ſchrift (in Rechten); item een los of onge-
bonden blad; mettre en papier, in
papier winden of wikkelen; il eſt
écrit ſur le papier rouge (ſpr. w.)
men zal hem wel vinden; papiers,
ſchriften, band-ſchriften, documen-
ten; item wiſſelbrieven.

Papillaire, (adj.) Tépel-vormig
(in Onſt. k.).

Papille, (f) Tépel (in Onſt. k.
anders tettin).

Papillon, (m) Kapelletje, witje,
uiltje (n), vliender (m).

Papillonner, (v. n. nieuww w.)
Geſtaadig in beweeging zyn, geen
ruſt noch duur hebben, heen en weer
vliegen.

Papillotage, (m) Opkrulling van 'e
hair; item het tuig daar toe.

Papillote, (f) Papier of rolletje
om 't hair in of op te krullen; pa-
pillotes d'or, ou d'argent, goude
of zilvere Lovertjes (by borduurw.).

Papilloter (v. a.) des cheveux,
uue perruque, hair, eene paruk
op papiertjes winden, opkrullen.

Papisme, (m) 't Pausdom, (n).

Papiſte, (adj. & ſubſt.) Paapſch,
roomsch; een Papiſt, Paus- of Roomsſch-
gezinde.

Papoage, (m) Goederen, erffenis
(beter biens ou heritage).

Papolâtre, (m. ſchimp. w.) Paus-
ſelyke aanbiddler.

Paquage, (m) Het pakken van
zoute viſch in tonnen.

Pâque, (f) Paſchen (m), 't Paafch-
feſt 't Paafch-lam, 't Paſcha of
offerlam (n. der Jooden); manger la
pâque, 't Paſcha eeten.

Pâque, (m) Paſchen, Paafch-dag;
le pâque eſt haut, eſt bas cette an-
née, Paſchen komt dit Jaar laat,
vroeg.

Pâques, (f. pl.) Paafch-viering;
Paafch-bouding (f), faire ſes pâ-
ques,

ques, zyn Paaschen houden, ten avondmaal gaan; mes pâques sont faites, ik heb myn Paaschen gevierd, ten avondmaal geweeft; pâques fleuries, ou le jour des rameaux, Palm-zondag.

Paquebot, ou, Paquet-bot, (m) Pakket-boat (f. van Engeland).

Paquefic. (Zie Pacific).

Paquet (v. a.) du hareng, baring pakken.

Paquet, (m) Bundel (m), pak, pakje (n); hazarder le paquet, een kans of den boel waagen; montrer son paquet, alles zien laaten; faire, ou, trousser son paquet, zich weg pakken, op de vlugt begeeven; donner le paquet à quelqu'un, iemand van den taart geeven, dat is, iets bejegenen; item iemand afdanken; item voor vader houden; ne nous donnez plus de ces paquets, komt met zulke poetsen niet meer.

Paqueter. (Zie Empaqueter).

Paqueur, (m) Pakker (van zoute visch, Zie caqueur).

Par, (prép.) Door, door middel, by, uit enz.; passer par la France, par la chambre, door Frankryk trekken, door de kamer gaan; il se promène par la rue, by wandeld door of langs de straat; partir par une grande pluie, onder een groote regen vertrekken; par eau & par terre, te water en te land; jeter par la fenêtre, door of uit het venster werpen; par ordre du Roi, op, of, uit bevel des Konings; par la poste, by de post, of, met de post; par mon moyen, door myn toedoen of middel; par crainte, par envie, door of uit vreeze, uit nyd; je l'ai fait par cette raison, ik heb het om die reden gedaan; par l'estime, uit hoofsie, of, van wegens de hooge achting; il commença par se plaindre, by begon met te klaagen; par passe-temps, by wyze van tyd-verdrijf, tant par semaine, zoo veel 's weeks (of per week); par bonheur, by geluk, par malheur, by ongeluk; par hazard, par cas fortuit, ou, par aventure, by geval; par raillerie, uitspotterny; par terre, op de aarde, ofter aarden; jeter par terre, op de aarde, op

de grond, op de vloer smyten, gooien of werpen; je vous conjure par notre amitié, ik bid u van wegen onze vriendschap; par où? waar door? langs welke weg? par où je conclus, waar uit ik besluite; par ici, dit heen, hier door; par là, die weg daar door, dat heen; item door dat middel; il faut passer par là, men moet dat doorstaan, ondergaan; par-deça, aan deeze zyde; par-delà, aan geene of aan de andere zyde; par-dedans, van binnen; par-dehors, van buiten; par-en haut, van boven; par-en bas, beneden, van onderen; par-dessus, boven op of over heen; par dessus le marché, boven den koop; le par-dessus, de toegift; passer par dessus toutes les difficultés, over alle de zwaarigheden heen slappen, of, die te boven komen; par-dessous, van onderen; passer par dessous la table; par-auprès, digt by; par-tout, overal; par-tout où vous &c., over-âl waar gy enz.; par-devant, van vooren; par devant moi Notaire, voor my Notaris; par-derriere, van achteren; par-ci, par-là, herwaards, en derwaards; aller par-ci, par-là, hier en daar zwerven, zwieren, loopen of gaan; par trop, te veel; par fois, by wylen, nu en dan, zomtyds; par-ainfi, derhalven, dus; (c'est pourquoi, ainfi); par devers, by; j'ai par devers moi (entre mes mains) tous vos papiers; de par le Roi, van wegen den Koning, of, uit 's Konings naam.

Parabole, (f) Gelykenis; item kègel-sneé (in Meeskunde); parler en paraboles, door gelykenissen spreken.

Parabolique, (adj.) Dat eene gelykenis behêlt; item kègelvormig, kègelsneedig (in Meetk.).

Paraboliquement, (adv.) Met gelykenissen; item kègelvormiger wyze (in Meetk.).

Paracentese, (f. in Heelk.) Afsping des waters vaneenen waterzugtigen; item opening daar toe.

Parachèvement, (m) Voltooying, voleindiging (f).

Parachever, (v. a.) Voleindigen vol.

PAR.

voltooyen, *volvoeren*; (*finir*, *achever*).

Parachronisme, (m. gr. w.) *Misflag* (m), *feil* (f) in de *tyd rekening*.

Paraclet, (m. gr. en *Kerk-w.*) *Trooster*, *Heilige Geest*; (*consolateur*, *intercesseur*).

Paracletique, (m) *Kerken-boek der Grieken* (n).

Parade, (f) *Pronk*, *ten toon-stelling*; *lit*, *cheval de parade*, *pronk-bed*, *pronk-parad*; *faire parade de quelque chose*, *met iets pronken*; *item zich iets laten voorstaan te weten of te kunnen doen*; *parade*, *op-trekking van 's Krygs-volk*; *item afweering van een vloot* (in de *Schermschool*).

Paradis, (m) 's *Paradys* (n).

Paradoxal, *ale* (adj.) *Wonder-sprekig*.

Paradoxe, (m) *Een wonderspreuk*, *Belling die tégens de gezonde réden of 's algemeen gevoelen schynd aan te loopen*.

Parafe, *ou*, *Paraphe*, (m) *Naam-tekening*, *hand-tekening* (f), *gewoonlyke trek met de pen onder of rondom zynen naam* (m).

Paraser, *ou*, *Parapher* (v. a.) *un contrat*, *een verdrag* (*contract*) *ondertekenen*, *zynen naam en trek of merk onder zetten*.

Parage, (m) *Streek*, *hoogte*, *plaats* (f) in *zee*, *connoître le parage où l'on est*.

Parage, (m) *Gelykheid in adel*, *staat of leen-recht*; *de haut parage*, *van hoogen of ouden adeldom*.

Parageur, *Parager*, *ou*, *Parageau*, (m) *Een die een leen of ridder-maatig goed te gelyk met eenen anderen bezit*.

Paragoge, (f. in *Spraak-k.*) *Verlenging van een woord met ééne letter-greep*.

Paragogique, (adj.) *Das bygevoegd is* (in *Spraak-k.*).

Paragonner. (*Zie Parangonner*).

Paragraphe, (m) *Afdeeling*, *snyding* (f. van *eenig geschrift*).

Paraguante, (f. *Spaansch-w.*) *Versiering*, *belooning*, *erkenstis* (aan

PAR.

581

iemand die ons in iets geholpen of bygestaan heeft).

Parain. (*Zie Parrain*).

Parakynancie, (f. in *Heek*.) *Zeker balsgezwel*.

Paralipomenes, (f. pl.) *De Boeken der Kroniken in den Bybel*; *item het geen in eenig schrift of verhandeling is uitgelaaten*.

Paralipse, (f) *Spreekwyze in re-dencerkunde*, *wanneer de rédenaar voorgeevid van eenig stuk niets te zullen gewaagen en het zelve nochtans duidelyk genoeg aanroerd*.

Parallaxe, (f. en by *zommige m.*) *Verschiil tusschen den schynbaaren en waaren stand eener sterre*.

Parallele, (adj. in *Meet-k.*) *Gelykwydig*, *gelykstandig*; *lignes*, *cercles paralleles*, *item une parallele* (f), *evenwydige lyn*.

Parallele, (m) *Vergelyking* (f); *le parallele d'Alexandre & de César*; *mettre en parallele avec un tel*.

Parallélepipède, (m. in *Meet k.*) *Figuur van 6 gelykhoekige zyden*.

Parallélisme, (m. in *Meet-k.* *Sterrek.* en *Gezicht-k.*) *Gelyke affand*.

Parallélogramme, (m. in *Meet-k.*) *Een langwerpig vierkant of Quadrant* (n).

Paralogisme, (m) *Valsche sluit-re-den*, *drog-réden* (f).

Paralyse. (*Zie Paralipse*).

Paralyse, (f. in *Genees-k.*) *Geraaktheid*, *beroerdheid*.

Paralytique, (adj. & f.) *Beroerd*, *geraakt*, *item een geraakte*, *beroerde*.

Parangon, (m) *Parangon-letter* (f. *zékere groote druk-letter*); *item zeker zwart marmar*.

Parangon, (m. *oud w.*) *Vergelyking* (f) *monster*, *modél* (n).

Parangon, (adj.); *Perle*, *diamant parangon*, *eene uitmuntende schoone paerel*, *diamant*.

Parangonner, (v. a. *oud w.*) *Vergelyken* (*comparer*).

Paranomasie, (f) *Gelykheid der woorden*.

Parant, *ante* (adj.) *Versierende* (*Zie Parer*).

Paranymphe, (m) *Lof-rede tot besluit eener Théol. promotie en ter eere der gepromoveerde te Parys gedaan* (f); *item* (speelnoot die de bruid naar den bruidegom geleid (m).

Parapet, (m) *Borjuweering (eener wassing); leuning (eener brug)* (f).

Paraphe &c. (Zie Parafe &c.).

Paraphernaux, (adj. m. pl.); *Biens paraphernaux, (noemd men goederen die eene gebuilde vrouw door erffenis of by gifte bekomt.*

Paraphone, (adj.) *i' zamen-stemmend (in Muziek).*

Paraphoniste, (m) *Voorzanger.*

Paraphrase, (f) *Uitlegging verklaring, uitbreiding, omschryving van een tekst.*

Paraphraseur, (v. a.) *Uitbreiden, omschryven, verklaren.*

Paraphrase, (m) *Uitbreider, uitlegger.*

Paraplégie, (f. in Heelk.-k.) *Gevaartheid der ledemaaten.*

Parapluie, (m) *Régen-scherm* (n).

Paraprès, (adv. out w.) *Daar na.*

Parafange, (f) *Persische myl.*

Parascénium, (m) *Het agterste van een schouwplaats of toneel.*

Parasélene. (Zie Parélie).

Parasite, (m) *Schuimlooper, tafelbroër, teljoerlikker.*

Parasitique, (f) *Panlikkerij, schuimlooperij.*

Parasol, (m) *Zonnen-scherm* (n).

Paratitulaire, (m) *Leeraar: item toebeoord der titulen (by-schriften) of des korten begrijs van 't Roemsche recht.*

Paratitules, (f. pl.) *Beknopte verklaring, aanmerking over den titel en inhoud der Rechten, voornamentlyk der Romeinsche.*

Parâtre, (m) *Stiefvader, in eenen quaaften zin, anders zegt men beau-pere.*

Paravent, (m) *Blind of luik buiten voor de vengsters; item wind-scherm of schut* (n).

Paraventure. (adv.) (Zie Aventure).

Parbieu, ou. Parbleu! (boert. eed) *Slofferment! de drommel! waarlyk!*

Parbouillir, (v. n.) *Uitkooken (als het sap uit kruiden, by Apoth.); item doorzieden, opkooken.*

Parc, (m) *Warande* (f), *diergaarden* (m); *item perk* (n) *borden, kooi* (f. voor de Schaapen op 't veld); *item vee-bok* (n) *opeenschip*; *parc del'Artillerie, des vivres, wapen-plaats, Zoetelaars plaats in een leger.*

Parcage, (m) *Schaaps-kooien-pagt; item de mesting der Schaapen op een stuk lands* (f).

Parcelle, (f) *Stukje, deeltje* (n); *diviser une chose en plusieurs parcelles.*

Parceque, (conj.) *Om dat, dewyl, door dien.*

Parchasser, (v. n.) *Afjagen, de jagt met 't vangen of dooden van 't gejaagde wild eindigen, besluiten; (Jagt w.).*

Parchemin, (m) *Perkament* (n).

Parcheminerie, (f) *Perkament-maakery.*

Parcheminier, (m) *Perkament-maak r of-verkooper.*

Parciere, (m. & f.) *Een of eene die iets met een' ander deeld.*

Parclofes, (f. pl.) *Vullingen in 't ruim of op den bodem van een schip over de lok-gaaten, waterloopen.*

Parçonnier, iere (m. & f.) *Een of eene die gelyk deeld met andere in eene Erffenis of schifstinge.*

Parcourir, (v. a.) *Doorloopen, doorreizen (een land); item doorbladeren, doorloopen, schielijk doorlezen (een boek).*

Par-delà, (prep.) *Over, verby; par delà le respect, meer als de eerbied wórdend.*

Parderriere, ou, par derriere (adv.) *van agteren.*

Pardeffous, pardeffus, pardevant, pardevers. (Zie onder Par).

Pardon, (m) *Vergiffenis, vergeefving, quyttschelding* (f).

Pardonnable, (adj.) *Vergeeflyk; demander pardon, om vergiffenis verzoeken of bidden; obtenir pardon, vergiffenis verkrygen; je vous demande pardon Monsieur, ik bid om vergiffenis of vergeeft my Myn Heer (veteefde ontkenning van iets).*

PAR.

Pardonner, (v. a. dat den Dativ. der Persoonen en meest den Accus. der dingen vergeerd) vergeeven, quitschelden, verschoonen, ontschuldigen; pardonner les offenses à ses ennemis, zynen vyanden de beleedigingen vergeeven; il ne pardonne rien, hy verschoond niets, hy laat niets door-glippen, la mort ne pardonne à personne, de dood verschoond niemand; pardonner le passé; pardonner à quelqu'un la peine qu'il mérite; pardonnez moi, ontschuldigt my, neemdt my niet kwalijk; se pardonner (v. r.) zich zelve door de vinger zien, zich toegeeven; il ne se pardonne pas la moindre faute.

Paré, ée (adj.) Opgepronkt, opgesmukt, versierd; item afgeweerd, afgekeerd (als een' slag of sloot); exécution parée (in Rechten), onmiddelyke Gerechts-hulp (parate executie).

Paréage, ou Pariage (m. in Rechten), Gemeenschap (f); tenir un bien en paréage avec un autre, een goed met een ander gemeenschappelyk bezitten.

Paréatis, (m. Lat. w. in Rechten) Bevel van een' opper-Rechter om iets in een onder-Rechters gebied uit te voeren.

Pareau, (m) Zeker indiaansch vaartuig dat achter en voor op éénerlei wyze gebouwd is, en dus vooruit en achter-uit vaaren kan; pareaux (plur) zinksteenen op een net.

Parée, (f) Leen-mans-pligt, om op 't bevel of op-bod zynes Leen-heeren in de wapenen te verschynen.

Parégorique, ou, anodin, ine (adj. in Genees-k.) Pynstillend.

Pareil, eille (adj.) Gelyk, gelykvormig, eveneens; ils sont pareils en âge, zy zyn gelyk in Jaaren; ils sont pareils entre eux, zy zyn mal-kander gelyk.

Pareil, eille (f. m. & f.) Wedergade, weérgá, gelyk; il est sans pareil, elle est sans pareille, hy, zy is zonder weérgá; chose qui n'a point sa pareille; rendre la pareille, met de zelfde munt betaalen, gelyk met gelyk vergelden; à la pa-

PAR.

523

reille (adv.) zoo goed wederom, dat is voor niet niet; adieu, à la pareille.

Pareillement, (adv.) Van gelyken, insgelyks, ook.

Parein. (Zie Parrain).

Parélie, (f) By-zon, schyn van een of meer zonnen rondom de waare zon.

Parément, (m) Verciersel, op-tooisel (n); verciering, opprenking (f), snywerk op een' deur enz. (n); item uitmonsterring, behoording (f. van een kleed); item opslag, (m. eenermouw); item de fraaiste vlekken op de vieren eener Valk; item gelyke vloering (by Metz.).

Parenchyme, (m. in Ontl. k.) De eigene Substantie of 't weezen der ingewanden.

Parensane, (f. zee-w. in de Levant); Faire la Parensane, zich zeil-reë maaken.

Parent, ente (m. & f.) Verwant, maage, nabestaande, bloed-verwant, naafbestaande; nous sommes parents, wy zyn vrienden, verwanten of nabestaande; parents paternels, maternels, vrienden van vaders-, moeders-zyde; parents (plur.) ouders; il n'a plus de parents, hy heeft geen ouders meer.

Parentage; (m) Maagschap, verwantschap, (f).

Parentales, (f. pl.) De laatste pligten van eenen nabestaande aan een, overledenen verwant.

Parenté, (f) Verwantschap, maagschap, bloed-verwantschap (f) gestacht (n).

Parentelle, (f) De boedanigheid of eigenschap van maagschap.

Parenthese, (f) Tusschen-réde (die tusschen 2 haakjes in eene rédeningslooten word, en welke zonder den zin te breeken uitgelaaten kan worden); item het teeken of de 2 haakjes zelfs ( ).

Parer, (v. a. & n.) Vercieren, oprooyen, opsmukken enz.; parer un autel, une Epouse, parer des cuirs, leér bereiden, schaaven; item het leér besnyden, dunnen (by boek b.) parer (in de schermstch.) afkeeren.

afweeren; parer un coup, eenen slag of floot afkeeren, af-pareeren; parer aux coups, de slagen afweeren; on ne peut pas parer à tout, men kan alles niet voorkomen; parer de l'épée, de la main; parer un cap, un banc, een voorgebergte, eene bank voorby of te boven zeilen (zee w.); parer, gereed maaken, klaar houden; parer le cabestan, un ancre &c. pare à virer, maak klaar om te wenden; se parer (v. r.) zich opsmukken, zich verciëren; item zich in acht neemen, boeden, voorzien (tegen iets); parer, een paerdeboef afsteeken, reinigen; parer (in de Ryf-school) stil houden, stil staan.

Parere, (m. Spaansch w.) Meening, gedagten (f), gevoelen (n) (hoe enig geschild onder Kooplieden te besiffen zye).

Pareus, (f. in Heelk.) Verlamming der leeden.

Pareffe, (f) Luiheid, traagheid.

Pareffeux, euse (adj. & f.) Lui, traag; een Luyaard; ventre paresseux, hard-lyvigheid.

Parfaire, (v. a. meest in infinitivo gebr.) Volmaaken, voltooyen, voltalig-maaken.

Parfait, aite (adj.) Volmaakt, volkomen; le parfait, ou, le préterit parfait, de volmaakte voorledene tyd (in Spraak-k.).

Parfaitement, (adv.) Volmaakte-lyk, volkomentlyk.

Parfaute, (adv.); Parfaute de payer, by gebrék van betaaling (in Rechten; anders zegt men faute de).

Parfois, (adv. beter quelque-fois) Zomtyds, altemets.

Parfondre, (v. a.) 't Glas in den oven steeken, om de brand-verf ('t émailjeersel) gelyk te doen smelten.

Se Parforcer, (oud w. Zie se forcer).

Parfournir, (v. a. & n. oud w.) Vol leveren, compleet verschaffen.

Parfum, (m) Reuk-werk (n), welriekende dingen.

Parfumer, (v. a.) Wel-riekende maaken, een goeden geur geven, parfumeeren; item berooken, doorluchten (als brieven van besmette qorden

komende); parfumer un vaisseau, een schip rasschen deks met brandende gé-néver-béziën en teer-terooken en met azyn besprengen.

Parfumeur, euse (m. & f.) Reuk-werk-maaker of-verkooper; -verkoopster; een die welriekende wateren, zeep-ballen enz. verkoopt.

Pari, (m) Weddingfchap, wedding (f) un pari de 100. écus.

Pariade, (f) Paar-tyd der Pastryzen.

Pariage. (Zie Paréage).

Parial, ale (adj.) Dat de Pairs aangaat.

Par-ici, (adv.) Hier door, hier langs.

Parier, (v. a.) Wedden, verwedden.

Pariétaire, (f) Glas-kruid, muur-kruid (n).

Parietur, (m) Een wedder.

Pariüenne, ou, Sédanoise, (f) Diamant-tetter, corpus-cursif (zekere kleine druk-letter).

Parité, (f) Gelykheid, overeenkomst.

Parjure, (m) Meineed, valsche eed (m) meinedigheid (f).

Parjure, (adj. & f.) Moinedig; een meinedige, een eed-breeker.

Parjurer, se parjurer, (v. n. p.) Meinedig worden, valschelyk zweeren, eenen meined begaan.

Par-là. (Zie onder Par).

Parlant, ante (adj. & part.) Spreekende; trompette parlante, spreek-trompét, roeper; armes parlantes, sprekend waapen (dat den naam des geenens die het voerd aanduid).

Parlement, (m) Parlement (n. zeker oppergerechts hof, Raadsvergadering der stenden in Vrankryken Engeland; convoquer, proroger le Parlement.

Parlementaire, (m) Een Parlements gezinde.

Parlementer, (v. n. oud w.) In onderhandeling treden, tot een verdrág komen.

Parler, (v. n.) Spreken, praatzen; parler bien, mal, haut, bas, du nez, gras, entre ses dents, des gros-

PAR.

grosses dents, &c. *parler* en public, in 't openbaar spreken, een gesprék doen; *parler* en maître, met een meesteragtige toon of met gezag spreken; *parler aux rochers*, à un sourd, tot eenen verstaenden, eenen dooven spreken; *les tuyaux parlent bien*, de orgel-pypen spreken of luiden wel; *parler au hazard*, à la boule vue, en l'air, in 't honderd heen praaten; *parler aux chiens*, de jagthonden aanmoedigen; *se parler*, (v. r.) gesproken worden; item malkander spreken; *la langue française* se parle partout, de fransche taal word overal gesproken; *se parler par lettres*, des yeux, briefwisseling houden; met lonken malkander verstaan.

Parler, (v. a.) Spreken; *parler français*, fransch spreken; item verstaanbaar spreken; *parler blason*, chaffe, guerre, wapenkundig, jagtkundig, krygskundig spreken; *parler voiture*, Balzac, als *Voiture*, als Balzac spreken; *parler chrétien*, verstaanbaar spreken.

Parler, (f. m.) Het spreken, de spraak; *un parler gracieux*, eene bevallige spraak.

Parlerie, (f. gem. w.) Gebabbel, gesnap, geklap (n).

Parleur, euse (m. & f.) Spreker, praater; *snapper*; *praaiſter*, *praat-moer*, *snapsier*, *klappeie*.

Parloir, (m) Spreek-plaats (f. in een Klooster).

Parloriser, (v. n.) Gemaakt spreken.

Parmesan, (m) Parmezaan-kaas.

Parmi, (prep.) onder, tusſchen; *parmi tant de gens*; *parmi mes papiers*.

Parnage, (m) Pagt, cys, voor 't dryven van zwynen in een eikel-bosch (f).

Parnasse, (m) De Berg Parnassus, de zang-berg; item de dicht-konst, de dichters.

Parnassides, (f. pl.) De zang-godinnen.

Parodie, (f) Verdraaijing der woorden, voornamenlyk van vaerzen, die den zin veranderd en bespottelyk maakt.

PAR.

585

Parodier, (v. a.) Een gedicht verdraagen, omkeeren, eenen anderen zin geeven.

Parodiste, (m) Keerdicht-maaker.

Paroemie, (f) Korte en zinryke gelykenis.

Paroſerte, (f. in oude lands-Rechten) Aanbieding.

Paroi, (f) Wand, muur (bêter mur, muraille).

Paroi, (m) Het middelschot der neus (n. in Ontl. k.).

Paroir, (m) Hoefsmids-sleek-mes (n).

Paroire, (f) Schaafzyzer (n. gebruikt tot 't vertinnen by Kopersl.).

Paroisse, (f) Kerspel (n) *Parochie*, wyk; item gemeente; *Kerspelkerk* (f); il est le coq de la paroisse, hy is het haanij (de voor-naamste) van de buurt.

Paroissial, ale (adj.) Die of dat van de wyk, of parochie is.

Paroissien, ienne (m. & f.) *Parochiaan*, *Kerspel-kind*.

Paroître, (v. n. Lees *Parêtre*) *Verschynden*, voor den dag koomen, zich vertoonen; item blinken, ſchynden, blyken; *paroître en public*, in 't openbaar verschynden; *cela me paroît beau*, dat komt my mooi voor; *faire paroître*, doen blyken, te kennen geeven; *paroître* (v. impers.); il paroît bien quel parti il a pris, het blykt wel wat zyde hy gekoozen heeft; il y paroît bien, het is 'er zeer wel aan te zien; *vraiment*, il y paroît peu, waarlyk daar zyn niet veel teekens van.

Parole, (f) Woord; *gesprék* (n); *spraak* (f) enz.; *donner de bonnes paroles*, goede woorden geeven; *se prendre de paroles*, kyven, ſchelden, woorden krygen; il y eut de grosses paroles, daar reezen harde of hevige woorden; *prendre la parole*, het woord opvatten; *beginnen te spreken*; item antwoorden; *porter la parole*, het woord doen of voeren; *repandre la parole*, zyne redenen hervatten; *couper la parole à quelqu'un*, iemand in de reden vallen; *avoir le don de la parole*, ou, *avoir la parole à commandement*,

ment, ou, en main, *wel-bespraakt* zyn; *vaerdig spreken* konnen; *parole*, woord, parool, *belofte*; *donner*, *dégager*, *tenir sa parole*; *marquer de parole*; *homme de parole*; *perdre la parole*, *de spraak verliezen*, *spraakloos worden*; *paroles mémorables*, *gedenkwaardige woorden of redenen*; *être de deux paroles*, *uit twee monden spreken*; *ce marchand est à une parole*, *die koopman overeijcht*, of, *outrloofd niet*; *parole*, woord, *wagt-woord*; *parole de Dieu*, *het woord Gods*, *de Heilige Schrift*; *la Parole Eternelle*, ou, *le verbe*, *het Eeuwige woord*, *Jesus Christus*; *à grands Seigneurs*, *peu de paroles*, *by groote Heeren moet men zyne reden niet te lang maken*; *à bon entendeur*, *il ne faut qu'une parole*, *een half woord is genoeg voor den wyzen*; *la parole s'enfuit*, & *l'écriture demeure*, *woorden vergeet men*, *maar dat geschreeven is*, *dat blyft*.

Paroli, (m) *Het verdubbelen van den eersten inzét* (by *Speelders*); *faire paroli*, *niets wyken*, *zoo goed weêrom vergelden*, *met dubbelde munt betaald zetten*.

Parons, ou, *Pairons* (m. pl. by *Valkensers*) *De oudste der roofvogels*.

Paronychie. (Zie *Panaris*).

Parotide, (f. In *Heel-k.*) *Klier gezwel* (n) of *smarting* (f), *achter d'ooren*.

Paroxysme, (m. in *Gen. k.*) *Verheffing*, *verdubbeling van koorts* (f).

Parpaie, (f) *Volle betaaling*, *afbetaaling*.

Parpaillot, ote (m. & f.) *Een scheld-naam eertyds aan de Gereformeerden in Frankryk gegeven*.

Parpain, ou, *Parpaing*, gne (adj.); *Pierre parpaigne*, *een steen die zoo breed is als de muur dik is*, *een bindsteen*; (by *Metz.*).

Parpaye. (Zie *Parpaie*).

Parpayer, (v. a.) *Ten vollen afbetaalen*.

Parque. (Zie *Parques*).

Parquer (v. a.) *des brebis*, *schaa-pen in een' kooi*, *in horden sluiten* (op 's veld); *parquer l'artillerie*, *bes*

geschut in een perk voeren; *parquer des huitres*, *oesters op 's strand afperken*, *afsluiten*, *om ze vette maaken*; *parquer*, (v. n.) *in een' kooi*, *bok*, of *afgeslooten plaats leggen* of *zyn*.

Parques, (f. pl.) *De Schik-godinnen* (die volgens 't zeggen der Heiden-sche dichters, 't bestél over 's Menschen léven hebben, en waar van 'er 3 zyn zouden, namentl. *Clotho*, *Lachesis* en *Atropos*, de eene den draad trekkende, de andere de spil omdraayende, en de derde den draad des levens afknippende).

Parquet, (m) *Vierkante plaats rondom met een bek afgeslooten*; *item vloer met ruiten ingelegd*; *item raad of geboor-kamer van een Gerechts-hof* (f); *item het hout-werk van een schoorsteen*; *item het doop-bek in een Kerk* (n); *item kogel-bak op een schip* (m); *item kogel-plaats in een tuig-huis* (f).

Parquetage, (m) *Hek-werk*, *ruit-werk*, *ingelegd-werk* (n).

Parqueter, (v. a.) *Iets met ruit-werk maaken*, *inleggen*.

Parquoi, (conj. oud w. *béser* c'est pourquoi). *Derhalven*, *waarom*.

Parrain, (m) *Peet*, *peeter*, *doop-besfer geuader*; *item een uitgekozen Soldaat*, om op een ander Soldaat, die geharquebuseerd moet worden, 't eerste te schieten; *item een Heilige*, wiens naam men by den doop bekomen heeft.

Parricide, (m) *Vader-moord*, *een' moord*, *begaan aan vader*, *moeder*, *man*, *vrouw*, *broeder*, *zuster*, *kind*, *koning* of *vorst*, *een' gruwzame of schrikkelijke moord*.

Parricide, (m. & f.) *Vader-moor-der* of *moordenaarster*, *een of eene die een Parricide begaat*.

Parricide, (adj.) *Moorddadig in de hoogsten graad*.

Parfemer, (v. a.) *Bestrooyen*, *bezaayen*; *parfemer un lit de fleurs*.

Parfi, (m) *Afgoden dienaar des vuurs*.

Part, (f) *Deel*, *gedeelte*, *aandeel*, *lot*, *part* enz. (n); *grosse*, *petite part*; *avoir part dans une manufacture*, *prendre sa part*; *faire part de &c.*, *deelgenoot maaken*
van

van enz.; être à la part, (Zee-w.) op reïne kaap vaaren, dat is, dat de marroozen deel aan den prys ('t genomen schip) hebben; item deel aan een visch-vangst hebben; faire, ou, donner part de quelque chose à quelqu'un, iemand iets berichten, mededeelen; (adviseeren); prendre part à quelque chose, deel, belang ergens aan neemen; je prends beaucoup de part à votre perte; la plus part, het grootste gedeelte, de meeste; la plus part des hommes; la plus part du temps, den meeste tyd; de la part, van wegens; dites lui de ma part, zegt hem van mynent wegen; venir de la part du Roi, in 's Konings naam of van s' Konings wegen komen; part, plaats, zyde, kant; de toutes parts, allere-wegen, van alle kanten; autre part, elders, op een ander plaats (ailleurs); nulle part, nergens; quelque part, ergens; aller quelque part, ergens gaan; en quelque part que cefoit, waar het ook zye; prendre une chose en bonne ou en mauvaise part, een' zaak wel of euvel neemen; cela vient de bonne part, dat komt van goeder hand; de part en part, door en door; percer de part en part; de part & d'autre, van wederzyden, van beide kanten; d'une part je vois que &c. & de l'autre que &c., aan de eene zyde enz.; à part, ter zyden, by zich zelven alleen, mettez cela à part, legt dat weg, of, aan een zyde; tirer quelqu'un à part, iemand ter zyden trekken (om met hem te spreken); faire bande à part, een afzonderlyk gezelschap maaken; raillerie à part, zonder gekscheeren, in ernst gesproken; sa vanité à part, il est honnête homme, zyne verwaandheid overgeslaagen, is by enz.; c'est un fait à part, dat is een' andere zaak; à part soi, ou, en soi même, by, tot of in zich zelven; part, d'autre zyde (van wisselb. enz.); le contenu de l'autre part, ou, en l'autre part.

Part, (m. in Rechten en Heel-k.) Kinderbaaring, kraaming; lyfs-urugt (f), kraam-kind (n); supposition

de part, heimelyke ondersteeking van een kind; suppression de part, af-drywing enz.

Partage, (m) Deeling, verdeeling, scheiding, schifting (f); item erfdeel, deel, lot (n); item il y a partage (les juges sont partagés) de Rechters zyn 't niet ééns.

Partager, (v. a.) Deelen, verdeelen, schiften, scheiden; item deel neemen; partager une succession, eene erffenis deelen; la riviere partage la Ville, de rivier verdeeld de Stadt in tweeën; la cour est fort partagée, het hof is zeer verdeeld (in gevoelen); la nature l'a bien partagé, hy heeft veel natuurlijke vermogens; elle partage vos peines, zy neemdt deel in uw verdriet; partager le vent (zee w.) over beide zyden éven hoog loeven; item met een ander schip gelyk op-loeven; partager le différent, het verschil deelen, door midden doen.

Partance, (f. zee-w.) Vertrek, het 't zeil gaan, afvaaren van een schip (n); coup de partance, vertrek-schot, sein-schoot dat men 't zeil gaat.

Partaat, (conj. in Rechten nog gehr.) Derhalven, daarom, overzults, by gevolg (bêter c'est pourquoi, par conséquent).

à Parté, (m. Ital. w.) Gesprék des Toneel-speelders, waarby hy zich quanswyze houd als of zyn' mede-speelders het niet hoorden.

Partement. (m. Zie Partance).

Partement (m) de fusée, het af-steeken eener vuur-pyl.

Parterre, (m) Gelyke, évene grond of vloer, vlakke; item staan-plaats (f), 't ruim (n. in een' Schouwburg); item de toeschouwers daar in; item 't briefje daar van; parterre de jardin, bloem-stuk in een tuin; parterre de gazons, een stuk met groene zooden belégd; parterre de natte, vloer-mat; parterre d'eau, water-konst-werk, waar by zich verscheidene straalen vertoonen; faire un parterre, (gem. en boert. w.) op den grond vallen.

Parti, (m) Voorslag (m), aanbieding; gelyc-

gelegenheid; voordeelige zaak, party (f.), boep enz. (m); il a refusé de bons partis, by heeft schoone gelegenheden van de hand gewezen; cette fille est un bon parti, die jonge dochter is een' voordeelige party of voordelig huwelyk; c'est un puissant parti, het is eene sterke party, of, groten boep; il a pris le bon parti, by heeft de beste zyde gekoozen; être du parti de &c. van de party, aan de zyde zyn van enz.; abandonner le parti, de party verlaaten; attirer quelqu'un dans son parti; j'ai pris mon parti, ik heb myn besluit genomen; il a pris le parti des armes, by heeft den Krygs-dienst verkoozen; il prit le parti de se taire, by verkoos te zwygen; j'ai pris parti ailleurs, ik heb my elders voorzien of verbonden; aller en parti, op party gaan (by Krygs.); le parti des gabelles est affermé, het zout is verpakt.

Parti, ie (adj. & part. van Partir) Gedeeld, verdeeld; item half doorgesneden (in Wapenk.); item verstrokken, weggegaan, verreisd.

Partiaire (adj.); Fermier partiaire, Pagter voor de hest.

Partial, ale (adj.) Eenzydig, partydig, die ééne zyde gunstig is.

Partialement, (adv.) Eenzydiglyk.

Partialiser, (v. a.) Partydig maaken; partialiser (v. n.) se partialiser (v. r.) partydig worden.

Partialité, (f) Eenzydigheid; partydigheid.

Participant, adj. & subst.) Deelagtig; item een deel-genoot.

Participation, (f) Mededeeling (van iets); item deelagtigheid, deel (in iets); admettre quelqu'un à la participation d'une chose; il a fait cela sans ma participation, by heeft zulks gedaan zonder my iets daar van te kennen te geeven.

Participe, (m) Deel-woord (n. in spraak.); item een deelgenoot (m).

Participer (v. n.) à quelque chose, deel of genot ergens aan hebben; participer à la joie, à la tristesse de son ami; participer

de quelque chose, van den aart van iets zyn; mineral qui participe du vitriol.

Particulariser (v. a.) un fait, een bedryf met alle zyne omstandigheden verhaalen; item naauw onderzoeken.

Particularisme, (m) Byzonder gevoelen (n); item Leere der byzondere Genade (f).

Particulariste, (m) Een die een byzonder gevoelen of meening heeft; item een voorstander der byzondere Genade.

Particularité, (f) Byzonderheid, byzondere omstandigheid; item omstandig verbaal.

Particule, (f) Klein deeltje, stukje, brokje; item klein woordje, woord-léden (n. in spraak-k.).

Particulier, iere (adj.) Afzonderlyk, byzonder, zonderling; item wonderlyk, ongemeen; chambre particuliere, een afzonderlyke kamer; un cas particulier, een byzonder geval; conduite particuliere, een zonderling gedrag of houding; c'est un esprit tout particulier, 't is een zeer wonderlyke geest; un bien particulier, een afzonderlyk goed.

Particulier, (m) Een onbeëmpte, een privaet persoon; vivre en simple particulier, als een gemeen of eenvoudig burger leeven; vivre en son particulier, op zich zelven leeven of huishouden; en mon particulier, ou, pour mon particulier, my aangaande, wat my belangd; en particulier, (adv.) in 't byzonder; chacun en particulier, yder in 't byzonder.

Particulièrement, (adv.) Byzonderlyk, voonaamentlyk.

Partie, (f) Deel (n) enz.; la partie est moindre que le tout, het deel is minder als zyn geheel; une bonne partie des hommes, een groot deel der menschen; les parties nobles, de édele deelen (des Ligchaams, als: 't Hart, de Lever enz.); les parties honteuses, de schaam-deelen; parties del'oraison, de deelen eener reden (in spraak-k.); chanter sa partie, zyne party of stem zingen; air à quatre parties; par-

parties similaires, gelyk-stagtige deelen; partie adverse, tegen-party; avoir affaire à forte partie, met een' harde party te doen hebben; remettre la partie, een' zaak of geding verschuiven; accommoder les parties, de partyen bevrûdigen; prendre un juge à partie, eenen Rêchter voor de vierschaar roepen; la partie n'est pas egale, de party of kans is niet gelyk; faire une partie de chasse, een' Jagt-party maaken; être de la partie, van 't gezelschap zyn; partie de plaisir, gezelschap ter verlustiging; partie, spel, party; jouer, gagner partie, een spel speelen, winnen; parties, uittreksel, reekening (van een winkelier of handwerks-man); arrêter les parties, de reekening voor goed erkennen; tenir ses livres à parties simples, à parties doubles, zyne boeken met enkele, dubbele posten houden; parties casuelles, toevallige, onzêkere voordeelen, buitenkanssen; faire un coup de partie, een stuk waagen dat voordeel geeft of beloofd; c'est une partie faite à la main, dat is een' overlêgde zaak, partie de froment, partie de seigle, deels van terwe, deels van rogge; men zegt ook, il a les parties qu'il faut pour son emploi, hy heeft de nodige vereischten tot zyne bediening; partie aliquante (in rekenk.) getal dat eenige maalen genomen, in een grooter niet net opgaat; partie aliquote, getal dat eenige maalen genomen, in een grooter net opgaat; en partie (adv.) ten deele, deels, gedeeltelyk; l'ouvrage est en partie fait.

Partir, (v. a. meest in Rekenk. en Wapen-k. gebr., anders zegt men partager; je partis, tu partis, il partit, nous partîmes &c., je partis &c., j'ai parti &c., je partirai &c., que je partiſſe &c.), deelen, verdeelen; partir l'écu en deux, 't scbild in tweeën verdeelen; ils ont toujours quelque maille à partir ensemble (spr. w.), zy hebben altoos ruzie of een eirje met mal-kander te schillen.

Partir, (v. n. Je pars, tu pars,

il part nous partons &c. Je partoits &c. Je partis &c. Je suis parti &c. Je partirai &c. pars &c. que je parte &c. que je partiſſe &c. partant &c.) vertrekken, weggaan, verreizen enz.; le courier est parti; il partira demain pour la France, pour Madrid, hy vertrekt morgen naar Frankryk, naar Madrid; il ne part pas de la maison, hy komt niet buiten de deur; partir, uitsliegen, afsliegen, los-breeken, los-springen; la bombe part du mortier; faire partir une pierrre d'une mine; faire partir le cheval, het paerd laten loopen, aanzetten; faire partir le gibier, het wild opjaagen; partir, voortkomen, ontstaan; ce sont des louanges qui partent de la flatterie; cela part d'un cœur vraiment genereux; partir, uitslooten (in de Scherm-school).

Partir, (f. m.) Het afreizen, vertrek; item het begin van de ren van een paerd (n); au partir de là, by 't vertrek van daar; cheval qui a un beau partir.

Partisan, (m) Aanbanger, een die iemands party boud; item Pagter der Koninglyke inkomsten; item een Party-ganger (in den oorlog).

Partiteur, (m, in Reken-k.) Deeler (Diviseur).

Partitif, (adj. in Spraak-k.) Deelend.

Partition, (f) Deeling, verdeling (in Reken k. Wapen-k. reden-k. en zang-k.).

Par-tout, (adv.) Overal, allewegen.

Partunde, (f. by d'oude Heid.) Godinne der Kinderbaaring.

Parvenir, (v. n.) Geraaken, voortgeraaken, voortkomen; parvenir à une charge, à l'Empire, à son but; ce jeune homme ne manquera pas de parvenir, die Jong-man zal wel voort-komen, of, in staat geraaken.

Parvenu, ue (adj.) Geraakte, gekómen; item geslaagt, voortsgekomen; un parvenu (subst.) een die van niet tot iet gekomen is.

Parvis, (m) Voor-plein, voor-hof eener Kerk (n).

Parulis, (m. in Heet-k.) Ontsteking, opzwellung van 't tand-vleesch (f).

Parure, (f) Vercliersel, cieraad, pronk-gewaad, tooisel(n); opschik(m); une riche parure; parure, gelykheid van gedaante of versooning; chevaux, ouvrage d'une même parure.

Pas, (m) Eene treede, of, tred, schreede (f), flap, voetslap of pas enz. (m); aller d'un bon pas, ou, marcher à grands pas, met groote schreeden gaan, wakker aanstappen; à petits pas, ou, à pas lerrés, met korte schreeden; marcher à pas de loup, à pas de larron, beel zagties gaan, sluipen; marcher à pas comptés, statelyk, gemaakt of op de maat gaan; aller pas à pas, voetje voor voetje gaan, langzaam gaan; pour suivre quelqu'un pas à pas, iemand op de bielen zitten, van naby vervolgen; pas à pas, on va bien loin, (spr. w.) langzaam gaat zeker; doubler le pas, de schreeden verdubbelen, gezwinder voortgaan; retourner sur ses pas, op zynen weg te rug keeren; faire un faux pas, eenen mistred of eene mistree doen, struikelen; item eenen valschen pas, flap, misflag of feil begaan; pas de clerc, feil, misflag, overziening; se retirer au petit pas, stilletjes heen-gaan, weg-sluipen, af-druipen, af-zakken; cheval qui a un bon pas, paerd dat een' fracye gang heeft; cheval de pas, een pas-ganger; pas, voortrée, voorrang; donner le pas à une personne; prendre le pas devant, de voortogt neemen, eerst ingaan; passer le pas, sterven; faire passer le pas à quelqu'un, iemand dooden, naar de andere wereld helpen; il faut passer le pas, men moet 'er meê door, dat moet zoo zyn; franchir le pas, een ras besluit neemen; il est en pas d'être un jour à la tête du Ministère, hy is op den weg van eens te zyn enz.; pas, drempel, dorpel, ingang; nous ne sommes encore qu'au premier pas, wy zyn nog maar op den drempel, in 't begin; dès le premier pas, il se laissa effrayer, van

den eersten aanvang af laat ty zich afschrikken; entrer dans un pas difficile, eene moeyelyke zaak onderneemen; se tirer d'un mauvais pas, zich van een' quaaide omstandigheid ontdoen; faire le premier pas, den eersten flap doen, de eerste aanleiding geeven; je n'y ferai pas un pas, ik zal 'er geen voet in verzetten, vous n'y perdrez que vos pas, gy zult 'er u'w moeite alleen by verliezen; n'être qu'à deux pas de la mort, hy is dood krank; pas, voetslap, voetspoor, tree; les fleurs naissent sous les pas, de bloemen wassen onder zyne voeten of treden; marcher sur les pas des grands hommes, het voetspoor of voorbeeld van groote mannen volgen, hunne voetslappen drukken; le pas commun est de deux pieds & le géométrique de cinq, de gemene flap of schreede is enz.; pas, toegang, doorgang, engte, naauwte; gagner le pas de la montagne, den toegang des bergs bereiken, inneemen; le pas de calais, de hoofden of het naauw tusschen Calais en Douvres; pas de haubans, ou, enfléchures, (Zee w.) wêvelingen in 't wand (dwarse touwtjes om de voeten op te zetten en na den mast se klimmen); pas de souris, seene beer, voet eener borstweering (in vesting-b.); pas de vis, slinger-slage eener schroef; pas d'âne, steek blad (n) aan een dégen-gevést; item hoef-blad (zeker kruid); item ring-bout (Zee-w.); pas, (by Handwerks-l.); outils de toutes sortes de pas, werktuigen van allerlei grootte; pas, (by Weevers) optrek des draads in den kam; de ce pas, (adv.) terstond, opstaande voet; j'irai de ce pas avec vous.

Pas, (particule négative, ontkennend woordje, word met ne en non, dewelke ook zie, en zomtyds alleen gebruikt) Niet; je ne le connois pas, ik ken hem niet; non pas que je sache, niet dat ik weet; comment se porte-t-il? hoe vaart hy? pas bien, niet wel; pas un, pas une, (adj.) niet een, geen; pas un ne le croit.

Pasage. (Zie Pacage).

Paschal, ale (adj. waar van het m. pl. is paschals) *Das van 't Paschais*; l'agneau paschal, *het Paaschlam*, (Cb. als K.).

Pasquin, (m); Pasquyn (zeker beeld te Rome, waar aan menschimschrijsen plaats); item figuurl. een schimpdicht, pasquil.

Pasquinade, (f) Schimpfschrift, bekel-dicht (n).

Passable, (adj.) *Das gaan of passeeren kan, redelyk, tamelyk, lydbaar, cela est passable.*

Passablement, (adv.) *Redelyk, tamelyk, zoo wat heen.*

Passacaille, (f) *Zeker dans, in een tripel-tact of 3 syden begreepen; item een mos-band om 't lyf.*

Passade, (f) Doortogt, door-reize (f); item reispenning, teerpenning (m); demander, donner la passade; passade, de omloop, heen- en weër-gang of loop van een faerd (in de Ryschool).

Passage, (m) *Weg, reis-weg (m. van groote doortogt); item de doortogt zelfs, over-vaart, over-togt enz. (f); le passage est libre, de weg is vry; disputer le passage d'un fleuve, de overtogt enz.; le passage des troupes, de doortogt enz., donner passage, doortogt, overtogt verleen; je vous verrai en, ou, à mon passage, by myne door-reize enz.; passage, opening, door-togt, plaats, ruimte; il faut laisser un passage à la fumée; le canon se fait passage, passage, scheeps-vragt, wagen-vragt of loon; veer-geld, brug-geld, beken-geld, passagie geld; droit de passage, vrye door-togt of overtogt (aan eenig plaats); oiseau de passage, srek-vogel; passage, spreuk, rede, plaats (van eenig geschrift of boek); citer, expliquer un passage de l'écriture; passage, gang (in een huis); passage, het zagt of gemoedig maaken van 't leder.*

Passager, erej (adj.) *Door-trekken-de, voorby-gaande; item onbestendig, niet duurzaam; chagrin passager, voorby-gaande droefheid; biens passagers, beauté passagere, vergankelyke, voorby-uitetende goederen enz.;*

oiseau, poisson passager, *vreemde of voorby-trekkende vogel enz.*

Passager, (f. m.) *Reiziger, passagier (in een schip of ry-szig).*

Passager (v. a.) un cheval au trot, au pas, een Paerd den draf, den pas-gang leeren (in de Ry-sch.).

Passant, ante (adj. & part.) *Voorby-gaande, voorby-vaarende, voorby-reizende; item gaande (in Wapen-k.); item une rue passante, un chemin passant, eene straat, een weg daar veel volk door-gaat; passant, overtreffend; en passant, (adv.) in 't voorby-gaan, ter loops; dire une chose en passant; saluer quelqu'un en passant.*

Passant, (f. m.) Een Reiziger, voorby-gaande.

Passation, (f) *Het maaken of de plegtigheden van een verdrág (contract).*

Passavant, ou, Passe-avant, (m) *Reisbriefje, doortogt-briefje (n. der tol-bedienden op waaren).*

Passe, (f) *Gang, weg, toestand (m. daar iemand in is); être dans une belle passe, op een' goeden voet of weg staan; il est en passe d'être avancé, by staat op een goeden voet enz.; passe, (in de Scherm-sch.); faire une passe, inloopen, onder den dégen loopen; passe, poort op een trok-ijsel, in een maliebaan (f); passe, (Zee-w.) engte, guil, tusschen twee zand-banken (f); item naauw Zee-gat om in een' haven of rivier te loopen; passe, (zegt men voor je passe, in 't kaars-sp.) ik pas (of geef 't spel gewonnen); passe, het zy zoo, het kan zoo doorgaan; passe, byvoeging om specie die te ligt is gelyk te maaken tegens wigtige; passe, wyfjes musch of mos.*

Passé, (m) *Het voorledene (n), de voorledene tyd (f).*

Passé, ée (adj. & part.) *Voorby, voorleeden, voorby-gegaan, geweest; item ouderwetsch, uitgeleefd, verwallen, verwelkt enz.; chose passée, gedaane of voorby-gegaane zaak; le temps passé, de voorledene tyd; homme passé, uitgeleefd man; couleur passée, verslensie of versbótene kleur; mode passée, asgelegde of ouderwetse*

jsche mode, dragt; *maitre passé*, aangenomen meester.

Passé-avant. (Zie *Passavant*).

Passé-balle, ou, *Passé-boulet*, (m) *Kogel-maat* (f).

Passécaille. (Zie *Passacaille*).

Passé-canal, (m) *Naauw vaarwater*, *tusschen zand-banken* (n).

Passé-chevaux, (m) *Veer-pont* (f).

Passé-debout, (m) *Tol-ceel* (f), *verlof-brief* (m) voor waaren die door mogen gaan zonder ontladden te worden.

Passé-dix, (m) *Meer als 10 oogen* (in 't *Taerling-spel*).

Passé-droit, (m) *Gunst*, *verzagting* (f); *item* ('t *tégengefelde*) *onrecht*, *ongelyk* (n. in *Rechts-offening*).

Passée, (f) *Doortogt* (f. van 't *krygs-volk*); *trek-tyd* (f. der *vogelen*); *spoor* (n. van 't *wild*) *een laag van 2 dezyn Lamswellen* (f. by *Velbereider*); *een lok of trems hair* (f. by *Pa-rui-k-n.*).

Passé-fleur, (f) *Anemonie-roos*.

Passager. (v. r.) (Zie *Passager*).

Passément, (m) *Boordfel*, *belégfel*, *passément* (n).

Passémenter, (v. a.) *Boorden*, *met lint beléggen* (*béser mettre du passément*).

Passémentier, iere (m. & f.) *Passément-werker*; *-werkster*.

Passé-parole, (m) *Léger-woord*, *dat van den eersten tot den laatsten gaat*.

Passé-par-tout, (m) *Een hoofd-steutel*, *looper* (m. *steutel die op verscheide sloten past*); *item* *een dubbeld slot* (n); *item* *een groote trek-zaag* (f).

Passé-passe, (m) (*Hand-greep der Goochelaars*); *tours de passé-passe*, *goochel-werk*, *guichel-spel*; *joueur de passé-passe*, *goochelaar*.

Passé-pied, (m) *Zeker dans met gezwinde treden*.

Passé-port, (m) *Vry-brief*, *vry-gelei-brief*, *pas* (m); *item* *paspoort* (f), *passéerbrief* (m. voor *Koopwaaren*).

Passer, (v. n. & a. heeft veel betekenissen) *Door-gaan*, *door-trekken*, *door-reizen*, *voorby of verby-gaan*,

door-vaaren, *door-loopen*, *voorby vlieten*, *doorvlieten* enz. (Zie verder de volgend spreekwyzen); *passer devant*, *voor of vooraan gaan*; *passer le premier*, *het eerste voorby gaan of vaaren*, *passer d'un lieu à l'autre*, *van den eenen plaats na den anderen gaan*; *passer par une Ville*, *door eene Stadt reizen*, *trekken*; *la riviere passe devant la Ville*, *de rivier of stroom loopt voorby de Stadt*; *passer la riviere*, *over de rivier gaan of vaaren*; *passer un défilé*, *door eenen engen weg of eene engte trekken*; *il en faut passer par là*, *men moet daar aan*, *dat moet zoo zyn*; *il faut que cela passe*, *dat moet geschieden*; *faire passer des Marchandises d'une Ville à l'autre*, *Koopwaaren van den eenen plaats na den anderen vervoeren*, *voortzenden*; *il ne passera pas jusques là*, *hy zal zoo ver niet komen*; *passer outre*, *doorgaan*, *voortgaan*, *verder gaan*; *passer son Chemin*, *zynen weg gaan*, *voortzetten*; *laisser passer quelqu'un*, *iemand gaan laten*, *verby laten*; *passer à quelqu'un la plume par le bec* (spr. w.), *iemand soppen*; *son nom passera à la posterité*, *zyn roem zal tot het na-geflacht overgaan*; *passer légèrement sur une chose*, *iets éven aanroeren*, *naauwelyks gewag van maaken of gedenken*; *passer par dessus toutes sortes de considérations*, *alle bedenkelykheeden over 't hoofd zien*, *of, aan een zyde zetten*; *cela passera par mes mains*, *dat zal door myne handen gaan*; *l'Empire passa des Medes aux Perses*, *het Ryk is van de Meden tot de Persen overgegaan*; *passer d'une charge*, *d'un article à l'autre*; *passer un Soldat par les baguettes*, *par les armes*, *eenen Soldaat door de spitsroede laten loopen*, *doorschieteten* (*harquebuzeeeren*); *passer les bornes*, *de paalen of grenspaalen te buiten gaan*, *overschryden*; *passer la mesure*; *cela passe mes espérances*, *dat gaat, of, is boven myne hoop*; *cela me passe*, *dat is buiten myn bereik*, *boven myn begrip*;

grip; il me passe de toute la tête, by is een kop grooter als ik; cela passe la raillerie, dat gaat te verre of is te grof; quand cela passe trois mois, als zulks meer als drie maanden duurd; je ne passerai pas cinquante écus, ik ga niet hooger of geef niet meer als vyftig ryksdaalders of kroonen; il passe tous ses compagnons; by overstrefst alle zyne metgezellen; passer une ligne, eenen regel uitlaaten, overlaan; je passe par dessus tant de choses que j'aurai à dire, ik gaa' zoo veel zaaken enz. met stilzwygen voorby; tant d'habiles gens y ont passés, zoo veel bequaame luiden hebben zulks over't hoofd gezien; passer, gelden, door den beugel gaan; cela ne passe pas, dat kan zoo niet gaan; je vous passe cela, ik geef u dat toe, of ik laat u dat gelden; passer à un capitaine tant de Soldats, aan een Hoofd-man of Hopman zoo veel voetknechten berekenen of bezoldigen; ce mot ne passe pas, dat woord deugd niet; passer, gangbaar zyn, doorgaan; cette pièce passe, dat stuk gelds is gangbaar; il a passé une pièce qui n'étoit pas de mise, by heeft een stuk gelds uitgegeven dat ongangbaar was; il ne me laisse rien passer, by ziet my niets door de vingers of verschoond my in niets; passer, doorgaan, gebouwen of aangezien worden; il passe pour un habile homme, pour savant; passer, vergaan, verby-gaan, verwelken, versien; le temps, la beauté passe, de tyd, de schoonheid vergaat, of, gaat verby; cette mode est passée il y a long temps, die draht is voor lang uit het gebruik geweest; cette pierre est passée, die steen heeft zyn glans verloren; les couleurs passent avec le temps, de kleuren (vertwen) verschieten door den tyd; passer en proverbe, tot een spreekwoord worden; laisser passer la pluie, laat ons den régen verby laten gaan; les passions violentes passent vite, de geweldige bartsogten gaan ras over, duuren niet lang; il est passé, by is dood of by is weg; il a passé comme

une chandelle, by is als een' kaers uitgegaan; il va passer, by gaat heen, of, by sterft; passer, doorbrengen, verslyten; passer son temps à jouer; passer les jours à rien faire; passer la belle saison à la campagne; passer mal son temps, zyn' tyd kwalijk besteeden; item 'er slegt aan zyn, verdriet hebben; passer son envie, sa colere, zyne lust stillen, zyne gramschap laaten vaaren, verdryven; passer debout, onafgelaaden of onuitgeladen, zonder visitatie doorgaan (van waaren gez.); passer son ordre, eenen wisselbrief of ander geschrift endosseeren, aan iemands ordre overteekenen; passer des marchandises en fraude, koopwaaren smokkelen, niet vertollen of aangeeven; passer un contrat, een' verbindnis (contract) maaken, sluiten; passer procuration, volmagt geeven; passer condamnation, zyn vonnis onderteekenen, schuld-bekentenis doen, zyn' zaak verlooren geeven; la chose passa tout d'une voix, de zaak werd eenpaariglyk beslooten; passer quelque chose par un linge, iets door een doek zygen, kleinzen; passer par un tamis, ou par l'éta mine, door een zeef laaten loopen; passer un ruban par un anneau; een lint door een' ring trekken; passer le lacet dans les œillets, de ryg-snoer, nesteling of veeter door de nestel-gaten steeken of haalen; passer sa chemise par dessus la tête, zyn hemd over het hoofd trekken; passer le fil par l'aiguille, een naald vademen; passer maître, meesler, baas of gilde-broeder worden; item in 't gild aanneemen; se faire passer maître, zich als meester in 't gild doen aanneemen; passer maître quelqu'un (spr. w.) iemand al eeten-de waspen, gelyk de monniken den abt; passer un rasoir, een scheermes aanzetten; passer une peau, een vel bereiden; passer une cuir en mégie, een vel op de wyze van een zeem-bereider maaken; passer par la calandre, wateren, kalanderen, mangelen, glans geeven; passer au fil de l'épée, over de kling jaagen, of

laaten, springen, neer - sabelen; passer un dessein à l'encre, een' teekening met de pen maaken; cet habit me passera cet hiver, dat kleed zal my deezen winter wel doorbrengen; passer au vent d'un vaisseau, (zee w.) een schip de loef afwinnen, se boven komen; passer en revue, de monst'ring, wapenschouwing ondergaan; passer, (in kaart-sp.) passen, niet speelen willen, of zich aldus houden; passer des débourséments à compte, verschot in rekening brengen; se passer (v. r.) geschieden, gebeuren, voorvallen; item verouden, afneemen, afgaan enz.; tandis que cela se passoit, terwijl dat gebeurde; il commence à se passer, by begint te vervallen of af-te-gaan; la beauté se passe déjà, hare schoonheid verdwynt alreede; c'est ainsi que la vie se passe, zoo gaat het leeven voorby; se passer de quelque chose, iets ontbeeren, of mis'en konnen; je me passerai bien de lui; se passer à pen de chose, met weinig te vreden zyn, of zich daar mede behelpen.

Passé-rage, (f) Peper-kruid.

Passereau, (m) Een mus, musch of mos (Moineau).

Passé-rose, (f) Pioene (zekere bloem).

Passeroute, (f. weinig gebr.) Schelm-sche streek.

Passé-temps, (m) Tyd-verdryf, vermaak (n) tyd-korting (f).

Passé-velours, (m) Duizend-schoon, fluweel-bloem, amarant (f).

Passé-vogue, (f) Snelle vaart eener galeie door sterk roeijen.

Passé-volant, (m) Gebuurde Sol-daat, lorren-draaijer (die op een anders naam de monst'ring goed doet); item een die zich onder een gelag voegd zonder te betaalen.

Passéur, euse (m. & f.) Schuiter-voerder, overzetter, veer-man; schuiter-voerdster, veer-vrouw.

Passibilité, (f. school-w.) Lydbaarheid.

Passible, (adj.) Lydbaar, die, of, dat lyden kan.

Passif, ive (adj. in Natuurk.) Ly-

dende; voix active & passive, stemme om te verkiezen en om verkooren te worden; principe passif, een lydend beginsel; dettes passives, schulden die men schuldig is (in Rechten); un passif, ou, verbe passif, een lydend werk-woord (in spraak-k.).

Passion, (f) Lyding (f), het lyden (n), de Passie (f); la Passion de Notre Seigneur; lire la Passion, de Passie of de Geschiedenis van 't lyden leezen; ouïr la Passion, de Passie preeken of de predikatiën over 't Lyden hooren; passion, zeker klokken-slag ter voorlezing der Passie; item ter voorbidding van een' zieken.

Passion, (f) Gemoeds-beweezing, harts-togt, gemoeds-neiging, begeerte, drift, lust, liefde, trek (tot iets) avoir de la passion pour la vertu; la chaste & le jeu sont ses passions; la passion que j'ai à vous honorer, à vous aimer, de neiging, drift, liefde die ik heb enz.; assouvir ses passions, zyne lusten boeten of voldoen; passion, hevigheid, drift, gramschap, haat, agir avec passion, met drift te werk gaan.

Passionné, ée (adj. & part.) Hitzig, vuurig, verliefd, ingenoomen; passionné pour la gloire, eergierig; air passionné, verliefd gelaat; expression passionnée, verliefde, item driftige of heilige uitdrukking (door liefde of voor-oordeel veroorzaakt).

Passionnement, (adv.) Hestiglyk, vuuriglyk, verliefdelyk, tederlyk, aimer passionnement.

Passionner (v. a.) les airs, les discours, den liederen enz. leeven, kragt of nadruk by-zetten; passionner, zeer beminnen, naar-verlangen, naar-haaken; passionner le jeu, la danse; se passionner (v. r.) pour quelque chose, vuurig, driftig, item ingenomen voor iets worden.

Passivement, (adv.) Op eene lydende wyze, in eenen-lydenden zin.

Passivété, (f) Lydbaarheid, werkeloosheid (der Zielen enz.).

Passoire, (f) Een doorslag, vergiet-seif (m).

Pastel, (m) Zeker teeken-kryst; item

PAS. PAT.

item weede, weed, pastél (ook Guede genaamd en welke door de verwers in de blaauw-kuipen gebruikt word).

Pastenade, (f) Witte péén (Zie Panais).

Pastenaque, (f) Pylstaart (m. visch).

Pasteur, (m) Herder, harder, schaapherder, (eertyds; maar nu) Leeraar, Herder, Predikant.

Pastille, (f) Reuk-balletje of koekje (n. om een' kamer mee te bewierooken of geur te geeven).

Pastoral, ale (adj.) Herderlyk; vie pastorale, 't herder-leeven; bâton pastoral, herders-staf (bêter houlette); vigilance pastorale, herderlyke waakzaamheid (eenes Leeraars); Lettres pastorales, Brieven van een' Leeraar aan zyne Gemeinte.

Pastoral, (m) Boek van den dienst, gebéden, en plegtigheeden eenes Bisschops of Priesters.

Pastorale, (f) Herder-zang (m); item herder-spel, schouwspel van herders (n).

Pastoralement, (adv.) Herderlyk; als een rechten ziel-verzorger.

Pastoureau, elle (m. & f.) Herderste; berderinnerste (n).

Pastre, Pasturage &c. (Zie Pâtre &c.).

Pat, (m. in schaak-sp.) Koek-mat.

Patac, (m) Kopere munt te Avignon, waardig een fransche Double, ('t welk Zie).

Patache, (f) Klein oorlog-schip, dat voor een uitlegger, of Jagt-schip diend; patache d'avis, advys-jagt (n).

Patagon, ou, Patacon (m) Spaansche patacon, kruisryksdaalder.

Pataque, (f) Portugiesche munt waard een ryksdaalder.

Pata-pata-pân, Woord dat het geluid der trom wil verbeelden.

Patarasse, (f) Wilde trek of gekrass met de pen.

Patarasse, ou, Male-bête (f) Klamme-zyser (n. zekere scheeps naad-beitel).

Patard, ou, fol, fou, (m) Een sluiver.

PAT.

593

Patata patata, Woord om de galap van een paerd te verbeelden.

Patatra, Schreeuw die men geeft als men iemand ziet vallen.

Pataud, (m) Jonge hond met dikke pooten, vette keuken-bond; item een dik-pens, vet mensch.

Pataud, aude (m. & f.) Dik en vet kind.

Pate. (Zie Patte).

Pâte, (f) Deeg (n), beslag (n); pâte bise, fine, feuilletée, d'amen-des, roggen-deeg, wittebroods-deeg, bôter-deeg, amândel-deeg; pâte de couleurs, gewreevene verf; pâte de stuc, bereide kalk om te plakken; pâte de fourneaux, bereide leem om smelt-ovens van te maaken; il est de bonne pâte, (spr. w.) hy is van goede stoffe; il est là comme un coq en pâte (spr. w.) hy zit daar tot de ooren toe in 't vet, hem ontbreekt niets; mettre la main à la pâte, helpen, medewerken, handen aan 't werk slaan; n'avoir ni pain, ni pâte au logis, 't huis te byten noch te breeken hebben; c'est une bonne pâte d'homme, het is een goede stokkerd, een gulhartig, oprecht man; pâte, pap (f. waar van men het papier maakt); item schoenmaakers-pap.

Pâté, (m) Een' Pastei (f); item verschovene vorm, (f. by Drukkers); item een rommel-zoo' (f. van dingen die op een' publique verkooping tevens verkogt worden); item een inktklad, of, vlak (f); pâte de requête, koude pastei met gevogelte; faire, entamer un pâté, een' pastei maaken; open-snyden; faire un pâté, de kaarten moffelen, niet wel doorschieten; votre femme crie de petits patés, uw' Vrouw begint te kraaken.

Pâtée, (f) Deeg-klomp (m), beslag (n. waar mee men kalkoenen enz. mest).

Patelin, (m) Listige bedrieger, looze vos, pluim-snyker.

Patelinage, (m) Loos bedrog (n), schalkheid, snoode vleière (f).

Pateliner, (v. a. & n.) Doorschone woorden verschalken, bedriegen, betrekken, oplichten; pateliner

une affaire, een' zaak zodanig keeren en wenden dat men zyn oogmerk bereikt.

Patelineur, euse (m. & f.) Pluimsryker, looze vos, opligter, betrekker, schalk; looze bedriegster.

Paténe, (f) Het dekfel op den Mis-Kelk (n).

Patenôtre, (f) Roozen-krans (m), Paternoster, gebéd (n); dire ses paternôtres, zyne paternosters bidden; paternôtre de finges, de chats, het knorren van aapen, 't spinnen, snorren der katten.

Patenôtré, ée (adj. in wapen-k.) Als de koraalen van een' roozen-krans.

Patenôtrier, (m) Roo-en-krans-, paternoster-maaker of-verkooper.

Patent, ente (adj. & f.); Patentes, ou, Lettres patentes, opene brieven, volmagt eenes vorsten; j'ai reçu ma patente, ik heb myne Acte, volmagt of Commissie bekómen.

Pater, (m) Een onze Vader (n); item groote Koraal van een paternoster (f); item een Monnik die de Mis doen mag; item de Biegtvader in een Nonnen-Klooster.

Pâter, (v. a.) Plakken, t'zamen pappen; pâter un talon de foulier.

Patère, (f) Beeker (m), offerschaal (f. waar-uit de oude Heidenen den wyn plengden of het bloed der offerlieden in vongen).

Paternel, elle (adj.) Vaderlyk; amour paternel; oncle paternel, oom van 's Vaders zyde.

Paternellement, (adv.) Vaderlyk, als een Vader.

Paterniser, (v. n.) Naar den Vader aarden, geiykenen.

Paternité, (f) Vaderschap; votre paternité, uwe Vaderschap of Eerwaardigheid (zegt men tot Geestelyke personen).

Pater noster (m. Lat. w.) 't onze Vader (n).

Pâteux, euse (adj.) Deegagtig, deegig enz.; pain pâteux, deegig, ongaar brood; mains pâteses, bedegde, of kleeverige banden; poire pâtesse, meelige, buik-zieke peer; bouche pâteuse, symerige mond;

chemin pâteux, beslikte, glibberige weg.

Pathétique, (adj.) Beweeglyk, ziel-roerend; discours pathétique; le pathétique, (m) de ziel-roerende styl; s'attacher au pathétique.

Pathétiquement, (adv.) Op eene beweeglyke of ziel-roerende wyze.

Pathologie, (f) Die tak in Geneeskunde die den aart, oorzaak en toevallen eener ziekte leerd kennen.

Pathologique, (adj.) Dat zulks betrêft.

Pathos, (m. Grieksch w.) Het zodaanige van een' redenaar dat het gemoed aan-doeft; il y a bien du pathos dans ses discours.

Patibulaire, (adj.) Galgagtig, tot de galg behorende; mine patibulaire, galgen-ironie.

Patiemment, (adv.) Geduldtylk, lydzaamlyk.

Patience, (f) Geduld (n), lydzzaamheid, verdraagzaamheid (f); perdre patience; il ne sauroit demeurer en patience, hy kan geen' rust houden; patience! s'il vous plait, hebt een weinigje geduld of wacht maar een weinigje, als 't u belieft; patience, zeker kruid.

Patient, ente (adj.) Geduldig, lydzzaam, verdraagzaam, lankmoedig.

Patient, (m) Een lyder, zieke of patient; item een misdadiger die gerecht staat te worden; item het lydende deel, de lyder (het tégengestelde van Agent. in Natuurk.).

Patienter, (v. n.) Geduld nemen, met geduld wagten.

Patin, (m) Schaats (om op 't ys te ryden); item zekere vrouwen-schoen met een hooge polvy en dikke zool; item klak, slijk-schoen (die de Engelsche vrouwen over baare schoenen trekken voor den slyk); item grond-steen eener zuil; of eenes beelds.

Patinable, (adj.) Betastbaar.

Patiner, (v. a.) Bevoelen, betasten, befommelen, door de handen laten gaan.

Patiner, (v. n.) Op schaatsen ryden (aller à patins).

Patineur, euse (m. & f.) Bevoeler,

ier, *betafter*; *voelfter*, *die geerne woeld*.

Patineur, (m) *Schaats-ryder*.

Patir, (v. n.) *Lyden*, (*in eenen lyden den en niet werkenden staat zyn*).

Pâtis, (m) *Vet wei-land* (n).

Pâtisser, (v. n.) *Pajirien bakken*.

Pâtisserie, (f) *Allerhande gebak* (n); *item een' pastei-bakkerij* (f).

Pâtissier, *iere* (m. & f.) *Pastei-bakker*; *-bakkerinne*.

Patois, (m) *Plompe spraak*, *boeren-spraak* (f).

Pâton, (m) *Deeg-balletje om gevogelte met te meflen* (n); *item voering onder den neus of punt van een' schoen*.

Patraque, (f) *Iets van geener waarde*.

Pâtre, (m) *Vee-hoeder of weider*; *c'est un vilain pâtre, het is een lomperd*.

Patres, (Lat. w.); *Aller ad patres, naar de aartsvaderen gaan, dienen*.

Patriarchal, *ale* (adj. lees *Patriarcal*) *Aarts-vaderlyk*.

Patriarchat, (m) *Aarts-vaderschap* (f).

Patriarche, (m) *Aarts-vader*; *item de stigter eener orden*; *item de opperste Kerk-vader der hedendaagfche Grieken*.

Patrice, (m) *Raadsheer* (*zeker eertitel der oude Romeinen*).

Patriciat, (m) *Geflacht, ampt* (n) *of waardigheid* (f) *daar van*.

Patricien, *ienne* (adj. & f.) *Van 't eerste geflacht der oude Romeinen*.

Patrie, (f) *Vaderland*; *la patrie est partout où l'on est bien*.

Patrimoine, (m) *Vaderlyk of moederlyk erf-goed*; *avoir du bien de patrimoine*; *le patrimoine de saint Pierre, de Pausselyke goederen in Italien*.

Patrimonial, *ale* (adj.); *Biens patrimoniaux, ouderlyke goederen*; *bezit van vaders- of moeders-wegen*.

Patriote, (f. m. & f.) *Vaderlander*, *ieverige voorstander van zyn Vaderland*.

Patriotique, (adj.) *Vaderlandsgezind*, *of, dat zulks betreft*.

Patriotisme, (m) *Liefde voor 't Vader-land* (f).

Patrociner, (v. n. oud w.) *Iemand met een deel gezwets iets aan- of af-raaden willen*; *item als een advocaat of voorfpraak ageeren*.

Patron, (m) *Voorbeeld, monfter, modél* (n. om na te volgen of na te maaken); *patron d'un vaisseau, d'une galere, Schipper, Kapitein van een Koopvaardy-fchip*; *Kommandeur eener galei*; *patron d'un esclave, Meester, patroon van een' slaaf*; *patron du logis, de meester van 't huis* (m); *patron, onne* (m. & f.) *beschutter, beschermer, voorstander, verdediger, weldoender, bevoorwaarder; beschermster, beschutster enz.*; *item een beschermbeilige, patroon, patronesse* (*van een g land, stad, dorp, handwerk enz. by de Roomfchgez.*); *item een Ambagts-beer, of-vrouw* (*die het recht heeft om eenen Geestelyken te benoemen of aan te stellen*); *saint Denis est le patron de la france; se faire un patron, zich eenen beschermer, voorstander of bevoorwaarder gewinnen*.

Patronage, (m) *Het Jus patronatus of het recht om eenen Geestelyken te beraepen* (n).

Patronimique, (adj.); *Nom patronimique, geslacht-naam* (*in Spraak-k.*).

Patronner, (v. n.) *Door patronnen aansryken, beschilderen* (*als de Kaarte-maakers doen*).

Patronnier, (m) *Patroon-maaker, modél-fnyder*.

Patrouillage, (m. gem. w.) *Morsfery, vuiligheid, kleefing in 't slyk* (f).

Patrouille, (f) *De nagt-wagt, de ronde* (*die 's nagts omkruift*).

Patrouiller, (v. n.) *Door dik en dun loopen, in, of, door den slyk badden, flodderen, in 't water morsfen*; *patrouiller, (v. a.) de spyze slegt toebereiden, bemorsfen; item sommelen, haavenen* (*als: patrouiller le sexe*).

Patrouillis, (m. gem. w.) *Een mengelmoes* (*n. een' schotel spyze waar in alles onder een is*); *item een modder-poel, modder-plas, slykerige plaats* (f).

Patte, (f) *Poot*; patte de loup de chat; graisser la patte à un Juge, eenen Rechter de hand vullen, denzelven omkoopen; patte d'un verre, d'un guéridon &c., de voet enz.; patte d'ours, poot van een beer; item beesten-klaauw (een kruid); pattes d'ancres, de anker klacuwten; patte d'oie, ganzen poot; item aldus: mouiller en patte d'oie, voor drie ankers vertuyen of leggen; pattes de bouline, boelyns spruiten (Scheeps w.); patte, een bouwast, yzere kram bonte klamp (m); pattes, de punten der speeken, die in den aaf van 't wiel koomen; ne remuer ni pied, ni patte, noch hand noch voet verroeren of in 't werk stellen; faire la patte de velours, iemand met sluwele woorden voorkómen, zagijse behandelen, streelen; pattes & queues, de slegstte en kortste wol; pattes pelues, Esaus-handen, een Huiche-laar of vermomde.

Patté, ée (adj. in Wapenk.) Met voeten.

Pattée, (f) *Klap of slag in de hand met de plak* (m).

Pattu, ue. (adj.); *Pigeon pattu*, ruigvochtige duif.

Pâturage, (m) *Wei, weide, weigron* (f).

Pâturer, (f) *Voeder, voér*, (n. voor 't vee); servir de pâture aux vers, tot aas, voedsel of spyze der wormen versprekken; la parole de Dieu est la pâture de l'ame.

Pâturer, (v. n.) *Weiden, graazen* (Zie Pâitre).

Pâtureur, (m) *Ruiter die de paerden naar de wei brengt.*

Pâtureon, (m) *Hiel van een paerd.*

Pavage, (m) *Vloer-werk* (n) vloering, straat-maaking (f).

Se Pavaner. (Zie se Panader).

Pavé, (m) *Vloer-steen* (m); item vloer (f); item steen-weg (m); le haut du pavé, de voorrang, de hoogere hand; prendre, donner le haut du pavé; je fais sur le pavé du Roi, ik ben op myn' eigen grond, hier ben ik meester; ce laquais est sur le pavé, die knecht is buiten dienst; mettre quelqu'un sur le pavé,

iemand op straat zetten, in den grond helpen; il a le nez sur le pavé, hy is 'er t' eene-maal onder; batteur de pavé, een ledig-ganger, straat-slyper.

Pavé, ée (adj.) *Gevloerd, geplaveid, gestraat*; chemin pavé, een straat-weg of bestraatte weg; avoir le gosier pavé, (spr. w.) heete spyze slikken kunnen; les rues en sont pavées, (spr. w.) daar is de ruimte van.

Pavement, (m) *Het vloeren* (n).

Paver, (v. a.) *Vloeren, beuloeren; straten.*

Pavesade, ou, *Bastingue*, (f) *Schans-kleed* (n. op de zyden van een schip of galei, om voor den vyand te verbergen wat 'er om-gaat).

Paveur, (m) *Vloer-legger, plaveyer, Straat-maaker.*

Pavie, (f) *Slag van Perzik die van den steen niet scheid.*

Pavier, ou, *Pavoiser*, (v. a.) *Met schans-kleeden bedekken* (een Schip).

Pavier. (m. Zie Pavefade, ou, Bastingue).

Pavillon, (m) *Tent, veld-tent* (f); item een tent-bed, paviljoen (n. bed op de wyze van een tent gemaakt); item gebouwt dat met een' vleugel aan 't hoofd-gebouwt vast is; item speel-huis in een' tuin; item 't breede end van een' trompet, jacht-, post- of spreek-boorn.

Pavillon, (m) *Vlag, wimpel, vleugel* (f. op een Schip); pavillon de beaupré, geus; pavillon de conseil, pitsjaars-vlag; faire pavillon blanc, de witte vlag (vré-de-vlag) optleeken; amener, baisser le pavillon de vlag slyken.

Paulette, (f) *Zeker beste deel der waarde eenes ampts dat de amptenaaren Jaarlyksh aan den Koning van Vrankryk betaalen.*

Pauletter, (v. n.) *Zodaanige schatting betaalen.*

Paume, (f) *Het vlakke* (n), of de palm (m) van de hand; item het kaatsen, kaats-spél (n), kaats-baan (f); item een palm, band-palm, of hand-breed (m).

Paumelle, (f) *Plas-airige* (n) *erst* *dis*

die maar twee reien korrelen heeft (f); item zeker deur bengfel; item een zeil-maakers hand-plaatsje (n).

Paumier, (v. a. gem. w.) Met de vlakke hand een' klap geeven.

Paumet, (m) Een zeil-maakers naai-plaats, (f. ook Paumelle genaamd).

Paumier, iere (m. & f.) Meester; baazinne eener Kaats-baan.

Paumillon, (m) Hand-vat eener ploeg (n).

Paumure, (f) Kroon of Kruin der herts-hoornen.

Pavois, (m) Schild (der ouden); item Scheeps-schans-kleed (n).

Pavoiser, (v. a.) Met een schans-kleed bedekken (de boorden van een schip).

Pavot, (m) Heul, mankop (f), slaap-kruid (n); pavot cultivé, klapper-roos (f).

Paupiere, (f) Oog-lid (n).

Pause, (f) Rust, stilstand, ophouding,

Pauser, (v. n.) Ophouden, stilhouden (in 't zingen).

Pauvre, (adj. & f.) Arm, behoefstig, schámel, noodlydend; item een arme enz.; un pauvre homme, een arm man; item een ongelukkig of rampzálig mensch; item een onnozél mensch of onnozelen bloed; pauvre ouvrage, discours, slegt werk enz.; pauvre volontaire, een vrywillige arme of verzaaker van 's waerelds goed.

Pauvrement, (adv.) Armelyk, bekommerlyk; onnozelyk.

Pauvret, ette (adj. & f.) Eléndig, arm, behoefstig; een arme of noodlydende.

Pauvreté, (f) Armoede, schámelheid; pauvreté n'est pas vice, armoede is geen zonde of ondeugd; pauvreté d'une langue, woordengebrék eener taal; dire des pauvretés, armhartige, onnozele, ongezoutene of zotte redenen vooribrengeen.

Payable, (adj.) Betaalbaar, vervallen; payable à vue.

Payant, ante (adj. & f. & part.) Betaalende; item een betaaler, betaals-man.

Paye, Payement, Payen. (Zie geld (n). Paie &c.).

Payer, (v. a.) Betaalen, volsoen payer les dettes; payer la peine; de son crime, de straf zyner misdáad boeten; payer les pots cassés, (spr. w.) alle onkosten betaalen; payer ric & rac comme un saunier (spr. w.) als een gierigaard betaalen; payer de bonnes paroles, goede woorden in plaats van geld geeven; payer de la personne, 'er goed uitzien, een goed voorkómen hebben; payer en monnoie de singe, ou, en gambades, uitlagchen in plaats van geld te geeven; il paye en chats & en rats (spr. w.) by is een slegt betaaler; ils payent les violons & les autres dansent (spr. w.), zy betaalen de kosten en andere hebben het genót daar van; se payer par ses mains, zich zelven betaalen of aan betaaling helpen; il ne se paye pas de raison, hy laat zich niet gezeggen; je ne me paye pas de cela, ik ben daar niet meé te vreedden.

Payeur, euse (m. & f.) Betaaler, betaalsman; betaalfster.

Pays, ou, Païs (m) Land, Landschap (n); pays latin, (boers. w.) de hooge school; le plat pays, het platte land (la campagne); le pays des taupes, de aarde; courir le pays, 't land doorkruisen, afloopen; gagner, tirer pays, 't baazenpad kiezen, vlugten, veld-winnen; il est bien de son pays, (ou tort niais) hy is zeer onnozél, een groentje; bon jour pays (gem. w.) goeden dag landsman; il lui a bien fait voir du païs, (spr. w.) hy heeft hem moeite genoeg verschaft; être en pays de connoissance, onder bekénden zyn.

Paylage, (m) Landgezicht, Landsluk (n. by Schilders).

Paylagiste, (m) Landschap-Schilder.

Payfan, anne (m. & f. & adj.) Boer, Landman, huisman; boerin; item boersch, lomp; air payfan, boersch geluut; à la Payfanne, op zyn boersch.

Payse, (f) Landsvrouw.

Péage, (m) Tol(m), tol-recht, tol-

Péager, (m) Tollenaar.

Péagier, ou, Péageau (adj.)
chemin péagier, een weg daar men
sol onderbeuig is.

Peau, (f) Vel (n), huid of vagt
(f); peau de renard, de veau,
vossen-vel, kalfs-vel; peau de va-
che, koe-huid; peau de mouton,
schaaps-vel, schaaps-vagt; peau, een
vlies (membrane); peau de lait, een
vlies, vel op de melk; peau, sebil
(der vrugten); sa peau ne me tente
guere, hy bebaagt my niet zeer; sa
peau lui démange, de huid jeukt
hem, hy zoekt slagen; crever, ou,
enrager dans sa peau, van spyt
bersten of uit zyn vel springen.

Peaufserie, ou, Peaucerie (f)
Leerkooperv; vel-bereidery.

Peauffier, ou Peaucier (m) Leer-
koper; leer-bereider, zeem-bereider.

Péautraile, (f. oud w.) Gespuis,
legt volk (n).

Péautre, (m. oud w.) 't Stuur of
roer van een schip (n).

Péautre, (m) Visch-staert (in wa-
penk.).

Péautré, ée (adj.) Met een visch-
staart; van andere verwe als de visch
zelfs (in wapen-k.).

Pec (adj. m.); Du hareng pec,
pêkel-baring.

Peccable, (adj.) Die of dat zondi-
gen kan.

Peccadille, (f. wat boert. w.) Kleine
zonde, geringe overtreading of seil.

Peccant, ante (adj. in Genees-k.);
Humeur peccante, overtollige, boo-
ze of verdorvene vogtigheid.

Peccavi, (m. Lat. w.) Beken-
nis (f), berouw (n) zyner zonden.

Pêche, (f) 't Viscchen (n), de
vischery, visch-vangst (f).

Pêche, (f) Een Perzik.

Péché (m) Zonde (f); Péché
veniel, mortel, originel, actuel,
Vergeeflyke, doodelyke, erf-, daade-
lyke zonde; péché d'omission, zon-
de door nalaatigheid; péché de
commission, zonde die men met daa-
den begaat; péché mignon, troetel
zonde; mourir au péché, der zon-
de sterven, de zonde affsterven.

Pécher, (v. n.) Zondigen, zonde

bedryven; item feilen, een' mislag
begaan; item overtollig of bedorven
zyn (in Genees-k.); pécher par ig-
norance; pécher contre la gram-
maire; votre sang pêche en quan-
tité, en qualité; ce vin pêche en
couleur, die wyn heeft zyn natuur-
lyke kleur niet.

Pécher, (v. la & n.) Viscchen,
visch vangen; pécher à la ligne,
met den angel vischen; pécher un
étang, een vyver uiviscchen; où a
t'il été pécher cela? waar is hy
daaraangekomen? pécher en eau
trouble, in troebel water vischen,
dat is, zich tweedragt ten nutte
maaken; pécher au plat, in de
schotel tasten of geerne iets hebben
zonder moeite; toujours pêche qui
en prend un (spr. w.) 't is altoos
beter iets als niets, of, 't is beter
een half ei, als een' ledigen dop.

Pécher, (m) Een Perzik-boom.

Péchereffe, (f) Zondarés.

Pécherie, (f) Vischery, visch-
plaats.

Pêcheur, (m) Een vischer; pé-
cheur, ou, martin-pêcheur, een
visch-arend.

Pêcheur, resse (m. & f.) Zon-
daar, Zondarés.

Pécure, (f. oud w.) Een heest (n).

Pécure, (f) Een dom berst, lemp,
ongeschildt mensch (m. & f.).

Pecque. (Zie Peque).

Pectoral, ale (adj.) Dat tot de
borst behoord; sirop, muscle pecto-
ral, borst-stroop, borst-spiet.

Pectoral, (m) Borst-lap des Hoogen
Priesters onder 't oude verbond.

Péculat, (m) Land-dievery, beroo-
ving der gemeene lands-middelen (f).

Pécule, (m) Byzonder of eigen ge-
wonnen goed, dat iemand die onder
eenes anderen gezag staat, als: een
zoon, slaaf enz. voor zich zelven ver-
kreegen heeft (m).

Pécune, (f. oud en boert. w.)
Geld (n).

Pécuniaire, (adj.) Dat geld aan-
gaat; peine, amende pécuniaire,
geld-straffe, geld-boete.

Pécunieux, euse (adj.) Geld-ryk,
geldig.

PED.

Pédagne, (m) Voet-bank der galeiboeven (f).

Pédagogie, (f) Leermeeſterſchap, onderwyſing der Jeugd.

Pédagogique, (adj.) Dat tot een Leermeeſter of dazelfs bediening behoort.

Pélagogue, (m) Een Leer-meeſter, tugt-meeſter der Jeugd.

Pédale, (f) Grootte orgel-pyp (f); item voet-klaauwier van 't orgel (m).

Pédanée (adj.); Juge pédanée, *Dorp-Rechter*, die niet is zittende maar ſtaande om recht te doen.

Pédant, ante (m. & f.) School-vos, ſchool-zwetſer, half-geleerde; betweeter, wysneus, knibbelaar; knibbelaarſter, verwaand vrouwmensch.

Pédant, ante (adj.) Verwaand, waanwys, ſchool-vosſig.

Pédantaille, (f) Een horp ſchool-zwetſers, ſchool-vosſen.

Pédanter, (v. n. ſcheld.w.) Voor ſchool-vos ſpeelen, ſchool houden.

Pédanterie, (f) Waanwysheid, ſchool-zwetſery; woord zifſing, muggen zifſery, knibbelaary.

Pédantesque, (adj.) Verwaand, ſchool-vosſig, discours pédantesque.

Pédantesquement, (adv.) Verwaandelyk, als een ſchool-vos.

Pédantifer, (v. a.) Verwaandelyk of als een ſchool-zwetſer, betweeter te werk gaan.

Pédanisme, (m) School-vosſery, zwetſery der half-geleerden (f).

Péderaste, (m) Een ſodomyt, ſchen-der der Jongelingen.

Péderastie, (f) Sodomie, ontugt tegen de natuur.

Pédestre (adj.); Statue pédestre, ſtand-beeld (dat op zyn voeten ſtaar).

Pédiculaire (adj.); Maladie pédiculaire, *Luis-ziekte* (in Genees-k.)

Pédiculaire, (f) *Luis-kruid* (n).

Pédicule, (m) De ſteel van vrugten of bladeren (in Kruid-k.).

Pédieux, (m) Voet-zool-ſpier (f).

Pédometre, (m) Een weg-meeter, (zeker wiſkonſtig werk-tuig, om de ſchreeden te tellen).

Pédon, (m) Gaande bode of poſt, te Avignon.

Pégase (m); Pegasus ('t gewen-

PED. PEG. PEI 6or

geld paers der Dichtſeren); item zeker geſternte dus genaamd.

Pégomancie, (f) Waarzeggery door bron-water.

Peigne, (m) Een kam, hair-kam; item weeters-kam (m); item wol-kaard (f); item zeker ſchurſt aan de voeten der paerden (m); donner un coup de peigne à quelque chose, à quelqu'un, iets op-maaken, op-poetsen; iemand doorſaalen, bekelen.

Peigner, (v. a.) Kammen; item bekelen, kaarden, kratzen enz.; peigner un enfant, une perruque; peigner un ouvrage, quelqu'un, een werk beſchaaiven; iemand bekelen of doorſaalen; ſe peigner (v. r.) zich kammen.

Peigneur, enſe (m. & f.) Kammer, wol kammer; kamſter, wol-kamſter.

Peignier, (m) Kam-maaker (faiseur de Peignes).

Peignoir, (m) Kam-deek.

Peignures, (f) Uiskamſel (n).

Peinal. (Zie Pénal).

Peindre, (v. a.) Schilderen, afſchilderen, afmaalen; met verf beſtryken; peindre en détrempe, en huile, ou, à l'huile, d'après nature, in water verf, met olie-verf, naar 't leven ſchilderen; il est fait à peindre, hy is ſchilderagtig, dat is, zeer fraai, cela vous va à peindre, dat ſtaat u ſchilderagtig, of, wonderlyk wel; l'art du poète conſiſte à bien peindre, des Dichters konſt beſtaar in 't wel afſchilderen, afmaalen; peindre, net ſchryven, il peint bien, hy ſchryft fraai, maakt cierlyke letters.

Peine, (f) Moeite (f), ongemak, verdriet (n), bekommering; ſmert, pyn (f); perdre sa peine, vergeeffſche moeite doen of aanwenden; marcher avec peine, met ongemak gaan; être en peine, bekommerd zyn; ſe donner de la peine, zich moeite geeven; peine corporelle, péculaire, lyfs-ſtraffe, geld-boete; sur, sous, ou à peine de la vie, op levens ſtraffe; à peine (adv.) naauwlyks, ter naauwernood; à grande peine, met groote moeite; peine

du purgatoire, straffe, pyn des va-gevuurs.

Peiner, (v. a. & n.) Moeite gee-ven, pynigen; met moeite arbeiden, veel moeite aanwenden; il peine fort lorsqu'il fait des vers; cette pou-tre peine beaucoup, die balk buigt zich zeer, maakt een' groote bogt; écriture peinée, een gedwongen schrift; se peiner (v. r.) zich veel moeite geeven, alles aanwenden.

Peint, einte (adj. & part.) Ge-schilderd, geverfd, bejtrecken met verf, toiles peintes, gedrukte lyn-waasen.

Peintre, (m) Een schilder, être gueux comme un peintre, arm zyn.

Peinture, (f) De Schilder-konst, (f) 't schilderen (n); item eene schil-derij; item affschildering; item verf of verwe; item kleur, prent (in 't kaartsp.) (f).

Peinturé, ée (adj.) Geschilderd, geverwd.

Pelade, (f) Uitvalling des hairs, ziekte die het hair doet uitvallen.

Pelage, (m) 't Hair (n), de kleur der dieren (f); ils font de diffé-rents pelages; pelage, tol van hui-den en vellen.

Pélagiens, (m. pl.) Pelagiaanen (Zekere Seeke).

Pélamylde, (f) Jonge Thonyn (visch).

Pelard (adj. m.); Bois pelard, ofgeschild hout, hout zonder bast.

Pelardeaux, (m. pl.) Stopstukken, om de geschotene gaten in een Schip mee te stoppen (n. pl.)

Pellâtre. (Zie Pellâtre).

Pelauder, (v. a. Vuist-slagen gee-ven, af-rossen.

Pele. (Zie Pène).

Pele. (Zie Pelle).

Pelé, (m. scheld w.) Een Kaal-top.

Pelé, ée (adj. & part.) Gepéld, geschild, kaal gemaakt; des aman-des pelées, gepélde amândelen; co-chon pelé, een geschrapt varken.

Pelée. (Zie Pellée).

Pêle-mêle, (adv.) Onder malkan-der, onder een, vermengd, over-

boop, in wanorden; entrer pêle-mêle.

Peler, (v. a.) Pellen, schillen, af-schillen; item kaal maaken, 's hair afsdoen, afschrapen, afschroeyen, pe-ler des amandes, une pomme, un cochon; peler une allée, eene laan reinigen, wieden; se peler (v. r.) afstyten, afschaaven (als wol van kleederen.)

Pélerin, ine (m. & f.) Pelgrim, bédeevaart-reizer; c'est un bon pé-lerin (ou un bon compagnon) 't is een vrolyke gast, koddige snaak.

Pélerinage, (m) Bédeevaart (f).

Pélerinier, (v. n. boert. w.) Ter bédeevaart reizen, omdoolen.

Pélerin, Péleterie, Péletier (Zie Pelleron).

Pélican. (m) Pelikaan (Vogel); item tand-trekker, pelikaan.

Pélice. (Zie Pelisse).

Pelicule. (Zie Pellicule).

Pélio, ou, Péliopode (f) Water-hoef met witte voeten (n).

Péliste, (f) Mantel of rok met bont gevoerd (m).

Péliston, (m) Bonte rok, pels.

Pellage. (Zie Pelage).

Pellâtre, (m) 't Blad eener schop of spaâ.

Pelle, (f) Een' schup, schop, spade, spaâ (f); item 't schutbord van een' vyver-sluis of water molen (n); pelle à feu, afch-schop.

Pellée, (f) Een schop vol.

Pelleron, (m) Klein schupje (n).

Pelleterie, (f) Bontwerk (n); bontwerkery (f), bont- of peltery-handel (m).

Pelletier, (m) Bontwerker; pel-tery-handelaar.

Pellican. (Zie Pélican).

Pellicule, (f) Velletje, vliesje (n).

Pellisse &c. (Zie Pelisse &c.).

Peloir, (m) Zeembereiders-rol-stok (om het hair van de vellen mee te doen af-vallen).

Pelote, (f. lees Plot) Een bal (als: een sneeuw-bal) item een kluu-wen; (m. van garen enz.) item een spel-de kussen (n); item kól (m. voor 't hoofd van een paerd); item een klomp deeg of wormen (m. om mee te Visschen).

Pelo-

PEL. PEN.

PEN. 603

Peloter, (v. n. & a. lees Ploté) *Alleenlyk uis vermaak in een kaatsbaan speelen; sneeuw-ballen werpen; met balletjes aazen, lokken; aflossen, afslaan; voor den zot houden.*

Peloton, (m. lees Ploton) *Balletje; klompje; spelden-kussentje (n); kluuw (m); item een hoopje, kleine trop of rot Voetknegten (Soldaaten); pelotou de neige, de graisse, een sneeuw-bal, een klompje vet; te tenir en peloton, in een duiken, zich in een krimpen (als in 't bed).*

Pelouse, (f. lees Ploes) *Grond met kort en fyn gras bewassen.*

Pelte, (f) *Rend schild der ouden (n).*

Pelu, ue (adj.) *Behaard; (meest dus) patte pelue, een looze pluimstryker.*

Peluche, (f) *Pluis, fluweel (n), tryp; item de fluweelagtigheid aan een klapper-roos of anemonie.*

Peluché, ée (adj.) *Fluweelagtig, donzig.*

Pelure, (f) *Schil of schel (der Vruchten), korst (van kaas).*

Penaille, (f) *Monnikken gespuis, of schuim van monnikken (n. racaille, lie de moines).*

Penaillon, (m) *Een zotte of onnozele monnik; item een oude suffer (m); item een oude lomp, vod, lor, frut, stet (f. beter haillon in den laatste zin).*

Pénal, ale (adj.) *Das straf behest; les loix pénales, de straf wetten.*

Pénal, (m) *Zekere Koren-maat (f).*

Pénalité, (f) *Straffe (peine).*

Pénard (m); *Un vieux pénard, Een oude knorre-pot, grommer, oud versteeten man, een oude sul, sukkel.*

Pénates, Lares, ou dieux pénates (m. pl.) *De Huis-goden harts-goden der oude Heidenen.*

Pénaud, aude (adj. gem. w.) *Beschaamd, verlegen, verplet; il demeure tout pénaud.*

Penchant, ante (adj. & part.) *Hellende, overhellende, overhangende; item afneemende, vervallende; mur, age, empire penchant.*

Penchant, (m) *Helling, neiging, schuine (f), 't afstellen enz. (n);*

le penchant d'une colline; suivre son penchant, zyn neiging, geneigtheid of lust volgen; être sur le penchant de sa ruine, op den oever van zyn verderf staan.

Penché, ée (adj.) *Gebéld, genegen (Zie Pencher).*

Penchement, (m) *Overhelling, overbuiging (f).*

Pencher, (v. a. & n.) *Hellen, overbellen, overhangen; neigen, genegen zyn; pencher la tête; muraille qui penche; il penche à la douceur; vos raisons me penchent de ce côté là.*

Pendable, (adj.) *Hangens waardig, dat de galg verdiend; un cas, homme pendable.*

Pendaïson, (f. gem. w.) *Het hangen van een dief (n).*

Pendant, ante (adj. & part. & subst.) *Hangende, neêr-hangende enz., des joues, des oreilles pendantes, neêr-hangende wangen of hang-koonen enz.; fruits pendants aux arbres; procès pendant à la cour, een geding dat voor 't hof hangd, nog onbeslist of niet uitgewezen is.*

Pendant (m) *de clefs, sleutel-riem of-ring; pendants d'oreille, ooringen, oor-ciersels, oor-juweelen; pendant de baudrier, de ceinturon, de montre, hang-stuk van een draag-band; gordel-tasch; ring van een zak-uurwerk; pendant, scheepswimpel; item een afhangend stuk of lap in een wapen.*

Pendant, (prép.) *Gedurende; pendant l'été, les troubles &c.*

Pendant-que, (conj.) *Terwyl, in middels dat, ondertusschen dat; pendant qu'on étoit là.*

Pendard, arde (m. & f.) *Galgen aas, hang-bast, galg-brok, sielt, deugniet; ondeugend vrouwensch, vodde.*

Pendeloque, (f) *Langwerpig geslepen stuk kristal dat men tot cieraad ergens aanhangd (als: aan kaers-kroonen enz.); item oor-bel; item boertiglyk, flarde (aangefcheurde kleederen hangende).*

Pendentif, (m. in Bouwk.) *Een voor-oversteekende gewelf-boog.*

Pen-

Penderie, (f. gem. w.) Het hangen, ophangen van dieven (n).

Pendeur, (m. Zee w.) Schenkel, strop aan een Scheeps-blok (f).

Pendiller, (v. n.) Hangen, heen en weer singeren, wapperen.

Pendoir, (m) Een touw waar aan men 't spek op-hangt (n).

Pendre, (v. a. & n.) Hangen, ophangen; pendre l'épée au croc, den krygs-dienst verlaten; se pendre, (v. r.) zich zelfs verhangen; il m'a dit pis que pendre, hy heeft my bitterlyk uitgescholden.

Pendre, (m) Het hangen (n); il ne vaut pas le pendre.

Pendu, ue (adj. & part. & f.) Gebangen, opgehangen; un pendu, une pendue, een of eene gebangene; procès pendu au croc, een geding dat aan den spyker gehangen is.

Pendule, (f) Een hangend uurwerk, een slinger-werk (n).

Pendule, (m) Slinger van een uurwerk.

Pêne, ou, Pèle, (m) De schoot of tong van een slot (f).

Pene. (Zie Penes).

Pêne, ou, Penne, (m) Maaze in een paerden-vliegen-net (f).

Peneaux, (m. pl.) Oude lompen, torren; item kleine prullery (f).

Penes, (m. pl.) Een Scheeps teerquaft, drom (f).

Pénétrabilité, (f) Doordringelykheid.

Pénétrable, (adj.) Doordringelyk, doorgrondelyk.

Pénétrant, ante (adj. & part.) Doordringend enz.; le mercure est pénétrant, het quik-zilver is doordringend; un froid pénétrant, eene doordringende of strenge koude; un esprit pénétrant, een doordringend, scherper of scherpzinnig verstand.

Pénétratif, ive (adj.) Dat van eenen doordringenden aard is.

Pénétration, (f) Doordringing; scherpzinnigheid.

Pénétré, ée (adj. & part.) Doordrongen; doorziefd.

Pénétrer, (v. a. & n.) Doordringen, indringen; item doorgronden, bevasten, begrypen; item de hartstog-

ten roeren, beweegen, ontstellen; pénétrer jusqu'au cœur du pais; la pluie a pénétré mon habit; pénétrer les desseins des ennemis; cela me pénètre le cœur.

Péneux. (Zie Peineux).

Pénible, (adj.) Moeyelyk, verdrietig, zwaar, lastig.

Péniblement, (adv.) Bezwaarlyk.

Pénil, (m) 't Bovenste van de schamelheid, de venus-berg (in Ontleedk).

Péninsule, (f) Een half eiland, een schier-eiland (Presqu'île).

Pénitence, (f) Boetvaardigheid boete (f), berouw, leedwézen (n); faire pénitence de ses péchés.

Pénitencerie, (f) Afsaats-kamer te Rome.

Pénitenciaux, (adj. m. pl.); Les sept Pseaumes pénitenciaux, de zeven Boet-Psalmen.

Pénitenciel, (m) 't Kerken-boet- of Penitentie-boek.

Penitenciel, elle (adj.) Dat de boet aangaat.

Pénitencier, (m) Stadhouder eenes Bisschops over geweetens-gevallen.

Pénitent, ente (adj. & f.) Boetvaardig, berouw hebbend; item een boeteling, een of eene boetvaardige; les pénitents, zekere monnikken orden.

Pennache, Pennacher, Pennader (Zie Panache &c.).

Pennage, (m) De veeren of pluimie der roof-vogels (f).

Penne. (Zie Pêne).

Penne, (f) Slag-pen, of, schagt van een Valk; item de veer aan een pyl; item de spits aan een driehoekig zeil.

Pennetiere. (Zie Panetiere).

Penneton, (m) Tongetje in een slot (n).

Pennon, (m) Zekere spitse vaan der edellieden, die vierkantig gemaakt wierd, als zy tot hogere staat verheeven wierden (f); item Quartiermeester te Lions.

Pennonceau. (Zie Panonceau).

Pennonnage, (m) Quartier of rot te Lions (n).

Penny, (m. engelsch w.) Een sluiver. Pé-

PEN.

Pénombre, (f. in sterrek.) Halve
schaduw, half licht en half schaduw.

Penon. (Zie Pennon).

Péniant. ante (adj. & part.; Un
être péniant, een denkend wezen;
un mai-péniant, een quaad-denkend
menscb.

Pensée, (f) Gedagte, peinzing,
meening (f), gevoelen; item eerste
ontwerp (n) of schets eener schildery;
item pensee-bloem (zekere violets).

Penser, (v. a. & n.) Denken,
peinzen; acht geeven; overleggen;
overweegen; gelooven, meenen enz.;
penser à la mort; sans y penser;
cet endroit est bien pensé, die
plaats of schrijftuut-plaats is wel uit-
gedagt; penser à quelqu'un, aan
iemand denken; penser en quelqu'un,
op iemand gestadig denken (wegens
liefde); NB. penser word ook gesteld
voor een ander infinitivum, als: il
pense mourir, toomber &c. by dage
se steruen, te vallen, of, het scheelde
weinig of by sterf, viel (il s'en fal-
lût peu qu'il ne mourût, tombât)
j'ai pensé devenir fou avec lui,
ou, il s'en fallût peu que je ne
devinsse fou avec lui.

Penser (v. a.) une playe, un
cheval (Zie Panfer).

Penser, (m) Gedagte (f. Poë-
tisch w.).

Pensif, ive (adj.) In gedagten,
vol gedagten, mymerend, opgetogen
zyn.

Pension, (f) Koft-geld, teer-geld
(n), koft (f), onderhoud (n); item
Jaarlykſche wedde of gift (f) enz.;
mettre un enfant en pension, een
kind in de koft doen, op een' koft-sehsol
bestellen; mille écus de pension,
duizend Ryksdaalders jaarlykſche gift,
toelenging of persoon.

Pensionnaire, (m. & f.) Koft-
ganger; kostgangſter; item Loon-
trekker, een gepensioneerde van een
Vorſt; item een Loontrekkend Raads-
man in Holland.

Pentacorde, (m) Zeker speeltuig
met 5 snaaren.

Pentacroſtiche (adj.); Des vers
pentacroſtiques, vyf-voudig naam-
gedicht.

PEN. PEO. PEP. 605

Pentaglotte, (adj.) Dat 5 spra-
ken bevat.

Pentagone, (adj. & f. m.) Vyf-
hoekig, een vyf-hek (in Meet-k.).

Pentametre, (adj. & f. m.) Vyf-
voetig; een vyfvoetig vers of vaers
(n. in Dicht-k.).

Pentapaste, (m) Werktuig met 5
rollen (in werktuig-k.).

Pentateuque, (m) De 5 Boeken
Moſis.

Pente, (f) Hanging, overhan-
ging, helling; la pente d'une mon-
tagne, 's hellen, 's hangen van een
berg; suivre la pente, zyne nei-
ging volgen.

Pentecostaire, (m) Kerk-boek der
Grieken, bebelzende de Godsdienstige
verrichtingen van Paaschentot Pinx-
teren.

Pentecôte, (f) Pinxteren (f), 's
Pinxter-feeſt (n).

Penture, (f) Een snappen-net (n).

Penture, (f) Hengſel (n. van een
deur of vengſter).

Pénultieme, (adj.) Op één na de
laatste; la pénultieme ſyllabe d'un
mot.

Péone, (f) Peoen (zeker kruid).

Péotte, (f) Zekere Venetiaanſche
ligte ſloop.

Pépaſſique, (f. & adj.) Rypmaa-
kend; item middel daar toe (in
Heel-k.).

Pépie, (f) De pip, de ſprouw
(der vogelen).

Pépier, (v. n.) Piepen, tjielpen,
ſjerpen (als de maffen).

Pépin, (m) Kern, zit, of korrel
(als van druiven, appelen, peeren
enz.).

Pépiniere, (f) Een Boomquee-
kery, entery (f); item een Queek-
ſchool (n).

Pépinieriste, (m) Boom-queeker.

Péplus, (m) Wilde Kappers.

Peque, (f) Een zot of onbezou-
nen vrouwenſch; een lompe boerin.

Pérager, (m. in Rechten) Rei-
ze (f).

Péragation, (f. in Sterre-k.)
Doorlooping, doorwandeling.

Perçant, ante (adj. & part.) Door-
boornd, doorſtekend; doordringend;
ſcherp;

scherp, streng; instrument perçant; des yeux perçants; voix perçante, esprit perçant; vent, froid perçant.

Perce (f); Mettre un tonneau en perce, een vat ontfleeken, opfleeken; être en perce.

Percé, ée (adj.) Doorboord, doorgeflooken, opgeflooken; item doordrongen; (Zie Percer) maison bien percée, een luchtig huis, dat veel glazen en wengsters heeft; chaise percée, kak-stoel, stilletoe.

Perce-forêt, (m. gem. w.) Een onvermoeide Jaager.

Perceintes, (f. pl.) Barkbouden van een schip (n. pl.).

Perce-Lettre, (m) Een Brief-priem.

Percement, (m) Doorbooring, doorfleeking (f. in Bouw-k.).

Perce-neige, (f) Zekere witte winter-bloem.

Perce-oreille, (m) Een oor-worm.

Perce-pierre, (f) Steenbreeke, bevernél (een kruid).

Perceptible, (adj.) Bespeurlyk, zichtbaar; tastbaar.

Perception, (f) Bespeuring, bevattig (f), begrip (n); item ontvangst (m) (recette, recolte) la perception des sens; la perception des deniers, des fruits de la terre.

Percer, (v. a. & n.) Booren, doorbooren, doorfleeken, doorschieten, doordringen, doorbeendringen, doorbreken enz.; percer un ais (une planche), une muraille, d'un coup d'épée, un tonneau, eene plank doorbooren, eene opening in een' muur maaken, met een dégen doorfleeken, een vat opfleeken, ontfleeken, ontginnen; percer un bâtiment, de nodige lichten in een gebouw maaken; ouvrage percé à jour, doorbrooken, doorwrogt werk; percer les halliers, les forêts, door heggen en struiken loopen, door de bosschen heen breeken; percer les escadrons; percer dans l'avenir, in het toekomstige zien, indringen; la pluie a percé mon chapeau, de regen is door myn' hoed gedrongen; le vent perce jusqu'à la chemise; percer une couche,

gaten of bolen in een tuin-bed, maaken (om iets in te planten); percer les aiguilles, gaten of oogen in de naalden maaken; percé d'outre en outre, door en door geflooken, voor in en achter uit geflooken; percer le nuage, door de wolk heen breeken of schynen; la vérité a percé les ténèbres, de waarheid is, door de duisternis heen gedrongen; les dents commencent à percer à cet enfant, de tanden van dat kind beginnen door te komen; cette apostume percera de soi-même; c'est un panier percé, (spr. w.) hy kan geen geld bewaaren, hy is een doorbrenger, een verkwantselaar; navire percé de coups de canon, een doorschooten schip; percé de douleur, door-griefd; le cerf a percé, het hert is doorgelopen, doorgezét.

Perceu. (Zie Percu).

Percerette, (f) Een zwik-boortje (n).

Percevoir, (v. a. in Rechten) Ontvangen, ingaaren, (recevoir, recevoir).

Perceur, (m) Een scheeps-boorder.

Perchant, (m) Een lok-vogel.

Perche, (f) Meet-roede, roede (f); item een lange stok, haak, polsstok, schippers-boom, kleér-stok (m).

Perche, (f) Een' baars of baers (visch).

Perché, ée (adj.) sur une branche, op een' tak gezeeten.

Percher, (v. n.) se percher (v. r.) sur un arbre, zich op een' boom zetten, neér-zetten (van vogelen gez.).

Perchis, (m) Een' slaak-beining (f).

Perchoir, (m) Stokje in een' kooi, daar de vogelen op zitten (n); een hoender-roest (m).

Perclus, use (adj.) Lam, geraakt; perclus de ses membres; avoir le cerveau perclus.

Perçoir, (m) Kelder-boor, zwik-boor; drill-boor (n); item doorslag (m).

Perçu, ûe (adj.) ontvangen, verzameld.

Percussion (f. in Natuurk.) de l'air, slag, stoot (m), botsing (f. der lucht).

PER.

Perdant, (m) *Verliezer*; les gagnants & les perdants.

Perdition, (f) *Verderf* (n), *ondergang* (m), *verdoemenis* (f).

Perdre, (v. a.) *Verliezen*, *quyt raaken*; *item bederven*, *in den grond helpen*, *verleiden* enz.; *perdu son argent son bien*, *sa vie*, *un ami*, *ses parents*, *sa peine* &c., *zyn geld* enz. *verliezen*; *il vous perdra*, *hy zal u bederven*, *verleiden*, *ongelukkig maaken*, *in den grond helpen*; *perdre quelque chose de vue*, *iets uit het gezigt of uit 't oog verliezen*, *niet om denken*; *perdre son enne-mi*, *zynen vyand in ongeval brengen*; *se perdre* (v. r.) *zich verliezen*, *verdwaalen*, *verdwynen*, *verlooren gaan*, *zich bederven* enz.; *se perdre dans les nues*, *in de wolken verdwynen*, *ce navire se perd*, *dat fchip vergaat*; *cet homme se perd*, *die man bederft zich of maakt zich ongelukkig*; *il se perd dans ses raisonnemens*, *hy verdwaalt of verdoold* enz.; *perdu* (*Zie onder perdu*).

Perdreau, (m) *Jonge Patrys* (f), *jong veld-hoen* (n).

Perdriau, (m) *Kei-steen*, *waar van men 'er gemeenelyk 4 by een grens-steen legt*.

Perdrigon, (m) *Zekere lekkere langwerpige pruim*.

Perdrix, (f) *Patrys* (f), *veld-boen* (n).

Perdu, ne (adj.) *Verlooren* enz.; *argent perdu*; *tirer à coups perdus*, *in 't honderd*, *in 't wild schieten*; *se jeter à corps perdu sur l'ennemi*, *met groote hevigheid of verwoedheid op den vyand aanvallen*; *des heures perdues*, *ledige uren*; *vous êtes un homme perdu*, *gy zyt een bedorven man*, *'t is met u gedaan*, *un homme perdu d'honneur*, *een eerloozen*, *een die zyn eer quyt is*; *perdu de débauches*, *door ongebondenheid bedorven*; *perdu de dettes*, *in schulden verzonken*; *les enfans perdus*, *Soldaat en die aan de spits staan*, *de eerste veters*; *sentinelle perdue*, *de verloorene schildwagt*; *c'est une fille per-*

PER.

607

due, *ou*, *débauchée*, *'t is een on-deugend*, *los vrouwmensch*, *eene hoer of smol*; *c'est un perdu*, *het is een zwierbol*, *losse gast*; *courir*, *crier* *comme un perdu*, *loopen*, *schreeuwen als een dol mensch of een raazende*.

Perdurable, (adj.) *Bestendig*, *duurzaam*, (permanent).

Pere, (m) *Vader*; *nos peres*, *onze voor-vaders* (nos ancêtres); *pere putatif*, *een vermeende vader*; *les peres*, *de Kerk-vaderen*, *de oud-vaders*; *le pere du jour*, *de Zon* (by *Dichters*); *c'est le pere aux écus*, *het is een man die ryk is*, *die schyven heeft*; *pere*, *een pater in een Klooster*.

Périgrin, ine (f. m. & f. & adj.) *Een vreemdeling*, *vreemd* (beter *E'tranger*).

Péréggrination, (f) *Reize in verre gelégene landen*.

Péréggrinité, (f) *Vreemde zeeden en gelaat*.

Peremption, (f) *Verliezing*, *opheffing van een geding* (door verzuim of onstentenis).

Peremptoire, (adj. in *Rechten*) *Eindelyk*, *beslissend*; *sentence peremptoire*.

Peremptoirement, (adv.) *Op eene beslissende wyze*, *eindigend*.

Peremptoriser, (v. n. in *Rechten*) *De nodige tyd of uitslél geeven*, *als iets verkogt moet worden*.

Perfection, (f) *Volmaaktheid*, *volkomenheid*, *voltooying*; *en perfection* (adv.) *volmaaktelyk*, *meesterlyk*.

Perfectionné, ée (adj. & part.) *Voltooid*, *volbragt*.

Perfectionnement, (m) *Zorg ter voltooying*, *volmaaking* (van iets).

Perfectionner, (v. a.) *Volmaaken*, *voltooyen*, *tot volkomenheid brengen*; *se perfectionner* (v. r.) *beter*, *of volmaakter worden*.

Perfectionnat, (m) *Zekere waardigheid* *vermeld in het Roomsche wetboek*.

Perfectionisme, (m) *Titel*, *eertyds aan Stedehouders eniger Provincien*, *gegeven*.

Per-

Perfide, (adj. & f.) Trouwloos, ontrouw, vals, meêndig, verraderlyk, tour, action perfide, schelmachtige streek, daad, un, une perfide, een schelm, trouwloos mensch.

Perfidement, (adv.) Trouwlooslyk, als een schelm.

Perfïe, (f.) Trouwloosheid, valsheid, verrandery, schelmagtigheid.

Perforant, ante (adj.) Doorboerende, doordringende.

Pergolese, (f.) Zeker slag van goede druiven in Italiën.

Pergonte, (f.) Zekere witte bloem naar een madelief zweemende.

Péri, ie (adj. & part.) Vergaan, omgekómen.

Péricarde, (m. in Ontl. k.) 't Harten-vlies.

Péricarpe, (f. in Kruid-k.) 't Zaad-vlies.

Périliter, (v. n.) Gevaar loopen, in gevaar zyn

Pericrane, (m. in Ontl. k.) 't Hersenen-vlies, 't bekkeneel-vlies (n).

Périéciens, (m. pl.) Volk dat onder gelyke middagslynen woond.

Perigée, (m. in Sterre-k.) Het naaste punt eener dwaalsterre by de aarde.

Péribélie, (f. in Sterre-k.) Punt eener dwaalsterre die het digste by de Zon is.

Péril, (m) Gevaar, perykel (n), nood (f).

Périlleusement, (adv.) Gevaarlyker wyze.

Périlleux, euse (adj.) Gevaarlyk.

Périmet, (v. n. in Rechten) Verliezen; cette instance est périmée, 't is met dit Recht-vervolg (deze instantie) gedaan of uit.

Périmetre, (m. in Meet-k.) Omtrek eener figuur.

Périnée, (f. in Ontl. k.) De plaats tusſchen de ſchaamdeelen en den aars, daar men de inſpyding doet, om den ſteen uit de blaas te haalen, ook enterſeſſion genaamd.

Période, (m) hoogſte top-punt, einde van iets (n); monter au dernier période de gloire; le dernier période de sa vie; période,

tyd der verandering, verwisfeling eener ziekte.

Période, (f) Omloop (m), tyd-rekening (f); volzin eener reden (m); la période julienne, de juliaanſche tyd-rekening; cette période est belle, die zin of volzin is fraai.

Périodique, (adj.) Dat omloopt, omwenteld, op gezette tyden weêrkomt; le mouvement des astres est périodique; maladie periodique, un ouvrage périodique, een 's weekelyks of 's maandelyks werk of gefchrift; ſtyle périodique, welluidende of wel afgepaste ſtyl.

Périodiquement, (adv.) Op gezette tyden; item welluidend.

Périoste, (m. in Ontl. k.) 't Been-vlies (n).

Péripatéciens, (m. pl.) Aristoteliſche wysgeeren.

Péripatétisme, (m) 't Gevoelen daar van (n).

Peripétie, (f) Onverwagt geval (n), onvoorziene uitkomst eenes ſchouw-ſpels (f).

Périphérie, (f. in Meet-k.) Omtrek (m. circonſérence).

Périphrase, (f) Omſchryving.

Périphrase, (v. n.) Omſchryven, eene omſpraak of wyſloopige beſchryving van iets maaken.

Péripnemonie, (f. in Genees-k.) Ontſteeking der long.

Périptère, (m. by d'ouden) Gebouw met vryſtaande zuilen omringd.

Périr, (v. n.) Vergaan, verongelukken; omkomen; in verval komen of g raaken.

Périsciens, (m. pl.) Inwoonders van beide de koude lucht-streken.

Périssable, (adj.) Vergangkelyk.

Périssologie, (f) Onnodige woorden in een geſprek.

Péristaltique (adj.); Mouvement péristaltique des intestins, wormofkrings-wyze beweging der darmen.

Péristile, (m) Gebouw met inwendige vrye zuilen.

Périssiole, (f) Ru? , verpozing in den pols-slag.

Peritoine, (m. in Ontl. k.) 't Onderbuik-vlies (n).

Perle,

PER.

Perle, (f) *Paerel, pérel*; perle fine, baroque, parangon, fyne, *scheeve, ongemeen groote paerel*; nous ne sommes pas ici pour enfler des perles, wy zyn hier niet om vliegen te vangen (*spr. w.*); s'amuser à enfler des perles, zich met beuzelingen ophouden, zynen tyd verquisten; c'est la perle des beaux esprits, by is het puik der fraaye vernuftigen; nacre de perle, *paerle-moer*; perle d'arbalète, *vizier van een boog*.

Perlé, ée (adj.) *Bepaereld*, met paerlen bezet; bouillon perlé, *kragtig vleesch-nat*, daar 't vet op dryft; orge perlé, *paerelde gerst*.

Perlimpinpin; poudre de perlimpinpin, *kragteloos, onnuttig ding*.

Perloir, (m) *Steek-byteltje* (by zwaerd veegers).

Perlures, (f. pl.) *Knobbeltjes aan de boornen of 't gewigt van 't bert* (n. pl.).

Permanence, (f) *Geduurzaamheid*.

Permanent, ente (adj.) *Geduurzaam, beständig, by-blyvend*; rien ici bas n'est permanent.

Perme, (m) *Zeker schuitje als een gondel, te Konstantinopolen*.

Permettre, (v. a.) *Toelaaten, gedoogen, vergunnen, toestaan, oorlooven*; se permettre (v. r.) *beuoucoup de choses, zich veel dingen aanmaaitigen, zyne vryheid toe neemen*.

Permis, ise (adj.) *Toegelaaten, gedoorloofd*.

Permission, (f) *Toelaating, gedooging* (f), *verlof, oorlof* (n); avec votre permission, *met uw verlof, met uw wel-neemen*.

Permissionnaire, (m) *Seboolmeester die van eenen anderen toegelaaten word*.

Permutant, (m) *Ampt-wisselaar, Geestelyke die zyne bediening voor eene andere wisseld*.

Permutation, (f) *Verwisseling, ruiling*.

Permuter (v. a.) un Bénéfice contre un autre, *eene geestelyke bediening tegen eene andre verruilen, verwisselen*.

Permutéur, (m) *Verwisselaar, ruiler*.

PER.

609

Pernicieusement, (adv.) *Op eene schadelijke of verderfelyke wyze*.

Pernicieux, euse (adj.) *Schadelijk, verderfelyk*; exemple pernicieux; *maxime pernicieuse*.

Peronnelle, (f) *Zottinne, floor, gekke snapster*.

Péroquet. (Zie Perroquet).

Péroraifon, (f. in Redeneer-k.) *Sluit-rede, 't slot van een vertoog*.

Pérot, (m) *Jonge boom, die men by 't afschaffen van een bosch twee maal verschoond heeft*.

Pérou (m); cet emploi est un Pérou, *dat ampt is een Péru, is smerig*.

Perpendiculaire, (adj. in Meetk.) *Regtstandig, lood-regt, in 't lood*.

Perpendiculaire (f) ou Ligne perpendiculaire, *Regtstandige Lyn of regt-vallende linie*.

Perpendiculairement, (adv.) *Lyn-regt, in 't lood, lood-regt*; tomber perpendiculairement.

Perpendicularité, (f) *Lood-regtheid, gelykheid*.

Perpendiculaire, (m) *Lood-lyn* (f), *waterpas* (n. om mee te meten of af te passen).

Perpétrer, (v. a.) *Begaan, bedryven* (van grove misdaden gez.).

Perpetres, (f. pl.) *Gemeen land of wei*.

Perpétuane, (f) *Zekere engelsche driedraadige wollene stoffe*.

Perpétuation, (f) *Voortzetting, in weezen houding* (van iets).

Perpétuel, elle (adj.) *Geduurig, onophoudelyk, eeuwig, altoosduurende*; mouvement perpétuel, *onophoudelyke beweging*; prison perpétuelle, *eeuwige gevangenis*; dignité perpétuelle, *waardigheid voor 't leeven*.

Perpétuellement, (adv.) *Geduuriglyk, zonder ophouden, altoos, eeuwig*.

Perpétuer, (v. a.) *Voortzetten, in weezen houden, verëeuwigen*.

Perpétuité, (f) *Eeuwigduurendheid, geduurzaamheid, gestaadige voortzetting*; à perpétuité (adv.) *eeuwiglyk, voor altoos, voor 't leeven*.

Perplex, *exe* (adj.) *Bedeest*, *verstaagen*, *onzett*, *verplet*, *raadeloos*, *verleegen*, *onzeker*.

Perplexité, (f) *Verbaasheid*, *verbystering*, *bedeestheid*, *verleghtheid*, *raadeloosheid* (in wat aan te wangen).

Perprendre, (v. a.) *Op zyn eigen gezag vrye landen met betaaling der pakt enz. doch zonder verlof van den Heer gebruiken*.

Perprinsé, ou, **Perprison** (f) *Inneeming van vrye Landeryen op eigen gezag*.

Perquisition, (f) *Uitverfching*, *navorfching*, *naspeuring* (f), *onderzoek* (n. in Rechten); *faire une exacte perquisition d'un vol, d'un crime*.

Perreleers, ou, **Perriers** (m. pl.) *steen-graavers*.

Perriere, (f) *Steen-groef*, *Leigroef*.

Perrique, (f) *Kleine papegaai*, *parkiet*.

Perron, (m) *Stoep*, *optréd*, *steene trap* (f. voor een huis).

Perroquet, (m) *Papegaai* (f); *item* *vouw-stoel*, *leger-stoel*, *tent-stoel* (m); *item* *bram-slang* (f); *bram-zeil* (n); *grand*, *petit perroquet*, *groote bram-zeil*, *bezaans-bram-zeil*; *perroquet de fougue*, *fokke-bram-zeil*; *perroquet de beauprés*, *een klauwers op de boeg-spruit* (scheepsw.).

Perruche, (f) *Kleine papegaay*.

Perruque, (f) *Pruik*, *of paruiik* (f); *item* *hair-tosifel* (n), *gekrulde bairen*.

Perruquier, *iere* (m. & f.) *Paruikmaaker*; *paruikmaakster*.

Pers, *erse* (adj. oud w.) *Groen-agtig blaauw*.

Persan, (m. in Boaw-k.) *Menschelyke figuur waar op een balk rust*.

Persan, (m) ou, *la Langue persane*, *de Persiaansche taal*, *het Persiaansch*.

Persecutant, *ante* (adj. & part.) *Vervolgende*; *lastig*, *quellende*, *moeyelyk*; *homme persecutant* (ou *importun*).

Persecuté, *ée* (adj. & part.) *Vervolg*, *verdrukt*, *gepaaagd*.

Persecuter, (v. a.) *Vervolgen*, *verdrucken*, *quellen*, *geen rust laten*.

Persecuteur, *trice* (m. & f.) *Vervolger*; *plaazer*; *verdrukster*.

Persecution, (f) *Vervolging*, *quelling*.

Perfée, (m) *Perfés* (zeker gesierste uit 26 sterren bestaande).

Perfèverance, (f) *Volharding*, *standvastigheid*.

Perfèverant, *ante* (adj. & part.) *Volhardend*, *volstandig*, *standvastig*.

Perfèverer, (v n.) *Volharden*, *volstandig blyven*, *aanhouden*; *perfèverer dans la piété*.

Perfucaire, (f) *Perzik-kruid*, *vlooi-kruid* (n).

Perficot, (m) *Perfico* (zekere Liqueur).

Persien, *enne* (adj.) *Persisch*; *à la persienne*, *op zyn persiaansch*.

Persil, (m) *Petersélie* (f).

Persillade, (f) *Toebereiding met petersélie*; *item* *spyze die daar mee besmrooid is*.

Persillé, *ée* (adj.); *Fromage persillé*, *petersélie-kaas*, *groene kaas*; *item* *beschimmelde kaas*.

Persique, (f) *Zekere groote Perzik*; *item* *menschelyke figuur waar op een balk rust* (in Bouw-k.).

Persique (adj.); *Le golfe persique*, *de persiaansche zee-boezem*.

Persister, (v. n.) *Volharden*, *hardnekkig* (by iets) *blyven*; *persister dans ses sentiments*, *dans sa déposition*.

Personnage, (m) *Mensch*, *man*, *personaadje*; *grand*, *fameux personnage*, *groot*, *vermaard man*; *un ridicule personnage*, *een belagchelyke vent of gek*; *si vous aviez vu le personnage*, *als gy die gestalt gezien had*; *il joue bien son personnage*, *hy speeld zynen rol wel* (by Toneel sp); *item* *by gedraagd zich zeer wel of hy doet zich gelden*.

Personnaliser, (v. a.) *Tot een persoon maaken*, *onbezielde dingen spreekende invoeren*.

Personnalité, (f) *Persoonelykheid*; *item* *persoonelyke beleediging*.

Per-

Personnat, (m) *Zeker Ampt in een Dom-kapittel.*

Personne, (f) *Een persoon, mensch, (m. & f. man of vrouw); une belle personne, een fraai mensch; être bien fait, content de sa personne, wel gemaakt van lyf en leden zyn; met zich zelfs vergenoegd zyn; (let ook op 't volgende) les Dames de cour sont des personnes spirituelles, elles jugent &c. il y a à l'université des personnes savantes, ils (niet elles) ont; en personne (adv.) persoonelyk, in eigen persoon, zelfs.*

Personne, (f. m. met de Negat, ne) *Niemand, geen mensch; il n'y a personne, daar is niemand; personne n'est venu, niemand is gekomen (Personne, met eene interrogatie) iemand; y-a-t-il personne assez hardi, pour &c? is 'er iemand zoo stout, om enz.? personne oseroit il nier? zoude iemand durven ontkennen?*

Personnel, elle (adj.) *Persoonelyk, personeel, byzonder.*

Personnellement, (adv.) *Byzonderlyk, in eigen persoon, zelfs.*

Personnier, (m) *Een r'buiss-legger, een die by een' ander inwoond.*

Personnifier, (v. a.) *Een ding als een' persoon verbeelden, spreekende invoeren.*

Perspectif, (adj. m.) *Ver-zigtig; Plan perspectif, ontwerp dat een ver-gezicht vertoond.*

Perspective, (f) *Ver-gezicht, verschiekt. (n); ver-gezicht-kunde (f); en perspective, in 't verschiekt, in 't verre.*

Perspicacité, (f) *Scherpzinigheid (f), doorzigt (n. des verstands).*

Perspicuité, (f) *Duidelykheid, klaarheid.*

Perspiration, (f) *Doorwaasfening, uisdamping.*

Persuadant, ante (adj. & part.) *Overrédend, overtuigend, bewee-gende.*

Persuadé, ée (adj. & part.) *Overreed, overtuigd, verzékerd.*

Persuader, (v. a.) *Overreeden, overtuigen, verzékeren, doen geloo-*

ven; se persuader (v. r.) zich verzékerd houden, zich verbeelden, verwouwen.

Persuadable, (adj.) *Overreedbaar, dat overréden of men zich ligtelyk inbeekten kan.*

Persuasif, ive (adj.) *Overreedend, overtuigend, kragtig; discours persuasif.*

Persuasion, (f) *Overreeding, overtuiging; item aanrading, verzeeking (f); item vertrouwen; geloof (n), meening (f).*

Perte, (f) *Verlies (n), schaadé (f); item verderf (n), ondergang (m); de grandes pertes; une perte de sang, een' bloedstorting, bloedvloed; voilà ce qui fait la perte, dat maakt zyn ondergang; à perte (adv.), met verlies; vendre à perte; à perte de vue (adv.) zoo ver men zien kan; une allée à perte de vue; parler à perte de vue, zonder tuschenpoozing of ophouden praaten, babbelen; courir à perte d'haleine, uit zyn' adem loopen; faire des frais en pure perte, gantschelyk onnodige kosten verspillen.*

Pertegues, (m. pl.) *Tent-slangen achter op eene galci.*

Pertinemment, (adv.) *Gevoegzaamlyk, naar behooren, ter zaake dienende.*

Pertinent, ente (adj.) *Gevoegzaam, gevoeglyk, geschikt, gepast; alleguer des raisons pertinentes.*

Pertuis, (m) *Gat (n. daar 't water eener fontein doorloopt, de wind of een yzer-draad doergaat); item een sleutel gat; item een naauw of eng waar-water.*

Pertuisane, (f) *Pertizaan, slagbyl (soort van bellebaard).*

Pertuisanier, (m) *Slagbyl-draager.*

Perturbateur, trice (m. & f.) *du repos public, verstoorder, verontruster; verstoordster der gemeene rust.*

Perturbation, (f) *Verstooring, beroering, verontrusting.*

Pertus, (m) *Plank met gaten; waar door het zee water in de zoutbakken of groeven loopt.*

Pervenche, (f) *Maagde-palm.*

Pervers, *erfe* (adj.); *Espris pervers*, *Verkeerd*, *boosaardig*, *godloos* *gemoed*.

Perversément, (adv.) *Verkeerdelyk*, *ondeugendlyk*.

Perversion, (f) *Verleiding*, *bederving*.

Perversité, (f) *Ondeugendheid*, *verkeerdheid*.

Pervertir, (v. a.) *Verleiden*, *bederven*, *ondeugend* *maaken*, *omkeeren*; *pervertir le peuple*, *le sens de l'écriture*, *l'ordre des choses*.

Pesade, (f) *Stygering*, *beweezing* *met de voor-voeten alleen* (*van een paerd*, *in de Ry-sch.*).

Pesamment, (adv.) *Zwaarlyk*, *op eene zwaare wyze*.

Pesant, *ante* (adj. & part.) *Zwaar*, *wigtig*; *un corps pesant*, *een zwaar Ligchaam*; *un ducat pesant*, *eene vol wigtige ducaat*; *un Esprit pesant*, (*ou lourd*) *een logge geest*, *bot verstand*; *armée pesante*, *een magtig heir*; *avoir la tête pesante*, *duizelig of zwaar in 't hoofd zyn*; *cheval pesant à la main*, *pa rd dat zwaar op de hand is*; *100 Livres pesant*, *100 pond*.

Pesant, (m) *Wigt* (f); *il vaut son pesant d'or*, (*spr. w.*) *men zou hem tégen goud opweegen*.

Pesanté, (f) *Zwaarte*, *zwaarwigtigheid*; *item logheid des verstands*.

Pesé, *ée* (adj. & part.) *Gewogen*; *item overwogen*, *overdagt*.

Pesée, (f) *Het geen men op éénmaal weegd*, *éene schaal vol*.

Pese-Liqueur, (m) *Werktaig om vogtige of natte waaren mééte weegen*.

Peser, (v. a.) *Weegen* (*de zwaarte van iets*); *peser la marchandise*, *une pistole &c.*; *peser*, *overweegen*, *overdenken*; *peser les raisons de part & d'autre*.

Peser, (v. n.) *Weegen*, *zwaar zyn*; *cela pese beaucoup*; *la couronne lui pese sur la tête*; *cheval qui pese à la main*; *peser sur un mot*, *sur une syllabe*, *op een woord*, *op een lettergreep drukken*, *zulks hard uitspreken*; *cela me pese sur le*

cœur, *dat drukt my op 't hart*, *of valt my zwaar*; *peser sur une manœuvre* (*zee w.*), *een touw aanhaalen*; *la bête a pesé bien fort*, (*Jagt-w.*) *het wild heeft diepe voetstappen nagelaaten*.

Peseur, (m) *Waagmeester*, *weeger*.

Peson, (m) *Zekere unster of weegbout* *daar men in plaats van weegschaalen méé wegen kan*.

Pessaire, (m) *Zet-pil voor de lyfmoeder* (f).

Pesse, (m) *Witte denneboom*.

Pesseau, (m) *Wyngaard-staak*.

Pesselage, (m) *Staaikwerk van eenen Wyngaard* (n).

Peste, (f) *Pest*, *pestilentie*, *besmettelijke ziekte enz.*; *avoir, donner la peste*; *c'est une peste publique*, *hy is 't verderf van 't algemeen*; *c'est la peste de la jeunesse*, *dat is 't verderf der Jeugd*; *dire peste & rage de quelqu'un*, *allerlei quaad van iemand zeggen*; *ce malin petit peste m'a trompé*, *dat ondeugend guitje enz.*; *cette peste de femme nous a joué un vilain tour*, *die snoode prei enz.*; *la peste soit du fou*, *de drommel haate den gek*; *peste*, (*interj.*) *qu'il fait froid! de droes! of, wel wat is het koud! peste! que ce vin est bon! peste! qu'elle est belle!*

Pester, (v. n.) *Uitvaaren*, *bulderen*, *tieren*, *raazen*, *vloeken*, *schelden*.

Pestérie, (f) *Gebulder*, *getier*, *gevloek* (n).

Pestifere, (adj.) *Besmettelijk*; *air pestifere*.

Pestiféré, *ée* (adj. & s.) *Met de pest besmet*; *een besmette of aangestokene*; *on le fuit comme un pestiféré*.

Pestilence, (f) *Besmette lucht*, *pestilentie*.

Pestilent, *ente* (adj.) *Besmettend*, *aansteekend*, *vergiftig*; *maladie pestilente*.

Pestilentiel, *elle* (adj.) *Besmettend*, *met pest bezet*.

Pestilentieux, *ense* (adj.) *Daar aansteekend of besmettelijk is*; *air pestilentieux*, *eene quaadaartige lucht*.

Pet,

PET.

Pet, (m) Een wind, fart of scheet; item een klap of slag (als van een' vuurpyl enz.); faire un pet, een' wind laten of farsen; pet, sprijs (zeker gebak).

Pétalisme, (m) Verbanning des lands voor s Jaaren (f).

Pétarade, (f) Het farsen van een paerd, veel scheesen of klappen na malkander; faire la pétarade à quelqu'un, iemand besporsen.

Pétaraffe, ou Male-bête (f. in Scheeps-bouw) Klamei yzer (om de Scheeps-naaden mee te digten).

Pétard, (m) Spring-bus, (f. zeker vuurwerk dat de poorten en sloten enz. doet open springen); item een klap-bus (f) stink-pot (m).

Pétarder, (v. a.) Met een' spring-bus doen open springen; pétarder un pont-levis, une porte.

Pétardier, (m) Spring-bus-of klap-bus-maaker; item aansteker daar van.

Pétase, (m) De gevlerkte boed van Mercurius.

Pétasite, (f) Pestilentie-wortel.

Pétaud, (m. alleen dus); La cour du Roi pétaud, een wildernis, daar alles in wan-orden is of verkeerd toe-gaat.

Pétaudiere, (f) Plaats vol wan-orden.

Pétéchial, ale (adj.); Fievre pétéchiale, vlekken-koorts.

Pétéchie, (f) Koorts-vlek.

Péter, (v. n.) Poepen, farsen, schyten, eenen wind laten; item klappen, eenen slag geeven (als van iets dat berst).

Péteur, euse (m. & f.) Schyster, farter; schyster.

Pétillant, ante (adj. & part.) Glinsterend, flikkerend, springend, speels; enfant pétillant, dertel, onrustig kind (Zie verder Pé-tiller).

Pétillement, (m) Flikkering, kraa-king, springing (f).

Pétiller, (v. n.) Flikkeren, glin-steren, springen enz.; le feu pétille, het vuur springt; des yeux qui pétillent, glinsterende oogen; vin qui pétille dans le verre, wyn die in 's glas springt of speeld; il

PET.

613

petille d'impatience, by brand van ongeduld.

Petit, ite (adj. & f.) Klein, kleen, gering; petit homme, een klein man; petit esprit, een gering verstand; de la petite bière, klein of dun bier; du petit lait, wei of weier-melk; le petit Prince, de jonge Vorst; le petit peuple, het gemeene volk; j'étois fort petit lorsque &c., ik was nog zeer jong toen enz.; les petits, de jongen (van dieren); un petit, een weiniglie, lustel; petit à petit (adv.) allengskens, metter tyd.

Petitement, (adv.) Geringelyk, spaarzaamlyk, armelyk.

Petitesse, (f) Kleinheid, geringheid.

Pétition, (f. in Rechten en Redenk.) Eisch (m), vordering, aanspraak (f).

Pétitoire, (adj.) Klaag-schrift, eisch-schrift in Rechten over de teruggeeving van eenig goed (n).

Peton, (m. boers. of kinder-w.) Klein voetje, kinder voetje (n).

Pétoncle, (m) Alikruik (f. zeker schulp visch).

Pétreau, (m) Wild scheutje, lootje aan de wortel van een boom (n).

Pétrée, (adj. f.); L'Arabie pe-trée, het steenagtig Arabiën.

Pétréol, (m) Steen-olie (f).

Pétreux; euse (adj. in Ontleedk.) Steenagtig; les os pétreux.

Pétricherie, (f) Visch-tuig of uitrusting ter stokvisch-vangst.

Pétrification, (f) Versteening, steen-wording.

Pétrifier, (v. a.) Tot steen maaken, in steen veranderen, versteenen; se pétrifier, (v. r.) tot steen worden, versteenen.

Pétrin, (m) Kneef-trog, bakkers-trog.

Pétrir, (v. a.) Kneeden, door een mengen, beslaan (als deeg, kaik enz.).

Pétrissement, (m) Kneeding, menging (f).

Pétrol, ou, Petrole. (Zie Pé-tréol).

In Petto, (Ital. w.) In 's geheim.

Pétulamment, (adv.) Dartselyk; op eene wulpsche of brood-dronkenz wyze.

Pétulance, (f) *Dartelheid*, *wulpschheid*, *brooddronkendheid*.

Pétulant, ante (adj.) *Dartel of deriel*, *wulpsch*, *uitgelaaten*, *baldaadig*, *brood-dronken*.

Pétun, (m) *Tabak* (in *America* dus genaamd).

Pétuner, (v. n.) *Tabak rooken*.

Peu, (adv.) *Weinig*, *luttel*, *niet veel*; *manger*, *dormi peu*, *weinig of luttel eeten*, *slaapen*; *il a peu de bien*, *d'argent*, *d'amis*, *d'esprit*, *hy heeft weinig goed enz.*; *peu de gens*, *weinig lieden*; *c'est peu de chose*, *het is gering*; *peu souvent*, *zelden*, *niet dikwils*; *peu à peu*, *allengskens*; *à peu près*, *ten naasten by*; *à peu de chose près*, *op een weinigje na*; *tant soit peu*, *een luttel*, *een weinigje*; *si vous considérez tant soit peu ce que c'est que la colere*; *il s'en faut peu*, *het scheeld weinig*; *peu s'en fallût que je ne le battisse*; *si peu que rien*, *zeer weinig*; *peu loin*, *niet verre*; *à peu de frais*, *met weinig kosten*; *se conduire peu sagement*, *zich niet al te wyselyk gedraagen*; *être peu propre à une chose*; *être peu raisonnable*, *niet zeer enz.*; *en peu de temps*, *in weinig tyd*; *dans peu de temps*, *binnen of over korten tyd*; *pour peu que vous y réfléchissiez*, *als gy 's slegt een weinigje overdenkt*.

Peu, (m) *Een weinig een luttel* (n); *le peu que je possède*, *me suffit*, *het weinigje dat*; *enz. ce peu de lignes seront*, *pour &c.*, *deezee weinigje regels zullen dienen*, *om enz.*; *se contenter de peu*, *met weinig te vreden te zyn*; *un peu plus*, *een weinig meer*; *un peu auparavant*, *een weinigje te vooren*; *un peu après*, *ou*, *peu après*, *een weinig daarna*, *(let op het volgende)*; *il nous visite un peu souvent*, *hy bezoekt ons wat dikwils*; *on voit bien qu'il a un peu bu*, *men kan wel zien dat hy wat beschonken is*, *of, te veel gedronken heeft*; *voyez un peu comme il me traite*, *ziet eens hoe enz.*; *écoutez un peu*, *hoord eens*; *dites moi un peu*, *zegt my eens*.

Peuille, (f) *Brokje van een muntstuk om te toetsen* (n).

Peuplade (f) *terme collectif*, *bevolking*, *volk-planting*; *envoyer des peuplades au nouveau monde*.

Peuple, (m. t. collectif) *Volk*; *item het gemeene volk*, *gepeupel* (n. le menu peuple, la racaille); *le peuple aime les nouveautés*, *het gemeen houd veel van veranderingen*; *peuple, jonge visch*, *(die men in een vyver zet)*; *peuple, onnczel*, *eenwoudig*, *dom*; *il faut être bien peuple*, *pour croire cela*.

Peuplé, ée (adj. & part.) *Bevolkt*, *volkryk*; *bezet*.

Peupler, (v. a.) *Bevolken*; *bezetten*; *peupler une Ville*, *un étang*, *une vigne*, *un colombier &c.*

Peuplier, (m) *Populier-boom*, *populier*.

Peur, (f) *Vreeze*, *schrik*, *bangheid*, *vervaardheid*; *avoir peur*, *bang zyn*; *la peur le saisit*, *de vreeze of schrik beving hem*; *de peur de* (conj.), *uis vreeze van*, *om niet te*; *de peur de faire connoître*; *de peur que*, (conj.) *op dat niet*, *uis vreedat*; *de peur qu'il ne vienne*, *ne tombât*.

Peureux, euse (adj.) *Vreesagtig*, *bang*, *schrikagtig*; *schigtig*.

Peut-être, (adv.) *Misschien*, *mogelyk* (il se peut); *un peut-être*, (m) *een misschien*; *je ne veux rien hazarder sur un peut-être*.

Peyoc, (m) *Voet-knegt van den Grooten Heer*.

Phaéné, (f) *Eene der 3 Bevalligheiden* (Gratien).

Phaéton, (m) *Faëton* (zoon van de zon en de Nixf Climène, (by Dichters); *item faëton* (zeker rytuig).

Phaïsan &c. (Zie Faisan &c.)

Phalange, (f) *Zekere slag-ordening of hoop van eenige 1000 man voet-volks by de oude Grieken*; *Phalanges*, (in Ontleedk.) *leden der vingeren*.

Phalangiste, (m) *Soldaat eener Phalange*.

Phalene, (f) *Nagt witje* (n) *of slinder* (f).

Phaleuque, (f. m. & adj. by Gr. & Lat. Dichters) *Een vaers van 5 voeten*; *item dat zulks betrefd*.

Phan-

PHA. PHE. PHI.

Phantaisie, Phantasque, Phantastique, Phantôme. (Zie Fantaisie &c.).

Phare, (m) Vuur-baaken (n), vuursören (m) aan de Zee-kant.

Pharisaïque, (adj.) Phariseïsch; schynheilig.

Pharisaïsme, (m) De leere; item schynheiligheid of hoogmoed der Phariseën (f).

Pharisiens, (m. pl.) De Phariseën (zekere Joodsche secte wier Godsdienst bestond in uiterlyke plegtigheeden).

Pharmaceutique, (f) ou, Pharmacie Galénique, Artzeny-konst uit kruidmenging bestaande.

Pharmacie, (f) Artzeny-konst, kruidmen-ging, kruid-bereiding; pharmacie chimique, Artzeny-bereiding door de sfookkunde of chymie.

Pharmacien, (m) Artzeny-bereider, Apotheecker.

Pharmacopée, (f) Boek over de Artzeny bereiding.

Pharmacopole, (m) Een Apotheecker, bereider van Genees-middelen; item spottend een Quaksalver.

Pharynx, (m. in Onstleedk.) Stokdarm.

Phase, (f. in Sterrek.) Schynfel van de maan, 't aan- en afneemen van 't maan-licht (n).

Phébus, (m) Apollo; item de zon (by Dichters); item parler phébus, hoogdravende, onverstaanbaar spreken.

Phénix, (m) Fénix (verdigte vogel); c'est le phénix des beaux esprits, hy is de fénix of de voornaamste der fraaye vernuften.

Phénomene, (m) Verschynfel, uitwerksel der natuur (n).

Philantrope, (m. gr. w.) Menschen-minnaar.

Philantropie, (f) Menschen-liefde, vriendelykheid.

Philautie, (f. gr. w.) Eigenliefde.

Philologie, (f) Algemeene-Letterkunde of ervarenheid in taalen en schriften.

Philologique, (adv.) Dat zulks betrefd.

Philologue, (m) Een Letterkundi-

PHI. PHL. 615

ge, een Geleerde in spraaken en fraaye wétenschappen.

Philomele, (f) Nagtegal (by Dicht.).

Philosophal, ale (adj. alleen dus); La pierre philosophale, de steen der wyzen of de goud making, goud-zoeking.

Philosophe, (m) Een Wysgeer, waereid-wyze, natuur-kundige, natuur-onderzoeker; item een goud-zoeker; item een eigenzinnig, of ongevoelig mensch.

Philosophe, (f) Een verwaand Vrouw-mensch.

Philosopher, (v. n. De wysbegeerte of natuur onderzoeken, daar over redenkavelen.

Philosophie, (f) De wysbegeerte, natuurkunde, naverfching en betragting der wysheid.

Philosophique, (adj.) Dat zulks betrefd, filosofisch, wysgetrig.

Philosophiquement, (adv.) Als een wysgeer, natuur- of waereid-kundige.

Philtration, ou, filtration, (f) Doorzyging, doorkleinzing (in chymie).

Philtre, (m) Minne-drank, soverdrank.

Philtrer, (v. a. in Chym.) Doorzygen, doorkleinzen (door een graauw papier of doek).

Phimosi, (m. gr. w.) 't Zamen krimpig der oogen-leden (f. in Geneesk.).

Phiole. (Zie Fiole).

Phisicien, Phisologie, Phisonomie, Phisionomiste, Phisique &c. (Zie Physicien &c.).

Phlébotomie, (f. in Heel-k.) Aderlaating (saignée).

Phlébotomiser, (v. a.) Aderlaaten (beter saigner).

Phlegmagogue, (m. gr. w.) Slym afdryvend Genees-middel (n).

Phlegmatique, (adj.) Slymerig, sluimerig, die veel taaye vozien heeft; item koud-vogtig, ongevoelig, geesteloos, koelzinnig, zonder aandiening.

Phlegme, (m) Slym, sluim (f), taai speeksel (n); item ongevoeligheid, onândoentlykheid, koelzinnigheid (f).

Phleg-

616 PHL. PHO. PHR. &c.

Phlegmon, (m. in Heel-k.) Bloed-zweer, bloed-buil (f).

Phlegmoneux, euse (adj.) Die zulks onderhevig is.

Phlibot. (Zie Flitot).

Phœbus. (Zie Phébus).

Phonastie, (f. gr. w.) Kunst om de stemme crierlyk te maaken.

Phosphore, (m) Iets dat in het duistere schynd, glinsterd, of licht van zich geëv'd (als zekere steen, verrót hout of glinster-worm); item zekere stoffe, die, 't geene zy aanraakt, in brand steekt; item de morgen-ster.

Phrase, (f) Spreek-wys, spreuk, zin of gedeelte eener rede.

Phrénésie &c. (Zie Frénésie).

Phtisie, (f. gr. w.) Teering, Long-geziekte.

Phtisiologie, (f) Beschryving over de Long-quaal.

Phisique, (adj.) Teeringagtig.

Phylactere, (m) Tover-heel (f. die door by-geloovigheid op 't lichaam, als een behoed-middel gedraagen word); item Gedenk-cédel (f. d. r. Fooden waar op de 10 gebóden geschreeven waren, en welke zy op de borst, het voorboord en den arm droegen).

Phyllicis, (m) Herts-tong (f. kruid).

Phyllon, (m) Bingelkruid (n).

Physicien, (m) Natuurkundige, onderzoeker der natuur.

Physiognomonie, (f) Kunst die de weiging van den mensch leerd kennen.

Physiognomonique, (adj.) Dat zulks betrefd.

Physiologie, (f) Weetenschap der Geneeskunde die des menschen natuur, als meede de beweging van yder lichaams deel leeraard.

Physionomie, (f) Aangezigt-kunde, gelaat kunde, wetenschap die door de trekken van 't weezen iemands neiging ontdekt; item het gelaat (mine).

Physionomiste, (m. & f.) Gelaat-kundige.

Physique, (f. f. & adj.) De Natuur-kunde; item Natuurkundig; discours physique.

Physiquement, (adv.) Natuurkundiglyk.

Piaffe, (f. oud w.) Hoogmoedige tred, trotse gang (m); faire la piaffe.

PIA. PIC.

se à quelcun, iemand trotseeren.

Piaffer, (v. n.) Trotsefelyk gaan of treden, pronken, pryken.

Piaffeur (m) ou cheval piaffeur, trots of moedig Paerd.

Piailler, (v. n.) Piepen (als de kiekens', kalkoensche bennen enz.); item schreeuwen, grynen (als de Kinderen).

Piaillerie, (f) Gebuil, geschreeuw, gegryn (n).

Piailleur, euse (m. & f.) Schreeuwer, butlebalk; builster.

Piano, (adv. ital.) Langzaam, zagjes (in Muziek).

Piastre, (f) Spaansche Kruis-ryksdaalder (m), stuk van agien (n).

Piauler, (v. n. gem. w.) Huilen, weenen.

Piautre, (m); Envoyer quelqu'un au piautre, (spr. w.) iemand verachtelyk wegzenden, weg-jaagen.

Pic, (m) Een' bouweel of pik (f. om de aarde mee om te haalen); item piek (in 't piquet-spel); faire pic, zestig tellen of maaken; faire pic & repic à quelqu'un, iemand geheellyk in den grond helpen; à pic, (adv. Zee-w.) regt op en neér; être à pic sur son ancre.

Pic, (m) Specht (zeker vogel).

Pica, (m) Bedorvene of verkeerde eet-lust (f. als: tot aarde kryt enz.).

Picardant, (m) Zekere scherpe muscadél-wyn te Montpelier.

Pichet, Picher, Piché, (m) Eene tuit-kan (f).

Picine. (Zie Piscine).

Picolet, (m.) Slot-kram, grendel-kram.

Picorée, (f. bête) Maraude, ou, petite guerre) Plundering, vrybuitery, moeskopping, strooping (der Krygslieden); aller à la picorée, ou, à la petite guerre, marauder.

Picorer, (v. n. bête) aller à la petite guerre) Stroopen, vrybuiten.

Picoreur, (m) Strooper, vrybuitter (Maraudeur); item een plonderaar, naschryver van eens anderen werk (Plagiaire).

Picot, (m) Stomp, knoest van een' afgekapt boom; stuw tandje aan kant. Picolé,

PIC. PIE.

PIE.

617

Picoté, *ée* (adj. & part.) *Ge-
prikt, gestooken, gepikt; gesard, ge-
tergd, schamper gestooken; item met
vlekken of stippen, pokdaalig, pokput-
tig, van de pokken geschonken; elle est
un peu picotée.*

Picotement, (m) *Steeking, prik-
keling (f. in de huid).*

Picoter, (v. a.) *Pikken (als de vo-
gelen de vrugten doen); steeken, prik-
kelen (in de huid); steeken, schooren on-
der water geeven; sarrren, tergen,
poogen quaad te maaken.*

Picoteries, (f. pl.) *Onëenigheid,
baspelery, hakketeering; schamp-schie-
ting, steeking; sarring, terging (f.).*

Picotin, (m) *Een vierendeel van
een schépel, een spint, un picotin
d'avoine.*

Pique &c. (*Zie Pique &c.*).

Pic-vert, ou, Pivert, (m) *Een
Groen-Specht.*

Pie, (f) *Een Exter; elle cause
comme une pie borgne, ou, dé-
nichée, zy klapt als een' exter, of,
zy snatert zonder ophouden; il croit
avoir trouvé la pie au nid, by
meend het juist geroffen te hebben;
pie grièche, graauwe exter; item
eene schreeuwster, schreeuwleelyk;
(criailleuse, ou, criarde); un, ou,
une pie, ou, un cheval pie, een
bont Paerd.*

Pie, (adj.) *Godvrugtig; (alleen dus)
œuvres pies, Godvrugtige werken;
fraude pie, een heilig bedrog.*

Pie-mère, (f) *Het dunne hersen-
vlies (in Ontleed-k.).*

Pié. (*Zie Pied*).

Piece, (f) *Een stuk (n); een lap
(m); une piece de drap, een stuk
of een geheel stuk laken; item een lap
of stukje laken, mettre en pieces,
in stukken breeken, van een snyden,
van malkander doen; mettre par
pieces, stuks wyze leggen; une pie-
ce d'artillerie, de campagne, een
stuk geschuts, een veld-stuk; une pie-
ce de monnoie, een stuk gelds; pie-
ce de vingt sols; piece de huit,
een stuk van agten, een Spaansche
Rixdaler; piece de mise, een gang-
baar stuk-gelds; une piece de vin,
een stuk of vat wyn; une belle pie-*

*ce, een fraai stuk werks; une piece
achevée, een Meester-stuk, Konst-
stuk; piece de bled, een stuk koren-
land; pieces de rapport, ingelégd
werk, of stukken daar toe; chanter,
jouer une piece, een stuk enz; pie-
ce, geding-stuk of geschrift; piece de
four, de patisserie, gebak; piece
de charpente, een stuk timmer-bout;
piece, kap van een schoen; armé de
toutes pieces, ou, de pied en
cap, wel gewápend, of, uitgerust;
piece détachée, afzonderlyk stuk
werk of geschrift; être tout d'une
piece, van een slag van hair of kleur
zyn (by Jaagers); item styf of lomp
zyn; item eenvoudig of openhartig
zyn; faire, ou, jouer piece à quel-
qu'un, iemand eene poets of eenen
trek speelen; tailler une armée en
pieces, een Krygs-heir neér-zábelen;
emporter la piece, schamperlyk
scherssen of spotten; accommoder
quelqu'un de toutes pieces, iemand
wakker uitzetten, afrosen; mettre
en pieces la reputation de quel-
qu'un; iemands goete naam verklei-
nen; cette fille est une grosse pie-
ce de chair, dat is een' dikke vette
meid; donner la piece à quel-
qu'un, iemand de handen smeeren,
vullen of besteeken; c'est une bonne
piece, by is een looze schalk, een
slimme vent.*

Pied, (m) *Voet; item poot; pied
d'homme, de cheval, de boeuf &c.,
menschen voet, paerde voet enz.; gens
de pied, voet-volk, voets-knegten;
valet de pied, dienaar, lakkei; met-
tre pied à terre, voet aan land zet-
ten; item afklimmen, afstyggen (van een
paard of wagen)) poser le pied à
terre, den voet op den grond zett;n;
donner un coup de pied, een' schop
geeven; prendre pied, trouver
pied, ou avoir pied dans une ri-
viere, den bodem of grond eener ri-
vier raaken, krygen; coutume qui
prend pied, gewoonte die voet krygt;
perdre pied, den grond verliezen,
quyt raaken; la rapidité du fleuve
lui fit perdre pied; perdre pied
dans une affaire, geen raad meer
weeten; gagner au pied, 't baazen*

pad kiezen, wegloupen; *lâcher le pied*, wyken, niet slaan blyven, de vlugt nemen; *fouler aux pieds*, met de voeten vertreden; *avoir le pied marin*, een goed Zee-man zyn; *attendre*, combattre de pied ferme, ou, sans bouger, afwagten, vegten zonder een woestbreed te wyken; *armé de pied en cap*, van 't hoofd tot de voeten gewâpend; *mettre*, entretenir une armée sur pied, een Léger op de bren brengen, houden; *officier*, compagnie en pied, officier, Kompagnie die in dienst of bezoldig is; *il est à la cour sur un bon pied*, hy staat wel ten hove; *se mettre sur le pied de savant*, voor een geleerden aangezien willen worden; *quand on est sur ce pied là*, als men zoo verre gekomen is; *prendre la chose sur un autre pied*, de zaak anders beschouwen of neemen; *il y va bien d'un autre pied*, hy behandeld het stuk geheel anders; *je me suis mis sur le pied de faire cela*, ik heb my geschikt om dat te doen; *sur le pied*, (ou, à raison), tegens, jégens; *j'ai acheté cette terre sur le pied de mille écus de revenu par an*. Je prends piep sur ce que vous me ditez, ik gronde my op 't geene gy my zegt, ik zal my daar na richten; *donner pied sur soi*, zich strafbaar maaken; *donner pied à la colere de quelqu'un*, iemand aanleiding tot toorn geeven; *marcher d'un pied droit*, oprecht handelen, of te werk gaan; *avoir bon pied*, ou, aller du pied comme un chat maigre, een goede woer ganger zyn; *sentir le pied de messager*, stinkende voeten hebben; *j'en aurai*, ou, arracherai pied ou aile, ik zal 'er haring of kuis (dat is, iets) van hebben; *avoir les pieds chauds* ou être à son aise, 'er warmtes in zitten, wel gegoed zyn; *il ne se mouche pas du pied*, hy is een slimme gast, hy laat zich niet ligt bedorven of wat op de mouw spelen, of hy is een man daar niet wel mee te spotten is (sfr. w.); *tenir pied à boule*, (ou, être assidu à son travail), clytig, noefstig of naer-

stig aan zyn werk zyn; *avoir bon pied*, bon œil, wel te pas zyn en op zyn belang wel acht geeven; *faire le pied de grue*, staan wagten, jehilderen, op den op-pas of gediensig zyn; *faire le pied de veau*, zich voor iemand buigen (le careffer); *faire un pied de nez à quelqu'un*, iemand schandelyk afwyzen; *il a eu un pied de nez*, hy heeft een' lange neus gehaald, hy is schandelyk afge-weezen geworden; *prendre quelqu'un au pied levé*, iemand verrassen, geenen tyd geeven; *avoir le pied à l'étrier*, gereed zyn om te ver trekken; *avoir un pied dans la fosse*, met den eenen voet in 't graf gaan; *tenir le pied sur la gorge*, den voet op de keel zetten, strengelyk handelen; *se trouver toujours sur ses pieds*, in allen gelegensden zich manhaftig houden; *ne savoir sur quel pied danser*, niet weeten wat men verzinnen of aanvangen zal; *faire des pieds de mouche*, baanepooten maaken, lelyk schryven; *se mettre en colere pour un pied de mouche*, om een' beuzeling of een haverstroo quaad worden; *chercher à pied & à cheval*, overal zoeken; *il a toujours un pied en l'air*, hy is altyd vrolyk; *mettre une chose sous les pieds*, een' zaak niet achten, vergeeten; *la vache a bon pied*, dat is een' melk-koe, eene voordelige zaak; *se tirer une epine du pied*, zich uit een' nrielige zaak redden; *être réduit au petit pied*, secher sur le pied, in eenen engen of droevigen staat zyn, uitdroogen; *marcher sur le pied*, op den voet treden, ruzie zoeken; *il a trouvé chaussure à son pied*, hy heeft een kolfje na zyn band; *dat is*, iets dat hem past; *item* iemand aangetroffen die tegens hem is, opgewassen; *si vous lui donnez un pied*, il en prendra quatre, als gy hem den vinger geeft, neemt hy de geheele band; *se tenir sur le bout des pieds*, op zyn teenen of toonen staan; *à pied sec*, droog-voets; *passer une riviere à pied sec*; *pied fourchu*, (m) gekloven voet, een dier dat gespleeten klauwen

van beest, (als: Koeyen, Schaapen enz.); item de tal daar van; pïeds droits, deur-posten; pïeds corniers, boom en op de hoeken van een bosch, daar de afbouwïng aangewezen is; pïed de sïef, een verdeeld leen; pïed d'arbre, een stam van een boom; item een boom of stam; cinq cents pïeds d'arbres, vyf honderd boomen; pïed de mur, de table, de verre &c., de voet van een muur enz.; pïed, een voet (zekere maat in Bouwk. Dichtk. enz.); six pïeds de long; ün pïed de vent, een heldere plek tusfchen de wolken (by Zee lieden); pïed de cire &c., het qnreine onder aan een was-boon enz.; donner pïed, ou du pïed à une échelle, eene laader onder-uit zetten; pïed neuf, een nieuwe paerde-hoef; cheval pïed nud, een onbestlagen paerd; pïed usé, ou, derobé, versleeten hoef; pïed gras, wecke hoef; pïed comble, volle hoef; de petits pïeds, klein gebeente of klein gevógelte (goed om te eeten); pïed plat, een lomperd, een kinkel; pïed poudreux, een onbekende die men niet wel kan crediteeren (by Koopl.); item een die van een geringen staat verbeeven is; pïed à pïed, (adv.) voet voor voet; d'arrache pïed, (adv.) op staande voet; de plain pïed, gelyk vloers, op de zelfde verdieping; trois chambres de plain pïed; pïed d'alonette, ridder-spoor (zekere bloem); pïed de loup, wolfs-klaauw (zeker Genees-kr.); pïed d'oyé, ganzen voet (Genees-kr.); pïed de chevre, een hoevoet om iets mee op te breeken, of, te tillen; pïed de biche, groote deur-grëndel of boom; pïed de grif-fon, zekere tang van een operateur of vroedmeester (accoucheur).

Pïed-bot, (m) Een borl-voet.

Pïed de Roi, (m) Voet-maat van 12 duim (f).

Pïedestal, (m) Voet-stal, voet-stuk enner zuil (n).

Pïed droit, (m) Deur-post of-styl.

Pïedouche, (m) Voet-stuk eenes beelds (n).

Pïed-fort, (m) Muntstuk zwaarder als andere van de zelfde soort.

Pïed-sente, ou, Pïed-sante, (m) Een voet-pad (n. by zommige).

Pïege, (m) Een strik, val-strik; tendre des pïeges; donner dans le pïege des ennemis.

Pïerraille, (f) Steen-gruis, puin (n).

Pïerre, (f) Een steen (m); pierre de taille, arduin-steen, hard-steen; pierre d'aimant, zeïlsteen; pierre ponce, puim-steen; pierre à feu, ou, à fusil, vuur-steen; pierre infernale, helsche steen (lapis infernalis, zekere brandende steen by wond-heelders); pierre d'achoppement ou de scandale, steen des aan-sloots, pierre angulaire, boek-steen; pierre précieuse, edele steen, edel-gesteente, kostelyke steen, kleïnood, kleïnodie; pierre brute, ou, verte, ruuwe steen; pierre de touche, roets-steen; pierre à aiguïse, slyp-steen; pierre vive, steen die ligt springt of berst; pierre de tonnerre ou de foudre, donder-steen; pierre, steen (in de vrugten); pierre, steen (in de blaas enz.); avoir la pierre, den steen, 't graveel hebben; la coupe de pierre, het steen snyden; jeter de petites pierres, kleine steentjes loozen; tout le monde lui jette la pierre, elk heeft het op hem gemunt; vous jetez des pierres dans mon jardin, gy geefst my schooten onder water; y gy grypt my van ter zyden aan; faire d'une pierre deux coups, twee vliegen met eenen lap slaan, dat is, twee dingen te gelyk doen; il géle à pierre fendre, het vriest dat het kraakt; voilà du vin à fendre des pierres, dat is wyn daar pit en gerst in is.

Pïerrée, (f) Riool (n), waterleiding (f) onder de aarde in een tuin.

Pïerreries, (f. pl.) Edle gesteenten, (n. pl.) kleïnodiën (f. pl.)

Pïerrette, (f) Steentje (n).

Pïerreux, euse (adj.) Steenagtig.

Pïerrier, ou, Pïerrier, (m) Steen-sluk (n), draai-bas (f. zeker geschnit).

Pïerriere, (f) Steen-groeve.

Pïété, (f) Godvrugt, Godvrugtigheid, Godzätigheid, vroomheid; item eerbie-

623 PIE. PIF. PIG.

eerbiedigheid (omtrent of jegens zyne ouders); homme de piété.

Piéter, (v. n. in 't Kêzel-sp.) Voet by stek zetten, by meê elyven.

Piétiner, (v. n.) Trappen, schoppen, stampen met de voeten.

Piétisme, (m) Piëtistery, uiterlyke Godsdienstigheid (f).

Piétistes, (m. pl.) Piëtisten, Schyn-Godvrugtige.

Piéton, onne (m. & f.) Voetsanger, voeteerder; voetsangster; être bon piéton; piéton (m. oud w.) voetknecht (fantassin).

Piètre, (adj. weinig gebr.) Armbarstig, slecht, vuil, gerinz.

Piècrement, (adv.) Armelyk, geringelyk, il est vêtû piècrement.

Pièrerie, (f) Voddery, prullery, armoedigheid.

Pieu, (m) Een paal, staak of stek.

Pieusement, (adv. Godvrugtiglyk; item eenvoudiglyk, op goed geloof; vivre pieusement; je le crois pieusement.

Pieux, euse (adj.) Godvrugtig; Godzâlig, vroom; item getrouw of eerbiedig (omtrent zyne ouders of overigheid).

Piffre, esse (m. & f. gem. w.) Een vraat, gulzigaard; item een dikpens, dikbast; piffre, een groots goudslagers-bamer.

Se Piffrer, (v. r. oud en gem. w.) Vreeten, den bast vullen.

Pigeon, eonne (m. & f.) Een duif, doffer ('s mannetje); eene duive ('s wyfje); pigeon ramier, wilde duif; pigeon cauchois, een kropper; venez ici ma petite pigeonne, komt hier myn zoet bekje.

Pigeonneau, (m) Jonge duif (f).

Pigeonner, (v. n. by Metzel.) Den schoorsteen boven het dak ophaa-len.

Pigeonnier, ou, colombier, (m) Een duiven-kot, duiven-slach (n).

Pigmée. (Zie Pygmée).

Pigne, (f. pl.) Zilver-schuim (n), zilver-asche (f).

Pignet, (m) Witte dennen-boom.

Pignocher, (v. n.) Peuzelen, flui-zen (in 's eeten).

PIG. PIL.

Pignolat, (m) Ingezulte of inge-maakte pyn appel-kernen (f. pl.).

Pignon, (m) Pynappel-kern (f); item gével of kap van een huis (f); item 't bovenste, de tinnen, kruin van een muur, berg enz. item 't drijf-rad, drijfwerk in een molen; rondjel van een uurwerk; item werk of bast van hennip (n).

Pignoné, ée (adj. in Wapenk.) Met tinnen.

Pignoratif, ive (adj. in Reebten) Verpandend; contrat pignoratif, pand-contraet.

Pigou, (m) Scheeps-kandelaar, een steeker.

Pilastre, (m) Platte pylaar aan een muur.

Pile, (f) Stapel, hoop (m) (van hout, boeken enz.); mettre du bois, des ais en pile; pile, de zyde van muntstukken daar 't afbeeldset van den vorst op staat; jouer à croix & à pile, kruis of munt spee-len; n'avoir ni croix ni pile, hel-ler noch penning hebben; piles, de zuilen van een steene-brug.

Pilée, (f) Zoo veel als men tef-sens veld of stamp.

Piler, (v. a.) Stampen, flooten (in een vyzel); piler, (v. n.) schran-sen, slouwen, lustig eeten; il pile bien.

Pileur, (m. oud w.) Vraat, slokôp, slouwer, schranser.

Pilier, (m) Pylaar (m) zuil, styl, sluis (f).

Pillage, (m) Plondering, rooving, strooping (f).

Pillard, arde (adj. & f.) Plonde-rend, roovend; een plonderaar, stroo-per.

Piller, (v. a.) Plonderen, stroo-pen, rooven; piller une ville, les auteurs; pille, isa, pak aan (zegt men als men bonden iets toewerpt).

Pillerie, (f) Knévelary, stroo-pery, aspersing.

Pilleur, euse (m. & f.) Plonde-roor, roover, (voornamentlyk van schriften).

Pillule. (Zie Pilule).

Pilon, (m) Stamper, flooter (in een vyzel).

Pilori,

PIL. PIM. PIN.

Pilori, (m) *De kaak; mettre un criminel au pilori.*

Pilorier, (v. a.) *Aan den kaak of te pronk zetten.*

Pilofelle, (f) *Muis-oor (een' kruid).*

Pilot, (m) *Een ronde boop Zee-zout.*

Pilotage, (m) *Het lootsen; item het loots-geld (van een Schip); item het beiwerk, paalwerk (waarop men bouwde) (n).*

Pilote, (m) *Een Stuurman.*

Piloter, (v. a. & n.) *Lootsen (een Schip); item paalen inheien, indryven.*

Pilotis, (m) *Paalwerk (n), ingebeide paal of mast (m).*

Pilule, (f) *Eene pil (om in te slikken); dorer la pilule, iets onaangenaams wel voordoen; faire avaler la pilule à quelqu'un, iemand door eenen zuuren appel doen bysen (spr. w.).*

Pimbêche, (f) *Een opgesmukt leelyk vrouwenfch (n).*

Piment, (m) *Spaansche péper.*

Pimpant, ante (adj. gem. w.) *Opgetooid; moedig, trots (leste & impertinent).*

Pimprelocher, (v. a.) *Mislyk, gekkelyk kappen of opciere.*

Pimprenelle, (f) *Pimpernel (zeker toekruid).*

Pimpfouée, (f. gem. w.) *Een pres en vies vrouwenfch (n).*

Pin, (m) *Pyn-boom, harst-boom.*

Pinacle, ou, Pinnacle, (m) *De sinne (f. het hoogste van een gebouw); mettre quelqu'un sur le pinacle, iemand tot de wolken toe verheffen.*

Pinasse, (f) *Pinás (zeker ligt fchip met zeilen en riemen).*

Pinastre, (m) *Wilde dennen-boom.*

Pinçade, (f) *Een kneep, knyping, klemming.*

Pince, (f) *Het geen men afknypst van iemand; tang der Boekbinders (f), koewoet (m), breek-yzer (n); punt van de klaauwen der dieren, paerden-hoef enz. (f) rand onder aan een' klok (m); vouw of plooi in een bef, mouw enz. (f); les pincees, de voorfte tanden van een paerd; de fchaeren van een' kreeft; juge qui a bonne pince, een Rechter die inbaalend of fchrokkiq is; votre argent est fujet à la pince, uw geld is in*

PIN.

621

gevaar van geflooten te worden; auner une étoffe pince à pince, een fluk ftoffe zeer naauw of fchrap meeten, niets toegeeven.

Pinceau, (m) *Een pinfeel, penfeel (n), quast (m).*

Pincée, (f) *Een vinger-greep (m).*

Pincelier, (m) *Penfeel-bak (om de penfeelen in af te waffchen).*

Pince-maille, (m. & f.) *Een fchrok, aartsgierigaard.*

Pincer, (v. a.) *Nypen, knypen; item de fnaaren van een fpeel-tuig roeren; item fteeken, fchooten onder water geeven; item een paerd een weinig de fpooren geeven; item den rug van een boek ronden, of, iets met een' tang aanhaalen; item fchagcheren, afknypen, onwettiglyk na zich neemen; item (van iemand) achterklappen; pincer le vent, den wind knypen, fcherp by de wind zeilen; pincer en riant, al lagchende iemand fteeken.*

Pinceter, (v. a.) *'t Hair van een baard met een tangetje uitrukken.*

Pincette, (f) *Nypertje, tangetje (n) om 't hair enz. mee uit te trekken; pincettes, (f. pl.) tang, vuurtang.*

Pinçon. (Zie Pinfon).

Pindarifer, (v. n.) *Hoogdraavende en gemaakt fpreken.*

Pindarifeur, (m) *Een die hoogdraavend of gemaakt fpreekt.*

Pine, (f) *'t Mannelyk lid van een jongen (n).*

Pinéale, (adj. m.) *Glande pinéale, pyn-appel klier (in de berfenen).*

Pingue. (Zie Pinque).

Pinnacle. (Zie Pinacle).

Pinnas, (m) *Pinnas (zekere Americanaanfche drugt).*

Pinne-marine, ou, Pinna-marina, (f) *Zekere groote Zee-moffel.*

Pinnule, (f) *Vizier op een graad-boog enz. (n).*

Pinocher. (Zie Pignocher).

Pinque, (f) *Een' Pink (zeker Schip).*

Pinfon, (m) *Een Vink.*

Pintade, ou, Poule pintade, (f) *Afrikaanfche hen.*

Pinte, (f) *Een pint, halve kan; boire*

622 PIN. PIO. PIP. &c.

boire pinte, een pintje drinken; tirer pinte, en pintje toppen; mettre pinte sur chopine, zich vol drinken; il n'y a que la première pinte qui coule, (spr. w.) het begin is het moeijst.

Pinter, (v. n. gem. w.) Veel drinken, békeren.

Pintreau, (m) Een slechte Schilder, een kladder.

Pinule. (Zie Pinnule).

Pioche, (f) Spade, spaâ, bouw-wiel.

Piocher, (v. a.) Met een spaâ de aarde omhaalen.

Piochon, (m) Zekere Timmermans dwarsbyl (f).

Piolé, ée (adj.) Bont, geschakkeerd, veel-verwig.

Pion, (m) Boer in 't Schaak-spel (m); schyf in 't dambord (f).

Pionnier, (m) Een Schans-graaver.

Piot, (m. boert. w.) Wyn.

Pipage, ou, Pipaige, (m) Tol van iedere pyp wyn.

Pipe, (f) Een' pyp, tabaks-pyp; item een' pyp (zeker var).

Pipeau, (m) Vogelaars lok-fluitje; Herders-fluitje, riet pypje (n).

Pipée, (f) Vogel-wangst met een lok-fluitje.

Piper, (v. a.) Met de lok-pyp lokken; item bedriegen, verschakken, valsch speelen, moffelen; piper les dez, les cartes, de dobbelsteenen vervalschen, de kaarten knypen; dé pipé; carte pipée.

Piperie, (f) Bedriegery, schalkheid, moffelaary (f) valsch-spel (n).

Pipette, (f) Pypje; fumer pipette, een pypje rooken.

Pipeur, euse (m. & f.) Bedrieger, valsche speelder; bedriegster, valsche speelfter.

Piquant, ante (adj. & part.) Steekende; enz. chardon piquant, steekende distel; vin piquant, rinsche of sterke wyn; le poivre est piquant, de peper byt op de tong; paroles piquantes, bitse, schampere of steekelagtige woorden; elle a quelque chose de piquant, zy heeft iets geestigs, dat aangenaam is of kitteld.

623 PIQ.

Piquant, (m) Prikkel, steekel, doorn (van een' égel, braam enz.).

Pique, (f) Een piek, spies; item verbittering, onlust, verwydering; piek, piquantery; pique, eene pieks lengte; pique, schoppen (in 't kaartsp.); as de pique, schoppen aas.

Pique, (m) Een pikenier.

Piqué, ée (adj. & part.) Gestookten enz. (Zie Piquer).

Pique-bœuf, (m) Ofsen-dryver, ofsen-flouwer.

Pique-nique, (m) Eigen gelâg (n) eigene kosten; faire un repas à pique-nique.

Pique-piece, (m) Zekere Franciscaner orden.

Piquer, (v. a.) Steeken enz.; piquer avec une épingle; les mouches piquent; les orties piquent, de netelen branden; piquer l'artère, in de ader prikken, een gat steeken; le poivre pique la langue, de peper byt op de tong; piquer un cheval, een Paerd de sporen geven; item een Paerd quetzen vernâgeten; piquer des deux, met beide sporen steeken; piquer, stikken, doornaoyen; piquer un bonnet, une jupe &c., een' muts, een rok enz. stikken; piquer la viande &c., het vleesch enz. bespekken, lardeeren of bespeken (met iets); piquer la mazzette, een' oude knol (oud paerd) berijden; piquer le coffre, (spr. w.) by voornaame lieden lang staan wagen; piquer (ou marquer) du bois, timmer-hout afteekenen tot 't bebakken; piquer une piece de vin, een wat wyn met een fret opsteeken, (om te proeven); les vers ont piqué cela, de wormen hebben dat gestookten of doorboord; piquer quelqu'un, iemand steeken, bors, gevoelig maaken; item opruyen, ophirzen; item aanzetten, aanspooren, aanprikkelen, aanmoedigen (door iets); son procédé me pique, zyne handelwyze raakt of stoot my; il ne sent point quand on le pique, hy is zonder gevoel of hy geeft nergens om; piquer au vif, gevoelig steeken; piquer les tables, (spr. w.) op schuim loopen; on ne sait bien souvent quelle mouche le pique,

que, (spr. w.) men weet dikmaals niet waarom hy quaad word; se piquer, (v. r.) zich steeken; item geboord, gram, boos, of, toornig worden; se piquer au jeu, hoe zeer men verliest echter speelen willen; se piquer de quelque chose, zich ergens over beroemen, (als zulks wel te verstaan of daar in uit-te-munten); il se pique de cette science, hy geeft zich voor die wetenschap uit als ze wel te kennen; se piquer d'honneur, eergierig zyn, zyne eere verdedigen of voorstaan.

Piquet, (m) Een stok, staak (der Land-m.); tent stok; paal (m. daar men de paerden aan vast maakt in een Leger); item Leger-wagt, pikét-wagt (f); planter son piquet en un endroit, zich ergens neêrslaan, neêrzetten, of, légeren; lever le piquet, ophreken; het leger ophreken; item zyn' biesen spakken, weggaan; piquet, 's pikét-spel (zeker kaart-sp.).

Piquette, (f) Gemeene wyn, (van de tweede persing).

Piqueur, (m) Aandryver der Jagthonden; item opzigter der werklieden; item een bespекter, bespeker (by koks).

Piqueure. (Zie Piquure).

Piquier, (m) Een Piekenier, piekdraager.

Piquot &c. (Zie Picot).

Piquure, (f) Een steek, prik (m. met een' naald); het stikfel (n. van een ryglyf enz.); item het téken dat men van iemands achter blyven maakt (n); item een steek (m) belediging (f).

Piramidal, Piramide. (Zie Py).

Pirate, (m) Zee-roover, Kaaper.

Pirater, (v. n.) Kaapen, Zee-rooven, Zee-schuimen.

Piraterie, (f) Zee-rooverij, kaapery.

Pire, (adj. compar.) Erger, slimmer, booser, slegter, - (plus mauvais, ou, plus méchant); rendre sa condition pire; il n'y a pire eau, que celle qui dort, (spr. w.) stille waters hebben diepe gronden; il n'y a pire sourd que celui qui ne veut point entendre, 'er is geen

slimmer doove als die geene die niec wil hooren.

Pire, (superlatif & f. m.) Het ergste, 's quaadste, 's slimste, enz. (n); c'est le pire de tous, dat is het ergste, of hy is de slimste van allen; le deux maux il faut éviter le pire, van twee quaaden moet men het beste kiezen, of, men moet van de nood een' deugd maaken (spr. w.); avoir du pire, 't quaatst hebben, in 't onderspit zyn; les ennemis ont eu du pire.

Pirement, (adv. weinig gebr.) Op eene slimmere of ergere wyze.

Pirogue, (f) Praauw, schuitje der wilden uit éénen boom.

Pirouette, (f) Kinder-molentje (n); item omdraaying op éénen voet; item schielijke omdraaying (f) zwenk (m) van een paerd.

Pirouetter, (v. n.) Op éénen voet omdraayen, rond draayen.

Pirrhonisme. (Zie Py).

Pis, (m) De uwer of speen der beesten; pis de 'boenf, borst-stuk van een Os.

Pis, (adj. compar. de l'adv. mal. & f. m.) Erger, slimmer, quader; (plus mal) c'est pis que jamais, 's is slimmer als ooit; on ne sauroit pis faire; je me trouve ici sans amis & qui pis est sans argent; aller de mal en pis, ou, de pis en pis, verurgeren, hoe langer hoe erger worden; le pis, het ergste, het slimste; faire du pis qu'on peut, op 't allerquaadste doen of maaken; au pis aller, ten ergsten genómen, als 's ten ergsten afsloopt; son pis aller, zyn grootste ongeluk, 't ergste dat hem overkomen kan; prendre les choses au pis, de zaaken ten ergsten opvatten, u'duiden; pis, (adv.) erger, slimmer.

Pis, (m. alleen dus); Mettre la main au pis, met de hand op de borst zweeren.

Piscantine, (f) Slegte wyn (m).

Piscine, (f) Wasch-bad, waterbad (n. voor de Turksche Tempels).

Pissaphaltum, (m) Mengsel van lym en pek.

Pissat, (m) Pis (f. der dieren).

Pissen-

Pissenlit, (m) *Paardebloem*, *Kan-kerbloem* (f); item een of eene die in 't bod pist, een pisbed.

Pisser, (v. n.) *Pisfen*, zyn water maaken of afstaan; item spuiten, (als eene fontein of sponsje).

Pisseur, euse (m. & f.) *Pisfer*; *pisster*; elle est accouchée d'une pissense, (gem. w.) zy is van eene dochter in de kraam gekomen.

Pisseux, euse (adj.) *Pisüchtig*, dat maar pis riekt.

Pissoir, (m) *Pis-bok*, *pis-bak*.

Pissoter, (v. n.) *Dikwils en met kleine druppelen pissen*.

Pissotiere, (f) *Pisbak*; item fontein die eene dunne straal geefd.

Pistache, (f) *Pimper-noot*.

Pistachier, (m) *Pimpernoot-boom*, *pistaasje-boom*.

Piste, (f) 't *Spoor*, *voet-spoor* (n), *voet-stap* (m).

Pistil, (m) 't *Hart in den kelk* van sommige bloemen (n).

Pistole, (f) *Een' pistool* (zekere goede mont).

Pistolet, (m) *Een pistool* (n. schietgeweer).

Pistoletier, (v. a.) *Met een pistool dood-schieten*.

Pistolier, (m) *Een goede pistool-schiet*.

Piston, (m) *De zuiger eener pomp*, die het water opbrengt.

Pitance, (f) *Portie* (f), *befcheiden deel* (n) dat iemand voor zyne maaltijd krygd, voornamentlyk in Kloosters; (*béter portion*); il mange plus de pitance que de pain, hy eet meer vleesch als brood; aller à la pitance, om mond-kost ter markt gaan.

Pitancerie, (f) *Spys-kamer in een Klooster*.

Pitancier, (m) *Uitdeeler der spyzyn in een Klooster*.

Pitand, oude (adj. & f. scheld-w.) *Lomp*. boeragtig; een lomperd, grove knol, kinkel, lompen vügel; onge schikt vrouwmensch.

Pite, (f) *Myt*, halve fransche penning (m).

Piteusement, (adv.) *Jammerlyk*, *deerlyk*, *erbarmlyk* (*béter pitoyablement*).

Piteux, euse (adj.) *Eléndiglyk*; *beklaaglyk*, *jammerlyk*; faire le piteux, den eléndigen speelen.

Pitié, (f) *Médelyden*, *mèdedoogen*, *mèddoogen* (n) *deernis* (f); avoir pitié de quelqu'un, met iemand *médelyden* hebben; il vaut mieux faire envie que pitié, het is *béter benyd* als *beklaagd*; cela fait pitié de le voir, het is *deernis* bem aan te zien; il me fait pitié, het *jammert* my van hem.

Piton, (m) *Ring-nagel* (m), *ring-schroef* (f) *spyker met een oog of gat* (m).

Pitoyable, (adj.) *Erbarmelyk*, *deerniswaardig*; état pitoyable, *eléndige toestand*; des vers pitoyables, *slechte vaerzen*; pitoyable, *mèddógend*, *médelydend*, *mèégaand*; pitoyable envers les pauvres.

Pitoyablement, (adv.) *Erbarmelyk*, *eléndiglyk* enz.

Pitthée, (m) *De wyfste aller menschen*.

Pituitaire, (adj. in *Ontleedt.*); Glande pituitaire, *slym-klier* (die vogten na zich trekt).

Pituite, (f) *Slym*, *fluim*, *vogt*, *snot*.

Pituiteux, euse (adj.) *Slymerig*, *vogtig*, *fluimerig*, *snotterig*, un pituiteux, een *slymerig*, *vogtig mensch*.

Pivert, (m) *Een groen-spegt* (zekere vogel).

Pivoine, (f) *Pioene* (zekere bioem).

Pivoine, (m) *Rood-wink*, *goud-wink*.

Pivot, (m) *Spil* (f), *as* (m) waar op iets draaid; duim van een' deur (m); de hart-wortel van een boom (f); vous êtes le pivot sur lequel roulent nos affaires.

Pivoter, (v. n.) *Eene hart-wortel schieten of bekómen*.

Placage, (m) *Aan- of op-lyming van mooi en dun blad-bout op slegter hout* (f. by *Schrynw.*).

Placard, (m) *Plak-schrift*, *plak-kaart*, *aangeflagen bevel* (n).

Placarder, (v. a.) *Plakkaaten*; item *schumpschriften aanplakken*.

Place, (f) *Plaats*, *ruimte*; *opene plaats* (f) *plein* (n), *markt*; *stede*, *stet*, *Stad*, *vesting*; *bediening* (f)

(f) *ompt* (n); il est en place, by *deft* eene bediening.

Place! (interj.) *Maak plaats!* *ruimte!*

Placenta, (m. Lat. w.) *De moederkoek* (f. *arriere faix*).

Placer, (v. a.) *Plaatsen*, *zetten*, *stellen*, *leggen*; placer quelque chose en son endroit; placer bien ses enfans, *zynen Kinderen een goetamp of kostwinning verzorgen*; item *voor teelig uithuizen*; il est bien placé; avoir le cœur bien, *ma placé*, eene *ételmeuge*, eene *laag*, e *ziel hebben*; se placer, (v. r.) *zich plaatsen*, *zich neêrzetten* enz.

Placet, (m) *Een stoel zonder leuning* (m).

Placet, (m) *Een verzoek-schrift* *smeeek-schrift* (n).

Placier, iere (m. & f.) *Marktmeester*; *marktverhuurster*.

Placité, ée (adj. in Rechten) *Goed gekeurd*, *toegelaaen*.

Plafond, (m) *Zoldering*, *van hout of pleister-werk* (f), *een plafon* (n).

Plafonner, (v. a.) *Eene zoldering met hout of plisterwerk bedekken of verdieren*.

Plage, (m) *Laage Zee-strand*, *on diepe reê* (f) *daar men niet landen kan*; item *poëtisch*, *gewest*, *Landchap* (n), *streek* (f).

Plagiaire, (m) *Een letter dief*, *schrift-roover*, *na-schryver eens anderen werken*, *en die daar meê pronkt als het zyne*.

Plagiat, (m) *Letter-dievery* (f).

Plaidant, (adj.) *Pleitend*, *dingend*; *avocat plaidant*, *pradizeerend advocaat*.

Plaidier, (v. a.) *Pleiten*, *bepreiten*; *plaidier une cause*, *een zaak bepleiten*, *voorslaan*.

Plaidier (v. n.) *ensemble*, *te zamen pleiten*; *plaidier son tuteur*, *zynen voogd aanslaagen*, *een procès aandoen*; se *plaidier*, (v. r.) *een procès met malkander hebben*.

Plaiderie. (Zie Plaidoirie).

Plaideur, euse (m. & f.) *Pleiter*; item *een pleitzugtze*, *twistgierige*; *eene pleitster*.

Plaidoirie, (f. lees Plaidoirie)

Het pleiten (n), *de pleit-handel of pleit-wyze* (f).

Plaidoyable, (adj.); *Jour plaidoyable*, *rechts-dag*, *ding-dag*, *pleit-dag*.

Plaidoyer, ou, Plaidoyé, (m) *Pleidooi*, *geding* (n), *pleit-réde* (f).

Plaids, (m. pl. oud w.) *Ding-dagen*, *pleit-dagen*; item *Gerechtsboven daâr toe*.

Plaie, (f) *Eene wond of wonde*, *quetsuur*; item *plaag*, *quelling*; *plaie mortelle*; les dix plaies d'Egypte, *de 10 plaag-n enz. ne den ander que plaies & boffes*, *by zoekt niets anders als eenen loozen bandel*, *of, m met eenes anderen ongeluk zyn voordeel te doen*.

Plaignant, ante (adj. & part.) *Klaagende*; item *een klaager*, *aanklaager* (in Rechten).

Plain, aine (adj.) *Plak*, *gelyk*, *ffen*, *glad*, (p'at, uni); un pays plain, *een vlak land*; en plaine campagne, in 't *wakke veld*, *étouffe plaine*, *linge plain*, ou, uni, *esfen stoffe*, *linnen*.

Plain, (m) *Loot-put* (der Looyers).

Plain-chant, (m) *Kerk-zang met nooten*.

Plain pied; Trois chambres de plain-pied, *drie kamers gelyks vloers*, *op éene boogte*.

Plaindre, (v. a.) *Beklaagen*; je vous plains; il plaint le bras &c., *hy klaagt over den arm enz*; se plaindre, (v. r.) *klaagen*, *zich beklagen*; je m'en plaindrai, *ik zal 'er over klaagen*; il se plaint la vie, un habit, *hy gunt zich zelven geen eeten enz*; il se plaint que la mariée est trop belle, *hy klaagt van weelde*.

Plaine, (f) *Eene vlakke* (f), *een vlak veld* (n); la plaine liquide, *het pekel-veld* (de Zee, by Dicht.).

Plain, ainte (adj.) *Beklaagd*.

Plainte, (f) *Klagt* (f), *geklag*, *geklerm*; *beklag* (n).

Plaintif, ive (adj.) *Klaaglyk*, *klaagend*, *weenend*, *schreiend*; voix plaintive, *drouwige of weeklaagende stem*.

Plaintif, ive (m. & f.) *Klaager*, *aanklaager*; *klaagster* (in Rechten).

Plaintivement, (adv.) *Klagender wyze.*

Plaire, (v. n.) *Bebaagen, bevalen, aangenaam zyn, gelieven, geluften; cela me plaît, elle plaît à son amant; il me plaît de faire cela, het lust my zulks te doen; cela vous plaît à dire, dat geliefd u zoo te zeggen; plût à Dieu que cela fût vrai, gave God dat zulks waar waare; à Dieu ne plaise, daar behoede ons God voor; plaise à votre Majesté, het bebaage uwe Majesteit; voulons & nous plaît; wy willen en beveelen (statueeren); car tel est notre bon plaisir, want zulks is ons welbehaagen; les plaisirs du Roi, 's Konings lust-jagt; se plaire, (v. r.) bebaagen of vermaak scheppen, vergenoeging vinden; sa plaire à la musique, avec quelqu'un, en, ou, dans un endroit; la vigne se plaît sur ces coteaux, de wynstok slaagd, aard of tierd wel enz.; les truites &c. se plaisent dans l'eau vive, de voornen enz. zyn gaerne in loopend water.*

Plaissamment, (adv.) *Op eene bevallige, aartige, geestige, kragtige of koddige wyze.*

Plaisance, (f.); *Un jardin, une maison, un lieu de plaisance, een lust-hof, lust huis enz.*

Plaisant, ante (adj.) *Vermaakelyk, beval'ig, geestig, aartig, koddig, korsswylyg; un lieu, conte plaisant; c'est un plaisant corps ou personnage, 't is een koddige snaak; item een wonderlyke of mislyke vent; faire le plaisant, den koddigen speelen.*

Plaisanter, (v. n.) *Boerten, korsswylen, scherssen, gekschaeren.*

Plaisanterie, (f.) *Kortswyl, boertery, snaakery enz.*

Plaisir, (m.) *Vermaak, welgevallen (n), genuegte; item gunst, dienst, vriendschap enz. (f.); à plaisir, (adv.) met voordagt, al willens; un conte fait à plaisir; par plaisir, (adv.) uit lust, voor tydverdryf.*

Plamer (v. a.) *un cuir, de haires van eene huid baalen.*

Plamuse, (f. gem. w.) *Klink, muilgeer.*

Plan, (m) *Ontwerp (n) schets, grondteekening (f. van iets); item oppervlakte (f. in Meetk.).*

Plan, ane (adj. in Meetk.) *Vlak, effen, plas.*

Planche, (f) *Plank, deel (f); item vlonder, legger (m. waar over men over een sloot, in of uit een Schip gaat); item een bed (n. in een tain); item plaat, kopere plaat, print of prent (f. der plaat-snyders of in een boek); jours de planche, leg-dagen van een Schip; il est maigre comme une planche, hy is zoo mager als hout; faire la planche aux autres, een brug voor anderen leggen, hun voor-gaan.*

Planchéier, (v. a.) *Met planken beleggen, beschieten.*

Planchéieur, (m) *Verzorger van planken voor de Schépen die geloft worden.*

Plancher, (m) *Houte vloer; item houte zoldering (f).*

Planchette, (f) *Plankje; item draayers borst-plankje (n).*

Plançon, (m) *Telg (m) of plantsoen (n. om te pooten).*

Plane, ou, Platane, (m) *Abornboom, plaan-boom.*

Plane, (f) *Snymes (der Kuipers en Wagerm.); item sryker (om het zand met gelyk te maaken, by Loodg.).*

Planer, (v. a.) *Gelyk maaken, snyden of schaaven; item glad slaan; planer du bois, un plat &c.*

Planer, (v. n.) *Zweeven, dryven, zon'ter de wieken te verroeren; oiseau qui plane en l'air.*

Planétaire, (adj.) *Dat de dwaalsterren aangaat; la région planétaire, het gewest der dwaalsterren.*

Planétaire, (m) *Afbeelding der dwaalsterren of derzelver loop.*

Planete, (f. by Sterrek.) *Dwaalsterre, planeet; il y a 7 planetes, le Soleil la Lune, Mercure, Venus, Mars, Jupiter & Saturne.*

Planétolabe, (m) *Werktuig om der dwaalsterren boogte te meeten.*

Plaiseur, (m) *Een gladslaager, poeleerder (by Goudsm.).*

Planimétrie, (f. Meetk. w.) *Plasmeet.*

meet-kunde, meeting der vlakten.

Planisphere, (m. in Aardryk en Sterrek.) Platte Hémel- of Waereld-kloot (m) Hémel- of Waereld-kaart (f).

Plant, (m) Jonge boom, jonge wynstok, schooteling om te pooten; item de plaats of 's veld met zulke boompjes bepoort.

Plantage, (m) Beplanting, plantagie of plantaadje (f).

Plantain, (m) Weegbree (f. een kruid).

Plantaire, (adj.); Muscle plantaire, voet-zoolspier.

Plantailon, (f) Het planten (n).

Plantard. (m. Zie Plançon).

Plantat, (m) Een éénjarige wyngaard.

Plantation, (f) Planting, pooting; item plantagie in Amerika.

Plante, (f) Plant (f), gewas (n); plante boiseuse, sibreuse, boutagtig, vezelagtig gewas; la plante du pied, de voet-zool.

Planter, (v. a.) Planten, pooten, zetten enz.; planter des choux; planter la foi; het geloof voorplanten; planter des cornes, hoornen opzetten; planter l'étendard, les échelles, den standaard oprigten; de storm-ladders aanzetten; planter son camp dans une plaine, zyn Léger in eene vlakte neêrslaan; planter sa maitresse, zyne liefste verlaten; je l'ai planté là, ik heb hem laten staan, ik ten van hem weg-geslaan; il lui planta le poignard dans la poitrine, hy stiet hem enz.; me voilà bien planté pour reverdir, (spr. w.) daar sta ik nu mooi te kyken, wat moet ik nu aanvangen? envoyer quelqu'un planter des choux, (spr. w.) iemand naar zyn land jaagen weg-jaagen; il est allé planter des choux, (spr. w.) hy is op 't land gaan wonen; maison bien plantée, wel aangelegd en net huis; cheveux bien plantés, wel geschikte haren; se planter, (v. r.) zich stellen, zetten, gaan staan; il se planta devant moi; homme, cheval qui se plante bien, een mensch, paerd dat wel op zyn beenen staat.

Planteur, (m) Planter; Planteur

de choux, (schimp w.) Land-jonker, Land-krab.

Plantoir, (m) Plant-zyer (n).

Plantureusement, (adv. gem. w.)

Overvloediglyk.

Plantureux, euse (adj. gem. en oud w.) Overvloedig, rykelyk.

Planure, (f) Spaanders, krullen, schaaffel, (van hout).

Plaque, (f) Plaat (f. van zilver, yzer, blek enz.); steekblad (n. van een dégen-geveest); bislag (n. aan de kolf van een roer); plaque de cheminée.

Plaquer, (v. a.) Met platen of blad-hout beleggen, overdekken; item vast-lymen, aanlymen; item pleisteren, met kalk besmeeren; plaquer un soufflet, (gem. w.) eene muilpeer geven; plaquer au nez, onder de neus wryven, verwyten.

Plaquis, (m. in Bouwk.) Bepleistering; overtrekking, bekleding (f).

Plassage, (m. weinig gebr.) Staangeld der markts-kraamers (n).

Plastique, (adj.); Vertu plastique, vormende, seelende kragt (Natuurk. w.).

Plâtras, Plâstre &c. (Zie Plâtras &c.).

Plâtrion, (m) Borst-barnas (n); item borst-lap (n. van een scherm-m.); plâtrion de bordel, een' allemans boer.

Se Plâstronner, (v. r.) Het borststuk candoen.

Plâtrouer. (Zie Plâtrouer).

Plat, até (adj.) Plat, vlak, effen gelyk; nez plat, een platte neus; vaisseau, ou, bâtiment plat, een vlak of plat Schip; un pays plat, een vlak land, (zonder hoogstens); le plat pays, het platte land (zonder vaste steeden); des cheveux plats, vlak of sluik hair, zonder krullen; défaire à platte couture, geheellyk in de pan hakken, totaliter verslaan; plat, laf, smaakeloos, slegt, gering; discours, vers, vin plat; plat, beschaamd, verlegen; à ce reproche il demeura plat; tout plat, ou, tout de son long, vlak; il tomba tout plat, by viel vlak ter neder; tout à plat, ou, rondement, rond uit, regt-uit, onbewimpeld; dire tout à plat

plat ce que l'on pense; refuser une chose tout à plat, *iets vlak afstaan, weigeren.*

Pat, (m) *Het plat of platte (n. van een dégen - kling enz.); donner du plat de la langue, met de tong streelen, vleyen.*

Plat, (m) *Eene schotel (f); plat d'étain, tinne schotel, un plat de poisson, eene schotel visch; donner un plat de son métier, een proef van zyne kunst geven.*

Platane. (Zie Plane).

Platbord, (m. extrémité du bordage d'un vaisseau) *Dolbord (n), bosbank (f).*

Plateau, (m) *Houte schotel of nap; item houte weegschaal; item jonge boon-schil (f), erweten-dop (m); plateaux, herten drek.*

Plate-bande, (f) *Smal tuinbedje langs eene beining of muur, of, om een bloem-stuk; rand achter aan een geschut; lyst of rand (in Bouwk.).*

Platée, (f) *De grond onder een gebouw.*

Plate-forme, (f) *Planke-grond op 't beiwerk van een gebouw; bedding voor 't geschut (f); een plat bolwerk; een plat op een huis (n); verheven wandel-plaats (f) in een lust-hof.*

Platfond &c. (Zie Plafond).

Platine, (f) *Plaats (f), plaatje (n), slot-plaats (f. van een' deur of geweer); dégel aan een' druk-pers.*

Platitudo, (f) *Lafheid van spraak of schryf-wyze.*

Platon, (m) *Plato (Heid. wys-geer).*

Platonique, (adj.) *Platonisch.*

Platonisme, (m) *De leere of stelling van Plato (f).*

Platrage, (m) *Pleister-werk (n).*

Plâtras, (m) *Een stuk afgevallen pleister-kalk.*

Plâtre, (m) *Pleister, pleister-kalk (f); item blanketsel (n); battre quelqu'un comme plâtre, iemand zoo murw als stokvisch slaan.*

Plâtrer, (v. a.) *Bepleisteren, met pleister-kalk bestryken; item een versie geven, blanketten; plâtrer son visage, ses fautes; une paix plâtrée,*

eene opgemaaks of s'zamen gelapte vrede.

Plâtreux, euse (adj.) *Pleisteragtig, met kalk.*

Plâtrier, (m) *Pleister-kalk bereider of werker.*

Plâtrière, (f) *Pleister-groeve.*

Platrouer, (m) *Pleister-leepel.*

Platte-bande, Plattée, Platte-forme. (Zie Plate bande &c.).

Plausibilité, (f) *Waarfchyntlykheid.*

Plausible, (adj.) *Waarfchyntlyk, eenigzins voldoende, aanneemelyk; opinion fort plausible.*

Plausiblement, (adv.) *Op eene aanneemelyke wyze.*

Playe. (Zie Plaie).

Plébé, ée (adj.) *alleen in fem. geb.); Expressions plébées, uitdrukkingen van 't gemeene volk.*

P ébéien, enne (adj.) *Onedel, van 't gemeene volk of gopeupel; famille plébéienne.*

Plébiscite, (m) *Gemeene volks-wet, willekeur der gemeente (f).*

Pléiades, (f. pl.) *Het zeventensterne (n).*

Pleige, (m) *Borg, borge, borgtocht (caution).*

Pleiger, (v. a.) *Borg blyven, inslaan (voor iemand).*

Plein, eine (adj.) *Vol, volle enz.; plein de vin, vol wyn; item beschonken, dronken; vache, chienne, laie, chatte pleine, een' dragtige koe, teef, zeug enz. of een' koe met kalf, eene teef met jongen enz.; panier plein, digt gevogten mande; en plein midi, op den klaren middag; en pleine rue, op de volle straat; en plein été, hiver, in 't midden, in 't hartje van de zomer, winter; en plein marché, op de volle markt; en plein senat, in den vollen raad; en pleine mer, in de volle zee; pleine marée, hooge vloed, hoog water of ty; plein d'esprit, zeer geestryk of verstandig; plein de vie & de santé, welvaarend; crier à pleine tête, uit alle zyne magt schreeuwen; donner à pleines mains, rykelyk of met volle handen geven; à pleines voiles, met volle zeilen; arbre*

arbre qui est en plein vent, een boom di. in de vryelucht staat; franchir un fossé de plein saut, een' gragt in ééren sprong over springen; être plein de soi-même, verwaand; met zich zelven voor-ingenomen zyn; être plein de loisir, veel ledige tyd hebben; il n'y en a pas plein l'œil, daar is geen oog vol van; à plein, (adv.) ten volen, ganschelyk; il a été abfous à pur & à plein, by is zuiver en gebreelyk ontslagen.

Plein, (m) Het volle; een plaats die vol is; le plein de la lune, volle maan; plein, een looi-kuip of-bak.

Plein-chant. (Zie Plain-chant).

Pleinement, (adv.) Ten volen, geheelyk, volkomenlyk.

Plein-pied. (Zie Plain-pied).

Pléon. (Zie Pleyon).

Plénier, iere (adj.); Indulgence plénier, volkomene of volle aflat.

Plénipotentiaire, (adj. & f.) Gevolmagtigd; een gevolmagtigde (van een Vorst).

Pléniprobendé, (m) Dom-heer, die alle de inkomsten van zyn sigt geniet.

Plénitude, (f) Volheid, volkomenheid; (plein accomplissement); item overvloed, volheid des bloeds in de aderen, redondance).

Pléonasme, (m. in Spraak-k.) Onnuttige en overtollige woorden in een' rede, als: je l'ai vu de mes yeux, (waar in men de mes yeux konde weg laten).

Plethore, (f) Vol-bloedigheid, vettigheid des ligchaams.

Pléthorique, (adj.) Te volbloedig, of te vol vogten.

Pleurant, ante (adj. & part.) Weenende, schreiënde.

Pleurard, arde (adj. & f. spot-w) Schreeuwende, huilende; item een huilebalk; huilster.

Pleure, (f. in Ontleedk.) 's Ribben-vlies, borst-vlies (n).

Pleurier, (v. n.) Schreiën; weenen krysen, huilen enz.; pleurer à chaudes larmes, heete traanen storten, bitterlyk weenen; pleurer, traanen, druipen, loopen; j'ai un œil qui pleure continuellement; vigne qui

pleure, een wynstok die druip; pleurer, (v. a.) beweenen, beschreiën; pleurer la mort de son ami.

Pleures, (f. pl.) Wol van gestorvene Schaapen.

Pleurésie, (f) 's Zyd-wee (n), ontsteking in de zyde, pleuris (f).

Pleurétique, (adj.) Die zulke heeft.

Pleuren, euse (m. & f.) Schreier, weener, huiler; huilster, weenster.

Pleureuse, (f. pl.) Reepjes linnen die men in den rouw op de mouw draagt, pleureusen.

Pleureux, euse (adj.) Krysigtig, die of dat ligt huil of weend.

Pleuronpneumonie, (f) Pleuris, die het longen- en ribben-vlies aantast.

Pleurs, (m. pl.) Traanen (m. pl.), gebuil, geweën, geschrei (n); repandre des pleurs, traanen storten; être tout en pleurs, in traanen zwemmen.

Pleuvoir, (v. impers) Régenen; item nederstorten, nedervallen als reggen; il pleut à verse, het regend dat het giet; les biens pleuvent chez lui.

Plexus, (m. in Ontleedk.) Door-een-vlegting van verscheide bloedvaten (f).

Pleyon, (m) Rysje, seenje (n. voor Manden-m. en Tuiniers).

Pli, (m) Vouw; item kreuk; rimpel; plooi; bog; (f); faire un pli; avoir des plis au front, rimpels enz.; prendre un mauvais pli, een' quade gewoonte aannemen; il a pris son pli, by heeft zyn plooi genomen, by zal niet meer veranderen; donner un bon pli à une affaire, een zaak wel aangrypen.

Pliable, (adj.) Buigbaar, buigzaam, gedwee; ofter, esprit pliable.

Pliage, (m) Buiging, vouwing, plooying (f).

Pliant, ante (adj.) Buigende, buigzaam enz.; chaise pliante, ou un pliant, een vouw-stoel, liger-stoel; table pliante, neêrstaande tafel; humeur pliante, gedwee gemood.

Plie, (f) Bot, schol (visch).

Plié, 6e (adj. & part.) Gevouwen;
Rr 3

wen, geplooid; item met gebogene punten (in Wapen-k.).

Plier, (v. a.) *Vouwen*, buigen, krommen, te zaamen leggen, opvouwen enz.; plier du linge, une lettre, les mains, les genoux, les voiles, les tentes, linnen, eenen brief opvouwen, de banden te zamen leggen, de kniën buigen, de zeilen inhaalen; plier bagage, opkraamen, zyne spullen pakken, verrekken, den marsch slaan; il a plié bagage, hy is gaan stappen, hy is dood of naar de oudvaders; plier la toilette, besteele (als een knecht zynen Heer); plier, (v. n.) wyken, deinken, de vlugt nemen of zich overgeeven; (ceder; fuir; se rendre); la cavallerie plia.

Plieur, euse (m. & f.) *Vouwer*; vrouwster.

Plinger, (v. a.) *Het katoen de eerste maal in 't smeer doopen of steeken* (by Kaars-m.).

Plinthe, (f) *Grondsteen*, onder een zuil; voet, onder een beeld (m); lystwerk, plins, op een' muur (n).

Ploir, (m) *Vouw-been* (n. der Boek-b.).

Plisser (v. a.) *une jupe, un tablier, een' rok, een voorschoot plooyen*.

Plissure, (f) *Plooying*.

Ploc, (m) *Koe-hair met geslooten glas vermengd (om de Schépen voor den worm mee te bewaaren)*.

Plomb, (m) *Lood*; item *paslood* (der Bouw-l. niveau); *dieploot* (der Zee-l. sonde) (n); item een' kogel (f); menu plomb, schiet-bogel, favon de plomb, en blok lood; cul de plomb, een arbeider die zittend vleesch heeft, een zitter; avoir du plomb dans la tête, bedagtzaam zyn, iets bedurdelyk overweegen; à plomb, (adv.) lood-regt, lyn-regt, cette muraille n'est pas à plomb; le soleil donnoit à plomb sur la tête, de zon stond regt boven 's hoofd; à plomb, (f. m. by Metzel.) lood-lyn, pas-lood, water-pas (ook plomb gen.); prendre bien ses à plombs.

Plombagine, (f) *Berg-stasse, waar uit het lood gesmolten word*.

Plombateur, (m) *Bediende in de*

Pausfelyke kancelary die de loode zégels aan de brieven hegt.

Plombé, (m) *Loodwit* (n. der Boekb. voor rouw-boeken).

Plombée, (f) *Uitgebrande ménie (zeker roode vorf)*.

Plomber, (v. a.) *Looden, verlooden, met lood bedekken, beleggen enz.*; plomber un pot, een' pot verlooden, vernissen; plomber les filets, zink-lood aan de netten slaan; plomber un mur, een' muur looden, water-passen, met 't pas-lood metten; plomber des balots, baalen looden, bestempelen.

Plomberie, (f) *Lootgieterij*.

Plombeur, (m) *Een die de waaren stempeld*.

Plombier, (m) *Loodgieter; lood-verkooper*.

Plombiere, (adj.) *Pierre plombiere, loodsteen*.

Plongé, ée (adj.) *Ingedompeld; ingeduwed enz. (Zie Plonger)*.

Plongeon, (m) *Duiker (zeker water-vogel); faire le plongeon, onder 't water duiken of zwemmen; item met het hoofd neerbukken, wanneer men hoord schieten; item een gevaar ontsnappen*.

Plonger (v. a.) *dans l'eau, in 't water dompelen of smyten; plonger dans la raifere, in de élande dompelen, neerstorten; plonger un poignard dans le sein, een' pook in de borst stoten of duwen; plonger de la chandelle, kaarsen indooopen, rekken; plonger, (v. n.) duiken; se plonger, (v. r.) onder water zwemmen; item neerstorten; se plonger dans les voluptés, zich in de wellusten baaden, daar in verzonken zyn; plonger (v. n.), naar beneden schieten (by busch-schietters)*.

Plongeur, (m) *Een dompelaar; duiker, duikelaar*.

Plote &c. (Zie Pelote &c.).

Ployable, (adj.) *Buigbaar, buigzaam; item gedwee, leerzaam*.

Ployer. (Zie Plier).

P'oyon. (Zie P'eyon).

Plache. (Zie Pa'uche).

Plu, (part. van Pleuvoir en Plaire) *Gerégend; behaagd*.

Pluie,

Pluie, (f) Regen (m); petite pluie, *stof regen*; après la pluie le beau temps, *na regen komt zonnenschyn*, of *na lyden komt verblyden*.

Plumaceau, Plumacier. (Zie Plumasseau &c.).

Plumage, (m) *Veeren* (f. pl.), *geveëder*, *veëder-werk* (n); *item* *veëderbosch* (m), *pluim* (f).

Plumail, (m) *Veeren-borsteltje* (n).

Plumart, (m) *Veeren-biezem*.

Plumasseau, (m) *Veer aan een' pyl* of *klavter* (f); *item* *plakfel* voor wonden (n).

Plumassier, iere (adj. & f.) *Pluim-maaker*, *veëderbosch-maaker*; *veëverkoop*; *pluim-maakster* enz.

Plume, (f) *Vëder*, *veër*; *pluim*, *item* *schryf-pen*, *schagt* (f); *item* *een schryver* (m. auteur); *mettre la main à la plume*, *de pen opvatten*; *il y a laissé de ses plumes*, *hy heeft 'er van zyne veeren gelaaten*; *la belle plume fait le bel oiseau*, (spr. w.) *de kleëren maaken den man*; *il est au poil & à la plume*, (spr. w.) *men kan hem tot alles gebruiken*, *hy is op alles afgerigt*; *passer la plume par le bec à quelqu'un*, (spr. w.) *iemand was om' de mond smeeven*, *was wys maaken of door de neus booren*.

Plumé, ée (adj. & part.) *Geplukt*.

Plumée, (f) *Eene pen vol*.

Plume-nigand, (m) *Een schrok*, *inhaalige vent*.

Plumer, (v. a.) *Plukken*; *plumer* *un oiseau*, *quelqu'un*, *een vogel plukken*; *iemand plukken*, *pluimen*, *van-zyn geld ontblooten*; *il faut plumer la poule sans la faire crier*, (spr. w.) *men moet het volk niet al te veel opleggen of afscheben*.

Plumet, (m) *Een' pluim of enkele veër* op den *boed* (f); *item* *een Sallet-jonker*; *item* *een kool- of koorn-drag* *er te Parys*.

Plumeté, (adj.) *Gepluimd* (in *Wapenk.*).

Plumetis, (m) *Een klad-schrijs*, *klad*, *ruuw ontwerp* (n).

Plumette, (f) *Een veërtje* (n).

Plumeux, euse (adj.) *Vëderagtig*, *vol veëren*.

Plumitif, (m) *Leeste schets* (f), *opstel*, *ontwerp* (n. van eenig geschrift).

Plupart, (f) *De meeste*, 't *grootste gedeelte*, 't *meeste deel*; *la plupart disent que &c.* *la plupart des hommes font cela*, *la plupart du monde souhaite*.

Pluralité, (f) *De meerderheid*, 't *grooter getal*; *la pluralité des voix*.

Pluriel, (adj. & f.) *Das meervoudig is*; *item* *het meervoud*, of, *meervoudig getal* (in *Spraak-k.*).

Plus, (adv.) *Meer*, *meerder*; *vous me donnez plus de louanges que je ne mérite*, *gy geeft my meer als ik verdien*; *il y a plus de six mois de cela*, 't *is meer als zes maanden dat zulks gebeurd is*; *plus on est élevé*, *plus on court de danger*, *hoe verhevener men is*, *hoe meer men gevaar loopt*; *plus on en a*, *plus on en veut avoir*; *de plus en plus*, *hoe langer hoe meer*; *il y a plus*, *daar is nog meer*; *peu plus*, *peu moins*, *weinig meer of minder*; *plus* (outre cela), *item*, *voorts nog*, of *als mede nog*; *vous me payerez tant pour le repas*, *plus pour le vin tant &c.*, *gy zult my voor de maaltijd zoo veel betaalen en voorts voor den wijn enz.*; *de plus*, *daarenboven*, *voorts*, *verder*; *on doit de plus se souvenir*, *que &c.* *plus du tout*, *gantschelyk niet*, *in 't geheel niet*; *n'y pensez plus du tout*; *un peu plus*, *een weinig meer*; *sans plus differer*, *zonder verder uitsel*; & *qui plus est*, *il, ja dat meer is*, *hy enz.*; *plus*, (zonder negativus dus) *tout va bien*, *plus de larmes*, *alles gaat naar wensch*, *geen traanen meer*; *non plus*, *ook niet*; *ni moi non plus*, *noch ik ook niet*; *il est plus de midi*, 't *is over twaalf*; NB. *plus* voor een adj. of adv. *maake den compar. als*: *il est plus grand*, *plus sage*, *plus savant*, *plus habile que &c.*, *hy is grooter*, *wyzer*, *geleender*, *bequaemer als enz.*; *plus pudement*, *voorzigtiglyker*; *plus matin*, *vroeger*; *il faut en agir plus discrettement*; *se lever plus matin*; *le plus*, (superl.) *als*; *le plus*

632 PLU. PNE. FOC.

plus grand & le plus beau, de grootſte ende fraaiſte; la plus grand, part dit, het grootſte gedeelte zegt; mon plus grand malheur, myn grootſte ongeluk; au plus, tout au plus ou, pour le plus, ten mees-ten, ten hoogſten.

Plus, (m) Het meerdere, het mees-te; ils ſont tous deux coupables, il n'y va que du plus ou du moins, zy zyn' beide ſchuldig het komt maar op het meerdere of het mindere aan; du plus au moins, van het meerdere tot het mindere.

Plusieurs, (adj. pl. & pron.) Verſcheide, meenige, veele; plusieurs gens m'ont dit; plusieurs fois, verſcheide maalen.

Plût à Dieu (conj.) que je &c., gave God dat ik enz.

Pluton, (m) Pluto (de God der hellen by de Heidenen).

Plutôt, (adv. van plus en tôt) Eer, eerder, vroeger; vous êtes venu plutôt que moi; plutôt (mieux), eerder, liever; plutôt mourir que de changer; au plu-tôt, ten eerſten, ten ſpoedigſten; ve-nez au plutôt, komt zoo ras mogelyk.

Plutus, (m) De God des rykdoms (by de Heidenen).

Pluvial, (m) Zeker Biſchops-mis-gewaad of kazuiſel; item een mon-niks-regen-kap.

Pluviale, (adj.); Eau pluviale, regen-waſer.

Pluvier, (m) water-boen (n), plu-vier (m).

Pluvieux, euſe (adj.) Regenagtig; temps pluvieux.

Pneumatique, (adj. in werkt. k.) Dat door de lucht of wind zyne wer-king doet, als by voorb. een orgel; machine pneumatique.

Pneumonique, (f. m. & adj. in Geneesk.) Arizeny middel voor de longziekte; item dat zulks betreft of daar goed voor is.

Poche, (f) Een' taſſche, taſſch, beurs (f) zak, de zak (m); mettre en poche, in de zak ſteeken; fouil-ler dans ſa poche, in zyn' zak taſ-ten, dezelve doorſtoeken; joner de la poche, geld uitgeeven, verſchieten;

POC. POD POE.

il tient cette affaire dans ſa po-che, by heeft die zaak gewis; man-ger ſon pain dans ſa poche, alleen eeten, alles voor zich zelven bouden. acheter chat en poche, een' kat in den zak koopen, dat is, iets koo-pen zonder het te bezien; poche, molenaars meel-zak (m); item quak-kel net (n); krop van een vogel (m); een zak-viooltje (n); kreuk, vouw, (f) in kleederen; de onderſte trek (f) aan een' Letter, als by voorb. aan een g; cet habit fait des poches.

Poché, ée (adj. & part.); Des oeufs pochés, in de pan gebakken eiëren; des yeux pochés, blaauwe oogen (doorſlagen); écriture pochée, geklad, doorſlagen ſchrift.

Pochés, (f) Een zak vol meel.

Pocher (v. a.) des oeufs, eiëren ongeroerd in de pan bakken; pocher les yeux à quelqu'un, iemand een paar blaauwe oogen ſlaan of geeven; pocher une lettre, het onderſte oog aan een' letter maaken; pocher, kladden (als: zuig papier).

Pocheter, (v. a.) In den zak ſtee-ken, daarin by zich draagen of week en murw laaten worden om te eeten (als: fruit enz.); des papiers po-chetés, beſmulde papieren.

Pochette, (f) Zakje; zak-netje (n).

Podagre, (f) 't Voet-euvel (n) de jigt (f) of 't ſterſcyn aan de voeten.

Podagre, (m) Een jigtig menſch, een die het voet-euvel heeft.

Podestat, (m) Land-voogt in Ita-lien.

Podometre. (Zie Pédometre ou compte-pas)

Poêle, (f) Een' pan, koek pan; fruit-pan; tomber de la poêle dans la braiſe, (ſpr. w. van den wal in de ſloot, uit een klein ongeluk in en grooter vallen.

Poêle, (m) Een' kagchel; item kagchel-kamer (f); item een dood-kleed, lyk-kleed (n); item 't ver-bemelte waar onder de Hoſtie gedraa-gen word of een vorſt by zyn intrék onder gaat.

Poëlée, (f) Eene pan-vol.

Poëlier, (m) Een pan ſmid.

Poëlon, (m) Pannetje, (n. om iets

iets i *f* *se snerken.*
Poëlonie, (f) Een pannetje vol
(n)

Poëme, (m) Een gedicht, dicht,
dicht-stuk, *maers* (n).

Poësie, (f) De dichtkunde, dicht-
kunst

Poëte, (m) Een dichter, poëet.

Poëtereau, (m) Een prul-dichter
een armbarstige dichter.

Poëterie, (f) Rymery, slechte
poësie.

Poétique, (adj.) Dichtkundig.

Poétique, (f) De dichtkunde.

Poëtiqument, (adv.) Dichtkun-
diglyk.

Poëtiser, (v. n. wat boert. w.)
Voerzen maaken, dichten.

Poge, (m inde middell. Zee; an-
ders Stribord) Stuurboord (n. van een
Schip).

Poids, (m) Gewigt (n), zwaarte
(f. van iets); item gewigt (n. om mee-
te weegen); balot d'un grant poids;
poids de marc, munt gewigt, zilver
gewigt; faire bon poids, goed ge-
wigt geeven, ruym weegen; de poids,
wigtig; ducat de poids; vendre au
poids de l'or, tegen goud op-weegen;
poids, last (m) gewigt (n), aange-
leegenheid, nadruk (f), plier sous
le poids des affaires, onder den
last enz. bukken; affaire, homme de
poids.

Poignant, ante (adj.) Steekende;
steekelig, schamper, bévig; des dou-
leurs, des injures fort poignantes.

Poignard, (m) Een dolk, rook,
moord-priem, ponjaart; mettre un
poignard dans le sein de quel-
qu'un, iemand een' dolk in de borst
stooten; item hem bitter bedroeven;
un coup de poignard, een hart-
steek, bittere smart.

Poignarder, (v. a.) Met een' pook
doorsteeken of dooden; item grootelyks
beledigen.

Poignée, (f) Een' hand-vol, een
greep; poignée de bled, een' hand-
vol koren; poignée d'épée, geveel
of greep van een dégen; poignée de
balot, hand-vat, oor van een' baal;
une poignée de gens, een' hand-
vol volks.

Poignet, (m) 't Gewrigt (n. van
de band); avoir le poignet fort;
sterk in zyn' banden zyn; poignet,
boord, boordfel (van een bembds muur).

Poil, (m) 't Hair (n. des lichaams
of van een dier), item de baard (m);
poil de castor, de lapin, béver-bair
enz.; poil toillet, stoppel bair; vlas-
baard; faire le poil, ou, la barbe à
qu lqu'un, iemand den baard schee-
ren; étoffe à poil court, à poil long,
een kort geelboorene of ruige wollige
stofte; coucher le poil d'un cha-
peau, eenen hoed glad bo-stelen;
prendre une étoffe à poil, eene
stofte volgens de vleug leggen; mon-
ter un cheval à poil, een paerd
zonder zadel bereiden; un lievre en
poil, een ongevilde haas; chien au
poil & à la plume, een hond die
voor de haazen- en patryzen-jagt af-
geregt is; un brave à trois poils,
een pook-bans, snoeshaan; prendre du
poil de la bête, den eenen roes op
den anderen zetten, drinken; item
raad zoeken in de oorzaak van 't on-
geluk; poil, 't hair of kleur van een
dier.

Poile', Poilon &c. (Zie Poële
&c.).

Poiloux, (m) Een lompe vlieg.

Poilu, ue (adj.) Hairig, ruig;
(velu).

Poinçon, (m) Priem, steek-priem
(m), bair-naald (f) stampel (m. by
zilverfm en munters); graveur-zyer
(n); steeker (m. by mande-m.); gével-
spits (f); item zeker klein vaartje.

Poindre, (v. a. zelden gebr.) Stee-
ken, prikkelen (in de zyde enz. pi-
quer); oignez vilain &c. (Zie oin-
dre).

Poindre, (v. n. alleen in den in-
fin. gebr.) Optomen, aanbreeken;
aankomen; uitschieten, uitloopen; le
jour commence à poindre; les ar-
bres commencent à poindre.

Poing, (m) De vuist; des coups
de poing, vuist slagen; couper le
poing, de hand af-kappen; oiseau
de poing, hand-walk.

Point, (m) Een punt (f); tirer
une ligne d'un point à l'autre;
mettre un point à la fin d'une pe-
riode,

riode, een puntum of stip zetten enz.; point interrogant; ou, interrogatif, vraagteeken; point, deel, hoofdeel; il a divisé son discours en trois points; point (question), punt, geschil-stuk; traiter, débattre, décider un point de controverse, een geschil-stuk verhandelen enz.; voilà le point, dat is de zaak, 't stuk waarom het te doen is; point, punt, de regte tyd; il est sur le point de partir, by staat op het punt van zyn vertrék; savoir prendre son point, zynen tyd in acht neemen; point, toestand; se remettre au même point où l'on a été; le point d'honneur, 't punt van eer, eerzugt; le point d'honneur est la passion dominante à la cour; il y va du point d'honneur, het is om den voor-rang te doen; point, trap, duelwit, bepaaling, hoogte; aller jusques à un certain point; être au plus haut point de la gloire; insolent au dernier point, op 't hoogste enz.; points, gaten (in een' riem); ooren (der kaarten of taerlingen); steek (by Kleerm. en Schoenm.); fouler de huit points; être chauffé à un même point, op de zelfde leest geschoeid of van dezelfde meening zyn; faites un point à ces bas, geeft een steekje aan die kousen; point, kant, genaaide kant; point de venise; point, Hémelpunt; point vertical, kruin-punt, top-punt; point de voile, punt van 't zeil; point secret, geheim tekenje op muntstukken; point de vue, gezigt-punt; point du jour, dageraad, 't krieken van den dag; point de côté, steek in de zyde; de point en point, (adv.) van stuk tot stuk; il est accommodé de tout point, by is met alles voorzien; à point, ou, bien à point, (adv.) van pas, net van pas; cela vient fort à point; à point nommé, (adv.) ter bestemde tyd; venir à point nommé; tout vient à point, à qui peut attendre, vroeg of laat komt alles te pas.

Point, (adv. negat. gemeenlyk verzeld met ne) Nuts; geen; je ne

le connois point, ik ken' hem niet; je n'ai point d'argent sur moi, ik heb geen geld by my; point d'argent, point de Suisse, geen geld, geen zwitser, geld is de boodschap; (by verkorting zegt men); point de nouvelle? geen nieuws? il y a peu ou point de profit, daar is weinig of geen voordel by; point du tout, ganscbelyk niet, in 't geheel niet.

Pointage, (m) Afmetting, afpassing (f. der stuurl. op de zeekaarten).

Pointal, (m) Stup onder een' balk.

Pointe, (f) Punt, spits; la pointe d'un couteau, d'une épée, de punt enz.; la pointe d'un clocher, d'une montagne, de spits van een' toren; de punt of kruin van een' berg; pointe à corriger, een' corrigeerels (by drukkers); pointe de timpan, pintuur-zyer op den timpaan eener druk-pers; à la pointe de l'épée, met de punt van den dégen, met geweld; décider une querelle à la pointe de l'épée; faire des querelles sur la pointe d'une arguille, om een haver-stroo of beuzeling kraakelen; en pointe, (adv.) spitsig, spits toelöpende; se finir en pointe; la pointe ou le point du jour, de dageraad, 't aanbreeken van den dag; poursuivre la pointe, zyn voornemen, zynen aanslag vervolgen, doorzetten; pointe d'esprit, quinkslag, scherpzinnigheid, spitsvinnigheid, geestig woord, (bon mot, rencontre spirituelle); pointe ingénieuse, zinryke speeling, aartigheid of inval; pointe, aangenaame geur of scherpheid; (qui pique & chatouille agréablement) ce vin a une pointe agréable; donner de la pointe au vinaigre, den azyn of edik sekerp maaken; pointe de terre, een boek, of punt lands; pointe de coiffure, tip eener muts; pointe, een' eis-naald; pointe, lijstje, saats; spykerige zonder hoofd.

Pointé, ée (adj. & part. Zie Pointer).

Pointer, (v. a.) Met de punt steeken, prikken; pointer le canon, het gesels (op de maai) sleden; pointer

pointer un boeuf, eenen Os de keel afsteeken; pointer une carte, een' kaart affpassen (by Zee-l. om te zien waar zy zyn); pointer une aiguille, een' naald punten, scherp maaken; pointer une piece de drap, een stuk laken vast begten; pointer, (v. n.) in de lucht flygen, opschieten (van Vaiken gez.).

Pointeur, (m) Geschoot-steller.

Pointillage, (m) Het stippen, puncteeren (n. by miniatuur-schilders).

Pointille, (f) Scherpzinnigheid; item muggenziftery, haarklovery, ongegronde kibbelaary.

Pointiller, (v.a.) Stippen, puncteeren, met stippen afteekenen (als een miniatuur-Schilder).

Pointiller, (v. n.) Twiften, barrewarren haarklooven, veel leuen maaken (over iets van geene waarde).

Pointillerie, (f) Kibbelaary, woor-den-twist, muggen-ziftery.

Pointilleux, euse (adj. & f.) Twiffigerig, kibelziek; een haer-kloover.

Pointu, ne (adj.) Puntig, fcherp, spits; item spitsvannig.

Pointure, (f) Een reef (m) in-binding, verkorting (f. van 't zeil Scherps-w.).

Poire, (f) Een peer; item een kruid-boorn (ingedaante van een' peer); poire d'angoisse (zie angouffe); garder une poire pour la soif, (spr. w.) iets voor den quaden dag bewaaren; entre la poire & le fro. La ge, op 't nagereecht.

Poiré, (m) Peeren-drank.

Poireau, ou, Porreau, (m) Prei (f. een kruid); poireau, ou, ver-rue, wrat (f.).

Poirée, (f) Beet (zéker kruid).

Poirier, (m) Een Peeren-boom.

Pois, (m) Erweet, ert (f. een peulvrugt); des pois verds, gris, hâifs, groene, graauwe, vroege erten; des pois ramés, nains, chiches, klammers, kruid-erten, of kruiders, ciffers; des pois fucrins, zuiker-erten.

Poison, (m) Vergift, fenyn (n); item stank (m); item fenyn, quaad (n).

Poissarde, (f) Vuile beest, slim-kende reef (scheld w.).

Poiffer, (v. a.) Pekken, bepeken, bepikken, beteeren; item besmullen, bemorsen.

Poisson, (m) Visch, vis; poisson de mer, d'eau douce, d'étang, zee, rivier-, vyver-visch: poisson qui a la chair ferme, vasse of harde visch; moet comme un poisson, zoo slim als een visch; il est comme le poisson dans l'eau, by leefd als een visch in 't water, of naar zyn lust; les gros poissons mangent les petits (spr. w.); jeter un petit poisson pour en avoir un grand, eenen spiering uit werpen, om een kabeljauw te vangen; dat is, een klein geschenk doen om een grooter in de plaats te bekómen; la sauce vaut mieux que le poisson (spr. w.) de byval is beter als de zaak zelfs; n'être ni chair ni poisson, noch visch noch vleesch zyn, niet paapsch noch geusch, dat is, niets zyn.

Poissonnaille, (f) Jonge visch, groei.

Poissonnerie, (f) De vischmarkt.

Poissonneux, euse (adj.) Vischryk.

Poissonnier, iere (m. & f.) visch-kooper; visch-vrouw, visch-wyf.

Poissonniere, (f) Visch-kêtel (m). Poissons, (m. pl.) De vischen (zéker hémels-zeeken).

Poitrail, (m) De borst; item borst-riem (van een paerd); item een hoofd-balk (architrave).

Poitrine, (f) De borst.

Poitriniere, (f) Borst-stuk (van een lint-geftouw).

Poivrade, (f) Péper- en azy-saus.

Poivre, (m) Peper.

Poivrer, (v. a.) Péperen, met péper besfroijen; item besmetten met de venus-ziekte.

Poivrette, (f) Péper-wortel.

Poivrier, (m) Péper-boom.

Poivriere, (f) Péper-bus, péper-doos.

Poix, (f) *Pek, pik.*

Polacre, ou, Polaque (f) *Zeker Levantsch vaartuig.*

Polaire (adj): *cercle, étoile polaire, Aspunt-kring; aspunt-star.*

Polaque. (*Zie Polacre.*)

Polastre, (m) *Loodgieters soldaer-pan (f.).*

Pole, (m. in Geograph.) *'t Aspunt, de pool; le pole arctique, antarctique, de noorder, zuider-pool.*

Polémique, (adj.) *Dat twist vragen betrefst of bekeft; Livre polémique.*

Polemoscope, (m) *Een verrekyker (in den oorlog dienstig).*

Poli, (m) *Gladdigheid (f), glans (m).*

Poli, ie (adj) *Glad of glanzig gemaakt, gepolyft; item beschaafd, wel gemanierd, beleefd.*

Polianté. (*Zie Polyanthé.*)

Polican, Pélican (m) *Tand-trekker (by wond-beelders).*

Police, (f) *Burger-regeering, Stads-regeering.*

Police (f) *de change, de chargement, d'assurance, een wissel-brief, vrugt-brief, verzeeker-brief.*

Policé, ée (adj. & part.) *Welgesteld, wel-ingerigt; élat bien policé.*

Policer (v. a.) *une Ville, eene Stadt met goede wetten of schikkingen voorzien.*

Polichinel, (m) *Toneel-zot, bansworst.*

Policon. (*Zie Poliffon.*)

Policreste, Poliédre, Poligame, Poligamie, Poliglotté, Poligone, Poligraphie, Polimathie. (*Zie Polycreste &c.*)

Poliment, (m) *'t Slypen, po-leeren (van gesteente).*

Poliment, (adv.) *Cierlyk, beschaafde; écrire poliment.*

Polimithie, Polinome, Polipe, Polipode. (*Zie Polym.*)

Polir, (v. a.) *Glad of blinkend maaken, polyften, bruineeren; polir un marbre, polir, beschaaven, wel gemanierd, heusch of beleefd maaken; polir les mœurs.*

Polissable, Polispaste. (*Zie Polysyllabe &c.*)

Polisseur, (m) *Glad-slyper, polyster, bruineerder.*

Polissoir, (m) *Polyft-steen (m), bruineer-zyser (n).*

Polissoire, (f) *Polyft-rad, bou-te rad (n) of schyf (f. om mesfen enz. met glad of glanzig te maaken).*

Poliffon, (m) *Een straat-looper (m), deugnietje, gaitje (n).*

Poliffonner, (v. n.) *Moedwillig zyn, gaitery aanregten (van straat-jongens gez.)*

Poliffonnerie, (f) *Guitery, deugnietery (der jongens).*

Poliffure, (f) *Gladmaaking, glanzing, polyfting; item 't loon daar van.*

Politée, Polithéisme. (*Zie Polythée &c.*)

Politeffe, (f) *Hoflykheid, beleefdheid, wel-gemanierdheid, heuschheid (van zeden); item beschaaftheid, cierlykheid, fraaiheid (van styl).*

Politique, (f) *De staat-kunde, regerings-kunde; item doorstépenheid, doortraptheid, listigheid; item een boek voor de staat-kunde.*

Politique, (m) *Een staat-kundige, een staats-persoon; item een loos of doortrapt mensch.*

Politique, (adj.) *Staat-kundig; item loos, doortrapt, syn; gouvernement politique, staat-kundige of waereldlyke regeering; maxime politique, een grond-réglé van staat.*

Politiquement, (adv.) *Staat-kundiglyk; item listiglyk, bebediglyk.*

Politiquer, (v. n.) *Over staatszaaken spreken.*

Politrie. (*Zie Polytrie.*)

Polium, (m) *Berg-polei (f. een kruid).*

Pollué, ée (adj. & part.) *Besmet.*

Polluer, (v. a.) *Besmetten, bevlekken, verontreinigen, verontheiligen (eenen tempel of Ligchaam); se polluer (v. r.) zich verontreinigen, enz.*

Pollution, (f) *Besmetting, verontreiniging, verontheiliging.*

Polographie, (f) *Beschryving van den Hémel.*

Poltron, onne (adj.) *Bloot, bloot-*

POL.

bloode, *lufhartig*, *vertzaagd*, *bang*.

Poltron, *onne* (m. & f.) *Een Bloedaard, lufhartige, een vuig, eerloos menfch.*

Poltronnerie, (f) *Bloobartigheid, lufheid, vertzaagdeid.*

Polyanthé, *ée* (adj.) *Dat veel bloemen op ééren fteel heeft.*

Polycarpe, (m. gr. w.) *Eene verzaameling van Kerkelyke inrichtingen (f.).*

Polycrefte, (adj. & f. m.) *Dat tot vele dingen nuttig is; item een nig-freks genees-middel (by Apoth.).*

Polyedre, (adj. & f. in Meek.) *Veelzydig, een veelzydig ligchaam.*

Polygame, (adj.) *Veel-wyvig.*

Polygame, (f. m. & f.) *Een veel-wyvig, eene die meer als eene vrouw teffens heeft of gebat heeft; item eene vrouw die teffens veel mans heeft.*

Polygamie, (f) *Veel-wyvery.*

Polygamifte, (m) *Voorflander daar van.*

Polyglotte, (adj.) *Dat veel taalen beheift.*

Poliglotte, (f. f.) *Bybel in veel taalen.*

Polygone, (adj. & f.) *Veelhoe-
kig, een veelhoek, of veelhoekig lig-
chaam (in Meek.).*

Polygraphe, (m) *Schryver over
veele onderwerpen of zaaken.*

Polygraphie, (f) *De konft om in
verfchydene verborgene karakters te
fchryven.*

Polymathe, (m. & f.) *Een of
eene die veel weet van onderscheidene
dingen.*

Po'ymathée, (f) *Algemeene groo-
te kundigheid.*

Polymithie, (f) *Overtollige en
daar door verwarrede vertoonin-
gen of verfchyningen in een fchouw-
fpél.*

Polype, (m) *Zeker vifch met veel
voeten (m); item een gezwel, uit-
was in de neus of ander deel des
Ligchaams (n).*

Polypode, (m) *Boomvaare (f.
kruid).*

Polyptyque, (adj. & f. m. gr.
w.) *Boek met veel bláderen.*

POL. POM. 637

Polyspafte, (f. in werks. r.)
Werktuig met veel karrollen.

Polyfyllabe, (adj.) *Dat veel of
meer als 3 lettergreepen heeft.*

Polythée, (m. nieuw w.) *Een
die in bet veel-góddendom geloofd.*

Polythéisme, (m) *Geloof (n) of
Leere (f), van 's veel-góddendom.*

Pommade, (f) *Pommade (zekere
wel-riekende hair-zalve).*

St Pommader, (v. r.) *Zich met
pommade beftryken.*

Pommeille, (f) *Slegte áppelen,
(m. pl.) uifchos (n).*

Pomme, (f) *Een áppel (m);
pomme d'adam, adams-áppel, gor-
gel-knoop; pomme de paradis, pa-
radys-áppel; pomme de garde,
winter-áppel, áppel die duuren kan;
pomme de terre, aard áppel; pom-
me de choux, de krop of kop van
koöl; pomme de discorde, twif-
áppel; pomme, knop (van een ftek,
lélikant enz.).*

Pommé, (m) *Áppel-drank.*

Pommé, *ée* (adj.) *Gekropt;
choux pommé, buis koöl; laitue
pommée, krop falaad.*

Pommeau, (m) *Knop (van een
zádel of dégen).*

Pommelé, *ée* (adj.) *Met kleine
plekken; cheval gris pommelé, ap-
pel graauw paerd, een fchimmet;
ciel pommelé, met kleine wolkjes
betrokkene Hémel.*

Pommeler, (v. n.) *Met witte
wolkjes betrokken worden (als den
Hémel).*

Pommelle, (f) *Plaas met gaten
op de mond eener buis (om de vuilnis
op te bouden).*

Pommer, (v. n.) *Kroppen, flai-
ten, tot een' krop of knop worden.*

Pommerraie, (f) *Áppel boom-
gaard (m).*

Pommeté, *ée* (adj.) *Met ronde
knoppen (in Wapenk.).*

Pommette, (f) *Gedraaid knopje
of bólietje (n); knopje (aan bembds-
kraagen of mouwen).*

Pommier, (m) *A pól boom (m);
item áppel-pan (keuten gereedschap).*

Pomone, (f) *Goltens der vrug-
ten (by de Heidenen).*

Pom.

Pompe, (f) *Pragt*, *praal*, *prag-*
tige optoet, *staatsje of statie*.

Pompe, (f) *Pomp*, *water-pomp*.

Pomper, (v. n.) *Pompen*; p *er*
(v. a.) *uitpompen*.

Pompeusement, (adv.) *Pragtig-*
lyk, *staatsiglyk*.

Pompeux, euse (adj.) *Pragtig*,
statieus; *verbeeten*, *hoogdraaend*;
entée pompeuse; *style pompeux*.

Ponandé, (m) *Teeken dat in de*
reken kamers op den rand van nage-
zene rekeningen geschild word.

Ponant, (m. téter occident) *Het*
westen (n); *item* (*boertiglyk*) *de ach-*
terpoort, *'t gat* (cul).

Ponantin, ou, Ponantois, (adj.
m.) *Westelyk*; *matelot ponantin*,
matroos die om de west vaart, een
westvaarder.

Ponce, Pierre-ponce, (f) *Puim-*
steen (m); *ponce*, *spons-zakje met*
gewreeven houtskool om te sponzen.

Ponceau, (m) *Wilde heul of klap-*
perroos, *roode koren-bloem* (f).

Poncer, (v. a.) *Met puimsteen wry-*
ven; *item papier sponzen*.

Ponche, (f) *Pons* (*zeker drank*).

Poncire, (m) *Zekere groote citroen*
met een' dikke schil (f).

Poncis, (m) *Tekening*, *schetsing*
met een spons (f. by *Teksnaars en*
Schryfsm.).

Ponçoir, (m. later loquet) *Klink*
(f. van een deur).

Ponction, (f) *Kunfige opening in*
't onderlyf van waterzugtige.

Ponctualité, (f) *Stiptheid*, *naauw-*
keurigheid, *grootte oplettendheid*.

Ponctuateur, (f) *Aantekenaar van*
afweerge personen.

Ponctuation, (f) *Puncteering*, *'t*
stellen der punctums, comma's enz.

Ponctuel, elle (adj.) *Naauwkeu-*
rig, *strikt*, *naauwlettend*.

Ponctuellement, (adv.) *Stipte-*
lyk, *naauwkeuriglyk*.

Ponctuer, (v. a.) *Stippen*, *punc-*
teeren, *afdeelen met comma's enz*.

Pondre, (v. a. & n.) *Leggen*,
eieren leggen.

Ponent. (Zie Ponant).

Pont, (m) *Een' brug* (f); *pont*
levis, *ophaal-brug*, *val-brug*; *item*

(in de Ry-Sch.) *slygering van een paerd*;
pont dormant, *een' vaste brug*;
pont de bateaux, *schip-brug*; *pont*
volant, *gierbrug*; *la foire est sur le*
pont, (spr.w.) *daar is baast by*; *pont*,
dek, *verdek*, *verdieping* (van een
schip); *vaisseau à trois ponts*, *een*
drie-dekker; *un pontaux ânes*, *klei-*
ne zwaarigheid daar een botserik zich
in verlegen wind; *item* (*het tegen-*
deel) *eengemakkelyk hulp-middel voor*
de onweetende.

Pontal, (m) *'t Hol*, *'t ruim* (n)
of de diepte (f. van een *schip*).

Pontanier, (m) *Een brug-man*,
ontvanger van 't brug-geld.

Ponte, (f) *Het leggen*; *item de*
leg-tyd, *broet-tyd* (f. der *vogelen*).

Ponte, (m. in 't omber-sp.) *Rui-*
ten, *of harten-aas* (n).

Ponté, (m) *Steek-blad van een*
degen-gewest (n).

Ponté, ée (adj.); *Vaisseau pon-*
té, *een schip met een dek*.

Ponténage, ou, Pontonnage,
(m) *Brug-geld*; *veer-geld* (n).

Ponter, (v. n.) *Op de kaarten iets*
zetten of houden.

Pontiere, (f) *'t Ei-gat*, *daar 't*
ei uitkomt (n).

Pontife, (m) *Priester*, *Hooge-*
Priester; *item Paus*; *souverain pon-*
tife, *opper-Priester*; *Paus*.

Pontifical, (m) *Boek*, *waer in de*
dienst-plegtigheeden van een Bischof
te vinden zyn.

Pontifical, ale (adj.) *Pauselyk*,
Hooge-Priesterlyk.

Pontificalement, (adv.) *Hooge-*
Priesterlyk; *Pauselyk*, *Bischoppelyk*.

Pontificat, (m) *Hooge-Priester-*
schap (n); *Pauselyke waardigheid of*
regeerings-tyd (f).

Pontilles, ou, espontilles, (f.
pl.) *Stuten*, *kniën* (*daar de zeil-doek-*
sche borstweering, op een schip, aan
vast gemaakt word).

Pont-levis, ou, Pont dormant.
(Zie onder Pont).

Ponton, (m) *Platte blikke-pont*;
item vlot brug; *item vlot-schuit* (f.
gebr. in 't kalfsaaten, kiel-baalen of
ligten van een schip).

Pontonnage. (Zie Pontenage).
Pon-

PON. I'OP. POQ. POR.

Pontonnier, (m) Pont-man, veer-man; item vlot-schipper.

Populace, (f) 't Gepeupel, 's grauw, 't gemeene volk (n).

Populaire, (adj.) Dat het volk of de gemeente aangaat; gouvernement populaire, volks-regering; regering (die uit de gemeente bestaat; erreurs, émotions populaires, gemeene volks dwaalingen, beroertens; être populaire, van 't gemeen be-mind; item zulks geneegen zyn.

Populairement, (adv.) Op des gemeenen volks wyze; gemeenzaam, of, waar den smaak van 't gemeen.

Popularité, (f) Gemeenzaamheid, liefste jégens 't volk.

Populeum, (m) Populier-zalf (f).

Populo, (m. gem. w.) Een dik, vet kind (n); item een hoop kinderen (m).

Poquer, (v. a.) Met een kôgeltje of eenen penning in de hoogte werpen, om te vangen.

Poracé, ée (adj.); Bile poracée, groenagtige gal (by Genees-b.).

Porc, (m) Een zwyn, verken (n. beeter cochon, pourceau).

Porc, (m) Verkens-vleesch, spek.

Porcelaine, (f) Porcelein (n).

Porcelet, (m) Verkensje (n).

Porc-epic, (m) Steekel-verken (n).

Porchaïson, (m) Jagt-tyd der wilde zwynen.

Porche, (m) Voor-hof, voor-portaal eener Kerk (n).

Porcher, ere (m. & f.) Verken-dryver, verken-boeder; verken-boed-sler.

Porc-marin, (m) Een Meer-zwyn (n).

Porc-sanglier. (Zie Sanglier).

Pore, (m) Zweet-gat (n); fyne, onzichtbare opening (f).

Pore-billaire, (m. in Ontl. k.) Gal-buis (f).

Poreux, ense (adj.) Vol zweet-of lucht gaatjes.

Porfire. (Zie Porphyre).

Porisme, (m) Duidelyke stelling of zet regel in wiskunde (f).

Porosité, (f) Sponsagtigheid, de hoedaanigheid van een ligchaam dat vol zweet- of lucht-gaatjes is.

POR.

639

Porphyre, (m) Roode marmer-steen met witte aderen, een Porfyr, Porphyriser, (v. a.) Als zodanig schilderen.

Porques, (f. pl. in scheeps b.) Kus sporen, banden (op den kolssem of tigenkiel).

Porreau, Porrée. (Zie Poirean).

Porrection, (f) Uitsprekking.

Port, (m) Haven, zee-haven; port franc, vrye haven (porto franco); être au port, in bebouden haven, in veiligheid zyn, arriver à bon port, bebouden aankomen; aan-landen.

Port, (m) De Grootte (f. van een schip); vaisseau du port (ou de la portée) de 500 tonneaux; port, vracht (f), draag-loon; brief-loon, brief-port, post-geld (n), port, bet voeren, draagen, (n. van iets); le port des marchandises n'a pu se faire; defendre le port des armes; port (mine, air) gekaat, houding; un port noble & majestueux, een' d'fste en staatige houding; port de voix, kunstige stembuiging (in zang-k.) port, kaart waar op men houd (in 't pikes-sp.)

Portage, (m) Het voeren, draagen; item 't mede-voeren (van iets).

Portail, (m) Portaal (n), de groote deur of ingang (f. van een' Kerk of ander voornaam gebouw).

Portant, ante (adj.) Draagende; portant barbe, een die een baard heeft of draagt; l'un portant l'autre, door mal'kander, door een genomen; ces pièces me content l'un portant l'autre; tirer à bout portant, met de tromp op de berst of van dicht-by schieten.

Portant, (m) Hand-vat (n) ring (m. eener kist, enz.)

Portatif, ive (adj.) Draagbaar, dat men draagen of vervoeren kan; cadran, livre portatif, zak-zonne-wyzer; boek, dat men by zich draagen kan.

Portatif, (m) Zak-boek, aantee-ken boek (n. dat de wyneijders enz. met zich neemen).

Porte, (f) Deur, poort; porte de devant, de derriere, voordeur, achter-

achter-deur; porte de derriere, *uitvlugt, achterdur; subterfuge*; porte brisée, *halve deur, deur met twee klappen*; porte cochere, *koets-huis-deuren*; porte d'écluse, *sluis-deuren, schut-deuren*; à porte ouverte, *fermante, by of met 's open-gaan, sluiten van de poort*; de porte en porte, *van d'ur tot deur, van huis tot huis*; heurter à toutes les portes (*spr. w.*) *alle middelen in 't werk stellen*; mettre à la porte, *wegjaagen, buiten de deur zetten*; se morfondre à la porte, *voor de deur staan blaauwbekken, lang wagen*; porte d'agraffe, *oog van een haak*; la veine porte, *de poortader (die het bloed naar de lever brengt)*.

Porte-arquebuse, (m) *s' Konings Jagt-ruij draager.*

Porte-affiette, (m) *Tafel-ring.*

Porte aubans. (*Zie Porte-haubans*).

Porte-baguette, (m) *Ring (daar een laad-stk door-gaat).*

Porte-balle, (m) *Mars-kraamer.*

Porte-cahier, (m) *Groote brieven-tasch (f).*

Porte carreau, (m) *Kniel-bankje met een kussen (n).*

Porte chaise, (m) *Draager (van een' draagstoel).*

Porte-chape. (*Zie Chapier*).

Porte-collet, (m) *Voering van bord-papier onder een kraag.*

Porte-crayon, (m) *Kokersje (voor een potlood of teken pen).*

Porte-croix, (m) *Kruisdraager.*

Porte-crosse, (m) *Bischofs staf draager.*

Porte-culotte, (f) *Vrouw die de broek aan heeft, den baar speeld.*

Porte Dieu, (m) *Hylie-draager, Priester die het Sacrament naar een zieken draagt.*

Porte-diner, (m) *Korf of pot, waar in het middag-maal aan ardeiders gebracht word.*

Porte-drapeau. (*Zie Porte-enseigne & Enseigne*).

Portée. (*Zie onmiddelyk voor Porter*).

Porté, ée (adj. & part.) *Gedraa-*

gen, gebracht, gevoerd; item gezind, toegedaan, gezegen (Zie Porter).

Porte-enseigne, (m) *Een vaandraag, vaandrig of venadrig.*

Porte-épée, (m) *Dwang-band, dézen-gordel, Portepé*

Porte-éperon, (m) *Hiel-leer aan een laars (n)*

Porte-étendard, (m) *Standaard-voerder, vaan-jonker.*

Porte-étrier, (m) *Styg-beugel-riem.*

Porte-faix, (m) *Zakkedraager, pakdraager, kruyer.*

Porte-feu, (m) *Gat (n) of huis (f) waar door een vuurwerk aange-stoken word.*

Porte-feuille, (m) *Een Port-folio (f. zynde twee bordpapieren op de wyze van den band eenes borts gemaakt, om schriften, prenten enz. in te leggen).*

Porte flambeau, (m) *Een soortsof fakkel-draager; item een fakkel-of soortsof-stok.*

Porte-glaive, (m) *Zwaerd-draager.*

Porte-guidon. (*Zie Porte éten-dard*).

Porte-haubans, ou, écotards (m. pl. *scheeps w.*) *Rusten der hoofdtouwen.*

Porte-immondice, (m) *Vuilnis-schup, drck schut (f) blik (n).*

Porte Lettre, (m) *Brieven-tasch (f)*

Porte-Livres, (m) *Boek draager.*

Portelots, (m. pl. *in scheeps-b.*) *Boei-planken*

Porte-mail, (m) *Malien-kolf-draager des Konings.*

Porte-malheur, ou, Porte-guidon (m) *Een ongeluks-vogel, aanbreyger van ongeluk.*

Porte-malle, (m) *'s Konings valies-draager.*

Porte-manchon, (m) *Mif-lint (n), mof band (m).*

Porte-manteau, (m) *Mantel draager; item mantel-zak (m) valies (n); item kap stok (m).*

Porte-masse, (m) *Staf-draager, Fedél,*

POR.

Portement, (m) Schildery van eenen Kruisdraagenden Christus (f).

Porte-missel, (m) Altaar-Lesenaar, waar op men 't Mis-boek legt.

Porte-mitre, (m) Myster-draager eenes Bischoops.

Porte-mouchettes, (m) Een snuiter-batje (ff).

Porte-paquet, (m. scheld-w.) Een klapper, overbrenger (van 't geene by ziet of hoord).

Porte-piece, (m) Bros (om gasen in de schoenen mee e slaan).

Porte-queue, (m) Sleep-draager.

Porte-respect, (m) Geladen schietgeweer, waar mee men iemand tot zyn' wil dwingt.

Porte-trait, (m) Lederne sluif (f. onder of om de streng van een paerd, om het voor 't quetsen of schaaven te bewaaren).

Porte-vent, (m) De wind-buis (f. van een orgel of zak-pyp).

Porte-verge, (m) Staf-dranger, Pedél eener Kerk.

Porte-vergues, (m. in scheepsb.) Régeling (zéer krom-bout voor aan 's galjoen van een schip).

Porte-voix, (m) Roeper (m), spreek-trompet (f).

Porté, ée (adj. & part.) Gedraagen enz. (Zie Porter).

Portée, (f) 's Bereik (n), de schiet of schoot (f); être hors de la portée du canon, buiten 't bereik van 't geschut zyn; nous étions à la portée d'un pistolet, wy waaren 'er een pistool-schoot van daan; portée, de meet-kettings lengte (by Land-m); item 's bereik (van 't gezigt); la portée de la voix, zoo ver als men kan roepen.

Portée, (f) Kragt, bequaamheid (f) vermógen, bereik (n); je connois la portée de son esprit; cela est au dessus de sa portée; je suis à portée de pouvoir faire cela; ik ben in staat, of, ik heb gelegenheid, om enz.

Portée, (f) Dragt (f), werp of worp (n. van dieren); cinq petits chiens d'une portée, ou, ventrée.

POR.

541

Portées, (f. pl.) De takken die een bert in 't jaagen verbryzeld.

Porter, (v. a. & n.) Draagen, brengen, voeren enz., porter un paquet, een pak draagen; porter cela chez lui, brengt dat naar hem; porter un habit, een kleed draagen, aan-hebben; porter l'épée, les armes, den degen draagen, een Krygsman of in den krygsdienst zyn; porter la robe, den tabbaard draagen, een Raadsheer zyn; canon qui porte loin, een geschut dat ver draagt of schiet; tuyen qui porte l'eau dans les bains, pyp of buis die 't water in de baden voerd; porter son pied en dehors, en dedans, zynen voet buitenwaards, binnenwaards zetten; porter bien les pieds, le corps, la tête, de voeten regt zetten, het ligchaam, het hoofd regt bouden; porter un procès devant le juge, een geding voor den Rechter brengen; porter loin les espérances, zyne hoop ver brengen of uitzetten; porter une botte, un coup d'épée, de pistolet, een floot, een steek met den degen, een pistool-schoot toebrengen; porter à faux; mis-flooten, niet raaken; ce coup porte à faux, die slag, floot of steek is mis of raakt niet; cette poutre porte à faux, die balk draagt niet, legt niet vast; colonne qui porte sur le mur, zuil die op de muur rust of draagt; porter des fruits, vruchten draagen; porter, draagen, met zorg of met veulen zyn; porter, inhouden, behelzen; cette piece porte dix aunes, dit stuk hout tien ellen; cette poutre porte 40 pieds, die balk is 40 voet lang; l'arrêt, la loi porte que &c., het vonnis, de wet behest dat enz.; porter patiemment son malheur, zyn ongeluk geduldig draagen; porter la peine de sa folie, voor zyne dwaasheid boeten, straf lyden; porter une santé à quelqu'un, iemand de gezondheid toedrinken; porter son cheval de côté & d'autre, zyn paerd heen en weer ryden; cheval qui porte beau, bas, paerd dat het hoofd wel houd, laat hangen;

porter à route, *koers houden* (ter zee); vaaisſeau qui porte au ſud, *een ſchip dat zuidwaards ſteevend*; porter toutes les voiles, *alle de zeilen voeren*; toutes les voiles portent, *alle de zeilen draagen of vatten wind*; porter ſur l'ennemi, *op den vyand aanbouden*; porter, ou, coucher ſur le journal, ſur le grand livre, à compte, en débit, en crédit, en recette, en depenſe &c., *op het dag-boek (journaal), groot-boek enz. brengen, inſchryven, boeken*; porter à la débâche, à la vertu, *tot ongebondenheid vervoeren, tot de deugd aanzetten*; porter à la cruauté, *tot wreedheid brengen, geneigt maaken*; porter envie, de l'affection, du reſpect à quelqu'un, *iemand nyd, genegenheid, achting toedraagen*; porter temoignage, *getuigenis geeven*; porter bonheur, malheur, (ou, guignon) *geluk, ongeluk aanbrengen, voorſpellen*; porter (ou avoir) la mine, *'er uitzien, zich gelaaten, zich laaten aanzien*; être porté au changement, *tot verandering genegen zyn*; porter la parole, *het woord voeren, ſpreken*; porter parole, *verſlag doen (faire rapport)*; porter la partie de quelqu'un, *iemand's zyde kiezen*; il ne le portera pas loin, *hy zal 't niet ver brengen*; hy zal zyne ſtraf niet ontgaan; ce vin porte bien l'eau, *die wyn is ſterk, kan veel water veelen*; porter les couleurs, la livrée, *livrei draagen, lakkei zyn*; porter coup, *zyne werking doen, raak zyn, van klem of gewigt zyn, voilà un argument qui porte coup, dat is een bewys-stuk van klem*; porter, *waarbaar zyn (van rivieren)*; le porter haut, *zich trots of als iemand van aanzien aanſtellen*; le porter beau, ou, en beau lieu, *zich wel gedraagen, netjes of weidſch gekleed gaan*; argent comptant porte médecine, *gereed geld dingt naauw*; porter, (in 't kaart-ſpei) *hebben*; noemen, roemen; porter, *voeren (in wapen-k.)*; il porte d'argent, *de gueules &c., hy voerd een wit,*

rood wapen; puisque vous voilà tout porté, *faitez nous le plaisir de dîner avec nous, nu gy bier zyt enz.*; porté au mal, *tot 't quaad genegen*; être porté pour quelqu'un, *iemand toegedaan zyn*; se porter (v. r.) bien, mal, *wel vaaren, qualyk vaaren, wel, qualyk te paſſe zyn*; se porter au bien, à la paix, *tot het goede, tot de vrede overbellen, genegen zyn*; se porter aux études, *tot de studie genegen zyn, zich daar aan overgeeven*; se porter avec ardeur à quelque chose, *iets met iever onderneemen*; se porter courageusement, *zich manmoediglyk gedraagen*; se porter partie contre quelqu'un, *zich voor party, tégendinger of aanklaager verklaren*; se porter pour héritier, *zich tot erſgenaaam aangeeven, inſteillen*; l'un portant l'autre (Zie Portant).

Portereau, (m) *Deurtje* (n); item *ſluis-deur, ſchus-deur* (f) *ſas* (n).

Porterie, (f) *Deur-wagters- of portiers-buiſje* (n).

Porteur, enſe (m. & f.) *Draager, bronger; draagſter* enz.; porteur d'eau, *water baaler*; porteur de lettres, *brief-draager, brieven-beſteller*; porteur de lettre de change, *de houder van de wiſſel-brief*; le porteur de la preſente, *bronger deeſes*; porteur, *het paerd van een voor-ryder.*

Portier, iere (m. & f.) *Portier of poortier; deurwagter; poortierſter.*

Portiere, (f) *Deur*, (f) *of portier* (n. van een' *Koets*); item *gordyn* (f. voor een' *deur*).

Portiere (adj. f.); *Brebis portiere, ſchaap dat bequaam is om te lammeren, of te draagen.*

Portieres. (Zie *Trompes*).

Portion, (f) *Deel, aandeel, gedeelte, ſtuk, lot* (n), *portie* (f).

Portioncule, (f) *Aandeeltje, klein deeltje of ſtukje* (n).

Portique, (m) *Een overdekte of verwulſte gang, gaandery of galderij, ter zyden open* (f).

Portoir, (m) *Houten-bak* (m) *of ſchot-*

schotel (f), waar in men de Kar-
shuizers het eeten brengt.

Portraire, (v. a. oud w. *Zie*
Peindre).

Portrait, (m) *Afbeeldfel*, na-
maakfel, *portrét* (n); *portrait char-*
gé, *portrét*, waar van de ligchaams
gebréken vergroot zyn.

Portraiture, (f) Een boek over de
Schilder-kunde (n).

Posade. (*Zie Pésade*).

Posage, (m) ou, *Pose* (f) het leg-
gen (n. van *stee* of iets dat zwaar is).

Posé, *ée* (adj. & part.) *Geséld*,
gelégd; item *bezádigd*, *ingelógen*;
colonne posée sur sa base; un hom-
me *posé*, een *bezádigd* mensch; *po-*
sé (ou *supposé*) que cela soit, ge-
seld, genomen dat het zoo zye; cela
posé, dat *verónderfeld* of *vast* ge-
seld zynde.

Posément, (adv.) *Bedaardelyk*,
zagsinnelyk.

Poser, (v. a.) *Stellen*, *zetten*,
leggen; *poser les pierres*, *les sen-*
tinelles, en fait, de *steen* leggen,
de *schildwagten* stellen, eene zaak
stellen zoo te zyn; *posons le cas*
que cela fut ainsi, genomen het was
aldus; 8 & 9 font 17, je pose 7 &
retiens 1. *poser*, (v. n.) *rusten*;
cette pierre pose sur le mur.

Poseur, (m) Een *steen-legger*.

Positif, *ive* (adj.) *Stellig*, *daa-*
delyk, *werkelyk*, *uitdrukkelyk*; cela
est positif, dat is *stellig*, *uitdruk-*
kelyk; un avantage positif, een *wé-*
zentlyk voordeel; un commande-
ment positif, een *stellig* of *uitdruk-*
kelyk gebód; commandement nega-
tif, een *verbód*; droit positif, *stel-*
lig of *ingevoerd* recht; loix positi-
ves, *ingevoerde* wetten; théologie
positive, de *stellige* *Godgeleerdheid*
(zonder geloofs-geschillen daar in te
mengen).

Positif, (m) De eerste of *stellende*
trap (f. in *spraak-k.*); item een po-
sitif of klein orgel (n).

Position, (f) *Stelling*, *zetting*,
legging, *stand*; regle de la fausse
position, *regel falsi* (in *redenk.*).

Positive, (f. *Zie* *Théologie po-*
stive hier boven).

Positivement, (adv.) *Stelliglyk*,
zekerlyk; *uitdrukkelyk*; cela est po-
sitivement vrai, dat is in der daad
waar; je ne saurois dire positive-
ment, ik kan niet voor vast zeggen
enz.

Posédé, *ée* (adj. & part.) *Bezee-*
ten, in bezit gehad; item *bezeeten*,
van den duivel gequeld; un possédé,
une possédée, een, eene *bezétene*.

Poséder, (v. a.) *Bezitten*, in ei-
gendom hebben, *genieten*; item le
diable le posséde, de duivel bezit
hem; se posséder (v. r.) zich zelven
bezitten, meester van zyne hartflog-
ten zyn; il ne se posséde pas, tant
il est en colere.

Possesseur, (m) *Bezitter*.

Possessif (adj.); *Pronom possessif*,
bezittend *voornaam-woord* (in *spraak-*
k.) als: mon, ton, son, notre &c.

Possession, (f) *Bezitting* (f), *be-*
zit, *genot* (n. van iets); item *bezé-*
tenheid (van den duivel).

Possessoire, (adj. & f.) Dat tot
de *bezitting* van iets behoord; item
de *bezitting* van een *geestelyk* ampt;
jurer le plein possessoire, het volle
bezit van een beroep vonnisfen.

Possessoirement, (adv.) Op eene
wyze die de *bezitting* aanduid.

Possibilité, (f) *Mogelykheid*.

Possible, (adj.) *Mogelyk*; le pos-
sible (f. m.) het *mogelyke*, zyn best;
je ferai tout mon possible, ik zal
doen al wat ik kan, of ik zal myn
uiterste best doen.

Postcommunion, (f) *Gebéd* des
Priesters voor 't outaer na 't avond-
maal.

Postcrit, (m) *Na-schrift*, *aan-*
hangsel, (n. dat men onder 't slot van
een' brief schryft), een *Post-scriptum*.

Postdate, (f) *Laatere dag-téke-*
ning.

Postdater, (v. a.) *Laater dag-*
tékenen.

Poste, (m) *Plaats*, *standplaats*;
post, *schildwagt* (f); item *ampt*
(n), *bediening* (f); *défendre*, *aban-*
donner son poste, zyn post *verde-*
digen, *verlaaten*; *relever* les pos-
tes, de *posten*, *schildwagten* *aflossen*;
poste avancé, *voorpost*; il est dans

un bon poste, *by heeft een' goede bediening*; c'est un petit poste, *het is een deugnietje, een loopersje*.

Poste, (f) De post, postillion (m. die de brieven aan of weg brengt); item het post-buis (n), de postery of post (f); portez cette lettre à la poste, *brenge die brief naar de post of het post-buis*; maître des postes, post-meester; chariot de poste, post-wagen; bateau de poste, pakéboot; courre la poste, te post reizen, loopen; courre la poste en lisant, zeer ras leezén; aller en poste en l'autre monde, te post naar de andere wereld gaan; poste, wil, zin (fantaisie); il faudroit faire un médecin à votre poste; prêter à poste, geld leenen om mee te spelen onder voorwaarde van zeker voordeel te genieten, wanneer 'er iets aanmerkelijksch mee gewonnen word; poste, kógel, looper; poste, flekken-trek (in Bouw-k.).

Poster, (v. a.) Op een post stellen, zetten, plaatsen, postseeren.

Poster, (v. n.) Omloopen, langs de straat loopen rinkel'rooyen; ce garçon ne fait que poster.

Postérieur, eure (adj.) Achter, laater; jonger, nieuwer; la partie postérieure de la tête, het achter-deel des hoofds; cette lettre est postérieure à celle là, deeze brief is jonger (van laater dag-tekening) als die.

Postérieurement, (adv.) Laater, daar na.

Posteriorité, (f) Laater tekening of byvoeging, achteraanstelling.

Postérité, (f) Nakómelingschap (f) nágeslacht (n), nakómelingen, názaaten.

Posthume (adj.); Enfant posthume, een kind ná des vaders dood geboren; œuvres posthumes, schriften na des Schryvers dood uitgekomen.

Postiche, (adj.) Door kunst by of aangevoegd, vals, niet natuurlijk; cheveux, dents, ornements postiches, vals hair, ingezette tanden, aangevoegde, aangelapte cieraaden.

Postille. (Zie Apostille).

Postillon, (m) Postryder, post-knecht, post; item voor-ryder (van een Koets); postillons d'école, de winden (by Dichters); postillon, ligt vaarttuig om kondschap in te baalen.

Postique'rie, (f) Gultery, ondenwende streeken der jongens.

Postposer, (v. a.) Achter zetten of stellen, minder achten; postposer son salut aux affaires du monde.

Postulant (adj.); Avocat postulant, een die voorspraak en pleitbezorger of advocaat en procureur teffens is.

Postulant, ante (m. & f.) Een of eene die verzoekt om eenig ampt of om in een' geestelyke orden te worden aangenomen; item een die by de verkiezing van een Bisschop zyne stem geest aan een onbevoegd persoon.

Postulation, (f) Verzoek (n), aanbouding om iets (f. in Rechten); item benoeming van iemand tot Bisschop die 'er niet toe bevoegd is.

Postuler, (v. a. & n.) Verzoeken, aanbouden, kuipen, om eenig ampt of toelating in eene geestelyke orden; item Advocaat en Procureur te gelyk zyn; item een ongewettigd persoon tot Bisschop voordraagen.

Posture, (f) Gestalt (f), postuur (n).

Pot, (m) Een pot (m), kan (f); pot à beurre, à l'eau, au lait, à l'huile, à thé, à biere, à vin, à fleurs, boter-pot, water-kruik, melk-pot, thee-pot, bier-kan, wyn-kan; bloempot; pot à feu, vuur-pot; item sink-pot (by vuurwerkers); pot de chambre, water-pot, pis-pot; un pot d'eau, de vin, de biere, een kan water, wyn, bier; pot en tēte, een storm-boed; pot pourri, een mengelmoes van opgewarmde kost; faisons un pot pourri de tout cela, laat ons dat onder malkander mengen en gelyk deelen; mettre le pot au feu, den pot te vuur zetten; cela aide à faire bouillir le pot, dat helpt huishouden, of, deed de schoorsteen rooken; être toujours parmi les pots & les plats, altoos aan

aan de smul zyn; tourner autour du pot, om 's kanje gaan, niet voor de vuist zyne meening zeggen; ils ne font qu'un pot & un feu, ou ils font à pot & à rôt ensemble, zy leeven alle goederen gemeen of zy eeten en smeeren met elkaar; découvrir le pot aux roses, achter 't geheim komen; item zulks openbaaren; payer les pots cassés, iets bezuuren, 't ge'ag of de kosten besaalen; c'est un pot de terre, contre un pot de fer, het is een zwakke tegen eenen magtigen; il va & vient comme pois en pot, hy loopt gestadig heen en weer; faire le pot à deux anses, de banden in de zy zettē; il n'y a chez lui ni pot au feu ni écuelles lavées, het is by hem alles in wandrjen.

Potable, (adj.) Drinkbaar, vloeibaar.

Potage, (m) Moes (n), potágie, soëpsyp, sop (f), nat (n); potage aux herbes, au lait, à la viande, warmoes, melk-sop, vleesch-sop; il n'a que cela pour tout potage, hy heeft niets meer als dat voor zyn deel; ce n'est qu'un fou pour tout potage, om kort te gaan 't is een gek.

Potager, (m) Moes-tuin (m); item moes-schotel, soep-pan (f); keuken-fornuis (n); item soep-kom; item soep-eeter.

Potager, ere adj. Jardin potager (of alleenlyk Potager) Moes-tuin, moes-hof, warmoezierdery; plat potager, moes-of potágie schotel; herbes potageres, moes-kruiden.

Potasse, (f) Pot-asch.

Pote (adj.); Main pote, korte en dikke, verkleumde of lomme hand.

Poteau, (m) Paal, post, styl; planter un poteau, een' paal inslaan, zessen; poteau de la porte, deur-styl; poteau seigneurial, grens-paal eener Heerlykheid; poteau cornier, hoef-styl.

Potée, (f) Een pot-vol (m); item tin-asche; pot-aarde, aarde om in te gieten (f); il est éveillé comme une potée de souris, hy is zoo gaauw als een' rot.

Potelé, ée (adj.) Poezelig, vet, vleezig, quabbig, enfant, visage, bras potelé; jones, mains potelées.

Potelet, (m) Postje, stylje (n).

Poteleur, (m) Een styler, rapper, een die by de kleine maat wyn, bier, enz. verkoops.

Potence, (f) Galg, mik, (Gibet) potence à un bras, halve galg, mik; dresser une potence, eene galg oprigten; potence, (étaye, poteau) schoor, stut; potence de brimbale, ou, bringuebale, de mik, daar de pomp-sok in gaat; item gek, knie eener scheeps-pomp; potence, arm, uitsteeker (daar iets aanhangt, als een wapen, uitgangbord, lantaaren enz.); potence, staande stuk daar de onrust (balancier) van een zakuurwerk op draait; potence, de kromte eener trompet; potences, ou bequilles, krukken; marcher sur des potences.

Potencé, ée (adj. in Wapenk.) Met krukken; croix potencée.

Potenciel. (Zie Potentiel).

Potentat, (m) Een magtig Koning of Vorst (m), Mógendheid (f).

Potentiel, elle (adj.) Dat kragt of vermogen in zich heeft; le poivre a un feu potentiel, de peper heeft iets in zich dat na vuur gelykt; cauteure potentiel, middel dat zonder beet maaken brand of in-eet.

Potentiellement, (adv.) Kragtiglyk; heimelyk in-eetend of kragt doende.

Potentille. (Zie Argentine).

Poterie, (f) Aarde-werk (n); item potte-bakkerij (f).

Poterne, (f) Achter-deur, sluip-deur (f); item heimelyk poortje (n. eener vesting voor uitwallen).

Potier, iere (m. & f.) Pottebakker, pot-verkoopster; potte-bakster, of-verkoopster, pot-vrouw; potier d'étain, sinne-gieter of verkoo-per.

Potin, (m) Zeker gegósen en bros geel koper.

Potion, (f) Een genees-drank (m), drankje (n).

Potiron, (m) Padde-stoel (m), dui-

duivels brood (n); *item* zekere ronde pompoen (f).

Potron-Jaquet, (m. gem. w.) De dageraad (le point du jour).

Pou, (m) Een luis (f); il écorcheroit le pou pour en avoir la peau, *hy is een aartszierigaard*; un pou affamé, een' hongertige luis, een schrok, inhaalende vent.

Pouacre, (adj.) Luizig, stordig, vuil; un pouacre, een luisbosch, luishond, vuile vent.

Pouacrerie, (f) Luizigheid, stordigheid, een vuil, walgelyk of stinkend ding.

Pouacresse, (f) Vuil vrouw-mensch (n), stordige teef (f).

Pouas, (interj.) Foei!

Pouce, (m) De duim (van de hand); *item* duim (12te deel van een voet); jouer du pouce, geld tellen.

Poucier, (m) Duimeling, duimring (der schoenmakers enz.)

Pou-de-soie, (m) Zekere zyde stoffe.

Poudre, (f) Stof; *item* poeder, poeyer, bair-poeyer (f); sirooi-zand (n); réduire en poudre, tot stof maalen, verbryzelen; l'homme n'est que poudre & retournera en poudre, de mensch is maar stof enz.; jeter de la poudre aux yeux, zand in de oogen gooyen, door schyn verblinden; poudre à canon, buskruid; moulin à poudre, kruidmolen; tirer sa poudre aux moineaux (spr. w.), nuttelooz werk doen; poudre à vers, worm-kruid; prendre de la poudre d'escampette, vlugten, wegllopen.

Pondré, ée (adj. & part.) Gepoeyerd enz.

Poudrer, (v. a.) Poeyeren, bepoeyeren; *item* bestrooven (als: een schrift met zand, vleesch met zout, enz.).

Poudrerie, (Zie Poudriere).

Pondrette, (f) Korte mist (by Haveniers).

Poudreux, euse (adj.) Stoffig, bestoven, vol stof.

Poudrier, (m) Bus-kruid-maaker; kruid-verkooper; *item* poeyer-maaker of verkooper; *item* zand-koker (m), zand-dooz (f), zand-bakje (n).

Poudriere, (f) Kruid-molen; poeyer-molen.

Pouf, adv. & interj.) Pof! pouf! voilà mon homme par terre, pof! daar legt hy; les mousquets faisoient pouf, de snaphaanen posten; il fait pouf, hy beeldt zich op zyne mooye kleederen veel in; cette pierre fait pouf, die steen schilfert of springt.

Pouffer, (v. n. gem. w.) de rire, van lachen schateren, bersten.

Pouille, (Zie Pouilles).

Pouillé, (m) Register van alle Kerkelyke bedieningen en inkomsten eenes bisdoms.

Pouiller, (v. a.) Uitschelden; se pouiller (v. r.), malkander uitschelden; (beter se chanter pouilles); se pouiller, zich luizen.

Pouillerie, (f) Kleer-kamer in een gast huis; *item* luizemaris; luizen-nest, armelyke huisvesting; bédelaary.

Pouilles (f. pl.); Chanter pouilles à quelqu'un, iemand de huid vol schelden.

Pouilleux, euse (adj. & f.) Luisagtig, Luizig; een luisbos.

Pouillier, ou, Pouillis (m) Bédelaars hêrberg.

Poulailler, (m) Hoender-bok, hoender-kor (n), *item* hoender verkooper.

Poulaillerie, (f) Hoender-markt.

Poulain, (m) Een veulen (n); faire un poulain, een veulen werpen.

Poulain, (m) Klop-oor (zeker venus-gezwel in de liefsch); *item* een steê (voor 't vervoeren van zwaare lasten, of om vaten neêr te laten in een Kelder).

Poulaine, (f) ou, Eperon (m) 't Galjoen van een schip (n).

Poulaillier, (Zie Poulailler).

Poularde, (f) Jong gemest boen (n).

Poule, (f) Hen (f), hoen (n), poule huppée, kuif-hen; poule qui pond, qui couve, leg-hen, troei-hen; poule d'eau, water hoen; poule d'inde, kalkoensche hen; poule faisande, faisant-hen; c'est une gardeuse de poules d'inde, zy is gestadig op 't land; un jocriffe qui mene

mene les poules piffer, een jangat, hennen raster, keuten-klouwer, gorten-teher; flumer la poule, het boen plukken; item den boer plukken, kaal maaten; faire la poule mouillée, geen bart of moed hebben; un bon renard ne mange jamais les poules de son voisinage, het is een slegte vogel die zyn' eigen nest beschyft; poule, de pot, (m. al den inzét van een spel, enjeux); gagner la poule.

Poulet, (m) Jonge boen, kicken (n); item minne-trief (m) of het papier daar toe.

Poulette, (f) Jonge hen die nog niet legt; item jong en los meisje; item wyn-rank om te poeten.

Poulevrin, ou, **Poulverin**, (m) Kruid-boorn (n) kruid-vlesch (f); item laad-kruid (n).

Pouliche, (m) Merrie-veulen (n).

Poulie, (f) Katrol, windaas, tassel (n) blok (m), trys, schyf (f).

Poulier, (v. a.) Met een katrol of blok op-hysen.

Pouleur, (m) Blokmaaker.

Poulin. (Zie Poulain).

Pouline, (f) Merrie-veulen (n).

Pouliner, (v. n.) Veulens werpen.

Pouliniere, (f. & adj. f.); jument pouliniere, merrie die een veulen draagt of heeft.

Pouliot, (m) Katrolletje, blokje, schyfie (n).

Pouliot, (m) Polei (f. zéker kruid).

Poulmon. (Zie Poumon).

Poulot, (m) Kind (soetel w.).

Poulpe, (f) Het vleeschig gedeelte des lichaams of der vrugten; item de pit of het merg der boomen.

Poulpe. (Zie Polype).

Pouls, (m. lees Pou) De pols (f); pouls lent, slaauwe pols; tâter le pouls, de pols voelen; item uitbooren, uitvorschen; le pouls lui bat fort, zyne pols jaagt of is driftig.

Poulevrin. (Zie Poulevrin).

Poumon, (m) De long (f).

Poumonique. (Zie Pulmonique).

Poupard, (m) Een gebakerd kind; kinder speel-popie zonder armen (n); item salet-jonker, salet-pop (m).

Poupe. (Zie Pouppe).

Poupée, (f) Een' pop (f. de gekleed is); doekje (n. om een bezeerde vinger); bout eener draaibank (waar by men het bout dat men draayen wil, vast zet).

Poupelin, (m) Zeker eier-koekje.

Poupelinier, (m) Pandaar roe.

Poupetier, (m) Poppen-maaker; poppen kraamer.

Poupin, ine (adj.) Popagtig, opgeschikt als een' pop; un poupin, een salet-jonker.

Pouplinier. (Zie Poupelinier).

Poupon, (m. boert. w.) Liefwigje, kindje, popje (n).

Pouponne (f. wortel w. mignon-ne); viensici ma petite pouponne, kom hier myn liefje, myn bekje.

Pouppe, f) Het achter-kosteel (n), de achter-sieven (m. van een schip); avoir le vent en pouppe, voor de wind zeilen; item gelukkig zyn.

Pour, (prep) Voor; om, uit hoofde enz.; pour dix écus, voor 10 ryksdaalder; souffrir pour quelqu'un, voor iemande lyden; pour vous, ou, pour l'amour de vous, om uwen wille; est ce à dire pour cela que &c.? moet men daarom besluiten dat enz.? pour cet effet, ten dien einde; quatre pour cent, vier ten honderd; pour moi (quant à moi), my aangaande, wat my betreft; pour ce qui est de cela, wat dat aangaat; cela fait pour moi, dat diend my; je me puis engagé pour demain, ik heb tegens morgen myn woord gegeven; pour l'année prochaine, tegen het volgende jaar; il fait bien froid pour (selon) la saison, het is zeer koud voor of naar het jaar-gety; l'accouchée se porte bien pour le temps; je tiens cela pour fait, ik houde zulks voor geschied te zyn; cela passe pour constant, dat word voor vast gebouden; je suis enrôlé pour avoir (ou, parceque j'ai) trop chanté; il fut mis à mort pour avoir conspiré; pour le plus, ten hoogsten; pour le moins, ten minsten; pour lors, toen, aldoen (a'ors); pour l'heure (pour le present), voor; tegenwoordige, nu; pour vous obliger,

om u te verplichten; que vous ai je fait, pour me vouloir du mal? *was heb ik u gedaan, dat gy my ongenegen zyt?* pour grand (ou quelle grand) que soit le peril, il ne le craint pas, *toe groot het gevaar zye enz.*; pour peu qu'on y touche, il fait mal, *b.e. weinig men het ook aanraake, doet het zeer*; vous êtes trop de mes amis pour ne point prendre part à mes malheurs, *gy zyt my al te grooten vriend, dan dat gy enz.*; pour que, *op dat, ten einde (afin que)*; il dit cela, pour que vous en profitiez: *hy zegt zulks op dat gy 'er nut uit moogt trekken*; pour (f. m.), savoir le pour & le contre d'une affaire, *het voor en tegen van eene zaak weeten*.

Pource, (conj. *oud w.*) *Dewyl; daarom*.

Pourceau, (m) *Zwyn, verken (n); item vraat, stok op (m)*.

Porcelaine. (*Zie Porcelaine*).

Pourcelet, (m) *Pisbed (f. cloporte)*.

Pourchasser (v. a.) un cerf, *een hert najaagen, vervolgen, nazetten; item toetiglyk pourchasser une fille, un emploi, een' jonc dogter poogen te krygen; naar een ampt staan*.

Pourfendre, (v. a. *oud w.*) *Klieven*.

Pourfiler, (v. a.) *Refstreken, berygen (met een' draad van andere kleur)*.

Pour l'heure. (adv. *Zie onder Pour*).

Pour lors. (adv. *Zie onder Pour*).

Pourparler, (m) *On' terhandeling (f) gesprek (n. over een vrédens-tractaat enz.)*.

Pourpenser, (v. n. *oud w.*) *Overdenken, nadenken; (bêter Méditer)*.

Pour peu que. (*Zie onder Pour*).

Pourpier, (m) *Poetelwyn (f. kruid)*.

Pourpoint, (m) *Een wambais, wambes (n); remplir son pourpoint, (spr. w.) zyn' maag vullen, watter ichransen; sauver le moule du pourpoint, (spr. w.) zyn leven 'er afbrengen of salveeren; à brule-pourpoint, (adv.) van naby; onder de cogen; op den man aan; tirer à*

brule-pourpoint; un argument à brule-pourpoint.

Pourpointerie, (f) *Wambes-maakery*.

Pourpointier, (m) *Wambes-maaker; wambes-verkooper*.

Pourpre, (m) 't *Purper (n), purper-kleur (f), paers-rood (n); item roode-vlakken van zekere quaadaartige koorts*.

Pourpre, (f) *Purper-visch (m), purper-slak; item purpere stoffe (f); 't gewaad of de waardigheid van een Koning, Paus of Kardinaal, het purper genaamd*.

Pourpré, ée (adj.) *Purper-kleurig; item fievre pourprée, blusskoorts*.

Pourpris, (m. *oud w.*) *Omvang (bêter enceinte, enclos)*.

Pour que. (conj. *Zie onder Pour*).

Pourquoi, (adv. & conj.) *Waarom? om welke reden of oorzaak? pourquoi non? waarom niet? c'est pourquoi, daarom, derhalven, overzulks, mitsdien; c'est pourquoi je vous prie; pourquoi que ce soit, waarom of om wat reden het ook zye; le pourquoi, (f. m.) de waarom of oorzaak*.

Pourri, (m) *Het rot, of verrotte van iets (n); sentir le pourri, naar 't rot rieken*.

Pourri, ie (adj. & part.) *Verrot*

Pourrir, (v. a. *Gâter*) *doen rotten of verrotten*.

Pourrir, (v. n.) *se pourrir, (v. r.) Rotten, verrotten, bederven*.

Pourriture, (f) *Verrotting*.

Poursuite, (f) *Vervolging, najaaging, nazetting (eenes vyands); item vervolging, voortsat ing (eener zaak)*.

Poursuivant, ante (adj.) *Vervolgende, naze tende*.

Poursuivant, (f. m.) *Bejaager, aanzoeker (om te s)*.

Poursuivi, ie (adj. & part.) *Vervolg'd enz.*

Poursuivre, (v. a.) *Vervolgen, achtervolgen, najaagen, nazetten; enz. poursuivre l'ennemi, son débiteur, un emploi, une fille, son procès, sa pointe, son discours, den vyand vervolgen, zyn' schuldenaar*

naar door dwang-middelen om betaa-
ling aanbouden; naar een ampt staan;
eene jonge dogter ten huwelyk verzoeken;
zyn geding, zyn voorneemen, zyne réde voortzetten, vervolgen.

Pourtant, (conj.) Echter, evenwel, nogtans, niet emin.

Pourtour, (m) Omrek; ce pilier a tant de pourtour (circonférence).

Pouvoir, (v. n. word geconjugeerd als voir, uitgenomen in de toek. en onvolm. tyd alwaar men zegt, je pourvoirai; je pourvoirais) voorzien, bezorgen, zorg draagen, order stellen; Dieu y pourvoira, God zal 'er invoorzien; pourvoir à tout, op alles ordre stellen.

Pouvoir, (v. a.) Voorzien, verzorgen; pourvoir quelqu'un de quelque chose; pourvoir ses enfants; se pourvoir, (v. r.) zich voorzien, zich verzorgen; se pourvoir en justice, zyne aanklagt voor 's Gerechts doen, recht erlyke hulp verzoeken.

Pourvoyeur, euse (m. & f.) Verzorger; proviantmeester; verzorgster.

Pourvu, ue (adj. & part.) Voorzien, bezorgd; un pourvu, een beroepene, een bezitter van een' kerke-lyke bediening.

Pourvu-que, (conj. die den subjonct. regeerd) Mits dat, onderbeding dat; (à condition que).

Pous. (Zie Pous).

Pouffe, (f. Dampigheid, kort-ademigheid (der paerden); item een jaarig lot of schoot (van een boom).

Pouffé, ée (adj.) Gestooten, gedreeven; uitgeschooten, enz. (Zie Pousfer); vin pouffé, drabbige of verslaagen wyn, die gewerkt heeft.

Pouffe-cul, (m. gem. w.) Dief-leider, rakker.

Pouffée, (f) Een stoot (m); pouffée de voute, de la terre, 't drukken van een gewelf op een' muur; 't zwellen van de aarde; je lui ai donné la pouffée, ik heb hem iets in 't oor gebeeten en in beweeging getra.

Pouffer, (v. a.) Stooten, duuwen; voortdruiven, voortduuwen, voortstuw-
wen, aandruiven, aanzetten enz.

vous l'avez poussé & il est tombé, gy hebt hem gestooten enz.; pousser cela plus avant, stoot, schuif af zet dat wat meer voor uit of wat verder; pourq'oi me poussiez vous de la sorte? waarom stoot gy my zoo? pousser un coup, ou, porter une botte, een stoot toebrengen; uitstooten (in de scherm.ch.); pousser son cheval, zyn p. erd aanzetten, afsporen geeven; pousser l'ennemi, den vyand in 't naauwtrengen, doen wyken; pousser vivement une affaire, een' zaak met nadruk voortzetten; pousser trop loin sa vengeance, sa raillerie, zyne wraakzugt, spotterny te verre rekken; pousser sa victoire, sa fortune, zyne overwinning, zyn geluk voortzetten; pousser quelqu'un dans le monde, iemand voorttelpen; pousser (exciter, porter) quelqu'un au jeu, au mal, à l'étude, &c. iemand iemand tot het speelen enz. aanzetten; pousser quelqu'un à bout, iemand ten einde raad helpen, in engte of verlegenheid brengen; on a enfin poussé sa patience à bout; pousser, uitboezemen, uitzeeven; pousser des vœux, des cris, des sanglots, des soupirs; pousser le temps avec l'épau-
le, (spr. w.) tyd winnen, iets uitsellen; pousser, teldigen, tergen; pousser; stempelen (een boek).

Pousser, (v. n.) Uitschieten, uitbotten (als: bocmen en planten); dampig, kort-ademig zyn (als een paerd); vervuilen, verslaan, drabbig worden (als: wyn die werkt); voort-rukken, voort-flappen, voort-rennen (avancer); pousser à la roue, (spr. w.) behulpzaam zyn, méde-werken; se pousser, (v. r.) zich stooten; item zyn geluk bevorderen; item malkander stooten, voortduuwen, aandruiven, aanzetten, voorttelpen.

Pousseur, euse (m. & f.) Voortduuwer; dringer (onder 't volk) voortdruyer, voortstouwer; item pousseur de beaux sentiments, een zinryk geest.

Poussier, (m) Kool-gruis (n).

Poussiere, (f) Stof (n).

Poussif, ive (adj.) Kort-ademig;

ing, dampig; als: cheval pouffif.

Pouffin, (m) *Kuiken, kiek (n).*

Pouffiniere (f) ou, les Pléiades, 't zéven-gefternte.

Pouffoir, (m) *Tandflooter (by Tandmeester).*

Pout-de-soie. (Zie Pou-de-soie).

Poutie, (f) *Vlok, ftof op kleederen.*

Pontieux, euse (adj.) *Die geen fofje op zyn kleederen kan lyden, al te net of vies.*

Poutre, (f) *Een balk (m).*

Poutrelle, (f) *Balkje (n).*

Pouvoir, (v. a.) *Konnen, kunnen, vermógen; je ne puis pas, ik kan niet; je ne puis rien dans cette affaire, ik kan in die zaak niets doen; vous pouvez tout sur lui, gy vermagt alles op hem; je n'en puis plus, ik kan 't niet langer uithouden of weérftaan; je n'en puis mais, ik kan 't niet gebeeteren; il se pourroit bien faire, het zou wel kunnen gebeuren of gefchieden; cela se peut (ou, peut être), dat kan zyn; si jeunesse favoit & vieillesse pouvoit, jamais pauvreté ne feroit.*

Pouvoir, (m) *Magt (f), vermógen, gezag (n).*

Pratique, &c. (Zie Pratique &c.).

Pragmatique, (adj. alleen dus); *Pragmatique fanktion, zekere wet of ordonnantie ter bepaaling van het Kerkelyk gezag des Roomfchen floels.*

Prairie, (f) *Weiland (n), weide, beemd (f).*

Praline, (f) *Suiker-amandél.*

Praticable, ou, Praticable, (adj.) *Doenlyk; bruikbaar, dat gedaan, of, gebruikt kan worden; enz. ce confeil n'est pas praticable, die raad is niet mogelyk of kan niet ter uitvoer gebracht worden; chemin praticable, bruikbare weg; cet homme n'est nullement praticable, met die man is niet om te gaan, of, met te regt te komen; cette machine n'est pas praticable, dat konftwerk-tuig kan niet gemaakt, of, verzonnen worden.*

Praticien, (m) *Rechts-oeffenaar, een pleitkundige.*

Praticable. (Zie Praticable).

Pratique, (adj.) *Oeffenend, daadelyk (non fpéculatif); géometrie, morale pratique, oeffenende meerkunde, zede-kunde; être pratique d'on lien, d'une chose, een plaats dikwils bezoeken, bevaaren; een ding beoeffenen of daar in ervaaren zyn.*

Pratique, (f) *Oeffening, uitoeffening, te werkftelling uitvoering (f); item gebruik (n); gewoonte, manier (f); enz. il faut joindre la pratique à la théorie, men moet d'oeffening by de befchouwing voegen; mettre en pratique, in 't werk ftellen; cela n'est plus en pratique, dat is niet meer in gebruik; pratique, recht-kunde, rechts-handel, praktyk, kennis der rechts zaaken; entendre bien la pratique; pratique, kalandifte; kalandant; vous n'aurez plus de mes pratiques, gy zult myne kalandifte niet meer hebben; médecin, chirurgien qui a de bonnes pratiques, Geneeskeer, Heelmeester die veel kalandanten of veel te doen heeft; donner bien de la pratique à quelqu'un, iemand veel te doen geeven, veel moeite verfchaffen; ces domestiques n'ont que les pratiques, die dienftboden hebben niets anders als 't vervál; pratique (intrigue, menée), kunftgreep, lift, ftreek; il fittant par ses pratiques que &c. pratique, onderhandeling, handel, avoir, obtenir pratique, vryheid of vergunning hebben om, na gebodene quarantaine; te mogen landen en met den inwonderen te handelen; nous ne pumes avoir pratique avec ces infulaires, wy konden geene onderhandeling met die eilanders bekómen.*

Pratiquer, (v. a. & n.) *Oeffenen, uitoeffenen; enz. pratiquer les devoirs de la religion, de pligten van den Godsdienst betrachten; pratiquer la Médecine, de Geneeskunde oeffenen; pratiquer, de practyk, oeffenen, rechtszaaken behandelen; pratiquer toutes sortes de gens, by allerlei slag van menfchen verkeerren; pratiquer, inrichten, doen; c'est ainsi qu'ils le pratiquent; pratiquer (ménager) une niche dans un mur, eens*

sane bolte, een beeld-vak in een muur brengen, practizeeren; pratiquer quelqu'un, ou, avec quelqu'un (suboiner, tacher de gagner), iemand heimelyk omkoopeu, omzeten, tragten om-se-praaten; pratiquer des intelliges, les voix, heimelyke verstandhouding, de keur-stemmen tragten te gewinnen; pratiquer un port, eenen zee haven dikwils bevaa-ren.

Pré, (m) Wei, weide, beemd; item vegtplaats, duël plaats (f); se trouver sur le pré, zich in 't duël begeeven.

Préadamites, (m. pl.) Menschen die voor Adam geweest zouden zyn; item die geene welke zulks verkeerde-lyk gelooven.

Préalable, (adj.) Voorafgaande; un préalable, (f. m.) eene vooraf-gaande zaak.

Préalablement (adv.) ou, au préalable, voor-af, eerst, voor-af-gaandelyk.

Préallegué, ée (adj.) Voor-afge-meld of aangehaald.

Préambule, (m) Voor-gesprek (n) voor-afpraak, voor-rede, inleiding (f).

Préau, (m) Kleine wei (f), weidje, beemdje (n); item binnen-plaats (f) of-bos (m) van een gevangen huis.

Prébende, (f) Dombeerschap, Kanonnikdom, geestelyk ampt (n); item de jaarlyksche inkomst daar van; item jaar-wedde of bedeeling eener beurs of genootschap (f).

Prébendé, ée (adj.) Die zulke in-komsten geniet.

Prébendier, (m) Een Provenier, Prebendaris.

Précaire, (adj.) Dat men bidden-de of by vergunning of afhankelijk be-zit; autorité précaire, ontleend of vergund gezag; précaire, (f. m.) genaden-bezit; posséder par précai-re, als een' leestijt bezitten.

Précairement, (adv.) Alleen leen, by vergunning, uit genade.

Précaution, (f) Voorzorg, voor-behoeding, omzigtigheid.

Précautionner (v. n.) se Précau-tionner, (v. r.) zich in acht neemen, op zyn hoede zyn, voorzorg gebrui-

ken; précautionné, ée (part. & adj.) voorzigtig, behoedzaam.

Précédé, ée (adj.) Voorgegaan.

Précédemment, (adv.) Voorgaan-de-lyk, alvorens.

Précédent, ente, (adj.) Voorgaan-de, vorig; l'année précédente; je vous ai marqué par ma précéden-te; le livre, le uccle précédent.

Précéder, (v. a. & n.) Voorgaan, eerder zyn; iem den voorrang hebben enz. Platon a précédé Aristote, Platon voor Aristoteles geweest; pré-céder quelqu'un, iemand voorgaan; item de rang voor hem hebben; item hem overtreffen in iets.

Préceinte. (f. Zie Précinte).

Précellence, (f) Meerder rang of waardigheid.

Préceller, (v. n.) Te boven gaan overtreffen, waardiger zyn.

Précenteur, (m) Koor-meester, voorzanger eener Domkerk.

Précepte, (m) Leer, leering, les (f); donner de bons préceptes; précepte, gebod; précepte affirma-tif, négatif, gebiedend, verbiedend gebod.

Précepteur, (m) Leermeeester; Zet-denmeester.

Préceptorial, ale (adj.); Digni-té préceptoriale, waerligheid in een domkapittel, die den bezitter daar van verpligt te onderwyzen.

Préceptoriat, (m) Precéptors-plaats.

Préchantre, (m) Voorzanger, koor-meester (in een' Domkerk).

Prêche, (m. béser sermon, pré-dication) Preek, predikatie, leer-rede (f); aller au prêche, naar de kerk gaan.

Prêcher, (v. a. & n.) Preeken, prédiken, verkondigen; prêcher la parole de Dieu, Gods woord ver-kondigen; prêcher (vanter) waanen, veel voorgeeven, gesnap maaken, pogchen, smeten, après cela, viens nous prêcher ton innocence, kom ons nu veel van uw' onschuld vertel-len; il prêche partout ses exploits, by smect overal, en' il ne fait que prêcher malheur, by verkondigt niets dan louter ongelukken; prêcher con-

tre quelque chose, iets met woorden tegen gaan; prêcher sur la vendange, met het glas in de hand zonder ophouden praten; son teint mortifié prêche la continence, zyn uitgemergeld gelaat duid de maatigheid aan; item haar gerimpeld wezen maakt iemand ingesogen; on a beau prêcher à qui n'a cure de bien faire, (spr. w.) 't is te vergeefsch gesluit als 't paerd niet pissen wil.

Prêchereffe, (f) Dominicaaner-nonne.

Prêcheur, (m) Preek-beer, Dominicaner-monnik.

Prêcheur, (m. schimp w.) Preeker, flegte preeker; item praatvaer, babelaar, lulle broer.

Précieuse, (f) Vrouwensch dat gemaakte gebaarden en taal heeft.

Précieusement, (adv.) Dierbaarilyk, waerdiglyk, kostelyk; item garder une chose précieusement, een ding, als iets dierbaars, zorgvuldiglyk bewaaren.

Précieux, euse (adj.) Kostelyk, dierbaar; item gemaakt in houding en woorden (affecté).

Précinte, (f) Barkhout van een schip (n).

Précipice, (m) Steile en gevaarlyke diepte, afgrond (f); sa vie étoit au bord du précipice, zyn leeven was in 't uiterste gevaar.

Précipitamment, (m) Haastiglyk, ylings, zonder bedenken, bals over kop.

Précipitant, (m. in Scheikunde) Een ding dat de ontbondene stoffe naar bereden dryft.

Précipitation, (f) Overhaastig, over-yling; onbedagzaamheid; item 't neêrdryven naar den grond van ontbondene stoffen (in Chym.).

Précipité, (m) Het op den bodem gevallen of gedrévene (in Chym.).

Précipité, ée (adj.) Van boven neêr geploft, neêr-geworpen, van eene steile of steile ruis in eenen afgrond neêrgefort; item neêrgeedreven naar den grond (in Chym.); item overhaastig, over yll, te voorbaarig, te schielyk; depart, esprit précipité,

ylings of zeer schielyk versrek, voorbaarig, onbedagzaam mensch.

Précipiter, (v. a.) Van boven neêrwerpen, neêrstoren, neêrploffen précipiter du haut d'un rocher, d'une tour, dans le malheur; précipiter, over-ylen, overhaasten, onbedagzaam te werk gaan; il ne faut rien précipiter; précipiter, naar den grond dryven (in Chym.).

Préciput, (m. in Rechten) Vooruitbeding, voorrecht (n) vooruitgaa-ve vooruitgift, (f. in een' boedel-scheiding voor de langstlevende van man of vrouw of voor een eerstgeboorene).

Précis, ise (adj.) Juist, net, stipt bepaald.

Précis, (m) Het eigentlyke (n), de korte en zaakelyke inhoud (m. van iets).

Précifément, (adv.) Stiptelyk, juist, net.

Précision, (f) Stiptheid, netheid, naauwkeurigheid, bepaaling; item afzondering, afscheiding (in redenk.) als; connaître les choses par précision, de dingen stuks-wyze, afzonderlyk kennen of weeten.

Précocce, (adj.) Vroeg ryp; ryp voor den tyd; fruits précoces; esprit précocce.

Précocité, (f) Al te vroege rypheid.

Précompter, (v. a. in Rechten) Vooruit afrekken of rekenen.

Préconisation, (f) Bericht of verslag van een Kardinaal aan den Paus en den gantschen Kerkelyken Raad, nopens iemand die door zyn' Vorst tot Aartsbischop of Bischop benoemd is, als meede aanpryzyng van denzelven wegeus zyne bequaamheid daar toe.

Préconiser, (v. a.) Zodanig berichten aanpryzyng of preconisatie doen; item (voert.) préconiser quelqu'un, iemand uitiermaaten pryzen, verheffen.

Précurseur, (m) Voorlooper, voorbode, aankondiger, (van iemands komst.).

Prédécedé, ée (adj.) Voor-overleeden (in Rechten).

Prédé

Prédéceder, (v. n.) Vooroverlyden, eerst sierven (in Rechten).

Prédécès, (m) Voor-overlyding (in Rechten).

Prédécesseur, (m) Voorganger, voorzaat; nos prédécesseurs, onze voor-ouders, of, voorzaaten.

Prédestination, (f) Voorbeschik (n), voorbeschikking, verkiezing van eeuwigheid; bepaaling, schikking (f. tot iets).

Prédestiner, (v. a.) Voorbeschikken, voorbepaalen; voorbeschikken (tot iets); les prédestinés, de uitverkorene; Dieu avoit prédestiné cyrus pour être le libérateur du peuple juif, God had Cyrus voorgeschikt om enz.

Prédétermination, (f) Voorbepaaling van God omtrent de daaden der menschen.

Prédicable, (adj. in Reden-k.) Dat van een ding gezegt kan worden, als: het woord Animal kan zoo wel van menschen als dieren gezegt worden; predicable, dat gepreekt kan worden.

Prédicament, (m. in Reden-k.) Hoofd of klasse, waar onder men iets brengt; item être en bon ou mauvais prédicament, in een goed of quaad geruchte zyn.

Prédicant, (m. spot w.) Een slechte preeker.

Prédicateur, (m) Prédiker, Leeraar, Predikant.

Prédication, (f) Leer-rede, preek, predikatie; item prédiking (f), het preeken (n).

Prédiction, (f) Voorzegging, voorspelling (van toekomstige dingen).

Prédilection, (f) Grootere liefde, die men iemand voor anderen toedraagt.

Prédire, (v. a. Word geconj. als dire, uitgenómen in de tegenw. tyd der toonende wyze zegt men vous prédisez in plaats van préditez) voorzeggen, voorspellen.

Prédominant, ante (adj.) Heerschende, de overhand hebbende, passion prédominante, overheerschende gemoeds-neiging.

Prédominer, (v. n.) Heerschen, overheerschen, de overhand hebben;

krachtiger of overvloediger zyn, overstreffen; l'avarice prédomine en lui.

Prééminence, (f) Voor-rang, meer verbévenheid, grooter voortref-felykheid.

Prééminent, ente (adj.) Voorref-felyker, verbévenner; dignité prééminente, grootere waerdigheid.

Préexistence, (f) Voorbestaanlykheid, het aanweezen eenes dings voor een ander.

Préexistant, ente (adj.) Voorbestaande, aanwezigende te voeren.

Préexister, (v. n.) Te voeren bestaan of in weezen zyn.

Préface, (f) Voor-rede (f), voorberigt (n. eenes boek); item 't begin (n), de inleiding (f. der misse).

Préfect. (Zie Préfet).

Préfecture, (f) Stadhouderschap, amptmanschap, opperbestier (n. van 't oud Rome, in 't afwezen des Keizers of der Burgermeesteren); item kreits, ampt of Jurisdic tie (in Aardryksk.).

Préférable, (adj.) Voor-verkieslyk, voor-verkiesbaar, dat meer te achten is, of de voorkeur verdiend.

Préférablement (adv.) à toutes choses, voor alle andere dingen, boven al.

Préférence, (f) Voor-rang, voorkeur, meerdere achting.

Préférer, (v. a.) Den voor-rang geeven, meer-achten, voor-trekken.

Préfèt, (m) Stadhouder, bevelhebber, amptman, Landvoogd in 't oud Rome; item opziender der scholen en der leerlingen by de Jesuiten.

Préfigurer, (v. a.) Voor-uit-afbeelden.

Préfinir (v. a.) un jour, eenen dag bepaalen, vast-stellen, of, beraamen (in Rechten).

Préfix, ixe (adj.) Bepaalt, vastgesteld, temps préfix, bestemde of gezette tyd.

Préfixion, (f) Bepaaling; préfixion de délai, vastgestelde termyn van uitstel (in Rechten).

Prégadi, (m) Raad van Vensien.

Prégaton, (m. by Goud-draadtrek-ers) De 10 of 12 kleinste gaatjes in 't trek-zyser.

Pregnant,

Pregnant, ou, Preignant, ante (adj. alleenlyk dus); Douleurs pre-nantes, *hevige smerten*.

Préjudice, (m) *Nadeel* (n); *scha-de, verongelyking* (f); sans préju-dice de qui que ce soit, zonder *benadeeling of vermindering van iemand's rechte*.

Préjudiciable, (adj.) *Nadeelig, schadelijk, hinderlyk*.

Préjudiciaux, (adj. m. pl. in Rechten); Fraix préjudiciaux, *pro-cès-kosten die voor-af moeten betaald worden*.

Préjudicier, (v. n.) *Benadeelen, nadeelig, schadelijk of hinderlyk zyn; cela préjudicie à votre santé, à vos affaires*.

Préjugé, (m) *Voor-oordeel* (n), *opgevatte waan, verkeerde inbeel-ding*; (f. préoccupation, prévention) *se défaire de ses préjugés, zich van zyne voor-oordelen ont-doen*; préjugé, *vooraf-vonniss, provisie* (jugement préparatif in Rech-ten); préjugé, *voor-teken van iets toekomstendes*.

Préjuger, (v. a.) *Vooruit-vonniss-en*; Préjuger, (v. n.) *gissen, vermoeden*.

Prélart, ou, Prélard, (m) *Pre-zénning* (zynde een geteerd dek-kleed op de luiken van een schip).

Prélat, (m) *Kerk-voogd, hooge geestelyke Amptenaar* (als: een Bis-schop, Abt enz.).

Prélature, (f) *Kerk-voogdy*.

Prêle, (f) *Paerde-slaert* (een kruid).

Prélegs, (m) *Vooruit-maaking by aiterste wille* (f).

Préléguer, (v. a.) *Vooruit-maa-ken, vooruit-legateeren*.

Préler, (v. a.) *Met het kruid paer-de-slaert* (Prêle) *wryven* (by draayers).

Prélever, (v. a.) *Voor-af ligten, heffen, wegneemen*; prélever les dettes passives avant le partage d'une succession.

Préliminaire, (adj. & f. m.) *Dat voor den drémpel is of vooraf-gaat; discours préliminaire, voor-rede, voor-gesprek, berichts* (in een boek); les préliminaires (f. m. pl.) *de la*

paix, de vooraf gaande vredens on-derhandelingen.

Prélude, (m) *Voor-spel* (n. in mu-ziek); item *voor-bereiding* (f) *aan-wang* (m. tot iets).

Préluder, (v. n.) *Een voor spel, voorbereiding maaken*.

Prématuré, ée (adj.) *Te vroeg ryp, ontydig, overhaastig*; fruits prématurés, *ontydige vrugten*; mort prématurée, *overhaastige, al te vroe-ge dood*.

Prématurement, (adv.) *Voor den tyd, ontydiglyk, te vroeg*.

Prématurité, (f) *Te vroege ryp-beid, ontydigheid, overhaastigheid*.

Prême d'émeraude, (m) *Zekere grove smaragd half-doorschynend en half donker*.

Préméditation, (f) *Voór-bedén-king, voór-bepeinzing, voór-overleg-ging*.

Prémédité, ée (adj. & part.) *Voór-bedagt, opzettelyk*.

Préméditer, (v. a.) *Voór-beden-ken, te vooren overleggen of beraad-slaagen*.

Prémices, (f. pl.) *De eerstelingen, de eerste vrugten, het eerste ge-nót; item het begin van iets*.

Premier, iere (adj. & f.) *De eer-ste; le premier-né, de eerst-gebore-ne; la matiere première, de eerste of oorspronkelyke stoffe; premier, de eerste, de voornaamste; c'est le pre-mier des Poëtes; premier, eerste, voorige, oude; récupérer sa pre-mière santé, zyne voorige gezondheid weér bekommen; cette maison a perdu son premier lustre, dat huis of geslacht heeft zyn oude luister verlooren; pre-mière ébauche, eerste of ligte schets; je suis premier, ik ben voor de hand, of ik moet 's eerst uitspeelen; Monsieur le premier, Offer-stal-meester van den kleinen stal des Ko-nings; en premier lieu, voor eerst, in de eerste plaats*.

Premièrement, (adv.) *Eerstelyk, voor eerst, in de eerste plaats; en premier lieu*.

Prémises, (f. pl.) *De twee eerste stellingen eener stuit-réde*.

Prémotion, (f) *Voorbeweeging* (des)

(des Scheppers omrent het Schep-
fel).

Prémunir (v. a.) contre le froid,
contre la séduction, *tégen de koude,*
tégen de verleiding verzorgen, be-
waaren, wápenen; se prémunir,
(v. r.) zich wápenen, voorzien.

Prenable, (adj.) Inneemlyk, win-
baar, overwinnelyk; ville prena-
ble.

Prenant, ante (adj.) Neemende;
ontvangende; la partie prenante,
de ontvangende party, die de betaa-
ling ontvangt; carême prenant, vas-
ten avond.

Prendre, (v. a. & n.) Neemen,
vatten, grypen; ontnemen, inne-
men, veröveren; vangen enz.; pren-
dre un bâton, een' stok neemen, op-
vatten; prendre une médecine,
een' genees-drink inneemen; prendre
de la nourriture, voedsel gebruiken;
prendre quelqu'un prisonnier,
iemand gevangen neemen; prendre
au corps, by den kop vatten, in
hechtenis neemen; prendre un vo-
leur, eenen dief vangen, opvangen;
prendre sur le fait, op heester-daad
betrappen, vatten; prendre une
ville, eene Stadt inneemen; prendre
(voler), afneemen, wegkaopen, stee-
len; on m'a pris ma bourse; pren-
dre en bonne, en mauvaise part,
wel of qualyk neemen; diantre! si
je vous prends, de drommel! als ik
u kryge; prendre le bain, les
eaux, het bad, de bronwateren ge-
bruiken; prendre du tabac, tabak
rooken; snuiven; prendre ses habits,
zyn' kleederen aantrekken; prendre
l'épée, den dégen of het zwaard op-
vatten; item den krygsdienst aannee-
men, verkiesen, Soldaat worden;
prendre la robe, le froc, den tab-
baard aanneemen, een rechtsgeleer-
de, een monnik worden; prendre le
duel, den rouw aanneemen; pren-
dre l'ennemi en flanc, par der-
riere, den vyand van ter zyde, van
achteren aangrypen; prendre le gou-
vernement, de regeering aanvaar-
den; prendre, houden, aanzien; pour
qui me prenez vous? voor wien
ziet gy my aan? wie denkt gy dat ik

ben? prendre, quelqu'un pour au-
pe, iemand bedotten, loeren, bedriegen;
prendre du poisson, des oiseaux
un lievre, *visch enz. vangen*; pren-
dre à la gorge, by de stroot of keel
vatten; item in de keel byten (als pé-
per enz.); cette odeur me prend
au nez, die reuk grypt my by de
neus; prendre la discipline, zich
zelfs kastyden, tuchtsigen; prendre
le pas sur quelqu'un, de hoogere
hand, den voorrang van iemand nee-
men, hem voorgaan; item voor-
by streeven, te boven gaan; prendre la
parole, het woord opvatten, aanvan-
gen te spreken; item antwoorden;
prendre (ou gagner) une maladie,
eene ziekte bekomen, prendre la
fièvre, de koorts krygen; la goutte
l'a pris, by heeft de jigt gekreegen;
prendre le large ou le large, het
ruime sop, de zee kiezen; prendre,
trop sur soi, te veel op zich neemen;
prendre par écrit, in geschrift stel-
len, opstellen; prendre langue, kond-
schap neemen; prendre jour & heu-
re, dag en uur bepaalen; prendre à
témoïn, tot getuigen neemen, roe-
pen; prendre toutes choses à gau-
che, alles verkeerdelyk of euwel op-
vatten, verstaan; prendre parole,
mondeling affspreken; prendre le
cas, het geval stellen, veröndersstel-
len; prendre bien son temps, de
bequaame tyd waarneemen; prendre
terre, aanlanden, voet aan land zet-
ten; prendre quelqu'un au mot,
iemand by 't woord vatten; pren-
dre garde, op zyn' boede zyn; op-
passen, acht geeven; prendre pitié
de quelqu'un, medelyden met iemand
hebben; prendre courage, moed
scheppen; prendre l'épouvante, met
schrik bevangen worden; prendre
conseil, te raade gaan, raad nee-
men; prendre parti, zich tot iets
begeeven; prendre parti dans les
troupes, zich in den krygsdienst be-
geeven; prendre son parti, zyn be-
sluit neemen; prendre l'air, een
luchtyg scheppen; prendre haleine,
adem scheppen; prendre à partie,
aanklaagen; prendre racine, wor-
tel schieten; fruit qui prend chair,
vrugt

*vragt die beind te zetten of te zwel-
len; cheval qui prend quatre ans,
een paerd dat in zyn vierde jaar
gaat; prendre cours, vlieten, zyn'
loop neemen; item in zwang, in 't
gebruik komen; prendre vent de-
vant, overstaag vallen, de wind van
vooren krygen; prendre chasse, af-
deinzen, weg zeilen (Scheeps-w.);
se laisser prendre, zich vangen of
grypen laaten; item zich verschalken
of bedotten laaten; se laisser prendre
aux apparences, door den schyn, be-
dot worden; prendre feu, vuur vat-
ten; item toornig of hitzig worden;
le feu prit aux maisons voisines;
het vuur of de vlam sloeg over op de
nabuurige huizen; cela prend aux
habits, dat heft zich aan de kleede-
ren, blyft 'er aan hangen; prendre,
stollen, stremmen, runnen, dik wor-
den; item bevroezen, bevroezen; le
lait prend, de melk stolt; la rivie-
re est prise, de rivier is togevroo-
ren; prendre (tourner) à droite,
à gauche, de regterhand, linkerhand
inslaan; prendre le frein aux dents,
iets meelyks of onaangenaams met
moed aangrypen, daar tégen verhar-
den; prendre saint Pierre pour
saint Paul, het eene voor 't andere
aanzien; il a pris martre pour re-
nard, hy heeft zich zeer bedrogen;
prendre le tison par l'endroit où
il brule, eene zaak verkeerdelyk aan-
grypen; prendre la mouche, la
chevre, opstuiven, opuliegen, quaad
worden; je n'y prends, ni r'y
mets, ik doe 'er niets aan, ik laate
het zoo als het is; prendre naislan-
ce, behooren worden, ontslaan; pren-
dre vie, het leven bekomen; pren-
dre à honte, beschaamd zyn; à tout
prendre, met dat alles, of, alles
ingezien; se prendre, (v. r.) genó-
men, ingenómen worden; gevangen
worden (être pris); stremmen, stol-
len, runnen (se figer); bevroezen,
toevroezen (se géler); vast-kleeven,
vast-bechten, vast-baaken (s'atta-
cher, s'accrocher); graisse riviere
qui s'est prise, vet dat gestolt, ri-
vier die togevroezen is; se prendre
de paroles, in woorden-stryd kómen,*

*kyyen; se prendre à quelqu'un;
met iemand ruzie zoeken; s'il ne
me paye pas, je m'en prendrai à
vous, indien hy my niet betaald,
zal ik 't op u verbaalen, my aan u
houden; Je ne m'en prends pas à
vous, ik heb met u geen geschil daar
over; se prendre bien ou mal à
quelque chose, iets wel of qualyk
aanvangen, aangrypen; il ne sait
comment s'y prendre, hy weet niet
hoe hy het aanvangen zal; il s'y
prend comme il faut, hy vat het
naar behooren aan; se prendre par
intérêt, par jalousie, &c. zich door
eigenbaat, nyd enz. laaten overhaa-
len; bien vous en prend d'avoir
cela, het is uw geluk zulks te hebben;
bien m'en prend que cela est ar-
rivé, het is myn geluk enz.*

Preneur, (m) Noemer; preneur
de tabac, tabaks-rooker of smooker,
snuiver; preneur (by Notar.) pag-
ter, huurder.

Prénom, (m) De voor-naam of
doop-naam.

Prénotion, (f) Voorkennis, voor-
gifting, onvolkomendenkbeeld (van iets).

Préoccupation, (f) Voor-ingé-
nómenheid (f), voor-oordeel (n.).

Préoccupé, ée (adj. & part.)
Voor-ingénómen.

Préoccuper, (v. a.) Voor-innee-
men, in voor-oordeel brengen; se
préoccuper, (v. r.) voor-ingenoomen
zyn.

Préopinant, (m) Voorstemmer,
een die zyn gevoelen voor een ander
verklaard.

Préopiner, (v. n.) Zyne meening
voor andere of eerst uiten.

Préparatif, ive (adj.) Bereidende,
ter toerusting of vervaerdiging die-
nende; préparatifs, (f. m. pl.) toe-
bereidselen (n. pl.) toerustingen (f. pl.).

Préparation, (f) Bereiding, voor-
bereiding, toerusting (f), toestél
(m).

Préparatoire, (adj.) Voor-berei-
dende, voor-afgaande.

Préparer, (v. a.) Bereiden, ge-
reed of klaar maaken, toerusten,
voor-bereiden; se préparer, (v. a.)
zich bereiden enz.

Prépondérans, (adj. m.) Zwaar-der weegende, over weegende.

Préposer, (v. a.) Voorzetten, voor-aanzetten; item aanstellen (tot opziender voorstander van iets).

Préposition, (f. in spraak-k.) Voorzetsel (n).

Prépuce, (m) De voor-buid (f).

Prérie. (Zie Prairie).

Prérogative, (f) Voor-rechts (n).

Près, (prép. & adv.) By, digt by, na by; près de la Ville, by de Stadt; il a près de 15 ans, by is by of omtrent de 15 jaaren, tout près, zeer digte by; à peu près, ten naasten by, omtrent; à cela près, op dat na, uitgenomen dat; à cela près, ils sont égaux, dat uitgezonderd zyn zy gelyk; de près, van naby; il me touche de près, by bestaat my van na by; regarder de près, van digte by beschouwen; de trop près, al te naauw, al te digt; regarder de trop près une chose: cela ne regarde pas de si près, dat komt zoo naauw niet; il ne parle ni près ni loin de cela, by spreekt daar in 't geheel niet van; à beaucoup près, op verre na niet; il n'est pas à beaucoup près si riche que &c. près à près, digt by of aan malkander; de tant près, hoe naby ook; de tant près que vous ayez vu la mort, cela ne vous a jamais fait peur.

Pré sage, (m) Voorzéken, voorbediedfel (n).

Pré sager, (v. a.) Voorbedieden, voor spellen, aankondigen.

Pré santisé, (adj.) Voorgebeiligd.

Presbyte, (m. & f.) Kien of eene die een vér-gezig heeft.

Presbyteral, ale (adj.) Dat een Parochie - Priester, Dorp - Predikant aangaat.

Presbytère, (m) Pastorye (f).

Presbytérianisme, (m) De Presbyteriaansche leere.

Presbytériens, (m. pl.) De Presbytersaanen (señe in Engeland die geen Bischof erkennen wil).

Pré science, (f) Voor kennis, voorwetsenschap.

Pré scriptible, (adj.) Verjaarilyk,

dat men door verjaaring in eigendom bekómen kan.

Pré scription, (f) Voorschryving; verjaaring, rechts van eigendom tot iets dat men eenen bepaalden tyd bezeten heeft (in Rechten).

Pré scrire, (v. a.) Voorschryven, beveelen, wet stellen.

Pré scrire, (v. n.) Iets door 't rechts van verjaaring in eigendom bekómen; se pré scrire, (v. r.) door 's rechts van verjaaring vervallen.

Pré scrit, ite (adj. & part.) Voorschreeven, belast; verjaard.

Pré sance, (f) Voor-zitting, voor-rang.

Pré sence, (f) Tegenwoordigheid (f), byzyn, tyweezen (n); présence d'esprit, vaerdigheid, vlugheid van geest of gedachten; être en présence, in 't gezicht staan.

Pré sent, ente (adj.) Tegenwoordig, aanwezig; avoir l'esprit présent, een vlug of vaerdig verstand hebben; à présent, (adv.) nu, tegenwoordig, thans; dès à présent, (adv.) van nu af aan, of van nu voortaan; pour le présent, voor tegenwoordig; nu; la présente lettre, ou, la présente sera, &c. deeze (brief) diend enz.; mandons par ces présentes, wy beveelen hier by.

Pré sent, (m) De tegenwoordige tyd (f. in spraak-k.); le présent & 'avenir, het tegenwoordige en toekomstende.

Pré sent, (m) Geschenk (n) gift vereering (f).

Pré sentateur, (m) Aanbieder, voorsteller, een die 's rechts heeft om iemand tot Predikant voor te draagen.

Pré sentation, (f) Vertooning; item voorstelling van iemand tot eenig geestelyk ampt; het zetten op de rol of 's inleveren eener rechtszaak (by Procur.); vertooning (van een wisselb.).

Pré sente. (f. Zie onder Présent adj.).

Pré sentement., (adv.) Tegenwoordiglyk, nu.

Pré senter, (v. a.) Aanbieden; voorstellen, voordraagen; présenter

la main, une requête, un enfant au bâteme, les armes, de band bienden, een verzoek-schrijft overhandigen, een kind ten doop heffen, het geweer presentereen, présenter une lettre de change, les lettres de créance, een wisselbrief enz. vertoonen; présenter un ecclésiastique, eenen geestelyken voorstellen; se présenter, (v. r.) zich vertoonen, zich laten vinden, verschynen, (als: voor-); Gerecht; item zich opdoen, zich openbaaren, te voorschyn komen; la première difficulté, occasion, &c. qui se presente.

Préservatif, ive (adj.) Beboedend, bewaarend.

Préservatif, (m) Behoed-middel, bewaar-middel (n).

Préservation, (f) Bebaeding, beschutting.

Préserver, (v. a.) Beboeden, bewaaren; se preserver, zich wachten, hoeden, in acht neemen.

Présidence, (f) Voorzitters-amp (n) of waerdigheid (f).

Président, (m) Voorzitter, président (in eene Raads-vergadering); présidente (f), voorzitters-vrouw.

Présidentiel, ale (adj.) Dat zulks aangaat.

Présider, (v. n.) Voorzitten, het meeste te zeggen hebben (in den Raad).

Présidial, (m) Zeker Land-gerecht; item Land-gerechts huis (n).

Présidial, ale (adj.) Dat zulks betrefst.

Présidialement, (adv.); Juger présidialement, zonder dat 'er appel op is vonnissen.

Présidiaux, (m. pl.) Land-gerechts-raaden of schépenen.

Présomptif, ive (adj.) Vermoedelyk, denkelyk; heritier présomptif, vermoedelyke of naaste erfgenaam.

Présomption, (f) Vermoeding, gedagten, gissing, arg-waan; item laaidunkendheid, verwaandheid, trotsheid, vermételheid.

Présomptueusement, (adv.) Verwaandelyk, vermételyk.

Présomtueux, euse (adj.) Laaidunkend, verwaand, trots; un

présomtueux, een vermétel, verwaand mensch.

Presque, (adv.) Byna, bykans, schier, ongeveer of omrent.

Presqu'île, (f) Een half eiland, een schier-eiland (n).

Presqu'ombre. (Zie Pénombre).

Pressamment, (adv.) Op eene dringende, ernstige of ylende wyze.

Pressant, ante (adj. & part.) Dringende; affaire pressante, een' zaak daar haast by is of die geen uitsiel kan lyden; nécessité pressante, dringende noodzaakelykheid.

Pressé, (f) Gedrang; (n. foule)! fendre la presse, door het volk teen dringen; presse, haast om iets te doen.

Pressé, (f) Een' pers (werktuig daar men meé pers); presse d'imprimerie, druk-pers.

Pressé, (f) Zekere Perzik die van de steen niet gaat.

Pressé, ée (adj. & part.) Geperst; gedrongen; aangedreeven; haastig; daar haast by is; vous êtes bien pressé, gy zyt wel schielyk, gy hebt wel grooten haast.

Pressément, (adv.) Op eene haastige wyze.

Pressément, (m) Drukking, persing (der lucht).

Pressentiment, (m) 't Voorgevoelen (n. van iets toekomstendes).

Pressentir, (v. a.) Voor-uit-gevoelen; zien aankomen; item pressentir quelqu'un, iemand toesen, ondertasten, polsen, zyne gedagten hooren.

Presser, (v. a.) Persen, in de pers zetten; drukken, duuwen; uitpersen, uitdrukken; dringen, aanzetten, aandryven, jagt maaken enz.; presser du linge, un drap, un livre, linnen, enz. persen; presser des raisins, des herbes, driven enz. persen, uitpersen; presser une éponge, eene spons uitdrukken; presser, digt by malkander schikken, te zaamen duuwen, vous me pressez un peu trop, gy zyt my wat te sterk aan, gy dringt, of valt my te hard; presser un débiteur, l'ennemi, eenen schuldenaar, den wyand sterk vervolgen, op't lyf zitten, ip's naauw
pres-

PRE.

brengeu; presser son départ, zyn vertrek verhaasten; presser l'ouvrage, het werk wakker voortzetten; presser, (v. n.) dringen, haast of spoed vereischen; maladie, affaire qui presse, ziekte, zaak daar haast by is of die geen uitstel lyd; cela presse, dat heeft haast of vereischt spoed; se presser, (v. r.) malkander dringen; item zich haasten, spoeden, ylen.

Pressieur, (m) Perser (van stofsen).

Pressier, (m) Drukkers pers-knecht.

Pression (f) de l'air, de drukking, persing der lucht.

Pressis, (m) Uitgedrukt vleesch- of kruidernat (n).

Pressoir, (m) Wyn-pers, perskuij (f); item persbuis (n); item groote spek-koopers-kuij (f); item verguld-bal (m).

Pressurage, (m) Uitwringfel (n), uitgeperste wyn of sap; item 't loon of gerechtigheid daar van.

Pressure. (Zie Présure).

Pressurer, (v. a.) Uitpersen, wyn persen.

Pressureur, (m) Wyn-perser.

Prestance, (f) Dristige gestalte of houding (des lichaams).

Préstant, (m) 't Préstant, de pronk-pypen van een orgel.

Prestation (f) de serment, eed-aflegging, het doen, het afleggen van een' eed; prestation de foi & d'hommage, 't afleggen van den eed van getrouwheid en hulpe.

Preste, (adj.) Gaauw, gezwind, (vif, prompt).

Preste, ou, Prestement, (adv.) Behendiglyk.

Prestesse, (f) Gezwindheid, gaauwigheid, behendigheid (der Gochelaaren en der Ry-paarden).

Prestige, (m) Beguicheling, verblindings, bedriegerij, dwielse-kunst (f).

Prestigateur, (m) Gochelaar, bedrieger, bedrieger.

Prestolet, (m. scheld w.) Een stegse of onwaardige Priester.

Présumer, (v. a. & n.) Vermoeden, argwaan, denken (soupçon-

PRE.

659

ner, penser); item zich veel laten voorstaan, verwaand zyn; (avoir bonne opinion de soi).

Présupposer, (v. a. & n.) Vooraf vaststellen, voor-onderstellen.

Présupposition, (f) Voor-uit, vaststelling.

Présure, (f) Leu, of lub (dienen- de om melk te doen stremmen).

Prêt, ête (adj.) Gereed, vaerdig, bereid, klaar, by de hand.

Prêt, (m) Leening (f) het leenen; het geleende (n); item leening, vooruit-betaaling (f. aan Soldaaten); don- ner en prêt, ter leen geeven.

Prétant. (Zie Prestant).

Pretantaine, (f); Courir la pre- tantaine, heen en weer loopen, op den tril zyn, lanterfanten.

Prété, és (adj. & part.) Geleend enz. (Zie Prêter).

Prétendant, ante (part.) Voor- geevende; eischende enz.

Prétendant, ante (f. m. & f.) Dinger; dingster, een die ergens naar- slaat of naar-dingt.

Prétendre, (v. a.) Eischen, wil- len hebben; ils prétendent tous deux la même chose.

Prétendre, (v. n.) Naar-slaan, naar-dingen; prétendre à une charge; prétendre, voorgegeven, meenen waanen, zich verbeelden; il prétend que cela est vrai; je prétends être le maître chez moi, il wil meester in myn huis zyn.

Prétendu, ue (adj. & part.) Naargestaan; voorgegeven, gewaand, zoo genaamd, ce prétendu Gentilhomme, die getwaanden of zoo ge- naamden Edelman; prétendu, ue (f. m. & f.) bruidegom, bruid.

Prête nom, (m) Naam-leender, die zyn' naam ergens toe leend.

Pretantaine. (Zie Pretantaine).

Prétention, (f) Eisch (m), vor- dering (f. op iets); item voorwen- ding, voorgeeving (f).

Prêter, (v. a.) Leenen, uitleenen enz.; prête à intérêt, geld uit zes- ten; prête la main, de hand bie- den, de hand leenen, helpen; prête l'oreille, het oor leenen, toelafstou- ren, hooren; prête serment, den

eed afleggen; *prêter* son nom, zyn naam ergens toe verleenen, laten gebruiken; *prêter le collet à quelqu'un*, zich aanbieden om met iemand te vechten of te zintwiffen; *prêter quelque chose à quelqu'un*, iemand iets aanwryven, aantygen; *prêter*, (v. n.) rekken, meegeeven; *ce cuir prête assez*; *se prêter*, (v. r.) zich rekken, mee geeven; item zich (ergens in) laten gebruiken; de hand toeleenen

Prétérir, (f. m. & adj.) De voorlédene tyd (in Spraak-k.); *enfant prétérir*, een kind dat in een testament uitgeslooten of voorby gegaan is.

Prétérition, (f) Uitlating (f), 't voorbygaan, (n. van iets in een gesprek; item in een testament).

Prétermiffion, (f) Uitlating, na-lating (omiffion).

Préteur, (m) Hoofd-schout, opperrechter; veldheer van 't oud Rome.

Prêteur, euse (m. & f.) Leener, leender, beleener; leenfier, die aan een' ander leend.

Prétexte, (m) Voorwendfel (n), dekmansel, schyn (m), voorgeeving (f).

Prétexter, (v. a.) Voorwenden, voorgeeven.

Prétoire, (m) Rechthuis (n) vierfchaar; item Veldheers-tent (f. der oude Romeinen).

Prétorien, enne (adj.) Dat tot een Préteur in Rome behoorde.

Prêtre, (m) Prieftier.

Prêtresse, (f) Prieftierin.

Prêtrise, (f) Priefterschap, Prieftendom (n).

Préture, (f. dignité de Préteur) Opperschouts-ampt enz. (in 't oud Rome).

Prévaloir, (v. n.) Overtreffen, te boven gaan, overhaalen, meer in waardy zyn of gelden, meer vermogen; cette raison prevalut, die reden had de overhand; *se prévaloir* (v. r.) de quelque chose, zich iets ten nutte maaken (tirer avantage), item niem over iets hebben; je me suis prévalu par vous de mille écus, ik heb 1000 ryksdaalders op u getrokken.

Prévaricateur, (m) Overtreeder; item een die niet ter goeder trouw handeld, als: een Pleit-bezorger die 't heimelyk met beide partyen houdt.

Prévarication, (f) Overtreeding; item valsche handelwyze, heimelyke verflandhouding met de tegenparty.

Prévariquer, (v. n.) Overtreedden; zyn pligt te buiten gaan; trouw en geloof verbreeken, trouwlooslyk handelen, het met beide partyen houden, op twee heenen hinken.

Prévenance, (f) Voorkóming; voor-inneeming.

Prévenant, ante (adj. & part.) Voorkógende; voor-inneemend, de gemoederen tot zich trekkend (influant).

Prévenir, (v. a.) Voorkómen; prévenir son ennemi, zyn' vyand voorkómen, de loef afsteeken; *prévenir son malheur*, zyn ongeluk voorkómen, verhinderen; *prévenir le juge*, den Rechter voorkómen, voor-inneemen, op zyne zyde winnen; *prévenir*, voor-af-berichten, onderrichten, waarschuwen.

Prévention, (f) Voorkóming, eerder-kóming, voorkoop; item vooringenómenheid (f), voor-óordeel (n. préoccupation).

Prévenu, ue (adj. & part.) Voorgekómen; voor-ingenómen enz.

Prévision, (f) Voorgezigt (n. van toekomstende dingen).

Prévoyance &c. (Zie Prévoyance &c.).

Prévoir, (v. a. word geconj. als voir, uitgenómen in 't tyden; je prévoirai, je prévoirais) voor-zien, te vooren zien, aan-zien-komen.

Prévôt, (m. tytel veeler amptenaaren in civile en crimineele zaken) Opperrechter; Hals-rechter; Hof-rechter; Hoofd-man der Koopheden; opziener der munten; Geweldiger; prevooft in een léger of op een fchip; voorvezer in een fcherschool; proost van een kapittel.

Prévôtal, ale (adj.) Dat bet hals gerechts enz. betrêft.

Prévôtalement, (adv.) Halsrechtlyk.

Prévôté, (f) Rechtsgebied of ampt van

PRE. PRI.

van een' Prevooft, balsrechtcr enz. (n).

Prévoyance, (f) Voor-uit-zigt (n) Voorzorge (f).

Prévoyant, ante (adj.) Voor-uit-ziende, zorgvuldig.

Prévu, ue (adj. & part.) Voor-zien, voor-uit-gezien.

Preuve, (f) Bewys, kentéken (n), blyk, proef (f).

Preux, (adj. & f.oud w.) Dapper (vaillant).

Priape, (m) Priapus, de God der lusthoven; item der ongebondenheid (by de oude Heidenen); figuurl. bet mannelyk teel-lid.

Priapées, (f. pl.) Onkuische vaerzen, vuile hoeren-liedjes (n. pl.).

Priapisme, (m. in Heel-k.); Tension continuelle & involontaire de la verge.

Prié, ée (adj.) Gebeden, verzógt; les priés, de genósdigde, de gósten.

Prie-Dieu, (m) Een Gebéde-huisje (n), buis-kapél, bid-kamer (f); item een kniel-bankje (n).

Prier, (v. a. & n.) Bidden, smee-ken (supplier), verzoeken, nódigen (inviter); ditez moi un peu je vous prie, zegt my eens bid ik u, of ei lieven! zegt my eens.

Priere, (f) Een gebéd; item verzoek (n), béde, begeerte (f); priere fervente, ieverig of vierig gebéd; j'ai fait cela à la priere de &c., ik heb zulks gedaan ten verzoeken van enz.

Prieur, (m) Klooster-voogd, Prior.

Prienre, (f) Klooster-voogdesse, Priórin.

Prieuré, (m) Klooster-voogdy (f), Priórschap (n).

Primat, (m) Opper-kerk-voogd, Primaat.

Primatial, ale (adj.) Dat denzelven aanpaat.

Primatie, ou, Primacie, (f) Opper-kerk-voogdy.

Primauté, (f) Voor-rang (m) opper-gezag; item het eerst of het voor de hand speelen (n).

Prime, (f) Plok-penning, koop-penning, prémie; prime d'assurance, premie van assurance; primes,

PRI.

661

de eerste der kerkelyke getyden; de prime face, ou, de prime abord, (adv. gem. w.) in 's eerst, in den eersten opslag.

Primer (v. a.) quelqu'un, iemand vóór zyn, de loef afsteecken, boven hem uitmunten.

Primer, (v. n.) Uitmuntten, de eerste zyn; il veut primer partout, hy wil overal 't baanste zyn; primer, den bal opstuiten, het spel beginnen.

Prime-vere, (f) Sleutel-bloem (in 's lat. primula veris).

Primeur, (f) De eerste of de nieuwe tyd der vrugten.

Primicérial, (m) Waerdigheid van den eersten Kerk-beer (f).

Primicier, (m) Déken van een sigt, eerste Kerk-beer.

Primitif, ive (adj.) Eerst, oorspronkelyk; l'Eglise primitive, de eerste Kerk; mot primitif, ou, un primitif, een grond woord.

Primitivement, (adv.) Oorspronkelyk.

Primogéniture, (f) Eerst-geboorte (f); item recht der eerst-geboorte (n).

Primordial, ale (adj.) Oorspronkelyk, aanvangkelyk; titre primordial d'une fondation.

Prince, (m) Een Vorst, Prins; Prince de l'Empire, du Royaume, Ryks-vorst, Kroon-prins; Prince des Poètes, de voornaamste der Dich ers.

Princesse, (f) Vorstin, Princés.

Principal, ale (adj.) Voornaamst, hoofzaakelykst.

Principal, (m) Hoofd som (f) kapitaal (n); hoofd-zaak (f) hoofd-punt (n); School-besluerder, Patroon; Meester, Heer, Principaal van een Gezant enz.; les principaux d'une Ville, de aanzienlykste eener Stadt.

Principalement, (adv.) Voornaamentlyk, hoofzaakelyk, vooral.

Principalité, (f) Reedschap, opperbestier (n), eener school.

Principauté, (f) Vorstendom, Prinsdom (n); item oppermagt, vcrstelyke magt (f).

Principe, (m) Beginsel, grond-beginsel

ginfel (n), oorsprong; grond-règel (m)
grond-stelling (f).

Principion, (m. spot-w.) Gering
Prinsje, arm Vorstje (n).

Principiot, (m) Een Prinsje (n).
nog minder in aanzien als Principion).

Printanier, iere (adj.) Voorjaarrig, dat van de Lente is.

P intemps, (m) De Lente (f), 't voorjaar (n); item de bloei der jaarten (m).

Priorat, (m) Priorſchap (n); item tyd daar van (f).

Priorité, (f) Eerderheid, vroeger digtéking, voorrang; priorité d'hypothèque.

Pris, ife (adj.) Gerómen, ingedómen, bemagtigd, veróverd; gevangen, gegreepen; item toegevroozen; item bien pris (bien fait); wel gemaakt van leden.

Prise, (f) Vassing, gryping, neemning; vangst, buit, prys; inneemning, veróvering enz.; donner prise de corps contre quelqu'un, op iemand arrést verleenen; ce vaisseau fut déclaré de bonne prise, dat ſchip wierd voor goede prys (buit) verklaard; la prise de cette Ville, de veróvering dier Stadt; prise d'armes, het opvatten der wapenen; prise de possession, bezit-neeming; prise d'habit, 't aanneemen van 's geestelyk kled; lâcher prise, los laten, laten glippen; item van zyn voorneemen afzien; il n'y a point de prise, daar is geen vat aan of niets om by te houden; donner prise sur soi à quelqu'un, iemand gelegenheid geeven, om van hem benadeld te worden; une prise (de tabac), een snuifje; deux prises de pillules, twee inneemfels (dosissen) pillen; jeune fille de bonne prise, jonge huw-baare dogter; en venir aux prises avec quelqu'un, met iemand handgemeen worden, twiſt krygen; être en prise, hors de prise, in gevaar, buiten gevaar zyn van genomen of gevangen te worden.

Prisé, ée (adj.) Gefchat, gewaardeerd; item geprezen, geroemd.

Prisée, (f) Schatting, waardeering.

Priser, (v. a.) Schatten; waardeeren, pryzeeren; item hoog achten, tryzen; se priser, (v. r.) zich zelven pryzen.

Priseur, (m) Waardeerder, pryzeerder.

Prismatique, (adj.) Als een' Prisma.

Prisme, (m) Een' drie konſtige figuur (in Meet-k.); item een driekonſtig glas, om de kleuren van een' régenboog mee te beſchouwen (n. in optica).

Prison, (f) Gevangenis (f); gevangenhuis (n), Kerker (m); mettre en prison, gevangen zetten; durant sa prison, gedurende zyne gevangenis of begtenis.

Prisonnier, iere (m. & f.) Een gevangene; faire prisonnier, gevangen neemen; prisonnier de guerre, een krygsgevangene.

Privable, (adj.) Beroofbaar, onneemens- of beroovens-waerdig.

Privance, (f. weinig gebr.) Gemeenzaamheid, groote vertrouwdheid.

Privatif, ive (adj) Beroovende, wegneemende.

Privation, (f) Berooving, ontblooting, beneeming; nuſing, derwing, ontbreking.

Privativement, (adv.) Voor zich zelven, alleen, met uitsluiting; il peut faire ce commerce privativement à tout autre.

Privauté, (f) Gemeenzaamheid, vryheid; prendre des privautés avec quelqu'un, met iemand zeer gemeenzaam of in geheim vertrouwen omgaan.

Privé, ée (adj. & part.) Beroofd, ontbloot, ontzet, privé de son bien, de ſa charge, van zyne goederen ontbloot of beroofd, van zyn ampt ontzet; privé, (secret) geheim, byzonder; le conseil privé, de geheime raad; privé (familier), gemeenzaam, gemeen, vry; il est privé en cette maison; privé (apprivoisé), tam, mak; pigeon privé, tamme duif; privé, als: homme privé, een onbeampt of ampteloos man, een particulier

Gulier; une maison privée, een burgerlyk huis; une vie privée, een burgerlyk of privaät leven; en son propre & privé nom, in zyn eigen en byzonderen naam.

Privé, (m. les lieux) Heimelyk gemak, huisje, sekreet (n).

Privément, (adv.) Gemeenzaamlyk, vertrouwelyk, vry (n); item afzonderlyk, voor zich zelven; vivre privément, als een burger, zonder ampt of stilletjes leeven.

Priver, (v. a.) Berooven, ontblooten, onszetten; se priver (v. r.) des plaisirs de la vie, zich onthouden, berooven enz.

Privilege, (m) Voorrecht (n), vryheid (f), hand-vest (n) privilégie (f).

Privilegié, ée (adj. & f.) Bevoorrechtigd; een bevoorrechtigde of bevoorrechte.

Prix, (m) Prys (m), waarde (f) enz.; mettre à prix, faire le prix, op prys stellen, looven; baisser de prix, in prys afflaan, daalen; étoffe de prix, kostbaare stoffe; hors de prix, al te duur; homme qui n'a point de prix, een onwaardebaar, of, onvergelykelyk man; vendre à juste prix, à un prix raisonnable, à un prix fait, goed koop, tot een' billyken, tot eenen gezetten, bedongen of vasten prys verkoopen; entreprendre un ouvrage à prix fait, een werk by aanbesteding, by 't stuk of voor een' zekeren penning aanneemen; à quelque prix que ce soit, 't koste wat het wil; mettre la tête de quelqu'un à prix, geld op iemands hoofd zetten (om hem te leveren); prix, loon, vergelding; l'honneur est le prix de la vertu, de eer is het loon der deugd; on lui ajugea le prix, men wees hem den prys toe; remporter le prix, den prys bebaalen, den roem wégdraagen; les prix de la loterie, de pryzen der lotery; il remporta la victoire au prix de sa vie, hy behaalde de overwinning ten kosten van zyn leeven; cela n'est rien au prix de l'autre, dat is niets in vergelyking van het andere; cette

éttoffe est plus chere que l'autre, prix pour prix, prys voor prys of naar maate van de prys is enz.; vendu à non prix, met schade verkoopen.

Probabilioriste, (m. & f.) Een die het altoos met het waarschylyksta houd.

Probabilisme, (m) Leere der waarschylykheid (f).

Probabiliste, (m) Aankleeuër der waarschylykheid.

Probabilité, (f) Waarschylykheid.

Probable, (adj.) Waarschylyk; bewyslyk; le probable, het waarschylyke.

Probablement, (adv.) Waarschylyk.

Probante, (adj. f. in Rechten); En forme probante, in behoorlyke of rechtmaatige form.

Probation, (f) Beproeving (f); item bewys (n); item de proefstyd, proefjaaren (der Kloosterlingen).

Probatique, (adj.); Piscine probatique, het wasch-bad te Bethesda.

Probatoire, (adj.); Acte probatoire, een bewys-schrift (n).

Probité, (f) Vroomheid, oprechtheid, deugdzzaamheid.

Problématique, (adj.) Betwistbaar, onzeker, onbessit; question problématique, twyffelagtig vraagstuk (daar voor en tegen is).

Problématiquement, (adv.) Twyffelagtig, onzeker van beide zyden.

Problème, (m) Een vraagstuk, moeyelyk voorstel (n) opgaave (f. ter oplossing of verklaring).

Proboscide, (f. in Wapen-k.) Snuit, olifants-snuit.

Procédé, (n) Gedrag (n), handelwyze, manier van doen (f).

Procéder, (v. n.) Voortkómen; komen, spruiten; le mal procède de là; procéder, handelen, te werk gaan; procéder mal avec quelqu'un; pour procéder avec ordre; procéder contre quelqu'un, tegen iemand procederen, pleiten, hem in Rechten vervolgen; le St. Esprit procède du Pere & du fils, de H. Geest gaat uit enz.

Procéd.

Procédure, (f) *Pleit-handel* (m), *geding* (n).

Procès, (m) *Geding* (n), *rechtszaak* (f), *pleidooi*, *procès* (n); *instruire*, *juger* un procès, *een geding opstellen*, *vonnisfen*; *procès en état*, *een voldongen procès*; *faire le procès à quelqu'un*, *iemand vervolgen*, *veroordeelen*, *zyn vonnis opmaaken*; *faire le procès au vice*, *de ondeugd te keer gaan*.

Processif, ive (adj.) *Twistgierig*, *pleitzugtig*.

Procession, (f) *Omgang* (m), *omdragt*, *processie*, *item betevaars* (f); *item procession du St. Esprit*, *uitgang des H. Geestes*.

Processionnel, ou, Processional, (m) *Processie-boek* (n).

Processionnellement, (adj.) *Als een omgang*, *in processie*.

Prochain, aine (adj.) *Naast*, *naastgelégen*; *l'occasion*, *la rue prochaine*, *de naaste gelégenheid*, *de naast-gelégene straat*.

Prochain, aine (adj.) *Naastkomend*, *toekomstende*, *aanstaande*; *la semaine prochaine*, *de toekomstende week*; *un danger prochain*, *een wakend of aanstaand gevaar*.

Prochain, (f. m.) *Naasten*, *even-naasten*, *even-mensch*; *aimer son prochain*.

Prochainement, (adv.) *Eerstler dagen*.

Proche, (adj.) *Naa*, *nabestaande*, *naangelégen*; *proche parent*, *naa-bloed-verwant*, *naa-bestaande*; *la Ville la plus proche*, *de naastgelégen Stad*; *proches*, (f. m. pl.) *bloedverwanten*, *naa-bestaanden*, *vrienden*, *maazen*.

Proche, (prep.) *By*, *digt by*, *naby*; *proche de la Ville*, *digt by de Stad*.

Proche, (adv.) *Naby*, *digt by*, *naa*, *niet verre af*; *le temps, son heure est proche*, *toet proche*, *ganssch naby*, *heel naby*; *de proche en proche*, *digt by malkeer*.

Proclamation, (f) *Afkondiging*, *afkondiging*.

Proclamer, (v. a.) *Afleezen*, *afkondigen*, *afkondigen*.

Proconsul, (m) *Landvoogd* (der oude Romeinen).

Proconsulat, (m) *Landvoogdy* (f), *Stadhouderfchap* (n. der Rom.).

Procréation, (f) *Voort-teeling*.

Procréer, (v. a. engendier) *Voort-teelen*, *teelen*; *procréer des enfants*, *kinderen verwekken*.

Procurateur, (m) *Verzorger* (tytel van een der eerste amptenaaren te Venetien en Genua).

Procuratie, (f) *Gebied* daar van (n).

Procuration, (f) *Volmagt*, *last*.

Procuratrice, (f) *Eene gevolmagtigde vrouw*.

Procurer, (v. a.) *Verzorgen*, *verschaffen*, *aanbrengen*; *procurer du bonheur*, *la mort*, *geluk verschaffen*, *den dood veroorzaaken*.

Procureur, (m) *Een gevolmagtigde*; *item een Pleitbezorger*, *Rechtsvorderaar*, *Procureur*.

Procureur, (m) *Verzorger*, *verschaffer*.

Procureuse, (f) *Verzorgster*; *item Procureurs-vrouw*.

Prodigalement, (adv.) *Overdaadig*, *verquifstend*; *item rykelyk*, *overvloediglyk*.

Prodigalité, (f) *Overdaad*, *verquifsting*, *doorbrenging*.

Prodige, (m) *Wonderteeken* (n), *wonderdaad* (f); *faire des prodiges*, *wonderen doen*; *c'est un prodige de valeur*, *by is buiten gemeen dapper*.

Prodigieusement, (adv.) *Verwonderlyk*, *ongemeen*, *vreestlyk*, *zeer*.

Prodigieux, euse (adj.) *Wonderbaarlyk*, *verwonderenswaerdig*, *verbaazend*, *buiten gemeen*, *byster groot*; *taille, mémoire prodigieuse*.

Prodigue, (adj.) *Quiflätig*, *doorbrengend*, *verbroffend*, *verzuwelend*; *item mild*; *l'enfant prodigue*, *de verlooren Zoon* (in 't Evangelium).

Prodigue, (m) *Een verquifst*, *doorbrenger*, *opmaaker*, *brasser*.

Prodiguer, (v. a.) *Verquiften*, *doorbrengen enz.*; *prodiguer son bien*; *prodiguer son sang*, *les fa-veurs*, *zyn bloed plengen*, *niet spaaren*,
ren;

ren, zyne gunst oewyzyngen overvloediglyk uitsporen.

Proditoirement, (adv.) Verraderlyker wyze (in crimineel-zaken).

Prodrome, (m) Een voorlooper (een gefchrift dat vooraf-gaat en een groot werk aankondigd).

Production, (f) Voortbrenging (f) voortbrengfel (n) vrugt (f); item 's werk van een Scryver; item bewys-fuk (n. in Rechten).

Produire, (v. a.) Voortbrengen; voor den dag of te voorschyn brengen, vertoonen; uitgeeven, in 's licht geeven; se produire (v. r.) à la cour, zich aan 's hof vertoonen.

Produit, ite (adj.) Voortgebragt enz.

Produit, (m) De uitkomst (f) het facit, produit (n. in Reken-k.); item het overschot, provenu (n. van eenen bandel).

Proème, (m) Voor-rède (f), ingang (m).

Profanateur, (m) Ontheiliger, Heilig-schender.

Profanation, (f) Ontheiliging, Heilig-schending, Heilig-schennis.

Profane, (adj.) Ontheiligend, godloos; action, lieu profane, eene God-ontëerende daad, slechte plaats; homme profane, ou un profane, verachtter Gods, ydel mensch, waverfchuld.

Profane, (adj.) Ongewyd; les auteurs profanes, de ongewyde Schryvers.

Profaner (v. a.) le Temple, den Tempel ontheiligen, schenden.

Proferer, (v. a.) Uitspreken, uitsen; il ne profera plus la moindre parole.

Profès, esse (f. m. & f. & adj.) Monnik, nonne die de Klooster-gelofrens gedaan heeft; maison professe, ordens-buis.

Professer, (v. a.) Leeren, onderwyzen, oeffenen, opentlyk voor uitspreken; professer la médecine, un art, une religion, de Geneeskunde onderwyzen; item oeffenen; eene kunst oeffenen, een' Godsdiens opentlykbelyden, practizeeren.

Professeur, (m) Hoogleeraar, Professor.

Profession, (f) Opentlyke belydenis of oeffening (f. van een Godsdiens, kunst of weetenfchap); een beroep (n), handteering (f); faire profession de quelque chose, zich ergens voor uitsgeeven; de quelle profession est il? wat is zyne handteering, zyn beroep? faire profession, Klooster-geloften doen.

Professorat, (m) Hoogleeraars-amp; (n).

Profil (m) d'une ville, gezigt (n), aftekening (f), eener Stadt; visage de profil, een aangezigt op zy gefchilderd.

Profilier, (v. a.) Affcheffen, aftekenen; den omtrek fchilderen, van ter zyden vertoonen (by Schilders).

Profit; (m) Voordeel, nut, profyt (n. gain); item voortgang (m. progrès).

Profitable, (adj.) Nut, nuttig, voordeelg.

Profiter, (v. n.) Winnen, voordeel doen of trekken, profiteeren, van nut zyn; item vorderen, toeneemen (in de Studie); item wasfen, groeyen, aarden, tieren, ftaagen (als boomen, vee enz.); l'argent mal acquis ne profite guere, onrechtvaardig goed bydyd niet.

Profond, onde (adj.) Diep; diepe enz.; puits profond, een diepe put; cave profonde, een diepe kelder; maison profonde, een diep of lang buis; profond respect, diepe of groote eerbiedigheid; profonde erudition, grondige geleerdheid.

Profondément, (adv.) Diep; nedriglyk.

Profondeur, (f) Diepte; item onafpeurlykheid, verborgensheid, diepte (des verstands enz.).

Profontié, (adj. m.); Navire profontié, een diep-gaand Schip.

Profusément, (adv.) Overvloediglyk, overdaadiglyk, al te rykelyk, te veel.

Profusion, (f) Groote overvloed, oversollige hoeveelheid.

Programe, (m) Biljet (n), bekendmaaking (f), eener te doene

verbandeling op hooge Scholen.

Progrès, (m) Voortgang (m), vordering (f), aanwas (m).

Progressif, ive (adj.) Voortgaande, voortvaarende; mouvement progressif.

Progression, (f) Voortgang (m), voortvaaring (f); item evenredige voortgang, opklimming der getallen.

Prohiber, (v. a. in Kerkelyke en Rechts-zaaken; défendre) Verbieden; prohiber le port d'armes; des marchandises, des mariages prohibées.

Prohibition, (f. in idem) Verbod (n. défense).

Proie, (f) Roof, buit, prooi (m); être en proie, ten prooi zyn, geheel en al in de magt zyn.

Projection, (f) Geweldige voortwerping (als een' pyl uit een' boog, enz. item aftekening eener figuur na zéker gezigt-punt; item gieting van metaal (un jet).

Projecture, (f) Voor-uitsteeking, voor-overhang (van lystwerk enz. in Bouwk.).

Projet, (m) Ontwerp; voorneemen (n), aanslag, toeleeg (m).

Projeter, (v. a.) Ontwerpen, bevaamen, overleggen.

Prolégomenes, (m. pl.) Voorberichts (n. aan den lezer).

Prolepse, (f. in Reden-k.) Beneziging der tegenwerpingen.

Proleptiquement, (adv.) Dat op die wyze ingericht is.

Prolifique, (adj.) Vruchtbaar; vertn prolifique, voortteelende kragt.

Prolize, (adj.) Wydloopig, lang; long, diffus; ennuyeux discours prolize.

Prolixement, (adv.) Wydloopig, wydloftig; uitgebrekt.

Prolixité, (f) Wydloopigheid, langheid eener rede.

Prologue, (m) Voorreeds, voorafpraak (f).

Prolongation, (f) Verlenging (f) uitstel (n).

Prolonger, (v. a.) Verlengen; prolonger sa vie, le temps, zyn leven verlengen; den tyd uitrekken, verschuiven.

Prolution, (f) Voorfpeel; proeve (prélude; essai).

Promenade, (f) Wandeling; item wandel-plaats, wandel-dreef; faire une promenade, eene wandeling doen, wandelen.

Promener, (v. a.) Leiden, by de hand leiden, omleiden, omvoeren; promener un enfant, un cheval, een kind leiden, leeren gaan; een poerd by de hand leiden, zagties meé ryden; promener sa vue, in 't ronde, overal heen zien; promener son esprit, met zyn verstand overal zwerven; faire promener quelqu'un, iemand veel doen loopen, veel moeite verschaffen; envoyer promener quelqu'un, iemand weg-jaagen; se promener, (v. r.) wandelen; se promener en carosse, à cheval, een toertje met de koets, te paard doen; vate promener, brui heen.

Promenoir, (m) Wandel-plaats (f).

Promesse, (f) Belofte, toezegging (f); item schuld-briefje, verband-briefje, wisfelbriefje (n) op zich zelfs getrokken, een' promesse.

Prometteur, euse (m. & f.) Belooover; beloofter, die ligtelyk en veel belooft.

Promettre, (v. a.) Belooven, toezeggen; je vous promets, ik beloof u, ik verzeekere u; promettre monts & merveilles, goude bergen belooven; se promettre, (v. r.) zich zelve belooven, verspreken, inbeelden.

Promis, ise (adj.) Belooft; chose promise, chose due, belofte maakt schuld.

Promission, (f); La terre de promission, het land van belofte.

Promontoire, (m) Voorgebergte (n), kaap, punt (f), (in Zee uitsteekende).

Promoteur, (m) Stichter, voortzetter, bevorderaar; item een opzien-der (van iets).

Promotion, (f) Bevordering, verheffing (tot eenig ampt enz.).

Promouvoir, (v. a. meest in infin. en part. pass. gebr.) Bevorderen, aanstellen, verheffen, promoveeren; il a été promu à &c.

Prompt, te (adj. lees Pron) Vaerdig,

dig, willig, snel, gewind, haastig enz.; prompt à le servir quelqu'un, gereed of willig om enz.; un esprit prompt, een gauw of vlug verstand; prompt comme le vent, zoo gaauw als de wind; il est prompt, by is haastig, oplopend, of volgend.

Promptement, (adv.) *Vaardiglyk, gezwindelyk, spoediglyk.*

Promptitude, (f) *Vaardigheid, gezwindheid; item oplopendheid, haastigheid.*

Promptuaire (m) du droit, *kort begrip der Rechten (n).*

Promu, ue (a. j.) *Bevorderd, verheeven, gepromoveerd.*

Promulgation, (f) *Af kondiging (der wetten).*

Promulguer, (v. a.) *Af kondigen.*

Prône, (m) *Vermaanings-preek; item bestraffing, verdriette aanspraak (f).*

Prôner, (v. n. & a.) *Een vermaning doen; item een verdriette réle voeren; item prôner quelqu'un partout, iemand's lof overal uitbazuinen.*

Prôneur, euse (m. & f.) *Lof-bazuiner; bazuifster; Prôneur, snapper, praater.*

Pronom, (m) *Vóór-naam (in Spraak-k.).*

Pronominal, ale (adj) *Das daar van is.*

Prononcé, ée (adj.) *Uitgeproken enz.; le prononcé, het vonnis, de uitspraak.*

Prononcer, (v. a.) *Uitspreken; item uitspraak doen, vonnissen; prononcer un mot, une sentence; prononcer, zyne meening zeggen; dès que vous aurez prononcé, on &c.*

Prononciation, (f) *Uitspraak.*

Pronostic, (m) *Voorbediedfel, voor-téken (n).*

Pronostication, (f) *Voorzegging.*

Pronostiquer, (v. a.) *Door voor-tékenen voorzeggen, voorstellen.*

Pronostiqueur, (m) *Waarzegger, voorstélter.*

Propagande, (f) *Zekere vergadering te Rome tot voorplanting des geloofs.*

Propagation, (f) *Voorplanting, voortteeling, voortteeling; la propagation de la foi, da genre humain.*

Propager, (v. a.) *Voorplanten, voortteelen.*

Propension, (f) *Neiging, beelling (van iets dat waar is); ge eigheid (d s gemeels).*

Prophète, esse (m. & f.) *Profeet, voorzegger; Profeté.*

Prophétie, (f) *Voorzegging.*

Prophétique, (adj) *Voorzeggend.*

Prophétiquement, (adv.) *Op een, Profeetische wyze.*

Prophétiser, (v. a.) *Voorzeggen, voorverkondigen, profeteeren.*

Propice, (adj.) *Gunstg, genadig.*

Propiciation, (f) *Verzoening; item 't feest der verzoening.*

Propiciatoire, (adj) *Verzoenend; sacrifice propiciatoire, zoen-offer; le propiciatoire, de Genaden-stoel, 't verzoendfel der bondtijt.*

Propolis, (f) *Maagden-wasch.*

Proportion, (f) *Evenredigheid, overeenkomst, gelykmatigheid, gelykheid, proportie; agir à proportion de ses forces, naar maate zyner krachten te werk gaan.*

Proportionné, ée (adj. & part.) *Wel geschikt, evenredig ver eeld; corps bien ou mal proportionné, een welgemaakt of wanschapen lichaem.*

Proportionnel, elle (adj.) *Evenredig, overeenkomstig (in getal, maat, enz. met iets anders).*

Proportionnellement, (adv.) *Evenrediglyk.*

Proportionnement, (adv.) *Overeenkomstiglyk, naar evenredigheid, naar maate; proportionnement à la capacité du peuple, overeenkomstig de tenaating des volks.*

Proportionner, (v. a.) *Evenredig schikken, gelykvormig maken; proportionner la recompense au travail, de belooning evenredig met den arbeid schikken; se proportionner (v. r.) à quelque chose, zich naar iets wegen.*

Propos, (n) *Gesprek (n), réde (f); tenir*

tenir des propos injurieux, *laster-rede, laster-taal voeren*; changement de propos, *verandering van rede*; propos de table, *tafel-praatje*; les doux propos & les chansons gentilles gagnent les filles, *een zoet gesprek enz.*; à quel propos a-t-il dit cela? *tot wat einde enz.*? on lui a jeté quelque propos de mariage, *men heeft hem eenigen voorslag enz.*; de propos délibéré, (adv.) *voorbegadigelyk, met opzet, al willens*; à tout propos, (adv.) *by alle gelegenheid, telkens*; il se vante à tout propos; à propos, *van pas, ter regte tyd, gelégen*; vous venez tout à propos; il ne jugea pas à propos, *hy oordeelde niet goed of raadzaam*; à tort & mal à propos, *ten onrechten en onvoegzaam*; à propos, comment se porte-t-il? *ei! nu gy 'er van spreekt, hoe vaart hy*; à propos de cela je me souviens que &c., *nu wy daar van spreken valt my in, dat enz.*; les propos discordants, *de verkeerde propoosten*.

Proposable, (adj.) *Voorstelbaar, dat voorgesteld of voorgeslaagen kan worden*.

Proposant, (m) *Een jong Prediker, Proponent*; item een voorsteller (van iets).

Proposant, ante (part.) *Voorstelende*.

Proposer, (v. a.) *Voorstellen, voorstaan, voordraagen*; proposer, (v. n.) *eenen text verklaaren, proponeeren*; proposer (v. n.) *se proposer*, (v. r.) *voorneemen, zich voorstellen (om te doen)*; l'homme propose & Dieu dispose, *de mensch wiks (neemt voor) maar God schikt*; se proposer quelqu'un pour exemple, *zich iemand tot een voorbeeld stellen*.

Proposition, (f) *Voorstel (n), voorstelling (f)*; proposition obscure; proposition de paix, *voorslag van vrede*; proposition, *text verklaring van een Student of Proponent*; pains de proposition, *teenbrooden (onder 't oude verbond)*.

Propre, (adj.) *Eigen*; sa propre

faute, zyn eigene schuld; l'amour propre, *de eigenliefde*; nom propre, *eigen naam*; le sens propre, *de eigenslyte zin*; sa rendre propre, *zich roetigenen*; propre, *bequaam, nuttig, dienstig, goed (tot iets)*; propre à la guerre, *bequaam*; geschikt tot den oorlog; cet habit ne vous est guere propre, *dat kleed staat u niet wel*; propre, *beoorlyk, oirbaar (convenable)*; propre, *zindelyk, net, rein*.

Propre, (f. m.) *Eigenschap (f)*; c'est le propre de l'aimant d'attirer le fer; propre, *eigendom (f)*, posséder en propre.

Proprement, (adv.) *Eigenslyk*; enz. à proprement parler, *danser proprement, cierlyk spreken enz.*; être vêtu proprement, *zindelyk, netjes gekleed zyn*; servir proprement, *zindelyk opdyschen*.

Propret, ette (adj.) *Geaffecteerd net, popagtig*.

Propreté; (f) *Zindelykheid, netheid, (in klederen enz.) cierlykheid, fraaiheid (in taal enz.)*.

Propriétaire, (m. & f.) *Eigenaar, eigenaarster*.

Propriété, (f) *Eigenschap, boeddanigheid eenes dings*; item *eigendom, bezit*; item 't recht van eigendom.

Prorata, (adv. van 't lat.) *Na maat, na gelang*; na évenredigheid (à proportion); payer au prorata, *de &c.*

Prorogation, (f) *Verlenging, opschorting, verschuiving (van tyd)*.

Proroger, (v. a.) *Verschuiven, opschorten, verlengen*.

Prosaïque, (adj.) *Rymloos, in prosa*.

Prosauteur, trice (m. & f.) *Rymloos-schryver; schryfster*.

Proscription, (f) *Vogel-vry verklaring; ban, verbanning*.

Proscrire (v. a.) *quelqu'un, geld op iemands hoofd zetten, hem vogel-vry verklaaren, bannen, verbannen*.

Proscrit, ite (adj. part. & f.) *Verbannen enz.*; un proscrit, *een balling, een die vogel-vry verklaard is enz.*

Prose,

Prose, (f) Onrym, Prosa.
Profelyte, (adj. & f. m. & f.)
Nieuw-bekeerde; een of eene nieuw-be-
keerde.

Proser, (v. n.) In onrym schryven.
Proserpine, (f) 't Wyf van Pluto.
Profodie, (f) Letter-greep-kun-
de, maat-klank-kunde.

Profodique, (adj.) Dat daar van is.

Profopopée, (f. in Rhetor.) Na-
bootjing van afwezende personen,
dieren enz., waar by dezelve in eene
rede als sprekend voorgesteld worden.

Prosper, (adj.) Gunstig, voor-
spoedig.

Prosperer, (v. n.) Voorspoedig
zyn, wel slaagen.

Prospérité, (f) Voorspoed, wel-
vaart (m).

Prostration (f) ou prosternement (m), nederbuiging (f) voetval
(m).

Se Prosterner (v. r.) devant
quelqu'un, voor iemand nederwallen,
neêrknielen, nêdertukken.

Prostitué, ée (adj. Zie Prosti-
tuer).

Prostituée, (f) Straat-boer, alle-
mans-boer.

Prostituer (v. a.) sa fille, son
honneur, sa dignité, zyne dogter
tot hoerery overgeeven, zyne eere ten
besten geeven, zyne waardigheid schan-
de aandoen; se prostituer, (v. r.)
zich schandelyk gedraagen, zich ver-
ontseeren, zich bespottelyk maaken;
zich verkleineeren; een' hoer worden.

Prostitution, (f) Schending, ont-
seering, overgeeeving ter bespottig of
tot een ontugtig, onêerlyk leeven;
prostitution des loix, misbruik der
wetten.

Prostyle, (adj.); Temple pro-
style, Tempel die alleen van vooren
zuilen heeft.

Protase, (f) Verklaring van
den inhoud eens toneel-spels.

Prote, (m) Proef-corrigeerder in
een' Boekdrukkery.

Protecteur, trice (m. & f.) Be-
schermmer, bescherm-beer, beschutter,
voorstaander; item weldoender, begun-
stiger, patroon; beschermster, voor-
staandster, patronesse.

Protection, (f) Bescherming, be-
schutting.

Protéger, (v. a.) Beschermen, be-
schutten, voorstaan.

Protest. (Zie Protêt).

Protestant, ante (adj.) Betuigen-
de, verklaarende, tégen-inwendend;
item protestantsch.

Protestant, ante (f. m. & f.) Een
betuiger, verklaarder; item een Pro-
testant (dat is, Gereform. of Luth.).

Protestantisme, (m) Het Prote-
stantendom (n).

Protestation, (f) Betaiging, ver-
zekering; item tégenspraak.

Protester, (v. a. & n.) Betaigen,
verklaaren, verzekeren; je vous
proteste, ik betuige u; protester
une lettre de change, een' wissel-
brief protesteeren; protester de
ou contre quelque chose, zich te-
gen iets insleien, iets onwettig ver-
klaaren; protester de tous dépens,
dommages & intérêts, tegen alle
kosten enz. protesteeren (dat is, zich
daar tégen verzetten of die van da-
hand wyzen).

Protêt, (m) Een Protêt (n. zake-
re gerechtelyke of notariaale verklaa-
ring).

Prothese, (f. in Spraak-k.) By-
voeging van een' lettergreep voor een
woord.

Protocole, (m) Schryf-rol (f) of
boek (n) der stukken van een Nota-
ris; item formulier-boek voor jonge
Rechtsgeleerden.

Protonotaire, (m) Pauselyke Ge-
beimschryver.

Prototype, (m) Voor-beeld (n).¹

Protuberance, (f) Uitswaai, knob-
bel aan een been (m).

Protecteur, (m) Onder-voogd.

Prou, (adv. oud w.) Veel, zeer,
genoeg.

Proue, (f) Voorsteven (van een
Schip).

Provende, (f) Gemengd voeder
(n); item levensmiddelen.

Provenir, (v. n.) Komen, voort-
komen, ontstaan, spruiten.

Proverbe, (m) Spreuk (f), spreek-
woord (n).

Proverbial, ale (adj.) Spreukagtig,
Pac-

Proverbialement, (adv.) *Als een spreek.*

Prouesse, (f) *Dapperheid, kliekmoedigheid, manhafte daad.*

Prou-face, (adv. and w. bé er bien vous fassé) *Wel bekomme 't u.*

Provicaire, (m) *Een onder-vicaarius.*

Providence, (f) *Voorzienigheid, Goddelyke voorzorge.*

Provignement, (m. weinig geb.) *Voorplanting f.*

Provigner, (v. a. & n.) *Ranken inleggen, planten; item wo tel schietten, voortzetten, vermeerderen; provigner les procès; l'hérésie provigne; les olseaux provignent fort.*

Provin (m) *Wyngaard rank d'e men in de aarde legt om wortel te schieten.*

Province, (f) *Landschap (n), provincie (f); item Romeinsch wingewest; item zeker gebied onder een Provinciaal.*

Provincial, ale (adj.) *Landschap-pelyk, dat van een Landschap enz. is; item dorpsch, van 't land; langage provincial, land-taal.*

Provincial, ale (f. m. & f.) *Landzaat, dorpeling, een die op 't land woond en niet boslyk of steedsch is.*

Provincial, (m) *Overste der kloosteren eener Provincie.*

Provincialat, (m) *Ampt daarvan.*

Provincialement, (adv.) *Land schappelyker wyze.*

Proviséur, (m) *Bezorger, voorstander (der hooge scholen).*

Provision, (f) *Voorraad (m) voorziening, provisie (f) enz.; provision d'office, brieven van aanstelling; provision, loon, provisie van een factoor; avoir provision de sa personne, borgstelling van zyn perzoon hebben; par provision, (adv.) by voorbaat, ondertuschen, middelerwyl, by provisie.*

Provisionnel, elle (adj.) *Daarvoor, by voorbaat of provisioneel geschied.*

Provisionnellement, (adv.) *By voorraad, ondertuschen, tot nader besheid.*

Provisoire, (adj.); *Sentence provisoire, provisioneel-vonnis.*

Provisoirement, (adv.) *By voorraad, tot nader overleg.*

Provocation, (f) *Terging, tsar-ring, uiteisbing, uitdaging.*

Provoquer, (v. a.) *Tergen, aanzetten, uiteischen; item v-rwekken, verdoorzaaken; provoquer quelqu'un au combat; cela provoque le sommeil, les maladies &c.*

Prouver, (v. a.) *Bewyzen, toonen, aantoonen.*

Proxénète, (m. & f.) *Maakelaar; maakelaarster; item koppelaar; koppelaarster.*

Proximité (f) *d'un lieu, du sang, de nabylheid van een plaats; na-vr-wantschap.*

Proye. (Zie Proie).

Prude, (adj.) *Zedig, ingetogen; item scheinheilig; preuts, zedig voor 't oog; une prude, eene schynheilige.*

Prudemment, (adv.) *Voorzigtiglyk.*

Prudence, (f) *Voorzigtigheid.*

Prudent, ente (adj.) *Voorzigtig.*

Pruderie, (f) *Zetgheid, ingetogenheid; item preutsheid, schynheiligheid, gemaakte zedigheid.*

Prud'homme, (m) *Een goed eerlyk en verstandig man; item een gezworene van een gild (un expert).*

Prud'hommie, (f) *Vroomheid, eerlykheid.*

Prune, (f) *Een pruim.*

Pruneau, (m) *Gedroogde pruim.*

Prunelaie, (f) *Pruim-bogaard.*

Prunelle, (f) *Wilde pruim.*

Prunelle, (f) *Oog-appel (m); jouer de la prunelle, lonken.*

Prunellier, (m) *Wilde pruim-boom.*

Prunier, (m) *Pruimboom.*

Prurit, (m) *Jeulng, sieking (f).*

Psalmiste, (m) *Psalm-dichter.*

Psalmodie, (f) *Psalm-zang (f), Psalm-zingen (n).*

Psalmodier, (v. n.) *Psalmen zingen.*

Psaltérion, (m) *Zekere barpe (f).*

Pseume, (m) *Psalm.*

Pseautier, (m) *Psalmboek (n).*

Ptisanne. (Zie Tifanne).

PUA. PUB. PUC. PUD.

- Pu**, (part.) *Gekonnen.*
Puamment, (adv.) *Stinkende; onbeschaamd, grovelyk.*
Puant, ante (adj. & part.) *Stinkende; haleine puante.*
Puant, ante (m. & f.) *Stinkerd, sinkbok.*
Puanteur, (f) *Stank (m).*
Pubere, (adj. in Rechten) *Huwbbaar.*
Puberté, (f) *Manbaarheid; atteinde l'âge de puberté, de huwbbaare jaaren bereiken, de kindsheid afleggen (zynde met het 14de jaar der Jongelingen en het 12de der Meisjes).*
Pubis, (m) *'t Schaam-been (n).*
Public, ique (adj.) *Openbaar, bekend, waereldkundig rugtbaar enz.; chose publique; publique, gemeen, voor ieder een; maison, place publique; personne publique, een amptenaar; le bien public, het gemeene best.*
Public, (m) *'t Gemeen, 't volk (n), yder een; item donner un livre au public, een boek in 't licht geeven; en public, (adv.) in 't openbaar; parler, paroître en public.*
Publicain, (m) *Tollenaar (in de H. Schrift).*
Publication, (f) *Afkondiging, afleezing, bekend-maaking, verkondiging.*
Publicité, (f) *Openbaarheid, openlykheid, kondbaarheid.*
Pублиer, (v. a.) *Afkondigen, afleezen, bekend of rugtbaar-maaken; item publier un livre, een boek uitleeuen of laten drukken.*
Publiquement, (adv.) *Openbaarilyk, openlyk, voor een yders oog.*
Puce, (f) *Een' vlooi; avoir la puce à l'oreille, ongerust zyn.*
Puceau, (m) *Een zuiver jongman; (garçon qui n'a jamais connu de femme).*
Pucelage, (m) *Maagdom (virginité).*
Pucelle, (f) *Maagd, reine maagd.*
Puceron, (m) *Luis (f), wormijse (n. der boomen en planten).*
Puchot (m) ou trombe (f); *Hoos (f. op Zee).*
Pudeur, (f) *Eerbaare schaamte,*

PUD. PUE. PUG. PUI. 671

- eerbaarheid; la pudeur sied bien aux filles; il a franchi toutes les bornes de la pudeur.*
Pudibond, onde (adj. boert. w.) *Schaamächtig, ligt bloozend.*
Pudicité, (f) *Kuisheid, kuischeid, eerbaarheid.*
Pudique, (adj.) *Kuisch, eerbaar.*
Pudiquement, (adv.) *Kuischelyk.*
Puer, (v. n. je pus, tu pus, il put &c.) *Sinken.*
Puéril, ile (adj.) *Kinderächtig; style puéril; action puérile.*
Puérilement, (adv.) *Kinderächtig.*
Puérilité, (f) *Kinderächtigheid (f), kinder-werk (n).*
Pugilat, (m) *'t Vegten met de vuist (der Rom.).*
Pugile, (f) *Zoo veel menusschen den duim en 2 vingeren vasten kan.*
Puiné, ée (adj. & f.) *Nagebooren, jonger (cadet); c'est mon frere puiné, ou, c'est mon puiné, by is myn jongere broeder, die na my volgt; puinée, jongere zuster.*
Puir. (Zie Puer).
Pais, (adv.) *Daar na, vervolgens, dan; faites cela & puis vous aurez congé.*
Puifage, (m) *Hel putten (n).*
Puifard, (m) *Een zinkput, grondlooze put, daar 't water in wegzakt.*
Puifer, (v. a.) *Pusten, scheppen; puifer de l'eau, une cruche dans une fontaine, mes fouliers puifent l'eau; puifer, baalen, uitrekken; où à t-il puifé cela?*
Puigné. (Zie Puiné).
Puifoir, (m) *Salpêter-lêpel.*
Puisque, (conj.) *Dewyl, nademaal, nadien, overmits.*
Puissamment, (adv.) *Magtig, magtiglyk, kragtdaadiglyk, zeer.*
Puissance, (f) *Magt (f) vermogen (n), kragt (f); reduire sous sa puissance, onder zyn' magt of bedwang brengen; les Puissances de l'Europe, de Magten of Mogensheeden van Europa; la Toute puissance de Dieu, de Almagt of Almogendheid Gods; Leurs Hautes Puissances, Haare Hoog-Mogende (zytel van de Heeren Staaten Generaal der vereenigde Provin-*

672 PUI. PUL. PUN. PUP.

Provincien; Leurs Nobles Puissances, *Haare Edelmoedige (tytel der byzondere Staaten)*; augmenter la puissance d'une machine, *de kragt enz.*

Puissant, ante (adj.) *Magtig, groot, sterk, kragtig, veel vermoëgend*; être puissant en bien & en autorité, *tout puissant, almagtig*; le Tout puissant, *de Almagtige, de Almogende*; un puissant remède, *een kragtig geneesmiddel*; un puissant homme, *een sterk mensch*; une puissante fille, *een dikke sterke jonge-dogter.*

Puits, (m) Een put (m); item *zomp gat (n. in een Schip).*

Pululer, (v. n.) *Uitschieten, opschieten, uitkomen, groeyen, vermeerderen (als: een plant, kesterij enz.).*

Pulmonaire, (adj.); Veine pulmonaire, *long-ader.*

Palmonaire, (f) *Longen-kruid (n).*

Pulmonie, (f) *Longe-quaat, longeziekte, longezugt.*

Pulmonique, (adj.) *Longezugtig*; un pulmonique, *een longzugtige.*

Pulpe, (*Zie Poulpe*).

Pulsatif, ive (adj.) *Slaande als een' pols.*

Pulsation, (f) *Polsslag (m).*

Pulvérin, (m) *Kruid-boorn*; item *syn bus-kruid, laad kruid (n).*

Polvérisation, (f) *Tot stof-maaking.*

Pulvériser, (v. a.) *Tot stof, tot poeyer maaken, verbryzelen, klein stampen.*

Pululer. (*Zie Pulluler*).

Punais, aise (adj. & f.) *Stinkend uit de neus of mond; een stink-neus.*

Punaise, (f) *Weegluis, wandluis*; NB. on dit qu'en attachant au lit les piéds d'un lièvre, on chasse les punaises

Punaise, (f) *Stinkende adem, stinkende neus.*

Punir, (v. a.) *Straffen.*

Punissable, (adj.) *Strafbaar.*

Punition, (f) *Straf, straffe.*

Papillaire, (adj.) *Onmondig, onder voogdy.*

PUP. PUR.

Papille, (m & f.) *Minderjaarg wees-kind dat onder voogdy staat.*

Papille, (f. in Heel.k.) *Oogappel (m).*

Pupitre, (m) *Lessenaar.*

Pur, ure (adj.) *Zuiver, rein, klaar, louter, onvermengd, onvervalscht enz.*; vin pur, *zuivere of ongemengde wyn*; air pur, *zuivere of gezonde lucht*; eau, vierge pure, *zuiver, of rein water*; zuivere maagd; or pur, *louter of syn goud*; c'est la pure vérité, *une pure calomnie*, 't is de zuivere of eenvoudige waarheid, *enkelde lastertaal*; mener une vie pure, *een onbevleete of kuisch leven leiden*; style pur, *nette of zuivere schryfsyyl*; une donation pure, *eenz zuivere gift (zonder eenige voorbehouding)*; quittance pure, *vollédige quittance*; il a été absous à pur & à pleiu, *hy is ten vollen of volkomenlyk ontslagen.*

Pureau, (m) *Het bloote of onbedekte van de deelpannen of leien.*

Parée, (f) *Eructen sop, erretem nat (n).*

Parement, (adv.) *Zuiverlyk, reinlyk; kuischelyk; enkelyk, alleenlyk.*

Pureté, (f) *Zuiverheid, reinheid; item kuischheid.*

Purgatif, ive (adj.) *Zuiverend, reinigend, remede purgatif, ou un purgatif, een zuiverend geneesmiddel.*

Purgation, (f) *Zuivering, reiniging (f); item zuiver-drankje (m), purgatie (f).*

Purgatoire, (m) 't Vagevuur (n).

Purger, (v. a.) *Zuiveren, reinigen; een' purgatieingeeven*; se purger, (v. r.) *zich zuiveren (van een' beschuldiging)*; item *iets inneemen tot buik-zuivering.*

Purification, (f) *Reiniging (dat bloeds, loutering der metaalen, lucht enz.); item 't feest der reiniging van Maria.*

Purificatoire, (m) *Doek, waar meê de Priester den Kelk uitwischt.*

Purifier, (v. a.) *Zuiveren enz.*; purifier l'air, *le sang*; purifier les cœurs, *de harten reinigen*; purifier les métaux, *de metaalen louteren*; se

PUR. PUS. PUT. PYC. &c.

se purifier, (v. r.) zich reinigen (van zyne vlekken).

Purim, (m) Gedenk-feest der Joden op den 14 Maart, wegens het lot-geval van Haman.

Purisme, (m) Zuiverheid; item al te groote kieschheid in de taal (f).

Puriste, (m. & f.) Zuivere taalkundige; taal-zijfer.

Paritains, (m. pl.) De Puriteinen (naam der Presbyteriaanen of der geene die geene Bisschoppen erkennen, in Engeland).

Purpurin, ine (adj.) Purper-kleurig.

Purulente, ente (adj.) Et. erävig; vol etter.

Pus, (m) Etter, matérie (f).

Puillanime, (adj.) Kleinmoedig, kleinbartig, vertzaagd.

Puillanimité, (f) Kleinmoedigheid, loshartigheid.

Pustule, (f) Een' puist.

Putain, (f) Een' Hoer.

Putanisme, (m) 't Hoerendom, 't hoeren-leven (n).

Putassier, (v. n.) Hoerejaagen.

Putassier, (m) Hoerejaager.

Putatif, ive (adj. qui passe pour être ce qu'il n'est pas) Vermeind, geächt of g'bouden; pere putatif.

Putativement, (adv.) Vermeindelyk.

Putois, (m) Een bonfig.

Putréfaction, (f) Verrötting, bederving.

Putréfait, aité (adj.) Verröt, bedorven; un putréfait, een die sinkt als of by verröt was.

Putréfié, ée (adj. & part.) Bedorven, verröt.

Putréfier, (v. a.) Verrösten, bedorven (faire pourrir); putréfier (v. n.) se putréfier, (v. r.) bedorven, verrösten (se corrompre).

Putride, (adj.) Verrötend, bedorvend; fièvre putride, rot-koorts (die uit 't bederf der vogten ontstaat).

Pycnostyle, (m) Gebouw met zeer dicht by mekander gezette zuilen (n).

Pycnotique, (m) Geneesmiddel dat het wateragtige bloed verdikt (n).

Pygmée, (m) Dwergje, klein mannetje.

PYL. PYR. PYT. &c. 673

Pylore, (m. in Ontleed-k.) De onderste opening der maag.

Pyramidal, ale (adj.) Spits loopende, als een' naald.

Pyramide, (f) Spitse zuil.

Pyroboliste, (m) Kunst-vuur-werker.

Pyromance ou Pyromancie, (f) Waarzeggery uit 't vuur.

Ryrotechnie, (f) Vuur-werkkunde.

Pyrotechnique, (apj.) Dat zulks betréft.

Pyrrhique, (f) Zekere dans der oude Grieken vanguardende personen.

Pyrrhique, (f) Griekse dichtmaat van 2 korte letter-greepen.

Pyrrhonien, enne (m. & f.) Twyffelaar; twyffelaarsler; een die alles in twyffel trekt.

Pyrrhonisme, (m) De leere van Fyrrhus die alles in twyffel trok.

Python, (m) Zekere fabelagtige slang (f).

Pythonisse, (f) Prieesterin van Apollo, soverés, waarzegger.

*****

Q.

Q (m) **Q** (f) De 16de Letter van 't Alphabet, is in 't begin van een woord altoos verzeld met een U en dan de uitspraak dezer 2 letteren Qa als een K; by voorb. Quatre, Quantité, quel, qui &c. worden uitgesproken Katre, Kantité enz. De woorden die hier van uitgezonderd zyn, en binnen natuurlyken klank behouden; als: by voorb. Quadragénaire, Quadrature, Queiseur &c. wier uitspraak Kouadrégénaire enz. is, zullen wy met een * aanwyzen; ook gelieven de Leerlingen indagtig te zyn, dat de woorden die onder de Q niet gevonden worden, onder de C geplaatst zyn zullen.

* Quacre, ou, Trembleur, (m) Quaker (zekere Geest-dryver).

Quadernes, ou, Carmes, (f. pl.) 2 Vieren (in 't dambord); amener quadernes, 2 vieren geoyen

V V

* Qua-

* *Quadragénaire*, (adj. & f.) *Veertig-jaarig; een veertig-jaarige.*

* *Quadragesimal*, ale (adj.); *Jeune quadragesimal; veertig-daagsche vasten.*

* *Quadragesime*, (f) *De eerste zondag in de vasten.*

Quadrain. (Zie *Quatrain*).

Quadran, ou, *Cadran*, (m) *Uurwyzer; zonne-wyzer; item een Quadrant (zeker werk-tuig in de gedaante van een 4de cirkel, waar mee men de hoogte der Zon, Sterren enz. meet.).*

* *Quadrangle*, (m) *Een vierhoek.*

* *Quadrangulaire*, (adj.) *Vierhoekig.*

* *Quadrat*, (m) *Quadraat of spatie (om korte regels mee te sluiten) (by Drukkers).*

* *Quadratin*, (m) *Kleinquadraatje, sluit plaatje of spatie (by Drukkers).*

* *Quadrature*, (f) *De vierkantmaaking van iets, of, 't uitvinden van een vierkant dat gelyk is met den inhoud van eenige andere figuur.*

Quadre, ou, *cadre*, (m) *Raam, Lyst, (f. van een spiegel, schildery, kast enz. bordure).*

Quadrer, ou, *cadrer*, (v. a.) *Vierkant maaken, gelyk afpassen, overeenbrengen; on n'a pas encore trouvé le moyen de quadrer un cercle.*

Quadrer, (v. n.) *Overeenkomen, zich voegen, schikken, passen; cela quadre mal ensemble.*

* *Quadricolor*, (m) *Anemonie die 4 kleuren heeft (f).*

* *Quadriennal*, ale (adj.) *Vier-jaarig, alle 4 jaar; un quadriennal, een vier-jaarig ampt.*

* *Quadrilateral*, ale, ou *Quadrilatere*, (adj.) *Vierzydig; un quadrilatere, eene vierzydige figuur (f), een vier-hoek (m).*

Quadrille, (f) *Eene bende Ridder's in 't tournoi- of fleek-spel.*

Quadrille, (m) *Quadrille (zeker kaart-spel van 4 personen).*

* *Quadrissyllabe*, (m) *Vierlettergreepig woord.*

* *Quadrupede*, (adj. & f.) *Viervoetig; een viervoetig dier.*

* *Quadruple*, (adj. & f. m.) *Vier-voudig, vier maal zoo veel; het viervoudige (n); item een vierdubbele pisfool (f).*

* *Quadrupler*, (v. a. & n.) *Vier-maal vermeerde en of grooter maaken; als v. n. viermaal grooter worden.*

Quai, (m) *Koai (f. langs een haven of rivier).*

Quaiage. (Zie *Quayage*).

Quaiche, (f) *Een kist (zeker vaartuig).*

Quaker. (Zie *Quacre* ou *trembleur*).

Qualificateur, (m) *Godgeleerde, die de hoedanigheid der sielingen, die voor eene geestelyke vierschaar gebracht worden, verklaard of betyeld.*

Qualification, (f) *Benoeming, verklaaring der hoedanigheid eenes dings.*

Qualifié, ée (adj. & part.) *Benoemd, betyeld; une personne qualifiée, een persoon van aanzien, van een' voornaam karakter.*

Qualifier, (v. a.) *Noemen, naam of tytel geeven; il qualifie cela vengeance; je ne sais comment le qualifier; se qualifier (v. r.) Amiral, zie Admiraal noemen, daar voor uitgeeven.*

Qualité, (f) *Hoedanigheid; eigenschap; les qualités naturelles des choses; il a de belles qualités; qualité, rang, aanzien; une personne de qualité; en qualité de Pere, de tuteur &c., in de hoedanigheid van een vader of als vader, als voogd enz.*

Quand, (adv. de temps & interrog.) *Wanneer; quand est il venu? wanneer is hy gekomen? jusques à quand? hoe lang?*

Quand, (conj.) *Wanneer, als, quand je considère, als ik overweeg; quand même, wanneer zelfs, of, al waare het; quand même il seroit ici, al waare 't ook dat by hier was; quand tout devroit périr, al moest alles vergaan; quand & quand, te gelyk, teffens; quand & moi, te gelyk met my.*

Quinquam, (m. gem. w.) *Opentijde school-réde (f).*

Quaquan, (m. gem. w. tinta-marre, vacarme); Faire du quaquan, groot getier maaken.

Quant, (prép.) Aangaande, belangende; quant à moi, à lui (beter pour moi, pour lui,) my aangaande, wat hem betrefd; quant à ce que vous m'écrivez, aangaande het; geene gy my schryft; quant au reste, voor 't overige, le quant à moi, verwaandheid, inbeelding; se mettre sur son quant à moi, zich tross en verwaand aanstellen.

Quantes, (adv.); Toutes fois & quantes que vous voudrez, zoo dikwils als gy wilt; quantes fois, hoe menigmaal.

Quantième, (aaj. & f.) De hoeveelfte; le quantième est il? de hoeveelfte is hy? le quantième avons nous du mois? den hoeveelften (dag) van de maand hebben wy?

Quantité, (f) Hoeveelheid, grootte, menigte, groot aantal; une quantité de gens, de vin, eene menigte volks, veel wyn.

Quarantaine, (f) Veertig (f), een veertig-tal of veertig stuks (n); item de vasten tyd van 40 dagen (f); item faire la quarantaine, de quarantaine houden (dat is dat Schepen enz. als zy van een besmette plaats komen 40 dagen buiten de Haven moeten blyven).

Quarante, (adj.) Veertig.

Quarantie, (f) De veertigen, een Gerechtshof van 40 personen te Venetiën.

Quarantième, (adj.) De of het veertigste.

Quarable, (adj.) Dat vierkantig kan gemaakt worden.

Quarre, (f) Het platte (van een boed-bol); de platte neus (van een schoen of leest); de sneede (van een kleeft).

Quarre, (adj.); B quarre, (in muziek) de barde B of Bdur.

Quarré, ée (part.) Vierkant gemaakt.

Quarré, ée (adj.) Vierkant, vierkantig, vierboekig; figure quarrée; nombre quarré; racine quarrée, de Radix quadrat of quadrat-

wortel; bois quarré, timmer-hout; homme quarré, een wel gezet man; quarré des épaules, breed van schouderen; période quarrée, een wel gepaste volzin; partie quarrée, een gezelschap van 2 mans- en 2 vrouws-perfoonen; marchand de bois quarré, (boers. w.) een zwavel-stok-verkooper; il raisonne juste & quarré comme une flûte, zyne redenen hangen aan mekander als warm zand.

Quarré, (m) Een vierkant (n), een vierhoek (m); item vierkante kapdoo's der Juffers (f); quarré de mouton, schaapen ribbe-stuk; en quarré, (adv.) in 't vierkant.

Quarreau, Quarrefour, Quarreler &c. (Zie carreau &c.).

Quarrément, (adv.) In 't vierkant.

Quarrer, (v. a.) Vierkant maaken; se quarrer, (v. r.) tross en moedig treeden, met de handen in de zy gaan.

Quarrure, (f) De breedte der schouderen (f) 't schouder stuk van een kleeft (n).

Quart, (m) Een vierendeel, vierde deel, vierde (n. van een geheel); un quart d'heure, d'an, een kwartier uurs, een vierendeel Jaars; un quart de vent, ou, de rumb, een halve streek wind (op 't kompas); quart, de wagt (der Matroozen); faire son quart; quart à droit, à gauche, regts om, links om; quart de conversion, een halve omwending (in 't drillen); donner au tiers & au quart, aan ryp en groen, aan ieder een, zonder onderscheid, geeven; médire du tiers & du quart.

Quart, arte (adj.); Le quart denier, de vierde penning; la fièvre quarte, de derdendaag sche koorts.

Quartaine, (adj. alleen dus); Vos fièvres quartaines, dat a de drommel baale (spr. w.).

Quartan, (m) Vierjaarige ouderdom van een wild-zwyn.

Quartanier, (m) Een vierjaarig wild-zwyn.

Quartaut, (m. quart de muid) 't vierendeel van een vat, een aam-

Quart-ayenl, (m) Over-oud-over-groot-vader.

Quarte, (f) Een mingel of 2 pinsten; een quart (in de scherm-school en muziek); een vierde (in 't kaartspel); 't vierde part eener erffenis (in Rechten).

Quartenier, (m) Een Wyk-meester.

Quarter, (v. a.) Uit den weg doen wyken, uit het spoor doen ryden; quarter (v. n.), uit den weg, uit het spoor gaan; item eenen sloot ontwyken (by Scherm-m.).

Quarteron, (m) Een vierendeel, een vierendeel ponds; item een 25, een vierde van 100 (n).

Quartier, (m) Een vierde-part, vierendeel (m); un quartier de veau, de mouton, d'agneau, een kalfsbout; of quartier enz.; un quartier de boeuf, een voet van een os; quartier de drap, een quart stuk laken; quartier de devant, de derriere, een voor- of achter-quartier; mettre par quartiers, vierendeelen; quartier de foulter, 't hiel stuk van een schoen; quartier de pain, de fromage &c.; een stuk brood, kaas enz.; de gros quartiers de pierre, groote stukken steen; quartier, een vierendeel Jaars-loon, een quarttaal; le quartier est écha, het quarttaal is verscheenen; quartier dienst, opwagting van 3 maanden by Vorsten; servir par quartier; ce Gentilhomme est de quartier, die Heer of Jonker heeft de opwagting of is in dienst; quartier de Lune, 't quartier van de Maan; quartier, een wyk (eener stad); commissaire du quartier, wyk-meester; quartier, gewest, land-streek, oord (der waereld); woonplaats, logies, quartier (van een Soldaat); wagt; legerplaats (van troepen); quartier d'assemblée, de rafraichissement, de vitres, d'hiver, verzamel-plaats, rust of verversching-plaats, marktenersplaats, winter quartier, (van een leger); quartier, genade of verschooning; donner quartier, 't leven schenken, pardon geeven; ne donner point de quartier, op 't uiterste vervolgen,

niets ontzien; il medit de tout le monde & ne fait quartier à personne, by lasterd ieder een en verschoond niemand; quartier, 't quartier (n. van een wapen); de zyde (f. van een paerde-boef); 't bok (n. der Jagthonden); wy-stukken (van een zadel); vent de quartier, halve wind, zywind; à quartier (adv.), ter zyden; se tenir à quartier, zich van ter zyden of afgezonderd houden; tirer quelqu'un à quartier.

Quartier-maitre, (m) Leger-meester, quartier-meester (des voet-volks); item schieman; quartier meester op een Schip.

* Quarto (m); Un in quarto, een boek in quarto, een quartyn.

Quasi, (adv.) Bykans, byna, schier (Presque).

Quasimodo, (f) De eerste zondag na Paschen.

Quaternaire, (adj.) Viertallig; nombre quaternaire.

Quaternité, (f) Viervoudigheid.

Quatorzieme, (f) Een tyd oftermyn van 14 dagen (in Rechten).

Quatorze, (adj. & f.) Veertien; Louis quatorze, Lodewyk de veertiende; un quatorze, eene veertien; faire en quinze jours quatorze lieues, langzaam arbeiden; chercher midi à quatorze heures, zoeken dat men niet vinden kan.

Quatorzieme, (adj. & f.) Veertiende.

Quatrain, (m) Vier regelmatig vaers; item een dörkje (n).

Quatre, (adj. & f. m.) Vier; quatre à quatre, vier aan vier; vier op een' ry; crier comme quatre, ysfelyk schreeuwen; il se fait tenir à quatre, hy wil met geweld zynen wil hebben; faire le diable à quatre, aangaan als een bezetene; il se mettroit en quatre, pour servir ses amis, hy zou' voor zyne vrienden door een vuur loopen.

Quatre-temps, (m. pl.) Quatertemper (zekere vasten-tyd in de R. K.).

Quatre-vingt, (adj.) Tagtig (NB. als op dit woord een subst. volgt voegt men 'er een s by, als: quatre-vingts chevans); quatre-vingt dix, negentig.

Quatraz-

QUA. QUE.

Quatre-vingtième, (adj. & f.)
Tagtigste.

Quatrièmement, (adv.) *Ten vierden.*

Quatriennal. (*Zie* Quadriennal).

Quay. (*Zie* Quai).

Quayage, (m) *'t* *Losfen of leggen van goederen op de Kaai; niem Kaai-geld* (n).

Que, (Pron.) *Die, dien, dat, welke, dewelke, het welke, wat enz.; l'homme que je vois, de man die (dien of welken) ik zie; la femme que j'ai vue, de vrouw die (of welke) ik gezien heb; l'enfant, la chose que j'aime, het kind, het ding dat (of 't welke) ik bemin; depuis le temps que nous nous connoissons, zedert de tyd dat wy enz.; que direz-vous? wat zegt gy? que faire? il faut prendre patience, wat zal men doen? wat raad? men moet enz.; qu'est ce? wat is het? qu'est ce, qu'il y a? wat is 'er te doen? qu'est devenu mon temps? waar is myn tyd gebleeven? ha! méchant garçon que vous êtes! o! gy stoute jongen! misérable que je suis! ik elendig mensch! malheureux que nous sommes, ach! wy rampzaalige; qu'est ce que la vérité, la justice? wat beduid of wat is waarheid enz.; il ne sait pas ce que c'est que l'ingratitude, hy weet niet wat ondankbaarheid is; je ne sai que dire, ni penser, ik weet niet wat ik zeggen of denken zal.*

Que, (conj. & adv.) *Dat, of, als enz.; j'espère qu'il viendra, ik hoop dat hy komen zal; je ne doute qu'il ne vienne, ik twyffel niet of hy zal komen; il ne se passe pas un jour qu'il ne me vienne voir, 'er (daar) gaat geen dag voorby of hy komt my bezoeken; attendez qu'il vienne (ou jusqu'à ce qu'il vienne), wacht tot dat hy komt; il ne fut pas plutôt arrivé, qu'il se sentit malade, hy was zoo ras niet aangekómen of hy gevoelde zich krank; je ne l'ai vu qu'une fois, ik heb hem maar eens gezien; ne faire que jouer, niet anders doen dan spelen; vous êtes plus grand que moi, gy*

QUE.

677

zyt grooter als ik; elle est plus riche que vous ne croyez, zy is ryker dan of als gy wel meend; je ne suis pas si fou que de le croire, ik ben zoo dwaas niet van het te gelooven; je lui parlois qu'il (lorsqu'il) étoit encore au lit, ik sprak hem toen (of als) hy nog te bed was; retirez vous qu'il (ou de peur qu'il) ne vous batte, gaat heen, op dat hy u niet slaat, of uit vreeze hy mogte u slaan; venez ici, que je vous parle, komt hier, op dat ik u spreek; quel que soit son crédit, je ne m'en mets pas en peine, hoe groot zyn gezag ook zye, ik kreune my 'er niet aan; quelque difficile que soit cette affaire, je veux bien m'en charger, hoe moeyelyk die zaak ook zye enz.; quelque riche qu'il soit, hoe ryk hy ook zye; quelque part que vous alliez, souvenez vous de moi, waar beent gy ook gaan moogt enz.; à quelque prix que ce soit, 't koste wat het wille; que si cela est vrai, zoo dat waar is; qu'ainsi ne soit, om te bewyzen dat het zoo is; que je suis malheureux! wat ben ik ongelukkig! qu'il y a d'hypocrites au monde! que de dissimulation! wat al veinzery! que je vous aime! hoe lief heb ik u! qu'elle est belle! wat is zy fraai! que (pourquoi) ne vous levez vous plus matin? waarom staat gy niet vroeger op? que n'avez vous recours à Dieu? waarom neemt gy uwe toevlugt tot God niet? o! la belle chose que la vertu! wat is de deugd eene schoone zaak! que n'ai je le temps? och dat ik maar tyd had! que Dieu confonde les méchants! och dat God de bozen moge beschaamt maaten! que Dieu vous comble de bénédictions! dat God u met zyne zegeningen overlaad! que je meure! si je &c., laat my sierven! zoo ik enz.; qu'il parle, dat hy spreek of laat hem spreken; qu'on ouvre cette porte, dat men die deur ópene; quand on n'a que faire, als men niets te doen of te verrichten heeft; je n'ai que faire de votre argent, ik heb uw geld niet

niet van nooden; il ne fait que d'arriver, *hy is zoo even aangekomen*; je ne fais que de venir, *ik ben zoo aanspans gekomen*; tant petits que grands; tant morts que blessés, *beide klein en groot; zoo dooden als gequisten*; c'est ici que (où) je demeure, *hier woon ik*; c'est un plaisir que de jouer, que de dormir, que de se promener, *het is vermaakelyk te speelen enz.*; il n'est que (il n'y a rien de meilleur que) d'être matineux, d'apprendre pendant la jeunesse, *daar is niets beter als vroeg op te staan, in de Jeugd te leeren*; il n'est ouvrage que de maître, *'t werk van den meester overtreft alles*; il n'est que l'air des champs pour la santé, *niets is beter voor de gezondheid als de land-lucht*; il n'est trésor que de santé, *de gezondheid is de grootste schat*; il n'est sauce que d'appétit, *honger is de beste saus*; je crois qu'oui (que si), que non, *ik geloof ja, neen*.

Quel, elle (Pron.) *Wat, welke?* quel homme, quelle femme est cela? quel âge a-t-il? *hoe oud is hy?* quelle est sa colère! *O! wat is by toornig!* quelle pitié! *wat is het jammer!* quel qu'il soit, *wie by ook zye*; quel que soit son rang, *wat ook zyn staat; zye*; quelle que soit sa beauté.

Quelconque, (Pron.) *Eeniger wyze, hoe genaamd*; je ne le hazarderai en façon quelconque, *ik zal het op generlei wyze waagen*.

Quelcun. (Zie Quelqu'un).

Quellement, (adv. *aldus*); Tellement quellement, *zoo wat heen, tuschen beide, zamenlyk* (passablement, entre-deux).

Quelque, (pron. *adj.*) *Eenig, enige*; *wat*; y a-t-il quelque apparence? *is 'er eenige schyn?* prêtez moi quelque livre, *leend my enig boek*; quelque chose, *eenig ding, iets*; quelque part (en quelque lieu), *ergens*; quelque peu de vin, *een weinig wyn*; quelque jour, *enig dag, eens*; je viendrai quel-

quel jour, quelque temps, *ik zal eens of t'eeniger tyd komen*; quelque bien qu'il ait, *wat goed by ook bezitten moge*; quelques actions que je fasse, *wat daaden ik ook verrichte*; quelques centaines, *eenige honderden*.

Quelque, (adv. *rogeerd den conj.*) *Hoe, hoe ook*; quelque féroces qu'ils puissent être, *hoe wild of woest zy ook zyn mogen*; quelque riches qu'ils soient, *hoe ryk enz.*; (NB. *wanneer dit woord voor een adj. dat van zyn subst. gescheiden is, staat, is het mede onveranderlyk*); als; quelque éclatantes que soient ses actions, *hoe schoon ook zyne daaden zyn mogen*; quelque éloignées de la terre que soient les planètes, *hoe verre ook enz.*; quelque, omtrent; cela me coute quelque dix écus, *dat kost my omtrent 10 ryksdaalders*; quelque 300 hommes, *omtrent of by de 300 man*.

Quelquefois, (adv.) *Somsyds, som-wylen, by wylen, al te mets*.

Quelque-part, (adv.) *Ergens*.

Quelqu'un, une (in plur. *Quelques-uns, quelques unes*; pron.) *iemand*; (in 't meerv.) *eenige*.

Quenotte, (f. *gem. w.*) *Melk-tand, eerste tand (m. der kinderen)*.

Quenouille, (f) *Een spin-rok, spin-rokken (m); item bed-styl (f); tomber en quenouille, op de vrouwelyke linie vallen*.

Quenouillée, (f) *Een spinrokken vol (n)*.

Quenouillette, (f) *Spinrokkenkje (n)*.

Querat, (m) *De huid van een Schip, van de kiel tot 't onderste barchout*.

Querelle, (f) *Gekyf, krakkeel, geschil (n); faire une querelle d'allemand à quelqu'un, om een baverstroom iemand op 't lyf vallen, uitschelden*.

Quereller (v. a.) *quelqu'un, iemand bekyven, uitschelden*; quereller, (v. n.) *kyven, knorren*; il s'ime à quereller; (se quereller) (v. r.) *'t zomen kyven, krakkeelen enz.*

Querelleur, euse (m. & f.) Twist-
maaker, ruzie-maaker, krakkeel-
zoeker; krakkeel-zoekster enz.

Querelleur, euse (adj.) Twist-
gierig, kyfagtig enz. (men zegt ook
Querelleux, euse).

Querimonie, (f) Aanklagt voor
't geestelyk Rechts.

Querir, (v. a.) word alleen in den
infin. gebr. na de werkw. aller, en-
voyer, venir. Haalen; aller, en-
voyer querir (ou, chercher) quel-
qu'un, iemand gaan baalen, laten
baalen.

Questable, (adj.) Lyf-eigen.

Queste. (Zie Quête).

* Questeur, (m) Schat-, rent- of
penning-meeſter (der oude Rom.; item
der Hoogeſcholen).

Question, (f) Vraag, vraag-
ſtuk; geſchil-ſtuk; queſtion épineu-
ſe, eene moeyelyke of nietelge vraag;
réſoudre une queſtion, eene vraag
oploſſen; agiter une queſtion, een
geſchil-ſtuk op de baan, of iets in om-
vraag brengen; la choſe en queſ-
tion, de zaak daar over gebandeld
word of geſchil is; il n'eſt pas queſ-
tion de cela, hier is geen geſchil
over of hier ſpreekt men niet van;
item dat komt 'er niet op aan; il eſt
queſtion de ſavoir &c., het komt
'er op aan, om te weeten; queſtion
de droit, d'état, vraag-ſtuk, ge-
ſchil in rechten, van ſtaat; à ſotte
queſtion, point de reponſe, men
moet op alle gekke vraagen niet an-
woorden; queſtion, (torture) pyn-
bank, plei; donner la queſtion à
un criminel, eenen miſdaadiger op
de pyn-bank brengen.

Questionnaire, (m) Pyniger, beul.

Questionner, (v. a.) Ondervraag-
gen.

Questionneur, euse (m. & f.)
Ondervraager; ondervraagster, een
die geſtadig vraagt.

* Questure, (f) Schaameſterschap
(der oude Romeinen).

Quête, (f) 't Opzoeken, opſpeu-
ren (van 't wild enz.); 't bédelen (der
Monnikken); après une ſi longue
quête, na een zodanig lang zoeken of
navorſchen; aller en quête, wild-

opzoeken, opſpeuren; aller à la que-
te, met den bédel-zak uitgaan (voor
't Klooster; une bonne quête, een
goede verzámeling).

Quêter, (v. a.) Navorſchen, op-
zoeken, opſpeuren; quêter une bête,
un repas, des recommandations.

Quêter, (v. n.) Bédelen, aalmis-
ſen inzámelen (voor een klooster of an-
dere beboefſtige).

Quêteur, euse (m. & f.) Een bé-
del-monnik, een af eene die omgaat
en aalmoesſen inzámeld.

Queue, (f) Staart, ſtaert of
ſteert enz. (m); queue de cheval de
brochet &c. queue de poêle, de
ceriſe, de poire, de ſteel van een
pan enz.; queue de robe, de jupe,
de ſleep van een tabbaerd enz.; queue
de lettre, de ſtaert van een letter;
queue de violon de moulin, viool-
ſtaert, mólen-ſtaert; queue, achterhoede
(van een léger of vloot); item de ſtaert
of 't einde van iets; la queue de l'é-
té, de l'hiver, het einde enz.; queue
de compte, 't reſtant eener réke-
ning; à la queue, achter zich; en
queue, achter aan; queue à queue
ſtaart aan ſtaarts, achter malkander;
ſans queue, zonder gevolg, alleen;
être toujours à la queue, hem of haar
altos achter 't gat of na loopen; porter
la queue, de ſleep draagen; queue
d'aronde, zwaluwe ſtaart (by
Schrynw.); queue de rat, een kaale
paerde-ſtaert; item bardigheid, eelt
aan de achter-beenen van een paerd;
item een lange ronde vyl; queue de
dragon, de ſtaert van den draak (in
Sterrek.); queue de cheval, paer-
de-ſtaert (een kruid; item veldſtekén
der Turksche Generaals); queue de
renard, de chat, de pourceau,
vosſe-ſtaart, katte-ſtaart, verkenſ-
fenkel (zeker kruiden); cette piece a
cap & queue, dat ſtuk is nog niet
ontgonnen; le venin eſt à la queue,
ou le mal porte le repentir en
queue, (ſpr. w.) het einde draagt
de laſt; écorcher l'anguille par la
queue, iets verkeerd beginnen; c'eſt
un renard qui cache la queue,
(ſpr. w.) hy heeft ze achter de ooren;
quand on parle du loup on en
voit

voit la queue, als men van den drommel *streekt* is by 'er by of om-
trent; je n'en ai pas vu la queue
d'un, (*scr. w.*) ik heb 'er niets van
gezien; il y va de tête & queue,
by spand 'er alle zyne kragten toe in;
tirez le diable par la queue, ar-
moede lyden, *cléndig* leeven; veel ver-
driet hebben; met veel moeite iets
doen; cette queue n'est pas de ce
veau là, dat behoord daar niet toe;
il viendra un temps que les vaches
auront besoin de leur queues,
daar zal een tyd komen, dat men
gaarne had, 't geen men nu verächt;
il n'y en a point de plus em-
pêchés que ceux qui tiennent la
queue de la poêle, 't is moeyelyker
te regeeren als 'er wante praaten, of,
de beste *stuurlieden* staan aan land.

Queux, (m. alleen *aus*); Maître
queux, 's Konings opperkok.

Queux, (m. oud w.) *Wet-steen*,
styp-steen.

Qui, (pron. relat. & interrog.
m. & f.) Die, dewelke, dat, 't
welk, wie; heureux celui qui craint
Dieu, gelukkig is by die God vreesst;
ceux qui méprisent les gens sont
&c., die geene die of welke enz.;
c'est l'étude qui fait tout mon
plaisir, het is de studie die enz.;
voilà l'homme à qui j'ai donné
&c., daar of dat is de man aan
wien enz.; c'est lui en qui je me
fie, by is het in wien ik vertrouwt;
le voici qui vient, hier komt by;
qui que ce soit, wie 't ook zye of
hy zye, wie hy zye; voilà qui va
bien, dat gaat wel; qui plus est,
dat meer is, of, daarenboven; qui
pis est, dat nog erger is; qui êtes
vous? wie zyt gy? à qui en avez
vous? tegen wien hebt gy 't, of op
wien hebt gy 't gelaaden; à qui est
ce livre? wiens boek is dit? of aan
wien hoord dit boek toe? c'est un je
ne fais qui, het is een ik wete niet
wie. een lampen vlegel, een schurk,
een lonslooper; qui ça, qui là, de-
sine hier, de andere daar; ils fu-
yoient qui ça, qui là; qui bien
fera, bien trouvera, die wel doet,
wel ontmoet (*scr. w.*).

Quia, (*lat. w.*); Etre à quia,
verstomd staan; reduire ou mettre
quelqu'un à quia, iemand verstom-
men, den mond stoppen dat hy niets
meer weet te antwoorden.

Quiconque, (pron.) Al wie, zoo
wie, die; quiconque veut vivre
heureux.

Quidam, ou, quidan, quidane,
(m. & f.) Een zeker mans- of vrouws-
persoon.

Quiennesavoines, (f. pl.) *Haver-*
pagt aan den grond-beer zyne bonden.

Quiet, ete (adj. weinig gebr.) *Ge-*
rust, *stil*, *vreedzaam*; avoir l'es-
prit quiet, een gerust of stil gemoed
hebben; le malade a passé une nuit
quiete.

Quiétisme, (m) *Leere der Quié-*
tisten (f).

Quiétiste, (m. & f.) Een *Quiétist*,
(aanhanger van Molinos, wiens Gods-
dienst in een stille beschouwing van
God bestond).

Quietude, (f) *Gerustheid*, *stilheid*
(des gemoeds enz.).

Quignon, (m. gem. w.) Een *bagt*,
homp of *dik stuk brood*.

Quilboquet, (m) *Winkelhaak* (der
Schrynwerkers).

Quille, (f) Een *kégel* (m); faire
cinq quilles de venue & six de ra-
bat, in 't uitslaan 5 en in 't terug-
slaan 6 kégels gooijen; donner à
quelqu'un son sac & ses quilles,
iemand met pak en zak wegjaagen.

Quille, (f) De *kiel* (van een Schip).

Quiller, (v. n.) Met de kégels
werpen, wie 't eerst spelen zal.

Quiller, ou, Quillier, (f. m.)
Kegel-baan (f).

Quillette, (f) *Takje* (n) *poet* (f).

Quillon, (m) 't *Kruis* aan 't ge-
vest van een degen.

Quin, (m); Border à quin, de
kant eener plank een weinig over de
andere nagelen.

Quinaud, oude (adj.) Die den
mond gesnoerd is, die niets meer
weet te antwoorden (in een reden-
twist).

Quincaille &c. (Zie Clincaille &c.).

Quincajou, (m) *Amerikaansche*
wilde Kat.

Quin-

QUI.

Quinconce, (m); Planter des arbres en quinconce, boomen ruitsgewyze planten.

Quindécagone, (m) Vyftien-boek.

Quines, (f. pl.) Twee vyven (in 't iktak-fpel).

Quinola, (m) Harten-boer (in zéker kaarten-fp.); item boertiglyk leijonker, oppaffer eener Mevrouw.

* Quinquagénaire, (adj. & f.) Vyftig jaarig, oud 50 Jaar.

* Quinquagésime, (m) De zondag voor de vafsen.

Quinquaille, quinquallerie &c. (Zie Clincaille &c.).

Quinquennal, ale (adj.) Vyf-jaarig.

Quinquennales, (f. pl.) Vyfjaarige fpeelen of feesten der oude Romeinen, ter eere van vergóódde Keizeren.

Quinquenelle, (f) Vyfjaarig termyn of refpyt voor fchuldemaaren (n).

Quinquennium, (m) Vyfjaarige ftudie op de hooge fchool (f).

Quinquenove, (m) Zéker dobbel-fpel van 5 en 9.

Quinquille, (m) Zéker Homber-fpel van 5 perfoonen.

Quinquina, (m) Kina-kina (zékere baf van een boom die tegens de koortis gebruikt word).

Quint, te (adj. alleen dus); Charles quint; Sixte quint, Karel de vyfde; Sixtus de vyfde.

Quint, (m) Het vyfde deel (n); je fuis pour le quint dans cette affaire.

Quintadiner, (v. n. by Orgelm.) Een valfch geluid geeven, als een quint fpreken.

Quintaine, (f) Eertyds in de Ry-fchool een paal waar tégen men in 't voorby ryden met pylen en fpeeren wierp; item figuurl.; fervir de quintaine au peuple, voor ieder een ten doel of fpor zijn.

Quintal, (m) Een centner (n) 100 pond.

Quinte, (f) Een Quint of vyfde (in muziek, fchermafch. en Pikérfpel); quinte majeure ou major, een vyfde van 't aas; quinte, een gekke kuur, vreemde gril (caprice); item een drooge heft; item de vry-

QUI.

681

heid van eenig Kasteel, wyk of diftrict.

Quinte-feuille, (f) Vyf-vinger-bruid.

Quintelage, (m) Scheeps-ballaft, (m) mair. ozen planje (f).

Quinter, (v. a.) Goud en Zilver ftimpelen, barre d'argent quintée.

Quintessence, (f) Het fynfte, het zuiverfte, de befte kracht van iets.

Quintessencier, (v. a.) De befte kracht ergens uitrukken; (tirer la quintessence); item als v. n. hair kloooven, ziften.

Quintoux, euse (adj. & f) Grillig, koppig, eigenzinnig, vol kuzren; een grillig menfch.

Quintin, (m) Zéker fyn lynwaad.

Quintuple, (adj. & f. m.) Vyfvoudig.

Quinzain, (m. in 't kaats-fp.) 15 tegen 15.

Quinzaine, (f) Vyftien ftuks; item 14 dagen; les parties reviennent dans la quinzaine, de partyen zullen over 14 dagen, dat is, den 15den dag weer-komen.

Quinze, (adj.) Vyftien; ils font quinze, zy zijn met hun vyftienen; le quinze du mois, de vyftiende der maand; Louis quinze, Lodewyk de 15de; dans quinae jours, over 14 dagen.

Quinze-vingts, (m. pl.) Gafthuis te Parys voor 300 blinden.

Quinzieme, (adj. & f.) Vyftiende.

Quioffage, (m) 't Schaaften van 't ieder (n. by Leérfouwers).

Quioffe, (f) Schaaf-fteen (m. by Leért.).

Quioffier, (v. a.) 't Léder fchaafven.

* Quiproquo, (m. Lat. w.) Misflag; faire un quiproquo, het een voor 't ander neemen.

Quirinales, (f. pl.) Feest by de Romeinen ter eere van Romulus.

Quis, (m) Koper-bergfteen.

Quittance, (f) Quyt-fchelding, quyt-brief, quitantie.

Quittancer, (v. a.) Quytan, quyteeren, quitantie geeven.

Quitte, (adj.) Vry, los, ontfcaagen, verlost; je vous tiens quitte, voor

pour dix écus, ik onstlaa u enz.; il est franc & quitte de toutes dettes; elle est quitte de tous maux; nous voilà quittes, ou quitte à quitte, nu zyn wy kamp, of malkander niet meer schuldig; l'un vaut l'autre quitte à quitte, de eene is z.o. goed als de andere; jouer à quite ou à double, om niet of dubbeld op spelen.

Quittement, (adv.) Vry, onbelast; il possède cette terre franchement & quittement.

Quitter, (v. a.) Verlaaten; quitter le monde, de waereld verlaaten; item in een Klooster gaan; quitter ses habits, zyne kleederen uidoen, afleggen; quitter prise, los laten; on ne peut lui faire quitter prise; quitter les débiteurs, zyne schuldenaars onstlaan; quitter quelqu'un d'une visite, d'un compliment, iemand van een bezoek enz. verschoonen; il a quitté les chaufes, hy is mondig geworden; quitter un métier, eene handteering verlaaten, laten vaaren; quitter son droit, van zyn recht afstaan, zulks laten vaaren; la fièvre l'a quitté, de koorts heeft hem verlaaten; prune qui quitte le noyau, pruim die van de steen valt; qui quitte la partie, la perd (spr. w.); die eenen aanslag laat vaaren, verliest zyne moeite en kosten; je vous quitte, ik scheid van u af, ik gaa heen.

Quittus, (m) Een betaalde rekening (f. in finantie).

Qui-vive. (Zie onder Vive).

Quoi, (pron.) Welk, waar, wat; le plus grand vice à quoi (auquel) il est sujet, de grootste onleugd waar aan enz.; la mort est une chose à quoi l'on doit penser; à quoi pensez vous? waar denkt gy om? à quoi passez vous le temps? hoe brengt gy uwen tyd door? de quoi s'agit il? waar over word gebandeld? wat valt 'er te doen? wat is het onderwerp? en quoi vous a-t-il offensé? waar-in heeft hy u misdaan of beléidigd? à quoi tient il que cela ne se fasse? waar aan schort of

scheeld het enz.? à quoi bon (pour-quoi) tant de paroles? tant de façons? waar toe of waar toe dienen enz.? quoi! (comment!) Hoe! wat! quoi! a-t'il dit cela? hoe! heeft hy dat gezegt? quoi! vous êtes déjà de retour! Hé quoi! wel nu! quoi-que ce soit, que vous me demandiez, wat gy ook van my eischen of my vragen moogt; quoi qu'il arrive, wat 'er ook onstaae of gebeure; quoi qu'il en soit, wat 'er ook van zye; il ne dit ni quoi, ni qu'est ce, hy zegt noch hoe noch baa, hy zegt niet eens zier; le je ne sais quoi, het ik weet niet wat, iets byzonders, iets dat men niet noemen of uitdrukken kan; il a un je ne sais quoi qui charme, qui offense &c.

Quoique, conj. encore-que) Alhoewel, niet-tegenstaande) schoon; quoique je vous aime; (NB wanneer que voor quoique gaat, dan gebruikt men encore-que) als: je vous assure qu'encore-que je vous aime.

Quolibet, (m. misérable pointe, triviale & basse plaisanterie) Laffe, smaakelooze boertery; c'est un homme à quolibets.

Quote, (adj. dus) Quote-part, deel, aandeel (n); payer sa quote-part.

Quotidien, enne (adj.) Dage-lyks; pain quotidien; fièvre quotidienne.

Quotient, (m. in Reken-k.) De uitkomst (f), 's facit (n. van een gedevideerd getal).

Quotisation &c. (Zie Cotisation &c.).

Quotité (f. le prorata de chacun) Deel, aandeel, part (n. in iets).

*****

R.

R (f) R (f) De 17de Letter van 't Alphabet, word op 't einde veeler woorden niet uitgesproken; waar over men de Grammaires kan nazien.

Ra-

Rabais, (m) *Afflag* (m), *verminde- ring in prys* (f) *rabat* (n); *vendre à l'enchère & au rabais*, by op- en *afflag verkoopen*.

Rabaisé, ée (adj. & part.) *Ver- minderd*, *gedaald*, *gezákt*; *verné- derd*.

Rabaissement, (m) *Vermindering* (f); *item vernéderde of verlaagde staat*.

Rabaïsser, (v. a.) *Laager maaken*, *stellen of zetten*, *verlaagen*, *neér-laa- ten*, enz. *cela n'est pas assez bas*, il faut le rabaïsser d'avantage; *rabaïsser*, *vernéderen*; *rabaïsser l'or- gueil de ses ennemis*; *rabaïsser les monnoies*, *les tailles*, *de prys der munt-spécies*, *der schattingen vermin- deren*; *rabaïsser sa voix*, *zagter spreekén*; *rabaïsser*, (v. n.) *vallen*, *daalen*, *afslaan in prys*.

Rabaner (v. a.) *une voile*, *een zeil met raa-banden voorzien of aan- slaan*.

Rabans, (m. pl.) *Raa- of ree-bun- den*.

Rabat, (m) *Een kraag*, *bef* (f); *overslag* (m); *item de terugslag* (m. in 't kégel-spél).

Rabat-joie, (m) *Vreugde-verfloor- ring* (f), *eenig voorval dat de blyd- schap fremt*; *item een breek-spel*, *vreugde-stoorder of- stoorder*.

Rabattre, (v. a.) *Neérlaaten*, *la- ten vallen* enz.; *rabattre le bras qu'on a levé*; *rabattre un coup*, *eenen slag*, *stoot of houw afweeren*, *breeken*; *rabattre la fierté de quel- qu'un*, *iemand's hoogmoed dempen*; *rabattre les vapeurs de la rate*, *de droefheid verdryven*; *rabattre*, *afkorten*, *afstrekken*, *laten vallen*; *il n'en veut pas rabattre un sou*; *je vous le rabattrai sur votre com- pte*; *donner moi un petit baïsser en rabattant sur notre mariage*; *rabattre*, *afslaan*, *iets of iemand min- der achten als te voeren*; *j'en rabats la moitié*, *j'en rabats quinze*, *ik maak 'er zoo veel werk niet meer van*; *rabattre un mur*, *eene muur wederom afbreeken*, *neérsmeyten*; *ra- battre*, *terug-slaan* (in 't Kegel-sp.); *afkeeren* (een stoot by Scherm-m.);

inslaan, *inzoomen* (by Kleerm.); *fleg- ten*, *gelyk maaken* (eenen akker); *buiden in de looikuij leggen*; *afwin- den* (by draad trekkers); *je lui ai bien rabattu son caquet*; *ik heb hem zyn mond ter deege gesnoerd*; *tout compté*, *tout rabattu*, *alles naauw overwógen zynde*; *rabattre*, (v. n.) *afslaan*, *daalen* (in prys); *rabattre à main droite*, *ter rechter hand inslaan of wenden*; *se rabattre*, (v. r.) *zynen moed laaten vallen*; *zich neérzetten*, *zich neérslaan* (als duiven op 't veld); *l'armée se rabattit sur cette place*, *het leger ging ploisfelings op die plaats los*; *il se rabat toujours sur ses ex- ploits*, *by valt altyd op zyne groote verrichtingen*; *après avoir parlé quelque temps sur la morale*, *il se rabattit sur la politique*.

Rabattu, ue (adj.) *Afgekort*, *afge- trokken*; *afgeslaagen* enz. (Zie Ra- battre).

Rabbin, (m) *Joodsche Meester of Leeraar*, *Rabbi*, *Rabbijn*.

Rabbinique, (adj.) *Rabbynsch*.

Rabbinisme, (m) *Rabbynsche leere*.

Rabbiniste, (m) *Aankleever daar van*.

Rabdomancie, (f) *Waarzeggerij met de wigchel-roé*.

Rabêtir (v. a.) *un enfant*, *een kind dof of dom maaken*.

Rabillage (m) *de filets*, *d'une montre*, *berstelling*, *verbétering* (f) *van netten* enz.

Rabiller, (v. a.) *Herstellen*, *ver- bétèren*, *in order brengen* (raccommo- der).

Rabin &c. (Zie Rabbin).

Rable, (m) *De lenden* (f) *rug* (m. van een' baas of konyn); *vuur- baak*; *oven-krabber*; *kool-krabber* (m), *kalk-klouw of krouw* (f); *item buik-stek* (n), *legger* (m. van kleine vaarsui- gen).

Rablu, ue (adj.) *Met een' sterken rug of sterke lendenen voorzien* (word van menschen en dieren gez.).

Rablure, (f) *Sponning*, *naad* (langs de kiel van een Schip; *jarlot*, *en- taillure*).

Raboblíner, (v. a. gem. w.) *Slags verstellen*, *konkelen*, *lappen*.

Rabonir, (v. a. gem. w.) *Verbetteren*.

Rabot, (m) *Schaaf* (f); *item kalk-kloet* (f), *roer-flok* (m), *drek-schap* (f).

Raboter, (v. a.) *Schaaven*; *item* (de paden in een' tuin) *gelyk maaken*; (kalk) *roeren*, *beslaan*; (azyn) *om-roeren*.

Raboteux, euse (adj.) *Rauw*, *hobbelig*, *ongelyk*, *onbeschaafd*.

Rabougri, ie (adj.) *Ondergehléven*, *mismaakt*, *die of dat zyn' vollen wysdom niet heeft*; *arbre rabougri*.

Rabougrir, (v. a.) *Onderhouden*, *den wysdom belétsen*.

Rabougrir, (v. n.) *se rabougrir*, (v. r.) *Onder blyven*, *niet aarden*, *laag en mismaakt wasfen*.

Rabouillere, (f) *Konynen-hol* *of* *nist voor de jongen* (n).

Raboutir, (v. a. gem. w.) *De eindén van twee sinkken aan mal-kander begien*.

Rabrouer, (v. a.) *Begraauwen*, *toesnaauwen*, *bits bejézenen*.

Rabrouer, euse (m. & f.) *Graauwer*; *saauwster*.

Racage, (m) *Rak* (n. zynde een *krans van ronde bolletjes aan een Scheeps-mast*).

Racaille, (f) 's *Gespuis*, *gepu-pel*, *jan-hagel* (n. *canaille*); *item* *segt geed*, *uitschot* (n), *wadden* (f. pl.).

Racambeaux, (m) *Rak* (een *yzere schuif-ring aan de mast eener sloep*).

Raccomodage, (m) 's *Verstéllen* (n).

Raccomodement, (m) *Verzoening*, *berstélling van vriendschap* (f).

Raccomoder, (v. a.) *Verstéllen*, *berstéllen*, *wederom in orde brengen* (als: *klederen enz.*); *weér-veréeni-gen*, *tot een vergelyk brengen*; *se raco-moder* (v. r.), *verstéld worden*; *item verzoend worden*, *weér-veréeni-gen*.

Raccomodeur, euse (m. & f.) *Verstélder*, *berstéller*; *verstélfier enz.*

Raccomdement, (m) *Gelyk-ma-king*, (door twee *ongelyke dingen aan een te trekken*).

Raccorder, (v. a.) *Weér-veréeni-gen* (reconcilier); *item* (iets) *in een irekken*, *gelyk maaken*; *item een snaar-speeltuig stémmen*, *berstéllen*; *raccorder un instrument de musi-que*; *se raccorder* (v. r.) *wederom veréenigen*.

Raccornir. (Zie Racornir).

Raccoupler, (v. a.) *Weér-koppes-len*.

Raccourci, ie (adj.) *Verkort enz.*

Raccourci, (m) *Uitstreksel*, 's *kor-te* (n); *le raccourci d'un livre*; *representer une chose en rac-courci*.

Raccourcir, (v. a.) *Verkorten*, *in-korten*, *kortér maaken*; *raccourcir* (v. n.) *verminderen*, *kortér wor-den*.

Raccourcissement, (m) *Verkor-tig* (f).

Raccoutrement, (m) *Verstélling*, *lapping* (f. van *oude klederen*, *schoe-nen enz.*).

Raccotr, (v. a.) *Verstéllen*, *lappen* (ravauder).

Raccoutreux, euse (adj.) *Ver-stélfbaar*, *dat te lappen is*.

Raccoutreur, euse (f. m. & f.) *Verstéller*, *lapper*; *lappier enz.*

Raccoutumer, (v. a.) *Weder doen gewénnen*; *se raccoutumer* (v. r.) *zich weér-gewénnen*.

Raccrocher, (v. a.) *Weder aan-baaken* (accrocher de nouveau); *item weér-krygen* (rattraper).

Race, (f) *Geslachts* (n), *slam* (m), *afkomst* (f); *il est d'une race il-lustre*; *race*, *aart*, *slag*; *chien de bonne race*; *il chasse de race*, *hy heeft een aartje naar zyn vaartje* (spr. w.); *bon chien chasse de race*, *een appel valt niet verre van zyn' slam* (spr. w.).

Racer, (v. n.) *In kunne of aart voorszéttén* (van *dieren en vogelen gez.*).

Rachalander, (v. a.) *Weér-be-kalánten*.

Rachat, (m) *Weér-koop*, *wéder-koopig*; *item vrykoopig*, *losging* (f).

Rache, (f) *Teer-droessem* (m. *Scheeps w.*).

Rachetable, (adj.) *Wéder-koop-taar*;

RAC.

baar; item losbaar; rente racheta-
ble, los-rente.

Racheter, (v. a.) *Weder-kopen*; item vry-kopen, losfen, verlossen; aflossen.

Rachitis, (m) *De engelfche ziekte, lenden-ziekte der Kinderen* (f).

Racinal, (m) *Dorpel of drempel (daar de fluis-deuren opdraayen)*; racinaux, (m. pl.) *onderflél* (n) voet, (m. ondes eenig gebouw).

Racine, (f) *Wortel*; racine chevelue, *vèzelagtige wortel*; prendre racine, *wortel fchieten, inwortelen*; beklyven; couper par la racine, *by de wortel afhouwen, uistroeyen*; racine, *flam-woord, wortel-woord*; racine quarrée, cubique, *quadraat-wortel enz.*

Racle, (m) *Schrabber, schrapper.*

Racle-boyau, (m) *Slegte viool-speelder, zaager.*

Racler, (v. a.) *Schrabben, schrappen, afchrappen; affchaaven; item affstryken (als: een' koorn-maat, couper); item racler le boyau, slegt speelen, zaagen op een viool; racler, râtelen, rammelen, rinkelken (aan een' deur).*

Racleur, (m) *Een schrapper; slegte viool speelder, zaager enz.*

Racloir, (m) *Schrapp-zyer* (n), *schrapper, krabber* (m); item *sift, fleek-zyer* (n. by *Plaatjn.*); *schaafmes* (m. by *Boekb.*).

Racloire, (f) *Stryk-flok* (m. by *Koorn-m*); item *râtel-ring* (m. aan een' deur; dit laatste ook racloir gen.).

Raclure, (f) *Schrapsel, afchrapsel, affchaaffel* (n).

Racommodage &c. (*Zie Racommodage &c.*).

Raconter, (v. a.) *Vertellen, verhalen.*

Raconteur, euse (m. & f. gem. w. word niet alleen gebr.) *Verteller; vertelfter; raconteur de nouvelles.*

Racorder. (*Zie Raccorder*).

Racornir, (v. a.) *Taai en hard maaken, doen omkrullen, in-een-schraeyen, (als: lóder en perkament voor 't vuur); se racornir* (v. a.) *in een schraeyen, hard worden, krom trekken.*

RAC, RAD. 685

Racoupler, Racourcir, Racouter, Racontumer &c. *Zie met twee cc.*

Racquérir, (v. a. weinig gebr.) *Weér-krygen, weér-bekómen.*

Racquitter, se Racquitter, (v. n. & r.) *Weér vry speelen, het winnen, weér-winnen (wat men verlooren heeft); item racquitter* (v. a.) *le temps qu'on a perdu, beruinen, weér in haalen enz.*

Racrocher. (*Zie met twee cc.*).

Rade, (f) *Ree, reede* (voor *Scheepen*).

Radeau, (m) *Vlot, hout-vlot* (n).

Rader, (v. n.) *Op de ree koomen of leggen.*

Radeur, (m) *Zous-meeter* (in *vrankryk*).

Radial, (m) *Hand-spier* (f. in *Ontl. k.*).

Radiation, (f) *Straaling, uitstraaling; item (in Rechten) uitwisching, doorhaaling, doorschrabbing* (van eenig geschrift; *ature*).

Radical, ale (adj.) *Oirfpronkelyk, in den grond; mot radical, flam-woord, wortel-woord.*

Radicalement, (adv.) *Oirfpronkelyk, in den grond.*

Radication, (f) *Worteling.*

Radicule, (f) 't *Puntje, de kiem van 't zaad, waar van de wortel komt.*

Radié, ée (adj.) *Gevlamd, gestreept, met straalen als een' sterre; fleur, couronne radiée.*

Radiers, (m. pl.) *De zy-planken die aan den vóór- en achter-fléven van een schip spits uitloopen* (f. pl.).

Radioux, euse (adj.) *Straalende, schitterende, straalen uitschietende.*

Radiometre, (m) *Graad-boog.*

Radoire, (f) *Stryk-flok, (m. der Koorn-m. racloire).*

Radotage, (m) *Het suffen* (n).

Radoter, (v. n.) *Suffen, mymeren, raaskallen, kind'ich zyn* (door *ouderdom* of *ziekte*).

Radoterie, (f) *Suff-ry, mymering, kindschheid, zotie klop.*

Radoteur, euse (m. & f.) *Suffer; suffer.*

Radoub, (m) *Kalfaterieg* (f);

donner le radoub à un vaisseau, een Schip kalfateren.

Radouber, (v. a.) Kalfateren.

Radoubeur, (Zie Kalfat).

Radoucir, (v. a.) Verzagten, zagter maaken; item vermurwen, zagtzinniger, gedweeër maaken; se radoucir (v. r.) verzagten, bedaarren.

Radoucissement, (m) Verzagting, bedaarng (f).

Radresse, (f) Dwars-pad, op de gemeene weg toeloopeude (n).

Raffale, (f) Val-wind, die van 's gebérzge komt (m).

Raffailler, (v. n.) se raffailler, (v. r.) Wèder neër-zakken (als: nieuwe gebouwen, arde enz.).

Raffermir, (v. a.) Versterken, vaster of stevig-er maaken (rendre plus ferme); item wèter maced geeven, 's bar; versterken; se raffermir (v. r.) sterker worden; sa santé, son courage se raffermir.

Raffermissement, (m) Wèder versterking, herstelling (f).

Raffinage, (m) 's Zuiveren, 's raffineeren (n). item geraffineerde zuiker, raffinade (f).

Raffiné, -ée (adj.) Gezuivrd, fyn; item slim; loos, doortrápt, doorstépen; un raffiné, een doorstépen gast.

Raffinement, (m) Reiniging, zuivering; item spitswinnighaid, al te naauwe uitpluizing (f).

Raffiner, (v. a.) Zuiveren, louteren, syner of bétter maken, raffineeren; item scheepzinniger maaken, bétter af-riechten, verbéteren.

Raffiner, (v. n.) Naauw uitpluizen, naauw ziften, verbéteren; raffiner sur le langage, sur tout; se raffiner (v. a.) loozet, syner. doortrápter worden.

Raffinerie, (f) Plaats daar men iets reinigt, zuivert of syn maakt (als: zuiker, zout, bus-kruid enz.) een' Raffinaderij.

Raffineur, (m) Zuiveraar, raffineerder, raffinadeur.

Raffineur, euse (adj. & f.) Naauwziende, kiesch; een verbéteraar, zifter. fyne uitpluizer (van iets).

Raffolir, (v. n.) Gek worden.

Rafle, (f) Tros daar de druiven af zyn (f); item een schrob-net (n); item een trits, (zynde een worp van drie gelyken in 't teerling-spel); faire, ou, amener rafle, drie gelyke oogengooijen; faire rafle, alles weg-kaapen of rooven.

Rafler, (v. a. gem. w.) Weg-kaapen, weg-kraauwen, weg-veegen; cet homme, cette grêle a tout raflé.

Rafrachir, (v. a.) Ververfchen, versfrischen, verkoelen, verquikken enz.; rafrachir la mémoire, le sang, une place, un tableau, une tapisserie, un canon, les troupes, un chapeau, les cheveux, une racine, het geheugen ververfchen (op 't nieuw te binnen brengen); het bloed verkoelen, (versfrischen); een plaats met nieuw volk beléggén; een' schildery schoonmaaken en vernissen; een tapyt of behangsel verstellen; een stuk gesbutts verkoelen, koud laten worden; de troepen ververfchen; eenen ouden boed afronden; 's hair lucht geeven of een weinige afknippen; een' wortel reinigen of heshoeyen; se rafrachir, (v. n.) ververfchen, rusten, zich verquikken; item verkoelen, koeler worden, versfrischen; item zich herinneren; le vent se rafrachit, de wind steekt op, of begint op te wakkeren; se rafrachir la mémoire de &c., zich in gedagten brengen of herinneren enz.

Rafrachissant, ante (adj.) Ververfchend, verkoelend; verquikkend; un rafrachissant; een koel-drank.

Rafrachissement, (m) Verkoeling, versfrisching; item ververfching, verquikking, rust (f), voedsel (n) enz.

Rafrachissoir, (m) Koel-vat (n), Koel-kéel (m).

Ragaillardir, (v. a.) Vervrolyken.

Rage, (f) Dolheid, woede, verwoedheid, razerny, quaadheid; écumer de rage, schuimbekken van boosheid; faire rage, dire rage contre quelqu'un. tegen iemand yslyk uitvaaren; faire rage pour quelqu'un, zich voor iemand wakker in de brés stellen; il fait rage des pieds, hy loopt als een haas; les soldats font rage chez leurs hôtes, de solda-

daaien gaan by bunne waerden ysfelyk te werk; il fait rage en médecine, by doet wonderen in de geneeskunde; il a la rage des tableaux, de parler, by is dol naar sebilderyen, by wil altyd praaten; rage de cul fait passer le mal de dent, (spr. w.), een' groote smert; doet een' kleine niet achten.

Ragencer. (Zie Rajuster).

Ragot, ote (adj.) Kort en dik; bāton, homme ragot.

Ragot, (m) Een dreumisse; item dissel-pin.

Ragotter, (v. n. gem. w.) Knorren, morren.

Ragoniste, (m) Goed ragoût-kok.

Ragoût, (m) Sterk gekruidde en eet-lust verwekkende spyze of saus (f); item aangenaam tydverdryf, iets dat verlustigt (n).

Ragoûtant, ante (adj.) Lekker, aangenaam, lust-verwekkend.

Ragoûter, (v. a.) Lust of eet-lust verwekken.

Ragraffer, (v. a.) Wēder-aanbaaken.

Ragrandir, (v. a.) Vergrooten.

Ragrēer, (v. a.) Glad maaken, weēr-overstryken (in Bouwk.); den stomp van eenen afgezaagden boom of tak effenen; item (een Schip) weēr-voorziē, verzorgen, ierustē.

Ragué, (adj.); Cable ragué, gevuld, geschaafd, gesleeten touw.

Se Raguer, (v. r.) In stukken wryzen, schuuren of vilen (s'écorcher).

Raie, (f) Streep, streek, linie; item voore (in 't land); hair scheel; kerf enz.; raies de roue, wiel-spreken.

Raie, (f) Roch (zeker zee-visch).

Rajeunir, (v. a.) Verjongen, weēr jong maaken, jonger doen schynen; rajeunir, (v. n.) wēder jong worden, verjongen.

Rajeunissement, (m) Verjonging, verjeugding (f).

Raieure. (Zie Rayure).

Raifort, (m) Radys; rammelas of rammelas (f).

Railler (v. a.) quelqu'un, iemand bespotten, uitlagchen; railler, (v. n.) spotten, boerten; kortswylen; il rail-

le toujours; le railler, (v. r.) spotten, scherssen enz.

Raillerie, (f) Spotterny, boerterry, jokkerny; entendre la raillerie, bes scherssen wel verstaan; entendre raillerie, n'entendre point raillerie, bes scherssen of de jokkerny verdraagen, niet verdraagen konnen; cela passe la raillerie, dat gaat te ver; raillerie à part, ou, sans raillerie, alle gekheid aan een' zyde, zonder gescheeren, in ernst; (sérieusement, tout de bon) railleries, schimpfchriften (sātyres).

Railleur, euse (adj.) Spottend, boertend, scherssend; esprit railleur.

Railleur, euse (f. m. & f.) Schersser, boertier, spotter; schersster enz.

Raine, (f) Kikvorsch (bēter Grenouille).

Rainette. (Zie Reinette).

Rainure, (f) Groef (in 't hout).

Raion &c. (Zie Rayon).

Raiponce, (f) Rapunzel (plant).

Raire, (v. a. oud w.) Scheeren, baard-scheeren; un barbier rait l'autre, (spr. w.) de eene hand wascht de andere; à ba be de fou on apprend à raire, (spr. w.) uit een ander mans gekheid zyn voordeel trekken.

Rais, (m. pl.) Straalen, lichtstraalen (f. pl.); rais du soleil, de la lune &c. rais de roue, rad-spreken of spylen; rais, punten der spooren.

Rais, Raifeau. (Zie Re).

Raisin, (m) Druif, druive (f); raisins secs, rozynen; raisins de corinthe, korrenten; grain de raisin, druive-bes.

Raisiné, (m) Druiven-confituur (n).

Raison, (f) De reden (f), 't redelyk vermogen, vernuft, verstand, oordeel (n) enz.; la raison est ce qui distingue l'homme de la bête; la droite raison, bes gezond vernuft; parler raison, met gezonde redēn spreekē; n'avoir ni sens, ni raison, geen verstand, noch oordeel bezitten; il n'y a ni rime, ni raison, daar is geen zin noch slot in; rail-

raison, *rêden*, oorzaak, *rekenſchap*; (f. cause, ſujet, compte) *raison d'état*, demander, rendre *raison* de ſa conduite; *raison*, *rêden*, *billikheid*; demande fondée en *raison*; comme de *raison*, *als naar rêden*, *of zoo als de billikheid vordert*; *ranger* quelqu'un à la *raison*, *iemand tot rêden, tot billikheid brengen*; ſe rendre, ſe ſoumettre à la *raison*; ſe payer de *raison*, *verſtandige voorſlaagen aanneemen*, *zich laaten gezèggen*; vivre ſelon Dieu & *raison*, *met God en met zere leeven*; où la force domine, *raison* n'a point de lieu, *daar 't geweld de overhand heeft*, *heeft de reſen geen plaats*; avoir *raison*, *reden of oorzaak hebben*; *item gelyk hebben*; *raison*, *reden*, *bewys*; prouver par de ſolides *raisons* que &c. *raison*, *vol-doening*, *vergelting*, *wraak* (f); demander, tirer *raison* d'un affront; ſe faire *raison*, *zich zelfs recht doen*; faire *raison*, *beſcheid doen* (in 't drinken); on perd la *raison* à force de faire des *raisons*; point tant de *raisons*, *zoo veel praatjes niet*; à plus forte *raison*, *met des te meer rêden*; à combien plus de *raison*, *met hoe veel meer rêden*; pour *raison* dequoi, *weshalven*; à *raison* de (ſur le pied de), *tegen*, *op den voet van*; j'ai acheté cela à *raison* de 4 livres l'aune; hors de *raison*, *onbillik*; *item uyttermaaten duur*; en agir hors de *raison*; marchandise qui eſt hors de *raison*; un être de *raison*, *een ingebeeld wezen*, *iets dat alleen in verbeelding beſtaat*; *raison*, *overëenkomst*, *evenredigheid*, (*ratio der getal'en met el-kander in Rêken-k.*); livre de *raison*, *Koopmans ſchuld-boek*.

Raisonnable, (adj.) *Rêdelyk*, *met rêden of verſtand begaafd*; l'homme eſt une créature *raisonnable*; *raisonnable*, *billyk*, *rêdelyk*, *behoorlyk*; homme, *taille*, *prix*, *raisonnable*.

Raisonnement, (adv.) *Op eene rêdelyke, billyke, behoorlyke wyze*.

Raisonné, ée (adj.) *Bêrdeneerd*, *onderzocht*; *geſtaafd*; *disſours raiſonné*.

Raisonnement, (m) *Rêdeneering*; *redenſkâveling* (f).

Raisonner, (v. n.) *Rêdeneeren*; *redenſkâvelen enz.* *raisonner* juſte, in den baak, *net of wel rêdeneeren*, conſentir à une choſe ſans *raisonner*, *zonder overtuëging iets inwilligen*; *raisonner* pantoûſe, ou, comme un cheval de caroffe, *als een tot rêdeneeren, raiſonner, veel praatſ hebben*, *tëgenspreken*; c'eſt à vous, petit ſot, à *raisonner* ici? *gy zotje zoud hier ook nog wat in te brengen willen hebben?* *raisonner* à la chalupe &c., *toeroepen wat koers te neemen* (zee w.).

Raisonneur, euſe (m. & f.) *Verdrietige redeneerder*; *item ſnapper*, *kakelaar*, *dwaarsdyver*; *ſnappſter enz.*

Raire. (Zie Rayure).

Rajustement, (m) *Herſtelling*; *bylëgging* (f).

Rajuster, (v. a.) *Herſtellen*, *wéder in ordre of te regt brengen*; *rajuster* ſa perruque &c. *rajuster*, *verëſſenen*, *weer-byleggen*, *verëenigen*; *rajuster* un différent.

Raiz, (m) *Gelyke grond*, *vlakte* (f); *ouyfrage* à *raiz* de chauffée, *werk dat gelyk met de grond is*; *démolir* *raiz* pied, *raiz* terre, *ſlegten*, *met de grond gelyk leggen*.

Râle, (m) *Quakkel-Koning*.

Râle, (f) ou, *Râlement*, (m) *Reutel* (m), *reuteling* (f. in de keel van een die ſterft); *item het geſchreeuw (n. der herten in de brons tyd)*.

Ralentir, (v. a.) *Vertraagen*, *vermindere*, *langzaamere doen gaan*; *se ralentir*; *verſtaauwen*, *verſlapen*, *traager worden*, *vertraagen* (in zyn' gang of yver).

Ralentissement, (m) *Vertraaging*, *verſtaauwing* (f).

Râler, (v. n.) *Den reutel in de keel hebben*, *reutelen* (als iemand die ſterft).

Ralier. (Zie Rallier).

Ralinguer, (v. n. zee-w.) *De zeilen lêvend'g houden*, *aan de wind leggen*.

Ralingues, (f. pl. zee-w.) *De lyken*, (*zoom-touwen der zeilen, bang-maſſen enz.*).

Raliter

Raliter (v. n.) se raliter (v. r.), *Wéder bed-légerig worden (beter re-tomber malade).*

Raller, (v. n.) *Schreeuwen als een hert in de brons-tyd.*

Ralliement, (m) *Wéer-by-één trekking, wéer-by-één-verzámeling (der verstrooide Krygs-benden).*

Rallier, (v. a.) *Wéder-verzámelen, herstellen; rallier les troupes; rallier des métaux, metaalen wéer-veréénigen, wéer-aan-malkander verbinden; rallier un navire au vent, wéer-op-loeven; se rallier, (v. r.) zich herstellen, wéder-veréénigen; item se rallier de la terre &c., het land enz. náderen.*

Rallonger. (Zie Ralonger).

Rallumer, (v. a.) *Wéer-aansteeken, wéer-ontsteecken; rallumer une chandelle, la grerre; se rallumer (v. r.), wéer-ontsteecken, wéer-aangaan.*

Ralonger, (v. a.) *Verlengen, uitlaaten, langer maaken; ralonger une jupe, le temps.*

Ralumer. (Zie Rallumer).

Ramadan, (m) *Vasten (f. der Mahometaanen).*

Ramadouer, (v. a.) *Met liefskoozen wéder stillen.*

Ramage, (m) *De will-zang, (m) 't gezang, 't gequcel, 't quinkelen (n. der vogelen); item het takwerk, de takken (der boomen); étoffe à ramage; chanter un autre ramage, op eenen anderen toon zingen; ramage, 't raamen (der lákens).*

Ramager, (v. n.) *Zingen, qucelen, quinkelen, tierelieren (van vogelen gez.).*

Ramaigrir, (v. a.) *Vermágeren, máger máaken; ramaigrir, (v. n.) mágeren worden, afneemen.*

Ramander &c. (Zie Ramender &c.).

Ramas, (m) *Verzámeling, by-één-vergoáring (f) hoop (m).*

Ramasse, (f) *Sleede of sleë, (waarmee men over de sneeuw der Alpische gebergten ryd).*

Ramassé, ée (adj.) *Verzámeld, by-één geraapt; ópperaapt; des gens ramassés de tous côtés; ramassé*

parmi les boues; item un corps ramassé, een gezét, in-één-gedrongen ligchaam.

Ramasser, (v. a.) *By-één-raopen, vergaären, verzámelen, by-één, of op éenen hoop by malkander brengen; ramasser des troupes, ramasser (ou amasser), ópraopen (dat gevallen is); cet habit ne vaut pas le ramasser; ramasser, afrosfen, toetáketen; il l'a ramassé comme il faut; se ramasser, (v. r.) zich by-één vergaären, te-zámen-kómen; item malkander afrosfen enz.*

Ramasseur, (m) *Verzámelaar; ópraaper; item sté-voerder op de Alpische gebergten.*

Ramassis, (m) *By-één-raapsel; sprokkel-bout (n); af-val (m).*

Ramazan. (Zie Ramadan).

Rambade, (f) *'t Galjoen eener galeie (n).*

Ramberge, (f) *Zéker Ren-schip (n).*

Rame, (f) *Riem, roei-spaan (m. aviron) vaiflean à rames, een roei-schip; tirer à la rame, roeyen; aller à voiles & à rames, zeilen en riemen voeren.*

Rame, (f) *Tuin-slaak, boon-slaak (m), rys (n. daar de peul-erreten ségen óp-waifsen).*

Rame (f) *de papier, een ricm papier; mettre à la rame, boeken voor scheur papier op-pakken.*

Rame, (f) *Raam (om láken op te droogen).*

Ramé, ée (adj.) *Geroeij; item met slaaken of rys bezét; item balle ramée, bout-kógel.*

Rameau, (m) *Tak (m), takje (n); le diranche des rameaux, ou, le jour des rameaux, Palm-zondag.*

Ramée, (f) *Lover-tent, groene sommer (f), mey-takken (m. pl.).*

Ramendable, (adj.) *Verbéterlyk, dat verbeterd worden kan.*

Ramendage, (m) *Verbétering; item legging van een stukje blad goud daar het ontbreekt (f).*

Ramender, (v. a.) *Verbéteren; een stukje blad goud leggen daar 't ontbreekt; item afzetten, den rys verminderen; ramender le bléd; ramender*

der les terres, une étoffe, *bet land verbeteren, in beter staat brengen; eene stoffe nog eens verwen; ramender, (v. n.) afflaan, daalen, beter koop worden; l'avoine ramende.*

Ramener, (v. a.) *Terug brengen, terug voeren of leiden; item ramener les esprits, de gemosderen stillen, tot bedaaren, tot inkeer brengen.*

Rameneret, (m) *Slag, breeck (met de meest-spoer of lyn).*

Ramenteroir, (v. a. oud w.) *In 't gebeugen brengen (faire ressouvenir); se ramenteroir, (v. r.) zich herinneren (se ressouvenir).*

Ramequin, (m) *Een stuk gerooft brood met kaas, een hartelyk beetje.*

Ramer, (v. n.) *Roeyen (tirer à la rame).*

Ramer, (v. a.) *Staaiken zetten, rys steeken; ramer des fèves, des pois; ramer les draps, de lakens raamen, aan de raam slaan.*

Ramereau, (m) *Jonge ring-duif.*

Ramette, ( ) *Raam (by Drukkers).*

Rameur, (m) *Roeyer.*

Ramenx, (v. a.) *Getakt, taklig.*

Ramier (m) ou pigeon ramier, (adj.) *Ring-duif, wilde duif.*

Ramification, (f) *Tak-verspreiding der aderen (in Ontleedk.).*

Ramifier, se ramifier, (v. r.) *Zich in takken of spranken verspreiden.*

Ramilles. (f. pl. *Zie Ramassis).*

Raminagrobis, ou, Rominagrobis, *Een trotsch, ryk en staatig man, of een die zodanige houding (airs) heeft; item een groote Kater.*

Ramingue, (adj.) *Steeg, slug; cheval ramingue.*

Ramondrir, (v. a.) *Weder-verminleren.*

Ramotir, (v. a.) *Weder-bevogtigen.*

Ramollir, (v. a.) *Verzagtten, vermarwen, gedweëder, weeker of zagter maken; item verwyfd maken, verslappen, den moed-bereemen; se ramollir, (v. r.) verzagtten, vermarwen; verslappen, verwyfd, vaig of eudzig worden.*

Ramollissant, ante (adj.) *Verzagtend; un ramollissant, een verzagtent genees-middel.*

Ramollitif, ive (adj.) *Verzagtend; onguent ramollitif, verzagtende zalve; un ramollitif, een verzagtent genees-middel.*

Ramon, (m. oud w.) *Stompe bezem.*

Ramonner (v. a.) *une cheminée, een' schoorsteen veegen.*

Ramonneur, (m) *Schoorsteen-veeger.*

Rampant, ante (adj.) *Kruipende enz.: un insecte rampant, een kruipend diertje; esprit bas & rampant, een laag en slaaffsch gemoed; style rampant, laagse schryfwyze; lion rampant, een klimmende Leeuw (in wapen-k.).*

Ramparer, Rampart. (*Zie Rem*).

Rampe, (f) *De parie of verdieping van de eene trap tot de andere; item de leun eener trap.*

Rampement, (m) *Kruiping (f).*

Ramper, (v. n.) *Kruipen, langs de aarde kruipen (als sommige dieren en planten); item zich omslingeren, als: le houblon rampe autour de la perche; item ramper devant quelqu'un, kruipen, slaaffsch zyn voor iemand; ramper dans la misère, in elende leven.*

Rampin, (adj.); Cheval rampin, *Paerd dat op de punten der agterste voeten gaat.*

Ramure, (f) *Het gewigt of de hoornen van een hert.*

Rance, (adj) *Bedorven, garstig; du lard rance, garstig spek.*

Rance, (f. m.) *Garstigheid (f); sentir le rance, garstig rieken.*

Ranche, (f) *Spoort in een' wagenleer; treef aan een kraan of kiel-paal.*

Rancher, (m) *Leer op de wyze der trap van een kiel-paal.*

Rancidité. (*Zie Rancissure*).

Rancir, (v. n.) *Garstig of stinkend worden, bedorven.*

Rancissure, (f) *Garstigheid (f), 't bederf (n. der spyze).*

Rançon, (f) *Los-geld, rantsoen (n).*

Rançonnement, (m) *Lessing, rantsoeneering; item afkneveling, overschatting (f).*

RAN.

Rançonner, (v. a.) *Loffen, rant-fcoenieren; item te veel doen betaalen, fcheeren; hotellerie où l'on rançon e les paffants.*

Rançonneur, eufe (m. & f.) *Schagcheraar; knéveloofier.*

Rancune, (f) *Oude wrok of haat.*

Rancunier, iere (adj. & f.) *Wrokdraagend, onverzoenlyk; een wrokdraager.*

Randonnée, (f) *De terug loop van eenig wild naar de plaats daar het opgejaagd is.*

Rang, (m) *Ry, (f) gelid (n), orden, plaats, ftaad (f) enz.; rang d'arbres, de boutons, eene ry boomen, knoopen; mettre de rang, op een' ry, in orden fteilen; doubler les rangs, de geléderen (der Soldaaten) verdubbelen; enfoncer les rangs, door de geléderen heen-breeken; galère à quatre rangs, galei met 4 rgei-banken; être au rang des favants, ond r 't getal der enz.; se mettre en fon rang, zich op zyn beoorlyke plaats fteilen; venir à fon rang, op zyn beurt kómen; tenir le premier rang, de eerste plaats bekleeden; maintenir fon rang, zyn' ftaad of waerdigheid handhaaven; rang, aanzien (n), aanmerking (f), als: venir fur les rangs; mettre fur les rangs; n'ém paróître, ou, se mettre fur les rangs, op de baan of te voorfchyn kómen (om ergens naar te dingen nevens andere); vaisseau du premier, du fecond rang, een fchip van de eerste grootte, rang of certier enz.*

Rangaine &c. (Zie Rengaine &c.).

Range, (f) *Een' ry ftraat-fteenen.*

Rangé, ée (adj. Zie Ranger).

Rangée, (f) *Ry; orden, reeks.*

Ranger, (v. a.) *In orden fteilen, op een' ry zetten, fchikken; ranger des Livres; ranger une armée en bataille, een beir of léger in flag-ordering fteilen; ranger quelqu'un à la raifon, iemand tot réden brengen; je ferois bien le ranger s'il fait le méchant; ranger la cote, langs de kufst vaaren; ranger le vent, by de wind zeilen of prangen;*

RAN. RAP. 691

ranger le nord, om de noord loopen, zeilen; se ranger, (v. r.) zich fchikken, voegen, onderwerpen; item ruimte, plaats maaken, fchaveelen; se ranger fous l'obéiffance, du parti de quelqu'un, le vent se rangea au nord, de wind liep noordelyk; bataille rangée, flag-orden; un homme fort rangé, een zeer gefchikte man.

Rangette, (f); à la rangette, Op eene rei.

Ranimer, (v. a.) *Weér-bezielen, weér lévendig maaken, item weér moed geeven; 't hart verfterken, opwekken.*

Ranles, (f. pl.) *De 2 áderen onder de tong.*

Rapace, adj. *Roof-gierig, roofziek, oiseau rapace.*

Rapacité, (f) *Roof-zugt.*

Rapaiser, Rapareiller &c. (Zie Rapp.).

Rapatriement, (m. gem. w.) *Verzoening (f).*

Rapatrier, (v. a.) *Bevrédigen, verzoenen.*

Rape, (f) *Rasp; item rasp-vyl.*

Rapé, (m) *Bedorven wyn die met nieuwe druiven weér betfeld is; item fnuif-tabak, rapé.*

Rapel, Rapeller. (Zie Rapp.).

Raper, (v. a.) *Rafpen; vylen.*

Rapetasser, (v. a. gem. w.) *Lappen, aan een-lappen of-knoeijen, verstellen; rapetasser de vieux habits, des vers.*

Rapetiffer, (v. a. gem. w.) *Kleiner maaken; rapetiffer, (v. n.) kleiner worden, trimpen.*

Rapide, (adj.) *Snel, snel-loopend, vlieënd, gezwind, fchielyk; vol, torrent rapide.*

Rapidement, (adv.) *Snéllyk enz.*

Rapidité, (f) *Snélheid enz.*

Rapiécér, (v. a.) *Aan-een-lappen.*

Rapiécetage, (m) *Het verstellen.*

Rapiéceter. (Zie Rapiécér).

Rapier, (f) *Rapier, lange dégen (m).*

Rapine, (f) *Roof (m), dievery; ftraoping, fchraaping (f); oiseau de rapine, roof-vogel; vivre de rapine & de pillage.*

Rapiner, (v. a.) *Rooven, steelen, naar zich kraauwen.*

Rapinerie, (f) *Rooverij, schraap- ping, eilling.*

Rappaifer, (v. a.) *Weér-stillen, weér-bevredigen.*

Rappasier, ou, Rappareiller, (v. a.) *Weér 't zamen paaren, 't zamen woegen; rappareiller, weér-toerufen of zeil-vaerdig maaken (een Schip).*

Rappe, Rappé &c. (Zie Rape &c).

Rappel, (m) *Wederom-roeping, terug-roeping, terug-onbieding (f); item rappel de ban, ontslag-brief van ballingschap; rappel, tweede beroeping (of appel) op hooger Ge- recht.*

Rappeller, (v. a.) *Terug roepen, wederom roepen, terug ontbieden enz.; rappeller de son ambassade, de son exil, van zyn gezantschap, van zyn' ballingschap terug roepen of onbie- den; rappeller à la vie, weér doen berleven; rappeller à son devoir, weér tot zyn pligt brengen; on ne peut rappeller le temps passé, wat verby is kan men niet herroepen; rap- peller ses esprits, zich berinneren, of bedenken; item zyn' kragten weér be- kómen; pour y rappeller la sève, om 'er het sap weér in te brengen; rapeller en sa memoire, ou, se rappeller, in zyn geheugen brengen, zich berinneeren; rappeller, terug doen keeren, bekeeren; Dieu a rap- pellé ce débauché; rappeller, we- derom lokken; ce vin rappelle son buvenr; rappeller quelqu'un à une succession, iemand tot eene nalaaften- schap, waar van hy uitgeslooten is, beroepen.*

Rapper, Rappetasser, &c. (Zie met éne p.).

Rappliquer, (v. a.) *weder aan- of toe- leggen, weér aanwenden; se rap- pliquer (v. r.) à l'étude, zich weér op de studie toeleggen.*

Rapport, (m) *Weder-brenging, terug-voering enz.; le port & le rapport des marchandises; rapport, verbaal, verslag, bericht, bescheid (n. récit); faire le rapport d'une*

chose; de faux rapports, oorblaa- zery, valsche aanbrengring of betigting, verzonnene laster-saal (f); faire de faux rapports de quelqu'un; il brouille toute la maison par les faux rapports; rapport, overëen- komst, gelykheid (f. convenance, conformité); cette copie a beau- coup de rapport avec son original; n'avoir rapport à rien, nergens naar gelykenen; ouvrage, pièces de rapport, ingelegd werk; stukken om in te leggen; rapport, opgeeving, oprisping, opstijging; (f) cette vian- de m'envoye des rapports; rap- port, opbrenging, oplévering, vrugt (f), uut, voordeel(n); terre de grand rapport, vrugtbbaar land; terre qui est en rapport, land dat bezaaid is; l'affaire est au rapport, de zaak is ingebracht, of voor 't Gerechts; l'af- faire va bien, par rapport à vous, à lui, de zaak gaat wel, ten aan- zien van u, van hem; au rapport de &c., volgens 't verbaal van enz.

Rapporté, ée (adj) *Weér-gebragt, enz. (Zie Reporter).*

Reporter, (v. a.) *Weder-bren- gen, terug brengen of-voeren; enz. rapporter quelque chose; ce chien rapporte bien; rapporter, mede- brengen; il a rapporté de la chine de belles étoffes &c. rapporter, overbrengen, vertellen, verbaalen, ver- slag doen; il rapporte tout ce qu'il entend, hy verteld of brengt over enz.; cet auteur rapporte qu'il &c. dié Schryver verbaalt dat hy enz.; il rapporte pour sa justification, que &c. hy brengt ter zyner rechtvaardiging by, dat enz.; rapporter des passages de l'écriture, Schryftuur-plaatsen aan- haalen, bybrengen; rapporter, wen- den, richten; il rapporte tout à son profit; rapporter ses actions à la gloire de Dieu; rapporter un procès, een geding aangeeven, inléveren, doen dienen, verslag van doen voor den Rechter; rapporter, afscheiden, doen af- kómen; il rapporte son origine à la maison royale; rapporter, op- léveren, vrugten voorbrengen, voor- deel aanbrengring; arbre, terre, ou- vrage qui rapporte bien; rappor- ter,*

ter, opbreken (als spyze in de maag)
 rapporter, kleine stukken by één
 voegen, ingelêgd werk maaken; se
 rapporter, (v. r.) overënkoms of
 betrekking hebben, gelyk zyn; son
 humeur se rapporte assez à la mien-
 ne; ces deux couleurs se rappor-
 tent bien; se rapporter, zich ge-
 draagen, zich beroepen, overlaaten;
 je m'en rapporte à vous, à votre
 équité &c. l'affaire se rapportera
 ce matin, de zaak zal deezen mor-
 gen dienen, voor 't Gerecht kómen.

Rapporteur, euse (m. & f.) In-
 lêveraer (van een geding); item ver-
 klikker, aanbrenger, overdraager;
 klappeie; rapporteur, een transpor-
 teur (werktuig in Meetk.).

Rapprendre, (v. a.) Herleeren.

Rapprivoiser, (v. a.) Weér tam
 of mak maaken.

Rapprochement, (m) Weér-by-
 één-nadering; weér-by-één-brenging,
 verzoening (f).

Rapprocher, (v. a.) Weér aan-
 naderen, nader-by-brengen, nader
 aan-voegen; se rapprocher, (v. r.)
 zich weér-naderen; nader-by-komen,
 zich nader-by-schikken.

Rapsodie, (f) s' Zamen-raapsel,
 mengel-moes (n), rommel-zoó (f. uit
 verscheide Schryvers).

Rapsodiste, (m) Prul-schryver.

Rapt, (m) Schaaking, vervoertag
 (f. eener jonge dogter).

Rapure, (f) Afraspsel (n).

Raque, (f) Rak-kloot (m. Scheeps-
 woord).

Raquedenaze, (m. gem. w.) Aarts-
 gierigaard, olyke trek.

Raquedon, (m) Een die iets geeft
 en daar-na weér-eischt.

Raquette, (f) Kaas-net, rakét,
 palét (n).

Raquetier, (m) Rakét-maaker.

Raquitter. (Zie Racquitter).

Rare, (adj.) Ongemeen, zeldzaam,
 raar, dun gezaaid, schaars; événe-
 ment, livre rare; l'argent est ra-
 re, het geld is raar of schaars; vous
 devenez rare, men ziet u zeldzaam;
 rare, dun, syn, yl; un air rare, een
 dunne lucht; poux rare, zwakke
 pels.

Raréfactif, ive (adj.) Lucht-ver-
 dunnend.

Raréfaction, (f) Verdunning,
 uitzetting (der lucht).

Raréfier, (v. a.) Verzaanen, uit-
 zessen (in Natuur-k.).

Rarement, (adv.) Zelden, wel-
 nig.

Rarescence, (f) Dunheid.

Rareté, (f) Zelfzaamheid, raar-
 heid; schaarsheid; item synheid, dun-
 heid (der lucht enz.); item fraayig-
 heid, rareiteit.

Rarissime, (adj.) Zeer raar.

Ras, ase (adj.) Geschóren, kaal,
 glad, effen; tête rase, geschóren of
 kaal hoofd; mesure rase, afgefre-
 kene maat; en rase campagne, in 't
 vlakke of ópen veld; bâtiment ras,
 plat of ópen vaartuig; velours ras,
 geschooren fluweel; habit ras, een
 kaal kleed; couper ras, kort af-sny-
 den; table rase, (figuurl.) een jong
 onervaaren mensch.

Ras, (f. m.) Ras (zékere stoffe).

Rasade, (f) Een vol glas, een
 volle roemer.

Rasant, ante (adj. & part.); Li-
 gne rasante, bestrykende, even raa-
 kende linie (in Vesting b.).

Rase, (f) Scheeps-barpuis of teer
 (m).

Rasement, (m) Slegging, slooping
 (f), 't gelyk met den grond leggen
 (n. démolition).

Raser, (v. a.) Scheeren (faire la
 barbe); raser, sloopen, sleggen, met
 den grond gelyk leggen; (démolir);
 raser une place, une ville jusques
 aux fondements; raser, évenies
 raaken, affchampen, digt voor-bygaan;
 (friser, effleurer); la balle a rasé la
 corde; ce coup de mousquet lui
 rasa le visage; raser la côte, langs
 de Kust vaaren; raser le tapis, kort
 by den grond rennen of galoppeeren (in
 de Ry-sch.); raser un vaisseau, een
 schip ontdakelen.

Rasibus, (adv. boers. w.) Glad af,
 kort weg (tout net); on lui a cou-
 pé l'oreille tout rasibus; boire
 rasibus, schoon uitdrinken.

Rasoir, (m) Een scheer-mes (n).

Raspatoir, (m) Wond-beelers vyl (f).

Rassad., (f.) *Grote-koninkjes* (n. pl.).

Rassasiant, ante (adj.) *Verzadigend*; *vedzaam*; des mets rassasiant; *item* honn. rassasiant, een mens gezelschap ras vervoeid.

Rassasiement, (m) *Verzadiging* (f).

Rassasier, (v. a.) *Verzadigen*.

Rassemble, (v. a.) *Weder 's zamen-komen*, *weer vergaderen*; *item* *weer bijeen-volgen*.

Rasseoir, (v. a.) *Weder neêr zetten*; *rasseoir* v. n.; *weer-zitten*; *faitez le rasseoir*; *rasseoir*, *zinken*, *zich zetten*; *il faut faire rasseoir ces liqueurs*; *rasseoir*, *weer bedaaren*, *stillen*, *tot zich zelfs komen*; *il faut laisser rasseoir le temps*, *les esprits*; *se rasseoir* (v. r.) *zich weer neêr zetten*, *weer gaan zitten*; *item* *weer bedaaren*, *stillen*; *item* *zich weer zetten*, *zinken*, *klaar worden*; *la hile, la mer, le vin se rassied*.

Rasséréner, (v. a.) *Weêr doen opkluar n*; *se rasséréner*, (v. r.) *weêr opbeholden*.

Rassiéger, (v. a.) *Weder belôgeren*.

Rassis, ise (adj.) *Weder-gezeten*; *bedoord*, *gestild enz.*; *esprit rassis*, *bedoord gemoed*, *beoord mensch*, *de fens rassis*, *met bedoorde zinnen*; *du pain rassis*, *belôgen of oud-bakken brood*; *eau rassise*, *gezonken water*.

Rassis, (m) *d' Oplegging van 't oude boef yzer* (f. by *Smids*).

Rassoté, ée (adj.) *Verzôt op iets*.

Rassurer, (v. a.) *Weêr verzekeren*, *weêr versterken*, *moed geeven*, *gerust stellen*; *rassurer un pont, les troupes*; *se rassurer*, (v. r.) *tot bedaaren komen*, *weêr moed scheppen*; *se rassurer de son effroi*; *le temps se rassure*, *het weer bedoord zich*.

Rasure, (f) *'s Affscheeren* (n).

Rat, (m) *Een rot of rat*; *mort aux rats*, *rotte-kraai*; *rat de cave*, *kelder-rot*; *item* *een wyn-peilder*; *il est gueux comme un rat d'eglise*, *by is zoo haal als een rot*; *il a des rats*, *by heeft grillen*, *muizenesten in 't bosst*; *être heureux comme rat en paille*, *zyne schapies op 't drooge bibben*, *op zyn gemak leeven*; *il a pris un rat*, *zyn aanslag is hem*

mislukt; *prendre un rat*, *ketzen*, *weigeren*, *niet afgaan*, *op de pan branden*; *ce fusil a pris un rat*; *rat*, *vlot* (n), *pont* (f. *gebukt tot 't kal-fâseren van een schip*); *rat*, *sterke stroom*, *maastroom* (f), *wan-ty* (n); *rats*, *gaten* (*der draad-trek-yzers*); *queue de rat*, *lange en ronde wyl*.

Ratafia, (m) *Zekere drank van brandewyn gemaakt*.

Ratatiné, ée (adj. gem. w.) *Verrimpeld*, *verschrompeld*; *pomme ratatinée*; *vieille ratatinée*, *een oud gerimpeld wyf*.

Ratatiner, (v. n.); *se ratatiner*, (v. r. gem. w.) *in-een-krimpen*, *verschrompelen*, *verrimpelen*.

Rate, (f) *De milt*; *mal de rate*, *milt-zugt*, *milt-ziekte*; *s'épauoir la rate*, *zich verlustigen*, *de lever ver-schuiden*; *rate*, *droefgeestigheid*.

Rateau, (m) *Ryf*, *bark* (f. *der tuin*); *tanden* (*in een slot*) *bêkel* (f. *der lynslager*).

Ratée, (f) *Een ryf-vel*.

Rateler, (v. a.) *Ryven*; *barken*.

Rateleux, (m) *Ryver*, *barker*.

Rateux, ense (adj) *Milt-ziek*.

Ratelier, (m) *Een ruif* (f); *item* *kapstok*, *geweer stok* (m); *rek* (n. *daar men geredschap wildbraad enz. aan op hangt*); *mettre le ratelier trop haut à que'qu'un*, *iemand een zaak alse moeyelyk maaken*; *manger à plus d'un ratelier*, *verscheidene inkomsten hebben*; *un beau ratelier*, *een schoon gebit of schoone ry tanden*.

Rater, (v. n.) *Keisen*, *weigeren*, *niet afgaan* (als: *schiet geweer*).

Ratiere, (f) *Rotten-val* (f); *item* *Lint weeters-gebouw* (n).

Ratification, (f) *Bevestiging*, *bekräftiging*, *staaving*.

Ratifier, (v. a.) *Bekräftigen enz.*

Ratillon, (m) *Rotje* (n).

Ratine, (f) *Ratyn* (*zekere stoffe*).

Ratiocination, (f) *Vernuftige redeneering* (*in Logica*).

Ratiociner, (v. n.) *Vernuftige slu'r-redenen maaken*.

Ration, (f. portion) *Rantsoen*, *deel* (n) *of portie* (f. *van spys*, *drank*, *voeder enz. der Soldaaten, Mastroozen en Paerden*).

Rationnel, *elle* (adj.); **Nombre rationnel**, *gatal*, dat een zekere overeenkomst met andere teels of bekend is.

Ratis, (m) 's Darm-vet, (n. by slagers).

Ratifier, (v. a.) *Schrappen*, *af-schrappen*; *ratifier un cuir*, des carottes, les montées.

Ratissoire, (f) Een krabber, *schrap, er* (m), *schrap-zer* (n).

Ratissure, (f) *afschrapfel* (n).

Raton, (m) *Rosje*; item zeker gebak (v).

Rattacher, (v. a.) *Weér-vast maaken*, *vast-hechten*.

Ratteindre, (v. a.) *Weer-inhaalen* *weer-achterhaalen* of bereiken.

Rattendir, (v. a.) *Weer-vermurwen*, *weér mals doen worden*.

Rattiser, (v. a.) *Weér-aanstooten*.

Rattraper, (v. a.) *Weér-krygen*, *weér-bekómen*; *weér-vangen*; *weér-inhaalen* (op weg); *weér bedriegen*, of betrekken.

Rature, (f) *Doorstreeping*, *doorbaaling*, *doorschrappling* (f. van eenig geschrift); item 's *afschrapfel* (n. van iets).

Raturer, (v. a.) *Doorbaalen*, *doorschrappen*; item *afschaaiven*; *raturer un mot*, du parchemin.

Ravage, (m) *Verwoesting* (f).

Ravager, (v. a.) *Verwoesten*.

Ravalement, (m) *B. pleistering*, *bestryking* (f. eener muur); *verval* (n), *vermindering* (f. in staat).

Ravaler, (v. a.) *Weder-inslikken*, *weér-in-zweigen*; item *rava er ses paroles*, zyne woorden *weér-inhaalen*, *weér-intrekken*.

Ravaler, (v. a.) *Bepfeisteren*, *bestryken* (een' muur met kalk enz. enduire); *neér-laaten*, *neér-stryken* (als: iets in een kelder); item *doen zakken*, *verminderen* (in prys); *vermind ren*, *verflechten* (de eene, roem enz. van iemand avilir); *afkorten*, *laager maaken* (een boom enz.).

Ravaler, (v. n.) *Verminderen*, *afstaan* (in prys, waardy of staat, diminuer v. n.); item *la riviere ravale*, de rivier valt; se *ravaler*, (v. r.) *zich vernederen* of *verlaagen*, (in staat); *daalen*, *vallen* (in prys of van eene hoogte).

Ravandage, (m) *Het lappen*, *knoeyen*, *b. oiden*, *versteilen* (n).

Ravauder, (v. a.) *Lappen*, *versteilen*, *stoppen* (als: oude kleedren); item *met zot geklop 't hoofd wärm maaken*; *wakker uitschelden*, *uitlechten*, *de biegt leezen*.

Ravauderie, (f) *Prullery*, *lorren werk*; item *onnus geklap* (n).

Ravaudeur, *euse* (m. & f.) *Verstelder*, *lapper*, *brodder*, *oude kleerkooper*; *lappier*, *oude kler-koopster*; item *een die met zotte praat voor den dag komt*.

Raucité, (f) *Heeschheid*, *schórbeid* (der stem).

Raucourt, (m) *Rokce* (f. zekere verf).

Rave, (f) *Radys*; *rave cordée*, *stokke radys*.

Ravelin, (m) *Ravelyn*, *halve maan* (f. in vesting-w).

Ravenelle, (f) *Witte kóren-bloem*.

Raveiller, (v. a.) *Gerechtielyk* (iets) *weg schenken*, *overdraagen*.

Raveissement, (m) *Gerech elyke vergift* (f).

Ravi, *ie* (adj.) *Zie Ravir*.

Raviere, (f) *Radys-bed* (n).

Ravigote, (f) *Verquikkende saus*.

Ravigoter, (v. a. gem. w.) *Weér-verquikken*, *weér kragt geeven*.

Ravilir, (v. a.) *Slegt en veragelyk maaken*, *verkleinen*, *schenden*; *ravilir sa dignité*.

Ravin, (m) *H lle weg* (m), *guil* (f. die door een' plas regen of waterval gemaakt is).

Ravine, (f) *Stroom*, *beek* of *water plas* (toor stort-régen of sneeuw veroorzaakt); item *als Ravin*.

Ravir, (v. a.) *W. gooeren*, *schaaiken*, *rooven* (enlever); *ravir une fille*; *ravir*, *berooven*, *ontneemen*, *wegrukken*, *ontrukken*; *la mort lui a ravi son meilleur ami*; *ravir le bien*, *la gloire d'autrui*, *een ander mans goed* of *roem rooven*; *ravir*, *optrekken*, *verrukken*, *doen opgetogen zyn*, *met verwondering aandoen*; *St. Paul a été ravi jusques au troisième ciel*, *Paulus is opgetogen geweest* enz.; *je suis ravi*, *que &c.* *ik ben verrukt*, *dat* enz. *jeu*

j'en fais ravi, ik ben 'er zeer verblyd over; vos actions me ravissent, uwe daaden verrukken my, of, vervullen my met verwondering; à ravir, by uitnemendheid, ongemeen, verrukkend; elle est belle à ravir, il chante à ravir.

Se Raviser, (v. r.) Zich anders bedenken, van gedagten of gevoelen veranderen.

Ravissant, ante (adj. & part. van Ravir) Roovend, wegvoerend; wrgneemend; item verrukkend, bekoorlyk; animal ravissant, roofdier, verschauwend dier; beauté ravissante, verrukkende of uitnemende schoonheid.

Ravissement, (m) Schaaking, wegvaring, ontrukking (f), roof (m) (enlèvement); item verrukking, groote blydschap of verwondering (over iets); item optrekking, verrukking van zinnen (f. extase).

Ravisseur, (m) Schaaker, roover (van jonge dogters of goederen).

Ravitaillement, (m) Verzorging van nieuwe of versche leefstogt (f).

Ravitailleur, (v. a.) Met nieuwe leefstogt voorzien, proviandeeren.

Raviver, (v. a.) Verlevendigen, opwakkeren, raviver la conversation; raviver le feu, het vuur lichter doen doorbranden.

Ravodage, &c. (Zie Ravandage).

Ravoir, (v. a. alleen gebr. in inf.) Wèder-bekómen, wèder-krygen; (recouvrer); on m'a pris cela, mais je tâcherai de le ravoir; se ravoir (v. r.), bekómen, bétieren, zyne kragten wèer bekómen; il commence à se ravoir.

Rauque, (adj.) Heesch, schor; voix rauque, schorre stem.

Rayaux, (m. pl.) Giet-vormen (f. pl. in de Munt).

Raye. (Zie Raie).

Rayé, ée (adj.) Gestreept; étoffe rayée, gestreepte stoffe; rayé, doorstreept, uitgedaan, doorgehaald (met de pen enz.).

Rayer, (v. a.) Streepen, met streepen maaken; doorsnyken, doorhaalen (met de pen); rayer des étoffes,

un mot; rayer, vooren of kerven maaken; rayer une arme à feu, een schiet-geweer met een' getrokken loop maaken.

Rayon, (m) Straal (f); rayons du soleil; rayon visuel, gezichtsstraal; rayon de miel, boning-raas; avoir un petit rayon d'espérance, een' kleine sikkering van hoop hebben; rayon, een' straat melk (uit de borst); een speek (van een wiel); balve diamètre (van een cirkel); voore (van een akker); de kleine arm-pyp (in Onl. k.); rayon astronomique, graad-boog.

Rayonnant, ante (adj.) Straalende; straalen-schietende; item glinsierende, schitterende.

Rayonnement, (m) Straling (f).

Rayonner, (v. n.) Straalen schieten, straalen; schitteren, flonkeren.

Rayure (f) d'une étoffe, de streeping of streepen veler stoffe; rayure, streeping, kratzing, kerving.

Ré, (m) De noot Ré in Muziek.

Réaction, (f) Tegen-werking.

Réajournement, &c. (Zie Réajournement &c.).

Réagal, (m) Zeker rood rostkruid of arsénicum.

Réaggrave, (m) De laatste of verzwaaarde Kerken-ban.

Réaggraver, (v. a.) Verzwaaren (een' Kerken-ban of straf).

Réajournement, (m) Herdaging, nieuwe dagvaardiging (f).

Réajourner, (v. a.) Wèderom dagvaarden.

Réale, (f) Hoofd-galei.

Réale, (f. Réaux, m. pl.) Reaal (zekere spaansche Munt).

Réaliser (v. a.) un contrat, een verdrag wèzenlyk, wechtig of van waarde maaken; réaliser une rente &c., een' rentenbrief enz. tégen landeryën of haar geld verhandelen.

Réalité, (f) Wèzendlykheid.

Réapposer (v. a.) le scellé, het zegel wederom op-drukken, op 't nieuw bezegelen.

Réappréciation, (f) Nieuwe waardeering, tweede schatting.

Réapprécier, (v. a.) Nogmaals waardeeren.

Réassiéger. (Zie Rassiéger).

Réassignation, (f) Tweede dagtaardiging; item tweede aanwyzing.

Réassigner, (v. a.) Wéderom dagvaarden; item op 's nieuw aanwyzzen.

Réatteler, (v. a.) Wéderom inspannen.

Rebaiser, (v. a.) Herkussen, wéderkussen, dikwils kussen; item muntplaatzen op zyn gehalt maaken.

Rebalier, (v. a.) Op 's nieuw vee-gen.

Rebander, (v. a.) Her spannen (een' boog); item wéderom verbinden (een' wond).

Rebaptisation, (f) Herdooping.

Rebaptiser, (v. a.) Herdoopen.

Rébarbatif, ive (adj.) Nors, stuurs, onbeschoft.

Rebâter, (v. a.) Het draag-zadel wéder opleggen; rebâter un âne, un mulet.

Rebâtir, (v. a.) Herbouwen.

Rebatifation &c. (Zie Rebapt).

Rebattement, (m) Herbaaling (in muziek enz.).

Rebattre, (v. a.) Wéder slaan, nog eens slaan; rebattre, battre & rebattre son valet, zyn' knegt eens en andermaal slaan; rebattre les cartes, de kaarten nog eens doorschieten; rebattre une chose, eene zaak dikwils herhaalen; faut il vous le rebattre aux oreilles cent fois? moet men u dat honderd maal herhaalen; un sentiment rebattu, een gevoelen waar over dikwils gehandeld is; avoir les oreilles rebattues de quelque chose, iets over en over aan zyne ooren booren tellen of vertellen.

Rebaudir, (v. a. Jagt w.) les chiens, de jagt-bonden aanmoedigen.

Rebec, (m) Vêdel met 3 snaaren.

Rebelle, (adj.) Wéderspanning; afvallig, oproerig.

Rebelle, (f. m.) Een wéderspanning, een wéderspannig, een oproermaaker of rebel.

Se Rebeller, (v. r.) Wéderspanning of oproerig worden, afvallen.

Rebellion, (f) Oproer, afval (m); wéderspannigheid, ongehoorzaamheid (f).

Rebénir, (v. a.) Hernegeven, beruwyen.

Rebéquer, (v. n.) Se rebéquer, (v. r. gem. w.) Tegen-kakelen, tegenkeffen, van zich byten; comment! vous osez rebéquer?

Reblanchir, (v. a.) Wéderom waschen, - bleeken, - wit maaken, weér over-wissen.

Reblandir, (v. a.) Oosmoediglyk smeecken (om het los geeven van verpandde goederen, als: een vasfal aan zynen Leen-beer).

Reblandissement, (m) Oosmoedige los-smeeking (f).

Reboire, (v. a.) Weér-drinken, berdrinken, nog eens drinken; reboire une santé; il a tant bu & rebu que &c. reboire, intrekken, indroogen; il ne faut pas reboire sa sueur.

Rebond, (m) Weér-fluit, terug-fluit.

Rebondi, ie (adj.) Weéróm-gefluit; item dik, vet, quabbig, vast, rond, gezwollen; joues rebondies; tetons rebondis.

Rebondir, (v. n.) Weéróm-fluitsen, terug-springen (als een bal); item dik, vast of vet worden, opzwellen.

Rebondissement, (m) Het weér-fluitsen of terug-springen (n).

Rebord, (m) Overhangende rand, zoom (m) of kant (f) rebord d'une cheminée, d'un manteau; rebord d'un pont, leuning of zy-muur eener brugge.

Reborder, (v. a.) Omboorden, omzoomen, omslaan, nog eens beboorden, wéderom boorden; reborder une planche, een' opgehoogden rand rontóm een' tuin-bed maaken.

Se Reborter, (v. r.) Zyn' laarzen weér-aantrekken.

Rebouchement, (m) Herstopping, weér-toestopping (f).

Reboucher, (v. a.) Herstoppen, weér-toestoppen; item stamp of bos maaken; se reboucher, (v. r.) zich weér-stoppen; item stamp worden (s'é-mouffer).

Rebouillir, (v. a.) Herkookken, herzieden, nog eens kookken; il faut faire rebouillir cette viande.

Rebouiser, (v. a.) Bedriezen.

Rebourgeonner, (v. n.) *Weér-uitborten, weér-uitschieten.*

Rebours, ourse (adj. gem. w. revêche) *Verkeerd, averegts.*

Rebours, (m) *De verkeerde of averegte zijde (f. eener stoffe); item het tegendeel (n. le contraire); c'est le rebours de ce qu'il dit; à rebours, ou, au rebours, (adv.) verkeerd, averegts; faire tout à rebours; lire, écrire à rebours, van achteren na vooren lezen, schryven (gelyk 't hebreuwsch gedaan word).*

Rebourser. (Zie Rebrouffer).

Reboutonner (v. a.) un habit, een kleed *weér-toeknoopen, of, nieuwe knopen aan zetten; reboutonner, (v. n.) weér-uitborten of knoppen (als boomen).*

Rebras, (m. oud w.) *Opflag (aan een kleed); à double rebras, (adv.) met alle kragt of magt; donner un soufflet à double rebras; pousser une balle à double rebras.*

Rebrasser, (v. a.) *Herbroutwen; item weér omroeren, weér door-éemengen.*

Rebrasser, (v. n.); Se rebrasser, (v. r.) *De arms-mouwen opstroopen, om slaan.*

Rebrider, (v. a.) *Hertoomen.*

Rebroder, (v. a.) *Weder borduren, herflikken.*

Rebrouiller, (v. a.) *Weder onder-éem mengen, verwarren; item weér in onéénigheid brengen.*

Rebrouffement, (m) *Terug-keering (f).*

à Rebrouffe poil, ou, à contre poil (adv.) *Tegen de wol of vleug.*

Rebrouffer (v. a.) les cheveux, le drap, 't hair *terug slyken; de wol van 't laken opkratsen.*

Rebrouffer, (v. n.) *Terug-keeren; rebrouffer chemin, den zelfden weg terug-gaan.*

Rebrouffoir, (m) *De wol-kraats (f).*

Rebroyer, (v. a.) *Herwryven of weér klein-maaken (als: vers enz.).*

Rebrunir, (v. a.) *Weér-truineeren, weér-polyffen.*

Rebuffade, (f) *Onbeschoft antwoord (n), ruuwe bejegening, verachtelyke afwyking (f).*

Rebus, (m. van 't Lat.) *Zinnebeeldig raafsel, dubbelzinnig voorstel, woordspeling; isem couter des rebus, wat zot ernyen of sprookjes vertellen.*

Rebut, (m) *Uitschot, uitvaagsel (n) enz.; marchandise de rebut, uitgeschéene waar, wrak goed; ce n'est que du rebut, 't is maar uitschot; lorren die een ander niet hebben wil; rebut, verachting, verslooting; cet homme est le rebut du genre humain, die man is het uitschot of eene verslooting enz.; rebut, verslooting, afwyking.*

Rebutant, ante (adj.) *Barsch, fluurs, onvriendelyk, troisch; homme rebutant; rebutant, ante, moeyelyk, de lust beneemend, afschrikkend; travail rebutant.*

Rebuter, (v. a.) *Verwerpen, uitschieten enz.; rebuter de la marchandise, une piece fausse; rebuter, afwyzen, voor 't hoofd slooten, verslooten, rebuter quelqu'un insollement; rebuter, afschrikken, den moed beneemen, terug houden; cet accident ne me rebute pas; se rebuter, (v. r.) afgeschrikt worden, een weérzin krygen.*

Recacher, (v. a.) *Weér-verbergen.*

Recacheter, (v. a.) *Weér-verzégelen, weér-toemaaken.*

Recalcitrant, (adj.) *Achter-uitslaande; tégenstrydig, koppig (regiment, repugnant).*

Recaler, (v. a.) *Glad schaaiven.*

Recamer, (v. a.) *Goude of zilvere ranken op eene stoffe stikken.*

Récapitulation, (f) *Korte en zakelyke herhaling (f. des inhouds eener redenvoering).*

Récapituler, (v. a.) *Kort en zakelyk (isem dat gezegt is) herhaalen, nog eens overloopen.*

Récarter, (v. a.) *Hertaarten (wol).*

Recarreler, (v. a.) *Weder-plaveyen of vloeren; item (schoenen of laerzen) verzoelen, nieuwe zolen opleggen.*

Recasser, (v. a.) *(eenen akker) opscouren, braaken.*

Recassis, (m) *Braak-land (n), weér-opgepleegde akker (m).*

Recelé, ée (adj.) Verboolen, verborgen, verzwegen.

Recelé, (f. m. in Rechten) 't verbergen van gestolen goed; item zodanig verboolen goed (n).

Racélement, (m) Verberging, verbeeling; verzwijging (f. van gestolene goederen, misdaden enz.).

Receler, (v. a.) Verbeelen, verzwijgen, verbergen, versteeken, verboolen houden; receler un larcin, un voleur, un malfaiteur; la terre recèle ses entrailles une infinité de trésors.

Recèleur, euse (m. & f.) Heeler, verbeeler; verbeefster.

Récemment, (adv.) Nieuwelings, kortelings, onlangs (depuis peu).

Recensement, (m) 't Andermaal booren van getuigen; item 't visiteeren der waaren op den tol (n); item de opschrijving of lijst der waaren in een pakhuis (f).

Recenser, (v. a.) De getuigen andermaal booren; item de waaren op den tol bezichtigen (visiteeren) of ze wel aangegeven zijn.

Récent, ente (adj.) Nieuw, vers, eerst gebeurd; l'affaire est encore toute récente.

Réception, (m) Afstopping (f).

Réceper, (v. a.) Afstoppen, afkorten (vomen).

Récépissé, (m) Handschrift (n. waar by men belend iets ontvangen of onder zich te hebben).

Réceptacle, (m) Verzamel-plaats, doezem enz. i. e. s. dat andere dingen in zich ontvangt; la mer est le réceptacle de toutes les eaux.

Réception, (f) Ontvang of ontfangst (m. van een brief enz.); item aanneeming (f. tot tenige bestemminge enz.); item onthaal (n), bejegening (f).

Recette, (f) ontfangst, ontvang (m. van geld of goederen; la recette & la mise, de ontfangst en uitgawe; recette, 't kantoor of ampt van een ontfanger; porter son argent à la recette; recette, arzeny-briefje, recépt, ordonnance).

Recevable, (adj) Ontfangbaar, aanneemlyk.

Recevoir, euse (m. & f.) Ontfanger; ontfangeres.

Recevoir, (v. a.) Ontfangen, bekomen, item aannemen, ontfangen (in eenige orden of waardighd); item (iemand) onthouden, bejegenen, ontfangen, huisvesten; fin de non recevoir, in Rechten, wanneer den aanklaager geene klag meer vergunt word.

Recevez (m) de l'Empire, Register der testamen van den Keizerlyken ryksdag (n).

Rechange, (m) Herwissel (eenes geproclieerden wisselbrijs); voorraad van gereedschap enz., om, des noods, te kunnen gebruiken; vis: voile, vergue, armes, habits de rechange.

Rechanger, (v. a.) Herwisselen, weder-wisselen, weér-verruilen, weér-veranderen; rechanger un chapeau; il change & rechange souvent d'avis, by veranderd dikwils van gedachten.

Rechancier, (v. a.) Herzingen.

Réchapper, (v. n.) Ontkómen, ontsnappen; weér-op-komen; réchapper d'un danger, d'une maladie.

Recharge, (f) Weér-belasting of nieuwe opieging van Lasten; item herbaaling of herinnering eenes bevels; item de tweede loading van een schiet-geweer.

Recharger, (v. a.) Herlaaden, weder-laaden of beladen; recharger un canon, un vaisseau, un crocheteur; recharger l'ennemi, den vyand weér-aangrypen, weér op hem aanzetten; recharger, weder-beuselen, belasten.

Rechauffer, (v. a.) Terug-laagen, terug-dryven; item terug slaan (als: een bal).

Rechasseur, (m. Jagt w.) Terug-jager, terug-dryver.

Réchaud, ou, Réchauf, (m) Een konfoor (n); een vuur-pan (f).

Réchauffé, ée (adj.) Verwarmd; verwarmd enz.; item ce n'est que la rechauflé, 't is maar opgewarmde kost.

Réchauffement, (m) Verwarming, broeying, (f. door mist in een tuin enz.).

Réchauffer, (v. a.) Herwarmen, wär-

wéder-warmen, opwarmen; *réchauffer un plat*; *réchauffer* (exciter de nouveau), *weér aanzetten*, *vuurig maken*; *réchauffer le combat*; *se réchauffer*, (v. r.) *weér warm worden*; *item waer hi'sig of vuurig worden*; *item weer-blaaken of ontfleeken* (van liefde).

Réchauffoir, (m) *Fornuis* (n. tot warming van spyze).

Rechauffer, (v. a.) *Weder-schoeyen*, *weér kousfen* of *schoenen verzorgen of aantrekken*; *item* (boomen) *weér-schoeyen*, *nieuwe aarde of mist omleggen*; *item* (molen-ráderen) *met nieuwe tanden voorzien*.

Rechauffoir, (m) *Plet-bamer* (in de munt).

Réchauf. (Zie *Réchaud*).

Recheoir. (Zie *Rechoir*).

Recherche, (f) *Onderzoek* (n), *návorsching*, *náspewing* (f) (perquisition); *item aanzoek*, *vryery*; *recherche de mariage*; *recherche*, 't *názien*, *verbéieren*; *recherche d'r npavé*, *d'un toit*; *livre de recherche*, *boek dat veel gezocht word*.

Rechercher, (v. a.) *Herzoeken*, *weér-zoeken*; *item onderzoeken*, *náspuren*; *item aanzoeken*, *aanzoek doen*, *verzoeken*; *rechercher une fille*; *rechercher la paix*, *den vrede nálaagen*, *verlangen*; *rechercher un ouvrage*, *een werk názien* (of 'er iets aan ontbreekt); *rechercher*, *rékenshap afvorderen* (ontrent eenig bewind); *des choses recherchées*, *zeer gezogte dingen*, *iets daar men greetig naar is*; *item diep onderzogte of uitgebaaste dingen*; *des penées trop recherchées*, *alte ver gezogte gedagten*; *être trop recherché dans ses ajustements*, *alte kiesch in zynen opschik zyn*.

Rechercheur, (m) *Onderzoeker*, *opzoeker*, *náspeurder* (word meest in een' quaden zin gebruikt).

Rechigné, ée (adj.) *Knorrig*, 'gry-nig, *morrig*; *een knorrepot*; *grynzer*; *grynster*, *morster*.

Rechigner, (v. n.) *Morren*, *preutelen*, *zuur zien*.

Rechin, ine (adj.) *Morrig*, *verdrietig*, *droevig*.

Rechoir, (v. n. weinig gebr.) *Wé-dervallen*.

Rechûte, (f) *Hervalling* (f), 't *hervallen*, 't *weér-insorten* (n. in ziekte, zonde enz.).

Récidive, (f) (Zie *Rechûte*).

Récidiver, (v. n.) *Dezelfde zonde, seil of mislag weér-begaan*.

Récipé, (m) *Voorschrift*, *recépt* (n. van een *Genees-heer*).

Réciplane, (m) *Hoek-meeter* (in *Meet-k.*).

Réciplane, (m) *Een die in eenig ampt staat ontfangen te worden*.

Récipient, (m. in Chym.) *Onfanger*, *iets daar de overgehaalde vogten in vallen*.

Réciprocation, (f) *Betrekkelijkheid tot malkander*; *verwisseling*, *als: le flux & le reflux sont dans une continuelle reciprocation*.

Réciprocité, (f) *Wéderzydscheid*, *iets dat onderling of over en weér is*.

Réciproque, (adj.) *Wéderzydig*, *wéderzydsch*, *onderling*, *over en wéder*; *amour réciproque*; *verbe réciproque*; *een wéderboorig werkwoord*, *dat op zich zelven terugkeerd of onderling is*, *als: s'aimer*, *zich zelfs beminnen*; *s'entr'aimer*, *malkanderen beminnen*.

Réciproque, (f. m.) *Het zelfde*, *dierzelyk* (n); *je vous rendrai le réciproque* (la pareille), *ik zal u met gelyke munt betaalen*, *of ik zal u 't zelfde weéróm doen*.

Réciproquement, (adv.) *Wéderzydsch*; *over en wéder*, *van gelyken*.

Réciproquer, (v. n.) *Wéder-vergelden*, *van gelyken weéróm doen*; (*rendre la pareille*).

Recirer, (v. a.) *Weér met wasch bestryken*.

Recision. (Zie *Rescision*).

Récit, (m) *Verbaal* (n); *vertelling* (f).

Récitateur, (m) *Opzegger*, *een die iets van buiten opzegt*.

Récitatif, (m) *Verhaal* (n), *vertelling* (f. in een' zang).

Récitation, (f) *Opzegging van buiten* (eenes *Rédenaars* enz.).

Réciter, (v. a.) *Vertellen*, *verbaa-*

baalen, van stuk tot stuk opleezen; item opzeggen, van buiten zeggen; réciter un ouvrage, een werk (geschrift) voor iemand leezen; réciter sa leçon, zyn' les opzeggen; réciter un auteur, een Schryver weér-aanbaalen.

Réciteur, (m) Verteller.

Réclamation, (f) Tegenstelling, inwendig van bezwaar (in Rechten).

Réclame, (f) Lofstrijke (n. om vogelen mee te lokken); item een custos (zynde een woord of gedeelte van een woord onder aan een' blad-zyde gedrukt en waar-mee de volgende zyde begint).

Réclamer, (v. a.) Tot hulp of bystand roepen, aanroepen; (implorer); réclamer, terug eischen, eighen, aanspraak (op iets) maaken; réclamer un prisonnier, réclamer l'oiseau, de valk terug lokken; la perdrix réclame, 't veld-boen of de patrys lokt, piept (om zyne jongen).

Réclamer (v. n.) contre les nouveautés, contre une opinion, tégen de nieuwigheeden enz. uitvaaren, zich daar tégen verzetten of over bezwaaren; se réclamer (v. r.) de quelqu'un, zich op iemand beroepen (tot hulp of redding); étant pris il se reclama de son maître.

Réclamer (v. a.) un mât &c., een' mast enz. weér vast klampen.

Réclinant, (adj.) Terug hellend; cadran reclinant.

Récliner, (v. n.) Terug hellen.

Reclouer, (v. a.) Herspykeren, hernâgelen, weér vast spykeren.

Reclurre, (v. a.) Naauw opsluiten, in een klooster enz. zetten.

Reclus, use (adj.) Opgeslooten.

Reclus, use (f. m. & f.) Een klui-zenaar, kluisenaarster, een of eene die zich van de wereld afzonderd en eenzaam leeft.

Reclusion, (f) Opsluiting, afzondering.

Recoëffer, (v. a.) Herkappen, 't hoofd weér-optieren of ophullen; item eene flesch we. r. roefoppen.

Recoigner, (v. a.) Weér in-slaan, weér in kloppen; item terug-dryven, weér-leggen; recoigner un clou, une

cheville, les ennemis, quelqu'un en ce qu'il avance &c.

Récongnition, (f) Onderzoek (n).

Recoiffer. (Zie Recoëffer.

Recoigner. (Zie Recoigner).

Recoin, (m) Schuil-boek, winkel, verborgene plaats; les recoins du cœur; recoin d'un vallon; chercher dans tous les coins & recoins.

Récolement, (m. in Rechten) 't Weér overgaan, of 't tegen malkander overzien (n. als van een origineel schrift met zyn afschrift; den inventaris met de goederen enz.); item tweede voorlezing van een getuig-schrift (attestatie) aan de geuigen (f. om te hooren of iets verändert moet worden).

Récoler, (v. a. in Rechten) Tegen malkander overzien (als 2 geschriften enz.); item het getuigenis (de depositie) aan de geuigen (deposanten) nog eens voorlezen.

Récollektion, (f) Vergaaring van zinnen (om iets te bepeinzen of te overdenken).

Recoller, (v. a.) Herlymen, weér vast lymen.

Récollet, ette (m. & f.) Zeker franciscaaner barvoeter Monnik; nonne.

Se Récolliger, (v. r.) Zyn zinnen vergaären (se recueillir en soi même).

Récolte, (f) Oogst (m), in-ôog-sing, inzâmeling (f. der vrugten).

Récolter, (v. a.) Inzâmelen, in-oogsten (faire la récolte, ou moissonner).

Recommandable, (adj.) Pryslyk, lof-waardig; beminnenswaardig; achtbaar, bevâllig.

Recommandresse, (f) Besseeder (van meiden of minnen).

Recommandation, (f) Aanpry-zing, aanbeveeling; item hoogâchting; lettres de recommandation, brieven van voor-schryving; avoir l'honneur en recommandation, d'eer hoog-achten.

Recommander, (v. a.) Aanbeve-len; aanpryzen; se recommander (v. r.) zich aanbeveelen.

Recommencement, (m) Weér-beginning, vernieuwing (f).

Recommencer, (v. a.) *Weër-beginnen*, *weër-aanvangen*.

R commenceur, euse (m. & f.) *Wêr-beginner*; *vernieuwster*.

Récompense, (f) *Belooning*, *vergelding* (t), *loon* (m); en récompense, in *belooning*, tot *vergelding*; item *daarentegen*, als: elle n'est pas belle, mais en récompense (ou en revanche) elle est vertueuse.

Récompenser, (v. a.) *Vergelden*, *beloonen*.

Recomposer, (v. a.) *Weër t'zamensstellen* of *opstellen*; item *weër-zetten*, op 's nieuw zetten (by Boek-drukkers).

Recompter, (v. a.) *Heriellen*, *over tellen*, *weder-tellen*.

Réconciliable, (adj.) *Verzoenbaar*, *verzoenlyk*.

Réconciliateur, (m) *Verzoener*, *bemiddelaar*.

Réconciliation, (f) *Verzoening*, *bevrédiging*.

Réconcilier, (v. a.) *Verzoenen*, *bevrédigen*; item *boete doen*, *de zonde of leetere afzweeren*; nogmaals *biegen* vóór 't Avondmaal; een' *gesbondene Kerk* en *weër-in-wyen*; se reconcilier (v. r.) avec Dieu; zich met God verzoenen.

Reconduction (f); Occuper une ferme ou un logis par tacite reconduction, *eene hoeve of wooning*, *wyl de huur daar van niet opgezegd is*. st. izwygende blyven bezitten.

R conduire, (v. a.) *Terug leiden*, *uingelei dorn* (aan iemand die ons bezoekt).

Reconfesser, (v. a.) *Herbiegten*, *weër-belyden*.

Reconfort, (m. oud en Poëtisch w.) *Vertrouwing*, *versterking* (f).

Reconforter, (v. a. oud w.) *Versterken*, *verkwikken*, *vertrouwen*.

R confrontation, (f) *Weder tégen-malkander bouding*, of *nogmaals tégen-óverspelling*.

Reconfronter, (v. a.) *Weër tégen-malkander bouden*, *óverzien of stellen*, (a's: *schriften*; *getuigen met den beschuldigden enz.*); on lui a confrontés & reconfrontés les témoins.

Reconnoissable, (adj.) *Kenbaar*.

Reconnoissance, (f) *Herkenning* (van iets; item *erkentenis*, *dankbaarheid* (over eene weldaad; item *betentenis*, *erkénning* (eenes misdags; *aveu*); item *schriftelyke bekentenis* (eener schuld enz.).

Reconnoissant, ante (adj.) *Dankbaar*, *erkennelyk*; item *berkennende*.

Reconnoître, (v. a.) *Herkennen*, *weër-kennen*; je l'ai d'abord reconnu à sa parole; reconnoître (discerner, remarquer, s'appercevoir) merken, gewaar worden; je reconnus que vous l'aimiez; reconnoître (avouer) *sa faute*, *sa promesse*, *zyn' mislag*, *zyn' belofte* *betennen*, *erkennen*; reconnoître quelqu'un en sa qualité, *iemand in zyne boedanigheid of rang erkennen of abtving bewyzen*; reconnoître (Krygs w.) *op kondschap uisgaan*; *de legging ontdekken*, *bespieden*, *bezigigen*; aller reconnoître l'ennemi, *un passage*; reconnoître un vaisseau, *une flotte*, *une terre*, *een Schip enz.* *verkennen* (zee w.); reconnoître, *dankbaar zyn*, *erkennen*; *vergelden*, *beloonen*; je ne puis reconnoître tous vos bienfaits; se reconnoître (v. r.) *malkander weër kennen*; item *tot inkeer kómen*, *berouw krygen*, *bedauern*, *tot zich zelven kómen*.

Reconnu, ue (adj.) *Weër g'kend*; *erkend enz.* (Zie Reconnoître).

Reconquérir, (v. a.) *Weder-w. ó-veren*, *herwinnen*, *weër-bemiddigen*.

Reconquis, ise (adj.) *Weër-bemigt* enz.

Reconstruction, (f) *Weder-opbouw*.

Reconstruire, v. a.) *Weder-opbouwen*, *herstichten*.

Reconsulter, (v. a.) *Weër-raadpleegen*, *weër-raadvraagen*.

Reconter, (v. a.) *Weër-vertellen*, op 's nieuw verbaalen.

Recontracter, (v. n.) Op 's nieuw een verdrag aangaan.

Reconvenir, (v. a. in Rechten) *Eene tégenklagt inbrengen*; item *weër-over-een-komen*, *verdraagen*.

Reconvention, (f) *Tegen-klagt*, *contra-eisch* (m); item *nieuw vergelyk of verdrag* (n).

Reconvoquer, (v. a.) *Weér'tzâmen roepen*, *weér op-ontbieden*; *reconvoquer les Etats*.

Recopier, (v. a.) *Weér-affchryven*, *weér-ôverschryven*.

Recoquillement, (m) *Omkrulling*, *in-een-krulling* (f).

Recoquiller, (v. a.) *Omkrullen*, *in krullen of bogten leggen*, *oprollen*; *recoquiller du papier*; *se recoquiller*, (v. r.) *opkrullen*, *in-een-loopen* (als: *hair-lokken*, *een blad*, *een worm* enz.).

Record, (m. in *Rechtsen*) *Verhaal*, *getuigenis* (n); *item getuige* (m. der *hoe ânigheid eener voorgevallene zaak*).

R corder, (v. a.) *Overloopen*, *ber-ïnneren*; *recorder sa leçon*; *item recorder un exploit*, *eene executie door getuigen onderschryven laaten*; *se recorder*, (v. r.) *zich ber-ïnneren*.

Recorder, (v. a.) *Herdraayen* (als *een touw*, *koord* enz.).

Recordeur, (m) *Een geever van gerechtslyke attestatien*.

Recorriger, (v. a.) *Weér-verbeteren*.

Recors, (m) *Een deurwaarders assistent en getuige*.

Recoucher, (v. a.) *Weér neér-leggen*, *weér op de grond leggen of werpen*; *item weér-inzetten* (in een spel); *item weér te bed leggen*.

Recoudre, (v. a.) *Hermaayen*, *weér toenaayen*, *hezen*.

Recoupe, (f) *Schilfers* (van *gebouwen steen*); *kernél* (het *fynste van de zémelen*); *kruim*, *afval van brood*.

Recoupement, (m) *Inkrimping*, *vermindering* (f. *eener muur*).

Recouper, (v. a.) *Herjnyden*; *andermaal afsnippen*, *afkorten*, *afkappen*; *item* (de *kaarten*) *weér afneemen*.

Recourber, (v. a.) *Herbuigen*, *krommen*, *krommer maaken*; *recourbé*, *ée* (adj.) *omgebogen*, *gekrómd*.

Recourir, (v. n.) *Herloopen*, *wéderloopen*; *item zyn' toevlugt neemen*.

Recourir, ou, *Recourir*, (v. a.) *Weér-jaagen* (als: *een hart*); *item ontzetten*, *verlossen*, *redden* (als: *buit*, *enen gevangenen* enz.).

Recours, (m) *Toevlugt*, *toever-*

laat (f. *refuge*); *item verbaal* (n), *vergoeding* (f. *dédommagement*).

Recous, ou *se*, ou *recours*, *ue* (adj. van *Recourir* en *Recourir*) *By-gestaan*, *te hulp gekomen*, *geréd*, *verloft*; *toevlugt genomen* enz.

Recouffe, (f) *Verlossing*, *redding*, *hulp*, *onzetting*.

Recoufu, *ue* (adj.) *Weér toegenaaid*, *verfiéld*, *aan-één-gelaps*.

Recover, (v. a. & n.) *Herbróeden*, *weér-broeden*.

Recouvert, *aute* (adj.) *Herdékt*, *weér-toegedékt*.

Recouvrable, (adj.) *Wederbekóme-lyk*, *dat wéder te bekómen is*; *fonds recouvrables*.

Recouvré, *ée* (adj.) *Weder-bekómen*, *wéder-gekreegen*, *berwonnen*.

Recouvrement, (m) *Weér-kryging*, *weér bekóming*; *item invordering*, *ingáaving* (f. der *schattingen*; *perception des deniers*); *item lyst*, *ôverslag* (aan het *dekel eener kist*).

Recouvrer, (v. a.) *Weér-krygen*, *weér-bekómen*; *recouvrer sa perte*, *sa santé*, *une province*; *recouvrer*, *ingáären*, *indryven*; *recouvrer des taxes*, *des dettes*; *recouvrer une manoeuvre*, *een touw inhaalen*, *of t' huis haalen*, *korsen* (*Zee-w.*).

Recouvrir, (v. a.) *Herdekken*, *wéder-dekken*, *op t' nieuw dekken*.

Recrachar, (v. a.) *Wéder-spua-
wen*, *op t' uieuw spuuwen*.

Récréance, (f) *Provisieel bezit van eenig ding* (waar-ôver nog *gepleit* en *gevonniſt* moet worden); *item lettres de récréance*, *brieven van terug-roeping* (rappel) *eenes Gezanten*; *item brieven die aan een Gezant ter hand gesteld worden voor zyn Meester*, *van wgens het bôf daar by geresideerd heeft*, *récrédentie-brieven* of *récredentiaalen* genaamd.

Récréancer, (v. a.) *In t' bezit stellen van iets waar-over gepleit word*.

Récratif, *ive* (adj.) *Vermaakelyk*.

Récréation, (f) *Vermaak* (n), *verlustiging*, *verkwikking*; *uitspanning* (f); *heures de récréation*, *speel-tyd*, *peel-uuren*.

Récrédentiaire, (m) *Provisieel bezitter van eenig Kerkelyk ampt*.

Récréer, (v. a.) *Vermaaken, verlustigen* (divertir); *item* (nieuwe amp-ten) *oprechten* of (nieuwe amptenaaren) *aanstellen*; se *récréer* (v. r.) *zich vermaaken, zich verlustigen, uitspanning neemen.*

Recreuser, (v. a.) *Weér-uitbollen, weér-uitgraven, weér-uitdiepen.*

Recrifier, (v. a.) *Herziften, overziften.*

Se Récrier, (v. r.) *Geweldig over iets schreeuwen, of tégen uitvaaren; se récrier sur une proposition, contre le vice; il ne faut pas se récrier sur des fatuités, men moet over zoetigheden niet schreeuwen, of eenige verwondering betoonen.*

Récriminant, (part.) *Tégen-beschuldiging; tout cela n'est qu'un récriminant, dat alles geschied alleen om de beschuldiging op den beschuldiger weér 't huis te brengen, of dien met zodaniges te beschuldigen, en zich vry te pleiten, of te verschoonen.*

Récrimination, (f) *Tégen-beschuldiging (accusation par représailles &c.).*

Récriminer, (v. a. weinig gebr.) *Eenen aanklaager met 't zelfde of iets erger wederom tetigten of beschuldigen.*

Récrire, (v. a.) *Herschryven, nog eens schryven, over-schryven; weér-schryven, antwoorden.*

Recroire, (v. a. in Rechten) *Teruggeeven of leveren; item weér-uitpan-den.*

Recroifetté, ée (adj. in wapen-k.) *Met tégen-kruiften.*

Recroître, (v. n.) *Herwassen, weder wásfen, weder groeijen; riviére, herbe qui recroît.*

Se Recroqueviller, (v. r.) *In-één-krimpen, kronkelen (als: een blad).*

Se Recrotter, (v. r.) *Zich weér-befvken.*

Recru, ue (adj.) *Weér-gearoeid, weér-gewassen; item afgestootd, afgemát, moede, mat.*

Recrue, (f) *Werving van nieuwe Krygs-lieden* (f); *item nieuw gewórven Soldaat, recrút* (m); *item een*

onverwagte gast; une grosse recrue; faire des recrues.

Recruter, (v. a.) *Met nieuw gewórvene manschap voorzien, werven.*

Recta, (adv. van 't Lat.) *Regt toe: il faut aller recta à la Ré-gence.*

Rectangle, (adj. & f.) *Regt-hoe-kig; een regthoek, boek van een vier-kant.*

Rectangulaire, (adj.) *Regthoekig.*

Recteur, (m) *Opperbefierder eener Stad, Kerk, School, of Klooster, Rector.*

Rectification, (f) *Verbétering, tweede overhaaling* (in chymie).

Rectifier, (v. a.) *Verbéteren, te regt brengen, berstellen; rectifier un compte, les humeurs déréglées; rectifier, zuiveren, nog eens overhaalen* (in Chym).

Rectiligne, (adj.) *Regt-lynig, ge-lyk-zydig.*

Rectitude (f) *de la vue, de regt-heid of regte strekking van 't gezigt; rectitude du cœur, de opregtheid, vroomheid, goede gesteldheid des har-ten.*

Recto, (m. van 't Lat.) *De reg-ter zyde* (f. van een ópengeslaagen boek).

Rectoral, ale (adj.) *Dat van een Rector is.*

Restorat, (m) 't *Restorschap* (n).

Rectum, (m. in Onst. k.) *Regt-darm.*

Reçu, ue (adj.) *Ontfangen, bekó-men enz.*

Reçu, (m) *Ontfang-schrift* (n), *quitting, quitantie* (f).

Recueil, (m) *Verzámeling, 't za-menstelling van verscheide dingen.*

Recueillement, (m) *Vergaáring van zinnen, innerlyke betragting, stille aandagt, bespiegeling* (f).

Recueillir, (v. a.) *Inzámelen, in-oogsten, winnen; recueillir des au-mônes, les fruits, tant de pièces de vin de la vigne &c. recueillir les fruits de ses travaux, de vrug-ten van zynen arbeid genieten; re-cueillir, verzámelen, by-één-vergá-ren, by-één-brengen; recueillir les débris d'une armée, de versproide léger-*

zager-benden by een zámelen; recueillir les beaux passages des auteurs; recueillir les suffrages, de stemmen opneemen; recueillir les esprits, zyn' zinnen vergaären, ingelógen van gedagten zyn, zich tot aandagt begeeven; en compagnie il ne faut pas être recueilli, in gezelschap moet men niet in diepe gedagten zitten; recueillir une succession, éene erfenis bekómen; recueillir, in't kort vervatten (wat men gezegt heeft); recueillir, aanneemen, ontfongen, inneemen, huisvesten, onder zyne bescherming neemen; recueillir les étrangers; se recueillir (v. r.) zich bekorten, of in 't kort herbaalen was men reeds wydloopig gezegt heeft; item zyn, zinnen vergaären; zich tot stille aandagt of overdenking begeeven.

Recueilleoir, (m.) *Lyndraayers wiel.*

Recuire, (v. a.) *Herkóoken; herbakken; herbráaden; item hergloeijen, nog eens in 't vuur leggen (als: glas, metaal enz.).*

Recuit, ite (adj.) *Herkóokt; herbakken; herbráaden; hergloed; excréments recuits, harde drek; matiére recuite, verdikte etter.*

Recuit, (f. m.) ou Recuite (f. f.) *Hersmelting of hergloeijing (f. van metaalen, glas enz.).*

Recuteur, (m) *Hersmelter, leeringen in de Munt.*

Recul, (m. lees Recul) *Terug-sprong (van een afgeschooten stuk of kanon).*

Reculade, (f) *Terug-sprong (m), achter-uit-wyking (f).*

Reculé, ée (adj.) *Terug-gegaan, terug geweeten enz. (Zie Reculer).*

Reculé, ée (adj.) *Ver, afgelégen; lieux reculés; les temps les plus reculés.*

Reculée, (f) *Terug-wyking, terug-schuiwing; vous faites un feu de reculée, gy shoott sterk.*

Reculément, (m) *Terug-wyking; terug-schuiwing (f); item uitsfel (n), verschiuving (f. van schuit enz.).*

Reculer, (v. a.) *Achter-uit zetten, achter-uit schuiven, terug schui-*

ven; reculer la chaise; reculer, verder uitbreiden; reculer les bornes d'un país; reculer une affaire; een zaak verschuiven, uitsstellen.

Reculer, (v. n.) *Achter-uit-gaan, terug-gaan, terug-wyken, terug-deinzen; cet écolier recule; reculer à la vue de l'ennemi; reculer aarzelen, terug deinzen, geen siand houden; (ne pas poursuivre, ou, tergiverser); se reculer, (v. r.) terug gaan, achter-uit gaan, wyken of schuiven; opschuiven, plaats maaken enz.*

à Reculons, (adv.) *Achterwaarts, achter-uit; de kreeften-gang; marcher à reculons; les affaires vont à reculons.*

Se Récupérer, (v. r.) *Zyn schaa-de weér inbaalen (men zegt se récupérer de ses pertes).*

Recurer, (v. a.) *Weder-reinigen. Récurrent, (m. in Ontleedk.); Nerf récurrent, terug loopende zenuwe.*

Réculable, (adj.) *Verwerpelyk, wraakbaar; juge, témoin réculable.*

Récusation, (f) *Verwerping, wraaking (van een Rechtter enz. die inen van eenzijdigheid verdenkt).*

Récuser (v. a.) *Wraaken, niet aanneemen, verwerpen (uit boosde van verdagtheid).*

Rédacteur, (m) *'t Zámenssteller van wetten enz. of een die dezelve in een boek brengt (compilateur).*

Rédaction, (f) *'t Zámens-stelling (compilation).*

Redan, (m) *Borstweering met uitspringende boeken.*

Redanfer, (v. a. & n.) *Herdan-sen, nog eens dansen.*

Redarguer, (v. a. cud w. men) *spreekt de u uit Berispen, bestrafsen, door-neemen.*

Reddition (f) *d'une ville, de overgave eener Stadt; reddition de comptes, het afleggen, 't doen van rekening.*

Redébattre, (v. a.) *Weér betwisten.*

Redéclarer, (v. a.) *Wederom verklaaren of se keunen geeven.*

Redédier, (v. a.) *Weér* toewyden (eene Kerk); *weér* opdraagen (een boek).

R défaire, (v. a.) *Weér* los maaken, ontsoen (een' knoop enz.).

Redéjeuner, (v. n.) *Weér* ontsbyten.

Redélibérer, (v. a. & n.) *Weér* beraadslagen of overweegen, Redélivrer, (v. a.) *Wederom* verlos en.

Redemander, (v. a.) *Heroraagen* op 't nieuw vraagen; item *weér* eischen, terug eischen.

Redemeurer, (v. n.) *Wederom* blyven; *wederom* woonen.

Redémolir, (v. a.) *Weér* afbrecken of slegten.

Rédempteur, (m) *Verlosser*, *Heiland*, *Zeligmaaker*.

Rédemption, (f) *Verlofing*, *vrykoop*ing, *lofing* (rachat); *rédemption* du genre humain, des captifs.

Redents, (m. pl.) *Afzettingen* (in een' muur); *inkeeringen*, *tandingen* (f. pl.) *schakwerk* (n. by Timmerl.).

Redent, (m) *Tak* die men aan den top van een boom laat staan.

Redépêcher, (v. a.) *Weder* afwaardigen.

Redescendre, (v. n. & a.) *Weér* afklimmen, *afgaan*; *weér* neêrlaaten.

Redevable, (adj.) *Schuldig*, *verschuldigt*, il lui est redevable de cent écus; il lui est redevable de sa fortune, zyn geluk heeft by aan hem dank te wyten.

Redévaler, (v. n. & a.) *Weér* nêderwaarts gaan; *weér* neêrlaaten, *neêr* fnyken (in een' kelder enz.).

Redevance, (f) *Jaarlyk* (schegronde)cyns, *leen*-pact of- dienst (aan een' Leen-heer).

Redevancier, iere (m. & f.) Een die zulks verschuldigt is, een *Leenman*; *Leen* vrouw, *Pagster*.

Redevenir, (v. n.) *Weder* worden.

Redévider, (v. a.) *Weder* opwinden of baspelen.

Redevoir, (v. a. & n.) *Weér* schuldig blyven, op 't nieuw schuldig

zyn; il redoit de compte fait mille écus; il doit & redoit partout, by is overal schuldig of by zit tot de ooren toe in de schuld.

Redhibition, (f. in Rechten) *Koop*-vernietiging of *ontslag* (n).

Redhibitoire, (adj.) *Das* koop vernietigd of *ontslaat*; cas redhibitoire.

Rédification, Rédifier &c. (*Zie* Réédification &c.).

Rédiger (v. a.) *par* écrit, *par* chapitres, in geschrift stellen in ordre brengen; in hoofdstukken verdeelen, schikken; rediger, in 't kort vervaaten.

Se Rédimer (v. a.) d'un vœu, zich van eene gelofte vry-kopen, vry-maaken, ontbiffen; redimé, ée (adj.) *te* vryd, *ontslagen*; vous m'avez redimé de cette peine.

Redingote, (f) Een overrok (m).

Redire, (v. a.) *Herzeggen*, *herhaalen* (repéter); *overbrengen*, *klappen*; *verbreiden*, *openbaaren* (divulguer); à redire, *te* berispen *te* zeggen vallen, *te* wraaken; il trouve à redire à tout; il n'y a rien à redire.

Rediseur, (m) *Herbaaler*, *wauwelaar*, (qui repète souvent); *overbrenger*, *klapper* (rapporteur).

Redistribuer, (v. a.) *Weder* uitdeelen.

Redistribution, (f) *Weér* uitdeeling.

Redite, (f) *Herhaaling* (van de zelve zaak); *ufer* de frequentes redites.

Redomter, you, Redompter, (v. a.) *Hertemmen*.

Redondance, (f) *Overtolligheid*; (superfluité); *redondance* de mots.

Redondant, ante (adj.) *Overtollig*, *te* veel.

Redonder, (v. n.) *Overtollig* of *te* veel zyn; ce mot redonde ici, il faut l'ôter.

Redonder (v. n. weinig gebr.) sur quelqu'un, op iemand vallen, of, tot schande gedeien.

Redonner, (v. a.) *Weder* geeven, *terug* geeven; *redonner* courage; *redonner* ce qu'on a reçu.

RED.

Redonner, (v. n.) *Weder aanwallen, weer op los gaan (als: op een wyandenz.); se redonner, (v. r.) zich weer aan begeeven (met alle magt, als: tot studie enz.).*

Redorer, (v. a.) *Wier-verguld-den.*

Redormir, (v. n.) *Weer-slaapen.*

Redoublement, (m) *Verdubbeling; item vermeerdering, aangroeying, verbetering (f. van koorts enz.).*

Redoubler, (v. a.) *Verdubbelen; vermeerderen, versterken; weder voederen, nieuwe voering inzetten; redoubler la garde, un just-au-corps.*

Redoubler, (v. n.) *se Redoubler (v. r.) Verdubbelen, sterker of beuiger worden (als: koorts, hiettenz.).*

Redoutable, (adj.) *Ontzagbelyk, ontzagbaar, vreeslyk, gedugt.*

Redoute, (f) *Vierkante schans.*

Redouter, (v. a.) *Vreezen, duchten, ontzien.*

Redressement, (m) *Weer-regtmaaking; herstelling; weer-op-rigting enz. (f).*

Redresser, (v. a.) *Weer regtmaaken, regt buigen; redresser un arbre, un bâton, un plat; redresser, weer opregten, weer over eind zetten; redresser une statue, une muraille; redresser, weer op den rechten weg brengen, te regt brengen, of helpen; redresser, herstellen, weer te regt brengen, als: redresser le commerce, les affaires; se redresser, (v. r.) weer op-ryzen (van 't tukken); item zich herstellen of beterden enz.*

Redresseur, euse (m. & f.) *Helpster, voldoening-neemer; helpster (der verdrukten).*

Redressoir, (m) *Bult-klopper (by Tinnegieters).*

Réductible, (adj.) *Das veranderd, ondergebrags; item tot stof of pulver gemaakt kan worden.*

Réductif, ive (adj.) *Das oploft, tot stof maakt of tot iets anders brengt.*

Réduction, (f) *Het maaken, het brengen, het veranderen, het uit-rekenen of reduceeren (n. van iets tot*

RED.

707

iets anders); faire la réduction des mesures, des poids, des espèces d'un país, en celles d'un autre país; réduction des entiers en fractions; des Livres en sols, ou des sols en Livres; item réduction des monnoies, des prix, des officiers &c., afzetting, vermindering der mun-speciën enz.; réduction d'une place, d'une province, het onderbrengen, veroveren eener vesting enz.; réduction des métaux, het tot zyn vorigen staat of weezen brengen der metaalen; être dans une grande réduction, in een' zeer geringen of zeer verminderden staat zyn; réduction, vermindering, inkrimping, het brengen van iets tot een korter begrip; réduction, het brengen of inrichten van iets tot zekere bepaaling en tot eene richtsnoer; réduction, weer inzetting (der Ledenmaaten) réduction ad absurdum, het in de kneep of verlegenheid brengen (van iemand in een dispuut) zodanig dat hy in ongerymdheden vervalt.

Réduire, (v. a.) *Brengen of maaken (in of tot iets) enz. réduire à la besace, à l'extrémité, tot den bedel-zak, tot het uiterste brengen; réduire au petit pied, in benaauwdheid of verlegenheid brengen; réduire en poudre, à rien, tot pulver, tot stof, tot niets maaken; réduire, (soumettre) 't onderbrengen, temmen; réduire une province, un libertin, un cheval; réduire (rédiger, renfermer), insluiten, verwassen, brengen; cet orateur a réduit tout son discours à trois points; réduire son avis, zyne meening in 't kort zeggen; réduire en petit un plan, une carte, un tableau &c., een ontwerp enz. in 't klein of in een klein bestek brengen; réduire les monnoies, de geld-speciën afzetten, verminderen; réduire le trop grand nombre des conseillers, het getal der Raadsheeren verminderen, tot een zeker getal brengen; réduire les compagnies à 50 hommes; réduire les monnoies, les poids, les mesures d'un país, en celles d'un autre,*

de muntſpecieën enz. van 't eene land in die van een ander uitrekken; réduire des ſols en Livres; des livres en ſols; des entiers en fractions; des fractions en entiers &c., ſuivens tot guldens enz. maaken; réduire des métaux &c. en ſon premier état, metaalen enz. tot baaren voorigen ſtaat brengen; réduire le temps de la minorité, den tyd der minderjaargheid inkrampen, verkorten; ſe réduire, (v. r.) zich brengen, veränderd, gebragt of gemaakt worden (in of tot iets) enz.; ſe réduire à rien, tot niets worden, verzaan; item verkoo-ken; ſe réduire; zich bepaalen, brengen of by beruſten laaten; ſe réduire à deux plats chaque repas, à de ſimples civilités &c. ſe réduire à l'obéiſſance, zich ter geboorzaamheid begeeven; toute la difficulté ſe réduit à ſavoir &c., de ganſche zwaarigheid loopt of komt hier op uit om te weeten enz.

Réduit, ete (adj.) Gebragt, gemaakt, veränderd; r' ondergebragt, geténd; gedwongen, genoodzaakt; réduit à la pauvreté, tot armoede gebragt of vervallen; païs réduit, overheerd land; réduit à abandonner la patrie, genoodzaakt om het vaderland te verlaaten (Zie verder onder Réduire).

Réduit, (m) Afgeſchóten vertrekje of boekje (n. in een' kamer); item buiten werkje of verborgen ſchansje (n. eener veſting); een verborgen boek.

Réductif, ive (adj. in Spraak- k.) Verdubbeld, dat verdubbeld of herbaald; (als het léden Re in 't franſch, of wéder enz. in 't duiſch).

Réduplication, (f) Herbaaling van een' Letter-greep (in 't Griekſch).

Réédification, (f) Herſtichting, weér-opbouwing.

Réédifier, (v. a.) Herſtich'en, herbouwen.

Rééditeur, (m) Weér-uitgeever (van eenig boek).

Réédition, (f) Nieuwe uitgawe (van een boek).

Réel, elle (adj.) Wézenlyk, waar-

lyk; choſe réelle; monnoie réelle, baar-geld; item gangbaare munt.

Réfection, (f) Nieuwe verkiezing.

Réellement, (adv.) Wézenlyk, waarlyk, in der daad; poſſeder, réellement, werkelyk-bezitten; faiſir une maiſon réellement, een huis daadelyk in beſlág neemen, de Rechterlyke band opleggen.

Réengendrer, (v. a.) Wéder-baaren, voort-brengen, verwekken.

Réer, Rére ou Raire, (v. n.) Schreuwen als een berſt in de bronstyd.

Refâcher, (v. a.) Weér boos of gramſtoorig maaken; ſe refâcher, (v. r.) weér toornig worden.

Refaçonner, (v. a.) Weér faſſce-neeren, weér ſchikken of gedaante geeven.

Refaire, (v. a.) Herdoen, wéderdoen, weér overdoen; item hermaaken, wédermaaken, op nieuw maaken; item verſtellen, vermaaken, lappen (raccommoder); refaire ſes bas; à une femme & à une vicille maiſon, il y a toujours quelque choſe à refaire; il n'y a rien à refaire, daar is niets aan te verbeteren, of het kan niet beter gemaakt worden; refaire les cartes, de kaarten op nieuw verſchieten en omdeelen; ſe refaire (v. r.), weér-bekómen, herſtellen, zich verbaalen (ſe rétablir).

Refait, te (adj.) Herdaan, hermaakt, enz. (Zie Refaire); il eſt gras & refait, hy is vet en ſterk; du beurre refait, herbouwde of herkneedde bóter; il n'en eſt pas plus refait pour cela, hy is daarom niet des te vetter.

Refait, (m) Het opgeeven van 't ſpél van weérſ-kanten (n. in 't dam en ſchaak-sp.).

Refaucher, (v. a.) Wéder-maaſjen, op nieuw of nog eens af-maayen.

Réfection, (f. in Rechten) Verbétering, vernieuwing; herſtelling, weér-op-rechting (van een gebouw).

Réfection, (f) Verquikking, nood-druf, bekomſt, maaltyd (f), maal (n); prendre ſa réfection.

REF.

Réfectoire, (m) *Bet zaal* (f), reefster (m. in een Klooster).

Réfectoire, (f) *Tafel-dekster*, *beuwaarster van 's tafel-goed* (in een Klooster).

Refend, (m) *Scheiding* (f); *mur de refend*, *schei-muur*.

Refendre, (v. a.) *Herklooven*, *berkleeven*, *weér splyten*; *item in de lengte of tot planken zaagen*, *schulpen*; *scie à refendre*, *schulp-zaag*.

Référé, (m) *Bericht*, *verslág* (n. aan 't Gerechts).

Référé, ée (adj. *Zie Référer*).

Référéndaire, (m) *Zéker ampie naar des Kancelárye die den, voornaamsten inhoud van eenig geschrift vóórdragt*.

Référer (v. a.) *tout à Dieu*, *alles aan God toeschryven als van Hem komende*; *référer*, *bericht of verslág doen*, *voordraagen*; *référer à la chambre*; *se référer* (v. r.) *zich gedraagen*, *betrekking hebben*; *je me réfère à ma dernière*, *ik gedraage my aan mynen laatste (brief)*; *ces paroles ne doivent pas se référer là*, *die woorden moeten daar-been niet gebracht worden*.

Reformer, (v. a.) *Weder toedoen of sluiten* (als: een' deur).

Reformer, (v. n.) *se reformer*, (v. r.) *Weér toesluiten*, *weér-toegaan*; *item weér toebeelen*, *weér-sluiten* (als: een wond).

Referrer, (v. a.) *Weér met yzer beslaan*; *met nieuwe boef-yzers beslaan*.

Réfêter, (v. a.) *Weder vieren*, *een' afscheft-dag op 't nieuw vieren*.

Refeuiller, (v. a.) *Dubbele blinden* (voor een vengster) *maaken*.

Reficher, (v. a.) *Weér-insteeken*, *weér indryven*, *inslaan*; *reficher une cheville*, *en clou*; *reficher*, *weér invoegen*, *toesnyken* (een' muur).

Refiger, (v. a.) *Weér dik maaken*; *weér doen stollen of 't zamen runnen*; *refizer* (v. n.), *se refiger*, (v. r.) *weér stollen of dik worden*.

Refixer, (v. a.) *Weér vast stellen of bepaalen*; *item weér hard of vast maaken*; *refixer le terme*, *le sel*.

REF.

709

Reflatter, (v. a.) *Weder-vleeyen of liefskoozen*, *weér-aanbaalen*.

Réfléchir, (v. a. & n.) *Terug-buigen*, *terug straalen*, *terug schynen*, *terug kaatsen*; *le miroir réfléchit l'image*, *de spiegel kaats of zendt het beeld terug*; *la muraille réfléchit la chaleur du soleil*, *de muur kaatst de hitte der zonne terug*; *la balle réfléchit sur la muraille*, *de kogel springt of stuit eke op de muur terug*; *ce deshonneur réfléchit sur vous*, *die schande valt op u terug*; *se réfléchir*, (v. r.) *terug-buigen*, *terug-springen*, *weér-kaatsen*, *terug schynen*; *Lumière réfléchie*, *terug ge-kaatst Licht*.

Réfléchir (v. n.) *sur quelque chose*, *iets overweegen*, *overdenken*.

Réfléchissement, (m) *Terug-buiging*, *terug straaling*, *terug-kaatsing*, (f. des lichts); *terugspringing*, *terug-kaatsing*, *terug stuiting* (f. *rejaillissement*).

Réflexet ou Reflex, (m) *Weér-schyn* (m), *weér-kaatsende dāging* (f. in een' Schildery).

Réfleurer, (v. n.) *Herbloeyen*.

Réflexe, (adj.) *Terug-buigend*, *terug-straalend of schynend*.

Réflexibilité, (f) *Terug-schynbaarheid*, *terug-buigzaamheid*.

Réflexible, (adj.) *Terug-buigbaar*, *weér-kaatsend*.

Réflexion, (f) *Wederóm kaatsing*, *terug-kaatsing* (als: van hitte, licht, stem enz.).

Réflexion, (f) *Overweeging*, *overdenking*; *aanmerking*, *bedenking*; *agir sans réflexion*; *faire réflexion*, *acht-geeven*, *gāte-slaan*.

Refuser, (v. n.) *Terug-vloeyen*, *terug-loopen*, *weder-vloeyen* (conter de nouveau ou dans un sens contraire); *refuser*, *ebben*, *afstroomen*, *afneemen*.

Refux, (m) *De ebbe of eb* (f), *vallend water* (n).

Rembouser, (v. a. rembourser) *les dépens*, *de kosten goed doen*, *vergoeden*.

Refondre, (v. a.) *Hersmelten*; *bergieten*, *vergieten*; *refondre un canon*,

canon, une cloche; refondre un écrit, een geschrift hervormen, eene anders gedaante geeven.

Refondre (v. n.) sur quelqu'un, *Wêr op nieuw op iemand los gaan, wêr-vallen.*

Refonte, (f) *Hergieting; bersmelting, omsmelting.*

Reforcer, (v. a.) *Met geweld aan zyn, nòdigen, (solliciter, presser).*

Reforger, (v. a.) *Hersmeeden.*

Réformable, (adj.) *Hervormbaar.*

Réformateur, trice (m. & f.) *Hervórmer, bersteller; verbeteraar; hervórmster: item berisper.*

Réformation, (f) *Hervorming, berstelling, verbetering.*

Réforme, (f) *Verbètering, verandering (der Zeden, policie enz.); afdanking, vermindering (der Krygslieden, Amptenaaren enz.)*

Réformé, ée (adj. & f.) *Hervórmd, verbèterd, ten goede veranderd enz.; la religion réformée, de hervórmdé Godsdienst; les réformés, de hervórmdé of Gereformeerde; des religieux réformés of alleenlyk des réformés, Kloosterlingen die de verbèterde régelen aangenomen hebben; réformé, afgedankt; verminderd, onder een ander gestooten, als: officier, regiment réformé.*

Réformer, (v. a.) *Hervormen; verbèteren, ten goede veranderen; item afdanken, verminderen, onder anderen steeken; réformer les abus, les espèces, une compagnie.*

Refortifier, (v. a.) *Weder-versterken.*

Refouetter, (v. a.) *Wêr-geestelen.*

Refouiller, (v. a.) *Wêr-betasten, bevoelen of onderzoeken.*

Refouir, (v. a.) *Wêr-opgraven, of opdelen.*

Refouler (v. a.) du drap. *Laken wêder vullen, bevullen; refouler la charge d'un canon, de laading van een stuk aanzetten; refouler la marée, tégen de stroom of vloed opvaaren, die dood zeilen; refouler, (v. n.) verloopen, afgaan, als: la mer refoule, het water valt of eb.*

Refouloir, (m) *Kanon-stamper.*

Refourbir, (v. a.) *Wêder of nog eens schoon-maaken, (by Zwaardvegers).*

Refournir, (v. a.) *Wêder verschaffen of voorzien.*

Refractaire, (adj. & f.) *Halsterig, bardnekkig, wêr-barstig, ongeboorzaam.*

Refraction, (f) *Breking, buiging (der licht-stralen).*

Refrain, ou Refrein, (m) *Het slot-rym dat by yder vaers eenes lieds herhaald word (n); c'est le refrain de la ballade, (spr. w.) dat is het slot zyner rede of waar-op hy doeld.*

Refrein, (m) *Branding, barning (f.'t slaan der golven tégen's strand.*

Refranchir, (v. a.) *Wêder lens pompen, uipompen (een Schip).*

Refrangibilité, (f) *Breekbaarheid (der stralen, in Gzigt- en Natuur-k.).*

Refrangible, (adj.) *Straalbrekend.*

Refrapper, (v. a.) *Herslaan, ber-kloppen.*

Refrayer, (v. a.) *Glad maaken, of sryken; refrayer une terrine; refrayer, wêder bronnen (een' weg).*

Refrayer, (v. n.) *Wêder kuis schieten.*

Refrain. (Zie Refrain).

Réfréner, (v. a.) *Betuzelen, intoomen, bedwingen; réfréner le luxe, la colere.*

Réfrigérant, te (adj.) *Verkoelend, verfrischend; onguent réfrigérant, un réfrigérant, (f. m.) een koel-drank (m), een verkoelend geneesmiddel; item een koel vat (n).*

Réfrigératif, ive (adj. & f.) *Verkoelend, dat verfrist; verkoelend genees-middel.*

Réfrigération, (f) *Verkoeling.*

Réfringent, te (adj.) *Dat de stralen terug kaast, buigd of breekt.*

Refrir v. a. defectif, je refris, tu refris, il refrit, nous faisons refrir; je faisois refrir; je refris; j'ai refrit; je refrirai) *Hersnuten, herbakken (in een' pan).*

Refriser, (v. a.) *Hersnuten.*

Refrogné, ée (adj.) *Zuur-ziende, gefronst; mine refrognée.*

Refrogné, ée (f. m. & f.) *Een zuur-*

zaur-ziend of *stuurſch* man of vrouw, een zuurendonk.

Refronement, (m) *Hesfronsen* (n), de fronsing van 's vóórboord, *stuurſch*-beid (f).

Refrogner (v. n.), se Refrogner, (v. r.) Zuur zien, een *stuurſch* gezigt zeiten.

Refroidi, ie (adj.) *Verkoeld*, koud geworden; item koelzinnig; item verminderd, verslapt; *diné*, *cœar*, *amour* refroidi.

Refroidir, (v. a.) Koud maken, verkoelen.

Refroidir, (v. n.), se refroidir, (v. r.) *Verkoelen*, koud worden; item verminderen, verslappen, verkoelen.

Refroidissement, (m) *Verkoeling* (der lucht), *verkouding* (des lichaams); item vermindering, verslapping, verkoeling (f. van liefde, moed enz. f).

Refrotter, (v. a.) Herwryven.

Refuge, (m) *Toevlugt*.

Refugié, ée (adj.) *Gevlugt*, *toevlugt* genómen; un refugié, een vlugteling (om den Godsdienst enz.).

Se Refugier, (v. r.) Zyn' toevlugt neemen, zyn heul of bescherming elders zoeken.

Refair, (v. n.) *Herolieden*, *berugluten*, *wéder* vlugten of vlieden; terug loopen (den zelve weg, als een gejaagd bert).

Refuite, (f) *Terug-hooping*, *schuilplaats* (der gejaagde berten); item *ui-vlugt*, *looze fireek*; item al te groote diepte van een spand-gat (in Bouwk.).

Refus, (m) *Weig-ning*, *ontzegging* (f).

Refuser, (v. a.) *Weigeren*, *ontzeggen*, *afslaan*, van de hand wyzen.

Refusion, (f) *Uitkeering*, *vergoeding* (der kosten in Rechten).

Refutation, (f) *Wederlégging* (eener réde).

Refuter, (v. a.) *Wederléggen*, *omwérſtooten* (eene stelling).

Regagner, (v. a.) *Herwinnen*; *wéer*-bekómen, *wéer*-krygen.

Regaier. (Zie Regayer).

Regaillardir, (v. a.) *Verderfely* ken.

Regain, (m) *Het eigroen*, *nd-gras*

(n) of de tweede maaying (f. eener weide).

Régál, (m) *Ontbaal*, *gaſt*-maal n; *veréring* (f).

Régale, (f) 's Konings recht; item *bes ſnar-werk* in een orgel (n).

Régale (adj.); Ean régale, *ſchei-waer* (in chymie).

Régalement, (m) *Verdeeling*, *inrichting* (der ſchattingen); *gelijkmaaking* (in bouwk.) (f).

Regaler, (v. a.) *Ontbaalen*, *ter maalyd ontbaalen*, *tracteeren*; régaler d'un excellent paté; régaler, *ontbaalen*, *vermaaken* (divertir) régaler d'un conte, d'une aventure; régaler d'une grêle de coups de bâton, *met eene bogelbui* van ſtok-ſlagen *ontbaalen*; item régaler les tailles, les taxes, de ſchattingen *verdeelen*, *eenen óverſlag* daar van *maaken*; item régaler, (iets) *gelyk* of *waer-pas* *maaken*.

Régaleur, (m) *Gelyk-maaker*, *ſlegter*.

Régalien, ne (adj.); *Droit régalien*, *Koninglyk* of *Vorſielyk* recht.

Régaliſte, (m) Een die door den Koning tot een lédig Kerkelyk ampt benoemd is.

Regard, (m) *Aanzien* (n), *beſchouwing* (f), *gezig* enz. (n); jeter ſes regards partout, zyn *gezig* *overál* wenden, *overál* *been* zien; lancer un regard affreux, een *vervaarlyk* *gezig*, of *klyke* *blikkers* opſlaan; détourner ſes regards de deſſus une choſe, zyne *cogen* van iets *afwenden*; d'un ſeul regard il ſait le contenir, *met een wenk* of *opſlag* van een oog *wéet* by hem in te *toomen*; regard, plaats daar de *waterhuizen* eener bronnen *kónnen* *bezigigd* worden; regard, *ſchildery* waar-in 2 perſoonen *régen* *malkanderen* zien; au regard de, (prép.) *ten aanzien* van, *ten opzigte* van (*béter à l'égard* de, ou par rapport à).

Regardant, ante (adj.) *Aanzien-de*; *toeziende*; *beſchouwende*, *bekykende*.

Regardant, (f. m.) *Aanſchouwer*, *toeziender*, *kyker*.

Regarder, (v. a.) *Aanzien*, *aanſchouwen*

gebouwen, aankyken; bezien, beschouwen, bekyken; zien; regarder fixement, de bon oeil, de travers, de mauvais oeil, sterk of frek; met een goed oog en aanzien; regarder sous le nez, ou entre les deux yeux, onder de oogen zien; regarder de haut en bas, van onder tot boven bekyken, of verlichtelyk aanzien; regarder en pitié, ou d'un oeil de pitié, met medelyden aanzien; regarder de près, van naby bezien of beschouwen; item naauw zien; il n'y regarde pas de si près; hy ziet daar zoo naauw niet op; cela ne regarde pas de si près, dat komt zoo naauw niet; regarder, betreffen, aangaan, raaken; cela regarde ses intérêts, le bien commun, moi, vous, lui &c. pour ce qui me regarde, wat my aangaat; regarder à ses affaires, op zyne zaaken letten, acht geeven; tu peux regarder la porte; gy kunt de deur maar uitgaan (zegt men tot een dienaar die men weg-jaagt); regardez votre montre, vos livres, ziet op uw horlogie, op uw boeken; cette ville regarde la mer, die Stadt ziet in Zee; cette maison regarde le midi, dat huis staat tegen 't zuiden.

Regarnir, (v. a.) Op nieuw besfeeren, voorzien of uitmonstieren.

Regâter, (v. a.) Weer-bedruen.

Regayer (v. a.) du chanvre, bewip beelen.

Regayoir, (m) Hennip-bêkel.

Regayure, (f) Werk van hennip.

Regeler, (v. a. & n. imperi.) Wêder bevroezen; beruizen, wêder vroezen.

Régence, (f) De regeering, overigheid (eener Stadt enz.); item de stad daar van (f); item 't Regentschap (gedurende de minderjaargheid van een Vorst); item 't Rectoraat (eener Hogeschool).

Régénération, (f) De wêsergeboorte; wêder-baaring, wêder-teeling, berteeling.

Régénérer, (v. a.) Wêderbaaren, berbaaren, berteelen.

Régénérer, (v. n.) se Régénérer, (v. r.) Herbooren worden; les régé-

nérés, de herboorene of wêdergeboorene.

Régent, te (adj.) Regeerende, bestierende; Bourguemaitre régent, regeerende Burgermeester; Prince régent, regeere-de Prins, of Ryksbestierder; la Reine régente, de regeerende Koningin of Ryksbestierster (gedurende de minderjaargheid van een Vorst).

Régent, te (f. m. & f.) Een Ryksbestierder (by afwezigheid des Vorsten). Rezerder, Heerscher, Regent; Heerscherin, Regentin; Régent, Leermeester, Reſtor eener school; item een die geerne beerscht.

Régenter, (v. a. & n.) Heerschen, regeren (dominer); item beheerschen, den meester speelen (maîtriser); item leeren, onderwyzen als Reſtor; régenter la premiere classe.

Regemer, (v) Weer-kiemen, uitschieten, uitspruiten.

Régicide, (m) Konings-moord (f); item Konings-moorder (m).

Régie, (f) Bestiering (f) bewind(n).

Regimbement, (m) 't Achter uitslaan (n. met de voeten); item tégenstreevigheid (f).

Regimber, (v. n.) Achter uitslaan (ruer); item wêderstreevig zyn.

Régime, (m) De bestiering (in een Klooster); item regeering (van een naam-val of casus in spraak-k.); item gezette levenswyze of maat in 't eeten en drinken, 't diëet; user de régime; vivre de régime, maas houden; op zyn diëet leeven.

Regiment, (m) Eene Krygsbende (f); een regiment(n); item een hoop (m).

Reginglette, (f) Zekere knip om vogelen in te wangen.

Région, (f) Landstreek, streek (f), gewest, gedeelte (n); les régions les plus septentrionales, de noordelykste landstreeken, of gewesten; les quatre régions du monde, de vier deelen der Waereld; la haute, la moyenne & la basse région de l'air, de hooge, middelbaare en laage luchtstreek; région, plaats, verdeling des ligchaams, als: la région du cœur.

Régir, (v. v.) Regeeren, bestieren.
 Régisseur, (m) Bestierder.
 Régistratre, (m) Bewaarder der
 geschriften of protocóllen.
 Registrata, (m. pl. Lat.) Uit-trek-
 sel, extract (in Rechten).
 Registrateur, (m) Inschryver, re-
 gistréerder.

Registre, (m) Register (n), lyst, rol,
 gerechts-protocól (f); coucher sur
 le registre, op 't Gerechts-boek enz.
 inschryven, aantekenen; registre de
 batême, de mort, dorp-boek, dood-
 boek; registre, register, schuif (van
 een erzel); schuif (van een ópen, om
 minder of meerder lucht te geeven).

Registrar. (Zie Enregistrer).

Règle, (f) Meet-stok (m), ry,
 richtspeer (f), liniaal, (n. waar-mêe
 of waar-na iets afgemeeten, afge-
 meet of gelynd word); item règle,
 (m) wet (f) voorschrift, model, voor-
 beeld (n. précepte, loix coutume,
 modèle, exemple); apprendre une
 langue par règles; cela est dans les
 règles, dat 's in de juiste order; les
 règles, de maand-stonden.

Réglé, ée (adj.) Gfreet, ge-
 lynd, gelinieerd, afgemeeten; item
 geschikt, in ordre gebragt; vast ge-
 steld enz.; du papier réglé, gelynd
 of gelinieerd papier; heure réglée,
 vast gesteld uur; prix réglé; gezote
 of vaste prys; des troupes réglées,
 geóffende, reguliere, of in foldy
 staande troepen; réglé, dat regulier
 of op een' vaste tyd is of geschied;
 repas réglé; fièvre réglée; réglé,
 geréglé, geschikt, in order of rich-
 tig; vie, dispute réglée; commer-
 ce, mouvement réglé.

Règlement, (m) Schikking, inrich-
 ting, verórdening, keur, wilskeur
 (ordonnance, statut).

Réglément, (adv.) Geréglé, ge-
 zettelyk, op een' vaste tyd; item op
 eene richlige of juiste wyze (régulier-
 ment); les postes, ces horloges
 vont réglément.

Régler, (v. a.) Lynen, strepen,
 linieeren; vast stellen, bemaaten, op
 een' vasten voet brengen; wel inrich-
 ten, soekken, in ordre brengen; se
 régler (v. r.) sur quelque chose,

zich naar iets schikken of richsen.

Réglet, (m) Meet-stok; item
 vorm-liniaal (der Boekdruckers).

Réglette, (f) Zet-spaan (m. der
 Letterzetters).

Régleur, euse (m. & f.) Linieer-
 der; linieerster.

Régliste, (f) Zoot-bout (n); jus
 de régliste, drop van zoot-bout.

Régloir, (m) Linieer-stok (m); item
 likhout (n. der Schoen-m.).

Réglure, (f) 't Linieeren (n).

Regnant, te (adj.) Regeerende; le
 Roi, le Prince, le Bourguemaitre
 regnant; regnant, heerschenle, 's
 meest in zwang zynde, vice regnant;
 mode regnante.

Regne, (m) Regeering, heerschap-
 py (f); ryk (n); un regne heureux,
 eene gelukkige regeering; sous le re-
 gne de &c., onder de regeering of
 heerschappy van enz. le regne de l'i-
 gnorance, het ryk der onkunde; le
 regne animal, végétal, mineral,
 het ryk der dieren, 'der planten enz.
 être en regne, in regeering zyn;
 item in zwang zyn, de óverhand heb-
 ben.

Regner, (v. a.) Regeeren, heer-
 schen (als: een Vorst enz. gouver-
 ner); item in zwang zyn, de óver-
 hand hebben (être en vogue, à la
 mode); item zich uitstrekken; omrin-
 gen, als: coteaux qui regnent le
 long de la riviere; galerie qui
 regne tout autour du palais.

Regnicole, (m. & f.) Ryks-in-
 hoorling, inwoonder, onderzaat; item
 een uitlander dien 't aelfde recht ver-
 gunt is.

Regonflement, (m) Opzwellling,
 opstopping (f. der stroomen).

Regonfler, (v. n.) Opzwellen, te-
 rug vloeyen, opstopen (als: een
 rivier).

Regorgement, (m) Overvloeying,
 overlooping (f); regorgement de
 l'eau, de la bile; regorgement de
 l'estomac, het overgeeven of braa-
 ken (n).

Regorger, (v. n.) Overvloeyen,
 overloopen; la riviere, le verre, la
 bile regorge; regorger, spuuwen,
 braaken; regorger de biens, de

lamé, met goederen overkropt zyn of van rykdom overuloeyen; van gezondheid uit zyn vel bersten.

Regouler, (v. a. gem. w.) Toesnaauwen, schamperlyk afzetten, afwyzen.

Regourmer (v. a.) un cheval, een paerd de kinkeiten weér aandoen.

Regourmer, (v. a.) Weér met wijsen slaan, beuken.

Regouter, (v. a.) Herproeven, weder smaaken.

Regrat, (m) Waar die men in 't klein uit-vent, slyt of daar men meê leurt, gemeene kraamery (f).

Regratter, (v. a.) Weér-krabben; item regratter un playe, eene wond weér-opkrabben; regratter un bâtiment, een gebouw aspitken (om op nicuw te bepleisteren of in te voegen); regratter, in 't klein verkoopen, uit-venten, uit-slyten, leuren, oud nieuw maaken, opflikken; regretter, schagcheren, nátrezen, op kleinigheden of iets dat dikmaals door andere handen gegaan is, nog eenig voordeel zoeken te bejaagen; regratter un habit, een kleed oppoetsen (als: by oude kleérkoopers); regratter un compte, eene rékening beknibbelen, naauw nazien, door-ziften.

Regratterie, (f) Kraamery, uit-venting in 't klein, leurdery.

Regrattier, iere (m. & f.) Uit-venter, slyter, Leurder; uitventster, slytster in 't klein of van oude dingen; item knibbelaar, schagchelaar enz. van oude boeken, een boek-worm.

Regreffer, (v. a.) Herènten, wèder ènten of griffelen.

Regrès, (m) Wèdet-toegang (tot iets m.) of bezit-neeming (van iets als: van een Kerkelyk ampt).

Regret, (m) Leedweezen (n) droefheid, aandoening, smert (f); avoir regret de quelque chose; j'ai bien du regret de ne vous avoir pas vu, het spyt of smert my zeer, dat ik u niet gezien heb; je meurs de regret de &c., ik sterf van droefheid enz.; vos regrets sont inutiles, uwe klagten of kermingen zyn te vergeffsch (NB. in deezen zin word dit woord in 't meêrv. gebr.).

à Regret, (adv.) Met tégenzin, met onwil, ongeerne; faire une chose à regret.

Regrettable, (adj.) Betreurens-waerdig, daar men wel spyt, droefheid enz. over hebben mag, of die of dat zulks verdiend.

Regretter, (v. a.) Leedweezen hebben, rouwig of droefwig zyn, spyt hebben, bejammeren, beklagen, betreuren, regretter la perte d'un ami, de son temps; sa mort est regrettée de tout le monde.

Reguinder, (v. a.) Weér-opbysen, optrekken.

Reguinder, (v. n.) Weér in de lucht flygen (als: een Valk).

Régularité, (f) Gerégeldheid, geschiktheid, régelmaatigheid.

Régule, (f) 't Zuiverste vaneenig metaal, of spies-glas (n).

Régulier, re (adj.) Régelmatig, gerégeld; bâtiment, mouvement régulier; un Régulier, een monnik of ordens-broeder.

Régulièrement, (adv.) Régelmatiglyk, naar de ordre of volgens den régel; item gezettelyk, stiptelyk, vast, zonder overslaan of missen; écrire régulièrement chaque poste.

Réhabilitation, (f) Herstelling in voorigen staat, eere of aanzien.

Réhabilitier, (v. a.) Wèder in voorigen staat, eer of aanzien herstellen; weér inzetten of inwyen; weér veràdelen; réhabilitier un marchand, un prêtre, un gentilhomme.

Rehabituer, (v. a.) Iets vooriges weér doen gewinnen of aanwennen.

Rehabituer, (v. n.) se rehabituer (v. r.) Weér gewinnen, een' oude gewoonte weér aantreemen.

Rechacher, (v. a.) Weér hakken, nog eens hakken.

Rehanter, (v. a.) Weér bezoeken, méde verkeeren, of omgaan; se rehanter (v. r.) op nicuw met makender omgaan.

Rehauffement, (m) Verhooging (f).

Rehauffer, (v. a.) Verhooggen, booger maaken, ryzzen; rehauffer une

une muraille, une digue, le prix, la couleure; rehauffer, *meer moed of gans byzetten, dien vermeerderen*; cela rehausse le courage; l'éclat de sa gloire, de sa beauté; rehausser (v. n.) *verboogen, in prys glans enz. stygen*.

Rehauts, (m. pl.) *Verhooging* (f) of *hoogfels* (n. pl. in een' Schilderij).

Rehazarder, (v. a.) *Herwaagen*.

Reheurter, (v. a. & n.) *Wederkloppen*; *weder shooten*.

Rejaillir, (v. n. alleen *gebézigd in de 3de persoon*; il rejaillit, ils rejaillissent; il rejaillissoit, ils rejaillissoient; il rejaillit, ils rejaillirent &c.) *Springen, uitspringen, spatten, spuiten*; quand on ouvre une veine le sang en rejaillit; faire rejaillir une fontaine; rejaillir, *terug springen, terug vallen*, (als: *licht-straaLEN op een spiegel*); la honte rejaillit sur la famille; faire rejaillir de la boue, de l'eau sur quelqu'un, *flyk, water op iemand doen springen, spatten*.

Rejaillissement, (m) *Het springen, spuiten; spatten, bespatten, terug springen, terug straaLEN, terug vallen*.

Rejaunir, (v. a.) *Weér geel maaken*; rejaunir (v. n.) *weér geel worden*.

Rejet, (m) *Verwerpsel, nitschot* (n); item *uitspruitsel* (n), *spruit, loot, telg* (f. rejetton); item een *zwerm jonge byen* (dat d'oude uitschiet); item *verwerping van een geschrift voor 't Gericht*; item 't overbrengen van eene schatting of van een' post eener rekening op een' volgendende tyd.

Rejettable, (adj.) *Verwerpelyk*.

Rejetter, (v. a.) *Weder werpen; terug werpen*; rejetter une pierre; la mer le rejette sur cette côte; rejetter, *weér uitsbraaken, weér overgeeven*; rejetter un avis, *eenen raad verwerpen*; rejetter les pieces qui ne sont pas de poids, *de onwigtige stukken uitschieten of verwerpen*; rejetter une dépense sur l'autre an-

née, eene onkosten op een volgend Jaar brengen; rejeter, *opwerpen, uitswerpen*; les immondices que la mer rejette.

Rejetter, (v. n.) *Weér uitspruitsen, uitschieten, uitschieten*.

Rejetton, (m) *Spruit, loot, telg* (f); item *nakomeling, telg, spruit*.

Réimposer, (v. a.) *Weder opleggen*.

Réimposition, (f) *Weder oplegging* (van schattingen enz.).

Réimpression, (f) *Herdrukking* (f), *berdruk, nieuwen druk* (n).

Réimprimer, (v. a.) *Herdrukken*.

Rein, (m) *Nier* (rognon); reins, (m. pl.) *de lendenen of lendenen; item nieren*; Dieu seul est le scrutateur des coeurs & des reins, *God alleen is de onderzoeker of kenner der berten en nieren*: avoir les reins forts, *sterke lendenen hebben*; item *grootte magt of rykdom bezitten*.

Reine, (f) *Koningin*.

Reinette, (f) *Renet* (zeker *appel*).

Réinfester, (v. a.) *Weér-besmetten of aansteecken*.

Reinté, éé (adj. by *Jaegers*) *Sterk van lendenen*; chien bien reinte.

Réintégrande, (f) *Herstelling* (in *Rechten*).

Réintégration, (f) *Weér in bezétstelling*.

Réintégrer, (v. a.) *Herstellen, weder in zyn voorig ampt of bezit stellen*.

Réinterroger, (v. a.) *Nogmaals ondervraagen*.

Réinviter, (v. a.) *Wedernodigen*.

Rejoindre, (v. a.) *Weder by één voegen, weér i'zamen-voegen*; rejoindre, *inbaalen, weér by-komen*; rejoindre l'aile droite, *by de rechter vleugel weér-komen*; nous nous rejoindrons à Paris, *wy zullen te Parys weér by elkander komen*; je vous rejoindrai à Londres.

Rejointoyer, (v. a.) *Weér-toesnyden, invoegen* (by *Metzel*).

Rejouer, (v. n. & a.) *Weder speelen*.

Rejoui,

Rejoui, (ie adj.) *Verheugd, vrolyk, lustig; un rejoui, een vrolyken broeder of lustige quant; une rejouïe, een' vrolyke baazin.*

Rejouir, (v. a.) *Vervrolyken, verlustigen, verheugen, verblyden; se rejouir (v. r.) zich verblyden, verlustigen enz.*

Rejouissance, (f) *Verheuging, verblyding, verlustiging; vreugde-teen; item een takkebos.*

Rejouissant, (te adj.) *Verheugend, vervrolykend.*

Rejouer, (v. n.) *Weder in 't speek spel rennen.*

Reitération, (f) *Herbaaling.*

Réitérer, (v. a.) *Herhaalen, nog eens hervasten of of nieuw doen; réitérer une priere, une demande, une saignée &c.*

Reitre, (m. meest alleen dus) *un vieux reitre, een oude kryger, een loore was, die wat by gewoond heeft.*

Relâche, (m) *Rust, uitspanning, ophouding (f. van werk); item plaats op zee, daar een schip uit boofde van verversching of quaat weer binnen loont; travailler sans relâche.*

Relâché, ée (adj.) *Losgelaaten, verslapt, gevierd, enz.; corde relâchée.*

Relâché, ée (adj.) *Ongebonden, losbandig, rukkeloos, los; il est un peu relâché; une morale relâchée, een flappe Zeden leere, die al te veel den teugel vierd.*

Relâchement, (m) *Verslapping, loslating, viering (van een touw); ontslating, verslaauwing (van koude, moed enz.); loslating (der gevangenen); ongebondenheit, losheid, rukkeloosheid (f), vervul (n. in de Zeden).*

Relâcher, (v. a.) *Los-laten, vieren, laten schieten (een touw); los-laten, op vrye zotten stellen (eenen gevangenen); relâcher le son droit, du prix, van zyn recht, van den prijs iets afstaan, laten varen.*

Relâcher, (v. n. zee-w.) *dans un port, in een' haven inloopen (ter beveiliging enz.).*

Se Relâcher, (v. r.) *Verslappen, verslaauwen, verminderen enz.; item*

losbandig worden, tot walschheid overgaan, zich den ruimen teugel vieren; se relâcher sur un article, op een stuk iets laten glippen; se relâcher l'esprit, zyn gemoad uitspanning geeven; la jeunesse se relâche facilement, de jeugd staat ligt tot ongebondenheid over.

Relâier. (Zie Relayer).

Relais, (m) *Wissel plaats, uitspanning, (f. daar men versche paerden of jagtbonden in gereedheid houdt om te verwisselen); item een versch paerd of bond; tenir les relais, versche paerden of bonden in gereedheid houden; allez en relais, met verwisseling van paerden reizen; envoyer des relais, versche paerden zenden; (men zegt ook) chevaux, chiens de relais, versche paerden enz.*

Relais, (m) *Aanwas, 't geen de zee aanspoeld.*

Relancer (v. a.) *un cerf, een hert opjaagen; relancer l'ennemi, den vyand terug dryven; relancer quelqu'un, iemand wakker doorhaalen.*

Relaps, apse, (adj. & f.) *Terug gevallen, wéd rom of op nieuw gevallen (in eenige kettery of zonde).*

Rélargir, (v. a.) *Weér-verwyden, op nieuw wyder maaken, weér-uitleggen.*

Relatif, ive (adj.) *Betrekkelijk, terug wykende (tot iets); pronom relatif, ou un relatif.*

Relation, (f) *Verhaal, verslag, bericht (n), reis-beschryving; item betrekking, overeenkomst, verwantschap (f. rapport à une chose).*

Relativement, (adv.) *Betrekkelijk, met betrekking (tot iets).*

Relaxation, (f) *Ontslag (n. eenes gevangenen) verzagting, vermindering (f. van straffe); verslapping (f. der zenuwen enz.).*

Relaxer, (v. a.) *Los-laten, slaaken (eenen gevangenen); verslappen (een ligchaams deel).*

Relayer, (v. a.) *Aflossen, vervangen (als: de eene arbeider den anderen).*

Relayer, (v. n.) *Van versche paerden, of bonden verwisselen.*

Se Relayer, (v. r.) *Malkander verpoozen, verwisselen, vervangen, of aflossen (als Arbeiders, Matrozen enz.).*

Rélégation, (f) *Verwyzing, ballingschap (naar een zekere plaats).*

Réléguer, (v. a.) *Bannen, verbannen, in ballingschap verwijzen of zenden; item verschuiven, verbannen, als: les belles lettres étoient réléguées dans &c. se réléguer, zich bannen, afzonderen, zich (ergens) in stilte begeeven.*

Relent, te (adj.) *Duf, muf.*

Relent, (m) *Duffigheid, muffigheid (f); sentir le relent, duf of muf rieken.*

Relevailles, (f. pl.) *Inzégening (f), Kerkgang (m. van een' Kraamvrouw of zieken); item gesmaak (n) by die gelegenheid.*

Relevance f) de fief, *leen-verheffing.*

Relevé, ée (adj.) *Weder-opgeeven, weér-opgegaan; item weder-opgebeeven, weér-opgebeurd; item afgeloft (van de wagt enz.); item bord, gout, style, courage relevé, verhevene kant, smaak, schryfwyze, moed; pensée, condition, mine, tapisserie relevée, verhevene gedachte, aanzienlyke staat, deftig geelaat, opgeboogd tapyt of geflikt behangfel.*

Relevé, (f. m.) 't Oude boef-zyer dat weér opgelegd word.

Relevée, (f) 't *Weder-op-staan of op-ryzen (n); item (in Rechten) de namiddag (m).*

Relevement, (m) *Weér-opheffing, opbeuring, -opregting; item opryzing (f), 't weér-op-staan (n); le relevement d'une muraille, de couche; relevement, de ryzing (aan de voor- en achter-fteven van een Schip).*

Relever, (v. a.) *Weder-op-heffen, opbeuren, oplichten, oprullen; opneemen, opraagen (van den grond enz.); weder opregten, weér over-end zetten (als: een muur enz.); relever sa condition, le couraga, une circonstance, le terrein, la moustache, zyn' staat, den moed, eens omstandigheid verheffen, den grond ver-*

hoogen of ryzen, de knévets opzetten; relever une sentinelle, la garde, la tranchée; sene sebildwagt enz. aflossen; relever un service, un plat, een gerécht van de tafel afneemen; relever une faute, eenen mislag verheffen, vergrooten, opbaalen; relever de vieilles querelles, oude koeyen weér uit den sloot baalen, dat is, oude geschillen weér opbaalen; relever quelqu'un, iemand de biegs leezen, wakker doorbaalen; relever le gout, den smaak sterker of scherper maaken; relever une broderie, borduurwerk opboogen; relever, verheven werk maaken (by Schilders, Beeldbouwers enz.); relever en bosse, uiskloppen, uisdryven, gedreven werk maaken; relever des soldats, op nieuw Soldaaten werven; relever quelqu'un de son serment, iemand van zynen eed ontbeffen; relever un mineur, eenen minderjaargen in zyn recht herstellen; relever un appel, voor hooger Rechtsbank beraepen; relever un contrat, een uettig afschrift van een contract neemen; relever un vaisseau, een Schip weér vlot maaken; relever l'ancre, het anker weér ligten; relever un cap, een vóórgebergte of kaap omzeilen; relever les branles, de Scheps hangkooyen tégen 't dek serren, vast maaken; relever un cheval, een paerd gewinnen den kop wel en cierlyk te houden; relever les cuirs, de buiden weér uit de looi-kuip op-neemen, baalen.

Relever, (v. n.) *Weér-opkomen, herstellen (van eene ziekte of uit een kraam-bed); zyn kerk-gang doen; relever, onderhoorig, leen-roerig, afhankelijk, onderworpen zyn, behoren; fief qui releve du Roi, een leen dat van den Koning vergeeven word of afhankelijk is; cette province releve de l'empire, dat landschap is onderhoorig aan 't Ryk.*

Se Relever, (v. r.) *Weder-op-staan, weér-opryzen; item zich (van schade) herstellen, 't hoofd weér-opbeuren.*

Relever, (m. in Onleedk.) *Op-lygende of opirekkende spier (f).*

Reliage, (m.) 't Kuipen of binden van vaatwerk (n).

Relief, (m.) Leen-verbeffing (f. zekere gerechtigheid die een Leen-man, by 't aanvaarden van eenig leen-goed, aan zynen Leen-heer moet betaalen); relief d'appel, fchriftelyke vergen-
wing om tot eene hoogere vierfchaar te mogen beropen; relief, verheven werk, hoogfel, (n. als: van borduur-beeld- of fchilder-werkenz.); haut relief, geheel verheven beeld-werk; demi relief, half uitgewrogt beeld-werk; bas relief, plat beeld-werk; donner du relief, verheven maaken, glans, aanzien, roem of fchoonheid byzetten; la laideur de l'une donne du relief à l'autre; il croit se donner du relief en critiquant l'ouvrage d'autrui.

Reliefs, (m. pl.) Overgefchótene brokken (van de tafel).

Relier, (v. a.) Herbinden, wederbinden; item inbinden, binden (een boek); binden, kuipen (een vat).

Relieur, (m.) Binder, boekbinder.

Relieure. (Zie Reliure).

Religieusement, (adv.) Godsdienstiglyk; geïrouwelyk, ftiptelyk; vivre religieusement; garder religieusement sa parole.

Religieux, euse (adj.) Godsdienstig, Geduragtig; item nasauwkeurig, ftipt.

Religieux, euse (f. m. & f.) Een Geestelyke, een Monnik; Nonne.

Religion, (f.) Godsdienst; Godvrugt (f); item la religion du serment, de heiligheid van den eed; se faire une religion de tenir sa parole, ftipt zyn in 't houden van zyn woord; entrer en religion, 't Klooster-leeven aanncemen; la Religion, de Maltkeizer orden.

Religionnaire, (m. & f. schimp w.) Een Gereformeerde.

Relimer, (v. a.) Hervuilen, overvullen; item beschaaven (een geschrift).

Reliquaire, (m.) Heilighdoms-kas, reliquie-kas (f).

Reliquat, (m. in Rechten) Het overschor, overblyffel, restant (n. over rekening).

Reliquataire, (m. & f.) Een die nog per resto fchuldig blyft.

Relique, (f.) Overblyffel der beiligen, heilighdom (n); il garde cela comme des reliques.

Relire, (v. a.) Herleezen, overleezen.

Reliure, (f.) Het binden (n); item de band (m. van een boek).

Reloger (v. a.) quelqu'un, iemand weér inneemen, huis-vesten; item weér in begtenis zetten.

Reloger, (v. n.) Weér (ergens) gaan wonen of intrek neemen.

Relouer, (v. a.) Wèder-buuren, weér intuuren (van een' ander); item wèder verhuuren (aan een' ander); j'ai loué cette maison; mais j'en ai reloué une partie à d'autres.

Relu, ue (adj.) Herkezen.

Reluire, (v. n.) Blinken glinsteren, fchynen, ftonkeren; leurs armes reluisent de loin; tout ce qui reluit n'est pas or, 't is al geen goud dat blinkt (fpr. w.); reluire, uitblinken, uitschitteren, doorftraalen; on voit reluire dans ses mœurs &c.

Reluisant, te (adj.) Blinkend, fchitterend, fchynend enz.

Reluquer, (v. a. gem. en boert. w.) Bekyken.

Relustrer, (v. a.) Weér glans opbrengen, op nieuw glanzen.

Remâcher, (v. a.) Herkaauwen; item op nieuw overweegen.

Remaçonner, (v. a.) Hermetfelen.

Remander, (v. a.) Wèder berichten of melden; item weér ontbieden, terug ontbieden, terug laaten kómen.

Remanger, (v. a.) Wèder eten.

Remaniement, (m.) Wèder behandel-
deling, bevoeling of betafing (f); item 't verloopen (n. van een blad by Drukkers).

Remanier, (v. a.) Weér behandelen, bevoelen of betafien, nog eens door de handen laaten gaan; item remanier une page, een blad verloopen, dat is, verfchikken (by Drukkers); remanier un toit à bout, een dak overal verbeteren.

Remarchander, (v. a.) Nog eens fingen, bedingen of koop maaken.

REM.

Remarcher, (v. n.) *Weder-gaan*, weder opbreken, weêr-voort-trekken.

Remarier (v. a.) *quelqu'un, iemand weêr-aanbuiwen*, antrouwen; se remarier, (v. r.) *hertrouwen*, zich weder in den echt begeeven.

Remarquable, (adj.) *Aanmerkelijk*, merkwaardig; item aanzienlyk, groot.

Remarque, (f) *Aanmerking*, opmerking.

Remarquer, (v. a.) *Weder tekenen of merken*; item *aanmerken*, opmerken, *waarneemen*; on a remarqué, *que &c.* se faire remarquer par &c., *zich doen kennen*, uitzonderen door enz.

Remarqueur, (m. spot. w.) *Aan-tekenaar*, een die aanmerkingen over iets maakt.

Remarquer, (v. a.) *'t Mom-aan-gezig* of *den grys weder vóórdoen*; se remarquer (v. r.) *zich weêr-vertommen*.

Remballer, (v. a.) *Weêr-inpáken*.

Rembarquement, (m) *Weêr-in-scheeping*; item *weêr-inlaating*, *in-wikkeling*, *begeevening* (in een' zaak).

Rembarquer, (v. a.) *Weder-in-scheepen* of *scheep doen*; item *weêr-inwikkelen* (in een' zaak); se rembarquer, (v. r.) *weêr scheep* of *aan boord gaan*; item *weêr gescheept worden*; item *zich (ergens) in laten*.

Rembarrer, (v. a.) *Met alle magt terug-dryven* (den vyand); item *rembarrer une proposition*, *eene vóórstelling*, *weêr-indryven*, *doen versuiwen*.

Remblai, (m) *Aanvulling*, *gelyk-maaking* (f. van een plaats met aarde).

Remblaver, (v. a.) *Weêr-bezaayen* (eene akker).

Remboitement, (m) *Het weder in 't lid zeten* (n. van versuikte ledemaaten); item *'t weder te regt brengen* of *in-voegen* (van iets).

Remboiter, (v. a.) *Weder in 't lid zeten*; item *weder in één voegen*.

Rembourrement, (m) *Weêr-opvulling* (f. als: een zadel enz.).

REM.

719

Rembourrer, (v. a.) *Weêr-opvullen* (met wol of scheer-bair); se rembourrer le ventre ou le pourpoint, (spr. w.) *zynen ransel of maag wel vullen*.

Remboursement, (m) *Terug-betaaling* (f. der verschótene penningen).

Rembourser, (v. a.) *Weder-geeven*, *terug-betaalen*; rembourser les fraix.

Rembraiser, (v. a. & n.) *Weêron-steeken* of *branden*.

Rembrasser, (v. a.) *Weder-ombelzen*.

Rembrocher, (v. a.) *Weder aan 't spit steeken*.

Rembrunir, (v. a.) *Weêr-polyffen*, *nog eens bruineeren*.

Rembrunissement, (m) *Over-polyffing*, *bruineering* of *glanzing* (f.).

Rembuchement, (m) *Verschuiling* (f. als een wild in zyn léger); item *'t terug jaagen* daar van, *naar 't bosch*.

Rembucher, (v. a.) *Weêr in zyn bol* of *bosch jaagen*.

Se Rembucher, (v. r.) *Zich verschuilen*, *versteeken*, *in zyn bol kruipen*; *weêr in 't bosch loopen*.

Remede, (m) *Middel*, *bulp-middel*, *genees-middel* (n), *raad* (m); item *klifsteering* (f); *remede de poids*, *de loi*, *zekere toelaating* aan den *Munt-meester* om *'t geld wat lichter of slechter te maaken* als geëischt word.

Remédier (v. n.) *à quelque chose*, *tot iets raad schaffen*, *zulks te regt brengen*.

Remêler, (v. a.) *Weder-mengen*.

Rémémoratif, (ive (a. j.)) *Herinnerend*; item *dat der gedachtenis waardig is*.

Rémémorer, (v. a.) *Indagtig maaken*.

Remenée, (f) *Boog* (m. over een' deur of vengster.).

Remener, (v. a.) *Widerbrengen*, *terug-geleiden*.

Remerciement, ou, **Retmerciement**, (m) *Bedánking*, *dank-zegging* (f.).

Remercier, (v. a.) *Danken*, *bedanken*, *dank-zeggen*, (*rendre graces*);

ces); item (iemand van zyn dienst of ampt) ontsetten, hem bedanken of af-danken; item (iets beleefdelijk) weigeren.

Réméré, (m) Naastling (f. zeker recht, waar-by iemand het verkogte goed, binnen eene bepaalde tyd, voor de koop-penningen en ongelden, kan naasten).

Rémérer, (v. a.) (Zodanig goed) weder-naasten, terug-kopen.

Remesurer, (v. a.) Hermeetren.

Remettre, (v. a.) Herstellen, weder op zyn plaats leggen, zetten of stellen enz.; remettez cela à sa place; brengt, zet, legt of stelt dat weder op zyn plaats; remettez votre épée, sleeft uwen dāgen op, of in de schede; remettre un os, een been in zyn gewricht herstellen; remettre les rangs, de gelēderen herstellen; remettez vous! hersteld u! remettre de l'huile dans la lampe, verschen olie in de lamp doen; remettre quelque chose à quelqu'un, aan iemand iets overgeeven, in handen stellen; item weergeeven; remettre le temps, le payement, de tyd, de betaaling uitsstellen, verschuiven; remettre, vergeeven (pardonner); remettre, iets van eene schuld laten vallen; remettre, herstellen, weder gezond maaken; van een febrrik herstellen; remettre des gens brouillés, lieden verzoenen; remettre devant les yeux, voor oogen stellen; la partie est à remettre, het spel begint weer op nieuw; remettre de l'argent, gēld door wissel-brieven enz. over-maaken, remitteren; remettre (v. n.) à la voile, 't zeil gaan, of gaan vaaren; se remettre, (v. r.) zich herstellen, tot zich zelven kōmen (van een' ziekte of febrrik); se remettre à l'étude, zich tot de studie weer begeeven; se remettre à table, zich weer aan tafel zetten; se remettre (se rapporter), zich gedraagen; je m'en remets à votre jugement; se remettre bien avec quelqu'un, zich met iemand bevrēdigen; se remettre quelque chose, zich iets herinneren; se remettre en selle, zich weer te paerd zetten; item zich in zyn doen herstellen.

Remeubler, (v. a.) Weder met huisraad voorzien.

Reminiscence, (f) Herinnering.

Reminisceré, (m) De 2de Zondag in de vasten.

Remis, ise (adj.) Hersteld; overbandigd, enz. (Zie Remettre).

Remise, (f) Overgaave, ter bandstelling (f); item opschorting (der tyd); overmaaking (f. van wissel-brieven of gēld); vermindering (f), afslag (m); item quytscelding (f. van schuld); koets-huis (n), wagen-schuur (f); schuil-plaats (m. der patryzen enz); remise de sacs, terug-gaave der papieren, eener voldōngene pleitsaake, aan de partyen.

Rémissible, (adj.) Vergeeflyk.

Rémission, (f) Vergiffenis, vergeeven (der misdaden); des lettres de rémission, genāde-brieven; homme sans rémission, een man dien niet te vermurwen is.

Rémissionnaire, (m. & f.) Een die een genāde-brief of vergiffenis bekōmen heeft.

Remmaillotter, (v. a.) Weder bākeren, zwagelen of in de lauren winden.

Remmancher, (v. a.) Weder een nieuw best, een' nieuwen steel of nieuw band-vat aan-maaken.

Remmener, (v. a.) Terug-voeren, brengen of leiden.

Remolade, (f) Zekere paerdenzaif en scherpe saus.

Remolar, (m) Opzigtder riemen eener galei.

Remole, (f) Draaikolk, maalstroom (m).

Remollient, te, ou Remollitif, ive (adj. in Heel-k.) Verzagtend; onguent remollient ou remollitif.

Remonstrance &c. (Zie Remonstrance).

Remonte, (f) 't Voorzien (der ruitery) met nieuwe paerden.

Remonter, (v. n.) Weer-opgaan, opklimmen, opflygen; il remonta d'abord; remonter à cheval; remonter jusques à la source; remonter sur la bête, (spr. w.) zyn gelēdene schade weer inbaalen; remonter, terug loopen, weer opwaards

waards loopen of opvaaren, als: l'eau remonte; le bateau remonte.

Remonter, (v. n. doch activè gebruikt); remonter les degrés, la colline, la riviere, de trappen, den beugel weder opklimmen; de rivier weder opvaaren.

Remonter (v. a.) un bateau, eene schuit tégen den stroom oprekken of opwaards doen zeilen; remonter un canon sur son affût, un regiment, un fusil, un lut, une horloge, une armoire, des fouliers, een geschut weér op zyn raapaard (affût) leggen; een regiment met nieuwe paerden voorzien; zenen snapbaan weér vast schroeven of met nieuw houtwerk voorzien; eene luit stellen of versnaaren; een uurwerk opwinden; ten kist weér in Malkander zetten; schoenen verzoelen.

Remontrance, (f) Vertoog, verzoeg-schrift (n. aan de overigheid); item vermaaning, voorbouting, bestrafing (f).

Remontrer, (v. a.) Wèder toonen; item wèder leeren of onderwyzen; item voorhouden, vermaanen, voorstellen, te gemoed voeren, voor oogen stellen.

Remora, (m) ou Remore, (f) Een Remora (f. zeker visch waar van d'oude gewaand hebben dat dezelve een schip in zyn vaart kon tégen houden); item figuurl. binderpaal (m), belêsel (n).

Remordre, (v. a.) Wèder byten; remordre à l'hameçon, wèder aan 's lok-aas byten; item zich wèder verslikken laten; ils ne voulurent plus y remordre, zy wilden 'er niet meer aan.

Remordre, (v. n.) Knaagen, wroegen; sa conscience lui remordre.

Remords, (m) Wroeging, knaaging (f. des geweeten).

Remore. (Zie Remora).

Remorque, (f) Het boegseeren of boegsjaaren (n. van een schip door middel van roet-sloepen).

Remorquer, (v. a.) Boegseeren, boegsjaaren, voortsleepen, treilen (een schip).

Remors. (Zie Remords).
à Rémotis, (adv. Lat.) Afgelegen.

Remoucher, (v. a.) Wèder snuiten (de neus of kaers).

Remoudre, (v. a.) Hermaalen.

Rémoudre, (v. a.) Herstylen.

Remopiller, (v. a.) Wèder naan maken of bevoogigen.

Remouiller, (v. a.) Wèder ankeren of 's anker werpen.

Rémouleur. (Zie Gagne-petit).

Rempaquetter, (v. a.) Weér inpakken.

Remparement, (m) Bewalling (f. eener vesting).

Se Remparer, (v. r.) Zich verschanffen, zich (tégen eenen aanval of kuse enz.) voorzien of wapenen.

Rempart, (m) Wal (m), vest; borst-weering, schans (f), bolwerk beschutsel, (n); coureuse de rempart, een' straat-boer.

Remplacement, (m) Teruggeeting, restitutie; item weér-invulling (f).

Remplacer, (v. a.) Wèder-invullen, opvullen, weér in de plaats komen of stellen; item tering geeven; item remplacer son argent, zyn geld weér uitzetten of besteeden.

Remplage, ou, Remplissage, (m) Het opvullen (van een wyn-vat, scheur eener muur enz).

Rempli, (m) Inslag (m) opnaaisel (n. der kleederen).

Rampli, ie (adj.) Gevuld enz. (Zie Ramplir).

Remplier (v. a.) un habit, een kleeid inslaan, inleggen, opnaayen.

Remplir, (v. a.) Vullen, opvullen enz.; remplir une coupe, un tonneau; remplir, vervullen, als: remplir une place vacante; remplir d'admiration, d'épouvante, ou d'étonnement; remplir, wel waarcemen, volbrengen; remplir bien sa charge; son devoir; remplir, (iets) digten, stoppen.

Remplissage, (m) Opvulling, invulling, digting (f).

Remplisseuse (f) de dentelles, kanten slofster.

Remploi, (m) Wèder-aanleg (m);

weêr-te-werk stelling; item terug-gaave (f. van penningen enz. retri-tutie).

Remployer, (v. a.) *Wêder ge-bruiken of aanwenden; weêr in dienst neemen.*

Remplumer, (v. a.) *Met nieuwe weêren of pennen voorzien (als: een klavecyn); se remplumer (v. r.) nieuwe weêren krygen, verveeren; item 'er wêder op kômen, zyn' schad-den berstellen.*

Rempocher, (v. a.) *Wêder in den zak steeken.*

Rempoissonner (v. a.) un étang, *eeuen Vyter weêr met visch bezet-ten.*

Remporter, (v. a.) *Wêder weg-draagen of mêde neemen; item behaa-len, verkrygen; remporter le prix, la victoire.*

Remprisonner, (v. a.) *Wêder in begenis of gevangenis zetten.*

Remprunter, (v. a.) *Wêder af-leenen, afborgen.*

Remuage, (m) *Het omroeren, om-schudden, ombuifelen; item 't ver-schoppen, verschieten (n. van koorn).*

Remuant, ante (adj.) *Beweegen-de; item woelende, woelig, onrustig, nimmer stil; homme, enfant re-muant; esprit, peuple remuant, woel-geest, onrustig mensch; oproerig volk.*

Remué, ée (adj.) *Geroerd, ver-voerd, enz. (Zie Remuer); item cousin remué de germain, een agter neef.*

Remue-ménage, (m) *Verhuizing; item verwarring, wanôorden (f).*

Remuement, (m) *Beweeging, ver-roering; item onlust, (f) opstand, oproer (m); item het verzetten, ver-plaatsen, weg-neemen, vervoeren van zyn plaats (n); remuement des meables, des terres &c. (Zie ver-der op Remuer).*

Remuer, (v. a.) *Roeren, ver-roeren, omroeren, beweegen, schud-den enz.; remuer la terre, de aar-de onspitten, ombaalen; remuer ciel & terre, Hemel en aarde beweegen (dat is) alles in 't werk stellen; re-muer le bled, het koorn verschieten,*

verschoppen; remuer, roeren, gaan-de maaken, in beweeging zetten, als: remuer les passions, une affaire, le peuple &c. remuer les cendres des morts, van doode lieden kwaad spreken; remuer un enfant, een kind ontzwagelen, reinigen en herbâ-keren; remuer la vaisselle de quel-qu'un, iemands inbael weg-neemen.

Remuer, (v. n.) se Remuer, (v. r.) *Zich beweegen, verroeren, in beweeging geraaken; een' opstand maa-ken; item opbreken, verhuizen enz.; item l'argent se remue, het geld rouleerd.*

Remueur, (m) *Een Koorn-ver-schopper.*

Remueuse, (f) *Oppâster, bâker der kinderen.*

Remugle, (m) *Verstiktheid, duf-beid (f); sentir le remugle, duf of vuisig rieken.*

Remu-ménage, (Zie Remue-mé-nage).

Remûment. (Zie Remuement).
Rémunérateur, (m) *Belooner, vergelder; Dieu est le Rémunéra-teur des bonnes & des mauvaises actions.*

Rémunération, (f) *Vergelding, belooning.*

Rémunératoire, (adj. in Rechten) *Dat tot vergelding versprekt; dona-tion rémunératoire.*

Rémunérer, (v. a.) *Vergelden, beloonen (wordt meest van God ver-staan).*

Renager, (v. n.) *Wêder-zwammen of dryven.*

Renaissance, (f) *Wêlgerboorte; item wêder-opkomst, vernieuwing; la renaissance des belles Lettres.*

Renaissant, te (adj.) *Wêder-op-ryzende, weêr te voorschyn kômende, herleevenis.*

Renâitre, (v. n.) *Herbooren wor-daz; renâitre en Jesus Christ; re-nâitre, wêder op-springen, op-komen, op nieuw te voorschyn komen, herlee-ven, als: la nature renait au prin-temps; cette riviere se perd sous terre, & renait en cet en-droit; ceiz a fait renâitre les soupçons.*

Rénale, (adj. en Onst. k.) *Dat de nieren betreft.*

Renaquer, (v. n. gem. w.) *Vloeken, raazen, door de neus snuiven van gramfchap.*

Renard, (m) *Een vos; item un fin renard, een listig of doortrapt-mensch, een looze vos of schalk; se confesser au renard, by den duivel te biegt gaan, dat is, eenen valschen of qualyk gezinden mensch iess be-brouwen; écortcher le renard, (spr. w.) spuuwen, overgeeven, kalveren of kalven, (door te veel drinken); con-dre la peau du renard à celle du lion, (spr. w.) de list by 't geweld voegen; au renard! *schreeuw men tot iemand die in zynen hoop te leur gesteld is; renard, 't lood of gewigt (f. aan een' meet-lyn); spleet of gat (in een riool of buis); zet-haak (om hout mee voort te trekken); uur-bord (waar-op de 32 streeken van 't Kompas staan en de koers van 't schip op getekend word).**

Renarde, (f) 's *Wyfje van een Vos.*

Renardeau, (m) *Fonge vos.*

Renardier, (m) *Vossen-vanger.*

Renardiëre, (f) *Vossen-hol.*

Renasquer. (Zie Renaquer).

Rencaiffer, (v. a.) *Wéder in een kast doen, zetten of opsluiten.*

Renchainer, (v. a.) *Wéder kete-nen.*

Renchéri, ie (adj.) *Duurder ge-worden, in prys gesteigerd, opgeslaa-gen; item faire le renchéri, la renchérie, zich veel indeelden, zich preuts of neuswys aanstellen.*

Renchérir, (v. a.) *Den prys ver-boogen, duurder maaken of houden; renchérir la marchandise.*

Renchérir, (v. n.) *Duurder wor-den, opstaan, steigen; le bled ren-chérit; renchérir sur quelqu'un, (goederen) tégen iemand opjaagen, bro-ger mynen; item iemand overstreffen, voorby streeven, het van hem win-nen.*

Renchérissement, (m) *Het duur-warden of opstaan (n).*

Renchier, (m) *Een groot bert of ren-dier (n. in Wapen k.).*

Renclover, (v. a.) *Wéder verná-gelen (geschut of paerd); se ren-clouer (v. r.), Weér een' spyker in den voet trappen, vernágeld wor-den.*

Rencontre, (f) *Ontmoeting, be-jéging enz.; mauvaise rencontre, aller (ou venir) à la rencontre de quelqu'un, iemand te gemoete gaan; éviter la rencontre de quelqu'un, iemands tegenkomst ontwijken; la ren-contre de deux corps, de 't zá-menkomst of botsing van twee ligchaa-men; rencontre, schermutseling, gevegt by geval (combat non pré-médité); ce n'étoit qu'une rencontre; marchandise de rencontre, (qu'on trouve ou achète par accident), toevallige waar; il a fait rencon-tre d'une femme fort jolie & fort riche; rencontre de mots, woord-speeling, quink-slag (pointe); roue de rencontre, 's schakel-rad, de onrust (in een uurwerk); rencontre, gelegenheid, ontmoeting (f), geval, voorval (n. occasion); en cette ren-contre; en certaines rencontres cette loi est bonne; cela se fera la première rencontre; je vous ser-virai en toutes rencontres; ren-contre, een gelyke worp (in 't spee-len); item dezelfde gedagten met een ander; par rencontre (adv.), toe-vallig, by geval.*

Rencontre! *Leg 't roer weér óver!* (scheeps w.).

Rencontré, ée (adj.) *Ontmoet, aangestroffen, bejégend enz.*

Rencontrer, (v. a.) *Ontmoeten, bejégsenen, aantreffen, bereiken, als: rencontrer un ami, la fin de ses travaux; rencontrer, (v. n. & a.) Raaden, gissen, treffen; slaagen; als: vous avez bien rencontré, gy hebt 't wel geraaden of den spyker juist op den kop geslaagen; il a bien rencontré dans son mariage; ren-contrer le mot de l'énigme; c'est bien rencontré, dat is ter sneede, wel gezegt of zinryk; rencontrer mal, niet wel slaagen (in zyn zeggen & f doen); rencontrer, op 't spoor kómen, als: ce chien rencontre; se rencontrer (v. r.) malkander ont-*

moeten; item *éenerlei* gedagten hebben.

Rencorfer, (v. a.) Een nieuw lyf-
stuk (ergens) aanmaaken.

Rencourager, (v. a.) *Wéder* aan-
moedig n. nieuwen moed geeven.

Rendable, (adj.) *Wédergeeflyk*,
als: *sief* rendable.

Rendage, (m) *Terug-gaave* (f),
loon (n. van gemunt geld).

Rendant, te (adj.) *Wéder-geeven-*
de enz.

Rendant, te (f. m. & f.) Een of
eene die *rèkening* doet (in Rechten).

Rendetter, (v. z.) *Weér* in schul-
den zetten; *se* rendetter, (v. r.)
Weér in schulden geraaken.

Rendeur, eufe (m. & f. weinig
gebr.) *Wéder-geeven*, *overlêveraar*,
verleener; item *reuteur* de petits
soins, *oppasser*, een die zich door
kleine *gedienftigheeden* by *Juffers* enz.
traag *bemind* te maaken.

Rendez-vous, (f. m) *Verzâmel-*
plaats, *bestemde oord*.

Rendormir, (v. a.) *Wéder* in-
slaap *wiegen* of *sussen*; *se* rendormir
(v. r.) *Wéder* in slaap vallen.

Rendormissement, (m) *Weér* in
slaap-valling (f).

Rendoubler, (v. a.) *Dat* bel toe-
vouden of *omslaan* (een *servet* of
zoom).

Rendre, (v. a.) *Wéder* geeven,
wéderom geeven, *terug* geeven; ren-
dre le bien mal acquis, *onrecht-*
vaerdig goed *wéder* geeven, rendre
gorge, *overgeeven*, *braaken*; item
wédergeeven, *uitbraaken* (dat men ge-
nómen heeft); rendre, *overgeeven*;
rendre une place, les armes &c.
rendre, *vergelden*, *beloonen*; rendre
le mal pour le bien; rendre la
pareille. *gelyk met gelyk vergelden*,
met gelyke munt betaalen; rendre
une chose de mot à mot, *eene zaak*
woordelyk overbrengen, *vertaalen*;
rendre compte, *rèkening* doen; *rè-*
kenschap geeven; rendre justice,
service, *recht* doen, *diens* doen;
rendre, *bewyzen*, *afleggen*, doen;
rendre ses devoirs, *hommage*,
obéissance, *honneur* à quelqu'un;
à vous rendre mes devoirs, om u

te dienen; rendre sentence, *vonnis*
slaan of *wyzen*; rendre la justice,
het recht bedienen; rendre, *maaken*;
rendre sage, fou, heureux &c.
rendre, *gee* en; rendre temoigna-
ge, raison, reponse; rendre, *van*
zich geeven; rendre une agreable
odeur, de la lumière; rendre gra-
ces à Dieu, *God-danken*; rendre,
overgeeven, *overlêveren*, *brengen*;
rendre une lettre, la marchandise
en quelque endroit; rendre du
sang, *bloed spuiwen*; item *bloeden*;
rendre par haut & par bas, *van*
boven en van onderen ontslofing heb-
ben; rendre l'ame ou l'esprit, *den*
geest geeven, *sterven*; rendre la main
ou la bride au cheval, *het paard*
den loom geeven, *laten dóórſchie-*
ten; rendre le bord, (Zee-w.) op
eene ree of *ten anker kómen*, *inloo-*
pen; item *afstakelen*; rendre, *oplê-*
veren, *geeven* (produire); cette
terre rend par an &c. cela ne
rendra pas grand profit; rendre,
(v. n.) *uiskomen*; *naar toe brengen*;
cette maison rend sur le rempart;
ce chemin rend à un tel endroit;
se rendre, (v. r.) *wéder* *gegeeven*
worden; item *zich over- of gewonnen*
geeven; se rendre prisonnier, à
discretion &c. *zich gevangen geeven*;
op *genâde en ógenâde overgeeven*;
se rendre quelque part, *zich ergens*
vervoezen, *naar toe begeeven*; se ren-
dre esclave, coupable, important,
nécessaire ridicule, *zich tot een*
slaaf, schuldig enz. maaken; se ren-
dre caution, *zich borg stellen*; fleu-
ve qui se rend à la mer, *stroom*
die zich in de Zee ontsloft.

Rendu, ne (adj.) *Wéder* *gegeeven*;
overgelêverd (remis); *opgelêverd*,
(produit) enz. (Zie verder Rendre).

Rendu, (m) *Overlooper* (Désér-
teur).

Renduire, (v. a.) *Op* *nieuw bestry-*
ken, *overstryken met kalk of verwe*.

Renduit, te (adj.) *Weér-terge-*
ſtreeken.

Rendurcir, (v. a.) *Wéder* *hard*
maaken; item *verſtokten*; se rendur-
cir, (v. r.) *verharden*; *verſtokten*,
verſtokt worden.

Rêne. (Zie Renes).

Renégat, ate (m. & f.) Een afvallige of Christen-gehofsverzaaker; verzaakster.

Reneiger, (v. n.) *Wéder sneuwen.*

Rênes, (f. pl.) *De leifels (n. pl.) of lei-reepen (f. pl. van een' loom; item (figuurl.) het bestier of bewind(n), als: te ir les rênes de l'empire, de regering in handen hebben of bestieren, aan 't roer van staats zitten.*

Renette, (f) *Pipping, renét-â-pel (m); item een instrument waarmee men een' vernagelden paerdenboef vlieteerd.*

Renettoyer, (v. a.) *Wéder schoonmaken of reinigen.*

Renâiter, (v. a.) *Eene nieuwe gevel aan een huis) maaken.*

Renfermé, ée (adj.) *Opgeflooten; vast gezet.*

Renfermé, (m) *Duifheid, musheid; cet habit sent le renfermé, dat kleed riekt duf.*

Renfermer, (v. a.) *Insluiten, wegsluiten; item wéder insluiten; item vast zetten, opsluiten, nauw bewaaren; item in zich bevatten, bebelzen, insluiten, als: ce passage renferme tout un autre sens; se renfermer, (v. r.) zich opsluiten; se renfermer en soi seul, alleenlyk voor zich zelfs leeven.*

Renfiler, (v. a.) *Wéder aanrygen; item eene naald hervademen.*

Renflammer, (v. a.) *Wéder ontsteeken of in vlam zetten; se renflammer, (v. r.) wéer in vlam geraaken.*

Renflement, (m) *De swelling (f) 't dikke (n. eener zuil).*

Renfler, (v. a.) *Wéer opblaazen, wéer doen opzwellen; renfler (v. n.) se renfler; (v. r.) wéer opzwellen.*

Renforcement, (m) *Diepe (f. van een vér gezigt); verdieping, kolte (f) (in fny-, schilder- of toneel-werk); item inzinking; item vernieuwing van een bodem (in een vat).*

Renfoncer, (v. a.) *Een' nieuwen bodem (in een vat) zetten; item wéder naar den grond dryven, onder duuwen; se renfoncer, (v. r.)*

wéer naar den grond gaan, wéer zinken.

Renfondremens. (Zie Renfoncement).

Renforcement, (m) *Versterking, sterker-maaking (f).*

Renforcer, (v. a.) *Versterken; item verheffen (zyn stem).*

Renort, (m) *Versterking, buip, ondersteuning (f).*

Rengagement, (m) *Wéder-verpanding; item wéer-verbinding of wéer-inwikkeling (f).*

Rengager, (v. a.) *Wéder verpanden of verzeiten (zyn goed); wéder verbinden of verplichten (zyn woord); wéer (in eene zaak) inwikkelen; se rengager, (v. r.) zich op nieuw verbinden; wéer inlaaten; ergens in- of tuschen geraaken.*

Rengaine, (m. gem. w.) *Afwyking (refus).*

Rengainer, (v. a.) *Wéder in de scheede steeken, wéder opsteeken, (beter remettre dans le fourreau); rengainer, (boert. w.) inhouden, inbinden, als: rengainiez vos complimens, vos rodomontades.*

Rengendre, (v. a.) *Wéer voortteelen of voorts-brengen.*

Se Rengorger, (v. r.) *Wéder versloppen (als: een' buis); item de borst opzetten, een' boezem, krop of onder-kin maaken, zich trotsch, en laatdunkend aanstellen.*

Rengraïsser, (v. a.) *Wéder mesten of vermaaken.*

Rengrégement, (m) *Verergering (f. eener kwaal).*

Rengrégér, (v. a.) *Vermeerderen, verergeren; se rengrégér, (v. r.) toecemen, stimmer worden.*

Rengrenement, (m) *'t Herstem-pelen (van munt); 't wéder-zullen van den trémel met koorn; 't vallen der kammen in een rad of rondsel (n).*

Rengrener, (v. a.) *(Geld) wéder onder den stempel zetten; wéer koorn in den trémel doen; 't kam-werk eener molen enz. doen vatten.*

Renhardir, (v. a.) *Wéer stoutmoedig maaken.*

Renisable, (adj.) *Ontkenbaar; loochen-*

chenbaar; als: tous vilains cas sont reniables.

Renielement, (m) *Verloochening, verzaaking* (f).

Renier, (v. a.) *Verzaaken, verzuuren, verloochenen, ontkennen*; renier sa foi, sa religion, sa patrie, son fils &c.; chrétien renié, *afgevallene Krijst.*

Renieur, euse (m. & f.) *Verzaaker, verloocher; verzaakfier* (Gods enz.).

Renifler, (v. a.) *De snos in de neus opbaalen.*

Renifierie (f) ou Reniflement, (m) *Opbaaling, opsnuiving van de snos* (f).

Renifleur, euse (m. & f.) *Snos-e-rik, snos-neus, een die de snos opbaald.*

Reniment. (Zie Reniement).

Reniveler, (v. a.) *Wier met 't water-pas meeten.*

Renne, (m) *Een Rëndier* (n).

Renjircir, (v. a.) *Weér-zwarten.*

Renom, (m) *Vermaardheid, faam* (f), gerugt (n) naam (m); avoir du renom, befaamd, beroemd, of vermaard zyn; être en bon ou mauvais renom, in een goed of kwaad gerugte zyn.

Renommé, ée (adj.) *Vermaard, befaamd, beroemd enz.*

Renommée, (f) *Beroemdheid, vermaardheid, befaamdheid, roem-rugtheid* (f) roem (m); porter loin sa renommée; bonne renommée vaut mieux que ceinture dorée, een goede naam is beter als olie (spr. w.); renommée, de faam (zekere godin ook wel lucht-bodin, by Dicht.).

Renommer, (v. a.) *Hernoemen; faire renommer, doen hernoemen; item vermaard maaken enz.; se renommer* (v. r.) *de quelqu'un, met een ander mans weeten pronken.*

Renonce, (f) *Misfag, item verzaaking der zelfde kleer in kaartspel.*

Renoncement, (m) *Verloochening, verzaaking* (f); *afstand* (m).

Renoncer, (v. a.) *Verloochenen niet erkennen.*

Renoncer, (v. n.) *Affstand doen, met den voet flooten, verlaaten, laten vaaren, voor-wel zeggen; re-*

noncer à une succession, aux voluptés, au monde &c. renoncer, *verzaaken* (in 't kaart-sp.).

Renonciation, (f) *Affstand enz.* (m).

Renoncule, (f) *Rexonkel.*

Rénovation, (f) *Vernieuwing.*

Renouement, (m) *Herknooping; item nieuwe verbinding* (f. van vriendschap).

Renouer, (v. a.) *Herknoopen, weér in den knoop leggen, item leden weér in één zetten; item weér aan malkander hegten* (eene réde of vriendschap enz.).

Renouer, (m) *Een Leë-zetter.*

Renouveau, (m. gem. w.) *Leeste* (f).

Renouvellement, (m) *Vernieuwing* (f).

Renouveler, (v. a.) *Vernieuwen.*

Rensemencer, (v. a.) *Weér-bezaayen.*

Rentamer, (v. a.) *Wéder ongin-nen.*

Rentasser, (v. a.) *Weér op hoopen zetten.*

Rente (f) *Rent, inkomst; rente fonciere, viagere* (ou à vie), *rachetable, grond rent; lyf-rent, los-rent.*

Renter, (v. a.) *Be-renten, met jaarlykſche inkomsten begiftigen.*

Renterier, (v. a.) *Weér-begraaven.*

Rentier, iere (m. & f.) *Rente-nier; renteniersche.*

Rentoiler, (v. a.) *Weér met Lyn-waad voorzien.*

Rentonner, (v. a.) *Hervaaften, hervoennen.*

Rentortiller, (v. a.) *Wéder in malkander draayen of vlegten.*

Rentrainer, (v. a.) *Weér met zich sleeſen.*

Rentraire, (v. a.) *Stoppen, toe-baalen* (met de naald).

Rentraitare, ou Rentrayure, (f) *Stopfel* (n).

Rentrayer, euse (m. & f.) *La-ten stopper; -ſtopſter.*

Rentrée, (f) *Weér-intreeding of inkomſt.*

Rentrer, (v. n.) *Weér-inkomen; wéder*

weder binnen komen of treeden; ren-
trer dans soi-même, dans son de-
voir, in zich zelven gaan, tot in-
keer komen; tot zyn' plicht weder
keeren.

Renvahir (v. a.) une province,
een landschap weer overvallen, aan-
vallen.

Renvelopper, (v. a.) Weer-in-
wikkelen; weer in een omslag doen.

Revenimer, (v. a.) Weer-vergif-
tigen; verslimmeren.

à la Renverse, (adv.) Agter-óver;
à la renverse.

Renversement, (m) Omkeering,
omwerping, omflooting; item ver-
woesting, omkeering (f).

Renverser, (v. a.) Omkeeren, 't
onderste boven keeren; item om-
ver-smyten, neér-slaan, neér-rukken, óver-
hoop-werpen; (de zinnen) verstoren;
se renverser, (v. r.) om-
ver-vallen, over-
hoop-geraaken; malkander over-
hoop werpen of om-
ver-smyten; le monde renversé, de verkeerde waereld.

Renverseur, (m. boert. w.) Een
omsmyster, omkeerder; verwoester;
item c'est un renverseur des noms,
hy is een naam-verkeerder of Ana-
grammatist.

Renvi, (m) Bod (n) boven den in-
zét tégen zyn méde speelder; faire un
renvi de 10 écus.

Renvier, (v. n.) Hooger bieden
of bouden als den inzét (in 't spelen);
item overtreffen; renvier sur quel-
qu'un.

Renvoi, (m) Weder-zending, te-
rug-zending; item terug-wyzing (f.
naar een ander plaats, in een boek);
chariot de renvoi, een resour-wa-
gen; renvoi d'une bale, de la lu-
mière &c., 't weer-kaatsen van een
bal, van het licht enz.

Renvoyer, (v. a.) Terug-zenden,
wederóm-zenden, wederóm-fluuren;
renvoyer ses domestiques, zyne
dienst-boden wegzenden, afschaffen;
renvoyer, (iemand nápens zyn ver-
zoek) afwyzen, terug-wyzen; item
(naar een ander Gerechts-hof enz.)
verwyzen; renvoyer un lecteur à
un autre endroit, ou auteur, eeren

leezer naar een ander plaats of Jekry-
ver wyzen; renvoyer, terug-kaatsen
(eenen bal of licht-straal); renvoyer
à une autre fois, uitschellen, ver-
schuiven enz.; il a été renvoyé
quitte & absous, hy is op vrye voe-
ten gesteld geworden.

Réordination, (f) Weder-in-
wyng.

Réordiner, (v. a.) Weder inwyzen,
weder-instellen.

Réordonner, (v. a.) Weer schikken;
rigten, in ordre brengen; item bevelen.

Repayer, (Zie Repayer).

Repaire, (m) Nest, hol, léger
(n); item drek (m. der wilde dieren
en gevogélie); item roof-nest (n),
schuil-plaats (m. der roovers); item
merk, téken, (om aante wyzen waar
een stuk behoord, by Handwerks-l.).

Repaïrer, (v. n.) Légeren, in
zyn bol of nest liggen.

Répaïssir, (v. a. & n.) Weder
dikker maaken; weer dikker wor-
den.

Repaître, (v. n.) Je repais, nous
repaissons &c. je repaïssois &c. je
repu &c. j'ai repu &c. je repai-
trai &c.) Weiden; item eeten, spy-
zen, pleisteren, 't hart sterken; après
avoir repu, l'armée passa la rivie-
re; faire repaître le bétail.

Repaître, (v. a.) Te'eeten geeven,
voeden, spyzen, als: Dieu a repu
de manne &c.; item figurl. repai-
tre quelqu'un de vent & de fú-
mée, iemand met icdele woorden of
hoop ophouden.

Se Repaître, (v. r.) Zich voeden
of geneeren; se repaître de chimè-
res, zich met loutere inbeeldingen
voeden of kittelen.

Repaïtrir, (Zie Repêtrir).

Répandre, (v. a.) Storten; ré-
pandre des larmes, répandre son
sang, zyn bloed vergieten, plengen,
uitsorten; répandre, verspreiden,
répandre par-tout la guerre, la
terreur; répandre, versprooijen, (bier
en daar plaatsen), uitsprooijen, sproo-
ijen; répandre les troupes, une
nouvelle, de l'argent parmi le
peuple; se répandre (v. r.) storten,
uitsorten, plengen, overloopen, (occu-
ler

ler. par dessus); item zich verspreiden (se disperser); se répandre, zich uitslaan, als: se répandre en lonanges, en injures &c.

Répandu, *ue* (adj.) *Gefort enz.*

Repanser, (v. a.) *Wéér-verbinden* (eene wond); *wéér-verzorgen* of *op-passen* (een paerd, een' zieken enz.).

Réparable, (adj.) *Herstellbaar*, dat te verbeteren of te vergoeden is.

Réparateur, (m) *Hersteller.*

Réparation, (f) *Herstelling*, verbetering (van een huis); *herstelling*, vergoeding (van eer of schade).

Réparer, (v. a.) *Herstellen*, verbeteren, vermaaken; item vergoeden herstellen (schade of eer); item *wéér-vercieren* of *opfikkien*.

Reparler, (v. n.) *Op nieuw spreken*, *wéér spreken*.

Reparoître, (v. n.) *Wéér-verschynen* of *te voorschyn komen*.

Repartie, (f) *Antwoord* (n), *wéér te gemoed voering* (f. *replique*); *repartie subtile*, *prompte* &c.

Repartir, (v. a.) *Je repars*, n. *repartons*; *je repartois*; *je repartis*; *j'ai reparti*; *je repartirai*; *que je reparte*; &c.) *Antwoorden* (*repliquer*); item *als* (v. n.) *wéér-vertrekken* of *terug reizen*.

Répartir, (v. a.) *je répartis* n. *répartissons*; *je répartissois*; *je répartis*; *j'ai reparti*; *je répartirai*; *que je répartisse* &c.), *wéér-deelen*; *verdeelen*; *partager de nouveau*; *sur plusieurs*.

Répartition, (f) *Verdeling* (f), *overslag* (m. der schattinge); *uitdeeling* (f. *eener somme*).

Repas, (m) *Maaltyd* (f), *maal* (n); *prendre son repas*, *zyne maaltyd houden*.

Repasser, (v) *Wéér-over*-, *door*- of *verby gaan*, *ryden* of *vaaren*; item (linnen) *stryken*; (een scheermes enz.) *aanzeten*, *over 's léder stryken*; (een schrift enz.) *názien*, *verbeteren*; (eene les) *overzien*, *nog léns doorloopen*; *repasser une chose dans son esprit*, *een' zaak by zich zelven nádenken*; *repasser*, *afrosen*; *on lui a repassé son buste à grands coups de ba-*

ton; *repasser les allées*, *de paden van een' tuin ryven*.

Repaver, (v. a.) *Wéér beuloeren*, *plaveyen* of *bestraaten*.

Repayer, (v. a.) *Wéér betaalen*.

Repêcher, (v. a.) *Wéér visschen*, *uivisschen* of *opvisschen*.

Repeigner, (v. a.) *Herkommen*.

Repeindre, (v. a.) *Her Schilderen*, *overschilderen*.

Rependre, (v. a.) *Wéér ophangen*.

Repenser, (v. n.) *Herdenken*.

Repentance, (f) *Boetvaardigheid*, *bekering* (f); item *berouw*, *leedwezen* (u. voor dit laatste zegt men *bé-ter repentir*).

Repentant, *te* (adj.) *Berouw-hebbend*, *boetvaardig*.

Repentir, (f. m.) *Berouw*, *leedwezen* (n).

Se Repentir, (v. r.) *Je me repens* &c.) *Berouw hebben*, *berouwen*.

Repercer, (v. a.) *Wéér doorsteeken*, *door-booren*, *doordringen*; item *wéér opsteeken* (een vat).

Répercussif, *ive* (adj. in *Genees-en Na-tuur k.*) *Terug-dryvend*; *médicament répercussif* ou un *répercussif*.

Répercussion, (f) *Terug-dryving*; item *terug slag* (*réverbération*).

Répercuter, (v. a.) *Terug-dryven*, *wéér-indryven*; *terug-slaan*, *terug-kaatsen*.

Reperdre, (v. a.) *Wéér verliezen*.

Repère, (m) *Kentéken*, *gezt* op *stukken die aan één gevoegd moeten worden*.

Repertoire, (m) *Register*, *uittrekfel* (n) *blaffers* (m. *waar-in stukken uit andere Schryvers in orden ter néér gesteld en ras te vinden zyn*).

Repeser, (v. a.) *Wéér weegen*; item *wéér in overweeging neemen*.

Répéter, (v. a.) *Herhaalen*, *herzeggen*; item *les geeven*, *voortlezen* op *Hooze-Scholen*; item (in *Rechten*) *terug-eischen*; (*geruigen*) *andërmaal bouren*.

Répétiteur, (m) *Wéér-eischaer*; item *Leer-meester die de Scholieren af-*

afzonderlyk offents in 's geene zy onder andere leeren.

Répétition, (f) Herbaaling; wêder-opzegging; nieuwe verbooring (f); terug-eisch (m. in Rechten); montre à répétition, repetisie werk, borlogie dat de uren mes slaan herbaald.

Repêtrir, (v. a.) Herkneeden.

Re-peuplement, (m) Wêder-bevolking, wêder bezetting (f. zie verder by Repeupler).

Repeupler, (v. a.) Wêder bevolken (een land); weêr bezetten, voorzien, bepoosen; repeupler un étang, un colombier, un parc, un verger.

Repic, (m) Trek in 's piket-spel van 90 oogen; faire repic & capot à tous, allen overtreffen, de loef afsteeken.

Repiler, (v. a.) Herstampen.

Repiquer, (v. a.) Wêder steeken; weêr slijken.

Répit, (m. in Rechten) Uitsfel (n), tyd-vergunning (f); obtenir une lettre de répit.

Replacer, (v. a.) Wêder plaatsen.

Replaider, (v. n. & a.) Wêder pleiten; weêr bepleiten.

Replanchéier, (v. a.) Wêder met planken beschietsen of bevoleren.

Replanter, (v. a.) Herplanten; verplanten, verzéeten.

Replâtrer, (v. a.) Weêr bepleisteren (een muur); vernissen (een misflag).

Replet, te (adj.) Kwabbig, diklyvig, vet.

Réplétion, (f) Vet-lyvigheid; volheid des ligchaams, overkropping van spys en drank; item de volle inkomst (eener parochie).

Repieuvair, (v. n. imperf.) Wêder régenen.

Repli, (m) Omflag (m), vouw (f. van een brief); ploo, vouw (f. van kleederen); rimpel, frons (des vels); bogt, kromte, krinkeling (f. eener rivier of slange); item het binnenste (n), de geheimenis (f); als: Dieu connoit les plis & les replis de notre cœur.

Replier, (v. a.) Hervouwen, wêder vouwen, weêr opvouwen, t'zamen leggen; se replier, (v. r.) zich

wêder vouwen, in een vall n, kronkelen, item zich weêr by eene andere party voegen of wenden.

R pique, (f) Antwoord (n).

Repliquer, (v. a.) Antwoorden; tégen inbrengen.

Replisser, (v. a.) Herplooyen.

Replonger, (v. a.) Herdompelen, wêder indompelen; se replonger (v. r.) dans l'eau, dans les vices &c. wêder onder 's water duiken; weêr in d'ondegd vervallen of zich dompelen.

Repolir, (v. a.) Wêder polijsten, bruineeren, glad, glanzig maaken of beschaaven.

Repolon, (m) Halve wending (f. op de Ry-school).

Répondant, (m) Beweerder (eener disputatie, op een' Hooge-school); item een Borge (caution).

Répondre, (v. a. & n.) Antwoorden, beäntwoorden, antwoord geeven; répondre une requête, een verzoek-schrijft beäntwoorden, bes antwoord 'er onder stellen; répondre à une lettre, eenen brief beäntwoorden; répondre (demeurer caution) borg blyven, inslaan; verzekeren; je réponds de cela, de lui; ayez bon courage, & je réponds du reste; je vous en réponds, ik verzékere 'er u van; qui répond, paye, borgen (borg blyven) baard zorgen; répondre de les actions, zyne daaden veräntwoorden; répondre (égaler) overéénkomen, beäntwoorden; sa force répondoit à son courage; répondre aux soins, aux peines, à l'honneur qu'on &c., de zorg enz. beäntwoorden, daar aan voldoen; répondre à sa vocation, zyn beroep wel in acht neemen; répondre, paalen, strikken, uitkomen; mes fenêtres répondent sur le marché; répondre, tégenspreken, preutelen, weêr om spreken, als: je n'aime point les valets qui répondent; répondre à l'éperon, naar den soom lusteren.

Répons, (m) Tegen-sang (ra) of antwoord (n. in de mis enz.).

Réponse, (f) Antwoord (n); faire réponse à une lettre, een' brief beäntwoorden.

Reportage, (m) Groud-pagt, erf-pagt.

Reporter, (v. a.) *Wederóm, scrug-of weér (op zyn plaats) brengen of draagen.*

Repos, (m) *Rust, stilte (f); item rust-trap (f), bordés (n); item rusting (f), stilstand (n. in een vaers); être en repos, gerust of stil zyn; laissez moi en repos, laat my met rust; avoir l'esprit en repos, een gerust gemoed hebben; laissez ce fusil en son repos, laat dien snaphaen op zyn rust; le jour du repos, rust-dag, sabbath-dag.*

Reposée, (f) *Het léger (n. der dieren).*

Reposer, (v. n.) *Rusten, stil zyn, slaapen; item leggen (begraven zyn); item stil staan, zich zetten, als: laissez reposer l'eau, son esprit; reposer, (v. a.) leggen, neérleggen, als: il n'a pas où reposer sa tête; se reposer, (v. r.) rusten, uitrusten (prendre du repos); se reposer sur quelqu'un, zich op iemand verlaten; reposez vous sur moi, berust op my, of verlaat u op my.*

Reposoir, (m) *Rust-plaats; item zinsnyding (f. in eene rede).*

Répousser, (v. a.) *Hertrouwen, weder uithuuen.*

Repoussable, (adj.) *Die of dat te rug gedreeven, geduwd of gestooten kan worden.*

Repoussement, (m) *Terug-dryving, duwing of floating (f).*

Repoussier, (v. a. & n.) *Terug-stooten, duwen of dryven (een vyand enz.); item weér uitschieten, knoppen (als: boomen).*

Repoussoir, (m) *Een dóerslag, dreevel (m), dryf-zyser (n. by Hand-werks-l.).*

Repoux, (m) *Een dryver (om een' yzeren bout mee uit te dryven, by scheeps-timmerl.).*

Repréhensible, (adj.) *Berispelyk, bestraffelyk, wroakbaar.*

Repréhension, (f) *Berisping, bestraffing.*

Reprendre, (v. a.) *Hernemen, weder of weér nemen; weér grypen of vangen; reprendre une chose, un*

prisonnier. een ding wederóm of terug neemen; eenen gevangen weér grypen of vatten; reprendre une place sur l'ennemi, een plaats van den vyand herwinnen; reprendre ses études, le fil de son discours, sa route &c., zyne studiën, zyne rede, of zyn gestrék hervatten; zyne reis herneemen; la fièvre, la goutte l'a repris, de koorts, de jigt heeft hem weér aangetast; reprendre haleine, courage, ses forces, ses esprits, adem haalen, moed scheppen; zyne kragten enz. weér bekomen, reprendre une chose de loin, eene zaak diep of in haaren oorsprong opvatten of naspeuren; reprendre un visage gai, triste &c. weder opklaaren, vrolyk, neérslagtig worden; il n'y a rien à reprendre sur lui, daar is van hem niets te haalen; reprendre le dessus, de overhand weér bekomen; reprendre (v. n. repliquer), antwoorden, herneemen; ce que vous dites là est vrai, reprimt il; comment! reprimt il, hoe! hernam hy; reprendre, berispen; reprendre les défauts d'autrui; j'ai une chose à reprendre en cela; reprenés vos rangs! vos distances! bersteld! opend uwe geléderen! reprendre, opvatten, weér toe-naayen, toe-haalen, vast haalen; reprendre une maille, een' steek opvatten; cela est déconstruit, il faut le reprendre; reprendre un manœuvre, een touw dat te lang is dubbeld leggen; reprendre un bâtiment sous œuvre, een gebouw van anderen verbeteren; reprendre, (v. n.) weér wortel vatten; arbre difficile à reprendre; reprendre, (v. n.) se reprendre (v. r.), toebeelen, zich begten; faire reprendre une playe; la plaie se reprend.

Repreneur, (m. gem. w.) *Berisper, rister.*

Représailles, (f. pl.) *Schade-verhaaling, vergelding (f. op zynen vyand); user de représailles, represalsje-gebruiken, dat is, zynen vyand behandelzen zoo als hy gedraen heeft, bers met gelyke maat betaalen (achtervolgen)*

gens het jus talionis, droit de talion ou de représailles).

Représentant, te (adj. & s. *Vertoonende, verbeeldende; een die eenes anderen plaats bekleed; ministre, héritier représentant, ou un représentant.*

Représentatif, ive (adj.); Figure représentative de &c., een afbeeldsel van enz.

Représentation, (f) *Vertooning, verbeelding, afbeelding; item voorstelling (f) vertoog (n).*

Représenter, (v. a.) *Vertoonen, verbeelden, afbeelden; item eenes anderen plaats bekleden; item voorstellen, onder 't oog brengen, doen zien; représenter la mer; la personne du Roi; l'état des affaires; item représenter (v. n.) bien, wel vertoonen, eene fraaye houding hebben; se représenter, (v. r.) zich voorstellen, verbeelden; item verschynen, zich laten zien; item vertoond of gespeeld worden.*

Repréter, (v. a.) *Weder (aaniemand) leenen, uitleenen.*

Reprier, (v. a.) *Weder bidden; weér verzoeken; hernódígen.*

Réprimande, (f) *Bestrafing, schrobbeering.*

Réprimander, (v. a.) *Bestrafen, schrobbeeren, doorneemen, doorstryken, bekelen.*

Réprimer, (v. a.) *Bedwingen, bezeugelen, sluiten.*

Repris, ise (adj.) *Hernómen enz. (Zie Reprendre).*

Reprise, (f) *Herneeming, terugneeming, weér-neeming (van iets); herneeming, berwinning, weder-veroëring (van een plaats, schip enz.); herwonnen prys (schip); wederwangst (van iets dat ontsnapt was); hervatting, weérbeginning (eener zaak); reprise de maladie, nieuwe aanval van ziekte, weér inslorping; reprise, hervatting, herbaaling, verpoozing; travailler à diverses reprises ou par reprises.*

Repriser, (v. a.) *Weder schassen, nog eens waandeeren.*

Reprobation, (f) *Verwerping (van Réprouver, 't welk zie).*

Reprochable, (adj.) *Verwytelyk, strafbaar, dat verweeten of bestraft kan of mag worden; vice reprochable; item témoin reprochable, wraakbaar getuigen, een getuigen die, om dat 'er wat op te zeggen valt, geen geloof verdient.*

Reproche, (m) *Verwyt (n), verwysing; beschuldiging, laking, wraaking, berisping (f) de sanglants reproches, bittere verwysingen, beschuldigingen; sa vie est sans reproche, zyn leven is onberispelyk; les reproches contre un témoin, de wraaking of verwerping van een' getuigen.*

Reprocher, (v. a.) *Verwytten, onder de neus wryven, beschuldigen; wraaken, verwerpen, (als: getuigen).*

Reproduction, (f) *Weder voortbrenging.*

Reproduire, (v. a.) *Weder voortbrengen.*

Repromettre, (v. a.) *Weder-be-looven.*

Répromission, (f. in de Heilige Schrift) *Belofte.*

Réprouvé, ée (adj.) *Weder bezeugen; item verworpen; un reprouvé, een verworping of verdoemde; item een booswigt, godloos mensch.*

Réprouver, (v. a.) *Weder bewyzen; item verwerpen, verwysen, verdoorden, verdoemen.*

Reptile, (adj. & f.) *Kruipend; een kruipend dier of gedierte; les reptiles, ou, les animaux reptiles.*

Repu, ue (adj.) *Gevoed, verzadigt.*

Républicain, aine (adj.) *Vry, zonder opperboofd; Gouvernement, esprit republicain, eene vrye staatsregeering; eene vrye staatsregeeringgezindheid.*

Républicain, (m) *Een vrye staatsregeerings gezinde of voorstander.*

République, (f) *Een gemeenebest (n) of vrye staatsregeering (f).*

Répudiation, (f) *Verflooting, echtscheiding.*

Répudier, (v. a.) *Verflooten; répudier la femme, une succession.*

Repue, (franchelijec Smullery.
Repugnance, (f) Tegenzin, af-
keer, walg (m), weder-freewigheid
(f); j'ai de la répugnance à faire
cela.

Répugnant, ante (adj.) *Weder-
free ende, tégenfrydig.*

Répugner, (v. n.) *Wederfreeven,
tégenfpan, frydig zyn; cela répu-
gne au bon fens, dat fryd tégen 't
gezond vernuft; cela me repugne,
dat staat my tégen.*

Répulluler, (v. n.) *Weder uitbot-
ten, uitspruiten, kiemen.*

Répallion, (f) *Terug-fhuwing.*

Reparger, (v. a.) *Weder zuive-
ren, nog eens purgeeren.*

Réputation, (f) *Achting, faam
(f), naam (m), gerugt, aanzien
(n); perdre quelqu'un de réputation,
iemand's goede naam krenken.*

Réputer, (v. a.) *Houden, achten,
groeten, rekenen, aanzien voor; je
l'ai toujours réputé sage (ou hom
me sage).*

Requart, (m. in Rechten) *'t Vierde
van één vierde part (n).*

Requérant, ante (adj. & f.) *Ei-
fchende, verzoekende, eifcher, ver-
zoeker (voor 't Recht).*

Requérir, (v. a.) *Verzoeken, bid-
den, eifchen (om iets in Rechten);
verderen, vereifchen, als: la néces-
sité requiert, requit, ou a requis,
que &c.*

Requérir, (v. n. alleen gebr. in
infin, met het werkw. aller) je vais
requérir, ik gaa' weêróm haalen.

Requête, (f) *Verzoek, béde;
item 't weêr opspeuren (van 't wild).*

Requêter (v. a.) un cerf, *Een
bert weêr op-speuren (ter Jagt).*

Requiem, (m) *Eene Ziel-miffe (f).*

Requin, (m) *Haai, zee-wolf.*

Requiquer, (v. n.) *fe Requin-
quer, (v. r.) Zich opfchikken, op-
tooyen (qoven de Jaaren) als: vieil-
le requinquée.*

Requint, (m) *'t Vyfte van één
vyfte part (van leen-goed enz).*

Réquiper, (v. a.) *Weder uitrusten
(een' vloot enz.).*

Requis, ife (adj.) *Verzort, gebé-
den; geëifcht (prié; demandé) ver-*

*eifcht, noodig (nécessaire); cela se-
ra de requisite, dat zal verzort of
verëifcht worden.*

Requisition, (f. in Rechten) *Ver-
zoek, aanzuk (n), béde (f).*

Requisitoire, (f. m.) *Schriftelyk
verzoek (n).*

Rerevassal, (m) *Achter-leen-be-
zitter.*

Rès. (Zie Raiz).

Resacer, (v. a.) *Weder zalven,
wêter inhuldigen of inwyen.*

Resaigner, (v. a. & n.) *Weder
ader-laaten; weder bloeden.*

Resaisir, (v. a.) *fe resaisir, (v. r.)
Weder grypen; weêr in beslag (ar-
rest) neemen; resaisir une maison,
un prisonnier, ou, se resaisir
d'une maison d'un prisonnier.*

Resaler, (v. a.) *Weder zouten.*

Resalir, (v. a.) *Weder vuil maa-
ken, bemorffen.*

Resalver, (v. a.) *Hergroeten, wê-
der groeten.*

Resarcler, (v. a.) *Weder wieden.*

Resasser, Resauter. (Zie Rest).

Rescindant, (m. in rechten) *Ver-
zoek-schrift, om iets te vernieti-
gen (n).*

Rescinder, (v. a. in Rechts) *Verni-
etigen, opheffen (een geding of hoop).*

Rescission, (f. in Rechts.) *Opheffing,
vernietiging.*

Rescissire, (m. in Rechts.) *Vernie-
tegings-acte (f).*

Rescription, (f) *Schriftelyk bevel
om eene zekere somme te betaalen (n).*

Rescrit, (m) *Pausselyk bevel-schrift;
schriftelyk antwoord of besluit van een
Vorst, wopens eene zaak (n).*

Réseau, ou Rézeau, (m) *Net-
werk; gebreid netze, beursje (n);
item tweede maag (f. der berkacu-
wende dieren).*

Resécher, (v. a.) *Weder droogen.*

Reseller, (v. a.) *Weder zadelen.*

Resemeler. (Zie Ressemeler).

Resemer, (v. a.) *Weder zaayen.*

Resentir. (Zie Ressentir &c.).

Reserrer. (Zie Reserrer &c.).

Reservation, (f) *Voorbehoud (n),
voorbehouding, voor zich houding (f).*

Réserve, (f) *Voorraad (om in
geval van nood te gebruiken) als: un
corps*

corps de réserve, *eene krygsbende, die men bepaald tegen dat de nood aan den man komt; avoir des habits &c. de réserve; mettre quelque chose en réserve, iets voor een' quadaen dag bespaaren, wegleggen; réserve, omzigtigheid, als: parler avec réserve, met omzigtigheid; inbouding of spaarzaamelyk spreken; je suis sans réserve, ik ben zonder uitzondering of altoos; à la réserve de (voorzetel) uitgevallen, uitzonderd, behalven.*

Reservé, *ée* (adj.) Bewaard, voor zich gebouden, terug gebouden, voorbehouden, verzwegen; je n'ai rien de réservé pour vous; un cas réservé, *eene heimelyke of achtergeboudene zaak; item een geval, dat door iemand afzonderlyk moet beslist worden; réservé, ée, omzigtig, ingesogen, achterhoudend; homme réservé; il est fort réservé la dessus; faire le réservé, behoedzaam te werk gaan, niet veel zeggen.*

Reserver, (v. a.) Bewaaren; spaaren, overhouden (eenen voorraad); item (iets afzonderlyk) voorbehouden, uitbedingen; se réserver, (v. r.) zich voorbehouden, zich voor-uitbedingen; item voor zich bespaaren, overig houden.

Reservoir, (m) Water-bak; bezem (m), verlaat (n), kom (f); vyver (m); visch-beun of kaar; item vergader-plaats (f. der vogten enz. des ligchaams); reservoir de la bible &c., gal-blaas enz.

Résidant, te (adj.) Woonende, woonagtig.

Résidence, (f) Verblyf (n), verblyfsplaats, woning, woon-plaats (f); item zéel (m) boschouding (f).

Résident, (m) Een die de zaaken van een Vorst aan vreemde boven waarneemt, een Resident.

Résider, (v. n.) Wonen, zyn verblyf, zéel of woonplaats hebben; item beruften, bestaan, als: la souveraine puissance réside en la personne du Roi.

Résidu, (m) 's Overschot (n. eener schuld).

Résignable, (adj.) Dat overgegeven of afgeslaan kan worden.

Résignant, te (adj. & f.) Afstaande, overgeevende; een die van zyn ampt enz. afstand doet aan een' ander.

Résignataire, (m) Een aan wien eenig ampt enz. is afgeslaan.

Résignation, (f) Afstand (m), overgaave, neêrlegging (f. van eenig ampt); item onderwerping, overgeeving (f. aan Gods wille enz.).

Résigné, *ée* (adj.) Afgeslaan; overgegeven.

Résigner, (v. a.) Afstaan; overgeeven, neêrleggen (een ampt); se résigner, (v. r.) à la volounté de Dieu, zich aan de wille Gods onderwerpen, overgeeven.

Résiliation, (f) ou Résiliement, (m) Terugdeinzing, breeking (f. van zyn woord, belofte, verbintenissen enz.); item opheffing, vernietiging (f. van iets in Rechten).

Résilier (v. a.) un contrat, een contract (verbintenissen) vernietigen, opheffen.

Résilier, (v. n.) se résilier, (v. r.) Terug deinzen, afgaan, niet gestand doen.

Résine, ou Poix résine, (f) Harst of hars.

Résineux, *euse* (adj.) Harstagtig, vol harst of naar riekende.

Répiscence, (f) Bekeering, bekeering des levens.

Résistance, (f) Wêderstand, tegenstand (m), tegenweer, (opposition); item hardigheid (f. opposition dureté); duurzaamheid, sterkte (f. een'er stoffe).

Résister, (v. n.) Wêderstaan, weêrstaan, tegenstaan, zich tegen aantanten; item uithouden, verdueren als: il ne put y résister plus longtemps, hy kon het niet langer uithouden; of weêrstaan.

Résolu, *ue* (adj.) Besloten; vastgesteld; chose résolue: résolu, *ue* stout, onverschrokken, bemoeijg.

Résoluble, (adj.) Oploselyk.

Résolument, (adv.) Stoudeelyk, onbeschroomd, roed-uit, vry uit de borst.

Résolutif, *ive* (adj.) Oplosend, ontbindend, scheidend.

Résolution, (f) *Ontbinding*, *oplossing*, (f. *eener vraagse oplossing*); *ontbinding*, *scheiding* (f. *der metaalen enz.*); *besluit*, *voorneemen* (n. *arrêt*, *dessein*); *moed* (m), *standvastigheid* (f. *in iets te onderneemen*); *opheffing*, *vernietiging* (f. *van een contract enz.*).

Résolutoire, (adj. in *Rechten*) *Opheffend*, *vernietigend*.

Résonnant, te (adj.) *Klinkend*, *een schel geluid geëvend*.

Résonnement, (m) *Schel geluid* (n), *klank*, *galm*, *weêr-galm* (f).

Résonner, v. n.) *Klinken*, *weêr-blanken*, *weêr-galmen*; *côrde*, *cloche*, *voix qui résonne*.

Resortir. *Zie Ressortir*.

Résoudre, (v. a. je résous, n. résolvons; je résolvois; je résols, j'ai résolu &c.) *Besluiten*, *voorneemen*, *vaststellen*; j'ai résolu de faire cela; résoudre quelqu'un, iemand doen besluiten, overreeden, als: je l'ai résolu à l'entreprendre; résoudre, ontbinden, oplossen, scheiden, verdryven, als: résoudre une question, une difficulté, une tumeur &c. résoudre un bail, een huur of huurcêdel vernietigen, opheffen; se résoudre, (v. r.) besluiten, vaststellen. voorneemen; je me suis résolu à faire cela; se résoudre, zich ontbinden, oplossen, scheiden; l'eau se résout en vapeurs.

Résous, (adj. m. van résoudre in den zin van dissoudre, réduire) *Onthouden*, *veranderd*; résous en pluie.

Respect, (m) *Achtung*, *hoogachtung*, *eerbied*, *eerbiedigheid* (f); témoigner, avoir du respect pour quelqu'un; porter du respect à quelqu'un; respect, ontzag (n), *achtung* (f); perdre le respect pour quelqu'un, de achtung, het ontzag voor iemand verliezen; il lui a perdu le respect, hy heeft hem de verschuldigde eerbied niet bewezen of dezelve voor hem verlooren; manquer de tout respect pour ses supérieurs, alle hoogachtung of ontzag voor zyn meerdere misfen, ter zyden stellen, of uit 's oog verliezen; sans le re-

spect de &c., behoudens de achtung, eere of waardigheid van enz.; sans votre respect, behoudens uw' waardigheid, of met uw verlof; présenter ses très humbles respects à quelqu'un, iemand zynen onderdaanigen dienst aanbieden; rendre ses respects à quelqu'un, iemand groeten; de gebiedenis doen; zyne eerbiedigheid by hem afleggen; tenir en respect, in ontzag houden; au respect, par respect, (adv.) ten opzichte, in tegenstelling, of vergelyking; la terre n'est qu'un point au respect du ciel.

Respectable, (adj.) *Ontzagbaar*, *eerwaardig*, *aanzienlyk*.

Respecter, (v. a.) *Eeren*, *hoogachten*, *eerbiedigen*; *ontzien*.

Respectif, ive (adj. mutuel) *Weder-zydsch*, *over en weder*, dat beide partyen aangaat, als: obligation respectue; respectif, ive (relatif) *opzigtelyk*, *betrekkelyk* (tot iets).

Respectivement, (adv.) *Weder-zydsch*, *over en weder*, van weers-kanten; ils sont respectivement obligés, zy zyn over en weder verbonden, verpligt; respectivement, (relativement) *opzigtelyk*, *betrekkelyk* (tot iets afzonderlyk).

Respectueusement, (adv.) *Eerbiediglyk* op eene eerbiedige wyze.

Respectueux, se (adj.) *Eerbiedig*.

Respirable, (adj.) *Daar adem of lucht scheppen kan*.

Respiration, (f) *Adem-haaling*, *adem-schepping*, *adem-toeg*, *lucht-schepping*.

Respirer, (v. n.) *Ademen*, *aasemen*, *adem-baalen of-scheppen*; item *rusten*, *adem scheppen*; je ne puis pas respirer; il respire encore, zyn adem gaat nog, hy leeft nog.

Respirer, (v. a.) *Inademen*, *genieten*; respirer un air pur, respirer la liberté, de vryheid genieten; respirer, ergens wol van zyn, op uit zyn, naar boeken of trogen; ne respirer que la joie, la guerre, la cruauté &c.

Resplendir, (v. n.) *Glinsteren*, *schitteren*, *glans geëven*, *schynen*.

RES.

Resplendissant, te (adj.) *Schitterend, glonkerend.*

Resplendissement, (m) *Glans.*

Responsable, (adj.) *Verantwoordelyk, aanspreekelyk (voor iets).*

Responsif, ive (adj.) *Dat een antwoord beeft; lettre responsive, antwoord schryvens.*

Responsion, (f) *Penningen die een Ridder van zyne kommandery aan de orden uitkeeren moet.*

Reffac, (m) *Barning, branding* (f) *'t slaan (n. der zee- golven tegen 't strand).*

Reffasser, (v. a.) *Weder ziften of builen, nog eens overziften; item nog eens overzien (een schrift).*

Reffaut, (m) *Oversteeking, vooruitsteeking (aan een' muur of gebouw).*

Reffauter, (v. a.) *Weder springen.*

Reffemblance, (f) *Gelykheid, gelykenis; overeenkomst.*

Reffemblant, te (adj.) *Gelykende.*

Reffemblem, (v. n.) *Gelyken, gelyk zyn; se reffemblem, (v. r.) mal-kanderen gelyken, elkander gelyk zyn.*

Reffemeler, (v. a.) *Verzoolen.*

Reffenti, ie (adj.) *Gevoeld, bespeurd enz.; item (by Schild.) sterk, duidelyk voor 't oog.*

Reffentiment, (m) *Gevoelen (n), smert (als vanjigt enz.); gevoeligheid, gebélghed (f), misnoegen (n. over iets); erkénsténis, dankbaarheid (f), gevoelen (n. over weldaaden).*

Reffentir, (v. a.) *Gevoelen, vernemen, ondergaan (als: smert, pijn, of droefheid); gevoelig, gebélgh zyn (over belétiging enz); erkennen (eene weldaad); se reffentir (v. r.) de quelque chose, ergens gevoel van hebben, van aangedaan zyn.*

Refferré, ée (adj.) *Toegetrokken, 't zámangetrokken (étréci); naauw, eng, ingetrokken (étroit); kárig, deun (avare, chiche); wéder opgestooten; ingestooten (renfermé; bloqué); opgestooten, niet onder de menschen kómen; item verslopt, bardlyvig.*

Refferrement, (m) *'t Zámendrakting, binding, in-één-duwing, kópping (f); refferrement de cœur,*

RES.

735

des prisonniers, benaauwdheid; overspietspheid des harten; opsluiting der gevangenén.

Refferrer, (v. a.) *Wéder weg- of in-sluiten; refferrer un corps de jupe, un discours, du bled, un prisonnier, les ennemis, la haine, la douleur, een ryg-lyf intrekken, vernaauwen; eene réde bekorten, in-krímpen; koorn opleggen; eenen gevangenén naauwer opsluiten; de vyanden insluiten, benaauwen; zyn' baas, zyn' smert-verbergen, in-bouden, dempen, refferrer, (v. n.) inkrímpen, vernaauwen; refferrer, (v. a. & n.) hardlyvig maaken, stoppen, binden; les œufs durs refferrént; item le froid refferre, de koude vermeerderd, word stronger; se refferrer, (v. r.) vernaauwen, inkrímpen, 't zámén of in-één-trekken; item zich naauwer behelpen (wegens daurte, plaats enz.).*

Reffifs, ou, Recifs, (m. pl.) *Lange blinde klippen (f. pl.).*

Reffort, (m) *Veér, spring-veér, dryf-veér (f); item geheim middel (n), weg (m); il fit jouer toutes sortes de refforts, pour &c., hy sieldé alle middelen in 't werk, om enz.; la nature agit par des refforts que nous ne comprenons point; reffort, gebied, rechts-gebied, (reffort); cela est du reffort (de la jurisdiction) de cette cour, dat behoord tot enz.; cela est du reffort de la Théologie, dat raakt enz.; cela n'est pas de votre reffort, dat is boven uw begrip; jager d'une affaire en dernier reffort, eene zaak uiterlyk (onberroepelyk) vonnis-sen of beóordeelen.*

Reffortir, (v. n.) *Wéder uitgaan (word geconjugeerd, als: sortir uitgaan).*

Reffortir, (v. n. werd geconjug. als Bâtir) *Onder-boorig zyn, bebooren (tot eenig rechts-gebied).*

Reffortissant, te (adj.) *Onderboorig.*

Reffouder, (v. a.) *Wéder soldéeren.*

Reffource, (f) *Hulp-middel (n), hoop (f. tot redding of uitkomst).*

Res-

Remembrance, (f. oud w.) Gebeugenis, herinnering.

Remvenir, (f. m.) Gedagtenis, herinnering (f), geheugen (n).

Se Remvenir, (v. r.) Iddagtig zyn, geheugen, gedenten, herinneren.

Remuage, (m) Smelt-oven (m); item 's smelten, scheiden (n. der gemengde metaalen).

Remuiter. (Zie Remusciter).

Remuer, (v. a.) Uitbranden; scheiden (metaalen).

Remui, (m) Léger (n. daar de berten zich droogen, wegens den daauw); item 's droogen (n. van 's zout).

Remuier. (Zie Remuyer).

Remusciter, (v. a.) Opwekken, doen opstaan of verryzen van of uit den dooden, of van een zwaare ziekte herstellen, doen verryzen of opkoren; item wéder aansichten, verwekken; remusciter un procès &c.

Remusciter, (v. n.) Verryzen, opstaan, verwekken van den dooden of van een ziekte.

Remuyer, (v. a.) Wéder afvroegen.

Restant, te (adj.) Overblyvende, overig zynde, terug blyvende, le restant, het overschot (n), de rest (f).

Restant, (m) Vergoeding van schaden wegens havery.

Restaurant, (m) Hart-sterkend middel (n), hart sterking (f).

Restaurateur, (m) Hersteller, weder-oprechter.

Restauration, (f) Herstelling, weder oprigting.

Restaurer, (v. a.) Herstellen, weder oprigten, wéder tot zyn' voorigen staat brengen.

Reste, (m) 's Overschot, 's overige, 's overblyffel (n); de bonnes restes, goeden overschot of brokken; être en reste, in achter-stal zyn of blyven: il lui a donné son reste, hy heeft hem de mond gesnoerd; jouer de son reste, alles 'er aan waagen; il y va de notre reste, ons laatste boeltje word nугewaagd; j'en ai de reste, ik heb meer als genoeg; et ik heb 'er nog van overig; au reste, (adv.) voor 's overige, voorts; du reste, (adv.) voor 's overige, behal-

ven dien; il étoit adroit, du reste brave & intrépide.

Reste (f); à toute reste, met alle kracht en geweld.

Rester, (v. n.) Overig zyn, overblyven, overschieten; (être de reste); item blyven (demeurer).

Restituable, (adj.) Herstelbaar, vergoetbaar.

Restituer, (v. a.) Herstellen, wéder in staat brengen; restituer quelque chose en son entier, quelqu'un en sa possession, en son honneur, un passage de quelque auteur; restituer, vergoeden, terug geeven, wédergeeven (het genómene).

Restituteur, (m) Hersteller, vernieuwer van oude schriften of gevoelen.

Restitution, (f) Wédergeëving, vergoeding (van 's genómene); herstelling (in zyn' voorige staat verbetering, opheldering (eener passagie).

Restreindre, (v. a.) Wéder in-trekken, vasten binden; item in-trekken, bepaalen, beperken, verkorten (limiter, abréger) binden, stoppen, hardlyvig maaken (constiper); se restreindre, (v. r.) zich bepaalen enz.

Restreintif, ive (adj.) Hardlyvigheid veroorzaakende.

Restrictif, ive (adj.) Bepaalende; claue restrictive.

Restriction, (f) Bepaaling, in-binding; verkorting; parler avec restriction.

Restrignant, te (adj. & f.) Bindend, stoppend; een stoppend geneesmiddel (n).

Résultat, (m) Uitkomst (f), gevolg, besluit (n. eener zaak).

Résulter, (v. n.) Uit-volgen, ontstaan; il résulte de là que &c.

Résumer, (v. a.) Hervatten, herhaalen; als: résumer son argument.

Résumpte, (f) Twist-rede (disput) gehouden op de H. School, om Doctor der Godgeleerdheid te worden.

Résumptif, ive (adj.) Dat teerinaadige personen sterkt.

Résumption, (f) Herbaaling (recapitulation).

Résure, (f) Kuit van zoute visch om forsjnen met te vangen.

RES. RET.

Résurrection, (t.) Opstanding, weder-opstanding, verrijzenis (van den dooden).

Resusciter, (Zie Ressusciter).

Ret. (Zie Ret).

Retable, (m) Schildery-lyst, of raam (f. in bouwk.).

Rétablir, (v. a.) Herstellen, weder-opregten; se rétablir, (v. r.) herstellen, weêr bekómen.

Retablissement, (m) Herstelling, weder-opregting; item gezond-wording, berstelling (f).

Retaille, (f) Affnysel, afgesneden stuk (n).

Retaillé, (m) Besnédene, die door de wondhealers eene nieuwe voortluid bekómen heeft.

Retaillement, (m. zelden gebr.) Hersnyding (f).

Retailer, (v. a.) Hersnyden, weder-snyden; versnyden; item weêr-bebouwen (als: steenen).

Retard. (Zie Retardement).

Retardation, (f. in Rechten) Uitsfel.

Retardement, (m) Vertróoving, verdraaging (f), uitsfel (n).

Retarder, (v. a.) Verdraagen, ophouden, uitsstellen; retarder (v. n.) als: ma montre, la lune, la marée, la fièvre retarde, myn borlogie gaat te langzaam, de maan, de vloed komt later op, de koorts komt later of verdraagt.

Râter, (v. a.) Wêder voelen; herproeven; nog eens overzien (een werk).

Retaxer, (v. a.) Herschatten.

Reprendre, (v. a.) Wêder verwen, over-verwen.

Reprendre, (v. a.) Wêder uitsblussen, dampen.

Retendre, (v. a.) Wêder spannen (een' boog, zeil enz.) wêder strekken, dienen, doelen.

Rétendre, (v. a.) Wêder uitspreken, uitsbreiden; (linnen) te droogen hangen; (een' behangsel) weêr ophangen.

Retenir, (v. a.) Wêder houden, op nieuw houden; item terughouden, onthouden (iemand's loon); houden (ien'ruud ten eeten); bedwingen, weêr-

RET.

737

bouden, terug-bouden, (van iets); ophouden, doen blijven (arêter); retenir un mauvais accent, een' quaade uitspraak of tongval behouden; retenir son urine, zyn water houden, niet loozen; retenir son haleine, sa colere, ses larmes, zyn' adem enz. inhouden; retenir, weêr-trygen, wederóm bekómen; retenir un prisonnier, son argent, les papiers; retenir ce qu'on a lu, onthouden, in zyn gedagten houden, behouden's geen enz.; retenir, houden (in Rekenkonst); retenir un secret, een geheim bewaaren; retenir, huuren, bespreken, aanhouden (s'assurer) als: retenir une nourrice, une place dans un chariot, nne chaise au sermon &c. je le retiendrai par ma fidélité, ik zal door myne getrouwigheid zyne gunst bewaaren of hem wel behouden; retenir, onderstutten (een' muur); retenir, onder houden, kórt houden (een' boom); retenir, (v. n.) houden, met welen geraaken (als eene merrie); se retenir, (v. r.) zich weêr-bouden, inbinden, bedwingen.

Rétenter, (v. a.) Nog eens waagen, onderneemen, kezoeken.

Rétentif, ive (adj.) Terughoudend; muscle rétentif; faculté rétentive.

Rétention, (f) Terug-bouding (eenes pants); inhouding, opslapping (van water, urine).

Rétentionnaire, (m. & f.) Een of eene die een ander mans goed terug en voor zich houd.

Retentir, (v. n. je retentis; nous retentions &c.) Klinken, weêr-klinken, weêr galmen.

Retentissement, (m) Weêr-klank weêr-galm (f), geluid (n).

Retentum, (m. Lat. w. in Rechten) Voorbehoud (n); uitsluit (f).

Retenu, ue (adj.) Weêr-bouden; opgehouden; vastgehouden; besproken enz. (Zie Retenir).

Retenu, ue (adj.) Bedarfsaam, bezadigd, ingerógen, voorzigtig (modéré, posé, sage, réservé).

Retenue, (f) Terug-bouding; terughouding; bedwinging, onzigtig-

heid, ingetogenheid, ingetogene levenswyze; voorbehouding, verzwijging (in Rechten); vasthouding, vastigheid (als een balk in een' muur heef enz.); voortred, voorkeur, voorkoop (ter verkrijging van iets).

Réteur. (Zie Rhéteur).

Réticence, (f. in Rêde-k.) Verzwijging (als men nochtans zegt 't geen men verzwijgen wilde).

Retiers, ou, Retiercement, (m) 't derde van een derde deel.

Rétif, ive (adj.) Stieg, slag, hardnekkig, balslarrig, koppig.

Rétiforme, (adj.) Als een net.

Rétine, (f) 't Oog-vlies of net (n).

Retirade, (f) Affnyding (in een vesting w. om in te wyken).

Retiration, (f) De wêder druk (n. van een blad).

Retiré, ée (adj.) Wêdergeschooten; terug-getrokken; item gekrómpen, in-één-getrokken; item éenzaam, afgelegen, afgetrokken, by zich zelven; lieu. homme fort retiré (Zie verder Retirer).

Retirement, (m) 't Zamentrekking, op-krimping (der Zenuwen enz.).

Retirer, (v. a. & n.) Wêder schieten.

Retirer, (v. a.) Wêder trekken, op-nieuw trekken; terug trekken (zyn' arm enz.); wêderuit-trekken (zyn' deger); afneemen, terug trekken of zetten (als: een pot van 't vuur); inneemen, berbergen; wêder drukken, (een blad) op d'andere zyde drukken; item (verkeerde letters) uit de vorm ligten (by Drukkers); terug neemen, terug trekken (het gegeven of verpandde enz.); intrekken (zyn woord); trekken, bekómen (van zyn land-ged enz.); af-trekken (van 't quaad, van de wae-vel enz.); retirer son haleine, zyn' adem haalen; retirer son épingle du jeu (spr. w.) zich by tyd's bergen, van een quaaide zaak af-maaken.

Retirer, (v. n.) Vertrekken, wyken, ter zyden of uit den weg gaan (partir, s'écarter); gelyken, zwermen (resembler) als: il retire un peu à son pere.

Se Retirer, (v. r.) Vertrekken, weg-gaan; wyken, terug deinzen, terug treden; zich afzonderen; zich begeeven (als by 't vuur enz.); zich af-trekken (van 't quaad enz.); inhrimpen (als: zenuwen, léder enz.).

Retoirer, (v. a.) Met eene rode hermeeten.

Retomber, (v. n.) Wêder vallen, nog eens vallen; terug vallen (uit de lucht; op iemand enz.); wêder (ziek) worden.

Retondre, (v. a.) Overscheeren.

Retordement, (m) Draaying, twynning; berwringing (f).

Retordeur, (m) Twynder.

Retordre, (v. a.) Herdraagen; twynen (garen enz.); berwringen (als: nat linnen enz.).

Retordu, ue, ou Retors, se (adj.) Getwynd, gedraaid, berwroogen; al retors, foye retorfe.

Rétoriciens &c. (Zie Rhét.).

Rétorquer (v. a.) un argument contre quelqu'un, iemands bewys-reden tégen hem zelfs om keeren, hem met zyn eigen zwaerd dooden.

Retors, se (Zie Retordu).

Retors, se (adj.) Slim, loôs.

Retorsion, (f) Omkeering eener bewys-reden op deszelfs voortbrenger.

Retorsoir, (m) Twyn-wiel (n).

Retorte, (f) Glazen-kolf, retórt (in chymie).

Retoucher, (v. a.) Wêder voelen of aanraaken; item weder-overzien, verbeteren, beschaaven (eenig werk).

Retour, (m) Wêder-komst, terug-komst, 't huis-komst; terug-raize, 't huis-reize, wêder-keering; item bekeering, omwending enz. (f); à son retour, op of by zyn wêder-komst; il est de retour, hy is terug gekomen of wêr 't huis; il est sur son retour, by staat gereed terug te kómen; vaisseau, carosse de retour, retoer-schip, retoer-wagen; être sur le retour (le déclin), af-gaan, vervallen, oud worden; être sur le retour de l'âge, beauté, arbore qui est sur son retour; retour, terug-gaave; item toezigt, als: vous me donnerez tant de retour, gy zult my zoo veel terug geeven; item zoo veel

wel toe-geeven; il me faut dix écus de retour; retour, *belooning, tegen-gift, of geschenk*; attendre des retours d'un bienfait, ce n'est plus libéralité, c'est trafic; il croit que tout le monde lui en doit de retour, *by denkt dat hem de gantsche waereld moet onzien*; sans retour, *voor eeuwig, voor altoos*; rompre avec quelqu'un sans retour; à beau jeu, beau retour (*spr. w.*) *zoo als men zaait, zoo maait men*; retour de marée, *wan-ty*; retour de chasse, *jagt-maaltyd*; retour des mines, des tranchées, *kromtens, bogten der mynen enz.*; retours, *teruglaading, goederen die in retoer komen*; apporter de riches retours; retour, *antwoord (replique)*; on est sage au retour des plaids, *als 't procès uit is word men wys*; il a de facheux retours, *by heeft mislyke luimen*.

Retourne, (f.) *'t Troef-blad, omkeer-blad (n. in 't Kaart-sp.)*.

Retourner, (v. a.) *Omkeeren (een Kleed enz.); omspitten (een tuin-bed); omkeeren (een bewys-stuk op iemand)*.

Retourner, (v. n.) *Weder-keeren, terug-keeren, terug-wenden, naar huis komen*; retourner sur ses pas, *denzelven weg terug komen*; retour-nons à notre propos (*of boertigl.*) *à nos moutons, laat ons onze voorrige reden hervatten*; y retourner, (*y revenir, commettre la même chose, ou faute*), *het weér doen, nog eens of wederom begaan, als: je vous le pardonne, mais n'y retournez plus, c'est le sein de ma mere je n'y retourne plus, (of alleenlyk) je n'y retournerai plus, ik zal het niet meer doen; si tu y retournes! zoo gy 't ooit weder doet!* retourner à son vomissement, *tot zyn uitbraaksel, seil, of dat men te vooren versoeid of verächt heeft, weder-keeren*; se retourner (v. r.), *weér om-zwenken, draayen of wenden*; s'en retourner, *terug keeren, gaan of reizen*.

Retracer, (v. a.) *Hertékenen, oorscheffen; item herinneren, in 't gebeugen brengen*.

Rétraction, (f) *Herroeping (zyns woords)*.

Rétracter (v. a.) *sa parole, ou se rétracter (v. r.) de sa parole &c. zyn woord enz. herroepen, in-trekken*.

Rétraction. (*Zie Contradiction*).

Retraire, (v. a.) *Naar zich trekken, naasten (eenig goed, volgens recht van naasting); item weder-melken, een' koe); weder-trekken (goud-draad)*.

Retrait, te (adj.) *Wedergetrokken (goud draad); wedergemolken; item genaast (een'g verkogt goed)*.

Retrait, (m) *Naasting (f); voor-koop (m); retrait lignager, féodal, familie-rechts, leen-rechts van naasting; retrait, heimelyk gemak, sekree; (n)*.

Retraite, (f) *Afsgt, terug-marsch (m), terug-wyking (f); battre ou sonner la retraite, den afsgt slaan of blaazen; faire retraite, terug wyken; se battre en retraite, al wykende vegen; sonner la retraite, den sapoe luiden of slaan (als yder des avonds in zyn quartier moet zyn); retraite, toevlugt (refuge); item éénzaame wyk of rust-plaats (om van gewoel bevryd te zyn); nest of verblyf-plaats (der dieven enz.); inkrim-ping, verdunning (eener muur of zuil opwaards)*.

Retraiter (v. a.) *une affaire ou Retraiter (v. n.) d'une affaire, weér over eene zaak handelen*.

Retranchement, (m) *Afkorting, afrekkung, afsknipping (f. van loon enz.); vermindering, als: retranchement des dépenses, de son train; retranchement, afgeschóten vertrekke of boekje (n. in een' kamer); verschan-sing (f), forcer un retranchement, eene verschan-sing overwél-digen; retranchement (échapatoire) toevlugt, sterkte, wyk (f), als: voilà leur dernier retranchement*.

Retrancher, (v. a.) *Afsnyden, wegneemen (couper, oter); afkorten, afsnippen, verminderen, besnoeyen, (bezolding enz); afschaffen (een misbruik of iets onnoodigs); afzonderem uitsluiten (iemand van de Kerk); verschan-sen (een léger); se retrancher (v. r.), zich verschan-sen; zich (er-*

gens) by bepaalen; zich inkrimpen of minder verieeren.

Retrayant, te (f. m. & f.) Een die het recht van naagting of vóórkoop heeft.

Rétrecir, (v. a.) Vernaauwen, naauwer of smaller maaken; se ré-trecir, (v. r.) naauwer of enger worden.

Rétrecissement, (m) Vernaauwing, krimpings, smaller-maaking (f).

Retremper, (v. a.) Wèder'indoo-pen; item wèder harden of tèmpe-ren (staal).

Retresser, (v. a.) Wèder vlegten, tressen of krallen (v. hait).

Rétribuer, (v. a.) Beloonen, vergèlten (Théol. w.).

Rétribution, (f) Belooning, vergèlding; item verdeling der dávery.

Retrier, (v. a.) Wèr uitzoeken, uitspekken, uithiezen (als: erreten enz.).

Rétriller, (v. a.) Wèder roskam-men.

Rétroactif, ive (adj.) Dat terug of op 't voorlètene werkt.

Rétroaction, (f) Terug werking.

Rétrocéder, (v. a.) Wèder af-slaan 't geen ons was afgeslaan.

Rétrocession, (f) Wèder affland, terug gaave.

Rétrogradation, (f) Terug-gang, keering (der planeeten).

Rétrograde, (adj.) Aarzelende, keerende, terug-gaande.

Rétrograder, (v. n.) Terug of achter-ut-gaan, keeren.

Retrouffement, (m) Wèr-'t zá-men-binding of in-é n-rolling; op-schorting, opstrooping (f).

Retrousser, (v. a.) Wèr in-tén-rollen; opschorten (een rok); opslaan, opfropen (een mouw); opzetten, op-zoomen (een' hoed); opstryken - opzetten (de knèvels; oprollen (kousen enz.); nez retroussé, opgeschortte of omgekrulte neus.

Retroussis, (m) De omgebógene rand (van een hoed enz.).

Retrouver, (v. a.) Wèder vinden.

Rets, (m) Net, vogel- of visch-net (n).

Rétudier, (v. a. & n.) Wèder leeren.

Rétuver, (v. a.) Herbaaden of slooven.

Revalider, (v. a.) Wèr doen gel-den (f van waarde doen zijn).

Revaloir, (v. r.) Wèder gelten of waard zijn; item gelykelyk vergelden, als: je cherche les occasions de le lui revaloir.

Revanche, oa Revenche, (f. dit woord word in een' goeden en quaa-den zin gebè-igd) wraak, wèder-wraak; vergelding, belooning; avoir, prendre sa revanche.

Revanche, (f) Een nieuw spèl (n. voor die verloren heeft); deman-der, donner revanche, renegis ei-schen, geeven; en revanche (adv.) daar en tgen, in vergelding, als: en revanche il vous donnera.

Revancher, (v. a. in een' goeden en quaa-den zin) Wreken, vergelden; revancher ses amis, 't goede of 't quaa-de, zynen vrienden aangedaan, op zich neemen; se revancher, (v. r.) zich wreken; (over beleediging); wèder vergèlden, vergoeden (eene wel-daad).

Revancheur, euse (m. & f.) Wreker; wreekster.

Révasser, (v. n.) Droomen, maa-len, onrustig slaapen.

Rêve, (m) Droom (m); myme-ring, suffag; raas-kaling (f); item il nous conte des rêves, by ver-teld ons was sprookjes of droomen.

Revêche, (adj.) Stuurs, bars, eigenzinnig, koppig, dwars; esprit, tête revêche; revêche, zuur, wraag (in smaak).

Revêche, (f) Baai (zèkere stoffe).

Réveil, (m) Ontwaaking, wakker-wording (f); avoir un doux, un mauvais reveil zagtes of verkwikt ontwaaken; gramstoorig; item be-dwelmd uit zyn' slaap kómen; demain à mon reveil, morgen als ik op-slaa'; battre le reveil, de revèl-je slaan, wekken (in Kloosters enz.).

Réveil, Réveil-matin, ou Ré-veille-matin, (m) Een wekker (zè-ker uurwerk).

Réveiller, (v. a.) Wakker maa-ken,

ken, wekken; *item* verlevendigen, opwekken (den geest); aanzetten (den moed); verwekken (d'eet-lust); weêr doen op koomen, voor den dag brengen (een' ouden twist); il ne faut pas réveiller le chat qui dort, men moet geen slaapende bonden wakker maaken, of oude koelien uit den sloot haalen, dat is, geene oude geschillen weeroopen; se réveiller (v. r.) ontwaken, wakker worden; *item* op nieuw ontstaan, voor den dag komen.

Réveilleur, (m) Een wakker, een die wekt.

Réveillon, (m) Een nagt-geroecht of maatyd (by vrolyke ge'elgheden).

Révélation, (f) Openbaaring.

Révêler, (v. a.) Openbaaren.

Revenant, te (adj.) Wêderkómen- de enz. un revenant (f. m.) ou es- prit revenant, een spook, waar- geest.

Revenant-bon, (m) Overschot, 't geen te goede komt (van eene reke- ning).

Revenche &c. (Zie Revanche &c.).

Revendage, (m) Het uitslyten of in 't klein verkoopen (n).

Revendeur, euse (m. & f.) Win- kelier, slyter, uitdraager; uitdraag- ser, slyster enz.

Revendication, (f. in Rechten) wêder-eischiug, terug-vordering (van iets als zyn eigendom).

Revendiquer, (v. a. in Rechten) Terug-eischen (het ontnómen enz.).

Revendre, (v. a.) Wêder verkoo- pen; *item* uitslyten, in 't klein ver- koopen, uisventen; *item* avoir à re- vendre, (van iets) te veel, in over- vloed, of meer als men nodig heeft, hebben.

Revenir, (v. n.) Wêder kómen, wederom kómen, terug kómen, als: revenir chez quelqu'un, de ses voyages &c. revenir, opkómen, uit- spruiten, ontstaan; revenir sur l'eau, weêr boven of op 't water kómen; les cheveux lui sont revenus, hy heeft zyn hair weêr bekómen of zyn hair is weêr uitgegroeit; la gloire qui lui en revient, de eere die hy daar van heeft of die hem daar uit

ontstaan; revenir, te staan kómen, kósten, belooopen, als: cela lui re- vient à tant; à combien vous re- vient cette étoffe? toutes ces som- mes là reviennent (ou se montent) à tant &c. après la rentrée de cette lettre, il me reviendra &c., na ingang van dien wisselbrief zal my kómen enz.; tout revient à un, ou à la même chose, alles komt op 't zelfde uit, il ne m'en revient au- cun profit, ou rien, ik heb 'er geen voordeel by; revenir (agréer), gelyk zyn, passen, als: cette cou- leur revient bien à celle là; l'un revient à l'autre; son humeur me revient (ou m'accomode) assez, zyn' zinnelykheid of humeur staat my wel aan, of schikt zich wel met my; cela ne me revient point, dat be- haagd my niet; revenir à la char- ge, wêter op den vyand aanvalen of vuur geeten; *item* op een' zaak wê- derom aandringen, verzoek doen; revenir à soi, tot zich zelven kó- men; bedaaen, als: revenir d'un éva- nouissement, d'une maladie, de ses débauches, de son égarement, de son opinion, de quelque per- te &c., van eene bezwyming, ziek- te, zyne ongebondene levenswyze enz. herstellen, tot bēerschap kómen; la jeunesse revient de loin, jonge lieden können veel weêrstaan (omirent ziekte); il revient peu à peu, hy komt zoo al zagties tot zich zelven, weer by, tot bedaaen of inkeer; *item* 'er wê- der boven op, revenir, weêr (pk)- men, opbreken (als: spyze uit de maag); revenir, spooken, waaren, weêr kómen; on dit que des esprits reviennent dans cette maison; ce bois coupé revient bien, dit afge- kapté hout schiet wêder wel uit; il est revenu du jeu, de ses folies, hy heeft het speelen, zyne dwaashe- den den schop oegerven; quand il a une fois corça une opinion il n'en revient point, als by ééns een gevoelen gevat heeft zoo blyft hy daar by; je suis bien revenu là dessus, dien aangaande ben ik zeer veränderd of van andere gedagten ge- worden; je suis revenu de tout cela,

ceila, dat heb ik al te gaar laten
vaaren, of daar boude ik niet meer
van; *revenir*, by-kómen, zich ver-
zaenen, bevrédigen; *faire revenir*
de la viande, vleesch optooken, doen
zwellen (om te bespekken); *il revient*
toujours à ses moutons, (spr. av.)
by vals altyd op 't zelfde stuk.

Revente, (f) *Wéer-verkoop* (m),
*wéer-verkoop*ing; *item wéer-uisly-*
sing (f).

Reventer; (v. zee w.) *Den wind*
wéer in de zeilen doen vollen.

Reventons, (m. pl. gebr. op zom-
mige plaatsen) *Kleine kraamery* (f).

Revenu, *ue* (adj) *Terug gekomen*,
wéer gekómen enz.; *soyez bien re-*
venu, *geluk op uw' wéderkomst*, (zie
verder by *Revenir*).

Revenu, (m) *Inkomst* (f), *inkó-*
men; *voordeel* (n).

Revenue, (f) 't *Jonke hout*, (n.)
dat op een afgekopte boom wéer *uis-*
schiet).

Rêver, (v. n. & a.) *Droomen*;
maalen, *raaskallen* (*être en délire*);
mymeren, *dutten*; *in gedagten zit-*
ten; *ergens sterk op denken*; *rêvez*
vous? pensez vous bien à ce que
vous ditez? droomt gy? denkt gy wel
op 't geene gy zegt?

Réverbération, (f) *Weerschy*n
(m), *terug-siraaling*, (f. des lichs)
terug-kaatsing (f. der lichte, des ge-
luids enz.).

Réverbère, (m) *Een Licht-scher*m
(n. zynde een' metaale plaat enz.
die het licht terug kaatst); *item un*
feu de réverbère, een chymisch
vuur (waar van de vlam terug stuit
op de stoffe).

Réverbérer, (v. a.) *Terug-kaat-*
sen, *terug-dryven* (als: licht siraal-
len, de gloed van 't vuur, 't geluid
enz.).

Réverbérer, (v. n.) *ou se Ré-*
verbérer, (v. r.) *Terug-schy*nen, -
schieten, -*kaatsen* (het licht enz.).

Reverdir, (v. n.) *Wéer groen*
worden, *groenen*, *uitspruiten*; *item*
wéder uitbreken, *uitslaan* (als *schurfd*,
dauwvorm enz.).

Reverdir, (v. a.) *Wéer groen*
maaken of verwen.

Reverdissement, (m) *Weér groen-*
wording of maaking (f).

Révèremment, (adv.) *Eerbiedig-*
lyk.

Révèrence, (f) *Eerbiedigheid*;
eerbewyzing; *buiging*; *neiging*; *faire*
une profonde révérence, *eerbiedig*
buigen of neigen; *votre révérence*,
uw Eerwaardigheid of Eerwaarde
(*eernaam van Geestel. personen*);
sauf votre révérence, *behoudens*
uw' Eerwaardigheid; *ce mur fait*
la révérence, *die muur belt over*.

Révèrencieusement, (adv.) *Op*
eene gemaakte eerbiedige wyze.

Révèrencieux, *euse* (adj. sp. w.)
Die veel buigt, neigt of vol compli-
menten is.

Révèrend, *de* (adj.) *Eerwaarde*,
eerwaardige (*eernaam der Geestel.*)
Mon Révèrend Père; *Ma Révé-*
rende Mere.

Révèrendissime, (adj. & f. m.)
Hoog-eerwaardigste (*titel der voor-*
naamste Geestel.).

Révèrentiel, *le* (adj.); *crainte*
révèrentielle, *Eerbiedige vreeze of*
onzag met eerbied gemengt (als van
kinderen omtrent hunne ouders enz.).

Révèrentieux. (*Zie Reveren-*
cieux).

Révérer, (v. a.) *Eerbiedigen*, *ee-*
ren, *ontzien*, *eerbied of onzag toe-*
draagen; *révérer ses supérieurs*,
les loix, la vertu.

Rêverie, (f) *Raaskalling*, *réve-*
ling (*extravagance, délire*); *suffery*,
mymering (*radoterie*); *grillen*, *beu-*
zelaary, *droomery*, *berfenschim* (*lot-*
tise; chimère), als: *les rêveries des*
Poëtes; *profonde rêverie*, *diepe*
gedagten of mymering.

Revenir, (v. n.) *Wéer ver-*
nissen.

Revers, (m) *De averegte of ver-*
keerde zyde (f. van iets); *le revers*
de la main, *d'une médaille*, *d'une*
lettre &c., *het brittenste van de*
tand, *de omgekeerde zyle van een'*
gedénk-penning, *van een' brief* enz.;
revers, *omkeering*, *omwending*, *té-*
genspoed (f); *un revers de fortune*,
ongeval, *ongeluk*; *un revers*,
op un coup de revers, een averegte
slag;

slag; revers, of slag (van een' mouw); de revers, (adv.) van agteren, als: battre de revers, van agteren beschietsen.

Reverser, (v. a.) *Wéder inschenken, ingieten; item wéder storten.*

Reversible, (adj. in Rechten) *Terug-keerend, dat terug-valt of wéderkeerd, als: sief reversible.*

Reversion, (f) *Terug-valling, wéder-keering (van Goederen enz. op iemand).*

Revestiaire, (m) *De sakristy, of kámer door de Priester het mis-gewaad o. s. l. (f).*

Revêtement, (m) *Bemanteling, bekleding (f. als: van eener gragt met eene muur).*

Revêtir, (v. a.) *Kleeden, wéderkleeden (den armen); overtrekken, bekleeden, beschieten, bedekken (met iets in Bouw-k. enz.); voorzien, bekleeden, begiftigen (met een ampt enz.).*

Revêtissement, (m) *Bekleding, begiftiging (f. met eenig ampt).*

Revêtu, ue (adj.) *Bekleed; voorzien enz. (zie Revêtir); un guenx revêtu, een die van niet opgekómen is.*

Rêveur, euse (m. & f.) *Droemer, duster, suffer, myneraar, gek; myneraarster, sufferer enz.*

Rêveur, euse (adj.) *Mymerend, duster, diep in gedachten enz.*

Revirement, (m) *Wéder omwending, wending, louvering (f. van een Schip).*

Revirer, (v. a.) *Wéer omwenden, overslag smyten (een Schip); revirer (v. n.) de bord, louveren.*

Reviser, (v. a.) *Overzien, revidéeren (een boek of rekening).*

Reviseur, (m) *Overziender; revisor.*

Revision, (f) ; *Overzien (n), de revisie (f).*

Revisiter, (v. a.) *Wéder bezoeken; item wéder doorzoeken of bezoeken.*

Revivification, (f) *Wéder-lévendig-maaking.*

Revivifier, (v. a.) *Wéder lévendig maaken, doen herleeven; item*

(in Chym. iets) *tot zyn voorige staat brengen.*

Revivre, (v. n.) *Herleeven, wéer lévendig worden.*

Réunion, (f) *Wéder-verééniging.*

Réunir, (v. a.) *Wéder wréénigen, te zamen brengen of aan één begten; item verzoenen, bevrédigen, veréénigen; se réunir (v. r.) zich by één vleegen, de handen in-één-slaan; zich veréénigen.*

Révocable, (adj.) *Wéder-roepelyk, herroepelyk.*

Révocation, (f) *Herroeping, in-trekking (van eenig bevel).*

Révocatoire, (adj.) *Dat wéder-roepen of opgebeven kan worden.*

Revoici (adv.); *Me revoici, hier ben ik wéer; le revoilà, daar is by wéer of daar is het wéer.*

Revoir, (v. a.) *Wéder zien; item wéer bezoeken; item (iets) názien, overzien, doorloopen.*

Revoir, (f. m.) *Het overzien (n. van iets); item adieu, jusqu'an revoir, vaart wel, tot wéderziens.*

Revoler, (v. n.) *Wéder vliegen; item wéder steelen of rooven.*

Revolin, (m) *Een val-wind.*

Révolte, (f) *Oproer, opstand (m), muitery (f).*

Révolté, ée (adj. & f.) *Opgegaan, oproerig geworden; een muiter, oproerige.*

Révolter, (v. a.) *Oproerig maaken, tot muitery aanzetten, in 't hárnas jaagen; (tégen iets) doen opstaan.*

Révolter, (v. n.) *se Révolter, (v. r.) Oproerig worden, opstaan, muiten; item zich (tégen iets) verzetten.*

Révolu, ue (adj.) *Omgeloopt, omgewénteld, ofgelopen, verstreken; an, temps révolu.*

Révolution, (f) *Omloop (m), omwénteling (f. der sferen, tyd, enz.); omwénteling, omkeering, verandering, verwisseling (f. in Staat-zaken).*

Revomir, (v. a.) *Wéer afvraaken, wéer overgeeven.*

Révoquer, (v. a.) *Herroepen, wéder-roepen, opheffen, vernietigen*

744 REV. RHE. RHO.

(een uiterste wil ont.); terug ontbieden (een' gezant); item revoquer en doute, in twyffel trekken.

Réussir, (v. n.) Gelukken, wel uitvallen, slaagen.

Réussite, (f) Gelukkige of goede uitkomst, slaaging (f), uitslag (m. van iets).

Revue, ue (adj.) Wèder gezien; item overgezien, nágezien.

Revue, (f) 't Overzien, nasporen, onderzoek (n); item beirschouwing, monstriering (f. van 't Krygs volk); faire la revue de son propre cœur, des troupes &c.

Révulsif, ive (adj.) Dat de vogten des Ligchaams van de eene plaats met geweld naar eenen anderen dryft, en ongestalte verdórznakt.

Révulsion, (f) Geweldige terugdryving, ongesteldheid.

Rez. (Zie Raiz).

Rhabillage, &c. (Zie Rabillage, &c.).

Rheingrave, (m) Een Ryn-graaf.

Rhétteur, (m) Redenkonstenaar, ridenaar.

Rhétoriciens, (m) Een die de Redencerkunde of de welspreekendheid verstaat of onderwyft; item een leerling daar van.

Rhétorique, (f) De welspreekendheid.

Rhinocéros, (m) Rhinocéros, (zeker dier met een boorn op de neus).

Rhombe, (m. in Meet-k.) Een langwerpig vierkant (n), een' ruis (f).

Rhomboidé, (m. in Meet-k.) Een' ruis met ongelyke zyden.

Rhubarbe, (f) Rhabarber.

Rhumatisme, (m) Vliegende jigt, zinking, verkoudheid, (die op de zenuwen valt).

Rhume, (m) Verkoudheid (f).

Riant, te (adj.) Lagchende; item vrolyk, blygeestig, als: vilage riant; item campagne riante, aangename of bebaagelyke landsdouw.

Ribaud, de (adj. & f. scheld w.) Hoeragtig, ontugtig; een Hoerenbrok; een allemans boer.

Ribler, (v. n. ouien gem. w.) Ligmiffen, nacht-loopen, aan de zwier gaan.

RIB. RIC.

Riblerie, (f) Ligmiffery.

Riblette, (f) Dun reepje gerooфт vleesch.

Ribleur, (m) Nachts-looper, zwierbol.

Ribon-ribaine, (Gem. boert. en oud w.) 't Kofte wat het wille.

Ribord, (m. in Scheeps-b.) Zandstrook (de 2de rei planken boven de Kiel).

Ribordage, (m) Overzeiling, flooting der Schépen tégen malkander; item de schade of havery daar van (f).

Ricaner, (v. n.) Spotten of gekkelyk lagchen.

Ricaneur, euse (m. & f.) Een die zulks doet.

Ric à ric, (adv.) Naauw, sekerp, juist, effen op effen aan; tu vas bien ric à ric, gy gaat naauw te werk.

Richard, (m. gem. w.) Een ryk man, rykaard.

Riche, (adj.) Ryk; homme, païs riche, een ryk man, land; habit riche, een kostbaar kleed; riche taille, eene schoone gestalte; discours riche, zinryke reden.

Riche, (m) Een ryke, ryk man; un riche mal-aisé, een ryke die weinig genót van zyn goed heeft.

Richement, (adv.) Rykelyk, overvloediglyk; kostbaarlyk, kostelyk; item elle est richement laide, zy is zeer leelyk.

Richesse, (f) Rykdom (m); goederen of midielen (n.pl.); item kostbaarheid, kostelykheid; schoonheid (f); item woorden-rykheid (f. eener taal); contentement passe richesse, 't vergenoegen is 't al.

Ricin, (m) Wonder-boom (m); item schaaft-, bonden- of koe-luis (f).

Ricochet, (m) Opfluit; faire des ricochets, op 't water keilen (dat is met een p'et steentje op 't water zodánig gooijen of schieten, dat het daar op voortfluit); item een' kógel zodánig schieten; la chanson du ricochet, liedje zond'r einde.

Ricochon, (m) Leer-jongen (in de munt).

Ride, (f) Rimpel (in 't voorboofd), frons (in stoffen) rimpel, golfje (op 't water);

water); rides, (plur), talie-reepen, furoren (om 's scheeps-want met vast te sorren).

Ridé, ée (adj.) Gerimpeld, gefronst.

Rideau, (m) Eene Gordyn (f); tirer le rideau, de gordynen open trekken, open schuiven; item toebalen, toefchuiven; tirer le rideau sur quelque chose, de gordyn ergens vóór schuiven, zulks verbergen of met stilzwigen voorby-gaan.

Ridelle, (f) Wágen-ladder.

Rider, (v. a.) Rimpelen, fronsen, (het aangezigt, stoffen enz.) verschrompelen ('t vel; item (by Zee-l. 's wans of een touw) aanbáalen, vast-sorren; (een z il, inbinden; rider, (v. n.); se rider, (v. r.) rimpelen, fronsen; item kabbelen, kleine golfjes maaken (als 't water doet).

Ridicule, (ad. & f.) Belagchelyk, bespottelyk; tourner en ridicule, bespottelyk maaken; un, ou une ridicule, een belagchelyk mensch; un ridicule achevé, een volstaagen zot, een aartsgeek; le ridicule, het belagchelyke of bespottelyke; reprendre le ridicule des hommes; donner ou tomber dans le ridicule, in ongerymtheit vallen.

Ridiculement, (adv.) Belagchelyk; gekkelyk, bespottelyk.

Ridiculiser (v. a. rendre ridicule) Belagchelyk maaken; se ridiculiser, (v. r.) zich ten spot stellen.

Ridiculié, (f. weinig gebr.) Belagchelykheid.

Rieble. (Zie Gratteron).

Rien, (f. m.) 't Niet (n. dat niet is wezen is), de nietigheid (f. le néant); niets, niet-met-al; un pur rien ne peut devenir quelque chose que par une puissance infinie, een enkel of zuiver niet enz., c'est un pur rien, 't is een enkel niet, niet-met-al, of iets van geen belang, een wisse-wasse; un rien suffit pour le fâcher, om het geringste ding word by boos; je ne dis rien, ik zeg niets; cela ne vaut rien, dat deugt niet; César ou rien, of Keizer of niets; item (Vulgò) of front of Kóning; il n'est rien moins que ce-

la, hy is niets minder als dat; il n'est rien tel que cela, daar is niets diergelyks; cela n'y fait rien du tout, dat doet 'er niets of niet-met-al toe; il ne tient à rien, que je ne le fasse, het scheeld nergens aan, of niets beet, datik het niet doe; n'être bon à rien, nergens toe deugen; cela ne sert de rien, dat diend nergens toe, of is van geen nut of waarde; il ne feroit cela pour rien du monde, by zou' dat om geen ding van de waereld doen; je n'en crois rien, ik geloof 'er niets van; il n'est rien, ou, de rien, by beslaat my niet, of hy is my van geen hulp of waarde; en moins de rien, in minder dan niet, in een oogenblik, als: je reviendrais moins de rien; compter pour rien, voor niets achten; que veut il dire? rien autre chose, sinon que &c., wat wil hy zeggen? niets anders, dan dat enz.; si peu que rien, zoo weinig als niet; on vit en ce país là pour rien, men kan in dat land van eene kleinigheid bestaan; comme si de rien n'étoit, als of het niet-met-al waare, of zonder acht te staan; je n'en ferai rien, ik zal 's niet doen; qui n'a santé, n'a rien, die gezondheid mist, mist alles; des riens, (pl.) nietigheiden, beuzelingen, als: ce sont de purs riens.

Rien, (f. m.) Iets, iet (quelque chose); y a t il rien de si beau? is 'er iets zoo fraai? je n'ai jamais vu rien de pareil, ik heb nooit iets diergelyks gezien.

Rierief. (Zie Arriere-sief).

Rieur, ense (m. & f.) Lachber; lachstr, lach-bek; poetsen maaker; il a les rieurs de son côté, een ieder lacht hem toe, hy kan doen wat hy wil, of hy heeft twee witte voeten (spr w.).

Rissard, (m) Een' rassel-schaaf(f).

Risler, (v. a. gem. w.) Weg kaa-pen, naar zich kraauwen.

Rigide, (adj.) Sireng, hard, straf (sévere); homme rigide, een straf man; vertu rigide, strenge deugd.

Rigidement, (adv.) Gestrengelyk enz.

746 RIG. RIM. RIN.

Rigidité, (f) *Gestrenghheid, strafheid.*

Rigodon, (m) *Zekere dans.*

Rigole, (f) *Riool, verlaat* (n), *water-loop* (m); *item lange kuil of grast* (f. om boomen in te pooten, voornaamlyk voor een' hegge).

Se Rigoler, (v. n. gem. w.) *Zich verlustigen.*

Rigorisme, (m) *Strenge-zedenleer* (f); *item styvigheid* (f. in 't aankleeven van eenig gevoelen).

Rigoriſte, (m) *Strenge Zedenleeraar*; *item een die styf op zyn gevoelen staat.*

Rigoureuſement, (adv.) *Op eene gestrenge wyze.*

Rigoureux, enſe (adj.) *Gestrengh, streng, straf*; *hiver, jage rigoureux*; *peine rigoureuse.*

Rigri, (m. gem. w.) *Lompen vlegel.*

Rigueur, (f) *Gestrenghheid, strengheid, scherpheid*; *rigueur de l'hiver, des loix &c. à la rigueur*, (adv.) *stiptelyk, naar de letter*; *à la dernière rigueur, ou à toute rigueur*, (adv.) *op zyn strengſte, ten uiterſten.*

Rimaille, (f) *Armbartige poëzy.*

Rimailler, (v. n.) *Elenigde of ſlegte vaerzen maaken.*

Rimailleur, (m) *Armbartige Dichter.*

Rimasser, (v. n. boert. w.) *Dichten.*

Rimasseur, (m) *Slegte Dichter.*

Rime, (f) *Rym, dicht-maat*; *poëzy*; *il n'y a ni rime ni raison, dat ſtaats als een tang op een verken, of daar is geen zin noch ſlot in; il n'entend ni rime ni raison, hy verſtaats geeve rede, of hy is een volſlagen gek*; *item donnees bonne rime, roeid wel aan* (Zee-w.).

Rimer, (v. a. & n.) *Rymen*; *item rimer richement en Dieu, by God, naam op allerlei wyze zweeren of vloeken.*

Rimeur, (m. ſpot w.) *Rymer.*

Rinaire, (adj. in Genees-k.) *Dat in de neus is.*

Rinceau, (m. in Schild. en Beeth. k.) *Loof-werk* (n).

RIN. RIO. RIP. RIR.

Rincer, ou, Rinſer, (v. a.) *Spoeſen, afſpoelen, uitſpoelen* (met water).

Rincure, ou, Rinſure, (f) *Spoeſwater* (n), *spoeling* (f).

Ringeat, ou, Ringot, (m) *Kim, kinnebak, krop* (f. aan den voorſteven alwaar een ſchip ryſt).

Ringrave. (Zie Rheingrave).

Riocéros. (Zie Rhi).

Rinſer. (Zie Rincer).

Rinſtruire, (v. a. Weér onderwyzende onderrichten).

Riole, (f. weinig geb.) *Vernaaik* (n), *uitſpanning* (f).

Riolé, ée (adj.) *Gefchakeerd, geſtreept met verſcheidene kleuren.*

Riote, (f) *Harrewarrery, kleine twiſt, kibbelaary.*

Rioter, (v. n.) *Grimlagchen, zoerjes lagchen*; *item kibbelen, kyven.*

Riotoux, enſe (adj.) *Kibbelagtig, kyſagtig.*

Ripaille, (f) *Gastery*; *faire ripaille, gaſten en braſſen, 'er een goed leeven van neemen.*

Ripe, (f) *Beitel* (m. om ſteenen enz. meeſe gelyk te maaken, by Steenb.).

Riper, (v. a.) *Gelyk maaken, bebakken* (een' ſteen of muur).

Ripopé, (m) *Slegte wyn* (m); *een mengelmoes* (n).

Ripoſte, (f) *Tégenſtoot* (m. in de ſchermſch.); *item prompte ripoſte* (replique), *vaerdig antwoord.*

Ripoſter, (v. n.) *Een tégenſtoot doen*; *item vaerdig antwoorden.*

Ripuaire (adj.); *Les loix repuaires, de Wetten der oloude volkeren die langs de maas en ſchelde woonden.*

Rire, (v. n.) *Lagchen*; *éclater de rire, lagchen dat bet ſchateren*; *ne pouvoir ſe tenir de rire, zich van lagchen niet bedwingen konnen*; *je penſai crever, m'étouffer, me pâmer de rire, ik meende van lagchen te berſten, te ſmooren, te bezwyken*; *rire à gorge déployée, luidkeels lagchen*; *rire du bout des dents, gemaakt of gedwongen lagchen*; *rire ſous cape, ou dans ſa barbe,*

bei-

RIR. RIS.

beimelyk of in zyn' vuist lagchen;
rire tout son soul, zich zat of zyn'
buik vol lagchen; item zich wakker
verlustigen; rire, toe-lagchen, gunstig
zyn, als: tout lui rit, la fortune
lui rit; tout rit dans ce jardin,
dans cette maison, alles lacht u
toe, alles is even schoon in die tuin
enz.; rire (railler), spotten, gekschee-
ren; rire au nez de quelqu'un,
met iemand opentlyk den gek schee-
ren, hem daar by by staat uitlag-
chen; rire (badiner, plaisanter)
boerten; kortsuylen; avoir le mot
pour rire, koddig, snaakerig of
kortsuylig zyn; je le disois pour
rire, ik zeide het uit kortsuyl of
fokkerny; faire rire le monde, de
waereld (de menschen) doen lagchen;
appréter à rire à la compagnie,
's gezelschap aan 't lagchen helpen;
item zulks ten spot zyn; rire de
quelqu'un, iemand uitlagchen, be-
gelken; se rire, (v. r. se moquer)
spotten, lagchen, den gek scheeren;
se rire de tout le monde, met de
beele waereld den spot dryven, of die
niet achten; on s'en est bien ri,
men heeft 'er wel om gelagchen; jeme
ris de vos menaces, ik lach met
uw' dreigementen of ik geef' om uw'
bedreigingen niet.

Rire ou Ris, (f. m. plur. ris)
't Lagchen (n), een lach (m); le ri-
re est le propre de l'homme, 't
lagchen is enz.; un rire ou ris
agréable, een aangenaame of vrien-
delyke lach; un ris canin, een lach
waar by men de tanden laat zien;
un ris sardonien, een gedwongen
lach, les graces & les ris parlent
par votre bouche, de bevalligheid
en vrolykheid enz.

Ris, (m. Zee w.) Reef, reeband;
prendre un ris, ('t zeil) reeven,
zwigten, inbinden.

Ris (m); Ris de veau, een kalfs
zweezerik, een sogje.

Ris, (m) Ryf (Zie Riz).

Risban, (m) Steene-beer (m),
schans (f. aan een haven).

Risdale, ou Rixdale, (f) Een'
Ryxdaler (m).

Risée, (f) Gelach, geselschap (n);

RIS. RIT. RIV. 747

on fit de grandes risées, men
lachte dat het schaterde; risée, be-
lagching, besponning, begekking, schimp,
als: s'exposer à la risée publique;
servir de risée à tout le monde,
ieder-één ten spot of spektakel ver-
trekken; digne de risée, der be-
spottsing waerdig.

Risibilité, (f) Het vermógen om
te lagchen.

Risible, (adj.) Dat lagchen kan;
item belagebelyk.

Risablement, (adv.) Belagebelyk,
bespottelyker wyze.

Risiere. (Zie Riziere).

R.sposte. (Zie Riposte).

Risquable, (adj.) Waagbaar; avan-
tuurlyk, bagchelyk, gevaarlyk.

Risque, (m) Gevaar, perykel (n);
courir risque de la vie, gevaar
loopen van het leeven te verliezen;
au risque de &c., ten gevaare of
ter waaging van enz.; prendre une
chose à son risque ou à ses ris-
ques, iets voor zyn' rekening nee-
men, het gevaar daar van uitstaan;
risque, (f) als: à tout risque,
met waaging, of op avontuur van
alles.

Risquer, (v. a.) Waagen, in ge-
vaar, in de waag-schaal zetten.

Rissole, (f) Vleesch-pastyje (n).

Rissoler, (v. a.) Roosten, snerken,
bruin bakken of braaden.

Risson, ou Hérisson (m) Dreg (f.
anker met 4 klauwen).

Rit ou Rite, (m. in 't meerv.
Rites) Kerk gewoonte,-orden of-pleg-
tigheid (f).

Ritournelle ou Ritournelle, (f)
Muziek-stuk, dat vóór en ná 't zin-
gen van een lied of vaers met de
viool enz. gespeeld word (n).

Rituel, (m) Kerk-boek (n. inbou-
dende de Kerk-plegtigheden).

Rivage, (m) Strand (n), oever
(m) kist (f).

Rival, ale (m. & f.) Médevyer;
médevyfster; item médedinger; méde-
dingster.

Rivalité, (f) Médevying, minne-
fryd, méde-boelschap; item méde-
dinging (concurrence).

Rive, (f) Water-kant, d'uitersie
kants

748 RIV. RIZ. ROB. &c.

kant (van een rivier, vyver, bosch enz.), il n'y a ni fond ni rive, daar is geen grond noch peil in.

River, (v. a.) Omklinken (de punt van een' spiker); river le clou à quelqu'un, iemand de mond snoeven.

Riverage, (m) Strand-recht (n).

Riverain, (m) Strand-bewooner, een die op de kant van een' rivier of bosch woont.

Rivet, (m) Omgeklankene punt van een' rāzel (f); item een klinknā-geltje (n).

Riviere, (f) Rivier, stroom; riviere marchande, vaarbaare stroom; poisson de riviere, rivier-visch; porter l'eau à la riviere, water in zee, of sparren na noordwegen brengen, verkeerde dingen doen. (NB. door riviere kan men groote en kleine stroommen verstaan, maar door fleuve alleen groote).

Riz, (m) Ryf (zeker gewas).

Riziere, (f) Ryf-akker (m).

Robe, (f) Tabbaard of tabberd, lange rok (m, die in sommige plaatsen door de Raadsheeren en Rechtsgeleerden, als zyfu geeren, gedraagen word); porter la robe, être de robe, een Rechtsgeleerde enz. zyn; quitter la robe, bij Raadsheer- of pleit-amt neer-leggen; gens de robe, lieden van den tabberd, Raadsheeren of Rechtsgeleerden; robe de chambre, nagt-rok, japon (m); robe, ordens-kleed (n), monniks-rok; robe, darm (m. van een' beuling); schil (f) of baß (m. van boonen of er veten); vel (n. eener kat enz.).

Robin, (m. schimpw.) Een Rechtsgeleerde of Rechts-bediende; item een nar, balve gek.

Robinet, (m) Kraan, (f. om mee te tappen).

Roboratif, -ive (adj.) Versterken; als: médicament roboratif.

Robuste, (adj.) Sterk (van lyfen leden); hard-vogtig, kloek (van geest).

Robustement, (adv.) Sterk enz.

Roc, (m) Ross, Steen-rots (f); item Kaibel (n. in 't Schank-spel).

Rocaille, (f) Schulp, (f pl.) kei-stensjes (n. pl. tot schulp- of gras-werk).

ROC. ROD. ROG.

Rocailleux, (m) Schulp- of gras-werk.

Rocambolle, (f) Spaansche sjaloe of knoflook.

Roche, (f) Rots, steen rots, klip; cœur de roche, een versteend (ongvoelig) hart; eau, cristal de roche, berg water; berg-kristal.

Rocher, (m) Rots, steen-rots, klip (f); (figuurl.) rots-steen (m), soerlugt (f).

Rochet, (m) Koor-kleed eens Bisshops (n); item haspel (m), spoel, boby, (f. by Handwerks-l.).

Rocouler, (v. n.) Kirren (als de duven).

Rocourt, (m) Rokoe (f. zeker vers).

Rode, (f) de proue, de poupe, vóór-steven, agter-steven (n. in de middellandsche zee).

Roder, (v. n.) Zwerven, omzwerven, omloopen.

Rodeur, (m) Zwerfer, een die overal heen loopt.

Rodomont, (m) Een zweijfer, wind-maaker, blaas-kaak, snoever, poch-bans.

Rodomontade, (f) Gezwets (n), snorkery, wind-maakery (f).

Rogations, (f. pl.) De Krais-dagen (m. pl.).

Rogatoire, (adj.) Verzoekend.

Rogaton, (m) Bēdel-brief (m), verzoek-schrief, bēdel gedicht (n. om iets te bekōmen); rogatons, (plur.) oude prullen van papieren; item overgeblevene brokken (eener maalsyd); item gebēdelde brokken (in een bēdel-laars zak).

Roger (m); un roger ton temps, een harige zonder zorg, of een die vionten laat zorgen.

Rogne, (f) Schurft (n), krauwagie (f. Gale).

Rognement, (m) Besnoeying (f).

Rogne-pied; (m) Hoef-smids-rasp (f).

Rogner, (v. a.) Besnoeyen, afknippen, afnyden, korten, snuiken; rogner la monnoie, un livre, les ongles, les ailes, les gages; il est le maître, il rogne, il taille, by is meester, by handelt naar zyn goed-dun-

ROG. ROI. ROL.

dunken; rognen les ailes à quelqu'un, iemands magt snuiken of beneemen.

Rogneur, euse (m. & f.) Geldnoeyer; snoester.

Rogneux, euse (adj.) Schurfsig.

Rognon, (m) Nier; rognons (plur. testicules); être chaud des rognons, gest zyn.

Rognoner, (v. n. gem. w.) Preutelen, knorven.

Rognure, (f) Affnoeisel, affnydsel (n), snippelingen (f. pl.).

Rogue, (adj.) Tross, boogmoedig.

Roi, (m) Koning; Roi d'armes, wapen-Koning (Héraut); roi des violons, d'un bal, de opperste der muzikanten; aanvoerder, item aanrechter van een bal; les Rois, le jour ou la fête des Rois, drie Koningen-dag; faire les Rois, drie Koningen-dag, houden, zich verlustigen; Roi, Koning (in 's kaart- en schaak-spel); pied de Roi, voetsmaat van 12 duim; vivre en roi, leven als een Koning; de par le Roi, van 's Konings wegen of in 's Konings naam.

Royal, Roïaume &c. (Zie Royal &c.).

Roi-de, (adj. word gemeenlyk uitgesproken Raide) Styf, strek, onbuigzaam, enz.; jambe, corde roide, styf been, styve koord; homme roide, een styf, onverzettelyk, hardnekkig man; roide de froid, styf van koude; montagne, riviere, vol roide, style berg, snelle stroom, snelle vlugt; se tenir roide, zich styf of hardnekkig houden; tomber roide mort, mors dood vallen; souper roide de fel, alre sterk gezoutene soep.

Roi-de, ou Roidement, (adv.) Styf, strek; item steil; item snellyk.

Roider, (f) Styfheid, strekheid, spanning (van een touw enz.); hardnekkigheid, onverzettelykheid, strengheid (des gemeds); steilheid (van een berg enz.); snelheid (van een stroom enz.).

Roidir, (v. a.) Styf maaken, strek spannen.

Roidir (v. n.); se Roidir (v. r.)

ROL. ROM. 749

Styf of strek worden, styven; item zich (ergens) hardnekkig yk tegen verzetten, aankanten of verharden (ne point se relâcher).

Roigner; Roignon. (Zie Rogner &c.).

Roitelet, (m) K'ninkje (n), kleine koning (m); item een winter-koninkje (zeker vogeltje).

Rôle, (m) Rol, lyf (f), register (n); item rol der toneelspeelers; rôle des tailles, lyf der schattingen; mettre au rôle, op de rol zetten, inschryven (om voor 't Gerechts te dienen); jouer bien son rôle, zyne rol wel spelen; item zich wel gedragen.

Rôler, (v. n.) Rollen schryven; item inschryven, registreeren.

Rôlet, (m) Roherje (n); je suis au bout de mon rôlet, ik heb gedaan ik weet niets meer.

Romain, aine (adj.) Romeinsch, roomsch.

Romain, (m) Romein-letter (f. by Boekdruckers).

Romaine, (f) Zie Pefon).

Roman, (m) Een verdichtsel (n), verzonnen geschiedenis (f), een roman (m); parler roman, met verdichtde dingen voor den dag komen.

Romance, (f) Spaansch heldendicht (n).

Romancier, (m) Schryver daar van.

Romanesque, (adj.) Fabelagtig.

Romanesquement, (adv.) Fabelagtiger wyze.

Romaniser, (v. n.) Romanen schryven; item waare geschiedenissen als zodanig beschryven.

Romaniste, (m) Roman of verdichtsel schryver.

Romarin, (m) Rozemaryn.

Rominagrobis, (m. spr. w.) Een die een' gemaakte deftigheid vertoont.

Rompement (m) de tête, hoofdbreking (f).

Rompere, (v. a.) Breken, verbreken, in stukken breken enz.; rompre un bras, la glace, een' arm, het ys breken; rompre par le milieu,

lieu, door midden breeken; rompre un marché, un pont, une affaire, un mariage, een' koop breeken; een' brug afbreeken; een' zaak af breeken, opheffen; een' huwelyk verbreeken; rompre la laine, de wol breeken of met verscheidene kleuren mengen; rompre un discours, le sermoen, le silence, l'amitié, les fers, een gesprek, den slaap slooren: aanvangen te spreeken; de vriendschap breeken; zyne boezen of kluisers afgeschulden, zich vry maaken; rompre (congédier) une armée, een beir of léger van één sebeuren, afschikken; rompre une assemblée, eene vergadering doen scheiden; rompre la tête à quelqu'un, iemand het hoofd breeken, hem moeyelykheid aan-doen; rompre les chemins, de wegen bederven; rompre, gewinnen, africhten, oeffenen, als: rompre un cheval au trot; quelqu'un à une chose; rompre la mesure, geen maat of slag houden; rompre, veriedelen, als: cet incident a rompu toutes mes mesures; rompre la paille, on-ténig worden, scheiden, rompre les dez à quelqu'un, iemands voorneemen veriedelen; rompre son voyage, zyne reize opschorten of veranderen; rompre la glace (spr. w.) het ijs breeken, den weg tot iets baan; rompre l'anguille au genou. (spr. w.) onmogelyke dingen besiaan; rompre les chiens, (spr. w.) op een ander onderwerp vallen; rompre le jeûne, les vœux, de vasten, de geloften niet houden; rompre un criminel tout vif, eenen misdaadiger levendig vabracen.

Rompre, (v. n.) Breeken, on-ténig worden, de vriendschap breeken enz.; rompre avec quelqu'un; ils ont rompu ensemble; il vaut mieux ployer que rompre (spr. w.) 't is beter te buigen als te breeken, dat is, men doet best wat toe te geven; rompre en visière à quelqu'un, tégen iemand aandruisichen of uit-aaren, bom in de stank zieten; rompre, verschaalen, zyn' kragt verliezen, als: vin qui ne rompt point; se rompre, (v. r.) breeken,

verbrooken worden, van één springen, in stukken gaan, verbryzelen; à tout rompre, (adv.) als op 't uiterste komt, als alles bezeest; j'aurai toujours mon recours vers un tel, à tout rompre.

Rompu, ne (adj.) Gebróken enz. (Zie Rompre); Style, nombre, homme rompu, gebróken schryftrant enz.; couleur rompue, gebrókene of gemengde verwe; rompu dans, ou à quelque chose, geóeffend, bedreeven in iets; chemin rompu, (door régen enz.) bedórven weg; les postes sont rompues, de posten gaan niet rigtig; rompu de travail, zeer afgemat; à bâtons rompus, (adv.) by vlaagen of tuschenpoozing, niet gezettelyk; dormir, travailler à bâtons rompus.

Ronce, (f) Braam, braam-struik (f); (figuurl.) doorn, distel (m), moeyelykheid (f); chemin semé de ronces, een weg met doornen bezaaid; le chemin de la vertu est plein de ronces & d'épines, de weg der deugd is vol distelen en doornen.

Ronceroi, (m) Braam-bosch, (m) doorn-struiken (f. pl.).

Rond, de (adj.) Rond, cercle rond; boule, table ronde; item homme, compte rond, een rondborstig, opregt man; eene effene rëkening; du fil rond, dik en sterk, garen; nombre rond, een rond of vol getal; femme grosse & ronde, korts en dik vrouws-persoon; voix ronde, volle of sterke stem; période ronde, een wel-klinkende vol-zin.

Rond, (f. m.) Rondte (f) het rond (n), cirkel, kring (m); rond d'eau, ronde fontein-bak; en rond, (adv.) in 't ronde, kringswyze; tourner, se mouvoir en rond; être assis en rond.

Rondache, (f) Rondas (n. schild).

Ronde, (f) De Ronde; faire la ronde, de ronde doen; item (de gezondheid) rond drinken; à la ronde, (adv.) in 't rond, in de rondte; dix lieues à la ronde; boire à la ronde.

Rondeau, (m) Rondest, (n. zeker dicht);

RON.

debt; item muziek-stuk dat eindigt zoo als 't begint; item ronde pastei-plank; schyf (f. om glas op te stypen).

Rondelet, te (adj.) Rondagtig; item kort en dik, poezelig.

Rondelet, (m) Zeker spaansch dans-liedje (n).

Rondelin, (m. boers. w.) Een zeer dik-lyvig man.

Rondelle, (f) Schildje; item rond tórensje of rondeel (n); ronde beitel (m).

Rondement, (adv.) Rondelyk, in de rondte; item rondboorstiglyk, oprechtelyk, zonder omwégen, voor de vuist.

Rondeur, (f) Rondheid, rondte.

Rondin, (m) Een ronde knuppel (m), ongekloofd knuppel-bout (n).

Rondiner, (v. a. gem. w.) Knuppelen, met een knuppel beukem.

Ronflement, (m) Snorking, ronking (f); item 't gefuis, of gegóns (der winden); 't gebruis (der zee); 't gebulder (n. van geschut).

Ronfler, (v. n.) Snorken, ronken; snuiven (uit de neus als de paerden); item balderen, bulderen, (als geschut); suizen, gonzen (als de wind); bruisen (als de zee).

Ronfleur, euse (m. & f.) Snorker; snorkfler.

Ronge, (m) 's Herknauwen der berten (n).

Ronger, (v. a.) Knaagen, knaauwen, knabbelen; ronger un os, aan een been knaauwen, een been kluiven; on lui a donné un os à ronger (spr. w.), men heeft hem een babbel-steenje gegeven, dat is, werk ver-schaft; ronger, op-eeten, verteeren (als roeft 't yzer), ronger ses on-gles, zyn' nágels afbyten; item iets bepeinzen; ronger son ratelier, on sa lixiere, (spr. w.) niets te byten nog te breeken hebben; ronger son frein (spr. w.), zyn verdriet op-kroppen; se ronger, (v. r.) le coar zich kwellen; être rongé, door-knaagd, opgegeeten worden (van iets).

Rongeur, (adj. m. alleen dus); Le ver rongeur, de knaagende worm, of 's knaagend geweten.

ROQ. ROS. 751

Roguellaare, (f) Zeker over-rok (m).

Roguer, (v. n.) 't Kasteel naaff den Koning zetten (in 't schaak-sp.).

Roquet, (m) Kort manseltje; item een deensch bondje met steile ooren (n).

Roquille, (f) Pinze, half bakje, laag wyn glaasje (n).

Rosace, (f) Groote roos (in Bouw-k.).

Rosaire, (m) Roozen-krans, pater-noster.

Rosat, (adj. m.) Van roozen, als: onguent, miel, vinaigre, huile ro-sat, roos-zalve, roozen-bóning enz.

Rose, (f) Een' Roos; eau de ro-se, roozen-waer; rose de dia-mants, diamant boos, borst-juweel; bouche de rose, roozen-mond; dé-couvrir le pot aux roses (spr. w.) het geheim ontdekken; il n'y a point de rose qui ne devienne graticu (spr. w.) 'er is geene schoonheid of ze vergaast.

Rosé, (adj. m.); Vin rosé, schoone roode wyn.

Roseau, (m) Een Riet; (n).

Rosée, (f) Dauw (m).

Rosé-noble, (m) Roosenobel.

Rosette, (f) Rooze (n), iets tot cieraad als een roos gemaakt; roos-nágelsje (n. op een koffer enz.); item roode inkt (m); zuiver rood koper (n).

Rosier, (m) Roozen-boom; item kam-maaker (der weevers).

Rossane, (f) Geele perzik.

Rosse, (f) Een oud afgereeden paerd (n), oude schend-meer, jak-bals (m); un bon cheval ne de-vient jamais rossie (spr. w.) een braaf karel word nooit een' deugeniet; vieille rossie, oude schend-meer, oud ondeugend wyf.

Rosser, (v. a. gem. w.) Slaan, afrosen.

Rossignol, (m) Nagtegaal; item Keizer, kromme sleutel of baak (om slootm mee op te steeken); rossignol d'Arcadie, een ezels.

Rossignoler, (v. n.) Zingen als een nagtegaal.

Rossolis, (m) Rossoli, (zekere gewrige brandewyn).

Rosier,

Roster, (v. a.) Bewoelen, betwinnen (een touw).

Rostrale-(adj. f.); Couronne rostrale, scheeps-kroon (met een sned als een steven vercierd en by de Romeinen gegeven aan den geenen die 't eerst een vyands Schip aangeklampt had).

Rosture, (f) Wooling, seizing (f), schiemans garen (n).

Rot, (m. gem. w.) Oprisping (f. der maage); faire un rot, oprispen.

Rôt, (m) 't Gebraad (n); être à pot & à rôt, pot en pan zyn, dat is, met elkander gemeen zyn.

Rotateur, (m) Oog-spier, waar-mee men lekt (f).

Rotation, (f. in Sterrek.) Om-draaying, omwenteling.

Rôt-de-bif, (m) Gebraaden agterbout.

Rote, (f) 't Voornaamste Ge-rechts Hof te Rômen.

Roter &c. (Zie Rotter &c.).

Rôti, ie (adj.) Gebraaden.

Rôti, (f. m.) Gebraaden vleesch, een gebraad (n), iets dat gebraaden of geroost is; accommoder un homme tout de rôti, iemand wakker afrosen.

Rôtie, (f) Een stuk of snee geroost brood.

Rôtîere, (f) Plaats daar de ben-nip of 't vlas geroost of geweekt; item daar zulks geroost word.

Rotin, (m) Klein zuiker-riet (n).

Rôtir, (v. a. & n.) Braaden; item van de zon of hitte verbranden; il n'est propre ni à bouillir, ni à rôtir, by deugt nergens toe.

Rôtisserie, (f) Braadery, gaar-keuken.

Rôtisseur, euse (m. & f.) Braa-der, gaar-kok.

Rotondité, (f) Rondheid (der aar-de).

Rotter, (v. n. gem. w.) Opris-pen (faire un rot).

Rotale, (f) De knie-schyf.

Roture, (f) Burger- of boeren-stand (m), onadelyke of gemeene af-komst (f); item een boeren goed, goed dat niet adelyk is (n); gens de ro-

ture, gemeen of onadelyk volk, als; bourgeois of boeren.

Rouurier, re (adj.) Onadelyk, burgerlyk, gemeen, boerich; bien roturier; personne roturiere.

Roturier, re (f. m. & f.) Een onadelyk persoon, gemeen man, burger. boer; haerin.

Roturièrement, (adv.) Boersch, gemeen, als een gemeen man; terre possédée roturièrement.

Rouable. (Zie Rable).

Rouage, (m) Wiel-werk, rader-werk (n).

Rouan, (adj. m.); Cheval rouan, een ros paard, een vos.

Rouage, (f) Rits yzer (n), rits (f. om vaten mee te merken of te rit-sen); item een pomp-boor (f).

Rouaner, (v. a.) Ritsen, merken; item (een' pomp) booren.

Rouanette, (f) Rits-yzertje (n).

Rouant, (adj.); Paon rouant, een paauw met een' uitgebreidden staert (in een wapen).

Rouble, (m) Roebel, (Russische ryksdaalder, waardig omtrent 48 fl. Holl.).

Rouche, (f) De romp (m), 't ge-raamte (n. van een Schip).

Roucouler. (Zie Roconler).

Roue, (f) Wiel, rad (n); item paauwe-staert (m); faire la roue, omzwenken; item den staert uitbrei-den (als een paauw); roue de fortune, geluks-rad; pousser à la roue, voort-dryven, helpen.

Rouelle, (f) Schyf, ronde schyf; rouelle de veau, de pomme, kalfs-schyf; appel-schyfje; couper par rouelles.

Rouer, (v. a.) Rábraken (een' misdaadiger); rouer de coups, lustig afrosen, armen en beenen bree-ken (als men zegt); rouer du chan-vre, kennip rooien; rouer une manœuvre, een touw opschielen, in 't ronde leggen; être roué de fatigue, ganssch afgemist zyn.

Rouet, (m) Een spinn-wiel; item speel-wiel (n. der twynd.); 't kam-rad (n. in een' molen); boom (m. van een weef-getouw).

Rouge, (adj.) Rood; ruban rouge;

ge; joues rouges; devenir rouge; *ſchaamrood* worden; *fer rouge*, *gloeyent yzer*.

Rouge, (f. m.) 't *Rood* (n), *de roode kleur of vertue* (f); *le rouge lui monte au viſage*, *by bloeft of word ſchaamrood*.

Rougeâtre, (adj.) *Roodagtig*.

Rougeaud, *de* (adj. & f.) *Roodkleurig*, *bloozend*; *een die bloozende wangen heeft*.

Rouge-bord, (m) *Een roomer vol, een hoorde-vol glas wyns*.

Rouge-gorge, (m) *Een Roodborſje* (n. *zeker Vögeltje*).

Rougeole, (f) *De mázelen* (plur.).

Rouge-quene, (f) *Een Roodſtaarje* (n. *zeker Vögeltje*).

Rouget, (m) *Zee-baan* (*zeker viſch*).

Rouge-trogné, (m) *Een zuiper, rood-neus*.

Rougeur, (f) *Roodheid*; *blos* (in 't *aangezicht*); *ontſteeking*; *puiftigheid*; *puift*; *avoir des rougeurs au viſage*, *puiften enz hebben*.

Rougir, (v. a.) *Rood maaken*; *item gloeiend maaken, gloeien*.

Rougir, (v. n.) *Rood worden*; *bloozen, beſchaamd of uerlégén worden*; *faire rougir*.

Rouille, (f) *Roeſt* (m); *amaffer de la rouille*, *verroefen*.

Rouiller, (v. a.) *Doen roeſten* (*faire rouiller*).

Rouiller (v. n.), *ſe Rouiller*, (v. r.) *Roeſten, verroefen*; *item verſtoppen*, *bot worden* (*als de geſi*).

Rouilleux, *ſe* (adj.) *Roeſtig*.

Rouillure, (f) *Roeſt* (m), *roeſting, verroefing* (f).

Rouir (v. a.) *le chanvre, den bennip rooten, weeken*.

Roulade, (f) *Rolling, tuimeling*; *item draaying, ſleeping* (in 't *zingen*).

Roulage, (m) *Het Rollen*; *item het vervoeren* (van *Koopmanſchappen met wágens of karren*); *item 't voerloon, de vrágt daar van* (n).

Roulant, *te* (adj.) *Rollende*; *voortrydende*; *voerende enz.*; *chaise roulante*, *een kalés*; *item een rolſtoel*; *un caroffe, un chemin bien*

roulant, een gemakkelýke Koess, weg.

Rouleau, (m) *Een Rol, iets dat op of in-én gerold is*; *item rolſtok*; *rol-blok*, *rol* (m), *wáls* (f).

Roulement, (m) *Rolling, omrolling, omdraaying* (f. *van iets*); *het ryden, ſchudden* (n. *van een rytuig*); 't *beweegen, ſchudden* (n. *van een ſchip*); 't *rollen* (n. *der golven*); *het draayen* (n. *der oogen*); *trembleering* (f. *met de trom of ſtem*).

Rouler, (v. a.) *Rollen*; *voortrollen*; *óprollen, in-én wikkelen enz.*; *rouler des pierres, ſteenen rollen*; *rouler des papiers, ſes bas, papieren te zámén rollen*; *zyne kouſſen óprollen*; *rouler un champ, een akker met den rol-blok overryden*, *ge-lyk maaken*; *rouler les yeux, de oogen draayen, omdraayen*, *rouler doucement ſa vie, zyn leeven ſtilletjes doorbrengen*; *rouler dans ſon esprit, in zyn geest overdenken*; *rouler quelque choſe, iets bewinden, omwikkelen*.

Rouler, (v. n.) *Rollen, ómrollen, voortrollen, voorſloopen enz.*, *la pierre roule, ce fleuve roule avec rapidité, die ſtrom loopt ſnellyk voort*, *l'argent roule, het geld is in beweeging* (*roulerd*); *faire rouler le canon, la preſſe, het geſchut vervoeren*; *de druk-pers werk verſchaffen, aan den gang helpen*; *rouler par le monde, in de waereld omzwerven*; *navire qui roule, een ſchip dat ſlingerd*; *la mer roule, de zee rolt, of is hol*; *faire rouler le caroffe, koets en paerden houden*; *rouler, ryden, voeren, vervoeren, ter vrágt ryden*; *les affaires humaines ne roulent pas à l'avanture, de menſchelyke dingen geſchieden niet by geval*; *tous ſes diſcours ne roulent que ſur cela, alle zyne rede-veeringen komen alleen daar op uit*; *rouler ſur quelque choſe, ergens op beruſten, van afhangen, als: tout roule ſur la reponſe qu'il fera*; *les entrepriſes roulent ſur le ſecret*; *rouler, verwiffelen, omwiſſelen*, *by beurten gaan, als: officiers qui roulent enſemble*; *pierre qui*

roule, n'amasse jamais mouffe, blijven doed bekhoven (fer. w.).

Roulette, (f) Rollerje (n); item rol-bank, slaap-bank (f), rol floel; rol-wagen (m).

Roulier, (m) Voerman, vrachtrijder, een die op gezette tyden met een vracht-wagen of karre ryd.

Roulis, (m) Het Geslinger (n. van een Schip).

Rouloir, (m) 't Glad-bout (n. der was-licht-maakers).

Roulon, (m) Ronde sport (f. eener leer enz.).

Roupie, (f) Druppel, druiping (fer neus); il a toujours la roupie au nez; roupie, zekere munt in Oost-indië.

Roupieux, se (adj. & f.) Druipneuzig; een druipe-neus.

Roupillier, (v. n.) Sluimeren, na den eeten in slaap vallen, dutten, een niltje vangen.

Roupillieux, se (m. & f.) Sluimevaar; duister.

Roufféâtre, ou Rouffâtre, (adj.) Rosagtig, ros.

Rouffe, (adj. f. van Roux 't welk zie).

Rouffean, (m) Een roothairtje.

Rouffelet; (m) Een' zuiker-peer.

Rouffeur, (f) Rosheid; rouffeurs (pl.) sproeten, roode plekken (in 't aangezigt).

Rouffi, (m) Russisch leder.

Rouffi, ie (adj.) Verzegd, gebrand; bruin gesnerkt; sentir le rouffi, aangebrand ruiken.

Rouffin, (m) Een Stryd-bengst.

Rouffir, (v. a.) Rosmaaken; zengen, branden (als: linnen in 't stryken); (bater) bruin snerken of verwen.

Rouffir, (v. n.) Ros worden; zengen; bruin snerken; item verweeren (als: papier).

Route, (f) Weg, reis-weg, algemeene weg; item koers (van een Schip); loop (der sterren); marsch (der Krygst.) (m); dresser la route, den weg, marsch of koers opstellen, voorschryven; faire route, voortzeilen, voortsteeven; donner route, de koers, die men houden moet, opgeeven; porter à route, ou faire

droite route, regt toe loopen of zeilen; suivre la route ordinaire, de gemeene wyze of manier volgen; à vau de route, (adv.) bals over kop (Zie Vauderoute).

Routier, re (m. & f.) Een ervaaren man of vrouw, een die er gens wel in bedreeven of geoessend is; c'est un vieux routier, het is een doorsleepen quant, een looze vos, oude liefhebber die van de kneepen weet; routier, een ervaaren Stuurman of weg-wyzer; item een Zee-kaarten boek, Zee-atlas, graadboek; journaal.

Routine, (f) Sleur, gewoonte (f) of gebruik (n. zonder regel of konst); ne chanter que par routine.

Routiné, ée (adj.) Afgerigt, geoessend.

Rouverain, ou Rouvrain, (adj. m.) Sprok, bras; fer rouvrain.

Rouvre, (m) Steen-eike (eenboom).

Rouvrir, (v. a. & n.) Weder openen.

Roux, rousse (adj. m. & f.) Ros; rood; cheveux roux, rood hair; barbe rousse, roode baard; lingé, papier, beurre roux, gezengd linnen; verweerd papier; rosse, geversde, sterke of bruin gesnerkte bóter; bêtes rouffes (ou fauves) waal roode dieren (als: berten, réen enz.); roux vents, guure lenie-winden (die het tuin gewas verderwen).

Roy. (Zie Roi).

Royale, ie (adj.) Koninglyk, vorstelyk, enz.; la maison Royale, het Koninglyke huis; le Prince Royal, de Erf-prins; Palais, Droit Royal, 's Konings hof, recht; f-stin royal, pragtig gastmaal; ame royale, edelmoedige ziel; à la Royale, (adv.) op zyn Konings, Koninglyk.

Royalement, (adv.) Koninglyk; pragtiglyk; beerlyk, treffelyk.

Royaliste, (m) Koningsgezinde.

Royaume, (m) Ryk, Koningryk (n).

Royauté, (f) Koninglyke waardigheid of Staat.

Ru, (m) Rfool (n. eener beek).

Ruade, (f) Agter-uit-slag (m); deta-

RUB. RUC. RUD.

détacher, ou faire une ruade, agter uit slaan.

Ruban, (m) *Lint* (n), *band* (m).

Rubannerie, (f) *Lint-weevery*.

Rubancier, (m) *Lint-weever*.

Rubarbe. (*Zie* Rhubarbe).

Rubican (adj.); *cheval rubican*, een vaal paerd, rood-schimmel.

Rubicond, de (adj. *boert. w.*)

Roodneuzig, rood van wezen.

Rubification, (f) *Rood-maaking* (in *Chym.*).

Rubis, (m) *Robyn*, *robyn-steen* (m); item *roode puist* (f); faire rubis sur l'ongle, het glas omgekeerd op den nagel louden, (om te toonen dat men het schoon uit gedronken heeft).

Rubord, (m) *De Kimmegang* of eerste rot boord-planken onder aan een schuit (f).

Rubricaire, (adj. & f.) Een die de Rubrique wel kundig is.

Rubrique, (f) *Tytel* (m), opschrift (n) van een hoofdstuk der Rechts-boeken; item *regel*, voorschrift in een R. getyboek, hoe men zyne aandagt inrichten moet; item de roode letters van een tytel-blad; item *kunstje*, *sreek*, *greep*.

Rubrique, (f) *Rode narde*.

Ruche, (f) *Een byea-korf*.

Ruchée, (f) *Een Byen-korf vol*.

Rud-ânier, re (adj. & f. *gem. w.*) *Plomp*, *ruuw*; een onbeschoften ézel.

Rude, (adj.) *Ruuw*, *schraal*; ongelijk; *bard*, *streng*, *straf*; *ruuw*, *bars*; *onbeschoft*, *onbelerst*, enz.; *peau*, *pere*, *hiver*; *froid*, *travail*, *style rude*, *ruuwe of schraale huid*; *barde*, *streng* of *straffe vader*, *winter*, *koude*; *zwaren arbeid*; *ruuwe of onbeschaafde styl*; *chemin rude*, een *ruuwe weg*; *une rude maladie* eene *vinnige of zwaare ziekte*; *un rude combat*, een *vinnig of seerp gevecht*; *rude à l'oreille*, au *gout*, *schor*, *bars*, *onaangenaam voor 't geboor*; *schraal*, *straf*, *wreed*, *wrang* van *smaak*: des *paroles*, des *mœurs* *rudés*, *onbeschofte of bise woorden*; *groeve zélen*; *une lettre rude*, een *barde of onangenaame brief*; *effuyer un rude choc*, *une rude attaque*, *eenen barden sloot*, *eenen zwa-*

RUD. RUE. 755

ren aanval uitstaan; *cheval rude*, een ongemakkelyk ry-paerd.

Rudement, (adv.) *Op eene ruuwe, groove, wreede, strenge, scherpe wyze* enz.; *traiter quelqu'un rudement*; *aller rudement en besogne*, *straf dóór werken*; *item ruuw te werk gaan*; *manger, boire rudement, strafeeten, drinken*; (*leid het verder af van Rude*).

Rudente, (f. in *Bouw.*) *Stut in de uitholling eener zuil*.

Rudenté, ée (adj.) *Gestut of geschaard*.

Rudenture, (f) *Schooring*, *onderstutting* (eener *pylaar*).

Ruderation, (f) *Eerste of ruuwe bepleistering* (eener *muur*).

Rudesse, (f) *Ruuwheid*; *strafheid*, *strengheid*, *barsheid*, *onbeschoftheid*, enz.; *la rudesse de la barbe*, de *la peau*, *d'une étoffe* &c., *de hardigheid*, *strafheid*, *ruuwheid* van den *baard* enz.; *rudesse de style*, *ruuwheid*, *barsheid* van *styl*.

Rudiment, (m) *Boekje dat de eerste beginselen eener taal of wetenschap bebefst*; *les rudiments*, de eerste *beginselen*.

Rudoyer, (v. a. *lees* *Rudeyer*) *Ruuw*, *onbeschoft behandelen* of *bejegenen*, *begraauwen*, *teefnaauwen*.

Rue, (f) *Straat*; *courir les rues*, *langs de straat loopen*, *rinkinken*, *niets uitvoeren*; *item voor gek loopen*; *une nouvelle qui court les rues*, *nieuws dat ieder een bekend is*.

Rue, (f) *Wynruit* (zeker *kruid*).

Ruelle, (f) *Naauw straatje* of *steegje* (n); *ruelle de lit*, *gang tuschen een bedekant en de muur*; *ruelle*, *bezoek-kámer*, *slaap-kámer*; *item by één komst der Juffers*; *courir les ruelles*, *op de saletten loopen*, *de Juffers gemeenzaam bezoeken*; *passer sa vie dans les ruelles*, *zyn leeven met de Dames verslyten*; *mot de ruelle*, *salet-woord*.

Ruer, (v. a.) *Werpen*, *gooyen*, *smyten*; *ruer des pierres*, *les plus grands coups sont rués*, *bequaadste is voorby*, *de grootste hite is over*; *of de beste pylen zyn verschooten*; *ruer*, (v. n.) *schoppen*, *staan*, *agter-uitstaan* (als de *paerden*); *se ruer* (v. r.)

756 RUE. RUF. RUG. &c.

sur quelqu'un, ou quelque chose, op iemand of op iets aanvallen, zich werpen.

Rueur, euse (m. & f. zelden gebr.) Smyter, gooyer; smyster; rueur de pierres.

Ruissen, ne (m. & f.) Overspeelder, echtbreker, boerendop; item boerenwaard, koppelaar; boerenwaardin, kogbel; koppelaarster.

Rugine, (f.) Een schrapper (m. om tanden en ingeeteene beenen (des os cariés) met schoon te maaken, by tandm. en wondh.).

Ruginer (v. a.) les dents, les os, de tanden, beenen schrappen, schoon maaken.

Rugir, (v. n.) Brullen, brieschen (als een leeuw); item bruischen (als de zee of wind).

Rugissant, te (adj.); Lion rugissant, een brullende leeuw.

Rugissement, (m.) Brulling (f.).

Ruillés, (f.) 't Bessryken der daken met kalk (n.).

Ruïne, (f.) Verderf, bederf (n.), ondergang (m.), verwoesting, verdelging (f.), verval (n.), neerstorting (f.), puinhoop (m.); courir à sa ruïne, in zyn verderf loopen; il est cause de ma ruïne, hy is de oorzaak van myn ondergang; menacer ruïne, den ondergang dreigen; item dreigen of gereed zyn neêr te storten; se valler; maison qui menaceruïne, tomber en ruïne, in storten; tot een puinhoop worden; les ruïnes d'une ville, de puinhoopen, oude overblyffelen eener Stadt; tout tombe en ruïne, alles vervalst, of gaat te gronde; la ruïne de l'un étoit la ruïne de l'autre, de magt van den eenen was den anderen zyn ondergang; battre en ruïne, tot een puinhoop maaken, plat schieten; (zyne tegenparty) de mond snoeren, over hoep werpen, verslaan; la ruïne de Troye, de verwoesting van Troyen.

Ruiner, (v. a.) Bederven, vernielen, verwoesten, verdelgen, in de grond helpen, ter neder storten; se ruiner, (v. r.) zich zelven in de grond helpen of bederven; item te gronde gaan, vervallen.

RUI. RUM. RUN. &c.

Ruineux, se (adj.) Bouwvallig, zwak; item schádelyk, verderffelyk, verwoestend.

Ruisseau, (m.) Beek, waterbeek; item vliet, waterloop, greppel (f.); riuol (n.), goot (f.); des ruisseaux de sang, stroomen van bloed; les petits ruisseaux font les grandes rivières, veel kleintjes maaken een grootje (spr. w.).

Ruisselant, te (adj.) Stroomende, vlietende.

Ruisseler, (v. n.) Stroomen, vlieten, loopen, rinnen.

Rum, (m.) 't Ruim (n. van een Schip); item rum (f. zeker drank van zuiker gestoekt).

Rumatisme. (Zie Rhumatisme).

Rumb, (m.) Streek (f. van 't kompas of van de wind).

Rûme. (Zie Rhume).

Rumeur, (f.) Beroerte, beweging; cette nouvelle mit tout en rumeur; rumeur, geras; faire beaucoup de rumeurs.

Ruminant, te (adj.) Herkaauwend; item overdenkende.

Rumination, (f.) Herkaauwing; item overdenking.

Ruminer, (v. n.) Herkaauwen; la vache rumine.

Ruminer (v. a.) quelque chose, iets overweegen, nalenten.

Runique, (adj.) Oud noordsch, dat van d'oude noordsche volkeren is; Poësie runique.

Ruptoire, (m. in Heel-k.) Uitbytend genees-middel (n.).

Rupture, (f.) Breuk, scheur, (fracture, déchirure); break (des cente de boyau); onëenigheid, rupture de paix, vrède-breuk; rupture ouverte, openlyke vyandschap.

Rural, le (adj.) Dat het land of veld aangaat; des biens ruraux, land-goederen.

Ruse, (f.) Arglistigheid, list, loosheid, breek.

Rusé, ée (adj. & f.) Loos, slim, doortrapt; een looze vos; cene looze fees.

Ruser, (v. n.) List of strecken gebruiken.

Russioté, (f.) De Russische taal.

Russland,

RUS. RUT. RYB. &c.

Rustaud , de (adj. & f.) Boerscb , lomp , een plompen boer , grove kinkel of knel.

Rusticité , (f) Boerscbheid , lompheid , bottheid.

Rustique , (adj.) ; vie , danse rustique , boeren leeven ; boeren dans.

Rustique , (adj.) Boerscb , plomp ; des manieres rustiques.

Rustiquement , (adj.) Lomp , op zyn boerscb.

Rustiquer , (v. a. in Bouw - k.) Lomp werk maaken (als : eene muur op zyn boerscb met kalk bewerpen ; eenen steen ruuwelyk afbikken).

Rustre , (adj. & f.) Lomp , boerscb ; een lomp en boer , grove kinkel.

Rustre , (f) Ruiten - vormige plek (in een wagen).

Rut , (m) Huisgheid , ritsgheid , loopscbeid , bronsyd (der barten en ander rood wild , anders noemt men het chalehr) ; item (hoersiglyk) , mettre une femme en rut.

Rutoir , (m) Root - plaats (voor kennip of vlas).

Ryptique , (m) Bloed - zuiverend middel (n).

Rythme , ou , Rhythme , (m) Wel - luidendheid , maat (f. in een gesprek of dicht).

Rythmique , (adj.) Rymend , op malkander staande ; vers rythmiques.

*****

S.

S , (f) S (f. de 18de letter van 't Alphabet of A. B. C. word tuscben 2 klinkletters uitsgesproken als een Z. als : in Maison , Raïson enz. en op 't einde der meeste woorden niet geboord , ook niet in est van 't verb. être . Zie verder hier over de Grammaires) ; faire des ff , ou es - ses , singeren , zwieren (als een drenken man).

Sa , (Pron. poss. fem. van son) Zyn , zyne (m) ; haar , haare (f) ; sa mere , sa flie &c. . zyn of zyne ; haar of haare moeder , dogter ; sa

SAB. 757

maïson , zyn , haar huis ; NB. niet zyne of baare , om dat het duitsch woord Huys van 't Gen. neut. is (Zie verder hier over de Grammaires).

Sabbat , (m) Sabbat , Sabbat - dag , rust - dag , de 7de dag der week , (m. geboerd door de Jooden) , eigentlyk betkend dat woord , rust of ruste (f) , als : entrer dans le sabbat spirituel.

Sabbat , (m) Gewaande nacht - verzameling (f. der toveraars en toven) ; item geraas , getier , gelul (m. bruit , tintamarre) ; vous faitez un furieux sabbat ; quel sabbat est cela ?

Sabbatarien , (m) Ketter die den zondag verwerp.

Sabbatine , (f) Wysgeerig dispuis der Studenten in Parys (n. dus gen. om dat het eertyds op zaterdag gebou - den wierd).

Sabbatique , (adj) ; l'Année sab - batique , het rust - , of , jubel - jaar (zyn - de eertyds het 7de der Jooden).

Sabéens , (m. pl.) Zekere Kriste - nen op de grenzen van Perziën.

Sabine (f) ou favinier , (m) Zee - venboom (een heester - gewas).

Sable , (m) Zand (n) ; item een zand - looper (m) , uurglas (n) ; item zwart (n. in Wapen - k.) ; manger son sable , (Zee - w.) het uur - glas te tydig omkeeren ; il porte de sable à la croix d'or , by voorl een verguld kruis op een zwart veld (in zyn wa - gen) ; bain de sable , een zand - bad (in chym.).

Sabler , (v. a.) Zanden , met zand besprooyen ; item sabler un verre de vin (oule jeter en sable) , een glas wyn in éenen teug uisdrinken.

Szbleux , se (adj.) Zandig.

Sablier , (m) Zand - looper (m) ; item zand - bus , zand - doos (f. pou - drier).

Sabliere , (f) Zand - groeve , zand - kuil (f) . zandige oord (m) ; item in - gekeeft of gegroefd , siuk hout (om rib - ben of planken in te leggen).

Sablon , (m) Fyn zand , schuur - zand (n) ; item zandize woeflyn (f) , als : les sablons d'Arabie.

Sablonner , (v. a.) Met zand schuu - ren (als : keuken - gereedschap).

Sablonneux, *se* (adj.) Zandig, zandig; terroir sablonneux.

Sablonnier, (m) Zandman, zandverkoopster.

Sablonniere, (f) Zandput (m).

Sabord, (m) Gefchut-poort; (f. op een Schip).

Sabot, (m) Holblok, houten-klomp of schoen; item paerden-boef; item dryftol; dormir comme un sabot, zeer vast slaapen.

Saboter, (v. n.) Met den dryftol speelen; item met hol-blokken geraas maaken.

Saboteur, (m) Dryftol-speeler.

Sabotier, (m) Holblok- of klompmaaker; item een die ze draagt of geraas 'er mee maakt.

Sabouler, (v. a. gem. w.) Rukken, slijngen, by de lurven krygen.

Sabre, (m) Sabel, bouw-dégen, houwer.

Sabrer, (v. a.) Houwen, neêr-slaan.

Saburre, (f) Ballast-zand (n).

Sac, (m) Een zak; un sac neuf, een nieuwe zak; un vieux sac, een oude zak; un sac de bled, een zak of zak vol korn; un sac à bled, een korn-zak; un sac à vin, een wyn-pas, wyn-flower, dronkaard; un cul de sac, een weg of straat die toeloopt, geen uitgang heeft; sac à terre, een zand zak (in vesting-b.); un homme de sac & de corde, een sieft, goig-brok, deugniet; tirer d'un sac double monture, (spr. w.) dubbel loon van iets trekken; donner le sac & les quilles à quelqu'un, (spr. w.) iemand met pak en zak doen verbuizen, den zak geeten, ofdanken; se couvrir d'un sac mouillé, (spr. w.) zich met eene kaaie uitvlugt behelpen; aller jusques au fond du sac, tot in den grond toe onderzoeken; jeger un procès sur l'étiquette du sac, (spr. w.) een' zaak zonder genoegzaame onderzok beoordeelen of kennisfak; il ne sauroit sortir du sac que ce qui y est, het wat geeft af dat het in heeft (spr. w.); autant péche celui qui tient le sac, que celui qui met dedans (spr. w.), de heeler is zop goed als de sieider; votre affaire est dans le sac, uw

zaak is vol-dongen of heeft haar volkómen beslag; c'est un sac percé, by is een doorslag, doorbrenger of verkwijster; le sac est plein, de maïs d'r overtreeding of de kerf-flok is vol; sac (m): pleit-zak; il faut trois sacs à un plaideur, un de papiers, un d'argent & un de patience; sac, een overtrekfel, sak (der vrouwen); item boet-kleed, boet-gewaad, zak; item eiser-zak (eener wond); item plondering, uitplondering, als: mettre une ville à sac, eene stadt ter plondering overgeeven; sac benit, een beschilderd bembd dat den van de inquisitie verweezenen persoon aangesrokken word.

Saccade, (f) Ruk (m. met den toom); donner la saccade à un cheval, à quelqu'un, een paerd by den toom rukken, schielyk terug trekken; iemand rukken en plakken; item vinnig bestraffen; item den voet dwars zetten.

Saccage, (m) Ongelden van zakkebaer of accyns.

Saccagement, (m) Uitplundering (f).

Saccager (v. a.) une ville, eene stadt uitplunderen, verwoesten.

Sacerdoce, (m) 't Priefterschap, 't Priefter-ampt (n).

Sacerdotal, ale (adj.) Priefterlyk.

Sachant, te (par van savoir) Weetende.

Sachée, (f) Een zak-wol (m).

Sachet, (m) Zakje; item kruiderzakke (n. voor een' zieken).

Sachet, ette (m. & f.) Monnik; nonne van de penitentie-orden.

Sacoché, (f) Dubbele leere zak (m), twee leere zakken aan malkander gebegt (voor reizigers enz.).

Sacôme, (m) Verheeven werk (in Bouwkunde).

Sacquatier, (m) Koolen aanvoerder.

Sacquier, (m) Een die eene laading zout enz. in zakken in-laad of uit lost.

Sacraire, (m) Huis-kapel (f).

Sacramentaire, (f. m. & f.) Sacramentaris (naam die de R. kerz geeft

SAC.

geeft aan den geenen die omtrent het H. Avondmaal van haar verſcheelt).

Sacramental, le, ou Sacramental, le (adj.) Sacramenteel, tot een bond-zégel behoorend.

Sacramentalemt, ou, Sacramentellement, (adv.) Op eene ſacramentele wyze.

Sacre, (m) De zalving, inbulding (f. van een' Koning); inwyng (f. van een' Biſchop); item zékere valk; item een ſchagcheraar, ſchrok.

Sacré, ée (adj.) Gezaïd; ingewyd (als een Koning of Biſchop); item geheiligd, heilig, gewyd; le ſacré nom de Dieu, Gods heilige naam; les livres ſacrés, de gewyde Boeken; chose ſacrée, een heilig ding; le ſacré colège, de verzameling der Kardinaalen.

Sacrement, (m) Bond-zégel, Sacrament (n); item 't Huwelyk (by Roomsche gez.).

Sacrer, (v. a.) Zalven, inbuldigen (een' Koning); wyen, inwyen, inbuldigen (een' Biſchop).

Sacret, (m) Reiger-Valk.

Sacrificateur, trice (m. & f.) Offer-priester; offer-priesterin; le souverain ſacrificateur, de Hooge-priester.

Sacrificature, (f) 't Offer-Priester-amp, of 't Priesterdom (n).

Sacrifice, (m) Offer (n), offerhande (f), sacrifice propiciatoire, d'action de graces, zoen-offer, zoen offerhande; dank-offer; faire des sacrifices, offeren of offerhanden doen; sacrifice, op-offering, overgaave (f. van iets aan een ander) als: faire un sacrifice de son cœur à Dieu, zyn hart aan God op-offeren, overgeeven; je lui ai fait un sacrifice de tous mes ressentiments, ik heb alle myne gebelgsheid tegens hem laten vaaren of opgegeeven.

Sacrifier, (v. a.) Offeren, op-offeren, offerhande doen; item overgeeven, opgeeven, ten besten geeven, op-offeren, als: sacrifier son ami, ſa maitresse, ſa vie pour la patrie; ſe sacrifier, (v. r.) zich op-offeren. NB. van iemand die de gaave niet heeft van zich aangenaam te maaken

SAC. SAD. SAF. SAG. 759

zegt men, qu'il n'a pas sacrifié aux graces.

Sacrilege, (f. m.) Kerk-roof (m), Kerk-dievery; Heilig-schending, heilig-schennis, ontbelliging (f); commettre un sacrilege.

Sacrilege, (f. m.) Kerk-dief, Kerk-roover, Heilig-schender, Godslasteraar, onheiliger.

Sacrilege, (adj.) Ontbeiligend, God-ontërend, heilig-schendig.

Sacrilegement, (adv.) Op eene God-ontërende of schendige wyze.

Sacripan, (m. weinig gebr.) Een windmaaker, blaaskoek.

Sacristain, (m) Bewaarder der gewyde kerkelyke dingen.

Sacristie, (f) Kamer daar de gewyde Kerkelyke dingen in bewaard worden, ſacristy.

Sacristine, (f) Geestelyke zuſter of nonne die de Kerk-dieraaden in bewaaring heeft.

Sacrolombaire, (adj.); Muscle sacrolombaire, heilige lenden ſpier (in ontleedk.).

Saducéen, (m) Een Saducëer.

Safir. (Zie Saphir).

Safran, (m) Saſſraan; item saſſraan-bloem (f. crocus); ſafran baltard, ſafflor (zékere plant om rood mee te verwen); aller au safran, (ſpr. w.) bankeroet ſpeelen; ſafran, (Zee w.) Roor-schegge, plat ſtuk-bout om 't roer breeder te maaken.

Safraner, (v. a.) Met saſſraan verwen of geel maaken; viſage safrané, een geel aangezicht.

Safranier, re (m. & f.) Bankeroetier; bankeroetiersche.

Safre, (m) Saſſer (f. zekere verf, getrokken uit den kobolt, en gebruikt om ſyn arden-werk mee te emailleeren of blaauw te ſchilderen).

Safre, (adj. & f.) Gulzig; gulzigaard, ſlok op (weinig gebr.).

Sagacité, (f) Sneedigheit, ſcherp-zinnigheid.

Sage, (adj.) Wys, verſtandig, voorzigtig (judicieux, avisé); gemaatigd, deugdzaam, vroom, geſchikt, huſſch; garçon, fille, enfant sage, een geſchikte of braave jongeling; een kniſch of eerbaar maatje; een zoet kind; un sage

sage fou, een wyze of verwaande gek; *faire le sage*, zich laaidunkend aanstellen; *une femme sage*, eene verstandige of deugdzaame vrouw; *une sage-femme*, een' vroed-vrouw, vroedmoer; *il est plus heureux que sage* (spr. w.); by heeft meer geluk als wysheid.

Sage, (f. m. *homme sage*) Een wys man of een wyze.

Sage-femme. (Zie hier boven).

Sagement, (adv.) Wysfelyk enz.

Sageste, (i) Wysheid; voorzigtigheid; vroomheid enz. (Zie verder by *Sage* adj.).

Sagittaire, (m) De schutter (een der *Hémels-tékenen*).

Sagittale, (f) ou *sutur sagittale*, de pyl-naad (der bersen-pan).

Sagou, (m) zéker indiaansch meel.

Sagouin, (m) Jonge aap; item een vuil haveloos mensch, een zwyn-égel.

Saie, (m) Wapen-rok, lange rok (der ouden).

Saie, (f) Krats-borstel (m. der Goud-smeden).

Saïette, (f) Dunne zyde of wolle-*stoffe*, *saai*.

Saïetter, (v. a.) Met een krats-borstel schoon maaken (by Goudfm.).

Saïetteur, (m) Saai-weeter.

Saignant, te (adj.) Bloedende; bloedig.

Saignée, (f) Ader-laating, af-tapping.

Saignement, (m) Bloeding.

Saigner, (v. a.) Laaten, ader-laaten, bloed aftappen (*tirer du sang*); item water a-tappen (us: eene grogt enz.); item (het volk) dien bloeden of schattingen opbrengen.

Saigner, (v. n.) Bloeden; *saigner du nez*, uit de neus bloeden; item (figuurl.) zyn woord niet houden; *se saigner* (v. r.) zich zelven ader-laaten; item zich zelfs benaauwen, of iets uit zyn mond spaaren, om eenen anderen te helpen, als: *se saigner pour un ami*, pour ses enfants; item eette pistole saigne encore, die pistool is onlangs besnoeid.

Saigneur, (m. gem. w.) Aderlaater, een die veel of geerne laas.

Saigneux, euse (adj.) Bebloed.

Saignotter, (v. a.) Van tyd tot tyd een weinigte bloed aftappen.

Saillant, te (adj.) Voor-uit-springende, uit-springende, als: *angle saillant*, voor-uit-springende of spitse boek (in Bouw-k.); item *eau saillante*, springende water.

Saille! Haal aan, zet aan! (Matroozen w. als zy iets voorstouwen).

Saillie, (f) Uitslek (n), uitsprong (n), voor-uit-sleeking (f. van iets in Bouw-k.); en *saillie*, met een' uitsprong; *cabinet fait en saillie*, een kabinet met een buik; *maison qui a trop de saillie*, een huis dat te veel voor-uit-springt; *par saillies*, by horten of springen, als: *l'eau, le sang ne sortoit que par saillies*.

Saillie, (f. Zonder gunstige byvoeging, betekend) woede, oplopendheid, chielijke toorn, booze luim, als: *tâchons d'arrêter ses saillies*; maar, *il a d'admirables saillies*, ou *des saillies ingénieuses*, betekend; by heeft fraaye of zinryke invallen (die overwagt kómen).

Saillir, (v. n. se *saillis*; n. *saillissans* &c.) springen met geweld of horten uitspringen (*jaillir*, als: bloed uit een' ader, waer uit een' fontein) item (als v. a.) Bespringen, dekken (*couvrir*, als de dieren hunne wyfjes).

Saillir, (v. n. je *saillie*, tu *sailles*, il *saillie* &c. allen in infin. en 3de persoon gebr.), voor-uit-sleeken, voor-uit-springen, als: *ce balcon saillie trop*.

Sain, ne (adj.) Gezond, frisch; *être sain de corps & d'esprit*, frisch en wel te moede zyn; *la saine raison*, het gezond vernuft; *fruit sain*, gezonde vrugt; *côte saine & nette*, eene veilige kust of ree, *les sains* (f. m. pl.) de gezonde.

Sain, (m) Reuzel, (m) vet (n. der wilde en verscheurende dieren; als *mède van wilde zwynen, vossen* enz).

Sain, ou *sain doux*, (m) Gesmolten verkens reuzel.

Saine. (Zie *Saine*).

Sainement, (adv.) Gezondelyk.

Sain-

Sainfoin, (m) *Spurrie* (f. zeker gewas voor 's vee).

Saint, te (adj.) *Heilig*; le Saint Esprit, *de Heilige Geest*; le saint Pere, *de beilige Vader of de Paus*; le saint office, *de inquisitie*; la semaine sainte, *de passie-week*; le vendredi saint, *de goede vrijdag*; le terre sainte, *het beilige land, of het land van belofte*; la saint Jean, *sint Jans-dag*; (fête word door la daar onder verstaan) zoo méde la saint Martin; la saint Michel &c. les saints Peres, *de Kerkvaders*; le saint lieu, *de gebeilgde plaats*.

Saint, te (f. m. & f.) Een of *erne Heilige*; le Saint des saints, *God*; item *het beilige der beiligen* (in den Tobernákel); il ne fait à quel saint se vouer, *hy weet niet waar hy zig keeren of wenden zal*; c'est le saint du jour, *hy word van yder een geliefkoosd of aangebeeden, hy heeft thans het gezag*.

Saint-aubinet, (m) 't *Vóór-vinken-est* (n. op een schip).

Saintement, (adv.) *Heiliglyk*.

Sainteté, (f) *Heiligheid*.

Saïque, (f) *Saïk* (Turksch schip).

Saisi, ie (adj.) *Gegreepen*; *gevat*, *angekapt*; *beslagen*, in beslag genomen, met arrest belegd; enz. être saisi de froid, *de frayeur*, met koude, met schrik bevangen zyn.

Saiü, (m) Een wiens goederen in beslag genomen zyn.

Saisie, (f) *Hand-oplegging*, *beslagneeming* (f), *beslag* (n. op iemands goederen), faire une saisie.

Saisine, (f. in Rechten) *Bezitneeming* (van gekogte goederen); item *Seizing*, klein touw-werk (om een ander touw méé te sorten of vast te maken).

Saisir, (v. a. Je saisis; nous saisissons &c.) *Aantasten*, *vatten*, *grypen*, *pakken*; saisir un bâton, l'occasion, quelqu'un au collet, *een stok opvatten*; de gelegenheid waarneemen; iemand by den bals of kraag vatten; faire saisir, *doen vatten of in hegtenis neemen*; saisir l'attention du lecteur, *de oplettendheid van den lezer gevangen neemen*, inwinnen, tot zich trek-

ken; saisir, *bevangen*, *aantasten*, als: le froid, la peur, la sievre me saisit, *de koude enz. beving my*; saisir, (in Rechten) *beslaan*, in beslag neemen, *de hand opleggen*, *aantasten*; als: saisir un bien par décret, *cenig goed by decreet of Rechterlyk gewysde (vonnis) beslaan*; saisir, in bezit neemen of geeien; item begrypen, vatten (met de gedagten); saisir l'ancre, *het anker vast sorren*; se saisir (v. r.) d'une personne, de quelque chose (s'en emparer), *iemand vast houden*, *vatten*, in hegtenis neemen; iets bemagtigen, in bezit of beslag neemen, zich meester van maken: se saisir d'un voleur, d'un passage, d'un pont &c.

Saisissant, te (adj.) *Grypende*, *vattende*; *bevangende*, *hart-beklemmend*; saisissant, (f. m.) *beslag of arrest belegger*.

Saisissement, (m) *Beklemdbeld*, *be-kneldheid*, *bevanging* (f. van benaauwdheid, koude enz.); item *de koord of strik waar-méé de scheiprechter een misdadiger de handen bindt*; item *het grypen*, *overweldigen van een dāgen*.

Saison, (f) 't *Jaar-geyt* of 't *ge-tyde des jaars*, 't *seizoen* (n); les quatre saisons de l'année; la belle saison, *ou la saison nouvelle*, *de lente*, *de nieuwe tyd*, 't *voorjaar*; la saison est morte, *'er is niets méér te winnen*; saison, *tydigheid*, *bekwaame tyd*; être de saison, *tydig*, *of net van pas zyn*; hors de saison, *onstydig*, *onpasselyk*, *ten onpas*, *buiten tyds*.

Sal, (m. Scheld w.) Een zinnelooze.

Salace, (adj.) *Pekelig*, dat vol zout is; item *geil*.

Salade, (f) *Saladt* of *slaā*; une salade de coups de bâton, *een preu-gel-sorp*, of *dragt slāgen*; un regiment de salade, *een nieuw regiment dat nog geen vuur gezien heeft*.

Saladier, (m) *Salaad-schotel* (f); item *salaad-korfje* (om ze uit te slaan).

Salage, (m) *Het zouten of inzouten* (n); item *zout-accyns* (m).

Salaire, (m) *Loon* (n), *bezolding* (f).

Salaison, (f) *Het Inzouten* (n); *item de regte tyd daar toe*; *item zoute waar of kost* (f).

Salamalec, (m) *Turksche groet*, *diepe buiging* (f).

Salamandre, (f) *Salamander* (*dier dat men waant in 's vuur te konnen leven*).

Salant, te (adj.) *Zoutig*, *zout-maakend*, *als: marais salant*, *een zout moeras*.

Salarier, (v. a. oudw.) *Beloonen*, *bezoldigen*. (*Zie Récompenser*).

Sale, (adj.) *Vuil*, *onrein*, *bemorst*, *bezoedeld*; *des mains sales*, *vuile handen*; *du linge sale*, *vuil linnen*; *des paroles sales*, *onkuische of vuile woorden*; *action sale*, *vuile daad*; *sale intérêt*, *vuil gewin*; *côte sale*, *kust die vol banken is*; *vaisseau sale*, *begroeid schip*; *gris sale*, *donker graauw*.

Sale. (*Zie Salle*).

Salé, ée (adj.) *Gezouten*, *gepékeld*; *zout*, *ziltig*; *chair, eau salée*, *pékel-vleesch*, *zout-vleesch*; *zout*, *ziltig of brak-water*; *cela est un peu trop salé*, *dat is wat te veel gezouten of te duur*; *item wat se sterk gezegt*; *autant de frais que de salé*, *ik wil of last geen van beiden*.

Salé, (f. m.) *Zout vleesch*, *pékel-vleesch of spek*, *al wat gezouten of gepékeld is*, *het gezoutene*, *zoute spyze*; *item voorraad* (provisie) *van zout*, *als: ou lui donne tous les ans son salé*; *le franc-salé*, *het vrye genot van zout*, (*zeker voor-recht*); *le petit salé*, *de besprenkelde postjes*, *enz. van een jong verken*.

Salement, (adv.) *Morsiglyk*, *stordiglyk*, *vuil*.

Saler, (v. a.) *Zouten*, *inzouten*, *pékelen*, *in de pékel doen*, *inzulten*; *item* (*de waar*) *zouten*, *of duur houden*.

Saleron, (m) *'t Zout-vat-bakje* (n).

Saleté, (f) *Morsigheid*, *vailigheid enz.*; *item schandelyke of vuile praat*.

Saleur, (m) *Een zouter*.

Saleure. (*Zie Saleure*).

Sali, ie (adj.) *Bezoedeld enz.*

Salikaire, (f) *Wierik* (*een' plaats*).

Salicot, ou **Salicoque**, (m) *Garnaat*, *garneel* (*chevrette*).

Saliere, (f) *Zout-vat*, *zout-vaasje* (n); *item zout-kast of bak* (n); *item ingevallene holligheid of put* (*aan eenig gedeelte des ligchaams*).

Saligaut, ou, **Saligaud**, de (adj. & f. gem. w.) *Vuil*, *morsig*; *een vuilik*; *een' vuile pry*.

Salignon, (m) *Zout-koek of klomp*.

Saligot, (m) *Water-kastanje* (f).

Salin, ine (adj.) *Ziltig*; *gout salin*.

Salin, (m) *Zout-bak* (m), *zout-ton* (f).

Saline, (f) *Ingezouten vleesch of visch*, (*doch voornamentlyk de zoute visch*, *als: labberdaan*, *baaring enz.*); *item het zout-werk*; *een' zout-myn*; *item zout-maakery*, *zout-keet*.

Salique, (adj.) *La soi salique*, *de salische wet* (*waar door de vrouwen van de fransche kroon uitgesloten worden*).

Salir, (v. a.) *Vuil maaken*, *bemorsen*; *se salir*, (v. r.) *vuil worden*; *item zich bevullen*, *alies onder zich laten loopen*.

Salissant, te (adj.) *Vuil-maakend*, *besmullend*; *item dat ligt besmet of vuil word*.

Salisson, (f. gem. w.) *Eene jonge sions*, *saerie*.

Salissure, (f) *Bemorsing*, *vlek*, *smet*, *vuilte*.

Salivaire (adj.); *Glandes salivaires*, *speeksel-klieren*.

Salival, ale (*Zie Salivaire*).

Salivation, (f) *Kwyling*, *speeksel-vloed*.

Salive, (f) *Speeksel* (n), *spog*, *kwyf*, *zéver* (f), *la salive m'en vient à la bouche*, *het doet my water-tanden*.

Saliver, (v. n.) *Kwylen*, *zéveren*; *faire saliver un vérolé*, *eenen gekokten doen kwylen*.

Salle, (f) *Een' zaal*, *groote kamer*; *salle à manger*, *eet-zaal*, *salle du commun*, *gemeene tafel*, *kamer of beyer*; *salle d'armes*, *à danser*, *vegt- of scherm-school*; *dans-school*; *il a eu la salle*, *ou on lui a donné la salle*, *hy is openlyk in de school gekastyd*.

Sallon, (m) *Groote zaal*, *voór-zaal*.

SAL.

zaal (f); *item verheeven gedeelte eener zaal.*

Salmi, (m) Opgewarmd wild-braad (n)

Salmigondis, (m) Opgewarmde butspot van allerhande vleesch; een mengel-moes.

Saloir, (m) Vleesch-kuip, ton (f) of trog (m. om vleesch in te zouten of zout in te doen).

Salon. (Zie Sallon).

Salope, (adj.) Morisig, slonzig.

Salope, (f. m. & f.) Morsbeer; slons, morsfebel.

Salopement, (m) Morisiglyk.

Saloperie, (f) Morisery.

Salorge, (f) Zout-hoop (m), zout-denne (f).

Salpêtre, (m) Salpêter, zout-sfeen (m); ziltigheid (f).

Salpêtrier, (m) Salpêter-slooker.

Salpêtriere, (f) Salpêter-bus.

Salagineux, se (adj.) Zoutagtig, loozagtig.

Saltimbanque, (m) Kwakzalver; *item klugtspeelder of bans-worst.*

Saluade, (f) Buiging, eerbewyzing, groet, als: il m'a fait une grande saluade.

Salvage, ou Sauvelage, (m) Berg-loon (n. van gerédde goederen).

Salvations, (f. pl.) Tegen-inbren-ging, verdediging (in Rechts gedin-gen).

Salubre, (adj.) Gezond, heilzaam (voor de gezondheid).

Salubrité, (f) Gezondheid, ge-zonde boedánigheid (der lucht enz.).

Salve, (f) Losbranding, Salvo (met 't geschut of schiet-geweel), eer-of vreugde-schieten; tiner en salve, eené algemesne schieting doen; faire une tripie salve, driemaal schie-ten; salve, een sekenk-bord.

Salvé, (m) Lof-zang of gebéd aan de H. Maagd Maria.

Saluer, (v. a.) Groeten; met het geweer groeten; eerbewyzen, ba-groeten; saluer quelqu'un; sa-luer l'autel, voor 't outaar bui-gen of neigen; saluer Empereur, voor Keizer uitroepen of erkennen; saluer un vaissau, een schip begroe-zen (met eenige losse kanon-schieten);

SAL. SAM. SAN. 763

il a eu l'honneur de saluer le Roi, by heeft de eere gebad den Koning zyn eerbiedigheid te bewyzen.

Salure, (f) Zoutigheid, ziltig-beid.

Salut, (m) Heil (n), wel-vaart, behoudenis (f); il y va de votre salut, uw' welvaart of behoud hangt 'er aan; chercher son salut chez quelqu'un, zyn heil of veiligheid by iemand zoeken; salut, heil, zálig-beid, als: le salut éternel; salut, groet (met een piek, slyking der vlag, kanon-schoot enz.); *item de groet of 't lof (der engelen).*

Salutaire, (adj.) Heilzaam, nut-tig, goed.

Salutairement, (adv.) Heilzaam-lyk, nuttiglyk.

Salutation, (f) Groetenis, groe-ting, groet.

Samedi, (m) Zaterdag.

Samoreux, (m) Een samoreus (zé-ker lang en plat-boornig Rivier-schip).

Sancir, (v. n. Zee-w.) Zinken.

Sanctifiant, te (adj.) Heiligmaa-kende.

Sanctification, (f) Heiligmaa-king.

Sanctifier, (v. a.) Heiligmaaken; *item heiligen, vieren.*

Sanction, (f) Kerkelyke vast-stel-ling, ordonnantie. (Zie Pragmati-que).

Sanctuaire, (m) 't Heilige, 't Heiligdom, 't Heilige der Heiligen (n. in den Tempel); de kerke Gods; pe-ser ses actions au poids du sanc-tuaire, zyne doaden naauwkeurig overweegen.

Sandal. (Zie Santal).

Sandale, (f) Zeker schoen der morniken zonder overléder; *item secherm-schoen.*

Sandalier, (m) Maaker daar van.

Sandaraque, (m) Sandarak (zé-ker gom, waar meé men het papier wrift om niet door te staan).

Sandi, (zéker eed) Waarlyk.

Sandix, (m) Gebrand loot-wit.

Sandragon, (m) Gom (van zeeher Palmboom).

Sang, (m) Bloed (n); tiner du sang, bloed afstappen, laaten, áder-laa-

laaien; arrêter le sang, het bloed felpen; être tout en sang, geheel bebloed zyn; verser du sang, bloed fporten; se battre au premier sang, vechten tot men bloed ziet; vivre du sang d'autrui, van een ander mans zweet of zuurin arbeid leeven; mettre tout à feu & à sang, alles te vuur en te zwaerd verdelgen; fuer sang & eau, etter en bloed zweeten (van vermoedheid of angst); le sang lui monta au vilage, by wierd fchaamrood of driftig; avoir du sang aux ongles, hart of moed hebben; avoir le sang chaud; hitzig van natuur of ligt geraakt zyn, niet veel verdraagen konnen; être du sang Royal, van Koninglyken bloede of maagfchap zyn; abandonner fon sang, zyne maagfchap verlaaten; bon sang ne peut mentir, dat in den aart is komt vroeg of laat ten voorschyn; cette femme a un beau sang, dat vrouws-perfoon heeft een' fchoone kleur; sang froid, koelzinnigheid, koel gemoed, koelen med, bedaardheid, bezadigdheid; conferver fon sang froid dans la chaleur du combat; tuer quelqu'un de sang froid, iemand in koelen bloede doden; agir, parler de sang froid, bezadigd (zonder drift) te werk gaan enz.; sang de dragon, draakenbloed (zekere gom); sang de bouc, bokkenbloed (artzeny).

Sanglade, (f) Een slag met een' zweep, riem, roede of gaarde (m).

Sanglantment, (adv. zelden gebr.) Heftiglyk, wreedelyk.

Sanglant, (te adj.) Bloedig; combat sanglant; item un sanglant affront, een onverdraaglyke boon; une raillerie sanglante, een' fchampere befpoetting.

Sangle, (f) Gordel, riem, draagband (m), item draag-zeel (n) of riem (m. der draagers); buik-riem (der faerden).

Sangler, (v. a.) Gorden, den draag- of buik-riem aan-doen; item (een rouw) vaf aantrekken; item (een' floel) met riemen betrekken; item om de ribben zweepen, of faan.

Sanglier, (m) Een wild zwyn (n).

Sanglot, (m) Snik; pouffer des sanglots, fnikken, huilen dat men 'er van klokt of fnikt.

Sangloter, (v. n.) Snikken, klokken, huilen dat men fnikt.

Sang fue, (f) Bloed-zuiger, bloed-egel; item uitzuiger, bloed-zuiger (des volks).

Sanguification, (f) Voedsel-verandering in bloed.

Sanguin, ine (adj. & f.) Bloedryk, volbloed; item bloed-rood; item vrolyk, lustig; driftig, vuurig; item een bloedryk mensch enz.

Sanguinaire, (adj.) Bloed-dorftig, bloetigerig, wreed.

Sanguine, (f) Bloed-fleen; item rood kryt.

Sanguinolent, te (adj.) Dat met bloed gemengd is; crachat sanguinolent.

Sanhédrin, (m) Raad der Jooden.

Sanicle, (m) Sanikkel (plant).

Sanie, (f) Ester, materie.

Sannes, (m. pl.) Een worp van 2 zeffen met de teerlingen (n).

Sans, (Prep.) Zonder; fans cela, zonder dien; fans argent, zonder geld; fans boire & fans manger, zonder eeten of drinken; fans moi il mourroit de faim, zonder my (was het niet door my) zoude by enz.; fans (outré) les autres dépenses, bebalven de enz.; fans que, (koppel-w.) zonder dat; fans qu'il s'en fawât un feul.

Sanfonnet, (m) Een fpreeuw.

Santal, ou Sandal, (m) Zandelhout (n).

Santé, (f) Gezondheid; être en bonne ou mauvaife fanté, gezond, of ongezond, wel of niet wel te pas zyn; à votre fanté, ou, je falue votre fanté, op uwe gezondheid, of myn dienft aan u; boire les fantés, de gezondheden drinken; la fanté, ou le lieu de fanté, een paff-huis; quarantainen-huis.

Santon, (m) Naam die de Oefterlingen geeven aan die geene die een ftreng leeven leiden.

Saoul, faouler &c. (Zie Soul &c.),

SAP. SAQ. SAR.

Sapajou, (m) *Zeker kleine aap.*
 Sape, Saper &c. (Zie Sappe &c.).
 Saphique (adj.); vers saphiques, *Sappifche vaerzen.*
 Saphir, (m) *Sappir (edel gefst.).*
 Sapience, (f) *Wysheid; (boertiglyk noemd men Normandiën le pais de Sapience).*
 Sapienciaux, (adj. m. pl. *alkaan dus*) *Livres sapienciaux, Boeken der wysheid, als: de spreuken Salomons enz.*
 Sapin, (m) *Denneboom, (m) denne of vuren hout (n).*
 Sapine, (f) *Denne-plank.*
 Sapinettes, (f. pl.) *Schulpen die onder aan een Schip groeijen.*
 Sapiniere, (f) *Dennen- of mastbosch; item een aenen-Schip (n).*
 Saporisique, (adj.) *Smaakende, dat smaak heeft.*
 Saponaire, (f) *Ziep-kruid.*
 Sappe, (f) *Het onder-mynen, onder-graaven (n. van iets, om het te doen instorten).*
 Sapper, (v. a.) *Onder-mynen, onder-graaven.*
 Sappeur, (m) *Onder-graaver.*
 Saquebute, (f) *Bas-Bazuin.*
 Sarabande, (f) *Zekere staatsige dans.*
 Sarbacane, ou sarbatane, (f) *spuis of buis (f. om vogelijes mee te schieten); item een roeper (m), sprektrrompet (f).*
 Sarcasme, (m) *Schimp-rêde, winnige of stekelagtige schersing (f).*
 Sarcelle. (Zie Cercelle).
 Sarcler, (v. a.) *Wieden, uitwieden.*
 Sarcleur, euse (m. & f.) *Wieder; wieder.*
 Sarcloir, (m) *Wied-zyer (n).*
 Sarclure, (f) *Uitwiedfel, onkruid (n).*
 Sardine, (f) *Sardyn (zeker visch).*
 Sardoine, (f) *Sardonik-steen (m).*
 Sardonien (adj.); Ris sardonien, *een gedwongen la-b.*
 Sarge. (Zie Serge).
 Sariette, ou, favorée, (f) *Keul, (f) boon-kruid (n).*
 Sarment, (m) *Wyngaard-rank (f).*
 Sarpe. (Zie Serpe).

SAR. SAS. SAT. 765

Sarrafin, ou bled sarrafin, (m) *Borkweit (f).*
 Sarrafine, ou Herse, (f) *Valpoort, val-deur, schut-deur met traliën (aan eene vesting).*
 Sart, ou Goémon, (m) *Zee gras, wier (n).*
 Sartie, (f) *Táteling (f), want van een Schip (n. in de middellandsche Zee).*
 Sas, (m) *Hairene zeef, teems (f); passer au gros sas, door de groove zeef laten loopen, (iets) ter loops overzien of onderzoeken.*
 Sassafras, (m) *Sassafras (zeker rood hout gebr. in Genees-k.).*
 Sasse, (f) *Hoo-wat (n), gieter (m).*
 Sasser, (v. a.) *Zißen, door een zeef of teems laten loopen; item (een zaak) doorzisten, naauw onderzoeken.*
 Sisset, (m) *Zeeffe, teemsje (n).*
 Sassoire, (f) *'t Voorste wagen-geffél (n).*
 Satan, (m) *De satan of duivel.*
 Satellite, (m) *Trauwant, wagger, een die zyn meesters quaad uitvoerd; item les satellites de Jupiter, de saturne, de wagers van Jupiter enz. (in Sterre-k.).*
 Satiété, (f) *Verzadigdheid, volheid; overlaading, walging.*
 Satin, (m) *Atlas, satyn (zyde stoffe).*
 Satinaire, (m) *Satyn-weever.*
 Satiner, (v. a. & n.) *Als satyn weeven of worden.*
 Satire &c. (Zie Satyre &c.).
 Satisfaction, (f) *Voldoening, vergenoeging.*
 Satisfactoire, (zdz.) *Voldoend, dat voldoet.*
 Satisfaire, (v. a.) *Voldoen, genoeg geven, beaalen, satisfaire quelqu'un, une dette; satisfaire (v. n.) à quelque chose, aan iets voldoen, voldoening of genoeg geven; se satisfaire (v. r.) zich zelven voldoen; item zich wreken.*
 Satisfaisant, te (adj.) *Voldoende.*
 Satisfait, te (adj.) *Voldaan.*
 Satrape, (m) *Land-voogd, Stadhouder der oude Persen.*

Satrapie, (f) Land-voogdy.

Saturnales, (f. pl.) Saturnus-feesten (der oude Rom.).

Saturne, (m) Saturnus (versierde godheid der Heid.; item eene der dwaal sterren).

Saturnien, ne (adj.) Zwaarmoedig, droefgeestig.

Satyre, (m) Bosch-god (der Heid.); item een satyr (zynde half mensch en half bok); item vieux satyre, een oude geile vent of bok.

Satyre, (f) Hekel dicht; schimp-schrijs (n).

Satyreau, (m) Bosch-godje (n).

Satyrion, (m) Standel-kruid (n).

Satyrique, (adj.) Schimpig.

Satyriquement, (adv.) Schimpender wyze.

Satyriser, (v. n. & a.) Schimpen; beschimpen, den spot dryven, bekelen, ten toon stellen.

Savamment, (adv.) Geleerdelyk.

Savant, te (adj. & f.) Geleerd, verstandig; een Geleerde, een wys mensch; un faux savant, een zoo ge naamde Geleerde.

Savantasse, (m) Een weet-al, wys-neus, geleerde gek.

Savate, (f) Stof, oude schoen (m); item een die naar afgeleene plaatsen brieven brengt, een bode.

Savaterie, (f) Oude schoen-markt of straat.

Sauce, ou Sausse, (f) Saus, doop; sauce liée, gebondene of ge-roerde saus; il ne fait à quelle sauce manger ce poisson, by weet niet hoe by dien haars bereiden zal, of hoe by die zaak behandelen moet; à quelle sauce faut il mettre cela? hoe moet men zich daar in gedraagen? la sauce vaut mieux que le poisson, 't sop is de kool niet waerd; si vous ne le trouvez pas bon, faites y une sauce, zoo 't niet naar uw zin is, maakt het beter; il n'est sauce que d'appetit, honger is de beste saus (alle spr. w.).

Saucer, ou, sausser, (v. a.) Doo-pen, indoo-pen, soppen; item nat ma-ken, begieten, in 't water dompelen.

Sauciere, ou, saussiere, (f) Saus-konnetje.

Saucisse, (f) Worst, mei-worst, sa cys; (f) item slang (n. loopend-vaar in een' myn); pik-kraan.

Saucisson, (m) Groote worst (f); item takke-bos, mutsert (m).

Saveter, (v. a. & n.) Knosijen, brodden, 't werk bederven.

Savetier, (m) Lapper, schoen-lapper; item knoeyer, broddelaar.

Savetiere, (f) Lappers-vrouw.

Saveur, (f) Smaak (m. die een ding heeft); il n'y a ni gout ni sa-veur, daar is noch reuk noch smaak, dat is, niets goeds in.

Sauf, auve (adj. gemeenlyk ver-zeld met sain) Behouden, onbeschaadigt; il est revenu sain & sauf, hy is frisch en gezond of wel en be-houden 't huis gekomen; avoir vie & bagues sauves, zyn leeven en goede-ren behouden; sortir bagues sauves, met zak en pak uit-trekken (uit een veroverde plaats).

Sauf, (prep.) Behoudens; sauf vo-tre respect, behoudens uw eer; sauf correction, onder verbetering; sauf erreur de calcul, buiten mis-reke-ning; sauf au demandeur à se pour-voir, met voorbehoud des eischers re-ht om zich te voorzien.

Sauf-conduit, (m) Vry-geleide (n), vry-gelei-brief (m).

Sauge, (f) Salie, saly.

Saugrenée, (f) Saus van water en zout.

Saugrenu, ne (adj. gem. w.) On-gerymd, buitenspoorig; un conte saugrenu.

Savinier, (m) Zéven-boom (bees-ser).

Saule, (m) Wilge, wilgen-boom of hout.

Saumâtre, ou, Saumague, (adj.) Brak; eau saumâtre, brak water.

Saumon, (m) Een zalm; item een blok tin of lood.

Saumonneau, (m) Zalmkje.

Saumonné, ée (adj.) Dat de kleur of smaak van zalm heeft.

Saumure, (f) Pékel.

Saunage, (m) Zout-handel.

Sauner, (v. a.) Zout maaken of zieden.

Saunerie, (f) Zout-ket.

Saunier, (m) Zout-maaker; zout-verkooper; faux saunier, zout-lorrendraayer.

Sauniere, (f) Zout-bak (m. in een' keuke).

Savoir, (v. a. je fais, tu fais, il fait, nous savons &c. je savois &c. je sus &c. j'ai su &c. je saurai &c. sache, qu'il sache &c. que je sache &c. je saurois &c. que je fusse &c. sachant) Weeten, kennis hebben, kennen; savoir l'histoire, de historie weeten of kennen; kennis van de geschiedenissen hebben; quand je vous saurai guéri, als ik verneme dat gy hersteld zyt; faire savoir, doen of laten weeten, kond doen; savoir son métier, zyn ambagt verstaan; savoir sa leçon, zyn les kennen; ne savoir ni a, ni b, noch leezen, noch schryven kunnen; savoir bien vivre, wel-leeven kunnen; item wel-leevend zyn, wel met de luiden weeten om te gaan; il fait le tran tran des affaires, hy weet wat 'er oploopt of by kent de streken; il fait mieux qu'il ne dit, hy weet beter, hy spreekt tégen zyn gewisfen; je le fais de bonne part, ik weet het van gorder hand; je n'en fais rien d'assuré, ik weet 'er niets zekers van; je vous en fais bon gré, ik neem' het u in dank af; je ne saurois (je ne puis pas), ik kan niet; il n'a su, hy heeft niet gekonnen; un je ne fais qui, een zeker iemand; een ik weet niet wie, een onbekende; elle a un certain je ne fais quoi qui charme, zy heeft een zeker iets dat bekoord.

Savoir, ou, à savoir, (adv.) Te weeten, naamlyk, dat is te zeggen (NB. men zegt ook; c'est à savoir, ou, savoir est); je vous envoie ci joint; savoir; ik zende u hier névens; te weeten; savoir, si la chose est ainsi, naamlyk, of de enz.; c'est un à savoir, het is onzeker of iets dat men niet vast weet of geschieden zal.

Savoir, (f. m.) Kennis, weeten-schap, geleerdheid (f); homme d'un grand savoir.

Savoir-faire, (m) Betwaamheid,

manier van doen (f); il en viendra à bout par son savoir-faire.

Savoir-vivre, (m) Geschiedte levens-wyze, manier (f) of omgang (m).

Savon, (m) Zeep (f).

Savonnage, (m) Zeep-sop, zeep-water (n); item de inzeeping (f), 't zeepen (n. van linnen).

Savonner, (v. a.) Zeepen, met zeep bestryken of waschen; se savonner, (v. r.) met zeep gewaschen worden.

Savonnerie, (f) Zeepziedery.

Savonnette, (f) Zeep-bal, wasch-bal (m).

Savonneux, se (adj.) Zeepig, zeepagtig.

Savourement, (m) 't Smaaken, 't proeven (n).

Savourer, (v. a.) Smaaken, proeven, bebaagen vinden.

Savouret, (m) Een merg-pyp (f).

Savourensement, (adv.) Met smaak, smaakelyk.

Savoureux, se (adj.) Smaakelyk, lekker, mals.

Saupiquet, (m) Zuure saus, sterke saus (f).

Saupoudrer, (v. a.) Besprenken, besprengen, bestrooyen (als: met saur, sauret, sor, zout, kruid enz.); foret, (adj.) gerookt, berookt; hareng saur ou foret, gerookten haring, bokking; saur, geel-bruin (van jonge valken gez.).

Saurage, (m) Geel-bruine kleur der jonge valken (f).

Saure, (adj.); Cheval saure, donker-bruin paerd.

Saurer, (v. a.) Rooken, in den rook hangen, berooken, door den rook bruin doen worden (als baring).

Sauret. (Zie Saur).

Saurin, (m) Haring-rooker.

Saussaie, (f) Wilgen-bosch (n), griend (f).

Sausse &c. (Zie Sauce &c.).

Saussisse &c. (Zie Saucisse &c.).

Saut, (m) Sprong; item water-val (chûte d'eau, cataacte); le saut de la carpe, zwimeling; au saut de lit, by 't opstaan; on lui a fait faire un saut

saut en l'air, *hy is opgeknoopt*; de plein saut, (adv.) *met éénen sprong, éénsklaps*; sauter un fossé de plein saut; faire le saut, *tot besluit kómen, resolveeren*.

Sautant, te (adj.) *Springende*; item (in Wápenk) *overéénstaande*.

Sauteler, ou, Sautiller, (v. n.) *Huppelen, springen*.

Sauter, (v. n.) *Springen*; sauter au coude de quelqu'un, *iemand om den hals wassen*; item *vatten of aangrypen*; sauter à pieds joints, *geelyksvoets springen*; sauter de joie, *op-springen van vreugde*; sauter en arriere, *achter-uit springen*; sauter à bas du lit, *uit het bed springen*; sauter de branche en branche, *van den eenen tak op den anderen springen*; figuurl. *van den bak op den tak springen*; (sauter d'un sujet à un autre); cela saute aux yeux, *dat is klaar, dat kan yder een bemerken*; sauter aux nuës de quelque chose, *zich schriktekyk over iets ergeren*; sauter sur quelque chose, *ergens op springen*; item *wat toegeeven, niet naauw zien*; sauter à l'a bordage, *emeren, op een schip overspringen*; le vent sautoit de rumb en rumb, *de wind liep geduurig om, of van den eenen streek tot den anderen*; la terre sautera, *zyn landgoed zal 'er aan moeten, of moeten springen*; je lui ferai sauter le bâton, *ik zal hem dat wel noodzakken te doen*; faire sauter une muraille, &c. *eerste muur enz. doen springen*; faire sauter quelqu'un, *iemand doen tuimelen, uit de zaal ligten, hem ergens uitkaatsen, den voet dwars zetten*; faire sauter les degrés, *la tête, la cervelle à quelqu'un, iemand van de trappen doen springen, het hoefst afkappen, de hersenen doorbooren, doorschieten, uit den kop doen springen*; il recule pour mieux sauter, *hy houd zich gedookeu, om daar ná des te beter te voorschyn te kómen*; faire sauter un bordel, *een hoer-huis uitroeyen*.

Sauter. (v. a.) *Overspringen*; sauter un fossé, *een' sloot overspringen*; fruter une page, une ligne, *een blad, een' regel overstaan*.

Sautereau, (m) *Wippertje of tanzgent (n. dat de snaren van een klavecyn doed spreken)*; item *een koorde-danzerije (n)*.

Sauterelle, (f) *Sprink-baan*; item *een houte passer (m)*.

Sauteur, euse (m. & f.) *Springer, tuimelaar, een die lugte sprongen doet, springster*.

Sautillement, (m) *Huppeling*.

Sautiller. (Zie Sauteler).

Sautoir, (m) *Een St. Andries-kruis (in een wápen)*; en sautoir, *kruisseling over malkander*.

Sauvage, (adj.) *Wild, als: animal pommier sauvage; homme, peuple sauvage, een wild, woest of schuw mensch, volk*; país sauvage, *een woest, onbebouwd land*; herbe sauvage, *een kruid dat in 's wil. & groeit*; un sauvage, (f. m.) *een wild mensch, een wilde*.

Sauvage, (f. m.) *Het bergen*; item *berg-loon (n. van gestrande goederen)*.

Sauvageon, (m) *Wilde of ongeënte boom (qui n'a point été greffé)*.

Sauvagesse, (f) *Een wild vrouws- persoon (als: by voorh. in Amerika)*.

Sauvagin, ine (adj. & f) *Naar wild smaakend; gout sauvagin, een wild-smaak; cela sent le sauvagin, dat riekt naar wild*.

Sauvagine, (f) *Wild, wild ge-vigelle, wild-braai (n)*; item *pe-terv (f), bont-werk (n)*.

Sauve, (adj. f. van sauf) *Gezond, wel, veilig*.

Sauvé, ée (a'j.) *Behouden; zalig-gemaakt enz. (Zie by Sauver)*.

Sauve-garde, (f) *Beschutting, bewaaring, bescherming (f)*; item *bescherm-brief; ien soldaat of wagt (m. om een huis of sloot te bewaaren)*; item *schild of wápen (voor een vry-huis geplaatst)*; item *vry-brief (wegens in-kwartiering van Soldaaten)*; (NB. alle deeze benaamingen worden meest Sauvagarde in 't duitsch genaamd); se mettre sous la sauvegarde du Roi, *zich onder 's Konings bescherming of vry-gelei bequeven*; sauvegarde du gouvernail, *zorgglyn, dikke tálie of reep aan 's roer*.

Sau-

SAU. SAX. SAY. SCA.

Sauvelage. (Zie Salvage en Sauvage).

Sauvement, (m) Redding; veiligheids, behoudens (f).

Sauver, (v. a.) Redden, behouden, enz. sauver une ville, un vaisseau, sa vie, son ame, sa gloire, eene Stadt verlossen of behouden, een Schip reddén, zyn leeven, zyn' ziel, zyne eere'er afbrengen of behouden; sauver, behouden, záligen, zálig-maaken, als: Dieu sauve ses élus; sauver le dehors ou les apparences, den uiterlyken schyn bewaaren, vertoonen dat alles wel is, geen agterdocht geeven; sauver sa conduite, zyn gedrag vry pleiten, versehoonen; sauver une dissimulation, eene contradiccion, een wan-geluid berstellen; égarer srydige dingen over-één brengen; sauver la chèvre & les choux, (spr. w.) alles reddén; sauver, bespaaren, uitbaalen; als: cela me sauve beaucoup de peines & de dépenses; sauve qui peut, een yder berge al wat hy kan of redde zich; se sauver, (v. r.) zich reddén, bergen of verlossen; item vlugten, zich in veiligheid stellen of begeeven; item zich behouden, záligen, of zyne zaligheid uitwerken; se sauver, zyn voordel of schaade vinden, als: ce tailleur fait bon marché de la façon des habits, mais il se sauve par les fournitures.

Sauve-rabans, (m. pl.) Leiffels, worfelen om de ree (scheeps-w.).

Sauveté, (f); Etre en lieu de sauveté, in een vry-plaats of veilige blyven zyn.

Sauveur, (m) Redder, behouder; item verlosser, zálig-maaker.

Saxatile, (adj.) Dat in steen is of groeit; plante saxatile, een steen-plant.

Saxifrage, (f) Steen-breeke (zékere plant).

Saïe, Savette &c. (Zie Saie &c.).

Savon. (Zie Saie).

Sbire, (m) Gerechts-dienaar in Italië.

Scabellon, (m) Voet, pédestal (onder een beeld enz.).

Scabieuse, (f) Schurft kruid (n).

SCA. SCE. 769

Scabreux, se (adj.) Ruuw, ongelijk; moeyelyk, gevaarlyk; chemin, esprit scabreux, een ruuwe weg; een mislyk, lastig of dwars gemoed of mensch; affaire scabreuse, eene moeyelyke zaak.

Scalene, (adj.); Triangle scale-ne, ongelijk-zydige drie-boek.

Scalpel, (m) Sny mes (n. by wond-t.).

Scammonée, (f) Scammonium (zékere plant of sap dus genaamd).

Scandale, (m) Ergernis (f), aansloot, steen des aansloots (m).

Scandaleusement, adv.) Aanslootelyk, ergerlyk.

Scandaleux, se (adj.) Ergerlyk, aanslootelyk.

Scandaliser, (v. a.) Ergeren, ergernis of aansloot geeven; se scandaliser, (v. r.) zich ergeren, geërgerd worden.

Scander (v. a.) nn vers, een vaers volgens zyne voeten afmeetén.

Scapulaire, (m) Zéker schouder-mis-gewaad (n. zynde een reepje stof van omtrent een voet breed dat van vooren en van achteren netrbangd); item zodaanig gewaad, gedraagen by sommige kloosterlingen, onder 's bembd; item veines scapulaires, de schouder-àderen.

Scarabée, (f) Paerde-vlieg, stons-vlieg, vor.

Scaramouche, (m) Harlekyn, bantsop, bantsworst.

Scarificateur, (m) Kop-mes (n. der wond-hee ders).

Scarification, (f) Kopping, insnyding, kerving.

Scarifier, (v. a.) Koppen, kerven, in de boven huid insnydingen maaken.

Scarlatine, (adj.); Fievre scarlatine, purper-koors.

Scivamment &c. (Zie met Sa).

Sceau, (m) Zégel (n. cachet); le grand, le petit sceau; le Garde des sceaux, de Zégel-bewaarder.

Scel, (m. woord der practyk) Zégel, (n) als: sous notre scel secret, onder ons geheim z' gel.

Scedule. (Zie Cedule).

Scélérat, te (adj.) Schelm'agtig, godloos, ondeugend; homme scélérat.

Scelerat, te (f. m. & f.) Een *sebelm*, *fielt*, *booswigt*; een *ondeugend*, *godloos* *vrouwenscb.*

Scélérateffe, (f) *Schelmstuk* (n), *guitery*, *godhoorheid* (f).

Scellé, ée (adj.) *Verzégeld* enz.

Scellé, (m. in Rechten) 's *Zé-gel* (n), *de verzégeling* (f).

Sceller, (v. a.) *Zégelen*, *bezé-gelen*, *verzégelen*; item *toezégelen* (*ca-cheter*); item *binden*, *toesnyken* met *kalk* enz.).

Sceller, (v. n.) *Hard* worden, *een' korst* *bekomen* (als *aarde*); *opbou-den* te *groeyen* (als *takken*).

Scelleur, (m) *Verzégelaar*, *amp-tenaar* *die het zégel opdrukt*.

Scène, (f) *Vertoon-plaats* (f), *toneel* (n. *eener Schouwburg*); item *de vertooning* (f), 's *be-ryf*; item 's *secherm* (n. *op een toneel*); *paraître sur la scène*, *op 't toneel verschynen*; *une plaïsante*, *triste scène*, *eene aartige* of *koddige vertooning*; *een droevig schouwspel*.

Scénique, (adj.) *Wat van 't so-neel is*.

Scénite, (m) *Tenzen-bewoonder*.

Scénographie, (f) *Beschryving*, *tekening*, *afbeelding* (*van eenig land* of *gebouw*).

Scepticisme, (m) *Leer-stelling*, item *seêde der twyffelaars* (f).

Sceptique, (adj. & f.) *Twyffelend*; *een twyffelaar*, *wysgeer die al-le in twyffel trekt*.

Sceptre, (m) *Scepter*, *ryks-staf*, *Könings-staf*; *porter le sceptre*, *den scepter zwaayen*, *König zyn*; *la mort n'épargne point les sceptres*, *c'est à dire les Rois*.

Sceu. (Zie *Su* of *ander savoir*).

Schelling, (m) *Een schelling* (*zeke-re munt*).

Schirre, (m) *Knoef-gezwel* (n. *Schirrus*).

Schismatique, (adj. & f.) *Kerk-scheurend*; *een die scheuring in de kerk* of 't *geloof veröorzaakt*.

Schisme, (m) *Scheuring*, *ver-deeldheid in den Godsdienst* (f).

Schnaphan, (m, lees *Schenapan*) *Duitsche Spruik-roover*.

Scholarité, (f) 's *Studentschap*

(n); *droit de scholarité*, 's *studee-ten-recht*.

Scholastique, (adj.) *Schoolsch*, *dat van de school is*.

Scholastique, (m.) *Een student*, *school-geleerde*.

Scholastique, (f) *De schoolsche Godgeleerdheid*.

Scholastiquement, (adv.) *Op eene schoolse of school-geleerde wyze*.

Scholiasse, (m) *Uitlegger der oude grieksche of andere Schryveren*.

Scholie, (f) *Uitlegging der oude schriften*; item *korte aanmerking* of *gevolg-trekking eener leer-stelling*.

Sciage, (m) *Het zaagen*; 's *zaag-loon* (n); *bois de sciage*, *gezaagd hout*.

Sciamachie, (f) *Wäpen-bandel* (m), *dril-konst* (f).

Sciatière, (m) *Styl op een zonne-wyzer*.

Sciaterique, (adj.) *Dat met een' styl of schaduw het uur aanwyft*.

Sciastique, (adj. & f.); *La sciati-que*, *ou la goutte sciastique*, *de beup-jigt*.

Scie, (f) *Een' zaag*; *scie à main*, *à scier de long*, *à refendre*, *à dé-biter*, *hand-zaag*; *trek-zaag*; *schulps-zaag*; *span-zaag*; *scie qui a de la voie*, *een' scherpe zaag*.

Scie, (f) *Een zwaard-visch* (m).

Sciement, (adv.) *Voorbedágte-lyk*, *willens en weetens*.

Science, (f) *Weetenscbap*, *kennis-se*, *geleerdheid*, *kundigheid*.

Scitendum, (m) *Wat 'er noodig is te weeten* (*kancely-woord*).

Scientifique, (adj.) *Geleerd*, *door-wroet*; *discours scientifique*.

Scientifiquement, (adv.) *Geleer-delyk*, *grondelyk*.

Scier, (v. a.) *Zaagen*, *afzaagen*, *dóorzaagen*; *scier des ais*, *planken zaagen*; *scier le bled*, *het koorn af-maayen*; *scier*, (v. n.) *riemen sry-ken*, *deizen*, *averegts roeyen*.

Scieur, (m) *Zaager*; *maayer*.

Scintillation, (f. lees *Scintila-tion*) *Glinflering*, *flikkering* (*der ster-ren*).

Scintiller, (v. n.) *Glinfleren*, *flik-keren*.

SCL. SCL. SCO. SCR.

Sci-graphie, (f) *Trekking van 's binnenste van een gebouw.*

Sciomanie, ou, Sciomancie, (f) *Waarzeggerij uit de schimmen der dooden.*

Scion, (m) *Jonge spruit, of loos (f).*

Scissile, (adj.) *Kloofbaar, splytbaar.*

Scission, (f) *Scheuring, scheiding (division; séparation).*

Sciure, (f) 's *Zaagen, 's af- of dóorzaagen; item 's affnyden (van 's koorn); item zaag-meel, zaagsel (n).*

Scélrophthalmie, (f) *Zwaare ontsteking in de oogen.*

Scélrotide (f) ou membrane scélrotique, 's *harde oogen-vlies.*

Scélrotique, (f. m.) *Verhardend genees-middel (n).*

Scolarité &c. (Zie Scholarité &c.).

Scolie. (Zie Scholie).

Scolopendre, (f) *Zéker veelvoetige worm (m) of rups (f); item steen-vaaren, harts-tong (f. zéker kruid).*

Scorbut, (m) *Scheurbuik, blaauw-schuit (f. een kwaal vieler Zee-lie den).*

Scorbutique, (adj. & f.) *Scheur buikig.*

Scorie, (f) *Vuiligheid, asche van metaal.*

Scorpion, (m) *Een scorpioen.*

Scorfonnére, (f) *Schorfonneer-wortel of schorfonneer.*

Scote, (f); faire la scote, *de kleederen reinigen, luchten (in Kloosters).*

Scotie, (f) *Groef, holigheid (in Bouw-k.).*

Scotisme, (m) *De leere van Scotus.*

Scotiste, (m) *Návolger daar van.*

Scoue, (m) *Kimme (f) of einde van een buikstuk (n. in Scheeps-b.).*

Scribe, (m) *Een Schrift-geleerde; item een Schryver, blad-schryver, copist.*

Scripteur, (m) *Bank-Secretaris; item Paußelyke bullen-Schryver.*

Scripturaire, (adj. & f.) *Die de*

SCR. SCU. SE. 771

H. *Schrift alleen voor zyne richts-jaer b ud.*

Scrofalaire, ou, Scrophulaire, (f) *Klier-kruid (n).*

Scrophule, (f. Zie Ecrouelles).

Seroton, ou, Scrotum, (m. in ontleed-k.) *Bal-zak.*

Scrupule, (m) *Bekommerenis, angstvalligheid (f), bezwaar (n) scrupel (m. des gemoeds); item een scrupel (n. zéker klein gewigt); item een seconde (f. 60ste deel einer minuut); item een klein steentje dat in de schoenen valt en den voet drukt.*

Scrupuleusement, (adv.) *Angstvalliglyk, met schroom of bekommering.*

Scrupuleux, se (adj.) *Angstvallig, b kommend, schroomagtig; item naauw-lettend, zorgvuldig.*

Scrutateur, (m) *Onderzoeker, doorgronder, als: D'een est le scrutateur des coeurs; scrutateur, opzaamelaar, opneemer der stemmen (eener verkiezing).*

Sc-utin, (m) *Opzaameling, opneeming (f. der keurstemmen of lofballetjes).*

Sca. (Zie Sa of onder Savoir).

Sculpter, ou, Sculpter, (v. a.) *Snyden, beeld-snyden, beeld-bouwen (in steen of hout).*

Sculpteur, (m) *Beeld-snyder, beeld-bouwer.*

Sculpture, (f) *Het beeld-snyden; 's sny-werk (n) de beeld-bouw-konst (f).*

Scurrile, (adj.) *Grof-scherssend.*

Scurrilement, (adv.) *Onbeschaamdelyk, met gróve boertery.*

Scurrilité, (f) *Laage, gróve boertery of réde.*

Scate, (f) *Een schuit.*

Se, (Pron. pers. datif & accus. van soi) *Zich, zich zelfs; baar zelven; s'aimer, zich of zich zelfs beminnen; elle se chatouille, zy kitteld baar zelven; ils, elles se divertissent, zy vermaakten hen zelven; baar zelven; item ils s'entr'aident, zy beminnen malkander; NB. dit woord se word in 't fransch by alle wederboorige verba (verbes réfléchis ou neutres passifs) geplaatst, als: se repentir, berouw hebben; s'en-*

quérir, nâvorschen, onderzoek doen; se moquer, spotten; se souvenir, gedenken, geheugen; se promener, wandelen, enz. item se is ook zomtyds impersonnel, als: il se mange de bon bœuf en Angleterre, 'er word goed osfen-vleesch enz.; cela se vend, dat word verkogt; cela se fait, dat geschied of dat word gemaakt of gedaan; cela ne se peut pas, dat kan niet zyn of geschieden.

Séance, (f) Zitting, plaats (in eene Raadsvergadering); de vergadering, zitting zelfs, of de tyd daar van.

Séant, te (adj.) als: le Roi séant en son lit de justice, de Koning op zyn' Reshiet-stoel zittende.

Séant, te (adj.) Gevoeglyk, passend, wel-staande; ce qui est séant à l'un, ne l'est pas à l'autre, dat den eenen wel staat, staat den anderen kwalijk.

Séant, (f. m.) Mettre un mala de sur son séant (sur ses fesses); eenen zieken over eind helpen, oprigten, in 't bedde doen zigten.

Seau, (m) Een emmer.

Seau. (Zie Scean).

Sébille, (f) Houze bak of nap (m).

Sec, Seche, (adj.) Droog, drooge enz.; bois sec, droog hout; terre seche, drooge aarde; des fruits secs, gedroogde vrugten of fruiten; voir d'un œil sec, met drooge oogten, of zonder traanen aanschouwen; un corps sec, een mager of dor lichaam; mur de pierres seches, muur van bloote steen; style, discours sec, een dorre schryfstyl enz.; repartie, visite seche, een slaauw of onvriendelyk antwoord; een droog bezoek (dat niet vriendelyk is of waar men niets genuttigt); cheval qui a la jambe, la bouche seche, een paerd dat gezonde voeten heeft; dat hard in den bek is; remettre un cheval au sec, een paerd uit de weinemen, weer op stal zetten; toux seche, drooge hoest, kinkhoest; réprimande seche, schampere bestraffing; consultation seche, raad-vraagting zonder loon; payer quelqu'un argent sec, iemand met geresd geld betaal-

len; avoir la tête seche, kort van stof of baastig zyn; il nous l'a donnée bien seche (spr. w.) by heeft ons wat schoons op de mouw gespeld, of voorgeloogen; boire sec, schoon uitschenken, lustig zuipen.

Sec, (f. m.) Het drooge, het dorre (n); item Kanarie-sec (f. zekere wyin); employer le verd & le sec, (spr. w.) alle middelen aanwenden.

à Sec, (adv.) Droog, uitgedroogd enz.; la riviere, le pauvre homme est à sec, de rivier is droog, de arme man is lens, uitgeput; of kan niet meer; mettre à sec, droog maaken; item uitschudsen, van alles berooven; item (een Schip) op 't drooge of op de wal zetten; à pied sec, droogvoets.

Sécante (f) ou ligne sécante, (adj.) Sny-lyu (in meet-k.).

Séchement, (adv.) Droog, op een' drooge plaats; item droogjes, vlakuit (iets zeggen).

Sécher, (v. a.) Droogen, uit-droogen, op-droogen; sécher ses pleurs, zyne traanen op-droogen; sécher, (v. n.) verdorren, uit-teeren; sécher sur pied, op zyn stam verdorren; item al gaande uit-teeren; se sécher, (v. r.) verdroogen, verdorren enz.

Sécheresse, (f) Droogte; dorheid; item magerheid, dorheid, onvrugbaarheid (van styl, ligchaam; gestalte enz.); item onvriendelykheid, koelzinnigheid.

Sécheron, (m) Drooge sloot; boogte en drooge wei of akker.

Séchoir, (m) Droog-bak (m), droog-p'ank (f).

Second, de (adj. & f. de c word uitgesproken als een g) De tweede, het tweede; en second lieu, in de tweede plaats, ten anderen; les causes secondes, de tweede oorzaken; il a épousé en secondes nocces &c. in het tweede huwelyk heeft by enz. un second, een helper, assistent; item een schoolier van de 2de school; capitaine en second, een Kaptein-luitenant; lieutenant en second, een tweede luitenant; sans second, sans seconde, zonder weêrga; beauté sans seconde.

Secondaire, (adj.) Die of dat als een tweede of tot hulp komt.

Seconde, (f.) Eene seconde of 't zestiende deel eener minuut; de 2de klasse (eener school); de 2de soen (in muziek).

Secondement, (adv. en second lieu) Ten tweeden.

Seconder, (v. a.) Helpen, bystaan, te hulp komen, begunstigen.

Secondicier, (m.) De tweede geestelyke eener kerk.

Secondines, ou, Secondes, (f. pl.) De nágeboorte (f.).

Secouement, (m.) Schudding, botjing, busfeling (f.).

Secouer, (v. a.) Schudden (een boom enz.); uitschudden (een kleeft); afschudden, afwerpen (het juk, eenen ryder enz.); botjen, botse-bossen (als een wagen); item (iemand) by de luyven grypen, omslingeren, doorneemen; item afmatten, aangrypen (door ziekte); se secouer, (v. r.) zich schudden, uitschudden (wegens stof, regen enz.).

Secourable, (adj.) Behulpzaam, gediensig, geneegen om te helpen; item helpbaar, ontzetbaar, die of dat men helpen of ontzetten kan.

Secourir, (v. a.) Helpen, bystaan, byspringen, te hulp komen, ontzetten; item (een paerd) de sporen geeven; se secourir, (v. r.) zich zelfs of makender te hulp komen.

Secours, (m.) Hulp (f.), bystand, onderstand (m.), ontzet (n.); au secours! au secours! (interj.) help!

Secousse, (f.) Schudding, beweeging, botjing (f.), schok, stoot (m.).

Secques, (f. pl.) Laage gronden, brandingen (in zee).

Secret, te (adj.) Geheim, heimelyk, verborgen, verhoelen, bedekt, item geheimhoudend, die wel zwygen kan; als: c'est un homme fort secret, item escalier secret, heimelyke trap; porte secrette, verborgene deur of achter-deur; en secret, (adv.) in 't heimelyk, in 't verborgene.

Secret, (f. m.) Een geheim (n), geheimde of verborgene zaak (f); item een geheim (n) of konst (f.).

Secrétaire, (m.) Geheimschryver, Secretaris.

Secrétairerie, (f.) Geheim-kamer Secretarye.

Secretariat, (m.) Geheimschryvers-ampt, Secretarischap (n.).

Secrete, (f.) Het gebed in de misse (n.).

Secrètement, (adv.) Heimelyker wyze, in 't verborgen.

Secrétion, (f.) Afzondering, afscheiding (der vogten in Genees-k.).

Sectaire, (m.) Byzondere geloofsgenoot, een ketter.

Sectateur, (m. & f.) Aanhangster; aanhangster (van eenige leer).

Secte, (f.) Aanhang, hoop (m), gezindheid, secte (f. die eenige leere aankleeft).

Secteur, (m.) Sny-lyn (f. in Meesk.).

Sectiën, (f.) Afdeeling, sneede (f.) deel (n. van een hoofdstuk); item sneede, doorsnyding (f. in meet-k. enz.) sectiën conique, de kègel-snee.

Séculaire, (adj.) Honderd-jaargig, dat iedere eeuw gebeurd of daar van is; antée séculaire, 't jubel-jaar, 't laatste jaar eener eeuw.

Sécularisation, (f.) Ontwyking, het maaken van den geestelyken tot den waereldlyken stand.

Séculariser, (v. a.) Ontwyken, van geestelyk tot waereldlyk maaken.

Sécularité, (f.) De waereldlyke stand.

Séculier, re (adj.) Waereldlyk; (qui n'est point ecclésiastique); le bras séculier, de waereldlyke magt of overigheid; séculier, re waereldsch, waereldsgezind; un séculier, een waereldlyke, een leek; item een waereldlyk priester; item een waereldling, waerelds-gezinde.

Séculièrement, (adv.) Waereldlyk, waereldscher wyze.

Sécurité, (f.) Gerustheid, zorgeloosheid, vermètel vertrouwen; la sécurité est la mere du danger; vivre dans une entiere sécurité.

Sédanoise, (f.) Klein cursif-letter (by Drukkers).

Sédatif, ive (adj.) Pyn-stillend (in Genees k.).

Sédentaire, (adj.) Zittende, die veel zit of stil leeft; travail, vie sédentaire, zittende arbeid, werk dat zittende verricht word; een stil leeven; homme fort sédentaire, een man die veel zit, of zelden uitgaat; cour sédentaire, een Gerechts-hof dat niet van plaats verandert.

Sédiment, (m) Zetsel, grond-sop (n), droessem (m), moer (f.).

Séditieuxment, (adv.) Oproeriger wyze.

Séditieux, euse (adj. & f.) Oproerig, muitächtig; muit-ziek; oproer-maaker, muitmaaker.

Sédition, (f) Oproer, opstand (m) muiterij (f.).

Séducteur, trice (m. & f.) Verleider; verleidsier (in Godsdienst of zeden).

Séduction, (f) Verleiding.

Séduire, (v. a.) Verleiden, verooren, misleiden, bedriegen.

Séduisant, te (adj.) Verleidend enz.

Séduit, te (adj.) Verleid enz.

Séeller. (Zie Sceller).

Ségle. (Zie Seigle).

Segment, (m) Affnyding, doorfnyding (f. eenes cirkels in Meet-k.).

Ségorage, ou, Ségréage, (m) Bosch-cyns (m) of rechts (n).

Ségrairer. (Zie Ségrayer).

Ségrairie, (f) Bosch dat in 't gemeen bezeten word (n).

Ségrais, (m) Afgezonderd bosch zot brand-bout.

Ségrayer, (f. m.) Méde-bezister van een gemeen bosch.

Ségrégation, (f) Afzondering, afscheiding.

Ségréger, (v. a.) Afzonderen.

Seigle, (m. lees Ségle) Rogge.

Seigneur, (m) Heer, Ambachts-Heer, Leen-Heer of bezitter eener Heerlykheid; een genoadige Heer of voornaam persoon; un grand seigneur, een groot Heer; le grand seigneur, de grooten Heer of Turksche Keizer; Hauts & Puissants seigneurs, Hoogmogende Heeren; item le Seigneur, de Heere, dat is, God of Je-

sus Christus; heureux celui qui craint le Seigneur, tant vaut le seigneur, tant vaut la terre, zoo Heer, zoo land; à tous seigneurs, tous honneurs, men moet een ieder de eere geeven die hem toekomt.

Seigneurie, (m) 't Heeren-geld of recht (van tets).

Seigneurial, le (adj.) Dat van den ambachtsheer is of daar aan behoort; droit seigneurial, een Heerlykheidsrecht; terre seigneuriale, een Heere goed.

Seigneurialement, (adv.) Als een groot heer; item als een' heerlykheid.

Seigneurie, (f) Een' Heerlykheid (f), heerlyk leen-goed (n); item de heerschappy daar over; seigneurie fuzeraine, eene Heerlykheid met hoog en laag Gerecht; la seigneurie de venise, de staat van Venetiën; hautes seigneuries, hooge leenen, als: Hertogdommen, Graafschappen enz.; votre seigneurie, (tytel die men geeft aan groote Heeren) uwe Genade of (volgens de Engelsche) uwe Lord-schap; item (boertigl.); très humble serviteur à votre seigneurie, uw' genadens ootmoedigste dienaar.

Seille, (f) Emmèr. (m. Zie Seau).

Seilleau, (m) Scheeps-puis (f).

Seillure, (f) Zie Sillage).

Seime, (f) Kleeve, scheur (in een' paerde-boef).

Sein, (m) Boezem (m), borst (f); un beau sein, een schone boezem; elle n'a point de sein; donner le sein à un enfant, een kind de borst geeven; sein, het binnensie, 't bari, boezem, als: porter la guerre jusques dans le sein &c. sein, schoot, buik (m), lyfmeeder (f), als: porter un enfant dans son sein; sein, schoot, als: rentrer dans le sein de l'église; le sein de la mer, de la terre, de boezem enz.

Seine, (f) Schakel-net, zegen.

Seing, (m) Hand-tékening, onderschryving (f) of merk (n); seing privé, hand-tékening zonder Notaris.

Séjour, (m) Verblyf (n), opbouw (m); item verblyf-piaats, woon-plaats.

Séjourner, (v. n.) Verblyven, zich ophouden, zyn verblyf houden.

Seize,

SEL. SEL.

Seize, (adj. & f.) Zestien; een zestiende gedeelte, de zestiende; le seize du mois, de zestiende der maand.

Seizieme, (adj. & f.) Zestiende.

Sel, (m) Zout (n); item (figuurl.) zout (n), pit (f), merg (n) of zin (m), als: je n'y ai pas trouvé un grain de sel; il n'y a ni sel, ni sauce à cela; il le mangeroit avec un grain de sel, by zou' hem met huid en met bair verslinden; pour bien connoître un homme il faut avoir mangé un minot de sel avec lui, om iemand wel te kennen moet men enz., sel volatil, vlugzout; sel attique, de asbeensche zinrykheid.

Sélénique, (adj.); Discours sélénique, rédenvoering over de maan.

Sélénité, (f) Maan-steen (m).

Sélénographie, (f) Maan-beschrijving.

Sélénographique, (adj.) Dat daar van is.

Selle, (f) Een boutefloel, drie-stapel (m. der schoenmakers enz.); entre deux selles le cul à terre, tusschen twee floelen in de asche, dat is, van twee dingen waar-op men hoopte niets bekomen.

Selle, (f) Stilletje (n); item floelgang, afgang (n. van een' zieken); aller à la selle, afgaan, op 't stilletje gaan; il a eu plusieurs selles, by heeft verscheidene maalen afgegaan of afgewees.

Selle, (f) Zadel, zaâl (n); selle le rase, een plas zaâl; selle à tous chevans, iets dat algemeen nuttig kan zyn.

Selle, (f) Kalfater-kist met gereedschappen.

Seller, (v. a.) Zâdelen; het zaâl opleggen.

Seller. (Zie Sceller).

Sellerie, (f) Zâdel-kamer, of vertrek daar het paardstuig bewaard word.

Sellette, (f) Zadelkje; item zisbankje, verhoor-bankje (n. der misdadigers); item bankje (waar opeen misdaadige kloosterling zit als by eet); item plankje (op een sypers wagen); draag-kussen of rug-plankje (der pak

SEL. SEM. 775

draagers); ploegbankje; on l'a tenu long temps sur la sellette, men heeft hem naauw ondervraagt.

Selleur. (Zie Scelleur).

Sellier, (m) Zâdel-maaker.

Selon, (Prép.) Na, volgens, achtervolgens; selon moi, ou selon mon opinion, volgens myne gedagten; l'Evangile selon St. Matthieu, het Evangelium volgens, of van enz.; selon, (adv.) als: c'est selon, mischien, 't kan gebeuren, of 't is na dat 't valt.

Semaille, (f) Het zaaisel; item 's zaayen, 't gezaai (n); item de zaai-ryd (meest in 't meerv. gebr.).

Semaine, (f) Eene week; item eene week-arbeidens; 's week loon; la semaine sainte, de Paasch-week; il vous payera la semaine des trois jendis, by zal u te St. Jumis, dat is, nooit betalen.

Semainier, iere (adj. & f.) Weekelyks, by de week; een die by de week dienst doet (als: in een Klooster enz.).

Sesaque, (f) Smak (zeker scrijp).

Semblable, (adj. & f.) Gelyk, zoodanig, gelykvormig; il est semblable à son pere, by gelykt zyn vader; il est toujours semblable à lui même, by is zich zelven altoos gelyk; aimer son semblable; zyn gelyk beminnen.

Semblablement, (adv.) Insgelyks, gelyker wyze, als mêde.

Semblance, (f) Gelykents (beter Ressemblance).

Semblant, (f. m.) Uiterlyke vertoonning, schyn of gelaot; sous un faux semblant, onder eenen valschen schyn; faire semblant d'être satisfait, zich gelaaten of houden voldaan te zyn; ne faire semblant de rien, niess laten blyken of bemerken; il fit semblant de ne pas le voir, d'aller plus loin, by geliet zich als of by hem niet zag enz.

Sembler, (v. n. & imperf.) Schynen, gelyken, voorkómen; le rivage semble faire de ever schynt terug te wyken, zich te verwyderen; ils semblent fous & ils sont sages, zy schynen gek te zyn, en zy zyn wys; vous

vous me semblez tout pensif, qu'avez vous? gy schynt my vol peinzing, wat sebers u? il me semble, ou, ce me semble, my dunkt, of het komt my voor; il lui semble, il leur semble, bem, haar, bun dunkt; il me semble qu'il a tort, ou, il a tort ce me semble, my dunkt dat by ongelyk heeft; que vous en semble? was dunkt 'er u van? sembler bon, goed-dunken, goed-achten; comme bon lui semblera, zoo als 't hem zal goed-dunken.

Sémé, ée (adj.) Gezaaid; bezaaid; bevrooid; bezet: doormengd; semé de fleurs & de lis; de ronces & d'épines, met bloemen enz. bevrooid; met distelen en doornen bezet; item vol moeyelykheid; clair-semé, dungezaaid y of iel, schaars; l'argent est clair-semé chez lui.

Sémée, (f) Zéker Heeren-rechts (n).

Semelle, (f) Zool (van een schoen enz.); battre la semelle, te voeten reizen, het op zyn zoolen afslagen.

Semelle, (f) Zwaerd (n. van sommige Scheepen).

Semence, (f) Zaad (n).

Semencine, (f) Worm-kruid (n).

Semer, (v. a.) Zaayen (graan); bezaayen (eenen akker), bevrooyen (met bloemen); bezetten (met perlen enz.) strooyen.werpen (geld enz.); uitstrooyen, verbreiden (lastering, kettery enz.).

Semestre, (adj. & f.) Van zes maanden, half-jaarig; een half jaar; servir par semestre; entrer en semestre.

Semur, (m) Zaayer; item uitstrooyer, verbreider

Sémi, (adj. lat.) Half (alleengebr. in composita), als: sémi-brève (f. in Mus.) witte noot van een' heele maat; sémi-diapason (m), halve oazaaf; sémi diapente (m), halve toon; sémi-diateseron (m), halve quarts-ton; sémi-double, (adj.) dat van een middelbaar feest is, niet groot noch klein, sémi minime, 't vierde deel eener noot; sémi-prébende, halve prébende of prove; sémi-preuve, half bewys; sémi-ton, halve toon.

Semillant, te (adj. gem. w.) Wild; dorel; enfant semillant; fille semillante.

Séminaire, (m) Kweek school (n).

Séminal, ale (adj.) Dat van 's zaad is.

Séminariste, (m) Leerling; item leeraar der kweek-schoolen.

Séminial, ou, Siminial, (adj.); Pain séminial, brood van de bloem van meet gebakken, fyn brood.

Sémiotique, (f) De onderscheikunde wegens den aart eener ziekte.

Semoir, (m) Zaai-zak, zaadbak.

Semonce, (f) Noodiging (f), verzoek (n); item vermaaning, waarschuwing (f).

Semondre, (v. a. oud w.) Noodigen, verzoeken; waarschuwen, berinneren (inviter; avertir).

Semonneur, (m) Noodiger, bidder.

Semotte, (f) Kool-spruit.

Sempiternel, le (adj.) Eeuwigduurend.

Sénat, (m) Raad, Mogistraat (m); item raads-vergadering (f).

Sénateur, trice (m. & f.) Raadsbeër; Raadsbeers-gemaal.

Sénatorial, le (adj.) Dat eenen Raadsbeër betreft of daar van is.

Sénatorien, ne (adj.) Die van een Raadsbeër afkomstig is.

Sénatus-consulte, (m) Raadsbesluit (n).

Senau, (m) Snaauw (f. zeker schip).

Séné, (m) Séne-plaat (f), sén-bladen (n. pl.).

Sénéchal, (m) Drost, drostsaard.

Sénéchaussée, (f) Drost-amps (n).

Senécon, (m) Kruis-wortel (f).

Senégré, (m) Grieksch-booi (n).

Sener, (v. a. châtrer) Snyder; sener un verrat, une truie, une lice.

Senestre, (adj. in wapen-k.) Slinks, linker of linker.

Senestré, ée (adj. in wapen-k.) Dat iets ter linkere zyde heeft.

Senestrochere, (m. in wapen-k.) Linker arm.

Senevé, (m) Mastert-zaad (n); mastert-plaat (f).

Senieur,

Senieur, (m) Een oudere, den ou-
den of oudsten.

Senne, (f) Zégen (m. zéker nés).

Senner, (v. a.) Met den zégen
visschen.

Sens, (m. sing. & pl.) Zin (m),
verstand, vernuft (n); item zin (α,
mèning enz. (f); les cinq sens, de
vyf zinnen; cela choque les sens,
dat sryd tégen 't gezonde vernuft;
le sens commun, de natuurlyk ver-
stand of begrip; il, elle n'a pas le
sens commun; reprendre ses sens,
zyn' zinnen of verstand weér-bekómen;
mortifier ses sens, zyne lusten dem-
pen; ne refuser rien à ses sens, ou
donner tout à ses sens, zyne lusten
den teugel wieren, alles doen wat
maar in den zin komt; le bon sens,
des gezonde vernuft; être hors de
son bon sens, niet by zyn' volle ken-
niffe of verstand zyn; c'est un hom-
me d'un grand sens (esprit), het is
een zeer verstandig man; perdre le
sens, zyn verstand verliezen, gek
worden; à mon sens, naar of volgens
myn begrip; cela ne tombe point
sous les sens, dat kan niet begreepen
worden; donner dans le sens de
quelqu'un, iemands meening tref-
fen; entrer dans le sens d'un au-
teur, den zin van een schryver watten
of van zyn gevoelen zyn; il abonde
en son sens, hy blyft by zyne gedag-
ten, of by is styfhoofdig; sens litte-
rpl, propre, figuré, moral, mysti-
que, letterlyke, eigentlyke, ver-
bloemde (figuurlyke), zedelyke, verbor-
gene zin; mot à double sens, een
dubbeltzinnig woord; sens, manier,
wyze, zin; de sens raffiné, op eene
bezdáigde wyze; cela n'est pas bien
dans ce sens là; en quelque sens
qu'on le prenne; en tout sens, in
allen opzigten, aan alle kanten; pier-
re qui a trois pieds en tout sens;
tourner une personne de tous les
sens, pour lui &c., iemand op al-
le kanten wenden, om hem enz.; met-
tez cela du bon sens, du mauvais
sens, de l'autre sens, legt dat op
de regiere, de verkeerde, de andere
zyde of kant; sens dessus dessous,
(adv.) 's onderste boven, overhoop;

bolder de bolder; sens devant der-
riere, (adv.) 't agterste voor, ver-
keerd, het paerd agter de wágen; à
contre sens, (adv.) verkeerd; pren-
dre une chose à contre sens.

Sensation, (f) Het gevoel n), in-
druk (m), aandoening (f. der zinnen).

Sensé, ée (adj.) Verstandig, wys,
oordeel-kundig.

Sensément, (adv.) Verstandiglyk.

Sensibilité, (f) Gevoeligheid,
aandoenlykheid.

Sensible, (adj.) Gevoellyk, of ge-
voelig, zachtlyk, zachtbaar, bespeur-
lyk, merkelyk (qui tombe sous les
sens); item smertelyk, aandoenlyk
(qui est touchant); item ligt ge-
raakt, zeer delicat; sensible (f. m.);
als: je le prendrai par son sensible,
ik zal hem op zyn zwak aanraffen.

Sensiblement, (adv.) Gevoellig-
lyk, duidelyk, klaarlyk; item sterk,
zeer.

Sensitif, ive (adj.) Dat met ge-
voel, zinnen of verstand begaast is;
l'ame sensitive, de gevoelige ziel.

Sensitive, (f) 't Kruidje roer my
niet (n. dat zich toefst als men 't
aanraakt).

Sensualité, (f) Zinnelykheid,
vleeschbelykheid; wellust, wulpsch-
heid.

Sensuel, elle (adj.) Zinnelyk, wel-
lustig, wulpsch, vleeschbelyk.

Sensuellement, (adv.) Wellustig-
lyk, op eene wulpsche wyze.

Sentence, (f) Vonnis (n), uit-
spraak; item spreuk, gedenk-spreuk,
zin-spreuk (f).

Sentencier, (v. a.) Vonnissen, doe-
men.

Sentencieusement, (adv.) Mes-
zin-spreuken, met nadrukkelyke leerin-
gen.

Sentencieux, se (adj.) Zinryk,
nadrukkelyk, vol leering.

Senteur, (f) Reuk (m), geur (f);
une agréable senteur; item les sen-
teurs, de wel-riekende dingen.

Sentier, (m) Pad, voet-pad (n);
weg (m); sentier dérobé, een sluip-
pad, sentier de la vertu, de la
gloire, het pad, of, de weg enz.

Sentiment, (m) 't Gevoel, 't ge-
voelend

voelend vermogen; item gevoelen, oordeel (n) meening, gedagte (f).

Sentine, (f) De durk (m. de plaats daar het stinkend water onder in een Schip vergaard); item 't water of 's grond-sop zelfs (n); item het jan-bagel of schuim; item een rjool van vuiligheid (n) zink-pot (m).

Sentinelle, (f) Schildwagt; sentinelle avancée, de voorste schildwagt; faire sentinelle, op schildwagt staan, schilderen; relever la sentinelle, de schildwagt aflossen.

Sentir, (v. a. je sens; nous sentons &c.) Voelen, gevoelen, gewaar worden; sentir son mal, zyne smart voelen; sentir, rieken, ruiken; sentir une fleur, aan eene bloem ruiken; je sens quelque odeur ici, ik ruik hier iets; sentir le vin, le musc, le relant ou le renfermé, naar den wyn, naar den muskus, dus ruiken; sentir le brulé, la fumée, l'oignon, le tonneau, naar 't aangebrande, naar den rook, naar den asjuin, naar 't vat (vat-vuil) smaaken; sentir (avoir l'air) 'er uitzien, gelyken, vertooven, te kennen geveuen, als: sentir la grandeur, l'homme de qualité, le pédant, iets groot vertooven, als een man van aanzien, als een school-vos (pédant) uitzien, sentir le gibet, naar de galg ruiken; sentir le terroir, naar zyn land-aart gelyken of de manieren 'er van hebben; cela sent la raillerie, dat gelykent wel naar spotterij; sentir un bienfait, eene weldaad erkennen, 'er gevoelig over zyn; sentir une injure, over eene beleediging gevoelig of gebedgd zyn; sentir, merken, bespeuren, verstaan (s'apercevoir, connoître), als: sentir la beauté d'un discours; je sentoie bien où il en vouloit, ik merkte wel waar by een wilde; vous sentez bien, que &c., gy begrypt of verkt wel, dat enz.; il a bon nez, il sent de loin, by kan voor-uit zien; la cage sent toujours le harang, (spr. w.) dat in 't gebeente is gaat 'er niet ligt uit, of men kan altoos iemands berkomst onderkennen.

Sentir, (v. n.) Rieken, reuk van

zich geeven; sentir bon, aangenaam rieken; sentir mauvais, stinken; son haleine sent, by heeft een' stinkenden adem; cette viande commence à sentir, dat vleesch begint een reukje te krygen, of te stinken.

Se sentir, (v. r.) Zich voelen of gevoelen, zich bevinden; il se sent mourir, by voeld dat hy sterft; se sentir coupable, zich schuldig bevinden; tout le monde se sent de la guerre, een ieder heeft gevoel van den oorlog; il se sent encore de la maladie, by bespeurd nog dat hy ziek is geweest; on s'en sent bien, men gevoeld of bespeurd het wel; je ne m'en sens plus, ik voel het niet meer, of weet 'er niet meer van; elle commence à se sentir, zy begint haar zelven te kennen of te gevoelen dat zy groot word; il commence à se sentir, by begint te zien wie by is of wat by vermag; se sentir d'une libéralité, van eene mildheid gevoel, of gewot hebben; ne pas se sentir, geen gevoel meer hebben; il se sent du lien d'où il vient, by verbergt zyn afkomst niet.

Senvre, (f) Geele koorn-bloem.

Seoir. (Zie Assoir).

Seoir; (v. n. être convenable) Voegen, passen, wel staan; cet habit vous sied bien, mal; ces manieres ne vous seyent pas bien.

Sép. (Zie Cep).

Séparable, (adj.) Affcheidelyk.

Séparation, (f) Affcheiding; afzondering, scheiding; item echtscheiding; item schei-muur (f), affstusfel, beschoot (n).

Séparatisme, (m) Afzondering van de algemeene leer (f).

Séparatiste, (m) Afgezonderde van de algemeene Godsdiens.

Séparément, (adv.) Afzonderlyk, alleen.

Séparer, (v. a.) Scheiden, van één scheiden, van malkander scheiden, verdeelen; séparer de corps, scheiden van tafel en bed; séparer de corps & de biens, scheiden van tafel, bed en gemeenschap van goederen; se séparer, (v. r.) van malkander scheiden.

Séparé,

Sépean, (m) *Munfblok, ftempel-blok.*

Sépée, (f) *Rys-bofch (m. touffe de tiges).*

Sept, (adj. & f. m.) *Zéven.*

Septante, (adj. & f. béter foixante & dix) *Zévensig*; doch men zegt les septante interprètes, ou les septante, *de zévensig overzeisers*; les septante semaines de Daniel.

Septembre, (m) *Herft-maand (f) september.*

Septemvir, (m) *Een der 7 Raads-beeren te Rómen.*

Septénaire, (adj.); *Nombre septénaire, een zéven getal.*

Septennal, ale (adj.) *Zeven-jaar-rig.*

Septentrion, (m) *'s Noorden (n).*

Septentrional, le (adj.) *Noordfch, noordelyk*; les peuples septentrionaux, *de noordfche volkeren*; l'Amérique septentrionale, *noorder Améri-ried.*

Septérée, (f) *Een madde koorland (n).*

Septième, (adj. & f.) *Zévende.*

Septièmement, (adv.) *Ten zéven-de (en septieme lieu).*

Septier. (Zie Sétier).

Septuagénnaire, (adj. & f.) *Zéven-tig-jaarig.*

Septuagésime, (f) *De 3de zondag vóór de vaften (m).*

Sepulcral, ale (adj.); *Inscription sepulcrale, graf-fchrift.*

Sépulcre, (m) *Graf (n), graf-ftee-de (f).*

Sépulture, (f) *Begraavenis, be-graaving.*

Séquelle, (f. gem. w.) *Gevolg (n), aanhang, fleep, floes (m); je me moque de lui & de toute fa féquelle.*

Sequince, (f) *Eene achter-één-volging van kaarten ééner kleur.*

Sequestration (f) *ou fequeftre, (m) Gerechtylke overlévering, verzekering van iets in de derde hand; mettre en fequeftre, in bewaarder band ftellen.*

Sequeftre, (m) *Scheids-man of derde man die zulke goederen bewaard.*

Sequeftre, (v. a.) *(iets) gerechtyljk in beflag nemen en in bewaar-*

der hand ftellen; *ou eenen derden man overléveren tot de uitwyzing van zaaken*; *item (iets) weg moffelen, weg pakken*; *fe fequeftre (v. r.) de la compagnie des hommes, zich af-zonderen enz.*

Sequin, (m) *Een fequyn of fequize (f. zékere goude munt ter waarde van omirent een dukaat).*

Serail. (Zie Serrail).

Seran, ou, Serans, (m) *Een békkel.*

Serancer, (v. a.) *(vlas) békelen.*

Serancier, (m) *Hékelaar.*

Séraphin, (m) *Serafyn (een der hoogfte Engelen).*

Séraphique, (adj.) *Serafynfch.*

Séraskier, (m) *Turkfche Bevelhebber, Generaal.*

Serdeau, (m) *Spys-kamer (f. daar alle de fchikelen use van 's Konings tafel komen gebragt worden)*; *item de bediende daar van (m).*

Serein, ne (a. i.) *Heider, klaar*; *temps ferei*; *item un vilage ferein, een blymoedig wézen.*

Serein, (m) *De avond-lucht (f).*

Sérénade, (f) *Avond-zang (m)*; *avond-fpel (n. dat op de firaat, onder de vengfters der Fuffers gegeeven word).*

Séréner, (v. a. weinig gebr.) *Op-helderen, ftillen, verzagten.*

Sérénilfime, (adj.) *Doorluchtigfte*; *fon Alteffe férénilfime.*

Sérénilé, (f) *Klaarbeid, belderheid (van 't weér enz.); ftilheid, vrolykheid (des gemoeds); item doorluchtigheid (eer-ftiel der vorften).*

Séreux, se (adj. in Genees-k.) *Waferagtig*; *fang féréux.*

Serf, ferve, (m. & f.) *Slaaf*; *ftaavin*; *item dienftbaare, lyf-eigene.*

Serfouette, (f) *Krabber of work mer 2 tanden (der Tuiniers).*

Serfouetter, ou ferfonir, (v. a.) *(De aarde) omfpitten, omhaalen, omkrabbelen.*

Serge, (f) *Serfie, faai.*

Sergent, (m) *Gerechts-dienaar*; *Stads-bode*; *Deurwaarder (die iets gerechtyljk aanzegt)*; *item een wagtmeester, feriant*; *item Hoep-fang (der kapers) klemboek (die de fchryfw-gebrui-*

gebruiken is; lymen ook fermoir gen.); een *slok* met eenen *ouden boed* op (op een' *akker*, tot waar *gebouwing* om geen *voet-pad* 'er op te *maaken*).

Sergenter, (v. a.) Door een *Ge-rechts-bode* of *deurwaarder* *maanen* of *iets aanzeggen* (*insinueeren*) *laaten*; *item* (*iemand*) *plaagen*, den *rug raauw ryden* om *iets te hebben*.

Sergenterie, (f) *Deurwaarder-schap* (n), *bidens plaats* (f).

Sergentie, (f. *weinig gebr.*) *Per-joonlyk dienst van een Vassal*.

Serger, ou, *Sergier*, (m) *Sersie-weever*; *sersie-handelaar*.

Sergerie, (f) *Sersie-weevery*.

Sergette, (f) *Fyne sersie*.

Serie, (f. in *Meet-k.*) *Rei*, *ge-schikte achter-lén-volging*.

Sérieusement, (adv.) *Ernstelyk*, *met ernst*; *item staatiglyk*, *deftiglyk*.

Sérieux, se (adj.) *Ernstig*; *staatig*, *deftig*; *une affaire*, *mine sérieuse*, *eene ernstige zaak* of *eene zaak van gewigt*; *een ernstige* of *deftig ge-laas*.

Sérieux, (f. m.) *Ernstigheid*, *ernst-haastigheid*; *item staatigheid*, *deftig-heid* (f); *prendre ou affecter son sérieux*, ou *se mettre sur son sé-rieux*, *een ernstig* of *deftig gelaas maaken*.

Serin, ine (m. & f.) *Cys*, *cysje*; *serin de canarie*, *kanari-vogelsje*.

Serinetten, (f) *Zing orgelsje* (n. voor *vogelsjes*).

Seringue, (f) *Spuut*, *klijsjeer-spuut*.

Seringuer, (v. a.) *Sputten*, *be-sputten* (een' *wond*).

Sérocité, (f) *Ernsthaftigheid*.

Serment, (m) *Eed*; *préter ser-ment*, *eenen eed afzeggen*; *faire ser-ment*, *zweeren*, *eenen eed doen*; *serment*, *een vloek* of *eed*, als: *proférer d'exécrables serment*.

Sermologe, (m) *Ken Boek met Predikationen* (n).

Sermon, (m) *Preek*, *predikatie*, *Leer-réde* (f); *sermon funèbre*, *Lyk-predikatie*; *sermon*, *langwylige en verdrissige redenvoering*, *gesprek* of *vermaaning*, als: *il me fatigue avec tous ses sermons*.

Sermonnaire, (m) *Huis-postil* (f), *predikatie-boek* (n); *item sebruyver daar van*.

Sermonner, (v. n. gem. w.) *Pree-ken*, *lang over iets seemen* of *gesprek houden*.

Sermonneur, ense (m. & f.) *Tee-mer*, *praater*, *verdrietige verma-ner*; *teemster* enz.

Sérocité, (f) *Scherpe vogt* of *wa-terächtigheid* (in 't *bloed*).

Serpe, (f) *Snoei-mes* (n), *houwer* (m. der *Tuin*); *fait à la serpe*, *lomp gemaakt*, *met een' byl gebouwen*, als: *ouvrage*, *homme qui semble avoir été fait à la serpe*.

Serpent, (m) *Slang* (f); *serpent à sonnette*, *terrestre*, *aquatique*, *aile*, *ratel-slang* enz.; *le vieux serpent*, *de oude slang* of *de duivel*; *serpent*, *een valsche* of *verraderlyk mensche*; *nourrir un serpent dans son sein*, *eeuen verrader* of *gevaarlyken mensche goed doen* of *by zich houden*; *serpent*, *zekere slangs-wyze bas-ba-zuin*; *item speelder daar op*.

Serpentaire, (f) *Slangen-kruid* (n).

Serpentaire, (m) *Slangen-draager* (*zéker gesternte*).

Serpenteau, (m) *Slangse* (n); *item voetzoeker*, *zwermer* (m. by *Vuurw.*).

Serpenter, (v. n.) *Slangswyze* of *met bogten loopen*; *riviere qui ser-pente*.

Serpenticole, (m) *Aanbidder der slangen*.

Serpentin, (m) *Slang* of *kromme buis* (f. van een *distilleer-ketel*); *baan* (m. van een *snaphaan*); *groen mar-mer*.

Serpentin, ine (adj.) *Naar een' slang gelykende*; *langue serpentine*, *een slangen-tong*, *laster-tong*.

Serpentine, (f) *Slangen-kruid* (n); *item slangen-steen* (m).

Serper, (v. n.) *Het anker* of *de dreg ligen* (van *galeyen gez*), als: *ies galeres commencèrent à ser-per*.

Serpette, (f) *Snoei-mes*, (n. *krom mesje der Hoveniers*).

Serpilliere, (f) *Pakdoek*, *gref* (n).

innen; item een zeil (n. dat men voor de winkels bangt).

Serpolet, (m) *Wilde tym (kruid).*

Serrage, (m) ou serres, (f. pl.) *Wagering, wègering, buik-danning, voering (f. van een Schip).*

Serrail, (m) *Vrouwen-bof (n. des turkschen Keizers en van andere oosterfche vorsten of groote Heeren); item de vrouwen zelfs.*

Serre, (f) *Oranje-buls (n), oranjery, trek-kast (f); item fruit-kelder (m) of andere plaats (daar men 's winters 't fruit bewaard).*

Serres, (f. pl.) *De klaauwen (van een' roof-vogel); avoir de bonnes serres, fcherpe klaauwen hebben, vast-boudende zyn.*

Serré, ée (adj.) *Weg-geflooten, weg-gepakt, weg-gelegd, op-geflooten; item 's zamen-getrokken, vast in één gebonden, digt op malkander gedrongen, geprangd, geneepen; argent serré, weg-geflooten of geborgen geld; bourfe ferrée, toegeslootene beurs; être ferré, hardlyvig of verslopt zyn; écriture, toile ferrée, fchrift dat digt op malkander is; digt geweeven of geslooten Lynwaad; cœur ferré, een beklemd hart, homme ferré, een glerigaard; item een inboudend mensch, een die digt is en zwygen kan; ferré, (adv. met bien, si, trop); zeer, wakker, braaf, ter dege, als: il géle bien ferré; il a été fouetté bien ferré.*

Serre-argent, (m) *Sebat-kamer; item zilver-kast (f).*

Serre bauquieres, (m. in Scheepsb.) *Balk-waagers (lange stukken hout waar-op de balken rusten).*

Serre-bofjes, (m. zee-w.) *Rust-lyn (waar-met het anker vast gemaakt word).*

Serre-demi-file, (m) *Soldaat die 't halve g-lid fuit.*

Serre-file, (m) *Gelid-fuiter.*

Serre-goutieres, (f. pl. in Scheepsb.) *Lyfbouten, waaringen (binnen in een Schip langs het boord).*

Serrement, (m) *Drukking, klemming, nyping; item toetrekking, binding; item beklemdheid (f. des harten).*

Serrément, (adv.) *Vast, digt in malkander geflooten; item kaariglyk, deuntjes.*

Serre-papier, (m) *Papier-lade of kist (f).*

Serrer, (v. a.) *Op-fluiten, weg-fluiten, weg-leggen (enfermer, mettre à part); vast-binden, vast-trekken (lier fortément); drukken, prangen, bennaauwen (presser); hardlyvig maaken, binden, versloppen (confilper); digt in één dringen, by één fchuiven, fluiten (joindre près à près); ferrez cela, leg dat weg; il me serre la main, by drukte my aan myne hand; cela me serre trop, dat drukt, klemt, kneld of prangt my te zeer; ferrez cela d'avantage, trekt dat vaster toe; fluit of fchuift dat digter in één; serrer les ennemis de près, digt op den vyand aandringen, ben op de bielen zitten, bennaauwen; serrer le vent, (zee-w.) fcherp by den wind zeilen, of oploeven; serrer les voiles, de zeilen inneemen, beftaan; serrer de voiles, klein zeil maaken (het tégegestelde van forcer de voiles); serrer les rangs, de gelèderen fluiten; serrer son style, zyn' styl bekorten, intrimpen; serrer un cheval, een paert ftrek houden; serrer les poudres à quelqu'un, iemand de daim-fchroeven aandoen; serrer, (v. n.) toeneemen, ftrenger worden, klemmen (als. vorst enz.); se serrer, (v. r.) zich fluiten, digt in één voo-gen enz.*

Serrure, (f) *Een slot (n); serrure à double tour, een nagt-slot; crocheter, faulser une serrure, een slot opfteeken; een slot verdraayen.*

Serrurerie, (f) *Slotemankery (f); het slotemaaken; slotwerk (n).*

Serrurier, (m) *Slotemaaker.*

Serte (f) ou Gabarit, (m) *Model (n. van een fchip).*

Sertir, (v. a. Juwel. w.) *Inzetten (een' edelen fteen).*

Serriffare, (f) *'t Inzetten (n).*

Servage, (m) *Dienfbaarbeid, lyf-eigenfchap (f).*

Servant, (adj. m.) *Dienende, op-wagtenant; gentil-homme servant, bofjonker die de op-wagting*

ring heeft; hief servant, een onderleën.

Servante, (f) Eene dienst maagd, dienst-meid; item dienaarvrouwe, als: votre très-humble servante

Serveur de messe, (m) Misbediende, mis-dienaar.

Serviable, (adj.) Gedienstig, dienstwillig.

Serviablement, (adv.) Gedienstiglyk.

Service, (m) Dienst m. office; rendre service. dienst bewyzen of doen; service, huur (f) dienst (m. condition engagement); opwagting, oppassing (f), als: être de service, de opwagting hebben; offrir, présenter ses services, zyn dienst aanbieden; service, ou service divin, dienst, kerk-dienst, Godsdienst; service, ziel-mis, dienst; service, gerechts, opdisching; premier, second service, eerste, tweede gerechts; service, een servies of flesstel aan tafel goed enz. (n) als: un service d'argent, de linge &c., service, een kluis; donner un service (lavement), een lavement zetten; service, 's uitslaan van een' bal.

Serviette, (f) Servet (n), tafel-doek; item hand-doek (m).

Servile, (adj.) Slaafsch, dienstbaar; condition servile; servile, laag, smad (bas & rampant), als: action, ame servile.

Servilement, (adv.) Op eene slaafsch, lange of verdragtelijke wyze.

Servir, (v. a.) Dienen, dienst doen, dienst bewyzen; item oppassen, opwagten; item opdischen, de gerechten op tafel zetten; item vóór komen (aan tafel); item (eenen kaart-bal) uitslaan; on a servi, 't is dien is op tafel; servir à boire, inschenken, 's glas presenteeren; servir, (v. n.) dienen, frekken, versfrecken, dienstig of nuttig zyn; à quoi cela sert il? waar toe diend dat? cela ne sert de rien, dat is van geen nut, dat helpt niet; servir (tenir lieu) de pere, als vader versfrecken; faire servir les voiles, de zeilen byzetten of ter wind-vang stellen; se servir, (v. r. aser de) zich bedienen, gebruiken; item zich zelve dienen.

SER. SES. SET. SEU.

Serv s, (m) Ongelden (n. pl.), gerechtigheid (f); cens & servis d'une terre.

Servites, (m. pl.) Servieten (zeker monniken van de Augustijner orden).

Serviteur, (m) Dienaar; knecht; oppasser, minnaar, vryer; item faites serviteur à Monsieur, maak een' dienaar of reverentie aan myn Hier; je suis votre serviteur, ik ben uw' dienaar; item ik ben van andere gedogten, of ik zal dat wel laten; serviteur, je ne m'y fie pas, ik dank barselyk daar voer; enz. serviteurs, Barbiers-knechts te Parys.

Servitude, (f) Dienstbaarheid, slaaverny (f), lyf-eigendom (m); item last (m), bezwaarnis (f), of recht (n. servituit op een huis enz.).

Servivi, (m) Erkentenis der dienstbaarheid (f. in Rechten).

S ram, (m. lat. w.) Waterdijgheid (f. in 't bloed).

Ses, (pron. pl. van son, sa) Zyn, zyne; haar, baare; derzelfde.

Sesame, (m) Zeker oolfsch koevoet dus genaamd.

Sesqui-altere, (adj. in meet- en Reken-k.) Anderhalf maal zoo veel; item sesqui-octave; ses qui-quatre; sesqui tierce, anderhalve octaaf enz. (in Mus.).

Session, (f) Zitting, verzameling, raadsvergadering.

Sesterce, (m) Zekere oude romainsche munt.

S terée, (f) Een mudde koorland (n).

Setieme &c. (Zie Septieme &c.).

Sétier, (m) Een mudde (n. zyn te Parys 12, en in Holland 4 schépel) & item mingelen.

Sétine, (f) Eene weide die 6 man in een' dag kunnen afmaayen.

Seton, (m) Gas (n) of fontenel (f) in den wet.

Sen. (Zie Sa of onder Savoir).

Sève, (f) 's Sap (n. der boomen en gewassen); item de zeef, ryzendheid (f. van de wyn).

Sévère, (adj.) Gestreng, streng, straf, hard, ruursch.

Sévère

SEV. SEX.

Sévèrement, (adv.) *Strengelyk.*
Sévérité, (f) *Gestrengheid, straf-
heid, barligheid.*

Séveronde. (Zie Subgronde).
Sevices, (f. pl. in Rechts.) *Harde
behandeling, mishandeling* (f).

Seuil, (m) *Dorpel, drempel* (eener
deur boven en beneden; item van een'
sluis enz.); item *anker-slok; item balk*
(waar op 's scheeps-dek rust).

Seuillet, (m) *Drempel* (der ge-
schur-poorten op een schip).

Sévir, (v. n.) *Sireng zyn, mis-
handelen, gruwzaamlyk handelen of
te werk gaan; sévir contre quel-
qu'un.*

Seul, eule (adj.) *Alleen enz.;*
*Monseur est seul, myn Heer is al-
leen; tout seul, gantsch alleen; c'est
son seul défaut, dat is zyn' eenigste
feil; seul à seul, ou, seul contre
seul, één tegen één, of man tegen
man.*

Seulement, (adv.) *Alleenlyk, niet
anders, maar; item je n'y ai pas seu-
lement pensé, ik heb 'er niet eens
aangedacht; non seulement, niet al-
leenlyk.*

Seulet, ette (adj. in Herderzang)
Alléen.

Seulle, (f) *Leg-plaats voor zout
enz.*

Seur, eure &c. (Zie Sûr &c.).

Seyrer, (v. a.) *Speenen, afwennen*
(van de borst of pram); *sevrer un
enfant, un veau &c. se sevrer* (v.
r.) *de quelque chose, zich van iets
speenen of onthouden.*

Sexagénnaire, (adj. & f.) *Zestig-
jaarg; een of eene zestig-jaarg.*

Sexagène, (f. in Ster- en Réken-k.)
Een zestig tal (n).

Sexagésime, (f) *De 2de zondag
vóór de vasten* (m).

Sexe, (m) *Kunne* (f), *gestacht*
(n); item (in een' bepaalden zin); *le
sexe, ou le beau sexe, het vrouw-
volk of vrouwelyk gestacht; aimer le
sexe, het vrouw-volk beminnen.*

Sextant, (m. in wisk.) *Een zesde
deel.*

Sexte, (f) 't *Zesde boek der
Pausselyke Decretalen; item da zes-
de toon in Muziek.*

SEX. SEG. SYR. &c. 789

Sexté, (adj.); *Registre sexté,
Naam-rol der zouts-pogters in Frank-
ryk van die geene die tot hun behooren.*

Sextelage, (m) 's *Markt.geld van
verkógte waaren* (n).

Sextil, ile (adj. in Sterre-k.) *Das
60 graaden van malkander is.*

Sextale, (m) *Gewigt van één
drachma en één schrupel.*

Séyer (v. a.) *les bleds, het koorn
afnyden.*

Seymen-Bachi, (m) *Opperjager-
meester in Turkyen.*

Sgravit, (m) 't *Sebilderen met
zwart op natte kalk.*

Sherif, (m) *Een Rechter in Eng-
land.*

Si, (conj.) *Indien, by aldien,
zoo; si j'avois su cela, indien ik zulks
enz. (NB. voor il ou ils word de i
van si weg-gelaaten) als: s'il amoit
s'ils faisoient &c. i, (conj.) of, di-
tes moi si vous viendrez, zegt my
of gy komen zult; comme si, als of;
si, (Partic.) zoo, zoodaanig, als: je
fais si foible que je &c. pourquoi
venez vous si tard? si est ce que,
(adv.) évenwel, echter; si bien que,
zoo dat; si tant est que, ingeval, zoo
's gebeurd dat; si, ja; als: je gage
que si, ik wedde van ja; les uns di-
sent que si & les autres que non;
si fait, ja wel, ja nech, als: vous
ne me connoissez pas? si fait, je
vous connois, gy kent my niet? ja
wel, of vergeest het my, ik doe.*

Sixmoise, (f) *Zekere stoffe das
genaamd.*

Sibilot, (m) *Poetzer-maaker.*

Sibylle (f) *Sbille, (gewaande pra-
festeffe der oude Rom.).*

Sibyllins, (adj. pl.); *Les livres
sibyllins, de boeken der sibillen.*

Sibyllisme, (m) 's *Waarzeggen
der sibillen* (n).

Sibylliste, (m) *Aankleever daar
van.*

Sicamor, (m) *Hoepel* (in wapenk.).

Siccité, (f) *Droogheid* (in Na-
tuurk.).

Sicilique, (m) *Eén drachma en 3
schrupel gewigt.*

Sicle, (m) *Een sikkelt; zilverling
eertyds byd; Focden).*

784 SIC. SID. SIE. &c.

Sicomore. (Zie Sycomore).

Sidéral, ale (adj.) Dat de sterren aangaat.

Sidération, (f. by wondb.) Ongevoelicheid, uit-seering (van eenig lid).

Siècle, (m) Eene eeuw (f), honderd jaar.

Sied. (Zie ander Seoir).

Siege, (m) Stoel, zézel (m), zitplaats, zitting (f); prendre, donner des sieges, stoelen neemen, zig zetten enz.; le saint siege, de Pausfelyke stoel; le siege épiscopal; de Bisschoppelyke stoel of zézel, le siege de l'empire, de zézel of residentieplaats des ryks; siege de l'ame. zézel, zitplaats der ziel; siege, Rebberstoel; Gerechtsbof, landgerecht; siege, beleg (n), belegering (f), mettre, lever le siege.

Sièger, (v. n.) Zyn zézel of residentie hebben.

Siemment. (Zie Sciemment).

Sien, enne (Pron.) Zyn, zyne; baar, baare; sien, (f. m.) 't zyne, de zyne.

Sier. (Zie Scier).

Sieur. (m) Heer; le fisdit fleur.

Sieur &c. (Zie Scieur &c.).

Sifflement, (m) Fluiting (f), gefluit; item 't siffen (der slangen); 't gebuil (der winden) 't snorren (der kópels) (n).

Siffler, (v. n.) Piepen; fluiten; siffen; huilen, gonzen, snorren.

Siffler, (v. a.) un ait, een deuntje fluiten; siffler un oiseau, een' vogel wóórfluiten; siffler quelqu'un, iemand uitfoawen, bespotten; item sifflettes inblaazen wat te zeggen; siffler la linotte, (spr. w.) sterk zuipen; siffler le droit; heimelyk of privaatelyk in de rechten onderwyzen.

Sifflet, (m) Fluitje (n); item lucht-pyp. Bro. (f) gorgel (m); couper le sifflet à quelqu'un, iemand de keel afnyden.

Siffleur, (m) Fluitser, pypser; private leermeeftter in de rechten; uitjouwer, bespottter; wóórzegger in een fchouwfpel.

Siffleuse, (f) Fluitfer enz.

Sigillé (adj. f.); Terre sigillée, Gezegelde aarde (zékere roode médicinale aarde).

SIG.

Signal, (m) Téken, fein (n).

Signalé, ée (adj.) Uitgeblonken; blyken gegeven; item uitmunten; merkwaardig, zonderling, als: fa-veur, année signalée.

Signalement, (m) Naauwe beschryving van een deserteur of weggeloopen misdaadiger (f).

Signaler, (v. a.) Aftekenen, beschryven (als: een' weg geképene om hem te doen kennen); item te kennen geeven, doen uiblinken, als: signaler sa valeur; se signaler (v. r.) uitmunten, zich beroemd maaken.

Signamment, (adv.) Inzonderheid, voornaamlyk.

Signataire (adj.); Témoin signataire, onderschreven getuige.

Signature, (f) Ondertékening, hand-tékening, band; item merk-letter (van een blad).

Signe, (m) Téken, ken-téken (n); item een wenk (m); item téken, wonderwerk (n).

Signer, (v. n.) Tékenen, ondertékenen, onderschryven, item tékenen, merken.

Signet, (m) Tékenstje of lintje dat men in een boek legt (n).

Signifiance, (f) Getuigenis.

Signifiant, ante (adj.) Te kennen geevend, aanduidend.

Significateur, (m) Naam die aan zékere sterren gegeven word die in haaren loop verandering ondergaan.

Significatif, ive (adj.) Nádrukkelyk, duidelyk, zin ryk.

Signification, (f) Beduidenis, betekenis (f); zin (m); item (in Rechten) aanzegging (f).

Signifier, (v. a.) Betékenen, beduiden, te kennen geeven; item (in Rechten) aankondigen, aanzeggen (notifier).

Siguette, (f) Kapersoen met tanden (n. voor paerden).

Sil, (m) Oker.

Syllabe &c. (Zie Syllabe &c.).

Silence, (m) Stilzwygendheid; item silte (f) passer sous silence, niet stilzwynen voorby gaan.

Silencieux, (m) Een zwijger.

Silencieux, euse (adj.) Zwygend, stil.

Sil.

SIL. SIM.

Sillage, (m) 's Zog (n); item de vaart (f. van een Schip).

Siller, (v. n.) Voorzietten, vaars maaken (zee-w.).

Siller. (Zie Ciller).

Sillet, (m) Kam (eener vedel, lais enz.).

Sillogifer &c. (Zie Syllog.).

NB. de woorden die onder Si. niets vinden zyn, zoek die onder Sy.

* * *

Sillon, (m) Voore (van een' akker); item rimpel; item strek, guil (f); zog (n. van een Schip).

Sillonner, (v. a.) Vooren manken; item sillonner la plaine liquide (la mer) het pekel-veld (de zee) beploegen of doorkruissen; sillonner (v. n.) berimpelen, fronsen; item kabbelen, golven maaken.

Silvain &c. (Zie Sylvain &c.).

Simagrée, (f) Gemaakt gebaar of optooisel (n).

Simarre, (f) Lange over-rok; rok met een sleep (m).

Simbleau, (m) Groote meet-snoer (f. tot bogen enz.).

Simbole &c. (Zie Symbole &c.).

Simelium, (m) Medailje-kast (f).

Simetrie. (Zie Symetrie).

Similaire, (adj.) Gelyk, overeenkomstig, dat naar malkander gelykt.

Similitude, (f) Gelykenis.

Simonique, (m) Kooper of verkooper van geestelyke ampten enz.

Simonique, (adj.) Dat daar mee beulect is.

Simonie, (f) Kooping of verkoo- ping van geestelyke ampten.

Sympathie &c. (Zie Symp. &c.).

Simple, (m) Kruid, genes-kruid (n. by Apoth.).

Simple, (adj.) Enkel, enkelvoudig, eenvoudig (non composé); item ge- meen, eenvoudig (sans ornement, ou distinction); item eenvoudig, openhartig (sans artifice, ou niais); un Etre simple, een enkel of één- voudig wezen (dat op zich zelven is); un simple soldat, een gemeen soldaat (niets meer); tromper les simples, de eenvoudige of onnozelen be- driegen.

Simplement, (adv.) Enkelyk, een- voudiglyk, zonder arg of list.

Simpleste, (f. alleen dus) il ne

SIM. SIN. 785

demande qu'amour & simplicité, by zoekt niets als liefde en vrede.

Simplicité. (Zie Botaniste).

Simplicité, (f) Enkelvoudigheid, éénvoudigheid; oprechtheid, eenvou- digheid; gemeenheid, slegtheid; onno- zelheid, eenvoudigheid.

Simplifier, (v. a.) Zonder omslag (iets) voordraagen of voorstellen; item de ziel-bezorging van een Parochie afnemen.

Simplifier, (v. n.) Genees-kruiden zoeken of zich in ceffenen.

Simposiaque, symptomatique &c. (Zie Symp. &c.).

Simulacre, (m) Beeld, afbeeldsel, beeltenis (n. der beidensche ogoden).

Simulation, (f) Veinzing, valsche voorstelling (in Rechten).

Simuler, (v. a.) Veleizen, zich ge- laaten (in Rechten).

Simultanée, (adj.) Van gelyke tyd of stond.

Sinagogue. (Zie Synagogue).

Sinapisme, (m. by wond b.) Mof- taard pleister of sap.

Sincere, (adj.) Oprecht, oprechte- lyk.

Sincèrement, (adv.) Oprechtelyk.

Sincérité, (f) Oprechtheid.

Sinciput, (m. in Onl. k.) 't Voor- hoofd (n).

Sincope &c. Sindie &c. (Zie Syn.).

Singe, (m) Een aap; item een nabootser; item een scheeps wind- of bak.

Singerie, (f) Aapery, gekker- ny (f), aopenspel (n).

Singlage, singler. (Zie Ginglage &c.).

Se Singulariser, (v. r.) Zich uit- zonderen.

Singularité, (f) Zonderlingheid, byzonderheid.

Singulier, iere (adj.) Zonder- ling, ongemeen, wonderlyk, als: cir- constance, beauté singuliere; un combat singulier, een gevegt van man tegen man; le singulier (f. m. in spraak-b.) het enkelvoud.

Singulièrement, (adv.) Zonderling.

Sinistre, (adj.) Ongeukig, ramp- spoedig, kwaad.

D d d

SE

786 SIN. SIO. SIP. &c.

Sinistrement, (adv.) Ongunstiglyk, kwalik, verkeerdelyk.

Sinbdal &c. (Zie Synodal &c.).

Sinon, (adv.) Uitgenómen, uitgezonderd, als, dan; je ne fais rien, sinon que les troupes &c., ik weet niets, dan dat enz.; sinon, anders, anderzins, zoo niet; vivez de régime, sinon vous vous en repentirez; item le peuple le regardoit, sinon comme leur maître, du moins comme leur Libérateur, het volk beschouwde hem, zoo niet als enz.

Sinonime. (Zie Synonyme).

Sinople, (m. in wapenk.) 't Groen (n).

Sintiller. (Zie Scintiller).

Sinueux, euse (adj.) Bogtig, krom; ligne, côte sinueuse.

Sinuosité, (f) Kromheid, bogt (der Zee-kusten).

Sinus, (m) Sinus (zékere boek-lyn in de 3 boek-meeting); item eter-zak (eener wond).

Siographie. (Zie Sciographie).

Sion d'arbres. (Zie Scion).

Siphon, (m) Een hêvel (zékere pomp of zuiger om wynen enz. uit 't een vat in 't andere te tappen); item een boos (op zee).

Siquenille. (Zie Souquenille).

Sire, (m. Eer-titel van Keizeren of Koningen) Heer Koning, Aller genadigste Heer; sire (buerend) Heer, Myn Heer, als: sire Pierre, Myn Heer Pieter.

Sirène, (f) Meer-min (zeker verdige zee-monster dat zoo als men waade, door zyn zang de Zee-lieden op de klippen vervoerde); item (figuurl.) sôver-zangster, aantlokster, bekooring, als: la volupté est une sirène.

Sirerie. (Zie Seigneurie).

Sirius, (m. Lat.) Hond's sterre (f).

Siroc, (m) Zuid ooste wind (in de middellandsche zee).

Sirop, (m) Stroop, siroop (f).

Siroter, (v. n. gem. w.) Kleine teagjes drinken; item zuipen, aan den drank zyn.

Siroteur, (m. gem. w.) Dronkaard.

Sirtes, (m. pl.) Gevaarlyke droogten of barten (f. pl. in zee).

SIS. SIT. SIX. &c.

Sis, ité (adj.) Zie situé.

Sistématique &c. (Zie syst. &c.).

Se Sister, (v. r. weinig gebr.) zich (ergens instellen of laaten vinden).

Sistile, sistole. (Zie Syst).

Si-tôt-que, (conj.) Zoo ras als.

Situation, (f) Legging, stand (van een plaats) staat, gelegenheid (eener zaak).

Situé, ée (adj.) Gelégen; gesteld.

Situer, (v. a.) Leggen, zetten, stellen, plaatsen.

Six, (adj. & f.) Zes; een zes; item zesde (der maand).

Sixain, (m) Zes-régelig vaers; zes krygs-braden; een half dozyn.

Sixième, (adj. & f.) Zesde; een zesde of zesde deel; item 't eerste school of een schoolier daar van.

Sixièmement, ou, en sixième lieu, (adv.) Ten zesden (NB. in dit en de onmiddelyk voorgaande woorden word de x als een z uitgesproken).

Siée, (f) Werkuig om schepen mee op de wal te trekken.

Smeitin, (m) Zeep steen.

Smille, (f) Muur-bak.

Smiller, (v. a.) Daar mee behaken.

Sobre, (adj.) Maatig.

Sobrement, (adv.) Maatiglyk.

Sobriété, (f) Maatigheid.

Sobriquet, (m) Scheld-naam, bynaam.

Soc, (m) Ploeg-schaar.

Sociable, (adj.) Gezellig, gemeenzaam, daar mee om te gaan is.

Sociablement, (adv.) Gezelliglyk, vriendelyk, gemeenzaamlyk.

Social, ale (adj.) Gezellig, dat zamenleeving beminnend, of dat daar van is.

Société, (f) Gemeenschap, zamenleeving; maatschappij, genootschap.

Socinien, (m) Sociniaan.

Socinianisme, (m) 't Socydom (n).

Socle, (f) Voet, grondsteen (van een beeld, zuil enz.).

Socque, (f) Houte klomp der monniken.

Sodomie, (f) Sodomie, onnatuurlyke zonde.

Sodo-

Sodomische, ou Sodomite, (m) Een Sodomiet, een die sodomie of on-
tugt tégen de natuur begaat.

Sœur, (f) Zuster; belle sœur, *stief zuster*; halve zuster; zwagerin;
sœur de lait, *zoog-zuster*; sœur na-
turelle, *onëchte zuster*; sœur, *kloos-
ter-zuster*, nonne; sœur de la cha-
rité, *graauwe zuster*, nonne of op-
passer in een zieken-buis; sœur con-
verse, *ordens-zuster*; sœur laïe, *leeke zuster*; les neuf-sœurs, *de 9
zusters of zang-godinnen*.

Sofa, (m) Sofa (breede met tapyt
bekleedde voetbank, by de turken en
andere oosterfche volkeren); item een
rust-bank.

Soffite, (m) Pannael-werk of ander
cleraad (n. onder de zoldering van
eenig vertrek).

Soi, (Pron. zonder Nomin't een v.
maar heeft in 's meerv. eux. m. elles.
f.) Zich, bem, baar; (NB. in eenen on-
bepaalden zin zegt men) il faut ai-
mer soi même, *men moet zich zel-
ven beminnen*; (maar bepaaldelyk zegt
men) il s'aime lui même, *hy be-
mint zich zelven*; avoir dans soi
quelque chose, *qui &c. in zich
zelve, iets hebben, dat enz.*; sur
soi, *op zich, by zich, als: avoir de
l'argent sur soi, geld by zich heb-
ben*; un chez soi, *een s'huis, als:
il n'est rien tel que d'avoir un
chez soi, eigen baerd is goud waard
(spr. w.)*; a, de par soi, a, a, *is
of spelt a (in de spel k.)*.

Soi-disant, ante (adj.) Zich uit-
geevende, waanende, noemende, als:
soi-disant héritier de &c.

Soie, (f) Zyde; item verkens-bair
of berfjel; ver à soie, *zy-worm*; des
paroles de soie, *zachte of fluweele
woorden*; soies (pl.) *het bair zommiger
honden*.

Soier. (Zie Soyer).

Soierie, (f) Zyde-waar (f); zy-
de-handel (m) of zyde-werk (n).

Soieur, soieux. (Zie Soyeur
&c.).

Soif, (f) Dorst (m); item (figuurl.)
verlangen (n), begeerte (f. naar
iets); avoir soif, *dorstig zyn*.

Signer, (v. n.) Bezorgt zyn,

zich bemoeijen; soigner à quelque
chose.

Soigner (v. a.) un malade, *eenen
zieken op passen*.

Soigneusement, (adv.) Zorgvul-
diglyk.

Soigneux, euse (adj.) Zorgvul-
dig, oplettend.

Soin, (m) Zorge, zorgvuldig-
heid, bekommring (f); avoir, pren-
dre soin, *zorg draagen, acht gee-
ven*; rendre des soins à quelqu'un,
*iemand of-passen, van tyd tot tyd op-
wachten, bezoeken*; rendre de pe-
tits soins à une Dame, *eene Juffer
op-passen, allerlei bevallige diensten
bewyzen*.

Soir, (m) Avond; bon soir,
goeden avond, goede nacht; je vous
souhaite le bon soir, *ik wensch u
goeden avond, of goede nacht*; le
soir, *den avond of 's avonds*, tous
les soirs, *alle avonden*.

Soirée, (f) De avond-stond,
avond-tyd (f), avond (m).

Soit, (3de pers. van 's subj. van
être) Goed, 's zye zoo, *laat het zo
zyn, ik sta dat toe*; on dit qu'il
est riche, soit, *mais &c., men zegt
enz. 's zye zoo, maar enz. soit bien,
soit mal, 's zy goed of kwaad*.

Soit que, (conj.) 's Zy dat.

Soixantaine, (f) Een zestig-stal,
zestig stuks (n).

Soixante, (adj.) Zestig.

Soixante & dix, (adj.) Zevenig.

Soixantième, (adj. & f.) Zes-
tigste.

Sol, (m. leers, en zie sou) Een
fluiver.

Sol, (m) Grond, vlakke grond;
item Landsdouw, grond; item veld
(in wapen k.); item goud (in bym.);
item sol (in muziek).

Solaire, (adj.) Dat de zon be-
treft; année, cadran solaire, zon-
ne-laar; zonne-wyzer.

Sol-batu, ne (adj.) Aan den hoef
gekwest (van paerden gez.).

Sol-bature, (f) Kwetsing aan den
hoef.

Soldan, ou, Soudan, (m) Sou-
daan (zéker turksche vorst).

Soldat, (m) Soldaat, Krygsknecht;
D d d 2 Kryg-

Krygsman; soldat (adj.) il a l'air soldat, by ziet 'er uit als een krygsman.

Soldatesque, (f. f. & adj.) 's Krygsvolk (n), de Krygslieden; (m. pl.); des manieres soldatesques; *Krygsmans manieren*; à la soldatesque, op zyn soldaatsch.

Solde, (f) *Bezolding*, *solde*, *leening* (van een *Soldaar*); *solde de compte*, 't slot of 't saldo eener rekening, of 's geen in debet of credit meerder is.

Solder (v. a.) un compte, eene rekening sluiten, balanceeren.

Soldoyer. (Zie *Soudoyer*).

Sole, (f) *Tong* (zeker visch; item 't onderste of de voetzool (van een paerde - hoef; item de bodem (van een plat-boomd waartuig); item *Leg-plaats* (voor waaren tot ze vertold zyn); item voet (van eene kraan enz.).

Solécisme, (m) *Wan-taal*, *brabbeltaal*, mislag tegen de régelen der spraak-kunde (f).

Soleil, (m) *Zon*, *zonne* (f); le soleil levant, conchante, de opgaande (ryzende), ondergaande zon; il ne ait point de soleil, de zon schynt niet; c'est un soleil de janvier (spr. w.), het is zonder kragt; il a vécu 50 soleils (by *Dicht.*) hy is 50 jaar oud; soleil, *zonne-bloem* (f).

Solemnel, *elle* (adj.) *Plegtig*, *feestiglyk*.

Solemnellement, (adv.) *Plegtiglyk*, op eene plegtige wyze.

Solemnisation, (f) *Plegtige viering*.

Solemniser, (v. a.) *Vieren*, *plegtiglyk vieren of houden*.

Solemnité, (f) *Plegtigheid* (van eenig feest enz.); item *formaliteit* (in Rechten).

Sollier, (v. a. & n.) *De nooten zingen*.

Soliciter. (Zie *Solliciter*).

Solidaire, (adj. in Rechten); obligation solidaire, *verbinding of verbintenis van des eenen voor den anderen en alle voor een* (voor een schuld).

Solidairement, (adv.) *Tier voor zich zelven, voor elkander, en alle voor één*.

Solide, (adj.) *Vast*, *digt*, *sterk*, *bondig*; corps, aliment, bâtiment, raisonnement, esprit, preuve, bonheur solide, een *vastligchaam*; *vast spys*; *sterk gebouw*; *bondige redeneering*; *destig verstand*; *bondig bewys*; *bestendig of waarzig geluk*; *solide* (adj. & f. in *Meer-k*) *dat dkie*, *breedte en lengte heeft*; *solide* (f. m.) *vast grond*, als: creuser jusqu'au solide, tot op de *vast grond graaven*; aller au solide, *wézenlyke dingen betragten*; il faut voir du solide, *men moet daar geld of voldoende zekerheid zien*.

Solidement, (adv.) *Vastelyk*, *digt*, *sterk*; item *bondiglyk*, *grondig*.

Solidité, (f) *Vastheid* *sterkte*; item *bondigheid*, *oordeel*, *grondige kennis*; la solidité d'un mur, d'un contrat, du jugement; item *solidité* (in Rechten) *verbintenis van des eenen voor den anderen*.

Soliloque, (m) *Alléé sprak* (f), *geprek by zich zelven* (n. als by *Toneel-sp.*).

Solins, (m. pl.) *Vakken of ruimsens tusschen de balken of ribben*.

Solipede, (adj.) *Met ééne hoef of klauw*.

Solitaire, (adj. & f.) *Eenzaam*, *alleen*; een *ténzaame*, een *Kluizenaar*.

Solitairement, (adv.) *Eenzaamlyk*, *alleen*, *afgescheiden*.

Solitude, (f) *Eenzaamheid*; item *ténzaame plaats*, *woesteny*.

Solive, (f) *Dwars balk* (m) of *rib* (f. onder de *zoldering*).

Soliveau, (m) *Balkje*, *ribbetje* (n).

Sollicitation, (f) *Verzoek*, *aanzoek* (n), *aandrinking*, *aanbouding* (f. om iets).

Solliciter, (v. a.) *Verzoeken*, *aanhouden*, *aandringen* (om iets); item *voorzetten*, *bevoornden* (eenig geding enz.); item (iemand) *sterk aanzeken* (tot kwaad enz.).

Solliciteur, *euse* (m. & f.) *Verzoeker*, *aanzoeker*; item *bevoornderaar*, *voorzetter*, *verzorger* (van iemands belang); *verzoeker* enz.

SOL. SOM.

SOM.

739

Sollicitude, (f) *Bekommuring, bezorgdheid, ongeruſtigheid.*

Solmifier. (Zie Solfier).

Solstice, (m. in ſterre k.) *De zonne-ſtand, zonne-ſtil-ſtand (m), of zonne-wending (f. zynde de tyd wanneer de zon 't verſe van de middel-lyn of den evenaar is en by ons of onze rëgen-wosers den langſten of kortſten dag maakt) le ſolſtice d'été, d'hiver, de zomer-zonne-ſtand; de winter-zonne-ſtand.*

Solſticial, ale (adj.) 't geen tot den zonne-ſtand behoord.

Solvabilité, (f) *Vermögen om te kunnen betaalen (n).*

Solvable, (adj.) *Voldoende of vermögend geneg om te betaalen; il eſt ſolvable, hy kan betaalen.*

Soluble, (adj.) *Oploſſelyk, dat te verklaaren of uit te leggen is, als: proposition, argument ſoluble; ſoluble, oploſſelyk, onſchikbaar (in chymie) als matiere: ſoluble, eene ſtoffe die onſchonden of vloeibaar gemaakt kan worden.*

Solution, (f) *Oploſſing, onſchinding; item (in Rechten) betaaling, voldoening (eener ſchuld).*

Somache, (adj.) *Brak, ziltig; eau ſomache.*

Sombre, (adj.) *Donker, duifter; lieu, ſombre, duiflere plaats; temps, couleur ſombre, donker of dyzig weêr; donkere kleur; que l'avenir eſt ſombre! was is het ſoekomende duifter! humeur ſombre (triste, mélancholique) treurige, zwaarmoedige of overlendelyke imboſt; les rêves ſombres, de bel (by heideuſche dichters); ſombres forêts, donkere of lommerryke bosſebadien; le ſombre, (f. m.) het donkere.*

Sombrer (v. n. Zee-w.) *ſous voiles, met volle zeilen omſlaan of vergaan.*

Sommeage, (m) *Heeren-dienſt met laſt-dieren.*

Sommail, (m. zee-w.) *Naauw voor-water daar men looſen moet.*

Sommaire, (adj.) *Kort, beknopt.*

Sommaire, (f. m.) *Een kort begrip, korten inhoud.*

Sommairement, (adv.) *Kortclyk,*

beknoptelyk, met weinig woorden, in een kort begrip.

Sommaton, (f) *Aanmaaning, aanzoeking, aſeiſching; item aanduiding, dagvaarding (in Rechten); item op-eiſching (eener veſting).*

Somme, ou, ſomme, (m) *De ſlaap (ſommeil).*

Somme, (f) *Het beloop, het geheel (n), de ſomma of ſomme (f); item de korte inhoud (m); ſomme de verre, een bundel of ſchok van 24 glas-ſchuyen; ſomme toute, ou, en ſomme (adv. beter en peu de mots) om kort te gaan.*

Somme, (f) *Laſt, dragt; une bête de ſomme, een laſt-dier, laſt-draogend beſt (als: een paerd, ezelt enz.).*

Somme (adj. Zee w.); *Païs ſomme, hooge grond, ondiep vaarwater.*

Sommé, ée (adj.) *Opgeeiſcht enz.*

Sommeil, (m) *Slaap, vaak.*

Sommeiller, (v. n.) *Sluimeren.*

Sommellerie. (Zie Sommeillerie).

Sommelier, iere (m. & f.) *Keldermeester, bottelier; bottelierſter.*

Sommellerie, (f) *Keldermeesterſchap (n); item Bottelery, ſtys kamer (f) wyn-kelder (m. van groote Heeren).*

Sommer, (v. n.) *Gerechteelyk (iets) aanmaanen, afvorderen of koud doen; dagvaarden; item op-eiſchen (eene veſting enz.); item (préſenter, te zamen trekken, optellen; sommer un juge de jager un procès, eenen Rechter aanmaanen enz.*

Sommet, (m) *Top (m), top-punt (n), ſpits, kruin (f); le ſommet de la tête, d'une montagne, de kruin van 't hoofd; de top, ſpits of kruin van een berg; ſommet de gloire, hoogſte top-punt der eere.*

Sommier, (m) *Balk, ſommer, ruſt-balk; item dwars-balk (eener pers); perkament-raam; grond geſtel (van een orgel); kop boſpel, ſtaat boſpel (van een vas); ſteeng woei of neut (daar iets op ruſt); laſt-dier, laſt-beſt; item een die laſt-dieren verzorgt, boſſurrier; item een bediende die het kuſſen of iapyt draagt waar op de*

Koning in de Kapelle knielt, of staat; item groote matras met paarde-hair gevuld; item groote reis-kist; item boofd-register der rent-kamer.

Sommité, (f) Top of spits (eener plant; enz.).

Sonnambule, (f. m. & f.) Slaapende wandelaar, een die in zyn slaap opstaat en omwandelt.

Somme. (Zie Somme).

Somnifere, (adj.) Slaap-verwekkend.

Somptuaire, (adj.) Dat de pragt of 't verteeeren betreft; les loix somptuaires, wetten die de pragt der kleederen en spyzen bepalen.

Somptueusement, (adv.) Pragtiglyk, kostbaarlyk, overdaadiglyk.

Somptueux, enfe (adj.) Pragtig, kostbaar; Prince, repas somptueux.

Somtuosité, (f) Pragt, kostelyk-leid.

Son, (Pron. poss. in fem. sa plur. ses) Zyn, zyne; baar, baare; son pere, zyn of baar vader; (NB. son word ook gesteld vóór een subst. fem. als bet met een vocaal begint) als: son ame, son épée &c.

Son, (m) Geluid, klant; rendre un son.

Son, (m) Zemel(en) (pl.); ventre de son, robe de velours, een die wel gekleed gaat en zulks uit zynen mond bespaard.

Sonate, (f) Zéter speel-tuiglyk muziek stuk.

Sonde, (f) Peil-lood, diep-lood, zink-lood (n), lood lyn (f. der zee-l.); item tent-zyer (n. by wond-b.); item peil-flok, vifiteer-priem (m).

Sonder, (v. a.) Peilen, de diepte van 't water of eene wond peilen, onderzoeken; item (iemand) polsen, zyn' meening enz. hooren of uitvorschen; item waaren met een peil-flok vifiteren; sonder, (v. n.) het peil-lood uitwerpen.

Sondeur, (m) Peiler; item uitvorser.

Songe, (m) Een droom.

Songe-cruux, (m) Droomer, mymeraar, een die vol peinzigen is.

Songe-malice, (m. & f.) Kwaad-verzinner, kwaad-brouwer; kwaad-figist.

Songer, (v. a. & n.) Droomen; mymeren.

Songer (v. n.) à quelque chose, ergens op denken, peinzen; songer à soi, op zich zelven lesten, acht geven, op zyn' hoede zyn; il ne songe point à mal, by heeft geen kwaad in den zin.

Songeur, enfe (m. & f.) Droomer; item mymeraar; droomster.

Sonna, (m) Zéker boek naast den Akoran by de Turken.

Sonnaïlle, (f) Bel of schei (die men de dieren aan den bals hangt).

Sonnailler, (v. n. gem. w.) Bel-len, rammeleen.

Sonnaillier, (m) Bel-koe, bel-geit enz.

Sonnant, ante (adj.) Luidend, klinkend, slaande; étain sonnante, klinkend tin; montre sonnante, slaande zak-wurwerk; à l'heure sonnante, met het slaan van de klok; midi sonnante, 12 uren slaande; à sept heures sonnantes, met het slaan van 7 uren, of toen het 7 uren sloeg.

Sonner, (v. a & n.) Klinken, geluid geven; item luiden, de klok, trekken; item bellen, schellen (aan de deur); item slaan ('t uur, als een klok); ces mots, ces vers sonnent mal à l'oreille, die woorden, die waerzen klinken niet wel in de ooren; sonner les cloches, matines, vêpres, de klokken enz. luiden; l'horloge sonne, de klok staat; midi va sonner, 't is op de slag van twaalf of 12 uren; voilà midi qui sonne, 't staat 12; midi est sonné, 't is over twaalf; midi vient de sonner, 't is zoo even 12 geslaagen; deux heures sont sonnées, 't is 2 uur geslaagen; l'horloge a sonné deux heures, de klok heeft twee geslaagen; on sonne, men leid; item men belt of schelt (aan de deur enz.); sonner de la trompette, du cor, op de trompet, op het jacht-hoorn blaazen; sonner le bonte selle (ou à cheval), l'allarme, la charge, la retraite, te paerd (tot 't opzitten), allarm, tot den oen al, tot den af-sigt blaazen; faire sonner haut une chose

SON. SOP.

chose, iets hoog verheffen of doen klinken; ne sonner mot (ne dire mot) geen woord spreken, geen geluid slaan; le chien sonne, de hond slaat aan (of geeft te kennen dat hy op 't spoor is); ce qu'on dit de vous sonne bien mal, 't luid zeer slecht enz.; on ne peut pas sonner & aller à la procession (spr. w.) men kan geene twee dingen te gelyk doen.

Sonnerie, (f) 't Geluid (der klokken); item 't slag-werk, 't klokken-spel (der uur-werken) (n).

Sonnet, (m) Een klinks-dicht (n).

Sonnetier, (m) Bellen-maaker.

Sonnette, (f) Bel, schel (f), schelletje (n); item een' bei (f) of bei-blok (m. om paalen in te beien).

Sonneur, (m) Klokken-luider; Jags-boorn-blaazer; trekker aan den bei-blok.

Sonnez, (m) Twee zessen (in 't schaaksp.).

Sonore, (adj.) Klinkend, luid, schel; voix, église sonore, schelle enz.

Sonorement, (adv.) Op eene klinkende wyze, met een schel geluid.

Sophi ou Sofi, (m) Sofi (eer-naam van den Koning van Perziën).

Sophisme, (m) Bedrieg'lyke sluit-reden, drog-réden (f) valsche bewys (n), verblindings; item spitsvinnigheid, arglistigheid (f), bedrog (n); versrikking (f).

Sophiste, (m) Leeraar der wel-sprekendheid (by de oude Grieken); item Drog-rédenaar, een die door valsche redeneering bedriegt.

Sophistication, (f) Vervalsching.

Sophistique, (adj.) Spitsvinnig, bedrieglyk, valsche.

Sophistiquer, (v. a.) Drog-rédenen gebruiken; item vervalschen, als: sophistiquer le vin.

Sophistiquerie, (f) Spitsvinnigheid; bedriegery; vervalsching.

Sophistiqueur, (m) Vervalscher; bedriegw.

Soporatif, ive (adj. & f. m.) Slaap-verwekkend; een slaap-verwekkend genees-middel.

Soporeux, euse (adj.) Slaap-zagtig, slaaperig.

SOP. SOR.

Soporifere, ou soporifique. (Zie Soporatif).

Sopra-Providiteur, (m) Oppervoorzitter in Vinetiën.

Sor, Sorage. (Zie Saur &c.).

Sorba. (Zie Corme).

Sorbet, (m) Sorbet (zéker drank van Lamoenen, zaiker en amber by de turken enz.).

Sorbier. (Zie Cormier).

Sorbone, ou Sorbonne, (f) De Hooge-school of 't Genootschap der Godgeleerden te Parys.

Sorbonique, (f. f.) God-geleerde zintwisting (disput) op de sorbonne.

Sorboniste, (m) Sorbonist, een van dit school.

Sorcellerie, (f) Tóvery, hexery.

Sorcier, iere (m. & f.) Tóveraar, of tóvenaar, hexenmeester; tóveresse, tóver. hex, hex.

Sorcier, iere (adj.) Bedoverend, aantekend, als: femme forcier; item un livre forcier, een tóverboek.

Sordide, (adj.) Vuil, schandelyk, smood, laag, verägtelyk; avarice, homme sordide.

Sordisement, (adv.) Schandelyk, verägtelyk, kaariglyk, knyziglyk, vrekkinglyk.

Sordidité, (f. weinig gebr.) Schandelyke vrekkingheid, kaarigheid, laagheid.

Sore, forer, foret. (Zie Saur &c.).

Sorin. (Zie Saurin).

Sorite, (m) Op één gestäpelde bewys-réden.

Sornettes, (f. pl.) Sprookjes, praatjes, klugtjes (n. pl.).

Sors. (Zie by Sortir).

Sort, (m) 't Lot; nood-lot (n); jeter au sort, looren, 't lot werpen; un triste sort, een droezig lot of nood-lot; c'est le sort de la guerre, dat 't Krygs-belooft, of 't gevolg van den oorlog; accuser le sort, zich wegens zyn los beklaagen; être content de son sort, met zyn deel te vreden zyn; sort principal, hoofd som, kapitaal.

Sort, (m) Tóvery, hexery (f).

Sortable, (adj.) *Gevoegzaam, overeenkomstig, dat by elkander voegt of past; mariage sortable.*

Sorte, (f) *Sort* (f), *slag* (n), als: toutes sortes de gens, de marchandises, de maux &c.; de la sorte, ou de cette sorte, op die wyze, of manier; il ne faut pas parler, en user de la sorte, men moet op die wyze enz.; de telle sorte, op zodanige wyze; de sorte que, en sorte que, (conj.) zoo dat, in-voegen dat; sortes (f. pl.) eigen drukken of forteeringen (by Boekband.), als: il ne vend que de ses sortes.

Sortie, (f) *Uitgang, uit-tocht* (m), *uitgaan*, *'t niveren* (n); *itcm uitgang, deur* enz.; c'est sa premiere sortie, 't is zys of haar eerste uitgang; sortie d'Egypte, uit-tocht uit Egypten; droits d'entrée & de sortie, inkomende en uitgaande reechten; à la sortie du printemps, de la table, met het eindigen, uitgaan van de lente, met het opstaan van de tafel; faire une sortie, eenen uitval doen (Krygs-w.).

Sortilège, (m) *Tover-kracht, bestry* (f).

Sortir, (m) *'t Uitgaan* (n), d'*uitgang* (m); au sortir, in 't uitgaan; au sortir de chez lui, de table, zoo als by uitging, opstond van tafel.

Sortir, (v. n. je fors; nous sortons &c.) *Uitgaan, uitkomen, uittrekken* enz.; sortir de sa maison; sortir d'un grand péril, uit een groot gevaar geraaken; sortir de parents illustres, van doorluchtige ouders voortkomen, voortspruiten; sortir (v. a.) des marchandises hors d'un país, waaren uit een land voeren; sortir son plein effet, (in Rechten) zyn volle beslag (effect) hebben; sortir quelqu'un d'affaires, iemand uit moeyelykheeden redden.

Sot, sotté, (adj.) *Gek, mal, dwaas, ongerymd.*

Sot, sotté, (f. m. & f.) *Een zot; oene zottinne; un sot fessé, een vol-lagen gek.*

Sottement, (adv.) *Dwaaslyk, gekkelyk, ongerymdelyk.*

Sottise, (f) *Dwaasheid, zotheid,*

zotterny, ongerymdheid, malligheid.

Sottifier, (m. recueil de bon mots) *Verzameling van vertellingtjes* enz. (f).

Sou, (m) *Een sluiver; n'avoir pas le sou, geen sluiver in de waereld hebben.*

Sou. (Zie Soul).

Soubandage, (m) *Eerste of ender-ste verband* (n. eener wond).

Soubande &c. (Zie Sous-bande &c.).

NB. de woorden die onder sou niet zyn, zoek die onder sous.

* * *

Soubassement, (m) *Voet* (m. eener zaal); rabai (n. onder aan een bed-behangsel).

Soubresaut, (m) *Luchte sprong.*

Soubrette, (f. spet. w.) *Sleep-juffer, Kamenier.*

Sou-brigadier, sou-chantre &c. (Zie Sous-brigadier &c.).

Souche, (f) *Stam, stomp* (m. van een boom); bouten-blok of klos; iteen stam, stam-vader (van een geslacht); faire souche, het boofd, de stam-vader zyn; il est de la même souche; c'est une vraie souche, by is een regte bouten blok, een bouten klaas; souche de cheminée, de schoorsteen buiten het dak.

Souchetage, (m) *Telling* enz. der afgebouwene boommen.

Soucheter. (Zie Souchever).

Soucheteur, (m) *Opneemer, schat-ter der afgebouwene stammen.*

Souchever, (v. a.) *De onderste steenen uit eene steen groeve weg-neemen (om de andere te doen vallen).*

Soucheveur, (m) *Weg neemer, uithaaler daar van.*

Souci, (m) *Goudsbloem* (f).

Souci, (m) *Zorge, kommer, be-kommering* (f); souci cuisant, de-vorant, smertelyke, verkeerende be-kommernis; vivre sans souci, zôn-der bekommering leeven; un sans-souci, een zorgeloos mensch.

Soucier, se soucier, (v. r.) *Be-zorgd zyn, zich bekommeren, zich ter haren neemen, als: se soucier de l'éducation de ses enfants; ne se soucier point de sa reputation,*

om zyn goeden naam niets geeven of zich niet bekommeren; ne se soucier de rien, nergens om geeven, of nergens na vraagen, zich nergens aan krumen; je ne m'en soucie guere, ik geef 'er weinig om, ik achtte het weinig, ik vrage 'er weinig na of bereune 'er my weinig aan.

Soucieux, euse (adj.) Bezorgd, zorgvuldig, bekommerd.

Sou-clavier, sou-clerc, sou-comite, sou-commis (Zie Sous-clavier &c.).

Soucoupe, (f) Schenk-bord; item schobretje, bakje (n).

Soudain, aine (adj.) Plotseling, haastig, schielijk; mort soudaine; trouble soudain.

Soudain, (adv.) Haastelyk, fluk, gezwind; soudain il mit la main à l'épée; soudain que, zoo ras als.

Soudainement, (adv.) Schielijk.

Soudaineté, (f. weinig gebr.) Schielijkheid.

Soudan. (Zie Soldan).

Soudard, (m. hoers. w.) Soldaat.

Sonde, (f) Zee-gras (n); item weid-afsch, fouda (f).

Sou dépensier &c. (Zie Sous-dépensier &c.).

Souder, (v. a.) Soudeeren. aan malkander solderen; item souder un compte, eene rekening sluiten.

Soudiaconat &c. (Zie Sous-di).

Soudiviser &c. (Zie Subdivi.).

Soudoyen &c. (Zie Sous-doyen &c.).

Soudoyer, (v. a.) Bezoldigen, in soldy onderhouden.

Soudre, (v. a.) Oplossen; Soudre une question, une difficulté.

Soudrille, (m) Lofse Soldaat, foutsboef, ligsmit.

Soudure, (f) Soudeersel (n).

Sou-faite, sou-ferme &c. (Zie Sous-faite &c.).

Soufflage, (m) 's Glas-blaazen (n) of de kunst daar van; item de bekleeding van een Schip met nieuw p ankwerk (f).

Souffle, (m) Aassem, adem (m), 's geblaas (n); éteindre la chandelle de son souffle; un souffle de vent, een zagt windje.

Souffler, (v. n.) Hygen, blaazen; naar zynen adem bygen; le vent souffle, de wind blaast; souffler, sterk drinken; item in de chymie arbeiden; il n'ose souffler, hy durst niet kikken noch mikken.

Souffler, (v. a.) Blaazen, uitblaazen enz.; souffler le potage, une chandelle, la poussière de dessus une chose, de soep blaazen; eene kaers uitblaazen; bêt s'of ergens af-blaazen; souffler un canon, een geschut afblaazen; souffler une sédition, la discorde, la division, eenen oproer enz. stigten, aanblissen; souffler quelqu'un, iemand inluiseren wat hy zeggen moet; item iemand opblissen; souffler quelque chose aux oreilles de quelqu'un, iemand iets in 't oor luiseren om hem op te bissen of gaande te maaken; souffler le chaud & le froid (spr. w.) hiet en koud blaazen, of 's vuur in d'eene hand en 't water in d'andere draagen, dat is, dubbelhartig of valsch zyn; souffler un vaisseau, een Schip verdubbelen, voeren of op nieuw bekleeden; souffler, (in 't dam sp.) blaazen, weg-slaan; souffler, ceux-là sont cuits (spot-w.) daar zal ik 'er een voor wischen, dat is, gy verteld ongeloflyke dingen.

Soufflerie, (f) 's blaas-werk (n) of de blaas-balken (m. pl. van een orgel); item 's werk der chymisten, geuzzoekers enz.

Soufflet, (m) Blaas balk of blaas-balg (m); item klap, klink, coruyg, oerhand, kinnebak-slag, muilpeer; item kalés, reis-koers (f); item ongeval (n), schade, klap, slag (f. revers de fortune).

Souffletade, (f) Eene meeningte van ooruygen.

Souffleter (v. a.) quelqu'un, iemand ooruygen geeven.

Souffleteur, euse (m. & f.) Kinnebak slagger; -slagster.

Souffleur, euse (m. & f.) Blaazer; smids blaazer of blaas-balk-trekker; orgel-trapper; inblazer, inluiseraar; opbliser.

Soufflures, (f. pl.) Holligbeeden, putten (in metaal dat te hiet gegoten is).

Souffrable, (adj.) *Lydbaar, verdraaglyk.*

Souffrance, (f) *Lyding, smert; item duldng, toelaating, gedooging (van iets).*

Souffrant, ante (adj.) *Lydende; item verdraagzaam, geduldig; le souffrant, de lyder, of de lydende party.*

Souffre-douleurs, (m) *Een' verschóveling, een daar een ieder op valt.*

Souffreteux, euse (adj. oud w.) *Elendig, behoefsig, noodlydend, schámel.*

Souffrir, (v. a. je souffre; nous souffrons &c) *Lyden, verdraagen, uitgaan, ondergaan; item gedoogen, toelaaten, dulden.*

Souffre, (m) *Sulfer, zwável.*

Souffrer, (v. a.) *Zwávelen.*

Sougarde (f) *de fusil, Beugel onder den trekker van een snopbaan.*

Sougorge, (f) *Hals-riem (m. van een' toom).*

Souhait, (m) *Wensch, begeerte (f), verlangen (n); à souhait (adv.) naar wensch.*

Souhaitable, (adj.) *Wenschelyk.*

Souhaiter, (v. a.) *Wenschen, begeren, verlangen; je vous souhaite le bon jour, ik wensch u enz.; que souhaitez vous, wat beleeft gy te hebben? of wat is 'er van uwen dienst.*

Souil, (m) *Modder-poel (m) of léger (n) daar het wild zwym zich wensels.*

Souille, (f) *Zesling (plaats daer een schip by laag water gelégen heeft).*

Souiller, (v. a.) *Besmetten, vuil maaken, bezoedelen; se souiller, (v. r.) zich bezoedelen, zich verontreinigen.*

Souillon, (m. & f.) *Mors-pot, keuken-jongen, afscheuvsier, mossel, stomp, slootje.*

Souillure, (f) *Besmetting, bezoedeling, verontreiniging.*

Soul, (less sou) *soule*, (adj.) *Zat, verzádigd, vol van spysse, (in deezen zin zeg men bier rassalié, ée soul, soule, (adj.) zat, vol, dron-*

ken; il est soul, hy is dronken; être soul de quelque chose, zat of vol zyn van iets, of iets beu zyn.

Soul, (m) *Bekomst, genoeg (n), de buik vol (m); manger son soul, ou tout son soul; ils se font que-rellés tout leur soul, zy hebben zich zat gekéven.*

Se soulacier, (oud w. *Zie se rejouir, se recréer).*

Soulagement, (m) *Verligting, verzagting, hulp, vermindering (f. van pyn enz.).*

Soulager, (v. a.) *Verligten, verzagten, verminderen, draaglyker maaken, helpen, bystaen.*

Soulandres, (f. pl.) *Schurft (n) of klooven (f. pl.) aan de knie-schyven der paerden.*

Soulaat, ante (adj.) *Verzádigend, vollend.*

Soulard, arde (adj. & f.) *Die altyd vol en zat is.*

Soulas, (m. oud w. *Zie Consolation).*

Soulaud, ande (adj. & f.) *Vraatsig en vuil; een vraat, zwelger, zwyn.*

Soulée, (f) *Vreesery, smarotsing; zuipery.*

Souler, (v. a.) *Verzádigen, opvullen (met spys of drank); dronken maaken; se souler, (v. r.) zich opvullen, zich zat of vol (van iets) maaken, zich dronken drinken (NB. men zegt beter rassaker in een' goeden zin); item se souler de quelque chose, iets zat maede of beu worden.*

Soulèvement, (m) *Opstand, óproer (m), maitery; item walging, braak lust, opbrekking (f).*

Soulever, (v. a.) *Opbeuren, óptillen, ópligten (een pak); item tot ópstand, óproer of toorn verwekken; soulever, (v. n.) walgen, óphómen, verheffen; cela fait soulever le cœur, les flots; se soulever, (v. r.) ópstaan, weerspannig worden.*

Souleur, (f) *Plotfelinge fabriek of onstellenis.*

Soulier, (m) *Een schoen; éculer les souliers, de schoenen van azteren neér-bakken of neér-freeden.*

Soulieutenant. (Zie Sous-lieu.).
Souligner, (v. a.) Onderlynen,
onder-streepen, onder-linieren.

Sulocataire. (Zie Sous-locat.).
Souloir, (v. n. oud w.) Gewoon
zyn (beter avoir de coutume).

Soulouer, soumettre (Zie Sous-
louer &c.).

Soumettre, (v. a.) s' Onderbren-
gen, onderdaanig-maaken, onderwer-
pen; se soumettre, (v. r.) zich on-
derwerpen.

Soumis, ise (adj.) s' Onderge-
bragt; item onderworpen, onderdaa-
nig.

Soumission, (f) s' Onderbrenging;
onderwerping, onderdaanigheid.

Soupape, (f) Klop (van een orgel-
pyp, pomp of blaas-balk).

Soupçon, (m) Argwaan, achter-
docht (m), vermoeden (n).

Soupçonner, (v. a.) (iemand)
Verdenken, verdagt houden; item
argwaanen, vermoeden.

Soupçonneux, euse (adj.) Mis-
trouwend, argwaanend, achterden-
kend.

Soupe, (f) Sop, soep (f), vleesch-
nat (n), brood-soep (f); soupe faccu-
lente, kragtige soep; soupe au lait,
à l'oignon, melk-soep; uyen-soep;
soupe maigre, soep zonder vleesch;
soupe au vin, à la biere, wyn of
bier-soep, koud schaal; il est ivre
comme une soupe, hy is zoo dron-
ken als een kartouw (spr. w.); soupe,
sneede pot-aarde.

Soupe, ou, souper, (m) Avond-
maal, avond-eeten (n), avond-maal-
tyd (f).

Soupée, .f) s' Avond-maal (n)
of de kosten daar van.

Soupende, (f) Hang-riem (m. aan
een koers enz.); hang-kamer (f);
item vset, balk, poel, (m. waar op
iets hangt in bouw-k.).

Souper. (Zie Soupé).

Souper, (v. n.) Avond-maalen.

Souperer, (v. a.) Met de hand
sien, wiken of weegen, (om de
zwaarte van iets te gissen).

Soupier, (m) Soep-eeter, groote
liefebber van soep.

Soupiere, (f) Soep-eetster; item
soep-schotel.

Soupir, (m) Een zugt; jetter,
pouffer des soupirs, zugten; jus-
qu'au dernier soupir, tot den laat-
sten suik; soupir de Bacchus, (boers-
w.) oprisping, boer.

Soupirail, (m) Lucht-gas, sogt-
ga., keider-gas (n).

Soupirant, ante (adj.) Zugtende.

Soupirant, (f. m.) Verliefde wyer
of minnaar.

Soupirer. (v. n.) Zugten; item
soupirer pour une belle, verliefd
zyn; soupirer après quelque cho-
se, naar iets haaken, hygen of vuur-
riglyk verlangen.

Soupireur, (m) Een zugter; item
een verliefde.

Souple, (adj.) Gedwee, buigzaam,
zwak, zagt, dat meê geeft (pliant,
maniable, flexible, complaisant);
peau, ofter souple; zagt vel; zwakke,
saage of buigzame teen (rys); il est
souple comme un gant, hy is zoo
gedwee als een handschoen, dat is,
zeer willig, gehoorzaam of bandel-
baar.

Souplement, (adv.) Buigzaamlyk,
onderworpen wyze.

Soupleffe, (f) Gedweeheid, buig-
zaamheid, meê-geevenheid; onder-
daanigheid, voegzaamheid; item
tours de soupléffe, behendigheid,
looze streken.

Sou-précepteur, sou-prieur. (Zie
Sous-précepteur &c.).

Souquenille, (f) Overtrek, kiel,
linnen-kiel (m).

Source, (f) Bron, bron-ader (f),
oorsprong (m) begin (n).

Sourcil, (m) Wenkbrauw of wyn-
brauw (f); froncer le sourcil, de
wenkbrauwen op-haalen, zuur zien.

Sourciller, (v. n.) De wenkbrau-
wen verroeren.

Sourcilleux, euse (adj. in Dicht-
k.) Hoog, verheeven, als: monts
sourcilleux.

Sourd, de (adj.) Dof; devenir
sourd, dof worden; un feu, brail
sourd, een dof geluid; een heimelyk
gerugt of mompeling; de sourdes
pratiques, heimelyke kunstjes; lan-
terne sourde, een dieven-lantaarn;
être sourd à quelque chose, iets
niet hooren.

ues niet booven willen ; faire la fourde oreille, boorende doof zyn.

Sourd, de (f. m. & f.) Een Doo-
ve, doof mensch; faire le sourd,
den dooven speelen, niet willen boo-
ven.

Sourdaud, aude (adj. & f.) Hard.
boorig, hard-boorend.

Sourdeline, (f) Italiaansche zak-
gyp of doedel-zak.

Sourdement, (adv.) Heimelyk,
stilletjes, ter smuiks.

Sourdine, (f) Klaryn of verdaag-
wer (van de klank eener trompet enz.);
item een dof speel-tuig; à la fourdi-
ne (adv. sans bruit) met een' stille
trom, stilletjes, in de stilte.

Sourdre, (v. n. meest in infin. en
3de pers. van 't pres. indic. gebr.)
Onspringen, opwellen; là fourd une
fontaine & là &c.

Souriceau, (m) Een muisje (n).

Souriciere, (f) Een' Muize-vol.

Souriquois, oise (adj. boert. w.)
Dat van muizen-aars is; la gent
souriquoise, het muizen-geslacht.

Sourire, (v. n.) Grimlagchen;
item sourire à quelqu'un, iemand
vriendelyk toelagchen.

Sourire, ou souris, (f. m.) Een
grimlach, vriendelyk lagche; elle a
un sourire charmant.

Souris, (f) Een' muis; item muis
van de band; muis in de neus der
paerden.

Sournois, oise (adj. & f. som-
bre, taciturne) Nors, morrend, on-
vriendelyk; een zuurendork; heime-
lyke morrer, zwyger.

Sous, (prép.) Onder; sous la ta-
ble, onder de tafel; sous le regne
de &c., onder de regeering van enz.;
sous pretexte de &c., onder voor-
wendsel van enz.; sous espérance
de &c., in hoop van enz.; sous
(ou sur) peine de la vie, op lyf-
straffe, op levens-straffe; être sous
les armes, onder of in de wapenen
zyn; sous main, heimelyk, onder de
band; (NB. als de of par voer-af
gaat, gebruikt men dessous), als:
ôter quelque chose de dessous la
table, iets onder de tafel weg-nee-
men; passer par dessous, van ende-
ren door-gaan.

Sousacristain. (Zie Sous-sacri-
stain).

Sous-affermer. (Zie Sous-fer-
mer).

Sous-aide, (f) Bydraaging, hulp
(der Iken-mannen).

Sous-arbrisseau, (m) Gewas, dat
geen boom, noch plant is (n), eene
beester (f).

Sous-bail, (m) Onder.verpugting,
weder-verkauring (f).

Sous bandage, (m. by wond-b.)
Onder-zwageling (f).

Sous-bande, (f) Onderste zwag-
sel.

Sous-barbe, (f) De kin van een
gaerd (f); item floot onder de kin
(n); sous barbes, knien onder de
kraan-balken van een Schip.

Sous-berme, (m) 't Schielyk was-
sen der rivieren door 't smelten van
sneeuw enz.

Sous-Bibliothécaire, (m) Onder-
boek-bewaarder, onder-opzigter der
Boekery.

Sous-Brigadier, (m) Onder-Rot-
meester eener ruiters-bende.

Sous-Camérier, (m) Onder-Kame-
racer.

Sous chantre, (m) Onder-zanger,
onder-zangmeester.

Sous-clavier, iere (adj. in ontl.
k.) Dat onder 't sleutel been is.

Sous-Clerc, (m) Onder-schryver of
onder-Klerk.

Sous-comite, (m) Onder-Bevel-
hebber of kwartier-meester eener ga-
leie.

Sous-Commis, (m) Onder-Kom-
mies of Gelaagde.

Souscribé, (m) Onder-schryver,
onder-Secretaris (by de Karstui-
zers).

Souscripteur. (Zie Souscri-
vant).

Souscription, (f) Onderschryving;
item intekening (wégens eenig boek
enz).

Souscrire, (v. a.) Onderschryven,
ondertekenen (eenig geschrift); item
intekenen (voor eenig boek, genootschap
enz.).

Souscrivant, (m) Onderschryver;
intekenaar.

SOU.

Sous-dépendier, iere (m. & f.)
Onder-Huisboudster of hofmeester; onder huishoudster of spys verzorgster.
 Sous-Diaconat, (m) *Onder-Diakenschap (zeker Geestelyk ampt).*
 Sous-Diacre, (m) *Onder-Diaken.*
 Sous-Doyan, (m) *Onder-Deeken (zeker Geestelyke waardigheid).*
 Sous-Doyenné, (m) *Onder-Deekenschap (n).*
 Sous-entendre, (v. a.) *Onder-verstaan, onder-begrypen; cela se sous-entend, dat word'er onder verstaan.*
 Sous-entendu, ne (adj.) *Onder-verstaan, onder-begreepen; cette condition est sous-entendue; un sous-entendu, een uitgelaaten woord of zin in 't overige vervat.*
 Sous entente, (f) *Heimelyk verstand (m) of meening (f. in iemands uitdrukking vervat).*
 Sous-épineux, (m. in ontl. k.)
De 7de arm-stier (f).
 Sous-établi, (m) *Een Gevolmagtigde,*
 Sous-faite, (m) *Voering, plank onder den nok van een gebouw (f).*
 Sous-fermier, (v. a.) *Onder-pagten (iets pagten of huuren van 't geene een ander reeds gepagt of gebuurd heeft); item onder-verpagten (iets verpagten van 't geene men zelfs gepagt of gebuurd heeft).*
 Sous-fermier, iere (m. & f.)
Onder-pagter of verpagter; onderpagter of verpagter.
 Sous freter, (v. a.) *Weder bevrachten of verhuuren (een Schip dat reeds gebuurd was); item zulks huuren of bevrachten.*
 Sous-Gouverneur, (m) *Onder-befhuurder.*
 Souffigner. (Zie Souffigner).
 Sous-infirmiere, (f) *Onder-opgaster der zieken (in een Klooster of ziekenhuis).*
 Sous-introduateur, (m) *Onder-inleider (der gezanten enz.).*
 Sous-Lientenance, (f) *Onder-Luitenants-plaats.*
 Sous-Lieutenant, (m) *Onder-Luitenant.*
 Sous-Locataire, (m. & f.) *Onder-huurder; onder-huurster.*

SOU.

797

Sous-louer, (v. a.) *Onder-huuren; item onder-verhuuren.*
 Sous-Maitre, (m) *Onder-Meeſter.*
 Sous Maitresse, (f) *Onder-Meeſterſſe, onder maitreſſe.*
 Sous-Manant, (m) *Onder-boevenaar.*
 Sous-mettre &c. (Zie Soumettre &c.).
 Sous ordonné, ée (adj.) *Daarna bevoelen, by gelast.*
 Sous Pénitencerie, (f) *Onder-Biegt-vaderschap (n).*
 Sous-Pénitencier, (m) *Onder-Biegt-vader.*
 Sous-Précepteur, (m) *Onder-Leermeester.*
 Sous-Prieur, (m) *Onder-Kloostervogd, onder-Prior.*
 Sous-Prieure, (f) *Onder-Kloostervogteſſe, onder-Priorinne.*
 Sous-Recteur, (m) *OnderRector of conrector (zie Leermeeſter der Lateſchool).*
 Sous-rente, (f) *Onder rent, onder-pag.*
 Sous-Reatier, (m) *Onder-buurder.*
 Sous-Sacristain, (m) *Onder-Bewaarder der gewyde Kerkelyke diagen.*
 Sous-Sécretaire, (m) *Onder-Gebeuſchryver.*
 Souſigné, ée (adj. & f.) *Onderſchreven, ondertekend, ondergetekend; je ſouſigné, ik ondergeſchrevene.*
 Souffigner, (v. a.) *Onderſchryven, ondertekenen (figner).*
 Sous-tendante, (f. in Meet k.)
Linie die de twee uiterſtens van een gedeelte eenes cirkels aan een voegt.
 Souſtilaire, (adj. & f. f.) *Middaylynig; de middag-lyn (van een vlakke zonnen-wyzer).*
 Souſtraction, (f) *Afirekking, ſubſtractie (in Reken-k.); item onttrekking, ontwending, weg-ſteping (van goederen, papieren enz.).*
 Souſtraire, (v. a. je ſouſtrais; nous ſouſtrayons, j'ai ſouſtraict &c.) *Afirekken, ſubſtraheeren (in Reken-k.); item afwenden, afirekken, als: ſouſtraire quel'qu'un à l'obéiſſance de ſon Prince; ſouſtraire*

une

une chose, iets ontwenden, weg-magken, verdonkeren; se soustraire, (v. r.) zich onttrekken, zich ontdoen of ontslaan (van geboorzaamheid enz.); item zich schuil houden of uit den weg maaken (NB. men zegt meest se soustraire à, ook zomtyds de).

Soustrait, te (adj.) Afgetrokken; onttrokken enz. (Zie by Soustraire).

Sous-ventrière, (f) Buik-riem (m. van een paerd).

Soutane, (f) Priesterlyke rok (m), priesterlyk kleed (f); il a pris la soutane.

Sontanelle, (f) Korte priesterlyke rok (m).

Sonte, (f) Dekruid-kamer; item brood-kamer (in een Schip).

Soute. (Zie folde, ou foudé).

Soutenable, (adj) Houbaar, verdedigbaar, dat te houden, niet te slaan of te borden is.

Soutenant, (m) Voorstaander eener zin-twisting.

Soutenant, te (adj.) Onderstevende, ondersteunende, onderhoudende; verdedigend.

Scutènement, (m) Schoor, skut, onderschraaging; item verdediging (van iets) (f).

Souteneur, (f. m.) Verdediger; ondersteuter; onderhouder.

Soutenir, (v. a.) Onderschaagen, ondersteunen, schooren (een' muur enz.); ondersleunen, versterken, kracht geven (als: wyn enz.); voorstaan, verdedigen, staande houden (een gevoel; onderhouden, geneeren (een huis-gezin); ondersleunen, byspringen (een' bondgenoot) onderhouden, niet laaten vervallen (een gesprek, zyn stem enz.); uitslaan, uithouden, verduuren (eenen aanval enz.); kort houden (den toom van een paerd); se soutenir, (v. r.) zich staande houden; zich wel houden enz.; il n'a pas la force de se soutenir, by heeft de kracht niet om op zyne voeten te b'yven staan; se soutenir dans les grandes affaires, zich in groote zaken wel houden; style, étoffe qui se soutient, schryf-trant, stoffe die niet vermindert.

Soutenu, ue (adj.) Ondersteund, ondersteut, onderhouden, staande gebou-

den, uitgehouden, enz.; discours soutenu, eene doorgaands bondige redemvoering.

Souterrain, aine (adj.) Onder-aardsch.

Souterrain, (m) Onderaardsch gewelf; item heimelyk middel ter redding (n).

Soutien, (m) Onderhoud (n), steun (m), skut, schraag, steun (f).

Soutirage, (m) Afripping, oversapping (f. van wyn enz.).

Soutirer, (v. a.) Afrippen, oversappen (transvafer).

Souvenance, (f) Herinnering, geheugenis (beter souvenir f. m.).

Souvenir, (v. imperf.) Gebeugen, beugen, als: il me souvient, het beugt my; faire souvenir, herinneren, doen gedenken.

Se Souvenir, (v. r.) Gedenken, geheugen, beugen, zich berinneren, indachtig zyn; je me souviens, 't beugt my.

Souvenir, (f. m.) Gebeugen (n), geheugenis, herinnering, gedagtenis (f. van iets).

Souvent, (adv.) Dikwyls, dikmaals, dikwerf, menigmaal.

Souvente-fois, (beter plusieurs fois, ou souvent).

Souverain, aine (adj.) Hoogst, opperst, opper-magtigst, onafhangelyk; l'Etre souverain, het opperweten, de Allerhoogste (God); le souverain bien, het hoogste goed, de hoogste Gelukzaligheid; Autorité, Puissance souveraine, opper-Gezag, opper-Magt of Heerschappy; remède souverain, een onseilbaar geneesmiddel; cour souveraine, een opper-Gerechts-hof (van waar men niet appelleeren kan); le souverain Pontife, de Hooge-Priester of opperste Priester; au souverain degré, in den hoogsten of oppersten graad.

Souverain, aine (m) Oppervorst, Alleen-Heerscher; item Hooge Overigheid.

Souveraine, (f) Oppervorstinne, opper-Gebiedster of- Heerscherinne.

Souverainement, (adv.) Oppermagtiglyk, onafhang'lyk; ten hoogsten, in den hoogsten graad.

SOU. SOY. SPA. &c.

Souveraineté, (f) Opper-magt, opper-beerschappy, onbepaalde magt; item een vry en onaf bangkelyk Vorstendom, een vrye staat.

Soyer. (Zie Seyer).

Soyeux, euse (adj.) Zyd'agtig, zagt.

Spacieusement, (adv.) Ruim, breed, uitgestrekt.

Spacieux, euse, (adj.) Ruim, breed, groot.

Spadassin, (m) Snorker, voor-veg-
er, een die stout op zyn' dégen is.

Spadille, (m) Schoppen-aas (n. in
's omber-spel).

Spagirique, (adj. & f.) Dat of
die door de chymie geneest.

Spahi agasi, (m) Rismeeftler der
turkische ruitery.

Spahis, (m) Turkische ruiter.

Sparies, (f. pl.) Uitwerpsel der
zee (n).

Sparton, (m) Viger-touw (n. van
brem, zeker gewas gemaakt).

Spasme, (m) De kramp, kramp-
trekking (f).

Spasmodique, (adj.) Kramp-trek-
kend; item kramp-geneezend.

Spasmologie, (f) Kramp-beschry-
ving.

Spatieux &c. (Zie Spacieux
&c.).

Spatule. (Zie Espatule).

Spé, (m) De oudste Koor-jongen in
de Dom-Kerk te Parys.

Spécial, ale (adj.) Byzonder, af-
zonderlyk.

Spécialement, (adv.) Byzonder-
lyk, afzonderlyk.

Spécialité, (f) Byzonderheid.

Spacieusement, (adv.) Waar-
schynlyk, met een schoone glimp.

Spécieux, euse (adj.) Schoonschy-
mend, dat zich waarschynlyk voor-
doed.

Spécification, (f) Beschryving of
verklaaring van stuk tot stuk, of in 's
byzonder.

Spécifier, (v. a.) (let!) Onderfchei-
denlyk aanduiden.

Spécifique, (adj.) Byzonder, ei-
genisfe; un remède spécifique, ou
un spécifique, een onseilbaar of by-
zonder genees-middel,

SPE.

799

Spécifiquement, (adv.) Byzonder-
lyk, eigentlyk, alleen.

Spéctacle, (m) Schouw-spel (n),
vertooning (f).

Spéctateur, trice (m. & f.) Aan-
schouwer, beschouwer; aanschouwer.

Spéctre, (m) Spook, spookfel (n).

Spéculaire, (adj. & f.) Dat het
spiegel-maaken betreft; item de spie-
gel maaking.

Spéculateur, (m) Dispzinnig be-
schouwer.

Spéculatif, ive (adj.) Beschou-
wend, bespiegelend; science spécu-
lative, bespiegelende wetenschap; un
spéculatif, een bespiegelaar.

Spéculatien, (f) Beschouwing,
bespiegeling, navorsching.

Spéculative, (f) Bespiegelende
kennis, wetenschap die alleen in be-
schouwing bestaat.

Spéculer, (v. a.) Beschouwen, be-
spiegelen (als sterren enz.).

Spécuer (v. n.) sur quelque cho-
se, iets nadenken, overpeinzen.

Spermatique, (adj.) Die of dat
door zaad voort-teelt, of zaad voort-
brengt; vaisseau spermatique, zaad-
vat (in ontl. k.).

Spermatifer, (v. n.) Zaad schie-
ten.

Sperme, (m) Zaad (n. der men-
schen of dieren).

Sphacele, (m. in beek.) 's Koud-
vuur (n).

Sphere, (f. in Meet- en Sterre-k.)
Kloot, bol, kring, ontrek (m);
sphere celeste, terrestre, Hémel-
kring of bol; aard-kloot; sphere
d'une planete, de omfcep eener
dwaal-sterre; sphere d'activité,
kring zoo ver of waar-in (een lig-
chaam) werkt; sortir de la sphere,
uit zynen kring, of buiten zyn be-
reik gaan; cela n'est pas de votre
sphere, dat is boven uw bereik of
begrip.

Sphéricité, (f) Bol-rondheid.

Sphérique, (adj.) Kloot-vormig;
bol-rond.

Sphéruquement, (adv.) Kloot-
vormiger wyze, bol rond.

Sphéroïde, (adj. & f. in Meet-
k.) Rondagtig, rondagtige figuur.

Sphinc-

SPH. SPL. SPO.

Sphinter, (m) *†* Zümenttrekkende spier (f).

Sphinx, (m) Een Sphinx (zéker verdigt wangedrogt, dat die geene, die deszelfs raadfeilen niet uitleggen konden, verftond).

Spicanard, (m) Lavendel.

Spinal, ale (adj.); Nerf spinal, rug-graat-zénuwe.

Spinofites, (m. pl.) Spinoziften, aanbangers van 's gevoelen van Spinoza.

Spiral. ale (adj.) Slekken-vormig, fchroef-wyzig; ligne spirale, ou la spirale, flekken-lyn, krul-lyn.

Spiralement, (adv.) Slekken-vormiger wyze.

Spiration, (f. in Théol.) Aanblaazing, mede-deeling van Vader en Zoon aan den H. Geest.

Spire, (m. in Bouwk.) Slekken-vormige figuur (f).

Spiritualifation, (f) Geest-maaking, geest-wording.

Spiritualifer, (v. a.) Tot geest maaken (in chymie); item (iemand's verftand) opwekken; item (iets) geestelyker wyze uitleggen.

Spiritualité, (f) Geestelykheid, onligchaamelykheid; item geestelyke betragting.

Spirituel, elle (adj.) Geestelyk, onligchaamelyk; item geftig, fnedig-zinnryk (in 's verftand); item geestelyk, als: Pere, bien, livre spirituel; wie spirituelle.

Spirituel (m); Le spirituel & le temporel d'une eglise, bei geestelyke en warreldelyke eener Kerk.

Spirituellement, (adv.) Geestelyker wyze; item op eene geestige, verzuftige wyze.

Spiritueux, euse (adj.) Geestig, geestig, dat fterk, vol geest of spiritus is.

Splendeur, (f) Glans, luifter (m), heerlykheid (f).

Splendide, (adj.) Glans-ryk, pragtig, heerlyk.

Splendidelement, (adv.) Glans-ryk, pragtiglyk.

Splénique, (adj.) Milt-ziek, of dat van de milt is.

Spoliateur, (m) Plonderaar.

SPO. SQU. STA.

Spoliation, (t) Plondering, uitfchudding, berooving.

Spolier, (v. a.) Uitplonderen, uitfchudden, ontrooven.

Spondaique, (adj. in Dicht-k.) Dat 2 lange letter-greepen heeft.

Spondée, (f. in Dicht-k.) Vgers met 2 lange letter-greepen (n).

Spondyle, (m) Wervel-been in den rug-graat (n).

Spongieux, euse Zwamagtig, sponsagtig, voos, los, vol holletjes.

Spontanée, (adj.) Vrywillig, als zig zelfs, ongedwongen, natuurlyk voortkémend; action, mouvement, évacuation spontanée.

Spontanéité, (f) Vrywilligheid, ongedwongenheid, eigen, natuurlyke beweging.

Sponton, (m) Halve pick (f).

Sporadique (adj.); Maladie sporadique, in zwang-gaande of grasserende ziekte.

Sporte, (f) Bêdel-korf (m. der Monnikken).

Sportule, (f) Geschenk (m) of verëering (f. by de oude Romeinen).

Squelette, (f) Een Rif of geraamt (n).

Squille, (f) Zee-ajuin.

Squinancié. (Zie Esquinancie).

Squirrhe, (m) Knoest-gezwel (n).

Squirrheux, ou, squirreux, (adj.) Dat hard en gezwollen is.

St! (interj.) Stil, fus!

Stabilité, (f) Vastheid, beständigheid, onwrikbaarheid.

Stablat, (m) Wooning, stalling (f. der boeren met hun vee 's winters op de bergen).

Stable, (adj.) Vast, bestendig, duurzaam, onwrikbaar, chofe stable.

Stade, (m) Loop baan, ren-baan (f. der Rom. wed-loopers); item stadie (f. een weg van 125 fchreden lengte).

Stadhouder, (m) Stadbauder.

Stadhoudérat, (m) Stad-bouderfchap (n).

Stage, (m) Zetel van een' Dom-Heer of Kónnik; item de tyd daer van.

Sta.

STA.

- Stagier, (m) *Kannonnik die in zijn plaats is.*
 Stalle, (m) *Zitplaats in 't Koor.*
 Stamenas, (m) *Krom-bout (n) of knie (f. in scheeps-b.).*
 Stampe. (Zie Estampe).
 Stance, (f) *Stanza, afdeeling, afzayding (zeker vaers van ongelijke regels en voeten, eindigende met een' vol-zin).*
 Stangue, (f. in wapen-k.) *Anker-flang.*
 Stanté, (adj. m.) *Iets, dat gedwongen of styf is in een' schildery.*
 Staphisaigre, (f) *Luis-Kruid (n).*
 Starofte, (m) *Land-voogd, flat-voogd in Poolen.*
 Starofte, (f) *Land-voogdy in Pool n.*
 Statere, (f) *Een Bézemer (m. zé kere waag); item een stater (m. zé kere oude munt).*
 Stadhouder. (Zie Stadhouder).
 Station, (f) *Verblyf-plaats, rust-plaats (op een' weg of reize); stil-stand (der planeeten); stand-plaats (in Meet-k.).*
 Stationnaire, (adj. in Meet-k.) *Stil-staande.*
 Stationnal, ale (adj.) *Tot stand- of rust-plaats behoorend.*
 Statue, (f) *De weeg kunde.*
 Statuaire, (f) *Beeld bouw-kunst.*
 Statuaire, (m) *Beeld-bouwer, beeld-snyder.*
 Statuaire, (adj.) *Wat zulks be-treft.*
 Statue, (f) *Een Beeld, stand-beeld (n); item (figuurl.) een onge woelig mensch, een blok (m).*
 Statuer, (v. a. in Rechten) *Veror-denen, vast-stellen, beveelen.*
 Stature, (f) *Ligchaams-geftalte grootte.*
 Statut, (m) *Wet, inftelling, keur (f).*
 Stéganographie, (f) *Konst om met verborgen characters te fchryven of die te ontcyfferen.*
 Stéganographique, (adj.) *Dat daar van is.*
 Steinkerque, (f. zeker vrouwen eierfel).
 Stélagé, (m) *Markt-geld van graa-den.*
 Stélagier, (m) *Heffer daar van.*

STE. STI. STO. 801

- Stellionat, (m) *Bedrieglyke hand-del (wanneer iets aan 2 perfonen verkogt word).*
 Stellionataire, (m) *Bedrieglyke verkooper.*
 Stenté. (Zie Stanté).
 Stentorée (adj.); Voix stentorée; *een' zeer sterke stem.*
 Stéréographie, (f) *Konst om fi-guuren in een ontwerp te stellen of te fcheetsen.*
 Stéréométrie, (f) *Konst om vaste ligchaamen te meeten.*
 Stéréotomie, (f) *Konst om vaste Ligchaamen van één te fcheiden.*
 Stérile, (adj.) *Onvrugbaar, fchraal, dor.*
 Stérilement, (adv.) *Onvrugbaar-lyk, fchraallyk.*
 Stérilité, (f) *Onvrugbaarheid, fchraalheid, dorheid, gebrek, geringheid; stérilité de terroir, d'esprit &c.*
 Sterling ou Sterlin, (adj. m. & f.); *une livre sterlin, een pond sterling van 20 engelsche fchellingen of, à la pari, van 11 guldens hollandsch.*
 Sternon, (m) *'t Borst-been (n).*
 Sternutatif, ive (adj.) *Dat 't niezen verwekt.*
 Sternutatoire, (m) *Nies-kruid, nies middel, nies-poeder (n).*
 Stigmates, (m. pl.) *Wond-maalen of tekenen (van Christus enz.); item brandmerken of tekenen (der geulagse en weér-bektene slaaven).*
 Stigmatifer, (v. a.) *(Eenen slaaf) brandmerken of tekenen.*
 Stil de grain, (m) *Zekere geelt verwe.*
 Stile, stiler, stilet &c. (Zie Style &c.).
 Stipendiaire, (adj. & f.) *Loon-trekkend; een loon vrekker.*
 Stipendié, ée (adj. & f.) *Bezoldigd, met eene Jaar-wedde.*
 Stiptique. (Zie Styptique).
 Stipulant, te (adj.) *Affspreekende, bedingende, vast stellende; item eisfchende, vorderende (in rechten); un stipulant, (f. m) een bedinger; item eischer of verspreker van iets.*
 Stipulation, (f) *Verspreeking, vast-stelling (f) verdrag (n).*

Stipuler (v. a.) *quelque chose, iets mondeling of schriftelyk bedingen, vaststellen of beooven.*

Stoïche. (m) *Stokvisch.*

Stoécologie, (f) *Verhandeling over de elementen.*

Stoïcien, enne (adj.) *Stoïcyns, dat van de leere van Zénon is (een Heidensch wysgeer, die eene gestreng leevens-wyze, overéentkomstig met de natuur en reden, onderwees); Stoïcie, (f. m.) aanbanger der Leere.*

Stoïcisme, (m) *De Leere daar van f).*

Stoïque, (adj. & f.) *Strong, straf, ongevoelig, styf; item een styf, ongevoelig mensch, die nergens van aangeaan is of zulks oeffenen wil.*

Stoïquement, (adv.) *Stoïscherwyze.*

Stolidité, (f) *Domheid (beter stupidité).*

Stomacacé. (Zie Scorbut).

Stomachal, ale (adj.) *Maagsterkend, dat goed voor de maag is.*

Stomachique, (adj.) *Wat van de maag is.*

Storax, (m) *Storax (zekere welriekende gom).*

Store, (m) *Vengster-mas (f) of kled (n) tegen de hitte der zonne.*

Strabisme, (m) *Scheelheid der oogen (f).*

Straction, (f) *'t Onderleggen der letters die rood gedrukt moeten worden.*

Stragurie, (f) *De Koude p.s.*

Strapasser, (v. a. gem. w.) *Misbandelen, plagen, aflossen.*

Strapassonner, (v. a.) *Grofschilderen of tekenen.*

Strasse, (f) *Flis-zyde.*

Stratageme, (m) *Krygs-list, looze strek, (f) kunstje (n).*

Stratification, (f) *Laagswyze legging (der stoffen in chymie).*

Stratifier, (v. a.) *Laagswyze leggen (in chymie).*

Stribord, (m. Scheeps-w.) *Stuurboord (n).*

Strict, (adj. in wysgeerte) *Naauw, list.*

Strictement, (adv.) *Stiptelyk.*

Strié, ée (adj.) *Gegroefd, met holte strepen; colonne striée,*

Striure, (f) *Groef, u rooling.*

Strophe, (f) *Strofe (zekere afdeeling van koppel-vaerzen in dichtkunde).*

Structure, (f) *Gebouw (n), bouw, wing, stigging, opregting (f), 't zamenstellen (n).*

Stuc, (m) *Gips, pleister-kalk (f).*

Stucateur, (m) *Stukadoor, bepleisteraar.*

Studiensement, (adv.) *Vlytiglyk.*

Studieux, euse (adj.) *Vlytig, leer-gierig.*

Stupéfactif, ive (adj.) *Verdoovend, gevoelloos-maakend (in Geneesk.).*

Stupéfaction, (f) *Verdooving (der ledemaaten. Engourdissement); item verslommig, verbaasheid, verslagenheid.*

Stupéfait, te (adj.) *Verdoofd, gevoelloos, item verbaasd, verslond.*

Stupéfiant, te (adj.) *verdoovend, gevoelloos-maakend.*

Stupéfié, ée (Zie Stupéfait).

Stupéfier, (v. a.) *Verdooven, gevoelloos maaken; item verslommen, verbaazen.*

Stupéur, (f) *Verdoofdheid, gevoelloosheid.*

Stupide, (adj. & f.) *Dom, bot, stomp; item gevoelloos; item verslond, verbaasd; esprit stupide, een bot verstand; un franc stupide, een rechte dom-kop, domme ézel.*

Stupidement, (adv.) *Op eene domme of botte wyze.*

Stupidité, (f) *Botheid, domheid, lomphheid; item gevoelloosheid; item verbaasheid, versfeldheid.*

Syle, (m) *Syl, schryf-syl (m), schryf-wyze (f), schryf-trans (m); item wyzer, syl (m. op een' zonne-wyzer); item syl der tyd-rekening, (als: oude of nieuwe syl); style pur, coupé, ferré, laconique, diffus, zuivere, afgebrökene, beknopte, kortbendige (kort en zierlyke), wyd-loopige schryf-syl; syle, manier, wyze van doen; style, schryf-naald, grift (f).*

Stylé, ée (adj.) *Geöffend, afge-regt.*

Styler, (v. a.) *Oeffenen, afregten (tot iets).*

STY. SUA. SUB.

Stylet, (m) Moord-priem (n); item
fchryf-naald (f).

Styptique, (adj. in Genees-k.)
Stelpend, bloed-stelpend; item ver-
floppend, bindend.

Sylobate, (m) Voet eener zuil.

Styx, (m) Styx (verdichte vloed
der Hellen).

Su, (part pass. van savoir) Gewee-
sen; gekonnen.

Saage, (m) Scheeps-barguis of
talk; item het smeeren of barpuizen
(van een Schip); item de kisten daar
van; item de rand (eener kistne schó-
tel of bord); item aanbeeld (om een'
rand op te maaken, by koper-sl.).

Suaire, (f) Zweet-doeck (m).

Suant, te (adj.) Zweetende.

Suave, (adj.) Ligtlyk, aange-
naam, geurig, zoet; odeur suave.

Suavité, (f) Lieflykheid, geurig-
heid.

Subalterne, (adj.) Onder, onder-
hoorig, onder een' anderen staande,
als: jage, officier, puissance su-
balterne.

Subdélégation, (f) Aanstelling,
afvaardiging onder een' and'r (als
omrent Gezanten of Rechters).

Subdélégué, (adj. & f.) Afgezon-
den, aangesteld onder een ander of
in eenes anderen plaats voor eenige
tyd; item een afgevaardigde of Gevol-
magtigde onder een ander.

Subdéléguer, (v. a.) Aanstellen,
last geeven, afvaardigen onder een
ander (als van Gezanten enz.).

Subdiviser, (v. a.) Weér-verdee-
len, verder verdeelen, nogmaál schif-
ten of in onder-deelen verdeelen; se
subdiviser, (v. r.) zisb wéderom ver-
deelen of verspreiden.

Subdivision, (f) Weér-verdeeling
of-schikking.

Subduple, (adj.) Dat nogmaál of
wéderom dubbel is.

Subgronde, ou, févéronde, (f)
De overtanging van een dak over
eene muur.

Sabbastation, (f) Openlyke ver-
koopling aan den meest bledenden (in
Rechten).

Sabbaster, (v. a.) Openlyk ver-
kopen (in Rechten).

SUB.

803

Subjonctif, ou conjonctif, (m.
in spraak-k.) De Byvoegende wy-
ze (f).

Subir, (v. a.) Ondergaan, verdraa-
gen, uitslaan, lyden; subir le châ-
timent &c.

Sabit, ite (adj.) Plofeling, scbie-
lyk, baafsig, onderwagt; change-
ment subit; mort subite.

Subitement, (adv.) Schielyk enz.

Subjugal, ale (adj.); Ton subju-
gal, soon die onder eenen anderen is
(in muz.).

Subjoguer, (v. a.) Onderbrengen,
onder 't juk brengen, overwinnen;
overheeren (een land of volk).

Sublimation, (f) Opdrywing, op-
jaaging der drooge ligchaamen (in
chym).

Sublime, (adj.) Hoog, verheven,
esprit, fortune sublime; style su-
blime, ou le sublime, hoogdraa-
vende schryfsyl; le sublime, het
hooge, het verhevene.

Sublimé, (m) Sublumaat, iets dat
hoog-gedreeven is (in chym).

Subliment, (adv.) Op eene ver-
hevene wyze.

Sublimer, (v. a.) Opdryven, in de
hoogte dryven (in chymie).

Sublimité, (f) Verhevenheid;
item hoogdraavendheid.

Sublingual, ale (adj.) Dat onder
de tong is (in ongl. k.).

Sublunaire, (adj.) Onder-maansch.

Submerger, (v. a.) Verdrinken,
in 't water doen ontkómen, overfles-
pen; item ten gronde helpen, doen
zinken.

Submersion, (f) Verdrinking,
overstrooming; item het ten gronde
gaan, of ten gronde helpen.

Submultiple, (adj.) Dat weér
vermeenigvuldigd word.

Subordination, (f) Onder-gesbik-
heid; onder-stelling, onder-schikking
(waar-in de eene onder den anderen
staat).

Subordinément, (adv.) Op eene
onder-gesbikte wyze.

Subordonner, (v. a.) Onder eenen
anderen stellen.

Sabornateur. (Zie Saborneur).

Sabornier, (v. a.) Ontkopen (val-
fak)

soer getuigen); *vervoeren*, *verleiden* (*jonge dogters enz.*).

Suborneur, euse (m. & f.) *Omkoopster*, *verleider*; *omkoopster*; *verleidsster*.

Subrécot, (m) *Over-gelag*, *ná-gelag*, *iets dat men boven een gelag vertoerd of vertoeren kon*.

Subreptice, (adj.) *Ingesloogen*, *dat ter smuiks of steelswyze geschied*.

Subrepticement, (adv.) *Op eene bedrieglyke, diefstuigige of heimelyke wyze*, *ter smuiks*.

Subreption, (f) *Onderkruiping* (f), *onderst ek* (m), *bedrog* (n), *ongewoortloofde bandelwyze of insluiping* (f).

Subrogation, (f) *Plaats vervanging*, *'t stellen van iemand in de plaats van een ander*.

Subroger, (v. a.) *In de plaats van een anderen stellen of denzelven doen vervangen* (in Rechten).

Subsécutif, ive adj.) *Dat onmiddelyk volgen moet of gevolgd is*.

Subsécutivement, (adv.) *Als een onmiddelyk gevolg*.

Subséquemment, (adv.) *Vervolgens*, *daar ná*.

Subséquent, te (adj.) *Návolgend*, *als: jour, article subséquent &c.*

Subside, (m) *Buitengewooné schatting* (f), *onderstand*, *hulp penning* (m).

Subsidiaire, (adj.) *Dat tot nálere hulp*, *onderstand of verzekering diend*, *als: moyen subsidiaire*; *item Hypothèque*, *caution subsidiaire*, *verdere pand-stelling*, *borgtozt* (by al dien de eerste niet toerykende zyn mogte).

Subsidiairement, (adv.) *Als een onderstand of hulpmiddel*; *item als ter meerdere verzekering*.

Substance, (f) *Bestaan*, *onderhoud*, *Leevens-middel* (n); *item Bestaanlykheid* (f).

Subsister, (v. n.) *Bestaan*, *in weezen zyn of blyven*; *item leven*, *bestaan*, *onderhoud hebben*, *zich geeeren*.

Substance, (f) *Zelfstandigheid* (f), *een zelfstandig ding of weezen*, *iets dat op zich zelven bestaat*; *item pit*, *keru* (f), *merg* (n, *eener réde*); *item de*

kragt (f), *'t sap* (n. *der kruiden*); *item goed*, *baave*, *of bezit* (n).

Substantiel, elle (adj.) *Zelfstandiglyk*, *wézentlyk*; *item kragtig*, *voedzaam*.

Substantiellement, (adv.) *Op eene wézentlyke wyze*, *wézentlyk*.

Substantieux, euse (adj.) *Sappig*, *voedzaam*, *daar kragt in is*.

Substantif, ive (adj. in spraak-k.) *Zelfstandig*; *nom substantif*, *ou un substantif*, *een zelfstandig naamwoord*.

Substantifier, (v. a. in spraak-k.) *Zelfstandig maaken*.

Substantivement, (adv.) *Zelfstandiglyker wyze*; *als een zelfstandig woord*.

Substituer, (v. a.) *In eenes anderen plaats stellen of verwisselen*.

Substitut, (m) *Méde hulp*, *onder-ampt-genoos*, *onder gevolmagtigde of aangeestelde*.

Substitution, (f) *Onder-aanstelling*; *plaats-vervanging* (eenes ampts); *item instelling tot erf-genaam na de dood van den vrugt-gebruiker of eersten erf-genaam*.

Subtangente, (f. in Meet-k.) *Onder-raak-lyn*.

Subtendante, (f. in Meet-k.) *Ondergefrekte lyn*.

Subterfuge, (m) *Uitsluiting*, *buitensprong*, *iedele verschooning of voorwending* (f).

Subtil, ile (adj.) *Fyn*, *dun*, *teer* (*délié, délicat*), *als: air subtil*; *partie subtile*; *item subtil*, *ile*, *sneedig*, *behéndig*, *fyn vernuftig*, *als: tour subtil*, *looze strek*; *vue subtile*, *fyn of scherp gezigt*; *question subtile*, *scherpzinnige vraag*.

Subtilement, (adv.) *Op eene fyne, looze, behéndige of konstige wyze*.

Subtilisation, (f) *Verdanning* (der vogten).

Subtiliser, (v. a.) *Fyn of dun maaken*, *verdannen* (als vogten); *item subtiliser les choses*, *de dingen fyn uithaalen*, *naauw daer over redeneren*; *subtiliser* (v. n.) *en ou sur quelque chose*, *over iets hair-klooven*, *emugge-ziften*, *zulks mispluizen*; *se subtiliser*, (v. r.) *fyn of dun wor-*

SUB. SUC.

den (als: vogt); item snediger of gesnepener worden.

Subtilité, (f) Fynheid, dunkeld (der lucht enz.); item grslépenheid, scherpzinnigheid (des verstands); list, gaauwheid (adresse); item baizblooverij (chicane).

Subtriple, (adj.) Dat 3 maal in ten ander getal begreepen is.

Subvenir, (v. n.) Te hulp kómen, als: subvenir à la nécessité de quelqu'un; subvenir, (genorgen doen, bekeftigen, als: on ne peut subvenir à tout.

Subvention, (f) Te hulp-kóming, onderstand.

Subversion, (f) Omkeering (der wetten, of van een land).

Subvertir, (v. a.) Omkeeren, omwenden, 't onderfte boven keeren; verwoefien.

Suc, (m) 's Sap (n), de vogt (f. der gewassen enz.); item de kragt, de kern (f), 't merg (n. van iets).

Succédané, (adj.) Dat in den Apotheek de ontbreekende geneesmiddelen vervangt.

Succéder, (v. n.) Volgen, opvolgen (in ampt, plaats of erfenis); item gelukken, slaagen, wel uitvallen (in een' zaak).

Succement. (Zie Sucement).

Succenteur, (m) Onder-zanger in een' Dom kerk.

Succer. (Zie Sacer).

Succès, (m) Uitslag, uitslag (m), gevolg (n. eener zaak), als: bon ou mauvais succès (NB. als dit woord alleen staat, beduid het goed geluk of goed gevolg).

Successeur, (m) Op-volger, názaot, erfgenaam.

Successif, ive (adj.) Op-volgend; ná kómend.

Succession, (f) Op-volging, ná-kóming; item erfenis, nálaatenfchap.

Succéssivement, (adv.) Vervolgens, ná malkander.

Succin, (m) Bernfteen, amber.

Succinct, te (adj.) Bondig; kort, beknopt, als: discours succinct; item (boers.) een diner, foonper fort succinct, een máger, fchraal middag-maal enz.

SUC:

805

Succinctement, (adv.) Beknopt, lyk, bondiglyk, kort; item fchraal lyk.

Succion. (Zie Suction).

Succomber, (v. n.) Bezwyken, neer-zinken, als: succomber sous un fardeau, sous la misère, à la tentation &c.

Succube, (m) Gewaande Nagtmerrie, nagtduiwel (die men beuzelt zich onder de gedaante eener vrouw by mannen te voegen); item een of eene die ontfugt met zyne of haare eigene kunne bedryft.

Succulent, te (adj.) Sappig, mals, kragsig, voedsaam; potage succulent.

Succursale, (adj.); Eglise succursale, ou annexe, eene Kerk die in eene groote wyk tot hulp verftrekt.

Sucement, (m) Het zuigen (n).

Sucer, (u. a.) Zuigen, inzuigen, uitzuigen; sucer un os, une opinion, le peuple.

Suceur, (m) Zuiger, uitzuiger.

Suciter. (Zie Sufciter).

Suçon, (m) Zuig-kus, nadrukke-lyke kus; item roode plek die daar van of van 's zuigen overblyft.

Suçoter, (v. a.) Op zyn gemak of dikwils zuigen, babbelen.

Sucre, (m) Suiker; sucre candi, royal, en pain, en poudre, d'orange, kandy-, kandary-, brood-, poeyer-, borst-suiker; un pain de sucre, een fuiker-broed.

Sucré, ée (adj.) Gezuikerd, zoet, met fuiker beftrooid of ingemaakt; elle fait la sacrée, zy houd zich kwanswys vies of ingetógen.

Sucrer, (v. a.) Suikeren, met fuiker beftrooyen of toemaaken.

Sucrerie, (f) Suiker-bakkerij (f); item (in plur.) allerlei fuiker-gebak, fuiker-gaet (n).

Sucrier, (m) Suiker-bakker; item fuiker-dooz, fuiker-bus.

Sucrin, ine (adj.) Suiker zoet, fuikeragtig; melons sucrons, fuikermeloenen.

Suction, (f) Zuiging (f), 't zuigen (n).

Sud, (m) 's Zuiden (n); item middag (m) of mi d'ag linie; le sud-est;

806 SUD. SUE. SUF.

est, 't zuid osten; sud-ouest, zuid weſten; sud-ouest quart de sud, zuid-wiſt ſen zuiden; la mer du sud ou la mer pacifique, de zuid-zee of ſtille zee.

Sudorifique, (adj. & ſ. m.) Zweet-verwekkend; een zweet middel (n).

Suée, (f) Zweetſing, nat wor- ding (f), nat pok (n); item angſt-zweet.

Suette, (adj. in Schilder- en Bouw-k.) Dat los en zwierig is.

Suer, (v. n.) Zweeten; faire ſuer un malade; ſuer (v. a.) ſang & ean, etter en bloed zweeten; ſuer la vérole, de ſp. pokken door de zweet-kuur uildryven.

Suette, (f) Engeliſche zweet-ziekte, zweet koorts.

Sueur, (f) Zweet; sueur froide, 't killeme zweet.

Suffire, (v. n.) je ſuffis & c. nous ſuffi- sons & c. meest in de 3de perf. gebr.) Genoeg zyn, voldoen, toeryken; le peu que j'ai me ſuffit; cela ſuffit, dat is genoeg, dat is voldoende; cela vous doit ſuffire, dat moet u genoeg zyn; à chaque jour ſuffit ſa peine, ieder dag beest genoeg aan zyne eige- ne plaage; il me ſuffit de le voir, ik heb genoeg of 't is my genoeg enz; nous ne ſuffisons pas à cela, wy zyn daar niet toe vermögende of toe- rykende.

Suffisamment, (adv.) Genoeg, ge- noegzaamlyk, toerykende; item neus wys, verwaandelyk, laatzunkender- wyze.

Suffisance, (f) Gezorgen (n), be- hoefte, zess dat toerykende of genoeg is, als: j'en ai ma ſuffisance; ſuffisance, verwaandheid, ingebeeldheid, laatzunkendheid; item geleerarbeit, be- kwaamheid; à ſuffisance, (adv.) toe- rykende, genoeg, als: avoir du bled à ſuffisance.

Suffisant, te (adj.) Voldoende, ge- noegzaam, toerykende; item groef- fend, ervaaren; item ingebeeld, laatzunkend, opgeblaazen, trots; faire le ſuffisant, zich trots of verwaand aanſtellen; c'est un petit ſuffisant, het is een ingebeeld, neuswys knoop- je.

SUF. SUG. SUI.

Suffocation, (f) Verſtikking, worging, smooring; item a'opſtyging der lyf-moeder.

Suffoquant, ou ſuffocant, ante (adj.) Verſtikkend.

Suffoquer, (v. a. & n.) Verſtikken, verſmooren, ſmooren, ſikken.

Suffragant (m), ou un Evêque ſuffragant, (adj.) een Biſchop die onder een' Aarts-Biſchop ſtaat.

Suffrage, (m) Stem (f. voix in eene verkiezing); goedkeuring (f. approba- tion) als: avoir les ſuffrages des gens de bien; item ſuffrages des ſaints, voorbiddingen der heiligen.

Suffumigation, (f) Berooking, be- wierooking (by oude Heidenen); item ſtooving, bedamping, bewaaſſeming, berooking (in genees-k.).

Suffation, Overgieting, overſco- ping, overſtorting (als: van gal of bloed).

Suggerer, (v. a.) Stilleis inboe- zemen, inblaazen, ingeeven, inſtee- ken, inluiften.

Suggestion, (f) Ingeeving, in- boezeming, inblaazing.

Suicide, (f. m.) Zelf-moord (f); item zelf-moorder (m).

Suie, (f) Roet (n).

Sujet, ette (adj.) Onderwerpen, onderdaanig, gehoorzaam (aan over- righeid enz.); onderworpen, onder- beevig, gewoon (als: aan ziekte, gramschap enz.); genégen (als: tot overdaad enz.); il eſt ſujet à cau- tion, (p hem is niet te vertrouwen.

Sujet, (m) Onderdaan, onder- zaan.

Sujet, (m) Onderwerp (n), ſtoffe. matière (f. eenar redenvoering enz.); oorzaak, reden (f. tot iets); item per- soon, als: la bonté eſt aimable en tous les ſujets où elle ſe rencontre; ſujet dood ligchaam (ſubject dat ontledigd word).

Sujétion, (f) Onderwerping, on- derdaanigheid, dienſtaarheid, aſhang- kelykheid; item verſtaafdheid, be- paaldheid, geſlādige oppoſſing, als: mon emploi demande une grande ſujétion.

Suif, (m) Talg of ſalk (f) laars- vet, laars-smeer (n), ongel (f) don-

donner le suif à un vaisseau (Zie suiver).

Suifver. (Zie Suiver).

Suint ou suin, (m) *Smeerigheid* (in de wolte); zweet in de kleeuven onder de okselen.

Sainter, (v. n.) écouler imperceptiblement; *Lekken, zypelen, drupelen*.

Suis; je suis, *Ik ben; ik volge* (Zie être en suivre).

Suisse, (f. m.) als: point d'argent, point de Suisse, geen geld geen zwitser, dat is, zonder geld kan men niets uit-rechten; à la Suisse, op zyn zwitserfch.

Suisserie, (f) *De kamer of wooning van een zwitser by voornaame liuden te Parys*.

Suite, (f) *Gevoig (n), floet, nagesp (f. train d'un grand Personnage); vervolg (van tyd); gevolg, nagesp (eener zaak, conséquence); vervolg (op eenig boek); i' zámhang, vervolg (eener reden) als: l'if-z ia suite; ce discours n'a point de suite; une longue suite d'années, de mots, eene lange reeks enz.; de suite, achter malkander, op een' rei, als: quatre chambres de suite; en suite (adv. & prép.) vervolgens, daar ná; tout de suite, (adv.) ná malkander, op een' rei; item terstond, oogenblikkelyk*.

Suivant, te (adj.) *Volgende; le jour suivant; Demoiselle suivante, ou une suivante, volg-Juffer*.

Suivant, (prép.) *Volgens, achtervolgens, na; suivant la coutume, l'ordre, le génie &c.*

Suivant que, (conj. selon que) *Na dat, zoo als; suivant que je me trouverai*.

Suiver, (v. a.) *Met talk of vet besmeeren, besnyken; (een Schip) barijzen of smeeren*.

Suivi, ie (adj.) *Gevolgd, nagevolgd (Zie suivre); item Prédicateur &c. fort suivi, een Prédikant enz. die veel toeloop heeft; suivi, ie, dat op malkander volgt, aan malkander bang; als: discours suivi; histoire suivie*.

Suivre, (v. a. je suis; n. suivons

&c.) *Volgen, nàvolgen, achtervolgen enz.; suivre son maître; l'envie fait la prospérité, de nyd volgt op de woerspoed; suivre sa pointe, zyn stuk of voorneemen vervolgen of daar by volberden; suivre une affaire, eene zaak voortzetten; item aankleeven; suivre un parti, eene party toegedaan zyn of aankleeven; suivre un Prédicateur, eenen Prédikant gestigt nàloopen, gaan hooren; suivre le barreau (être Avocat, Procureur), pleiten, practizeeren; suivre quelqu'un qui parle, iemand amsdagig hooren*.

Sulfuré, ée (adj.) *Gezwável*d.

Sulfureux, euse (adj.) *Zwável-ágtig, vol zwável*.

Sultan, (m) *Sultan, turksche Keizer of de Grootste Heer*.

Sultane, (f) *Sultane, turksche Keizerin; item sleepende Vrouwen-tabbard; item turksche hoofd-galei*.

Super, (v. n. Scheps-w.) *Verstoppen, teezuigen*.

Superabonder &c. (Zie Surabonder &c.).

Supération, (f. in Sterne-k.) *Overtreffing, verschil (tusschen den gezwinden en langzaam loop der dwaal-sterren)*.

Superbe, (adj.) *Pragtig, fraai (magnifique); item hoogmoedig, trots (fier); un superbe, een hoogmoedige of trotse*.

Superbe, (f) *De bovaardy, hoogmoed*.

Superbement, (adv.) *Pragtiglyk; item trotsefelyk, hoogmoediglyk*.

Supercherie, (f) *Bedrog (n), list, schewnery, poets (f)*.

Superfétation, (f) *Nieuwe bezwangering, tweede bevrugting*.

Superficialité, (f) *Oppervlakkigheid*.

Superficie, (f) *De oppervlakte (f), 's bovenste, 's uitwendige (n), de schorsse; la superficie de la terre &c. ne savoir que la superficie d'une chose*.

Superficiel, le (adj.) *Oppervlakkig, uitwendig enz. la partie superficielle, de buitenste of oppervlakkige zyde; connoissance superficielle, geringe kennis*.

Superficiellement, (adv.) *Oppervlakkiglyk, van boven of van buiten, niet inwendig, niet grondig, op de schepsse; voir une chose, parler d'une chose superficiellement.*

Superfin, (adj.) *Altefynst.*

Superflu, ue (adj.) *Overtollig, onnootig choses, paroles superflues.*

Superflu, (m) *Overtolligheid (f), overvloed (m); donner l'aumône de son superflu.*

Superfluité, (f) *Iets dat te veel of onnootig is, overvloed; vivre dans la superfluité des choses.*

Supérieur, eure (adj. & f) *Hooger, verhevener, meerder, iets dat hooger of boven is; juge supérieur, Oppervlakkig; ordre supérieur, hooger bevel of last; Rhin supérieur, de Boven-ryn; cour, dignité supérieure, hooger of oppervlakkig hof; hoogere waardigheid; la région supérieure de l'air, de oppervlakkig of bovenste lucht-streek; orifice supérieur de l'estomac, bovenste mond of opening enz.; génie supérieur, verheven geest of verstand; caractères supérieurs, kleine letters die by verkorte woorden boven de regels gedrukt word n; supérieur, sterker, magtiger, overtreffend (als in gesál, vermogen, kennis enz.); Pere supérieur, Mere supérieure; ou le supérieur, la supérieure d'un couvent, de oppervlakkig, de voorgd of voorgedisse van een Klooster; vous êtes mon supérieur, gy zyt myn meerder, gy overtrof my, of gy zyt ouder als ik; supérieur, overman, oppervlakkig, overtreffende persoon; il faut obéir à ses supérieurs, men moet zyne overighebden, (dat is, allen die over ons gesteld zyn, in wat rang of betrekking het ook zye behoortzaamen.*

Supérieurement, adv.) *Op eene hoogere; of overtreffendere wyze.*

Superintendant. (Zie Surintendant).

Supériorité, (f) *Oppervlakkig, hooger gezag (n), overtreffender staat, magt of bekwaamheid, meerderheid (van iemand of iets); voogdyschap (in een Klooster).*

Superlatif, iv. (adj.) *Hoogst, overtreffendst; le degré superlatif ou le superlatif, (f. m.) de hoogste of overtreffende trap (in Spraak-k.) als: le plus sage, la plus belle &c.*

Superlativement, (adv.) *Op het allerhoogste, of in den hoogst ngraad.*

Supernaturel. (Zie Surnaturel).

Supernuméraire. (Zie Surnuméraire).

Superpartient, ente (adj) *Over-Meet-en-Reken-k. Dat eens of m maalen in een gesál begreepen is.*

Superpurgation, (f) *Al te sterke purgeering.*

Superférer. (Zie Surseoir).

Superstitieusement, (adv.) *Bygelooiglyk.*

Superstitieux, euse (adj.) *Bygelooig (in Godsdiens).*

Superstition, (f) *Bygelooigheid (f); bygelooft (n); item overhoedige sijpheid (f).*

Supin, (m) *Het Supinum (n. in de Latynsche spraak-k.).*

Supinateur, (m) *Achter-over-buigende hand-spiet.*

Supination, (f) *Achter-over-buiging (der hand).*

Supplantateur, (m) *Verschalken, ondermynen, een die iemand den voet ligt.*

Supplanter, (v. a.) *(Iemand) een beenje zetten, doen vallen (lui donner le croc en jambe); item ondersteek doen, ondermynen, verschalken; (lui couper l'herbe sous les pieds).*

Suppléer, (v. a. & n.) *Byvoegen, bydjen, aanvullen (het geene of aan het geene ontbreekt of mangelt); suppléer ce qui manque; suppléer aux besoins de quelqu'un.*

Supplément, (m) *Byvoegsel (n), aanvulling (f).*

Suppliant, te (adj. & f.) *Smekende, bidtende, ootmoedig verzoekende; item verzoeker, bidder, verzoeker (in Rechten).*

Supplication, (f) *Smeking, bidde (f); smek-schrift (n).*

Supplice, (m) *Straf, lyf-straf, dood-straf (f); item gerecht-plaats (f); item misbandeling, wreedheid*

marteling (f); *item hartzeer* (n) *kwel-ling*, *plaaq* (f), *als*: c'est un supplice que de faire, que d'écouter ces choses.

* *Supplicier*, (v. a.) *Rechten*, *met de doos straffen*; *item kwellen*, *martelen*.

Supplier, (v. a.) *Smeeken*, *bidden*, *ootmoediglyk verzoeken*.

Supplique, (f) *Smeech-schrift* (n. aan den Paus of de serbonne, anders zegt men *mémoire*, *requête*).

Support, (m) *Steun*, (m) *steun-sel* (n), *ondersteuning*, *stut*, *hulp* (f), *onderstand* (m); *support d'une voute*, d'une famille; *trouver du support dans un pays étranger*; *Dieu est mon unique support*; *supports*, (m. pl.) *Wapen-steunsels of houders*.

Supportable, (adj.) *Verdraaglyk*, *lydbaar*, *lydelyk*, *dat te verdraagen*, *uit te staan of te dulden is*.

Supportablement, (adv.) *Verdraagelyker wyze enz.*

Supporter, (v. a.) *Draagen*, *ondersteunen*, *onderstutten*, *onderschraagen*, *staande houden* (eenig gebouw of huisgezin enz.); *verdraagen*, *lyden*, *dulden* (iemand's gebréken enz.); *draagen*, *uitstaan* (eenig ongeval); *se supporter*, (v. r.) *malkander ondersteunen of helpen*; *item malkander verdragen of dulden*; *chef supporté*, *ondersteund hoofstuk* (in een wapen).

Supposé, *éé* (adj.) *Onderfeld*, *veronderfeld*, *vast-gesteld*, *als*: *supposé que cela soit vrai*, *veronderfeld*, *of genomen dat zulks waar zye*; *cela supposé*, *dit veronderfeld of aangenomen zynde*.

Supposé, *éé* (adj.) *Valsch*, *verzonnen*; *onderflooken*, *niet echt*; *des pièces supposées*, *valsche stukken of s:bristen*; *enfant testament supposé*, *een ondergetooken kind*; *een valsche uiterste wille*.

Supposer, (v. a.) *Onderstellen*, *veronderstellen*, *voor vast stellen of nemen eene gebeurtenis*, *als*: *je suppose que cela soit vrai*, *supponer*, *verzoeten*, *valschelyk voor den dag brengen of doen doorgaan voor echt* (als: een kind, uiterste wille enz.); *se*

supposer, (v. r.) *zieb aanmaaken*, *voor echt of als 's zyne verklaaren*, *opzeeven*, *als*: *elle osa se supposer un fils*.

Supposition, (f) *Onderstelling*, *veronderstelling*, *vaststelling* (eener zaak); *ondersteeking*, *valche of onechte voorsbrenging van iets*.

Suppositoire, (m) *Seeck-pil*, *zespil* (f).

Suppôt, (m) *Aanhanger*, *mède-stander*, *belpcr*, *voórvegger*, (iemand's) *werktuig*, *uitvoerder*, *als*: *les suppôts de justice*, *un suppôt de satan*.

Suppression, (f) *Affschaffing*, *vernietiging* (f. van een ampt); *verbod* (n), *intrekking* (van een boek); *verzwyg-ning*, *achterhouding*, *verbeeling* (f. eener omstandigheid van een' zaak); *item suppression d'urine*, *uiter-opping*.

Supprimer, (v. a.) *Affschaffen*, *opheffen*, *vernietigen* (eenig ampt enz.); *verbieden* (eenig boek); *achterhouden*, *niet aan 's licht brengen*, *verzwygen* (als: een brief enz.).

Suppuratif, (ive) (adj.) *Bitter-verwekkend*, *ryp-maakend*, *tot zweering zettend*.

Suppuration, (f) *Zweering*, *etter wording*, *ryp wording* (van eenig gezwel).

Suppurer, (v. n.) *Zweeren*, *rypworden*, *etteren*, *draagen*.

Supputation, (f) *Oprekening*, *op-telling*, *uitrekening* (f), *overslag* (m).

Supputer, (v. a.) *Oprellen*, *op-rekenen*, *een' overslag maaken*, *overleggen*, *berékenen*.

Supprématie, (f) *Opperhoofdigheid* (des Konings van Engeland in het Kerkelyk bestier).

Suprême, (adj.) *Hoogst*, *oppest*, *verhevenst*, *niterst* *als*: *être élevé à la suprême puissance*; *au suprême degré*, *in den uitersten of hoogsten graad*.

Sur, (prép.) *Op*, *boven*, *over* enz., *als*: *sur la table*, *op de tafel*; *sur ma parole*, *op myn woord*; *sur peine de la vie*, *op levens-straffe*; *sur tout*, *on sur toutes choses*, *op alles*; *item boven alles*, *voor al*, *voor alle dingen*; *regner sur les nations*, *over*

de volkeren beej. ben; prêcher sur la repentance, over de boewaerdigheid preeken; avoir ou porter sur soi, by zich hebben of draagen, als: je n'ai point d'argent sur moi, ik heb geen geld by my; sur le soir; sur la fin de l'hiver, onrent of sêgen den avond, enz. être sur son départ, op zyn vertrek staan of gereed zyn om te vertrekken, sur le champ (incontinent), (adv.) op staande voet, terstond; sur cela, daar op; item daar over, over die zaak; sur ces entrefaites, onderzuchten, middelertwyl; être toujours sur les livres, altyd over de boeken hangen; avoir plusieurs enfans sur les bras, veel kinderen op den hals hebben; sur, aan, als: francfort sur le main, frankfort aan den mein.

Sûr, sûre (adj.) Zeker, gewis; item veilig, zeker enz.; cela est sûr, dat is zeker; item veilig; être sûr de son fait, van zyn oogmerk, zaak enz. gewis of verzekerd zyn, zulk, vast hebben; jurer à jeu sûr, zeker spel speelen, un homme sûr, een vast man daar men staat op kan maaken; une nouvelle sûre, eene zekere of vaste yding; lieu sûr, een veilige of zekere plaats; n'avoir pas la main sûre, niet veilig of te betrouwen zyn, steelen; aller au plus sûr, den zekersten of veiligsten weg inslaan; à coup sûr, (adv.) vastelyk, onfeilbaar yk.

Sûr, sûre, (adj.) Zuur, wrang, als: des fruits sûrs.

Surabondamment, (adv.) Overvloediglyk, meer als noodig is.

Surabondance, (f) Grooten overvloed, overvloedigheid.

Surabondant, te (adj.) Overvloedig, overvloedig, overvloedig, meer als noodig is.

Surabonder, (v. n.) Overvloeyen, overvloedig of te veel zyn, als: la bile surabonde, de gal heeft de overhand.

Suracheter, (v. a.) Te duur of boven de waarde koopen.

Suraigu, ne (adj.) Dat zeer scherp of doorringende is (in Muziek).

Sarailer, (v. n.) Over 't spoor

loopen zonder aan te staan (van jagthonden gez.).

Sarandouiller, (m) Tak op de Heris-boornen.

Surannation, (f) Overjaaring, veroudering, verslyting, ouderwetschwording, verslyfing, buiten gebruik geraaking (van iets); item wedergelding van een geschrift dat na verloop van zekere jaaren weêr zyn' volle kragt bekomt.

Suranné, ée (adj.) Overjaartig, oud, ouderwetsch, verlegen, versleeten, onbruikbaar; beauté surannée; mots surannés.

Suranner, (v. n.) Overjaartig worden, ouderwetsch worden, buiten gebruik geraaken, te lang leggen blijven.

Surarbitre, (m) Opper-scheidsman.

Surbaiffement, (m. in Bouw.k.) Neer-drukking (f. eenes gewelfs enz.).

Sarbaiffer, (v. a.) Eenen boogweêrdrukken, slaauw-rond-maaken.

Surbande, (f) Bovenste zwagtel (om erne wond).

Surcens, (m) Buitengewoone pagt of cys (f).

Surcharge, (f) Overlast (f), grooter bezwaar (n).

Surcharger, (v. a.) Overlaaden, te veel bezwaaren of belasten.

Sarchauffures, (f. pl.) Vlekken, spieeten of andere gebrêken in 't staal.

Surcilier, (m) Inwendige bolligheid boven de oogbrauwen (f).

Surcroissance, (f) Onnatuurlyke uitwas (m. aan eenig ligchaam, boom enz.); wild vleesch (n. in eene wond).

Surcroît, (m) Aangroei (m), vermeerdering, toe-maat, over-maat, toegift (f); surcroît de puissance, aanwas enz.; pour surcroît de malheur, tot eene toegift van ongelukken.

Surcroître, (v. n.) Uitwassen.

Surdemande, (f) Onmaatsigen of onbillyken eisch (m).

Surdent, (f) Uitgewassene tand, die buiten de rei komt (m).

Surdité, (f) Doofheid.

Surdorer, (v. a.) Over-vergulden.

Sur-

Surdos, (m) *Arus-riem*, *schoftriem* (van een paard).

Sureau, (m) *Vlier*, *vlier boom*.

Surécot, (m) *Nieuw geláz* (n) of *verteering* (f).

Surelie, (f) *Zuuring* (ozeille).

Sûrement, (adv.) *Zekerlyk*, *gewisslyk* (certainement); *item veiliglyk*, *in bevaorder hand*.

Sur-enchère, (f) *Hooger bod* (n), of *bieding* (1) *boven eenen anderen*.

Sur-enchérir, (v. a. & n.) *Verboogen*, *opjaagen*, *hooger bieden als een ander*.

Surrogation, (f) *Overschiktheid*, *meer als men schuldig of verplicht is*, als: *œuvres de surrogation*, *overschiklige werken* (by Roomsch gez.).

Surrogatoire, (adj.) *Das overschiklig of boven de schuldige pligt is*.

Sûret, *ette* (adj.) *Een weinigje wrang of zuur*.

Sûreté, (f) *Zekerheid*, *gewisheid* (eener zaak); *veiligheid*, *zekerheid* (eener plaats); *item prendre les sûretés* (précautions), *voorzigtigheid*, *voorzorge gebruiken*, *zich in acht neemen*.

Surface, (f) *Oppervlakke*.

Surfaire, (v. a.) *Overlooven*, *overelshen* (in prys); *item overdoen*, *te ver gaan* (in een' zaak).

Surfaix, (m) *Boven-buik-riem* (van een paard).

Surfeuille, (f) *Buiten-huid der bloem-knoppen*.

Surfonciere (adj.); *Rente surfonciere*, *nieuwe of bygevoegde grond-pagt*.

Surgarde, (f) *By-wagt*, *die op de vorige acht geeft*.

Surgeon, (m) *Spruit*, *schaut*, *teig* (f) *lot* (n. van een' stam) *spruit*, *teig* (van een geslacht).

Surgir, (v. n. oud zee-w.) *Aankómen*, *binnen loopen* (in een' haven).

Surhaussement, (m) *Verhooging* (f. van prys of gebouw).

Surhauffer, (v. a.) *Verhoogen*, *hooger maaken*.

Surhumain, *ne* (adj.) *Bovenmenschelyk*, *bóven menschelyk vermoogen*.

Surjaulé, (adj. *schreeps-w.*) *Omgeslagen om den anker-stok*.

Sarjet, (m) *Om-maaisel* (n), *omgezomde maad* (f. by kleer-m.).

Surjeter, (v. a.) *Ovrbandsch naayen of omzoomen*.

Surindict, (m) *Ommaaijge belasting* (f).

Surintendance, (f) *Opper-bewind of opzigt* (n).

Surintendant, (m) *Opper-opztender of bewindhebber*, *als*; *surintendant des finances*, *des ecclésiastiques*.

Surintendante, (f) *Vrouw daar van*.

Surlendemain, (m) *De tweede dag daar-ná*.

Surlonge (f) *de boef*, *lendenstuk van een' os* (n).

Surmarcher, (v. a.) *Op 't zelfde spoor weér terug keeren* (van jagshonden gez.).

Surmener (v. a.) *nn cheval*; *een paard afmennen*, *afjakken*, *overryden*.

Surmesure, (f) *Overmaat*, *toemaat*.

Surmeule, (f) *Opper-mólen-steen*, *looper* (m).

Surmonté, *ée* (adj.) *Te boven gekomen enz.*; *item* (in wapen-k.) *van boven hebbende*.

Surmonter, (v. a.) *Te boven kómen*, *overwinnen* (als: *zyne vyanden*, *eene zwaarigheid*); *overtreffen*, *te boven gaan* (in bekwaamheid, rykdom enz.); *ná boven*, *boven op*, of *bóven dryven* (sarnager, als: *olie op 't wáter*); *item* (in wapen-k.) *met iets bedekken*, *overdekken*; *se surmonter*, (v. r.) *zich zelven overwinnen*, *te boven kómen*, *zich temmen*, *béter worden*.

Surmoût, (m) *On-witgeperste of bóven-dryvende wyn-moêt*.

Sarnager, (v. n. nager dessus) *Bóven dryven of zwemmen*; *sarnager l'eau*, *bóven*, of *op 't wáter dryven*.

Surnaitre, (v. n.) *óver heen groeyen*, (iets) *begroeyen of bewassen*.

Surnaturel, *elle* (adj.) *Bóven-natuurlyk*.

Surnaturellemenc, (adv.) *Boven-natuurlyker wyze.*

Surneigée, (f. pl.) *Spoor van 't wild op de sneeuw* (n).

Surnom, (m) *Toenaam, bynaam.*

Surnommé, *é* (adj.) *Toegenaamd, bygenaamd.*

Surnommer, (v. a.) *Toenoemen, eenen bynaam geeven.*

Surnoméraire, (adj.) *Over-tallig, boven 't getal.*

Sur-os, (m) *Boven-been* (n), *spat* (f. zeker gezwel aan de beenen der paarden).

Surpaier. (Zie *Surpayer*).

Surparticuliere, (adj.) *Dat dubbel getekend is, (als: nooten in muziek).*

Surpartient, *te* (adj.) *Dat nogmaals of op nieuw deelt of verdeelt (is Meest-en zang-k.).*

Surpasser, (v. a.) *Overtreffen, te boven gaan (in schoonheid, bekwaamheid, kragt enz.); item overvloeyen, overloopen (als: eenen dyk enz.); se surpasser, (v. r.) zich zelven te boven gaan, overtreffen, meer doen als de bekwaamheid wel méde brengt.*

Surpayer, (v. a.) *Te hoog, te veel of te duur betaalen.*

Surpeau, (f) *De opper-huid* (f) 't *boven-vel* (n. *Epiderme in ontleed-k.).*

Serpente, (f) *Talie of leng (souw waar-met een geslut enz. op of voortgetrokken word).*

Surplis, (m) *Koor-kleed, mis gewaad of bembel* (n. *der Priesters*).

Surplomb, (m. in *Bouw-k.*); *Mur en surplomb, eene muur die overbellende, niet wáter-pas is.*

Surplomber, (v. n.) *Overbellen, niet wáter-pas zyn.*

Surpluée, (f. pl.) *Spoor des wilds op nat gras* (n).

Surplus, (m) 't *Overfchot, 't overblyffel of 't overige* (n); *au surplus*, (adv.) *voor 't overige, voorts; pour le surplus*, (adv.) *boven dit alen.*

Surpoint, (m) *Afstrapsel van geoloidde huiden* (n).

Surprenant, *te* (adj.) *Overvallend, verassend; item verbaazend, wonderlyk, wonderbaarlyk, verwon-*

derlyk, als: nouvelle surprise, te; il est surprenant de voir, que &c., het is verwonderlyk enz.

Surprendre, (v. a.) *Overvallen, overrumpelen, verrassen, onverwagt overvallen (eenen vyand, eene stad enz.); achter-baalen, betrappen (eenen die weg-loopt); (iemand) bedriegen, verschalken, by de neus hebben, snuisten (tromper); verbaazen, verwonderen, ontsiellen (étonner).*

Surpris, *ise* (adj.) *Verrast, overrompeld, overvallen, achterhaald; item bedrogen, betrokken; item verwonderd, verbaasd.*

Surprise, (f) *Verroffing, overrompeling, overvalling; item achterhaaling; item bedrog, list, overrassing; item verbaasheid, ontsienenis, verwondering.*

Surquoi, (adv.) *Waar-op; sur quoi il dit.*

- **Surroger &c.** (Zie *Subroger &c.*).

Surfaut, (m) *Schielyke opsprong of beweging* (f); *item schielyke overvalling* (f. *surprise*); *en surfaut*, (adv.) *schielyk, plofselings, eensklaps, als: s'éveiller, se lever, prendre en surfaut.*

Surfêance, (f) *Opfchorting, schorsing* (f), *uifstel* (n), *stilstand* (m. *eener zaak enz.*); *surfêance d'armes, wapen-schorsing.*

Surfemaine, (f) *Een' overweek; iets dat men voor een' volgende week overhoud.*

Surfemer, (v. a.) *Overzaayen, nog eens bezaayen of beestrooyen.*

Surfoir, (v. a. je *surfois*; *nous surfoyes &c.*) *Opfchorten, verschuiven, uifstellen (als: een vonnis, verkiezing enz. Suspendre, différer).*

Surfueil, (m) *Boven-corpsl.*

Surfus, *ise* (adj.) *Opgefchort enz.*

Surfus, (m) *Opfchorting* (f), *uifstel* (n. in *Rechten*).

Surfolide, (f. m. & adj.) *Uitkomst van een getal in Algebra dat 4 maal in zich zelven vermenigvuldigt word.*

Surtaux, (m) *Overfchattig* (f).

Surtaxer, (v. a.) *Overfchatten, te hoog waarzeeren, te veel opleggen.*

Surtout, (m) *Over-rok, reis-rok, jas.*

SUR.

Sur-tout, (adv.) *Voor-al*, *voortuamlyk*.

Surveillant, te (adj. & f.) *Achtgeevend*, *waakzaam*; een opziender *achtgeever*; *opzienster*.

Surveille, (f) *De dag vóór den heiligen avond eener feest (m); item de tweede dag vóór eene gebeurtenis, als: la surveillance de la mort, de son depart &c.*

Surveiller, (v. n.) *Acht-geeven*, *opzigt hebben*, een *waakend oog houden*.

Survenance, (f) *overkóming*, *onverwagte komst* (f. in *Rechten*).

Sorvenant, te (adj. & f.) *Overkómend*, *overvallend*; *onverwagte komst of gast*.

Survendre, (v. a.) *Te duur of te hoog verkoopen*, (vulg.) *te duur aansmeeren*.

Survénir, (v. n. & imperf. venir sur les entrefaites) *Overkómen*, *onverwagt kómen*, *overvallen*; les maladies surviennent lorsqu'on y songe le moins; il survint lorsqu'on étoit à table, *by kwam in of overviel ons, toen enz.*; le moindre accident qui surviendra, c'est un homme mort, *het minste toeval dat 'er komt enz.*; il lui est survénu, *hem is overgekómen*.

Survente, (f) *Te duure verkoop (m)*.

Survénu, ne (adj.) *Overkómen*, *overgekómen*; item *onverwagt ingekómen*, *overvallen*; affaire, maladie *survenue*; *tusschen beide gekómene zaak*; *overkómene ziekte*.

Survénu, ne (f. m. & f.) *Toevallige*, *onverwagte of ongenoodde gast*; boire à la santé des survivants &c. *des survivens*, *op de gezondheid der aankómende en aangekómene gasten drinken*.

Survénue, (f) *Onverwagte komst*, *overvalling*.

Survétir, (v. a.) *Over andere klederen aantrekken*, *sandoen*.

Survie, (f) *over-leeving*, *langst-leeving*.

Survivance, (f) *Opvolging in een amp na iemands overlyden*; item *de expectantie of: Recht daar toe*.

SUR.

813

Survivancier, (m) *Die 't Recht van overleeving of opvolging van een amp heeft*.

Survivant, te (adj. & f.) *Overleevende*, *langst-leevende*; *de langst-leevende*.

Survivre, (v. a. & n. ten opzigt van personen en alleen neutre ten opzigt van dingen) *overleeven*, als: *survivre ses parents*, ou, à ses parents, *zyne maagen of vrienden overleeven*; *survivre à son honneur*, à son bien, *zyne eere*, *zyn goed voor zyn' dood quyt zyn*.

Survuide, (v. a.) *(een vat enz. dat te vol is) ontlédigen*.

Sus, (prép.) *Op; over*, *boven*; courir sus, *'er op las gaan*, *'er op aanvallen*, als: *courir sus à l'ennemi*, ou *quelqu'un*, *op den vyand las gaan*, *op iemand aanvallen*; mettre sus *(oude spreek- wyze, beter imputer) aantygen*, *be'chuldigen*; en sus, (adv.) *daar-en-boven*, als: *le quart en sus*; item *sus! sus!* (interj.) *op! op! t'sa! wakker! sus! sus! chantons, dansons &c.*

Sufain. (Zie *Sufin*).

Sufanner, (v. n.) *ou se sufanner* (v. r. in *Rechten*) *Door 't verzuim, of 't niet vervolgen eener zaak in jaar en dag, zyn' kragt verliezen*.

Susbande, (f) *Tzerne band aan een raapaerd over een geselur*.

Sas-bec, (m) *Herssen-wloed* (f. zekere kwaal der valken).

Susceptible, (adj.) *Varbaar* (geschik; of gesteld om iets te ontvangen, of te begrypen), als: être susceptible de discipline, de doctrine &c.

Sasception, (f) *des ordres sacrés*, *aanneeming der heilige ordens*.

Suscitation, (f) *Opwekking*, *aanhitsing*; item *aanstigting*.

Susciter, (v. a.) *Opwekken*, *aanporren* (tot iets, indigner); item *verwakken*, *brokken*, *aan-regen*, *stigten* (exciter; créer); *susciter des affaires*, *des ennemis à quelqu'un*; *susciter*, *verwekken*, als: *susciter lignée à son frere*; *Dieu leur suscita un Prophete*.

Suscription, (f) *Opschrift*; (n).

Sus.

814 SUS. SUT. SYP.

Susdit, ite (adj.) *Boven-gemeld.*
uó.r.-gemeld, uó.r.schréven, meer ge-
meld.

Suzerain. (*Zie* Suzerain).

Sasin, ou sazain, (m) 's *Half-dek*
(n. van een schip).

Susmentionné, ée (adj.) *Boven-ge-*
meld.

Suspect, te (adj.) *Verdagt; la*
chose me paroît suspecte, de zaak
komt my verdagt voor.

Suspendre, (v. a. & n.) *Hangen,*
ophangen, enz.; suspendre un ca-
rosse, een' koets op baare riemen
hangen; suspendre en l'air, in de
lucht ophangen, tusfchen Hémel en
aarde hangen; item (als v. n.) tus-
fchen hémelen aarde hangen, of zwee-
ven (als een' wolk, een vogel enz.);
suspendre son jugement, zyn oor-
deel opfchorten; suspendre quelqu'un
de son office, iemand voor eenigen
tyd van zyne bediening onzetten;
suspendre, in twyffel houden, of
zyn, als: suspendre les esprits, de
gemoederen in de onzekerheid houden;
être suspendu & irrésolu, met de
gedagten opgefchort ftaan, niets be-
fluiten konven; être suspendu entre
la crainte & l'espérance, zweeven
tusfchen vreeze en hoop.

Suspendu, ue (adj.) *Opgehangen,*
opgefchort enz. (Zie Suspendre).

Suspens, (adj.) *Afgezet voor eenige*
tyd, als: prêtre suspens; en suspens,
(adv.) in twyffel, met de gedagten op-
gefchort; être, demeurer en sus-
pens.

Suspense, (f) *Afzetting, opfchor-*
ting voor eenige tyd (van iemands
amp; in de Kerk).

Suspension, (f) *Opfchorting, ont-*
zetting voor eenige tyd van een amp;
item ophouding (der gedagten van toe-
hoorden, in Réden.k.); item opfchor-
ting (des oordeels enz.); suspension
d'armes, wápen-fchorsing, of ftil-
ftand van wápenen.

Suspensoire, (adj. & f.) *Wat iets*
opfchort, ophoud, als: mafcle fuf-
pensoire; item un suspensoire, een
breuk-band.

Suspicion, (f) *Achterdacht, ver-*
moeding (in Rechten, anders sonpçon).

SUS. SUT. SUY. &c.

Sustentation, (f) *Onderhoud*
voetfel (n), voeding (f).

Sustenter, (v. a.) *Onderhouden;*
n'avoir pas dequoi sustenter la
panvre vie.

Suture, (f) *De naad (in 't bekke-*
nee des hoofds); naad of begting (eener
wond).

Suzerain, aine (adj.) *Wat opper-*
leenig is, of zyn eigen gerecht heeft.

Sybillé &c. (*Zie* Sibylle &c.).

NB. *Wat onder Sy niet gevonden*
word zoek onder Si.

* * *

Sycombre, (m) *Wilde vygen-boom.*

Sycophante, (m) *Pluimsryker,*
plas lank bebaaler, oor-b'aazer.

Syllabe, (f) *Letter-greep, boek-*
ftaaf.

Syllaber, (v. a.) *Letter-greepen*
t'zamen-voegen.

Syllabique, (adj.) *Letter-greep-*
pig.

Syllepse, (f) *Figuur in spraak-*
kunde wanneer men aan de woorden
eenen onéigenlyken zin geeft.

Syllogifer, (v. n.) *Sluit-rédens*
maaken.

Syllogisme, (m) *Eene fuitrédens*
(in Réden.k.).

Sylvain, (m) *Bosch-god (der*
Heidenen).

Symbole, (m) *Teken, hen-téken,*
zinne beeld (n), als: le bleu est le
symbole de la fidélité; le symbole
des Apôtres, de Geloofs-artikelen,
het Geloof.

Symbolique, (adj.) *Wat iets zin-*
nebeeldigs betrekend.

Symboliser, (v. n.) *Gelykheid of*
overéénkomst hebben.

Symétrie, (f) *Evenrédige maat,*
overéénkomst (in de deelen van een
gebouw enz.).

Symétrique, (adj.) *Wat met el-*
kander evenrédig of wel geflikt is.

Symétriquement, (adv.) *Op*
eene evenrédige of gelykvormige wyze.

Sympathie, (f) *Gebeime, ver-*
borgene of onzerlinge weiging, gelyk-
aardigheid, trek tot malkander (als:
tusfchen den zeil-fteen of magneet en 't
yzter); item 't endé-lyden van 't eene
lid

SYM. SYN.

lid des ligchaams als 't andere lid;
poudre de sympathie, heimelyk-werkend poeder.

Symphatique, (adj.) *Wat eene heimelyke overeenkomst in aart, werking of lyding met elkander heeft.*

Symphatiker, (v. n.) *Van eener aart of neiging zyn.*

Symphonie, (f) *Fraaye t'zamen-zang, over-tén-stemming, wel-luidendheid (in Muz.).*

Symphoniste, (m) *Zoet-luidende zinger of speelder; item opsteller (componist) van symphonies.*

Synchyste, (f. in Ontleed k.) *Aan-tén-schakeling der beenderen.*

Symphotique, (m) *'t Maaltyds-gefeel (der ouden).*

Symptomatique, (adj. in Genees-k.) *Wat toevallen in eene ziekte aankorrigt.*

Symptome, (m. in Genees-k.) *Téken, vóórteken, aanduidfel (dat in een' ziekte eenig verder toeval of verandering voorspelt).*

Sympule, (m) *Offer-vas (n. by de oude Romeinen).*

Synagogue, (f) *Synagoge, school, verzáter-plaats of kerk der Joden; item de vergadering zelfs.*

Synalephe, (f. in Spraak-k.) *In-tén-smelting der letter-greepen.*

Synarthrose, (f) *Sramheid, sramme beweeging van eenig lid (in Heel k.).*

Synaxarion, (f) *Korte beschryving van 't leeven der heiligen (by de Grieken).*

Synaxe, (f) *Bid-uur, Béde-sent, der oude Kristenen.*

Syncope, (f. in spraak-k.) *Verkorting van een woord (door weg-neeming van een' letter of letter-greep uit het midden); verdeling eener noot (in Muz.); bezwyming, flauwte, hart-wag (in Genees k.).*

Syncooper, (v. a.) *Verkorten, weg-laaten (een' letter-greep).*

Syndérese, (f) *Knaaging, wroeging des geweten.*

Syndic, (m) *Ben Gevolmagtigde, voorstander (eener Stad, gemeente of gilde enz.).*

Syndical, ale (adj.) *Wat daar van is.*

SYN.

315

Syndicat, (m) *Ampst van een'*
 Syndicus (n).

Syndiquer, (v. a.) *Bedillen, te z ggen vinden; quel droit avez vous de syndiquer nos actions?*

Synechdoche, ou synechdoque, (f. in Riden-k.) *Verbloemde spreekwyze, wanneer een deel voor 't geheel, of 't geheel voor een deel genomen word.*

Synérese, (f) *In-tén-smelting van 2 letter-greepen.*

Synevrose, (f) *t'Zamen-voeging der beenderen.*

Synodal, ale (adj) *Die of dat van eene Kerk-vergadering der Geestelyken is.*

Synodalelement, (adv.) *In volle Kerk-vergadering.*

Synode, (m) *Kerk vergadering der Geestelyken (f).*

Synodique, (adj. in Sterre-k.); *Mois synodique, ronde of volle maand.*

Synonyme, (adj. & f.) *Gelykduidend, dat éenerlei betekenis heeft; als: des mots, des noms synonymes, ou des synonymes.*

Synoque, (adj. in Genees-k.); *Fievre synoque, by-blyvende of door-gaande koorts.*

Synovie, (f. in Genees-k.) *'t Voedend sap van ieder lid; item 't lld-water (n).*

Syntaxe, (f. in spraak-k.) *Woordenschepping.*

Synthese, (f. in Heel-k. kruid-meng-k. en Natuur-k.) *t' Zamen-voeging, t' zamen-menging.*

Syriac, syriague, (adj.) *Syrisch.*

Syrop. (Zie Sirop).

Syroter &c. (Zie Syroter &c.).

Syites, (m. pl.) *Wel-gronden (in Zee).*

Système, (adj.) *Leer-stellig, stellig, dat geschik of tot een selsel gebracht is, of zich daar na rigt.*

Système, (m) *Stelsel, t' zamen-stelsel, Leer-stelsel (der grond begi-nen eniger konst of wetenschap).*

Le Système du monde, *het stelsel of gebouw der waereld; le système du mouvement, het stelsel, de inrichting der beweging; système de*

de la musique, de la cour, *régel*, *rietsnoer* (in Muz.); *régel*, *stelling* *geest* *idbeeld* van 't Hf.

Systole, (f. n Heel k.) *In-tén-krimping* der maage; *drukking* der *Herffenen* enz.; *item* in *spraak-k.*) *verkorting* eener lange letter groep.

Systyle, (m.) *Gebouw* wiers zuilen *dige* by elkander staan (u).

Syzygie, (f.) 't *Zámen* komt of *té-geen-ſchyn* der dwaal-ſterren met of aan de zonne.

*****

T.

T (m), **T** (f) *De 19de Letter* van 't A. B. C, word op 't einde van een woord niet uitgesproken, ten zye het volgende woord met een vocaal of stomme h begint; en in de woorden die met tion eindigen blinkt ze als een C als: in nation, redemption, lees nation, redan-cion, of by na nacion, redan-cion, voeghier-by inepcie, facétie peripétie, Prophétie, Primatie, Aristocratie, Démocratie Dalma-tie &c. essentiel, ambitieux, fu-perstitieux, Domitien, Dioclé-tien, martial, partial, nuptial, patience, licentier, initier, initia-tion, lees inepcie enz. maar in *ra-tie*, *fortie*, *tien*, *tienne*, *boud* ze de klank van t. (Zie verder hier over de Grammaires).

Ta, (Pron. fem. van Ton. m.) Uw, uwe; ta femme, uwe vrouw, uw wyf. NB. het subst. fem. met een' vocaal of stomme H beginnende, zegt men ton, als: ton ame, ton idée, ton honnêteté, uwe ziel enz.

Ta, ta, ta! (interj.) Zoo, zoo zoo!

Tabac, (m) *Tabak*; *Tabac* en *fenilles* (on cotes), en *poudre*, en *cordes*, en *fumée*, *b'nd-tabak*; *snuif-tabak*; *gesponnen tabak*; *rook-tabak*; *prendre du tabac*, *tabak rooken*; *jusvien*, *tabak snuiven*.

Tabagie, (f) *Rook-kámer*, *vertrek* *daar men tabak rookt*; *item* *tabaks-*

TAB.

doos of *kistje* (voor *pypen*, *tabak* *vuur-slag* enz.); *item* *het tabak-rooken*, of *eene tabak-smookery*.

Tabarin, ine (m. & f.) *Kugt-speeller*; *pani-worst*, *poetsenmaaker*, *meel-zot*, *kwakzalver*; *possen-maak-ſter*.

Tabarinage, (m) *Possen-maakery* f); *klugten* (f. pl.).

Tabarinique, (adj.) *Als een klugt-speelder*, *kwakzalver* enz.

Tabatiere, (f) *Tabaks-does*; *snuif-does*.

Tabellion, (m) *Beäempt-schryver*; *Notaris*.

Tabellionage, (m) *Het Ampt* (No-tariaat), of de *verrigting* daar van.

Tabellioner, (v. a.) *Als een be-äempt schryver* ageeren of (iets) in-richten, opstellen, in 't net schryven.

Tabernacle, (m) *Hut*, *Lóver-hut*, *tent* (ter Jooden); *item* *Tabernákel*, *tent* (daar, onder 't oude verbond, de *Arke* des verbands in bewaard wierd); *item* 't *Sacraments-huisje* (in de R. kerk; la fête des tabernacles, het *lóver butten feest*).

Tabide, (adj.) *Teeringüzig*.

Tabis, (m) *Tabyn*, *gewásterd taft*.

Tabiser, (v. a.) *Eene stoffe wáte-ren*, als *tabyn* *maaken*.

Tablature, (f) *Gelinieerd voor-schryft*, of *muziek-stuk* op *nooten* (n); *enseigner par tablature*; *item* (fi-guurl.) *donner de la tablature à quel-qu'un*, *iemand lessen* *geeven*, *onderrigten*; *item* *iemand veel werk* of *moeyelykheid verschaffen*.

Table, (f) *Eene táfel* enz.; *table ovale*, *quarrée*, *pliante*, *lang-ronde*, *vierkanse*, *toeslaande* (vrouw) *táfel*; *se mettre à table*, *aan táfel gaan*, *zich aan táfel zetten*; *sortir de table*, *van táfel gaan* of *opstaan*; *tenir table ouverte*, *opene táfel hou-den*, *voor een ieder opdisschen*; *courir les tables*, *panlikken*, *op schuin loopen*; *manger à table d'hôte*, *in een ordinaris of gaar-keuken spyzen*; *table*, *táfel* (waar-op oudtyds ge-schreeven wierd) als: *les 2 tables de la loi* *que Dieu donna à Moïse*; *table*, *register* (van een boek); *item* *táfel*, *uitrekening* (in *Meer- en Smer-*

TAB.

rek-k. enz.); table d'attente, een wisse hard-steen in een' gevel daar nog niets in gebouwen is; item een veld van één kleur in een wápin; item wit papier, dat is, een jongeling die nog geen onderwys gehad heeft; table, eene rol (van lood enz.); schyf (f. vanglas); 't klabh-bord (n. van een snaar-speel-tuig); tafel (waar-op iets bereid word); le dos au feu, le ventre à table, een zagt voór en een' warme stal, dat is, een gemakkelek leeven hebben.

Tableau, (m) Schildery; afbeelding, afbeelding, beschryving (f), tafereel (n. van iets): bord, uithang-bord (n. van een School-meester enz.); de naam achter op een schip.

Tabler, (v. a.) Zetten (in tik-sak); item tabler sur quelque chose, ergens staat op-maaken.

Tabletlier, (m) Sabryn-werker, konst-werker, inlegger; item verkoo-per van fyn werk.

Tablette, (f) Pronk kasje, plankje (n. daar iets op te pronken staat); porcelein-tekje (n); boeke-kast (f) of vak (n); brood-kast of-plank (f. der bakkers); tablettes, (f. pl.) lezen-schryfboekje, memorie-boekje (n); item rand van hard-steen (in Bouw-k.); borst-keekjes (by Apoik.); il est écrit sur mes tablettes, ik zal hem dat wel te pas brengen (spr. w.); otez cela de dessus vos tablettes, haald daar maar de pen door, gy zult dat nimmer bekómen.

Tabletterie, (f) Ingeleid schryn-werk, konst-werk (n), of kraamery; item de konst om zulks te maaken (f).

Tablettier. (Zie Tabletlier).

Tablier, (m) Schort-kleed (n), voorschort (m. der vrouwen); schoots-vel (n. der ambagtslieden); faire lever le tablier à une fille, een meisje bezwangeren.

Tablousins, (m. pl.) Beddingen (f. onder 't geselut tener battery).

Tabouret, (m) Stool zonder leuning; avoir le tabouret ou le droit de tabouret, het recht of voor-recht hebben om in tegenwoordigheid der Koninginne op een tabouret te zittén.

TAB. TAC. 317

Tabourin, (m) De bak (op een schip).

Tabourin, Tabouriner &c. (Zie Tambourin &c.).

Tac, (m) Scherft (n), ziekte, sterfte (f. onder de schaagen).

Tac, ou, tac-tac! (interj.) Klap, klap! ('t geluid van 2 harde dingen op malkander).

Tacet, (m) Stilzwijging, opbou-ding, rust (f. in Muziek); item faire le tacet, den stomme spelen, geen mond open doen (in gezelschappen).

Tache, (f) Vlek, plak, smet; plek; item schand-vlek, jchande, oneer, smet.

Tâche, (f) Taak (m), gezet-werk (n); travailler à la tâche, prendre à tâche de faire une chose, zich ergens toe zetten om te doen.

Tachéographie ou Tachygraphie, (f) De konst om by verkorting of ras te schryven.

Tacher, (v. a.) Smetten, besmetten, bevlecken, bezoedelen.

Tâcher, (v. n.) Trachten, poogen, zyn best doen, als: je tâcherai de le faire, d'y réussir &c. tâcher, doelen, 't oogwit hebben, naar streven, als: je n'y tâchois pas.

Tacheté, ée (adj.) Gespikkeld, geplekt, met vlekken; peau tachetée.

Tacheter, (v. a.) Bespikkelen, besprengen, met vlekken maaken.

Tacite, (adj.) Stilzwijgend, heimelyk, niet uitgedrukt; consentement, condition tacite.

Tacitement, (adv.) Heimelyk, niet uitgedrukt, stilzwijgender wyze.

Taciturne, (adj. & f.) Stil, stilzwijgend, een zuiger, duster, een die niet veel spreekt of zegt.

Taciturnité, (f) Stil-zwijgendheid, geheimhouding, onspraakzaamheid.

Tact, ou le toucher, (m) Het gevoel (n. een der 5 zinnen).

Tactile, (adj.) Voelbaar, tastbaar.

Taction, (f) Voeling, tasting.

Tactique, (f) Leger-kunde, wettenschap om de soldaaten en het krygstuig in orden te stellen (hy de ouden); item de wapen- of drill-konst.

818 TAF. TAH. TAI.

Taffetas, (m) *Taf of tasi* (zeker zyde stoffe); taffetas lustré, geglansd tasi.

Taffetatier, (m) *Taf-weever*.

Taffia, (m) *Zuiker-brandewyn*, rum.

Tafrologie. (Zie Tautologie).

Tahon, Tai (Zie Taon, Te).

Taiant, (interj.) *Pak aan!* (zeker geschreeuw der Jaegers tot de bonden als zy het wild zien).

Taie, (f) *Sloop*, kussen-sloop (f), overtreksel (n. van een bed); item *sebil* (f) of *vlies* (n. op 't oog).

Taillable, (adj.) *Schatbaar*, dat schatting onderhevig is.

Taillade, (f) *Sneede*, *sneé* (zeker cieraad in de klederen by de ouden).

Taillade, (f) *Sneede*, *sneé*, veeg of *schram* (met een mes of dégen).

Taillader, (v. a.) *Snyden*, *bouwen*, *opfryden* (iemand's aangezigt, een *wisch* enz.); item (een kleed) *cierlyk uitsnyden*.

Taillage, (m) *Schatting*, *impositie* (f).

Taillanderie, (f) *Snywerk* (n); item *smeedery* of *kraamery* (f. van *messen*, *bylen*, *ploegschaaren*, *schoppen* enz.); item *Blik-werk* of *blik-slaagery*.

Taillandier, (m) *Sny-werk-maaker*, -*smid* of *verkooper*, *taillandier* en *fer blanc*, *blik-slaager*.

Taillant, (m) *De sneé* (f) of 't *sekerpe* (n. van een mes, dégen enz.).

Taille, (f) 't *Snyden*, *snoeyen* (n. van een' wyngaard of boom); item 't *afbouwen*, *kappen* (n. van boomen in een bosch), *de hout-bak* (m); item *sneé* (f. in eene wond); item *kerf-stok* (m. waar op men 't geborgde tékent, en waar van men het langste stuk *souche*, en het kortste *échantillon* noemt); item *de sneé* of *het snyden* (eener penne); *de sneé* of *het snyden* (van een kleed); *ce tailleur a la taille bonne*; *taille*, 't *snyden* of *slypen* (van een' edelen steen); 't *bakken*, *bouwen* (van *hard-steen*), 't *steen-snyden* (uit de blaas); *pierre de taille*, *hard-steen*; *taille*, 't *scherp*, *de sneede*, *de bouw* (van een' dégen enz.); *frapper d'estoc & de taille*, *steeken* en *bouwen*; *taille*, 't *afnemen*, *uitdeelen* (der *kaars* in *basset-sp.*); item

TAI.

schatting, *boofd-geld*, *impositie*; item *de zwaarte*, 't *gehalt* (der *munt-stakken*); item *middel-stem*, *tenor*; item *tenorist*; *tenor-speel-tuig* (in *Muz.*); item *reeband* (aan het midden van een zeil).

Taille, (f) *Gestalte* (f) *stal* (n), *talje*, *Lyft-gestalte*, *Ligchaams-gestalte*, *grootte*, *lengte* enz. des *Ligchaams* (f); item 't *boven-lyf* (n); *avoir une belle taille*; *être d'une taille riche & avantageuse*, *eene schoone*, *welgemaakte* en *voordeelige gestalte* hebben; *avoir la taille bien prise*, *gezet van Lyf zyn*; *avoir la taille dégagée, libre & aisée*, *eene onbedwongene*, *vrye gestalte* hebben; *elle s'est laissée gêner la taille*, *zy heeft zich laten bezwangeren*; *de toute taille bon levrier* (spr. w.) *men kan van de wietlyke gedaante niet oordeelen*.

Taillé, ée (adj.) *Gefneeden*, *gesmoeid*, *gebouwen* (Zie *Tailler*).

Taille-douce, (f) *Koper-snywerk* (n), *kopere plaat*, *print* of *prent* (f. in *koper gesneeden*); *taille douce au burin, à l'eau forte*, *geslookene* of *gegraveerde plaat*; *met sterk water geëiste plaat*.

Taille-doncier, (m) *Plaat-drukker*; *prent-verkooper*.

Taillemer, (m) *De snável* (m), of *sflits* (f. aan den voorstéven eener *galeie*).

Taille-mortaille, (f) *Zeker recht* of *aanspraak* eenes *Leen-heeren* op een gedeelte der *malatenfchap* van zyn *Vassal* of *ouderzaat*.

Tailler, (v. a.) *Snyden*, *snoeyen* (eenen wyngaard of boom); *snyden* (een kleed, eene pen); *tailler la pierre*, *steen-bouwen*; item *den steen* (uit de blaas) *snyden*; *tailler un diamant*, *een' diamant slypen*; *tailler une personne*, *iemand van den steen snyden*; *tailler la soupe*, *brood in de soep snyden*; *tailler, snyden*, *kerven*, *bouwen*, *bakken*; *tailler en pièces*, (iets) in *stakken* *bouwen*; item (den vyand) in *de pan bakken*, *neér-zabelen*; item (iemand) *schenden*, *lasteren*, *doorneemen*; *tailler les morceaux à quelqu'un*, *iemand de stuk-*

stukken voorsnyden, bekrompen houden; item voorschryven wat by doen of laten zal; tailler de la besogne à quelqu'un, iemand moeyelykheid verschaffen, tailler en plein drap, van alles vol op hebben, uit den ruimten boedel of uit den korf zonder zorg leeven (spr. w.); il rogne, il taille comme il vent, (spr. w.), hy is volkómen meester, hy doet al wat hy maar wil; tailler, de bank bouden; item de kaarten afsneemen (in 's Basset-sp.), tailler, op den kerf-stok tékenen; tailler (munt-stukken) op haare zwaarte snoeyen.

Tailleur, (m) Snyder, Kleermaaker; tailleur pour hommes, pour femmes, een mans-kleer-maaker; een vrouwen-kleer-maaker; tailleur chaussetier, 's Konings kleer-maaker; tailleur de pierres, een steen-bouwer; tailleur de limes, een vylen-maaker; tailleur, stempel-snyder (in de munt); steen-snyder, diamant-slyper; item bank boulder, afneemer (in 's Basset-spel); Boom- of hout-kapper.

Taillesse, (f) Snyders-vrouw.

Taillis (adj.); Bois taillis, on un Taillis, een kreupel-bosch, of bosch van boomen die men van tyd tot tyd afsnoet en weer laat uitschieten (n).

Tailloir, (m) Een houtse bord (n); item een' sny-plank (f), sny-bord; item 's dek-stuk (n. eener zuil).

Taillon, (m) Ná-schatting, nadere impositie (f).

Taillare, (f) Snyding, sneez; item borduuring van veele uitgesneede stukjes.

Tain, (m) Versoetisel (n. der spiegel).

Tains, (m. pl.) Blokken (onder de kiel van een Schip op de werf).

Taire, (v. a.) Zwygen, verzwigen, verbergen, verbeelen; faire taire, doen zwygen, de mond stoppen; faire taire un bruit, een gerugt dempen; se taire (v. r.), zwygen, stil zwygen, niet spreken; tais toi, zwyg, houd uw' mond; il se tût, hy zweeg stil; les vents se taisent, de winden bedaaren; se taire d'une chose, iets met stil-zwygen voorby

gaan, niet aanroeren; au milieu des armes les loix se taisent, daar de wapenen 's overhand hebben, zyn de wetten zonder kragt.

Taillon, ou, Blaireau, (m) Een das (zéker dier).

Talapoin, (m) Een Talapoin (naam van zékere priesters of kloosterlingen in Oost indiën).

Talc, (m) Zéker doortuchtige steen.

Taled, (m) Sluyer (m), boofd-deksel (n. der Jooden in hunne vergadering).

Talemouse. (Zie Talmouse).

Talent, (m) Een Talent (zéker gewigt; item geld-somme by de oude).

Talent, (m) Natuurlyke gaaue, verkrégene bekwaamheid (f) of talent (n. van iemand).

Taler, (m) Een Daaler. (Zie Ecu).

Talinguer, (v. a.) 's Kabel-touw aan 's anker vast maaken.

Talion, (m) Weder-vergelding, gelyke vergelding, gelyke straf (f. als: sand voor sand enz.); la loi de talion, de wet enz.).

Talisman, (m) Tóver-figuur (f), tóver-ring (m. welke onder zékere gesterniens met verborgene letters gemaakt zynde, men voorgeeft eene helmylyke kragt te bezitten, om ziekten enz. te voor-kómen of te geneezen).

Talismanique, (adj.) Dat daar van is.

Talismaniste, (m) Een die een Talisman maakt of by zich draagt.

Talmouse, (f) Kaas-saortje, saortje van eieren en kaas.

Talmud, ou Thalmud, (m) Talmud der Jooden, of uitlegging hunner wet.

Talmudique, (adj.) Dat daar van is.

Talmudiste, (m) Een die den Talmud aankleedt of verstaat.

Taloche, (f. gem. w.) Knip, klap, kinnebak-slag (m).

Talon, (m) Hiel (m); verzem (f. van den voet); biel (m), polsv (f); biel-boutje (n. van een' schoen of muil); biel (van een' kout); koot, bil-sik (f. daar de kinderen met spee-

lon); 't onder eind (u. eener piek en verler andere dingen); de siok (m. 't overblyffel eener gegevene kaars.); 't agterst; (n. van een scheer mes); stoel (m. eener artischok); de weeke korst (f. van 't brood); avoir les mules aux talons; kak-bielen hebben; avoir l'esprit aux talons, 't verstand in de bielen hebben of dom zyn; montrer, lever les talons, ou jouer des talons, de bielen laaten zien, 't haazen-pot kiezen, zich weg-pakken, vlieden; être toujours sur les talons de quelqu'un, iemand geslândig achter ná loopen of op de bielen zitten; marcher sur les talons de quelqu'un, iemand in rang of aanzien by-ná gelyk zyn; cheval qui obéit ou répond aux talons, paerd dat naar de spooren luistert.

Talonner, (v. a.) Op de bielen zitten, achter-ná jaagen, vervolgen (als een' vluzienden vyand enz.); voort-stuwen, aanperren (eenen luyaard); aanspooren, met de spooren slee-ken (een paerd).

Talonnier, (m) Hiel-boutjes-maa-ker; leesten-maaker.

Talonnieres, (f. pl.) De hiel-velken (f. pl. van Mercurius); item hiel leerjes (n. pl. aan de schoeying der Barvoeters).

Talus, Talud ou Talut, (m. in Bouw-k.) Schuinse, schuinheid (f. van wal of muur); item langzaame ver-dunning (f. is 't opbaaien eener saur).

Taluter, ou Taluder, (v. a.) (Zen' wal of muur enz.) schuin opmaaken of allengskens dunder opbaalen.

Tamarin, (m) Tamaryn (een' vrugt).

Tamaris, (m) Tamaris-boom (zé-ker heester-gewas).

Tambour, (m) Trommel (m) of trom (f); item trommel-slager, trom-slager of tamboer; item trom-mel (van 't oor, van een uurwerk of klokken-spel); battre le tambour (ou la caisse) den trommel roeren of de trom slaan; mener quelqu'un tambour battant, iemand ver te b-ven gaan, over hem heen ziten; ce qui vient par la flûte, s'en va par

le tambour, zou gewonnen, zoo ge-ronnen (of vertoerd), of onrechtvaardig goet bedyd niet (spr. w.); tambours d'éperon, blaas-balk, galjoen-borden (aan een Schip).

Tambourin, (m) Een kinder-trom-meltje (n. tambour d'enfant).

Tamboiriner, (v. n.) Trommelen (op een kinier-trommeltje); tromme-len, hard kloppen; teen en weér slijngeren, speelen (met de voeten op een' bank enz.).

Tambourineur, (m) Trommelaar (van kinderen gezegd).

Tamis, (m) Zeef. Teems (f); passer par le tamis, door de zeef laaten loopen; (figuurl.) naauw onder-zoeken.

Tamisaile, (f) Luiwâgen (ruim-te waarin de belmslok van een sluit-schip draait).

Tamiser, (v. a. passer par-le ta-mis) Ziften, door de zeef laaten loopen; item (iets) naauw onderzoeken, doorziften.

Tampon, (m) Top, stop, prop (f), stopset (n); item hout-pin (m).

Tamponner, (v. a.) Tefoppen, toeproppen (een gat); item mes een' houten-pin (iets) vast maaken (in Bouw-k.).

Tan, (m) Gemaalen run of schors of loot (f. der Looyers); mettre le cuir au tan, 't leér in de run leggen of loyen.

Tan-trelan-tan, (m) 't Geluid van den trommel-slag.

Tancer, (v. a.) Bestrafen, door-haalen, doorneemen, bekyven.

Tanche, (f) Zeek (zéker visch).

Tandis que, (conj.) Terwyl dat (pendant que).

Tandrole, (f) Zout-schaim dat by d'eerste smelting van 't glas boven dryft (n).

Tane, taner &c. (Zie Tanne &c.).

Tangage, (m) Het beyen, stam-pen, of op- en neér-gaan (n. van een Schip).

Tangente, (f) Raak-lyn (in wis-k.).

Tanguer, (v. n. scheeps. w.) Op en neér-gaan, stampen, beyen.

TAN.

Taniere, (f) *Veffen-bol* (n) of *kuit* (f); *item roof-neft* (n).

Tanne, (f) *Zwart puisje* (n) of *blyn* (f. in 't aangezicht).

Tannée, (f) *Running* (van léder); *item geb. uikie run of fchorffe*.

Tanner, (v. a.) (*Léder*) looyen, *runnen*; *item* (zeilen of neiten) *taanen*.

Tannerie, (f) *Looyery*; *taanery*.

Tanneur, eufe (m. & f.) *Looyer*; *taaner*; *looyer*; *taanfter*.

Tanquage, Tanquer. (Zie Tan-gage, Tanguer).

Tanqueur, (m) *Strand-jonken*, *een die menfchen en goederen uit een fcheeps-boot aan 't ftrand of aan de wal, of van 't ftrand naar 't fchip draagt*.

Tanfer. (Zie Tancer).

Tant, (adv.) *Zoo veel*; *tant par tête*, *zoo veel voer yder man*; *il gagne tant par jour*; *nous étions tant à table*; *vous dites tant que je &c.* *tant, zoo veel, zoo zeer, zodanig*; *je prends tant de plaifir à &c.*; *il n'y a perfonne que je refpecte tant*; *tant, zoo wel, zoo*; *tant pour hommes, que pour femmes*; *tant par eau, que par terre*; *tant à tant*, (adv.) *gelyk tegen gelyk, als*: *nous sommes tant à tant*, *wy zyn van weirs zyden gelyk* (in getal); *tout tant que nous sommes*, *wy alle te gader, een velyk van ons*; *tant de fois, zoo dikmaals, zoo dikwils, zoo dikwerf*; *tant mieux, zoo veel te beter, des te beter*; *tant pis, zoo veel, of des te erger*; *tant plus, tant moins, zoo veel te meer, des te meer enz.* *tant y a que* (de forte que), *dermaaten dat, zoo veel is 'er van dat*; *tant y a, qu'il a fait fa fortune*; *tant s'en faut, que &c.* *het fcheelt veel, of 't is 'er verre van daan, dat enz.*; *tant s'en faut, que je lui veuille du mal*; *fi tant eft, que &c.* *by aldien, dat enz.* *tant foit peu, een weinig, een lutel*; *il eft tant foit peu malade, mais &c.*; *tant & plus, zoo veel en meer, dat is, in overvloed*; *tant il eft difficile de &c.* *zoo moeyelyk of zwaar is het om enz.*; *tant qu'il*

TAN. TAP. 821

vous plaira, zoo veel of zoo lang als enz.; *il a foixante & tant d'années* (il a quelques foixante années) *by is boven de 60 jaoren oud*; *tant vaut l'homme, tant vaut la terre, zoo Heer, zoo Land*.

Tantale, (m) *Tantalus* (d.e. by *Heid. dichters tot zyn' mond in 't water ftond en eebier zynen dorft niet konde laaven*); (figuurl.) *een ryke gierigaard die geen genot van zyn bezit heeft*.

Tantarare, *Woord om 't geluid der trompetten te verbeelden*.

Tante, (f) *Moei, meut*.

Tantôt, (adv.) *Straks, ten eerften, flus, flusjes, oer een wylfe, binnen korten tyd, als*: *il viendra tantôt*; *j'aurai tantôt l'honneur de &c.* *tantôt, flus, onlangs, kort te vooren, als*: *je l'ai vu tantôt*; *tantôt, nu, dan, als*: *aimer tantôt l'un, & tantôt l'autre, nu den eenen, en dan den anderen, of nu 't eens en dan 't andere beminnen*.

Taon, (m. lees ton) *Paerde-vlieg, koo-vlieg, daas of taas* (f).

Tapabord, (m) *Schippers-muts, karpoeis-muts, reis-mutt* (f).

Tapage, (m) *Geraas, gefommel* (u).

Tapageur, (m) *Raas-bol, geraas-maaker*.

Tape, (f) *Kleef, flaz, klap wees de hand*; *item mon cœur fait tape, tape, myn hart flaat*.

Tapebord. (Zie Tapabord).

Tapecu, (m) *De wip van een' opbaal brug* (f. *Bascule*); *item de floers van een' draai-brug of ftagboom* (m); *item achter-zeil* (van een' buis enz.).

Taper, (v. a.) *Kleffen, ftaan, een' klap geeven* (met de hand); *item taper du pied, met den voet* (op de vloer) *stampen*; *taper la monnoye, geld flempelen*; *taper les cheveux, 't hair* (als 't uitgekamd is) *met den kam opfryken, omkrullen*.

Tapiere, (f) *Scheeps-balk* (m) of *fuk-bout* (u. waar in de kas-fpooren vast genêgeld worden).

Tapinois, en Tapinois, (adv. boert. w.) *Ter fmaaks, heimelyk*; *il*

se gliffa en tapinois dans la maison.

Tapion, (m) Land-keping (f), teken (n. waar-by een zee-man oudeks; waar by is).

Tapir, se Tapir, (v. r.) Weg kruipen, zich verschuilen, zich verbergen; se tapir dans un coin.

Tapis, (m) Tapyt (n); item een tafel-kleed (n) of sprei (f); item een vloer-tapyt; tapis verd, on tapis de verdure, een groen tapyt, groene wei, groen perk; mettre sur le tapis, op 't tapyt, op de baan of ter overweeging brengen.

Tapissier, (v. a.) Bebängen, overtrekken, bekleeden (met tapyten of iets anders).

Tapisserie, (f) Tapyt-werk, bebangfel; overtrekfel, bekleedfel (n).

Tapissier, iere (m. & f.) Tapyt-werker of weever; item behangen, kâmer-behangen; Tapyt-werkſter enz.

Tapon, (m) Prop (f. in een geſebot of de kluis-gaten van een Schip); item iets dat als een lorren-hoop in een gemoffeld is, als: il a mis mon manteau en tapon; item il s'est mis dans un tapon, by heeft zich (uit bangheid) verſchoolen.

Tapoter, (v. a. gem. w.) ſlaan, ofſſen (als de ſtraat jongens doen).

Taps, (m. pl.) Schraagen (waar op de ſcheeps-draai-baſſen ruſten).

Tapûre, (f) D'opſtryking, omkrulling van 't bair (met den kam).

Taquet, (m) Klamp (f), kruisbous (n. daar men eenig ſcheeps-touw of gording aan vaſt maakt).

Taquin, ine (adj. & f.) Kaarig, wrekkig, deun; een ſchrok, vrek, gierigaard.

Taquinement, (adv.) Kaariglyk, ſchrokkighlyk.

Taquinerie, (f) Kaarigheid, vaſthoudendheid, ſchraap-zugt.

Taquon, (m) Voering (f. aan de dekkels eener druk-pretſe).

Tara, (m) De inkt-boom.

Tarabat, (m) Rârel (f), wekker (m. der tronniken in een Klooster).

Tarabuster, (v. a. gem. w.) Kwelen, plaagen, teiſteren, overloopen.

Tarentule. (Zie Tarentule).

Tarare, Een woord om 't trompet-geſbal mee uit te drukken; item een ſpot woord, als: tarare! je n'en croi rien, ja ja! ik geloove 'er niets van.

Taraud, (m) Een ſchroef-boor, ſchroef-zyer (n).

Tarauder, (v. a.) Eene ſchroef booren of ſnyden.

Tard, (adv.) Laat, ſpaat, of ſpade; trop tard, te laat, of al te laat; il ſe fait tard, het word laat.

Tard (f.m.); Arriver ſur le tard, op den laaten avond aankomen.

Tarder, (v. n.) Toeven, vertoeven, draalen, lang uiblyven, langzaam gaan; tarder (v. impers.), als: il me tarde de favoir &c., ik verlang, of het duurd my lang te weeten enz.

Tardif, ive (adj.) Langzaam, traag, draalend, niet haſtig of ſchielik; fruits tardifs, laate vrugten; eſprit tardif, traage geest, dom begrip.

Tardivement, (adv.) Langzaamlyk. traaglyk.

Tardiveté, (f) Traagheid, langzaamheid; laate of langzaame voortkoming (van vrugten enz.).

Tard-venu, (m) Een laat-gekdemene.

Tare, (f) Afſtrek, tarra (voor bou; ſuſt, zak of baal eener waare).

Tarer (v. a.) un tonneau &c., een vat enz. (alvoorens 'er iets ingedaan is) ofweegen, tarreeren.

Tarentule, (f) Een' Tarantula (zêkere vergiftige ſpinne-kop, waar van de beet, zoo men voorgetſt, door muziek geneezen word).

Targe, (f) Zêker ſchild of beukelaar der ouden; item zêker ſieraad als een' balve maan, van palm in een' tuin.

Targette, (f) Pilaſje met een ſchoonſte of knipje aan een vergier (n).

Targon, (m) Dragon (een' kruid).

Targuer, se Targuer, (v. r. gem. w.) de quelque chose, eigens op roemen, of ſtoffen.

Targem, (m) Chaliersche verklaaring over de H. Schrift.

Tariere, (f) *Zwik-boor, ave-gaar of navigaar.*

Tari, ie (adj. *Zie Tarir.*)

Tarif, (m) *Tol-rolle of lyf (f. aan-wyzende de rechten die van uitgaan-de en inkomende waaren moeten be-taald worden); item lyf of reductie (der verfchillende muns-ftukken, ge-wigten, maaten enz. waar- in die op-gelyke waarde gebragt zyn).*

Tarin, (m) *Mees (zeker vogeltje).*

Tarir, (v. a. & n.) *Uitdroogen, opdroogen, verdroogen (als een' fon-tein, rivier enz.).*

Tarifable, (adj.) *Uitdrooglyk, uitdroogbaar.*

Tarifement, (m) *Uitdrooging, droog-maaking (f. van beeken enz.).*

Tarot. (*Zie Baffon.*)

Taroter, (v. n.) *Klaagen, onver-genoegd zyn.*

Tarots (m. pl.), ou cartes taro-tées, *Speel-kaarten die van achteren gefpikkeld of met ruitjes zyn.*

Tarrer, (v. a.) *Den helm op eene zekere wyze zetten (in Wapen-k.).*

Tarfe, (f) *Gewrigt van de voet (n), de vóór-voet (m. in Ontl-k. anders le cou de pied).*

Tartane, (f) *Tartaan (zeker ópen voortuig der Middél-l. Zee).*

Tartare, (m) *Detartarifche fpraak; item de tartarus of afgrond der bel-len (by Dichters).*

Tartareux, eufe (adj.) *Wynfteen-äggig.*

Tartarifer, (v. a.) *Met wynfteen zuiveren.*

Tarte, (f) *Eene Taart; tarte aux pommes, appel-taart.*

Tartelette, (f) *Taartje.*

Tartre, (m) *Wynfteen (zekere korst die zich aan de duigen der wyn-vaten zet).*

Tartre-émétique, (m) *Zeker pur-geer-middel ter ontlasting van onde-ren en bóven.*

Tartufe, (m) *Huichelaar, fchyn-beilge.*

Tartuferie, (f) *Huichelaary, fchyn-beiligheid.*

Tartufier, (v. n.) *Huichelen, zich fchyn-beilig aanftellen.*

Tas, (m) *Hoop, ftápel, (m) myt, menigte (f); tas de foie, de bois,*

de blad, de pierre, een hooi-myt, boot-berg, hooi-tas; bout ftápel of-myt; koorn-boop; fteen-boop; tas de gens, de coquins, een hoop of mé-nigte volks enz.; mettre en tas, op-ftápen, op hoopen leggen of zetten, à tas, (adv. met of by hoopen, hoopi-wyze; tas, goud-smids-aanbeeld.

Tasse, (f) *Schaal (f); fchaaltje (n. om uit te drinken); tasse d'ar-gent, zilver-drink-fchaaltje, une tasse à thé, een thee-bakje, fchaaltje of kopje; une tasse de thé, een kopje thee; boire à tasses pleines, met volle fchaalen of lustig drinken.*

Tasseau, (m) *Klein aambeeldje (n. op een' werkbank); item klamp (f. by Timmerl.).*

Tassée, (f) *Eene fchaal-vol.*

Tasser, *Op hoopen of ftápel; zet-ten; item groeyen, verménigvuldi-gen, uitzetten (by Hoveniers).*

Tassette, (f) *Lenden-ftuk van een barnas.*

Tata, (m. kinder-w.) *Taat (vader); item lei-band (der kinderen).*

Tâte-poule, (m. fpor-w.) *Gortem-teller, bemoei-al, keuken-klóuwer, jan-faly, jan-gat, jan-ben.*

Tâter, (v. a.) *Voelen, bevoelen, tasten, betasten (toucher, manier); tâter le poux à quelqu'un, iemand de pols voelen; (figuurl.) bem onder-tasten, onder-zoeken, polfen (le fon-der); tâter comme un aveuglé, voelen, omfaffen als een blinde; tâter le pavé, voorzigtig of befchroomd te werk gaan; item niet durven toe-treedden; tâter & retâter un ou-vrage, een werk dikmaals nâzien; tâter (gouter, effayer), proeven, fmaaken (als: wyn enz.); il en a tâté, hy heeft 'er de proef (onderwin-ding) van gehad; se tâter, (v. r.) zich zelfs ondertasten, onderzoeken.*

Tâte-vin, (m) *Wyn-pomp, bével.*

Tâteur, eufe (m) *Voeler, taster, betaster; item onderzoeker, onder-taster (sondeur); item proeuer, fmaa-ker (als: van wyn enz.); item een die befchroomd te werk gaat (un ir-résolu); c'est un tâteur perpétuel, hy komt nooit tot eenig befuit of einde van zaaken.*

Tâtense, (f) Voetsier; smaakster enz.

Tâtesy, (m) Een bals-tiersel (n. der Vrouwen).

Tâtigué, ou Testigué, (interj.) By myn keel, waarlyk.

Tâillon, (m. gem. w.) Een wydloopige praater, een die nutteloos en onsyd g eem' zaak omstandig of in 't klein verbaald.

Tâtillonnage, (m. gem. w.) Wydloopige vertelling (f).

Tâtillonner, (v. n. gem. w.) Iets al te wydloopig of te omstandig verbaalen.

Tâtiner, (v. a. gem. w.) Dikwils tasten, voelen, bevoelen, betasten.

Tâtonnement, (m) Bevoeling, heftasting (f), het voelen, gaan of zoeken in den blinde of by den tast (n).

Tâtonner, (v. a.) Dikwils bevoelen.

Tâtonner, (v. n.) In den blinde of in 't donkere voelen of tasten, als: marcher en tâtonnant (aller à tâtons), al voelende of tastende voortgaan; tâtonner, in den blinde, onzeker, of beschroomd (in iets) te werk gaan.

à Tâtons, (adv.) By den tast, blindelings, in den blinde.

Tavaiolle, (f) Een met kanten beboordde linnen-doeck (m. waar in men de Hostie draagt); item kinderdoop-deeken (f).

Taudion, (f. gem. w.) Vuile plaats, een nest (m).

Taudis, (m) Boeren-bat, slegte huisvesting (f), kot (n); il languit toujours dans son taudis.

Taveler, (v. a.) Spikkelen, vlekken, (tacheter, moucheter); item met vierkante ruitjes maaken of inleggen; se taveler, (v. r.) bont of gespikkeld worden, plekken; peau tavelée.

Tavelle, (f) Smal passement of galon (n); item treé (f. van een klein weef-getouw).

Tavelure, (f) Spikkeling, bespikkeling; item gevlaktheid, bontheid.

Taverne, (f) Kroeg, berberg (daar men tapt of volk zet) (NB. dit woord is doorgaands wat veruigelyk, en zegt beter cabaret).

Tavernier, iere (m. & f.) Topper, herbergier, waard; waerdin (beter cabaretier, iere).

Taupe, (f) Een mol; aller au royaume des taupes, (spr. w.) sterven; lynx envers nos pareils & taupes envers nous (spr. w.) scherptziende omtrent een' ander, en blind omtrent ons zelven; taupe, fluweele boed borstelsje.

Tauper, (v. n.) Blindelings toestemmen, een ja-brœr zyn.

Tauper. (Zie Toper).

Taupier, Mollen-vanger.

Taupin, ine (adj. & f. boert. w.) Zwaarigzig, bruin (van vel of hair).

Taupinambour, (m) Aard-appel, (pomme de terre).

Taupiniere, (f) Mols-brœp (m).

Taure, (f) Eene vaers, jonge koe, bokkeling.

Taureau, (m) Stier, bul of bul-or.

Taurobole, (m) Zoen-Offert van een' stier (n. by de Heidenen).

Taurocataptes, (m. pl.) Stieren-genegt (n).

Taurophage, (m) Stieren-vleesch-eeter.

Taute, (f) De inkt-visch (m).

Tautogramme, (m) Zeker gedicht, waarin men alle de woorden met dezelfde letter begint.

Tautologie, (f) Onnodige herhaaling (répétition inutile & ennuyeuse d'une même idée en differents termes).

Tautologique, (adj.) Dat zulks betreft.

Taux, (m) Prys-stelling, schatting, waardeering, zetting (f); il met au même taux le noble & le coquin (spr. w.) hy maakt geen onderscheid of by scheerd alles over eenen kam.

Taxateur, (m) Waardeerder.

Taxation, (f) Schatting, (zoo veel als een financier, schatbewaarder (trésorier), of ontvanger ten honderd bekemt).

Taxe, (f) Schatting, waardeering (f. der waaren); schatting, belasting (f), hoofdgeld (n. der onderzaaten); bepaaling (f. der Rechtszaken enz.).

TAX. TAY. TE. &c.

Taxer, (v. a.) *Sebben*, *waardeeren*, *bepaalen* (den prys, het loen of recht van iets); *item* (iemand) *bepaalen*, *aanslaan* (voor 't geene hy opbrengen moet); *item* *beschuldigen*, *kerispen*, *wraaken*, *te zeggen vinden*.

Taye. (Zie Tafe).

Tayon, (m) *Eike boom die in 't afhakken van 't bosch 3 maal voorby gegaan is*.

Te, (Pron. accus : & dat : van Tu) U, aan u.

Téatre. (Zie Théâtre).

Technique, (adj.) *Dat benaaming van konst of weetenschap betreft, of inhoud*.

Te Deum, (m. Lat. w.) *Zeker lofzang, wégens eenige weldaad of overwinning; (komende van een lied in 't latyn beginnende met Te Deum laudamus, Heere God wy looven u)*.

Tedieux, euse (adj. weinig gebr.) *Verdrietig, langdraadig, verveelend*.

Tégument, (m. in Onl. k.) *Huid (f), bekleedfel (n)*.

Teignassé, ou Tignasse, (f) *Een oude paruk, oude dor (f); item een neete-bosch, raags-hoofd, ongekamd hair (n)*.

Teigne, (f) *Mot (f) (m. in klederen en boeken); item schurft (n. op 't hoofd); verrotting (f. van een paerde-hoef); schurft, kanker (der boomen); cela tient comme teigne, (spr. w.) dat is niet weg te krygen; c'est la teigne des auteurs, hy is het uitschot der schryvers*.

Teignerie, (f) *Schurft-kamer (in een gast-huis voor zeer-hoofdige)*.

Teigneux, euse (adj. & f.) *Schurftig; een schurftige, zeer-hoofdige of schurft kop*.

Teignon. (Zie Tignon).

Teille, (f) *De bast of schors van kennip of vlas (daar eigentlyk de kennip of 't vlas van gemaakte word)*.

Teiller, (v. a.) *Kennip schillen of braaken (dat is, van het stokkige zuiveren)*.

Teilleur, euse *Kennip-braaker; kennip-braakster*.

Teindre, (v. a. je teins; nous teignons &c.) *Verwen (als: stoffen)*

TEL. TEL: 825

teindre en noir, en bleu, en jaune &c., *zwart enz. verwen; teindre ses mains de sang, zyne banden met bloed besmetten, eene moord begaan*.

Teint, einte (adj. van Teindre) *Geverft enz.; vin teint, zekere donkere rode wyn*.

Teint, (m) *De verf (f) of 't versfop (n, als: l'étoffe est dans le teint; item teint, de versfkonst, verwery (f), als: le grand teint, de versfkonst der vaste of hooge kleuren; le petit teint, de versfkonst der gemeene kleuren*.

Teint, (m) *Kleur, verf (f. van 's aangezigt enz.)*.

Teint. (Zie Tain).

Teinte, (f) *De kleur (die de schilders aan hun werk geeven, als: in eene schildery enz.); demi-teinte, halve schaduw (in eene schildery)*.

Teinture, (f) *De verwing (f) of 't verwen (n); item de verf of kleur (f. van stoffen); donner la teinture à la laine, à la soie &c., de wyl verwen enz.; étoffe d'une belle teinture, fraaye geverfde stoffe, teinture, flauwe kennis, ligte jebete (van eenige wetenschap), als: n'avoir qu'une légère teinture de la Philosophie &c.; teinture, beginsel, zweemfel (n. van iets), als: avoir quelque teinture de vice*.

Teinturier, iere. (m. & f.) *Verwer; verwyter; teinturier en soie, zy-verwer; teinturier du grand, du petit teint (Zie Teint)*.

Tel, elle (adj. & f.) *Zoo, zoodanig, zoodanige; zulk, zulke; diergelyk, diergelyke; zulk een; zulk eene zoq een, zoo eene enz.; un tel homme, een zoodanig man, of zulk een man; une telle affaire, eene zoodanige zaak; ma condition est telle, que &c., myn staat is zoodanig, dat enz.; tel que vous me voyez, zoo, of zoodanig als gy my ziet; il y en a tel dont la conduite &c., daar is 'er menig wier (of welkers) gedrag enz.; telle personne étoit riche auparavant, qui maintenant est pauvre, menig een die te vooren ryk was, is nu arm; tel qui rit*

aujourd'hui, pleurera demain, die bēten lacht kan morgen schreien; tel maître, tel valet, zoo als de Heer is, zoo is de knecht, of, zoo Heer, zoo knecht; telle vie, telle fin, zoo als 't leeven is, zoo is het einde; il n'y a rien de tel, daar is niets diergelyks in; item daar is niets van waar; il n'y a rien tel, ou il n'est rien tel que d'être honnête, 'er gass niets boven de eerlykheid of eerbaarheid, of daar is niets beter, dan enz. - Monsieur un tel m'a dit, een zeker Heer, een zeker iemand heeft my gezegd.

Tel quel, telle quelle, (adj. m. & f.) Tāmelyk, rédelyk, zoo wat, zoo was been, tusschen-beiden; entre deux als: son pouvoir est tel quel; sa capacité est telle quelle.

Telamones, (m. pl.) Menschelyke figuren die iets ondersteunen (in d'oude Bouw-k.).

Télescope, (m) Kyk-buis (f), kyk-glas (n), verre-kyker (m).

Telier, (m) Linnen-weever.

Tellement, (adv.) Zoodániglyk, dermaaten, in zoodániger voegen, als: il est tellement avengle, que &c. hy is zoodániglyk enz.; tellement que je &c., zoo dat ik, in voegen dat ik enz.; tellement quellement, tāmelyk, rédelyk, zoo zoo, zoo was been, tusschenbeiden (passablement), als: il est, il se porte tellement quellement.

Tème. (Zie Thème).

Téméraire, (adj. & f.) Vermétsel, onbedagszaam, onbezuis, rukkeloos; een waagbals, een rukkeloos mensch, man of vrouw.

Témérement, (adv.) verméte-lyk, onbedagszaamlyk, zonder acht-derogt of overleg, in 's wilde.

Témérité, (f) Vermétselheid, stout-heid enz.

Temgid, (m) Middernachts gebéd (n. by de Turken).

Témoignage, (m) Getuigenis (n. déposition): rendre ou porter té-moignage, getuigen, getuigenis gee-ven; témoignage, getuigenis, bewys, teken (n. marque, preuve).

Témoigner, (v. a.) Getuigen, ver-

klaaren, betuigen (déposer); item (vriendschap enz.) bewyzen of betuigen.

Témoin, (m) Getuigen; témoin auriculaire, oculaire, irréprocha-ble, oor-getuigen; oog-getuigen; on-wraakbaar of onbetwistbaar getuigen; servir de témoin, tot getuigen ver-strekken; appeller, prendre à té-moin, tot getuigen roepen, neemen; témoin, teken, (iets dat men legt onder een grens-steen of ergens anders maakt tot een richtsnoer of aanduid-sel); témoins (noemt men boert.) les testicules; (Let op het volgende) té-moins, les anciens Peres, ten ge-tuige hier van, of waar van tot ge-tuigen verstrekken de oude Kerk-vade-ren; en témoin de ce, nous avons signé la présente, in oirkonde (ge-tuigenis) hier van, hebben wy deeze ondertekend.

Tempe, (f) De slaap of slag (m. van 's hoofd. men zegt ook, doch ver-keerdelyk, temple).

Tempé, (m. figuurl.) Verluistigende wandel-dreef (f).

Tempérament, (m) Aart (m), gestelsheid (f. des ligchaams); item verzagting, maatiging, schikking (f. om'trent eenig vergelyk).

Tempérance, (f) Maatigheid, ingetógenheid.

Tempérant, ante (adj.) Maatig, ingetógen.

Température (f) de l'air, de ge-feldheid, getémperdeheid der lucht; température, évenrédige vermenging (der metaalen enz.).

Tempérer, (v. a.) Maatigen, in-toomen, temperen, verzagten; esprit, air, climat temperé, een bezadigd of bedaard mensch; een' gemaasigde lucht of lucht-streek.

Tempétatif, Tempester. (Zie Tempétatif &c.).

Tempétueux, euse (adj.) Onstui-mig.

Tempétatif, ive (adj.) Stormag-tig, onstuiinig.

Tempête, (f) Storm (m), onwe-der of onweer (n. orage); item (figuurl.) geraas, gebulder, geweld, gekyf (n. bruit, allarme, trouble, sédition).

Tem:

Tempéter, (v.n.) Tieren, raa-zen, vloeken, schreeuwen, geweld of geraas maaken.

Temple, (m) Tempel (m), Kerk (f) temple de mémoire, tempel der geheugenis (op den berg Parnassus by Dichters); graver son nom au temple de mémoire, zich eenen onsterfelyken naam verweruen.

Templet, (m) Lyf (f. eener boekbinders begi- of naai-plank.

Templier, (m) Tempelster (eertyd; zeker geestelyke ridder).

Temporal, ale (adj.) Dat den slaap des hoofds betreft.

Temporalité, (f) Waereldlyke regeering; item inkomst (eenes Bischoops enz.).

Temporel, elle (adj.) Tydelyk, vergangkelyk, voor een tyd (niet eeuwig); item waereldlyk (niet geestelyk séculier); des biens temporels, tydelyke of waereldsche goederen; Seigneur temporel, waereldlyk Heer; le temporel, (m) de inkomsten van eenig geestelyk ampt of stigt; item de waereldlyke magt of heerschappy (van een Vorst).

Temporellement, (adv.) Tydelyk, hier in de tyd; waereldlyk.

Temporifement, (m) Uitsfel (n), tyd-verschuiving (f).

Temporiser, (v.n.) Draalen, opschorten, (de tyd) uitsrekken; item bekwaame gelégenheid afwagten of waarneemen.

Temporiseur, (m) Draaier, uitsfeller; een die bekwaame tyd afwagt of zich naar den tyd voegt.

Temps, (m) De tyd (f) enz.; le temps présent, passé, futur, (ou à venir), de tegenwoordige, voorledene, toekomstige tyd; employer bien ou mal son temps, zyne tyd wel of kwalik besteeden; passer le temps, de tyd verdryuen; passer son temps à lire &c., zyne tyd met leezen enz. doorbrengen; donner du temps, tyd of uitsfel vergunnen, geeven, prendre son temps, zyne tyd of gelégenheid waarneemen, in acht neemen; s'accommoder au temps, zich naar de tyd schikken; (figuurl.) den tuk naar den wind hangen; en temps & lieu, in tyd en plaats; il

a fait son temps, zyne tyd is uir, by heeft uitgediend; of by is oud; item by heeft zyne leer-jaaren voldaan; il est temps que je m'en aille (ou me retire) 't is tyd dat ik beine ga' of vertrek; chacun aura son temps, elk zal zyn beurt hebben; avoir bon temps, goede dagen hebben, gelukkig zyn; se donner du bon temps, zyn vermaak neemen, mooi weér speelen; passer bien ou mal son temps, zyne tyd wel of euvel (slegt) doorbrengen; il passera mal son temps, (spr.w.) het zal hem zeer opbreken, of by zal het hard te verantwoorden hebben; s'amuser à haufier le temps, (spr.w.) zyne tyd met zuipen doorbrengen; qui a temps, a vie (spr.w.) tyd gewonnen, veel gewonnen; tout vient à temps; qui peut attendre (spr.w.) langzaam gaat zeker, of geduld overwint alles; avant les temps, voor de schepping der waereld; temps de carême, de cerifes, vasten-tyd; kersten-tyd; un temps de rire, de pleurer, een tyd om te lagchen enz.; du temps de Charles quint, ten tyde van Karel den sden; cela est arrivé de mon temps, dat is in myne tyd gebeurd of voorgevallen; de tout temps, van alle eeuwen; de temps en temps (adv.), van tyd tot tyd; tout d'un temps, en même temps (adv.), tegelyk, teffens, op eene reis; à temps (adv.), tydig, in tyds, van pas; je ne l'ai vu de long temps, ou, il y a long temps que je ne l'ai pas vu, ik heb hem in lang, of in langen tyd niet gezien.

Temps, (m) Maat, tempo (f. in muziek, vegt- en dans-school).

Temps, (m) Het wéder of weér (n); il fait beau temps, mauvais, ou vilain temps, het is mooi, slecht of lélyk weér; temps pluvieux, couvert, regenagtig weér; donker, dyzig weér of betrokke lucht; il fait gros temps, het stormt.

Tenable, (adj.) Houbaar, verdedigbaar, weérstaanbaar; place tenable; il n'est pas tenable ici, het is hier niet te houden of te barden.

Tenace, (adj.) Vasthoudend, klee-
verig (viaqueux, als: pek, lym, enz.);
item deun, koarig, vasthoudend; item
(in 't kaorien-sp.) een die voor of ach-
ter de band zit met gelyk-foortige
kaorien.

Tenacité, (f) Vasthoudendheid,
kleeverigheid; item koarigheid, deun-
heid, vasthoudendheid.

Tenaille, (f. veeltyds gebézigd
in plur. Tenzilies) Knyp-tang; nyp-
tang; smids-tang; ouvrage à te-
naille, tang-werk (in vesting-b.).

Tenailler, (v. a.) Pynigen; item
met tangen of met gloeyende tangen
knypen.

Tenzillon, (m) Tang-werk (n. in
vesting-bouw k.).

Tenancier, iere (m. & f.) Boe-
del-bruder, leen-bezitter; boedel-
houdster; leen-bezister; item buurder;
kwaarder (van een gedeelte daar van).

Tenant, te (adj.) Houdende; item
naast malkander geleegeen (contigu);
item koerig, deun, vasthoudend (chi-
che, avare); item vasthoudende (at-
taché); tenant à fer & à clou,
nagel-vast (als: vaste goederen in een
huis)

Tenants, (m. pl.) Schild-bouwers
(in Wapen-k.); les tenants & abou-
tissants d'une terre, de grens-paa-
len of scheidingen van een stuk lands;
avoir tous les tenants & les abou-
tissants d'une affaire, al 't geene
in, op, of omtréns eene zaak is, wee-
sen; un tenant, een verdédiger, op-
neemer (van iemands gesbil. parti-
san; souteneur).

Tenar, (m) Groote dalm-spier (f.).

Tenche. (Zie Tanche).

Tendance, (f) Strekking, rich-
ting (f); oegmerk, inzicht, doel-
wit (n).

Tendant, te (adj.) Spannende;
frekkemie.

Tendelet, (m) Zonnen-dek, pa-
villion (n), tent (f).

Tenderie, (f) Stelling, spanning
(der vogel-netten).

Tendeur, (m) Netten-stelier, vogel-
wanger; item behanger van sierf-
huizen.

Tendineux, euse (adj.) Zenuw-
aeg, peesagig.

Tendoires, (f. pl.) Raamen (voor
lakens enz.).

Tendon, (m) Pees ('t hoofd of
staart eener spier of zenuw).

Tendrac, (m) Zeker steekel-verken
(n. in Madagascar).

Tendre, (v. a.) Spannen als: ten-
dre des filets, des pieges, un arc,
une corde, les voiles, netten enz.
spannen; tendre la main, de band
tuereiken of bieden, uitsleeken; ten-
dre une couverture, eene deken
spreiden; tendre, opbouden, als:
tendez votre tablier j'y jeterai
quelque chose; tendre une tapis-
serie, een tapis ophangen; tendre
(présenter) le dos, la joue, den
rug, de wang, bidden, uithouden; il
vaut mieux tendre la main que le
cou, (spr. w.) het is beter te bédelen
als te steelen; tendre, uitsprekken,
teffen; tendre les mains au ciel;
ou ne tend point de filet à l'éper-
vier (spr. w.) 't is kwaad steelen
daar de waard zelfs een dief is.

Tendre, (v. n.) Versprekken,
streeven, tragsien (naar iets), 't oog
(op iets) hebben, (zynen weg naar
een plaats) rigten; à quoi tend ce-
la? waar op is dat gerigt? waar toe
streekt of diend dat?

Tendre, (adj.) Teder, teér, enz.;
àge tendre, tederere jaaren; dès sa
plus tendre jeunesse, van zyne té-
derste jongkheid af; il est fort ten-
dre, hy is zeer teér of zwak; item
ligt gestoord; avoir le cœur ten-
dre, teér-karig, ligt aangedaan of
verliefd zyn; tendre, zagt, week,
als: pierre, bois tendre; viande
tendre, maw of mals vleesch: pain
tendre, verschof nieuw-bakken brood;
discours tendre, een verliefd ge-
sprek.

Tendrement, (adv.) Tederlyk, bar-
telyk; item zagtelyk.

Tendresse, (f) Tederheid, teér-
heid, bartelyke liefde; item zagt-
heid, fynheid (van 't pinceel in een
schildery).

Tendreté, (f) Murwheid, mals-
heid (der spyzen enz.).

Tendrette, (f) als: à ma ten-
drette! wie moet 'er malse pelen of
radys!

rady? (zeker roep der groen-vrouwen te Parys.

Tendreur, (bêter Tendreté).

Tendriker, (v. a.) Teer-bartig maaken, tot mêde-lyden beweegen.

Tendron, (m) Kraak-beentje; item 't hart (in de kôöl); jong spruitje, lootsje; jong meisje (n).

Tendu ve (adj.) Gespannen, uitge-strekt, uitzerekt; enz. (Zie by 't werk-w. Tendre).

Ténébres, (f. pl.) Duisternis, donkerheid; item uiterste duisternis, de helle; item blindheid, onwetendheid (f. des verstands of des heidendoms); item de donkere metten (der R. K. in de Paasch-week).

Ténébreux, enfe (adj.) Duister, donker, vol duisterheid, benévelt.

Tenème, ou Tenesme, (m. in Genees-k.) Persing (f), sterke of geduurige stoel-gang (m).

Tenement, (m) Land-hoef-of-hoeve (f).

Tenette, (f) Nyp-tangetje (n. der fleen-snyders).

Teneur, (f) Inhoud (m. contentu).

Teneur (m) de livres, Boek-bouder.

Tenir, (v. a. & n. je tiens; nous tenons; je tenois; je tins; je tiendrai &c.) Houden; vasthouden; bezitten; onvangen; hooren; verneemen, enz.; tenir quelque chose dans sa main, iets in zyne hand houden; tenir de sa main, met zyne hand houden, of vast houden; tenir un enfant sur les fonts de baptême, een kind ten doop houden; tenir école, auberge, boutique, magasin, school, berberg houden; een winkel doen, in 't gros handelen; tenir compte, les livres, la caisse, rekening, de boeken, de Cas houden; tenir toutes sortes de marchandises, allerlei waaren hebben, verkoopen; tenir table, tafel houden, volk spyzen; tenir la campagne, les montagnes, de belles provinces, une terre, un haut rang, het veld houden, in 't veld blijven; bergen in bezit hebben of houden; fraaye landschappen, een land-goed, eenen hoogen

rang bezitten; tenir, hebben, ver-schuldigd zyn, als: nous tenons la vie de Dieu; il tient sa fortune de lui; tenir sa parole, sa promesse, zyn woord enz. houden, of gstand doen; tenir parole à quelqu'un, iemand woord houden; cessez de tenir ce langage, houd op met zulke taal te voeren; tenir, hebben hooren, verneemen; de qui tenez vous cela? je tiens cela de bonne main; tenir, houden, inhouden (contenir); tenir maison, eenz huisbouding hebben; tenir à louage, in huur hebben; tenir les rênes de l'Empire, het Ryk in handen hebben of bestieren; tenir sa gravité, zich stemmig, deftig of staatig houden; tenir conseil, raad slaan, raad-bouden vergaderen; tenir le parti de quelqu'un, iemands zyde kiezen; je ne fais ce qui me tient, que je ne vous &c., ik weet niet wat my weêrboud enz.; tenir (saiivre), als: quel chemin tenez vous; tenir (estimer) bouden, schatten, achten, als: je tiens à grand honneur, que &c. je me tiendrai fort heureux, si &c. on le tient riche de &c. tenir lieu de quelque chose, ergens voor versprekken, voor in de plaats komen; tenir (soutenir, croire), houden, staande houden, beweeren, stellen, geloven; ne tenir compte des bons avis, goeden raad niet achten, in den wind slaan; il ne tiendra pas à moi que cela ne se fasse, 't zal aan my niet leggen of scheelen dat zulks niet geschied; il ne tenoit qu'à dire, men behoefde maar te zeggen; tenir (resssembler) aarden, gelykenen, hebben, als: tenir beaucoup de son pere, de sa mere; cela tient du conte, de la satire, dat gelykt naar een sprookje enz.; il tient plus de la femme que d'un Soldat, by gelykt meer naar een wyf als naar een Krygsman; tenir, houden, vasthouden, vastzitten, als: clou qui tient bien; tenir, in kennen, als: tout cela ne sauroit tenir dans ce coffre; tenir (résister) weerslaan, aarhouden; la place ne peut pas tenir trois jours;

jours; on ne peut tenir contre de si fortes raisons; tenir bon, standhouden, uithouden, staan als een muur, niet wyken; en tenir, bedor, opgeligt of bedrogen zyn, als: il en tient le bon homme, die goede sul is 'er mooi aan toe of in de knip; il en tient, by heeft het lood in de ooren, by heeft een klomp aan, by is dronken; faire tenir, doen geworden (addresser); tenir la mer, zee houden, 't ruime sop kiezen; tenir le vent, by de wind houden; tenir une manœuvre, een touw vast maaken; sa maison tient à la votre, zyn huis paalt aan 't uwe; tenir pied à boule, by meei blyven; item (figuurl.) gestadig werken, de pan by den steel houden; un tient vaut mieux que deux tu l'auras (spr. w.) 't is beter één vogel in de hand als twee die vliegen; of 't zètere is beter als 't onzeker; tenez, hou daar, was aan, neemd; tenez, le voilà, ou, le voilà, tenez, zie daar neemd het of daar is het of daar is by; s'en tenir, (v. r.) zich houden, vast houden; item woenen, zich ophouden, onthouden (in een plaats); se tenir debout, assis, ferme, les bras croisés, staan; zitten; vast staan of zich standvastig houden; met de handen overden zitten; se tenir obligé, zich verplicht achten; s'en tenir à son premier sentiment, by zyn eerste gevoelen blyven; ne pouvoir se tenir de rire, zich van Laghen niet onthouden konnen.

Tenon, (m) Houvast (m), klamp; item pen, pin, tap (f. die in een' groef of gat sluit by timmerl.); staartschroef (f. van den loop van een snapbaan) pinnetje, spyltje (n. in een uurwerk); omwindende wyngaard-rank (f) enz.

Tension, (f) Spanning, uitrekking (van iets).

Tentant, te (adj.) Aanlokkend, bekoorend, verzoekend, vervoerend, verleidend.

Tentateur, trice (m. & f.) Aanveger, verzoeker, vervoerder, verleider; verzoekster enz.

Tentatif, ive (Zie Tentant).

TEN. TEO. TER.

Tentation, (f) Verzoeking, verleiding, aanveeging.

Tentative, (f) Pooging, onderwinding, proef (f), verzoek (n); faire de nouvelles tentatives.

Tentatrice, (f. van Tentateur).

Tente, (f) Tent, veld-bus; dresser des tentes, tenten opslaan; tente, plukfel (n), wiek (f. by wond-b.).

Tenté, ée (adj.) Verzogt, vervoerd enz. (Zie Tenter).

Tentement, (m) Dubbele slag of sloot (op zyne tégen-party in de scherm-school).

Tenter, (v. a.) Verzoeken, bekooren, vervoeren, aanveegen, als: le diable tente les hommes; tenter, beproeven, waagen, onderwinden, verzoeken, als: tenter la fortune, tenter toutes choses; tenter la fidélité de quelqu'un, iemands getrouwheid op de proef stellen of hem daar van zoeken af te trekken; cela ne me tente guère, dat bekoort my niet zeer.

Tenture, (f) Behangfel (n. eener kamer); vloer-tapys (n) of mas (f).

Tenu, ue (adj.) Gebouden, verbonden enz. (Zie Tenir).

Ténu, ue (adj. mince, délié) Dun, als: membrane, lettre ténu.

Tenne, (f) Houding (eener penne enz.); houding, vastigheid (van iemand te paerd); item un fond de bonne tenue, een goede anker-grond; tenue, vastigheid (des weêrs); zitting, zit-dag (der Raaden); vastbesluit (van iets); tout d'une tenue, (adv.) aan malkander, op een' rei.

Ténuité, (f) Dunheid, fynheid.

Tenare, (f) Leen-roerigheid; item leen-verbintenis, of wyze waar- op iemand een leen-goed bezit.

Téocratie &c. (Zie Théo: &c.).

NB. Wat met Té niet gevonden word, zoek met Thé.

* * *

Térébenthine, (f) Terpensyn.

Terebinthe, (m) Terpensyn-boom.

Térébration, (f) Doorbooring.

Tergiversateur, (m) Deinzor, aarzelaar, uitvlugt-zoeker (in Rechten).

Ter-

Tergiverfation, (f) *Aorzeling*, draaying, omweg, uitvlugt.

Tergiverfer, (v. n.) *Aorzelen*, fleepende bouden, uitvlugten zoeken, leuzeren, het niet van barten meenen of dóórzetten (in Rechts-zaaken).

Terriere. (Zie Tariere).

Terme, (m) *Paal* of *grens god* (dien des bornes, der oude Heid.); *grens* (f), *paal* (m), *einde* (n. limite, borne, fin); *terme de la vie humaine*, *het einde enz.*; *terme, bepaalde tyd, termyn* (van betaaling enz.), als: *payer en six termes*; *le terme est échu*; *terme, tyd van bevalling*, als: *elle accoucha avant terme*; *venir à terme*, op de bepaalde tyd kómen; *terme, woord, bewoording, uitdrukking*, als: *termes d'art*, *konst-woorden*; *parler en termes exprès ou formels, choisis*, met uitdrukkelijke, uitgekiesde woorden spreken; *il m'écrivit en ces termes*, by fchreef my in deezer voegen; *termes*, (pl.) *ftaat, geftelheid, voet*, als: *l'affaire est en ces termes, de zaak is op deezen voet, in deezen ftaat*.

Terminafion, (f) *Eindiging* (f), *uitgang* (m. van een woord).

Terminer, (v. a.) *Bepaalen, grenspalen zetten* (borner); *item eindigen, volèindigen, ten einde brengen* (zyn leeven); *eindigen, befliffen* (een zaak of gefchil); *se terminer*, (v. r.) *eindigen* (als: een woord); *eindigen ten einde loopen, zich befliffen, zich byleggen*.

Ternaire, (adj.) *Drie-tallig*; *nombre ternaire, een drie-tal*.

Terne, (adj.) *Doof, mat*; *argent, pierrerie terne*.

Ternes, (m. pl.) *Twee driën* (in fiktak); *amener ternes, 2 driën gooien*.

Ternir, (v. a.) *Verdooven, den glans beneemen, bezwalken* (als een' fpiegel, iemand's eere enz.).

Terniffure, (f) *Bezwalking enz.*

Terragē, (m) *De tiend* (van een' akker).

Terrager, (v. a.) *Den tiend of de tiende fchoof heffen*.

Terrageur, (m) *Tiend-Heer*.

Terragier, iere (m. & f.) *Tiend-geever*; -geeffter.

Terrain. (Zie Terrain).

Terral, (adj.) *vent terral, Land-wind*.

Terraquée (adj.); *Le Globe terraquée, de aard-kloot* (met zyn land en water).

Terrasse, (f) *Terrás* (n) of *verheven wandel-plaats* (f. in een tuin), *plat* (n), *vlakke* (f. bóven op een huis); *voortgrond* (f. van een landschap op een' kaart).

Terrasser, (v. a.) *Met aarde onderfteunen of verfterken* (eene muur enz.); *item ter néderwerpen, néderflaan, op de grond werpen* (jetter par terre); *item t'onder-brengen* (réduire); *item néder-ploffén, néderflaan, verleggen maaken, den moed beneemen* (consterner; décourager).

Terrassier, (m) *Terrás-maaker*.

Terre, (f) *De aarde* (f), 's *aardryk* (n), *de aard-kloot of aardbodem* (m); *terre ferme*, 's *vaste land*; *terre, land, grond, grondgebied*; *item land, landgoed, landery, akker, grond*, als: *terre fertile, stérile, labourable, vrugftbaar land enz.*; *terre ingrate, een flugge grond*; *item een ondankbaar menfch*; *labourer ou cultiver, fumer la terre, het land bouwen, bebouwen, melften of miffen*; *posséder de belles terres, fchoone landgoederen bezielen*; *terre, aarde; bonne terre, goede aarde*; *terre à potier, pottebakkers leem*; *vaiffelles de terre, aarde-werk*; *les biens de la terre, waereldfche goederen*; *jetter par terre, ter aarde werpen of fmyten*; *donner du nez en terre, met de neus in 't zand vallen*; *item in zyn voorneemen mislukken*; *mettre pied à terre, van 't paerd ftygen*; *item voet aan land zetten*; *prendre terre, aanlanden, aankomen*; *mettre en terre, begraven*; *porter en terre, ter aarde beftellen*; *il a peur que la terre ne lui manque, hy vreeft dat hy te kort komen zal*, *qui terre a, guerre a* (fpr. w.) *veel goed, veel hoofdzee* (of onruft); *voler, naviguer terre à terre, langs de grond vliegen*; *langs de kust of 't ftrand vaaren*.

Terreau, (m) *Verrotte mist, mest-aarde.*

Terrein (m. sol, qualité d'une terre) *Grond* (f); *terrein, grond, plaats, ruimte, als: un grand terrain; gagner du terrain; disputer le terrain.*

Terre-plain, (m) *Wal-gang, vlakke op een wal* (f).

Terrer, se Terren, (v. r.) *In duarde, grond of boelen kruipen (als Kynnen enz.); item zich verschanssen.*

Terrestre, (adj.) *Aardsch; Paradis terrestre; Globe terrestre, aard-kloot; animaux terrestres, land-dieren; terrestre (mondain), aardsch, aardsch gezind, waereldsch-gezind.*

Terrestreité, (f) *Aardgüchtigheid, 't aardgütige (eener stoffe).*

Terreur, (f) *Schrik, vrees, vrees, bangheid; terreur panique, plotselinge en tessen; ongegronde vrees; donner de la terreur, vrees of schrik aanjaagen.*

Terreux, euse (adj.) *Aardgütig; wil; naar aarde smaakend.*

Terrible, (adj.) *Tfelyk, vervaarlyk, verschrikkelyk.*

Terriblement, (adj.) *Verschrikkelyk, op eene yffelyke wyze.*

Terrien, enne, (adj.) *Aardsch. (Zie Terrestre).*

Terrien, enne (f. m. & f.) *Een of eene die veele Londen bezit.*

Terrier (f. m. ou Papier terrier, Naam lyf (f) of blaft (m) van Landeryen en derzelver lasten enz.

Terrier, (m) *Terriere, (f) Vossen-kuil, konynen-bol; terrier, hondje afgerigt op de konynen-jagt.*

Terrine, (f) *Aarde-schêdel; stoofpan; soep schotel; kom (f) of kommetje, schaalje (n); item een vuur-stef (m).*

Terrinée, (f) *Een kom-vol, schaal-vol.*

Terrir, (v. n.) *Landen, aanlanden; item (eifren) op de aarde leggen.*

Territoire, (m) *Gebied, rechts-gebiad, grond-gebiad (n).*

Territorial, le (adj.) *Daar daar van is.*

Terroir, (m) *Grond* (f), *lands-douw* (n), *als: un terroir gras, maigre; vice du terroir, een gebiek der land-aart.*

Terfet, (m) *De 3 eerste of 3 laatste regels van 't vaers eenes Klink-dichts.*

Tertre, (m) *Heuvel* (m) *koogte* (f).

Tes, (pl. van Ton of Ta).

Tesseaux, (m. pl. zee-w.) *Marszalingen (barres de hune).*

Tessons, (m. pl. Zie Têt).

Test (m); *Serment de test, zéker Eed in Engeland waar-by de Transubstantiatie, Misse en aanbidding der Heiligen afgezuwooren word.*

Testacée, (adj.) *Geschulpt; Poissons, animaux testacées.*

Testament, (m) *Uiterste wil, erfstelling* (f) *of testament* (n); *testament olographe, eigenbandig geschreeven testament; testament de mort, uitspraak van eenen ter doot gevonnissen misdaatiger, ten voordeele ofnadeele van iemand; le vieux & le Nouveau Testament, het Oude en Nieuwe Verbond, de Bybel.*

Testamentaire, (adj.) *Dat van, of achtervolgens eene uiterste wil is; Exécuteur testamentaire, uitvoerder van eene uiterste wil; Disposition testamentaire, Erf-schikking by testament of uiterste wil*

Testateur, trice (m. & f.) *Uiterste wil-maaker, -maakster.*

Tester, (v. n.) *Een' uiterste wil of testament maaken.*

Testicule, (m) *Zaad bal, kloot.*

Testiqué, ou Testiguienne! (interject.) *De droes! Slapperment!*

Testimonial, le (adj.) *Tot getuigenis dienend; testimoniales (plur.) getuigents-brieven.*

Teston, (m) *Zéker oude mant.*

Testonner, (v. a. oud w.) *'t Hair krullen of opmaaken; item slagen op den kop geeven.*

Têt, (m) *Scherf, pot-scherf* (n); *item schêdel, boofschêdel* (f), *bek-kensel* (n).

Têard, (m) *Dik-kop (zeker wáterdierje).*

Tetaffe,

Tetasse. (Zie Tetasse).

Tête, (f) Het hoofd (n); item (in een' gemeenen of figuurlyken zin. of van dieren sprekende) de kop (m); item hoofd, kop of top; 's voorste, dikste of opperste eind (n. van iets) enz.; tête de mort, een doods-hoofd; tête d'un livre, d'une lettre, 't ryssel-blad, 's voorste blad van een boek; 't hoofd van eene letter of brief; tête d'un arbre, top of kruin van een boom; tête de chou, kool's-kop, tête folle, een zots-kop, gek, nar; tête revêche, een dwars-kop, dwars mensch; tête de linotte, tête à l'évent, een lucht-hoofd, halve gek; tête verte, een los-bol; grosse tête & peu de cervelle, een dik kop, een lemperd zonder brein, berffenen of verstand; un homme de tête, een verstandig man; une belle tête, ou chevelure, een fraaye bosch-bair; avoir mal à la tête, hoofd-pyn hebben; je veux gager (ou mettre) ma tête, que &c. ik wil myn hoofd verbeuren, dat enz.; payer tant par tête, zoo veel voor yser man of persoon betaalen; fendre, casser la tête à quelqu'un, iemand den kop klooven, in stukken slaan; rompre la tête (étourdir), het hoofd breken, balorig maaken lastig vallen; à tête levée, (adv.) met opgehevenen hoofde; zonder schroom; aller par-tout tête levée; trancher la tête, het hoofd afslaan (décapiter, décoller); hocher ou branler la tête, het hoofd schudden; item iets weigeren of bespotten; faire, tenir, tourner tête à l'ennemi, den vyand het hoofd bieden of hem slaan; donner tête baissée sur l'ennemi, onverzaagd op den vyand los gaan; avoir l'ennemi en tête & en queue, den vyand van vooren en van achteren hebben; avoir la tête chaude, ou près du bonnet, haastig of oploopend zyn; ce sont deux têtes dans un bonnet, 't zyn twee handen op eenen buik, zy slaan over een of verslaan malkander; il lui faut mettre en tête cet homme là, men moet die man tegen hem zetten; mettre martel en tête à quelqu'un,

iemand den kop kroes maaken, op den ool helpen; laver bien la tête à quelqu'un, (lui faire une verte reprimande), iemand wakker doorhaalen, bartsen, bestraffen, à laver la tête à un âne on y perd la lessive (spr. w.), 't is vergeeffsch eenen dwaazen te willen onderrichten, of bestraffen; il ne fait ou donner de la tête, by twee niet waar by zich keeren of wenden of war by aanrangen zal; c'est se donner de la tête contre le mur, het is met den kop tegen de muur loopen; 't zyn onmogelyke dingen; avoir 60 ans sur la tête, 60 jaar oud zyn; avoir des affaires par dessus la tête, met tézi, beeden overhoofd of overkropt zyn, te veel om handen hebben; se mettre quelque chose en tête, iets vast voornemen; item zich iets inbeelden, inprenten; avoir la tête dure, dom zyn; faire tout à sa tête, in alles zyn' zin doen; avoir de la tête (être opiniâtre), bofsdig of koppig zyn; voyez cette tête un peu! ziet die koppigheid eens! je t'ôterai bien cette tête, va, ik zal u die koppigheid wel verdryven, wagt maar; crier à pleine tête, à tue-tête, uit al zyn' magt schreeuwen; la tête lui est tournée, zyn (haar) hoofd is op hol, by, zy heeft het niet vast; tête à tête, (adv.) tegen malkander over; item onder vier oogen (entre quatre yeux); boire tête à tête, onder zich tweeën of man tegen man drinken; conférer tête à tête, onder vier oogen gesprek houden; un tête à tête, een onderling gesprek of bezoek van tweeën; avoir, troubler un tête à tête; tête de more, een moorenkop (zéker paerd met een zwarte kol voor 's hoofd); item 's Szels-hoofd (op een scheeps-mast; choutquet); tête morte, het overschot of caput mortuum (op de grond van een scheel kètel).

Tête &c. (Zie Tette &c.).

Tête-chevre, (m) Geiten melker (zéker nagt-raven).

Têtiere, (f) 't Hoofstel (n, van een paerd); kap (f. aan een' monniks-kleed); mussje, tulsel, slejje, roomje (n. der jonge kinderen).

Tétin &c. (Z. T. tin &c.).

Têtoir (m) *Werk uig om een knop of kop aan iets te maaken (als: aan spelden enz.)*

Tetracorde, (m) *Zéker speel-twig met 4 snaars*

Tetraëdre, (m) *Eene gelyk-zydige zuil of figuur (f.)*

Tetragone, (adj. & f. m.) *Vierhoekig; een vier-hoek.*

Tetrametre, (m) *Een jambisch voer met 8 voeten (n).*

Tetrapaste, (m) *Zéker bys werk-tuig met 4 rollen.*

Tetraples, (m. pl.) *Bybel met 4 verschillende griek'sche overzettingen.*

Tetrarchat, (m) *'t Gebied van een Viervorst.*

Tetrarque, (m) *Vier-Vorst Vorst die over een 4de deel van 't Ryk gebiedt.*

Tétrastyle, (m) *Een gebouw op 4 zuilen rustende.*

Tétrique, (adj. weinig gebr.) *Borsch, fluwisch (retrigné).*

Tettasse, (f) *Kwabbig-borst of pram.*

Tette, (f) *Speen (f), tépel (m. aan 't uyer van een' dier).*

Tetter, (v. a. & n.) *Zuigen.*

Tettin, (m) *Tépel (bout de mamelle).*

Tettine, (f) *'t Uyer, uyerboord (n. eener gestagte koe).*

Tetton, (m) *Borst, vrouwen-borst (f. mamelle); de jolis tettons.*

Tettonniere, (f) *Gaazen- of kaneen-reeple boven aan't rygelyf der Fuffers.*

Têtu, ue (adj.) *Hoofdig, styfhoofdig, koppig, hardnekkig, eigenzinnig; homme, enfant têtu.*

Têtu, (m) *Ben styf-kop; item een breekk-hamer (der metzelaars).*

Tentonique, (adj.) *Oud duitsch; l'ordre teutonique, de duitsehe Ridder-orden.*

Texte, (m) *De inhoud (of eigene woorden van een schryver); item text, (m) spreuk (f), vaers (n. der H. Schrift, die men aanhaalt, of tot onderwerp eener leer rede neemt); item zekere kleine druk letter.*

Textile, (adj.) *Wat gesponnen of geweven kan worden.*

Textuaire, (m) *Boek, waarin de oorspronkelijke woorden, zamen-ge-*

legging, vervaar zyn; item een die daar in ervaar en is.

Textuel, elle (adj.) *Datin of van den text. is.*

Texture, (f) *Wetffel, s' zamen-wetffel (n); item s' zamenbang (m).*

Thalmud &c. (Zie Talmud &c.).

Thè, (m) *Thee.*

Théandr que, (adj.) *Goddelyk en menschelyk t'ffens.*

Théantrope, (m) *God en mensch (als Jesus Christus).*

Théatin, ine (m. & f.) *Théatiner monnik, théatiner-nonne.*

Théâtre, (f. m.) *Tooneel, speel-tooneel, schouw tooneel (n), vertoon plaats (f); pièces de théâtre, tooneel-stukken; le théâtre de la guerre, het oorlogs tooneel of 't tooneel des Oorlogs; item kaart of aftekening daarvan, inde dus genaamd.*

Théière, (f) *Thee-pot, trek-pot (m).*

Thème, (m) *Onderwerp (n), text (m. eener redenvoering); item een thème of opstelsel (tot offening of verstaaling, voor schoollieden).*

Théocratie, (f) *Gods onmiddelyke regeering (als: by de Israëlieten eer zy een Koning hadden).*

Théocratique, (adj.) *Dat zulks betreft.*

Théogonie, (f) *Geslacht-register der goden (n. by d'oude Heidenen).*

Théologal, (m) *Ben Godgeleerde of Kanonnik, die in de Godgeleerdheid moet preeken of onderwyzen.*

Théologale, (f) *Amp; (n), of inkomst (f) daar van.*

Théologal, ale (adj.) *Goddelyk; les vertus théologiques, sont la foi, l'espérance & la charité.*

Théologie, (f) *De Godgeleerdheid.*

Théologien, (m) *Een Godgeleerde.*

Théologien, enne (adj.) *Dat daar van is.*

Théologique, (adj.) *Godgeleerd, thélogisch.*

Théologiquement, (adv.) *Godgeleerdelyk.*

Théologiser, (v. n.) *Op een Godgeleerde wyze (iets) verklaaren.*

Théo-

THE. THO.

Théophanie. (Zie Epiphanie).

Théorbe. (Zie Taorbe).

Théorème, (m) Bespiegeland voor-
fel of stuk (n. in wisk. om te besoo-
gen).

Théorétique, (adj.) Bespiegeland.

Théorie, (f) Bespiegeling, be-
spiegelende kennis, of kundigheid zon-
der oeffening.

Théorique, (adj.) Bespiegeland,
beschouwend.

Théoriquement, (adv.) Op eene
bespiegelende wyze, zonder practyk.

Théosophe, (m) Een zeer kundig
Godgeleerde.

Théourgie, (f) Gods-werk, daad
Gods.

Thérapeutique, (f) Genees-konst.

Thérical, ale (adj.) Dat van den
têrtaak is of deszelfs kracht bezit.

Thériaque, (f) Têrtaak of têtâ-
kel (zéker tēgen-gift).

Thermes (m. pl.) Bad-stooven
(f. pl. der cuden).

Thermometre, (m) Weer-glas (n.
om de koude en hitte aan te wyzen).

Thésauriser, (v. n.) Schatten ver-
gaâren.

Thèse, (f) Voorstel, leer-stuk (n),
stelling (f. om te verdedigen of over
te zin wisselen (te disputeeren).

Thétiere. (Zie Théiere).

Thie, (f) Spin-rokken, vlas-kon-
kel (m).

Tholus, (m) Sluit-steen, bind-
steen (van een gewelf).

Thomisme, (f) Leere van Tho-
mas van Aquina.

Thomiste, (m) Aantanger daar
van.

Thon, (m) Thonyn (zéker visch).

Thonnaire, (m) Thonnyn-net (n).

Thonnine, (f) Gezouten Thon-
nyn (m).

Thorachique, (adj.) Dat de borst
aangaat.

Thorax, (m. in ontl. k.) De Borst
(f), 's boven-lyf (n).

Thréfor. &c. (Zie Tréfor &c.).

Throne. (Zie Trône).

Thuriféraire, ou, Thurifere,
(m) Wierook-draager.

Thym, (m) Tyen (zéker kruid).

Tiare, (f) Tulband (m), muts

TIB. TIC. TIE. 835

(f. der oosterfche Vorsten); item Paus-
felyk hoofdciersel (n) of muss met 3
kroonen.

Tibia, (f. in ontl. k.) 's Scheen-
been.

Tibial, (adj.) Dat zulks aan-
gaat.

Tiburon, (m) Haai (zéker verslin-
dend zee-gedrogt).

Tic, (m) Kribbe-bytting (f. zéker
gebrek der paerden); item beweeging,
fchap-trekking (f. der ledemaaten,
door aanwenning enz.).

Tic & tac, ou, Tic & toc, (m)
's Geluid van den hamerslag of van
een uurwerk (n).

Ticque &c. (Zie Tique &c.).

Tifté, ée (adj.) Gespikkeld, ge-
vlekt; fleur tiftée.

Tiède, (adj.) Laauw, niet heet
noch koud; item ieverloos, koelzün-
nig.

Tiédement, (adv.) Laauwelyk,
flaauwelyk.

Tièdeur, (f) Lauwheid; item
koelzinnigheid, ieverloosheid.

Tiédir, (v. n.) Lauw worden;
(figuurl.) verflaauwen.

Tien, ne (Pron. poff. van Toi);
De uwe; het uwe (in plur. tiens
tiennes).

Tienbord. (Zie Stribord).

Tieran ou Tiers-an, (m) Een
drie-jaarig wild zwyn.

Tierce, (adj. f. van Tiers).

Tierce, (f. f.) Een ters of terts
(f. in Muz. en fcherm-fch.); eene derde
(f. in 's kaarten fp.); derde proef-
blad (by Drukkers).

Tierce-feuille, (f) Kláver-blad,
drie-blad (n. in een wápen).

Tiercelet, (m) Een Mannetjes bá-
vik.

Tiercement, (m) Een derde ver-
boozing of bieding boven de voorige
verpogting (f).

Tiercement, (adv.) Ten derdem
(en troisieme lien).

Tiercer, (v. a & n.) Voor de 3de
maal omploegen (een' ákker); voor de
3de reize ombakken, omfpieten (een'
wyngaard); item (iets) in 3 verdee-
len; item (als, v. n.) een 3de meer
bieden.

Tierceur, (m) Een die een derde booger bield.

Tierçon, (m) Een zerp-kasje; item een tiersje of 3de deel (van eenig vaarwerk enz.).

Tiers, ierce (adj.) Derde; le tiers état, de burger-stand; tiers arbitre, derde scheids man; tierce personne, partie, derde persoon, enz.; fièvre tierce, ander-daagsche koors (koors die by voorb. iemand heen heeft en overmorgen weer krypt; waarom ze ook derden-daagsche koors kan genaamd worden).

Tiers, (f. m.) Een derde of derde deel (n. van iers); item een derde of derde persoon (m); donner, devoir au tiers & au quart, aan een ygelijk, zonder onderscheid, of aan ian all-maan geeven, schuldig zyn, médire du tiers & du quart, van yder een quaad spreken.

Tiers-point, (m) Een drie boek, iers dat 3 punten heeft, als: chassissait en tiers-point.

Tiers-poteau, (m) Scheen, staaf, (f. aan een paal).

Tiers an. (Zie Tieran).

Tige, (f) De stam (m. van een boom); struik, stronk (f. eener plant), steel, stengel (m. eener bloem); balm (m. van koorn); schagt (f. van een' pen of zuil); 't been (eener laers); pyp (f. van een sleutel); voet of styl (m. van een laers-knaap); geslacht (n). afkomst (f), stam (m), als: il est descendu de tige Royale.

Tigé, ée (adj. in wapen-k.) Geslingeld, gesield.

Tignasse, Tigne &c. (Zie Teig).

Tignon, (m) Haar-bosch (m), kalf, zuit (f), nek hairen (n. pl.).

Tignonner, (v. a. & n.) By de hairen of tuiten vatten; item slegt krullen of coëffeeren; se tignonner, (v. r.) malkander plukken, by-de tuiten vatten; tignonné, ée, slegt gekruld of geëffeerd.

Tigre, esse (m. & f.) Tyger; Tygeris; item (figuurl.) duivel; duivelin; item een tyger-paerd.

Tigré, ée (adj.) Gewlekt als een tyger.

Til. (Zie Tilleul).

Tillac, (m) 't Dek, verdek (n) of overloop (m. van een Schip); franc tillac, 't ondersie dek.

Tillau. (Zie Tilleul).

Tille, (f) Binnenste bast (der lindebomen).

Tiller. (Zie Teiller).

Tillet, (m) Leverautie-heel (der Boekhandelaars).

Tilleul, (m) Linden-boom (m), Linde (f).

Tilleur. (Zie Teilleur).

Timbale, (f) Kézel-trom, pauk.

Timbalier, (m) Pauker, Kézel-trom slaager.

Timbre, (m) Klok (f. van een uurwerk, daar de hámer op slaat); (figuurl.) de kruin (f); 't hoofd (n), de bol (m), als: il a le timbre un peu fié, by is niet recht by 't hoofd, of by heeft 't niet vast; timbre, de helm (n. boven op een wapen); item de stempel (n), 't wapen of zégel (n. op 't papier); item de span-snaar (f. onder eene trom).

Timbré, ée (adj.) Gestempeld; item met een helm van boven (in wapen-k.); papier timbré, gestempeld of gezégeld papier; avoir le cerveau bien ou mal timbré, wel of niet wel by 't hoofd zyn.

Timbrer, (v. a.) Bestempelen, 't wapen of zégel (op papier) drukken; item een helm boven een wapen zetten.

Timbreur, (m) Bestempelaar, zégel-drukker.

Timide, (adj.) Beschroomd, bloode, vreesagtig, bevreest.

Timidement, (adv.) Beschroomdelyk, bloodelyk, vertzaagdelyk.

Timidité, (f) Blootheid, beschroomtheid, vreesagtigheid.

Timon, (m) Dissel, dissel-boom (m. van een' wázen); item 't roer (n) of de helm of helmstok (m. van 't roer, eenes schips); item (figuurl.), 't roer of bewind (eener regering) of de regering zelfs.

Timonnier, (m) Roer-knecht (matroos die aan 't roer staat); item 't disselboom-paerd.

Timoré, ée (adj.) Beschroomd, vreesagtig (scrupuleux).

Timpan &c. (Zie Tympan &c.).

Tins,

TIN. TIP. TIQ. TIR.

Tins, (m. pl.) Balken of blokken (onder een schip dat op stapel is).

Tine, (f) Tob (m), tobbe, kuip (f).

Tinel, (m) Eet-kamer (f), ver-trek (n. der dienstboden).

Tinet, (m) Draag-boom (om vaten of tobben aan te draagen).

Tinette, (f) Tobbetje, vlootje (n).

Tinrelintintin, (m) Geklink (n. van bellen of glazen).

Tintamarre, (m) Geraas, gebul-der, leeven (n).

Tintamarrer, (v. n. gem. w.) Ge-raas maaken.

Tintement, (m) Klinking, klep-ping, klank (f. der klokken); item 's ruischen, suizen, tuisen (n. der ooren).

Tinter, (v. a. & n.) Kleppen, doen klinken (eene klok); (als v. n.) klin-ken, kleppen, aarstaan, geluid maa-ken; item tuisen, ruischen (als: d'oo-ren).

Tintin, (m) 's Geklank, 's ségen-malkander-schoten (n. van glazen enz.).

Tintouin, (m) Ruisching (f). ge-raais (n. der ooren); item (figuurl.) Bekommering, ongerustheid (f).

Tipe &c. (Zie Type &c.).

Tique, (f) Hondeluis, koe-luis (als méde van andere dieren).

Tiquer, (v. n. avoir le Tic) Kribbe-byten (als een paerd).

Tiqueté, ée (adj.) Gespikkeld, geplekt (als: bloemen enz.).

Tiqueur, (m) Een kribben-byter (paerd dat den Tic heeft).

Tir, (m) Linie (f. langs welke men schiet); item scheut of schoot (by Kon-stabels).

Tirade, (f) Streek, speeling (van verscheidene nooten te gelyk of met ééne streek); item eene reeks (van woorden); tout d'une tirade, te gelyk, seffens, in ééne reetse, op één-maal.

Tirage, (m) Het trekken (n. van een' schuit, lotery enz.); item het drukken, 's werk of loon (der Druk-kers).

Tiraillement, (m) Rukking, pluk-king, heen-en-weér srekking, slinge

TIR. 837.

ring, sleuring (f); item ongelijk ge-schiet, geklap, gep'f paf (n. van 't geweer).

Tirailleur, (v. a.) Plukken, ruk-ken, heen en weér slingeren, sleuren; tirailleur, (v. n.) pif paffen, ongelijk schieten.

Tiran &c. (Zie Tyran &c.).

Tirant, (m) Riem (m), of snaer (f. daar men een beursje enz. mee toe-trekt); laers-riem; lias (f. voor documenten); 's span-leër (n. eener trom); item de diepte die een schip gaat (f), als: le tirant de ce vais-seau est de 13 pieds.

Tirant, ante (part. van Tirer) Trekkende; schietende enz.

Tirasse, (f) Trek-net, schakel-net; kwakkel-net (n).

Tirasseur, (v. n.) Zodanig net ge-bruiken.

Tire, (f); Tout d'une tire, in éénen trek, in éénen adem, seffens, zonder tusschen-poozing.

Tiré, ée (adj. van tirer) Gestrok-ken; geschooten enz.

Tire-aux-dents, (m. gem. w.) Taai of zenuwagtig vleesch, geel-bair (n).

Tire balle, (m) Kugel-trekker (werktuig, waar mee de kogels uit een musket, wonde enz. geirökken worden).

Tire-botte, (m) Laerzen-trek-ker, laarzen knegt.

Tire-bouchon, (m) Kork-trekker.

Tire-bourre, (m) Kratzer (om de laading uit eenig schiet-geweer te trek-ken).

Tire-clou, (m) Nyptang, voet of klaauw daar van (waar mee men spykers uit trekt).

Tire-d'aile, (m) Snelle vlugt, gier (f); voler à tire-d'aile, met een' snelle vlugt vliegen of gieren.

Tire-fond, (m) Bodem-trekker (by kzipers).

Tire-laisse, (m. gem. w.) Very-deling, te loorstelling (in iemands hoop), een' neus (f), als: il a eu un vilain tire-laisse.

Tire-larigot, (m); Boire à tire-larigot, met groote teugen drinken of zwelgen.

Tire-ligne, (m) Een' trek-pen (f).

Tire-lire, (m) Een spaar pot.

Tire-pied, (m) Span-riem (der Schoenmakers).

Tire-plomb, (m) Lood-trekker (der Glazenmakers).

Tire-poil, (m) 't Kleuren van goud, of 't wiskoken van zilver.

Tirer, (v. a. & n.) Trekken; item schieten; item tappen enz.; le cheval tire la charette, 't paard trekt de kar; tirer une corde, een touw trekken, aanbaalen; tirer la viande du pot, des pierres d'une carriere, de l'argent de la bourse, 't vleesch uit den pot haalen; enz. tirer la porte après soi, de deur naar zich toetrekken; tirer à la rame, roeyen; tirer ses bas, ses fouliers, zyne kousen enz. uitrekken; tirer le linge, 't linnen rekken; tirer le suc des herbes, 't sap uit de kruiden trekken; tirer de grands revenus, groote inkomsten trekken; tirer de l'or, de l'argent, goud, of zilverdraad trekken; tirer un criminel à 4 chevaux, eenen misdadiger met 4 paarden van één scheyren; tirer une dent, eenen tand uit-trekken; tirer son haleine, zynen adem haalen; tirer du danger, uit 't gevaar redden; tirer des armes, schermen; tirer une botte, uitschieten; tirer l'épée, den degen trekken; tirer une boule, naar de kégels werpen; tirer une lettre de change, eenen wisselbrief trekken; tirer au sort, het lot werpen, loosen; tirer raison de quelqu'un, iemand tot reden brengen, of, 't hem betaald zetten; tirer une affaire en longueur, eene zaak uit-trekken; tirer l'eau, water naar zich trekken, lek zyn; tirer la racine quarrée, de vierkante wortel trekken; tirer l'horoscope à quelqu'un, iemands geboorte stond trekken of na speuren; tirer la langue, de tong uit-steeken, bequicken; il vous verroit tirer la langue d'un pied de long, qu'il ne seroit rien pour vous, hoe dringende uwe nood ook zyn mogte, zoude hy u evenwel niet helpen; tirer, schieten, affbie-

ten, vuuren, losbranden; item (als: v. n.) los-gaan, afgaan (se décharger); tirer un fusil, un canon, een roer affschieten; een kanon affschieten; tirer au blanc, naar 't wit schieten; tirer en volant, in de vlugt schieten; ce cheval tire, dat paard slaas; tirer, afsteken, afmaalen; tirer, trekken, zweemen (naar iets. resembler); tirer pais, weg loopen, 't haazen-pad kiezen, tirer vers le bois, naar 't bosch loopen, trekken; tirer à sasin, naar zyn eind loopen, op zyn uiterste, op snerven leggen; tirer, tappen, afstappen enz.; tirer du vin &c. wyne tappen; tirer du sang, bloed afstappen, ader-laaten; tirer de l'eau, water pussen, of schep-pen; item ce vaisseau tire tant d'eau, dat schip gaat zoo diep; tirer à la mer, zich in zee begeeven; tirer mille exemplaires, duizend exemplaren drukken; tirer les vers du nez de quelqu'un, iemand listiglyk uitbooren, sondeeren; tiré par les cheveux, gedwongen gewrongen, by 't hair getrokken, als: une comparaison tirée par les cheveux; se tirer (v. r.) d'affaire, iets na gencegen verrichten, bes 'er wel afbrengen; item zich ergens uit redden; se tirer d'un mauvais pas, d'une mauvaise affaire, une épine du pied, zich van eene kwaade zaak, enz. afmaaken; se tirer de la foule, zich uit 't gedrang redden; item zich van 't gemeen afzonderen; se tirer du pair, zyn gelyk voorbystreeven.

Tire-sol, Woekeraar, een die, tégens 1 stuiver intrest van de gulde 's weeks, geld uitleend.

Tiret, (m) Bind-schapje. (n. ddt. tuschen 2 r'zamen-gevoegde woorden aldus-gefeld word); item een lias (m).

Tiretaine, (f) Tierentyn (zeker stoffe van half wol en half linnen).

Tire-veille, (f) Val-rees (een waar-by men in een schip of ook naar de boeg-spruit klimt).

Tireur, (m) Trekker (aan een touw, van een wisselb. enz.); draad-trekker; schutter, schietcr; tireur de ligne,

TIR. TIS. TIT.

een gaudief, pug die de leden 's avonds de mantels enz. o. z. t. : tireur d'éclaircissement, een die uit arg waan nader uitleg van iemands gezegd. erjcht.

Tiroir, (m) Lade, laad (f).

Tisane, ou Pûsane, (f) Geyste-wasser (n).

Tison, (m) Een brand-bout (n); tison d'enfer, een brand-bout der hellen; item eene flooke-brand, twijfmaaker.

Tisonner, (v. r.) In 't vuur wroeten, wakker oplooken (m).

Tisonneur, euse (m. & f.) Sjoeker; flookster, affchen. vyfter, een f. eene die geerne flookt of by 's vuur zit.

Tisonnier, (m) Kool-yzer, krabber (by smids).

Tisser v. a.) de la dentelle, kant op-leggen, op 't patroon zetten of werken.

Tisserand, (m) Een weever.

Tissotier (m) Lint-werker.

Tissu, ue (adj. van tistre) Geweven, gewerkt.

Tissu, (m. entrelacement) Weefsel, iets dat geweopen of d'ór-één-gevolgen is (n. als: lins, kant enz.); tissu (enchainement, suite) s'zámenweeffel (n), aan-één-schakelling (f), als: un long tissu de passages, d'actions &c.

Tissure, (f) 't Weeven, weeffel (n); item s'zamenbanging, aan-één-schakelling (f).

Tissu ier, (m) Passemens-werker, lins werker.

Tistre ou Titre, (v. a. alleen gebr. in 't perf. j'ai tissé, en part. pass. tissé, ue) Weeven.

Titillation, (f. in Genees-k.) Kistelling.

Titre, (m) Tysel, naam (m), opschrift (n. eenes boeks enz.); rechts (n), aanspraak (f. op iets); bewys-schrijft (n. van iets); eer-naam, tysel (eener bediëring); waerdij of g-bale (van goud of zilver); à titre d'achat, onder voorgeentel of naam van koop; cela vous a partient à bon titre, dat komt u met goed recht toe.

Titré, ée (adj.) Berytseld, genaamd.

TIT. TOC. &c. 839

Tit er, (v. a.) Berytsien, eer naamen geeven.

Titrier, (m) Een die zich valsche eer naamen geeft.

Titulaire, (adj.) Dat slechts den naam of tysel heeft.

Titulaire, (f. m.) De naam-voerder, tysel voerder (van eenig ampt).

Toc, toc, (m) 's Geluid der bofsing van twee harde dingen stegen makender, of van 't kloppen op een de r. (n).

Tocin, (m) Brand klok; stormklok (f); sonder te tocin, met de a arm-klok klappen; item alles in rep en roer stellen.

Toge, (f) Tabbaard (n. der oude Romeinen.).

Toi, (pronom. van tu) Gy, u.

Toile, (f) Lynwaad, linnen, doek (n); toile claire, crue, dan (yl), ruuw (ongebleekt) linnen; toile cirée, peinte, gewascht, geschilderd doek; toile à emballer, pak-doek; toile de ménage, eigen-geréed linnen; toile à tapis, ba r-doek tot zeeven; toile d'araignée, spinne-web; toiles, (f. pl.) netten, strikken.

Toilé, (m) Grond (f) of opstel (n der kanten).

Toilerie, (f) Lynwaad-maaking; linnen-bandel.

Toilette, (f) Tafel-kleed (n. der juffers); item zodanige tafel met derzelver toebehooren (f. voor den opschik of ontkleeding der juffers); plier la toilette, zynen Heer besteele en met 't goed doorgaan.

Toiliere, (f) Linnen-verkoopster.

Toise, (f) Roede, (maat van 6 voeten) een vadem.

Toisé, (m) 't Gemeene daar met.

Toisé, ée (adj.) Met de roede gemeeten, afgemeeten.

Toiser, (v. a.) Met de roede of vaam meeten.

Toiseur, (m) Meeter. bout-metter. voamer.

Toison, (f) Schaaps-vagt (f); vlies (n); toison d'or, 's gulden-vlies; l'ordre de la toison, de Ridder-orden van 's gulden-vlies; toison, 's schaaftdeel der vr.

Toit, (m) Dak; item verkeus-kor(n).

Ggg 4

Tokay,

Tokay, (m) Tokay, r wyn.

Tôle, (f) Geslagen plaat-zyer (n).

Tolérable, (adj.) Verdraaglyk, lydbaar, dat te dulden is (supportable); sámselyk, redelyk, dat door den deugel kan (passable).

Tolérablement, (adv.) Verdraaglyk; item middelmaatiglyk, sámselyk goed.

Tolérance, (f) Verdraagzaamheid, duldíng, toelaatíng (van iets).

Tolérant, te (adj. & f.) Verdraagzaam (emirent andere gezinden).

Tolérantisme, (m) Leer-stelling der verdraagzaamheid (f).

Tolérer, (v. a.) Lyden, verdraagen, dulden, toelaaten.

Tolèts, (m. pl.) Roei pennen (f. pl. eener sloep).

Tollé (m); Crier tollé sur, ou contre quelqu'un, roepen weg met deezén (wegens misdaad).

Tombe, (f) Graf-steen (m), zerk (f); item 't graf (n. by Dicht.).

Tombeau, (m) Graf (n), graf-steele, tombe (f); l'absence est le tombeau de l'amour, d'afweezigheid doet de min verdwynen, of uit 't oog, uit 't hart.

Tombelier, (m) Karre-man, vuilnis-voerder.

Tomber, (v. n.) Vallen, neervallen; item omver vallen, tuimelen, omstorten (renverser); vervallen (tomber en décadence); kómen (in den zin of degedagten); tomber malade, ziek worden; tomber de son haut, vallen zoo lang men is; item verwonderd of verbaasd staan (dit laatste noemt men ook tomber des nues); tomber, geraaken, vervallen, als: tomber dans l'erreur, dans la disgrâce, en tentation &c. tomber de fièvre en chaud mal (spr. w.) van de wal in de sloot vallen, van kwaad tot arger kómen; le vent tombe, de wind gaat leggen, of 't stilt; tomber sous le vent, onder de wind of in ly vervallen.

Tomberau, (m) Kar (f) of wágen (m. daar asch, valnis, cruís, Puít; wísf, een kring, misdaad, ijer

enz. meê-gevoerd word); item een zodánige kar-vol.

Tôme, (m) Deel, Boek-deel (n); Livre divisé en trois tomes.

Ton, (Pron. in fem. Ta. en pl. Tes) uw, uwe (Zie hier over de Grammaires).

Ton, (m) Geluid (n), klank, toon, stem (f); avoir un ton de voix agréable &c. eene aangenaame stem hebben; parler d'un ton de maître, met gezag of als magt. hebbende spreken of gebieden; parler d'un ton résolu, vrymoedig of uis de borst spreken; il le prit sur un ton trop haut, by sprak was al te stout; il a bien changé de ton, by is merkelyk veränderd, by praat nu gantsch anders, of by is zoo trots niet meer.

Tondaille, (f) 's Scheeren (n), of de scheer-tyd (f. der Schaapen).

Tondeur, (m) Een scheerder, schaapen-scheerder; item droogfscheerder, laken-bereider; item baard-scheerder; hair-snyder.

Tondre, (v. a. je tonds; nous tondons &c.) Scheeren (als: schaapen, beggen, palm, láken enz.); ('t hair) afsnyden; (de kruin) scheeren; tondre sur un œuf, op alles, boe gering ook, schagcheren of'oordeel zoeken; il trouve à tondre sur tout, by vind op alles wat te zeggen of te bedillen; tondre quelqu'un, iemand plunderen; item te veel af neemen of by de neus hebben; je veux qu'on me tonde, si j'y retourne (spr. w.) ik wil myn' kop verbeuren, zoo ik 's wéder doe, of zoo ik 'er wéder-keere; se laisser tondre comme un mouton, zich laten handelen zoo als men wil; vous feriez vous tondre pour si peu de chose? zoud' gy u om zulk eene kleinigheid laten bespotten; tondre, met dezelve munt betaalen, als: nous tondons ceux qui nous chicanent.

Tondou, ue (adj.) Geschooren; que je sois tondou & perclus, si &c. men doe met my wat men wil, indien enz.

Tonlieu, (m) Staan-geld, marktgeld (n).

Tonnage, (m) Tol, accys (der waa-

TON.

waaren die vervoerd worden in Engeland).

Tonnant, te (adj.) Donderend; item zwaar, sterk, als: voix tonnante, eene zwaare stem.

Tonne, (f) Ton (f), vat, groot vat (n); item hâven-ton, boei (balise bouée); tonne d'or, een tonnegouds, 100,000 gulden.

Tonneau, (m) (ordinaire) ton (f) of vat (n); item een vat (inhoudende 4 oxboosden in Vrankryk); enfonceur un tonneau, een vat den bodem inslaan; mettre un tonneau en perce, een vat ontsleeken, opsteeken; tonneau, vat, ton (2000 pond inhoudende), als: vaisseau ou bâtiment de cent tonneaux, een Schip van 100 vat of ton (zynde 50 last).

Tonneler, (v. a.) Met een zak met pasryzen vangen; item (iemand) verslikken, in 's net krygen.

Tonnellerie. (Zie met 11).

Tonneleur, (m) Pasryzen-vaanger.

Tonnelier, (m) Een kuiper.

Tonnelle, (f) Pasrys-net (n).

Tonnelle, (f) Groen priegel (n. Zie Berceau).

Tonnellerie, (f) Het kuipen (n), kuipery (f); item kuipbuis (n), kuipers-winkel (m) of-werkbuis, kuipery.

Tonner, (v. n. & impers.) Donderen; il tonne, het donderd; tonner, bulderen, tierem raazen (crier, tempêter); tonner (déclamer avec véhémence) uitvaaren, hevig zyn, als: tonner contre le vice.

Tonnerre, (m) Donder; le ton-tonnerre gronde, de donder rommelt; tonnerre, een groote rédenaar.

Tonsure, (f) Scheering, kruinscheering (der R. Geestelyken); item gentil-homme à simple tonsure, een kaale edelman, een stroo-jonker.

Tonsuré, ée (adj. & f.) Die een' geschorene kruin heeft (als: een Monnik enz.).

Tonsurer, (v. a.) De kruin scheeren.

Tonte, (f) Het scheeren (n) of de scheer-tyd (f. der Schaa-pen of boomen).

TON. TOP. &c. 341

Tontine, (f) Tontina (zekere Lyfrent, die op de langst-leevende vervals).

Tontinier, (m) Deelgenoot daar van.

Tonture, (f) Scheer-wol, scheering (f), afscheersel (n. van Schaa-pen, laken, palm, beggen, gras, enz.); item 's beloop (n), de vlugt of maakely; item de stouwing (f. van een Schip).

Top. (Zie Tenon).

Toparchie, (f) Heerlykheid (f), gebied (n).

Toparque, (m) Heer van een plaats of gebied.

Topaze, (f) Topaas (edelgest.).

Tope! (interj.) Top! tope! j'y consens, top! ik staaf 't toe.

Toper, (v. n.) Ergens in bewilligen; item iets houden tegen iemand (in teerling-spel); item iemand toedrinken of bescheid doen

Topenambour, (m) Aard-appel.

Topique (adj.); Remède topique, uitwendig genees-middel.

Topiques, (m. pl.) Algemeene boofdijelingen (f. pl. waar toe alle de bewys-redenen, der stoffen die men verhandeld, konnen gebragt worden).

Topographe, (m) Plaats-beschryver.

Topographie, (f) Plaats-beschryving.

Topographique (adj.); Carte topographique, plaats-kaart, by-zondere-kaart van een plaats (oord) of gebied.

Toquart, (m) Naam die men geeft aan de kostgangers der Hoo-ge-School te Parys.

Toque, (f) Zekere boed of muss met kleine boorden (die de kostgangers der Hoo-ge-school te Parys draagen); item sluyer, bals-dek (zommiger nonnen).

Toqué, ée (adj.) Met eene Toque.

Toquer, (v. a. oud w.) Raaken, treffen (Zie Toucher).

Toquet, (m) Kinder-muss.

Toral, (m) Kaat dyk tuschen twee akkers of Land-gorderen.

Torche, (f) Fakkel, toorts (f),

poëtrant; item fisco-wifch; item kraus (m. om iets op 't hoofd op te draagen); *item rood* (m. een rood kof); *torches* (pl.) *des bêtes fauves*, ook een 't raffe wild (als: een herten enz.).

Torche co. (m.) *bars wifch*.

Torche-nes, (m.) *Nieuwpranger* (Moraille).

Torche pinceau, (m.) *Penseel lap*.

Torcher, (v. a.) *afvoeren*, *afwieden*.

Torchis, (m.) *Ploeter van klei* of *firoo* (voor de wanden der boeren hutten).

Torchon, (m.) *Ken wifch*, *Armo-wifch*; *item wryf-lap*, *veegdoek*, *wasdoek*; *dwel*.

Tordage, (m.) *Hettynnen*, *draayen* (n. van *tyde* enz.).

Tordes, (f pl.) *Worfen*, *ringen* van *rouw*, (ook genaamd *saupes-ra* dans by een-l).

Tordeer, euse (m. & f.) *Twyn-der*, *wel spinner*; *wel spinner*.

Tordre, (v. a.) *je tords*; *nous tordons* &c.) *Draayen*, als: *tordre une corde*, *un ester*; *tordre du fil* &c., *garen* enz. *twynen*, *twernnen*, *draayen* *tordre le linge*, *des linnen wringen*, *u wringen*; *tordre le bras*, *den arm verdraayen*, *ver wringen*, *uit 't lid wisten*; *tordre le cou*, *den hals verdraayen*; *item om draayen*; *tordre le nez*, *la bouche*, *de neus wringen*, *om draayen*; *de mond zwaef wisten*; *tordre le fens d'an sureur*, *d'un passage*, *den zin van een Stryder* enz. *verdraayen*.

Torda, ue, ou *Tors*, orse *alij.* van *Tordre*, *Gemaaid*, *getwyna*; *gewrongen*, *omdraaid* enz.

Tore, (m.) *Uen ring* *coner zuil*.

Toreumatographe, (f) *Beidry-ving* van 's *beels* of *fy-werk* der *ou den*.

Torons, (m pl.) *Sirongen*, *kabel draaien* (want al tenig *rouw* *gelaagen* of *gedraaid* word).

Torpille, (f) *Kramp wifch* (die, zoo men zegt, *des vischers* of *u verfyft* of *oerds* f).

Torque, (f) *Geologien kraus* (m. *een een wapen*).

Torquer, (v. n.) *Tabak spinnen*.

Torquet, (m. gen. w.) *Misleding*, *waffen-neus* (f), *an: denner un torquet à q e qu'un*.

Torquette, (f) *Ken bandel zee-rijch* m. *zeker* *houweelheid* *zee vifch* m. *firoo* *gepist*; *i em een' tabaks-rol* (f).

Torqueur, (m) *Tabak-spinner*.

Torré sè on, (f) *Uitdrooging*, *uitdrooging*, *ruyging*.

Torrén r. (v. a.) *Rogden*, *uitdroogen* (door *bisse*).

Torrent, (m) *Snel vlietende beek* (f) of *water-froom* (m. door een *zwane* *stort rigen* *oorzaak*; *chute d'eau*; *courant impétueux*); *un torrent d'injures*, *een froom*, *een reeks* van *felheid* *woorden*; *édder au torrent*, *den froom* *volgen* of *voer d'oorrmagt* *hatten*; *un torrent de fausses opinions*, *een froom* of *manigje* van *enz.*; *torrent*, *drift*, *bartloft*, als: *je ne puis résister au torrent qui m'entraîne*.

Torride, (adj.); *La zone torride*, *de verzengje* *achtfprek*.

Tors, orse (adj. van *Tordre*) *Gedraaid*, *getwyna*; *du fil tors*; *de la foye torle*.

Torse, (f) *Ken geftingerde* of *omfingende* *pylaor*, *flang-wyze* *gemaaks* *werk*, *een wrong*.

Torse, (m) *Romp* van *een beeld*.

Torser, (v. a.) *Iets slang-wyze* *maaken*, *flingoren*.

Tort, (m) *Ongelyk*, *onrecht* (n); *il a tort*, *hy heeft ongelijk*, of *onrecht*; *faire tort à quelqu'un*, *ie-mand* *band* *doen*, *onrecht* *doen*; *mettre dans le tort*, *in 't ongelijk* *stellen*; *tort*, *schade* (f) *adélol* (n); *reparer le tort qu'on a fait*; *à tort*, (adv.) *ten* *carrebe*, *verkeerdelijk*, *zonder rede*, als: *on l'accuse à tort*; *à tort & à travers*, *onbezonnenlyk*, *in 't wilde*, *in 't banderd*, als: *parler à tort & à travers*; *de tort & te travers*, *op allerlei wyze*, *i zy wel of kwalijk*, *met reeds* of *onrecht*.

Torticollis, (m) *Ken* *schreef* *bals*, *schreef* *ork*; *item* *kruis* *die* *en* *flynen* *ack* *veroorzaakt*; *item* (figuurl.) *een* *flyn-*

TOR.

schynbeilige (n. die kwanswyze het
hoofd) laet hangen om Godsdienstig te
schynen).

Tortil, ou, *Tortis*, (m) *Wron*
of *krant* om een moerenhoofd enz. (m.
in *Wapen.k.*) ; item eene gedraaide
pyp of luis (f. van eenig blaas-instru-
ment, als: van een wald-boorn enz.)

Tortillement, (m) *Draaying*,
omdraaying; *kronkeling* (f.).

Tortiller, (v. a. & n.) *Omdraa-*
yen, *in-ten-draayen*; *kronkelen*, *krul-*
len; item omwegen zoeken.

Tortilleux, euse (adj.) *Kronkel-*
agtig, *dat ligt in-een-draalt*.

Tortillis, (m) *Geulogtene* of *om-*
slingerde lyst (f. in *Bouw.k.*).

Tortillon, (m) *Boeren-meid*,
soof; item *wrong*, *wisch*, of *krans*
(op 's hoofd om iets op te draagen);
item *wrong*, *hair-uleg* (om 's hoofd);
item *krakelling*; *drol-zuiker*.

Tortionnaire, (a. l. in *Rechten*)
Gewelddaadig; *emprisonnement in-*
juste & *tortionnaire*.

Tortis, (m. ou l. w. *Zie Guirland-*
de).

Tortis, (m) *Vlegting* (f.), *draai-*
fel (n) van verscheidene draaden.

Tortoir, (m) *Knappel*, *pak-stok*
(daar pakken enz. mee vast gedraaid
worden).

Tortu, ne (adj.) *Scheef*, *krom*,
bogtig, als: *bois*, *pied tortu*, *krom*
hout; *scheeve* of *kromme voet*; *tortu*,
ne. *verkeerd*, *verdraaid*, *averegis*,
als: *fielde*, *esprit tortu*.

Tortue, (f) *Een Schildpad* (f);
item *storm-dak*; *schild* (n. daar zich
de ouden mee bedekten als zy storm
liepen).

Tortuer, (v. a.) *Krommen*, *bu-*
gen, *bogtig* of *scheef* maaken; te
tortuer, (v. r.) *krom* worden, *scheef*
trekken, *zich in bogten slingeren*.

Tortuement, (adv.) *Met bog-*
ten, *slangwyze*, *krom*.

Tortueux, euse (adj.) *Bogtig*, *vol*
bogten.

Tortuosité, (f) *Bogtigheid*, *sin-*
gering, *kromheid*, *kromte*.

Tortare, (f) *Pyn*, *angst*, *be-*
nagruwdheid, *kwelling*; item *pyn*
bank, *schelver*, *plei*, *pyniging* (der mis-

TOS. TOT. TOU. 843

daadigers); *donner la torture à son*
esprit, *zyu boosd of verstand* (ergens
op) *afstoeven*, *pynigen*.

Toecan, anc (adj.); *L'ordre toa-*
can, *de toikaansche bouw-orden*.

Tolte, (f) *Roek bank*, *dof*.

Tofte, (m. ontleend van 's Engelsch)
Drinking der gezondheid van eenen af-
weezenden.

Tofter, (v. a.) *De gezondheid van*
eenen afweezenden of die men bemind
drinken of instellen.

Tôt, (adv.) *Dra*, *haastig*, *ras*,
vroeg, *ten eersten*; *il faut mourir*
tôt ou tard, *men moet vroeg of laat*
sterven; *venir trop tôt*, *te vroeg* (te
ras) *kómen*; *tantôt*, *bientôt*, *plu-*
tôt. (*Zie tantôt &c.*)

Total, ale (adj.) *Geheel*, *gantsch*,
vol, *volkómen*, als: *somme*, *ruine*
totale.

Total, (m) *Het geheel* (n), *de*
gantsche somme (f).

Totalement, (adv.) *Geheellyk*,
gantschelyk, *geheel en al*.

Totalité, (f) *Het geheel* (n), *de*
volle somme (f).

Toton, (m) *Draai-solletje*, *aal-*
solletje (n).

Touage, (m) *Het verleggen*, *naar*
de wal haalen; item *boegsjaaren*
(voort-trekken) van een schip (n).

Touaille, (f) *Hant-doe* (m. op
een' rol draayende, anders *Elfaie-*
main).

Touchant, (prép.) *Ten opzichte*
van, *aangaande*, *nópende*, *betref-*
sende, *raakende* (concernant, à l'é-
gard de); *touchant* (joignant, tout
contre), *névens*, *benevens*, *naast*.

Touchant, te (adj.) *Raakende*,
aanraakende; item *aandoenlyk*, *bart-*
roerend, *ziel roerend*, *beweeglyk*;
discours touchant; *touchant*, te
smertelyk, *gevoelig*; *perte touchante*.

Touche, (f) *Toets*, *proef* (essai);
pierre de touche, *toets-steen*; *l'ad-*
versité est la pierre de touche des
vrais amis; *touche*, *wys-pen* (die de
schochteren gebruiken als ze spellen);
griffie, *grift* (om mee op een' li te
schryven); *touche*, *klaauwier* (n. een
een orgel, *klaveeyn* enz.); *touche*,
het nog eens overkopen, overdoen;

mazien (van leez); als: il faut encore une petite touche à ce portrait, à cet écrit; touche, ongeval, schade, nadeel, aanstoot, ziekte, enz. als: il craint la touche, by vreesf voor ongeval; item by is bang voor den toets.

Touché, ée (adj.) *Geraakt, aangeraakt, aangeroerd enz.; dame touchée, dame jonée; de schyf die men aanraakt moet men speelen.*

Toucher, (v. a. & n.) *Raaken, aanraaken, roeren, aanroeren, als: toucher de la main, du pied &c. toucher au doigt, met den vinger aanroeren; item bandtafeltyk begrypen of bespeuren, toucher la main, de hand geeven, by hand-tasting i. e. s. verkoopen; touchez, là, daar is myn hand, staat de koop toe; toucher, aanpaleu, nevens-aan staan of leggen (être contigu), als: sa maison touche à la mienne; toucher, voorsdryven, voorschuwen (pousser, chasser devant soi); touche cocher, dryf aan koetzier; toucher, raaken, vermaagschapt zyn (être parent ou allié); raaken, aangaan (concerner); cela ne me touche pas; toucher, kloppen (frapper); toucher de l'argent, geld ontvangen; faites moi toucher cette somme, beschik my die somme; toucher, speelen, als: toucher l'orgue, le clavestin; toucher, toetsen (met den toetssteen); toucher à la grosse corde, tot de brofd-zaak komen, de groote snaar roeren; il ne faut point toucher cette corde, men moet dat stuk of de snaar niet aanroeren of van die zaak niet reppen; sa raillerie est fine, il semble qu'il n'y touche pas, by heeft eene behendige wyze van scherffen; toucher, raaken, streffen, beweegen, aandoen (be-gemoed, émeouvoir), als: toucher le cœur, be hart streffen, aandoen; cela me touche, dat gaat my aan, of dat belédigt my; toucher, aandoen, binnen lopen, ten anker komen, als: toucher à quelque port, ou endroit; toucher à une basse, aan de grond stoeten (met een Schip); toucher la bouche, kussen; nous*

touchons à l'automne, wy zyn digt by den berfst; il touche à la majorité, by is naast meerderjaarig; le toucher, (v. r.) malkander raaken; naast malkander leggen of staan; item malkander bestaan of vermaagschapt zyn.

Toucher, (m) *Het gevoel (m. een der 5 zinnen, le tact); item 't voelen, 't tasten; 't speelen of staan (op een' orgel of clavecyn).*

Toucheur (m) *de boeufs, offendryver, beesten-stuwer.*

Toue, (f) *Veerschuit, veer-pont; item voortwinding, inkorting (van een Schip).*

Touer (v. a.) *un vaisseau, een schip inkorten, voort-winden (met de paerdenlyn en 't werp-anker); ancre à touer, een werp-anker.*

Touffe, (f) *Bos, of bosch (m), touffe de cheveux, de plumes, de rubans, hair-bos; véder-bos; luize-bos; touffe, 't dik of lommerryk geblader (der boomten).*

Toug, (m) *Paerde-staert, standaard (der Turken).*

Touffu, ue (adj.) *Dik of digt gebladerd, lommerryk; item gekuifd.*

Touillaut, (m. gem. w.) *Een vrolyke baas, een liefhebber; un gros touillaut.*

Toujours, (adv.) *Altyd, altoos, immer, steeds; il est toujours gai; toujours (cependant, en attendant), onderruffchen, inmiddels, terwyl, als: je vais sortir, travaillez toujours; toujours, evenwel, nochtans, ten minsten, als: si je n'ai pas réussi, toujours ai-je fait mon devoir.*

Toupe, (f) *Vlok (f), hair-bos (m).*

Toupet, (m) *Vlokje; hair-lokje, kuifie, toupét (n).*

Toupie, (f) *Tol, werp-tol, draaitol, saais (m); jouer à la toupie, met den tol speelen; la toupie dort, de tol gaat zeeg.*

Toupier, ou, **Toupiller**, (v. n. gem. w.) *Omdracyen (a's een tol), heen en weer slingeren, drèncelen (zonder iets te verrichten).*

Toupillon, (m) *Hair-boije; een boije*

boje (n. van in-één-gewaffene opantakken enz.).

Tour, (f) Een toren (m); item 's kasteel (n. in 's schaak-fpel).

Tour, (m) Rond-draaying (f. mouvement rond); omtrek, omloop, kring (m. circuit, circonférence); behangfel, rabas (n. van een ledikant); mantel (van een schoorsteen); draai-bank; pluim of lint (om den boed); zwaarte, uur band; armband; lob; krullen (aan 't hoofd der juffers); stropje, das of kraag; lis (van een mantel); klier (van een bef); tour de gorge, de perles, neerslik; paerelsnoer; tour, reise, soerje, wandeling, als: allons faire un tour; tour, beurt, reis, als: c'est mon tour; tour, tour d'escrime, streek, poets, als: il m'a joué un vilain tour; tour, tour d'adresse ou de passe-passe, hand-greep, kunstje (der Goochelaars enz.); tour de bâton, handgreep, gaauwigheid, snedige trek (om voordeel te behaalen), een buitenkansje; tour de souplesse, luchtige sprong, gezwindheid, item laage vleiers (ter verkryging van iets); tour de fripon, een guiten-stuk; tour, draai, hand-greep, wyze van doen, als: j'ai fait réussir cette affaire par le tour que je lui ai donné; tour, draai, glimp, als: donner un tour favorable à une affaire; tour, bevalligheid, aangenaamheid, zwier, als: avoir un tour d'esprit, d'expression, de visage qui charme; tour d'ami, dienst, vriendschap; item (spassende) poets, trek; tour, katrol, windaas, haspel; tour, kink, draai, (in een kâbel of touw); tour, draai-kast (die half open is en op een spil draait in 't vengster van 's spreek-vertrek eenes Nonnen-kloosters, om iets in te steeken of door te spreken); Dame du tour, nonne, oppasser van 's spreek-vertrek; fait au tour, gedraaid; item fraai, net, wel-gemaaks; quart de tour à droit, à gauche, regts om; links om; demi tour à droit, à gauche, regts om keerd u; links om keerd u; faire le tour d'une ville, d'un país, du monde, eene stad; omwandelen; een

land bereizen; de waereld omreizen, omvaaren; on lui a fait faire un tour de ville, men heeft hem gegeesfeld of gebannen.

Tour à tour, (adv.) Beurtelings, by beurten, na malikander.

Tourbe, (f. ou! w.) Menigte, schare (f), hoop, drom (m. volks).

Tourbe, (f) Turf; item een klomp gedroogde run (m. om te branden).

Tourbier, (m) Turf-boer; turf-verkooper; turf-maaker.

Tourbier, (m) ou témoin tourbier, Getuige die met veele teffens gehoord is.

Tourbillon, (m) Wervel-wind; dwarf-wind; item wervel (in 's water en in de lucht).

Tourbillonner, (v. n.) Omdwarlen.

Tourd, de (m. & f. Zie Grive).

Tourdion, (m) Gekkelyke wringing of houding des ligchaams (n).

Tourelé, ée (adj.) Getoënd.

Tourelle, (f) Torentje (n); item de rei orgel-pypen van vooren (f).

Touret, (m) Ring (aan een bézemer. Péson); ring (van een paerde-gbit); roel-tol of ring; raadje (dat door een grooter godreeven word).

Touriere, (f) Oppasser van 's spreek-versrek in een Nonnen-klooster.

Tourillon, (m) De punt (f) of 't eind (n) daar iets op draait (als: van een kanon, molen-as, draai-brug enz.).

Tourment, (m) Pyn, straf (f); item droefheid, sinert, kwelling (f), hartzeer (n).

Tourmente, (f) Onweer (n), storm (m. op zee); être emporté par la tourmente.

Tourmenter, (v. a.) Plaagen, pynigen, solteren, kwellen, wroegen; se tourmenter, (v. r.) zich kwellen, pynigen, moeite of beweeging geeven, woelen, als: se tourmenter pour rien; ce prédicateur se tourmente trop en chaire; tourmenter (v. n.), se tourmenter (v. r.), krimpen, krom trekken, werken, (se déjetter), als: bois qui se tourmente; vaisseau qui se tourmente, een schip dat (door storm) slingert; of werkt.

Tourmenteux, *se* (adj.) Stormig, onstuimig; cap ou promontoire tourmenteux, *Kaap of voorgebergte* daar het veel stormt.

Tourmentin, ou perroquet de beaupré (m), *boeg-spiet-steng, bovenblind* (f).

Tournant, *te* (adj.) Drayende, omwendende; item veränderlyk van zinnen, wankelmoevig; pont tournant, draai-brug, gier-brug.

Tournant, (m) Maal-stroom, draai-kolk (m. moulinet); item draaging, bogt (f), boek (m. van een braai, weg of rivier); draai, omkeering; item de keer plaats (van ry-zuigen), als: prendre son tournant trop court.

Tourne, (f) 't Troef-blad in 't kaarten-sp.; toegift (in ruiling); op-geld, agio.

Tourné, *ée* (adj.) Gedraaid, gewend enz.; bien tourné, regtschapen, welgemaakt, fraai, sierlyk, als: homme, esprit, discours bien tourné; mal tourné, wanschâpen, lelyk, tourné, *ée*, omgeslaagen, gewonnen enz.; vin tourné, bedorven of u'l geworden wyn.

Tourne à gauche, (m) Werk-tuig om een' sebroef enz. mee op te draagen.

Tournebout, (m) Krom-boorn of staaf die van onderen krom is.

Tournebroche, (m) Een loopend spit; item een braad spit-draayer, kenken-jongen.

Tournée, (f) Omloop, omtrek (m), omzwerving (f. door een land of stads); item huis-bezoeeking, visitatie (f).

Tournefeuille, (m) Lintje of tēken in een boek (n).

Tournefil, (m) Sloop staaf, slyk-leider (n).

Tournelle, (f. cui w.) Torentje (n).

Tournelle, (f) 't Oppergerecht in hals-zaaken (n); tournelle civile, 't oppergerecht is burgerlyke zaaken (te Parys).

Tournemain, (m) Hand-gedraai, oogenblik (n); il change en un tournemain.

Tourner, (v. a. & n.) Draagen, keeren, wenden, wentelen, omdraagen, omkeeren, omwenden, omwentelen, 't onderste boven wenden, in 't ronde draagen enz.; tourner sur son axe, op zyn' as of spit draagen, of wentelen; tourner la broche, het spit omdraagen; la broche, le moulin tourne, het spit, de molen draait om; tourner le dos, den rug toekeeren, van ter zyden aanzien; tourner la main, de hand omwenden, omdraagen; tourner le pied en dehors, den voet buitenwaards keeren of uitzetten; tourner une feuille, een blad om slaan, omkeeren; tourner tout sens dessus dessous, alles 't onderste boven-keeren; tourner quelqu'un de tous cotés, iemand van alle kanten beschouwen, onderzoeken; tourner une chose à son profit, iets tot zyn voordeel wenden; tourner son cœur à Dieu, zyn hart tot God wenden; tourner bien une chose, een ding wel of sierlyk inrichten; tourner en raillerie, in sporterny keeren; tourner quel u'un en ridicule, iemand belagchelyk maken; tourner le lait à une nourrice, een' min bezwangeren; tourner à gloire, tot eere versprekken of ge-dyen; la tête lui tourne, by is niet wel by 't hoofd, by heeft een slag van de molen weg; cela me feroit tourner l'esprit, dat zou my gek doen worden; tourner autour du pot, om 't kantie praatien, niet voor de zuist spreken of handelen; tourner, overzeten, vertaalen (beter traduire); tourner ou se tourner, (v. n. & r.) zich omwenden, omkeeren; item schiften, klonteren, stollen, dik worden, zuur worden (als: melk), bedorven, vail worden, keeren (als: wyn); item ryp worden (als: vruchten); le temps se tourne au beau, 't word mooi weer, of 't weer klaart op.

Tournesol, (m) Zonne-bloem (f); item lakmoes (n).

Tournette, (f) Een kaspel (m).

Tournevire, (f) Kabelaarving (zēker sonw dat men aan de kabel en spil vast forret om 'er 't anker mee op te winden).

Tournevire, (v. a.) *Met de kabelaaring en spil opwinden; item on derzoeken, uitvorschen.*

Tournevis, (m.) *Schroef-draayer (zeker werk-niig om eem schroef mee open of toe te draayen).*

Tourneur, (m.) *Draayer; konst-draayer.*

Tourneuse, (f.) *Draayers vrouw.*

Tourniquet, (m.) *Draai-boom; kruis-boom, (m. op een voet-paai); item draai-bord (n. waar-op men speeld); wervel (m), draai-zyser (n. aan een deur of vengster); item een instrument waar by de beelmeefters de bloed-vaten toewringen.*

Tournoi, (m.) *Steek-fpel, tournoi-fpel (n. zeker gevegt der Ridders voor dézen).*

Tournoiment, (m.) *Draaying, krom-looping (f. der wegen of rivieren); draaying (des hoofd):.*

Tournoier. (Zie **Tournoyer**).

Tournois, (adj.); *Un écu tournois, een' fransche kroon; une livre tournois, een fransche gulden; (NB. dit woord tournois word gemeenlyk in de wisselbrieven op Frankryk achter de som gevoegt).*

Tournoyer, (v. n.) *Dikwils rond-draayen, krom-loopen, rond-omloopen.*

Tournure, (f.) *'t Draayen, 't draai werk (n) de, draai konst (f); item gesluktheid, fraaiheid (f. van iets of tie men aan iets geeft).*

Touron. (Zie **Toron**).

Tourte, (f.) *Eene taart.*

Tourteau, (m.) *Een plat-rond (n. in een wápen); item een koek (m. van uitgeperste vrugten).*

Tourtereau, (m.) *Jonge tortelduif.*

Tourterelle, (f.) *Tortelduif.*

Tourtiere, (f.) *Taart-pán.*

Tourtoufe, (f.) *Srop (waar-aan een misdadiger te Parys gebaagen word).*

Tourtret, (m.) *Tortelduif (by Dichters).*

La Toussaint, (f.) *Allerbelligen (NB. dit woord is fem. om dat 'er fête onder verstaan word).*

Touffer, (v. n.) *Hoeflen, kugchen.*

Toufferie, (f.) *Hoefsting.*

Touffeur, se (m. & f.) *Hoefier, kugcher; hoefst, kuchstier.*

Tout, **toute**, (in plur. tous, toutes, adj. & pron.) *Al, ganssch, geheel enz.; tout le monde, de geheele, beele of gansche wereld; item ieder-een, elk; tout le monde le dit, ieder-een, een ygelyk zegt het, toute la terre, de geheele aarde of aardbodem, het gansche aardryk; tout le jour, den gantschen dag; tout son pouvoir, toute sa gloire confiste &c, zyne gansche of geheele magt of alle zyne magt enz.; de tout mon cœur, van ganscher herten, gaarne; somme toute, met één woord, om kort te gaan; tout, toute, al, ieder, yder een, een ygelyk, al wie of wat ook, als: tout homme qui (ou quiconque) en uie de la sorte, een ygelyk, of, al wie zoo handeld, dusdaanig te werk gaat; tout homme (chacun) est menteur, elk is een leugenaar, of, alle menschen zyn leugenaars; tout arbre qui ne porte point de bons fruits, alle (zodaanige, of een ygelyk) boom die enz.; tout (quelque), hoe, hoe ook als: tout malade qu'il étoit (ou quelque malade qu'il fut); hoe ziek by ook was; toute ingrate qu'elle est, hoe ondankbaar zy ook is, of, zoo ondankbaar als zy is; tout-venant, een yder, die maar komt, som en ale man, als: la maison est ouverte à tous-venants; à tout moment, à toute heure, à tout bout de champ, alle oogenblik, teikens; prendre à toutes mains, overal weg kaopen; courir à toutes jambes, uis al zyn' magt loopen; courir à toute bride, uis al zyn' magt rennen of galopperen; tout coup vaille, luk of raak, onbezuis, raak: het niet zoo is het mis, als: il fait cela à tout coup vaille; à tout hazard, op avontuur, om een kansje, of het gelukte; toutes les fois que &c., zoo dikwils, zoo menigmaal als enz.; tout ce qui, tout ce que, al wat, al 't geene; als: tout ce qui est rare, al wat zeldzaam is; tout ce que ie voi, al wat ik zie; tout tant qu'ils sont, zoo veel als zy zyn,*

een ygelek van hun; tout tel, toute telle, *net zoo, juist zodanig*; tout tel que vous me voyez.

Tout, (f.m.) *Het geheele, 't gantsche, als: le tout est plus grand que sa partie; tout, alles; pouvoir tout sur quelqu'un; pourvoir à tout, op alles voorzien; tout (tout le monde), alles, of eenyder klaagt; tout bien considéré, alles wel overwogen zynde; tout compté, tout rabattu, il me doit tant, na alles gerekend en afgetrokken te hebben, is enz.; tout ce qu'on a de plus cher, al wat iemand het dierbaarste is; c'est son tout, dat is zyn of haar al of oog-appel, of wat by of zy 's hoogste schat of bemind, item dat is zyn of haar geheele schat, bezit of vermogen; le tout est de bien commencer, het voornaamste is enz.; mettre le tout pour le tout, 't uiterste 'er aan waagen; ce n'est pas tout (il ne suffit pas), 't is niet genoeg; ce n'est pas tout, ou, ce n'est pas encore tout, daar komt nog by, of dat is 't nog niet al; après tout, kort om, alles overwogen zynde; sur tout, voor al, boven alles, boven al.*

à Tout, ou atout, (f.m.) 't Troefblad, troef; jouer à tout, troefspeelen.

Tout, (adv.) *Geheel, gantsch, gantschelyk, geheelik, volkómen, volkómentlyk, als: tout nud, tout noir, tout blanc &c. ils étoient tout étonnés, tout couverts, zy waaren geheelik verwonderd of verbaast enz.; tout autre, geheel of gantsch anders, als: cette étoffe est tout autre que celle là, elle est tout aussi belle que &c., zy is volkómen zoo fraai als enz. (NB. als men zegt ils sont tous étonnés, elles sont toutes étonnées, is het een adj. en beduidt zy zyn alle verbaast of verwonderd); tout à fait, gantschelyk, volkómentlyk; cela est tout à fait beau; rien du tout, niet-met-al, niets; point du tout, gantsch niet, geenzints; tout au plus, ten hoogsten, voor 't meeste; tout au moins, ten minsten; tout au pis, ten ergsten, ten kwaadsten; sur tout, boven al, voor*

naamentlyk; tout à l'heure, tout maintenant, tout incontinent; tout présentement, nu, juist nu, terstond; fraks, aanstonds d'abord); tout à cette heure, op (dit oogenblik; tout ensemble, tout à la fois, te gelyk, teffens, op ééne reize; tout à coup, eens klaps, op staande vort; tout d'un coup, met éénen slag, op éénmaal, in ééns; tout de meme, tout ainsi, ééne eens, op dezelve wyze, tout de même, que si &c., ééne, ééne eens als of enz.; cela m'est tout un, ou, tout de même, dat is my onverschillig; tout juste, volkómen recht, ééne, juist; tout droit, regt uit; tout du long, in de lengte, vol uit, gantsch uit; mettre son nom tout du long; tout le long de la rivière, de la nuit, de geheele rivier langs; de gantsche nagt dóór; tout de bon (sérieusement), in ernst, met ernst; parler tout de bon; tout de nouveau, gantsch nieuwelings, onlangs; tout à point, tout à propos, net van pas, ter juistertyd; tout haut, luidskeels, hard; tout bas, zagties; parler tout haut, tout bas; tout beau, tout beau, zagties, allengikens, niet te schielik; tout beau s'il vous plaît ne vous fachez pas; tout outre, dóór en dóór; percer tout outre; tout froidement, heel koeltjes, droogjes; tout franc, ou, tout franchement, vrypostiglyk, voor de vuist; tout contre, tout auprès, névens aan, digt by.

Toute-bonne, (f) *Scharlet, (kruid).*

Tout-ensemble, (f.m.) *Het geheele, iess dat onder één genomen is (n), als: le tout ensemble est beau, mais &c.*

Toutefois, (adv. néanmoins) *Etenwel, nochtans.*

Toutes fois & quantes, ou, Toutes & quantes fois (adv. gem. en out w.) qu'il vous plaira, zoo dikwils als het-enz.

Toute-presence, (f) *Alom-tegenwoordigheid.*

Toute-puissance, (f) *Almagt, almachtigheid, alomgendheid.*

Tonte-

Toute-science, (f) *Alweetenheid*.

Tout-puissant, ante (adj.) *Almagtig, almogend*; le tout-puissant, (m) *de Almogende, de Almagtige*; il est tout-puissant chez &c., *by vermag alles by enz.*

Tou-tou, (m) *Bafje* (n. naam die men geeft aan een klein hondje).

Tous, (plur. van Tout); tous-venants, *als die maar komen, een yder*; la maison est ouverte à tous-venants.

Toux (f) *De Horst of kag* (m); toux sèche, *kink-horst*.

Trabe, (m) *Balk, anker-stok* (in een wapen); *vuur-kolom* (f); *vuurig lucht-teken* (n).

Trac, (m. oud w.) *Tred, gang* (m. van een paerd, ezel enz.); *spoor* (n. van 't wild).

Tracas, (m) *Gestommel, gewoel* (n), *beweeing, verwarring* (f. *allarme, bruit, embarras*); *tracas, neering* (f), *ambagt* (n), *als: il fait son petit tracas doucement*; le tracas du mariage, *de huwelijks pligt*.

Tracasser, (v. n.) *Waelen, tobben, geen rust hebben, veel gestommel maaken, bezig zyn*; item *heen en weer loopen, drentelen*; item *loopen en draaven* (om iets te bekomen of te bekuipen); item *saan sand trekken, knibbelen* (in 't koopen); *tracasser*, (v. a.) *afloooven, kwellen, plaagen, onrusten, als: tracasser sa vie, quelqu'un &c.*

Tracasserie, (f) *Gewoel* (n) *moete, gestommel, getier, geraas*; item *barrewarring, kibbelaary*; item *knibbelaary, sand-trekking*; item *kwelling* (f).

Tracassier, iere (m. & .) *Woelgeest, twist maaker, kibbelaar, kwelgeest, salmer, dinger, sand-trekker, salmsier enz.*

Trace (f. *vestige, pas*), *Spoor, voet-spoor* (n), *voet-slap* (m); *suivre à la trace*, *op 't spoor volgen*; *marcher sur les traces de ses ancêtres*, *de voetstappen zyner wóór-ouderen drukken, dat is, hun gedrag naavolgen*; *trace, teken, voorbeeld*.

overblyffel, voet-spoor (marque); item *teken, schrap* (raye); on n'en voit plus aucune trace.

Tracer, (v. a. *marquer, ébaucher*) *Schetfen, tekenen, aftekenen, ontwerpen* (als: een gebouw enz.); *afschetsen, afmaalen, beschryven* (eenig geval of iemands boedaanigheid (d'érirer); *tracer un discours, een gesprek ontwerpen, opstellen*; *tracer le chemin, den weg baanen, of aanwyzen*; *'t ys breeken*; *tracer, schrappen, ridfen* (rayer); *tracer* (v. n. ne pas s'enfoncer) *zich boven op verspreiden* (als een' wortel).

Traceret, (m) *Linieer-pen, rids, grift* (f).

Trachée, ou la Trachée - artère (f), *De long pyp, lucht-pyp*.

Tracoir, (m) *Graveer-naald, steek-bytel* (der stempel-snyders enz.); item *maatslok, afpasser* (der Hoveniers).

Tractation, (f) *Behandeling* (eener stoffe).

Traditeur, (m) *Overléveraar* (naam die men in de eerste kristenberk gaf aan den geenem die aan de vervolgers de gewyde schriften overléverde).

Tradition, (f) *Overlévering, onbeschrevene of van mond tot mond overgebragte leere*; item *overgaave, overlévering, ter handsteiling* (in Rechten).

Traditionnaire, (adj. & f.) *Aanbanger der overléveringen*.

Traditionnel, le (adj.) *Dat by overlévering is*.

Traditive, (f) *Mondelinge overlévering, onderrichting van 't eene geslacht tot 't andere*.

Traducteur, (m) *Overzetter, vertaaler, versolker*.

Traduction, (f) *Overzetting, vertaaling, vertolking*.

Traduire, (v. a. *je traduis, nous traduisons &c.*) *overzetten, vertaalen, vertolken*; item *overbrengen, beroepen* (voor een ander Gerrecht-hof).

Trafic, (m) *Handel, Knoop-handel*.

Traquant, ante (adj. & f.) *Hau- delende, handelaar, bandelaer*.

Traquement, (m) *Handeling* (f).
 Trafiquer, (v. a. & n.) *Handelen*, *handel drijven*.

Traqueur, (m) *Handelaar*.
 Tragant ou Tragacathe (f),
Gomdragant.

Tragédie, (f) *Treur-fpel*; *item* *droevig noodlot of einde* (n).

Tragédien, (m) *Treur-dichter*; *treur-dicht-speeler*.

Tragi-comédie, (f) *Een treurbly-eindend fpel* (n).

Tragi-comique, (adj.) *Treur-bly-eindend*.

Tragique, (adj.) *Treurig*; *poëte*, *poëme tragique*, *treurdichter*; *treur-dicht*; *tragique*, *droevig*, *rampzallig*, *noodlottig* (*funeste*); *mort*, *fin*, *aventure tragique*; *style tragique*, *hoogdraauende fchryfschrift*.

Tragique, (m) *Hertragédiën fchryver*, *of de wyze daar van*; *item een tragédiën-fchryver*.

Tragiquement, (adv.) *Op eene treurige of rampzallige wyze*.

Trahir, (v. a.) *Verraaden*, *ontrouw behandelen*; *trahir fa patrie*, *fon ami &c.*; *item trahir fes intérêts*, *zyn eigen belang benadeelen*, *te kers doen*; *trahir la verité*, *fon cœur*, *fes sentimens*, *de waarheid enz. verbergen*, *se trahir* (v. r.) *foi même*, *zich zelven verraaften of ontdekken*.

Trahison, (f) *Verraad* (n), *verraadery* (f); *une noire trahison*, *een fmoet verraad*; *hante trahison*, *hoog verraad*, *misdad van gekweifte Majesteit*; *en trahison* (*traitreusement*, *en traître*), *verraaderlyker wyze*.

Trajet, (m) *Overtogt*, *overtocht*, *overscheeping* (f. *over een smal vaarwater of zee engte*); *item togt*, *reize* (f. *te land*).

Train, (m) *Sleep*, *na sleep*, *floet* (f), *gevolg* (n), *bedienden* (*van een groot Heer*, *fuite*); *train leste & magnifique*, *pragtige floet*, *pragtig gevolg*; *un train d'artillerie*, *eene menigte grof gefchuts*; *train de bateaux*, *een reeks van fchuiten aan meikanter* (*om eene rivier op te trekken*); *train de bois*, *een vloet*, *bout-vloet*; *train d'un caroffe*, *'t onder-*

ftel, (*'t voor- en achter-ftel*) *een koets*; *le train de devant*, *'de derriere d'un cheval*, *'t voor- en achterlyf van een paard*; *train*, *d'op-ftel*, *'t toebehooren* (*van iets*), *als*: *le train de presse*, *de moulin &c.*; *train*, *gang*, *ired*, *pas*; *ce cheval va grand train*; *train*, *voortgang*, *als*: *cette affaire va bon train*, *die zaak gaat wel voort*; *aller grand train*, *wel voortgaan*, *wakker aanflappen*, *loopen*, *ryden*; *aller fon train*, *zynen ired of gewoonte bouden*; *mettre en train*, *'aan den gang belpen*; *être en train*, *aan de gang zyn*; *'l'affaire est en bon train*, *die zaak is op een' goeden voet*, *is mooi aan de gang*; *le voilà en train de boire*, *de parler*, *de faire une chose*, *nu is by aan de gang*, *in de luim*, *of gefield om te drinken enz.*; *train de vie*, *leeuens wyze*, *gedrag*, *manier van leeven*; *train*, *boerenwink*, *fluip-wink* (m); *item boerenpak*, *legt volk* (n); *je ne veux point de train dans mon logis*; *tout d'un train*, (adv.) *te gelyk*, *teffens*.

Trainant, te (adj.) *Sleepende* enz.; *robe*, *queue trainante*; *maladie trainante*, *sleepende*, *langduurige ziekte*; *ouvrage*, *discours trainant*, *langzaam werk*; *langdraadige en loffe redenuoering*.

Traine, (f) *Slee* (*der touwdragerys*); *reep oftouw waar-aan de bootlieden hun linnen-goed in zee hangen om te waschen*; *item de sleeping of 't voorfleepen*, *als*: *bateau qui est à la traine*.

Traineau, (m) *Een' fleede*, *Slee*; *item ys-flee*; *narre-flee* (f); *item sleep-net*, *parrys-net* (n); *item zegen* (m. *zeker vifchnet*).

Trainée, (f) *Sleep*, *freek* (f. *van iets dat gefikt is*); *item een loopend vuur* (n. *van bus-kraid*); *sleeping* (f. *der fievme*, *in 't zingen*); *lok-aas* (n. *om wolven te vangen*).

Traine-gaine, (m. *oud w.*) *Lanterfanker*, *dag-dief*.

Traine-malheur, (m) *Schooyer*, *bédelaar*.

Traine-potence, (m. *boert. w.*) *Oproer-maaker*, *verleider*, *een die*

die anderen aan de galg brangs.

Traine-rapiere. (Zie Bretteur).

Trainer, (v. a. & n.) Trekken, voorts-trekken (een' wagen); sleepen, voorts-sleepen; trainer sur une claye, op een' borde sleepen; trainer, draalen, rekken, draalende bouden, opbouden (een' zaak enz.); trainer ses paroles, langzaam spreken, teemen; laisser trainer ses hardes, zyn goed overal laten slingeren; cette affaire trainee trop, die zaak draald te lang; trainer, kwynen, zwak zyn; trainer sa vie, zyn leeven met moeyelykheid doorbrengen; style qui traine, een lasse schryfwyz; trainer après soi, achter nãstrepen, met zich voeren, als: la guerre traine après soi de grands malheurs; le feu trainoit par-tout l'horreur & la désolation, het vuur verspreidde overal de schrik enz.; se trainer, (v. r.) zich sleepen; item sluipen; langs de grond kruipen; item langzaam voortgaan; item zich (ergens) ophouden.

Traineur, (m) Sleeper; item een die met 's sleep-net vogelen vangt; item een achter-blyver (van een léger, die maar op 's plunderen past); achter-blyver (van jags-bonden); traineur d'épée, (gem. w.) straat-slyper, ledig ganger, spit-draager.

Traion. (Zie Trayon).

Traire, (v. a. je traie; nous trayons; je trayois, j'ai trait &c.) Melken; traire une vache, une chevre &c.

Trait, te (adj.) Gewolken; getrokken; or trait, argent trait, getrokken goud, of goud-draad; zilverdraad.

Trait, (m) Een trek (m) trekking (f) 's trekken, voorts-trekken (n. van iets); trek-zeel, trek-leer (n. der paerden); cheval de trait, een trekpaerd; traits de visage, trekken van 's aangezicht; trait de plume, de pinceau, trek met de pen enz.; trait de scie, een zaag-snee; trait d'esprit, een geestige of verstandige trek; trait de raillerie, schimp-schoot, fleek; trait, streek; voilà un de ses traits; trait, seets, trek, staaltje,

stuk, als: un trait de morale, d'histoire, d'amitié &c. savoir les traits, de strekken of kneepen weeten; trait pyl, schigt, schoot (van een boog enz.); être à la portée du trait, onder 's bereik van de schoot of pyl zyn; vite comme un trait d'arbalète, zoo gewind als een' pyl uit een' boog; sentir les traits de la colere de quelqu'un, iemands hevige gramscap gevoelen; vous m'avez blessé de vos traits, gy hebt my met uwe siefde-pylen gewond, of getrofsen; trait, teug, dronk, boire à longs traits, met groote teugen drinken; trait, goud-draad; zilverdraad; trait, rekking, uit-trekking (op de pyn-bank); tout d'un trait, op é nmaal, in éénen gang, of loop, in éénen teug; trait de compas, strek van 's kompas; trait, afrijfing, tékening (by Steenb.); item 's lood (van een uurwerk).

Traitable, (adj.) Handelbaar, bandzaam, gedweeg, vriendelyk; (accommodant, facile); homme fort traitable; traitable, smedig, gedweeg, zagt (als goud, dnstle); gemeesbar (carable); buigzaam, onderwerpelyk, leerzaam (docile).

Traitant, ante (Part. van Traiter) Handelende; onthaalenke enz.

Traitant, (m) 's Konings pagter.

Traite, (f) Togt, reize (die men doet in éénen zet, zonder rusten of pleisteren), als: faire de grandes traites, faire le chemin d'une seule traite; d'ici là, il y a une longue traite; une longue traite d'années, eene lange reeks van jaaren; traite, handel die op de zee-kosten met de schepen geschied, als: être en traite sur la côte d'Afrique &c. traite de nègres, slaaven-handel; traite, uitvoer, affcheeping, vervoering, als: défendre la traite du bled &c. traite, tol op waaren die vervoerd worden; traite foraine, inkomende en uitgaande rechten, of konvoi en licenten, tol-recht op de inkomende en uitgaande waaren, van of naar vreemde landen; traite ou train de bateaux, eene rei schuiten aan mal-kander; traite, een wissel-brief (in 't

Ital. Tratta, meerv. Tratti, *das* gen. by den geenen die denzelven trekt of die betrokken is; maar over-gemaakt of geremitteerd wordende, veränderd de naam in Remise).

Traité, *ée* (adj.) Gehandeld; verbandeld, of onderzocht; ontkaald.

Traité, (m) Handeling, overeenkomst (f), verdrag, tractaat (n); traité de paix, de commerce &c. traité, verbandeling, breek, traçaat, geschrift (over eenige stoffe).

Traitement, (m) Behandeling, bejgening (f), onthaal (n); item 's behandelen, oppassen (n. der wonden of zieken).

Traiter, (v. a. & n.) Handelen, méte omgaan, méte te werk gaan; behandelen, bejegenen; on me traitez fort mal; taifez vous & ne me traitez pas d'égal, zwygt en bejgend my niet als uws gelyk; traiter, ontvangen, onthaalen; traiter quelqu'un avec honneur; traiter (regaler), onthaalen, tracteeren (op spys en drank); traiter quelqu'un à bouche que veux tu? iemand vol opschaffen; traiter à 20 sols par repas, voor 20 stuivers de man opdissen; traiter un malade, une playe &c., eenen zieken, oppassen, bedienen, onder de cuur hebben; eene wond verbinden, of daar over gaan; traiter, noemen, houden voor of behandelen als of; traiter quelqu'un d'ami, d'ennemi, de coquin, de sot &c., iemand zyn vriend enz. noemen of als zodanig bejegenen; traiter quelqu'un en ami, iemand als een vriend, zonder omstandigheden, onthaalen; on traite le Roi de Majesté, le Pape de Sainteté, men noemt (tituleerd) den Koning zyne Majesteit enz.; traiter un sujet, une matiere, een onderwerp, eene stoffe verhandelen, daar over schrijven of redenkavelen.

Traiter, (v. n. Négocié) Handelen in onderhandeling zyn, verdrag maaken, overeenkomen; traiter d'une affaire, de la paix.

Traiteur, (m) Gaar-kok; tásel-bouder, ordinaris-bouder.

Traitoire, (f) Band-baak (m. om den laafsen boepel van ten vat mee te rekken),

Traître, Traïtresse, (m. & f) Verraaider, verraadster of verraa-dersche; een vrouwloos mensch.

Traître, traïtresse, (adj.) Verraaiderlyk, valsch, bedrieglyk; un procédé, un chien, un cheval fort traître.

Traitrensement, (adj.) Verraade-ling, op eene verraaiderlyke wyze.

Tramail, (m) Schakel, scbakel-net (n. zéker visch-net).

Trame, (f) De inslag (m. draad die de weeveners doorschieten, by bunook gen. trême); trame de la vie, de levens-draad; la trame de ses jours est coupée; trame, 't zamenzweering, oordir une trame, eene 't zamen-zweering berokkenen, stigten.

Tramer, (v. a.) Den inslag spoelen, doorschieten, inslaan (by Weev.); item browwen, berokkenen (verraad enz.).

Tramontain. (Zie Ultramon-tain).

Tramontane, (f. *Ital.* w.) De noor-de-wind (vent de nord); item de noord-sterre; perdre la tramontane (être déconcerté ou désorienté), van zyn stuk afraaken, 't spoor byster worden.

Tranchant, te (adj.) Snyderend, scherp-snyderend, scherp; écuyer tran-chant, voorsnyder.

Tranchant, (m) De snee of snee-de, 't scherp (van een mes enz.); épée à deux tranchants, een twee-snyderend zwaard.

Tranche, (f) Sneede of snee, enz.; tranche de pain, eene snee brood; tranche de lard, de boenf, de jambon, een reepje of snee spek; een stuk ossen-vleesch; een stuk ham; tranches, reepjes goud (om mee te vergulden); dorer sur tranche, op snee vergulden (by boek-b.); tranche, blik-schaar.

Tranche-couteau, (m) Schaaf-mes (by Boek-b.).

Tranchée, (f) Snydering, pyn, krimpig (f. in den buik enz.); wee (der Kraam-vr.); dóorsnydering, gragt (f. sot afstapping van wáter canal); kuil, groeve, grep (f. voor boomen of metzelwerk); tranchée, een loop-gráven

gráven (by krygsl.; ouvrir la tranchée, den loop-graaven openen of beginnen; tranchée, de wagt van den loop-graaven (f); monter la tranchée, in den loop-graaven er wagt irekken; relever la tranchée, den loop graaven oflossen.

Tranche-fil, (m) Sny-mesje (n. der fluweel- of tryp-weevers, waar-meê zy over de spiedjes snyden, om het fluis op bun werk te maaken).

Tranche file, (f); Besieckfel (n. aan beide de eindens van den rug eens boots); binnen-naad (f. van een schoen); kin-kéien (f. aan een paerden-gebit).

Tranche-filer (v. a.) un livre, een boek besieken.

Tranche-lard, (m) Een spek-mes (n).

Tranche-montagne, (m) Een Poch-bans, windmaaker.

Tranche-plume. (m. Zie Canif).

Trancher, (v. a. & n.) Snyden, afnyden, doorsnyden, afhouwen (couper); ce couteau tranche bien, dat mes snyd wel; trancher la tête, het hoofd afstaen, afhouwen; trancher le noeud gordien, den gordiaanschen knoop doorbakken, (dat is, eene zwaarigheid of quæstie oplossen; item een moeyelyk vraag-stuk met eene zekere listige vinding en niet réglee (direct) oplossen en dus den knoop niet onbinden maar doorbakken; trancher une difficulté, eene zwaarigheid weg-neemen, oplossen; la mort tranche leur vie & leur espérance, de dood beneemt hun's leeven en de hoop; trancher court, trancher net, trancher le mot (dire franchement), vlak uit, voor de cuif, onbewimpeld of kort af iets zeggen; il le tranche net, by wind 'er geen doeljas om, by brengt 's iemand duidelyk onder de oogen, of by zegt kort af zyne meening; il est aisê de trancher ainsi, zodânige wijspraak of beslissing is ligt te doen; trancher du grand, ou du grand Seigneur, den groottaard of grooten Heer speelen, zich grootsch aanstellen, zich veel inbeelden; trancher du Philosophe de Médecin, du nécessaire, der wysgeer enz. speelen; trancher par

tout, overal den buis spe-len; trancher sur tout, alles beslissen, overalles vonnis sryken, als: c'est un homme qui tranche partout, sur tout; c'est un couteau de tripiere qui tranche des deux cotés (spr. w.), by bangt den buik naar den wind, by houdt het met beide partyen, by prysst of laakt naar dat het hem best in zyn' kraam te pas komt of diens: trancher, (v. n.) afsteeken, als: les couleurs qui tranchent, ne sont point agréables, de kleuren die sterk afsteeken (of zonder scháduwing zyn) zyn niet bevallig.

Tranchet, (m) Sny-mes (n. der Schren-m. Zadelm. enz.).

Tranchis, (m) Een' nok-pan (f) of rei nok-pannen (f. van een dak).

Tranchoir, (m) Sny-plank; sny-bank (f); sny-bord; item houte-bord of tejsoor (n).

Trahler, (v. a. jagt-w.) In 's wildt op zoeken, opspuren.

Tranquille, (adj.) Stil, gerust, vreedzaam.

Tranquillement, (adv.) Vreedzaamlyk, gerustelyk, op eene stille wyze.

Tranquilliser, (v. a.) Stillen, gerust stellen, doen bedaaren; se tranquilliser, (v. r.) bedaaren, zich gerust stellen.

Tranquillité, (f) Gerustheid, stillheid, bedaardheid.

Trans, (Lat. prep.) Over, verby, aan geene zyde, door (in welken zin het in de fransehe s' zamengeselde woorden voor-komt) als in transcendant; transparent.

Transaction, (f) Verdrag, willig vergelyk (n. in een' zaak, voor Notar.); faire une transaction; transaction faite au profit d'un tel, item transactions philosophiques, natuurkundige verhandelingen (der Koningl. Maatschappy te London).

Transcendance, (f) Overtreffendheid, uitsmuntendheid, overklimming.

Transcendant, te (adj.) Overklimmend, uitsmuntend boven andere (excellent, sublime); esprit transcendant; item termes transcendants, H h h 3 afge-

algemeene woorden op alles toepasselyk, als: w-zen. Sing enz.

Transcendental, *le* (adj.) *Overklimmend, overtreffend, ligne transcendante.*

Transcolation. (*Zie Filtration*).

Transcript, (m) *Afscrift* (n), *overschryving van 't eene document in 't andere* (f).

Transcription, (f) *Overfchryving, nafschryving.*

Transcrire, (v. a.) *Overfchryven, afschryven, uitschryven, als: transcrire un auteur, des nouvelles &c.*

Transcrit, *ite* (adj.) *Overgefchreeven enz.*

Transcrit, (m. *Zie Transcript*).

Transdiablé ée (adj.) *Verduiveld.*

Transe, (f) *Angst, benaauwdheid; le moyen d'y penser dans les tranfes de la mort? hoe kan men daar aan denken als men werfch met de doot, of in doods benaauwdheid is?*

Transéat, (m. *Lat. w. in Rechten*) *iets dat men voorby gaat of overlaat.*

Transélémentation, (f) *Verandering ener boofstafte in eene andere.*

Transférer, (v. a.) *Verplaaizen, vervoeren, overbrengen (van de eene plaats naar de andere), als: transférer le fiége de l'empire, un Evêque, un religieux, les reliques d'un saint, un prisonnier &c. transférer, overdraagen (transporteren), als: transférer une terre à quelqu'un.*

Transfiguration, (f) *Gedaanteverandering; item verbeerlyking van Christus op den berg Tabor* (f); *item 't feest daar van* (n).

Transfigurer, (v. a.) *Van gedaante veranderen, eene andere gedaante geeven; se transfigurer, (v. r.) zich eene andere gedaante geeven of in eene andere gedaante veranderd worden.*

Transformation, (f) *Vervorming, herfcheping, verandering, als: la transformation d'une chenille en un papillon.*

Transfo mer, (v. a.) *Vervormen, herfchepen, veranderen; se trans-*

former, (v. r.) zich eene andere vorm geftalte of wézen geeven; item daar in veränd'rd worden; plomb transformé en or, la femme de Lo'h fut transformée en une statue de sel.

Transfuge, (m) *Overlooper (Déferteur).*

Transfuser, (v. a.) *Overstippen, over-giesen (als: 't bloed van 's eene dier in d'aderen van een ander enz.).*

Transfusion, (f) *Overtopping, overstorting.*

Transgresser, (v. a.) *Overtreeden (violer, enfreindre).*

Transgresseur, (m) *Overtreeder; transgresseur de la loi de Dieu.*

Transgression, (f) *Overtreeding.*

Transi, *ie* (adj.) *Verflyd, verkleumd, bevongen; être transi de froid, de peur, de tristesse; un amant transi, een koele wyf of minnaar.*

Transiger, (v. a. *faire une transaction*) *Verëenigen, verdraagen, (een' zaak) in der minne vergelyken, afdoen; les parties ont volontairement transigé & accordé en la forme qui suit.*

Transir, (v. g. & n. *je transis; nous transissons &c.*) *Verflyten, verkleumen, bevrozen (van koude); bevongen worden (met sebrik of vreeze).*

Transliffement, (m) *Verflyving, verkleuming, bevanging* (f).

Transit, *acquit de Transit ou Passavant, (m) Tol-heel van waaren die transit of dóór gaan.*

Transitif, *ive* (adj. *in spraak.k.*) *Wat over gaat of werks op een ander of iets anders, als: verbe transitif; action transitive.*

Transition, (f. *in Rederyk.k.*) *Overgang (m. van de eene rede of stofse tot de anders).*

Transitoire, ou Passager, (adj.) *Voorbygaande, vergangkelyk, dat niet eeuwig is, als: des biens transitoires; la gloire de ce monde est transitoire.*

Tradlater, (v. a. *oud w.*) *Verzaalen, over zetten. (Zie Traduire).*

Tradlateur. (*oud w. Zie Traducteur.*)

Tran-

Transverfal, (le adj. in Meet-k.) Dwars, overdwars, als: Ligne transversale, (f. f.) de dwars-naad der herffen-pan.

Transversalement, (adj.) Overdwarsfelyk.

Transverse (Zie Transverfal).

Trantran, (m. gem. w.); Savoir le trantran, den fleur of de handeling (van iets) weeten.

Trapan, (m) 't Bovenste eener trap.

Traper, (v. n.) Wel aarden, wel staagen of groeven (by Hoveniers).

Trapèze, Trapèze, Trapézoïde, (m. in Meet-k.) Ongelyk vierkant, schuinse vierhoek.

Trappe, (f) Luik (n. van een zolder of keider); item valdeur, schuif-deur (f) schuif-vingster (n) (iets dat in een spout (couliſſe) op en neer, of open en toe gaat); item (in 't algemeen, iets daar men dieren in vangt) als: eene val; valstrik; kuil (f); voer angel; slag, duiven-slag (m); knip; ſpreng (f) enz.

Trapu, ue (adj.) Dik, gezet, in één gedrongen.

Traquenard, (m) Tel-gang, ſlap, item een tel-ganger (van paerden gez.); item eene val (om wêzels, bamsoms enz. mee te vangen); item il fait le traquenard (Zie Trantran).

Traquer, (v. a.) 't Wild in een bosch omcingelen en in de naauwte brengen.

Traquet (m) de moulin, molenklapper.

Traquet, (m) Banſem-val, wêzel-val (f).

Travades, (f. pl.) Onbeſtendige winden (m. pl. die in één uur 't kompas rond loopen en verzeeld zyn met donder en regen).

Travail, (m) Arbeid (m) werk (n); travail pénible, incroyable; à force de travail on vient à bout de tout; un homme de travail, een werkzaam of arbeidzaam man; item een werkman, arbeider, dag-looner; endurci au travail, den arbeid of het werken gewoon zyn; travail, een stuk werks, als: cette broderie est d'un beau travail; travail, werk, verſchaffing (by krygsl.); écre en travail d'enfant, in arbeid

of in bdarens-nout zyn; travaux, buiten-werken (eener vesting); travaux, daaden bedryven (eenes Heds); Lydingen, moeyelykheden (eenes marſelaars).

Travail, (m. pl. travaux) Hoefſtal, nootſtal (eenes ſmids).

Travailler, (v. a. & n.) Arbei-den, werken enz.; travailler à la journée, à la tâche, op dag-loon, op taak werken; on doit bien travailler ce que l'on donne au public, men moet wel bewerken 't geemmen enz.; travailler le cuir, 't leder bereiden travailler le fer, le marbre, het yzer enz. beërbeiden; ouvrage bien travaillé, een wel gewrogt stuk werks; je travaillerai à vous contenter, ik zal myn beſt doen om u te vergenoegen; ce médecin travaille beaucoup, die genees-beer beeft veel te doen; travailler, handelen, zaaken doen, koophandel drijven, als: il y a longtemps que je travaille avec lui; travailler un cheval, een paerd bryden; nous travaillons aujourd'hui, wy geeven van dag tes op de Ryſchool; ce vin, ce bois, ce bâtiment travaille, de een wynt werks of gift; dat hout werkt of trekt krom; dat gebauw zakt of zet zich; la goutte le travaille, de jigt plaagt hem; se travailler (v. r.) zich veel moeite geeven, zich kwellen of plaagen (in iets te doen).

Travailleur, (m) Arbeider; item ſebant-graaver.

Travailson, (f. Zie Entablement).

Travaux, (pl. van Travail).

Travée, (f) Ruimte tuffchen twee balken of muuren; hoogte tuffchen twee zoldertingen.

Travers, (m) Dwars-zyde, dwarse breedte (van iets), als: un travers de doigt, een vingers-dikte of breedte; travers, ſchuinte, dwarsheid; item dwars balk, dwars-lat, dwars-bout enz. iets dat men dwars legt of maakt; travers, bruggengeld; veergeld enz.; travers d'esprit, eigenzinnigheid, dwarsheid van geeft (bizarrerie); travers, tegenſpoed, ramp, ongeval, als: c'est un fâcheux travers;

vers; à travers, ou, au travers de (prép), *dóór, dwars dóór, als: ils marchoient à travers les ennemis, les bois &c. ou, au travers des ennemis, des bois &c. il lui donna un coup d'épée au travers du corps, by vlak of siet hem met den degen dóór 't lyf; passer à travers tant de difficultés, dóór zoo veel moeylykbéden doorgaan; regarder, voir à travers une chose, dóór iets dóór-kyken of zien; item de grond van iets besfeuren of zien; voir à travers les vitres, à travers un trou, à travers les nuages que &c.; reconnoître ou voir la fausseté d'une chose à travers tout ce qu'on en pretend; à travers champs, *dwars 't veld over; item in 't wild; à tort & à travers, met recht en onrecht; op allerlei wyzen; item áveregts, verkeerd; item item in de lengte en breedte, in 't honderd, onbrizomenlyk, als: il raisonne à tort & à travers, by rede-neers in 't honderd, of 't geen hy zegt raakt kant noch wal; de travers, (adv.) áveregts, verkeerd; dwars, schuins, van ter zyden; faire tout de travers (à contre-sens) alles áveregts, dwars of verkeerd doen; regarder quelqu'un de travers, iemand van ter zyden, over de schouder, met sceele oogen of met veráchting conzien; prendre tout de travers, alles verkeerd of áveregts opvatten, of ten kwaaden duiden; il lui donna un coup de travers, by gaf hem een' áveregtsen slag; il a chauffé son bonnet de travers (spr. w.) hy is niet wel gemutsd, zyn kop is kroes, by is áwars; écrire de travers, schuins, schreef of verkeerd schryven; en travers (adv.) dwarsselyk, dwars, schuins, kruisseling over, als: clouer des ais en travers; être à l'ancre par le travers (vis à vis, à l'opposite) d'un tel cap, tégens over zulk eene koop ten anker leggen; mettre le vaisseau côté à travers, met het schip tégen den wind oploeven, opdraayen, by den wind houden; avoir la marée par le travers du vaisseau, de vloed dwars tégen of op zy van**

's schip hebben; ce vaisseau étoit mouillé par notre travers, dat schip lag overdwars van ons.

Traversage, (m) 's Scheeren van láken op de regier zyde (n).

Traverse, (f) *less dat overdwars of schuins komt, als: een dwars-balk (m); dwars-bout, kruis bout (n); dwars-lat (f), dwars-zyer (n) dwars-boom, rigebel (m); item dwars-weg, binnen-weg (m) dwars pad (n), dwars-gang (m); item dwarfe wal (m) schans of gragt (f. in vesting-b.); enfler une traverse, een dwars-pad, eenen dwars-weg of eene dwars-braat inloopen; traverse, tégenspoed, wéderwaardigheld, dwarsboorsing, als: il a eu de furieuses traverses en sa vie; à la traverse, (adv.) tusschen-beiden, dwars tusschen tot verbinding, als: il est venu à la traverse & a rompu toutes mes mesures.*

Traversé, ée (adj.) *Doorgereijst; overgevaaren; gedwarsboort, verbinderd enz. (Zie Traverser); cheval bien traversé, een b e d paard; homme bien traversé d'écaules, een man die breed van schouders is.*

Traversée, (f. Trajet) *Overvaart; overstogt, oversteeking (op Zee enz.).*

Traversement, (m) *weinig gebr.) Het overzetten, overvaaren (n).*

Traverser, (v. a. & n.) *Dóór-gaan, dóór-reizen, dóór-trekken, dóór-vaaren; item óver-vaaren, óversteeken, óvergaan, enz. traverser un país, une riviere, un bras de mer, een land door-reizen; eene rivier enz. óver-vaaren, óversteeken; traverser une riviere à la nage, eene rivier óver zwemmen; traverser une rue, eene straat dwars óver loopen; traverser, dóór-dringen, dóór-gaan, als: la pluie ne traverse point la toile cirée; la navette traverse l'ouvrage du tisserand, de schiet-spoel gaat door 't werk des Weevers; le coup traverse, de steek gaat dóór en dóór; rue, chemin qui traverse, dwars-braat, dwars-weg; on ne sauroit plus traverser cet endroit, men kan die plaats niet meer dóór-komen; traverser, dwarsboomen, tégen zyn,*

verbinderen (susciter des obstacles), als: la fortune le traverse par-tout; il est venu traverser notre joie, notre dessein &c.; se traverser; (v. r.) op zyde of overdwars loopen, 't gat omgooyen; cheval qui se traverse.

Traversier, iere (adj.) Dwarsgaande, dat dwars loopt; un vent traversier, ou un traversier, (m) dwars-waayende wind, wind die in een' haven waait en de schépen verbindert om uit te loopen; traversier de port, tégenwind die de schépen verbindert in te loopen; barque traversiere, een veerschuif; traversiere (f) ou flûte traversiere, een' dwars fluit.

Traversin, (m) Peulsuwe, boofdpeulsuwe (van een bed); dwars-balk (in een schip ook traverse gen.); luitwaagen (stuk-boat waar op de helm van 't roer draait); een dwars-bout, stok of spyl waar-door men iets van één-sperret, (als: geslagt vee).

Travesti, ie (adj.) Verkleed, v r-momd.

Travestir, (v. a.) Verkleeden, vermommen; item iets door eeuwige veranderingen anders te voorschyn doen kómen; travestir quelqu'un en paffan, un acteur, un passage.

Travestissement, (m) Verkleeding, vermomming (f).

Trauler, (v. n. gem. w.) Dreutelen, heen en weér loopen.

Travon, (m) Grootte dwars-balk aan een' brug.

Travodil, (m) Hand-baspel (waar-op men garen enz. tot strengen maakt).

Travouiller, (v. n.) Haspelen.

Travouillette, (f) Priem (waar op men den garen-klos steekt als men haspelt).

Trayon, (m) Speen (f. van 't uyer eener koe of geit).

Trébellianique, (adj. in Rom. Rechten); Quarte trébellianique, 't Rechts van 't vierde deel dat de regte erfgenaam, op zene nalatenschap of fidei-commis heeft.

T rébuchant, te (adj.) Struikelende; is veelwigtig, dat dóórstaat; pistole trébuchante, overwigtige

pistool; trébuchant, (f. m.) overwigt (f), dóórslag, uitslag (m).

Trébuchement, (m) Struikeling, tuimeling (f); item struikel-blok (m).

Trébacher, (v. v. oud w.) Valen.

Trébucher, (v. n.) Struikelen, misreeden; trébacher, vergaan, 't ondergaan, als: on a vu trébucher des peuples & des Rois; trébucher, overweegen, dóórslaan, als: monnoie qui tribuche.

Trébuchet, (m) Goud gewigt, klein schaaftje (n); item knip, v'gelknip; spreng of spring-val (f); prendre quelqu'un au trébuchet, iemand in de knip of val krygen.

Trece &c. (Zie Tresse &c.)

Tréfle, (m) Kláver (f), een kláver-blad (n); item kláveren (in 't kaart-sp.).

Tréflé, ée (adj.) Met een kláverblad (in wápen-k.); item pièce tréflée, stuk geld; dat 2 maal geslaagen is en een' dubbele munt vertoond.

Treillage, (m) Lat-werk (n. in een tuin om boomen enz. aan te binden).

Treille, (f) Een wyngaard die tégen een' muur of over een gallery (berceau) gebonden is (m); il aime le jus de la traillie, hy is een liefhebber van 't druiven nat, van de wyn.

Treillis, (f. m. sing. & pl.) Traillie (f); tralien (f. pl.); item grof linnen, zak-linnen (n); item trielje (f).

Treillissage, (m) Het betráliën, het trálie-werk (n).

Treillisser, (v. a.) Betráliën.

Treize, (adj.) Dertien.

Treizième, (adj. & f.) Dertiende.

Treizièmement, (adv.) Ten dertienden (bóter en treizième lieu).

Trélingage, (m. Zee-w.) Haanepoot, scheer-lyn (zéker souw aan welkers eind veele dunne touwtjes zyn).

Trélinguer, (v. a.) Het want of de zeilen met scheerlynen zwigten (zee w.).

Trema, (adj. & f. in spel- en spraak-k.) Eene letter die 2 punten of stippen van bóven heeft (tot een téken dat ze afzonderlyk moet gespelt of uitgesproken werden, als in aë-ré,

Poëte, Noël, naïf, Judaïsme, hé-roi-

roſſe, Email &c.); un é, i, il, tréma.

Tremblaie, (f) Pópelier-boſch (n).

Tremblant, te (adj.) Beevende, ſtrillende, ſchuddende; dreevende, dā-rendē.

Tremblant, (m) 't Trammelant (n. in een orgel).

Tremblante, (f), ou Pièce tremblante, Borſt-ſtuk (n. van een Or).

Tremblaye. (Zie Tremblaie).

Tremble, (m) Pópelier-boom (m); pópelier-hout (n).

Tremblement, (m) 't Beeven (n), beeving, ſiddering, trilling, ſchudding (f); tremblement de terre, aard-beeving.

Trembler, (v. n.) Beeven, ſidderen, ſchudden, trillen; item trammelceren (in Muz.).

Trembleur, euſe (m. & f.) Een beveest menſch; item een kwacker; kwakſter (zeker vry-geest).

Trembloter, (v. n.) Trillen, veel of geſtādīg beeven.

Trême. (Zie Trame).

Trémou, (m) Muur, ruimte tuiſſchen 2 ſchiet-gāten.

Trémou. (Zie Trumeau).

Trémer. (Zie Tramer).

Trémie, (f) Trémel of iregter (m. van een koren-mōlen); item eelensbak (m. als: voor duiven); trémie, baard (m. foyer).

Trémion, (m) Schraag (onder een mōlen-trémel of iregter).

Trémou, (m) Zōmer-graan (n).

Trémouſſement, (m) Ligte ſchudding, beweging (f. als: van de lucht); item 't ſtaan, 't klappen (n. met de wiken).

Trémouſſer, ſe Trémouſſer, (v. r.) Schudden, wapperen, klappen; trillen; berven, in geſtādīge beweging of ongeduurig zyn; als: l'air trémouſſe; l'oifeau trémouſſe des ailes de vogel klapt met de wiken of vleugels; ce n'eſt pas là danſer, ce n'eſt que ſe trémouſſer, dat 's geen danſen, dat 's maar huppen; ſe trémouſſer fort, zich veel beweging of moete geeven.

Trempe, (f) De harding, of hardmaaking, tempering (van yzer of ſtaal

door zulk gloeyend in koud water te leſſen); donner la trempe à l'acier; trempe, de hardigheid, boednigheid, of geſemperdeid door van, als: la lame de cette épée, de ce couteau eſt d'une bonne trempe; trempe, aart, imborſ, geſteltenis, als: ils ſont d'une même trempe que lui; il eſt d'une bonne trempe; item c'eſt un eſprit de fort petite trempe, 't is maar een gering verſtand, daar is niet veel pit in.

Trempe, (f) Een doordringende rēgen.

Trempe, ée (adj.) Gewerkt, doorweekt, doortrokken, bevoigt, doorwāterd, ingedoopt enz.; pain, linage, vin trempé, geweekt brood; nat linnen; wyn met wāter gemengd; avoir les yeux trempés de larmes, de oogen met traanen doorweekt hebben, dat is, in traanen wegsnelten; trempé, ée gehard (als: yzer enz.); deel gehad, ingemengd (als in een verraad enz.).

Trempe, (f) Weeking; indooing, nat-maaking; item netting (by verwers).

Trempe, (m) 't Indooopen; 's weeken (n).

Tremper, (v. a.) Weeken, weiken, bevoigten, nat maaken, indooopen, enz. tremper du linge dans l'eau, linnen in 't wāter ſteeken, indooopen, nat maaken; morceau de pain trempé dans du vin, dans la ſauce, een ſtukje brood in wyn enz. gedoopt of geſopt; tremper la croute, de koſt weeken of indooopen; (figuurl.) wakker zuipen; tremper ſon vin, zyn' wyu met water mengen; la pluie trempe la terre, de rēgen doorweekt de aarde; tremper le fer, l'acier, deſaiguilles, yzer enz. temperen, barden of hard maaken; tremper ſes mains dans le ſang, zyne banden met bloed beſmetten, bloed vergiſen, een' moord begaan; tremper, (v. n. avoir part à) dans un crime, dans une ſédition, revolte, conjuration &c., deel-hebben, mede pligtig of ſchuldig zyn aan eene misdaad enz.; tremper, (v. n.) weeken, doortrekken, nat

nat worden; mettre tremper, te weeken zetten (als: linnen, brood, zoute vleesch of visch enz.); tremper long temps dans une prison, dans quelque vice, lang in een gevangenhuis zitten; lang in eenige ondeugd volherden.

Trempis, (m) Water (waar in iets geweekt word of uit-trekt) item loog (f).

Tremplin, (m) Schuinse plank, waar van de koorde-dansers springen (f).

Trempure, (f) Een gewigt om eene molen syn of grf te doen maalen.

Trenchant, &c. (Zie Tranchant &c.).

Trentain, (m. in 't bal-sp.) Dertig, als: nous sommes trentains, wy hebben elk dertig.

Trentaine, (f) Dertig stuks, dertig tal.

Trente, (adj. & f.) Dertig; trente un (men zegt beter trente & un): doch trente deux, trente trois &c., een-enderzig enz.

Trentieme, (adj.) Dertigste; trentieme, (f. m.) een dertigste, 't dertigste deel.

Trentin, ine (adj.) Dat uit 30 bestaat.

Trépan, (m) Een trepaan of boor (f. waar méé de wondhealers de hersen-paen doorbooren); item trepazering; item een steen-boor (f. by steen-b.).

Trépaner, (v. a.) De hersen-paen doorbooren, trepaneeren.

Trépas, (m. in dicht-k.) 't Overlyden, 't afscheiden (n), de dood (f).

Trépassé, ée (adj. mort, te) Gestorven, overliden; les trépassés, (f. pl.) de dooden, d'overledene; prier Dieu pour les trépassés, het homme à la vilage d'un trépassé.

Trépassement, (m. oudw.) 't Sterven (n).

Trépasser, (v. n. in dic't-k.) Sterven, overliden.

Trépédation, (f. in Genees k.) Reving, skuldling, rilling (der zenuwen enz.).

Trépied, (m) Een treest; item een drie-voet, drie-stal.

Trépignement, (m) Trampeling (f).

Trépigner, (v. n.) Trampelen, gezwind stampen, trappen met de voeten (als tuiniers d'aarde doen).

Trépoint, (m) Trépointe, (f) De rand van een schoen.

Tréport, (m) Hekslut (n. boven aan den achterstéven van een schip).

Très, (Particule dat den superlat. aanduid, en altoos met eene divisie aan het adj. of adv. gevoegt word), zeer, byzonder, aller, als: très-bon, très-sage, très-haut, très-volontiers, zeer goed enz. Le Très-Haut. De Aller-Hoogste; très-bien-venu, zeer wel-kómen.

Tréfillon ou Etréfillon, (m) Lat, die men tusschen nieuw-gezaagde planken legt om ze des te beter uit te droogen (f).

Trésor, (m) Schat (m); item schatkist, schat-kamer (f); la nature a épuisé les trésors en vous formant, de natuur heeft alle baare schatten uitgeput toen zy u formeerde.

Trésorerie, (f) 't Schat-meesters-ampt of huis (n).

Trésorier, (m) Schat-meester, schat-bewaarder; rent-meester; ontvanger; uitdeeler; opziener; trésorier general, del'epargne, des parties casuelles ou des revenus casuels, des menus plaisirs, des aumônes, du Roi, des ponts, des chemins, &c. Trésorier ordinaire de la guerre, Betaalsheer van 's Kónings lyf-wagt; Trésorier de l'extraordinaire, Betaalsheer van 's léger.

Trésoriere, (f) Ontvangster in een nonnen-klooster.

Tressaillement, (m) Opspringing (f) enz.

Tressaillir, (v. n. je tressaille; nous tressaillons &c.) Opspringen; ontbatsen, ontzetten; tressaillir de joie; il tressaillit à la vue de ce montre, hy sprong op of ontzettende enz.

Tressé, (f) Vlegt, geulogen lis of band; tressé de cheveux, hair-vlegt, treas.

Tresser, (v. a.) Vleggen, trenzen (als

(als bair); vlegten (als: matten, liffen enz.).

Tresseur, euse (m. & f.) Tremzer; trenster; vlegter; vlegster.

Tressoir, (m) Trems yzer (n).

Treteau, (m) Schraag (eener tafel); schraag, bok (by timmerl.); monter sur des treteaux, voor hansworst by een kwakzalver speelen.

Treve, (f) Wapen-schorffing (f), stilstand van wapenen (m), faire, signer une treve; treve, rust, verlibing; donner quelque treve à son esprit; la goutte m'a donné quelque treve; item treve de compliments (plus de compliments), treve de raillerie, geene complimenten meer, al genoeg complimenten, of laat ons van de complimenten afscheiden enz.

Trevier, (m) Maître-voilier Op- per-zeilmaaker, opzigter over de zeilen enz. op een schip.

Treuil, (m) Spil, boom of rol (daar het touw van een windas enz. om-gaat).

Tricleur, (m) Triakel-verkooper; kwakzalver.

Triade harmonique, (m) Een wel-luidende 3 dubbele slag (in Muz.).

Triage, (m) Keuze, keur, uit- kipping, uitzoeking, uitleezing (f. van waaren); item een afgezonderd kwartier in een bosch (n).

Triaire, (m) Soldaat met piek, schild en harnas (by d'oude Rom.).

Dialogue, (m) Gesprek van 3 personen (n).

Triangle, (m) Een drie-boek (m), een drie-kant (n); item een driekantig glas (Prisme).

Triangulaire, (adj.) Drie-boekig; driekantig.

Tribade, (f) Een vrouw mensch dat ontugt met iemand van haare eigene kunne bedryft.

Tribord, (m) Stuur-boord (n. van een schip. (Zie Stribord).

Tribordais, (m) Stuur-boordswaag of kwartier.

Tribouiller, (v. a. gem. w.) Ont- rusten, gaande maken.

Triboulet, (m) Rond-spil (f. en

item rond op te maaken by Gond-sm.); item een nar, hof-nar; servir de triboulet.

Tribraque, (m) Voet van 3 korte Letter-grepen (in dicht-k.).

Tribu, (f) Stam (m), geslachts (n); la tribu de Lévi.

Tribulation, (f) Gekwel, verdriet (n), verdrukking (f), angst (m).

Tribun, (m) Hoofd-man, Gemeens-man, voorstander des volks, wyk- of rot-meester (van 's oud Romen).

Tribunal, (m) Recht-foel (m); item Recht-bank, vierschaar (f).

Tribunat, (m) Hoofdmanschap, waerdigheid van een' Tribun.

Tribune, (f) Een verbévene plaats (van waar men eertyds by de Grieken en Romeinen tot het Volk sprak of de schouw-speelen bezag); item een verbéven gesloette met iralien, of d'orgel-plaats (in een Kerk).

Tribut, (m) Tol, cyns (m); schat- ting (f); payer tribut; payer le tribut à la nature, sierven; item door zee-ziekte braaken of overgeee- ven.

Tributaire, (adj.) Cynsbaar, tol- pligtig.

Tric, Woord der Boekdrukkers- knechts als zy maandag willen houden.

Tricennales, (m. pl.) Tyd van 30 Jaar.

Tricher, (v. a. gem. w. tromper) Bedriegen, verschaiken, oplichten, betrekken, by de nens bebben; tricher au jeu, moffelen, valsch speelen.

Tricherie, (f. gem. w. trompe- rie) Bedriegery, oplichting; item mof- feling, bedrog in 's speelen.

Tricheur, euse (m. & f.) Bedrie- ger, bedriegster; valsche speeler of speelfter.

Tricoises, (f. pl.) Nyptang (f. der Hoef-sm.).

Tricon, (m) Drie kaarten van ge- lyke hoogte (als: 3 beeren, 3 vrouwen enz.).

Tricot, (m) Knuppel; il a eu du tricot; on lui a donné du tricot, men heeft hem walcker afgeroof, of knuppel scp gegeven; item ouvrage au tricot, gebreid werk.

Tricotage, (m) 's Breië of breiden; item 's brei-loon (n).

Tricoter, (v. a. & n.) Breiën, breiden (als: kouffen enz.).

Tricoterie, (f) Een' verwardde beuzeling.

Tricotet, (m) Zeker kruisselinge dars

Tricoteur, ense (m. & f.) Breiër, kousf-n-breier; breiër, brei-vrouw.

Trictrac, (m) Tik-tak-spel; item tik-tak-bord (n).

Tricuspide, (adj. in ontleed k.) Drie puntig, als: les 3 valvules tricuspides.

Tride, (adj.; Pas tride, korte en zezwinde pas of tree (van een pierd).

Trident, (m) Een drie sand (een vork of gaffel met 3 tanden, als: van Neptun).

Triennal, ale (adj.) Drie-jaarig, dat 3 jaar duurd.

Triennalité, (f) Drie-jaarig amps.

Triennat, (m) 's Drie-jaarig be-lie (van iets).

Trier, (v. a.) Uitskiezen, uitskippen ('s hefte of pookje van iets), als: trier les plus belles pommes d'un panier; trier, uitzoeten, uitleezen, zuiveren, als: trier des pois, des fèves &c.; ma-chandise triée, uitgezotte, uitgekipte waare; ce sont des gens triés, 't zyn uitgezotte lieden; il est trié sur le volet, (dat is letterlyk) hy is op 't uitlees-plankje uitgekip; (figuurl.) hy is een uitgelezen of uitmunstend man, hy is de keur of 't pookje van alles.

Triétéride, (f) Drie-jaarige tyd.

Trigame, (m. & f.) Een 3 maal gebouwde.

Trigaud, de (adj. & f. gem. w.) Bedrieglyk, valsch; een bedrieger, schalk; bedriegster.

Trigauder, (v. n.) Bedriegen, misleiden, rief voor de vuist hanteren.

Tripauderie, (f) Bedrieglyke handehwyte, schelwary.

Trigêmeau (m) Een drieling (één van 3 kinderen één r. d. agt)

Triglyphe (m) Drie dubbele groef op de Dorich zuilen ( )

Trigone, (m. in Sterre-k.) Een drie-kante, chyn.

Trigonométrie, (f) Drieboeks-meeting, drieboeks-meetkunde.

Trigonométrique, (adj.) Dat daar van is.

Trilaéral, le (adj. in Meet-k.) Drie-zydig.

Trimer, (v. n. gem. w.) Lustig aanflappen, voorgaan.

Trimestre, (m) Vierendeel-jaars, quartaal (n), driemaandige dienst, onslag o. bezolding.

Timetre, (f. m. & adj.) Jambisch vaars van 6 voeten.

Trin, ou Trine, (adj. in Sterre-dandings k.); Alpeet trin, drievoudige schyn of beschouwing.

Tringle, (f) Maat-stuk (m) ry (f. der Timmer l.); item gordyn-roede (f); in 't algemeen een' yzere roede, brate lat, riegel of lyst.

Tringler, (v. a. & n.) Met de lyn staan of aftekenen (by Handw. l.).

Tringlettes, (f) Glas-schuyven.

Trinitaires, (m. pl.) Geloofs-gezinden der H. Drie éénigheid; item ketteren die dezelve bewiisen; item trinitarissen, (zekere Monnikken dus genaamd, die de Kristten slaaven by de Turken enz. loskopen).

Trinité, (f) De Heilige Drie-éénheid, Drievaldigheid (als: van één éénig God in drie Persoonen); item 't feest der H. Drievaldigheid; item de drievaldigheids-bloem.

Trinome, (adj. in den ster-riegel of Algebra) Dat uit 3 leden bestaat.

Trinquenin, (m) 't Hoogste boord (n. eener Galleie).

Trinquer, (v. n. gem. w.) Lustig drinken en klinken.

Trinquet, (m) De fokke-mast.

Trinquette, (f) Lul, slag-zeil (zeker drieboekig zeil).

Trio, (m) Muziek stuk (concert) van 3 partyen; item gezelschap van 3 personen (n).

Triodion, ou, Triodon, (m) Gezang-boek (n. der Grieken dat van Septuagésima tot Paasfeben gebruikt word).

Triolet, (m) Zeker fransch schimpe-miane-dicht van 3 afderlingen, yder van 8 regels, en yder regel van 8 letter-groepen, met verhaalingen (n).

Trium-

Triomphal, ale (adj.) *Das tot triomf of zége behoord, als: char. arc triomphal, triumf-wágen; praal-boog, triumf-boog, eere-boog.*

Triomphalement, (adv.) *Op eene zégepraalende wyze, met triumf.*

Triomphant, ante (adj.) *Zégepraalend zégebafsig.*

Triomphateur, (m) *Zégepraalend overwinnaar, een zége-praaler.*

Triomphe, (m) *Zége-praal, overwinning; item zégeviering (f); il ne faut pas chanter le triomphe avant la victoire, men moet niet te voorbaarig in 's roemen zyn, geen bei! roepen of men zy 'er over.*

Triomphe, (f) *Troef; jeter de la triomphe, troef speelen, een troefblad afslaan; renoncer à triomphe, troef verzaaken.*

Triompher, (v. n.) *Zégepraalen, zégeveleren; triumfeeren, met triumf of groote praal als een overwinnaar inryden, ingebaald worden; item een ander overwinnen, overtreffen, te bóven gaan; item ergens op floffen, roemen of blydschap over bezonen.*

Tripaille, (f) *'s Gedarmte, 's ingewand (n), karwei, omslag, pens (f. van een geslagt beest).*

Tripartite, (adj.) *Das in 3 deelen verdeeld is, (meest dus) l'histoire tripartite, de driedubbele of in 3 deelen bestaande kerkelyke beschryving (van Eusebius).*

Tripe, (f) ou **Tripe de velours**, *Tryp, felp; tripes, (pl.) stikken of brokken; tripes de velours, fluwele lappen of brokken; il fait quelques tripes du latin &c., by wees eenige stikken en brokken van 's latyn enz.*

Tripes, (f. pl.) *De darmen (m. pl.), 's ingewand, 's slag (n) pens (f); vuidre les tripes, de darmen schoon-maaken; rendre tripes & boyaux, sterk braaken.*

Tripe-Madame. (*Zie Trique-Madame*).

Triperie, (f) *Pens-bal, pens-markt.*

Tripette, (f) *Klein ingewand, pensje (van klein vee of gevogelte).*

Triphthongue, (f) *Een driedekank (vereenigde uitspraak van 3 klink-letters).*

Tripier, iere (m. & f.) *Pens-verkooper, pensenaris; pensvrouw; item (verachtel.) pens-wyf; item voilà une grosse tripiere, dat is eene vuile vette zeng; conteau de tripiere, (spr. w.) mes dat van weér zyden snyd, dat is, een die 's met beide partyen houd.*

Triple, (adj. & f.) *Drie-dubbel; het drie-dubbele of drievoudige.*

Triplement, (f. m.) *Derde verhooging (f. der schassing).*

Triplement, (adv.) *Driedubbel, drievoudiglyk, drie maal zoo veel.*

Tripler, (v. a. & n.) *Driemaal zoo veel vermeerderen.*

Triplicité, (f) *Drie-dubbelheid; drievoudigheid; item (in Sterre-k.) drie dubbele schyn.*

Tripliquer, (v. n. in Rechten) *Ten derden maal antwoorden, op het duplicq antwoorden of zich verweeren.*

Tripliques, (f. pl. in Rechten) *Derde antwoord, of wederlegging op het duplicq.*

Tripoli, (m) *Trippel.*

Tripolir, (v. a.) *Met trippel wryven, braineeren.*

Tripot, (m. jen de paume) *Kaatsbaan (f); bal-buis, Speelbuis (n).*

Tripotage, (m) *Mengel-moes, door-één-gehuifel, gemors (n. van eeswaaren enz.); item konkelry (f), konkelwink (m), als: là se fait certain tripotage qui sent le maquereillage; item je n'ai que cela pour tout tripotage, dat is al dat ik konde bekómen.*

Tripoter, (v. a. & n.) *Door mal-kander mengen of roeren, door-één-huifelen, morsen, konkelen.*

Tripotier, iere (m. & f. Maître ou Maîtresse d'un jeu de paume), *Hoader, boofster van een kaatsbaan of balbuis.*

Trique, (f) *Ksuppel (n. Zie Tricot).*

Triqueballe, (m) *Geschat-wágen.*

Triquebilles, (f. pl. boers. w.) *Het gemagt of de mannel. teel-l.*

Tri-

Trique-madame, (f) *Kleine donderbaard* (zeker kruid).

Triquenique, (f) *Hair-kloovery, twiſt over eene beuzeling.*

Triquer, (v. a.) (*iets*) *Uitzoeken, ſorteeren en ter zyde leggen.*

Triquet, (m) *Brits-plank* (f) *of keſcheut* (n. in e'n' kaatsbaan).

Tricquetrac, (*Zie* Tric-trac en Trépignement).

Triregne, (m. in *Wapen k.*) *De Paſſelyke drie-dubbele Kroon* (f).

Trirème, (m) *Een ſchip met 3 paar riemen* (n).

Trisagion, (m) *Kerk zang waar in 't woord Heilig 3 maal herhaald word.*

Trisail, eule (m. & f.) *Over-oud groot-vader; over-oud groot-moeder.*

Trisarchie, (f) *Gemeſchappelyke regeering van 3 Perſoonen.*

Trisection, (f. in *Meet-k.*) *Doorſnyding, deeling in drieën.*

Trismegiste, (adj.); *Mercure trismegiste, de Groot-magtige Mercurius* (der *Egyptenaaren*).

Trismégiste, (m) *Middelbaare kamon-leſter* (by *Drukkers*).

Trisolympionique, (adj.) *Een die in de olympiſche ſpeelen 3 maal den pryſ behaald heeft.*

Tripaſte, (f) *Winde met 3 kassrollen.*

Trisse, ou droſſe, (f) *Talie of reep aan een geſluit.*

Trissyllabe, (adj.) *Drie-leſtergreepig, dat 3 ſyllaben heeft.*

Triste, (adj.) *Droevig, treurig, droefgeestig, zwaarmoedig, bedrukt; il eſt fort triste de cet événement, by is zeer bedroeft of droefgeestig over die gebeurtenis; chant, ſin triste, droevige zang; droevig, treurig of ongelukkig einde; temps triste, droevig of betrokken weér; il eſt triste comme un bonnet ſans coëfſe* (ſpr. w.) *by is van droefheid neêrgeſlaagen.*

Tristement, (adv.) *Bedroefdelijk, droeviglyk, treuriglyk, zwaarmoediglyk.*

Tristeſſe, (f) *Droefheid, rouw, bedruktheid, zwaarmoedigheid, neêrſlagtigheid.*

Trithéisme, (m, 's *Wan-geloof van 3 Góden.*

Trithéiste, (m) *Een die gelooft dat 'er 3 Góden zyn.*

Triton, (m) *Trison* (zeker zee-god); *item miſklank, ſtooting* (in *Muz.*).

Triturable, (adj.) *Dat klein geſtamp of geſtooten kan worden.*

Trituration, (f) *Verbryzeling, ſtamping.*

Tritarer, (v. a.) *Verbryzelen, in ſtukken ſtampen of ſtooten.*

Triviaire, (adj.) *Daar 3 wégen te zamen loopen; place triviale, een drie ſprong.*

Trivial, ale (adj.) *Zeer gemeen, gering, laag, beuzeagtig; façon de parler triviale; les écoles triviales, de laage ſcholen.*

Trivialement, (adv.) *Op eene gemeene wyze.*

Trivialité, (f) *Gemeenheid, geringheid.*

Triumvir, (m. lees *Trionvir*) *Een Drieman* (een der 3 Heeren die in *Romen* 't oppergebied voerden).

Triumvirat, (m) 't *Driemanschap* (n).

Troc, (m) *Ruiling, raillebaating, wiſſeling, verwiffeling* (téngeen malkander (f); *faite un troc; perdre au troc.*

Trocar, (m) *Driekant ſpits werktuig* (der wond-b. om 't water af te tappen).

Trochaïque, (adj.) *Dat met éénen langen en éénen korten voet is* (in *Lat. Dicht-k.*).

Trochanter, (m. ch. als k. in *ontleed-k.*) 't *Ronde boven-eind van 't ſchenkel-been* (n).

Troche. (*Zie* Trochet).

Trochée, (f) *Voet van éénen langen en éénen korten lettergreep* (in *Dicht-k.*).

Troches, (f. pl. *jagt-w.*) *Drek, miſt van 's wils* (m).

Trochet, (m) *Tros, (van vrugten of bloemen by malkander bangende).*

Trochisque, (m) *Arzeny-koekje* (n).

Trochoïde, (f. in *Meer-k*) *Gelyke lyn.*

Trochure, (f) *Troffige ſakking van 't gewei van een bert.*

Troſ-

Troëne, (m) *Keel kruid* (n).
 Trogne, (f. *boert. w.*) Trónle,
 (f) *gezig, bakkes* (n); rouge tro-
 gne, ou trogne enluminée, *rood of*
verzoopen bakkes.

Trognon, (m) 's Klokbus, 's
 bart (n); trognon de poire, de
 pomme &c. trognon de chou,
kóól-bronk, kóól-flok; j'en fais au-
 tant de cas que d'un trognon de
 choux, *ik acht 's geen en kóól-bronk.*

Trois, (adj. & f.) Drie; een' drie
 (f); trois fois, drie-maal, drie-
 reizen; ils sont trois, zy zyn met
 een driën; de trois en trois jours,
om den derden dag; le trois du
 mois, *den derden der maand*; Henri
 trois, *Hendrik de derde.*

Troisième, (adj. & f.) Derde.

Troisième, (adv.) Ten der-
 den (en troisieme lieu).

Troller, (v. n. gem. w.) Straat-
 styen, heen en weer loopen of draa-
 ven; troller par la ville.

Troller, (v. a. gem. w.) Omflee-
 pen, achter zich hebben; il trolle
 toute la famille après lui.

Trombe, (f. Trompe, Puchot,
 Siphon) Hoos, water-hoos.

Trompe, (f) *Wald hoorn, Jagt-
 hoorn* (m); item trompe (n. dat men
 tusschen de sanden neemt als men 'er
 op speelt); de tromp of snuit (f. van
 een' Olifant); een rond getwelf; spreek-
 hoorn, roeper; item trompet (doch
 alleen dus) publier la paix à son de
 trompe, *met trompetten geschal de*
vrede afkondigen; publier une cho-
 se à son de trompe, *een ding uit-
 baarinen, waereldkundig maaken.*

Tromper, (v. a.) Bedriegen, be-
 dotten, misleiden; se tromper (v. r.)
 zich bedriegen, zich abuseeren, mis-
 taflen.

Tromperie, (f) Bedrog (n), be-
 driegery (f).

Trompeter, (v. a.) Met trompet-
 geschal bekend maaken; item (iets)
 uitbaarinen, kloppen, waereldkundig
 maaken.

Trompette, (f) Trompet; jouer,
 sonner de la trompette, *op de trom-
 pet speelen, blaazen*; emboucher la
 trompette, *de trompet aan de mond*

zetten; déloger sans trompette,
 (spr. w.) *met een' stille trom verbui-
 zen, in de stilte versrekken*; item
 (met een lézer) *hals over kop en*
zonder trommel slag op-breeken; trom-
 pette marine, trompet-maryn (zéker
 speelint met éene snaar); trompette
 harmonieuse, bas-bazuin; schuif-
 trompet; trompette parlante, spreek-
 trompet, spreek-buis; trompette de
 mer, zéker schulp-visch; fêtes des
 trompettes, 's feest der bazuinen of
 's nieuwe jaar (der Jooden); trom-
 pette, verbetering der sem; enton-
 ner la trompette, *hoogdraavend*
spreeken of schryven; à gens de vil-
 lage, trompette de bois (spr. w.)
 dat is voor boeren goed genoeg, of
 ieder na zyn staat behandelen; il est
 secret comme une trompette, *hy*
is een habbelaar die alles verteld.

Trompette, (m) Trompetter; item
 uitblaazer, lof-tuiter (van iemands
 roem); item nieuws verteller of ver-
 spreider, als: c'est le trompette
 du quartier; item c'est un bon
 cheval de trompette, (spr. w.) *hy*
is voor een klein gerugtje niet bang.

Trompeur, euse (m. & f.) Be-
 drieger; misleider; bedriegster; c'est
 un franc trompeur, *hy is een regte*
bedrieger; à trompeur, trompeur
 & demi (spr. w.) *als men slim is, moet*
men 'er slim légen weezen, of eenen
bedrieger verschalken.

Trompeur, euse (adj.) Bedriege-
 lyk; des plaisirs trompeurs, espé-
 rance trompeuse; rien n'est si
 trompeur, que &c.

Trompetx, euse (Zie Trompeur
 adj.).

Trompillon, (m) Rond verwelfte
 (n).

Tronc, (m. lees Tron) Siam;
 item stomp, blok (van een boom); stam,
 stam vâler (van een geslacht); romp
 (van 's Ligchaam); arm-bus (in een'
 Kerk enz.); schaf (eener pylaar);
 dom-kop, dommerik, blok, houte kloas;
 il faut se tenir au tronc, *men moet*
het zékerste kiezen; tronc de chou
 (Zie Trognon).

Tronche, (f) Ruw stuk hout (n),
 ruuwe blok (m).

Tronchet, (m) *Blok, bak-blok* (op 3 pooten).

Tronçon, (m) *Een afgebroken, afgesneden stuk, eind* (n), *moot* (f. van iets), als: tronçon de lance, de boudin, de carpe, de brochet &c. tronçon, de stomp (van een paardeslaas).

Tronçonner, (v. a.) *In stampen, stukken of mooten snyden.*

Trône, (m) *Troon, Ryks-zetel; monter sur le trône, den troon beklimmen, gaa regereen.*

Trônière, (f) *Schiet-gat* (n. eener baary).

Tronquer, (v. a.) *Afknotten, afkorten, afhakken (als takken); verminken, afknotten; tronquer un corps, een ligchaam verminken; tronquer, verminken, vervalschen (eenig boek of geschrift).*

Trop, (adv.) *Te veel, al te veel, te zeer; j'en ai trop, ik heb 'er te veel van; trop peu, te weinig of al te weinig; trop grand, te groot; trop petit, te klein; cela est de beaucoup trop petit, dat's veel te klein; trop de civilités, al te veel beleefsbeden; le trop d'esprit ne l'incommode point, 't overtellige verstand enz.; c'est trop rever, gy zitte veel ingedagten; je ne fais pas trop de son avis, ik ben niet zeer enz.; trop gratter cuit, trop parler nuit* (spr. w.) *al te veel is onziet; vous chargez par trop ce mulet, gy overlaadt dien muil-ézel; le trop, (f. m.) 's overtollige, 's geen te veel is; la médiocrité est entre le peu & le trop.*

Trope, (m) *Verbloemde of figurlyke spreekwyze* (f. in Rétor.).

Trophée, (f) *Ziege-téken, téken van overwinning, eer-téken* (n); ériger des trophées; faire trophée de quelque chose, ergaas op roemen.

Tropique, (m) *Zonne-keerkring* (in Geogra.).

Tropologique, (adj.) *Leen-spreekig, figurlyk; sens tropologique.*

Troquer, (v. a.) *Ruilen, tuischen, verwisselen, vervalschen; troquer son cheval borgne pour un*

avengle (spr. w.) *een' slechte ruiling doen.*

Troqueur, euse (m. & f.) *Ruiler, verruiler, tuischer, ruilebuiser, kwanselaar; verruilsier enz.*

Trosse, (f. *Zie Racage.*)

Trot, (m) *De Draf* (van een paerd); le grand, le petit trot, de barde, de zachte draf; aller le trot, draaven, se mettre au trot, van 't draaven gaan; mettre un cheval au trot, een paerd laten draaven.

Trotte, (f) *Stuk-wegs; j'ai fait aujourd'hui une bonne trotte.*

Trotte menu, (m. boertigl.) *Muis* (f).

Trotter, (v. n.) *Draaven; faire trotter un cheval, un laquais, een paerd laten draaven; een knecht wakker laten loopen; trotter, waggelen (als de eenden, ganzen enz.); trotter (v. a.) un cheval; een paerd op den draf beryden.*

Trotteur, (m) *Draaver, paerd dat draaft.*

Trotteuse, (f) *Loopster, vrouws-perform dat overal loopt.*

Trottin, (m) *Een loop-jongen (die boodschappen doet).*

Trottiner, (v. n.) *Een korten draf loopen (van paerden gez.); item op de straat omloopen.*

Trottoir, (m) *Voet-pad, wandelpad* (n); item cette affaire, cette fille est sur le trottoir, die zaak is op den weg of staat verhandeld; die jonge dogter gebuurt te worden (gem. spreek-wyze).

Trou, (m) *Een gat, hol* (n), opening (f); item een slecht huis of steele, een kruip-in, nest of hol (n); le trou du cul (cu), 't aars-gat; trou de chou, (*Zie Trognon*); il boit comme un trou, hy zuipt geweldig; il a fait un trou à la Lune (*Zie Lune*); autant de trous, autant de chevilles (*Zie Cheville*); souris qui n'a qu'un trou est bientôt prise, 't is een' slechte muis die maar een gat wees; il s'est aggrandi par le trou de sa fem.

Trouble, (adj.) *Geroerd, troebel, onklaar, dik, drabbig; eau, via*

vin trouble, troebel, drabbig of onklaar wáter; onzuivere of onklaare wyn; pêcher en eau trouble, in troebel water vifſchen, of by verdeeldheid zyn voordeel doen; temps, vue trouble, droevig weêr; duifter gezigt.

Trouble, (m) Onſtelenis, beroering, onluſt (f) (émotion, désordre, confuſion).

Trouble-eau, (m) Pols (der viſchers).

Trouble-fête, (m) Een breekspel, vreugde of vredeſtoorder, onruſtverwekker.

Troubler, (v. z.) Onklaar of drabbig maaken, roeren (als: wyn of water); item (iemand) ſtooren, van zyn ſtuk helpen, in verwarring brengen; (het gebied) ontruſten, onſtellen; (een land) beroeren; ſe troubler, (v. r.) dik of onklaar worden; in verwarring kómen, van zyn ſtuk raaken; onſtellen; duifter worden of betrekken (als: de lucht).

Troué, ée (adj.) Gegaat, dat met gaten is; vos bas ſont troués.

Trouer, (v. z.) Gaten (ergens in) maaken (percer, faire des trous); ſe trouer (v. r.) met gaten worden of ſyten (als kousſen enz.).

Trou-madame, (m) Zéker ſpel in Frankryk met 13 poorten, 13 galderyen en 13 balletjes.

Troupe, (f) Een hoop, trop (m), ſchaare, bende (f); en troupe, par troupe, by ménigſe, tropswyze; troupes, (pl.) krygsvolk, ſoldaatén, troepen.

Troupeau, (m) Kudde (f. eene ménigſe van ſchaapen of ander vee by malkander); item (figuurl.) de Gemeinſe, de Kerke Gods, ook kudde genoemd.

Trouſſe, (f) Bundel (m), pak, (n. iets dat ſ'zámengebonden is), als: trouſſe de foin, een bundel hooi; trouſſe, 't krais (van een paerd); porter, monter, ſe mettre en trouſſe (Zie croupe); être aux trouſſes de quelqu'un, iemand op de bielen zitten, vervolgen of achter ná jaagen; les ennemis étoient toujours à nos trouſſes; trouſſe, een pyl-koker of bundel pylen; item meſſen-

ſas (der barbiers); trouſſes (pl. Zie Haut de chaufſſes).

Trouſſé, ée (adj.) Opgeſchort, opgebonden enz.; un repas, un discours bien trouſſé, een beknopte en zindelyke maalyd; een wel ingericht geſprek; voilà qui eſt trouſſé, ou expédié, dat is vaerdig of afgedaan; verre rompu & ſille trouſſée, il n'y a plus de remede, een gebróken glas en eene geſchbondene maagd is niet te berſtellen.

Trouſſeau, (m) Een bundel (m), pak (n); trouſſeau de clefs, de ſleches, een bos ſleutels, een bundel pylen; trouſſeau, uitzetting (f. van kleederen, linnen, buisraad enz. die men aan eene dogter bóven baare portie ten buuwelyk méde geeft), als: elle a eu un bon trouſſeau.

Trouſſe-galant, (m) Heſtige ziekte, van wat naamr ook, die iemand ylings in 't graf ſleept.

Trouſſe-queue, (m) Staers-riem (waar mee de ſaert van een paerd opgebonden word).

Trouſſe-quin, (m) Achterſte zadel-boog.

Trouſſer, (v. z.) Opſchorten, opbinden, enz.; trouſſer ſa jupe, ſes bas, haar rok opſchorten, opſpellen; zyne kousſen opbinden, oprollen; trouſſer, (iets) te zámén rollen, oppakken tot een bundel maaken; (zeilen) oprollen, inboalen, beſtaan; trouſſer la queue d'une robe, den ſleep van een' ſabbert opligten; trouſſer bagage, oppakken; item (figuurl.) oppakken, zyn' biezen pakken, met zak en pak verirekken, vlagten; trouſſez chaufſſes, pakt uw' biezen; trouſſer une branche, een' tak opbinden; trouſſer une belle (Zie enceindre); trouſſer, wegstleepen, wegrukken, als: la fièvre l'a trouſſé en peu de jours; il va être trouſſé en male, (ſpr. w.) 't zal ras met hem gedaan zyn; trouſſer une bouteille de vin, un gigot de mouton, eene vles wynenz. ſchielijk inſlokken, achter de knoopen ſteeken.

Trouſſis, (m) Opnaaiſel, opſpelſel (n. aan kleederen).

Trouvaille, (f) Een vond of vondst; item ontcrwagte gelukkige ontmoeting (van iemand of iets); item gebrand, gevonden of geborgen goed; droit de trouvaille, recht of aanspraak op gevonden of geborgen goed; brandrecht.

Trouvé, ée (adj. Gevonden enz.; un enfant trouvé, een vondeling.

Trouver, (v. a.) Vinden (dat men zoekt); vinden, uitvinden, ontdekken (eenig geheim); bevinden, ondervinden (expérimenter, voir); trouver bon, goed vinden, goed achten; trouver mauvais, niet goed vinden, slecht vinden, afkeuren; item kwalijk neemen; trouver par hazard, by geval ontmoeten of vinden; je ne fais où il trouve tout ce qu'il dit, ik weet niet waar by al 't geene hy zegt bekomt; trouver à manger, te eten verzorgen; aller trouver quelqu'un, iemand gaan bezoeken, naar iemand toe gaan; comment trouvez vous ce vin là? hoe bevind gy, of, hoe smaakt u die wyn? il trouvera à qui parler, hy zal zyn man vinden, hy zal zien met wien hy te doen heeft; vous me trouverez en votre chemin, ik zal u dwarsboomen; il croit avoir trouvé la pie au nid (spr. w.) hy meent het geheim ontdekt te hebben; qui bien fera bien trouvera (spr. w.), die wel doet, wel ontmoet; se trouver (v. r.) en quelque lieu, maskander ergens vinden of ontmoeten; item zich ergens bevinden; cela se trouve fort peu, dat word zeer weinig gevonden, gezien of bespeurd; se trouver bien, mal, zich wel, kwalijk bevinden; il ne s'est jamais trouvé à telle fête, ou, à telles rôtes (spr. w.), by is nooit zoo ter bruiloft geweest, dat is, by is ter deege gebekeld of afgeroof.

Trouveur, (m) Een speur-bond, brak, opzoeker.

Truand, ande (m. & f. gem. en oud w.) Een Luitse landlooper, schooijer, deugenier; schooijer enz.

Truandaille, (f. oud w.) Bédelaarsgestuis, kanafje-pak (n).

Truander, (v. n. oud w.) Schooijen, langs 't land loopen bedelen.

Truble, (f) Een sebecp-net.

Truc, (m) Truk-tafel (f), biljard (n).

Truchement, ou Trucheman, (m) Tolk, vertolker.

Trucher, (v. n.) Schooijen, bedelen, troggelen.

Trucheur, enfe (m. & f.) Troggelaar; schooijer.

Truculent. (Zie cruel, brutal).

Truelle, (f) Troffel (f), truweel (n).

Truëllée, (f) Een troffel-vol.

Truffe, ou Truë, (f) Aard-noot.

Truie, (f) Een zeuge of zog; truie pleine, dragsige zeuge; truie qui cochonne, zog die bigt of biggens werpt; truie, een' zog, dik en vet vrouw-mensch.

Truite, (f) Forelle, Voorn (zéker rivier-viſch).

Truité, ée (adj.) Gespikkeld, met roode vlekken; chien, cheval truité.

Triton, (m) Een woomije (n).

Trumeau, (m) Schinkel (m. van een os enz.); item muur tusſchen 2 venſters (f).

Trusquin, (m) Rids-bout, liniaal (n. om iets af te paſſen, by ſchrynw.).

Truye. (Zie Truie).

Tu, (Pron. pers.) Gy (by 't gemeen jy, dy, in 't boogd. du, en in 't eng. thou. NB. Tu, toi, te, word alleenlyk gebruikt als men ſpreekt tot zyn, mindere, als: tot zyn knegt of onderdaan; item met wien men zeer gemeenis, als: tot man, vrouw, kinderen, broeder, makker enz.; item (in dichtk.) tot Koningen of Vorſten enz.; item by Proteſtanten tot God, anders zegt men vous. Zie verder hier over de Grammaires).

Tu, ue (part. paſſ. van Taire) Gezwegen.

Tuable, (adj.) Dat men dooden of ſlagten kan of mag; item dat de dood verdient.

Tuage, (m) 't Slagen: item 't ſlagt-loon (n. van verkenſ enz.).

Tuant, ante (adj. van Tuer) Doodend, doodelyk; item zeer laſtig vervetlend, allerverdrietigſt, als: c'est

TUA. TUB. TUD. &c.

c'est un homme, un travail fort
taant; conversation taante.

Tu-antem, (m. Lat. w.) Wëzend
lykepunð (n), of zwaarigheid (f. eener
zaak).

Tube, (m) Eene Buis (f. als: van
een verrekijker enz.).

Tubercule, (m) Knobbel (m) zwel-
ling, dikte, uitwasfing (f. aan vrug-
ten, planten, tand vleesch enz.).

Tabéreuse, (f) Tuberoos (zékere
bloem).

Tubéreux, euse (adj.) Knodfig,
knoeflig, boldächtig, bollig, dat met
bollen of knoesten groeit, uizet of op-
zwellt (als aan een' plant of lid des
ligchaams enz.).

Tabérosité, (f) Bollige uitwas-
fing, knoefligheid, swelling, dikte.

Tudesque, (adj. & f.) Oud hoog-
duitsch.

Tu-Dieu! (zékere uitroeping by 's
gemeen) Myn God! is het mogelyk!

Tué, ée (adj.) Gedood (Zie
Tuer).

Tue-loup, (m) Zékere Wolfs-wortel.

Tue-mouche, (m) Een' vliegen-
klap (f).

Tuer, (v. a.) Dooden, dood slaan,
ombrengen, om 't leeven of om hals
brengen, vermoorden (als een man,
kind enz.); item ombrengen, verdoen
(als: een jong geboren kind); dood-
fchieten (met fchiet-geweer); dood-
fteecken (met een dëgen enz.);
flagten, slaan (een os enz.); ver-
dryven, item onnuttig doorbrengen
(zyn' tyd); bederven, vernielen (als
wormen de planten doen ruiner);
verveelen, lastig vallen (ennuyer,
accabler); vertieft maaken; se
tuer, (v. r.) zich zelven dooden,
vermoorden, om hals brengen, van
kans maaken enz.; item dood vallen,
dood blyven; item zich afftoeven, af-
matten, plaagen (met eenig werk);
tue! tue! slaa dood! slaa dood!
(krygs-geroep der Franschen).

Tuerie, (f) 's Slagtbuis (n. daar
men beesten flaat); item slagting, slagt-
tyd (f. van 't vee); item slagting (f)
bloedbad (n. massacre, carnage dans
une bataille).

à Tue-tête, (adv.) Uit al zyn
magt, als: crier à tue-tête.

TUE. TUF. TUG. &c. 809

Tueur (m) ou Tueur de co-
chons, een verkens-flaager (een die
uit slagten gaat); item fpek-flaager;
tueur de gens, menfchen-moorder;
item een jnover (een die op zyn
Krygs-daaden pocht, en, als 's waa-
re, alles ter neer wil ftaan).

Taeufe, (f) Spek-flaagers vrouw;
item boers.) Jegen.

Tuf, (m) Tuf-fteen, duif-fteen,
bras fteen.

Tuffier, iere (adj.) Terre tuffie-
re, zandächtige, mergelächtige aarde.

Tugue ou Taque, (f) Zonne-dek,
fcherm, paviljoen (n), tent (f. op een
fchip).

Tuiaü. (Zie Tuyau).

Tuile, (f) Pan, dak pan (f),
régel, tiggel, tiggel fteen (m); tui-
le plate, faltiere, platte tiggel;
vorft-pan.

Tuileau ou Tuilot, (m) Scherf,
fluk (n. van een' pan).

Tuilerie, (f) Pannebakkerij (f),
tiggel-oven (m).

Tuileries, (f. pl.) Naam van één
der Konings-lufthuizen of tuinen te
Parys.

Tuillier, (m) Pannebakker, tig-
gel-bakker; item pannekooper of ver-
kooper.

Tulbentoglan, (m) Tulband-be-
waarder (des Sultans).

Tulipe, (f) Tulp (zékere bloem).

Tuméfaction, (f) Opzwellling (in
Heel-k.).

Tuméfier, (v. a.) Doen opzwellen,
opblaazen; tuméfier (v. n.), fe tu-
méfier (v. r.) opzwellen, oploopen.

Tumeur, (f) Gezwel (n), dikte,
bult (f).

Tumulte, (m) Oploop, oproer (m);
item geraas (n), beweeging (f), al-
larm (n).

Tumultuaire, (adj.) Dat met op-
roer, allarm, of geraas gefchied.

Tumultuairement, (adv.) Op een
Oproerige wyze, of met wan-crden.

Tumultueusement, (adv.) Met ge-
raas, onfchuimiglyk.

Tumultueux, euse (adj.) Op-
roerig, geraas-maakend, allarm-
maakend; troupe tumultueuse,

Tunicelle, (f) Linnen rokje,
wam-

wammesje (n. zommiger Monnik-ken).

Tunique, (f) Rok zonder mouwen (der oude Rom.); onder-rok (der Kloof-zerl.); Koor-rok (n. der Mis-dienaa-ren); item buid (f); vel, vles, be-kledfel (n. in Onst. k. als: over 's oog; item over vrugten, als: eyen enz.).

Tuorbe. (Zie Théorbe).

Taque. (Zie Tague).

Turban, (m) Tulband (zeker wind-fel om 's boofd by de Turken enz.); prendre le turban, den tulband aan-neemen, Turks of Mahometaansch worden.

Turbe, (f. in Rechten) Schaare, vergaaring (f), hoop (m).

Turbé, (m) Turksch graf (n).

Turbie, (f) Een hoop (van aarde of steen).

Turbine. (Zie Tribune).

Turbit, (m) Turbit (zeker sterk-purgeerende wortel).

Turbot, (m) Tárbot (zeker visch).

Turbotin, (m) Turbotje (n).

Turbulentement, (adv.) Met groot gewoel, geweld of oproer.

Turbulence, (f) Gewoel (n), oproer (m).

Turbulent, ante (adj.) Woel-geestig, woelig, onrustig; esprit tur-bulent.

Turc, urque (adj.) Turksch; che-val turc; femme turque; à la tur-que, (adv.) op zyn turksch; le turc, (f. m.) de turksche spraak; traïter quelqu'un de turc à maure, iemand wredelelyk mishandelen.

Tarcie, (f. oud w.) Steenen.dam (m).

Tarcot, ou Turcou, (m) Drei-hals (zeker vogel).

Turlure. (Zie Turlure).

Tariféraire. (Zie met Th.).

Turlupin. ine (m. & f.) Een Laffe posen maker, een malle gek.

Turlupinade, (f) Kaale of malle boertery.

Turlupiner. (v. n.) Zotte klap uitstaen, laffe boertery of zinspeelin-gen maaken; turlupiner, (v. a.) quelqu'un, iemand voor de zot beu-den, bespotten.

Turlare ou Tureture, (m. gem. w.) Kwaade luim; il est dans son turlare.

Turlure! (interj.) Wel ja! wistte-wasjes! on dit cela, turlare! Je n'en crois rien.

Turlut, (m) Zékere Leeuwerk, die deeze klank heeft.

Turpitode, (f. ignominie) Schan-de, schandelykheid, leelykheid (uit eene schandelyke daad spruttende).

Turque. (Zie by Turc).

Turquerie, (f. boert. w. zelden gébr.) Wreedheid.

Turquesque (adj.); Habillé à la turquesque, op de turksche wyze ge-kleed.

Turquesse, (f) Turkinne.

Turquet, (m) Hondje zonder bair (n).

Turquin, (adj.); Bleu turquin, donker blaauw.

Turquoise, (f) Een Turkois (blaau-we edele steen).

Tutayer. (Zie Tutoyer).

Tutélaire (adj.); Angetutélaire, bescherm-engel.

Tutele, (f) Voogdy, voogdyschap, momboirschap (f); item opzigt (n. over iemand).

Tateur, trice (m. & f.) Voogd, momboir; voogdesse; item stuk daar een jong boomje régen op-waest.

Tatie, (f) Koper-roet (n. waar van men oog-zalf bereid).

Tatollement, (m) Spreekig (f) tot iemand met Tu, toi, te, ton, ta, tes (Zie by Tu).

Tatoyer (v. a.) quelqu'un, is in 's fransch iemand met tu, toi, te &c. in plaats van vous aanspreken (Zie hier over Tu).

Tatrice. (Zie by Tateur).

Tuyau, (m. conduit) Buis, pyp (f); tuyau de plomb, loode buis; tuyau de cheminée, d'orgue, de verre, de plume, de bled, &c. schoorsteen-pyp, orgel-pyp, glaze-pyp; penne-schagt (f); sirco-balm (m), enz.

Tymbale &c. (Zie Timbale &c.).

Tympan, (m) 's schep-rau (n. eener wáter-molen); 's rad (n. eener kraan); 's roedfel (n. in een uurwerk);

2 Trommel-vlies (n. in 's oor); de
simpan (n) of raam (f. eener druk-
pers).

Tympaniser (v. a.) quelqu'un,
iemand opentlyk bestraffen, éver de
békel baalen (le décrier).

Tympanites, (f. m.) Winderigeop-
zwellling van den onderbuik (f).

Tympanon, (m) Een Hakkebord
(zeker smaar-speel-s.).

Type, (m) Afbeeldisel (n. op een'
gedenkenning); afdrukfel, model,
figuur (n) of gedaante (f. van eenig
ding); item een' druk-letter (f);
l'Agneau Pascal étoit le Type de
J. C. het Paasch-lam was een afbeeld-
fel of de schaduw van J. C.

Typique, (adj.) Afbeeldend, zin-
nebeeldig, verbeeldend.

Typographe, (m) Boek-drukker.

Typographie, (f) Boek-drukkery,
Druk-konst.

Typographique, (adj.) Druk-
konstig.

Typographiste, (m) Druk-konste-
naar.

Tyran, (m) Wreeddaar, dwinge-
land, geweldenaar, onbarmhartig
menscb; un mari tyran, een dwin-
geland van een man, een die zyne
vrouw hard behandelt.

Tyranneau, (m) Kleine dwinge-
land, streng Heer.

Tyrannicide, (m. & f.) Tyrannen
moorder; -moordster; tyrannicide,
(m) een' tyrannen-moord (f).

Tyrannie, (f) Wreedheid, ge-
weldenaar, dwingelandy.

Tyrannique, (adj.) Gewelddadig,
wreed, gestreng, onbarmhartig.

Tyranniquement, (adv.) Geweld-
dadiglyk, op eene wreede wyze.

Tyranniser, (v. a.) Wreedelyk han-
delen, met geweld regeeren, gruw-
zaam plaagen.

Tzar, (m) De Tzoar, of Keizer
van Moskoviën.

Tzarienne (adj. f.); Sa Majesté
tzarienne, zyne of Haare tsaarische
Majestéit.

Tzarine, (f) De Tzaarin of
Keizerin.

*****

U.

U. (m) U. (f) De 20ste Letter
van 's A. B. C. en 3de Klink-Letter.

Ubiquiste, (m) Een Doctor in de
Godgeleerdheid die geen vast
Collegie heeft.

Ubiquistes, ubiquitistes, ou ubi-
quitaires, (m. pl.) Geloofs-genooten
van de Alömsiegenwoordigheid van
Krist Ligchaam.

Ulcide, (m) Rydende bode (by de
Turken).

Ulcération, (f) Verzwearing.

Ulcère, (m) Zweer, eiter-bul
(f).

Ulcéré, ée (adj.) Gezwooren, ver-
zwooren, tot eiter geworden, aange-
stoken; item verbitterd, vergramd;
un cœur ulcéré, een verbitterd ge-
moed, dat in 't booze seekt; une
conscience ulcérée, een knaagendes
boos geweeten.

Ulcérer, (v. a.) Doen zweeren, aan
's zweeren helpen, tot eiter doen wor-
den; item verbitteren, boosaardig
maaken.

Ultérieur, eure (adj. 's tegenge-
stelde van citérieur) Dat aan de
overzyde of aan geene (ginsfe) zyde
legt, opper; la Pomeranie cité-
rieure & ultérieure, neder en opper
Poméren.

Ultérieur, eure (adj.) Dat zich
verder uitstrekt, of nog daarenboven
is, als: il se reservoit encore des
demandes ultérieures à celles déjà
faites, by voorbehield zich nog ver-
dere vorderingen by de vorigen te ma-
ken voegen.

Ultramédianre, (adj. in Rechten)
Dat över de midden of helfte is.

Ultramontain, ne (adj.) Dat över
's g bergte is.

Ulyssé, Ulyssis, Koning van Ithaca.

Umbilic, (m. is Onsl. k.) Navel.

Umbilical, le (adj. in Onsl. k.)
Dat tot den navel behoord; cordon
umbilical, navel-streng.

Un, une, (adj.) Een, eene; un homme, een man; une femme, eene vrouw; un, une (un seul, une seule) één, ééne; un homme, één man; une femme, ééne vrouw (wordende in dezen zin ook op un & une gelyk in 't duitſch ſterker gedrukt); il y a un Dieu, daar is een God, item daar is één, dat is, een éénig God; la vérité eſt une, de waarheid is éénig; depuis un juſqu'à cent, van één tot honderd; un à un, één voor één; ce m'eſt tout un, 't is my om verſchillig of even ééns; tout revient à un, 't komt alles op 't zelve uit; l'un & l'autre le fera ou le feront, beide, alle beide zullen het doen of maaken; ni l'un ni l'autre ne vaut rien ou ne valent rien, geen van beiden deugt wat of is goed; ni les uns ni les autres, noch de eenen noch de anderen, of geen van allen; l'un vaut l'autre, het eene is zo goed als 't andere, of d'eene is den anderen waerdig; ils s'aiment l'un l'autre, ou les uns les autres, zy beminnen malkander; l'un portant l'autre, dóór malkander, als: j'ai acheté cela 5 ſols la pièce l'une portant l'autre; les mariés feront uns & communs en biens, de echte lieden zullen hunne goederen gemeenſchappelyk bezitten.

Un, (ſ. m.) Een één (ſ. in Rêken-k.); il faut ajouter là un un, men moet daar eene één byvoegen; une (ſ. f.), als: vous m'en avez donné d'une (ſpr. w.) gy hebt my ſchoon betrekken of geſept; il peut bien la compter pour une (ſpr. w.) dat's voor ééns en niet meer.

Unanime, (adj.) Eenpaarig, eensdragtig, eensgezind.

Unanimement, (adv.) Eenpaariglyk, gezamenlykerhand.

Unanimité, (f) Eensgezindheid, eenpaarigheid.

Unguis, (m. Lat. in ontl. k.) Nagel (ongle).

Uni, ie (adj. van unir) Veréénigd, i' zamengevoegd, verknigt; ils ſont fort unis, zy zyn naauw veréénigd; les Provinces unies, de veréénigde Landſchappen; planches bien

unies, wel inééngevoegde planken; uni, ie, gelyk of effen gemaakt, geſlegt (applani); uni, ie, effen, gelyk, glad, als: chemis uni; place unie; fil uni, gelyk geſponnen garen; toile unie, glad geweeven lynwaad; habit, linge uni, een effen kleed (zonder cieraad); effen linnen (zonder kans); jambe toute unie, een been dat overal even dik of zonder knip is; un habit, homme tout uni, een gaſſch eenvoudig gewaad; een eenvoudig of ſlegt en recht man.

Uni, (adv.) Glad, effen, even, gelyk; cela eſt fort uni; mettre à l'uni, gelyk of effen maaken.

Unieme, (adj. nooit alleen gebr.); Vingt & unieme, trente & unieme, een en twintigſte enz. cent & unieme, honderd en éénde.

Uniforme, (adj.) Gelykvormig, éénerlei, dat zich gelyk is (qui eſt ſans variations); ouvrage, habit ſentiment, conduite uniforme.

Uniforme, (ſ. m.) Montuur, monſtering, regiments kleed.

Uniformément, (adv.) Gelykvormiglyk, op éénerlei wyze.

Uniformité, (f) Gelykvormigheid, overéénkomst.

Uniment, (adv.) Glad, effen, gelyk; travailler de la toile uniment; planer ou raboter un morceau de bois uniment; uniment, eenvoudiglyk, gemeen, borgerlyk; s'habiller, vivre uniment.

Union, (f) Veréénigting (als: van Ziel en Ligchām); ééndragt, éénsgezindheid, éénigheid; vivre dans une étroite union; union (convéance des couleurs dans un tableau) overéénkomst.

Unique, (adj.) Éénig, éénige, éénigſte; enfant, ſils, fille unique, éénige of éénigſte kind; éénige of éénigſte zoon enz.; mon unique eſpoir, ou eſpérance, myne éénige of éénigſte hoop; il eſt unique dans ſon eſpèce, hy is de eenigſte in zyn ſoort.

Uniquement, (adv.) Ééniglyk, al-
téniglyk; il s'applique uniquement à &c.

Unir, (v. a. j'unis; nous unissons

UNI. URA:

sons &c.) *Veréénigen, verbinden, by-één-voegen, s'zamen-voegen* (joindre ensemble); *stem gelyk maaken, effen maaken* (rendre égal, applannir); *s'unir, (v.r.) zich veréénigen, s'zamen-voegen of verbinden, tot één Ligchaam worden.*

Unisson, (m) *Over-één-stemming, gelyk-luidendheid, accoord* (in Muz.).

Unitaires, (m. pl.) *Voorstanders der Godheid in één éénig Persoon, of beschryders der H. Drie-éénheid.*

Unité, (f) *D'éénheid, éénigheid (in getal), als: l'unité de Dieu, de l'église; unité, gelykheid, éénheid, overéénkomst (van iets dat overal of doo' gaands 't zelve is).*

Unitif, ive (adj.) *Veréénigend.*

Univalve, (adj. & f.) *Das maar ééne schelp heeft (van schelp-wissh. gez.).*

Univers, (m) *'t Heel-al; 't geheel-al* (n); *Hemel en aarde; item de geheele wereld of aarde; montrer à tout l'univers, aan de ganse wêreld toonen; aux bouts de l'univers, aan de einden der aarde of wêreld.*

Universalisme, (m) *Leere der algemeene Genâde.*

Universaliste, (m) *Voorstander der algemeene Genâde.*

Universalité, (f) *Algemeenheid.*

Universaux, (pl. m.) *Algemeene bewoordingen of termen (van iets in Logica, als: Genre, Espèce &c.); item algemeene uitschryvingen (eenes Ryksdags in Poolen).*

Universel, elle (adj.) *Algemeen; l'église universelle; un homme universel, een man in alles ervaaren.*

Universellement, (adv.) *Algemeenlyk.*

Université, (f) *Hooge school (der fraaye Wetenschappen).*

Univocation, (f. in Logica) *Eénduidigheid.*

Univoque, (adj. & f. in Logica) *Eénduidig (qui n'est pas équivoque).*

Uranie, (f) *Eéne der 9 Zang-godinnen die (volgens de verbeeldingen der oude beelden) over de Sterrekunde 't bestél had.*

URA. URB. URT. &c. 873

Uranographie, (f) *De Hemel-beschryving.*

Urbanistes, (f. pl.) *Nonnen van de Ste Clara-orden.*

Urbanité, (f) *Gemanierdheid, geschiktheid.*

Ure, (m) *Een wilde os.*

Urebec, (m) *Een boom-worm.*

Uréteres, (m. pl. in Onsl. k.) *Wâter peezen (die 't wâter naar de blaas leiden).*

Urètre, (m. in Onsl. k.) *Pees (waar door 't wâter uit de blaas loops).*

Urgent, te (adj.) *Dringend, boogdringend, groot; nécessité urgente.*

Urinal, (m) *Pis-glas* (n).

Urinateur, (m) *Een duiker, d.m. pelaar.*

Urine, (f) *De pis* (f), 't wâter (n).

Uriner, (v. n.) *Pissen, wâtersen.*

Urineux, ense (adj.) *Pisagtig.*

Urne, (f) *Kruik* (f) of *pot* (m. waar in d'ouden de asch der dooden bewaarden; item hun stembriefjes verzamelden en uitrokken); item een steene-vaas, pot of jal (in een huis of onder een' scherfsteen).

Ursulines, (f. pl.) *Ursuliner nonnen.*

Us, (m. pl.) *Gebruiken* (n. pl.) *gewoontens* (f. pl.), als: les us & coutumes de la mer, 't zee-recht of reglement; item de gebruiken en gewoontens der zee.

Usage, (m) *'t Gebruik* (n) of *de gewoone, manier* (f. coutume); 't *genot* of *gebruik* (n. jouissance d'une chose); *nut, voordeel* (n. profit); *oeffening, gebruik* (pratique, exercice); *interdire l'usage du vin &c., 't gebruik van den wyn enz. verbieden; faire un bon ou mauvais usage de &c., een goed of kwaad gebruik maaken van enz; on n'en tire aucun usage, men trekt 'er geen nut of voordeel van; mettre en usage, in 't gebruik in zwang of gewoonte brengen; perdre l'usage de la parole, de la raison, de sprake verliezen, 't gebruik, van zyn verstand missen; cela n'est plus en usage, dat is niet meer in 't gebruik of in zwang; ce*

mot n'est pas du bon ou du bel usage, als men cierlyk spreekt gebruikt; men dat woord niet; mettre tout en usage pour venir à bout d'une chose, alles in 's werk stellen om iets ten einde te brengen, onder de knie te krygen, of te bekomen; avoir le droit d'usage d'une chose, het recht van 's genot of 't vrugt-gebruik van iets hebben, (als: van een wei, bosch enz.); un usage, (by Boek-verk.) een boek dat dagelyksch in gebruik is, (als: een gebeden-boek of kerkboek).

Ufager, ire (m. & f.) Een of eene die 's recht heeft om brandhout in een bosch te bakken, of zyn vee op eene gemeene wei of bei te dryven.

Ufance, (f) Gewoonte, praak (in den handel); item uso of termyn van een wisselbrief van 1 maand of 30 dagen na dato in Frankryk; une lettre à ufance, à deux ufances.

Ufant, ante (adj.) Gebruikende, genietende; item verslytend.

Ufé, ée (adj.) gebruikt; item verslyeten, afgeslyeten, oud; habit ufé; ufé, ée, afgeslyeten, afgesloofd, uitgeput, uitgemergeld; homme, esprit, corps ufé, terre ufée; item des arguments ufés, oude en voor lang wederlegde bewysstukken.

Ufé. (f. m. Zie Ufer f. m.)

Ufer, (v. & n.) Gebruiken, beziigen, noodig hebben, aflyten, verslyten; afsluoven, uitputten, uitmergelen; ufer deux habits, trois paires de souliers, un chapeau &c. tous les ans, alle jaaren twee pakken kleeven enz. verslyten of draagen; une trop grande application ufer le corps & l'esprit, al te sterken toelag slooft of slyt het ligchaam en den geest af; ufer, gebruiken, nuttigen, werden (als: sops of drank enz.; (consumer); ufer le verre, het glas polylfen; ufer de douceur, de violence &c., zachtheid enz. gebruiken; ufer de regime, op zyn diët leeven, of een' gezette maat in 's eeten en drinken houden; ufer de quelque chose, ergens gebruik van maaken; ufer une cave de teinture, alle mo-

gelyke kleuren in een' kuip of kessel verwen; en ufer bien ou mal avec (envers) quelqu'un met iemand wel of kwalyk te werk gaan, bem wel of kwalyk behandelen, bejegenen; il en use honnêtement, by gaat schiklyk te werk, of bandels heuschelyk; comment en usez vous avec cet ami? hoe behandelt gy dien vriend? chacun en use comme bon lui semble, een ieder maakt of behandelt het zoo als 's bem goed dunkt; il en use comme des choux de son jardin, by gebruikt het als of het zyn eigen waare; s'ufer, (v. r.) verslyten, aflyten, slyten, vergaan, uiteeren, zyn' kragt of pit verliezen.

Ufer, ou ufé (f. m.) 't Gebruik, 't draagen, 't slyten (n) de sleet; ce drap est d'un bon ufer, ou bon à l'ufer, dat laken is van een goede sleet, of goed in de sleet, goed in 's draagen; cet homme est bon à l'ufer, die man is goed in den omgang.

Ufite, ée (adj.) Gebruikt, gebézigd, gebruikelyk, in 't gebruik; mot ufite, een gebruikelyk woord; cette expression n'est guere ufitee, die uitdrukking word weinig gebruikt of gebézigd.

Usnée, (f) Eiken-mos; usnée humaine, mos die op de hersenpan van een mensch groeit (welke men voorgeeft 't bloeden uit de neus te stoppen).

Usquebac, (m) Zekere sterke liquer.

Ustensile ou utensile, (f. m. & f.) Keuken gereedschap, handwerks-tuig of gereedschap (n. dat men dagelyks gebruikt); item al 't geen iemand aan een Soldaat by hem geënkwardiert moet verschaffen; item 't serviesgeld dat een burger betaald als by geene inkwartiering heeft.

Ustion, (f) Branding, verbranding (by Apotheekers).

Ususpion. (Zie Prescription).

Usuel, elle (adj.) Gebruikelyk, gewoonlyk, dat gemeenlyk of dagelyksch gebruikt word, als: habit, mot usuel; plantes usuelles.

Usufructuaire, (adj.) Vrugt-gebruik-

bruik verschaffend, als: droit Ufa-fructuaire.

Ufafruit, (m) 's *Frugt-gebruik*, 's *vrugt* genot (n- van eenig goed dat een ander bezit).

Ufafruitier, iere (m. & f.) *Frugt-gebruiker*; *vrugt-gebruikster*.

Ufaraire, (adj.) *Woekeragtig*, dat *woeker* of ongeoorloofde winst in zich behelst; *profit ufaraire*, een' *woeker-winst*.

Ufurairement, (adv.) *Op eene woekeragtige wyze*, *woekeragtiglyk*.

Ufure, (f) *Worker*, onbeoorlyke winst of intrest; *prêter à ufure*, op *woeker* leenen of uitzetten; *rendre avec ufure*, dubbel vergelden of *weergeeven*; *ufure*, *styting*, *afstyting* (als: van kleeederen, hui raad enz.).

Ufurier, iere (m. & f.) *Woekeraar*; *woekeraarster*.

Ufarpateur, trice (m. & f.) *Een overweldiger*, *onrechtmaatige bezitter*; *bezitter*, een die zich op eene onwettige wyze meester van eenig land of goed maakt.

Ufarpation, (f) *Overweldiging*, *onrechtvaardige aanmaatiging*, *toediening* of *bezetting* (van iets).

Ufurper, (v. a.) *Overweldigen*, *onrechtvaardiglyk in bezit neemen* of hebben, zich tegen alle recht aanmaatigen als zyn eigen; *ufurper un païs*, *une terre* &c.

Ut, (m) *Ut* (zekere noot in *Muziek*).

Utenfile. (Zie *Ustenfile*).

Uterin, ine (adj.) *Van moeders zyde*, als: *freres utérins*, *soeurs utérines*, *halve broeders* of *zusters*, *broeders* of *zusters van moeders zyde* (dat is van éene moeder, maar niet van éenen vader).

Utile, (adj.) *Nuttig*, *nut*, *dienstig*.

Utile, (f. m.) 's *Nut*, 's *voordeelige* (n); *préférer l'utile à l'agréable*.

Utilement, (adv.) *Nuttelyk*, *dienstiglyk*, *voordeeliglyk*.

Utilité, (f) *Nut* (n), *nuttigheid*, *dienst* (f), *voordeel* (n).

Uvée, (f) *Derde oogenvlies* (n).

*****

V.

V. (m. spreek *Ve*), V. (f) *21ste Letter van 't A. B. C.*, een *medeklinker*.

V. betekend 5 in 't rom. getal, en met een schraffe daar boven 5000.

Va, 3de pers. van 't pres indic. en 2de van den imperat. van 't werk-w. aller); als: *il va*, *hy gaat*; *va*, *ga*; *va t'en*, *ga heen*.

Va, (soit, ou j'y consens), *Wel bet zye zoo*.

Va, (m, in 't bassch-sp.); *Le sept & le va*, *de inleg en nog zeven maal zoo veel*.

Vacance, (f) *Openstand*, *ledigstand* (m. van eenig ampt of bediening).

Vacances, (f. pl.) *Stilstand* (m), *vier tyd*, *vacantie* (f. der *Schoolen*).

Vacant, ante (adj.) *Openstaande*, *ledigstaande*, *ledig*, als: *charge*, *abbaye vacante*; *biens vacants*, *goederen zonder erfgenaam*.

Vacarme, (m) *Geraas*, *getier*, *yffelyk leeven* of *geweld* (n).

Vacation, (r) *Beroep*, *ambag*; (n), *neering*, *banteering* (f); *avoir une bonne vacation*.

Vacations, (f. pl.) *Stilstand* (n); *vacantie* (f. der *Gerechts* boven of *Rechts gedingen*); *item besleedde tyd*, *vacatien*; *item loon of vacatie-gelden* (der *Rechts-bedienenden*).

Vache, (f) *Een koe* of *koei*; *vache marine*, *zee koe*; *lavache men-gle*, *de koe bulke* of *loet*; *traire une vache*, *een' koe melken*; *faire couvrir une vache par le taureau*, *een koe by den stier brengen*; *la vache vèle*, *de koe kalft*; *une vache à lait*, *een' melk-koe*, of iemand daar men veel voordeel van trekt; *il a mangé de la vache enragée* (spr. w.) *by heeft voor de hond gelsopen*, *wat by gewoond*, *wat gezien* of *uitge-*

geftaan; quand chacun se mêle de son métier les vaches sont bien gardées (spr. w.) als ieder veegt voor zyn' eigene deur, dan is 't voor alle deuren schoon, of als ieder op 't zyne let dan gaat het goed; aussi tôt meurt veau que vache, (spr. w.) de jonge lieden sterven zoo wel als d'oude; prendre la vache & le veau, (spr. w.) een bezwangerd meisje trouwen; le diable est aux vaches, dat 's een yffelyk leven of geweld, s'il ne tient qu'à battre, la vache est à nous, als 't alleen op 't vegen aankomt zoo hebben wy 't gewonnen, of zoo is het ons; il est forcié comme une vache, by is geen tóveraar; une grosse vache, een lomp en ongeschikt vrouw-mensch, een regie koe; vache, een koe-huid, jugs, rund leer; coudre une vache, een' koe-huid looijen.

Vacher, ere (m. & f.) Koe-berder, koe-wagter, vee-dryver; koe-wagster, melk-meid; quel vacher est cela? wat lompe vlégel of bengel is dat?

Vacherie, (f.) Koe-fial (m); koe-melkerye (f).

Vacillant, te (adj. on prononce les 2 ll) Waggelend; item wankelend, wankelbaar, wankelmoedig, onstandvastig; esprit, pied vacillant.

Vacillation, (f.) Waggeling, schud-ding; item wankelmoeigheid, wyffeling, onstandvastigheid.

Vaciller, (v. n. chancellor) Waggelen, schud-den, slingeren, niet vast staan; item wankelen, wyffelen, onstandvastig zyn être irresolu; item wankelen, háperen, niet by zyn stuk blyven (in de rélen).

Vacue, (adj. f. in Rechten) Lédig, lédig-plaats, als: possession vacue.

Vacuite, (m) Natuurkundige die geloofst dat 'er iets lédigs is.

Vacuité, (f. in Natuur-k.) Lédigheid, ruimte daar niets is.

Vade, (f) Inleg (in een spel); aandeel, wazing (in een schip enz.).

Vademanque, (f. Bnk. w.) Verwintering van de droefstom.

Vade-mecum, (m. Lat. w. bet.)

kenende wandels met my, Een boek of iets anders dat men overal by zich heeft.

Vadrouille, (f. Zie Fanbert).

Vagabond, onde (adj.) Omzwervend, omdoolend; être vagabond, geen vaste woonplaats hebben, omdoolen, zwerven van de eene plaats naar de andere.

Vagabond, onde (f. m. & f. in een kwaplen zin) Landlooper, schootjer, schooister.

Vagabonner, (v. a.) Omzwerven, achter 't Land loopen, dan hier, dan daar zyn.

Vagant, (m) Een strand-looper, strand-dief, een lédig-ganger die by storm langs 't strand omziet of 'er wat te kaapen valt.

Vagin ou Vagina, (m. in Onil. k.) De scheede der lyf-moeder (le col de la matrice).

Vaginal, ale (adj.) Dat daar van is.

Vagissement, (m) 't Geschreeuw of geweet der jonge kinderen.

Vague, (f. Golf eener rivier); baar of golf (der zee).

Vagne, (adj.) Wydloopig, onbepaald, wild; als: discours, desfeins, pensées vagues, losse of onbepaalde reden enz. die niets régt bedoelen.

Vague, (adj.) Woest, lédig, als des lieux vagues.

Vague, (m) De ruimte (der lucht).

Vaguement, (adv.) Onbepaaldelyk, op eene losse wyze, zonder ergens bepaald op te doelen.

Vaguemestre, ou Waguemestre, (m) Wagen-reefster, Veld-tuig-meester (in een Léger).

Vaguer, (v. n.) Heen en weer zwerven of loopen.

Vagues, ou Brassoires, Roer-stokken (by brouwers enz.).

Vaigrage, (m) 't Voeren of bekleeden van een schip van binnen (n.).

Vaigrer (v. a.) un vaisseau, een schip van binnen bekleeden.

Vaigres, ou Vegres, (f. pl.) Wa-geringen, wégeringen, bulkenningen (planken waarmede een schip van binnen gevoerd of beschooten word.

Vail-

Vaillamment, (adv.) Dapperlyk, manhaftiglyk, manmoediglyk.

Vaillance, (f.) Dapperheid, manmoedigheid, manhaftigheid.

Vaillant, te (adj.) Dapper, dapperlyk, manhaftig, manmoedig.

Vaillant, (f. m.) (iemand's) Gantsche bezit, vermögen (n) of rykdom (m); manger tout son vaillant, al wat men heeft verzeeren; avoir cent mille écus vaillant, honderd duizend ryksdaalders bezitten.

Vaillantise, (f. oud en boert. w.) Manhaftige daad, helden-stuk (Prouesse).

Vaille. (Zie by Valoir).

Vain, aine (adj.) Iedel, vergeeffsch, vrugtelooz enz. de vains efforts, vrugtelooze of vergeeffsche pogingen; une espérance vaine, eene iedele hoop; la vaine gloire, de iedele eere, roem of glorie; un homme ou esprit vain, een iedel, laatlunkend of verwaand mensch; vain tombeau, een ledig graf; un temps vain, zoel of smoor-beest weér; en vain, (adv.) te vergeeffsch, vrugtelooz, iedelyk, ydelyk.

Vaincre, (v. a.) je vains, tu vains, il vainc, nous vainquons &c. je vainquois &c. je vainquis &c. j'ai vaincu &c. je vaincrai &c. que je vainque &c. que je vainquisse &c.) overwinnen, overmeesteren; vaincre ses ennemis, ses passions &c.

Vaincu, ue (adj. & f.) Overwonnen; les vaincus, de overwonnenen.

Vainement, (adv.) Te vergeeffsch, iedelyk, zonder nut; tenter vainement une chose, iets vergeeffsch beflaan; vainement, iedelyk, verwaandelyk.

Vainqueur, (m) Een overwinnaar.

Vair, (m. in wapen-k.) Graauw en witte pels of zilvere bellen op een blaauw veld, (in een wapen); il porte de vair, hy voerd enz.

Vairé, ée (adj. in wapen-k.) Met een pels en zilvere bellen of met blaauw en zilver gevoederd.

Vairé, (m) ou Vairée, (f) Zee-gras, wier.

Vairon (adj.); Cheval vairon, een paerd met witte ringen om d'oogballen, of dat tweeërlei oogen heeft.

Vais. (Zie A l'er).

Vaifseau, (m) Een vat (n. allerlei slag van vat-werk, 't zy roen, kruik of pot, un vase); vaifseau de terre, een aarden vat; vaifseaux, vaten des Ligebaams; vaifseaux spermaticques, de zaad-vaten; les vaifseaux d'élection, d'iniquité, d'uis-verkorene vaten; de vaten des toorns of der ongerechtigheid; un vaifseau fragile, een broos vat; item een zwak vat of gestel (als: de vrouwen).

Vaifseau, (m) Een groot gebouw (n. als: een Kerk enz.); l'Eglise de Saint Pierre à Rome est un beau vaifseau.

Vaifseau, (navire) Een schip; vaartuig (n); un vaifseau de guerre, een Oorlog-schip, Krygs-schip; vaifseau marchand, koopvaardys-schip; vaifseau pavillon, een vlaggen-schip, kommandeurs-schip; vaifseau de ligne, een linie schip; vaifseau corsaire, een roof-schip, kaaper; vaifseau garde-côtes, een kustbewaarder; vaifseau de transport, een transport-schip; vaifseau de conserve, een konvoi-schip; vaifseau du premier, du second rang &c., een schip van denersten rang enz.; vaifseau qui se manie ou se porte bien, een schip dat wel naar 't roer luifert; vaifseau qui porte bien la voile, een schip dat veel zeil voerem kan; vaifseau qui porte mal la voile, een rank schip; vaifseau qui est trop sur l'avant, trop sur le cul, een schip dat van vooren of van achteren te diep gaat; vaifseau incommode, een beskadigt of schadeloos schip; ce vaifseau démarrera un tel jour, dat schip zal op dien dag uitloopen of zyn touw los maaken.

Vaifelle, (f. nom coll.) Keuken-goed, tafel-goed (n. als: schotels, borden, glazen, zout-vaten enz.); vaifelle d'argent, d'étain, de terre, 't zilver-werk, 't zilver-servies; 't tinne goed; 't aardewerk; on a remué la vaifelle, (spr. w.) men heeft zyn goed bestaagen.

Val, (m. in pl. vauz, *meest aldus*) le val de face, *het dal (n) of de vallei (f) van duiz*; par monts & par vauz, *over bergen en dalen*; (andere gebruikte men vallée).

Valable, (adj.) Van waarde, dat gelden kan, goed, aanneemelyk; acte valable, *een in rechten bestaansbaar geschrift*; excuse valable, *aanneemelyke verfebooning*.

Valablement, (adv.) Op eene wyze die goed en van waarde is.

Valant, (part & adj. van valoir) Geldende, waardig zynde.

Valet, (m) Knecht, huisknecht; dienaar, oppasser; valet de chambre, *kamer-dienaar*; valet d'écurie, *ou d'étable, eenstal-knecht*, valet à tout faire, *een zwabber*, pluim-graaf, stobbeze; valet, *hoer (in 't kaart sp.)*; valet de miroir, *speun-plankje van een staande spiegel*; valet de porte, *stuk lood aan een deur (waar door ze van zelf toegaat)*; valet, *laarzen-knecht*; valet, *klemhaak (by timmerl.)*; faire le bon valet, (spr. w.) *den gediensfigen speelen, een oogen-dienaar zyn*.

Valetage, (m. weinig gebr.) Dienstaarheid, knechtschap (f).

Valetaille, (f. Verächtsel. w.) Diensthödens, knechts (m. pl.); tros (m), gevolg (n).

Valeter, (v. n.) Den gediensfigen speelen, op een' slaafsche wyze (iemand) oppassen, om voordeel te behaalen.

Valétudinaire, (adj. & f.) Ziekelyk, onpasselyk; een ziekelyk mensch.

Valeur, (f) Waerde, waerdy; chose de valeur, *een kostbaar ding*; de nulle valeur, *van geene waarde*; terre qui est en valeur, *een akker die in goeden staat is*; des non-valeurs, *onverkoopelyke waaren*; valeur, *dapperheid, moed, manhaftigheid*.

Valeureusement, (adv.) Dapperlyk.

Valeureux, euse (adj.) Dapper, kloekmoedig.

Validation, (f) Wettiging, goedkeuring (eener rekening, in de Rent-k.).

Valide, (adj.) Kloek en gezond, als: contraindre les mendiants va-

lides à travailler; valide, *deugdig, wettig, goed en van waarde*, als: acte, contrat valide.

Validement, (adv.) Beoorlyk, op eene wyze die goed en van waarde is.

Valider, (v. a.) Wettigen, doen gelden, goeden van waarde maaken, bekrachtigen.

Validité, (f) De deugdelykheid, wettigheid, bestaansbaarheid, als: la validité d'un acte, d'un mariage &c.

Valise, (f) Maniel-zak, post-zak (m), valies (n); adieu la valise, (spr. w.), *alles is weg, daar is geen hoop meer*.

Vallée, (f) Dal (n), vallei (f); vallée de misère, *de larmes, jammer-dal*; traanen-dal.

Vallon, (m) Kleins dal (n).

Valoir, (v. n. je vauz, tu vauz, il vaut, nous valons &c. je valois &c. je valus &c. j'ai valu &c. je vaudrai &c. que je vaille &c. je vaudrois &c. que je valusse &c. valant) Gelden, waard of waardig zyn; item deugen, goed zyn; cette pièce vaut 20 sols, *dat stuk doet of gelt 20 stuivers*; of is 20 stuivers waardig; le boisseau de bled vaut tant, *'t schepel korn gelt of kost zoo veel*; il vaut son pesant d'or, *by is zyns wigt in goud waardig*; vous ne confiderez pas ce que vaut le personnage, *gy beschouwt des mans waardig niet*; cela ne vaut rien, *dat deugt niet*; is niet goed; item niets waardig; ne donner qu'un écu de ce qui en vaut dix, *maar één ryksdaaler geeven voor iets dat 10 waard is*; ne faire rien qui vaille, *niets doen dat deugt*; tant que je vaudrai quelque chose, *zoo lang ik inslaat of nuttig ben*; un averti en vaut deux, (spr. w.) *die op zyn boeda is, is zoo goed als twee*; sa terre lui vaut dix mille francs par an, *zyn (baar) land goed brengt hem (baar) 10 duizend guldens 'sjaars op*; l'un vaut l'autre, *de eene is zoo goed als de andere, of de eene is den anderen waard*; vaille que vaille, *'t koste wat 't wil, of daar kome van wat 't wil*, tout

VAL:

tout coup vaille, *luk of raak*; faire valoir, *doen gelden*; item in aanzien brengen, *bevorderen*, nuttig maaken; faire valoir une pensée, *eene meening of gedagten wel staaven*, kragt byzetten of ophelderen; faire valoir une terre, *een land of landgoed door goed bestier voordeelig doen zyn*; il est d'un honnête homme à faire valoir les gens de merite, 't is de plicht van een rechtschâpen mensch luden van verdienst te bevorderen; faire valoir sa charge, *son argent*, la faveur de quelqu'un, *zyn amp; enz.* zich nuttig of voordeelig doen zyn; faire valoir une pretention, *eene vordering vervolgen*; se faire valoir, *zich doen gelden*, zich in aanzien brengen, *soonen wat men doen kan of wie men is*, als: il faut un peu se faire valoir dans le monde; valoir (v. imperf. il vaut, il valoit, il valut, il a valu, il avoit valu, il vaudra, il vaudroit, il auroit valu), *als: il vaut mieux, het is beter*; il auroit mieux valu (il auroit été meilleur, ou plus à propos de) *se taire, que &c.*, 't zou beter geweest hebben te zwijgen, *als enz.*; il vaut autant le lui donner que prêter, 't is juist zoo goed hem zulks te schenken als te leenen; bonne renommée vaut mieux que ceinture dorée, (spr. w.) *een goede naam is beter als olie*; un tiens vaut mieux que deux tu l'auras, (spr. w.) *één vogel in de hand is beter als twee die vliegen*, of het zekere gaat voor 't onzekere; il fait ce qu'en vaut l'aune, (spr. w.) *by weet by ondervinding wat het is*, by heeft zulks meer bygewoont of gezien; tant vaut l'homme, tant vaut sa terre, (spr. w.) 't oog van den meester maakt de paerden vet, en 't oog van de vrouw houdt de keuke net; cette chose vaut à présent mieux denier, qu'elle ne valoit maille, *dat ding is veel verbeterd*; le feu ne vaut pas la chandelle, (spr. w.) *het sop is de kool niet waard*, il vaut mieux plier que rompre, (spr. w.) 't is beter se buigen als te breeken; cet homme en vaut bien un autre, *die man is zoo*

VAL. VAN. VAP. 879

goed als een ander; cela vaut fait, *dat is zoo goed als gedaan*.

Valon. (Zie Vallon).

Value, (f. in Rechten); La plus value, *de meerdere waarde*, overwaarde (van 't geen een ding kost, l'excédent).

Valvulaire, (adj. in Ontleed.k.) Klap-vliezig.

Valvule, (f. in Ontleed.k.) Klapje, klap-vlies, klap-deurtje (n).

Van, (m) Een van, *koorn-wan*.

Vanant, ante (adj.); Papier vanant, *middel soors papier*

Vanité, (f) Iedelheid (f); vanité des vanités, *tout est vanité*; vanité, *verwaandheid* (f), *hoogmoed* (m), *iedele glorie* (f); sans vanité, *zonder roem gesproken*.

Vaniteux, euse (adj.) Verwaand.

Vanne, (f) Sluis-deur, schut-deur (f), *molen-schut* (n).

Vanneau, (m) Een Kievit.

Vanner, (v. a.) (Koorn) wannens

Vannerie, (f) Mandemaakery (f), 't mande-werk, 't mande maaken (n).

Vannets, (m. plur. in Wâpenk.) Schulpen, *waar van men 't twendige ziet* (f. pl.).

Vannette, (f) Mandje om baver voor de paerden in te zuiveren (n).

Vanneur, (m) Koorn-wanner.

Vannier, (m) Mandemaaker (een die allerlei teen-werk maakt).

Vantail, (m. vantaux pl.) Blad (n), klap (f. van een' dubbele deur).

Vanter, (v. a.) Roemen, groot opgeeven, hoog opuyzelen; se vanter (v. r.) zich beroemen, roemdraagen, snoeven (over iets); item voorgeeven, zich sterk maaken (van iets te konnen doen).

Vanterie, (f) Snoevery, pogche-ry, opsfyding.

Vanteur, (m) Roemer, pogcher, snoever.

Vantiller, (v. n.) ('t Wâter) schutten, affschuten, afdommen.

Vapeur, (f) Damp, *waasem* (m. die uit de aarde enz. opsfygt), damp, rook (eener brandende fakkel); vapeurs (pl.), dampen, opsfygingen (der maag, der lyfmoeder); rabattre les vapeurs de la rate, *de milt-damp*.

280 VAP. VAQ. VAR.

dampcr of de zwaarmoedigheid verdryven.

Vaporation, (f) Damping (in Chym.).

Vapoureux, euse (adj.) Dampig, vol damp of waaisem.

Vaquant. (Zie Vacant).

Vaquer, (v. n.) Lédig slaan, lédig zyn, ópen slaan; als: bñéficé vacant, ou qui vaque, een ópenstaande kerkelyk ampt; vaquer (avoir vacances), rust-dagen of vacantie houden, zyze verrichtingen slaaken; vaquer à ses affaires, à l'étude, zyze zaaken enz. wel gáde slaan of verrichten.

Varangues, (f. pl.) Buik-stakken, leggers, vloer-bouten, wrangen (houten waar op de bodem van een schip gemaakt word); vaisseau à platres varangues, een plat boomt waaruig.

Varech, (m) Al 't geene de zee van haar eigen gewas, of van schip-breuken of wrakken op 't strand werps; droit de varech, 't strand-recht (of de aanspraak die een Strand meester in Normandiën op zodánig goed heeft).

Varenne, (f) Gronde vlakke, warande, wildbaan (f) jagtland (n).

Varet, (m) Een gezonten schip.

Variabilité, (f) Veranderlykheid, ongestádigheid.

Variable, (adj.) Veranderlyk, wisselbaar, ongestádig.

Variant, ante (adj.) Veranderlyk, ongestádig, die of dat dikwils veranderd; meest dus: homme, esprit variant; humeur variante. (Zie changeant).

Variantes, (f. plur.) De verscheiden verklaringen over een text enz.

Variation, (f) Verandering, verscheidenheid (boedánigheid van iets dat niet alton 't zelfde is); la variation de la voix, de verandering (of de verbetering en daling) der stem; la variation de la boussole, de miswijzing van 't kompas.

Varice, (f) Gezwollene of dikke bloed ader.

Varié, ée (adj.) Verscheiden; gescheiden.

Variér, (v. a. & u. changer,

VAR. VAS. VAT.

diversifier) Veranderen, verscheiden maaken, sebakeeren; nu dus, dan zoo maaken, als: varier un ouvrage d'esprit, les couleurs &c. varier, (v. n.) veranderen, nu dus, dan zoo zyn of worden, ongestádig, veranderlyk of verscheiden zyn, geenén vasten strek houden, als: varier dans son sentiment, dans ses réponses, dans ses dépositions; la lune varie dans son cours; l'aiguille de la boussole varie de deux degrés à cette hauteur, de kompas-naald heeft op die hoogte 2 graaden miswijzing.

Variété, (f) Verscheidenheid; variété d'opinions; la variété plaît.

Variorum, (m. plur. lat. w.) De verschillende uitleggers der oude geschriften.

Varlet. (oud w. Zie valet ou page).

Varlope, (f) Grove schapf, roffel-schapf.

Varre, (f) Eene elle of el (in Spanjen en Portugal); item harpoen ter schildpadden vangst.

Varrer, (v. a. & n.) Schildpadden met eene harpoen schieten.

Varreur, (m) Schieter daar van.

Vartigné, (interj.) De droes! dat je de drommel haale!

Vasculaire, (adj. in Oatleedk.) Dat vol vaatjes is.

Vase, (m) (is letterlyk) Een vat (n) kelt of pul (f), (doch betekend meest) een offer-vat; item een vaas (in Bouw-k.).

Vase ou vase, (m) Slyk (m), modder (f. op den grond eener rivier).

Vaseux, euse (adj.) Modderig; slymerig.

Vassiere, (f) Slymerige oord.

Vassal, ale (m. & f. in plur. vassaux) Een leen-man; onderzaat; onderdaan, een-vrouw; een die opeenes andren grond woont en daar van afhangt.

Vasselage, (m) Leen-manschap, leen-bulde (f); item leen-recht (n).

Vaste, (adj.) Zeer groot, wyl of uitgesprekt, vaste plaine, campagne, solitude, chateau; avoir l'esprit, le génie fort vaste; former de vastes desseins.

Vati-

VAT. VAU. VAY. &c.

Vatican, (m) 's *Vatikaan*, 't *Pausfelyk Paleis te Rómen*; craindre les foudres du vatican.

Vaticinateur, (m. zelden gebr.) *Waarzegger*.

Vaticination, (f. weinig gebr.) *Waarzegging*.

Va-tout, (een woord in zekere spelen gebr.) *Ik waag' den heelen inleg of pot*.

Vavain, (m) *Vertui touw*, *meer-touw*, *treil-touw* (n. van een Schip).

à Vanderoute, (adv.) *In wan-or-den, als over kop*; fuir à vaude-route.

Vaudeville, (m) *Straat-deuntje*, *sraat-liedje* (n. dat gemeenlyk eenige beschimping of geschiedenis beheeft).

Vaudois, (m. pl.) *De waldenzen* (zekere Geloofs-genooten).

à Vau-l'eau, (adv.) *Met den stroom*; ce bateau va à vau-l'eau, item tout est à vau l'eau, *alles is weg of verlooren*; il envoie tous mes ordres à vau-l'eau, *by staat alle myne bevelen in den wind*.

Vaurien, (m) *Een deugeniet*, *schurk*, *schobbejak*, *plág*.

Vautour, (m) *En Gier*, een gryp of gryp-vogel (zeker roof-vogel); ils tomboient sur lui comme autant de vautours, *zy vielen op hem als zoo vele gryp-vogels*; vautour, *vervolger*; c'est le plus cruel de mes vautours.

Vautrait, (m) *De wilde zwynen-jagt of de toerusting*, (als: de bonden enz. daar van).

Vautrer, (v. a.) *Wilde zwynen of ander verscheurend wild met buibonden jagen*.

Vautrer. (Zie Veautrer).

Vaux. (Zie Val).

Vayvode, (m) *Een twaiwode*, *Land-mogt* (in Poelen en elders).

Vaze. (Zie Vase).

Veau, (m) *Een kalf*; item *kalfs-vleesch*; *kalfs-lêder* (n); veau de lait, *een zuig-kalfje*; veau gras, *een vet kalf*; item *vet kalfs-vleesch*; veau mort-né, *een nugter kalf*; item *nugter kalfs-vleesch*; veau marin, *een zee-kalf*; bouillon au veau, *kalfs-soep*; kalfs-wat; relié en veau, *in kalfs-*

VEA. VED. VEG. &c 88x

leër gebonden; tuer le veau gras, 't *verse kalf slagten*, *eene welkomst-maaltyd aanrechten*; aussi tôt meurt le veau que la vache (Zie vache); adorer le veau d'or, *het goude kalf aanbidden*, *by eenen ryken gaan gattikken*; faire le pied de veau à quelqu'un, *voor iemand joebatten*, *soefangen*, *laage komplimenten maaken*; fièvre de veau, *klein koortsje of rilling*; veau, kalf, een dik en kort stuk hout (by timmerl.).

Veautrer, (v. n.) *se veautrer* (v. r.) *Zich wenstelen*, *omwenstelen* (in den slyk); zich dompeelen, *wanstelen* (in allerlei ongebondenheid enz.).

Vedasse, (f) *Weed-afsch.*

Veeler. (Zie Vêler).

Vedette, (f) *Ruiter-wagt*, *schild-wagt te paerd* (voor 't huis van een Generaal of in een léger).

Végétale, (adj. & f.) *Das wassen of groeijen kan*, *groeibaar*, als: plantes végétales, ou les végétales, *de gewassen of planten*.

Végétal, ale (adj.) *Das tot plant-gewassen behoord*, *of dar waf of groeid*; les végétaux, (f. m. pl.) *de gewassen* (die uit de aarde voortkomen).

Végétant, ante (adj.) *Wassende*, *groeyende* (van planten gez.).

Végétatif, ive (adj.) *Das een groeijend vermoegen heeft*.

Végétation, (f) *Wassing*, *groeying*.

Végétaux. (Zie onder Végétal).

Végéter, (v. n.) *Wassen*, *groeijen*, *uitschieten*, *groen worden*.

Véhémence, (f) *Hévigheid*, *drift* (f), *iever*, *wadruk* (m); parler avec véhémence; item véhémence, *geweld*, *ongesnuimigheid*, *hevigheid* (als: van een storm enz.).

Véhément, ente (adj.) *Hévig*, *heftig*, *ieverig*; *driftig*, *geweldig*, *sterk*; orateur, feu véhément.

Véhémentement, (adv. in Recht.) als: véhémentement suspect d'avoir &c. *zeer sterk verdagt* enz.

Véhicule, (m) *Das geene waarmede een geneesmiddel dat lèlyk van maak is in genomen word*; item cette considération a servi de véhicule pour le résoudre.

Veille, (f) *De waake*, *nag-*
K k k was-

waakte, wagt, nagt-wagt (f); chaudière de veille, nagt-kaars; les anciens divisoient la nuit en quatre veilles, de ouden verdeelden de nagt in 4 waaken; veilles (pt.) 's waaken, opzitten, arbeiden, fludeeren enz. des nagts, 's nagtbraaken, als: se fatiguer par de longues veilles; veille (le jour précédent) de dag of avond te vooren, als: la veille de son départ, de dag voor 'zyn vertrek; la veille de Pâques, de Noël &c. Paasch-avond, Kers-avond enz.; à la veille (adv. sur le point) op het punt, op den oever; il est à la veille de sa mort, de sa ruine; nous voici à la veille d'une grande guerre.

Veillée, (f) De waaking (by een' zieken); item een avond-gezelschap (wan gebaaren die 's avonds by malkander kómen praaten, spinnen enz); aller à des veillées, gaan kort-avonden (byboerengez.); pâte de veillée, pastei die de meester aan zyne knechts geeft tot een teken dat ze dan wederom by de kaars moeten arbeiden.

Veiller, (v. n.) Waaken, wakker zyn, niet slaopen; item nagtbraaken, 's nagts bezig zyn; item waaken, op zyn boede zyn (être sur ses gardes); item (óver of op iets) waaken, een waakend oog houden, naazw letten, zorg draagen, 's opzigt hebben; veiller, (v. a.) bewaaken, als: veiller un malade &c. veiller quelqu'un, iemand bespieden, nágaan in zyn' daaden of gangen enz.); veiller le cable, une ecoute, op het kabel enz. passen, acht-geeven.

Veiller, (m) Onóphoudelyke arbeid die nacht en dag voortgaat.

Veillerie. (Zie Veillée).

Veilleur, (f. m.) Lyk-bewaaker; bewaakster.

Veilloir, (m) Werk-stoel (der schoenm. enz. daar zy 's avonds by zitten te arbeiden).

Veillote, (f) Hoopje boot in een wei.

Veine, (f) Ader, bloed-ader; veine cave, de bolle lever-ader; veine porte, artériëuse, lactée,

de poort-ader; de slag-ader; de melk-ader; veine poétique, dicke-ader, diestkundige geest; veine d'eau, d'or &c., water-ader, goud-ader, enz.; veine, ader, streep (in 's boot, bloemen enz.).

Veiné, ée (adj.) Geäderd, met aderen.

Veineux, euse (adj.) Aderagtig, dat vel aderen is of dezelve betreft.

Velant, Woord der Jaegers om de bonden aan te zetten als zy 't haas zien.

Vêler, (v. n.) Kalven; vache qui vèle.

Vélin, (m) Hoorn-perkament.

Velite, (m) Lig; gewapende krygsmann (der oude Rom.).

Velléité, (f. in Théol.) Enkele wil zonder uitvoering.

Vélocité, (f) Gezwindheid, snelheid.

Velours, (m) Fluweel, fulp (n); velours façonné, ras, plain, gebloemd, geschooren, glad of effen fluweel; chemin, paroles de velours, een gladde weg; zagte woorden.

Velouté, ée (adj.) Fluweelagtig, pluizig, als fluweel gemaakt of zich vertoonend; item des ongles veloutés, lange nagelen met een' zwarten rand; vin velouté, oude donkerroode wyn.

Velouté, (m) Fluweel-lint; item 's fluweelige, 's donzige (n. zommiger bloemen); 's hairige (n. eener maage enz.); de donkere kleur (f. van een' edelen steen).

Velouter, (v. a.) Als fluweel maaken.

Veltage, (m) Het peilen of roeyen van watte waaren (in Vrankryk).

Velte, (f) Eene maat van omsrens 6 pinten (dienende om te peilen).

Velter, (v. a. jager) Peilen.

Velteur, (m) Een peiler.

Velu, ue (adj.) Hairig, ruig, vol hair; animal velu; mains velues; item fromage velu, beschimmelde kaas.

Venaïson, (f) Wild-braad, venezoen (n. dat is, 't vleesch of een gerecht van 't groote wild, als beren enz.,

enz. 's kleine wild noemt men Gibier; venaison, 's vet van 't grootste wild.

Vénal, ale (adj.) Verkooplyk, te koop, veil; office vénal, een verkoopelyk ampt, bediening die men voor geld bekómen kan; ame vénale, laage en eerlooze ziel die om een uirgetwin zich verpand of laat omkopen; plume vénale, eerloos schryver d'e enz.

Vénalement, (adv.) Op eene laagge, baatzugtige en eerlooze wyze.

Vénalité, (f. qui est vénal) Verkoopelykheit (der ampten); snoode en eerlooze verpandelykheid of verhuuring (des gemoeds).

Venant, anté (adj.) Kórende; les allants & venants, de gaande en komende menschen; ma maison est ouverte à tous-venants, myn huis staat voor een ieder ópen; avoir mille écus de rente bien venant, duizend ryksdaalders aan vaste inkomende renten hebben.

Vendange, (f. Récolte des raisins) De wyn-oogst of inleezing, inzaameling der druiven; faire vendange, de druiven snyden, leezen of inzámelen, wyn-oogsten; prêcher sur la vendange, gestátig van 't drinken praaten; item zyn glas voor zich houden, altoos praaten en niet drinken; vendanges, (pl.) de wyn-tyl, de tyd der druif-leezing; zdieu papiers, vendanges sont faites (spr. w.) 't is 'er meê gedaan, daar is geen uiskomst of hoop meer, de klagt is uit; 't is te laat of moeters na de maakyd.

Vendangeoir, (m.) Wyn-oogstschuur (f).

Vendanger, (v. a. & n.) Druiven leezen, inzámelen, in-oogsten; item verwieslen, als: la gelée &c. a tout vendangé.

Vendangeur, euse (m. & f.) Druiven-snyder, wynleezer; druiven-inzámelfter.

Vendeur, venderesse, (m. & f. in Rechten) Verkooper; verkoopster (van eenig land enz.).

Vendeur, euse (m. & f.) Verkooper; verkoopster; kraamer; kraamster; vendeur d'écaillés, de marée,

de charbon &c., oester-man, oester-verkooper; zee-visch-verkooper; kool-verkooper enz.; vendeuse de beurre, de pommes &c., bóter-verkoopster, bóter-vrouw, bóter-boerin; áppel vrcuw, áppel verkoopster, áppelkoopster enz.; vendeur d'allomettes, zwávelstok-verkooper; item een lorrentkraamer, een' die met beuzelingen voor den dag komt; vendeur de tannée, een windmaaker, die veel be-looft maar weinig geeft; vendeur de mithridate, d'orviétan, de thériaque, een kwakzalver.

Vendication, (f. in Rechten) Aanspraak, terug-eisching.

Vendiquer, (v. a. in Rechten) Aanspraak maaken, de band opleggen, terug eischen als zyn eigendom (Zie revendiquer).

Vendition, (f. alleenlyk zomtyds gebr. in Rechten) Verkooping (Zie vente).

Vendre, (v. a. je vends; nous vendons &c. je vendis &c.) Verkoopen; vendre en gros, in 't groot of in 't gros verkoopen; vendre en détail, in 't klein verkoopen of uislyten; vendre au poids de l'or, zeer duur verkoopen; vendre à vil prix, tot een' geringe prys, te geefs verkoopen, tot een' schandelyken prys geeven; vendre comptant, voor gereed geld verkoopen; vendre à credit, op credit verkoopen, borgen, uitsborgen; vendre par commission, voor of op een anders rekening verkoopen; vendre à l'encan, by uitroeping (publiek) verkoopen; vendre à pinte & à pot, by de kan of kleine maat verkoopen; vendre à assiette, gassen zetten, ordinairis houden; il vend bien ses coquilles, hy weet zyne waar wel te verpassen; à qui vendez vous vos coquilles? wie dankt u dat gy voor hebt? se vendre, (v. r.) zich zelven verkoopen; item malkander verkoopen; item verkogt worden; livre qui se vend, boek dat verkogt word; fille qui se vend, jonge digter die voor geld baare eere verkogt; ils se vendent les uns les autres, zy verkoopen malkander; à vendre, (adv.) veil, te koop; mai-

ion à vendre, een huis dat te koop komt.

Vendredi, (m) Vrydag; le vendredi saint, goede vrydag.

Vendu, (de (adj.) Verkogt, afgezet, versterkt, uitverkogt, als: marchandise vendue; item ami vendu, verkogte of verraaden vriend.

Véné, ée (adj.) Dat een smaakje of een snuffe heeft, naar beslorven wild smaakt of begint te reiken (van vleesch gez.).

Vénéfice, (m) Vergiftiging, vergeeving, ombrenging met vergift; item hexery, sóvery (f).

Venelle, (f) Siraasje, (n. alleen dus) enfler la venelle, de vlugt neemen, 't haazen-pad kiezen.

Vénéneux, euse (Zie Vénimex (dat bitter is).

Vener, (v. a. Zie chasser).

Vener, (v. n.) Naar 't wild smaken, een reutje krygen, bisteruen.

Vénérable, (adj.) Eerwaardig, die of dat eerbiedigheid verdient; le vénérable, de gewyde Hostie of 't Hoopwaardige (in de R. K.).

Vénération, (f) Eerbiedigheid, eerbied, ontzag; avoir de la vénération pour les choses sacrées, pour les grands hommes.

Vénération, (v. a.) Eerbiedigen, eerbied of hoog-achtting toedraagen.

Vénérerie, (f) De Jagt, bertejagt, jagerij (f); item 't jagt-tuig; item jagt-boek (n), jagt-beschryving (f).

Vénérien, enne (adj.) Dat van Venus is of de wellust berreft; plaisir vénérien, de Venus-vermaakelykheid; mal vénérien, ou maladie vénérienne, véus-ziekte, véus-kwaal, de spoonsche pokken.

Véneur, (m) Jaager, Jaagermeester; Grand véneur, Opperjaager-meester.

Vengeance, (f) Wraak; prendre ou tirer vengeance d'un affront, zich over eenebelddiging wreken; cette chose crie vengeance, die zaak roept om wraak.

Venger, (v. a.) Wreken, wraak eeffenen; se venger (v. r.) de quelqu'un, over iemand wraak neemen;

se venger sur quelque chose, zels op iets wreken; item zyn schande op iets verbaalen, als: se venger sur le dessert.

Vengeur, Vengereffe, (m. & f.) Wrecker; wreekster.

Vengeur, Vengereffe, (adj.) Wrekkend; un Dieu vengeur; une main vengereffe.

Veniat, (m) Dagvaardiging van een onder-Rechter voor eene hoogere vierfchaar, om zich te komen verantswoorden.

Véniel, elle (adj.) Vergeesfijk, als: péché véniel.

Véniellement, (adv.) Vergeesfijk.

Venimeux, euse (adj.) Vergiftig, fenrvrig.

Venin, (m) Vergift, fenyn (a).

Venir, (v. n. je viens; nous venons &c. je venois &c. je vins &c.) Komen enz.; je viens de Paris, ik kom of kóme van Parys; venez avec moi, komt of gaot met my; venir au devant de quelqu'un, iemand te ontmoeten kómen; son malheur est venu d'avoir &c., zyn ongeluk is gekómen enz.; quand la fièvre me vient, je &c. als ik de koorts kryg' enz.; il lui vint une pleurésie, hy kreeg enz.; il ne m'est rien venu à la Lotterie, ik heb niets in de Lotery bekómen; cet arbre vient bien, die boom wast wel, komt wel voort; le bled, le vin vient bien en cet endroit; venir à maturité, ryp worden; item meerderjaarig worden; il faut en venir là, daar toe moet men komen, dat moet men ondergaan; pour en venir là, il faut du temps, om zoo verre te geraaken enz., cela est venu à rien, dat s'op niets uitgekómen, uitweloopen; venir à bout d'une chose, een ding ten einde, ter uitvoer brengen; venir à la traversé, in den weg komen, dwarsboomen, verbinderen; il lui vint dans l'esprit, daar viel hem in den zin of daar schoot hem by; l'eau m'en vient à la bouche, 't water loopt 'er my van uit de mond, of ik water-tande 'er van; en venir aux mains, handgemeen worden, vegen; en venir à la

la force, aux menaces, aux injures, à un procès, tot geweld enz. kómen; tout lui vient à souhait, alles slaagt hem naar wens; cet habit, de foulier, ce titre vous vient bien, dat kleeid enz. staat of past u wel; cela est venu en coutume, en proverbe, dat is tot een gewoonte enz. geworden; il ne fait qu'aller & venir, by doet niets als gaan en kómen; l'aller & le venir, 't gaan en kómen; il ne fait que de venir, by is zoo even, zoo aanstonds gekómen; il vient d'arriver, de sortir, de mourir, by is zoo even aangekómen enz.; je viens de recevoir des nouvelles, van tyd'ing ontvangen; d'où vient que vous avez tardé si longtemps, van waar komt het, of wat is de reden enz.; venir en avant, opkómen, te voorschyn kómen; les siècles à venir, de toekomstende eeuwen; le bonheur à venir, de toekomstende gelukzaligheid; s'en venir, kómen, voorskómen.

Vent, (m) De wind enz.; un vent fort, violent, véhément, impétueux, furieux, chaud, froid, doux, rafraichissant, sec, humide, een sterke wind enz.; les 4 vents cardinaux, de 4 hoofdwinden; vent d'est, de sud, d'ouest, de nord, d'oeste wind enz.; le vent souffle, ou il fait vent ou du vent, de wind blaast, 't waait; le vent s'élève, de wind begint te ryzen, op te steeken; le vent tombe, de wind slaakt of gaat leggen; vent de terre, de mer, land-wind; zee-wind; vent blanc, een drooge wind; vent coulis, togt-wind, togt; faire du vent, wind maken; item waaien; faire vent arrière, ou avoir le vent en poupe, voor de wind zeilen; il a le vent en poupe, het gaat hem alles voor de wind; être au dessus du vent, boven de wind zyn; gagner le vent, de loof krygen; être ou tomber sous le vent, onder de wind zyn of in ly vervallen; aller debout au vent, tegen de wind opzeilen; faire vent large, ruimtscheitsen; serrer le vent, de

wind inknypen, dicht by de wind zeilen; avoir des vents, winden in 't ijs hebben; cheval qui porte au vent, paerd dat de kop omhoog steekt; cheval qui a du vent, een stampig paerd; instrument à vent, een blaas-spiel-tuig; retenir son vent, zyn' adem inhouden; tourner à tous vents, met alle winden draaijen, onbestendig zyn; vent, lugt, roek (als een bond van 't wild heeft); avoir le vent d'une chose, de lugt van een' zaak hebben, iets 'er van bespeuren; avoir du vent dans la tête, winderig, opgeblazen, boormoedig zyn; arbre qui aime le plein vent, een boom die de ópene lucht bemind; donner du vent à un tonneau, een vat lucht geeven; il est logé aux quatre vents, zyn huis is overal ópen; il est au dessus du vent, (spr. w.) by is boven jan, by heeft zyne schaafts op 't drooge; quel bon vent vous amène? by wat geluk komt gy hier?

Ventail, (m) Vleugel, klap (f. eener voorw-deur of porte-triflée); item blind (n. voor een venglier).

Ventaille, (f) Opening des helms voor de mond (in een wapen).

Vente, (f) Verkoop (m), vertier (n), verkoping, vei'ing (f); mettre ou exposer en vente, te koop stellen; item in de veiling of verkoping brengen; marchandise de bonne vente, waar die wel ofgaat; acheter du vin à la vente, wyn in de veiling of in 't bekken kopen; ventes & honneurs; veil geld; ventes & lods (Zie Lods); ventes, ver-deeling, part et dat men 's jaarlyks in een bosch kapt en verkopt.

Venter, (v.n. & imperf.) Waayen; item lugten, uitkloppen (als: een tapyt enz.); il vente, het waait.

Venteux, euse (adj.) Winderig, als: temps, endroit venteux; les pois sont venteux, de erwten zyn winderig, opblazend of verwekken wind.

Ventier, (m) Kooper van een goetich bosch hout.

Ventilation, (f) Waardeering der goederen in een st. v. huis (f. o. v. Kkk 3

tot eene gelyke schiffting en deeling te kómen; évaluation; item onderzoek (n. eener zaak, discussie).

Ventiler, (v. a.) Waardeeren, schatten (als: goederen die verdeeld moeten worden); ventiler, onder-zoeken (als: een vraagstuk).

Ventolier, (adj. m.) Wind-beminnend (van Valken gez.).

Ventofité, (f) Windrigheid, opgeblaazenheid, opzwellling, wind (in 't Ligchaam).

Ventoufe, (f) Kop, laat-kop (f. by heel m.); lucht-gas (n. aan een buis, thee-pot, smelt-oven, heimelyk gemak enz.); riool (n), wáterloop (m. onder aan een' muur).

Ventoufer, (v. a. appliquer des ventoufes) Koppen zeisen, koppen (datis, met koppen de kwaade vogtjes uit 't Ligchaam trekken).

Ventre, (m) De buik; le ventre supérieur, 't boven-lyf; le bas ventre, de onder-buik; lâcher le ventre, den buik loozen; avoir le ventre libre, een open lyf of stoelgang hebben; avoir le ventre paresseux, ou n'avoir pas le ventre libre, hard lyvig of verstopt zyn; manger, boire, rire à ventre deboutonné, onmaasiglyk zwelgen of zich te bersten eeten enz.; ventre paresseux, een luyard, ledigganger; passer sur le ventre à son ennemi, zyn' vyand geheellyk verstaan; ventre, baar-moeder; ventre, buik (eener tonne, kruik enz.); ventre bleu, ventre saint gris! slagperment! datje de drommel baale!

Ventrée, (f. portée) Een' dragt (f), of woep (n. van jonge dieren).

Ventricule, (m. in Onil. k.) De maag (f. waar'in de spyze verduwd); item de bolligheid (f. van 't hart en de berstvenen).

Ventrière, (f) De buik riem (m).

Ventriloque, (adj. & f. m. & f.) Die uit den buik spreekt en wiens siem van verre schynt te kómen.

Ventrouiller (v. n.); Se ventrouiller (v. r.) zich in den styk om wentelen (van wilde zwynen gez.).

Ventru, ue (adj.) Dik-buikig, dik-lyvig.

Venu, ue (adj. & f.) Gekómen; le premier venu, d'eerst kómen-de, un nouveau venu, een nieuweling.

Venue, (f) Komst enz.; votre venue me rejouit; j'ai fait 3 quilles de venue & 6 de rabat, ik heb 3 kégels in 't uitwerpen geslaagen en 6 by den terug slag; arbre d'une belle venue, een boom die wel opschiet of wast; tout d'une venue, (adv.) op éine reis, te gelyk, teffens; item werál éen dik, van éine dikte; jambe tout d'une venue, een been dat onder en boven éen dik is; c'est un homme tout d'une venue, hy is een mensch zonder proportie, een ongeschikte blok, een slaak van een mensch; les allées & venues, de gangen en komsten, 't heen- en weér-gaan, de heen- en weér-reizen.

Venule, (f) Adertje (n).

Vénus, (f) Vénus, min-gódin, gódin der liefde; item wellust, onkuisheid; item de planeet vénus; item kóper (in chym.); venus orientale, occidentale, de morgen-ster; avond-ster.

Vêpre, (f. m. cud w.) De Avond.

Vêpres, (f. pl.) Avond-dienst, avond-zang, vesper (in de R. K.).

Ver, (m) Een worm, pier, pier-worm; ver à soie, een zy-worm; ver de terre, een aard-worm; ver luisant, een glinster worm; ver, maade of mooi (f. in kaas) tirer les vers du nez à quelqu'un (spr. w.), iemand misbooren; il est nud comme un ver, hy is zoo naakt als een pier, hy is dood arm; ver rongeure, een knaaigend geweesen.

Veracité, (f) Waarheid, waar-âgtigheid (van iet).

Verbal, ale (adj. in spraak k.) Werkwoordig; nom verbal.

Verbal, ale (adj. in Rechten) Woordelyk, mondelyk, mondeling, promesse verbale, mondelinge belofte; Procès verbal, schriftelyk opstel, bericht of verslag eenes Rechters enz. over 't geene hy van de pariyen voor en tegen gehoord heeft.

Verbalement, (adv.) Mondeling.

Verbaliser, (v. n. in Rechten) Een ge-

geschrift of opstel maaken van 't geene gezegt word.

Verbaliser, (v. n. gem. w.) Langdraadig in zyn' reden zyn, veelwoorden gebruiken die niets ter zaake doen.

Verbe, (m) *Het Woord*, Gods-Zoon; le verbe incarné, het vleesch geworden woord.

Verbe, (m. in spraak. k.) Een werk-woord; verbe actief, passif, neutre, réciproque, een bedryvend, lydend, onzijdig, wederhoorig werk-woord.

Verberation, (f. in Natuur. k. frappement) *Botsing*, aanslooting; le son se fait par la verberation de l'air.

Verbeux, ense (adj.) *Woord-ryk*, vol woorden, vol reden, spraakzuchtig.

Verbiage, (m) *Geslap*, *gerammel* (n), veel woorden zonder zin; ce n'est que du verbiage.

Verbiager, (v. n.) *Veel woorden gebruiken of (als men zegt) veel nutteloze woorden den bals breeken.*

Verbiageur, ense (m. & f.) *Praatter*, *snapper*; *snapsier*, een die veel nutteloze woorden gebruikt.

Verboquet, ou verbonquet, (m) *Balans-touw* (n. waar men iets dat men op byst regt of af houd).

Verboité, (f) *Woorden-rykheid*, volheid van woorden; item *geslap*, *gerammel*.

Vercoquin, (m) *Wyngaard-worm*; item (boertigl.) *bol-worm*, *kuur*, *gris*, quand son vercoquin le prend il n'y a pas moyen de vivre avec lui, als hem de bolworm ryd (plaagt), of als hy de kuuren krygt is met hem geen huis te houden; il a bien des vercoquins à la tête, hy heeft wonderlyke grillen in 't hoofd.

Verd, verte (adj.) *Groen enz.* (Zie Vert).

Verdâtre, (adj.) *Groenagtig* (van kleur).

Verdand, aude (adj.) *Groen*, *wrang*, als: ce vin est un peu verdand.

Verd-de gris. (Zie onder vertm.).

Verdée, (f) *Gemeene groenagtige Toskaansche wyn*.

Verdelet, ette (adj.) *Een weinig wrang of jong*, als: du vin verdelet; verdelet, ette, *jeugdig*, als: cet homme est encore verdelet.

Verderie, (f) *Houtvestery* (f), *houtvesters-amps* (n).

Verdet, (m) *Kiper-voed* (n).

Verdeur, (f) *Groenheid* (der planten en boomen); item *groenigheid* *omrypheid*, *wrangheid*, *rauwheid* (als: van vrugten of wyn); item *jeugdigheid*; item *groenheid* (van onlangs afgekapt boomen).

Verd Galant. (Zie by Galant).

Verdier, (m) *Een Houtvester*, opziender der bosschen en rivieren.

Verdier, (m) *Een groen-vink*; *goud-vink*; *verdiere* (f), 's wyfje daar van.

Verdier, (m) *Groene kikvorsch*.

Verdir, (v. n.) *Groenen*, *groen worden* (reverdir).

Verdir, (v. a.) *Groen maaken*, *groen verwen*, *groenen*.

Verdoyant, ante (adj.) *Groenende*, *groen wordende*; pré verdoyant.

Verdoyer, (v. n.) *Groen worden*, *groenheid bekomen*.

Verdure, (f) *Het groen* (n), *de graente* (f), als: la verdure d'un pré, d'un arbre &c. se coucher sur la verdure, in 't groen es in 's gras gaan leggen; *verdures*, (pl.) *keuken groenten* of *kraiden* (zodanig als *pietercelie* enz. waar van men alleenlyk de blâsen gebruikt); *verdure*, *tapyt met landschappen*.

Verdurier, (m) 's *Konings-Bezorger der groente*.

Véreux, ense (adj.) *Wormsteekig*, *vol wormen* of *maayen* (van vrugten gez.); item (figuurl.) *slegt*, *schurftig*, *niet pluis*, *daariets op te zeggen valt*, als *homme véreux*; *affaire véreuse* (gem. spr. wyze).

Verge, (f) *Roede*, *roei*, *gaarde* (f), *roetse*, *teentje* (n. rameau, baguette); item *gordyn-roede*; *meestok*, *roede*; *peil stok*; *veugstier-roede*; *pomp-stok*; *wlaggen-stok*; *benzel-roede*; *koesters-peitsch*; *de roede of 't mannelijk lid* (membre viril); *battre à coups de verges*, *geeffelen*, *met reeden slaan*.

Vergé, *ée* (adj.) Met de roede gemeeten; item étoffe vergée; eene stoffe die ongelyk van draad of verf, of met strepen is.

Vergeage, (m) Het meeten met de roede; item het peilen van vaten (n).

Vergée, (f) Een vierde morgen lands (n).

Verger, (v. a.) Met de roede meeten; peilen.

Verger, (m) Een boomgaard.

Vergeter, (v. a.) Borstelen, afborstelen, afveegen (als kleederen).

Vergetier, (m) Borstel-maaker of verkoper.

Vergette, (f) Roedje (n).

Vergettes, (f. pl.) Een kleerborstel of schuyer (m).

Vergeure, (f) Koper-draad in een' papier-vorm; item streep daar van in 't papier.

Verglacé, *ée* (adj.) Béysfeld, glad, gééss li.

Verglacer, (v. impers.) Tyslen; il verglace.

Verglas, (m) Tysel, ys-régen; il fait du verglas.

Vergogne, (f. oud w.) Schaamte.

Vergogneux, *euse* (adj. oud w.) Beschaamd, schaamtig.

Vergue, (f. scheeps-w.) Raa of ree; la grande vergue, de groote raa; vergue de hune, de perroquet, mars-raa; bramzeils-raa; vaisseaux qui sont vergue à vergue, schepen die dicht by malkander liggen.

Véricle, (f. by Juwel.) Valsche steen (m).

Véridicité, (f) Waarächtigheid, oprechtheid (van eenig verhaal enz.).

Véridique, (adj.) Waaräztig, oprecht, waarheid-lievend, waar-sprekend, daar men op vertrouwen kan.

Vérificateur, (m. in Rechten) Onderzoeker van geschriften of cirkonden, een die scrijfen, handteekeningen enz. tégen malkander naziet en vergelykt of ze echt zyn, zoo ja: dezelve bekragtigt en inschryft.

Vérification, (f. in Rechten) Onderzoek (n), vergelyking (f. van geschriften enz. of ze echt of valsch zyn); item te waarheidsing; bevesti-

ging, bekragtiging (f. van geschriften enz.); item 't inschryven of registreeren (van dien).

Verifier, (v. a.) Bewyzen, bevestigen, bekragtigen, bewaartheeden, waar-maaken de waarheid of echtheid doen blyken enz.; la suite, vérifie la prédiction, het gevolg bekragtigt of bewaarheid de voorzegging; vérifier les chefs de l'accusation, de hoofd-punten der beschuldiging bewyzen of waar-maaken; le temps vérifie tout, de tyd openbaard alles of het waar of valsch is; vérifier (collationner, examiner, comparer ensemble) des écritures, geschriften tégen malkander vergelyken, of overzien of ze echt en in de juiste orden of door ééne hand geschreeven zyn; vérifier la copie sur l'original, het afschrift met het oorspronkelijke nazien (collationneeren); vérifier un passage d'un auteur, een plaats in een schryver onderzoeken of ze echt is; vérifier un édit, een gibus in 't parlement voorlezen, goedkeuren, bekragtigen en inschryven (registreeren); vérifier une promesse, eene belofte vervullen, waar-maaken.

Vérin. (Zie verrin).

Véritable, (adj.) Waar, waaräztig, echt, op-recht; Dieu est véritable, & l'homme est menteur, God is waaräztig of waarheid-spreekend enz.; une chose véritable, eene ware of echte zaak; un homme véritable, een man die de waarheid spreekt, een oprecht man; un véritable ami, Général &c., een rechte of rechtschaapen vriend enz.; du véritable vin de canarie, oprechte kanarijsche wyn.

Véritablement, (adv.) Waarlyk, oprechtlyk, echt.

Vérité, (f) De waarheid; dire la vérité, de waarheid zeggen of spreken; trahir la vérité, de waarheid te kort doen, liegen; tôt ou tard la vérité se découvre, vroeg of laat komt de waarheid aan den dag; of te voor-schyn; les vérités de l'Evangile, de waarheid of de waaräztige Leere des Evangeliums; dire

dire à quelqu'un les vérités, iemand de waarheid zeggen, zyne gebreken onder 's oog brengen; les vérités sont odieuses, als men de waarheid zegt krygt men geen berberg (spr. w.); la vérité, de waarheids godinne (der Heid.); en vérité, (adv.) in waarheid, in der waarheid, waarlyk, gewisselyk; en vérité vous vous trompez, in waarheid of waarlyk gy vergist u, gy bedriegt u; en vérité, en vérité je vous dis, voorwaar, voorwaar, of waarlyk, waarlyk zeg ik u lieden; à la vérité, (adv.) in der daad, wel is waar; à la vérité il n'a pas tort, mais &c. by heeft wel is waar geen ongelijk, maar enz.; à dire la vérité, om de waarheid te zeggen.

Verjus, (m) *Verjuis* (n. zuur sap van onrype druiven); item een onrype druiven-tros (m).

Verjuté, ée (adj.); vin verjuté, zuure of scherpe wyn.

Verker, ou verquer, (m) *Verkeeren* of 's verkeer-spel (n. zeker schaak-spel).

Vermeil, eille (adj.) *Helder rood*, koraal-rood; teint vermeil, roode kleur, bloozend wezen, joues vermeilles bloozende wangen.

Vermeil, (f. m.) *Hooge kleur* (f. die men aan 's goud geeft); vermeil, (ou vermeil doré) verguld zilver; vermeil, plaats daar pier-wormen zyn.

Vermeiller. (Zie Vermiller).

Vermicelli, (m. pl. ital. lees vermichelli) knoedelen (zeker italiaansch gerecht als wormen van deeg gemaakt).

Vermiculaire, (adj.) *Wormagtig*, als: mouvement vermiculaire des intestins.

Vermiculé, ée (adj.) *Wormstreepig* (by. Beeld h.); ouvrage vermiculé.

Vermiforme, (adj.) *Wormstaalig*.

Vermifuge, (adj. & f.) *Das de wormen verdryft*; des vermifuges, ou des remèdes vermifuges, wormartzenen.

Vermiller, (v. n.) *Naar-wormen zoeken of wruten* (word van wilde zwynen gez.).

Vermillon, (m) *Vermiljoen* (n. zekere fraaye boog-roode schilder-verf item door konst bereide zinobers; item scharlaken bezië; item schoone roode kleur (der wangen enz.).

Vermillonner, (v. n.) *Wormen zoeken* (van Dassen gez.).

Vermine, (f) *Ongedierde* (n. dat de Ligchaamen, vrugten enz. schadelijk is, als: luizen, vlooijen, rosten, muizen, wormen enz.); il est plein de vermine, by is vol ongedierde; le bled est mangé de la vermine, het koren word van 's ongedierde opgegeten; vermine, gepuis, gebroed, slegt volk (n).

Vermiffau, (m) *Den wormije* (n).

Vermouler, (v. n.) *se vermouler*, (v. r.) *Wormsteekig worden*; vormolmen; ce bois est sujet à se vermouler.

Vermoulu, ue (adj.) *Vermolmd*; wormsteekig, door den worm doorgesgeeten; du bois vermoulu, vermolmd hout.

Vermoulure, (f) *Wormsteekigheid*; vermouling.

Vernal, ale (adj. in sterre-k.) *Das tot de Lenté behoord*.

Vernir, ou vernisser, (v. a.) *Verlakkem* (als: een' tafel enz.); vernissen (eene sebildery, behangselenz.); verglaazen (een pot enz.).

Vernis, (m) *Verlakkfel*; item vernis; item glazuur n); item (figuurl.) miterlyke schyn of vernis.

Vernisseur, (m) *Verlaker*; vernisser.

Vernissage, (f) *Verlakkig*; verniffing.

Vérole, (f) *De vénuis-ziekte* (f), pokken, spaansche pokken (f. pl. ook la grosse vérole genaamd); avoir la vérole, de vénuis ziekte hebben; suer la vérole, onder de zweet-kuur zyn; la petite vérole, de kinder-pokken, kinder-ziekte, marqué de la petite vérole, pokdaalig, met pok-pussen; la petite vérole pousse, suppure &c., de pokjes of kinder-pokjes komen op, zweeren enz.

Verolé, ée (adj. & f.) *Met de vénuis-ziekte, spaansche pokken besmet*; een vénuis ziekte.

Véroligne, (adj.) *Poktig, dat van de vénus-ziekte is.*

Véronique, (f) *Eeren-prys (een kruid dat als thee getrokken word); item het afbeeldfel des aangezigts J. C. in den zweet-doeck (by Roomfchgez.).*

Verrat, (m) *Beer ('t mannetje van ten verken).*

Verre, (m) *Glas (n); faire du verre, glas blaazen; du verre en plats ou en tables, glas in fchyven of tafels; un plat de verre, een fchyf-glas; verre ardent, een brand-glas; verre de lunette, een bril-glas; du verre à vitre, vengfter-glas; un verre dormant, een vengfter dat op 't erfder bauren ziet en niet open-gaat; un verre à boire, een drink-glas; un verre à biere, à vin, een bier-glas; wyn glas; un verre de vin, een glas wyn; choquer les verres, met de glazen klinken; boire à pleins verres, met volle glazen drinken; qui casse les verres, les paye (fpr. w.) die zyn gat brand moet op de blaären zitten.*

Verrée, (f) *Een glas-vol (n. plein un verre).*

Verrerie, (f) *Glas-blaazery, glas-buis (f); item 't glas-blaazen (n), de glas-korft (f); item allerlei glas-werk (n); de glas-kraamery (f).*

Verreux, (Zie Véreux).

Verrier, (m) *Glas-blaazer; item glas-kraamer; item glas-korft.*

Verriere, ou verrine, (f. eud w.) *Glas voor een' fchildery of uur-werk (n).*

Verrin, (m) *Een vys, winde, kelder-winde (f).*

Verrine, (f) *Gloze-pyp of-buis.*

Verroterie, (f) *Allerhande fnuisfery van glas (als: glaze-keeraalen, glaze-knoopen, spiegeltjes enz. die men in Amérika verbandeld).*

Verrouil, ou verrou, (m. in pl. verrous) *Grendel (m. eener deur); fchuifje, knijfje (n. van een vengfter); fermer la porte au verrou, de deur toegrendelen; pousser le verrou, den grendel voordoen.*

Verrouiller, (v. a.) *Grendelen, toegrendelen.*

Verrucaire, (f) *Wrosten-kraid (n).*

Verrue, (f. Poireau) *Een' wrat.*

Vers, (pl. van ver. Zie ver).

Vers, (m) *Vaers, vers, gedicht (n); faire des vers, dichtsen, vaerzen maaken; vers héroïque, lyrique, bacchique, Helden-dicht; lier-zang of lier-dicht; drink-liedje.*

Vers, (Prep.) *Naar, naar toe, jégens, omtrent; se tourner vers le soleil, zich naar de zon toewenden; il l'envoya vers moi, hy zond hem naar my toe of naar my; marcher vers l'ennemi, op, tégen of jégens den vyand aantrekken; vers l'orient, naar 't oosten; vers le midi, naar 't zuiden; vers le midi, le soir, la fin de l'année &c., jégens, tégen of omtrent den middag enz.*

Versade, (f) *Gieting, storting, inschenking.*

Versailles, (m) *Versaljes (een Vlek by Parys met een allerpragtigste Lust-buis des Konings).*

Versant, ante (adj.) *Gietende; fchenkende; stortende; item omvèrwallende, omflaande, als: ce carosse est fort versant, die koers staat ligt om; cette voiture est moins versante que &c.*

Versatile, (adj.) *Onbeständig; wispeltuurig; un esprit versatile.*

à Verse (adv.) *il pleut à verse, 't régent dat het giet, het stort-régent, of het régent als of het met bakken gegooten wierd.*

Verse, (adj. in Meek.) *un sinus verse, een verkeerde sinus.*

Versé, ée (adj.) *Gefchouken, ingefchouken; vergooten; gestort; omvèrgevallen, omgeslaagen, omgestort enz. (Zie Verser).*

Versé, ée (adj. expérimenté, ée) *Eruaaren, bedreeven, geöffend; être fort versé dans les Langues.*

Verséau, (m) *De Wátermán, Aquarius, een der 12 Hémels-tékenen).*

Verser, (v. a. Repandre &c.) *Sorten, uitstorten; gieten, uitgieten, vergieten; fchenken; omvèrsmysen enz. verser de l'eau, wáter storten; verser de l'eau dans une aiguiere, wáter*

water in een lampét gieten; verfer (repandre) *fon sang, zyn bloed ver-*
gieten, florten; verfer (repandre)
 des larmes, *traanen florten; verfer*
 du bled dans un sac, *koorn in een'*
zak florten; verfer à boire, inſchen-
ken te drinken geeven; verfer un
verre de vin, een glas wyn ſchenken
of inſchenken; verfer dans un ton-
neau percé (ſpr. w.) *den moriaan*
ſchuuren, vergeeffſchen arbeid doen,
eenen oudankbaaren gunſt bewyzen;
verfer, (v. a. renverſer) omgooyen
omwerpen, omſwyten, als: le co-
cher nous a verſé, de koetſier heeft
ons omgeſmeeten; l'orage a verſé le
bled, de ſtorm heeft het koorn weêr-
geſlaagen, omwêrgeſmeeten; verfer
(v. n. ſe renverſer) omvallen, om-
ſlaan, ter nederflorten, als: notre
voiture verſa en chemin, ons ry-
tuig viel of ſloeg op den weg om; les
bleds furent verſés par les pluies,
het graan werd door den régen weêr-
geſlaagen; il n'eſt ſi bon chartier
qui ne verſe (ſpr. w.) *; het beſte*
paerd ſtruikeſt wel eens, of de voor-
zigſte man kan ſeilen of een' miſſlag
begaan; verfer en beau chemin
(ſpr. w.) in een' zaak die op een' goeden
voet ſtaat miſſaagen.

Verſet, (m) Een vaers, vers (n)
of ſchriftuur plaats; item een afdee-
ling of vaers (f. van een gezang).

Verſificateur, (m) Vaerzen-ma-
ker, rymen, vaerzen-smidt, ſlegte
dichter.

Verſification, (f) 't Vaerzen-
maaken (n), de rymkonſt (f).

Verſifier, (v. n.) Vaerzen of ver-
zen maaken, rymen.

Verſion, (f) Vertaaling, over-
zetting, als: la verſion de la Bi-
ble; verſion des ſeptante (anders
 zegt men meſt Traduction).

Verſo, (m. Lat. w. in Rechts-
boeken enz. gebr.) D'omme zyde, de
2de zyde van een blad (f. 't tégenge-
ſtelde van Recto, de eerſte zyde).

Vert, verte, ou verd, verte,
 (adj.) *Groen, friſch, jeugdig enz. du*
drap vert, groen laken; herbe ver-
te, groen gras; un bois vert,
een groen boſch; des champs verts,

groene velden; des fruits verts,
groene of onrype vrugten; du vin
vert, jonge of wrange wyn; du bois
vert, groen hout (dat niet droog is)
pierre verte, onlangs gebouwene
ſteen; poiſſon vert, nieuw pexousene
viſch; verte vieillieſſe, jeugdige ou-
derdom; homme verd, een wakker
of friſch man; cuir vert, natte huid,
onderſeid leder; verte reſiſtance, ré-
ponſe, réprimande, wakkere té-
genſtand; bitt antwoord; harde be-
ſtaffing.

Vert ou verd, (f. m.) Het groen
 (n), *de groene verſ, verwe of kleur*
 (f); *vertde mer ou vert celadon,*
zee-groen; vert brun, 't donker
groen; vert gai, 't ligt groen; vert-
de-gris, ſpaanſch groen; vin qui a
du vert, wyndie wat wrang of groen
is; donner le vert à un cheval,
een paerd in de wet doen; employer
le vert & le ſec (faire tous ſes ef-
 forts) *alles in 't werk ſtellen, niets*
onbeproeft laaten; prendre quel-
qu'un ſans vert, iemand ſchielyk of
onvoorziens overvallen, betrappen.

Vertébral, ale (adj. in ont. k.)
Wat tot het wervel-been in den rug
behoord.

Vertebre, (f) 't Wervel-been des
rug-graats (n).

Vertement, (adv.) Stoutelyk, dap-
perlyk enz. repouſſer vertement
les ennemis, de vyanden kloekmoe-
diglyk terug dryven; il lui repon-
dit vertement, hy antwoorde bene-
uypſtiglyk, hartiglyk, ombefchroom-
delyk, zonder 'er doekjes om te winden.

Vertenelles, (f. pl.) Roerbakken
(m. pl. van een ſchip).

Vertevelle, (f) Sluit-plaat (waar
in de neus van een ſtuſt gaat).

Vertex, (m. Lat. w. in Ont. k.)
De kruin des hoofts (f).

Vertical, ale (adj. in ſterre-k.)
Toppuntig, dat regt boven 't hoofd
is; le point vertical, 't top-punt,
't hoofd-punt (le zenith).

Verticalement, (adv.) Top-pun-
tiglyk; regt op en neêr (perpendicu-
 lairement).

Verticalité, (f) Hoofd-puntigheid,
toppuntige ſtand.

Vertige, (m) *Zwymeling, suizeling, suizebolting, draaying in 't hoofd; item zinneloosheid, malhoofdigheid* (f); avoir des vertiges, met draayingen in 't hoofd gekweld zyn; item een gekke of verwarde kop hebben.

Vertigo, (m. gem. w.) *Gril, kuur, ruk* (f); quel vertigo vous prend? was schielijke sluip overkomt u?

Vertu, (f) *De deugd; avoir de la vertu, deugd bezitten; les vertus cardinales, morales, de Hoofd-deugden; de zedelyke deugden; faire de nécessité vertu, van de nood een' deugd maaken; vertu, de kragt, als: ce remède n'a point de vertu; vertu occulte, verborgene kragt of eigenschap (eenes dings); vertu, wonterwerk, kragtige daad; vertu, dapperheid, moed; ce chiffre a la vertu de 10, dit cyffer-getal geld zoo veel als 10; en vertu, (adv.) uit kragt, uit hoofde, als: en vertu d'une sentence; vertu de ma vie, by myn keel; (boert. w.) vertu-bien, de drommel; vertu-choul cela ne va pas ainsi, ja, ja! 't gaat 'er zoo niet.*

Vertueusement, (adv.) *Deugdelyk, deugdzaam.*

Vertueux, euse (adj.) *Deugdzaam, deugdelyk, vroom, eerbaar; vertueux, euse* (f. m. & f.) *een deugdlievende; un faux vertueux, een schynbeilige.*

Vertugade, (f) *ou vertugadin, (m) Heup-wrong, boepel rok (der vrouwen om de kneederen breed uit te zetten).*

Vertumnales, (f. pl.) *De Leusfeesten* (n. pl. der ouden).

Vertumne, (m) *De Tuin-god (der Heidenen).*

Verve, (f) *Poëtisch vuur* (n), *dicht-ader, dicht-lust, dicht-luim of verrukking* (f); sa verve se reveille, zyne dicht-lust word gaand; verve, *wonderlyke gril of eigenzinnigheid, als: il lui prend quelques fois des verves à faire enrager les gens; by beeft zomtyds zulke wonderlyke keuren of invallen enz.; il étoit dans sa verve, by was in zyn regte luim.*

Verveine, (f) *Tzer-krauid* (n).

Verveux, (m) *Een fruis-mandje, item een fleck-net.*

Vesce, (f) *Wlk, duive-boon.*

Vesceron, (m) *Wilde wik* (f).

Vésicatoire, (m) *Een trek-pleister, spaansche vlieg-pleister.*

Vésicule, (f) *Een blaasje* (n).

Vésiculaire, (adj.) *Das als een blaasje of vol blaasjes is.*

Vespérie, (f) *Rédenvoering* (f) *of dispuut* (n) *van een student op de forbonnedie den graad van Doctor in de Godgeleerdheid staat aan te nemen; item bekeling, b'striffing, als donner la vespérie à quelqu'un.*

Vespérifier, (v. a. boert. w.) *Hé-kelen, doorboalen, bestraffen.*

Vespre. (Zie Vêpre).

Vesse, (f) *Een veest* (m. een wind die men zagjes laat gaan).

Vesse-de-loup, (f) *Een Paddestoel* (m).

Vesse. (Zie Vesce).

Vesser ou vessir, (v. n.) *Vysien, veeften laten.*

Vesseur, euse (m. & f.) *Vyster, veeften-laaser.*

Vessie, (f) *De blaas (des Ligchaams); item een blaar, of blein; faire, croire à quelqu'un que les vessies sont des lanternes, (spr. w.) iemand knollen voor citroenen verkoopen; bem wat wys-maaken of op de meuw spelden.*

Vessignon, (m) *Gezwel aan de kniën der paerden* (n).

Vessir. (Zie Vesser).

Vestale, (f) *Eene vestaale* (noms) *of jonge dochter toegeweid aan de godinne vesta, by d'oude Rom.; item (figuurl.) eene zeer kuische, ingetogen jonge dochter of vrouw, als: c'est une vestale, zy is zeer ingetogen; elle ne se pique pas d'être vestale.*

Vestales, (f. pl.) *Feest, ter eere van de godinne vesta* (n).

Veste, (f) *Een kamizool, vest of onder-kleed* (n); item een lange rok (m. by d'oosterlingen).

Vestiaire, (m) *Kleër-kamer* (f. in een Klooster).

Vestibule, (m) *De ingang* (m), 't per-

VES. VET.

portaal, 's voorbals, 's voor-vertrek (n. van eenig gebouw).

Vestige, (m) *Voetslap* (m), voetspoor, kenteken, teken (n) enz.; reconnaître les vestiges des bêtes, de voetsporen, voetspooren van 's wild kennen; marcher sur les vestiges de quelqu'un, iemands voetsporen drukken, zyn voorbeeld nàvolgen; on en voit encore quelques vestiges dans l'histoire, men ziet 'er in de geschied-verbaalen nog eenige merk-tekenen van; il ne reste aucun vestige certain de Babylone, 'er is geen zeker kenteken van Babylon meer overig.

Vêtement, (m) *Kleed*, gewaad (n), kleding (f).

Vétérán, (ane (adj. & f.) *Oud*, uitgediend; item een oud Soldaat, Officier of Raadsheer (een die zekere jaaren gediend heeft en zyne bezoldiging blyft trekken).

Vétille, (f) *Beuzeling*, voddery, wijsjewasje; disputer sur des vétillies.

Vétiller, (v. n.) *Beuzelen*, zich met niets-waardige dingen ophouden, baarkliefen.

Vétillerie, (f) *Haarkloovery*, voddery, kibbelaary over een' beuzeling.

Vétilleur, euse, ou *vétillard*, arde (m. & f.) *Beuzelaar*, baarkloover, kibbelaar; beuzelaarster enz.

Vétilleux, euse (adj.) *Knibbelagtig*, salmagtig, teutagtig, nauwziende op beuzelingen.

Vêtir, (v. a. je vêts; nous vêtions &c. *Revêtir*; *Habiller* word meer gebr.) *Kleeden*; vêtir les pauvres, de noodruchtigen kleeden; je l'ai vêtu tout de neuf, ik heb hem geheel in 's nieuw gestookt; vêtir un moulin à vent, de zeilen aan een wind-molen aanstaen; il est vêtu comme un moulin à vent (spr. w.) by draagt een linnen kiel; il est vêtu comme un oignon (spr. w.) by heeft veel kleeden over malkander, of by zit 'er dik in; se vêtir, (v. r.) zich kleeden; vêtir d'une charge, met een ampt bekleeden.

Vettarin, (m) *Paards-verbeurder* in Italië.

VET. VEU. VEX. &c. 893

Vêtu, ue (adj.) *Gekleed*; bekleed. *Vêture*, (f) 's *Aanneemen* of aantrekken van 's ordens-gewaad (der Kloosterlingen); item bekleeding, in bezit-stelling (als: van een ampt enz.).

Vétusté, (f) *Oudheid* (f) *ouderdom* (m. als: van gebouwen).

Veuf. (Zie *Va*).

Veuf, *veuve* (adj.); *Homme veuf*; *femme veuve*, *Man of vrouw die in den Wêuwlyken staat is*, *wêduwenaar*; *wêduwe*; *veuf*, *veuve* (adj.) *ontblood*, *beroofd*; *une nuit veuve de lune & d'étoiles*.

Veuf, *venve* (f. m. & f.) *Wêduwenaar*; *wêduwe*.

Veuille. (Zie by *Vouloir*)

Veule, (adj.) *Zwak*, *slap* (van losse aerde of tengere takken gez.).

Veuve, (m) *Wêduwenaar* (schip, wêduwelyken staat; wêduwen-staat).

Veuve. (Zie *Veuf*).

Veux. (Zie by *Vouloir*).

Vexation, (f) *Kwelling*, *plaaging*, *verdrukking* (f); item *moedwil*, *overlast* (m); *uitsuiging* (f).

Vexer, (v. a.) *Kwellen*, *plaagen*, *drakken*; item ('s volk) *uitsuigen*, *schatten en scheeren*; se *vexer*, (v. r.) *malkander plaagen* enz.

Viable, (adj.) *Die of dat leeven kan*, 'er sterk uitziet.

Viage, (m. oud w.) 's *Leeven* (n); *de leef-tyd* (f).

Viager, ere (adj.) *Dat voor 's leeven is*, of iemands leef-tyd duurt; *rente viagere*, *een' lyf-rente*; *pension viagere* (ou à vie) *pensioen of onderhoud voor iemands leeven*.

Vlande, (f) *Vleesch* (n); item *spyse* of *spyze* (f); *de la viande crue*, *cuite*, *rauw*, *gekookt vleesch* of *spyze*; *grosse viande*, *Hal-vleesch*; *menue viande*, *wild-braad*, *geut-gelte*; *viande noire*, *baazen- of harten-vleesch* enz.; *viande salulaire*, *beizzaam voedzel of onderwyzing*.

Vlander, (v. n. jagt w.) *Weiden*, *groazen*.

Viandis, (m) *Voedzel* (n), *spys*, *grazing* (des wildi).

Viatique, (m) *Reis-geld* (n); *reis-penning*, *ster-penning* (m. der monnik-
nik-

nikken); item 't laatste gerecht, 't H Nachtmal, of Sacrament, (dat aan eenen zieken der R. K. enz. toege- diend word).

Vibord, (m) Boord (n), voor- scheen (f. van een schip).

Vibration, (f) Slingering, be- weeging, (als: van den slinger of onrust eenes uurwerks); trilling der snaaren.

Vicaire, (m) Stadhouder, stede- houder, een die eines anderen plaats bekleed; als: een onder-Regent; onder Pastoor enz.; vicaire de J. C., Christi stedehoud. r, de Paus.

Vicairie, (f) Onder-Pastoor- plaats of bediening.

Vicarial, ale (adj.) Dat eenen onder-Pastoor of stedehouder betreft, stadhouderlyk.

Vicariat, (m) Stadhouderfchap; onder-Pastoorfchap, of derzelver tyd en gebied.

Vicarier, (v. n) Onder-pastoor zyn

Vice, (m. péché, défaut) Ondeugd, zonde, verdorvenheid (f); vice do- minant, heerskende zonde, ondeugd of verdorvenheid; vice naturel, natuurlyk gebrek; vice du siecle, de la nation &c., een gebrek van enz, cheval qui n'a point de vice, een paerd zonder gebreken.

Vice, NB. dit woord betkend zoo veel als onder, en word, in dien zin, met veele benaamingen t'zamenge- steld; waar van hier onder eenige volgen; konende d'overige ligtelyk geformeerd worden.

Vice-Amiral, (m) Onder-vloot- voogd, onder-admiraal.

Vice-Amirauté, (f) Onder-admi- raalfchap (n).

Vice-Bailli, (m) Onder-schout.

Vice-Chancelier, (m) Onder.kan- celier.

Vice-Gérant, (m) Een Kerkelyke- onder-Rechter.

Vice-Roi, (m) Onder-Koning.

Vicié, ée (adj.) Bedorven, als: du bois vicié, bedorven of aange- slooten hout.

Vicier, (v. z.) Bedorven, vervul- schen, ondeugend maaken; un défaut

de formalité vicie un acte, een gebrek van formaliteit maakt een geschrift van nul en geener waarde.

Vicieusement, (adv.) Gebrekkely- ker wyze.

Vicieux, euse (adj.) Gebrekkig, gebrekkelyk; zondig, ondeugend, daar eenige mangel of ondeugd in is, als: homme, cheval, livre vicieux, een zondig of ondeugend mensch; een gebrekkig paerd, een paerd dat kwaade rukken heeft; een slecht boek dat vol mislagen is; expression vicieuse, eene slechte of verkeerde uitdrukking; ce mot là est vicieux, dat woord deugt niet; un contrat vicieux, eene gebrekkige of krachteloze verbin- tenis; un vicieux, een ondeugend mensch.

Vicissitude, (f) Verandering, verwisseling, beurtwisseling, (der jaar- getyden); verandering, omkeering, wisselvalligheid (der waereldsche zaa- ken).

Vicomte, esse (m. & f.) Burg- graaf; burg-graavin.

Vicomté, (m. & f.) Burg-graaf- fchap (f).

Vicomtier, iere (adj.) Burg- graaflyk.

Victimaire, (m) Offer.dienaar.

Victime, (f) Slagt-offer, offer- dier n).

Victoire, (f) Overwinning, zege.

Victorieusement, (adv.) Zege- hafsiglyk.

Victorieux, euse (adj.) Zegehaf- sig, zegeryk, overwinnend; iets kragt- daadig, onweerslaanbaar (efficace), als: la Grace victorieuse.

Viduaile, (f. Nom collectif. vi- vres) Leevens-middelen (n. pl.) mond- behoeftens (f. pl.) vidualje (f.).

Viduailler, (m) Vidualje-meester, fcherps-proviant verzorger.

Vidame, (m) Een Bisschops stede- houder over 't waereldlyke.

Vidamie, (f) Apts of gebied van een vidame (n).

Videlle, (f) Raderije (n. by Pas- tei-bakkers om den deeg met te sny- den).

Vidimer (v. u.) la copie d'un acte, 't afschrift van een geschrift be- krag-

kragtigen of ondertékenen dat zulks met het oorspronkelyke (origineele) wel naar-gezien (gecollationeerd) en met het zelve overéenkomsig is of accordeerd.

Vidimus, (m. Lat. w.) Een gecollationeerd en bekragtigd afschrift (n).

Viduité, (f) Wéduwenaarfchap; wéduwfchap, wéduwelyke ftaat.

Vie, (f) Het leeven; (n) mener une bonne, une mauvaife vie, een goed, een flegt leeven leiden, of een goed, een kwaad leevens-gedrag hebben of voeren; vie monastique, religieufe, 's monnikke-leeven, 's klooster-leeven; demander la vie, het leeven eifchen; item om leevens-genaâ bidden; il est défendu sous peine de vie, het is op leevens-ftraffe verboden: gagner fa vie, zyn' kost of brood winnen; avoir la vie & le vêtement, kost en kleêren of voedsel en dekfel hebben; chercher fa vie, zyn' kost zoeken; demander fa vie, zyn brood bédelen; être de grande, de petite vie, groot, klein in 't eeten zyn; homme de mauvaife vie, een ruktelooze, of losbandige kaerel, ligte kwant, ligtmis, boerendop, doorbrenger, zuiper, zwelger; femme, fille de mauvaife vie, een onêrlyk vrouwmensfch, eene ligte-kooi of fmo!; faire la vie, wakker vrolyk zyn; item liztmiffen, optrekken; item geraas of leeven maaken; item kyven, knorren; faire une vie de diable, een duivels leeven maaken, yffelyk te werk gaan; son pere lui va faire une belle vie, zyn vader zal hem mooi van de taart geeven of ter deege onder handen neemen; la lecture est fa vie, 't leezen is zyn (baar) leeven of grootfte vermaak; faire vie qui dure, de leevenswyze zoodánig aanleggen dat men 't houden kan; à vie, (adv.) voor 't leeven; rente à vie, een' lyf-rente; charge à vie, een amp; voor 't leeven (of ad vitam).

Viédase, (m. fcheld-w.) Ezels-kop, dom-kop, lomper. NB. zommige zeggen dat het beduidt, een ézels-geziht en andere des ézels membrum virile.

Vieil, ou vieux, vieille, (adj.) Oud, bedaagd, bejaard. NB. vieil word alleen dus gebr. le vieil homme, le vieil Adam, de oude mensfch, d'oude Adam; depouiller le vieil homme; den ouden mensfch (dat is de zonde) afleggen. (Zie verder vieille, vieux hier onder).

Vieillard, (m) Een oudman, een gryzaard.

Vieille, (adj. & f. f.) Oud; een' oude vrouw, oud beje; des contes de vieille, oude wyfs vertellingen.

Vieillement, (adv.) Oudelyk.

Vieillerie, (f) Oude linnen, oude pruilen, (f. pl.) oud goed (n. als: van kleêren of buit-raaf).

Vieillesse, (f) Ouderdom (m).

Vieillir, (v. n.) Oud worden, veröuderen; vieillir dans le service, ou blanchir sous le harnois, zyn leeven in den krygsdienft verflyten; mot qui vieillit, een woord dat buiten 't gebruik geraakt; il n'y a rien qui vieillisse tant qu'un bien-fait, daar is niets dat zoo ras vergesten word als eene weldaad; vieillir, (v. a.) oud maaken, oud doen worden.

Vieillot, otte (adj. & f.) Wat oudelyk of ondzigtig; een wat bejaard man; eene was bedaagde vrouw.

Vielle, (f) Eene lier.

Vieller, (v. n.) Op de Lier fpeelen (jouer de la vielle); item langzaam in zyn doen zyn, nemselen, talmem.

Vieilleur, euse (m. & f.) Een lierman; lier fpeelfter.

Vierge, (f) Eene maagd, eene reine maagd (Pucelle); item de H. Maagd of Jonkvrouw (Maria); item de maagd, jonkvrouw of virgo (een der 12 Hemels-tikenen); elle est encore vierge, zy is nog maagd.

Vierge, (adj.) Maagd, versfch, onbewerkt, rauw of raauw, als: cire, miel, huile, parchemin, terre, argent, or, cuivre vierge, maagde-was; maagde-boning; maagde of ongeperfte boom olie; maagde perkament of francyn; onbebouwd land; onvermengd, zuiver of onbewerkt zilver enz.; garçon vierge, een zuiver

ver jongman; épée vierge, een de-
gen die nog maagd of daar nooit ie-
mand mee beléigd is.

Vieux, vieille, (adj.) Oud enz.; un
vieux homme, habit &c., een oud
man enz.; vieille chemise, een oud
hemd; vieille histoire, eene oude
geschiedenis, een oud geschied-verhaal;
vieux style, d'oude styl (der tyd-re-
kening); item ouderwetse schryf-
trant; un vieux mot, een oud
woord; une vieille phrase, eene
ouderwetse spreek wyze; un habit
à la vieille mode, een ouderwetsh
kleed, of een kleed volgens 't oude
fasoen (Zie ook vieil en vieille).

Vif, ive (adj.) Leevendig, lee-
vend; un brochet vif, een leevendi-
ge snoek; une carpe vive, een lee-
vende karper; une morue vive,
een leevendige of krimpde kabeljau;
couper jusqu'à la chair vive, tot
aan het leevendige vleesch snyden; il
fut roué tout vif, hy werd leeven-
dig gerábraakt; mort ou vif, dood
of leevend; il étoit plus mort que
vif, hy was meer dood als leevend,
of tusschen de dood en hem was naau-
welyks onderscheid; vif (plein de
fen, pénétrant) leevendig, vif, doer-
dringend enz.; avoir l'esprit vif,
een vlagge geest, een doordringend
verstand, of een schrandere oordeel heb-
ben; une imagination vive, eene
leevendige of sterke verbeeldings-kragt;
un combat vif, een hevige gevegt;
une vive douleur, eene hevige pyn
of smart; un feu vif, een hevige
vuur; un froid vif, eene hevige;
sterke of doordringende koude; une
exhortation vive, eene hevige of
scherpe vermaaning; eau vive, bron-
water, fontein-water; sources d'eaux
vives, opwellingen, fonteynen van le-
vendige wáteren; chaux vive, onge-
leschte of ongebluschte kalk; une cou-
leur vive, eene leevendige of frische
kleur; un teint vif, eene leevendige
of heldere verwe; item eene frische
kleur (des aangezigt); des yeux vifs
& pénétrants, heldere of scherpe en
doordringende oogen; un cheval vif,
een biftig of vuurig paerd; une haye
vive, eene groene of doorns begge;

des cheveux vifs, naturel baar;
une forêt vive, een woud bevolken
bosch; une langue vive, eene lee-
vendige spraak, eene taal die door
een gantsch volk gesproke word; les
œuvres vives d'un saiffeau, d'on-
derbu's, 't onderste van een schip
zoo ver het in 't water gaat ('t geen
boven wáter is bi 't oeyres mortes)
bâti sur un fonds vif ou sur la
roche vive, op eenen vasten of steen-
agtigen grond bouwen; de vive voix,
met de leevendige stemme; de vive
force, met alle magt, met kragt en
geweld.

Vif, (f. m.) 't Léven, 't leevendige
(n); couper jusqu'au vif, tot in 't
levende vleesch snyden; piquer quel-
qu'un jusqu'au vif (spr. w.); iemand
gevoelig beleedigen of beschimpen, tot
in de ziel raaken; portrait tiré au
vif, een afbeeldsel naar 't leeven ge-
schildert; le vif de l'eau, 't hoogste
wáter, 't spring-y; le vif d'une
colonne, de schacht eener pylaar;
donnation entre vifs (in Rechten)
gifte onder of tusschen de leevendigen;
le mort saisi le vif (in Rechten)
de walaatenschap van den dooden wals
op den leevendigen naasten Erfge-
naam.

Vif-argent, ou Argent vif, Mer-
cure, (m) Kwik zilver (n), kwik
(f); avoir du vif argent dans la
tête, luchtig, wonderig zyn, raas-
kallen, zich als een los-bol of balve
gegaanstellen.

Vigie, (f) Wagt, schildwagt (op
een schip); être en vigie, op schild-
wagt of op den uitkyk staan.

Vigilamment, (adv. weinig gebr.)
Wakkerlyk, vlytiglyk; zorgvuldiglyk
(avec vigilance).

Vigilance, (f) Wakkerheid, waak-
zaamheid, vlyt, vlytigheid.

Vigilant, ante (adj.) Wakker,
waakzaam, vlytig, zeer oplettend of
gádsstaande.

Vigile, (f. veille) De dag of
avond vóór een' feest-dag (m); les vi-
giles, (pl.) ziel-missen, bede-slonden
voor de dooden (in de R. K.).

Vignage, (m) Cyns die aan den
grond heer der wybergenbeaald word.
Vigne,

Vigne, (f) Wyngaard, wynstok (m); sarmet de vigne, wyngaard-rank; le jus de la vigne, het druiven-sap, de wyn; planter, tailler la vigne, den wyngaard planten, snoeijen; après nous felle les vignes qui voudra (spr. w.), die na ons komt laat die ook zorgen; vigne, wyngaard (m); être dans les vignes (être gris) baif beschonken zyn, een klein roesje weg hebben; un jean des vignes, een lompe gek, een zlistiekem, een jan-gat.

Vignerou, on ne (m. & f.) Wyn-gaardnier, arbeider; arbeidster in den wyngaard.

Vignette, (f) Loof-werk, strik-werk, lyfje, vinjet (n. dat de drukkers tot oetraad in de boeken zetten).

Vignoble, (m) Een wynberg, wyn-akker.

Vigogne, (f) Zeker dier als een schap met zeer fyne wol in Pérus; item de wol daar van, of wigonje wol; un vigogne, (m) een boed van wigonje wol gemaakt, een wigonje boed.

Vigote, (f) Kaliber-stok (by schutgieters).

Vigoureusement, (adv.) Dapperlyk, met geweld.

Vigoureux, euse (adj.) Sterk, frisch, kloek; item dapper, stout, kloekmoedig; un homme vigoureux, een sterk, frisch of gezond man; une vigoureuse résistance, een dappere tegenstand.

Viguerie, (f) Drofbaarfchap, Landrechtiers ampt of gebied (n. in Langedok en daar omrent; op andere plaatsen Prévôté genaamd).

Vigueur, (f) Kragt, sterkte, kloekheid, frischheid; avoir de la vigueur; la vigueur de l'âge, de kragt of bloei der iaaren; pousser la guerre avec vigueur, den oorlog met kragt of ná hruk voortzetten.

Vignier, iere (m. & f.) Landrechtster, Droft of Drofjaar; Droftin (in Langedok en daar omrent; in andere Landfchappen Prévôt gen.).

Vil, ile (adj. abject, méprisable, bas) Slecht, gering, gemeen, laag, verachtelyk; un vil esclave,

een gemeene slaaf; une condition vile, een laage, verachtelyke of slaafschte staat; être à vil prix, op een lange prys of zeer goed koop zyn.

Vilain, aine (adj.) Lelyk; vuil, ffordig enz.; un vilain homme, een lèlyk man; vilain habit, temp, chemin, een lèlyk, slecht of ffordig kleed enz.; il fait un vilain temps, het is lèlyk of slecht weer; une vilaine perique, een lèlyke pruik; une vilaine action, eene vuile, lèlyke of fchandelyke daad; une vilaine expression, eene vuile uitdrakking; le monde est ingrat & vilain, de waereld is ondankbaar en wangastig of kárig en vuilaartig.

Vilain, (adv.) Vuil, morsig; il fait vilain dans les rues, het is vuil op ftraat; cela est fort vilain, dat is zeer lèlyk.

Vilain, (f. m.) Een vuilik, guis, fchobbejak; item een vrek, gserigaard; item een onbefchoft kárel, een fchofst; item een morsbeer, vuilik; un riche vilain, een ryke vrek; si! le vilain, foi! die finkerd, die vuilyk of guis.

Vilain, (f. m. oud w. Zie Paifan, villageois; Roturier).

Vilaine, (f. f.) Eene lèlyke belly; item eene morsfel, vuile of ffordige teef; item eene vuile smots of boer; item een kárig of onbefchoft vrouw-mens.

Vilainement, (adv.) Lèlyk, fchandelyk; trahir vilainement son ami; vilainement, kárizlyk (mesquinement); item onbefchoftelyk (groffement).

Vilcote, (m. Hoogd. w.) Een vol-le roemer, een vol glas tot welkomf.

Vilbrequin, ou virebrequin, (m) Een boor, fpyker-boor (f).

Vilement, (adv.) Snoedelyk, fchandelyk, op eene laage of verachtelyke wyze.

Vilené, (adj. in wápen k.) Met het teel lid.

Vilenie, (f. men behoorde te fchryven vilainie, maar 's gebruk is vilenie) Lèlykheid (Laidéur); item vuiligheid, morsfery (ordure, sale-té); item vuile daad (action infame);

is een schandelyke of onkuische woorden (obscénité); is een vrekkegheid; kár-igheid (mesquinerie); is een onbeschofsheid (grossiereté); un lion sans vile nie (is wapen k.) een leeuw zonder seel lid.

Vileté, (f) Geringheid, slegtheid, laagheid; la vileté de la matiere, du prix &c.

Vilipender, (v. a. gem. w.) Verlichsen, versmaden.

Village, (f. schimp w.) Eene londe en slegt bewoonde plaats.

Village, (m) Een dorp, open vlek (m); il est bien de son village, by is zeer onnoozel of dom.

Villageois, coïse (adj.) Dorpsgig, boerscb.

Villageois, coïse (f. m. & f.) Een dorpling, boer, buisman; boerin.

Villanelle, (f) Boeren-zang, berder-zang (zékere dicht-maat waar van de vaerzen op éénerlei wyze eindigen).

Ville, (f) Eene stad; villes, (pl.) steden; ville capitale, impériale, anstatiqne, frontiere, marchande, eene Hoofd-stad; Ryks-stad; of keizerlyke vry stad; grens-stad; koop-stad; of handel-stad; maison ou Hôtel de ville, Stad-huis; of Raad-huis; Monsieur est à la ville, Myn Heer is in de Stad, (dat is, niet op 't land); Monsieur est en ville, Myn Heer is in de Stad (dat is, uit of uitgegaan in de Stad); les faubourgs sont plus grands que la ville, (spr. w.) de omslag is meer als de zaak zelfs.

Villénage, (m) Hoef-pag; waar van zékere dienst moet verleend worden.

Villette, (f) Kleine stad (f) steden, stedje (n).

Vimaire, (f) Eene onweers-verwoesting is een bosch.

Vin, (m) Wyn; vin paillet ou clairer, bleek-roode wyn of bleekers; vin blanc, rouge, witte, roode wyn; vin nouveau, vieux, nieuw wyn of most; oude wyn; vin de france, de rhin, de moselle, fransch, rynsche, mosel-wyn; vin doux,

dar, zagte, sachte wyn; vin de 2 feuilles, de 3 feuilles &c., 2jarige, 3 jaarige wyn enz.; vin faméex, boosdige wyn; vin de ga de, sachte wyn, of wyn die duuren kan; vin d'une oreille, goede wyn; vin de deux oreilles, sachte wyn daar men van rilt; vin qui se passe, wyn die siet word; vin éventé, pouffé, verschaalde, onklaare wyn; vin qui est en sa boite, wyn die drinkbaar is; vin de mere-goutte, ongepeste wyn, voorloop; vin de liqueur, liqueur wyn, zoete of zagte wyn (als: spaansche, kanarische wyn enz., voor morgen-drank); du petit vin, dunne of gemeene wyn, isel-wyn; vin d'absynthe, de groseilles, al'em-wyn; aalhoes-wyn; à bon vin il ne faut point de bouchon (spr. w.) goede waar vind altyd koopers; caver son vin, zynen roes afslaapen; isem zyne gramscap opkroppen; quand le vin entre, le secret sort, als de wyn is in den man, dan is de wysheid in de kan, of dronke luiden en kinderen zeggen de waarheit; un verre de vin avise bien un homme, eerst drinken en dan praaten; il a mis de l'eaudans son vin, by is wat bedaard; vin, drink geld; vin du marché, wyn-koop (de boven de gemaakte koop gegeeven word); vin de l'étrier, een glaasje tot afscheide.

Vinade, (f) Leen-dienst van wyn (m), het 't huis voeren van den wyn (n. voor den Leen-heer).

Vinage, (m) Wynsiende (f).

Vinaigre, (m) Azyn, edik, eek; wyn-azyn; vinaigre rosat, roozen-azyn.

Vinaigrer, (v. a. biter mettre du vinaigre) Azyn op doen, zuur-maken; cela est trop vinaigré, dat is al te zuur.

Vinaigrierie, (f) Azyn-maakery; azyn plaats.

Vinaigrette, (f) Eene zuure saus, eene saus of doop van azyn, zout en peper.

Vinaigrier, (m) Azyn-maaker; azyn-verkooper (m); isem een azyn-kannetje (n), azyn-fesch (f).

Vin-

Vincible, (adj.) Overwinnelyk.

Vindas, (m) Een windas (n),
spil (f), dommekragt (m).

Vindicatif, ive (adj.) Wraak-
gierig, wraakzuchtig; homme vin-
dicatif; la justice vindicative, de
wreckende Gerechtigheid.

Vindication, (f) Verweering,
verleediging.

Vindicta, (f. in Rechten) Wraak,
straffe.

Vinée, (f) Wyn-gewas (n. ré-
colte).

Vineux, ense (adj.) Wynagtig,
naar wyn smaakend, tragtig, rinsch.

Vingt, (adj. & f.) Twintig; de
twintigste; vingt & un; vingt
deux, één en twintig enz.; vingt &
un cheval (niets chevaux), één en
twintig paerden; quatre-vingt, tag-
tig; quatre-vingt-deux, twee en
tagtig; quatre-vingts pistoles, tag-
tig pistoolen; six vingts hommes,
bonderd en twintig man (NB. by de
twee laatste voorb. werd een f. ver-
stelt om dat 'er een substant. op
volgt); le vingt du mois, den 20sten
der maand; les vingt-quatre, de
24 Muzikanten des Kónigs.

Vingtaine, (f) Een twintig tal,
20 stuks; item een schok (deelen).

Vingtième, (adj. & f.) Twintig-
ste; un vingtième, een twintigste,
het twintigste deel, of gedeelte.

Viol, (m) Verkrachting, schaaking,
sch. ffeering (f).

Violat, (adj. m.) Dat met vioo-
len treberaid is; sirop violat, sirop
van vioolen.

Violateur, trice (m. & f.) Schen-
der, verbreaker, overtreeder; over-
treefster, verbreekster (der wetten).

Violation, (f) Schending, ver-
breking, overtreding

Viole, (f) Een bas-viool, of viool
de gambe.

Violément, (m) Overtreding
(der wetten); breuking (f. eenes ver-
bands; violation); schending, ver-
krachting (f. biter viol).

Violamment, (adv.) Geweldiglyk,
gewelddadiglyk, onstuitmigtlyk; en
ufer violement, met geweld te
werk gaan of handelen.

Violence, (f) Geweld (n), be-
vigheid, onstuitmigheid (f) enz. ufer
de violence, geweld of dwang-
middelen gebruiken; faire des vio-
lences, geweldtdaary plegen; la
violence du mal, des douleurs,
des vents, de hevigheid enz.; se
faire violence à soi même, zich
zelven geweld aan-doen, zich bedwin-
gen (in iets te doen of te laten);
faire violence aux paroles d'un
écrit, de woorden van een geschrift
met geweld verdraayen, wringen.

Violent, ente (adj.) Geweldig,
bevig, driftig, vinnig, onstuitmig;
mouvement violent, bevig of ge-
weldig beweging; passion fièvre
violente, bevig drift enz.; Prince
violent, een oplopend, item een
gewelddadig vorst; exercice vio-
lent, zeer sterke lichaams oefening;
mort violente, een geweldige of on-
natuurlyke dood; tout ce qui est
violent n'est pas durable, gesfringe
beeren regeren niet lang; une cou-
leur violente, een' sterke of zwaars
kleur; cette couleur est trop vio-
lente; cette taxe, cette demande
est trop violente, die schatting enz.
is al te zwaar.

Violenter, (v. a. forcer) Met ge-
weld dwingen, onbillyk of segt bande-
len (met iemand); item wringen,
verdraayen (eene meening).

Violer, (v. a.) Schenden, schof-
feeren, schaaken, met geweld ontre-
ren (eene jonge dochter); schanden,
ontbeiligen (een' gewyde plaats, pro-
fanen); schenden, oversreeden (de
wetten, het rechts enz.); breeken (een
verbond, eenen eed enz.).

Violet, ette, (adj.) Viool-kleu-
rig, paers, violet; le violet, de
viool-kleur, 's violet.

Violette, (f) Een' viool, viool-
bloem, violet.

Violier, (m) Viool-plant, viool-
ten-boom.

Violon, (m) Viool, vèdel, veël
(f); item viool-speeler, violist
(m); un bon violon, eene goe-
de viool; item een goed violist;
jouer du violon, op de viool spelen;
payer les violons. De moeste en

300 VIO. VIP. VIR.

kasten doen seruyt en ander tot ge-
not of bet voordeel 'er van heeft;
traiter quelqu'un de violon, ie-
mand voor een halve gek houden;
vous êtes un plaissant violon, gy
zyt een aardige kwaft of gek.

Violoncelle, (f. lees Violonchel-
le) Een' bas-viol.

Viorne, (f) Wilde wyngaard,
meel boom (m).

Vipère, (f) Adder, adder-flang
(f); race, engance de vipère;
adder geflacht; adder-gebruedfel (n);
langue de vipère, adders-tong,
lafter-tong (f).

Vipéreau, (m) Jonge adder (f),
addersje (n).

Vipérine. (Zie Serpentinaire).

Virago, (f) Een' Mansfclier,
een vrouwmensch dat grof van leden
en manhaftig is.

Virelai, (m) Zekere oude dicht-
maat met herbaalingen.

Virement, (m) Draaying, zwaay-
ing, keering, wending (f. als van
een fchip); virement de partie,
verwiffeling, vereffening van fchulden,
d'eene tegen de andere, refcontree-
ring (by Koopl. en Banquiers).

Virer (v. a.) parties, De fchal-
den tegen malkander vereffenen, res-
contreeren of liquideeren, als: by
voorb. eene fchuld of eenen wiffelbrief
voldoen met eene affignatie op eenen
derden enz.

Virer, (v. a. & n.) Draayen, kee-
ren, wenden; virer de bord, wen-
den, overftaaz fmyten (een fchip);
virer le vaisseau à l'ribord, het
fchip ftuurboord of aan ftuurboord
wenden; virer l'ancre, het anker
met het braad-ftijl op-winden, t'huis
haalen; virer au cabestan, in de
fpil loopen, aan den koopftand draay-
en of winden; virer vent arriere,
voor de wind om-draayen of wenden;
virer, (v. n.) om-draayen, omzwa-
yen, wenden (als: een fchip) tourner
& virer, draayen en zwaayen, uit
vlugten zoeken, zich ergens uit zoeken
te redden; tourner & virer quel-
qu'un, upe chofe, iemand of eene
zaak keeren en wenden, draayen en
zwaayen, van alle kanten bezien of
onderzoeken.

VIR.

Vires, (m. pl. in wapen k.) Over
en in malkander leggende ringen.

Vireveu, virevau, ou vire-
vant, (m) 't Braad-fpit (n. op een
fchip).

Virevole, (f) Is in 't omber-fpel
als iemand niet ééne trek krygt.

Virevolte, ou virevoute, (f)
Kruifprovg, fchielyke om-draaying, om-
laaying, rond-draaying (tour & re-
tour fait avec vitesse); il a fait
plus de cent virevoltes autour de
la maifon.

Virginal, ale (adj.) Maagdelyk;
pudeur virginale, maagdelyke eer-
baarheid of fchaamte.

Virginite, (f) Maagdelyke ftaat
of zuiverheid; item maagdom; per-
dre fa virginité.

Virgule, (f) Een' comma (zeker
teken ter verzeeling eener rede in
fpraak-k.).

Virguler, (v. a. & n.) Met com-
ma's fchryven, comma's fteflen.

Viril, ile (adj.) Mannelyk, dat
van den maz is, als: le membre vi-
ril, het mannelyk lid; viril, man-
nelyk (in' jaaren); age viril, man-
nelyke ouderdom; viril, maznelyk;
manhaftig, kloek; action, ame vi-
rile, kloeke daad; manhaftige ziel.

Virilement, (adv.) Mannelyk,
manhaftiglyk, met mannelyken moed.

Virilité, (f) De mannelykheid
(ten opzichte der kunne of fexes); de
mannelyke ftaat of ouderdom; item de
mannelykheid of voort-teelende kragt;
item de mannelyke erven; item de
manhaftigheid, manmoedigheid, man-
nelykheid.

Virole, (f) Ring, beflag-ring of
band (m. die men ergens omlegt, als:
onder aan een' roffing, om 't begt
van een mes enz.).

Virolé, ée (adj. in wapen-k.) Dat
met banden of ringen is.

Violet, ou Moulinet, (m) Pen-
rad, draai-klas, rol in den bril (zê-
kere houte neus daar de belm van 't
roer doorgaat).

Virtuel, elle (adj. in Natuur-k.)
Innerlyk vermógend, dat eene verbor-
gene kragt in zich heeft; item gelyk
vermógend, dat van gelyk vermógen
of

of a'twerking is; le poivre qui est froid au toucher, a une qualité qui cause de la chaleur.

Virtuellement, (adv.) Op eene innerlyk vermögende of werkende wyze.

Virtuose, (m. & f. van virtuoso Ital. w.) Een Liefhebber, kennër, kundige; Liefhebber enz. der fraaye weetenfchappen (voornaamentlyk der fchilder-, fpeel-, zang- en dichtkunde).

Virulent, ente (adj.) Kwaadlyk; fenynig en etterig of etteragtig; ulcère virulent; gonorrhée virulente.

Virare, (f) 't Bekleedfel (n), den omloop (m); item de fbroeking (f) 't beloop (n. van een' fchip).

Virus, (m. Lat. w.) Fenynige, befmetelyke en invorende materie of ftoffe (eener wond of der venus-kwaalen).

Vis, (f. de f. word uitgefpr.) Bene fchroef; vis fans fin, fchroef zonder eind; vis d'Archimède, een' water-fchroef; vis de preffe, een' pers-fchroef; vis, fpij (eener wentel trap); escalier ou montée à vis, een' wentel-trap (f).

Vis à vis, (prép. den accus. dieb meest den Gen. regeerend) Tegen over; vis à vis l'église, ou de l'église, tegen over de Kerk; il demeure vis à vis, by woonde recht tegen over; il n'oseroit dire cela vis à vis de moi, by zou' dat in myne tegenwoordigheid niet durven zeggen; il se trouve vis à vis de rien, by is van alles onbloeit of by heeft niets waat-op zich te verlaaten.

Vis à vis, (m) Zeker rytuig met 2 zittingen, iedere voor één persoon.

Vifa, (m. Lat. w.) Onderftekening van een Gefchrift (Acte) door een wettig persoon, om zulks van kragt te doen zyn; item 't fchriftelyk getuigenis van een' Bifchop wégens de bekwaamheid eenes heropenen.

Vifage, (m) 't Aangezigt, aanzichyn, wezen, gezigt, gelaat (n); un vifage beau, riant, chagrin, refragné &c., een' fraai of fchoon aau-

gezigt; een lagchend, vriendelyk wezen, of gelaat enz.; être beau, laid de vifage, fchoon, léyk van aangezigt of wezen zyn; avoir bon, mauvais vifage, 'er frifch, gezond of ongezond wiziem; avoir un vifage d'appellant, 'er bleek en betrokken wiziem; un vifage mettable, een dagelyk fch wezen; un vifage de plâtre, een geblanket, ulof léyk vrouwen-perfoon; un vifage de pleine lune, een breed of vol aangezigt; changer de vifage, van gelaat of kleur veranderen, fchaamrood of bleek worden (rougir; pâir); un vifage fardé, ou un homme à deux vifages, een valsch mersch, een bedrieger; vifage d'excommunié, een offciuwelyk of bedrukt gezigt; un vifage de prospérité, een vrolyk of vergnoegd gelaat; faire bon ou mauvais vifage à quelqu'un, iemand vriendelyk of onvriendelyk aanzien, ontrangen of behaandelen; quel vifage est ce là? wat mislyk of léyk gezigt is dat? of was is dat voor een bakkes, vent of wyf? voyez un peu le plaifant vifage, ziet eens dien malle gek of onbezonnenen; trouver vifage de bois, de deur toe, of niemand 't huis, of te fpreken vinden; tourner vifage aux ennemis, zich naar den vyand toewenden.

Vifagere, (f) De raad, of voorkeus aan eene vrouwen-muts; border la vifagere.

Vifcères, (m. pl. in ontleedk.) De ingewanden (n. pl. als: 't hart, de long, lever, darmen enz.); vifcère, (fing.) een fluk of deel des ingewands; un vifcère lézé, een gekwetst deel des ingewands (n).

Vifcide, (a'j.) Slymerig, taai, kleevagtig, lymagtig.

Vifcofité, (f) Slymerigheid, taaiheid (der vogten).

Vifé, ée (adj.) Gemikt, gedoeld enz. (Zie by vifer).

Vifée, (f) Mlikking, doeling (f. in 't fchieten); item oogmerk, oogwif, oogpunt, doelwit (n), toefeg (m. op iets).

Vifer, (v. n.) Mlikken, tuuren; il faut bien vifer avant que de tirer, vifer, doelen; 't oogwif hebben

(op iets); ce n'est pas là que je visse, dat is het niet, daar ik op doele, of dat ik bedinge.

Vifer (v. a.) een afte, een geschrift wettig onderscheiden of deszelfs inhoud goedkeuren en bekrachtigen (als: van een kerkelyk bercep enz.).

Visibilité, (f.) Zigtbaarheid.

Visible, (adj.) Zigtbaar; item klaarblykend.

Visiblement, (adv.) Zigtbaarlyk.

Visière, (f.) 't Mik. yzer, vizier (n. van een roer); 't wo. rslut, en de lyk. gaten (van een helm); donner dans la visière, à quelqu'un, iemand's oog aandoen of bekooren; rompre en visière à quelqu'un (brusquer quelqu'un), iemand binderlyk zyn, dwarsboomen; item onbescheidenlyk of ruw blygenen, tegen hem uitvaaren; rompre en visière à la raison (choquer la raison), tegen de rede of 't gezonde vernuft aans uitscheten.

Vifv, ive (adj.); Faculté vifve, Het zienend vermogen.

Vifgot, (m) Een weft-goth; item een lompe of onbeschaafte mensch.

Vifion, (f.) 't Gezigt, 't zien, 't aanschouwen (n) d'aanschouwing (f); vifion claire & diftincte, een klaar en duidelyk zien; vifion, gezigt, wagt gezigt (als: van eenen Engel in den droom enz.); la vifion béatifique, ou la vifion intuitive de Dieu, 't geleekzalige aanschouwen van God (der uitverkorene); vifion, gezigt, Spook, barifenschim (n), inbeelding, dreamery (f. iets dat men zich inbeeld te zien); item iniaal, gril (m), fantazy (f); avoir des vifions, met grillen of fantazyen bezet zyn; ce font de pures vifions, 't zyn loutere grillen of inbeeldingen; avoir des vifions agréables, aardige invallen; grilles; of fantazyen hebben.

Vifionnaire, (adj. & f.) Vol inbeeldingen; vol grillen; fantafiek; van die waant of zich inbeeld buiten-gewoon gezigten of openbaringen te hebben; een geestdriever; item een die vol zotte invallen, grillen, kerfenschimmen of fantazyen is, een fantafiek

mensch; il est un peu vifionnaire; ut, une vifionnaire, een geestdriever, fantafiek; eene geestdrieffter.

Vifir. (Zie Vizir).

Vifitandine, (f) Nonne van de vifitatie orden.

Vifitation, (f) Het bezoek (n), of de bezoeking Mariæ, dat is (der H. Moagd Mariæ aan Elizabeth,; item 't feest daar van (by Roomsche gez. en andere, méde das gen.); vifitation, orden der vifitatie-Nonnen.

Vifitation, (f. in Rechten) Bezigtiging (f), onderzoek (n. dat ergens gerechtelyk gedaan word), item 't doorlezen, onderzoeken (n. der geding- of proces stukken).

Vifitatrice, (f) Nonne die volmagt heeft de Kloosters van baaren orden te bezoeken.

Vifité, (f) Bezoek (n), bezoeking (f); aller en vifite, uitgaan, iemand gaan bezoeken; rendre vifité à quelqu'un, iemand een bezoek doen, geeven of ofleggen; rendre à quelqu'un la vifite, iemand zyn bezoek wederom geeven; vifite, onderzoek, doorsnuffeling, vifitatie, opneeming (der koop-waaren enz.); vifite, 't bezoek of de vifite (der artzen aan de zieken).

Vifiter, (v. a.) Bezoeken, een bezoek geeven, gaan zien, als: vifiter un ami, un malade; vifiter, onderzoeken, doorsnuffelen, bezichtigen, vifiteeren (als: Koopmanschappen, een huis, kisten en kasten, enz.); vifiter, bezoeken, tuchtigen, als: être vifité de maladies, met ziekten bezogt worden.

Vifiteur, (m. inspecteur) Onderzoeker, vifitator (der Kloosters); item bezieer, kommies, vifiteerder, peiler; item een bezoeker, een die hier en daar bezoek aflegt.

Vifion-vifit. (Zie vis-à-vis).

Viforium, (m) Een plankje daar de Zetters de copy, die zy afzetten, opfetteren.

Visqueux, euse (adj.) Lymagtig, fymerig, taai; humeur, matië e visqueuse.

Vifuel, elle (adj.) Dat het gezigt of de ogen aangaat; rayon, vifuel, ge-

gezichtsstraal; nem visueel, gezichts zenuw.

Vit, de 3de persoon van 't Pres. des werkw. viv e.

Vit, (m) Zeker lèlyk woord voor membre viril; vit de chien, 't membrum van een hond; item een kôgel trekker (der Konfapels); vit de mer, eene langzigtige Zee-
flak.

Vital, ale (adj.) Dat van 't lee-
ven is; dat 't leeven heeft, geef of
onderhoud; les esprits vitaux, de
leevens-geesten; la faculté vitale,
't leeven geevend vermôgen.

Vite, (adj.) Gezwind, snel, ras,
gaauw, wing; cheval fort vite, een
zeer gezwind, of snel-loopend paerd;

Vite, (adv.) Gezwind, fluts, gaauw,
ras; aller, courir vite; vite! levez
vous, gezwind! staat op; aller vi-
te en besogne, gezwind te werk
gaan, of 'er korte metten mee ma-
ken.

Vitelots, (m. pl.) Knodden (zé-
here kost van kleine stukjes gekookten
daeg).

Vitement, (adv.) Gezwindelyk,
haastelyk, gaauw.

Vit. ste. (f) Gaauwheid, snelheid,
gezwindheid (célérité).

Vitonnières. (Zie Bitonnières).

Vitrage, (m) 't Vengster-wrk, 't
glas werk, (n. van een gebouw).

Vitrail, (m. in plur. vitraux)
Grote Kerk-glazen of vengsters
(n. pl.).

Vitre, (f) Een glas, glazen-veng-
ster (n), glazen-raam (f); item 't
kristalyn (n. van 't oog van een
paerd) nettoyer les vitres, de glá-
zen vengsters waschen.

Vitrée, ée (adj.) Geglaasd, dat
met glas of glazen vengsters is; ca-
rosse vitrée, e-n' koets met glazen;
porte armoire vitrée, glazen-drur,
glazen-bas; l'humeur vitrée, 't glá-
zige of kristal yne vogt (n 't oog).

Vitrer, (v. a.) Met glazen of glá-
zen vengsters maaken of voorzi n.

Vitrerie, (f) 't Glazen-maaken
(n); item een glazen-maakers-winkel
(m).

Vitrier, (m) Een Glazen-maaker.

Vitrifiable, (adj. in chym.) Das
in glas veranderd kan worden.

Vitrification, (f. in chym.) De tot
glasmaaking; glas wordinz.

Vitrifier, (v. a. in chym.) Tot
glas maaken of branden.

Vitriol, (m) Vitriool.

Vitriolé, ée (adj.) Met 't rizoel
bereid.

Vitriolique, (adj) Vitrioolägnig.

Vitale, (f) Goltius der bijdschap
by de oude Rom.).

Vitricole, (m) Aanbidder der
Krueren of Stieren (by de Heid.).

Vitupère, (m. oud w.) Lastering,
schending (f).

Vituperer, (v. a. oud w.) Laste-
ren, schenden, bekladden.

Vivace, (adj.) Langleevend, dat
lang leeven of oud worden kan; des
plantes vivaces; les corbeaux &
les cerfs sont des animaux vivaces.

Vivacité, (f) Leevendigheid, ving-
heid des verstands; leevendigheid der
keuren; winzigheid, onwrigheid (der
Krygst.); oplopendheid, opstuwung,
(emportement).

Vivandier, iere (m. & f.) Mor-
ketéier, zoetelaar; zoetelaarster (in
een léger).

Vivant, ante (adj.) Leevende, in
leeven, die of dat leeft; créature
vivante, een leevend of leevendig
Scheppsel; langue vivante, eene lee-
vendige taal, eene taal die nog van
een geheel volk gesproken word; il
est vivant, by is in 't leeven of by
leeft nog; cet enfant est l'image vi-
vante de son Pere, dat kind is het
leevendige beeldenis van zyn vader;
il n'y a homme vivant qui ait vu
cela, geen leevendig mensch heeft dat
gezien.

Vivant, (m) Een leevendige, een
leevende; les vivants & les morts,
de leevende en de dooden; un bon
vivant, een lustige, kwast, vrolyke
bras (die 'er 't zyne van neemt; en
vooien laat zorgen); vivant, 't lee-
ven, de leeftyd, du vivant de mon
Pere, by 't leeven van myn Vader;
de son vivant, in zyn leeven of
leeftyd.

Vivat! (Lat. w.) *Vivat!* (zéker vreugde-geſchreeuw, *béter vive*).

Vive, (adj. f. van *vif*).

Vive, (3de pers. des subj. van *vivre*).

Vive! (uitroeping), als: *vive le Roi!* lang leve de Koning! *geluk of welvaaren zy den Koning!* *vive l'armée!* lang leve de lijde! *vive la Hollande!* pour la propreté, *ziets gaar boven Holland in zinnelykheid;* *qui vive?* (vraage der Schildwagt) *wie daar?* (of *wer da?* in 's Hoogd.); *qui vive?* was voor volk? van wie zyt gy? (dit vraagen de party-gangers malkanderen als zy zich niet kennen, in 's antwoord is) *vive la Hollande, vive la France,* geed *Hollandsch, goed Fransch;* *être sur le qui vive,* op zyn hoede zyn, voor zich houden wat zyde men kiest; *être toujours au qui vive,* altoos in twiſt en onenigheid leven, of iets uitstaande hebben.

Vive, (f) *Pieterman (vrijen).*

Vivement, (adv.) *Leviglyk, nadrukkelyk, ſcherpelyk, winniglyk, met veel levigheid of nadruk; repouſſer vivement l'ennemi, vivement, gevoeliglyk, op eene gevorlige wyze; j'en ſais vivement touché, ik ben 'er zeer over aangedaan of geraakt.*

Vivelote, (f) *Weduwen-Recht* (n. uit kragt van welks eene weduwe boven haar erſdeel nog verſcheidene dingen van haar mans-nalaatenſchap bekoms).

Vive-pature, (f) *Eikel-tyd* (wanneer men eikels mag inzámelen).

Vivier, (m) *Vyver, viſch-vyver.*

Vivifiant, aute (adj. qui donne ou conſerve la vie, *Leetendig-maakend, weêr-bezielend; verleevendigend, verſterkend, nieuwe kragt geevend.*

Vivification, (f) *Leevendig-maaking; verſterking.*

Vivifier, (v. z.) *Leetendig-maaken, verleetendigen* (donner la vie); *verſterken, verleetendigen, verfrifſchen* (donner de la force & de la vigueur); *la lettre tue, mais l'eſprit vivifie, de letter doodt, maar de geëſt maakt leevendig; cela vivifie les parties languifſantes, dat verſterkt de zwakte deelen* (des ligchaams).

Vivifique, (aaj) *Leevend-maakend, leeven-verwekkend, leeven-geeevend, q's: il y a une qualité vivifique dans les ſemences.*

Vivipare (adj.); *Animal vivipare, een dier dat zyne jongen leevendig voortbrengt* (in niet door eieren of kuit).

Vivoter, (v. n. gem. w. *Vivre petitement & ſubſiſter avec peine*) *Geringelyk of geringetjes leeven, éven de koſt hebben.*

Vivre, (v. n. je vis: nous vivons &c. je vivois &c. je vécus &c. j'ai vécu &c. je vivrai &c.) *Leeven.*

Vivres, (m. pl.) *Leevens-middelen, (n. pl.) mond-behoefenis, eetwaaren* (f. pl.) *leeſings* (f).

Vivre, (f) *Gekronkelde ſlang* (in een wapen).

Vivré, ée (adj.); *Croix vivrée, Kruis met eene ſlange* (in een wapen).

Vizir, ou viſir, (m) *Vizier* (Saus dienaar, *Staats-Minister van 's Ottomaſche Hof*); *le grand Vizir, de Groot Vizier* (of eerſte *Staats-Minister* aldaar).

Vizirial, ale (adj.) *Vizierſch.*

Viziriât, (m) 's *Vizierſchap* (n).

NB. de woorden die met de klink-letter U beginnen zyn voor de V geplaatſt.

* * * * *

Vocable, (m. ſchool-w.) *Een woord, naam-woord* (*béter Mot, Diction*).

Vocabulaire, (m) *Woorden-boekje* (n. der meêſt bekende woorden).

Vocabuliste, (m) *Schryver of uitlegger daar van.*

Vocal, ale (adj.) *Wat met de ſtemme, mondeling of overluid geſchiedt, als: une priere vocale, een gebéd dat overluid verricht word* (het zé-gengeſteide van *priere mentale, een ſtil gebéd*); *Muſique vocale & instrumentale, zang- en ſpeel-muſiek; vocal, ale* (by *Kloosterlingen*) *die een ſtem heeft, of méêde ſtemmen kan.*

Vocalement, (adv.) *Met de ſtemme, overluid.*

Voca-

VOC. VOE. VOG.

Vocatur, (m. in spraak-r.) De Roep of vocativus.

Vocation, (f) Roeping, Goddelijke roeping (f. ter genade); la vocation des Gentils de roeping der Heidenen; vocation, beroep (n. eene Leeraars).

Voëtians, (m. pl.) Voetiaanen (Godgeleerden in Holland, die de Leere van Voëtius aankleeven).

Vœu, (m) Eene Gelofte (f); faire vœu d'une chose, eene gelofte over iets doen; iets heilighlyk doen; faire un vœu à Dieu, aan God eene gelofte doen; accomplir son vœu, zyne gelofte volbrengen; faire ses vœux, zyne geloften of klooster-geloften doen; faire vœu d'obéissance, de chasteté & de pauvreté, gelofte van geboorzaamheid, kuisheid en armoede doen (by Kloosteringen); rompre ses vœux, zyne gelofte overtreeden; être obligé par vœu, door gelofte verbonden zyn; j'ai fait vœu de vous servir toute ma vie, ik heb befloten enz.; vœu, wensch (f), verlangen (n), begeerte, bēde (f); faire des vœux pour la prospérité de quelqu'un, iemands voorfpoed van herten wenschen of bidden; adresser ses vœux à Dieu, zyne Gebēden tot God rigten; Dieu a exaucé nos vœux, God heeft onze gebēden of wenschen verhoord; mes vœux sont accomplis, myne begeertens, myne wenschen zyn vervuld; elle reçoit mes vœux, zy neemt myne liefde aan; vœu, stem, keur-stem; refaire son vœu, zyne stemme weigeren.

Vogue, (f) Roem, naam (m), achting (f), aanzien (n), trek, toe-loop, zwang (m); ce peintre a la vogue, die schilder is in naam, heeft den toeloop of trek; être en vogue, in zwang gaan of zyn, als: les vices qui sont le plus en vogue, de ondeden die 't meest in zwang gaan; cela n'est plus en vogue, dat word niet meer geücht of gevrocken.

Vogue, (f) De vaart (f), voortgang (m. eener galei onder 's roeyers).

VOG. VOL. 905

Vogue avant, (m) Roeyer (die aan 's eind van den riem is op een' galei).

Voguer, (v. n.) Voortdrijven, voorschieven (als: eene galei onder 's roeyen); item voorszellen, voorswaren (als zeilscheepen); on commence à voguer, men begint te roeyen, of te zellen; cet homme vogue à pleines voiles, dien man gaat altes naar weng; ce Prédicateur vogue à l'avanture, die Preker is van zyn stuk af: faire voguer l'étoffe, de wol of 's hair met den boog slaan (by Heedemaakers); vogue la galère! dat gaat 'er op los! daar komt van wat 't wil.

Vogueur, (m) Galei-roeyer.

Voiage &c. (Zie Voyage &c.).

Voici, (adv. t' Samensteld om voi en ci of voyez ici) zie hier, hier is; voici la plume, hier is de pen; voici le coqzin, hier is de schelm; me voici, hier ben ik; le voici, hier is hy of he; la voici, hier is zy of het; les voici, hier zyn ze; le voici qui vient, zie daar komt by; voici deux hommes qui viennent pour vous parler, daar komen twee menschen enz.; le voici, le voilà, (spr. w.) hier heeft men hem, en daar verliest men hem, hy is zeer wist of onbestadig.

Voie, (f. chemin, Route) Weg (n) enz.; être dans la voie du salut, op den weg der zaligheid zyn; les voies de la Providence, de wegen der voorzigtigheid; voie, spoor, gang (des wilds enz.) als: mettre les chiens sur les voies de la bête; mettre quel'qu'un sur les voies de la vertu, iemand op den weg der deugd brengen, ter deugd opleiden; je vous mettrai sur les voies, ik zal u aan den gang, op den weg of te regt helpen; voie, weg (n), wyze (f), middel (n); la voie la plus courte, la plus sûre pour arriver à &c., c'est, de kortste, de zekerste weg of wyze enz.; envoyer par la voie d'un marchand, de la poste &c., met een koopman enz. zenden; être en voie d'accommodement, op den weg zyn, op een' gaden

voe ftan om 100 een vergelyk te kō-
men; la voie de la ſcie, d'zaag-
ſneef; voie d'eau, een ee (in een
ſchip); item een gang wāter (2 em-
mer vol); voie de bois, de ſable
&c., een dragt of vragt bout enz.,
porte à claires voies, een' getrå-
liede of gaaze deur; étoffe à claires
voies, yls of dunne ſtoffe, gaas; pani-
er à claires voies, een yl geolog-
tene mande; voies de droit, de
Gerechts middelen, dwang-middelen,
middelen van Rechten; voies de
fait, geweldſandige middelen, ge-
weldſoeffening, geweldſaandigheid; les
voies de fait ſont defendues; voie
de lait, de melk-weg (in ſterre k.);
une voie de chardon, eene opkraz-
zing der wāte om te ſcheeren by
Droogſch.; il laiſſe tout en voie,
by laas, alles onder de voet of onſtin-
geren; il eſt toujours par voie &
par chemin, hy is nimmer t'laſs.

Voïelle. (Zie Voyelle).

Voïer, voïerie. (Zie Voyer &c.).

Voilà, (adv.) Dáár, zie dáár,
dáár is, dáár zyn; le voilà qui
vient, dáár komt by; voilà le drô-
le, dáár is de ſnaak; le voilà le
traiter quel eſt, daar gaat die ver-
raaiſer; voilà celui que vous cher-
chez, dáár is by, diem gy zoekt;
me voilà ſauvé, nu ben ik behouden;
te voi à bien accommodé, zie
dáár nu zyt gy wel verzorgd; ne
voilà-t-il pas un plaifant homme?
ou voilà-t-il pas un plaifant hom-
me? wel is dat niet een ſchoon man?
(ipor-w.).

Voile, (m) Een ſlayer (m) hoofd-
kleed (n), ſálí- (f), doek (m), kleed,
dekfel (n); le voile d'une réligieu-
ſe, de ſlayer of het hoofd-dekfel eener
Nonne; prendre le voile, 's non-
nen kleed, 's nonnen-gewaad aantrek-
ken, eene nonne worden; un petit
voile, eene ſtiere rouw-kap; le voi-
le du temple, het voorhangſel des
tempels, voile, kleed of oeffig (om
laſs); voile, dekmantel, ſchyn (m)
dekfel, mom-aangezigt, voorwendſel
(n); couvrir ſon impiété du voi-
le de la dévotion, zyne grādeloſ-
heid met den mantel of het kleed der

Goddienſtigheid maekken; lever le
voile, het momaanzigt oeffigen, ſoo-
nén was menis; appercevoir à tra-
vers le voile de l'amitié, onder 's
kleed van vriendſchap bemerken; la
nature n'a point de voile qui ſoit
à l'épreuve de vos lumieres, de
natuur heeft niets dat voor uw ver-
nuſt verborgen kan blyven; le voile
de la nuit, de duſterheid, de nacht
(by Dictioners).

Voile, (f) Een zeil (n. van een
ſchip); la grande voile, ou le
grand paſſi, 's groote zeil of 's ſchoo-
verzeil; voile de miſaine, d'arti-
mon, de ſivatiere, de perroquet,
(Zie by Miſaine &c.) appareiller
les voiles, de zeilen aanſtaan of
klaar maaken; mettre à la voile,
s'zeil gaan, verſtrekken; être ſous
voile, onder-zeil zyn; faire voile
au nord, noordwaarts ſteuenen of
aanzeilen; faire petites voiles,
klein zeil maaken; faire force de
voiles, alle zeilen byzetten; enver-
guer, empeſer, ſerrer, ſerler les
voiles, de zeilen aan de raas laan,
begieten, reeven (inbinden), ſtryken;
vaisſeau bon de voile, ou ſin de
voile, een ligtzeilend ſchip; une ſet-
te de cent voiles, eene vloot van
100 zeilen of ſchepen; à pleines voi-
les, (adv.) met volle zeilen; item
met alle magt; donner dans un
deſſein à pleines voiles, in eenig
voorneemen van barten deel neemen;
un jet de voiles, een ſtelſel zeilen
of de geheele zeilagie van een ſchip.

Voiler, (v. a.) Met e'n' ſlayer,
kleed, doek of mantel bedekken, om-
winden of bezwagtelen; voiler une
novice, eene jonge nonne den ſlayer
of 's klooster gewaad aandoen; voiler
un autel, een outaar met een kleed
of voorhangſel bedekken; voiler ſes
ſentiments de &c., zyne gevoelens
bedekken of vermommen met enz.; ſe
voiler, (v. r.) zich ſteyren, bedek-
ken; item zich vermommen.

Voilerie, (f) Zeil-maakery (f);
's zeil-maaken (n); de zeilen-bandel
(m.).

Voilier, (m) Zeil-maaker; mai-
tre voilier, opperzeil-maaker (op
een

een ſchip); un bon voilier, ou un vaiffeau bon voilier, een goede zeiler of een wel bezield ſchip; un mauvais voilier, een log ſchip of ſlagte zeiler.

Violure, (f.) 's Zeilwerk (n), de zetlogie (f. dat is alle de zeilen die een ſchip volgens weêr en wind verdraagen kan); item de inrichting, 's beſtieren of 's aanſlaan der zeilen.

Voir, (v. a. & n. je vois (in dicht-k. kan men ook, des noods voi bezigen) tu vois, il voit, nous voyons, vous voyez, ils voient; je voyois &c. nous voyions &c., je vis &c., j'ai vu &c., je verrai &c. vois, qu'il voie, voyons, voyez, qu'ils voient; que je voie &c., je verrois &c.; que je viſſe &c. voyant) zien, beſchouwen, kyken; voir avec des lunettes, met of door een bril zien of kyken; voir de près, de loin, van naby, van verre zien, voir ou regarder de travers, van ter zyden of onvriendelyk aanzien; voir ou regarder d'un bon oeil, d'un mauvais oeil, met een goed of kwaad oog aanschouwen; voir le monde, de waereld bekyken, omzwerven; (figuurl.) onder menſchen verkeeren; ne voir goutte, ſteek-blind zyn; il ne voit goutte en cela, by is daar blind in, by verſtaat of begrypt daar niets van; voir clair, klaar of ſcherp zien; voir le jour, geboren worden, ter waereld kómen; item voor den dag kómen, uitkomen, uitgegeeven worden (als: een' geſchrift); aller voir quelqu'un, iemand gaan bezoeken; faire voir, doen zien, toonen, aantoonen, à le voir, vous diriez &c., op 't oog, of van buiten beſchouwd, zoud gy enz.; ſe voir, (v. r.) gezien worden; item malkander zien; item malkander bezoeken; ſe faire voir, zich vertoonen; cela ſe voit tous les jours, zalki ziet men alle dagen.

Voire, ou voire même, (adv. oud en gem.) Eet! ei! ja weel! ja dat 's waar! (pottend); item voire même, ja zelfs, ja dat meer is.

Voirie, (f.) Vil-plaats; item

vuilnis-plaats, meſt hoop (eener jaas) item de vuiltigheid of ſlobbering (van een geſtogs beſt).

Voisin, ine (adj.) Nábuurig, aangrenzend, naaſſgelégen; les peuples voisins; la maison voisine.

Voisin, ine (f. m. & f.) Buurman, buur, nábuur, gebuur; buur-vrouw, gebuurin, qui a bon voisin, a bon matin (ſpr. w.) een goede buurman is beter als een verre vriend.

Voisinage, (m) Nábuurſchap, buur (f.).

Voisine. (Zie by Voisin).

Voisiner, (v. n.) De buuren bezoeken, buurſchap houden.

Voiture, (f) Een Ry-tuig; vaart-tuig enz. n. iets, hoe ook genaamd, dat menſchen of goederen voerd; item de vragt of loading; item 's voertuig, vragt-loos (n), of vragt (f. daar van); lettre de voiture, een vragtbrief; une voiture commode, een gemakkelyk ry-tuig of ſchuit, enz. adieu la voiture, (ſpr. w.) alles is weg, alles is uit; of daar leit den brui (als iets valt).

Voiturier, (m) Voerman, vragtryder; item vragſchipper, beurtsman.

Voiturin, (m) Paerden verhuurder (voor reizigers in Italiën).

Voituriser, (v. n.) De ſchryf-tyxte van Voiture nabootſen.

Voix, (f) De ſtem of ſtemme (f); item 's geluid; 's geroep enz. (n). une belle voix, een' fraaye ſtem; une voix forte, claire, peſante, caſſée, douce, rude, foible, mâle &c., een ſterke, heldere, doordringende, ſcherre, zachte, ruwe, zwakke, mannelijke ſtem; n'avoir qu'un filet de voix, een piepende ſtem hebben; élever ſa voix, zyne ſtem verbeffen, opheffen; pouſſer, ſoutenir ſa voix, zyne ſtem aanzetten, wel uithouden; lire à haute voix, overluud of hard op leezen; crier à haute voix, luttels roepen of ſchreeuwen; la voix du peuple, eſt la voix de Dieu, (ſpr. w.) wat 's algemeen zegt moes waar zyn; on n'a ni vent ni voix de lui, men boord taaf nog ſtém van

van hem (waar by is); voix, stem, zeur-stem; avoir une voix délibérative, eene beraadslagende stem hebben; donner sa voix à quelqu'un, zyne stemme enz.; gagner les voix, de stemmen aan zyne zyde krygen; avoir voix au chapitre, een stem in 't kapittel hebben; (figuurl.) ook wat te zeggen hebben; recueillir les voix, de stemmen opneemen; tout d'une voix, eenpaariglyk, met eenpaarige stemmen; voix, toon, noot (in Mus.).

Vol, (m) *Vlugt* ('vliegen van een' wôgel; oiseau qui prend son vol, wôgel die zyn vlugt neemt; vol terre à terre, vlugt langs de aarde; il prend son vol un peu trop haut, by vliegt wat al te hoog, by wil verder springen als zyn stok lang is, of by onderneemt wat te veel; je mesure mon vol à mon foible génie, ik onderneem' niet meer dan myn vermôgen toelaat; vol, reiger- of valken-jagt.

Vol, (m) *Diefstal* (m), *dievery* (f); item *roovery* (f); vol domestique, huis-dievery; vol des grands chemins, straat-schendery, straat-roovery; commettre un vol, een' diefstal begaan; item roovery pleegen; vol, diefstal, 't gestoolene of geroofde goed.

Volable, (adj.) *Roofbaar*, dat men steelen, rooven of beroven kan.

Volage, (adj.) *Wast*, ligzinnig, ligroerdig, wispeltuurig, onbestendig, los, als: homme, femme, garçon, fille, cœur volage; un ou une volage, een los-bol enz.

Volaille, (f) *Gevögelt* (oiseaux domestiques, als brenderen, kapoerwen, duiven enz. die voor de tafel dienen) *manger de la volaille*, *gevögelt* (als: een boen enz.) *eeten*.

Volaillier, ou Poulailier, (m) *Heender-verkooper*, een die tamme vögels verkoopt.

Volant, ante (adj.) *Vliegend* enz.; poisson volant, een vliegend visch; camp, pont volant, een vliegende leger enz.; cachet volant, een' loss oflooze forzegeling (zynde een oewel die maar aan d'esse zy le nat gemaakt en als den

briefgehegt is, om, des wonds, den brief te kunnen openlaaten of verder toe zezelen); un papier volant, ou une feuille volante, een blad gedrukt papier, dat niet ingenaaid is, of los en op zich zelven verkogt word; volant, dan, fladderend, ligt, als: un mouchoir volant; feux volants, konst vuurwerken, die in de lucht steigen (als: vuurpylen enz.); un cerf volant, een schallebyter (zeker diertje); item een vlieger (van papier gem.).

Volant, (m) *Plaim-bol*, *vliegerij* (van kurk en veeren gem.); jouer au volant, *palessen*; volant, vleugel of wiek (eener windmolen); vêtir, dépouiller les volants, de zeilen aafslaan, innemen.

Volatil, ile (adj. in chym.) *Vlugtig*; sel volatil, *vlugtig* of *vlug zout*.

Volatile, (adj. & f.) *Vliegend*, dat vliegen kan; een vliegend dier (n).

Volatilisation, (f. in chym.) *Vlugtig-maaking* (der vaste ligchaamen).

Volatiliser, (v. a. in chym.) *Vlugtig-maaken*.

Volatilité, (f. in chym.) *Vlugtigheid*, *vlugheid* (der geesten).

Volatile, (f) *Gevögelt* (dat men eet béer volaille).

Volcan, (m) *Brandende berg*, *vuur spuuwende berg*, *volcànus*.

Vole, (f) *Woord in 't kaartspel als men alle trekken 't buis haalt en dan een dubbel spel liet*; gagner la vole, *het spel dubbel gewinnen*.

Volé, ée (adj. van Voler) *Gevôgen*; item *gestoolen*; weg-gekaapt, geroofd; beroofd.

Volée, (f) *Eene vlugt* (zoo veel een wôgel op één-maal vliegt); volée, *eene vlugt*, *trop*, *ménigte*, als: une volée d'oiseaux, de caillies &c.; une volée de fanterelles, *eenzwermsprinkhaanen*; volée (ou coup) de canon, *een canon schot*; volée de coups de canon, de la mousquetterie, de coups de bâton, *eene ménigte*, *eene bôgel-bui van* enz.; volée d'Avocats; een drom, *ménigte*, *zwerms van Advocaaten*; prendre une bale de volée,

volée, ou entre bond & volée, eenen hal in de vlugt slaan; item de geifgenheid van iets in acht neemen; volée, slaas; rang; jaoren, onderdom; jeunes gens d'une volée, jonge lieden van ééne onderdom, slaas of soort; être de la première volée, van den eersten rang zyn; volée, zwengel (van een wagen); volée, 't luden der klokken; volée de pigeons, een broedsel duiven; à la volée, (adv.) ter vlugt, in der yl, in 't wild, onbezonnen, zon der overdenkt, als: faire une chose à la volée.

Voler, (v. n.) Vliegen (als: een vogel); vliegen, voorby gaan (als, de tyd); vliegen, toefsbieten (tot hulp); gezwindloopen, vliegen, voortylen; les paroles volent, mais l'écriture demeure, wat men zegt word vergeeten, maar dat geschreeven staat dat blyft; voler, slingeren, fladderen (als hait enz.); voler, (v. a.) le héron, den reiger vervolgen (by valken).

Voler, (v. & n.) Steelen (een diefstal begaan); bestelen (iemand); rooven, sruikrooven (op de wigen); rooven, wegneemen, wegeaopen, plunderen (als vrybalters); berooven, ontnemen, ontrooven (dépouiller, prendre, ôter); voler son maître, zyn' meester of Heer bestelen; il m'a volé mon argent, by heeft my zyn geld ontflooten; voler un sermon, een' prédikatie uitschryven, (figuurl.) op een ander zyn paerd ryden.

Voleraan, (m) Diefje; rooverije; sruik-rooverije (n).

Volerie, (f) Dievery; rooverij; sruikrooverij; item gestoolen of geroofd goed; item de vogeljagt (met valken enz.).

Volet, (m) Blind (n. binnen voor een vengstier); deur, klop-deur (f. voor een orgel); duivenslag (n. als: op een dak enz.); item 't deurtje (n) of de dranger (m. daar van); plankje (n. waar-op men erwéten enz. wjzoeke); être trié sur le volet (zie trier); volets, (pl.) borden (n. pl. van een wáter-rad).

Voleter, ou, Voltiger, (v. n.) Heen en weér vliegen, fladderen.

Volettes, (f. pl.) Vliegen kleed (n. der paerden).

Voleur, enfe (m. & f.) Dief; dievegge; item roover, sruikroover; roofster; voleur domestique, de grands chemins, huisdief; sruikroover; au voleur! au voleur! houd den dief! houd den dief! oiseau bon voleur, een' goede jags-valk.

Volfe, ou wolfe, (m) Maalsroom (in N orwegen).

Vollere, (f) Eene vlugt of voliera (door men allerlei vogels in bond).

Volontaire, (adj. & f.) Vrywillig, goedwillig; action volontaire, een vrywillige daad; un volontaire, een vrywilliger, (een die op zyne eigene kosten in den kryg diend).

Volontaire, (adj. & f.) Eigenzinnig, ongebonden; il est un peu volontaire, hy is een weinigje wild, hy leeft zoo wat naar zyn eigen zin; c'est un petit volontaire, 't is een stouten bengel (een die doet wat hy wil en wat los is).

Volontairement, (adv.) Vrywilliglyk, zonder dwang.

Volonté, (f) De wil, wille (m. & f.) enz. la volonté doit être soumise à la raison; dernière volonté, uiterste wil (of testament); de sa propre volonté, uit zyne eigene vrye wil, uit eigene beweging; les volontés sont libres, een ieder heeft zyne vrye wil, men dwingt niemand; je m'en remets à votre volonté, ik stel het in uw believen; être de bonne volonté, gewillig, genégen; item goedgunstig, goedwillig of soegenégen zyn; être de mauvaise volonté, onwillig, kwaadwillig; item ongunstig, ongenégen zyn; un homme de bonne volonté, een goedwillig of soegenégen man; Dieu en a fait sa volonté, God heeft hem s' huis gebaat, by is overleden; à la mienne volonté que tu &c., och of gy! of had ik myn zin dat gy enz.

Volontiers, (adv.) Gaerne, gerna.

Volte, (f) Kringswyze omryding (met een paerd in de Ry.sch.); uending (der Schépen ten gevegt).

Vol-

Volte-face, (f.); Faire volte-face, *zwenken*, *zich wenden* (als: *door den vyand enz.*).

Volté, ée (adj.) *Dubbel* (in *Wapent.*).

Volter, (v. n.) *Met 's lyf, om den froot te ontwyken, draayen, wenden* (in de *feherm-fch.*).

Voltigemént, (m.) *'t been en weer zweeven, 't fladderen*, (n. als: *der jonge vogelen, dwaal-lichten enz.*; *item 't flingeren* (der *koord-danser*)).

Voltiger, (v. n.) *Heen en weer zweeven, of vliegen* (als: *jonge vogelen lucht-flojes enz.*), *fladderen, waa-zen* (als: *een vlag of 't baïr*); *hebend-ig zwenken, draayen* (met een *paerd in de Ry-fch.*) *springen* (in de *feherm-fch.*); *flingeren, balanceeren* (op een *koord*); *zweeven, zweeven van 't een op 't ander* (met *zyn gedagten enz.*), als: *voltiger de penitèe en penitèe, de maison en maison*.

Voltigeur, eufe (m & f.) *Sling-geraar; flingeraarfier* (op de *koord*; *item springer, een die kunftige fprongen doet*; *item een Muefier in de Ry-fch. die 't voltigeeren onderwyft*; *item de leerling daar van; een voltigeerder*.

Volubilité, (f.) *Gemakkelyke om-rolling, omloop of voorigang in 's ronde* (als: *van een wiel*); *onbeftemdigheid, ligte omkeering* (als: *des fortunes*); *vlagheid, vloeibaarheid* (in 's *fpreeken*); *avoir une grande volubilité de langue*.

Volume, (m) *Eene boek-rolle* (f. der *ouden, die-gen gefchrift oprolden*) (*doch nu is het een Boek of Boek-deel*) (n); *item de grootte* (f) of 's *formaas* (n. van 's *papier of een boek*); *item de grootte of uitgebreidheid* (f. *eenes dings*), als: *marchandifes de gros volume*.

Volamineux, eufe (adj.) *Groot, uitgebreid, dat veel plaats of boek-deelen beftaat*.

Volupté, (f) *Welluft, zinnelyk of vleefchelyk vermaak*; *se plonger dans les voluptés, zich in de welluft* (dat is: *zonnige vermaakten*) *baaden*; *volupté* (is in een' *goeden zin*) *luft, vermaak, blydfchap* (des *geefte*).

Voluptueufement, (adv.) *Wellustiglyk*.

Voluptueux, eufe (a l'j. & f.) *Welluftig; een welluftig menfch*.

Volate, (f. in *Bouw k.*) *Omflingerig, krullig* (aan een' *zuil enz.*).

Voluter, (v. a.) *Om-wentelen, om-winden* (als: *garen om een' bafpel of bobyn*).

Vomique (adj.); Noix vomique, *Kraai oog* (*zètere vergiftige wort, dood-lee voor bonden enz.*).

Vomique, (f) *Innerlyke zweer, of verzwearing* (waar-van de *etter door de mond uitgeworpen word*).

Vomir, (v. a.) *Braaken, fpuwen, uitbraaken, uitspuwen, vomir des injures, des blasphèmes; fcheldwoorden enz. uitbraaken; le vésuve* (ou le mont vésuve) *vomit du feu & des flammes, de vésuvius, braakt of fpuwt uit enz.*; *vomir ce qu'on a mangé, uitbraaken, overgeeven* enz. (men zegt in *dèzen zin* *koflyker rejetter*).

Vomiffement, (m) *Braking, fpuwing, overgeevening* (f); *provouquer, exciter le vomiffement; retourner à son vomiffement, tot zyn eigen uitbraakfel* (dat is *voorige verkeerdheid of 't geen men te vooren verforfd heeft*) *weêr-keeren*.

Vomitif, ive (a l'j.) *Braak-lust-verwekkend, 't geen dield braaken of overgeeven*; *un vomitif, (f. m.) een braak-middel* (n), *fpuuw-drak* (m).

Vomitoire (bêter Vomitif).

Voquer (v. a.) *la terre, de klei bereiden, door-teen-arbeiden* (by *Potfebakkers*).

Vorace, (adj.) *Verftindend, gree-tig, gulzig, vraatzugtig; homme, animal, estomac vorace*.

Voracité, (f) *Verftindende aart, gulzigheid, greeftigheid, vraatzugt*.

Vos, (Pron. pl. van votre) *Uwe*.

Votation, (f) *Stemming, ftem-geeving*.

Voter, (v. n) *Stemmen, zyne ftem* (tot *eene verkiezing*) *geeven*.

Votif, ive (adj.) *Wat door of van gelofte is*.

Votre, (lees vot. Pron. poff. Sing.

Sing. in pl. vos) Uw, uwe; votre Pere, uw Vader; votre Mere, uwe Moeder; vos freres, uwe broeders; vos sœurs, uwe zusters; c'est là votre onvrage, dat is uw werk; votre Pere est il à la maison? is uw Vader thuis? votre Mere est elle sortie? is uwe Moeder uitgegaan? vos enfants sont ils en vie? zyn uwe kinderen in 's leeven?

Vôtre, (pl. vôtres - lees votr. met een accent circonfl. word be- trekk. lyk of bepaaldelyk, relativement ou absolument, gebruike, uwe; ce chapeau est le vôtre, die hoed is de uwe, of dat is uw hoed; elle aime sa Mere & la vôtre, zy bemind haar moeder en de uwe; il va voir ses Parents & les vôtres, hy gaat zyne en uwe vrienden (Maagen) bezoeken; les vôtres, de uwe, of uw v. ik; uw geslacht of aarhang; je suis des vôtres, ik ben van de uwen, van uwe party of uwen hoop.

Vocede, (f) Guede, Gaède (f) ou Pastel, (m) Pastel, weede (f. zékere plants die de verwers in de blaauw-kuit gebruiken).

Vouer, v. a.) Verlooven, door ge- losse toewyden, updraagen; vouer quelque chose à Dieu; se vouer, (v. r.) zich geheellyk toewyden, over- geeven, (met afstand van alles) se vouer à la vie religieuse, au ser- vice de quelqu'un.

Vonge, (f) Jagers-spruit, zwyn- spruit.

Vouloir, (v. a. je veux; nous voulons &c. je voulois &c. je vou- lus &c. j'ai voulu &c. je voudrai &c. que je venille; que nous vou- lions &c. je voudrois &c.) Willen enz.; il faut vouloir ce que Dieu veut, men moet willen wat God wil; je veux que cela soit, ik wil dat zulks geschiede; item ik sijn toe of onderstelt dat zulks zoo zy; vouloir du bien à quelqu'un, iemand een goed hart toedraagen of genegen zyn; vouloir du mal à quelqu'un, op iemand geheeten zyn, eenen wrok hebben of kwaliklyk geind tegen hem zyn; en vouloir à quelqu'un, à quelque chose, het op iemand ge-

mant hebben; ergens 's oog op heb- ben; elle en veut à votre cœur, zy wil uw hart hebben of 's is laar om uw hart te doen; à qui en vou- lez vous? tegen wien hebt gy bes? op wien hebt gy bes gelaaten? que veut dire ce grand bruit? wat be- dwilt dat groose geraas? cela veut dire, dat wil zeggen, of dat be- duidt; il veut ce qu'il veut, dat hy wil, dat wil by, il veut tout ce qu'on veut, wat een ander wil, dat wil by nee; je veux bien que &c. ik mog wel lysen, dat enz.; Di à venille que &c. God gevee, dat enz.; je voudrois que vous fussiez bien loin, ik wenschte dat gy ver van hier waart; que voulez vous? wat wilt gy? item wat wilt gy hebben? (zonder avoir); je veux du pain, ik wil brood hebben; qui voit une épingle & ne la veut pas, ne la vaut pas (spr. w.) die 't klein- ne versmaad, is 's groote niet waard.

Vouloir, (m) De wil, 'wille, (m. & f.) het willen of b. geeren (n); le vouloir & le partaire, het wil- len en volbrengen.

Vous, (Pron. pl. van Tu, toi, te, word echter ook in 't singul. ge- bruikt) Gy, gyliden; u, uliden; vous êtes, gy of gy lieden zy; on parle de vous, men sprekt van u of u lieden; ceci est à vous, dit behoord u toe; comment vous va? hoe gaat het u? je suis tout à vous, ik ben gantschelyk de uwe of tot uwen dienst; de vous à moi, tusschen u en my.

Vouloirs, ou voussaux, (m. pl.) Sluit-steeven (van een gewelf).

Voussure, (f) De Rondte, bogt of boogte (van een gewelf of iets an- ders).

Voute, (f) Gewelf, verwulst, verwulst(n); la voute d'une Eglise; la voute azurée. celeste ou étoilée, 's azuur gewelf; 's starren-gewelf, de starreboog (by Dichters; voute, bogt, kromte.

Vouté, ée (adj.) Gewelfd, over- wulst; item gebogcheld, krom, die of dat met een' krommen rug, bogt of boog is; galerie voutée, homme vouté.

Vouter, (v. a.) Overwelfen, met of als een verussffel maaken; item met eene bogt- of bolte maaken, krommen (als: een briefzyer enz.); se vouter, (v. r.) krom trekken, bol, bol of bogtig worden, een' krommen raz' bekomen.

Voyage, (m) Reis, reize, togt, reistogt (f); faire un voyage, eene reize doen, eene togt ter zee of te land doen; voyage de long cours, eene verre reize of reis (naar d'oost of west); il va faire le grand voyage, hy gaat flappen, sterven; voyage de &c., reis-beschryving; reistogt van enz. voyage, reis, gang, als: le chartier a fait 20 voyages pour amener ces pierres.

Voyager, (v. n.) Reizen; voyager par terre, par eau, te land, te water reizen; qui veut voyager loin, ménage sa monture, langzaam gaat zekert (fpr. w.).

Voyageur, euse (m. & f.) Reiziger, reizend man; Reizigersche; voyageur, wandelaar, Pelgrim, reiziger, als: nous ne sommes que voyageurs en ce monde.

Voyant, ante (adj. van voir) Ziende; item dat blik, sterk of opzigtig van kleur is; le rouge, le bleu &c. sont des couleurs trop voyantes pour moi.

Voyaliste, (m) Reis-beschryver.

Voyant, (m. Bybel. w.) Ziener, ziender, Profeet.

Voye. (Zie Voie).

Voyelle, (f) Klank-letter, vo kacht.

Voyer, (m) Opziender, opzigtder der wegen of straaten; item overman der Kooplieden, Winkeliers enz. te Parys.

Voyer (v. a.) la lessive, de loog klaaren, doorzyen.

Voyerie, (f) 't Opzigt over de wegen of straaten n).

Voyette, (f) Loog lépel, loog-schepper (m).

Vrai, aie (adj.) Waar, waardig, echts, gewis; cela est vrai, dat is waar; la chose est vraie, de zaak is waar; le vrai bien n'est qu'au ciel, de weare Glukke-

ligheid is alleen in den Hemel; Jesus Christ est vrai Dieu & vrai Homme, Jesus Christus is waardig God en waardig Mensch; vrai, oprecht, echt, wézentlyk, als: un vrai diamant; du vrai or, de vraies perles; une vraie copie; c'est son vrai nom, son vrai portrait &c. le vrai motif, de grondige of echte beweegredén; c'est son vrai fait, dat is zyn rechte werk of zaak, dat voegt of past bem recht; voilà la vraie place pour &c.; d'air is de rechte plaats om enz.; c'est un vrai Poëte, un vrai fou, un vrai singe, hy is een rechte Dichter enz.; au vrai, (adv.) waarlyk, in waarheid; oprechtlyk, als: dire, savoir au vrai ce qui est d'une chose; le vrai, (f. m.) de waarheid of echtheid, als: le vrai de la chose est; il faut toujours dire vrai ou le vrai; à dire le vrai, ou à vrai dire, om de waarheid te zeggen.

Vraiment, (adv.) Waarlyk, waardig, wézentlyk, recht; ouvrage vraiment solide.

Vraisemblable, (adj. & f.) Waarschynlyk; de waarschynlykheid (f); het waarschynlyke (n).

Vraisemblablement, (adv.) Waarschynlyk, op eene waarschynlyke wyze.

Vraisemblance, (f) Waarschynlykheid.

Vraisemblant, ante (adj.) Waarschynend.

Vreder, (v. n. gem. w.) Heen en weer loopen.

Vrille, (f) Zwik-boor, nage-gaar; item begt-rankje aan een' wynstok.

Vrillier, (m) Een boor-smid.

NB. De woorden met U beginnende staan voor de V.

* * * *

Vu, (koppel-w.) Aangezien, vermits, uit hoofde; vu ses grands services; vu son grand âge; vu le temps où nous sommes.

Vu, ue (adj. van voir) Gezien; bezogt.

Vu,

Vu, (m) 's Gezigt of bywezen (n), als: au vu & au fu de tout le monde, in 's gezigt en met kennis van ieder een; vu, (Rechts w.) als: vu la requête, le procès &c. het verzoek enz. ingezien behheende.

Vue, (f) 's Gezigt enz.; vue perçante, algue, een doordringend, scherp gezigt; avoir la vue courte byziende zys; cela m'en dérobe la vue dat beneemt my 's gezigt daarvan; y arrêter sa vue, 'er op staan; porter, jeter la vue sur quelque chose, zyn' ooggen ergens op staan; baisser la vue, d'oogen neêrfaan; le soleil me donne dans la vue, de zon schyns my in d'oogen; tout d'une vue, in één oflag van 's oog, reffens; cela me choque la vue, dat verveeld myn gezigt; garder un prisonnier à vue (ne le point quitter ou perdre de vue) eenen gevangenen naauw bewaaken, onder 's oog houden; connoître quelqu'un de vue, iemand van aanzien kennen; perdre un orateur de vue, eenen redenaar met zyn' gedagten niet volgen kunnen; donner dans la vue de quelqu'un, iemand in d'oogen slaan; item hem gevallen of aanstaan; à vue de terre, on avoir la vue de terre, 't land in 's gezigt hebben; non vue, mislag, onachtzaamheid (der Zee-l.) faire navfrage par non-vue; à vue d'œil, oogfchylyk, zigzhaaryk; crâtre, paroître à vue d'œil; mettre une chose en vue, een ding ten toon spreiden of stellen, lozen zien; il faut porter la vue sur l'avenir, men moet op 's toekomstende zien; de quelque côté qu'on porte sa vue, waar heen men ook zyn' ooggen wend; vue, gezigt, vertoning, als: la vue de Versailles, de la Haye &c., 's gezigt van Versailles, van den Haag enz.; une vue agréable, een fraai gezigt; vue, gezigt; uitzigt; vue de face, de côté, faitière, uitzigt van vooren, van ter zyde, door een dak-wangster; vue dérobée, een verborgen kyk-gat; vue & montrée (in Rechtsen) aftekening (van iets afgegenees); à perte de vue, (adv.) zoo

ver als men zien kan, als: une allée à perte de vue, eenne laan waar van men 's einde niet zien kan; parler à perte de vue, eenne lange rede maaken, op den duur rabbelen, zonder zin of flit; des contes à perte de vue, langtraadige vertellingen; Lettre payable à vue, een wisselbrief betaalbaar op zigt of versooning; vue, onsmoeting, 's zamenkomst; nous parlerons de cela à notre première vue; les armées ont été long temps en vue, de lagers hebben lang in 's gezigt van mekander geweest; perdre de vue, uit 's oog verliezen, kwyt raken; vue, inzigt, onmerk; j'ai fait cela en vue de vous servir, ik heb zulks gedaan met oogmerk enz.; avoir de grandes vues, groote oeffeningen of oogmerken hebben; donner dans les vues de quelqu'un, iemands oogmerken omhelzen, daar in treden of vallen; donner une vue agréable à des choses fâcheuses, verdrietege dingen ten besten dullen; point de vue, oog stand (de plaats, van waar men iets beschouwd); point de vue, gezigt-punt (waar men iets beschouwd); faire une chose à boule vue, eenne zaak onbezonnenlyk doen of ondernemen.

Vuidange, (f) Uitslag (m), uit-tapping, uitslediging (f. zoo veel een waers in een maand verkoopt); tonneaux en vuidange (en perce), ontslootene vaten; vuidange, opruiming (van gebak; hout in een bosch); vuidanges, (pl.) vuinis, vuiligheden (die uit een sekrret, riool, pis enz.; geruimd worden); vuidanges, ontlusting, afzetting (der kraam-vr.).

Vuidangeur, (m) Put-ruimer; Sekrret-ruimer, wagt werker.

Vuide, (adj.) Lélig, l'éz; espace, lieu, maison vuide &c. discours vuide, gespret daar geen mœrg noch pit in is; à vuide, (adv.) lédig, als: le cocher s'en est retourné à vuide.

Vuide, (m) Hft lédige (n); de lédige vuiste (f); remplir le vuide, het lédige vervullen; on demande s'il y a un vuide dans la nature.

Vuide bouteille, (m. gem. w.) *Huifje met een tuin dicht by de stad.*

Vuide, ée (adj.) *Gelédigd; beflist of afgedaan; uitg-bold.*

Vuider, (v. a.) *Lédigen, lédig maaken, ruimen enz.; vuider ses poches, un tonneau, une chambre &c., vuider un verre, een glas uitdrinken, lédigen; vuider le païs, het land ruimen of verlaaten; vuider un différent, une objection, een geschil, eene tegenwerpin, beflissen, uit den weg ruimen; vuider ses mains d'une chose, zich van eene zaak ontdoen; vuider un compte, eene rekening afdoen, afhe-talen; vuider une clef, une étoffe, un poigne, eenen sleutel uitbol-len, uitdooren; eene stoffe uitsnyden; een' kam uitbollen, met tanden ma-ken; vuider, (v. n.) il faut vuider d'ici, men moet hier van daan rei-men, zich wez pakken; se vuider, (v. r.) lédig worden; zich ontdédigen of ontlaffen; afgedaan of beflist wor-den.*

Vuidure, (f) *'t Uitsnyden, uit-bollen, lédigen of ruimte geeven (n. van de).*

Vulcain, (m) *Vulcanus (de god des vuurs; by de oude Heid.).*

Vulgaire, (adj.) *Gemeen, onbe-schaaft, langue, expression vulgai-re, gemeene taal of uitdrukking (die dógelyksh of door 't gemeene volk ge-bézigd word; les erreurs vulgaires, de gemeene volks dwaalingen; un es-prit vulgaire, een gemeen of lomp verstand; son mérite est fort vul-gaire, zyne of haare gaaven zyn zeer gemeen (dat is, niet verbeven buitengewoon of beschaaft); sortir de la route vulgaire, uit den algemeenen weg gaan.*

Vulgaire, (f. m. le Peuple) *'t Gemeene volk, 't gemeen (n) de ge-meene man of hoop (m).*

Vulgairement, (adv.) *Op eene gemeene of lompe wyze.*

Vulgate (f) *ou la version vul-gate, De vulgata of de Latynsche overzetting des Bybels.*

Vulnérable, (adj.) *Kwetsbaar.*

Vulnérable, (adj. in Heel-k.)

Wond-beelend; an.: plante; médica-ment vulnérable; un excellent vulnérable, een beertlyk beelmiddel.

Valve, (f) *De mond der scheede of baarmoeder (l'orifice du vagin, de la matrice).*

Vuque, (koppel w. dat de tónn-de wyze regeerd) *Aangezten, nade-maal, dewyl, overmits, doordien; vuque vous êtes malade.*

*****

W.

W. (m) w. (f) *Deeze Letter, word in 't fransch niet als in ernige weinige uitbeemsche woorden gebruikt, als:*

Waguemestre. (Zie Vaguemest-tre).

Wallon, onne (adj. & f.) *Waalsh of walsch; le wallon, ou la langue wallonne, de waalsche spraak, het walsch; le païs wallon, het waal-sche land; l'église wallonne, de wal-sche Kerk, (een naam die men de fran-sche Kerken in Nederland geeft).*

Waterganck, (m. duitsch w. lees ouatergan) *Smalle gragt, sloot, wé-tering.*

Whig, (m. 't ségengefelde van Tory) *Zéker naam die men in En-geland geeft aan een Konings-gezinde, of een die 't Huis van Hannover aan-keeft; item aan een Presbyteriaan, dissenter of Geloofsgewoot die van de Bisschoppelyke Kerk niet is.*

Wirschaf, (m) *Zéker mommen-spel aan de duitsche Hoven.*

Wolfe. (Zie Volf).

X. Y.

*****

X.

X. (m) X. (f) De 22ste Letter van 's A. B. C.

NB. In 's fransch zyn geene woorden die met X beginnen, uitgenomen eenige eigene naamen, als: Xavier, Xénophon, Xerxès, waarin ze de klank heeft van K.; doch Xaintes, Xaintonge, Bruxelles, leest en schryft men thans Sainte, Saintonge, Bruxelles.

X Heeft in sommige fransche woorden, die met exa, exe, exi, exa, exu, beginnen, by na de klank van gz, als: in examen, exécration, exil, exorde, exulcerer &c. lees egzamen enz.

In 's midden van een woord klinkt ze als Kf dus relaxation, reflexion, connexion, fixe, lees relaxation enz.

Doch men zonderst hier van uit Deuxieme, fixieme, dixieme, dixain, lees deuzieme enz.; item soixante, lees soiffante; item fix, dix, lees fie, dis, als 'er geen medeklinker op volgt.

Op 's einde der woorden word de x. verzwegen, als in doux, lees dou, doch volgt een vokaal, als: doux yeux, leest men dous yeu.

Des niet tegenstaande houdze haar klank van kf in Ajax. Béatrix, Félix, Pollux, styx, Phénix, onyx, Pertinax, index, préfix, perplex.

*****

Y.

Y. (m) Y. (f) De 23ste Letter van 's A. B. C. y grec genaamd.

Y (adv. relat.) Daar, 'er, daar 'er, daar op, daar in, daar by enz.; j'y viendrai, ik zal 'er

Y. YAC. YAT. &c. 915

(daar) komen; y allez vous? gaat gy 'er naar toe? oui, j'y vai, ja ik ga 'er naar toe; y avez vous été? hebt gy 'er geweest? il n'y étoit pas, by was 'er niet; je n'y ai pas pensé, ik heb 'er niet aan gedacht; j'y ai répondu, ik heb 'er op g'antwoord; je n'ai rien à y ajouter, ik heb 'er niets by te voegen; y demurerez vous long temps? zult gy 'er (of daar) lang blyven? m'y accompagnerez vous? zult gy my daar heen (of daar naar toe) verzellen? passez y, gaat 'er voorby of gaat die weg; vous y êtes, gy zyt 'er; item gy hebt 's geraaden of geïroffen; vous n'y êtes pas, gy zyt 'er niet; item gy hebt 's niet geraaden of geïroffen, gy hebt mis, gy zyt van de weg af; vous vous y prenez mal, gy gaat verkeerdelyk te werk, gy vangt het niet wel aan; il y a, daar is, daar zyn, of 't is geleden (Zie verder by avoir).

Yac, ou yacht, (m) Een jacht (n. zeker schip).

Yatifi, (m) De slaap-tyd der turken (f).

Yeble. (Zie Hieble).

Yenke, (f) Vrouw die de bruid d'eerste nacht naar 's bed brengt (by de turken).

Yeuse, (f) Steen-sike.

Yeux, (m. pl. van oeil) De oogen (Zie Oeil).

Yf, (Zie If).

Ynca, (m) Inca, (naam die men gaf aan de Koningen van Péru).

Yoide (adj.); os yoide, 's Tong-been (in ontl. k.).

Ypsiloïde (adj.); Suture ypsiloïde, de derde naad der berffen-pan (in Ontl. k.).

Yunca ou yunga, (m. & f.) Naam der geene die de dalen en vlaktes bewonen in Péru.

Yvoire, yvraie, yvre &c. Zie met i).

*****

Z.

Z. (m) Z. (f) De 24ste en laatste
Lestier van 't A. B. C.

Zacah, (f) Naam die de Mado-
metaanen geeven aan hetgeen zy
volgens hunne wet van hun goed aan
den armen geeven moeten.

Zacinthe, (f) Wrauten-kruid (n).

Zafre. (Zie Safre).

Zagaie, (f) Worp-spies of schijf
der Mooren.

Zagardgi, (m) Oppasser der Jagt-
honden; by den Sultan.

Zain (adj); Cheval zain, een
paerd dat éénerlei donker bair heeft
zonder plekken.

Zani, (m) Potjenmaaker, bans-
worst, bansop (Bouffon).

Zédoaire, (f) Zédoaris (zékere
plom; in west-indiën).

Zélateur, trice (m. & f.) Ieve-
raar, ieverig voorstander; ieve-
raarster.

Zeie, (m) iever; zeie ardent.
indiscret; brandende, onbezonnene
iever; bruler d'un saint zeie, met
senen heiligen iever ontflooken zyn.

Zélé, ée (adj.) ieverig, vuurig;
être zélé pour son parti; les zélés.
de ieveraars.

Zénith, (m) Top-punt (n. is in
ferre-k. de Stip aan den Hemel die bó-
ven ons hoofd is).

Zéphyr, (m) Zéphyre in Dicht-
k.) Een zagie aangenaame wind, (m)
liefslyke zomer-koelte (f); item de
weste-wind.

Zéro, (m) Een' nul, een' o (f. in
't cyffer getal); c'est un zéro, by
is een' nul in 't cyffer, dat is, van
geen vermoegen of bekwaaamheid.

Zest, ou zeste, (m) 't Klokbuis
of 't harde schei-velletje (n. eener ck-
ker noot, dat de pit of kern in 4 ver-
deeld); item een oranje-snipper (n.
die men in een glas-wyn bang of uit-
drukt); unzeste de limousin (is boer-)

ZES. ZET. ZIB. &c.

sigl. uae trempette) een stukje
br. od in wyn gedoopt; zeste, een
poeyer zak, (waar med men pruiken
enz. pteijers); item niets, als: je n'en
donaerois pas un zeste, (spr. w.)
ik zou 'er geen schroffel van een' wa-
gel voor geeven; entre le zist & le
zest (Zie Zist).

Zest ou zeste! (interj. pour se
moquer) Ja wel! ja net zoo! 't zal
veel verschillen! als je weêrom komt!
als: je te rofferaï, ik zal u afroffen;
zeste! (is 't antwoord) ja wel! dat
is, ik lach 'er med; il m'a fait un
long récit de ses aventures &c.
zeste! by heeft my een lang verhaal
van zyne ontmoetingen enz. gedaan;
ik geloov' 'er niets van; vous l'au-
rez, zeste! tout comme moi, gy
zult het hebben; ja wel! juist als ik;
(als men iemand iets aanbied en trekt
het terslond terug zegt men zeste!),
als: tenez, veuillez vous cela? daar
niet; gy dat hebben! zeste! Ei! dat
is, gy zult 't niet hebben of dat's
voor u niet.

Zététique (adj.); Methodé zété-
tique, de wyze of konstgreep om
eenig vraagstuk in de wis-kunde of
den stel-règel op te lossen.

Zibeline (f) ou Martre zibeli-
ne, Sâdel, (m) sabel-bont, sâdel-vel
(n).

Zigzag, ou ziczac, (m) Een
werkzaam of iets dat ruitwyze ge-
maakt is en ingetrokken of uitgetrok-
ken kan worden, als by voerb. 't
speeltuig der kinderen dat van dunne
latjes over malkander gespykerd is
en men in- en uittrekt; tranchée,
allée faite en zigzag, een loopgrá-
ven, een gang die met veel bochten is die
nu rechts dan links loopt, doch voor-
uit; il fait des zigzags, by zwierd,
by maakt essens (zegt men van ie-
mand die dronken is).

Zimmer, (m. in Moskóvie) Een
bundel of pak van 20 stuks bonte vel-
len.

Zist (m); cela est entre le zist &
le zest, dat is tusschen beiden, noch
goed noch kwaad, 't schaad noch baat
niet.

Zizanie, (f) Onkruid (n); figuurl.)
On-

ZOD. ZOE. ZON.

Onëcnigheid, s. *veedags* (f); *semer*
de la zizanie entre des freres.

Zodiacal, ale (adj.) *Das van den*
dieren-riem, séken-kring of zodiak is.

Zodiaque, (m. in *Sterre k.*) *De*
dieren-riem, zonne cirkel, zonne weg
(kring die de zon in één jaar dóór-
loopt en waar in de 12 Hémels-sékenen
staan).

Zoïle, (m) *Zoïlus (de naam van*
zéker Berisjer onder d'ouden); (figuurl.
is bes nu) een vuilzartige berisjer of
bediller.

Zon! (interj.) *Flap! kless! il lui*
donna un coup sur les épaules,
zon! & s'enfuit, 'hy gaf hem een
slog op de schouderen, flap! en liep
heen.

Zone, (f. in *Geographie*) *Lucht-*

ZOO. ZOP 917

sreek, w. cresj sreek (tusschen 2 ir-
kels gelégen en waar van 'er 3 zy);
la zone corride, froide, tempérée,
de verzngde, de koude, de gemaa-
tigde lucht sreek.

Zoographie, (f) *Beschryving over*
den aart der dieren.

Zoolâtrie, (f) *Aanbidding der*
dieren.

Zoophore, (m) *Lyfswerk met ge-*
dierse aan Dérjche gebouwen, by
d'ouden.

Zoophorique, (adj.) *Das daar*
van is.

Zoophyte, (m) *Plant-gewas dat*
iets van den aart der dieren heeft,
das half plant, half dier is.

Zopiist, (m) *Oude tser die men*
van de schépen afshraapt of afkrakt.

F I N :

E I N D E.

*Lyft van Boeken, die by ABRAHAM BLUSSÉ en ZOON, Boekverkoo-
pers te Dordrecht, zyn gedrukt, of in aantal te bekomen.*

Algemeen en beredeneert Woordenboek der Natuurlyke
Historie; behelzende de Historie der Dieren, Planten en
Mineralen, en die der Hemelsche Ligchamen, der Verhéve-
lingen, en andere voornaame verschynfelen der Natuur: be-
névens de Historie en Beschryving der enkelde Drogeryen,
welke de drie Ryken opleveren, hun gebruik in de Genees-
konst, in het gemeene Leven, Landbouw, Konsten, en
Handwerken. Uit het Fransch van den Heere *Valmont de
Bomare*, Leeraar der Natuurlyke Historie; Honorair Lid van
het Economische Genootschap van *Bern*; Medelid van de
Koninglyke Akadémië der Wetenschappen, fraaye Letteren
en Konsten van *Rouaan*; Korrespondent van de Koninglyke
Akadémië der Wetenschappen van *Montpellier*; Medelid van
de Koninglyke Akadémië der fraaye Letteren van *Caen*: Lid
van het Letterkundige Genootschap van *Clermond-Ferrand*,
door *Charles Papillon*; III. Deelen, gr. 4. - f 20 - 0 - 0
Barneth, (F) Historie van het Stadhouderschap der Heeren
Princen van Oranje, met de 6 cierlyke Pourtraiten der Hee-
ren Stadhouderen, gr. 8. - - - 3 - 0 - 0
Beurdé de Villebuet, de Scheepsbestierder, of proef der verrich-
tingen en krygswendingen van het Vaartuig ter Zee, met pl.
gr. 8. - - - f 3 - 0 - 0
Idem op Schryfpapier. - - - 4 - 0 - 0
Bougainvilles, Reize Rondom de Waereld op bevel des Ko-
nings van Vrankryk met plaaten en Kaarten gr. 4. f 7 - 0 - 0
Engelsche (de) Filosooph, of Historie van den Heer *Cleveland*,
3 deelen met pl. 3de Druk, 8. - - f 5 - 5 - 0
Graauwhart, Christelyke Bedenkingen, en Leerzame Zinnebeelden
op 's Menschen Staaten, beroepen, en genegenheden, als mede
op de Dieren, Planten, enz. met Schriftuurlyke Uitbreidingen, en
Versjes, en met 175 platen, 2 deelen, 3de Druk, 8. f 2 - 12 - 0
Twee Verhandelingen: de eene van J. U. KÖNIG, over den goeden
Smaak in 't gemeen; de andere van J. F. JACOBI, Predikant te Ha-
nover, over den goeden Smaak in den Godsd., gr. Oct. f 0 - 18 - 0
Reize naar de Baay van Hudson, ter ontdekkinge van eenen Noord-
wester Doortogt. gedaan in de Jaaren 1746 en 1747. met de
Schepen de *Dobbs Galley* en de *California*, met een naauwkeurige
Beschryving der Kust, eené korte Natuurlyke Historie van
het Land, en een klaar Vertoog der bewysstukken en Rede-
nen, dewelke dienen om de waarschyndlykheid aantetoonen, dat
zulk een Doortogt in 't vervolg zal gevonden worden, door
HENRIK ELLIS, Agent der Reeders in deezen Togt; voor het
welk gevoegt is, een Historisch Verhaal der pogingen, die tot
nu toe gedaan zyn, om door dien weg een Vaart op Oost-Indiën
te

te vinden; opgeheldert met kopere Platen, en een nieuwe en verbeterde Kaart van de *Baay van Hudson*, en de aangrenzende Landstreek. Uit het Engelsch vertaald, in gr. Oct. f 1 - 16 - 0
Volledige en Naauwkeurige Beschryving van de Koninglyk-Pruissische Hoofd- en Hofsteden BERLIN en POTSDAM, in welke men alles, wat tot de Gewoonte, Godsdienst, Politike of Burgerlyke Regeering, het Krygswezen, de Fabrieken, Koophandel en Academien der Konsten en Wetenschappen dier Steden betrekking heeft, aangetekend vind; met een Levensbericht der voornaamste Geleerden en Konstenaars, en met twee fraaije platte Gronden, door den Vermaarden J. VAN JAGEN, verrykt in gr. Oct. f 2 - 12 - 0
Leerzaam en nuttig Tydverdryf in ledige Uuren, voor Geleerden en Ongeleerden, meerendeels getrokken uit de Mengelschriften van J. F. WAGNER, door G. M. NEBE, groot Octavo f 1 - 16 - 0. Dit Boekdeeltje bevat een Mengeling van het Nutte en Vermakelyke; bestaande in eene Verzameling van Historische, Staat- en Zedekundige Verhandelingen, Redevoeringen, aangenaame Vertoogen, Brieven, en Dichtstukjes.
 Lessen der Wysheid over de Gebreken der Menschen, 3 Deelen, waar in de Caracters van het Menschelyk hart in alle de byzondere gelegenheden worden opengelegt, en de bedryven bestiert, gr. 8. 3 deelen. - - - f 4 - 10 - 0
Laurenberg, Acerra Philologica, of Schat van 600 Leerzame Historien, uit Grieksche en Romeinsche Historieschryvers by een verzamelt ten nutte der leesgierige Jeugd, en seer geschikt voor Themataas in de schoolen, 4de Druk, 8. f 1 - 12 - 0
 B. VAN NIDEK en J. LE LONG, Beschryving van *Nederlandscheen Kleeffche Oudheden* in 300 fraaije Konstplaten afgebeeld door J. RADEMAKER, 6 Deelen in N. Druk, 4 N. Ord. Pap. f 21 - 0 - 0
 Op fyn Starbartat. - - - f 27 - 0 - 0
 Op groot Mediaan Schryf. - - - f 40 - 0 - 0
 MOORMAN en VAN HASSELT over de Lyfstraffelyke Misdaden, 4. Ilde Druk. - - - f 2 - 4 - 0
 Reyfiger (de Nieuwe) of berigten van de Oude en Nieuwe Wereld, beschryvende in vermakelyke, leerzame en nuttige brieven, Cyprus, een gedeelte van Turkyen in Africa, Tunis, Tripoli, Algiers, Georgiën, Armeniën, Perfiën, Arabiën, Palestina, Ormus, Diu, Suratte, 't Ryk van den Grooten Mogol, Golconda, de Kust van Coromandel, Ceylon, de Kust van Malabaar, Goä en deszelfs omleggende Landstreken, de Moldivische Eilanden, Sumatra, Java, Borneo, Macassar, en de Molukken, de Philippynen, de Marcanische Eilanden, Nieuw Guinée, N. Holland, Siam, de nabuurige Koninkryken, China, Japan, Oosters en Westers Tartaryen, Siberiën, Nova Zembla, en Rusland, Lapland, Noorwegen, Ysland, Groenland, de Hudsons baai, Terreneuue en omleggende Landen

den , en Acadiën , Kanada , de Engelsche Volkplantingen , Florida , en Jamaika. Louiziana, Mexiko en Kalifornia , het Eiland St. Domingo , de Antillische Eylanden , en Guiana: Terra Firma , Peru , Chili en het Landt van Magellanes , Paraguai , Braziliën , de Afrikaansche Eylanden , Abissiniën , Nigritiën en Monomotapa; de Kaap der Goede Hoop , Angola , Kongo , Loängo , Benin , Ardra , Juida , de Goud-Yvooren Péperkusten , den Senegal , de Kanarische Eylanden , Portugal en Spanjen. 16 Deelen Gr. 8vo. - - f 23 - 10 - 0
En het vervolg ter Persfe.

Schoolhouder , (J.) Oeffenschool der Notarissen , 3de Druk 8.

- - - - - f 1 - 12 - 0
- - - - - (2de deel van) Oeffenschool der Notarissen , of de Notariale Praetijk in zyne Grondregelen en Exercitie gemakkelyk gemaakt , dienende tot een vervolg van J. Schoolhouder ; in een beknopte samenhang beschreven door F. L. Kersteman , Professor en Doctor der beide Rechten , 8

- - - - - f 1 - 5 - 0
Nog leveren zy ten Nutte der Jeugd (zo lang het gering aantal van Exemplaren strekt,) af: A. SPINNIKER, *Leerzame Zinnebeelden*, verbeeldende alle de Staten en Standen des Menschelyken Levens, waar agter gevoegd is: *Spiegel der Boetvaardigheid* en *Genade* in den verlooren Zoon, en eenige *stichtelyke Gezangen*, verrykt met 84 keurige Printtafereeltjes, in 4. II. Deelen. f 4 - 0 - 0 Als mede het vervolg of IIde Deel apart. - - - - - f 2 - 0 - 0

CRAMER Leerredenen over 't Lyden J. C. gr. 8. II. Deelen. - - - - - 3 - 4 - 0

Geleerde Mengelschriften van den beroemden Prof. J. D. Michaëlis, bevattende dit boekdeeltje de 5 volgende Verhandelingen: 1) Aanmerkingen over het Geheugen. 2) Verhandel. over de omreizende Schaapsvokkerij der Oostersche Volken. 3) Voorslag hoe men de Vraag onderzoeken konne, of de verbeeldingskracht der Moeder eenigen invloed op de gestalte der Vrucht hebbe. 4) Over den Tyd, in welken de Kunst, om Vuur te ontfteken, noch niet was uitgevonden. 5) Over den Ouderdom der Brandglazen of Brandkrystallen, gelyk ook van eenige andere middelen, om Vuur voort te brengen. - - - - - f 0 - 18 - 0

Schmidt, Bybelsche Medicus, of Schriftuurlyke Geneeskundige, 2 deelen gr. 8. - - - - - f 3 - 12 - 0

- - - - - Mathematicus, of Schriftuurlyke Wiskundige, met pl. 2 deelen in 8vo. agter dit Werk is gevoegt, de hoognodige Berekening van de schulden der Zonden, door Sarganec. - - - - - 4 - 16 - 0

- - - - - Physicus, of Schriftuurlyke Natuurkundige, 2 deelen groot 8. met platen. - - - - - 4 - 0 - 0

